MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

A BEATO LEONE MAGNO USQUE AD S. D. N. BENEDICTUM XIII.

OPUS ABSOLUTISSIMUM,

LAERTII CHERUBINI, Præstantissimi Jurisconsulti Romani, à D. ANGELO MARIA CHERUBINO Monacho Cassinensi, deinde à R. R. P. P. ANGELO A LANTUSCA & JOANNE PAULO A ROMA, Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ, ac tandem eorum cura & studio qui recentiorum Pontificum Constitutiones hactenus promulgatas collegerunt, illustratum & auctum.

EDITIO NOVISSIMA,

OCTO VOLUMINIBUS COMPREHENSA.
Accedunt, prout in Editione Romana, Vitæ omnium Pontificum, Appendices insuper suis Locis restituti.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS.

TOMUS TERTIUS.

A CLEMENTE VIII. AD GREGORIUM XV.

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ. MDCXXXVIII.

LUXEMBURGI,

Sumptibus ANDREÆ CHEVALIER, Bibliopolæ & Typographi.

MDCCXXVII.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

AB BEATO LEONE MAGNO

USQUE AD

S. D. N. BENEDICTUM XIII.

[illegible]

[illegible]

EDITIO NOVISSIMA

DECEM VOLUMINIBUS COMPREHENSA

[illegible]

[illegible]

TOMUS TERTIUS.

A CLEMENTE VIII. AD GREGORIUM XV.

[illegible]

LUXEMBURGI,

Sumptibus ANDREÆ CHEVALIER, Bibliopolæ & Typographi.

M. DCC. XXVII.

[illegible]

INDEX
TRIUM ROMANORUM
PONTIFICUM,

Quorum Constitutiones juxta temporum seriem continentur in hoc Tertio Tomo.

Imprimatur, Si videbitur Reverendiss. Magistro Sacri Palatii Apostolici.
I. B. Episc. Camer. Vicesg.

Reimprimatur, Fr. Nicolaus Riccardius Sac. Pal. Mag.

BULLARIUM ROMANUM,
TOMUS TERTIUS.

CLEMENS OCTAVUS
PONT. CCXXXV.
ANNO CHRISTI MDXCII.

Anno 1592. CLEMENS OCTAVUS Florentinus, Hippolytus Aldobrandinus anteà dictus, Silvestri filius, Presbyter Cardinalis tituli S. Pancratii. Creatus tertio Kalend. Februarii, Coronatus die Dominico Purificationis Sanctissimae Virginis MARIAE, Anno Domini 1592. Vixit annos 13. mensem 1. dies 5. Creavit Cardinales 53. Obiit die tertia Martii Domini 1605. Sepultus fuit in Basilica Sancti Petri. Vacavit sedes dies 29.

I. Comprobatio Constitutionis Pii V. ab Innocentio IX. declaratae, de non alienandis, & infeudandis Civitatibus, & Locis Sanctae Romanae Ecclesiae, cum alterius declarationis adjectione.

Constitutio Pii V. est num. 35 in Tom. 2. & Constitutio Innoc. IX. & utrobique notavi, sed pleniùs in dicta const. Pii. in dict. Tom. 2.

Habes addita sup. Tom. 1. Ad Leon. Const. 1. pag. 6.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS EPISCOPUS, *Servus servorum Dei. Ad perpetuam memoriam.*

Exordium.

AD ROMANI Pontificis curam, & solicitudinem pertinet, hoc quoque inter caetera non mediocri studio providere, ut quae ad conservandam Sanctae hujus Sedis temporalem ditionem, bona, & jura, salubriter sancita fuerunt, ea & ab ipso, & ab aliis inviolata serventur.

Pius V. edidit bullam hic cit.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Pius Papa V. Praedecessor noster literas edidit in haec verba.

Omittitur quia est in loco cit. in rub.

Successores approbarunt.

§. 2. Quae quidem Constitutio uti optima, & ad retinendam S. R. E. dignitatem planè salutaris: approbata, confirmata, & innovata fuit ab iis qui sequuti sunt, praedecessoribus nostris, piae nimirum memoriae Gregorio XIII. Sixto V. & Gregorio XIV. in Tom. 2.

Innoc. IX. ampliavit ut notavi in rub.

§. 3. Et novissimè ab Innocentio IX. qui etiam, de venerabilium fratrum suorum, tunc S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, de quorum numero nos quoque tunc eramus, declaravit eadem Constitutione prohibitam fuisse, & prohiberi, omnem, & quamcumque infeudationem, ac alienationem Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum Sedi Apostolicae, tam mediatè, quam immediatè subjectorum, non solùm ne fiat, neve attentetur post eorum devolutionem, sed etiam antequam devolvantur, ac omnem, & quamcumque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extensionem infeudationum, investiturarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis nondum notarum, ipsorumque incorporationem, quoad effectum impediendae infeudationis, alienationis, prorogationis, & extensionis hujusmodi non à die eorum devolutionis, sed à die ipsius Constitutionis, etiam antequam illa devolvantur, ipso jure cum omnibus clausulis, & decretis in praedicta Constitutione contentis, Camerae, & Sedi Apostolicae factam censeri, adjecto etiam Decreto, & declaratione, ut promissio, & juramentum praestitum, & praestandum, de servanda eadem Pii praedecessoris praedicti Constitutione, per ipsum Innocentium, & successores suos Romanos Pontifices, ac praedictos S. R. Ecclesiae Cardinales, intelligatur de ipsa Pii V. praedecessoris Constitutione, per eum ut suprà declarata, & secundùm hujusmodi declarationem eamdem Constitutionem, ad unguem, & inviolabiliter observari oportere, ac debere, sicuti etiam se servaturum esse promisit, ac sanctè, & solemni more juravit, prout in ejusdem Innocentii praedecessoris, sub Datum Prid. Nonis Novembris Pont. sui Anno primo, expeditis literis, clariùs continetur.

Hic Pontif. comprobat vocat, & jurat d. Bullam Pii V. extensam ab Innocent. IX.

§. 4. Quare nos cùm primum ad Apostolicae dignitatis fastigium divina providentia vocati sumus, id ipsum ad exequendum nostri Pastoralis officii debitum, praecipuè pertinere existimantes, praeinsertas Pii praedecessoris literas, ac omnia in eis contenta, etiam juxta declarationem praedictam, per ipsum Innocentium praedecessorem factam, ac desuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter praesentibus haberi volumus pro expresso, ac ad verbum inserto, auctoritate Apostolica tenore praesentium comprobamus, confirmamus, & innovamus. Easque firmiter, & inviolatè, ac juxta declarationem praedictam nos similiter servaturos esse promittimus, & juramus, atque per eos ad quos spectat, pariter perpetuò observari praecipimus, & mandamus. Nulli ergo omninò, &c. Si quis, &c.

D. P. An. 1. die 14. Feb.

Dat. Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, 1592. 16. Kal. Martii, Pontif. nostri Anno 1.

Publicatio.

In Nomine Domini, Amen. Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Indictione sexta, die verò trigesima Mensis Martii, Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & Domini Clementis divina providentia Papæ Octavi, Anno primo, Retroscriptæ literæ Apostolicæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Sancti Joannis Lateranen. Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, & ibi dimissæ per aliquod spatium temporis, ut moris est, per nos Hieronymum Lucium, & Paschalem Sanctorium, prælibati S. D. N. PP. Curs.

Andreas Lucius Mag. Curs.

Sequitur declaratio, & extensio d. Constitutionis Pii V.

Edita A. D. 1591.

Pius V. alienationem locorum Sed. Ap. strictissime prohibuit, ut sup. in ejus const. 35. admonet. Tom. 2. ubi etiam id tractantibus pœnas imposuit.

§. 5. Sanctissimus D. N. Dixit, post editam per sanctæ recordationis Pium Papam V. Sanctitatis suæ prædecessorem de fratrum consilio Constitutionem de non alienandis Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis, sibi, & Apostolicæ Sedi in temporalibus mediate, & immediate subjectis, etiam ad illud usque tempus in feudum, aut quemvis alienationis titulum dari solitis, ad Sedem prædictam quomodolibet devolutis, & pro tempore devolvendis, gravissimis impositis pœnis contra personas tractantes, consulentes, aut aliàs verba facientes de hujusmodi Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum infeudationibus, etiam sub prætextu necessitatis, & evidentis utilitatis, sive illas insinuantes, & suadentes, prout in ipsa Constitutione sub Dat. 4. Kal. Aprilis Pontificatus sui Anno II. edita, sæpius postmodum per prædecessores suos, ac novissime per Sanctitatem suam comprobata latius continetur.

Greg. XIV. declaravit d. prohibitionem non intelligi de feudo non devoluto, si evidens extaret utilitas, vel necessitas illud iterum infeudandi.

§. 6. Piæ mem. Gregorium XIV. itidem prædecessorem suum, in Consistorio secreto, Romæ apud Sanctum Marcum die Veneris XIII. Septembris 1591. habito, sententiis tamen S. R. E. Cardinalium, qui tunc aderant, ac de quorum numero etiam Sanctitas sua erat, minime requisitis, quinimmo multis eorum expresse contradicentibus, declarasse, & decrevisse, Pii prædecessoris Constitutione prædicta non prohiberi, feudum nondum devolutum, quando necessitas, aut evidens, & vera Ecclesiæ utilitas postulaverit, iterum infeudari. Nec juramentum in ea præstitum similem casum comprehendere, ac neminem licite jurare posse, quod contra necessitatem, aut evidentem utilitatem Ecclesiæ fit, sicque prædictam Constitutionem intelligendam judicasse, ac definivisse, ita ut nemini postea de ea aliter quam tunc ab ipso declaratum fuit, loqui, & scribere liceret, prout in eodem decreto, & declaratione plenius continetur.

Hic modo Pont. gravibus justisque de causis hic enunciatis d. declarationem Greg. XIV. revocat.

§. 7. Verum quia re ipsa compertum est, quod fere omnes alienationes Terrarum, Civitatum, Oppidorum, & Locorum, hujusmodi hactenus factæ, ex quibus magna læsio, & imminutio patrimonii, ac existimationis S. R. E. secuta est, etiam sub prætextu, & colore veræ & evidentis necessitatis, vel utilitatis prædecessoribus Sanctitatis Suæ insinuatæ fuerunt, cum tamen vix ulla necessitas excogitari possit, cui ex aliis bonis, aut redditibus, & proventibus, quam Constitutione prædicta alienari prohibitis subveniri nequeat, vix etiam ulla dari possit utilitas, cui non præponderet recuperatio, & realis reintegratio in patrimonium S. R. E. earumdem Civitatum, & locorum hucusque alienatorum, cumque hujusmodi casus, absolutæ necessitatis, aut veræ, & evidentis utilitatis, facilius mente atque animo concipi, & effingi, quam usu venire possint, multo magis expedire omnem prorsus alienationum, & investiturarum, prorogationum, & aliarum concessionum, quomodocumque & sub quibuscumque causis, & prætextibus attentandi viam omnino præcludere, quam ob rarissimos casus, qui vix umquam contingere possunt, apertam relinquere, cumque lucrum in tempore negligere, maximum quandoque sit Ecclesiæ lucrum, utilius esse radices omnes, ex quibus hujusmodi alienationes provenire valeant, penitus evellere, quam ex eo, quod aliquando possit earum aliqua utilis esse, occasionem præbere, ut multæ præjudiciales, & damnosæ fiant, cui absurdo atque incommodo, ipsum Pium prædecessorem præfatum dicta Constitutione non immerito occurrere voluisse, qui longe plures, & graviores jacturas, ex multis perniciosis distractionibus sequi posse censuit, quam utilitates ex paucissimis, si quæ unquam contingerent, fructuosæ. Proinde Sanctitas sua habita super hoc cum venerabilibus fratribus S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, & singulorum auditis sententiis, de eorum consilio, & unanimi assensu, Decretum, & declarationem superius memoratam felicis recordat. Gregorii XIV. tamquam destruens prædicti Pii Constitutionem, alienandique occasionem præbens, ac minime necessariam, & desuper forsan confectas literas, quarum omnium tenores haberi voluit pro expressis, ac ad verbum insertis, auctoritate Apostolica revocavit, abrogavit, cassavit, & annullavit, perinde ac si nunquam emanassent.

Prohibitionemque Pii V. casus etiam vere necessitatis & utilitatis comprehendere declarat.

§. 8. Declarans dicta Constitutione prohiberi Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Feudorum, & Locorum in ea contentorum, tam quæ nunquam antea in feudum concessa quam quæ alias etiam sæpius alienata, vel infeudata, ac postmodum devoluta, aut etiam nondum devoluta fuerunt, alienationes, & prorogationes, & extensiones investiturarum, feudorum, & concessionum etiam ex causa necessitatis, aut evidentis, & veræ utilitatis facta, & faciendas, juramentum quoque super ejusdem Constitutionis observationem per Sanctitatem Suam, & successores suos, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales præstitum, & præstandum, casum hunc necessitatis, etiam absolutæ, & evidentis, & veræ utilitatis, omnino comprehendere, nec propterea aliquid illicitum jurari, aut quod contra necessitatem, vel utilitatem Ecclesiæ sit, sed quod rationi consonum, atque è re illius est, ac summopere conducit, prout eadem auctoritate declaravit, statuit, & decrevit, cum clausulis, & derogationibus opportunis.

Dat. P. A. 1. die 26. Junii.

Actum Romæ in Monte Quirinali, die 26. Julii 1592. In Consistorio secreto.

II.

Comprobatio Constitutionum à Sixto V. editarum, circa conservationem pecuniarii præsidii triginta centena millium nummum aureorum, ab eo in Arce Sancti Angeli repositorum, ad Sedis Apostolicæ subventionem.

Hæ constitutiones Sixti sunt tres, & leguntur suprà in Tom. 1.

Edita An. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUÆ salubri prædecessorum nostrorum providentia, pro communi Christianæ Reipublicæ bono, & rei Ecclesiasticæ fidei nostræ creditæ conservatione, statuta fuerunt, ea ut firma perpetuo, & inconcussa permaneant, libenter nostræ approbationis munimine roboramus.

Six. V. triginta centena millia numum aureorum, in ærarium reposuit, indeque promi vetuit in suis constitut. cit. in rub.

§. 1. Dudum siquidem felicis recordationis Sixtus Papa Quintus prædecessor noster, gravissimis de causis adductus, & adversus ingentia, quæ impendebant, & adhuc impendent pericula, opportuna, quantum temporis conditio ferebat, subsidia præparans, de fratrum suorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, in quorum numero etiam nos tunc eramus consilio, primo sui Pontificatus Anno Decies centena nummum aureorum millia, secundo verò Anno, altera itidè Decies centena millia, ac demum

tertio

tertio Anno tertia similiter Decies millia aureorum hujusmodi, in certum sanctiusque ærarium, quod in Pontificia Sancti Angeli Arce constitutum est, summa diligentia industriaque retulit, ac de singulis Decies centenis millibus nummis perpetuo asservandis, nec ullo inde unquam tempore, nisi ad præscriptos maximéque necessarios usus depromendis, & erogandis, trinas Constitutiones edidit, prout in illis, quarum tenores, etiam pro expressis, & præsentibus literis de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis haberi volumus, ac decernimus, plenius continetur.

Quas const. hic Pont. confirmat, & jurat.

§. 2. Quas quidem Constitutiones cum maximè expediat in futurum servari, Nos, & muneris nostri debito satisfacere, & quod in eis disponitur, ut par est, adimplere cupientes, easdem Sixti prædecessoris literas, & omnia in eis contenta, de venerabilium Fratrum nostrorum prædictorum Cardinalium consilio, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, easque firmiter, & inviolatè, juxta illarum dispositionem, observare etiam nunc de novo per præsentes promittimus, vovemus, & juramus, ac per eos, ad quos spectat in futurum observari debere statuimus, & ordinamus. Nulli ergo &c. Si quis autem &c.

D. P. A. 1. die 15. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimosecundo, 16. Kal. Martii, Pont. nostri anno 1.

III.

Declaratio quoad electionem, & qualitates Judicum Conservatorum, ad instantiam quorumcumque Ordinum, Universitatum, Collegiorum, & locorum piorum, à Sede Apostolica concessorum, & concedendorum.

De Conservatoribus Religiosorum in genere, aliquid habetur supra in const. 22. Leonis X. in Tom. 1.

Revocavit quascumque electiones de Judicibus Conservatoribus hactenus factas, & novam de eis, eorumque electionibus in posterum fiendis dispositionem edidit Greg. XV. in const. 9. Sanctissimus. inf. tom. 4.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Causa hujus constitut.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster Dominus Clemens, divina providentia Papa VIII. ne ob malitiosam petentium suggestionem; & ex eo quod ob locorum distantiam, personarum quibus causæ mandantur, certa notitia haud ita facile haberi potest, per Judices aliquos minus interdum idoneos in Conservatores deputatos causas ipsas cognosci contingat, cupiens salubriter providere.

Revocatio quarumcumque deputationum Judicum Conservatorum à Sed. Apost. concessarum, non habentium qualitates requisitas in cap. 11. de Rescriptione in 6.

§. 1. Revocavit ac declaravit nullas, invalidas, & subreptitias, omnes, & quascumque Judicum deputationes in literis Conservatoriis, juxta formam in quinterno Cancellariæ descriptam, seu alias quomodolibet expeditis hactenus per Sedem Apostolicam, perpetuo, vel ad tempus nondum elapsum concessas, & directas iis Conservatoribus, & Judicibus, qui qualitates non habent requisitas, & descriptas in Constitutione fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi prædecessoris sui, quæ incipit; Statutum.

Et non electorum in Conciliis provincialibus juxta formam Conc. Trid.

§. 2. Quique etiam in Conciliis Provincialibus, aut Diœcesanis, juxta Decretum Concilii Tridentini, electi, & designati non sunt ad instantiam quorumcumque Conventuum, Capitulorum, Militiarum, Universitatum, Collegiorum, Ordinum, ac in favorem quorumvis Monasteriorum, Hospitalium, & aliorum quorumvis piorum, tam sæcularium quam cujusvis Ordinis, aut Instituti Regularium locorum, quantumvis exemptorum obtentas, cum quibusvis præservativis, restitutivis, mentis attestativis, derogatoriarum derogatoriis, efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, quorum omnium tenores Sanctitas Sua haberi voluit pro expressis.

Restrictio, quod hoc non procedat quoad negotia jam cœpta.

§. 3. Non tamen quoad negotia jam coepta, vel quoad ea, in quibus illæ suum sortitæ effectum seu executionem habuerunt.

Declaratio, quod hæc dispositio procedat etiam quoad Conservatorias concedendas.

§. 4. Ac etiam insuper voluit, & ordinavit, quod omnes deinceps literæ Conservatoriæ hujusmodi per Sedem Apostolicam concedendæ, ad Conservatores, & Judices dumtaxat dirigantur, qui qualitates juxta dicti Bonifacii Constitutionem habeant, quique, in præfatis Conciliis electi, & designati sint, & non aliis, aliter verò expeditæ literæ præfatæ nullius sint roboris, vel momenti.

Decretum irritans. Papæ subscriptio. Publicatio. Pont. A. 1. die 19. Mart.

§. 5. Decernens, &c.

Placet, publicetur, & describatur Hi.

Lecta, & publicata fuit supradicta revocatio Romæ in Cancellaria Apostolica, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, die vero Jovis decimanona Martii, Pontificatus Sanctissimi Domini nostri Papæ Anno 1.

Claudius Ciccolinus Custos.

IV.

Approbatio, novaque concessio facultatis Fratrum Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, in diebus S. Catherinæ, ac Cinerum, & Cœnæ Domini, generalem faciendi benedictionem, & absolutionem.

Hujus absolutionis, & benedictionis formam præscripsit, & etiam in die S. Antonii, & S. Laurentii fieri permisit hic idem Pont. infra in hoc Tom. III. in const. 79. Cùm nos. ubi notabo.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INfirma ævi conditio sæpe efficit, ut res, vel maxime nobiles, ex hominum memoria sensim excidant.

Consuetudo Ordinis absolvendi, & benedicendi omnes Religiosos, & sæculares post confessionem.

§. 1. Quo genere incommodi, Ordo B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum affectus esse dicitur in hoc more antiquissimo ab immemorabili tempore observato, videlicet, quod ipsa Religio potest in diebus S. Catherinæ Virginis, & Martyris, & Cinerum, & Cœnæ Domini, omnes tam Religiosos quam sæculares, nimirum in Ecclesia præsentes, & genuflexos, post confessionem à Sacerdote coram omnibus recitatam de more absolvere, & benedicere, ut etiam aliæ Religiones facere consueverunt.

Et quia ignoratur, à quo Pont. ista facultas fuit Ordini concessa.

§. 2. Sed quia hoc solum ex traditione observatur, & nescitur à quo Romano Pontifice sit hujusmodi facultas absolvendi dictæ Religioni concessa, eo quod tractu temporis, & literæ Apostolicæ, & alia chirographa dictæ Religionis fuerunt deperdita.

Ideo ab isto Pont. approbatur, & de novo conceditur.

§. 3. Nos de consilio venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super statu Regularium deputatorum, ac supplicationibus dilecti filii Magistri Petri Machado Provincialis Provinciæ Castellæ dicti Ordinis in hac parte inclinati, hanc facultatem prævia dicta confessione, ut præfertur, de more à Sacerdote coram omnibus recitata, absolvendi, & benedicendi omnes præsentes, tam Religiosos quam sæculares, dictis diebus, generalem, & inveteratam, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & eidem Religioni quatenus opus sit de novo concedimus.

Quibuscumque nonobstatibus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum bullæ fides.

§. 5. Volumus autem quod præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadē prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 1. die 20. April.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 20. November 1592. Pont. nostri anno 1.

Confirmatio Constitutionum Pii IV. & Sixti V. circa poenas, & confiscationes ex maleficiis Status Ecclesiastici provenientes, ut in Urbe omnino serventur, praesertim circa eas non alibi quam apud Depositarium Camerae persolvendas.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Motu proprio, &c.

Exordium.

INter ceteras animi nostri curas, quibus à primordiis assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem quotidie solicitamur, illam propensiori animo amplectimur, per quam Cam. nostræ Apostolicæ jurium, reddituum, & bonorum, recto & firmo regimini consulitur.

Pius 4. pœnas maleficiorum locorum Status Ecclesiastici applicavit Cameræ, ut sup. fol. 42. in ejus constitutionibus 43. Decret.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Pius Papa IV. prædecessor noster statuit, quod omnes pœnæ, & mulctæ pecuniariæ, seu cujusvis qualitatis bona, quæ Communitatibus, & Universitatibus, Civitatum, Oppidorum, & Locorum S. R. E. ditioni in temporalibus subjectorum applicatæ essent, non amplius eisdem Communitatibus, & Universitatibus, sed Cam. Apost. applicatæ existant, & esse censerentur, nec per alios quam ab eadem Camera ad id specialiter deputatos Officiales, & Exactores exigerentur, de quorum manibus illa reciperent, siqui titulo oneroso, aut ob aliquos pios, vel alios quoscumque usus eas sibi deberi prætenderent.

Six. V. confirmavit bullam Pii IV. & ampliavit, ut sup. fol. In ejus bul. 93. Ad Romanum.

§. 2. Et demum bene, & prudenter rec. me. Sixtus Papa V. etiam prædecessor noster ejusdem Pii constitutionem præfatam approbavit, & innovavit, ac opportune voluit, & mandavit, ut quæcunque Communitates, Universitates, Collegia, aut personæ, etiam ecclesiasticæ quavis dignitate fulgentes, aut eorum Magistratus, pœnas seu mulctas prædictas seu illarum portionem aliquam, quovis titulo etiam oneroso, aut alia occasione, vel causa etiam justissima, sibi deberi, vel applicatas esse prætenderent, intra certum tunc expressum, nunc verò elapsum terminum, concessiones, & applicationes prædictas, suaque jura, & privilegia, siquæ haberent, in Camera Apostolica exhiberent, & illorum confirmationem obtinerent, quas nihilominus de manibus depositarii uniuscujusque Provinciæ, seu Civitatis, præcedente speciali mandato, nec aliàs exigere possent, seu deberent, insuperque revocavit omnes, & quascumque concessiones, & applicationes dictarum mulctarum, pœnarum, & compositionum eisdem Communitatibus, & Universitatibus, Collegiis, & aliis prædictis, titulo oneroso, & aliàs ut præfertur factas, quæ intra dictum tempus ab eadem Camera approbatæ, & innovatæ non forent, prout in eorumdem prædecessorum nostrorum desuper editis constitutionibus latius continetur.

Hic Pont. ex causis hic enunciatis.

§. 3. At cum nos acceperimus in hac alma Urbe nostra eorumdem prædecessorum constitutiones usu receptas non esse; immo in grave dictæ nostræ Cameræ Apostolicæ detrimentum, pœnæ, mulctæ, & compositiones prædictæ, Judicum, & Præsulum, Curiarum, & tribunalium ejusdem Urbis arbitrio, penes Notarios, & alias incertas personas deponuntur, ex quorum manibus dictæ nostræ Cameræ officialibus irrequisitis, eorumdem Judicum mandato, & jussione persolvuntur, & plerumque evenire solet, ut dictarum pœnarum, & mulctarum pecuniæ, occurrente aliquando Judicum prædictorum mutatione, cùm Judices de novo assumpti dictarum pecuniarum, illorumque depositariorum penitus sint ignari, à depositariis, & illa detinentibus facillime occultentur.

Dictas constitutiones approbat, & quascumque pœnas apud Depositarium Cameræ persolvi jubet.

§. 4. Nos itaque, huic malo mederi, ac malitiis, quantum cum Deo possumus, obviare, simulque dictæ nostræ Cameræ Apostolicæ indemnitati consulere cupientes: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eorumdem Pii, & Sixti prædecessorum nostrorum constitutiones prædictas, & omnia in eis contenta, & disposita harum serie confirmantes, & approbantes, illasque, quatenus opus sit, innovantes, hac perpetuo valitura constitutione nostra sancimus, statuimus, & ordinamus, & deinceps perpetuis futuris temporibus pænæ seu mulctæ pecuniariæ, & confiscationes omnium seu cujusvis partis bonorum inflictæ, & infligendarum causa & occasione cujusvis criminis, excessus, delicti, vel quasi per reos quoscumque in dilectorum filiorum ejusdem Urbis Vicarii, Gubernatoris, ac Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditoris, & aliorum quorumcumque Romanæ Curiæ Tribunalium, & Curiarum, tam ab eorumdem Tribunalium, & Curiarum Judicibus ordinariis, quam ab eis deputatis tum per sententias, decreta, processus, tum etiam per viam supplicationum, remissionum, absolutionum, liberationum, condemnationum, compositionum, gratiarum, abolitionum, seu cassationum processuum ab ipsis pro tempore concessarum, tam ex juris communis dispositione, quam juxta tenorem quarumcumque Apostolicarum constitutionum, ordinum, statutorum, consuetudinum, ejusdem Urbis, & illius Curiarum, aut in vim edictorum decretorum bannimentorum à dicta nostra Camera Apostolica illiusque officialibus, necnon Judicibus prædictis promulgatorum processatos seu condemnatos persolvendæ in manibus dilecti filii Joannis Baptistæ Ubertini Florentini moderni ac pro tempore existentis dictæ Cameræ depositarii, non autem penes dictos Notarios, aut alias personas quascumque realiter, & cum effectu deponantur, & persolvantur.

Judicibus hæc observare mandat.

§. 5. Districte propterea interdicimus, & prohibemus eisdem Vicario, Gubernatori, Auditori, & aliis Judicibus supradictis, ne in posterum pœnas pecuniarias, seu mulctas, & compositiones prædictas, in manibus cujusvis alterius personæ quam Depositarii pro tempore existentis ejusdem Cameræ persolvi mandent, faciant seu permittant, nec ex eis partem, sive ratam vel portionem aliquam ex hujusmodi pœnis sibi debitam propria auctoritate retinere, aut à partibus exigere valeant.

Depositario formam observandam in reddendis rationibus, & in faciendis solutionibus præscribit.

§. 6. Idem verò Depositarius quamcumque pecuniarum summam causa, & occasione pœnarum, mulctarum, & compositionum prædictarum ei persolvendam, in libro particulari more mercatorum tenendo describat, & adnotari faciat, & de eis bonum, & fidele computum teneat, quæ computa singulo anno in Camera Apostolica exhibeat, juret, & solidari curet, pecuniasque prædictas non aliter quam in vim mandatorum manu nostra seu Cameralium dilectorum filiorum nostrorum, & S. R. E. Camerarii, & Thesaurarii generalis manu subscriptorum persolvat, & persolvi faciat, certa quorum annua summa tantum excepta per nos pro necessariis cujuscumque Tribunalis, & Curiæ impensis supportandis, & persolvendis firmanda, & statuenda, quam ab eodem Depositario de mandato Judicis, qui Curiæ, & Tribunali, pro cujus necessitatibus hujusmodi pecuniarum summa veniet persolvenda, præerit, ejus Procuratoris Generalis Fisci nostri manu subscripto, persolvi posse, & debere indulgemus.

Notariis harum pœnarum retentionem prohibet.

§. 7. At stricte inhibemus Notariis officialibus dictorum Tribunalium, & Curiarum, aliisque personis quibuscumque, ne de cetero in perceptione, & exactione pecuniarum, pænarum, mulctarum, & compositionum prædictarum, sub depositi vel alio quovis prætextu vel causa se quomodolibet ingerant, seu intromittant, quinimmo omnes, & quascumque pecuniarum summas penes eos causa, & occasione pœnarum mulctarum, & compositionum prædictarum hucusque depositatas, & solutas, in dictæ Cameræ Apostolicæ Depositarii manibus intra triduum proximum realiter, & cum effectu persolvant.

§. 8. Reis

Reis, Depositario solvere jubet.

§. 8. Reis verò, & aliis personis, quæ ad solutionem pœnarum, mulctarum, & compositionum earumdem tenentur, ut illas in manibus dicti Depositarii, non autem in posse, & manibus Notariorum, & aliarum personarum prædictarum, etiam quod aliter à Judicibus habuerint in mandatis, deponant, & persolvant.

Contravenientibus pœnas imponit.

§. 9. Quod si secus factum fuerit, Depositario, & reis vel aliis personis quibuscumque, qui pecunias prædictas aliter quam sub supradicta forma persolvent, omnes solutiones secus factæ non admittantur, nec acceptentur, immo iidem rei, & alii earumdem pœnarum, mulctarum, & compositionum debitores, ad illas in ejusdem Depositarii manibus denuo solvendo, cogantur, & compellantur. Notarii verò, qui se in earumdem pecuniarum receptione seu retentione immiscuerint, seu quas hucusque receperunt, intra dictum tempus in ejusdem Depositarii manibus realiter, & cum effectu non persolverint, ducentorum ducatorum auri de Camera eidem Cam. Apost. applican. qualibet vice pœnam incurrant. Vicarius autem, Gubernator, Auditor, & alii Judices prædicti, qui circa præmissa in culpa fuerint, nostro, & successorum nostrorum arbitrio puniantur.

Executores hujus constitut. deputat.

§. 10. Quo circa dilecto filio nostro Henrico tituli S. Pudentianæ Presb. Card. Caetano nuncupato, moderno ac pro tempore existen. nostro, & S. R. E. Camerario motu pari per Apostolica scripta mandamus, ut præsentes nostras literas, & in eis contenta omnia, tam in dicta Camera, quam extra eam ubi, quando, & quoties opus fuerit, solemniter publicari, ac in ejusdem Cameræ libris registrari, ac per omnes, quos illa concernunt inviolabiliter observari, & debitæ executioni demandari faciant, & universos prædictos ad illorum observationem pœnis prædictis quacumque mora cessante cum effectu cogat, & compellat, contradictores quoslibet, & inobedientes auctoritate nostra appellatione postposita compescendo.

Clausulas derogatorias addit.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum tribunalium, & Curiarum juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque, ut autem tenor præsentis nostri motus proprii cedulæ ad omnium notitiam deducatur, ac omnes quorum interest, & interesse poterit afficiat, volumus, & mandamus illius copiam in Cameræ Apostolicæ ac cujuscumque curiarum prædictarum valvis, ac in acie Campi Floræ affigi, & ibi relicta ejus copia aliquamdiu detineri.

Transumptis credi decernit.

§. 12. Volumusque ut præsentis nostri motus proprii cedulæ sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra, regula quacumque contraria non obstante, quod ejus transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, ea prorsus indubitata fides adhibeatur, in judicio, & extra, quæ præsenti cedulæ adhiberetur, si foret exhibita, vel ostensa.

Placet Motu proprio. Hi.

P. P. Subscrip. Publ. A. 1. die 22. April.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, 1592. Indictione 5. Pontif. Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Papæ Octavi Anno primo, die vero 22. mensis Aprilis supradictæ literæ, affixæ, & publicatæ fuerunt in acie Campi Floræ, & aliis locis publicis, ut moris est, per me Alexandrum Colangeli S. D. N. PP. Curs.

Baptista Pressius de Cæssis Mag. Curs.

VI.

Censuum à Communitatibus Status Ecclesiastici venditorum, reductio ad scuta septem pro centenario.

De materia Censuum notavi suprà in Tom. 2. const. 79. Pii V. Cumonus.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus reductionis.

QUæ ad sublevationem gravaminum, & commoda Populorum, nostræ, & Sedis Apostolicæ Ditioni in temporalibus subjectorum, pertinere dignoscimus, in iis libenter auctoritatis nostræ partes interponimus, prout æquitate ipsa, & nostra erga eos paterna Charitate suadente, conspicimus in Domino expedire. Sane non sine magna animi nostri molestia accepimus, pleras Communitates, & Universitates Civitatum, Oppidorum, & locorum Status nostri Ecclesiastici ob variasque eorum necessitates multos census vendendo, grave æs alienum contraxisse, hujusmodi vero censuum emptores, illos ad rationem non sex, vel septem, sed octo, novem, & decem, pro quolibet centenario, & anno, fere omnes exigere solere. Quare intolerabili onere gravati, ex redditibus propriis, aliquando emptoribus censuum satisfacere nequeunt.

Deductio omnium censuum per Communitates impositorum ad septem pro citenario.

§. 1. Nos igitur in præmissis, opportuna ratione aliqua, saltem ex parte, providere volentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia omnes, & singulos census hactenus super quibuscumque rebus immobilibus, tam Urbanis quàm Rusticis, in quacumque Provincia, Civitate, Terra, Oppido, Territorio, Districtu, & Loco Status Ecclesiastici, nobis, & Sedi Apostolicæ, tam mediate quam immediate subjecti, consistentibus, cujuscumque pretii, valoris, qualitatis, & denominationis bona & census hujusmodi extiterint, per quascumque Communitates seu Universitates ejusdem Status, & Ditionis seu etiam singulares personas, intuitu tamen illarum & cum promissione indemnitatis ab ipsis Communitatibus seu Universitatibus, quæ pretia censuum hujusmodi venditorum in suos usus acceperint, facta, septem pro quolibet centenario & anno, quocumque modo excedentes, hactenus creatos, impositos, & venditos, quoad illorum fructus, ex nunc deinceps in futurum per primo decurrendos ad rationem septem tantum pro quolibet centenario, & anno, salva tamen dictos census redimendi facultate auctoritate Apostolica tenore præsentium reducimus & moderamur.

Liberatio obligatorum à solutione majoris census.

§. 2. Ac ipsas Communitates, & Universitates, census prædictos, ex nunc persolventes, alios pro eis etiam uti principales, principaliter, & in solidum, seu alias quovis modo, etiam in forma Cameræ Apostolicæ obligatos à solutione censuum prædictorum, alias quam ad rationem septem pro centenario, & anno, hujusmodi aliquid ulterius, pro fructibus in futurum solvendis non teneri, nec ad id vigore quarumcumque obligationum, & quibusvis juramentis, quæ ipsis Communitatibus, & Universitatibus, prædictos census persolventibus, ut præfertur & aliis pro eis, etiam in dicta forma Cameræ obligatis, harum serie relaxamus, seu alias vallatarum, nec ad illarum observationem, & censuum jam impositorum solutionem, ultra prædictam summam septem pro quolibet centenario, & anno, cogi aut compelli posse, declaramus.

Clausula sublata, &c.

§. 3. Ac ita per quoscumque Judices, & Commissarios etiam Palatii Apostolici causarum Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ, ac Rotæ Auditores seu quosvis alios Judices, sublata eit, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri ac interpretari debere. Irritum quoque decernimus, & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clauf. derog.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quarumcumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum, statutis, consuetudinibus, legibus &

naturis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, necnon obligationibus in ampliori forma, fidejussionibus, renunciationibus, ac juramentis præstitis privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam nos sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, necnon irritantibus decretis, ex quavis causa, etiam per modum legis universalis, aut alias quomodolibet editis, sive in favorem Universitatum, Communitatum, Collegiorum, Congregationum, Civitatum, & Locorum concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis, habentes, quatenus directe vel indirecte, præsenti nostro Motui proprio, in toto vel in parte contrarientur, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 5. die 1. May. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 1. Maii 1592. Pont. nostri Anno primo.

Publicatio. *Anno à Nativitate D. 1592. indictione 5. die vero 28. mensis Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno 1. Retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Cancellaria Apostolica, ac in acie Campi Floræ ut moris est, per me Claudium Apostolicum Curs.*

Joann. Baptista Bagni Mag. Curs.

VII. Ampliatio prohibitionis editæ à Gregorio XIII. contra Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici, favoribus cujuscumque personæ extra ipsum Ordinem utentes, ad dignitates & officia obtinenda.

Hæc prohibitio Gregorii est sup. Tom. 2. in ejus const. 62. Cum nihil, Ubi materiam hujus Ordinis indicavi.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. REligiosos Viros, sicut honorum gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare oportet, sic ad eos mendicatis, sæcularium præsertim personarum studiis, aditum sibi patefacere minime convenit.

Greg. 13. favores extra Ordinem quæri prohibuit in sua const. 62. Cum nihil suprà. Tom. 2. §. 1. Cum itaque fel. re. Gregorius Papa XIII. prædecessor noster per suas in forma Brevis literas, die primo Julii 1580. Pontificatus sui Anno Nono, datas Magistro Generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Prædicatorum Prælatis, tunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ mandaverit, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcumque personarum, tam Laicarum quam Ecclesiasticarum extra supradictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cujusvis dicti Ordinis Religioso ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere auderent. Quinimo quoscumque dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra decreta suarum Constitutionum, hac via, & iis mediis per conquisitos favores & suffragia, aliquid sibi procuraverint, ad talia, & similia, ac etiam majora in eodem Ordine consequenda perpetuo inhabiles etiam declaravit, prout latius in eisdem literis continetur.

Et hic Pont. eam ampliat §. 2. Cumque ut accepimus, à nonnullis ambigatur, an sub gratiarum vocabulo, gradus, honores, dignitates, officia, & munia Ordinis præfati comprehendantur, Nos Ordinis prædicti quieti, ac Religiosorum illius saluti opportunis consulere, aliasque in præmissis providere volentes, ac literarum præfatarum, necnon Decreti Capituli Generalis ejusdem Ordinis in executionem earumdem literarum facti, quod incipit. Quamobrem singulos nostri Ordinis Prælatos admonemus, veriores, ac totos tenores præsentibus pro expressis, ac ad verbum insertis habentes, Motu proprio, ex certaque nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, literas ac decretum hujusmodi, ac in eis contenta quæcumque, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos, tam juris quam facti, & alios defectus, siqui in eis intervenerint, supplemus. Et nihilominus præfatam Gregorii, de gratiis, ut præfertur, per mendicatos favores minime concedendis prohibitionem, ad quoscumque gradus, honores, dignitates, officia, administrationes, functiones, Prælaturas ejusdem Ordinis perpetuo extendimus, & extendi debere decernimus. Et propterea dilectis Magistro Generali, Provincialibus, & aliis Prælatis ac Superioribus ejusdem Ordinis, ne posthac aliquod præmissorum cuiquam ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem personarum superius expressarum quarumcumque quovis modo concedere, Religiosis vero, ac Fratribus ejusdem Ordinis quibuscumque, non solum in præmissis omnibus sæcularium favorem minime procurare, sed nec etiam sponte oblatum, aut ab eis minime procuratum recipere, & similiter, ne ad hunc effectum munera aliqua sæcularibus impendere, vel exhibere audeant vel præsumant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub eisdem pœnis in dictis Gregorii literis contentis præcipimus, & expresse interdicimus, & prohibemus, eisdem auctoritate, & tenore statuentes, quod omnes & singuli in præmissis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrant.

§. 3. Quodque ad illos, sententias, & pœnas hujusmodi damnabiliter incurrisse legitime probandum, & omnino convincendum solæ præmissarum personarum instantiæ, favores, & preces, etiam oretenus porrectæ plenam, indubiam, & sufficientem, in judicio, & extra fidem faciant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. Sicque ab omnibus ejusdem Ordinis Superioribus, Prælatis, & personis, ac aliis Judicibus ordinaris & delegatis, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri, ac interpretari debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, perpetuo decernimus, & statuimus. Contraventionem certo modo probari decernit.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ac omnibus illis, quæ dictus Gregorius prædecessor in præfatis literis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§. 5. Volumus autem, ut presentes literæ in quibuscumque Capitulis, tam Generalibus quam Provincialibus, & Conventualibus, ut ad singulorum notitiam facilius deveniant, publicentur, & inter statuta, & ordinationes ipsius Ordinis perpetuo observandæ describantur, earumque exemplis etiam impressis, manu Secretarii, & sigillo Magistri Generalis, vel manu alicujus Notarii publici, & sigillo alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem quæ præsentibus fides ubique adhiberi debeat. Hanc Bullam publicari & registrari jubet.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die vigesimatertia Maii, millesimo quingentesimo nonagesimosecundo, Pont. nostri Anno primo. D. P. A. 1. die 23. Maji.

Indictio

VIII.

Indictio Visitationis omnium Ecclesiarum, Monasteriorum, & Locorum Piorum Almæ Urbis.

Similem indictionem Visitationis fecit pro anno Jubilæi 1625. S. D. N. Urbanus VIII. ut in constit. 14. Militantem, sub qua habes alias constitutiones pro eadem causa editas circa facultates Visitatorum, & alias, ubi vide in Tomo IV.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Dilectis filiis universo Clero & Populo Romano Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Prooemium & causæ hujus indictionis.

Speculatores Domus Israel, quæ est Ecclesia Dei viventis, mirabili ejusdem providentia constituti, qui in humilitate nostra ostendere dignatus est divitias bonitatis suæ, admonemur debito creditæ dispensationis officio, & charitate Christi urgemur, ut ministerium nostrum, divina gratia adjutrice, implere studeamus, quare in hoc ipso Apostolatûs nostri initio, contemplantes ex hac sublimi specula, non sine intimo doloris sensu, calamitates, atque incommoda populi Christiani, cùm ad cæteras afflictæ Reip. partes, quantum cum Domino licet, sublevandas animum adjicimus, tum potissimum ab hac Alma, & nobis maximè dilecta Urbe nostra oculos nunquam deflectimus. Sic enim intelligimus, quam Ecclesiis omnibus pastoralem sollicitudinem deberemus, eam nos tanto impensius huic Sanctæ Romanæ Ecclesiæ debere, quanto nobis propinquior, & pluribus charitatis vinculis est conjuncta, quam merito, & in oculis, & in corde, & in visceribus Christi præcipuo quodam ac verè paterno affectu gerimus. Itaque non solùm de ejus temporalibus commodis laboramus, sed multò magis, ut par est, de ejusdem Urbis spiritualibus bonis augendis, atque amplificandis soliciti sumus, quibus scilicet, & humana felicitas solidius continetur, & vera ac sempiterna beatitudo comparatur, quod certè dum facimus, etiam aliarum Ecclesiarum, quamvis illæ locorum intervallo sint disjunctæ, rectam administrationem eadem opera procuramus. Nam cùm omnes unum corpus simus in Christo, membra cum suo capite copulata, eodem spiritu pietatis ali, & recreari necesse est. Quemadmodùm igitur stabilis illa Catholicæ fidei petra, adversus quam inferorum portæ prævalere non possunt, divino consilio in hac Urbe, quæ prima Sedes est, consurgit, hic Beatissimi Apostolorum Principis Petri Cathedra collocata, unde omnis existit Ecclesiæ unitas, & communio, hic Orthodoxæ fidei integritas, & sana doctrina, & verus Dei cultus semper viguit, ac viget, atque ab hac Ecclesia omnium matre, & magistra, tanquam ab ipso fonte in alias Ecclesias promanat, sic vicissim summoperè cupimus, ut omnis ex Urbe auferatur iniquitas, & ut Clerus, & Populus Romanus, vitæ innocentia, Ecclesiastica disciplina, omni denique Christianæ pietatis exemplo cæteris præluceat. Illudque in primis optamus, ut in religiosissimis, & antiquissimis Urbis Basilicis, nulla in divinis laudibus, & precibus ab Ecclesiastico Ordine Deo persolvendis negligentia appareat, nemo opus Dei negligenter faciat, ne horribili maledictione feriatur, nulla sit divini cultus perturbatio, nulla sacrorum rituum, ac cæremoniarum ignoratio, aut neglectus, quin potiùs decor domus Dei in Urbis Ecclesiis ubique eluceat, omniaque ordinatè, decenter, & religiose fiant, ut fideles populi ædificentur, & glorificent Patrem nostrum, qui in cœlis est. Etenim, qui in sortem Domini vocati sunt, qui à communi populo segregati in loco excelso sunt positi, meminisse debent se à Domino vocari, sal terræ, & lumen mundi, ut omnium virtutum sapore, & luce populos condiant, atque illustrent, ne peccatorum tabe putrescant neve sempiternæ mortis tenebris obruantur; alioquin sanguis pereuntium animarum de eorum manibus à justo judice requiretur. Quare cùm fideles omnes, tum potissimum Clericos, ea sanctimonia, & morum integritate præditos esse decet, ut re ipsa de eis dici possit, quod est in divinis Scripturis: Genus electum, gens sancta, regale sacerdotium, de quibus, & illud quoque scriptum est: Sancti estote, quoniam ego sanctus sum, dicit Dominus. Cæterùm, cùm eadem sit hominum, quæ & agrorum natura, qui nisi crebrò excolantur, nullum, aut perexiguum fructum ferunt, magnamque spinarum copiam profundunt, contrà verò si cultura, & diligentia adhibeatur, & steriles agri sæpè fructuosi evadunt, & natura boni meliores, & fecundiores fiunt. Ob eas causas jure optimo à sacris canonibus, & præsertim à sancta Tridentina Synodo tantoperè commendatur Episcopalis Visitatio, quæ veluti spiritualis quædam cultura est populi Christiani, qua divinarum rerum veneratio augetur, boni mores conservantur, pravi corriguntur, instaurantur Ecclesiæ, populus ad pietatem accenditur, & alia complura ex visitantium zelo, & prudentia, ad Dei gloriam, & fidelium utilitatem constituuntur.

Indictio visitationis Ecclesiarum, Monasteriorum & piorum locorum Urbis incipien. die domin. proximè venturo.

§. 1. Quæ cùm ita se habeant, statuimus pro nostro pastorali officio; Deo bene juvante, hunc peculiarem agrum, & gregem nostrum recognoscere, & Romanæ Urbis omnes, tam Patriarchales, quàm Collegiatas, & Parochiales Ecclesias, earumque Capitula, & personas, item Monasteria, Conventus, & Ecclesias quorumvis Ordinum, tam virorum, quàm mulierum, Hospitalia, Collegia, Confraternitates laicorum, Montem Pietatis, & omnia quocunque nomine censentur loca pia, per Nos ipsos visitare. Ad hoc autem salutare opus piè sanctéque exercendum atque exequendum, fideles operarios nostros, & adjutores delegimus, nonnullos ex Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & Episcopos aliquos, ut eorum consilio, & adjumento, tantò fructuosius in hoc salutari Visitationis officio versemur, quod certè necessariò duximus suscipiendum, summi & æterni Pastoris exemplo excitati, cujus sunt illa. Ecce ego requiram oves meas, & visitabo eas, sicut visitat pastor gregem suum. Et nobis à Domino dictum videtur: Intende ad visitandas omnes gentes, non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem. Et alibi Sapiens nos admonet: Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosque greges considera. Et Salvator noster boni pastoris esse ait, proprias oves cognoscere, & vocare nominatim. Ad laudem igitur, & gloriam Omnipotentis Dei, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltationem vobis visitationem nostram indicimus, quam proximo Dominico die, qui etiam Sancti Basilii optimi, & Sanctissimi Episcopi, atque Ecclesiæ Doctoris commemoratione celebris est, in Sacrosancta primaria Lateranensi Basilica inchoabimus, & statutis diebus, Deo adjutore, prosequemur.

Hortatio ad omnes, ut prævia morum reformatione hanc visitationem præveniant.

§. 2. Omnes autem per viscera Misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos Oriens ex alto, paternè hortamur, & monemus, ut memores vocationis suæ, & tempus hujus sacræ Visitationis agnoscentes, vitæ, ac morum emendatione, & vera tam interiori, quàm exteriori reformatione Visitationem nostram præveniant, quod certè libenter præstabunt, si præter cætera, illud ad animum revocaverint, se, esse Clerum Romanum, quem Beatissimi Apostolorum Principes Petrus, & Paulus instituerunt, atque erudierunt, seque in ea Urbe clericalis officii munera obire, quæ tot fortissimorum martyrum sanguine in CHRISTO plantata & irrigata est, in qua domicilium fidei, & visibile Ecclesiæ caput à Deo positum est, ut hinc omnes, non solùm doctrinæ, sed vitæ, & totius Ecclesiasticæ disciplinæ exempla petant, & bonus odor CHRISTI ad vitam ex Romana Ecclesia ad omnes Ecclesias diffundatur.

Jussio celebrandi orationem quadraginta horarum ad divinum implorandum auxilium pro bona directione hujus Visitationis.

§. 3. Quia verò infirmitatem nostram agnoscimus, & planè scimus, nihil nos boni cogitare, nedum efficere posse sine divino auxilio, idcirco ad cœlestem opem implorandam, volumus, ut proxima sexta feria, in nonnullis Ecclesiis Urbis, Patriarchalibus, Collegiatis, & aliis præcipuis sacrosancta Eucharistia solemni ritu in altari proponatur, & Quadraginta horarum oratio celebretur.

Hortatio ad ferventer orandum.

§. 4. Universos autem Christi fideles in hac ipsa Alma Urbe existentes hortamur, atque in Domino requirimus, ut sollicitudinem nostram suis orationibus sublevent, & laborem adjuvent, quæ ut gratæ, & efficaces sint in conspectu ejus, qui cor contritum & humiliatum non despicit, dignis pœnitentiæ fructibus eum placare studeamus, quem peccatis nostris ad iracundiam provocavimus.

Indulgentia pro ibi orantibus ut suprà.

§. 5. Quod quidem ut libentius, & salutarius fiat, omnibus & singulis Christi fidelibus utriusque sexus Romæ degentibus, qui eodem ipso proximo Dominico die, post diligentem suorum peccatorum confessionem, sacram Eucharistiam sumpserint, ut hæc nostra Visitatio ad Dei gloriam, & animarum salutem feliciter eveniat, piè in quavis Ecclesia oraverint, plenariam peccatorum suorum indulgentiam concedimus atque elargimur.

Alia adhortatio ut quisque Deo fervenser inserviet.

§. 6. Omnes igitur simul, dilecti filii, sive ex populo, veterem hominem exuentes, in novitate vitæ ambulemus, nos sollicitudine non pigri, spiritu ferventes, Domino in toto corde serviamus, ut ejusdem misericordiam copiosam, cùm ad hoc sanctæ Visitationis opus, tum ad certas necessitates nostras, fratrumque nostrorum bonis operibus, & sedulò pietatis cultum impetremus.

D. P. An. 1. 6. Junii.

Datum Romæ in Monte Quirinali, die octava Junii, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Pontificatus nostri Anno primo.

IX.

Hortatio Pastoralis ad Alumnos Seminariorum Sedis Apostolicæ, & alios, ut in studiorum cursu, Catholicæ fidei, omniumque virtutum generis progressu, perseverent, & indies magis ferventius intendant.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1592.

Dilectis filiis Rectoribus, Præfectis, & Alumnis Seminariorum nostrorum, & Sedis Apostolicæ, atque quibuscunque aliis, qui Catholicorum Regum, Principum, Episcoporum aut aliorum opera ac liberalitate, ad Christianam Religionem informantur, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Pia Pastoris enarratio.

EA semper fuit Sedis Apostolicæ pro salutis animarum cura, in omnes universi terrarum orbis homines charitas, ut illos licet longissimis locorum intervallis distantes, ac vitæ etiam ratione, & sermonis genere inter se maximè differentes, æqualibus tamen paterni amoris sui officiis ad Catholicæ Religionis cultum alliciendos, & sibi adjungendos, perpetuo existimaverit. Id cùm permulta Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de Catholica Ecclesia benemerendi studia, & præclara rerum ab eisdem gestarum monumenta declarant, tum pleraque adolescentium natura, & ingenio præstantium, recenti memoria ad Religionis, & bonarum artium cultum piè liberaliterque instituta Seminaria clarissimè ostendunt. Quibus quidem Seminariis stabilitis jam & firmatis, ipsi etiam pro pastorali nostro munere, quantum cum Domino possumus, favere cupientes, ut qui in illis exercentur, eò magis Catholicæ Religionis propagandæ desiderio accendantur, quo clarior est crescentium quotidie nostrorum, & Sedis Apostolicæ beneficiorum magnitudo. Idcircò inter alia, quæ gravissimum Apostolicæ servitutis onus, divina disponente clementia, tenuitati nostræ nuper impositum à nobis exigit, nostri etiam muneris hoc tempore esse duximus, ut ad vos Sedis Apostolicæ Alumnos scriberemus,

Hortatio de qua in rubr.

§. 1. Quocirca, cum Seminariorum erectio, & omnis, quæ in ipsis adolescentibus piè sapienterque instituendis cura hactenus suscepta est, & adhuc suscipitur, eo præsertim tempore spectet, ut Sedes Apostolica regendarum animarum munus, sociatis sibi multorum studiis atque laboribus, facilius exequatur. Propterea vos omnes & singulos paternè monemus, ac in Domino hortamur, ut facta in primis omnium vestrarum cogitationum summa, animum statim ad ea consilia traducatis, quæ Nationum vestrarum bene, & Catholicè vivendi rationes, ob hæresium pravitatem gravissimis antea difficultatibus implicatas, hactenus vobis expeditas reddiderunt. Hisce enim propositis, diligenterque vobiscum consideratis, illud etiam, quod est proximum, facillimè intelligetis, nihil videlicet majori studio, nos & Sedem Apostolicam à vobis expectare, quam ut jactis firmissimis ejusdem Catholicæ fidei, pietatis, & doctrinæ fundamentis, omnique studiorum cursu planè absoluto, tales vos præbeatis, ut quantum ipsi & Sedes Apostolica de uniuscujusque vestrum salute laboramus, tantum etiam vos de vestra, & eorum qui vestræ fidei committentur, salute laboretis. Quod tum pro singulari vestra in Romanam Ecclesiam fide, & in nos observantia, tum pro beneficii, quo cumulati estis, magnitudine, & muneris vobis injuncti administratione vos omninò præstaturos esse confidimus. Neque enim in eo duntaxat tota officii vestri ratio consistit, ut ipsi in propria benè vivendi disciplina constanter persistatis, sed illud præterea à vobis optimo jure exigitur, ut singuli privatos, tum in studiis, tum in omni virtutum genere progressus, ad publicam eorum, quibus præfuturi estis, utilitatem ac salutem, etiamsi maximi propterea cruciatus subeundi, ac certissima ipsiusmet vitæ pericula sustinenda sint, libenti pioque animo (quod ætate nostra plerique collegæ vestri, ob divini nominis gloriam piè ac fortiter fecerunt) studiosè conferatis. In primis verò omni studio danda est vobis opera, maximéque curandum, ne humani generis adversario instigante, detestandam paucorum quorundam perfidiam projectamque impudentiam ullo unquam tempore imitandam statuatis, qui obliti promissorum, ac violata fide, qua se atque operam suam Deo, ac Romanæ Ecclesiæ addixerant, ad miserrimas voluptatum illecebras, & ad sæcularia desideria, elusa quam in Seminariis concitaverant spe, turpissimè sese converterunt. A cujus sanè infamiæ periculo ac suspicione, quo longius abesse vos certò scimus, eò impensius etiam unumquemque vestrum diligimus, hunc ipsum amorem libentissimo officio, ac re ipsa testaturi, quotiescunque vestra studia, piósque conatus juvandi aliqua sese obtulerit occasio.

Dei auxilium implorandum ab ipsis Alumnis.

§. 2. Cæterùm, quoniam ea est humanarum virium imbecillitas, ut planè infirmi simus ad omnia, nisi divina in primis ope fulciamur, propterea quo munitiora vobis præsidia comparetis, vehementer cupimus, atque vos etiam in Domino valdè hortamur, ut aliquot dies, eos nimirum, qui vobis à Moderatoribus præscribentur, in ea cogitatione impendatis, ex qua cognitæ vobis, ac perspectæ reddantur causæ, ob quas in hanc lucem vos Deus produxerit, quantam ad felicitatem creaverit, quid perpetua Moderatorum, sub quorum disciplina degitis, de pietate ac virtutibus vestris cura & sollicitudo à vobis exposcat, ut deinceps peccatis omnibus expiatis, & nos, & reliquam Christinanam rem apud Dominum Deum juvetis.

Et quando.

§. 3. Propterea hebdomada ea, quam Præfecti eorumdem Seminariorum, vel Collegiorum, & scholarum semel acceptis hisce nostris literis, aut saltem,

si quod per eos dies impedimenti acciderit proxima hebdomada tribus diebus, quarta scilicet & sexta feria, ac Sabbato jejunetis, & facta sacramentali confessione, die Dominico dictum Sabbati diem proximè subsequente, vel alio dictæ sequentis hebdomadæ die, arbitrio Confessarii, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum devotè percipiatis. Interea verò pro sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresium extirpatione, Catholicorum Principum concordia, pace, tranquillitate, salute, Deum oretis, ejusdem quoque gratiæ præsidium nobis imploretis, postuletisque ab ejus bonitate, ut dignetur suo Sanctissimo Spiritu, in tot, tamque gravibus curis infirmitatem nostram adjuvare, operarios quamplurimos, & tanto ministerio dignos in vineam suam mittere. Qui autem vel propter corporis infirmitatem, vel propter aliud quodvis impedimentum, superius expressa facere tunc temporis nequiverint, Confessarii arbitrio ea ipsa in aliud, proximum tamen tempus, differre valeant.

Indulgentiarum elargitio proponitur.

§. 4. Quæ omnia, ut eò libentius præstare studeatis, quo uberius spiritualibus muneribus, & gratiis animas vestras refectas esse cognoveritis, de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Vobis omnibus, & singulis prædictis, qui præmissa adimpleveritis, plenissimam peccatorum vestrorum indulgentiam, veniam, & remissionem tenore præsentium damus, concedimus, & elargimur. Qua indulgentia frui volumus, Catholica Seminaria omnia, sive ab Episcopis, sive à Principibus sæcularibus instituta, egentium etiam studiosorum domos, sive hujus Sanctæ Sedis, sive aliorum Catholicorum benignitate, atque eleemosynis sustententur, horumque Seminariorum, domorumque Præfectos, Ministros omnes, eos etiam, quorum hactenus opibus atque eleemosynis sustentari consueverint, scilicet, quas præscripsimus, rebus peractis, ea hebdomada, aut proxima, ut dictum est, qua hujus nostræ concessionis literæ ad eos pervenerint.

Fides exemplorum hujus bullæ.

§. 5. Quia verò difficile esset has ipsas nostras literas ad eos omnes ad quos pertinent deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis Notarii publici manu subscriptis, & personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ sigillo consignatis, eadem omninò fides adhibeatur, quæ his ipsis litteris, si ad eos perlatæ essent, tribueretur.

D. P. An. 1. 23. Junii.

Datum Romæ in Monte Quirinali, sub Annulo Piscatoris, die 23. Junii, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Pontificatus nostri anno primo.

X.

De bono regimine, rectaque administratione bonorum & redditum cujusque Communitatis locorum ditionis S. R. E. & institutione Congregationis Cardinalium ad cognitionem gravaminum, ac litium earundem Communitatem.

Hæc bulla est confirmata, & jurisdictio Cardinalium hujus Congregationis ampliata, non tamen quoad pœnas maleficiorum, à Paulo V. in constitut. 38. Cupientes. infrà in hoc tomo 3.

De nullitate quarundam obligationum istarum Communitatum, vide sup. in Tomo 2. in const. 18. Pii IV. Quia non solùm. fol. 22. & Six. V. constit. 42. Inter varias, ubi alia continentur. Et circa exemptiones, de quibus agitur in hac Bulla, quæ prætendunt Communitates, vide etiam infrà in dicto Tomo 2. Pauli V. constit. 2. In maximis.

Edita A. D. 1592.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus Reformat.

PRo commissa nobis à Domino Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, eique etiam in temporalibus subjectarum civitatum, & Populorum tutela, paternaque erga nostros subditos charitate, præcipuo studio tenemur providere, ut ad eos pertinentia bona, ea qua decet fide & cura, utiliter & providè administrentur præsertim verò tollantur pravi abusus, qui in publicum, & commune damnum paulatim irrepunt. Ex quibus, & hactenus gravi ære alieno communia illorum bona oppressa, vel ab ipso nostri Pontificatus initio comperimus, & malum hoc, nisi celeriter opportuna remedia adhibeantur, quotidie in deterius prolabi videmus. Dum enim pauci sua privata commoda, & lucra quærunt, atque illicitis modis, quod pravè ambiunt aut concupiscunt, consequi affectant, potentiorum aut vulgi gratiam vanis assentationibus aucupantur, suas denique cupiditates explere satagunt, nulla utilitatis publicæ ratione habita, ærarium publicum ipsarum civitatum & locorum exhauriunt. gravi ære alieno implicant, inanibus pompis & ostentationibus dilapidant.

Tabella expensarum cujusque Communitatis quolibet anno conficiatur.

§. 1. Quibus malis atque incommodis (quantum nostra vigilantia atque auctoritate, eniti possumus) occurrere cupientes, Hac nostra perpetuo valitura constitutione statuimus, & ordinamus, ut in qualibet Civitate, Terra, Oppido, Castro, & loco dicti status temporalis Ecclesiastici universi, ita ut etiam Bononien. Beneventan. nostræ Civitates sub hac constitutione sint comprehensæ, tabella aut libellus quotannis initio conficiatur, in quo sumptus omnes ordinarii, extraordinarii, publicæ, utiles aut necessarii, sint descripti. Et earum quidem, quæ certæ, & ordinariæ sunt, expensarum, certa etiam taxa, & summa exprimatur, quæ verò incertæ, & extraordinariæ videbuntur, earum universe summa aliqua annua taxetur, quam toto anni circulo excedere nequaquam liceat, Sigillatim verò pro rei indigentia, ex universa summa sic taxata, à toto Consilio, cum interventu Præsidis, Gubernatoris, aut Potestatis, portiones necessariæ infrà annum detrahantur.

A Gubernatoribus locorum, revideatur & approbetur.

§. 2. Eaque Tabella, aut Libellus per Gubernatorem, seu Præsidem Provinciæ, aut Civitatis, & cujuscunque Terræ, Oppidi, & Castri Prætorem seu Potestatem, singulis annis:

Et hoc primo anno coram Camerario & Thesaurario Papæ.

§. 3. Hac verò prima vice, non solùm ab ipsis, sed etiam post eos triginta dies tunc proximè sequentes, à dilectis filiis Sanctæ R. E. Camerario & Thesaurario generali Cameræ Apostolicæ accurate, & diligenter inspiciatur, corrigatur, & approbetur, expunctis inde iis omnibus impensis, quæ præter, aut contrà hanc nostram constitutionem, etiam ex statuto vel consuetudine antiqua fieri solebant, ac retento ipsius Tabellæ seu Libelli exemplo, seu Registro penes Cameram Apostolicam gratis, & absque ullo earundem Communitatum, seu Universitatum dispendio, statim intrà decem dies, ab ipsius receptionis die numerandos, sic revisa, approbata, & correcta, ad prædictas Communitates, seu Universitates remittatur.

Et gratis ab omnibus officialibus hæc omnia fiant.

§. 4. Districtè autem inhibemus, sub indignationis nostræ, & aliis gravissimis nostro, & successorum nostrorum arbitrio imponendis pœnis, ne pro sigillo, vel pro scriptura, carta, atramento, cera, capsula, cordulis, aliisve rebus, ad hujusmodi expeditionem pertinentibus, seu pro labore, aut regalibus, quidpiam, ne minimum quidem obolum, hac de causa prædicti Camerarius, aut Thesaurarius, eorumve Notarii, Tabelliones, Secretarii, Familiares, aut quilibet Officialis vel Minister, exigere, vel etiam sponte oblatum, recipere præsumant, quinimo volumus, ut sine ulla mora omnia gratis, & prout in Pœnitentiaria Apostolica fieri solet, sine aliqua solutione expediantur, & mittantur. Atque in hoc, Camerarius & Thesaurarius prædicti summo studio invigilent, & si aliquem ex suis, vel aliis Notariis, Tabellionibus, Secretariis, Familiaribus, Officialibus, aut Ministris, vel minimum quicquam recepisse deprehenderint aut cognoverint contra eos, etiam ad privationis officiorum, & munerum quæ obtinent, inhabilitatisque ad illa vel alia in posterum obtinenda,

tinenda, exilii perpetui ab Urbe, & ejus districtu, & aliis gravioribus pœnis procedant, scituri, si connivendo, aut tolerando, aut alias quomodolibet receptionum, & exactionum hujusmodi, per se vel alium conscii, aut participes fuerint, se quoque nostrum, & successorum nostrorum judicium, in hac re severum, ut præfertur, subituros.

Tabella sic approbata Romæ ad sua loca remittatur & publice asservetur.

§. 5. Verum eadem Tabella seu Libellus, ejusve exemplum sic correctum, approbatum, & intra decem dies remissum, nedum in ipsarum Communitatum, seu Universitatum Archivo asservetur, sed in publico aliquo omnibus patenti ac conspicuo loco, præ foribus Aulæ, ubi habetur publicum Consilium, vel ubi jus dicitur, & frequens populi sit concursus, affigatur, & perpetuo retineatur.

Et nihil ultra contenta in Tabella expendatur absque licentia.

§. 6. Nec liceat in futurum, nisi de expressa Cameræ Apostolicæ, aut si urgens necessitas moram non patiatur, Gubernatoris aut Præsidis civitatum, & locorum, qui statim postea Camerarium, & Thesaurarinm generalem prædictos certiores de eo reddere teneantur, licentia, cum interventu Procuratoris Fiscalis ejusdem loci, causa cognita, etiam similiter gratis concedenda, Tabellæ ipsius seu libelli tenorem, etiam sequentibus annis, immutare aut alterare, neque absque prædicta licentia, etiam in casibus improvisis, inopinatis, aut insolitis, aliquid, ultra contenta in hujusmodi Tabella, aut Libello erogare. Quicquid vero ultra præscriptas summas erogatum fuerit, id volumus, ut ab eis quibus exigendi, & solidandi computa, & rationes expensarum, sive illas, ut dicitur sindicandi cura incumbit, nequaquam ratum habeatur, neque ipsis communibus ærariis dictorum locorum, aut massis, sed personis singularibus, quæ sumptus ipsos fecerint, expensum feratur, quæ etiam ad illius, tamquam ab eis indebite ablati, restitutionem teneatur.

Officiales Communitatis, dimissis officiis de administratis sindicentur & indicem debitorum Gubernatoribus tradant, & per Ministros Communitatis illi suo tempore exigantur.

§. 7. Id autem quo accuratius servetur, & earumdem Civitatum, Terrarum, ac Populorum utilitati amplius consulatur, præcipimus, ut quilibet modernus, aut pro tempore existens Gubernator, Præses, aut Potestas, tam ex nunc, seu in ipso primo ingressu, quam deinde statim finito tempore Magistratus per quoscumque Priores, Massarios, Camerarios, aut Officiales gesti, intra decem dies ab ipsis Prioribus, Massariis, Camerariis, seu Officialibus, qui Magistratu funguntur, aut fungi desinunt, respective, plenariam informationem rerum ad publicum regimen & administrationem communem bonorum pertinentium, præcipue vero indicem, & nomina singulorum debitorum cujuscumque Communitatis seu Universitatis, tam ex supradictis quam ex aliis quibuscumque causis accurate, & sigillatim descripta sibi tradi, eaque postmodum cum primum solutionis dies advenerit, tum si jam advenerit, intra tres, aut ad summum quatuor menses per Officiales & Magistratus earumdem communitatum seu Universitatum exigi, & in ærarium communitatis seu Universitatis referri.

Quod in fine anni superest detractis expensis Tabellæ in solutionem æris alieni vel &c. expendatur.

§. 8. Et si quid in fine anni, deductis expensis in Tabella seu Libello descriptis, superest, id in extinctionem æris alieni publice contracti, aut si æs alienum nullum sit, vel in Annonam sublevandam, vel pro Monte Pietatis, vel in recuperationem & redemptionum bonorum, & rerum, seu jurium per ipsas Communitates sive Universitates alienatorum, vel denique in aliorum immobilium bonorum emptionem, cum interventu tamen Gubernatoris seu Potestatis & Procuratoris Fiscalis loci, converti curet. Quod si prædictas pecunias in Monte Pietatis deponi contigerit, id ea conditione fiat, ut illas postea quandocumque eædem Communitates, & Universitates, inde extrahere, & si eis videbitur in usus per hanc constitutionem permissos erogare valeant.

Fiscus cujuslibet loci, officiales Communitatis, cogat ad reddendas rationes, coram Gubernatore.

§. 9. Fisci vero cujuslibet loci Procurator petat omnino, coram Syndicis, & Gubernatore, seu Præside aut Potestate intra decem dies ab iis, qui Magistratu perfuncti sunt, tam de administratione juxta taxam in Tabella seu Libello præscriptam, quam de aliis supradictis, præsertim nominibus debitorum inexactis, rationes reddi. Et si quid, vel in expensis excessum, vel circa exactionem neglectum, aut per negligentiam ultra tempus prædictum dilatum fuerit, contra eosdem reos, Magistratu, ut præfertur, perfunctos, ad restitutionem debitarum expensarum, necnon ad solutionem de suo proprio debitorum per negligentiam inexactorum, ac ulterius, etiam ad pœnarum in hac constitutione contentarum, executionem procedi, quarum pars quarta ipsi Procuratori Fiscali sit applicata.

Gubernator & Fiscus in prædictis negligentes coerceantur.

§. 10. Si vero post hujusmodi decem dies elapsos, Gubernator, aut Potestas in exigendis rationibus, vel in cogendo ad solvendum vel restitutionem, aut in exequendis pœnis, sive alias in præmissis negligens fuerit, ad restitutionem & refectionem damni, ex indebitis impensis, vel retardata exactione, communi ærario cujuslibet loci, illati, etiam de suo proprio integre teneatur. Procurator autem Fiscalis ejus Terræ, Oppidi, aut Civitatis, Generalem Cameræ Apostolicæ Procuratorem Fiscalem de hujusmodi negligentia certiorem faciat, sive etiam cuilibet de Populo id denunciare liceat, ac tam in syndicatu per eos ad quos spectat, quam postea per Procuratorem Fiscalem Generalem Cameræ Apostolicæ contra ipsos Gubernatores, & Potestates, sive etiam contra personas, quæ pro ipsis in syndicatu fidejusserint, procedatur, ita ut tam ab eis quam ab ipsis reis principalibus, illatum damnum, inexacta debita, indebitæque expensæ, & quæ in hac constitutione continentur mulctæ, cum simili lucro personis prædictis applicando exigantur. Ac proptera tam ipsi Gubernatores, Præsides, Potestates, quam Procuratores Fiscales in præmissis culpabiles, officiis per eos obtentis, eo ipso privati, & ad illa atque alia similia de cetero obtinenda perpetuo inhabiles & incapaces sint, & censeantur.

Gubernatores, & alii officiales gratis omnia faciant.

§. 11. Prælati vero, Gubernatores, & Potestates, eorumque Cancellarii, Secretarii, Tabelliones, aut Ministri, vel familiares, nihil omnino, ne minimum quidem occasione syndicatus hujusmodi, vel pro sententia ferenda, aut pro Tabella seu Libello conficiendo, revidendo, vel licentia, ut præfertur, concedenda, subscribenda, vel taxa facienda, emolumenti, aut regalium, neque etiam pro mercede aut labore, sive alias, ut præfertur, percipiant, & siquid perceperint, etiam tamquam hujus constitutionis violatores, pœnas, quæ in ea sunt descriptæ, ipso facto incurrant.

Communitates eorum bona non alienent neque obligent, contra formam bullæ Six. V. 42. sup. fol. 43. ultra hic addita.

§. 12. Ceterum omnibus, & singulis Communitatibus, Universitatibus, & Populis quarumcumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & Locorum Status nostri temporalis Ecclesiastici, earumque Senatui, Consiliis, Adunantiis, & Congregationibus, Magistratibus, & Administratoribus, eorumque singularibus personis, districte interdicimus, & prohibemus, ne quis eorum vel earum, sub quovis prætextu aut causa etiam urgenti, & necessaria, contra constitutionem fel. recordat. Sixti Papæ Quinti prædecessoris nostri, quæ incipit; Inter varias, & multiplices, quam nos harum serie approbamus, innovamus, & ampliamus, bona, aut jura sua vendat, alienet, hypothecet, aut census super illis imponat, aut pro se, præterquam ex causa locationis tantum ad modicum tempus, & solutionibus non anticipatis, non autem titulo conductionis, nec ullo modo pro aliis obliget, sive ære alieno se obstringat.

§. 13. Ne-

Neque Oratores ad Sedem Apost. absque licentia transmittant, & nemo tale munus suscipiat contra formam d. Bullæ.

§. 13. Neque Legatos seu Oratores, ad nos, & Sedem Apostolicam sumptibus publicis, aut etiam privatis, & propriis ipsorum Legatorum, neque etiamsi ipsi sponte id munus suscipere, & de suo proprio impensas subire velint, unquam mittat, neve sub nomine Agentis, aut negociorum gestoris, vel Procuratoris, aliàs quam ad necessariam litium prosecutionem in Romana Curia, pariter expensis communibus aut privatis, retinere aut mittere, neve quispiam id munus suscipere, aut obire audeat, nisi habita prius, quoad obligationes, & alienationes, licentia, juxta prædictæ Sixti prædecessoris Constitutionis tenorem; quo verò ad mittendos Legatos, seu Oratores, à nobis vel pro tempore existente Romano Pontifice, vel ab eo qui consultationibus negociorum Status Ecclesiastici pro tempore præerit dumtaxat in scriptis obtenta, sine qua, siquis id munus suscipere ausus fuerit, præter alias per Sixtum prædecessorem inflictas pœnas, etiam officiis per eum obtentis eo ipso privatus, & ad illa, & alia quæcumque obtinenda perpetuo inhabilis, & incapax, necnon infamis & ignominia atque infamia notatus censeatur.

Donarequicquam quibusvis personis non præsumant, nec pro eis aliquid de Communitatis pecunia impendere. Consonat Bulla 3. Pauli 2. Munera sup. Tom. 1. lib. 1.

§. 14. Ad hæc, prohibemus pariter, ne prædictæ Communitates, Universitates, earumve Collegia, Senatus, Adunantiæ, Congregationes, Magistratus, Officiales, aut singulares personæ ullo modo præsumant, ex fructibus, redditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus, certis vel incertis, ordinariis seu extraordinariis, eorum ærarii, seu massæ communis, sive ex pecuniis, etiam privatis, & particularibus singulorum civium per viam voluntariæ collectæ, seu contributionis in commune congestis, etiam cujusvis statuti seu consuetudinis, aut verius corruptelæ prætextu, ex quavis causa etiam solita, & rationabili, munera aut dona quæcumque ejus Legato, Vicelegato, Gubernatori, Protectori, Viceprotectori, Præsidi, Officiali, aut personæ, etiam quavis, tam Ecclesiastica, etiam Pontificali, aut alia majori, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalatus, quam mundana dignitate fulgenti, seu illius consanguineis, affinibus, familiaribus, aut ministris, mittere, tradere, aut largiri, aut in alicujus etiam Legati, Vicelegati, Gubernatoris, Præsidis, Benefactoris, aut Protectoris honorem, etiam occasione hospitii, aut transitus vel primi ingressus, aut beneficiorum acceptorum memoriam gratique animi testificationem, pro construendis, ornandis, aut erigendis perpetuo, vel ad tempus Portis, Arcubus, Trophæis, Porticibus, Mœnibus, aut aliis monumentis, seu pro prædictis personis, quavis dignitate vel auctoritate fulgentibus, honorifice, laute, opipare excipiendis, seu pro quibusvis conviviis aut hospitiis, etiam moderatis, eisdem aut cuivis alteri, quacumque occasione vel causa exhibendis, aut pro personis quæ illos comitentur, aut illis ministrent, vel obviam procedant preciosis vestibus induendis, ullas pecunias erogare.

Salariaque officialium, alimenta studentium, dotes puellarum augere, aut alio prætextu, quicquam ultra Tabellam expendere non valeant, nisi &c.

§. 15. Vel pro congiariis, missilibus, aut muneribus publicis, seu etiam cibariis, esculentis, & potulentis, epulis, comessationibus aut compotationibus, Populo, aut Magistratibus vel Officialibus ultra eorum salaria, & emolumenta, de jure vel ex laudabili consuetudine debita, largiendis, seu pro præstandis pueris vel adolescentibus studiorum causa, alimentis, vel dotibus puellarum non egentium augendis, aut pro exhibendis spectaculis, etiam piis, & intra Ecclesias vel extra eas, in quibusvis publicis aut privatis, sacris aut prophanis locis, etiam ubi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res pie gestæ Populis spectandæ proponuntur, sive etiam piorum operum, & caritatis seu eleemosynæ prætextu, aut aliàs in prædictis seu aliis rebus supervacaneis in dicto Libello seu Tabella non contentis, sed ad pompam, & ostentationem aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & privata commoda quomodolibet pertinentibus, sumptus aut impensas aliquas facere, nisi re ipsa pro divino cultu, & veris CHRISTI pauperum indigentiis, de consilio, & consensu loci Ordinarii, sublevandis, aut pro iis tantum piis ludis publicis, qui ex inveterato usu permittuntur, & in prædicta Tabella seu Libello exprimentur, taxam à Gubernatore seu Præside, aut Potestate ipsius Provinciæ, Civitatis, aut Loci, cui subsunt, præfigendam, quæ in supradicto Libello, seu Tabella comprehensa erit, non excedentibus, sumptus hujusmodi fiant.

Litigantes cũ Communitatibus, vel earum debitores, aut bonorum occupatores, & quæ rationem administrationis non reddiderunt, ad publica officia non admittantur.

§. 16. Prohibemus insuper, ne quicumque Cives, Oppidani, aut Incolæ, qui suæ Communitatis aut Universitatis bonorum detentores, usurpatores, & occupatores fuerint, quive contra ipsas Communitates litem aliquam, seu controversiam habuerint, quæ ad hunc effectum per solam unicam citationem cœpta & inchoata censeatur, eadem lite seu controversia durante, necnon qui ejusdem suæ Communitatis, sive Universitatis debitores ex quacumque causa extiterint, earumve bona aut pecunias administraverint, antequam id quod debent integre persolverint, seu rationes administrationis reddiderint, cum ejus residui, in quo debitores remanserint, reali restitutione, ad obtinendos, gerendos aut exercendos aliquos in ea Civitate, Provincia, Oppido, Terra, Castro, aut Loco, Magistratus aut munera quæcumque, vel officia publica, ullo modo eligantur vel admittantur. Et si de facto electi, admissive fuerint, electio, & admissio irrita sit, & nulla, & tam ipsi quam eligentes sive admittentes, necnon Gubernatores, Præsides, & Potestates qui id permiserint, vel etiam exactam super his inquirendis, & prohibendis diligentiam, prout eos teneri volumus, & decernimus, non adhibuerint, pœnis in hac constitutione contra illius transgressores inflictis plectantur.

Locationes vel affictus Communitatum fiant, cum idonea fidejussione, & cum pacto prohibitivo cujuscumque defalcationis.

§. 17. Porro locationes seu affictus, tam vectigalium, quæ gabellæ aut datia dicuntur, quam aliorum quorumcumque redditruum, proventuum, jurium, & emolumentorum, ad commune ipsarum Civitatum, & locorum ærarium quomodolibet spectantium, statuimus, & jubemus omnino servandis atque adhibitis solemnitatibus, quæ de jure, aut cujuslibet loci statuto, vel consuetudine requiruntur, cum personis fide, & facultatibus idoneis, quæ idoneas pariter in publico consilio approbatas cautiones præstent, iniri, & contrahi debere. In quibus sane locationibus seu affictibus, ea semper conditio, & pactio addatur, ut ipsæ Communitates, sive Universitates ab omni prorsus detractione, seu remissione, & ut vulgo dicitur, defalcatione, ex quocumque ac inopinato, & insolitissimo belli, incursus militum, depopulationis agrorum, direptionis aut siccitatis, alluvionis, grandinis, tempestatis, incendii, aut alio quovis maxime fortuito casu, atque ex quovis capite, ac etiam legitima, & urgenti amissionis aut diminutionis fructuum, etiam omnium, vel majoris partis, aut sterilitatis, vel alia quavis causa cogitata vel incogitata, vel incogitabili, sint prorsus immunes, nec ad id cogi possint, etiamsi de jure tenerentur, sed integre semper responsiones & præstationes seu pensiones annuæ, absque ulla diminutione per ipsos conductores eis solvi debeant, & quamvis pactum hujusmodi forsan in contractibus omissum fuerit, nihilominus vigore præsentium literarum tacite inesse, & subintelligi debere, perinde ac si id ipsum inter contrahentes expresse cautum, & conventum fuisset: Sublata omnibus Judicibus, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. ac sacri Palatii Apostolici Auditoribus aliter judicandi & interpretandi facultate.

§. 18. Depo-

Depositarii Communitatum non admittantur ad officium, antequam præstent idoneam fidejussionem.

§. 18. Depositarios quoque pecuniarum, & introituum communis ærarii cujuslibet Communitatis, sive Universitatis, non aliter eligi, deputari, aut admitti volumus, nisi priusquam id munus assumant, idoneam, arbitrio Gubernatoris, Præsidis, aut Potestatis cautionem præstent. Alioquin tam ipsas locationes, affictus, seu appaltus, quam Depositariorum deputationes sive electiones aut admissiones, cum omnibus inde secutis, etiam obligationes in forma Cameræ Apostolicæ, juramento, aut instrumento publico vallatas, irritas, & nullas censeri. Et nihilominus Magistratus seu officiales, qui contractus ipsos iniverint, Depositarios admiserint, vel in publico consilio assensum dederint, una cum cæteris consentientibus, pariter pœnis in hac constitutione expressis teneri decernimus, & declaramus.

Exemptiones quæcumque à Communitatibus concessæ revocantur, & in futurum concedi prohibentur. Causæ movendæ super exemptionibus manu regia à Cardinalibus deputatis cognoscantur, ut mox infrà.

§. 19. Præterea auctoritate Apostolica tenore earumdem præsentium revocamus, irritamus & annullamus, omnes, & quascumque exemptiones, immunitates, remissiones, condonationes jurium atque onerum, realium, & personalium aut mixtorum, Cameræ Apostolicæ, seu eorum communi ærario debitorum, aut vectigalium, gabellarum, datiorum, portoriorum, dohanarum, collectarum, subsidiorum, contributionum, cuivis particulari personæ pro rata illas quomodolibet tangenti, sive prædiis, aut bonis per eas possessis, per quascumque Communitates seu Universitates, ex quavis causa etiam legitima, & de jure debita seu permissa, qualis est ob numerum duodecim filiorum, & quacumque occasione, etiam sub prætextu tituli onerosi, & contractus ultro citroque obligatorii, etiam publico consilio, & communi omnium consensu, perpetuo vel ad tempus concessas, etiamsi id sine ullo Cameræ Apostolicæ damno aut præjudicio factum fuerit, ratamque ipsam eædem Communitates, & Universitates in se susceperint.

Decretum irritans.

§. 20. Districtius inhibentes, ne quid tale in posterum concedere aut attentare præsumant, ac revocantes ex nunc in irritum quicquid circa omnia & singula præmissa, præter aut contra hæc nostra interdicta, prohibitiones, statuta, ordinationes, jussa, voluntates, decreta, mandata, aut præcepta, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contravenientes in prædictis pœnas hic descriptas incurrunt.

§. 21. Quod si quis conjunctim cum ceteris, seu divisim, nostrarum hujusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, jussionum, decretorum, mandatorum, voluntatum aut præceptorum, violator seu transgressor extiterit, statuimus, ut præter superius expressam restitutionem aut solutionem, seu damni refectionem, ii, qui præeminentia, aut gradu aliquo cæteris superiores fuerint, nisi pro viribus, id quod contra hanc constitutionem attentatum gestumve est, impedire tentaverint, suumque assensum omnino constanter denegaverint, omnibus, & singulis per eos obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, officiis, & Magistratibus, eo ipso privati, ac tam ipsi quam alii inferiores, qui id suaserint, procuraverint, petierint, proposuerint, aut ipsimet fecerint, vel ab aliis fieri jusserint, ad illa, & alia, similia vel dissimilia in futurum obtinenda, inhabiles perpetuo, & incapaces, ac perpetua infamia, & ignominia notati, & singuli eorum si solvendo fuerint, ultra prædictam restitutionem, ad duplum ejus damni quod communi massæ seu mensæ illarum fuerit, de suo reficiendum obligati existant, sin minus, pœna exilii aut carceris saltem triennalis plectantur. Alii vero qui solummodo consensum, tacite vel expresse præstiterint, si solvendo fuerint, tantumdem pecuniarum quantum erogatum extiterit, de suo persolvant, sin autem id propter inopiam præstare nequiverint, pœna aliqua corporis afflictiva, Superiorum arbitrio puniantur, ejusmodi mulctarum quarta pars inter eos dividatur, qui quantum in eis fuerint, contradixerint, seque opposuerint, vel post consensum præstitum, erroris pœnitentes, Superioribus id primi denunciaverint.

Contra quos extenditur Bonifacii VIII. const. 1. in suprà Tom. 1. lib. 1. & Gregorii const. 24. lib. 2. in d. Tom. 1.

§. 22. Sed & constitutiones piæ memoriæ Bonifacii Octavi, & Gregorii Decimitertii Rom. Pontif. prædecessorum nostrorum contra paciscentes, promittentes, dantes aut recipientes quicquam parvum vel magnum, pro gratia vel justitia pro se vel aliis obtinenda, & contra complices vel dantes in præmissis auxilium, consilium vel favorem, cum omnibus in eis contentis pœnis, censuris, & extensionibus, quæ supradictis aggravatæ, & additæ, non autem per eas imminutæ aut immutatæ censeantur, harum serie approbamus, & innovamus, ac ad omnes superius expressas personas, etiam speciali nota dignas, quæ contra ultimo dictas constitutiones in quibusvis casibus per eas expressis, dando, recipiendo, promittendo, paciscendo, consentiendo, aut permittendo, non solùm apud Sedem Apostolicam, sed in quibusvis Tribunalibus, & eorum quibuscumque Judicibus, etiam laicis Almæ Urbis, ac tam in Romana Curia quam extra eam, in quibuslibet temporali ditioni nostræ, mediate vel immediate subjectis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis deliquerint, per easdem præsentes extendimus, & ampliamus, pœnis aliis, à jure, vel per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria locorum statuta, vel consuetudines, contra personas aliquid præmissorum committentes, vel omittentes, forsan decretis, vel inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Executio hujus constitut. ab omnibus observetur.

§. 23. Quocirca universis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario generali, necnon Legatis, Vicelegatis, Præsidibus, Gubernatoribus, Potestatibus, ac Prioribus, Massariis, Magistratibus, & Officialibus, cæterisque ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia, præsentem constitutionem firmiter & inviolate observari. Et contra inobedientes vel transgressores, condignis pœnis animadverti.

Debitoresque Communitatum, manu regia ad satisfaciendum compellantur quibuscumque inhibitionibus non obstantibus. Recursum habent ad Cardd. deputatos ut hic infrà.

§. 24. Præcipuè verò ipsi Legati, Vicelegati, Præsides, Gubernatores, & Potestates, contra quoscumque Communitatum sive Universitatum debitores, pro exactione integræ summæ, & quantitatis, quæ earum communibus ærariis debetur, & pro tempore debebitur, summarie, simpliciter, & de plano, sola facti veritate inspecta, sine strepitu, & figura judicii, manu regia, in vim præsentis constitutionis, etiam quavis inhibitione, tam à prædicto Camerario, seu causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditore, quam à quocumque alio Judice ordinario vel delegato, quavis auctoritate fungente, etiam forsan in vim specialis commissionis decreto non obstante, juris, & facti remediis opportunis procedant, & omni & quacumque appellatione remota exequantur eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles, per opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Clausul. derog. contrariorum.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictarumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Castrorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta, effectus præsentis nostræ constitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri. Quæ omnia, quatenus præmissis in aliquo adversentur, prorsus tollimus, & abrogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 26. Volu-

Jussio publicandi hanc constit.

§. 26. Volumus autem, ut præsentes literæ in valvis sancti Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis.

Describendique in libris Statutorum, & quotannis in publicis Consiliis bis legendi, & in publico tenendi.

§. 27. Quodque earum exempla, seu illorum compendia, latino aut vulgari sermone conscripta, in libris quorumcumque Statutorum prædictarum Communitatum, & Universitatum inserantur, & saltem bis quotannis, in publicis, & majoribus consiliis sive adunantiis cujusque Communitatis sive Universitatis, alta & intelligibili voce legantur, atque in publico etiam aliquo omnibus patenti loco, ubi frequenter Cives aut Oppidani convenire solent, perpetuo affixum retineatur, adeo ut si contingat, exempla hujusmodi inde amoveri aut lacerari, seu temporis diuturnitate consumi, debeant omnino Priores, Massarii, Cancellarii, sive alii earumdem Communitatum sive Universitatum Officiales, sub privationis officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad illa vel alia postmodum obtinenda, & aliis etiam gravioribus corporis afflictivis pœnis, ipso facto incurrendis curare, ut statim eadem exempla renoventur, & denuo affigantur, & si id commode fieri poterit, in marmoreo aliquo lapide ad perpetuam memoriam insculpantur.

Gubernatores aliique Officiales, ante admissionem ad Officium, hanc constit. observare jurent.

§. 28. Demum à singulis Legatis, Vicelegatis, Præsidibus Gubernatoribus, Potestatibus, necnon Communitatum seu Universitatum Prioribus, Massariis, Cancellariis, aut quocumque nomine nuncupatis Officialibus, initio Magistratus, antequam ad illum exercendum admittantur, super earumdem præsentium literarum observatione jusjurandum solemne publice præstetur.

Omnes hæc constitut. liget post publicationem in Rom. Curia.

§. 29. Et nihilominus post triginta dies à die publicationis, ut præfertur, in Rom. Cur. faciendæ, unumquemque perinde arctent & afficiant, acsi cuique personaliter intimatæ, & per eos juratæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 30. Quodque earum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo &c.

D. P. A. 1. die 15. Aug.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, decimooctavo Kal. Septembris, Pont. nostri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. JEsu Christi 1592. indictione 5. die vero 21. mensis Augusti, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 1. Supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilic. Sanctorum Petri, & Joannis Lateranen. de Urbe, necnon in acie Campi Floræ, & ad Valvas Cancell. Apostolicæ per nos Josephum Spadam, & Paschalem Sanctorium prælibati S. D. N. Papæ Curs.

Franciscus Baron Mag. Curs.

Sequitur Deputatio Cardinalium ad cognitionem causarum ipsarum Communitatum.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis nostris Antonio Mariæ, S. Mariæ de Pace, Salviato, ac Mariano SS. Marcellini, & Petri titulorum Presbyteris, de Camerino, & Alexandro S. Laurentii in Damaso Cardinalibus Montalto nuncupatis.

Prætensiones debitorum Communitatum antedictarum.

Cum per constitutionem nuper à nobis editam super bono regimine, & administratione redituum Communitatum, & Universitatum ditionis temporalis Ecclesiasticæ universæ, inter alia præceperimus, ut cuncti earum debitores, ad solvendum id quod debent, per earum Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Præsides, aut Potestates, omnibus opportunis juris, & facti remediis quamprimum omnino compellantur. Multi autem ex ipsis debitoribus prætendant, se non teneri, nec debita ipsa liquida esse, & à mandatis seu sententiis per prædictos Judices relaxatis, ad nos & Sedem Apostolicam appellantes seu de nullitate dicentes, petant executionem hujusmodi tamdiu suspendi, donec de justitia appellationum cognoscatur. Alii cum id quod debent tergiversatione aliqua nequeunt denegare, executionem saltem variis artibus eludere satagunt, & ne bona sua hastæ subiiciantur, diversa impedimenta excogitent. Proinde nos volentes eorum quidem, quibus minus juste molestiæ inferuntur, indemnitati consulere, iis contra, qui sub prætextu frivolæ appellationis, aut aliàs quoquo modo debitas solutiones retardare conantur, omnem fraudis viam præcludere.

Jurisdictio Cardd. deputatorum ad cognoscendas causas appellationum, & gravaminum debitorum Communitatum, exemptionumque validitatis. Defalcationum & remissionum &c.

Ampliavit & postea declaravit hanc jurisdictionum S. D. N. Paul. V. indicatus sup. in rubr.

§. 1. Circumspectioni vestræ, aut duobus saltem ex vobis conjunctim procedentibus, privativè quoad omnes, & quoscumque alios Judices ordinarios vel delegatos, quavis dignitate & auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, Thesaurarium generalem, Cameram Apostolicam, ejusque causarum generalem Auditorem, aut Præsidentes clericos, ac Palatii Apostolici causarum Auditores, ac etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Legatos etiam de latere, tam in Romana Curia quàm extra eam jurisdictionem exercentes, omnes, & quascumque causas appellationum, reclamationum, recursuum, nullitatum, seu notoriæ injustitiæ, necnon revisionis etiam prætextu cujusvis erroris, etiam calculi, aut reductionis, ad arbitrium boni viri, ac restitutionis in integrum, tam super præmissis quam super validitatibus, & invaliditatibus quarumcumque exemptionum, vel immunitatum, quibusvis personis per easdem Communitates, seu Universitates, sive etiam auctoritate Apostolica, & per nos seu prædecessores nostros concessarum, & an sint admittendæ necne, ac super prætensis remissionibus, seu defalcationibus solutionum eisdem Communitatibus debitarum, ob quoscumque in dicta constitutione expressos vel non expressos fortuitos casus, vel ex quacumque alia causa, casu, culpa vel facto cujuscumque personæ, aut aliàs ad instantiam quarumcumque personarum, quæ ipsis Communitatibus, seu Universitatibus aliquid debent vel debeant, prætenditur, aut quidpiam ex præmissis petunt, tam laicorum quàm clericorum, cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis vel præeminentiæ existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiam si Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam Virorum quam Mulierum Monasteria, Hospitalia, Ecclesiæ aut loca pia, quocumque privilegio, immunitate vel exemptione suffulta extiterint, sive etiam vice versa ad ipsarum Communitatum, seu Universitatum instantiam, contra prædictos vel alios quoscumque aut inter ipsasmet Communitates invicem, occasione cujusvis laudi arbitramenti, sententiæ, decreti aut mandati, per prædictos Gubernatores, Potestates, aut Præsides, vel Legatos aut quoscumque alios Judices seu Commissarios, etiam ad id delegatos vel subdelegatos, aut arbitros vel arbitratores in vim constitutionis nostræ prædictæ, seu aliàs quomodolibet lati aut relaxati, motas aut movendas, cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis & connexis, summariè simpliciter & de plano,

plano, sine strepitu & figura judicii, sola facti veritate inspecta, etiam terminis substantialibus non servatis, manu regia audiendi, cognoscendi & fine debito terminandi, ac superiùs expressis, & aliis quibusvis Judicibus, & personis quoties opus fuerit, sub censuris & pœnis arbitrio vestro infligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi, sive inhibitiones quascumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque Commissionum Apostolicarum, non tamen nostra signatarum, moderandi aut revocandi, & prout justum vobis videbitur, mandata quæcumque necessaria & opportuna decernendi, relaxandi, & omni & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu omninò posthabitis exequendi, plenam & liberam facultatem & potestatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Cogendique consanguineos debitorum, ad redimendum eorum bona.

§. 2. Præthereà cùm sæpenumerò contingat debitas executiones mandatorum in favorem earumdem Communitatum relaxatorum, ea specie eludi, quod non reperiatur, qui bona debitorum auctioni subjecta emere velit, eidem circumspectioni vestræ per præsentes committimus, & mandamus, ut tam causis hujusmodi per vos cognitis, quàm etiam non cognitis, eorum contra quos de prædictorum Judicum, seu vestro mandato, occasione prædictæ nostræ constitutionis executio aliqua facienda erit, bona vendi, & auctioni subjici, & si intra brevem terminum nemo qui illa emat, repertus fuerit, consanguineos, & affines proximiori gradu conjunctos, ad illa emenda cogi, prout in bonis ex crimine & delicto confiscatis, & publicatis, ad instantiam Procuratoris Fisci fieri solet, cæteráque omnia in præmissis & circa ea, necessaria, & quomodolibet opportuna decernere, mandare, & exequi, etiam omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu penitùs remotis, vel inhibitione superiùs expressorum, vel aliorum quorumcumque, vel litis pendentia non obstante, auctoritate nostra curetis, super quo etiam plenam eisdem Legatis, Vicelegatis, Præsidibus, & Potestatibus facultatem tribuatis.

Clausulæ derogativæ.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac etiam aliis omnibus, quæ in Constitutione nostra prædicta voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P.A.1. die 30. Octob.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 30. Octob. 1592. Pont. nostri Anno 1.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. JEsu Christi 1592. Indictione 5. die verò 5. mensis Novembris Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis Divina Providentia Papæ VIII. Anno ejus 1. Supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicarum, Sanctorum Petri, & Joannis Lateranen. de Urbe, necnon in acie Campi Floræ, & ad Valvas Cancell. Apostolicæ per nos Joan. Baptistam Bagni, & Franciscum Baron prælibati S. D. N. Papæ Curs.

Hieronymus Lutius Mag. Curs.

XI.

Confirmatio, declaratio, & extensio Constitutionum Apostolicarum, & Concilii Tridentini, contra pugnantes in Duello publicè, vel privatim. Mittentesque, scribentes, aut divulgantes chartulas provocatorias, aut scripta, quæ dicuntur Manifesta, eorumque complices, & fautores.

Duellorum prohibitionem in Statu Ecclesiastico primum edidit Lucius II. in constitutione 19. Regis. suprà, & deinde Leo X. in constit. 31. Quam Deo. in Tom. 1. Sed generalem prohibitionem primò promulgavit Pius IV. in constit. 21. Ea quæ. Tom. 2. ac postea Concil. Trident. Sessione 25. cap. 19. & postremò ante hunc Pontificem, ampliavit Gregorius XIII. in const. 78. Ad tollendum. Tom. 2.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

ILlius vices, licet immeriti gerentes, qui ut animas suorum fidelium à peccato, & diaboli laqueis liberaret, è cælo descendens, humana carne assumpta, ne proprio quidem suo preciosissimo sanguini pepercit, sed seipsum in Ara Crucis immaculatam hostiam æterno Patri offerre voluit, in hanc præcipuè curam summo studio incumbimus, ut easdem animas inæstimabili pretio redemptas adversus Sathanæ fraudes, quantum in nobis est, illæsas præsertim verò totis viribus nobis à Domino traditis exterminemus exitialia quædam, atque enormia peccata, quibus divina Majestas graviùs offenditur, quæque eodem fabricante humani generis hoste, inventa atque introducta sunt, ut ex cruenta corporum morte animarum etiam simul interitus, ac pernicies sequatur.

Pius IV. contra ubique duellantes, & duellum permittentes, vel auxiliantes pœnas inflixit, in sua const. cit. in rub.

§. 1. Rectè siquidem, & salubriter fel. record. Pius Papa Quartus prædecessor noster, post alios complures suos nostrosque prædecessores, qui detestandum divina, naturalique lege, ac sacris canonibus damnatum duellorum abusum, suis etiam constitutionibus severè prohibuerant, gravesque pœnas contra quoscumque temporali S. R. E. mediatè vel immediatè subjectos ejus criminis quomodolibet reos, vel participes inflixerant, cupiens non solùm in terris prædictis, sed aliàs ubilibet animarum periculis obviare, Principes, ac Domicellos permittentes in suis Dominiis id patrari, ac etiam extra Terras, & Loca ditioni Ecclesiasticæ subjecta, hujusmodi duella seu singularia certamina, aut diffidationes desuper facientes, ac ad id invitantes, provocantes, auxilium, consilium, vel favorem dantes, illisque astantes, & interessentes, necnon chartas desuper subscribentes aut publicantes, seu de illis se intromittentes singulos, Imperatore, ac Regibus inferiores, majoris excommunicationis, ac (si Ecclesiastici fuerint) ultra eam, etiam privationis omnium dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinenda, pœnis subjacere, easque incurrere voluit, à quibus nonnisi à Romano Pontifice absolvi possint.

Concil. Trid. sess. 25. c. 19. Principibus duella permittentibus, pugnantibusque & aliis graves pænas impofuit.

§. 2. Sed & postmodum generalis Tridentina Synodus ad exterminandum penitus ex Christiano Orbe hoc malum, statuit, ut Imperator, Reges, Duces, Principes, Marchiones, Comites, & quocumque alio nomine Domini temporales, qui locum ad monomachiam in terris suis inter Christianos concesserint, eo ipso sint excommunicati, ac jurisdictione, & dominio Civitatis, Castri, aut loci in quo vel apud quem duellum fieri permiserint, quod ab Ecclesia obtinent, privati intelligantur, & si feudalia sint, directis dominis statim acquirantur. Qui verò pugnam commiserint, & qui eorum Patrini vocantur, excommunicationis, ac omnium bonorum suorum proscriptionis, ac perpetuæ infamiæ pœnam incurrant, & ut homicidæ juxta sacros canones, puniri debeant. Et si in ipso conflictu decesserint, perpetuò careant Ecclesiastica sepultura. Illi etiam qui consilium in causa duelli tam in jure quàm facto dederint, aut alia quacumque ratione ad id quemquam suaserint, necnon spectatores, excommunicationis, & perpetuæ maledictionis vinculo teneantur.

Greg. 13. ad duella etiam privatim commissa extendit in ejus const. cit. in rub.

§. 3. Quas pœnas novissimè piæ mem. Gregorius Papa XIII. pariter prædecessor noster, extendit adversus illos etiam omnes, qui non publicè, sed privatim ex condicto statuto tempore, & in loco convento monomachiam commisissent, etiam Patrinis, sociisve non vocatis, & loci securitate non habita, & provocatoriis literis minimè præcedentibus, etiam contra locorum dominos, si id (quantum in se fuerit) non prohibuissent, cæterosque supradictos criminis

socios,

ſocios, & ex compoſito ſpectatores, etiam ſi pugnam ob aliquod impedimentum non commiſiſſent, ſi ad locum acceſſiſſent pugnaturi, & per eos ſtetiſſet quo minùs pugnarent.

Hic modo Pontif. dictas conſt. & Concilium approbat.

§. 4. Verùm quia cum magna animi noſtri moleſtia intelleximus, adhuc in quibuſdam, præſertim tranſalpinis, ac remotis regionibus, & potiſſimum ubi bella vigent, caſtrenſi quadam, & militari licentia, ſeu verius audacia perniciosum hoc ſcelus inter fideles exerceri, quaſi fas ſit in ſolo hoſtili, ubi Chriſtiani nominis, ſeu Catholicæ fidei hoſtes tyrannidem exercent, ſive hæreſes, & ſchiſmata impunè graſſantur, ſive inter ſigna, & caſtra militaria in caput ſuorum fratrum impios convertere mucrones, quos multo ſalubriùs contra Chriſti adverſarios ſtringi par eſſet. Nos nefaria diaboli arma ſalutari Eccleſiæ gladio ad continendos in officio fideles nobis præcipuè ipſius Domini auctoritate tradito retundere, atque à cervicibus gregis Domini noſtræ curæ crediti, quantum (eodem Deo adjutore) eniti poſſumus, propulſare cupientes, prædictas omnes Conſtitutiones, ac Decretum Concilii Tridentini cum omnibus, & ſingulis in eis contentis cenſuris, & pœnis, decretis, extenſionibus, quarum, & quorum omnium tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, & ad verbum inſertis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus.

Eaſque Bullas & earum pœnas ad certas perſonas, & loca hic enunciata extendit.

§. 5. Ac inſuper auctoritate, & tenore præmiſſis decernimus, & declaramus, eaſdem Conſtitutiones, ac Decretum, locum habere ubique gentium, & terrarum, inter quaſcumque perſonas etiam armatas, & in Caſtris ſeu propugnaculis militantes, etiam ubi noſtrorum, & Sanctæ Rom. Eccleſiæ aut Catholicæ fidei hoſtium furor impunè graſſatur, vel in Dominiis per eos occupatis, & detentis. Idem quoque juris cenſendum eſſe, ſi publico, & forſan juſto bello indicto, miles aliquis alterum in adverſariorum exercitu militantem, ſive alias in hoſtium Caſtris, præſidiis, aut Terris degentem, privatas ſimultates atque inimicitias publicæ cauſæ intermiſcendo, etiam Ducum permiſſu, ex condicto ad ſingulare certamen deſcendat, aut illum provocet. Necnon iiſdem pœnis, decreto & Conſtitutionibus teneri eos inter quos pactiones initæ ſint de dirimendo certamine cùm primum alteruter vulneratus fuerit, ſeu ſanguinem effuderit, aut certus ictuum numerus utrinque illatus fuerit. Vel ſi convenerint, ut non ſinguli cum ſingulis, ſed bini, terni aut plures hinc inde pugnent. Et non ſolùm locorum Dominos, ſed etiam Magiſtratus, Præſides, Locumtenentes, aut etiam militum Duces, & Capitaneos in Caſtris vel extra ea, in alieno, vel hoſtili ſolo, vel cum militibus exercitus adverſariorum monomachiam in quocumque caſu per præſentem, vel alias Conſtitutiones hujuſmodi prohibito, permittentes, vel quantum in ipſis eſt non prohibentes, aut poſt dimiſſum crimen, veniam & impunitatem concedentes.

Scripta quoque omnia ad duellum quaſi præparatoria prohibet.

§. 6. Prætereà pari ratione prohibemus omnia, & ſingula ejus generis ſcripta, Manifeſta, ſeu fides vulgò appellata, quæ etiam ſine expreſſa provocatione ad certamen, tamen quaſi præparatoria quædam ad chartulas, ſeu libellos provocatorios, & ad duellum, illorumque veluti radices aut ſemina, ut plurimum laceſſendi aliquem ad pugnam, & ſuſcitandæ ſimultatis, atque inimicitiæ materiam, & occaſionem præbent. Dum ſcilicet in illis per modum Epiſtolæ, libelli, aut publicæ atteſtationis, & intimationis, ſive per authentica documenta, ſive per unius, pluriumve chirographum, ſubſcriptiones, aut relationes, ſub prætextu proprii, vel alieni honoris, & famæ, more militari, atque ut vulgo dicitur, Cavallereſco, tuendi aut lædendi, ſive ad illatæ, propulſatæve contumeliæ, aut injuriæ probationem, ſeu tollendam illius ſuſpicionem rei alicujus geſtæ ad id pertinentis, vel verborum, aut reſponſionum ſeries, & ordo narratur, vel ex ſimili abuſu hac de cauſa aliquid tale adeò firmiter aſſeritur, aut negatur, ut qui contradixerit, is ſive nominatim, ſive in genere mendacii arguatur, aut mentiri dicatur. Aut ad hunc effectum ex militari etiam conſuetudine quæritur, declaratur, aut reſpondetur, qua mente, aut quo ſenſu quidpiam ejuſmodi, quod ad ſuperius expreſſa ſpectet, geſtum dictumve ſit. Vel denique offert ſe quiſquam contra certam, vel incertam perſonam, vel generatim contra quemcumque ad probandum armis, & verificandum etiam inito certamine, aliquid ita eſſe, aut fuiſſe, vel non fuiſſe. Necnon quaſcumque etiam ſine ſcripto factas talium rerum ſuprà dicta quoquomodo concernentium, & ob hujuſmodi cauſas in locis publicis, vel privatis, ubi hominum multitudo convenire ſoleat, denunciationes, narrationes, declarationes, & teſtificationes. Volentes, eos omnes, & ſingulos, qui ſuo, vel alieno nomine, ad effectum de quo ſuperiùs dictum eſt, prædicta, vel his ſimilia, multoque magis ad certandum provocatoria ſcripta, libellos, epiſtolas, earumve exempla dictaverint, compoſuerint, ſcripſerint, miſerint, detulerint, divulgaverint, affixerint, exemplaverint, typis impreſſerint, ſubſcripſerint, intimaverint, vel etiam verbo denunciaverint, ſive atteſtati fuerint. Quive aliis ad ſingulare certamen, publicè, vel occultè ineundum, vel ad provocandum aliquem ad pugnam, ſive ad hujus generis ſcripta, quæ Manifeſta, quæque chartulæ provocatoriæ appellantur, ſcribenda, dictanda, mittenda, deferenda, divulganda, auxilium, conſilium, operam, vel favorem præſtiterint, ſive id ſuaſerint, aut mandaverint, quive in præmiſſis, vel eorum aliquo ſe quomodolibet immiſcuerint, etiam ſi neque pugna aliqua, nec certamen, aut effectus, nec acceſſus, aut actus ad pugnam proximus, neque expreſſa, & aperta provocatio ſubſecuta fuerit, neque ſcriptiones prædictæ, quæ Manifeſta dicuntur, in publicum prodierint, aut cuiquam intimatæ extiterint, ſi per eos non ſteterit, quo minùs publicatio, aut denunciatio fieret; Nihilominùs cenſuris, & pœnis omnibus in præſenti, & aliis prædictis Conſtitutionibus, & Decreto contentis ſubjacere, tam ſi ſuperius enumeratis, quàm ſi aliis etiam majoribus Eccleſiaſticis, vel mundanis dignitatibus, gradibus, & præeminentiis excellant.

Iterumque duellantes duellum permittentes, fautoresque &c. excommunicationis pœna ferit, ultra alias eis inflictas.

§. 7. Quinimmò de novo etiam per præſentes ex parte Omnipotentis DEI Patris, & Filii, & Spiritus ſancti, excommunicamus, & anathematizamus, maledicimus, & execramur omnes, & quoſcumque, publicè, vel privatim, palam, vel occultè, in quibuſcumque locis, modis, & formis, ac caſibus ſub præſenti noſtra, vel aliis prædictis Conſtitutionibus, ac Decreto comprehenſis, ſingulare certamen (quod Duellum vulgo dicitur) ex compoſito ineuntes, necnon id ſcelus ſuadentes, aut provocantes, opem, conſilium, vel favorem præſtantes, equos, arma, & commeatus præbentes, aut comitantes, vel circa chartulas, ſeu libellos, literas, nuncios, aut quæcumque alia ſcripta hujuſmodi quomodolibet peccantes, hujuſque delicti ſocios de induſtria ſpectatores, patrinos, fautores, defenſores, quacumque, tam ſuperius expreſſa, quàm alia Eccleſiaſtica, vel mundana præfulgeant dignitate. Ità ut ſingulares etiam perſonæ cujuslibet Communitatis, Univerſitatis, Collegii, aut Reipublicæ, quæ hujus criminis participes quoquomodo fuerint, nequaquam excuſentur, ſed ſuprà dictos omnes eorumque ſingulos, ipſo facto, abſque ulla monitione, Judicis decreto, aut miniſterio, perpetui anathematis, excommunicationis majoris, & maledictionis æternæ mucrone perculſos, & damnatos harum ſerie declaramus, & ſi in ipſo conflictu obierint, ſepultura Eccleſiaſtica perpetuò privatos eſſe volumus. Ipſas verò Civitates, Terras, Oppida, vel Caſtra, & loca in quorum territoriis id facinus, ſcientibus, & tacitè, vel expreſſè permittentibus, aut tolerantibus Dominis, aut Magiſtratibus, vel Senatu, aut Populo, admiſſum fuerit, Eccleſiaſtico ſupponimus interdicto, cujus inter-

dicti relaxationem aut excommunicationis absolutionem, ab alio quàm à nobis, aut pro tempore existente Romano Pontifice pœnitentia, & satisfactione congruè peracta, nisi in mortis articulo constituti, nequeant obtinere, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibusvis personis, tam Ecclesiasticis cujuscumque Ordinis, aut militiæ, status, aut gradus, aut conditionis existentibus, quàm laicis, etiam Imperiali, Regali, vel alia mundana præeminentia insignitis, per Sedem Apostolicam in genere, vel in specie concessorum. Quæ omnia, quoad præmissa, nolumus cuiquam in aliquo suffragari. Pœnis aliis tam spiritualibus, quàm temporalibus contra eos inflictis, nihilominùs in suo robore permansuris.

Principes hortatur ad duella exterminanda, & delinquentes puniendum.

§. 8. Universos autem, & singulos carissimos in Christo filios nostros, Imperatorem, Reges, ac dilectos filios nob. Viros Duces, etiam armorum,& exercituum, Marchiones, cæterosque Principes Christianos, necnon Dominia, Potentatus, Communitates, & Universitates Civitatum, Oppidorum, & Castrorum, illorumque Domicellos, & Dominos temporales, ac etiam Militum, & copiarum, tam equestrium quàm pedestrium Ductores, Tribunos, Præfectos, Capitaneos, in quibuscumque etiam Nobis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ temporali jurisdictioni non subjectis locis constitutas, cujuscumque gradus præeminentiæ, & nobilitatis existentes, hortamur, rogamus, & obtestamur per viscera D. N. JESU CHRISTI, ut ejus divini nominis intuitu pro sua erga eumdem Deum, per quem regnant Reges, & à quo Principatus acceperunt, pietate, atque erga nos, & sanctam hanc Sedem reverentia, & devotione, non modò nihil tale in suis Dominiis fieri permittant, nec ullo modo conniveant, sed hoc malum omni studio, diligentia, & auctoritate exterminare totis viribus procurent, contra quoscumque delinquentes, & ut præfertur quomodolibet complices, & participes etiam temporalibus pœnis gravissimis animadvertant, & per suos Officiales, & Curiæ Ministros procedi curent, scituri se obsequium Deo pergratum, perque acceptum præstituros, si quo gladio ad tutelam bonorum, & ad propulsandos perditorum conatus sunt accincti, eumdem ad vindictam hujus peccati, & ad sumendas de hujusmodi criminis reis debitas pœnas exercuerint, contra verò memores, si in re tam gravi malè se gesserint, se in districto Dei judicio rationem in novissimo die reddituros.

Transumptis hujus Bullæ credi mandat.

§. 9. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo obsignatis, eadem prorsus fides ubique gentium & locorum adhibeantur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur exhibitis, vel ostensis.

Publicari eam præcipit, & sanctionem pœnalem addit.

§. 10. Quodque eædem præsentes in Lateranen. ac Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & Cancellariæ Apostolicæ valvis de more publicentur, affixis inibi earum exemplis per aliquem ex Cursoribus nostris, & dimissis, quodque eadem publicatio, qui in Urbe sunt, post triduum, qui verò extra eam, & citra montes, post duos menses, ultra montes, verò, post quatuor menses, omnes quos concernunt, perinde arctet, & afficiat, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

D. P. A. 1. die 17. Aug.

Nulli ergo omninò, &c.

Dat. Romæ in Monte Quirinali, Anno Incar. Dom. 1592. 16. Kal. Sep. Pont. nostri Anno 1.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. 1592. indictione 5. die verò 2. mensis Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno 1. Suprà dictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Valvis Basilicarum, S. Petri in Vaticano Principis Apostolorum, & Jo. Lateranen. de Urbe, Cancell. Apost. ibidem illarum copiis affixis, per me Hieronymum Lucium S. D. N. Papæ Curs.

Jo. Gauce Mag. Curs.

Exemptio Congregationis B. MARIÆ Fuliensis, à jurisdictione omnium aliorum Prælatorum Ordinis Cisterciensis Monachorum Sancti Benedicti.

Ampliavit Paulus V. ut indicavi suprà in Tom. 2. in const. 32. Sixti V. Religiosos; qui illius constitutionem approbavit, gratiisque primùm decoravit.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1592.

Exordium.

PAstoralis nostri muneris ratio postulat, ut Religiosorum statui, & profectui, quantum cum Domino possumus, libenter prospiciamus.

Editio statutorum pro Reformatione hujus Congregationis.

§. 1. Nuper siquidem per aliàs nostras literas, dilecto filio Magistro Alexandro de Franciscis, Ordinis Fratrum Prædicatorum Vicario Generali, Theologo, ac familiari nostro, quem pridem Capituli Generalis Congregationis Reformatæ Beatæ MARIÆ Fuliensis, Cisterciensis Ordinis, Assessorem deputaveramus, nonnulla statuta tunc expressa, pro bono dictæ Congregationis regimine condendi facultatem concessimus, prout in ipsis literis in simili forma Brevis expeditis latiùs continetur. Qui quidem Magister Alexander, ut accepimus, nonnulla statuta condidit, & alia quædam pro Reformatione, & prospero statu ejusdem Congregationis statuit, & adhuc juxta facultates illi per nos attributas, Reformationi hujusmodi prudenti solicitudine incumbit.

Exemptio ejusdem à jurisdictione Generalium, & aliorum Prælatorum Ord. Cistef. Adverte hanc exemptionem comprehendere etiam Moniales hujus Congreg. ut sua const. declaravit Paul. V. die 14. Aug. 1608. eam tamen in hoc opere non posui.

§. Nos autem dictæ Congregationis, illorumque Abbatum, & Monachorum, ut majori cum quiete, ac spiritus fervore, juxta eorum Regularia instituta, Altissimo gratum exhibeant famulatum, statui opportuniùs providere volentes, Motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, ac certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationem prædictam Fuliensem, ejusque Vicarium Generalem, Abbatemque & Monachos Monasterii Beatæ Mariæ Fuliensis, in quo primùm hujus Congregationis Regularis Observantia, & Reformatio introducta extitit, aliosque universos eorum Abbates, Monachos, & Religiosos, eorumque Monasteria, Domos, Conventus, Grangias, Loca, & bona quæcumque præsentia, & futura, atque ad ea quomodolibet spectantia, & pertinentia, & quæ deinceps ad ea spectabunt, & pertinebunt, illisque concedentur, vel ad ea devolventur, ab omni superioritate, jurisdictione, gubernio, regimine, administratione, subjectione, obedientia, visitatione, correctione, & emendatione Cistercii, Claraevallensis, & aliorum nunc, & pro tempore existentium Generalium, ac Morimondensis, & aliorum Abbatum, Prælatorum, Superiorum, ejusdem Ordinis Cistercien. quacumque auctoritate fungentium, & functurorum, & quantumvis amplissimis privilegiis, & facultatibus utentium, & usurorum, auctoritate Apostolica tenore præsentium, perpetuò eximimus, & liberamus, ita ut nullam omninò jurisdictionem, facultatem, & auctoritatem in dictam Congregationem, Abbates, Monachos, Religiosos, Monasteriaque & Loca atque bona, illius habere, exercere aut prætendere dicti Generales, & alii Abbates, & Prælati Ordinis Cistercien. aliquo tempore possint, minusque in rebus, & negotiis ejusdem Congregationis aliquo pacto se ingerere, aut immiscere valeant.

Receptio Congreg. Fuliensis sub Sedis Apost. protectione.

§. 3. Ipsamque Congregationem Fuliensem, ejusque Vicarium Generalem, necnon Abbates, Monachos, Religiosos, Monasteria, Domos, Loca, res, & bona prædicta, sub immediata Nostra, & Sedis Apostolicæ protectione, regimine, subjectione, gubernatione, obedientia, recipimus, & subjicimus.

Elargitio omnium privilegiorum Ord. Cister.

§. 4. Illis tamen, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, immunitatibus, exemptio-

exemptionibus, prærogativis, indulgentiis, aliisque gratiis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, eidem Ordini Cistercien. in genere, vel in specie quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & Apostolicam Sedem, ac Legatos, etiam de Latere, necnon etiam quoscumque Reges, Imperatores, ac Principes sæculares concessis, vel in futurum concedendis, æquè ac alii dicti Ordinis Cisterciensis Monachi, & Religiosi, sine aliqua prorsus differentia, uti, & gaudere, ac frui liberè & licitè possint, valeant ac debeant.

Declaratio, quo Monachi hujusmodi Cong. non tenerentur ad alia Cistercien. Ord. Instituta.

§. 5. Nec propterea ad alia dicti Ordinis Cisterciensis instituta Monachi dictæ Congregationis Fulien. teneantur, vel obligentur, sed tantùm ad Regularem Observantiam prædictam, & Constitutiones per nos dictumque Alexandrum declaratas, postquam editæ, & per nos confirmatæ fuerint, seu in posterum per Fratres dictæ Congregationis edendas, & statuendas, ac per nos, & dictam Sedem confirmandas, observare teneantur, auctoritate Apostolica, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus, illisque si opus sit, ea omnia communicamus, & extendimus.

Prohibitio in virtute sanctæ Obedientiæ, quæ fit Abbat. Ord. Cistercien. Generali & aliis, ne de super se intromittant.

§. 6. Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ, expresse interdicentes Abbati Cisterciensis Ordinis Generali, ac aliis Abbatibus, & Prælatis suprà dictis, ne ullo unquam tempore se in gubernio, regimine, administratione, visitatione, correctione, & Reformatione Congregationis prædictæ, illiusque Religiosorum, aliquo modo intromittere, ac tam ipsis quàm aliis Monachis, & Religiosis ejusdem Ordinis Cistercien. ne in rebus, negotiis, ac statu prædictæ Congregationis, ac illius Religiosorum prædictorum ullatenus se ingerere, aut immiscere, præterquam si ad illam se transtulerint, & in ejusdem Observantia permanserint, nec aliquo modo invicem commisceri, seu hujus Congregationis Religiosi ad prædictum Ordinem Cisterciensem transire possint nec debeant, audeantve, seu præsumant, cùm dicta Congregatio pro Reformatione dicti Ordinis instituta sit, non autem Ordo prædictus ipsius Congregationis relaxationi, aut impedimento esse debeat.

Clausl. præservativæ.

§. 7. Atque decernentes præsentes literas nullo tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, aut aliàs quomodòlibet infringi, retractari, seu invalidari ex quacumque causa, vel prætextu minimè posse, sed semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata &c.

§. 8. Sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, definiri, & interpretari debere, irritumque & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, etiam nostris, de non tollendo jure quæsito, ac de non concedendis indulgentiis ad instar, ac in universalibus, Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac dicti Ordinis Cistercien. etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini Cistercien. illiusque Generali, ac aliis prædictis Abbatibus, & Superioribus, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis illorumque totis tenoribus plena, & ad verbum mentio habenda esset, illis pro expressis, & insertis, habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. die 4. Sept.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die quarta Sept. millesimo quingentesimo nonagesimosecundo, Pontif. nostri Anno primo.

XIII.

Declaratio Præcedentiæ Fratrum Prædicatorum Ordinis S. Dominici, in omnibus actibus, & processionibus, tam publicis, quàm privatis, ante omnes Religiosos, tam Mendicantes, quàm non Mendicantes, post Canonicos & Clericos sæculares, ac antiquos Ordinis Monachales.

Ad hæc habes const. 84. Gregorii XIII. Exposcit suprà. in Tom. 2. & aliam Pii V. const. 71. Divina. Et similem declarationem hic idem Clem. edidit die 16. Martii 1600. contra Fratres Eremitas Ordinis S. Augustini, sed ea prætermissa, hanc posui uti generalem.

Edita A. D. 1592.

CLEMES PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Greg. 13. edidit constitutionem super præcedentia Fratrum Mendicantium, quæ est suprà Tom. 2. Exposcit.

Inter cætera cordis nostri desiderabilia, id intensis exoptamus affectibus, ut controversiarum ac litium materia inter personas Ecclesiasticas è medio tollatur. Sanè nobis nuper innotuit, quod in Regnis Aragonum, Valentiæ, & Cataloniæ, ac tota demum Provincia Aragoniæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, & præsertim in Civitate Oriolen. & Oppido Civitate nuncupata Alicante, ac loco de Castello della Plana prædicti Regni Valentiæ, nonnullæ lites, causæ, quæstiones, & controversiæ inter prædictos Fratres ex una, & alios Mendicantes sive Regulares quoscumque super præcedentia ac ritu incedendi in actibus, & processionibus tam publicis, quàm privatis, occasione seu intuitu quarumdam literarum fel. recor. Gregorii Papæ XIII. prædecessoris nostri in forma Brevis, sub die 15. Julii 1583. quæ incipiunt. Exposcit, confectarum, partibus, ex altera motæ sunt, & moveri seu oriri facilè possunt.

Hic modo Pont. extinguit lites desuper exortas.

§. 1. Nos considerantes, lites, causas, & controversias hujusmodi, præsertim inter Religiosas personas, quæ relictis Mundi vanitatibus, votum suum in humilitatis spiritu Domino Deo nostro persolvere profitentur, non modicam infundere labem, populoque scandalum generare, ac in hac Urbe nostra omnium capite, & unde in omnia regimen servari consuevit, eum ritum, & ordinem servari, quod in actibus, & processionibus, tam publicis, quàm privatis, post Canonicos, & clericos sæculares, & antiquos Ordines Monachales, Fratres Ordinis Prædicatorum hujusmodi primum, digniorem, & honorabiliorem locum obtinent, & cæteros aliòs Fratres Mendicantes, sive alios quoscumque Regulares præcedunt, atque de antiquitate, & præeminentia cujuslibet Ordinis Fratrum Mendicantium, & aliorum Regularium quorumcumque plenam, & indubitatam notitiam habentes, ac eorum honoris, & jurium conservationem, ac pacem, & quietem inter eos confovere, & scandala hujusmodi removere, paterno affectu cupientes, ac statum litium, & merita causarum hujusmodi, & cognomina Judicum, & collitigantium, & eorum jura, & prætensiones, necnon tenorem literarum dicti Gregorii prædecessoris perinde, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, super statu Regularium Deputatorum consilio, & nobis attributæ potestatis plenitudine, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, lites, & causas quascumque tam motas quàm movendas, seu quæstionum, & contraversiarum materias omnes in quibuscumque instantiis coram quibuscumque Judicibus indecisas pendentes, ad nos harum serie advocamus, & penitùs extinguimus, & aliis Mendicantibus sive quibuscumque aliis Regularibus, super his perpetuum silentium imponimus.

Præcedentiamque concedit Fratrib. S. Dominici ante cæteros Mendicantes, & non Mendicantes post Canonicos, & Clericos sæculares, & antiquos Ordines Monachales.

§. 2. Volumus, & decernimus, in prædictis Regnis Aragonum, Valentiæ, & Cataloniæ, & tota demum Provincia Aragoniæ, Ordinis Fratrum Prædicatorum, & præsertim in Civitate Oriolen. & Oppido Civitate nuncupato Alicante, & loco de Castello della Plana hujusmodi, eum ritum, & ordinem inter Fratres Sancti Dominici prædictos, ac alios Mendicantes, sive alios Regulares quoscumque cujusvis Ordinis, vel Religionis existentes servari debere, qui in hac Urbe nostra omnium capite servatur. Videlicet, quòd in omnibus actibus, & processionibus, tam publicis, quàm privatis, post Canonicos, & Clericos sæculares, & antiquos Ordinis Monachales, siqui incesserint, dicti Fratres Ordinis Prædicatorum primum, digniorem, & honorabiliorem locum obtineant, ita ut dicti Fratres Sancti Dominici, immediatè post modò dictos subsequantur, post quos omnes alii Regulares, tam Mendicantes, quàm non Mendicantes cujuscumque Ordinis, vel Religionis existant, incedent, & subsequentur, etiamsi Ecclesiæ, Capellæ, Conventus, Domus, & Loca regularia dictorum Fratrum Prædicatorum in locis prædictis primò instituta & fundata non fuerint, prout nos id de facto observari volumus, & præcipimus.

Et desuper eos molestari prohibet.

§. 3. Districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis majoris latæ sententiæ eo ipso per contrafacientes incurrendæ pœna, omnibus, & singulis quorumcumque aliorum Ordinum pro tempore Religiosis sive Regularibus, inhibentes, ne de cætero præmissorum occasione Ordinem Fratrum Prædicatorum hujusmodi, illiusque Fratres pro tempore existentes, molestare, inquietare, perturbare, aut quoquo modo impedire audeant, vel præsumant.

Et ita judicari præcipit.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, ac definiri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 5. Quocirca universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis quibuscumque in dignitate Ecclesiastica constitutis, per præsentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel eorum quilibet per se, vel alium seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Prædicatorum fuerint requisiti, eis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præmissa omnia observari, juxta præsentium continentiam, & tenorem, contradictores quoslibet, ac rebelles, & præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Obstantia tollit.

§. 6. Non obstantibus literis dicti Gregorii prædecessoris, aliisque præmissis, necnon quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Conventuum, Domorum, Locorum, & Ordinum Mendicantium, sive aliorum quorumcumque Regularium hujusmodi, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Mendicantibus Fratribus, sive aliis Regularibus quibuscumque, & illorum Superioribus, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, etiam Bulla Aurea, Mare magnum, nuncupata contentis, ac Motu simili consistorialiter etiam per modum legis & statuti perpetui, etiam iteratis vicibus, cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, pro tempore in contrarium forsan revocantibus, etiamsi in eis caveatur expresse, quod nisi per trinas distinctas literas, cùm temporis intervallo competenti, ternis distincta vicibus, illis quos concernunt, intimandas derogatum esset aut censeatur, concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de eis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse latissimè derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis credi jubet.

§. 7. Volumus autem, & dicta auctoritate decernimus, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 25. Sept.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesimaquinta Septembris, millesimo quingentesimo nonagesimosecundo, Pontificatus nostri Anno 1.

De reductione Monachorum Ordinis S. Basilii in unam Congregationem, & sub regimine unius Abbatis. Et de forma recipiendi Novitios.

Hoc regimen Abbas exercet etiam quoad Monachos reformatos, ut habetur infrà in hoc Tomo, in const. 103. Altissimi. ubi alia indicabo.

Edita A. D 1592.

CLEMENS EPISCOPUS, *Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Procœmium.

QUæ ad restituendos in pristinum decorem, & dignitatem Ordines regulares in Ecclesia DEI à sanctis Patribus institutos, & collapsam in eis disciplinæ Monasticæ observantiam, modis congruis instaurandam, piè ac providè à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus sancita fuerunt, in eis confirmandis, & innovandis, auctoritatem nostram libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Gregor. 13. Monachos S. Basilii in unam Congregationem reduxit sub regimine unius Abbatis ut sup. in ejus constit. 58. Benedictus. Tom. 2.

§. 1. Quàm sanè piam cogitationem, Apostolici nostri muneris propiam impensius suscipimus pro salubri directione, & profectu insignis Ordinis sancti Basilii, pro cujus reformatione alias fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædecessor noster, per suas sub Dat. Kal. Novemb. Pont. sui Anno Octavo editas literas, primum quidem reductionem Monasteriorum Ordinis prædicti, necnon Priorum & Monachorum in Congregationem, & Capitulum tunc recens celebratum, eisque inditionem, & præsidentiam, & in eo factas Abbatis Generalis, & alias tunc expressas electiones de Apostolicæ potestatis plenitudine approbavit, & confirmavit, atque inter alia statuit, ut Abbas Generalis pro tempore electus, æquè ut alii aliorum Ordinum in Congregationes reductorum, Abbates Generales, & Præsidentes, in suis quisque Capitulis, Congregationibus & Ordinibus, de jure, privilegio, & consuetudine habent, & exercent, habereque, & exercere possunt, plenam, & omnimodam superioritatem, jurisdictionem, & auctoritatem haberet, & exerceret, tam in ea omnia quæ in Italia, & Regnis utriusque Siciliæ sunt, quàm etiam in alia Provinciæ Hispaniæ paulò ante per eumdem prædecessorem in Regnis Hispaniarum instituta, & prorsus in cætera quæcumque Monasteria, Domos, & Loca, in eadem provincia sub regula sancti Basilii eatenus erecta, & in posterum erigenda, eorumq. Abbates, Conventus, Monachos, & personas, quæ pridem cùm Monachis ejusdem Ordinis sancti Basilii in Italia existentibus, & eorum Congregationi prædictæ, sub

obedientia

obedientia inde futuri Abbatis, seu Vicarii generalis ejusdem Congregationis, idem Gregorius prædecessor perpetuò conjunxerat, eaque necnon Visitatorem ejusdem Provinciæ Hispaniæ, Abbati, seu Vicario generali Congregationis hujusmodi in Italia pro tempore eligendo subjecerat, & ab eo dependere decreverat inter alia, quemadmodùm in ejusdem Gregorii prædecessoris diversis literis, prioribus videlicèt Kal. Maji, secundò, posterioribus verò 8. Kal. Junii, sexto Pontificatus sui annis datis pleniùs continetur.

Aliaque statuit, ut ibidem.

§. 2. Jussit præterea ipse Gregorius prædecessor universos, & singulos ejusdem, &c.

Omittitur residuum, quia ipsa Bulla habetur sup. in loco cit. in rubr.

Hic modo Pontifex ea approbat, cum omnibus inde secutis.

§. 3. Cùm autem sicut dilectus filius noster Julius Antonius tt. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, modernus ejusdem Ordinis apud nos, & Sedem Apostolicam Protector, nobis nuper exposuit, ex literis superiùs expressis, quæ suum magna ex parte effectum sortitæ fuerunt, non mediocris utilitas, & fructus spiritualis ad reformationem ejusdem Ordinis provenerit, & tamen adhuc multa reliqua sint, propter quæ valdè expediat easdem literas debitæ executioni, omninò atque integrè demandari, Nos, quibus summoperè cordi est, quantùm nostra Pastorali vigilantia eniti possumus, modis omnibus procurare, ac Deo juvante efficere, ut ejus Ordinis Religiosi in dies, quam optimos, & felicissimos in viis Domini progressus faciant, atque uberrimos in sancta Ecclesia fructus, majorum suorum, & præcipuè S. eorum Patris, & Patriarchæ Basilii exemplo proferant, Motu proprio, & ex certa scientia ac deliberatione nostra, suprà scriptas Gregorii prædec. literas, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis, & in eis contenta quæcunque, ac potissimum, quæ illarum vigore circà distinctionem mensæ Conventualis à mensa Abbatiali, necnon dimembrationem, & divisionem partis bonorum, proprietatum, & jurium à Monasteriis, & Archimandritatibus prædictis, illorumque pro mensa conventuali hujusmodi applicationem, & appropriationem ab ipsis Gulielmo, quamdiu in humanis egit, & deinde Julio Antonio Cardinalibus, Protectoribus vel de eorum mandato hactenus gesta sunt, vel quæ posthac per eundem modernum, ac pro tempore existentem Protectorem gerentur, necnon statuta, seu constitutiones hactenus per dictam Congregationem, seu Monachos in Capitulis generalibus facta seu edita, ac de ejusdem Julii Antonii Cardinalis Protectoris mandato per viros Religiosos, eruditos, & pios revisa, examinata, & ab ipso approbata, ex nunc prout ex tunc, & è contrà, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, eaque præsentis scripti patrocinio communimus. Supplentes omnes, & singulos juris, & facti defectus, siqui intervenerint in eisdem.

Protectoremque Ordinis præmissorum executorem deputat.

§. 4. Ac nihilominùs eidem Julio Antonio Card. moderno, & pro tempore existenti Protectori, per Apostol. scripta mandamus, plenamque per præsentes tribuimus facultatem, ut per se vel alium seu alios, etiam si videbitur, dicti vel alterius Ordinis Religiosos, ad integram executionem earundem literarum juxtà illarum formam & tenorem, præsertim quoad institutionem mensarum conventualium, & separationem bonorum, proprietatum, & jurium à mensis Abbatialibus, ubi opus erit, ac aliàs in omnibus, & per omnia procedat, atque in omnibus, & singulis superiùs expressis, & aliis, quæ in literis prædictis etiam nominatim ipsi Gulielmo Cardinali concessæ fuerant facultatibus, tam quoad negotia jam cœpta, quàm quoad non cœpta, ubi, quando, & quoties opus fuerit, seu expedire judicaverit, liberè & licitè utatur, perinde ac si hæc ipsa sibi ab initio expressè demandata, tributa, & nunc harum serie de novo singillatim concessa fuissent.

Novitios certo modo recipi indulget, non obstante const. Sixti V. quæ est in Tomo II. Cùm de.

§. 5. Quoniam verò, si quando contingeret recipi Novitios aliquos sexdecim annis majores, & in ea Provincia Capitulum Provinciale, aut nunquam celebraretur, aut admodùm raro, tunc sanè nimis incommodum esset, tum ob hujusmodi causam, tum propter Monasteriorum paucitatem, & locorum intervalla, quibus inter se disjuncta, & remota sunt, generalis, aut provincialis capituli celebrandi tempus expectare, & aliàs servare formam in Constitutione piæ mem. Sixti Papæ V. etiam prædecessoris nostri, super modo admittendi Novitios ad habitum regularem, & ejusdem Sixti prædecessoris declaratoria postmodùm edita, præscripta. Nos unicuique Priori, seu Prælato cujuslibet Monasterii, Prioratus, Domus aut Loci regularis, & conventualis dicti Ordinis, ut de consilio & consensu duorum aliorum ejusdem Congregationis Priorum, seu Prælatorum, qui vicinioribus conventibus præfuerint, necnon conventus, seu Monasterii, seu Prioratus, aut Domus, vel loci, Novitios etiam sexdecim annis majores, alioquin tamen habiles quandocunque ad habitum regularem ejusdem Ordinis S. Basilii recipere, & admittere, etiam Capituli Provincialis aut Generalis, vel cujusvis alterius licentia, approbatione, aut consensu non requisito, ac Novitiis ipsis, ut postquàm, ut præfertur, recepti fuerint, inibi permanere, & legitimo tempore post annum probationis, professionem emittere liberè, & licitè valeant, potestatem, & licentiam, auctoritate, & tenore præmissis concedimus, & impartimur.

Contraria submovet.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac nostris de unionibus committendis ad partes, ac valore fructuum exprimendo, necnon de non tollendo jure quæsito, ac generalis, & uniones perpetuas, nisi in casibus à jure præmissis fieri prohibentis, novissimè celebrati Lateranen. Conciliorum, ac rec. mem. Innocentii IV. quæ incipit, Volentes, & Bonifacii VIII. Roman. Pontificum de una, & in eodem Concilio generali edita de duabus dietis, ac prædictis ejusdem Sixti prædecessoris, aliisque Apostolicis constitutionibus, necnon Monasteriorum, & Ordinum prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis, & ordinibus, eorumque Superioribus, & personis, etiam Monasteria, & Archimandritatus ejusdem Ordinis in commendam obtinen. per quoscunque Rom. Pont. prædecessores nostros, ac nos, & eandem Sedem etiam per modum statuti perpetui, ac initi, & stipulati contractus, ac alias sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscunque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, & in specie etiam ab immemorabili tempore quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, ac etiam usu receptis, ac quocunque tempore factis, & promulgatis, tam quæ alias ipse Gregorius prædecessor in suis literis prædictis voluit, & decrevit non obstare, quàm quibuscunque aliis indulgentiis, & literis Apostolicis, specialibus vel generalibus. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio habenda, & quævis alia ad hoc requisita forma servanda foret, tenores hujusmodi pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum, forma in illis tradita ad unguem servata, insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice, & ad effectum præsentium duntaxat, specialiter, & expressè Motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque aut si Commendatariis, & personis prædictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, & ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Exemplis credi jubet.

§. 7. Postremò volumus, ut earundem literarum exempla etiam impressa, Notarii publici manu subscripta, & Prælati Ecclesiastici sigillo obsignata, eandem illam prorsus fidem ubique locorum, in judicio, & extra illud faciant, quam ipsæmet præsentes facerent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc pagi-

paginam nostræ approbationis, confirmationis, suppletionis, roboris, adjectionis, communitionis, mandati, tributionis, concessionis, impartitionis, ac voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 1. die 29. Oct. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Quarto Kal. Novemb. Pontificatus nostri Anno primo.

XV. Institutio Congregationis S. R. E. Cardinalium, super gratiis, & remissionibus bannitorum, & criminosorum hominum Status Ecclesiastici, eorumque complicum, & fautorum.

Hanc facultatem gratiandi aliàs Pontificimet reservatam fuisse, constat ex const. 27. Pii IV. Nuper. suprà in Tomo II.

De materia autem bannitorum, & exulum, ac receptatorum, & fautorum, plenè notavi suprà in constitut. 6. Sixti Quinti. Hoc nostri. in dicto Tomo II.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1592. *Dilectis filiis nostris Antonio Mariæ, S. Mariæ de Pace, Salviato, necnon Mariano SS. Marcellini, & Petri titulorum Presbyteris de Camerino, & Alexandro S. Laurentii in Damaso Diacono in Cardinalibus Montalto nuncupatis.*

Exordium. IN regendis Populis S. R. E. temporali ditioni subjectis, quorum curam, & tutelam nobis potissimùm Divina Providentia commisit, eam duximus rationem judicandam nostræ pastorali solicitudini maximè consentaneam, ut peccantes quidem, & in peccato perseverantes publicæ præsertim quietis perturbatores, justitiæ gladio nobis ipsius Domini auctoritate tradito coërceamus, pœnitentibus verò, & ad cor reversis paternæ clementiæ, & misericordiæ viscera non claudamus.

Causa hujus constitutionis. Tu scias istam Congregationem esse perpetuam, aliis pro tempore subrogatis Cardinalib. sicut sunt aliæ omnes similes constitutiones, ut alibi dixi. §. 1. Horum utrumque vel ab ipso nostri Pontificatus initio spectantes, cùm Provincias universas, & Populos ejusdem Romanæ Ecclesiæ, à numerosa exulum, latronum, sicariorum, aliorumque sceleratorum hominum multitudine, omni facinorum genere miserandum in modum vexatas invenissemus, coacti fuimus magnis laboribus, & impensis, adversus perditorum hujusmodi hominum pervicaciam atque impœnitentiam, justitiæ severitatem dolenter quidem, sed necessariò exercere. Cùmque jam plerisque ex famosis latronum ducibus, eorumque impiis sectatoribus divina favente gratia, & nostrorum militum opera captis, profligatis, aut de medio sublatis, publicam, quàm votis omnibus optabamus, tranquilitatem, Deo adjutore, consecuti simus, ad eam solidiùs firmandam, stabiliendam, & conservandam, non mediocriter pertinere existimavimus, nunc vicissim iis, quæ superfuerunt reliquiis nefariorum hominum, qui humiles, & pœnitentes peccatum suum agnoverint, Apostolicæ clementiæ sinum aperire, ut eos, quantùm in nobis est, à via perditionis ad viam salutis revocatos, Christo Domino, & Patriæ salubriter lucremur. Cùm igitur intelligimus, plurimos ex subditis nostris in illa superiorum temporum calamitate, sive metu, exulumque minis territos, sive amicitia, necessitudine aut propinquitate permotos, sive privatarum inimicitiarum occasione impulsos, ut asseclas, & propugnatores habere viderentur, aut quibusvis aliis causis inductos, cùm suprà dictis exulibus, sicariis, facinorosisque hominibus versatos esse, eosque domo, & hospitio recepisse, cibaria præbuisse, eisque variis modis favisse, alios etiam, cùm delictorum interdum haud ita gravium sibi conscii forent, ut legum, & Judicum severitatem vitarent, ad societatem, & contubernium eorundem perditorum quasi ad asylum confugisse, nec defuisse aliquos, qui vel sola animi levitate, & juvenili furore impulsi, ad ostentandum animi, aut corporis robur, vel forsan inopia, & fame oppressi, & ferè quotidianis per ipsos facinorosos latrones ubique impunè grassantes, sibi suoque tenui patrimonio illatis damnis, ad extremam tolerandæ vitæ desperationem adducti se eisdem scelestis comites adjunxerint. Quibus partim jam damnatis contumaciæ nomine, partim nondum manifesto deprehensis, si præteritæ culpæ abolendæ, ac veniæ, & absolutionis ex Pontificia nostra benignitate consequendæ spes aliqua tribueretur, non planè arduum nec difficile foret, illos, veteri malitiæ fermento expurgato, ad veram pœnitentiam, Christianam vitam, & bonam frugem revocari.

§. 2. Nos illius vices, licèt imparibus meritis, gerentes in terris, qui superbis resistit, humilibus dat gratiam, paternum ergà subditos nostros animum, præcipuumque caritatis affectum, modò ex corde resipiscant, suscipere, eisque nec penitùs gratiam denegare, neque rursus impunitatem sine ullo defectu largiri decrevimus. Quare de vestra singulari prudentia, consilio, & integritate plurimùm in Domino confidentes, Circumspectioni vestræ, & duobus saltem ex vobis conjunctim procedentibus, plenam, & liberam facultatem, auctoritatem, & potestatem per præsentes tribuimus, omnes & singulas utriuslibet sexus personas, tam in hac Alma Urbe nostra, quàm in aliis quibuscunque Provinciis, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis, nobis & Apostolicæ Sedi tam mediatè, quàm immediatè subjectis, & si eorum incolæ non sint, & ad illa quoquomodo declinaverint, quæ commercium cum cujusvis generis bannitis, homicidis, sicariis, aliisque suprà dictis facinorosis hominibus habuerint, eos quoquomodo receptaverint, vel eisdem cibum, potum, pecunias, vestimenta, pulverem, pilas plumbeas, plumbum, arma, & alia necessaria subministraverint, literas, & nuncios eisdem miserint, sive ab eis acceperint, aut equos commodaverint, atque adeò ipsos etiam latrones publicos, viarum grassatores, sicarios, bannitos, & exules, eorumque fautores, & receptatores, etiamsi cum ipsis bannitis delictorum complices, socii, participes, & in delictis patrandis, vel bannitorum opera usi fuerint, vel eis auxilium, consilium, & favorem præstiterint, tam si in dictis de causis delati, processati, inquisiti, & in contumaciam, seu aliàs condemnati sint, quàm etiam antequàm delicta ipsa in judicio deducta sint, & antequàm processum in quacumque instantia etiam de quibus nulla omninò ad Curiam notitia pervenerit, tam laicos, quàm clericos, & presbyteros, & sæculares, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium regulares, cujuscumque dignitatis, gradus, & conditionis fuerint, etiamsi ipsi delinquentes jurisdictioni Episcoporum, vel cujuscumque alterius Curiæ Ecclesiasticæ subjecti sint, & causæ ipsæ, & crimina ad forum Ecclesiasticum pertineant, & in eo processus cœpti, & formati, & forsan etiam condemnationes secutæ fuerint, qui de admissis dolentes ab intimis, & à similibus abstinere proponentes, per se, vel Procuratorem, aut Consanguineos, vel affines, aut alios pro eis agentes, veniam humiliter petierint, ab homicidii etiam voluntarii, ac etiam multiplicati, & aliis quibuscunque atrocioribus, gravissimis, & enormissimis criminibus, excessibus, & delictis ab eis commissis, etiamsi talia essent, quæ majori, magisque speciali expressione indigerent, necnon excommunicationis aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis, quas propterea incurrerunt (hæresis, & læsæ Majestatis in primo capite criminibus duntaxat exceptis) in utroque foro, si propter paupertatem, aut aliàs, vobis videbitur gratis absolvendi, & liberandi, capitisque & ultimi supplicii, exilii, etiam perpetui, confiscat. bonorum, non tamen fisco incorporatorum, aliasque pœnas temporales,

Facultates Cardinal. deputatorum, super remissionibus bannitorum, eorumque complicum & fautorum.

corpoales,

corporales, &pecuniarias, tam per nostras, quàm etiam dictorum prædecessorum nostrorum Constitutiones, ac alia adversùs talia perpetrantes quomodolibet inflictas, arbitrio vestro remittendi, commutandi & moderandi, sive cum illis, quos pro absolutione, & gratia hujusmodi obtinenda, ad nos remittendos duxeritis, componendi, & certam eis vestro arbitrio compositionem taxandi, eosdemque, si aut postquam pacem ab hæredibus, vel propinquis occisorum habuerint, seu partibus læsis satisfecerint, ac alias prout vobis visum fuerit, ad patriam, famam, honores, & bona, non tamen fisco incorporata, necnon in pristinum, & eum, in quo ante commissa delicta erant, statum plenissimè restituendi, omnemque inhabilitatis, & infamiæ maculam, seu notam ab eis omninò abolendi, processus quoscunque contrà eos in contumaciam, vel alias quomodolibet formatos cassari, & aboleri mandandi. Necnon universis, & singulis Provinciarum, Civitatum, & locorum dicti Statûs Ecclesiastici Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Rectoribus, Locatenentibus, Potestatibus, aliisque omnibus Judicibus ordinariis, delegatis, & personis cujuscunque dignitatis, ordinis, & conditionis, quavis auctoritate fungentibus, ne sic absolutos molestare, inquietare, vel perturbare audeant, inhibendi, quinimò ut processus, decreta, bannimenta aut condemnationes, & acta quæcumque contrà eos, facta gratis omninò cassent, & aboleant, præcipiendi, cæteraque omnia faciendi, & exequendi, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, & opportuna.

Gratiati ab eis caveant, de se repræsentando, & pro eis etiam consanguinei cogantur.

§. 3. Volentes, & Apostolica auctoritate decernentes, quòd omnes ii, quibus gratias, absolutiones, remissiones etiam per modum compositionis vigore præsentium per eos concedi contigerit, & eorum unusquisque idoneas cautiones, & fideijussiones de se repræsentando, sub pœnis, & infrà tempus arbitrio vestro declarandum, præstare teneantur, aut si propter inopiam id fieri nequeat, alias arbitrio vestro ad cavendum pariter, sive ad se obligandum saltem cum juramento de se repræsentando tam ipsi quàm pro iis consanguinei, vel affines propinquiori gradu conjuncti cogi, & compelli possint, & debeant. Quæ quidem cautiones, obligationes, aut fidejussiones non temporales sint, sed perpetuò durent, nec unquam ex quavis causa etiam juridica à quoquam quavis dignitate vel auctoritate fungente, nisi de speciali gratia Romani Pontificis manu signata, cassari, aboleri, aut quisquam ab earum vinculis eximi, vel liberari valeat, quin potiùs omnes, & quæcunque abolitiones, aut liberationes, si quas forsan de facto attentari contigerit, nullius sint roboris, & momenti, nec cuiquam suffragentur, quo minùs personæ prædictæ, ut priùs obstrictæ remaneant, & eveniente casu ad observantiam promissionum arctari, & compelli possint.

Instrumentum publici Notarii has gratias plenè probet.

§. 4. Insuper declaramus instrumentis tantum authenticis conficiendis per Tabellionem, seu Notarium publicum vestro jussu coram testibus, ut moris est, super hujusmodi gratiis, absolutionibus aut compositionibus, per vos faciendis rogatum, nec aliàs, plenam, atque indubitatam fidem, in judicio, & extrà illud adhiberi, idque ad probandum facultatem vobis per præsentes attributam sufficere, nec ipsarum præsentium insertionem, nec aliud omninò adminiculum requiri.

Gratiæ de subreptione & obreptione minimè notari possint.

§. 5. Neque absolutiones, & gratias suprà dictas, ac quæcunque decreta, per vos vigore præsentium gesta, de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, intentionis, vel alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci posse, sed illa perpetuò valida, & efficacia fore. Sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis aliter judicandi facultate, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si secùs super his, à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Notarii in prædictis merces moderata sit.

§. 6. Ipsum verò Notarium, seu Notarios tam à vobis ad præmissa adhibendos, quàm in partibus de abolitionibus, & cassationibus processuum, seu bannimentorum aut decretorum, pro tempore rotos, jubemus exigua, & tenui mercede per vosmetipsos taxanda in Romana Curia, extrà eam verò duobus tantum juliis pro rogitu cujuslibet abolitionis, & uno pro rogitu cautionis, seu fidejussionis omninò contentos esse, nec quicquam ulteriùs etiam pro atramento, cera, capsa, cordulis, sigillo, carta, labore petere seu prætendere, aut oblatum recipere posse, & si receperit, pœnam privationis officii Tabellionatus, & inhabilitatis perpetuæ ad illud exercendum, ac exilii perpetui à tota ditione prædicta ipso facto incurrere.

Confirmatio Bullarum prohibentium Legatis, & Baronibus remissionem bannitorum. Ad hoc vide notata hic in rubr.

§. 7. Cæterùm omnes, & quascunque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, & literas Apostolicas, per quas in genere vel in specie quibuscumque Legatis, Vicelegatis, Præsidibus, Gubernatoribus, & Officialibus Civitatum, Provinciarum; & locorum dictæ ditionis temporalis Eccles. quavis dignitate, & præeminentia, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, necnon Baronibus, & Domicellis, seu Dominis temporalibus Terrarum, Castrorum, & locorum dictæ ditionis, quavis etiam Marchionali, & Ducali, vel alia majori auctoritate, gradu, aut titulo insignitis, merumque, & mixtum Imperium, & gladii potestatem habentibus, bannitos, & sicarios prædictos absolvendi, seu cum eis componendi, vel ad quamcumque gratiam admittendi facultas adimitur, & denegatur, illarum tenores præsentibus pro expressis habentes, harum serie approbamus, confirmamus, & innovamus, illasque firmiter & inviolatè observari jubemus.

Annullatio hujusmodi remissionum

§. 8. Districtiùs inhibentes unicuique ex suprà dictis, ne quis eorum tale quidpiam attentare audeat, vel præsumat, & nihilominùs quascumque per eos forsan de facto concedendas gratias eò ipso nullas, irritas, & invalidas esse, & censeri, viribusque, & effectu omninò carere, nec ipsis impetrantibus prodesse, aut suffragari.

Easque concedentium pœnæ.

§. 9. Contrà ipsos verò concedentes, cujuscumque status, gradus, nobilitatis aut conditionis fuerint, etiam per viam inquisitionis, querelæ, aut ex mero officio, tam in Syndicatu, quàm alias quandocumque, ad pœnas non solùm in prædictis Constitutionibus contentas, verùm ad alias etiam graviores, privationis officiorum, dignitatum, & feudorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinenda, infamiæ, atque ignominiæ perpetuæ, sine ulla spe veniæ procedi debere statuimus, & decernimus.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac nostris, aliisque Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam contrà hujusmodi homicidas, bannitos, & alios facinorosos quomodolibet editis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, & innovatis, cujuscumque tenoris existant, per quæ præsentibus, nostrisque hujusmodi literis non expressa, aut omninò non inserta, effectus gratiarum à vobis earumdem præsentium auctoritate faciendarum impediri valeat quomodolibet vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda esset in nostris, vel vestris literis hujusmodi mentio specialis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Limitatio hujus facultatis ad biennium, imo perpetua, ut in apostil. I.

§. 11. Volumus autem facultatem vobis per præsentes concessam hujusmodi, lapso biennio à data præsentium numerando omninò expiare.

§. 12. Quodque ii, qui prædictam libertatem, & indul-

Absolutis injungenda est pœna salutaris a Confessariis.

indulgentiam in vim præsentium obtinuerint, pœnitentiam salutarem sibi postmodùm per Confessarios idoneos à locorum Ordinariis approbatos, quibus plenam super prædictis facultatem concedimus, injungendam adimplere teneantur.

Transumptis credi jubet.

§. 13. Earundem verò præsentium exemplis etiam impressis, Notarii publici manu, & Prælati Ecclesiastici sigillo munitis, eandem prorsus fidem, in judicio, & extrà illud adhiberi debere, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 1. die 3. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 3. Novembris 1592. Pontificatus nostri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1592. indictione 5. die verò 5. mensis Novembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis divina Providentia Papæ VIII. Anno primo supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicarum, SS. Petri, & Joannis Lateranen. de Urbe, necnon in acie Campi Floræ, & ad Valvas Cancellariæ Apostolicæ per nos Joannem Baptistam Bagni, & Franciscum Baron. prælibati S. D. N. Papæ Curs.

Hieronymus Lucius Mag. Curs.

XVI.

Privilegia pro Conclavistis, qui in Conclavi, in quo hic Pontifex electus fuit, interfuerunt.

Similes, ac majores gratias quisque Pontifex concedere hactenus consuevit, sed posui solummodò hanc Bullam, & aliam Pauli V. num. 3. non omittam, quia vix aliæ de cætero usui esse poterunt.

Conclavistis, qui Conclavibus interfuerunt, in quibus creati fuere Summi Pontifices Gregor. XV. & S. D. N. Urban. VIII. privilegia eis respectivè concesserunt, & ut Gregor. XV. videre poteris inter ejus Constitut. 1. Romanus, & S. D. N. Const. 1. Circumspecta, infrà Tom. 4.

CLEMENS EPISCOPUS,

Edita A. D. 1592.

Servus Servorum Dei, Ad futuram rei memoriam.

Causa indultorum.

Æquitati consentaneum censemus, dilectos filios Conclavistas, qui in Conclavi, in quo divina favente Clementia, ad summi Apostolatûs apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, ut familiares domestici inserviendo interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum, congruis favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujusque meritis exornare.

Conclavistæ Papæ familiares sint Notarii, qui Sedis Apostolic. &c.

§. 1. Conclavistas itaque prædictos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, eorum supplicationibus hac in parte inclinati, Conclavistas præfatos in veros, indubitatos, & non fictos familiares continuos commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici sunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque venerabilis frater noster Alphonsus Episcopus Ostiensis Jesualdus, & dilecti filii nostri tituli S. Mariæ in Transtiberim presbyter ab Altaemps, ac Franciscus S. Mariæ in Via lata Diaconus Sfortia, nuncupati Cardinales, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali honore judicaverint, in nostros & Apostolicæ Sedis Notarios recipimus.

Comitesque Palatini, Nobiles &c.

§. 2. Ac tam illos quàm alios Conclavistas singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus dignitatis honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, ac Milites. Ac tam illos, quam omnes alios Conclavistas indistinctè, qui nobiles non sunt, Nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex aliis Civitatibus temporali dominio nostro, & dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè vel immediatè subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate tantùm, quàm sigillatim eorum quisque elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives adinstar, nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios antiquissimos, & Nobiles, ac participantes Cives ipsius Urbis, & Civitatis, ita ut ipsum jus Civilitatis, & ipsa Civilitas, ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium creamus, constituimus, deputamus, & nobilitatis ac civilitatis titulo, honore & insignibus decoramus, aliorumque familiarium continuorum Commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius Tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum & dictæ Sedis Notariorum, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, ac Nobilium, & Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis, familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis nostris Comitibusque, Militibus, ac Nobilibus, & Civibus haberi, & reputari volumus, & mandamus.

§. 3. Eisque, ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & litteris, tam gratiam, quàm justitiam concernentibus, se familiares continuos Commensales nostros, ac Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominare, nec propterea, impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant. Necnon ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque ac prorsus similibus antelationibus, & antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, honoribus, gratiis, concessionibus, & indultis ac juribus, quibus alii nostri familiares continui Commensales tempore dictæ assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & Rochettum Notariorum dictæ Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, ac Milites, & Nobiles ac etiam originarii, & antiquissimi Cives Urbis, seu Civitatis, quam ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente de Nobile, & Cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet etiam quoad assequutionem quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extrà, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de verè nobili genere ex utroque parente Nobili originario, & antiquissimo Cive procreati forent, ac hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent aut emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, indulgemus.

Et eorum indultis gaudent.

§. 4. Necnon eosdem Conclavistas singulos, à solutione, & exactione decimarum, & cujuscunque pedagii, subsidii, gabellæ, & cujusvis alterius oneris, tam ordina-

Exemptio à solutione decimarum & impositionum &c.

rii, quàm extraordinarii, ubicunque locorum, & ex quacunque quantumvis gravi, & urgentissima ac excogitabili causa, & occasione impositorum, & pro tempore imponendorum, liberamus, & eximimus, liberosque & exemptos fore, & esse decernimus. Districtius inhibentes, ne exactores pedagiorum, decimarum, subsidii, gabellarum, & onerum hujusmodi, ad aliquam solutionem cogere, & compellere, aut alii quicunque cujuscunque Ecclesiasticæ vel sæcularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis, eos super præmissis, eorumve usu, possessione, vel quasi, directè vel indirectè, quovis quæsito colore vel alias quomodolibet impedire quoquo modo præsumant.

Remissio fructuum indebitè perceptorum ob omissionem horarum canonicarum &c. ac etiam irregularitates.

§. 5. Ipsisque Conclavistis singulis, quoscunque fructus, redditus & proventus Ecclesiasticos, ac etiam occasione pensionum annuarum ipsis vel eorum alicui reservatarum, ratione omissionis horarum canonicarum indebitè perceptos, cujuscunque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, & condonamus. Ac cùm eisdem super inhabilitate propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati, missas, & alia divina officia, (non tamen in contemptum clavium) celebraverint, & alias divinis se immiscuerint, ut illa, & aliis præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, etiam ritè promoveri, & in illis ac susceptis per eos alias ritè ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licitè possint, auctoritate, & tenore præmissis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Habilitatio illegitimorum ad officia sæcularia &c.

§. 6. Necnon eosdem Conclavistas, siqui eorum defectum natalium patiuntur ex quocunque damnato, & illicito, non tamen presbyteri, coitu forsan procreati sint, legitimamus, omnemque ab illis genituræ maculam sive notam abstergimus, & abolemus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscunque bonis paternis, & maternis, ac aliorum consanguineorum, seu cognatorum vel aliorum quorumcunque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, vel alia de jure valida dispositione, succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere. Necnon ad dignitates, honores, & quæcunque alia officia sæcularia, publica, & privata eligi, & assumi, illaque gerere, & exercere, in omnibus, & per omnia perinde ac si de legitimo matrimonio procreati forent. Ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat, ut clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes, & sacros, & presbyteratus ordines, si nondum promoti existunt, promoveri, ac postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, liberè, & licitè valeant, dicta auctoritate earundem tenore præsentium, etiam de specialis dono gratiæ dispensamus.

Dispensatio circa delationem habitus & tonsuræ pro Conclavistis habentibus pensionem centum ducatorum.

§. 7. Et insuper eisdem Conclavistis omnibus, & singulis, quod ratione quarumcunque pensionum ipsis, & eorum cuilibet (non tamen ultrà summam centum ducatorum auri de Camera pro quolibet nunc & pro tempore reservatarum, & reservandarum) in habitu & tonsura per felicis recordationis Sixti Papæ Quinti prædecessoris nostri desuper editam declaratis, & præscriptis incedere, illosque deferre minimè teneantur, & ob non delationem habitus, & tonsuræ hujusmodi, amissionis earundem pensionum, vel alias pœnas in dicta constitutione contentas nullatenus incurrant, aut incurrisse censeantur, dummodo tamen aliàs habitum decentem, & honestum deferant, concedimus, & indulgemus.

Literæ Apostol. gratis pro eis expediantur.

§. 8. Præcipimus quoque, & mandamus, quod omnes & quæcunque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ, gratis ubique expediantur, & expediri debeant.

Indultum quoad pensiones.

§. 9. Necnon Conclavistis prædictis, & eorum singulis ut quicunque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitani, seu aliarum Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quàm extrà eam, ad id per eos, & eorum singulos eligendi seu eligendæ, quascunque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibusvis fructibus, redditibus, & proventibus quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolimitani regularium, seu fructus, redditus, & proventus beneficiorum hujusmodi reservatos, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera hujusmodi, in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ fuerint, alias similes pensiones annuas, tertiam partem omnium fructuum dictorum beneficiorum non excedentes, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam, uni vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominandis, etiam quæcunque, quotcunque, & qualiacunque beneficia Ecclesiastica obtinentibus & exspectantibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis, eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ vel reservati fuerint, etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integrè persolvendas, seu per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, reservare, constituere, concedere, & assignare liberè & licitè valeant, concedimus & indulgemus. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum seu fructuum, redditcuum, & proventuum hujusmodi, plenam roboris firmitatem obtinere. Ipsaque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservata fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Privilegium de non registrandis.

§. 10. Necnon eosdem Conclavistas, eorumve aliquem ad præsentes literas in Camera prædicta insinuandas, aut admitti, & registrari petendum minimè teneri, nec illas etiamsi intrà tempus legitimum insinuatæ, admissæ, aut registratæ non fuerint minùs validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Clausula hujus concessionis præservativa.

§. 11. Ac easdem præsentes, & in eis contenta quæcunque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel qui illas limitarent, aut moderarentur, quæ à nobis, & dicta Sede pro tempore, & ex quibusvis causis etiam urgentissimis, & in favorem fidei, ac divini cultus argumentum etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint comprehensas, sed quoties illæ emanabunt, toties easdem præsentes in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, ac censeri.

Clausula sublata.

§. 12. Sicque per quoscunque Judices, & Commissarios in quavis causa vel instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit, attentari.

Executores deputantur.

§. 13. Quocirca mandamus dilectis filiis Rescribendario, & Computatori literarum Apostolicarum Scriptorum, ac aliis, ad quos pertinet, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, ut literas Apostolicas super præmissis omnibus, & singulis, tam conjunctim, quàm divisim, ac pro singulis, quibus concessa sunt, & seorsim, ac separatim, cum omnibus, & quibuscunque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro, ubique in omnibus officiis, &

Abbrevia-

Abbreviatorum, Solicitatorum, Secretariorum, plumbique & Registri, absque alia pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facienda, omni contradictione, & dilatione cessantibus signent, expediant, & expediri faciant. Necnon Venerabilibus fratribus Amerin. & Camerinen. Episcopis, ac dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, literas prædictas, ac omnia, & singula in eis contenta, ubi, & quando expedierit, ac quoties pro parte dictorum Conclavistarum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant literas, & in eis contenta hujusmodi, inviolabiliter observari. Non permittentes Conclavistas prædictos per quoscunque desuper quomodolibet impediri seu molestari. Contradictores per censuras Ecclesiasticas, appellatione postposita compescendo.

Derogatio contrariorum.

§. 14. Non obstantibus præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illud nondum deventum sit, cui per hoc alias non intendimus derogare, ac nostra de præstando consensu in pensionibus, necnon piæ memoriæ Pii Papæ Quarti, de similibus, vel dissimilibus gratiis in dicta Camera infrà tres menses præsentandis, & registrandis, ac recolendæ memoriæ Quinti prædecessorum nostrorum contra illegitimos, necnon in Universalibus, & Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus, constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Ordinum, & Militiarum, ac etiam Urbis, aliarumque civitatum, oppidorum, & terrarum, necnon Cameræ prædictæ, & quarumcunque Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis, & etiam novis reformationibus, necnon etiam legibus, tam Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac etiam sacris canonibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Superioribus, & personis, ac locis quibusvis in genere, vel in specie, sub quibuscunque tenoribus, & formis, necnon derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac consistorialiter, & aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausuals generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ nostræ, ac Medici, cæterique omnes & singuli, qui etiam in ipso Conclavi, nobis & Cardinalibus, aut Capellæ prædictis inserviendo interfuerunt, quibuscunque privilegiis, & facultatibus per præsentes concessis, ad quæ habiles, & idonei, à tribus Cardinalibus prædictis judicati fuerint, gaudeant, & sub illis comprehendi debeant.

Fides transumptorum.

§. 15. Quodque præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Curiæ, seu in dignitate Ecclesiastica constitutæ personæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Nomina Conclavistarum &c. Nulli ergo &c.

Dat. P. A. 1.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, quinto Idus Novembris, Pontificatus nostri Anno primo. 9. Novemb.

XVII.

Institutio Orationis Quadraginta horarum, alternatim, & jugiter habendæ, in Ecclesiis & piis locis Almæ Urbis, ad præscriptam Ecclesiarum, & temporis distributionem, cum indulgentiarum concessione.

Continuationem hujusmodi Orationis præcepit Paulus V. die 10. Maii 1606.

Hactenus in Urbe instituta fuit tempore Pii IV. Archiconfraternitas Orationis, & Mortis, quæ singulis mensibus hanc celebrat Orationem, ut in ejusdem Pii constitut. 22. Divina, suprà Tom. 2. lib. 2.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Dilectis filiis Clero, & Populo Romano salutem, & Apostolic. benedictionem.

Edita A. D. 1592.

Causa hujus Constitut.

GRaves, & diuturnæ Christianæ Reipublicæ calamitates, quæ, peccatis promerentibus quotidiè magis ingravescunt, pastoralem solicitudinem nostram, quam universæ Ecclesiæ debemus, assiduè commovent, magno sanè eum doloris sensu præsentium malorum, & impendentium periculorum metu, sed præcipuè cor nostrum, & paterna viscera nostra transfigit luctuosus status nobilissimi, & olim florentissimi Galliæ Regni, quod tot jam annos summa rerum perturbatione, & omnium malorum acerbitate conflictatur, serpunt in dies latius hæresum incendia, jamque pari furore inflammati sanctæ Ecclesiæ inimici hinc hæretici, inde Turcæ cervicibus nostris propiùs imminent, planè ut manifestè omnibus appareat, ad tam multa incommoda repellenda inanem esse omnem operam hominum, inanes labores, & imbecilles vires, nisi cœlestis gratiæ auxilio roboremur, quod ut consequi possimus, confugiamus necesse est ad illam desideriorum nostrorum fidelem internuntiam, atque interpretum, & bonorum omnium conciliatricem Orationem, quæ ex corde humili, & animo contrito emissa, cœlos penetrat, iram Dei mitigat, plagas & flagella avertit, & divinæ misericordiæ impetrat abundantiam, est enim, ut sancti Patres illam vocant, clavis cœli, & cùm ascendit Oratio, descendit Dei miseratio, & quidem tantò faciliùs, & uberiùs descendit, quantò major fidelium ac piorum multitudo in uno charitatis spiritu copulata, continuatas adhibet preces.

Institutio Orationis de qua in rubr.

§. 1. Quare memores verbi Domini, quod est apud sanctum Prophetam: Invoca, inquit, me in die tribulationis, eruam te, & honorificabis me, statuimus ad placandum Deum, ut avertatur ira ejus à populo suo, & ad ejus opem his difficillimis temporibus impetrandam, perpetuam sine intermissione Orationem publicè in hac alma Urbe sic instituere, ut in Ecclesiis Patriarchalibus & insignibus Collegiatis, necnon S.R.E. Cardinalium titulis, & diaconiis, & Regularium, atque etiam Confraternitatum Ecclesiis, quæ seorsim descriptæ erunt, certis præfinitis diebus, pia, & salutaris, Quadraginta horarum Oratio celebretur, ea servata Ecclesiarum, & temporis distributione, ut die, noctuque, quavis hora, toto vertente anno, sine intermissione orationis incensum in conspectu Domini dirigatur.

Hortatio ad piè ibi orandum pro hic enarratis.

§. 2. Quamobrem vos omnes, quos uti peculiares filios præcipuos complectimur affectu, vehementer in Domino hortamur, ut in hoc saluberrimo, & pernecessario orandi studio, vos ipsos piè, & diligenter exerceatis. Pauperes omnes sumus, & Dei gratia indigemus, bonorum omnium auctor, & largitor est Deus, nihil boni adipisci, nihil mali evitare sine eo possumus, petite ergo, & accipietis, pulsate, & aperietur vobis. Orate pro Ecclesia Sancta Catholica, ut dissipatis erroribus, unius

fidei

fidei veritas toto terrarum orbe propagetur. Orate ut peccatores redeant ad cor, & ne scelerum fluctibus absorbeantur, sed per Pœnitentiæ tabulam salventur. Orate pro Regum & Christianorum pace, & unitate. Orate pro afflicto Regno Galliæ, ut qui dominatur cunctis regnis, & cujus voluntati nihil resistit, Regno Christianissimo, & optimè de Christiana religione merito, veterem pietatem, & pristinam tranquillitatem restituat. Orate ut fidei hostes, teterrimi Turcæ, qui furore, & audacia incensi, Christianis omnibus servitutem, & vastitatem minitari non cessant, ipsius Dei Omnipotentis dextera conterantur. Orate denique pro nobis ipsis, ut Deus infirmitatem nostram sublevet, ne tanto oneri succumbamus, sed det nobis in populo suo, verbo, & exemplo proficere, & opus ministerii nostri adimplere, ut una cum grege nobis, licet immeritis, credito, ad vitam sempiternam perveniamus, per aspersionem sanguinis Agni immaculati, quem in Altari offerimus, & Deo Patri repræsentamus, ut respiciat in faciem CHRISTI sui, & parcat nobis peccatoribus, intercedente etiam advocata nostra sanctissima Virgine Dei genitrice MARIA, Sanctisque omnibus cum CHRISTO Domino regnantibus.

Hæc oratio initiatur in Palatio Apostolico in prima Dominica Adventus.

§. 3. Hanc autem piam orationem nos ipsi primùm in nostro Apostolico Palatio, prima Dominica sacri Adventus post missarum solemnia inchoabimus, cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & qui in Urbe adsunt Episcopis, & Prælatis, ut deinceps suo ordine in cæteris Urbis Ecclesiis ad præscriptam formam celebretur, & salutaris consuetudo sine intermissione orandi ritè ac devotè inducatur.

Indulgentiæ pro orantibus Sanctiss. D.N.Paul.V. cit. in rubr. tempus orandi arbitrarium esse indulsit.

§. 4. Cæterùm, ut eo propensiùs in hoc pio instituto perseveretis, de Omnipotentis Dei misericordia, & beatorum Apostolorum Petri, & Pauli auctoritate confisi omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refecti, qui in quacumque Ecclesia, ubi oratio ejusmodi indicta fuerit, devotè orando unam saltem horam perseveraverint, plenariam peccatorum suorum indulgentiam concedimus, & elargimur, ijs verò qui inibi pias ad Deum preces breviori temporis spatio effuderint; septem annos, & totidem quadragenas de injunctis sibi, aut aliàs debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxamus.

D.P. A.1.die 25.Novemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die vigesimaquinta Novembris, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Pontificatus nostri Anno primo.

XVIII.

Nullitates jurisdictionis, citationis & mandati, & non aliæ, in omnibus Status Ecclesiastici Tribunalibus attendantur.

Hoc idem quoad Tribunalia Urbis jussit Pius IV. sup. in Tom. 2. in ejus const. 58. Cùm ab ipso. Et specialiter in Rota, in alia ejus const. 44. In Thron. Et in commissionibus causarum, id specificari decrevit in altera ejus Bulla 59. Cùm nuper. Et eadem decrevit. Paul. V. in ejus constitut. 71. Universi. §. 1. suprà in Tom. 2.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Litium dispendiis, & ambagibus, præsertim inter personas curæ, & jurisdictioni nostræ, etiam in temporalibus subjectas occurrere, quantum in nobis est, cupientes.

Pius IV. tres tantùm nullitates à judicibus Urbis attendi decrevit, ut supra Tom. 2. in ejus Bulla 58. Cùm ab ipso, & Hic Pont. ad omnes latiùs Status Ecclesiastici extendit.

§. 1. Statutum fel. recordat. Pii Papæ Quarti prædecessoris nostri, ne Judices Almæ Urbis nullitates attendant, nisi ex defectu citationis, jurisdictionis, aut mandati, sed illis non obstantibus ad expeditionem causarum procedant, ad omnes & quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, Magistratus, & Officiales, nedum Urbis etiam Capitolinos, sed in quibusvis ditionis temporalis Ecclesiasticæ, Provinciis, & Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis quamcumque jurisdictionem exercentes, & quavis auctoritate, & dignitate fungentes, hac nostra perpetuò valitura constitutione extendimus, & ampliamus, atque in quocumque Tribunali, aut Curia sæculari, etiam Capitolina, vel Ecclesiastica firmiter, & inviolatè servari.

Clauf. sublata &c. apponit.

§. 2. Sicque & non aliter per quoscumque ex ipsis Judicibus, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac Legatos etiam de latere, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi facultate, in quacumque causa, & instantia etiam nunc pendente, aut in futurum movenda Ecclesiastica, prophana, civili, & criminali, aut mixta, indicari, & definiri, & quibuscumque nullitatibus præter superiùs expressas nequaquam attentis, ad expeditionem causarum earumdem procedi debere præcipimus, & mandamus. Decernentes irritum, & inane, si secùs super his per quoscumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulas derogat. addit.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, nec non legibus etiam Imperialibus, earumdemque Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, & locorum etiam dictæ Urbis, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, ipsis, earumve consiliis, Judicibus, Magistratibus, Officialibus, Curiis, Tribunalibus, Collegiis, vel personis quomodolibet concessis, etiam sæpiùs approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut quævis alia forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, perinde ac si ad verbum inserti, & forma in illis tradita ad unguem servata foret, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, ad effectum præsentium specialiter, & expressè derogamus, cæterisque quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 4. Volumus autem præsentium literarum exemplis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Prælati Ecclesiastici obsignatis eamdem fidem haberi, quæ haberetur eisdem præsentibus exhibitis vel ostensis, easdemque præsentes in valvis Basilicæ Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est, affigi, & publicari, ac post triginta dies cunctos quos concernunt perinde afficere, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent. Nulli ergo, &c.

D. P. An. 1. 9. Februarij.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo tertio, quinto Idus Februarii, Pont. nostri Anno 2.

Publicatio.

Anno à nativitate Domini nostri Jesu Christi 1593. die 22. mensis Martii, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 2. supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Petri, & Joannis Lateranen. de Urbe, & in acie Campi Floræ, per nos Joannem Baptistam Bagni, & Franciscum Baron Sanctissimi D. N. Papæ Curs.

Baptista Pressius Mag. Curs.

XIX.

Approbatio constit. Pauli IV. & Pii V. circa leges, & ordinationes à Judæis ubique locorum observandas. Et expulsio eorumdem ab omnibus Civitatibus, & Terris Status Ecclesiast. Roma, Avinione, & Ancona exceptis.

Hanc constit. quoad Hebræos Orientales, & alios Anconæ domicilium habentes, hic idem Pont. declaravit infrà in ejus Bulla 26. Ex Apostolicæ.

De materia Judæorum notavi suprà Tom. 2. in Pauli IV. const. 3. Cùm nimis.

Edita An.D. 1593.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

CÆca & obdurata Hæbreorum perfidia, non solùm ingrata est in Dominum, ac Redemptorem humani generis JESUM CHRISTUM Dei Filium ipsis promissum, & ex semine David secundùm carnem natum, sed neque etiam sanctæ Matris Ecclesiæ, ipsorum conversionem patienter expectantis, magnam erga eos misericordiam agnoscit, quinimò pietati Christianæ pro gratia injuriam reddens, non cessat quotidiè tot committere enormes excessus, tot detestanda patrare flagitia in præjudicium ipsorum Christi fidelium, qui eos in testimonium veræ fidei, & in memoriam passionis dominicæ, atque ut tandem resipiscant benignè tolerant, & recipiunt, ut nos gravibus querimonijs ea de causa ad nos perlatis impulsi, cogamur pro debito pastoralis officii opportunum aliquod huic malo remedium adhibere.

Prohibitio Judæis, hos libros, & alia impia scripta retinendi vel quovis modo utendi.

§. 1. Sanè jam pridem fel. record. Paulus Papa Quartus prædecessor noster per suam sub dat. pridiè Idus Julij, Pontificatus sui Anno primo editam constitutionem, prudenti ac salubri consilio certas præscripsit, leges, quas Judæi in Terris ditionis Ecclesiasticæ degentes servare tenerentur.

Pius V. approbavit in constit. 6. & in sua const. 80. & posteà de Statu Ecclesiastico expulsit in sua const. 6. & 30.

§. 2. Easque postmodum recolendæ mem. Pius Papa Quintus itidem prædecessor, sub dat. videlicet tertiodecimo Kalendas Maij, Pontificatûs sui Anno primo, non solùm innovavit, sed etiam complura indulta, & privilegia, quorum obtentu Judæi se tuebantur, abrogando, eamdemque Pauli prædecessoris constitutionem, adversus illa restituit, ac firmiter observari præcepit, ac demum per alias suas literas eos ab omnibus ditionis temporalis Ecclesiasticæ Civitatibus, Terris, & locis, Urbe Roma, & Ancona exceptis, perpetuò exulare jussit, prout in eorum literis latiùs continetur.

Sed tamen Judæi quàm plura indulta & tolerantia adversus prædictas leges extorserunt.

§. 3. Quæ cùm optima suadente ratione à sancta hac Sede emanuerint, ipsi tamen Judæi successu temporis paulatim ab hujusmodi vinculis se eximere attentarunt, & forsan ab alijs prædecessoribus nostris, qui ut eos ab eorum caligine ad agnitionem veræ fidei allicerent, mansuetudinem Christianæ pietatis non denegandam eis censuerunt, aliquas super hoc tolerantias, sive indulta extorserunt. Quibus postmodum contra piam eorumdem prædecessorum mentem, & intentionem pravè abutentes, eò tandem sunt progressi, ut adversus divinas, naturales, humanasque leges, magnis, & gravibus usuris pecuniarum, quas præsertim à pauperibus. & egenis exigunt, monopolijs illicitis, & fœneraticijs pactis, fraudibus, dolis in contrahendo, ac fallacijs, plurimos cives, & incolas ditionis temporalis Ecclesiasticæ, ubi commorantur, miserè exhauserint, bonis spoliaverint, ac tenuis potissimùm fortunæ homines, præsertim rusticos, & simplices, non solùm ad extremam inopiam, & mendicitatem, sed propemodùm in servitutem redegerint, multa prætereà, & quidem graviora scelera, flagitia, & ipsi commiserint, & perdito cuique à nequissimo in facinoribus patrandis suam libentissimè operam, & quamcumque poterunt opem præstiterint.

Hic itaque Pontifex dictas Pauli V. Pii V.

§. 4. Nos igitur his, & alijs gravissimis de causis adducti, hujusmodi nationem ac plerisque ex nostris Populis, apud quos experientia docuit eam multò plus detrimenti afferre, quàm boni ab ipsa sperari queat, censuimus omninò expellendam, & tamen ne à nobis prorsùs ejecta, ad gentes, quæ CHRISTUM non nôrunt, divertat, atque à via salutis reliquijs Israël prophetico ore promissæ longiùs recedat, eam ab amplioribus quibusdam, aut nobis proximis Civitatibus, ubi faciliùs legum vinculis, & Judicum severitate in officio contineri possit, duximus non repellendam. Ac proinde nos eorumdem Pauli, & Pij prædecessorum vestigiis inhærentes, primùm quidem eorum constitutiones, & literas, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, harum serie approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ, inviolabilis, & inconcussæ firmitatis robur adjicimus.

const. innovat, & confirmat.

Privilegia eis in contrarium concessa revocat.

§. 5. Deinde verò, usu, & reipsa edocti, quæ eisdem Judæis præter illorum formam, pia & benigna eorum qui secuti sunt, prædecessorum nostrorum indulgentia permissa fuerunt, ea, ut sperabatur minimè profuisse, quinimò contra mentem concedentium, malitia Judæorum in damnum Christi fidelium retorta extitisse, omnia, & quæcumque si quæ forsan à fim. mem. Pio Quarto, Sixto Quinto, & alijs Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, sive de eorum, ut asseritur, mandato in favorem eorumdem Judæorum, tam in Alma Urbe tantùm quàm in quibusvis alijs ditionis temporalis Ecclesiasticæ Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis degentium, etiam super hoc ipso, ut ubilibet commorari eis liceat, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, vel sub prætextu causæ, & tituli onerosi, etiam vim contractus inducentis, aut alias concessa dicuntur, privilegia, permissiones, indulta, aut capitula, quorum etiam omnium, & singulorum tenores pro expressis, ac ad verbum insertis habemus, in ea parte qua prædictis eorumdem Pauli, & Pij V. prædecessorum, nec non præsentibus nostris literis adversantur, aut ultra illas aliquid concedunt, harum serie revocantes, cessantes, abolentes, irritaque, cassa, & nulla decernentes,

Exulareque præcipit à toto statu Ecclesiastico præter quam ab Urbe Roma, Ancona, & Avinione. Ad hoc vide quod notavi in rubr.

§. 6. Hac nostra perpetuò valitura constitutione præcipimus, & mandamus, ut omnes, & quicumque Judæi utriuslibet sexus, in quibusvis ditionis nostræ temporalis universæ Civitatibus, etiam Bononien. & Beneventan. Oppidis, Terris, Castris, & locis, etiam sub eadem ditione consistentium, Baronum, & Domicellorum quamcumque jurisdictionem, præeminentiam, titulum, insignia seu exemptionem habentium, ad præsens reperiuntur, debeant omninò, intra tres menses à die publicationis præsentium literarum in Romana Curia faciendæ numerandos, ex ejusdem ditionis temporalis, & status Ecclesiastici finibus discessisse & alio commigrasse. Quin potiùs tam illos quàm alios, si qui fortasse ad prædictum statum accedent, jubemus in posterum à tota ditione præfata, non solùm nostris, sed etiam perpetuis futuris temporibus sine ulla spe reditus exulare, ita ut quicumque Judæi sive incolæ, sive peregrini, præsentes aut futuri, in quavis dictæ ditionis Civitate, Oppido, Terra, vel loco, etiam Domicellorum, & Baronum hujusmodi quandocumque post lapsum trium mensium prædictorum inventi fuerint, rebus omnibus spolientur, eæque Fisci juribus applicentur, eorum verò unusquisque, qui ætate, & corpore viribus satis firmis ad eam pœnam sustinendam reperietur, ad triremes quoad vixerit, sit eo ipso damnatus. Idque in toto statu prædicto ubique servetur (Urbe Roma, & Avinionen. atque Anconitan. Civitatibus dumtaxat exceptis) ubi eos, qui ad præsens ibidem, vel alibi inita prædictum statum degunt, si ad dictas potiùs Civitates quàm alio se recipere maluerint, & prædictis de causis, & ad prosequendas cum orientalibus mercaturæ negotiationes, & commercia, & quia illos

præ-

præsertim, qui nostro, & hujus Sedis conspectui proximi sunt, pœnæ formidine à maleficijs temperaturos, atque interdum aliquos lumen veritatis faciliùs agnituros speramus, censuimus tolerandos.

Statutis locorum, Apostolicisque & canonicis sanctionibus, & prædictis Pauli 4. & Pii 5. constitutionibus ligari declarat.

§. 7. Verùm his ipsis, quos in tribus tantùm prædictis Civitatibus commorari permittimus, Universis, & singulis Judæis præcipimus, ut Civitatum prædictarum in quibus pro tempore habitaverint, statuta favorem Christianorum concernentia, nec non edicta Ordinariorum, & Magistratuum, præcipuè verò nostras, ac prædictas Pauli, & Pij Quinti prædecessorum, & alias Apostolicas & canonicas, quæ circa ipsos Judæos aliquid disponunt constitutiones inviolabiliter observent.

Executores hujus constit. deputat.

§. 8. Quocircà tam dilectis filijs nostris in Alma Urbe Vicario, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, quàm alijs universis & singulis status, & ditionis Ecclesiasticæ Civitatum, & Oppidorum, & locorum Ordinarijs, nec non Legatis, Vicelegatis, Præsidibus, & Gubernatoribus, nunc, & pro tempore existentibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenùs eorum uniusquisque curet, quantum in se, præsentes literas nulla alia à nobis expectata jussione, aut mentis declaratione, debitæ executioni quamprimùm demandari, ac deinde perpetuò firmiter, & inviolatè observari, nec solùm quicquam contra illarum tenorem, etiam prætextu hactenùs concessorum indultorum, permissionum, sive consuetudinum tolerare, indulgere, aut permittere, vel licentias aliquas concedere præsumant, sed contra quoscumque inobedientes, & transgressores omni severitate animadvertant, contradictores per opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo.

Clausulas derogatorias apponit.

§. 9. Non obstantibus præmissis, nec non quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, statutis, & consuetudinibus etiam juramento &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, tàm per superiùs nominatos, quàm alios quoscumque nostros prædecessores Universitatibus eorumdem Judæorum, sive eorum aliquibus etiam derogatoriis, & ex quibusvis causis etiam gravissimis, & urgentissimis, atque onerosis, vim contractus solemniter initi, ultrò citròque obligatorij inducentibus, tam in genere super præmissis, & super habitando in locis ditionis Ecclesiasticæ eis benevisis, & super exercendo quocumque mercaturæ genere, quàm in specie ijs qui in tribus prædictis Civitatibus commorantur, seu aliàs concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio habenda, aut quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenore hujusmodi pro expressis, ac forma ad unguem servata ad verbum insertis habentes, specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Formam publicationis subjicit.

§. 10. Volumus autem, præsentes literas in valvis Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicari, & elapso termino superiùs descripto, eos quos concernunt perinde afficere, acsi eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumptisque credi jubet.

§. 11. Illarum quoque transumptis etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdemque fidem haberi, quæ ipsis originalibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo &c.

Dat. P. A. 2. 25. Februar

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo nonagesimo tertio, Kal. Martij, Pont. nostri Anno secundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. *Jesu Christi* 1593. *indictione 6. die verò* 13. *mensis Martij Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, &* D. N. *Domini Clementis divina providentia Papæ VIII., Anno ejus 2. Supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt, ad Valvas Basilicarum, SS. Petri, & Joannis Lateranen. de Urbe, nec non in acie Campi Floræ, per nos Joannem Baptistam Bagni, & Franciscum Baron.* S. D. N. *Papæ Curs.*

Baptista Pressius Mag. Curs.

XX.

Contra Hebræos, tenentes legentesque libros Thalmudi, & alios hactenus damnatos, aut blasphemias, & contumelias in Deum & Sanctos continentes.

De libris Thalmudi, prima prodijt prohibitio ab Innoc. IV. in Tom. 1. fol. 85. in const. 2. Impia, & alia de his & similibus libris, prodiit à Jul. III. in const. 24. Cùm sicut. in d. Tom. 1. Alia autem de materia Judæorum indicavi in const. præced.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CUm Hebræorum malitia novas indies excogitet fraudes, quibus perniciosa volumina, librosque impios, ac planè detestabiles, tum antiquitùs damnatos, tum recens conscriptos in vulgus proferat.

Approbatio prohibitionis libri Thalmudi, & aliorum detestabilium scriptorum.

§. 1. Nos & ipsis exitiale, & Christiano populo periculosum rati hanc eorum nequitiam connniventibus oculis tolerare, ac pro nostro pastorali officio opportunum huic malo remedium adhibere volentes, adducti exemplo complurium Romanorum Pontt. prædecessorum nostrorum, præsertim fe. re. Gregorii IX. Innocent. IV. Clementis IV. Honorii IV. Joannis XXII. Julii III. Pauli IV. & Gregor. XIII. qui sæpiùs impium illud Thalmudi nuncupatum, & alia similia reprobata & detestanda scripta & volumina damnarunt, & retineri prohibuerunt, seu alias ex Christiani Orbis Provinciis & Regnis pio zelo exterminarunt, omnes & singulas eorumdem prædecessorum super hoc editas literas, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, harum serie approbantes & innovantes.

Prohibitio Judæis, hos libros, & alia impia scripta retinendi vel quovis modo utendi.

§. 2. Atque illis hæc addentes, omnibus & quibuscumque Universitatibus Hebræorum, eorumque singulis, tam in temporali S. R. E. ditione, quàm etiam extra eam ubivis locorum, & in quibusvis Christiani orbis partibus constitutis, perpetuò prohibemus, ne quosvis libros & codices impios Thalmudicos sæpè damnatos, vanissimos cabalisticos, atque alios nefarios à prædecessoribus nostris prohibitos & condemnatos, necnon opera, commentaria, tractatus, volumina & scripta quæcumque, tam lingua Hebraica quàm quavis alia hactenus conscripta, aut versa, edita, & impressa, ac posterùm conscribenda aut vertenda, edenda vel imprimenda, continentia seu continentes, tacitè vel expressè, hæreses vel errores contra sacras veteris legis & Testamenti scripturas, necnon contumelias, impietates, blasphemias contra DEUM, sanctissimam Trinitatem, & Salvatorem nostrum Dominum JESUM CHRISTUM, ejusque sanctam Christianam fidem, ac beatissimam ipsius Genitricem semper Virginem MARIAM, & beatos Angelos, Patriarchas, Prophetas, Apostolos, aliosque Sanctos DEI, sacratissimam Crucem, sacramenta novæ legis, sacras Imagines, & sanctam Catholicam Ecclesiam, & Sedem Apostolicam, ac contra Christi fideles, præsertim Episcopos, Sacerdotes, & alias Ecclesiasticas personas, atque etiam contra nuper ad ejusdem CHRISTI fidem conversos ac Neophytos, & alias contra Religionem Catholicam, vel in quibus etiam impudicæ & obscenæ narrationes

memorantur, etiam sub prætextu quòd expurgata fuerint, vel donec expurgentur, sive quòd de novo typis excusa fuerint, mutatis nominibus, vel etiam sub obtentu seu tolerantia aut permissione, ut prætendunt, Secretarii aut cujusvis personæ sacri Concilii Tridentini, aut Judicis librorum prohibitorum per rec. mem. Pium Papam IV. prædecessorum nostrum editi, vel cujusvis indulti Apostolici, aut licentiæ per S. R. E. Cardinales, etiam Legatos aut Camerarium, seu Cameram Apostolicam vel Nuncios, etiam cum potestate Legati de latere, aut locorum Ordinarios, seu Inquisitores hæreticæ pravitatis forsan quomodolibet concessa, aut quovis alio quæsito colore, legere, habere, vel retinere, emere vel vendere, aut evulgare ullo modo audeant vel præsumant.

Revocatio quarumcumque facultatum, licentiarum & indultorum, illa tenendi.

§. 3. Omnes verò & quascunque facultates, litteras, permissiones, indulta, tolerantias legendi, tenendi, etiam ad tempus certum vel incertum, vel ad effectum prædictos, & sub similibus vel aliis prætextibus quæcumque, ut præfertur, prohibita scripta, volumina, libros, & alia supradicta quibusvis Judæis, in genere vel in specie, à prædecessoribus nostris, & dicta Sede Apostolica seu ejus Legatis etiam de latere, vel Nunciis aut Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, aut locorum Ordinariis, vel quibusvis aliis, quavis dignitate vel auctoritate fungentibus, etiam S. R. E. Cardinalibus, ejusque Camerario seu Camera prædicta, sub quibusvis verborum formis & conceptionibus, & quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis clausulis, ac vim contractus inducentibus, irritantibusque & aliis decretis, etiam Motu proprio & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, seu ad quorumcumque Principum, etiam Regali, Ducali, vel alia quacumque præeminentia fulgentia instantiam, vel eorum intuitu concessas, auctoritate & tenore præmissis revocamus, irritamus, & annullamus, ac pro revocatis, irritis & penitùs infectis in perpetuum haberi volumus.

Prohibitio concedendi has licentias, & eis utendi.

§. 4. Districtiùs inhibentes, tam quibuscumque ex prædictis, quavis auctoritate & facultate suffultis personis, ne hujusmodi licentias, tolerantias, indulta quoquo modo concedere, quam Judæis, ne illis sic per præsentes revocatis, aut posthac forsan de facto conceden. uti, aut earum prætextu seu alias quomodolibet libros prædictos retinere, legere, deferre, emere, vendere, aut de novo edere præsumant.

Præfixio termini ad ejusmodi libros consignandi Inquisitoribus, aut locorum Ordinariis.

§. 5. Quinimò siquos ad præsens habent, eos statim intra decem dies Romæ in officio Sanctæ Romanæ & universalis Inquisitionis, extra Urbem vero intra duos menses à die publicationis præsentium numerandos, locorum Ordinariis seu Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, à quibus postmodum absque alio mandato nostro, nulla interposita mora comburantur, exhibere, tradere & consignare omninò teneantur & debeant.

Pœnarum inflictio in contravenientes.

§. 6. Præcipientes, tam ipsis Judæis quàm quibuscumque Typographis, Bibliopolis, seu mercatoribus, & aliis quibuscumque Christi fidelibus, etiam cujuscumque status, gradus, ordinis vel conditionis existentibus, sub pœnis amissionis librorum, & publicationis omnium bonorum, Fisco ejus Principis in cujus ditione libri reperti fuerint applicandorum, ac aliis etiam gravioribus & corporis afflictivis arbitrio Diœcesani, ac etiam Inquisitoris, si inibi fuerit, statuendis ac moderandis, necnon quoad Christianos, etiam excommunicationis majoris latæ sententiæ per unumquemque contrafacientem eo ipso incurrendæ, ne hujusmodi libros & alia scripta superiùs prohibita, ut præfertur retinere, habere, legere, edere, typis excudere, seu imprimere, describere, vel exemplare, advehere, emere, vendere, donare, commutare, aut aliàs quomodolibet distrahere vel alienare.

Et in fautores Hebræorum in præmissis.

§. 7. Neve quisquam, etiam sub prædictis & aliis pœnis contra fautores Apostatarum à fide & hæreticorum à sacris canonibus & constitutionibus Apostolicis inflictis, ipsis Hebræis, pro habendis, scribendis, seu imprimendis hujusmodi libris, vel undecumque afferendis seu transvehendis, aut pro eorumdem legendorum licentia de cætero impetranda, opem, consilium, auxilium vel favorem præstare aut impendere quoquo modo audeat.

Deputati executorum hujus const.

§. 8. Quocircà venerabilibus fratribus nostris tam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem in toto terrarum Orbe generalibus Inquisitoribus, quàm etiam Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis, & Inquisitoribus quibuscumque ejusdem hæreticæ pravitatis, in quibusvis Regnis, Provinciis, & Civitatibus pro tempore existentibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi & eorum singuli, in Civitatibus, Terris, & locis, ubi Judæi commorantur, tam in eorum Synagogis & locis publicis, quàm privatis, domibus aut officinis, & alias ubique locorum etiam apud Bibliopolas Christianos prædictos sic prohibitos libros & scripta, per se vel alium seu alios ab eis deputandis diligentissimè perquirant, & contra eos qui super retentione hujusmodi culpabiles reperti fuerint, ad prædictarum & aliarum etiam graviorum eorum arbitrio pœnarum executionem procedant. Contradictores necnon inobedientes quoscumque, eisve auxilium consilium, vel favorem præstantes, per opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerint, auxilio brachij sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 9. Non obstantibus præmissis, necnon constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, dictis Hebræis, eorumve Universitatibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis & decretis, in genere vel in specie quomodolibet concessis, etiam sæpiùs approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi alias pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica & individua mento habenda, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, necnon formas, & decreta in illis apposita, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis quoad reliqua in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Forma & effectus publ. hujus const. Quam publ. habes hic in fin.

§. 10. Volumus autem præsentes litteras, ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, atque in platea quæ Judæorum nuncupatur, per Cursores nostros publicari, earum exemplis inibi affixis, ac dimissis, ac post hujusmodi publicationem & elapsum terminum superiùs præscriptum, cunctos & singulos quos concernunt, perinde arctare, atque afficere, acsi eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumpti fides.

§. 11. Illarumque exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem in judicio & extra illud habere, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, additionis, prohibitionis, revocationis, irritationis, annullationis, voluntatum inhibitionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum

Dat. P. A. 2. 28. Februar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo tertio, pridie Calend. Martij, Pontificatus nostri Anno secundo.

Publicatio.

Anno à nativitate D. 1593. indict. 6. die vero Sabbati 3. mensis Aprilis. Pont. Sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ VIII. anno ejus secundo, retroscripta literæ Apost. affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, in acie Campi Floræ, & in Platea nuncupata Judæorum, relictis in eis copiis affixis per nos Jo. Baptist. Bagni, & Franciscum Baron. S. D. N. Papæ Curs.

Baptista Pressius Mag. Curs.

XXI.

Reformatio circa electionem Præpositi generalis, aliorumquePrælatorumCongregationis Monachorum Eremitarum S. Hieronymi de Observantia, sub regula S. Augustini, & Capitulorum generalium & Dietarum celebrationem, totiusque Ordinis salubrem directionem.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1593. Exordium.

QUæ ad prosperam religiosorum directionem, ac reformationem pertinent, ea libenter concedimus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Sanè cum post futura Festa Paschalia, Capitulum generale Congregationis Monachorum Eremitarum S. Hieronymi in Monasterio S. Petri de Hosp. Lauden. diœcesis celebrandum sit, nos qui Congregationem ipsam ad pristinam regularis observantiæ normam reduci ac reformari maximè cupimus, nonnulla quæ in eodem Capitulo publicari, & deinceps perpetuò in eadem Congregatione observari volumus, & statuenda censuimus.

Approbatio actorum in Capitulo gen. & Dieta ultimo loco habitis.

§. 1. Motu igitur proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostra, & de Apostolicæ Sedis plenitudine, cùm acceperimus ex diversarum Apostolicarum constitutionum diversis temporibus, à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, pro eadem Congregatione factarum forsan invicem contrarietate, in Capitulo generali Mantuæ ultimo celebrato, ac in Dieta generali de mense Octobris proximè præterito habita, omnia in illis gesta juxta Patrum constitutum præscriptum ad unguem fieri non potuisse, imò forsitan aliquibus earumdem constitutionum aliqua ex parte contraventum extitisse, & ideò de illorum validitate ab aliquibus hæsitari potuisse & posse, nos omnia & singula, tam in prædicto Capitulo quàmin Dieta generali hujusmodi facta, gesta, statuta & ordinata, quatenùs tamen sacris Canonibus & Concilij Tridentini decretis, ac regularibus ejusdem Congregationis institutis sint conformia, etiamsi in illis constitutionum prædictarum omnium & singularum forma ad unguem minimè servata, aut contra aliquarum ex illis dispositionem ex illis forsan facta fuerunt, auctoritate Apostolica tenore præsentium validamus, confirmamus, & approbamus, omnesque & singulos præmissos, & alios quoscumque, juris & facti defectus, si qui in eisdem intervenerint supplemus, ac valida firma & efficacia fore, suosque plenarios sortiri & obtinere effectus decernimus.

Jussio confirmandi Georgium Lucianum Præpositum gen. pro alio. triennio.

§. 2. Insuper quia per alias nostras in simili forma Brevis literas, dilectum filium Georgium Lucianum Cremonen. ejusdem Congregationis Præpositum generalem in prædicta Dieta generali, in Virgilij de Mantua olim ejusdem Congregationis Præpositi generalis prædefuncti locum canonicè electum, ad triennium proximum à die celebrationis proximi futuri Capituli generalis numerandum confirmavimus, prout in illis litteris pleniùs continetur. Dilectis filijs Definitoribus, Consultoribus, Prioribus, & alijs in dicto Capitulo præsidentibus, ac vocem habentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ pœna præcipimus & mandamus, ne circa electionem novi Generalis quicquam intentare, aut quoquo modo innovare præsumant, sed juxta præteritarum nostrarum litterarum seriem, eumdem Georgium ad hujusmodi triennium in Generalem confirment & recognoscant, eidemque Prioratum aliquem ejusdem Congregationis juxta illius regularia instituta per eum dicto triennio durante, tenendum, regendum, & gubernandum, qui etiam totius Ordinis caput durante officio Generalatus existat, assignent & concedant; irritamque nihilominùs & inanem, quamcumque electionem, seu aliam dispositionem secùs faciendam fore, nullisque viribus subsituram decernimus.

Gregor. 13: in ejus consti. ista quæ, Tom. 2. non nulla ad preces Congregationis statuit, quæ ejus constitutionibus adversantur.

§. 3. Præterea quia ut accipimus, in litteris seu constitutione fel. record. Gregorij Papæ XIII. prædecessoris nostri, quæ incipit. Pro nostri muneris officio, super statu dictæ Congregationis sub dat. die 24. Pontificatus sui anno quarto expedita, inter alia disponitur, quòd deinceps dictæ Congregationis Præpositus generalis, Visitatores, Consultores & Definitores, ex numero Priorum ab ipsismet Prioribus tantùm eligerentur. Et quòd occurrente vacatione alicujus Prioratus, ad illum non esset assumendus, nisi qui tempore vacationis & electionis alicujus Monasterij Vicarius esset. Quodquod Visitatores Monasteriorum Sancti Alexij de Urbe, & Sancti Pauli Albanensis, in generali Capitulo & Definitoribus eligendis vocem non habeant. Et quòd Procuratores, qui ab unoquoque Monasterio ad Capitulum destinantur, voce activa & passiva in eodem Capitulo generali careant, prout latiùs in eisdem literis vel constitutione continetur, quæ omnia regularibus ejusdem Ordinis institutis adversantur, atque in benemeritorum, idoneorumque religiosorum præjudicium tendunt.

Hic ideò Pont. decrevit, Præpositum Consultores, & Definitores, eligi posse, tam ex Prioribus quam alias subditis.

§. 4. Nos prædictæ & alii cuicumque constitutioni Apostolicæ de simili materia disponenti, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, in hac parte specialiter & expressè derogantes, harum serie perpetuò statuimus & ordinamus, quod posthac tam generalis Præpositus quàm Consultores & Definitores; tam ex Priorum quàm subditorum:

Prioresque etiam ex non Vicarus,

§. 5. Ipsique Priores etiam ex eorumdem subditorum non Vicariorum tantum:

Procuratorem generalem ex omnibus subditis.

§. 6. Procurator vero generalis similiter ejusdem Congregationis, tam ex subditorum quàm Priorum numero, sine tamen earum residentiarum præjudicio, & dummodò alias idonei & sufficientes existant, eligi & deputari possint & debeant.

Vocem quisque habeat in Capitulis generalibus & Dietis, prout habebat ante Bullam Greg. XIII.

§. 7. In generalibus verò & alijs intermedijs Capitulis, seu dietis, omnes qui juxta eorumdem regularium institutorum dispositionem, locum & vocem habere possunt & debent, sicut antequam constitutio Gregor. præterita emanasset, poterant ac debebant, locum ac vocem hujusmodi, ad quem omnes & singulos adversus præteritam constitutionem in pristinum restituimus, reponimus & reintegramus, liberè & absque aliquo impedimento habeant, & habere possint ac debeant.

Præpositi gener. & Priorum officia triennio durent & non confirmentur.

§. 8. Ex præmissis tamen eidem, aut alijs constitutionibus Apostolicis circa ea quæ disponunt, ut Generalis, Præpositus & Priores, aliique Officiales triennales esse debeant; minimè derogatum, aut alias præjudicium illatum esse aut censeri, sed illorum respectivè officia hujusmodi ad triennium durare debere, ultra quod in illis minimè confirmari, sed Priores de uno ad aliud Monasterium transferri tantum posse declaramus & decernimus.

Ambitus prohibetur.

§. 9. Insuper omnes & singulos prædictæ Congregationis Religiosos, qui pro obtinendis in ipsa Congregatione dignitatibus, muneribus vel officiis, litteras commendatitias, favores, gratias, preces à

quibuſcumque perſonis, tam Eccleſiaſticis quàm ſæcularibus cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, etiam Cardinalatus dignitate,& quacumque ſæculari, etiam Marchionali, Ducali, Regali, vel Imperiali poteſtate & præeminentia fungentibus ac fulgentibus, requirere & mendicare,aut alias ab ipſis etiam non requiſitis, ſed ſponte omninò delatis,quoque modo uti auſi fuerint, omnibus & quibuſcumque dignitatibus, officiis, muneribus, & aliis oneribus & honoribus ipſius religionis per eos obtentis, necnon voce activa & paſſiva perpetuò privati, ac ad illa & alia quæcumque deinceps obtinenda perpetuo inhabiles & incapaces, etiam abſque alia declaratione, ſed tantummodò ex ipſa litterarum, favorum, gratiarum, etiam oretenus porrectarum hujuſmodi probatione exiſtant eo ipſo.

Contrariis Pontificiis conſtitutionibus derogatur,& non contrariis approbationis robur adijcitur.

§. 10. Cæterùm, conſtitutiones omnes quorumcumque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum pro felici gubernio & directione dictæ Congregationis hactenus emanatas, quorum omnium & ſingulorum tenores & datas præſentibus pro expreſſis haberi volumus, in his tamen quæ præſentibus noſtris non adverſantur, perpetuò confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adijcimus, omneſque & ſingulos, tam juris quàm facti defectus, ſi qui intervenerint, in eiſdem ſupplemus, in illis præſentibus noſtris aliquo modo adverſari prætendatur, illis ſpecialiter & expreſsè derogamus ac derogatum eſſe volumus.

Clauſ. præſervativæ adjunguntur.

§. 11. Decernentes præſentes literas nullo unquam tempore, de ſubreptionis aut obreptionis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari,aut quovis prætextu vel occaſione infringi, revocari, retractari, ſuſpendi, limitari, aut in jus vel controverſiam revocari, neque ſub quibuſcumque ſuſpenſionibus, revocationibus, limitationibus, moderationibus, aut contrarijs diſpoſitionibus pro tempore faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties illæ in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas eſſe & cenſeri.

Clauſulaque ſublata &c.

§. 12. Sicque & non alias per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, quavis auctoritate fungentes, & dicti Ordinis Protectores, & alios Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præpoſitus, Viſitatores & Definitores, & alii executores exiſtant.

§. 13. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ moderno ac pro tempore exiſtenti Præpoſito generali, ac Viſitatoribus,Definitoribus, Prioribus &Monachis,univerſis & ſingulis ejuſdemCongregationis, quatenùs omnia & ſingula in præſentibus noſtris, ac in alijs Apoſtolicis literis & conſtitutionibus contenta, quæ per præſentes revocata non ſint, obſervent, & ab aliis quos ſpectat obſervari curent, eaque inter ejuſdem Congregationis regulas & conſtitutiones regulares deſcribi & adnotari, ac exemplari, regulaſque & conſtitutiones ipſas regulares ad præſentis noſtræ aliarumque Apoſtolorum conſtitutionum præſcriptum aptari faciant.

Contraria ſubmoventur.

§. 14. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in provincialibus, ſynodalibus & univerſalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac ejuſdem Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus; privilegiis quoque,indultis,& quibuſvis alijs perſonis, ſub quibuſcumq; verborum formis & tenoribus, ac derogatoriarum derogatorijs, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis,irritantibuſque & alijs decretis, in genere vel in ſpecie: etiam Motu proprio, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica, expreſſa, ac de verbo ad verbum inſerta, mentio ſeu alia expreſſio habenda eſſet, tenores hujuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè, ac latiſſimè derogamus & derogatum eſſe volumus, ceteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die decimaquarta Aprilis, milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, Pontificatus noſtri Anno ſecundo. D. P. An. 2. 14. Aprilis.

Subſequitur Reformatio circa totius Ordinis bonum regimen.

Sanctiſſimus Dominus noſter Dominus Clemens Papa Octavus & cæt.

Nullus omninò prætextu cujuſcumque privilegii vel Superioritatis etiam Generalatus,à ſervitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem & Prædicatoribus, Superiores iis tantum diebus,quibus eos legere aut prædicare contigerit, diſpenſare poſſint. Idem quoque præſtare valeant, cum ægrotis & ſtudiorum cauſa legitime impeditis. In eos qui negligentes aut inobedientes fuerint, ſalutari pœnitentia Superiores animadvertant ad præſcriptum conſtitutionum, etiam alimenti, ſi opus fuerit ſubtractione. Edita A. D. 1596. De Chori ſervitio.

§. 1. Lectio ſacræ Scripturæ, vel caſuum conſcientiæ bis in hebdomada præſcriptis diebus, in ſingulis Monaſteriis habeatur, ad quam Monachi omnes conveniant, eaque abſoluta mutua collatione circa explicatam doctrinam ſeſe utiliter exerceant. Sacræ ſcripturæ lectione.

§. 2. Quo Trident. Concil. decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fideliùs obſervent, præcipit, ut nullus ex Monachis, etſi Superior ſit, bona immobilia vel mobilia, aut pecuniam, proventus, cenſus, eleemoſynas, ſive ex concionibus, ſive ex lectionibus, aut pro Miſſis, tam in propria Eccleſia, quàm ubicumque celebrandis, aliòve ipſorum juſto labore & cauſa, & quocumque denique nomine quæſita, etſi ſubſidia conſanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tamquam propria, aut etiam nomine Monaſterij poſſidere poſſint, ſed ea omnia ſtatim Superiori tradantur, & Monaſterio incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus,pecuniis ac proventibus confundantur, quo communis inde victus, & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit. Neque ſuperioribus, quicumque illi ſint, ullo pacto liceat eiſdem Regularibus, aut eorum alicui bona ſtabilia etiam ad uſumfructum, vel uſum, adminiſtrationem, vel commendam, etiam depoſiti aut cuſtodiæ nomine concedere, eorum verò, quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt,nullus quicquam poſſideat ut proprium, neque ut proprio utatur. Nulla quorumcumque Superiorum diſpenſatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia vel mobilia, Monachos excuſare poſſit, quominùs culpæ & pœnæ ab ejuſdem Concilij decretis impoſitæ, & ipſo facto incurrendæ obnoxij ſint, etiamſi Superiores aſſeverent hujuſmodi diſpenſationes, aut licentias concedere poſſe, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus. Paupertatis voto.

§. 3. Monachorum veſtitus,& ſuppellex cellarum, ex communi pecunia comparetur, & omninò uniformis ſit omnium Monachorum & quorumcumque Superiorum, ſtatuique paupertatis, quam profeſſi ſint, conveniat, ita ut nihil ſuperflui admittatur, Veſtitu & ſupellectili.

nihil etiam, quod sit necessarium, alicui denegetur. Quæcunque Monachorum vestes, sive laneæ omnisque alia suppellex, tam pro vestitu quàm pro accubitu necessaria in aliquem commodum Monasterii locum deferantur, ibique ab uno vel duobus Monachis huic muneri deputatis diligenter custodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, subministrari opportunè possint.

Cibo & pitantia.

§. 4. Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, sive eadem, ut ajunt pitantia in communi mensa prima vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo privatim quisque in cibum utatur, ullo modo afferri possit. Siquis in ea re peccaverit, nihil ea die alimenti percipiat nisi panem & aquam.

Peculiaribus Præstationibus ratione officiorum.

§. 5. Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, earum accepta, & expensa in libro distincto fideliter ac diligenter adnotari curent, neque in alios usus quàm ratione officii necessarios quicquam expendant, quando verò contigerit ipsos in aliquo Monasterio immorari, eam quantitatem pecuniæ in commune conferant, ex qua sibi & iis qui secum erunt, victus ad præscriptum regulæ suppeditetur.

Administratione bonorum cujuscumque monasterii.

§. 6. Nullus ex Superioribus locorum administrationem bonorum, & aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & reddituum sui Monasterii, etiam nomine Monasterii per se ipsum habere sive exercere possit, sed universum id onus tribus Religiosis ejusdem Monasterii à Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum reddituumque colligendorum, & exigendorum curam habeat, alter tamquam Depositarius pecunias ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asservet, alius de pecuniis, & rebus à Depositario acceptis, Priori, & Monachis, ac Monasterio universo de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundùm proprium affectum, sed juxta caritatis regulam, veluti bonus dispensator provideat. Officiorum hujusmodi confusione penitùs interdicta. Cæterùm hi tres, tam impensi quàm accepti singulis mensibus suo Priori, adhibitis etiam duobus vel tribus Monachis ejusdem Monasterii probatioribus, rerumque usu peritis, deinde ipsimet rursus præsentibus, Priori, & peritis prædictis Generali vel Visitatoribus, cùm advenerint, denique ipse Generalis, ac Visitatores in quolibet proximo Capitulo generali saltem coram tribus Judicibus ab ipso Capitulo ad hoc constitutis illorum omnium, & etiam universæ administrationis suæ, tam publicæ quàm privatæ rationem reddere teneantur, cujus etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc ut ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

Regularium numero in quolibet monasterio. Hic generaliter statuit S. D.N. Pauli V. in sua constit. 7. Sanctissimus.

§. 7. Ut Monasterii bona & proventus, expensis respondeant, in unoquoque Monasterio is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur Regularium numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis aliisve quibuscumque obventionibus in commune, ut præfertur conferendis, commodè possit sustentari.

Redituum asservatione

§. 8. Redditus verò, & supradicta omnia, communi in loco ac tutò diligenter asserventur.

Declarationis prohibitione, tam de Concil. Trid. quàm de ipsis decretis.

§. 9. Superioribus autem, ne Conc. Trident. aut hæc nostra decreta declarare ullo modo possint, omninò interdicimus, & prohibimus, decernentes irritum &c. Siquis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu officioque privatus, ad ea inhabilis perpetuò existat.

Lectorum & Prædicatorum privilegii usu.

§. 10. Nullus, nisi actu vel legat vel prædicet, aliquo sui gradus privilegio gaudeat.

Socii alicui administrandum concedendi qualitate.

§. 11. Si alicui ex necessaria causa Generalis judicio probanda, socius ex eodem Ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi servitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest, sit laicus conversus.

Clausuræ observantia.

§. 12. Ut omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Monasterii clausura perpetuò ac diligenter servetur, ac proptereà à Superiore janitor constituatur, qui diligentia ac morum integritate maximè commendetur. Is januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Monachorum apperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit. Nullus Monasteria egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, impetrataque licentia singulis vicibus, ac benedictione, à Superiore accepta, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adjungat non petentis rogatu, sed arbitrio suo, neque eumdem sæpiùs. Licentiæ verò generales exeundi nulli omninò concedantur. Contravenientes autem pœna gravi etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur. Eandem etiam janitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit. Cùm autem quis in Monasterium revertetur, Superiorem iterum adibit benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

Accessus ad Urbem prohibitionis.

§. 13. Nullos Monachos Romam venire Superiores permittant, nisi priùs à Generali vel Protectore duntaxat licentiam in scriptis impetraverint. Si quis autem sine hujusmodi facultateRomam venire præsumserit, voce activa, & passiva biennio privatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas, qui item omnia adversus eos, qui supra dictos admiserint, & receperint, sine ulla exceptione locum habeant.

Cellularum & dormitorii qualitate.

§. 14. Habeat Superior clavem ita fabrefactam, ut cùm sibi videbitur, cellas omnes reserare possit, & propterea nullus cellam etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri. In medio dormitorio tota nocte lampas colluceat. Nullus etiam Superior cellas, sive in claustro sive alibi, seperatas à communi dormitorio habeat, sed unusquisque unica cella, eademque cum cæteris aliorum Monachorum conjuncta, nudis omninò parietibus, ac lectulo, & mensa humilibus, uniformique supellectili, ut præfertur, quemadmodum Religiosos decet, contentus sit, possit tamen Generalis vel Visitatores alicui ex Superioribus Monasteriorum, si eorum muneris, & officii necessitatem id exigere cognoverint, alteram etiam cellam concedere. Cellæ sive ædiculæ, quæ extra dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem usum, & commoditatem Monasterii redigantur. Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt, In privatis cellis nulli camini permittantur, sed omnes obstruantur, statim cardinibus etiam è parietibus convulsis, ut res illa non ad tempus facta, sed perpetuò duratura videatur. Cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

Monasteriorum fenestris.

§. 15. Monasterii fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obserantur, ut omninò prospectus impediatur.

Infirmaria, infirmorumque cura.

§. 16. Valetudinarium præterea in singulis monasteriis, certo ac salubriori loco constituatur, quòd pro loci situ, & Monachorum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo Monachi omnes, cùm ægrotabunt, curentur, neque inde nisi recuperata sanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpositi erunt, omni sedulitate ac charitate operam suam præstabunt, ac cura-

bunt, nè quid ægrotis omninò desit, quod ad sanitatem recuperandam omninò pertineat.

Licentiarum extra claustra degendi prohibitione.

§. 17. Ineatur ratio, qua sublatis licentiis, & facultatibus hactenus quibuscumque concessis, degentes extra Monasterii claustra, ad ea quamprimum revocentur, nec in posterum, nisi ex gravissima causa à Sede Apostolica probanda, hujusmodi facultates concedi possint.

Monasteriis deputan. ad recipiendum venientes ad Religionem.

§. 18. Nulli de cætero ad habitum aut professionem admittantur, nisi in Monasteriis in qualibet Provincia per Sedem Apostolicam deputandis.

Largitionis munerum prohibitione servanda. Hanc lege in const. hujus Pont. nu. 28. Religiosæ. Ambitus prohibitione.

§. 19. Curent Superiores, ut constitutio interdicens largitiones munerum; & præscribens hospitalitatis formam ab omnibus in quolibet Monasterio inviolabiliter observetur.

§. 20. Ut omnis officiorum ambitus occasio præcidatur, caveant omnes à directa vel indirecta vocum seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quàm pro aliis, tum in capitulis, locorum, tum in ceteris, præsertim generalibus capitulis aut congregationibus, & alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras, hactenus contra hujusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam privationis officiorum quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari à nemine possit, nisi à nobis vel successoribus nostris, & pro qualitate culparum gravius etiam plectantur. Porrò supradictas omnes pœnas etiam complices; ac simpliciter scientes, & non revelantes extendimus.

Electionis officialium forma. Concil. verò dispositio hic enunciata est in c. 6. sess. 25.

§. 21. In Superiorum & Officialium omnium electionibus, forma præscripta à sacro Concilio Tridentino, & constitutionibus Ordinis inviolabiliter servetur, jurentque electores secundùm veritatem cujusque conscientiæ, probiores ac magis idoneos, se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deveniatur, inprimis, & ante omnia perlegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum.

Eligendorum qualitatibus.

§. 22. Ad officia, gradus, & Prælaturas, illi eligantur, qui possint, & consueverint regulas Ordinis, & constitutiones observare, præsertim quæ pertinent ad servitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

Monachorũ peritorum deputatione, ad examinandos Lectores, Prædicatores, & promovendos ad Ordines.

§. 23. Eligantur in Capitulo generali, seu Provinciali aliquot graves, & periti ex Monachis cujuslibet Provinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi DEI, vel ad audiendas confessiones, etiam ipsorum Monachorum, ac Lectores publicos, diligenter simul examinent priusquam probentur, & ad hujusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quàm quoad mores promovendos ad quoscumque ordines, in quo servetur decretum Congregationis interpretum sacri Concilii Tridentini, ea de causa nuper editum, & promulgatum.

§. 24. Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores sint rationis, quam in novissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio invigilent, ut quæ in eorum Ordinis constitutionibus, de oratione mentali, silentio, jejuniis, capitulo culparum, aliisque spiritualibus exercitiis, prudenter ac piè sancita sunt, ac omnia, & singula ad unguem observentur, intelligantque super his veluti fundamentis omnium Congregationum ædificia construenda, & amplianda esse, quæ ut faciliorem exitum sortiantur, & uberiores fructus in animis Monachorum producant, valde opportunum erit, si in quolibet Monasterio singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regularique observantia.

Tabellæ retentione, super his, quæ Monachi singulis diebus præstare debent.

§. 25. Ut autem omnia ordinatè peragantur, appendatur in loco conspicuo uniuscujusque Monasterii tabella, in qua distinctè adnotetur, quid singulis cujusque diei horis singuli Monachi præstare debebunt, ut certo etiam signo præmoniti, majore animi præparatione opportunè suis muneribus satisfacere queant.

Decretis Ordinis, his non contrariis custodiendis. Contravenientium pœnis.

§. 26. Quæ Ordinis Constitutiones his decretis non adversantur inviolatè custodiendæ erunt.

§. 27. Quibus horum decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediatè Superioris infligatur. Ut autem decreta hæc, donec alia, quæ ad pleniorem supradicti Ordinis reformationem facient, edantur, ab omnibus observari possint, districtè præcipimus, & mandamus Generali, ac omnibus aliis quibuscumque Superioribus, ad quos hoc spectat, ut curent ac efficiant in generali Capitulo, primo quoque tempore celebrando, ea omnia publicari, & recipi, ac inter alias Ordinis Constitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta eorum omninò singulis facultate illas declarandi, aut adversus eas unquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum privationis, & inhabilitatis perpetuæ ad alia ipso facto, & sine ulla receptione respectivè incidisse.

Dat. P. A. 5. 14. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigesimaquarta mensis Aprilis, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto.

XXII.

Confirmatio gratiarum à Pontt. prædecessoribus concessarum Congregationi Clericorum regularium S. Majali, aliàs de Somascha, cum aliorum privilegiorum concessione.

Ista Congregatio initium sumpsit à quadam Societate tempore Pauli III. instituta, & per eum approbata, ut in ejus const. 21. Ex injuncto. sup. in hoc Tom. 1. & translata est in regularem observantiam, ut habetur in const. Pii V. in Tom. 2. quam tibi indicavi in præcit. constitut. Pauli III. ubi quoque alia adnotavi in dict. Tom. 2.

CLEMENS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1593.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Decet ex benignitatis Sedis Apostolicæ studio provenire, ut ea quæ pro divini cultus augmento, religionis propagatione, & animarum salute, provida ratione concessa sunt, suæ protectionis munimine confovere. Unde nos ad ejusdem apicem divina disponente clementia assumpti, his quæ propterea facta comperimus nostræ approbationis robur, cum à nobis petitur, libenter adjicimus, ut eo firmiùs subsistant, quo Sedis ejusdem protectione sæpius fuerint circumfulta.

Congregatio petit confirmationem constitutionum inducatarum in rubrica.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Præpositi, & Presbyterorum Congregationis Clericorum Regularium de Somascha, aliàs S. Majoli Papien. nuncupatæ exhibita nobis nuper petitio continebat. Quod cùm jam ab anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo, ad gloriam Omnipotentis Dei &c. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Præpositus, & Presbyteri cupiant, præmissa omnia per nos confirmari, & approbari, nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus eorum desiderio annuere, aliasque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic modo Pontif. eas, omniaque privilegia confirmat.

§. 2. Nos attendentes ad diligentem & fructuosam culturam ipsius vineæ Domini, quam præfati Presbyteri & Clerici Regulares studio indefesso, multis piis, ac laudabilibus exercitiis indies faciunt, ac volentes propterea illos & dictam Congregationem amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, Præ-

positum

poſitum, & ſingulares perſonas Congregationis hujuſmodi, à quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harumſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia, & ſingula præfata, & quæcumque alia privilegia, exemptiones, immunitates, conceſſiones, facultates, prærogativas, indulta, favores, & gratias, præfatæ Congregationi ſinguliſque illius domibus, Conventibus, Collegiis, Eccleſiis, Capellis, Oratoriis, Hoſpitalibus, & locis, necnon Præpoſito generali, aliiſque Superioribus, & perſonis, tam profeſſis quàm non profeſſis, ac familiaribus domeſticis, eiſque aliis quomodolibet inſervientibus, tam per ſupradictos quàm alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & Sedem Apoſtolicam ejuſque auctoritate quomodolibet conceſſa, ac deſuper confectas literas, omniaque in eis contenta, necnon etiam omnia, & ſingula ſtatuta, ordinationes, regulas, & conſtitutiones in univerſa congregatione præfata, hucuſque editas, licitas tamen & honeſtas, ſacriſque Canonibus, & Concilio Trid. minimè contrarias, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis, Apoſtolicæ firmitatis, robur adjicimus, ſupplentes omnes, & ſingulos, ac quoſcumque, & qualeſcumque juris, & facti, ac etiam ſolemnitatem, & alios quantumvis ſubſtantiales etiam de neceſſitate exprimendos defectus, ſiqui in eis aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint.

Præpoſitoque d. Congregationis dat. auctoritatem, cùm ejus religioſis diſpenſandi &c. Ad hoc vide etiam hujus Pont. conſt. 125. Quæcumque.

§. 3. Ac inſuper eidem Congregationi, ejuſque Præpoſito generali, quod ipſe Præpoſitus cum voto ejus conſiliariorum à Capitulo generali deputatorum, cum quibuſvis ejuſdem Congregationis profeſſis, defectum natalium patientibus, ad omnes, etiam ſacros, & presbyteratus ordines ſuſcipiendum, ac in eiſdem in altaris miniſterio etiam miniſtrandi, necnon ad quamcumque ipſius Congregationis adminiſtrationem officium, & dignitatem recipiendum ac retinendum, & exercendum diſpenſare.

Et loca omnia viſitandi, & reformandi.

§. 4. Idemque Præpoſitus generalis, & Viſitatores ejuſdem Congregationis toties quoties opus eſſe judicaverint, Orphanotrophia, & loca, tam puerorum quàm puellarum, ſub cura, regimine, & adminiſtratione, ac diſciplina dictæ Congregationis exiſtentia, abſque eo quod deſuper à Gubernatoribus, ſive Oeconomis, & adminiſtratoribus rerum temporalium ipſorum impediantur, ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ, ſtatim per impedientes ipſo facto incurrenda, ſi poſt monitionem ab Epiſcopo faciendam ab hujuſmodi impedimentis non deſtiterint, à qua nonniſi à Sede prædicta, præterquam in mortis articulo abſolvi queant, (ſine præjudicio jurium Epiſcopi) viſitare, & quæ reformanda fuerint circa diſciplinam eorumdem puerorum, & puellarum, ac regimen ſpirituale, reformare liberè, & licitè valeant, auctoritate & tenore prædictis licentiam, & facultatē concedimus, & impartimur.

Exemptionem etiam elargitur eidem Congregationi à confeſſione ordinaria Monialium non Orphanarum, & aliis curis Congregationis opera impedientibus.

§. 5. Ut autem Congregatio ipſa, ac ſub ejus inſtituto militantes perſonæ Orphanis, & Seminariis puerorum liberiùs, & meliùs inſervire, & quæ ſui inſtituti ſunt adimplere poſſint, ipſaque diſciplina Regularis, in domibus, Collegiis, & locis illius magis vigeat, eamdem Congregationem ſingulaque illius Collegia, & loca, ac eorum ſuperiores, & alios, ab omni onere audiendi confeſſiones ordinarias, quarumcumque Monialium, præterquam Orphanarum juxta antiquum ipſius Congregationis inſtitutum, nec non ab omnibus aliis oneribus, & curis, quæ ſervituti, & commoditati Orphanotrophiorum, Seminariorum, & diſciplinæ regularis hujuſmodi impedimento, & damno eſſe quoquo modo poſſunt, omninò, & in perpetuum abſolvimus, & penitùs liberamus, & etiam ut de cætero nullus, etſi ſit Præpoſitus generalis, aliqua hujuſmodi onera, vel curas, niſi de conſenſu duarum ex tribus partibus Capituli generalis, ſuſcipere audeat neque poſſit.

Profeſſiones omnes in manibus cujuſcumque Presbyteri d. Congregationis emiſſas, validas eſſe declarat.

§. 6. Poſtremò omnes profeſſiones emiſſas uſque in præſentem diem à quibuſvis clericis, & laicis d. Congregationis, etiamſi non in manibus Præpoſiti generalis, aut ejus Vicarii, ſed aliorum presbyterorum inibi profeſſorum factæ ſint, neque conſtet illos, eo tempore auctoritatem tales profeſſiones accipiendi habuiſſe, validas, firmaſque, & ratas eſſe, & fore, perindè ac ſi à Præpoſito generali vel ejus Vicario prædicto receptæ eſſent, dummodò tamen aliàs canonicè factæ fuiſſent, & tales profeſſi, profeſſioni hujuſmodi hodiè acquieſcant.

Præpoſitoque dat auctoritatem inferioribus committendi receptionem profeſſionis ſervata in reliquis Bulla Six. V. num. 71. Cùm deſuper.

§. 7. Licereque in poſterum Præpoſito generali prædicto hujuſmodi facultatem admittendi ad profeſſionem, cuilibet Præpoſito vel Rectori inferiori ejuſdem Congregationis demandare ſervata in reliquis forma conſtitut. ejuſdem Sixti prædeceſſoris deſuper editæ.

Clauſ. hujus Bullæ præſervativas apponit.

§. 8. Præſentes quoque literas ullo unquam tempore, de ſubreptionis vel obreptionis ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ vel quocumque alio defectu notari, impugnari, ſeu quomodolibet infringi, vel in jus aut controverſiam vocari, aut etiam adverſus eas, quodcumque, juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, ſeu etiam Motu proprio concedi poſſit. Neque ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus pro tempore emanatis comprehendi, ſed ſemper, & omni tempore ac omninò ab alijs excipi, & quoties emanabunt toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum ſuum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per Generalem, & alios Præpoſitos præfatos pro tempore eligen. conceſſas, illaſque perpetuò validas, & efficaces eſſe, & cenſeri, plenamque Congregationem, ac Præpoſitum generalem, & alios ſuperiores, ac perſonas illius ſuper eiſdem præmiſſis, illorumque poſſeſſione, uſu, & commodo pacificis per locorum Ordinarios, aut quoſcumque alios quomodolibet moleſtari, perturbari, ſeu inquietari vel impediri poſſe.

Clauſulam ſublata &c. addit.

§. 9. Sicque, & non aliàs per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, ac etiam cauſarum Palatij Apoſtol. Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & alios Eccleſiaſticos ac ſæculares, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, nec non quicquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Clauſulam derogationis addit, ac ſanctionem pœnalem adjicit.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac dicti prædeceſſoris ſuper admittendis Religioſis edita, & quibuſvis alijs Apoſtolicis, nec non in provincialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac etiam juramento, confirmatione Apoſt. vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, legibus, reformationibus, privilegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatorijs, iiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, in genere & vel in ſpecie, etiam motu ſimili, & aliàs in contrarium quomodolibet, etiam pluries, & iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda

foret,

foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, certisque contrarijs quibuscumque.

Nulli ergo &c.

Dat. P. A. 2. 26. Aprilis. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo tertio, sexto Kalend. Maji Pontificatus nostri Anno secundo.

XXIII. Quod Fratres Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo favores extra Religionem non procurent, pro impetrandis dignitatibus vel officiis ipsius Ordinis.

Quamplura de hoc ordine notavi sup. in Tom. 1. fol. 70. ad const. 8. Honorii III. Ut vivendi.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Regulares potiùs promereri quàm dignitates appetere debent. QUoniam nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vitæ instituto valdè alienum est, ut Religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis religiosis virtutibus potiùs promereri, quàm appetere, eosque gradus, cùm ad eos assumentur, obedienter suscipere susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei pernicies adferri solet. Nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimùm laborare non desistimus, ut Ecclesiastica, Regularisque disciplina pristino candori restituatur, huic malo oportunum remedium adhibendum censuimus

Quidam tamen Carmelitani aliter faciebant. §. 1. Cùm itaque sicut accepimus, quidam in ordine Carmelitarum professionis, & regulæ quam professi sunt, penitùs immemores, nimiaque dignitatum, & officiorum Ecclesiasticorum in dicto Ordine consequendorum ambitione ducti, pro ijs consequendis, Ecclesiasticorum, & sæcularium Principum studia requirant, & S. R. E. Cardinalibus, aliisque Prælatis commendatitias literas, aliosque favores & gratias propterea expetant, quibus adjuti, quos ex se sibi promeruisse minimè confidunt, gradus, & dignitates in eodem Ordine consequi valeant, sicque ejusdem Ordinis quietem non sine animarum suarum periculo perturbant.

Hic ideò Pont. id fieri prohibet. §. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ sanctæ utilitatem sinceris exoptamus affectibus, pro nostra Pastorali solicitudine propellere summoperè cupientes. Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos Fratres dicti Ordinis cujuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis assequenda intenti ad Principum, & Prælatorum, atque aliarum quarumcumque personarum, tam sæcularium quàm Ecclesiasticarum de gremio dicti Ordinis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favore recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis, directè vel indirectè, palàm, vel occultè ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspiraverint, vel aliis minimè legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiverunt, aut etiam spontè oblatis, & minimè conquisitis usi fuerint, illorumque complices, & fautores ad quascumque Prælaturas, dignitates, & officia, gradusque, honores, administrationes, & munera in ipso Ordine obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtinentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus voce tam activa, quàm passiva carere decernimus, & declaramus.

Superioribusque Ordinis tales favores attendere prohibet. §. 3. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœnæ omnibus dicti Ordinis Fratribus, Superioribus, & Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Generali, præsentibus, & futuris, præcipimus districtèque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis vel favoribus adducti, vel aliàs ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum vel Prælatorum, aut aliorum quorumcumque, tam sæcularium quàm Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum & Ducum, ad cujusvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia prædicti Ordinis promovere, vel pœnas aliasque remittere audeant seu præsumant.

Electionesque aliter factas invalidas, & contravenientes absque processu, &c. eo ipso pœnas incurrere declarat. §. 4. Decernentes, electiones, & promotiones ad Monasteria, seu Prioratus vel officia Ordinis contra præsentium dispositionem, quod absit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, invalidasque fore, & esse, nullisque viribus substitutas omnes, & singulos in præmissis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias, & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ad illos sententias, & pœnas præmissas damnabiliter incurrisse legitimè probandum, & omninò convincendum solas præmissarum personarum instantias, preces, & favores etiam oretenùs porrectas, plenam, indubiam, & sufficientem, in judicio, & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Et ita & non alias judicari mandat. §. 5. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tollit. §. 6. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus, & orditionnalibus, ac Ordinis hujusmodi juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Fratribus, vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Hanc constit. publicari, & ejus transumptis credi jubet. §. 7. Ut autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis Fratres faciliùs deveniat, volumus, illas in Generali Capitulo seu dieta d. Ordinis publicè legi, illasque in dicto Capitulo vel dieta lectas sic arctare, acsi legitimè unicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis, vel impressis, manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Rectoris generalis dicti Ordinis, vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti obsignatis, eamdem prorsùs fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eædem exhiberentur.

Pont. An. 2. die 21. Maii. Dat. Tusculi, sub annulo Piscatoris, die 2. Maji, 1593. Pontificatus nostri Anno secundo.

XXIV. Prohibitio amovendi libros, & alia monumenta ex Bibliothecis Ord. F. F. B. MARIÆ de Monte Carm.

Planè de hoc Ordine notavi in Tom. 1. fol. 70. ad Constitut. 8. Honorii III. Ut vivendi.

Edita An. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. QUæ ad tuenda, & conservanda bona, & jura spectantia ad personas & loca Ecclesiastica, in

iis

iis auctoritatem nostram libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Prohibitio amovendi libros & monumenta quæcumque ex Bibliothecis Ordinis Fratrum Carmelitarum.

§. 1. Volentes itaque conservationi Bibliothecarum in quibusvis domibus, & conventibus Ordinis Fratrum Carmelitarum pro communi eorum usu institutarum, & instituendarum, opportunè prospicere, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, universis, & singulis personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus, ac etiam laicis, cujuscumque status, gradus, ordinis vel conditionis existentibus, auctoritate Apostolica per præsentes interdicimus, ac districtè prohibemus, ne deinceps perpetuis futuris temporibus ex Bibliothecis prædictis, aut earum aliqua, libros, & monumenta, sive impressa, sive manuscripta, ibi existentia amovere, vel subtrahere quoquo modo præsumant. Nos enim quoscumque amoventes, & subtrahentes, excommunicationis sententiæ ipso facto incurrendæ, atque ab alio quàm à Romano Pontifice, nisi duntaxat in mortis articulo absolvi non possint, subjacere volumus, atque decernimus.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obstantibus quibusvis constitutionibus Apostolicis, ac Monasteriorum, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides hujus Bullæ transumptorum.

§. 3. Verùm quia difficile foret præsentes literas ad singula quæquæ loca ubi expediens foret, deferri, volumus, & similiter dicta auctoritate decernimus: quod illarum exemplis, etiam impressis, in dictis Bibliothecis & loco conspicuo, ubi commodè legi possint affixis, ac manu Notarij subscriptis, & sigillo ejusdem Ordinis Generalis munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 29. Maji.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 29. Maij 1593. Pont. nostri Anno. 2.

XXV.

Separatio Congregationis Fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, à Fratribus Mitigatis dicti Ordinis. Et declaratio muneris Prælatorum dictæ Congregationis, cum gratiarum communicatione.

Hanc separationem initiavit Gregorius XIII. sup. in Tom. 2. in ejus const. 64. Pia, ibi videas etiam alia quæ notavi. Quin imò Congregatio Disciplinatorum Hispan. de qua in d. Const. Gregorii XIII. d. Tom. 2. aliaqua Congregatio eorumdem in Italia postea erecta sunt etiam separatæ, ut inf. in constit. 71. In Apostolicæ. Horum Discalceatorum fundatrix fuit Theresia Hispana, quam in Sanctarum Virginum numerum retulit Greg. XV. ut in Const. 20. Omnipotens, infrà Tom 3.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii nobis divinitus injuncti, assidua solicitudo nos admonet, ut omni cura & vigilantia ad ea semper per quæ Regularium personarum, quæ relicto sæculo, Dei obsequio se dedicarunt, quieti consulitur, & quæ Religiosum earum propositum impedire possunt, removentur, ut nulla re, quæ eas à divino cultu avocet, secundùm Ordinum suorum Regularia instituta tranquillis mentibus, gratum Altissimo impendere possint famulatum.

Greg. XIII. Discalceatos Hispaniæ, à Fratrib. profitentibus regulam Mitigatam, sejunxit. ut sup. in constit. 64. Ita. tom. 1.

§. 1. Dudum siquidem fel. record. Gregorius Papa XIII. institutum, quod Religiosi Discalceati nuncupati Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo in Regnis Hispaniarum existentes, juxta primitivam Regulam profitebantur laudans, & approbans, eosdem Fratres, & Moniales, eorumque Domus, Conventus, Monasteria, & loca tunc & pro tempore existentia, à Provinciis Fratrum, & Monialium ejusdem Ordinis, per piæ mem. Eugenium Papam IV. prædecessorem nostrum jam ante Mitigatorum in perpetuum sejunxit, separavit & dismembravit, ac eorumdem Fratrum, Monialium Discalceatorum Domus, & Monasteria, & loca in unam Provinciam de per se Discalceatorum nuncupandam per unum Priorem Provincialem in Capitulo eorum Provinciali, ex eisdem Discalceatis eligendum regendam, & gubernandam, in perpetuum erexit, & instituit, ac dictam Provinciam Fratrum, & Monialium Discalceatorum, sub obedientia, & superioritate Prioris Generalis totius Ordinis, sicuti aliæ Provinciæ ejusdem Ordinis suberant, perpetuò subesse voluit, qui Prior Generalis per se ipsum solùm, vel per alium virum idoneum, ex ipsis Discalceatis, & juxta eorum primitivam Regulam, eos visitare, corrigere, & punire posset.

Sixtus V. autem numero Discalceatorum per plures Priores, & unum Vicarium Generalem regi decrevit, sed ejus Bullam uti hic benè relatam præterii.

§. 2. Et deinde recol. mem. Sixtus Papa V. prædecessor noster, audiens numerum Fratrum, & Monialium Discalceatorum hujusmodi non mediocriter auctum fuisse, & in dies majora suscipere incrementa, & non solùm per universam ferè Hispaniam, sed etiam in Indiis complura Monasteria, & Domos, aliaque Regularia loca Discalceatorum instituta, & erecta fuisse, & per unum Priorem Provincialem non ita commodè regi, & gubernari posse; ordinavit, ut ex omnibus Conventibus Provinciæ priùs erectæ, ut præfertur, fierent plures Provinciæ. Universas verò Provincias dicti Ordinis Discalceatorum in unam Congregationem omnium hujusmodi Provinciarum Discalceatorum nuncupan. perpetuò erexit, & instituit, statuitque & ordinavit, ut singulis hujusmodi Provinciis singuli Priores Provinciales præessent, & Vicarius Generalis in Capitulo ejusdem Congregationis electus, ipsis Prioribus Provincialibus, ac toti Congregationi præesset, & in illos eamdem auctoritatem haberet, quam habebat Prior Generalis totius Ordinis prædicti, & alias, prout in diversis dictorum prædecessorum desuper confectis literis pleniùs continetur, ad quas relatio in necessariis habeatur.

Sed Discalceati, & Mitigati concorditer postea se disjunxerunt.

§. 3. Cùm autem sicuti nuper accepimus, in Capitulo Generali in Civitate Cremonen. hoc præsenti Anno celebrato, in quo Fratres ejusdem Ordinis tam Discalceati, quàm Mitigati nuncupati intervenerunt propter bonum pacis, tranquillitatis, & augmenti tam totius ordinis, quàm Congregationis Discalceatorum hujusmodi, ac ob alias justas, & rationabiles causas unanimi consensu determinatum fuerit, ut separatio Congregationis dictorum Discalceatorum omninò ab Ordine Fratrum Mitigatorum, & renunciatio jurisdictionis Prælatorum utriusque partis fieret, ita ut dicta Congregatio Discalceatorum, nec votum, nec vocem activam, & passivam in Capitulo Generali totius Ordinis Carmelitani ampliùs haberet, nec quomodolibet in suis Capitulis se intromitteret, nec Prior Generalis dicti Ordinis Mitigatorum ullam haberet auctoritatem, jurisdictionem, & superioritatem in Congregationem Discalceatorum prædictam, ac in ejus personas quascumque, sive Superiores, sive Inferiores, & dilectus filius Fr. Joannes Stephanus Chizzola, Prior Generalis Ordinis Carmelitarum, & reliqui Capitulares in suo Capitulo Generali renunciaverint, per suffragia secreta nomine totius Capituli per se, & universum Ordinem, totam illam jurisdictionem, facultatem, & auctoritatem, quæ sibi & Capitulo Generali, per prædictas, & alias literas Apostolicas concessa fuerat, ita tamen, ut dicta Congregatio Discalceatorum, vel ejus Superiores omninò in perpetuum non præsumerent accipere loca, vel Conventus hujus Religionis Mitigatorum, etiam sponte à Civitatibus, vel Principibus quibuscumque alijs ex eis exhibenda, vel offerenda, quòd si contrarium aliquando ipsos fecisse compertum foret, nulla esset, & irrita ista concessio, & nullum jus omninò acquisitum eis intelligeretur.

Quod Pont. modo approbat.

§. 4. Nos æquum, & rationi congruum ducentes, ut qui arctioris Regulæ Observantiam sectantur,

tur, Superioribus eorum, qui in laxiori degunt, non subjaceant, sed Superiores habeant ejusdem professionis, & ab illis juxta eorum instituta Regularia prosperè, & feliciter gubernentur, ac dictarum literarum, & decreti dicti Capituli Generalis, & omnium in eo contentorum tenores, acsi de verbo ad verbum nihil penitùs omisso insererentur, præsentibus pro expressis habentes, nec non de præmissis à dilecto filio nostro Dominico tit. S. Chrysogoni Presbytero, Cardinali Pinello nuncupato dicti Ordinis, nec non præfatæ Congregationis Discalceatorum Protectore plenè informati. Motu proprio, non ad dictorum Fratrum, aut aliorum pro eis nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictæ separationis Decretum in Capitulo Generali hujusmodi factum, & ordinatum, ac omnia & singula in eo contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, ac idem de novo decernimus.

Discalceatos à Superiorib. Mitigatorum eximit.

§. 5. Nec non prædictum Vicarium Generalem, ac omnes & singulas personas præfatæ Congregationis Discalceatorum, illiusque Conventus, Domos, Collegia, & Provincias, tam virorum, quàm mulierum, ab omni superioritate, jurisdictione, gubernio, & administratione, subjectione, obedientia, visitatione, correctione, & emendatione, tam Generalis Ordinis Carmelitarum, quàm aliorum Prælatorum, & Superiorum quacumque auctoritate fungentium, & functurorum, & quantumvis amplissimis privilegijs, & facultatibus utentium & usurorum, perpetuò eximimus, & liberamus, ita ut dictus Prior Generalis, aut alij Superiores dicti universi Ordinis Carmelitarum, nunc & pro tempore existentes, nullam omninò jurisdictionem, facultatem & auctoritatem in dictam Congregationem Discalceatorum, illiusque Vicarium Generalem, ac Conventus, Domos, Collegia & Provincias, tam virorum, quàm mulierum, habere, exercere, aut prætendere aliquo tempore possint, minusque in rebus, & negocijs ejusdem Congregationis aliquo pacto se ingerere, aut immiscere valeant.

Sub protectionem Sedis Apostol. recipit.

§. 6. Ipsamque Congregationem Discalceatorum, ejusque Vicarium, nec non Conventus, Domos, Collegia, & Provincias, sub immediata nostra, & Sedis Apostolicæ protectione, subjectione, gubernatione, & obedientia recipimus, & subjicimus.

Eorum Superiorem Præpositum generalem vocari decervit.

§. 7. Sed quia sicut accepimus, antea subordinationem habebat prædictus Congregationis Discalceatorum Vicarius totius Ordinis Carmelitarum Priori Generali, ac propterea Vicarij nomen obtinebat, & cessante illa subordinatione illius cujus vices gerebat, fit necesse nomen quoque mutare. Ideò harum serie statuimus, & ordinamus, eumdem ipsum, qui antea Vicarij nomine vocabatur, de cætero Præpositum Generalem nominandum Ordinis Discalceatorum, sive primitivorum, videlicet primitivam Regulam Ordin. B. Mariæ de Monte Carm. observantium.

Qui sex Consiliarios habeat, totumque Ord. Discalceatorum regat.

§. 8. Qui eamdem facultatem habeat, quam Vicario Generali prædicto dictus Sixtus prædecessor noster concesserat, cum sex Consiliariis, sive Assistentibus votum decisivum habendi, ab eodem Sixto prædecessore, & à piæ memoriæ & à Gregorio Papa XIV. etiam prædecessore nostro assignatis, quos Consiliarios, sive Assistentes huic de novo instituto, prædicto Præposito Generali adjungimus. & assignamus cum voto decisivo, ut alias juxta formam præscriptam in dictis literis prædecessorum nostrorum habetur. Quibus associatus poterit totum prædictum Ordinem Discalceatorum regere, & gubernare, juxta præscriptum Constitutionum supradicti Ordinis, quæ dudum sunt à nobis confirmatæ, vel earum, quæ ab eisdem Fratribus Discalceatis in posterum fient, & condentur.

Definitores Capituli sint etiam ex eligendi ut hic.

§. 9. Quia verò consiliarij, sive Assistentes prædicti debent esse quoque Capituli Generalis prædicti Definitores in eorum Capitulo Generali eligendi, ordinamus, ut ex unaquaque Provincia unus eligatur Definitor, non excedendo senarium numerum, qui sit ex Conventualibus illius Provinciæ, vel qui habet Officium pro ea, aut pro universo Ordine, qui durante Capitulo, Definitoris, extra verò Consiliarij sive Assistentis nomine vocabuntur. Pro Provincia Sancti Alberti, quæ in Indijs Hispaniarum existit, vel pro alia, aut alijs, si quæ juvante Deo, addentur, possint propter longinquitatem locorum ex alijs Provincijs deputari, nisi aliqui ex dictis Provincijs Indiarum idonei propinquiores extiterint, ut in Definitores prædictarum Provinciarum eligi possint, si verò sub protectione unius Definitoris Consiliarij contingeret plures esse Provincias, alternatim eligatur ex eis prædictus Definitor, qui omnes in eodem Conventu, & Domo, ut in Constitutionibus statutum est simul cum Præposito Generali degentes, expeditioni negociorum, Ordinisque regimini intendant. Quæ confessio Præpositi Generalis, & Assistentium nomine Congregationis, sive Consultæ insignietur.

Præposito Generali infirmo aut absente, vel decedente, eligatur Vicarius de Consiliis.

§. 10. Si autem contingat Præpositum Generalem absentari à Consulta sive Congregatione prædicta, vel mori, vel ante suum discessum, aut ejus obitum adhuc eo vivente, si graviter infirmabitur, fiet in præsentia ipsius electio Vicarij generalis per Præpositum Generalem, & Assistentes ex eisdemmet Consiliariis, sive Assistentibus, qui dictæ Congregationi præsideat, & cum reliquis Assistentibus, ut præfertur, expeditioni negociorum intendat. Quod similiter fiet, si hunc contingat infirmari, aut mori, quod servabitur in similibus eventibus, quia Vicarius hujusmodi aliàs non poterit absentari in absentia Præpositi Generalis, & vocabitur noviter Electus, etiam Vicarius Generalis, cujus Officium, & nomen solùm durabit, dum absens erit Præpositus Generalis, vel si mortuus fuerit usque ad Capitulum Generale intra sex menses inclusivè congregandum, in quo præsidebit usque ad novi Præpositi Generalis Electionem, quo absente prorogabitur Capitulum prædictum usque ad adventum Præpositi Generis, interim tamen ordinaria terminabuntur à Definitorio, Electo prius Vicario Generalis, ut præfertur.

Præpositi prædicti officium ad sex annos duret.

§. 11. Prædictus autem Præpositus Generalis statim Electus, sit ipso facto confirmatus, teneatur tamen certiorem facere Cardinalem dicti Ordinis Discalceatorum Protectorem de hujusmodi Electione. Qui per sexennium, & non ultra durabit, nec poterit reeligi, nisi alio sexennio transacto; cæteri verò Prælati & Superiores, sicuti per Sixtum Quintum, & Gregorium Decimumquartum prædecessores prædictos, & Ordinis Constitutiones est dispositum, à quibus tempora celebrandi Capitula Generalia, & Provincialia, & ea quæ ibi debent fieri, sunt definita, quæ omnia observanda præcipimus.

Et nunc ejus locum tenet Vicarius usque ad Capitulum.

§. 12. Quia verò Capitulum Generale proximè futurum, indictum est pro Festo Pentecostes anni sequentis, videlicet, Millesimi quigentesimi nonagesimi quarti, & antea non possent sine magno Conventuum dispendio, & Fratrum incommodo Capitulares accedere ad illud, idcircò ex nunc, eum qui jam est Vicarius Generalis, constituimus & nominamus Præpositum Generalem cum plenitudine auctoritatis, & potestatis Generalis, sicuti suprà dispositum est, ut videlicet simul cum Assistentibus Regimini Ordinis intendat, sicuti si esset per suffragia secreta Electus. Accedente autem tempore Capituli, ipse præsideat Capitulo usque ad Electionem novi Præpositi Generalis, servatis in reliquis Ordinis Constitutionibus, & sanctionibus Apostolicis.

Qui una cum Definitoribus opportunas ordinationes faciat, &c.

§. 13. Nec non Præposito Generali, & Assistentibus, seu Definitoribus prædictis, in Capitulo quæcumque statuta, & ordinationes bonum regimen dicti Ordinis Discalceatorum ad Dei servitium concernentia, dummodò sacris Canonibus, & Decretis Concilij Tridentini, ac Constitutionibus

Aposto-

Apostolicis, & eorum primitivæ Regulæ, & instituto non adversentur, condendi, mutandi, alterandi &, in totum, si videbitur abrogandi, & de novo edendi, sicuti per Gregorium Decimumtertium, ac Sixtum Quintum, & Gregorium Decimumquartum prædecessores præfatos, ac per nos & Constitutiones dicti Ordinis est dispositum, licentiam & facultatem concedimus. Poterit quoque prædictus Præpositus Generalis plures Provincias instituere, Domos & Conventus Fratrum ubique Terrarum denuò erigere.

Ordinis privilegia, primitivæ regulæ non contraria confirmat.

§. 14. Necnon prædicto Præposito Generali, ac Ordini Discalceatorum hujusmodi respectivè, quæcumque privilegia, indulta, & facultates Provinciæ, ac Priori Provinciali, à Gregorio Decimotertio Discalceatorum, & Vicario Generali, & Congregationi etiam Discalceatorum postmodum à Sixto Quinto erectæ, & à Gregorio Decimoquarto prædecessoribus prædictis, & à nobis, vel aliis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa fuerunt, competere statuimus & declaramus. Omnia præterea & singula privilegia, facultates, gratias, prærogativas, indulta, favores, concessiones, tam Priori Generali totius Ordinis Carmelitarum, quàm prædicto Ordini, singularibusque illius personis, tam à Romanis Pontificibus, quàm dictæ Sedis de Latere Legatis, necnon quibuscumque Regibus, Imperatoribus, & Principibus sæcularibus concessa, vel concedenda in futurum, æque ac aliis dicti Ordinis Carmelitarum Fratribus, & Religiosis, sine aliqua prorsus differentia concessa sunt, prædicto Ordini Discalceatorum, Præposito Generali, suisque Fratribus, dummodò primitivæ Regulæ, & Ordinis Constitutionibus, Regularique Observantiæ non repugnent, eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & indulgemus. Illisque si opus sit ea omnia communicamus & extendimus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 15. Decernentes præsentes litteras nullo umquam tempore sub ullis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, alterationibus, limitationibus, abrogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, à nobis & quibuscumque aliis Romanis Pontificibus, vel dicta Sede nunc & pro tempore emanatis comprehendi, sed semper ab aliis exemptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa erant statum restitutas, & de novo etiam sub posteriori data per pro tempore existentem Præpositum Generalem Congregationis hujusmodi eligenda concessas esse, & fore. Sicque per quoscumque Judices & Commissarios quacumque auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, dictæque Sedis etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique & in quavis instantia interpretari, judicari ac definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 16. Quocirca Venerabilibus Fratribus universis, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis eorum Vicariis in spiritualibus generalibus, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, Capitulis, & aliis ad quos vel quomodolibet spectat & pertinet, ac spectabit & pertinebit, per præsentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi vel duo aut tres eorum per se vel alium seu alios faciant, auctoritate nostra præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ab omnibus ad quos spectat & pertinere putatur, inviolabiliter observari, dictosque Fratres Discalceatos illis omnibus & singulis pacificè frui & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet & rebelles & præmissis non parentes, per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque juris & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Obstantia tollit.

§. 17. Non obstantibus præmissis piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò quis vigore præsentium ad judicium ultra tres dietas non trahatur, ac de non recipiendis, novis Domibus aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, necnon omnibus illis, quæ dicti prædecessores in suis litteris prædictis voluerunt non obstare, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis credi jubet.

§. 18. Volumus autem quod præsentium transsumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, sigillo dicti Ordinis Discalceatorum, seu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 20. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 20. Decembris, millesimo quingentesimo nonagesimo tertio, Pontific. nostri Anno secundo.

XXVI.

Indulta & immunitates pro Mercatoribus etiam Hebræis, ad portum Civitatis Anconæ Status Ecclesiastici merces advehentibus, & aliis ibi mercaturæ causa domicilium constituentibus. Et jurisdictio Consulum eorum causas cognoscentium.

Quoad Hebræos Anconæ degentes, vide etiam hic suprà fol. 17. const. 19. Cœca. ubi alia indicavi.

Edita A. D. 1594.

CLEMENS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus constitut.

Ex Apostolicæ servitutis officio eam suscipimus solicitudinem, in locis potissimum ditioni Nostræ, etiam in temporalibus subjectis, ut cunctis mortalibus, maximè verò exteris nationibus eo confluentibus, justitia æqua lance ministretur, neque eorum cuiquam injuria, aut gravamen aliquod inferatur, sed ut Christianam potiùs, ac præsertim Apostolicam pietatem, ac benignitatem, vel in ipsa regiminis forma agnoscant & admirentur, tum verò ut Civitatum, ac populorum Status Ecclesiastici publica & privata commoda, communemque utilitatem, pro ea qua tenemur paterna ac Pastorali vigilantia modis omnibus procuremus. Quare cùm inter alia quæ huc pertinent, illud certe non mediocris momenti sit, ut commercium maritimum inter Subditos nostros, & Mercatores diversarum præsertim Orientalium regionum qui Anconitano, ac reliquis ditionis nostræ prædictæ, Portibus cum Navibus onustis mercibus ad victum, & comunem usum utilibus, ac necessariis appellunt, non modò conservetur, sed majori in dies, Deo juvante, Navium multitudine & frequentia, Mercatorum concursu & celebritate, mercium copia & ubertate augeatur. Operæ precium duximus, & illa de medio tollere gravamina aut impedimenta, quæ ipsos fortasse abducere, aut retrahere possent, eos contra gratiarum, immunitatum & privilegiorum, benigna ac liberali concessione, & promissa sub fide publica securitate invitare, ac subditos demum vestros, qui ad alia externa emporia confluunt, ab alienis ad propria etiam si opus erit proposito alicujus damni periculo revocare.

Exemptio à gabellis, pro Mercatoribus exteris ex Orientalibus partibus merces Anconam adducentibus, vel diversæ mercaturæ causa domicilium constituentibus.

§. 1. Si igitur Mercatores, etiam exteri, ex quacumque Gente & Natione oriundi, Naves comparare & instruere, & in eis ultro citròque commeando merces ex Orientalibus partibus Anconam adducere, vel in ipsa Civitate Anconitana, ut venturarum mercium pericula, sub certis sponsionibus suscipiant, sive ut alias quoquo modo Mercaturæ negociis operam navent, domicilium sibi parare & constituere voluerint, eos omnes & singulos ab omnibus impositionibus, datiis, oneribus, gabellis, collectis, subsidiis, contributionibus, ad quæ Cives, & Incolæ Anconitani, alias quàm ratione mercium ipsarum venalium, quomodolibet tenentur, hactenus indictis (illis exceptis, quæ Cameræ Apostolicæ debentur, necnon etiam posthac forsan indicendis quibuscumque) etiam si illorum exactionem, per eamdem Cameram, ejusve Officiales, & Ministros fieri contingat, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò eximimus & liberamus, exemptosque & immunes, acad illorum solutionem nequaquam teneri, neque ad id à quoquam cogi, vel compelli posse decernimus & declaramus, perpetuamque immunitatem, & exemptionem superiùs expressam, eorum singulis gratiose, & liberaliter concedimus & elargimur.

Salviconductus à Camerario Mercatoribus, dari soliti, confirmantur.

§. 2. Quoad eos verò Mercatores illarum gentium & nationum quibus per edicta publica, seu litteras patentes, dilecti filii nostri moderni, & pro tempore existentis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii, salviconductus, ut ajunt, concedi solet, eis nos quoque ad Anconitanum Portum, & Civitatem tutum, securum, & liberum commeatum, remeatum, accessum & recessum, commercium, ac veniendi & redeundi, & occasione mercium quandiu opus fuerit, Anconæ commorandi, & cum ipsis subditis nostris liberam occasione mercium ipsarum contrahendi licentiam, ac plenissimum, super præmissis omnibus, ut dicunt, Salvumconductum perpetuò concedimus & impartimur.

Prohibitio, hos Mercatores assecuratos perturbandi.

§. 3. Inhibentes ne quis eos, tamquam sub fide publica præsentium auctoritate assecuratos quoquo modo molestare præsumat. Quinimò vehementer, etiam atque etiam hortamur in Domino, & per Apostolica scripta monemus universos & singulos, nunc & pro tempore existentes Præfectos, & Milites Classium, ac Triremium, tam Carissimi in Christo filii nostri Hispaniarum Regis Catholici & cujuscumque Regni Provinciæ, & Insulæ ei subjectæ, quàm etiam Dilectorum Filiorum Nobilium Virorum Ducis & Dominii Venetorum, necnon Magni Etruriæ sibi subjectæ Ducis, & Sancti Joannis Hierosolymitani, ac Sancti Stephani & quarumcumque aliarum Militiarum, necnon Dalmatarum Uschocchi nuncupatorum, & cæterarum omnium Rerumpublicarum, & Principum, ne illis umquam Navigiis onerariis, quæ merces ad Civitatem Anconitanam ac alia ditionis nostræ loca comportant, ipsisve Mercatoribus, aut Nautis, ut præfertur assecuratis, damni, detrimenti, aut impedimenti aliquid in rem vel in personam inferant. Quinimmò habentes eos pro nostra & Sedis Apostolicæ reverentia propensius commendatos, in exercenda huhujusmodi mercatura omnem illis opem, operam, favorem, enixè ac benignè impendant, scituri se in hoc obsequium Nobis, & eidem Sedi gratissimum præstituros, & si contrafecerint, censuras & pœnas Ecclesiasticas & temporales contra Pyratas, & Prædones nostra Maria infestantes inflictas incursuros.

Confirmatio qualificata, Statutorum à Paulo III. concessorum Hebræis Orientalibus Anconæ commorantibus.

§. 4. Verùm his qui Anconæ nunc & pro tempore commorantur Hebræis Orientalibus, eorumque Universitati, per easdem præsentes concedimus, & indulgemus, ut Statutis, & Capitulis, eis aliàs per fel. rec. Paulum PP. III. prædecessorem nostrum concessis sive permissis, cùm ea tamen moderatione quoad primum & cum eis limitationibus & restrictivis, quoad reliqua, quæ nuper à dilecto filio nostro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, adjectæ & editæ fuerunt, & non alias, uti liberè & licitè valeant, illaque omnia & singula, quorum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, cùm moderatione tamen & limitationibus & restrictivis hujusmodi, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, eisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus.

Declaratio suæ constitutionis contra Hebræos editæ, quoad Hebræos Anconæ degentes.

§. 5. Declarantes insuper, litteras nostras de eisdem Judæis ex toto Statu prædicto præterquam Roma, Avinione & Ancona expellendis nuper editas, ipsis Hebræis Orientalibus, vel aliis Anconæ domicilium habentibus non obesse quò minùs ad quæcumquæ Status Ecclesiastici loca pro exigendis creditis occasione mercium prædictarum contractis accedere, & per ea discurrere liberè & licitè valeant, nec propterea à quoquam molestari queant. dummodò super hoc litteras testimoniales, de eorum origine, & juxta hujusmodi itineris causa fidem facientes à venerabili Fratre nostro Episcopo Anconitan. seu pro tempore existente Gubernatore ejusdem Civitatis subscriptas secum deferant.

Prohibitio emendi merces ex partibus Orientalibus, per mare Adriaticum, ad alios Portus ejusdem maris, extra statum Ecclesiasticum delatas, & postea in d. Statu comportatas sub pœna ista importantibus expressa.

§. 6. Cæterùm, quia sæpè contingit, merces ex Oriente per Mare Adriaticum advectas, priùs ad alios Portus Maris Adriatici extra ditionem Ecclesiasticam sitos appellere & exonerari, deinde verò ad Statum nostrum Terra Marive comportari, districtè interdicimus & prohibemus, ne quis omninò ex subditis nostris prædictis posthac umquam perpetuis futuris temporibus, merces cujusque generis, qualitatis, & quantitatis, ex partibus Orientis per Mare Adriaticum, ad alios extra ditionem prædictam ejusdem Maris Adriatici Portus priùs delatas, & exoneratas, ac postmodùm terra marive ad loca Status Ecclesiastici comportatas, emere quoquo modo audeat. Cujus quidem prohibitionis si quis transgressor & violator extiterit, ita ut Merces quascumque priùs quidem ad Portus Adriatici Maris extra ditionem nostram constitutos allatas & exoneratas, deinceps Anconam, vel ad alia Status nostri loca, terra aut mari importare præsumat; Volumus, ut quasi cujusdam mulctæ nomine, ultra solita & vetera vectigalia, novum etiam solvere teneatur, duodecim nimirum pro centenario ejus pretii quo res ipsæ æstimatæ erunt. Hujusque vectigalis novi quod harum serie imponimus, atque indicimus, exigendi facultatem cæterorum vectigalium conductoribus, & Exactoribus, de quo tamen Nobis, & Cameræ Apostolicæ sigillatim rationem reddere debeant, per præsentes tribuimus.

Triticum ad Portum Anconæ advehendum, libere cuique vendi possit.

§. 7. Quòd si quando Triticum, seu Frumentum ad Portum Anconitanum advehi contigerit, prohibemus dilectis filiis Communitati, & hominibus ejusdem Civitatis nostræ Anconitanæ, ne in posterùm cujusvis privilegii aut consuetudinis, etiam antiquæ & immemorabilis prætextu, etiam pro eorum usu, necessario frumento hujusmodi Navibus advecto pretium aliquod certum ullo modo præscribere, & eo oblato, vel soluto triticum sibi vendicare audeant, sed si frumento indiguerint, ad illud cœmendum sicuti alii advenæ emptores, nullo prorsus discrimine concurrant.

Mercatores non solvunt gabellam, ante quam eas merces vendant, vel alibi asportent.

§. 8. Insuper universis & singulis Mercatoribus, ad eumdem Portum Anconitanum merces undequaque convehentibus indulgemus, ut non priùs ad solutionem vectigalium pro ipsis mercibus injunctorum teneantur, nec cogi aut compelli possint, quàm merces vendiderint, aut alio asportaverint, ac pro ea tantum rata, qua res ipsas vendi aut exportari contigerit.

Consules Sanitatis, nihil circa personas & merces Navium exterarum agant, absque interventu Gubernatoris Anconæ.

§. 9. Postremò cupientes opportunè providere ne à Magistratibus ad purgandum merces ex locis pestiferæ contagionis suspectis pro tempore advectas in eadem Anconitana Civitate deputatis, Consulibus sanitatis vulgò nuncupatis, sub pretextu cavendi ab hujusmodi morbi periculo gravamen aliquod ipsis

Mercato-

Mercatoribus inferatur, sed & salubritati, & tamen debita inter Mercatores æqualitas servetur, ac omnes cessent querelæ, statuimus & ordinamus, ut deinceps per dictos Consules in adventu Navium exterarum, nihil circa personas & merces in dictis Navibus existentes sine Gubernatoris pro tempore existentis, cum eis conjunctim, procedentis consensu præsentia & interventu, prohiberi, permitti, statui, decerni, judicari aut definiri valeat.

Causæ ipsorum Mercatorum Anconæ cognoscantur.

§. 10. Denique, ne Mercatores, ac personæ quæcumque ad Portum ipsum confluentes, vel inibi commorantes, litium dispendiis, atque incommodis ab hujusmodi commercio distrahantur, omnia privilegia de causis inter Mercatores, sive alios quoscumque incolas sive exteros, occasione Mercaturæ, & negotiorum hujusmodi pro tempore motis, tam in prima quàm in secunda instantia, intra Civitatem ipsam Anconitanam, nec alibi cognoscendis, & terminandis per quoscumque prædecessores nostros quomodolibet concessa, auctoritate & tenore præmissis perpetuò approbamus & confirmamus, & illa quatenus opus sit de novo concedimus, ita ut nec prætextu privilegiorum Rotæ Maceraten. quibus in hac parte, & in quantum indultis Civitatis Anconæ quomodolibet præjudicent, harum serie ex certa nostra scientia derogamus, nec alio quovis colore alibi extra d. Civitatem Anconitanam in quacumque instantia, trahi seu conveniri possint.

Forma eligendi Judices ad eas cognoscendum cum facultate summariè, &c. procedendi.

§. 11. Quinimmò ut controversiæ & lites hujusmodi quàm citissimè & minimo dispendio terminentur, statuimus, ut quotannis, ex numero Mercatorum inibi commorantium tres Consules eligantur, alter nimirum, ex Florentina, alter verò per Ultramarinos, ac tertius ex alia quavis Natione, arbitrio Universitatis Mercatorum in prædicta Civitate degentium eligendus, quorum vel duorum ex eis conjunctim procedentium judicio, causæ omnes inter Mercatores invicem, seu inter illos & alias personas, aut etiam inter alios quoscumque occasione Mercaturæ quomodolibet motæ & movendæ, summariè, simpliciter & de plano, sine strepitu & figura judicii sola facti veritate inspecta cognoscantur, audiantur, & decidantur. Consules verò prædicti Assessorem aliquem juris peritum suo arbitrio assumant, cujus voto in ejusmodi causis definiendis uti possint. Quod si res, de quibus agetur valorem, quadraginta scutorum non excedunt, à sententiis vel decretis vim definitivæ habentibus, eorumdem Consulum non liceat provocare. Sin autem prædictam summam excesserint, non ad alium Judicem fas sit appellare, quam ad septem vel octo Mercatores sorte extrahendos, qui hujusmodi causas appellationum etiam summariè, simpliciter & de plano, sine strepitu & figura judicii sola facti veritate inspecta terminent, nec ulterius quam semel tantum, ut præfertur, ulla omninò appellatio detur. Atque in eligendis Consulibus modus & forma servetur, quæ in Statutis per prædictum S. R. E. Camerarium, ac dilectum filium nostrum, & Cam. Apost. Thesaurarium Generalem edendis præscribitur, eorumque munus & jurisdictio expiret prout ejusdem statutis factis à Camerario & Thesaurario declarabitur.

Ipsi judices & Gubernator, nihil recipiant de Mercibus Navium, neque emant.

§. 12. Caveant autem iidem Consules & Gubernator, ne ex Navibus, & mercibus hujusmodi quicquàm sive parvum sive magnum, etiam emptionis, sive alio quovis contractus, aut donationis titulo, etiam spontè oblatum accipere quoquo modo præsumant, alioqui noverint se graves arbitrio nostro pœnas incursuros.

Decretum irritans, & clausula sublata.

§. 13. Decernentes sic in præmissis universis & singulis per quoscumque Judices & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem Civitatis Gubernatorem, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere, necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio & facultates.

§. 14. Quocirca tam prædictis Camerario & Thesaurario generali, quàm dilectis filiis Cam. Apost. Præsidentibus Clericis & eorum cuilibet, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum præsentes litteras ubi & quando opus erit, & quatenus pro parte eorum quorum interest requisiti fuerit, solemniter publicantes, eorumque singulis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant per se vel alium seu alios auctoritate nostra, illas & in eis contenta quæcumque firmiter observari. Contradictores quoslibet & rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 15. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumpti fides.

§. 16. Volumus autem, quòd præsentium transumptis Notarii publici manu subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Forma publicationis, & Sanctio pœnalis.

§. 17. Quodque eædem præsentes in valvis Basilicæ Principis Apost. de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est publicentur, ac deinde quoad supradictam prohibitionem emendi merces extra Statum Ecclesiasticum elapsis quatuor Mensibus, quoad reliqua verò statim ab ipsa die publicationis hujusmodi, cunctos quos concernunt, non minùs afficiant, quàm si eorum cuique personaliter intimatæ fuissent. Nulli ergo &c. Si quis &c.

Datum Romæ, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1594. Oct. Id. Martii, Pont. nostri Anno 3. *Dat. P. An. 3. die 8. Mart.*

XXVII.

Canonizatio S. Hyacinthi Poloni, Professoris Ordinis Fratrum Prædicatorum S. Dominici, ejusque relatio in numerum Sanctorum Confessorum, & suæ festivitatis institutio die 16. mensis Augusti celebrandæ.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam,

Edita A. D. 1594.

Sancti qui in Cœlo regnant, in Terra etiam Romani Pont. decreto venerandi sunt.

BEnedictus Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui dilectam filii sui sponsam, Catholicam & Apostolicam Ecclesiam perpetua regit providentia, atque his luctuosis temporibus, multis ærumnis, & calamitatibus afflictam, multiplici etiam gaudio, ex Sanctorum suorum gloria consolatur. Verè enim magna existit spiritualis lætitiæ materia, cùm Deus illustria servorum suorum merita ideò mundo manifestat, ut dum illis ubique Terrarum veneratio tribuitur, Deus ipse in Sanctis suis mirabilis prædicetur; Nam cùm aliqui servi DEI, excellenti vitæ sanctitate, & miraculis insignes, jam cum Christo in cœlo regnantes, in terra quoque summa Romani Pontificis auctoritate, Sancti esse declarantur, Rex ipse sempiternæ majestatis, & gloriæ, in Sanctorum Concilio glorificatur, divini cultus observantia augetur, fidelium pietas, & devotio excitatur, detestandæ hæreses magis magisque convincuntur, plures populo Dei ad virtutis exemplum, & suffragii patrocinium proponuntur, ut quod fideliter petimus, id efficacius multiplicatis intercessoribus consequamur.

Sixtus V. canonizavit S. Didacum ut suprà in ejus Bulla 82. Rex.

§. 1. Quare magna Dei benignitate, ante paucos annos factum est, ut à felicis recordationis Sixto Papa V. prædecessore nostro, ex Seraphici Patris Francisci Religione, Beatus Didacus Hispanus, in Sanctorum numerum referretur, & nunc vicissim, ex Beatissimi Patriarchæ Dominici disciplina, Beatus Hyacinthus Polonus, Sanctis pariter Christi Confessoribus adscribatur, nimirum ut duo clarissimi Ordines, unde tot pii ac Sancti viri Catholicæ Ecclesiæ lumina prodierunt, nostra quoque ætate, duplicato

populi Christiani gaudio, honore consimili augeantur, ut duæ istæ lucernæ, fide, & signis mirabilibus luminosæ, & charitate ardentes, suprà excelsum candelabrum collocatæ, in domo Dei colluceant.

Et mox proponitur Canonizatio Sancti Hyacinthi.

§. 2. Et nos quidem cùm multis aliis in rebus, tum in hoc etiam divinæ gratiæ abundantiam agnoscimus, primum quòd nos ipsos Deus, veluti oculatos testes, in hac religiosa causa esse voluerit: nam cùm adhuc ex numero essemus venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Apostolicæ Sedis de Latere Legatione in Polonia fungeremur, vidimus Cracoviæ insigni loco sepulchrum Beati Hyacinthi, in quo venerandum illius Corpus, in somno pacis requiescit, & Regni illius erga hunc Beatum virum, singularem devotionem perspeximus: deinde etiam in eo divitias bonitatis Dei prædicamus, quòd ita disposuerit, ut hoc pium, & salutare canonizationis Beati Hyacinthi negocium, ante annos quinque, & septuaginta, Religiosis Poloniæ Regibus, Regnique Ordinibus supplicantibus inchoatum, & à pluribus Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, variis progressionibus promotum, tandem per nostræ humilitatis ministerium, qui Poloniæ Regnum peculiari paternæ dilectionis affectu complectimur, omni ex parte absolveretur.

Leo X. Poloniæ Rege instante, illius processum commisit.

§. 3. Anno siquidem humanæ salutis 1518. felicis recordationis Leo Papa X. prædecessor noster, supplicationibus recolend. mem. Sigismundi Primi Poloniæ Regis tunc in humanis agentis, de Beato Hyacintho Polono, Ordinis Fratrum Prædicatorum. fidei integritate, & morum sanctimonia, & miraculorum fama, in universo Poloniæ Regno percelebri, in Sanctorum numerum referendo, inclinatus, bon. mem. Joanni Episcopo Laudicen. & Jacobo Canonico Cracovien. ut in ejus vitam, & miracula, diligenter inquirerent, suis quibusdam litteris mandavit. Qui pro suo Apostolicæ Sedi obtemperandi studio, universæ illius vitæ, & miraculorum rationes in acta retulerunt: eaque anno etiam Domini 1526. Leone prædecessore prædicto vita functo, ad piæ mem. Clementem Papam Septimum etiam prædecessorem nostrum transmiserunt.

Interim Leo obiit, & Clemens VII. Fratribus Ord. S. Dominici licentiam dedit in Regno Poloniæ, illius officia celebrandi.

§. 4. Quibus quidem actis diligenter perspectis, ac etiam ipsius Sigismundi Regis supplicationibus idem Clemens prædecessor adductus, dum de tota re maturè decerneret, Fratribus Ordinis Prædicatorum dicti Regni, ut postridie festivitatis Assumptionis Beatissimæ DEI Genitricis Virginis MARIÆ, solemnitatem atque Officium, ac Sacrosanctum Missæ Sacrificium in ejusdem B. Hyacinthi honorem celebrare, atque etiam imagines, & Altaria illi in omnibus Ecclesiis domorum suarum præfati Ordinis statuere possent concessit. Et deinde prædicto Sigismundo Rege id etiam postulante, eamdem concessionem ad omnes dicti Regni Cathedrales Ecclesias, quoad usque ad Canonizationem dicti B. Hyacinthi deventum esset, extendit.

Paulus III. iterum negocium d. Canonizationis tribus Cardd. examinan. commisit.

§. 5. Cæterùm, consilio de Canonizatione hujusmodi ob quasdam tunc obortas difficultates per id tempus intermisso, anno similiter Domini 1539. tunc existentes Præsules ejusdem Regni, in Synodo Petricoviensi per eos celebrata congregati unanimi consensu, dicto Clemente prædecessore defuncto, per literas sanctæ mem. Paulo Papæ III. similiter prædecessori nostro supplicarunt, ut ad hujusmodi Canonizationem perficiendam, suam, & dictæ Sedis auctoritatem impertiretur. Quorum supplicationibus idem Paulus prædecessor annuens, tribus venerabilibus suis S. R. E. Cardinalibus, Ordinum Prioribus, negocium Canonizationis hujusmodi rursus examinandum commisit, qui, & ipsi, pro assiduis ejusdem Sigismundi Regis, necnon Prioris Provincialis dicti Ordinis in prædicto Regno tunc deputati supplicationibus, quibus nempe id petebant, ut in ipsius Hyacinthi fidei sinceritatem, vitæ sanctitatem, & miraculorum, quorum in dies in dicto Regno fama augebatur, excellentiam diligenter iterùm inquireretur, ad quosdam ipsius Regni probatos viros hoc negocium detulerunt, qui concessionibus Apostolicis super ea re factis, aliisque omnibus, quæ ad Canonizationem prædictam pertinebant, attentè consideratis, singula maturè examinata in publica documenta redegerunt, denique summa fide collecta ad dictam Sedem transmiserunt. Postmodùm, idem Paulus prædecessor Fratribus dicti Ordinis ejusdem Regni, etiam concessit, ut ipsi Officium de dicto Beato Hyacintho singulis quintis feriis, in quas nullum Festum proprium incideret, perinde ac si esset in Sanctorum numerum relatus, quemadmodum de Sancto Dominico singulis feriis tertiis fieri solebat recitare, ac illius ossa, & corpus exhumare, ipsumque in sublimiorem Ecclesiæ locum transferre possent.

Gregorius Pont. XIII. & Sixtus V. de Canonizationis absolutione requisiti fuerunt.

§. 6. Posteà labente anno Domini 1583. claræ mem. Stephani Poloniæ Regis, de eadem Canonizatione apud fe. record. Gregorium Papam XIII. pariter prædecessorem nostrum, dum in humanis ageret, supplicatione intercedente, ac intereà illo vita functo, charissimi in Christo filii nostri Sigismundi Tertii Poloniæ Regis, ac charissimæ etiam in Christo filiæ nostræ Annæ Poloniæ Reginæ, necnon dilectorum filiorum nostrorum tunc suorum, Gregorii tit. S. Sixti, de Radzivil, & Andreæ de Somlio, tit. S. Angeli in Piscina, Battorii nuncupatorum Cardinalium, & venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum, cæterorumque totius Regni prædicti Ordinum status, tam Ecclesiastici, quàm sæcularis, votis ac precibus, à fel. rec. Sixto Papa V. etiam nostro prædecessore, per dilectos filios Stanislaum Rescium, ejusdem Sigismundi Regis apud eumdem Sixtum internuncium, necnon Fratrem Hippolytum Mariam Baccaria de Monte Regali Magistrum Generalem totius Ordinis Prædicatorum, ac ejus nomine Fratrem Bartholomæum de Miranda, tunc Procuratorem Generalem ejusdem Ordinis, ac demum Fratrem Severinum Cracovien. ejusdem causæ, nomine Provinciæ, & Regni Poloniæ, ad id constitutum Procuratorem, supplicatum fuit, ut ipse eumdem Beatum Hyacinthum pro sanctitatis suæ fama, quam miraculorum accessio in dies magis magisque confirmabat, in Sanctorum numerum veteri Rom. Ecclesiæ ritu, & præscripta solemnitate cooptaret.

Sixtus V. processum jam perfectum Cardd. deputatis super sacris ritibus examinandum commisit, & deinde tribus Rotæ Auditoribus.

§. 7. Idem verò Sixtus prædictum processum super hujusmodi reconfectum, Congregationi venerabilium Fratrum nostrorum, tunc suorum, S. R. E. Cardinalium, super sacris ritibus deputatorum, examinandum commisit. Coram quibus idem Sigismundus Rex, & universi Regni prædicti Status Ecclesiastici, necnon ipsius Ordinis Prædicatorum Religionis Professores, nonnulla Scripturarum, ac jurium volumina, duoque processus super ea re formati exempla protulerunt, unum videlicèt fel. re. Pauli PP. IV. etiam prædecess. nostri, qui unus ex tribus Cardinalibus in ordine Prioribus à prædicto Paulo prædecessore ad id deputatus fuerat, scripturarum monumentis depromptum, alterum verò ex ipso Regno simul cum libro, tum vetustatis auctoritate, tum vitæ, ac miraculorum ejusdem B. Hyacinthi diligenti expositione probato allatum, eo quidem illud ad fidem propositis de rebus faciendam firmius, quod esset præstantium virorum literis obsignatum, & longo annorum spatio, in Archivo Cracoviensis Conventus ejusdem Ordinis Prædicatorum, tanta cum fidei laude asservatum, ut illo tamquam certi testis opera summæ auctoritatis homines semper dubiis in rebus uterentur. Cujus rei fidem vel hoc ipsum augebat, quod alterum alteri, tum rebus tum sententiis omnibus, tam aptè respondebat, ut nihil vel similius vel congruentius excogitari posse videretur. Quæ quidem universa, citato Fisci Procuratore, recognita fuerunt. Idem porro Sixtus prædecessor, tribus causarum Palatii Auditoribus doctrina, &

rerum

rerum usu præstantibus, ad hoc nominatim deputatis mandavit, ut de iisdem illis juribus ac processus exemplis diligenter cognoscerent, & conclusiones inde pro more colligerent.

Qui Gregorius XIV. d. processus acta omnia retulerunt.

§. 8. Qua in re, cùm diu, multumque illi operam suam exercuissent, eodem Sixto, sicut Domino placuit, viam universæ carnis ingresso, fe. re. Gregorii PP. XIV. prædecessori etiam nostro retulerunt, producta jura plenissimæ esse fidei atque auctoritatis, processumque omnem ad Canonum præscripta fuisse confectum, atque ex eo Beati Hyacinthi integritatem, vitæ sanctitatem, & miraculorum, ex quibus octo potissimum consideranda proposuerant, claritatem manifestè elucere. Qua quidem re ad venerabilium etiam Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium, super sacris ritibus tunc deputatorum Congregationem, ut & ipsi quid ea de re sentirent, in medium afferrent, ejusdem Gregorii jussu remissa, iidem Cardinales attentè examinatis allatarum à prædictis causarum Auditoribus conclusionum argumentis, ac Fisci Procuratore semper citato, atque audito, servatisque etiam servandis unanimi consensu eorumdem Auditorum, super scripturis, juribus, & processus exemplis exhibitis relationem approbarunt, & rationes, quibus de illius fide, vita & miraculis constaret, longè firmissimas esse judicarunt.

Rex Poloniæ pro d. Canonizationis absolutione apud hunc Pontif. Clemente 8. vehementiùs institit.

§. 9. Accessit denique recens, & æquitatis ac pietatis plena postulatio ejusdem Sigismundi III. Regis, qui etiam Suetiæ Rex existit, quique Legatione nobis, ac Sedi Apost. obedientiæ causa, dilecto filio insigni viro Stanislao Mynski, Palatino Lencintiensi apud nos, & d. Sedem Oratori suo nuper delata, nihil eum à nobis vehementiùs hoc tempore flagitare jussit, quàm ut negocium istud ad optatum tandem, & suis atque Christi fidelium ejusdem Regni Poloniæ supplicationibus, consentientem exitum perducamus.

Qui Clemens Canonizationi intentus, illius vitæ narrativam hic proponit.

§. 10. Cujus quidem B. Hyacinthi vitæ omnis, ac rerum quas Deus ejusdem, tum viventis tum defuncti intercessione ac meritis gessit, narrationem hoc loco pro nostro munere toti Ecclesiæ proponendam duximus, ut inde non solùm ad divinas laudes prædicandas, atque ad Christianam religionem firmiore pietatis zelo conservandam Christifidelium animi excitentur, verùm etiam eo nomine ingentes gratiæ ab omnibus Christi fidelibus Deo agantur, quod B. Hyacinthi prædicti sanctitatem, quamquam gravibus de causis antea probatam, & multis miraculis illustrem, publica tamen ipsius Apostolicæ Sedis, quàm Spiritus Sanctus regit, & gubernat, ac nostra sententia omnino confirmari hoc tempore voluerit.

S. Hyacinthus in Villa Camiensi Regni Poloniæ ortus, & Canonicus Cracoviensis fuit.

§. 11. Natus igitur est B. Hyacinthus in Polonia, in Villa, quæ Camiensis appellatur, Vratislaviensis Diœcesis ante annum Domini millesimum ducentesimum, ex nobilibus, & Christianis parentibus, sed quibus vitæ virtutum, ac miraculorum splendore longè ipse præluxerit. Ineuntis ætatis tempus iis primum litteris, quibus ætas illa informari solet, impertivit, in quibus cùm tantum profecisset, quantum ad altiorem disciplinam capessendam satis sibi esse videbatur, animum statim ad Theologiæ, & juris Canonici studia adjunxit, magno sanè, & admirabili cum fructu, ut qui non multò post Cracoviensis Ecclesiæ Canonicus factus, ita inter ordinis sui viros excelluerit, ut propter eximiam eruditionem, cùm præclara & insigni pietate conjunctam, ardens lucerna cæteros clarissimo virtutum suarum lumine collustraret.

Habitum à S. Dominico Romæ suscepit.

§. 12. Ab Ivone deinde Cracoviensi Episcopo Patruo suo Romam perductus est: ubi una cùm Ceslao ipsius consanguineo, & Hermanno Theutonico familiari suo à Dominico Romæ tunc degente, ejusdem Ivonis rogatu, qui de Hyacintho, ac duobus aliis regularis vitæ suæ instituto imbuendis, cum ipso egerat, perexiguo tempore omni illius disciplina egregiè instructus, in ejusdem S. Dominici Ordinem nomen dedit, habituque de illius manibus suscepto, & expresse illius regulam professus, in Poloniam tandem cum sociis rediit.

Monasteria plurima construxit, & S. Dominici vestigia, & virtutes verbo, & opere imitatus est.

§. 13. Quo in itinere, cùm usque ad Civitatem Frizacensem processisset, verbo simul & exemplo tantum illic profuit, ut ipsis sex mensibus Monasterium dicti Ordinis, multis ibidem Fratribus, & Hermanno illis Præposito, relictis, construxerit. Inde Cracoviam reversus, alio ibi ejusdem Ordinis Monasterio erecto, Dominicanæ Religionis crescentem paulatim familiam propagavit. Mox ad aliarum ejusdem Poloniæ Regni Provinciarum salutem cogitatione conversa, quatuorque aliis professionis suæ Monasteriis variis in locis ædificatis, omnes, tum verbi Dei prædicatione, tum vitæ suæ innocentia in sui admirationem excitavit. Summa denique hæc est, quam à Sancto Dominico ejusdem Religiosi instituti auctore, tamquam è purissimo fonte hauserat, vivendi rationem, eamdem ipsum ad extremum usque vitæ diem sanctè, & religiose servasse. Nam sive Christianæ humilitatis species ante oculos proponatur, eo nihil erat demissiùs, nihil modestiùs, sive castitatis, ac virginei pudoris imago pulcherrima desideretur, illo nihil puriùs, nihil candidius fuit, si denique veræ in Deum, & proximos charitatis forma exquiratur, illius charitate nihil potuit absolutiùs, nihil perfectiùs exoptari. Quanto porro in corpore castigando, atque in servitutem redigendo, illius fuerit severitas, singulæ noctes indicio fuerunt, quibus sese usque ad sanguinis profusionem affligebat. Qua verò continentia, & moderatione in victu omni fuerit, præter sextas ferias Beatissimæ etiam Dei Matris Mariæ Virginis, & SS. Apostolorum Vigiliæ ad unam omnes declarant, quibus excepto pane, & aqua, nihil omninò gustabat. Divini autem Numinis propitiandi tanta cura, tantaque solicitudine tenebatur, ut totas noctes in Templo fundendis ad Deum præcibus insomnis persæpè consumeret, & si quando inedia, ac sopore fessis, & cadentibus membris, somnum capere cogebatur, aut stans, lapidi tantum Altaris innixus, aut jacens humi, scilicet prostratus quiescebat. Et quoniam nihil magis quàm otium homini, præsertim Religioso, vitandum esse sentiebat, idcircò quicquid temporis vacuum ab oratione superérat, id omne partim colendis sacris studiis, partim habendis concionibus, partim confessionibus audiendis, partim etiam ægrotis invisendis, partim denique Deo, & proximo serviendo, impendebat.

Miracula vivens multa fecit, quorum aliqua hic ponuntur.

§. 14. Cujus quidem singularem susceptæ vitæ rationem, qua cælestis potius, quàm humanus vir meritò reputabatur, frequens multorum, qui se ejus precibus, & orationi commendabant, ad eum concursus, atque adeò nova in dies rerum ab eo gestarum præstantia, & pleraque miracula minimè obscura declarant. In quibus, ut cætera, quæ innumera propè sunt, omittamus, cujusdam Petri ex Villa Prossovii oriundi resuscitatio proponenda primum occurrit, quem rapidi fluminis impetu ex equo dejectum, & in aquis omninò submersum, cùm ejus corpus altero die jam latens, inexpectato ex ipso flumine prodiisset, Deus ob merita, & preces ejusdem B. Hyacinthi, statim ad vitam revocavit. Ejusdem quoque sanctimoniam mulier quædam, Judith nomine egregiè ostendit, quam cum paralysis morbi vis elinguem prorsus, ac mutam reddidisset, nullaque ratione vocem emittere ullam posset, tandem Beati viri intercessione assequuta est, ut lingua, & sermone liberè uteretur. Prædicandi autem Evangelii causa cùm ad varia passim loca se conferret, ac propterea ad Vandalum flumen Vissogradum Massoviæ Urbem redundantibus aquis præterfluens aliquando pervenisset, nullo nauclero, nulloque navigio, quo trans amnem veheretur, ad illius ripas conspecto, divina ope implorata, &

Crucis signo communitus, comites ad iter per medios fluctus alacriter prosequendum hortari hunc in modum cœpit. Eja, inquit, filii, sequimini vestigia mea in nomine Christi, quo dicto, statim in flumen siccis vestigiis se immisit. Verum sociis præeuntem illum sequi metuentibus, extenso pallio aquam tegens. Agite, inquit, filii charissimi, sit iste nobis pons JESU CHristi, per quem in nomine ejus transeamus. Itaque flumen illud altissimum simul, ac rapidissimum unà cum sociis incolumis trajecit. Quodam tempore etiam, cùm per agros Villæ cujusdam Diœcesis Cracovien. inopum, ac pauperrimorum hominum segetes injuria grandinis læsas passim, ac disjectas videret, non priùs sibi ab oratione temperavit, quàm easdem incolis intactas, atque integras reddidisset.

Diem sui obitus prædixit, & die 15. Aug. 1257. obdormivit in Domino.

§. 15. Longum esset cæteras res ab eo, dum vixit, gestas percensere, ut cui toto vitæ cursu nullus umquam dies effluxerit, quo non præclara aliqua ediderit fidei, pietatis, innocentiæ, cæterarumque omnium sacrarum virtutum documenta. Quo quidem vitæ genere ad quadraginta propemodum annos perducto, cùm tandem cuperet dissolvi, & esse cum Christo, in Vigilia Festivitatis Assumptionis Beatissimæ Dei Genitricis, ac Virginis Mariæ, Fratribus Monasterii Sanctissimæ Trinitatis Cracoviensis accersitis, moriturum sese definito die prædixit, eosque appropinquantis sui discessus nuncio perculsos amantissimè consolatus valere in Christo, Deumque in vita perpetuò timere jussit. Postridiè igitur piis, ac canonicis precibus recitatis, & Sacrosanctis Ecclesiæ Sacramentis summa cum veneratione perceptis, cùm versum illum extremo jam vitæ spiritu protulisset: In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum, in Domino obdormivit, ejusdem Domini Anno 1257. die 15. Aug.

Miraculis etiam postea claruit quorum aliqua hic recensentur.

§. 16. Audita ejus morte, cùm magna hominum multitudo, sive prosequendi funeris, sive contingendi corporis, sive per eum divini auxilii expetendi causa, sivo alio Christianæ pietatis officio ad Sanctissimæ Trinitatis Monasterium eiusdem Ordinis Prædicatorum, sepulchro ipsius religiosum, ac celebre, confluxisset, Deus, in cujus conspectu gloriosa est mors Sanctorum ejus, Zegotam quemdam nobilem Polonum, qui ex equo, quem forte agitabat, miserrimè excussus, effractis, & contusis totius corporis membris statim obierat, ad B. Hyacinthi sepulchrum, eo ipso quo mortuus est die, à parentibus allatum, ob ejusdem B. Hyacinthi merita, & preces, non solùm in vitam denuo excitavit, verùm etiam pristinæ, & valetudini, & integritati ita restituit, ut in eo minimæ quidem læsionis reliquum ullum vestigium appareret. Cujus miraculi famam alterius etiam exitus postea auxit, infantulus enim, quem mater mortuum ediderat, à patre ad Beati viri tumulum translatus, cùm primum is pro filiolo voto se Deo piè obstrinxit, magna cum omnium admiratione vivere statim cœpit. Accessit aliud quoque admirabile ipsius in Ursulam quamdam factum, quæ cùm maximis deplorati morbi doloribus toto biennio jactata, eo tandem devenisset, ut omnis melioris valetudinis spe abjecta, ipsos jam menses duos nullo amplius cibo, sed aqua dumtaxat vitam tueretur, Agnete tandem filia B. Hyacinthi opem suppliciter implorante, optatam salutem recuperavit. Postremò cujusdam Barbaræ Cracoviensis feminæ, quæ ex partu in hydropisim inciderat, ita ut jam de illius salute ab omnibus esset desperatum, valetudo, nulla prorsus humana medicina, sed unius B. Hyacinthi, cui sese commendaverat pietate, ac meritis, redintegrata, eximiam servi Dei sanctitatem clarè confirmavit.

Ex suprà dictis censuit hic Pont. Canonizationis negotiorum absolvere,

§. 17. Quibus sanè signis, multisque aliis ad eamdem B. Hyacinthi sanctitatem comprobandam pertinentibus rebus adducti, ac præterea constanti omnium Ordinum dicti Regni, & ejusdem Sigismundi Tertii Regis, ac Dominicanæ Religionis petitioni satisfacere cupientes, cùm id maximè idem Sigismundus Rex per prædictum Stanislaum Mynski suum apud nos Oratorem, ipse verò Dominicanus Ordo per dilectum filium fratrem Joannem Vincentium Aristoricensem ejusdem Ordinis Prædicatorum Generalem à nobis postulaverit, ut quoniam quæcumque ad acta, & processum B. Hyacinthi spectabant, ex hujus sanctæ Sedis præscripto expedita, ac perfecta erant, Nos, quibus ea de re statuendi potestas à Deo est tributa, ad hujusmodi negocium definiendum omnes auctoritatis sanctæ Sedis Apostolicæ, & nostræ, partes conferremus, de eo ipso non priùs tamen quàm rebus omnibus diligenter, ut par est, circumspectis, hoc tempore nobis decernendum esse existimavimus.

Et ideò habitis pluribus desuper consultationibus per Cardd. sacris ritibus deputatos, & dicto processu examinato, in Consistorio secreto fuit dictum, B. Hyacinthum canonizandum fore.

§. 18. Crebris igitur, ac diuturnis suprà dictorum venerabilium Fratrum nostrum S. R. E. Cardinalium Congregationis sacrorum Rituum consultationibus, hac ipsa de re etiam nostro tempore habitis, & processu omni ex sacrorum Canonum præscripto ab eisdem viso, & examinato, quin etiam viris in sacra Theologia, ac Pontificio jure versatis in consilium adhibitis, cùm nihil jam desiderari videretur, secretum Consistorium indiximus, in quo venerabilis Frater noster Alphonsus Episcopus Ostiensis Cardinalis Gesualdus, cùm suo, & cæterorum Cardinalium congregationis sacrorum Rituum nomine, omnia ad eam rem spectantia exactè, ac prudenter explicasset, id demum in summa retulit. De B. Hyacinthi vita, ac miraculis se, & Cardinales collegas suos sentire, omnia probata esse, quæ ad canonizationem ex divini juris præscripto pertinerent, eamque ob causam, posse Beatum illum (si idem nobis videretur) in Sanctorum numerum cooptari.

Indicto ergo Consistorio publico, Oratio habita fuit de vita, moribus, & miraculis S. Hyacinthi, & Papa ad Deum orationes fieri jussit pro inspiratione ejus quod agendum esset.

§. 19. Qua quidem re intellecta, vehementer in Domino lætati sumus, quod ad augendam servi sui dignitatem facultas nobis hoc tempore se offerret. Nullam igitur officii partem ad peragendum tanti momenti negocium prætermittendam esse censentes, veteri Rom. Pontificum prædec. nostrorum exemplo adducti, mandavimus ut de re ad exitum perducenda pro ipsius gravitate diutiùs deliberaretur. Itaque aliquot dierum spatio interjecto, publicum Consistorium hanc ob rem indiximus, non modò venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consessu, sed etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum, cæterorumque Familiarium nostrorum conventu frequens, in quo quidem dilectus filius Cinus Campanus Consistorialis aulæ nostræ Advocatus, res gestas, & B. Hyacinthi virtutes, fidei ipsius sinceritatem, vitæ sanctitatem, ac miracula oratione de more est complexus, ac deinde ejusdem Sigismundi III. Regis, totiusque Poloniæ Regni, ac Religionis Dominicanæ nomine, ut ipsum in Sanctorum numerum referremus, suppliciter à nobis postulavit. Quod cùm præsentes ipsi audivissemus, insuitata lætitia viscera nostra perfundis sensimus. Divina enim voluntate evenisse intelligebamus, dictum Sigismundum Regem, cui nunc maxima duorum præstantium regnorum moles incumbit, ideò de B. Hyacintho inter Sanctos aggregando incredibiliter laborare, ut nimirum nova sibi, suisque Regnis firmæ apud Deum intercessionis patrocinia compararet. Itaque respondimus in tam sollicita, tamque constanti optimi ac piissimi Regis postulatione, inesse eximiæ illius religionis significationem haud hac animi sui virtute alienam, neque indignam præstanti ejus divini cultus amplificandi desiderio. Diximus etiam permagnæ nobis esse voluptati, eoque animum nostrum ad gratias Deo agendas vehementer excitari, quod quibus servis sempiternæ beatitudinis præmia jamdiu in cœlis sunt tributa, eosdem etiam in terris ab hominibus coli velit Deus, ut Christi fideles, vel illorum intercessione cœlestia auxilia faciliùs promereantur, vel eorundem imitatione expeditiùs ad cœlestem, qua ipsi jam perfruuntur, gloriam perducan-

tur.

tur. Summa denique responsionis nostræ hæc fuit, nobis quidem esse constitutum gravissimæ illius petitioni non deesse, causæ tamen magnitudinem obstare, quo minùs in summa ipsius, totiusque sui Poloniæ Regni voluntate res ipsa à nobis adhuc præstari possit, ut quibus eadem de re cum venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & cæteris Episcopis diligenter tractandum esset. Quocirca eosdem Cardinales, & Episcopos etiam, atque etiam monuimus, ut non solùm quæcunque hac ipsa in causa versarentur, omni studio adhibito examinarent, verùm etiam conjunctis precibus Deum deprecarentur, ut mentibus nostris lucem præferret ad ea demùm agenda, quibus divinæ illius gloriæ amplitudo, & totius Ecclesiæ utilitas augeretur.

Indixit postea aliud secretum Consistorium, in quo omnium voto conclusum fuit Canonizationem fiendam, & ideò præfinivit diem futuræ Dominicæ in Albis pro ea absolvenda.

§. 20. Hisce deinde perfectis rebus, Consistorium secretum indiximus, in quo etiam Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, qui tunc in Urbe erant, ac nostri, & Sedis Apost. Notarii, & Sacri Palatii Auditores mandato nostro vocati adfuerunt. Tunc igitur nos pro nostra, & Sanctæ hujus Sedis, in qua à Deo collocati sumus, auctoritate & potestate, & pro singulari Spiritus Sancti in eandem Sedem, cujus ipsa infallibili sapientia gubernatur, præsidio, ea diximus, quæ ad rem propositam, atque ad illius temporis rationem inprimis accommodata esse videbantur. Postremò cum eisdem Cardinalibus, cæterisque Episcopis egimus, ut præcisè responderent, utrùm ex processu, & ex rebus in eo comprehensis, ac probatis, B. Hyacinthus canonizandus videretur. Ac primùm quidem iidem Cardinales, deinde etiam Patriarchæ, ac deinceps Archiepiscopi, & Episcopi, suo quisque ordine concordibus sententiis censuerunt, B. Hyacinthum ex rebus, quibus omnis illius vitæ processus constat, à nobis optimo jure, Sanctorum numero esse adscribendum. Itaque, quod unum jam restabat, de talibus, tamque inter se consentientibus suffragiis, Deo bonorum omnium Auctori gratias agentes, ac læti rerum tot ab hinc annis cœptarum felici successu, diem Canonizationis præfiximus ad decimum quintum Kalendas Majas, Dominicam scilicet in Albis, cùm nimirùm Paschalis solemnitas festivitate concluditur, novella germina Sanctitatis regenerantur, Neophytorum habitus immutatur, Paschales denique, id est indulgentiæ, ac remissionis dies celebrantur, ut tot tantisque cœlestibus præsidiis adjuti, meliùs, ac faciliùs nostro munere fungeremur.

In quo omnibus hic enumeratis, ritè, & rectè completis, ipse Pontifex definivit, Hyacinthum Sanctum esse, & Sanctorum Confessorum catalogo adscripsit & ejus festivitatem die 16. Augusti celebrari jussit.

§. 21. Ubi igitur ipsa Dominica in Albis hodiernus scilicet dies illuxit, nos, & iidem Cardinales, necnon Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi, qui in Capellam nostram Pontificiam nobiscum ad id convenerant, sacris vestibus induti, Hymno, Ave Maris Stella, ad honorem Beatissimæ Virginis Mariæ, cujus opem tunc maximè invocandam duximus, inchoato, eodemque illo ab ejusdem Capellæ nostræ Cantoribus ad finem usque deinceps decantato, aliisque etiam Romanæ Curiæ Prælatis, & Officialibus, Familiaribusque nostris unà cum cæteris totius Ecclesiastici sæcularis, & regularis Ordinis viris, longo, pioque ordine præeuntibus, omnes cum ardentibus cereis ad illius gloriam, qui sua luce, & splendore cœlos complet, ex Palatio nostro Apostolico summa cum celebritate processimus ad Basilicam Principis Apostolorum, tunc magno undique ornamentorum apparatu instructam, adeò, ut singularis lætitiæ specimen omni ex parte præseferret. Suggestus enim loci amplitudine insignis, ejusdem Regis, & Dominicani Ordinis impensis extructus, ibi primùm eminebat, in quo Altare ad Sacrosanctum Missæ Sacrificium solemni ritu à nobis celebrandum, è regione erectum cernebatur. Templi deinde parietes insignibus Aulæis auro, & bombyce intextis obtecti erant. Omnis prætereà interioris Basilicæ ambitus, accensis undique cereorum flammis collucebat, denique suspensa de tholo, ac trabibus vexilla, B. Hyacinthi Sanctissimam Dei Genitricem Mariam Virginem flexis genibus venerantis effigiem spectandam proponebant. Nos igitur in eam Basilicam magna omnium Ordinum frequentia ingressi, atque in ea supernæ, & Beatæ Urbis Hierusalem quasi sub aspectu positam pulchritudinem intuentes, in suggestum primum, ac deinde orandi causa ad Altare, ac postremò ad Throni ibidem, ut moris est, ad dextrum latus erecti Sedem pervenimus, ubi eosdem Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos cum sacris vestibus obedientiam nobis præstantes excepimus. Tum idem Stanislaus præfati Sigismundi Regis Orator, semel iterum ac tertio postulavit, ut B. Hyacinthum in Sanctorum numerum referremus; nosque ad singulas ipsius petitiones, Litaniis, ac sacris Hymnis, per tria distincta intervalla recitatis, preces adjunximus. Denique omnibus ritè, ac piè peractis, quæ hac in re alii Romani Pontifices prædec. nostri servanda esse statuerunt, Sanctoque Spiritu, cujus divino numine Ecclesia afflata nunquàm fallitur, multis cum precibus invocato. Ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, ac Christianæ Religionis augmentum, auctoritate ejusdem Dei Omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & nostra de Fratrum nostrorum consilio, decrevimus, & definivimus, bonæ memoriæ Hyacinthum Polonum Ordinis Fratrum Prædicatorum, Sanctum esse, ac Sanctorum Catalogo adscribendum, sicut per præsentes definimus, decernimus, & adscribimus. Statuentes, ut ab universali Ecclesia anno quolibet, in die 16. Augusti Festum ipsius, & Officium, sicut pro uno Sancto Confessore, non Pontifice ad formam in rubricis Romani Breviarii præscriptam devotè, & solemniter celebretur.

Indulgentiasque visitantibus ejus sepulchrum vel sacellum elargitus est.

§. 22. Insuper eadem auctoritate omnibus verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis eodem die festo ad sepulturam, in qua ejus corpus requiescit, devotè accesserint, necnon Ecclesias, & Altaria in ipsius honorem constructa devotè visitaverint, easdem indulgentias, & peccatorum remissiones concessimus, & elargiti sumus, quemadmodùm concedimus, & elargimur, quæ cæteris dicti Ordinis Monasteriis, & Ecclesiis in diebus festis ejusdem Ordinis Sanctorum jam concessæ sunt.

Missam de Octava Resurrectionis celebravit cum commemoratione d. Sancti, & interessentibus indulgentiam plenariam concessit.

§. 23. Quibus rebus ad S. Hyacinthi canonizationem necessariis absolutis, & Hymno ad laudem Dei, & gratiarum actionem decantato, ac divina ope per ejusdem Sancti viri intercessionem devota, ac pia precatione, quam ipsi recitavimus, implorata, tandem eodem in suggestu, & Altari Missam solemniter de Octav. Dominicæ Resurrectionis, cum ejusdem S. Hyacinthi commemoratione celebravimus, & omnibus Christifidelibus, qui huic Canonizationi, & Missæ interfuerant, ad laudem Dei, & Sancti sui gloriam, plenariam peccatorum suorum indulgentiam concessimus.

Hortatur omnes ad Deum collaudandum.

§. 24. Quocircà omnes JESum CHristum Dominum nostrum collaudamus, agnoscamusque summa ejus bonitate evenisse, ut in hoc perturbato rerum statu, novi apud Deum intercessoris meritis, ac precibus adjuvari valeamus. Magno quidem illud esse debet ad benè sperandum omnibus argumento, quòd rem à tot Poloniæ Regibus, ipsisque Regni ordinibus expetitam, communibus piorum, ac religiosorum hominum votis ubique optatam à plerisque etiam Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris susceptam, hoc tempore perficiendi facultatem nobis tribuerit. Itaque Deum in Sanctis suis mirabilem deprecemur, ut Sancto Hyacintho suffragante, Ecclesiæ suæ pacem, & tranquillitatem, Regibus, & Principibus Christianis unionem, obcœcatis hæreticis Catholicæ veritatis viam ostendat, miseris infidelibus Christiani nominis hostibus orthodoxæ fidei lucem largiatur.

Exemplo-

§. 25. Cæterùm, quia nimis difficilè foret præ-

rum Bullæ fides.

ſentes noſtras originales literas ad ſingula loca, uti opus eſſet, deferri, volumus ut earum tranſumptis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus, ſi exhibitæ, & oſtenſæ eſſent, haberetur. Nulli ergo omninò &c.

Dat. P. A. 3. die 17. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, 15. Kalend. Maji, Pontificatus noſtri Anno tertio.

Papa ſubſcr.

Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.
Protector noſter aſpice Deus.

Cardinalium ſubſcriptiones.

Ego Alphonſus Epiſcopus Hoſtienſis, Cardinalis Geſualdus.
Ego Innicus Epiſcopus Portuen. Cardinalis de Aragona.
Ego M. Antonius Epiſcopus Præneſtinus, Cardinalis Columna.
Ego Ptolomæus Epiſcopus Tuſculanus, Cardinalis Comenſis.
Ego Gabriel Epiſcopus Sabinen. Card. Palæottus.
Ego Fr. Michael Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Alexandrinus.
Ego Julius Antonius, tt. S. Bartholomæi in Inſula, Presbyter Cardinalis S. Severinæ, Major Pœnitentiarius.
Ego Hieronymus, tit. S. Suſannæ, Presbyter Cardinalis Ruſticucius.
Ego Petrus, tt. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter, Cardinalis Deza.
Ego Alexander, tt. S. Praxedis, Presbyter, Cardinalis Florent.
Ego Auguſtinus, tt. S. Marci Presbyter, Cardinalis Veronenſis.
Ego Simeon, tit. S. Anaſtaſiæ Presbyter, Cardinalis de Terranova.
Ego Scipio, tt. S. Salvatoris in Lauro Presbyter, Cardinalis Lancellotus.
Ego Henricus, tt. S. Pudentianæ, Presbyter, Cardinalis Cajetanus, S. R. E. Camerarius.
Ego Joannes Baptiſta, tt. S. Joan. & Pauli Presbyter, Cardinalis Caſtrucius.
Ego Dominicus, tt. S. Chryſogoni Presbyter, Cardinalis Pinellus.
Ego Antonius Maria, tt. S. Agnetis in Agone Presbyter, Cardinalis Gallus.
Ego Fr. Conſtantius, tt. S. Petri in Monte aureo, Cardinalis Sarnanus.
Ego Antonius, tt. SS. Stephani Presbyter, Cardinalis Saulius.
Ego Evangeliſta, tt. S. Matthæi in Merulana Presbyter, Cardinalis Cuſentinus.
Ego Joan. Franciſcus, tt. S. Mariæ in Via Presbyter, Cardinalis Maurocenus.
Ego Marianus, tit. Sanctorum Petri, & Marcellini, Cardinalis de Camerino.
Ego Fr. Gregorius, tt. S. Auguſtini Presbyter, Cardinalis de Monteſpero.
Ego Paulus, tt. S. Cæciliæ Presbyter, Cardinalis Sfondratus.
Ego Benedictus, tt. S. Marcelli Presbyter, Cardinalis Juſtinianus.
Ego Auguſtinus, tt. S. Laurentii in Pane, & Perna Presbyter, Cardinalis Cuſanus.
Ego Franciſcus Maria, tt. S. Mariæ in Aracœli Presbyter, Cardinalis à Monte.
Ego Octavius, tt. S. Alexii Presbyter, Cardinalis Paravicinus.
Ego Philippus, tt. S. Onuphrii Presbyter, Cardinalis Placentinus.
Ego Hieronymus, tt. S. Presbyter, Cardinalis Matthæjus.
Ego Flaminius, tt. S. Clementis Presbyter, Cardinalis Platus.
Ego Federicus, tt. S. Mariæ Angelorum Presbyter, Cardinalis Borromæus.
Ego Lucius, tt. SS. Quirici & Julitæ Presbyter, Cardinalis Saxus.
Ego Franciſcus, tt. S. Mariæ Tranſpontinæ Presbyter, Cardinalis Toletus.
Ego Alexander, S. Laurentii in Damaſo Diaconus, Cardinalis Montaltus, S. R. E. Vicecancellarius.
Ego Aſcanius, S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Columna.
Ego Guido, S. Euſtachii Diacon. Card. Pepulus.
Ego Odoardus, S. Adriani Diaconus, Cardinalis Farneſius.
Ego Antonius Diaconus, Cardinalis SS. Quatuor Coronatorum.
Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Diaconus, Cardinalis Aldobrandinus.
Ego Cynthius Diaconus, Cardinalis S. Gregorii.

De Largitione Munerum utriuſque ſexus Regularibus interdicta. XXVIII.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1594.

Prooemium.

Religioſæ Congregationis, ab inſigni ſanctitate viris Spiritus ſancti afflatu inſtitutæ, tantas Eccleſiæ Dei utilitates omni tempore attulerunt, ut ad eas conſervandas, & inſtaurandas, Romani Pontifices prædeceſſores noſtri, magnam jure optimo diligentiam ſemper adhibuerint. Nam, cùm ea ſit rerum humanarum conditio, & natura, ut etiam, quæ optimè fundata, & conſtituta ſunt, partim hominum imbecillitate, & ad malum proclivitate, partim dæmonis aſtutia, paulatim deficiant, ac niſi cura pervigili ſuſtententur, in deterius prolabantur. Idcircò Summorum Pontificum vigilantia magnoperè laboravit, ut Regularium Ordinum diſciplina, aut labefactata in priſtinum reſtitueretur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos veſtigiis pro eodem officii munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſolicitudinem (quantum poſſumus) divina adjutrice gratia cupimus imitari.

Munerum elargitio Regularibus prohibetur.

§. 1. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religioſæ vitæ profeſſoribus, ex Chriſti patrimonio, quibuſvis hominibus quavis ex cauſa ſæpè tribuuntur, gravia incommoda & mala, etiam boni ſpecie exiſtant, præcavere, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione, univerſis & ſingulis cujuſcunque Ordinis Mendicantium vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apoſtolico poſſidentium, vel non poſſidentium, ſeu cujuſvis Congregationis Societatis, & inſtituti (non tamen Militiæ) Regularibus perſonis utriuſlibet ſexus, & quamcunque largitionem, & miſſionem munerum penitùs interdicimus.

Qui ſint Regulares declaratur.

§. 2. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia, & ſingula Capitula, Conventus, & Congregationes, tam ſingulorum Conventualium, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, Domorum, & Locorum, quam Provincialia, aut Generalia cujuslibet Provinciæ, ſive univerſi Ordinis, Societatis, aut Inſtituti, eorumque vel earum Camerarios, Commiſſarios, & quoſque Officiales, & ſingulares perſonas: ipſos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum hujuſmodi Superiores quaſcumque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Provinciales, Magiſtros, Miniſtros, & quocunque nomine Præfectos; necnon Conventuum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, Domorum, & Locorum

quorum-

quorumcunque Abbates, Priores, Præpoſitos, Præceptores, etiam majores, Guardianos, Miniſtros, Rectores, atque Abbatiſſas, Prioriſſas, & alios quovis titulo Præſidentes, tam ipſis Regularibus, quàm Laicorum Ordinariis, ſeu quibuſvis Superioribus ſubjectas utriuſlibet ſexus ad vitam, vel ad tempus deputatos, adeò, ut nemo unquam eorum, vel earum directè, vel indirectè, palàm, vel occultè, tam communi, quàm particulari, & proprio nomine, etiam ſub quovis Statuti, vel conſuetudinis, ſeu veriùs corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacunque cauſa, niſi in Generali Capitulo, aut alia Generali Congregatione re maturè diſcuſſa unanimi conſenſu omnium, Superiorumque permiſſu cauſa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Et quid prohibitum ſit, explanatur.

§. 3. Id autem ita abſolutè, & generatim vetitum intelligatur, ut neque omninò fas ſit, quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, proventibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, ſive eleemoſynis, aut ſubſidiis certis, vel incertis, ordinariis, ſeu extraordinariis, menſæ, ſeu maſſæ communis, vel cujuſvis Fabricæ, ſeu Sacriſtiæ, quorum bona communiter, ut præfertur, adminiſtrantur, ſeu quæ rationibus reddendis ſunt obnoxia, quàm ex pecuniis etiam, quæ à ſingulis quovis modo acquiſitæ in commune conferendæ omninò ſunt. Nec ſi per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec ſi forſitan privatim, & nominatim cuilibet Religioſo à ſuis Superioribus, vel à propriis affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut benevolis, vel à piis Chriſtifidelibus, etiam eleemoſynæ, aut charitatis, & illius propriæ perſonæ intuitu attributæ, ſeu quoquo modo per quemlibet Religioſum ſuo Monaſterio, Domui, aut Loco acquiſitæ, eique ut ad libitum de eis diſponat, per Superiores conceſſæ fuerint. Præterquàm leviora eſculenta aut potulenta, ſeu ad devotionem, vel religionem pertinentia munuſcula, communi tantùm, nunquam verò particulari nomine (ubi Superiori de conſenſu Conventus videbitur) tradenda. Sed & hujuſmodi miſſiones munerum ipſis Religioſis utriuſlibet ſexus non ſolùm per ſe, verùm etiam per alios, tam directè, quàm indirectè prohibitas declaramus.

Quibus donari non liceat, enucleatur.

§. 4. Neque verò quiſpiam ab hac generali prohibitione ſe excuſare valeat, etiam ſi munera miſerit cuivis perſonæ Laicæ, vel Eccleſiaſticæ cujuſcunque ſtatus, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quavis non ſolùm mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verùm etiam Eccleſiaſtica, & Pontificali, aut alia majori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio loci Ordinario, etiam ex cauſa, & occaſione benedictionis, vel ſuſceptionis habitus Regularis, tonſuræ aut Profeſſionis Monialium, tam ſibi ſubditarum, aut ipſi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori vel Provinciali, aut cujuſvis Monaſterii, Prioratus, Domus, aut cujuſlibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocunque officio, munere, aut dignitate fungenti, vel cuicunque etiam ſimplici, & particulari Religioſo. Ita ut inter ipſos quoque Religioſos (ne prava ambitione impulſi pro conſequendis in ſua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius, gratiam, aut benevolentiam aucupetur) quæcunque largitio, aut donatio munerum (niſi rerum minimarum, de licentia expreſſa, & in ſcriptis Superiorum) ſit penitùs interdicta.

Excuſatio prohibetur.

§. 5. Inſuper prohibemus, ne unquam eiſdem Regularibus liceat ullas pecunias, quoquo modo erogare in alicujus etiam benefactoris, aut protectoris, vel Ordinarii honorem, etiam occaſione tranſitus, vel primi ingreſſus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi teſtificationem, ſeu pro prædictis quavis auctoritate, vel dignitate fungentibus, honorificè, lautè, & opiparè excipiendis, ſeu pro quibuſvis conviviis eiſdem, aut cuivis alteri quacunque occaſione vel cauſa exhibendis, vel pro comeſſationibus, aut compotationibus quibuſvis perſonis tam ejuſdem Ordinis Congregationis Monaſterii, domus aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam piis, intrà Eccleſias, Monaſteria, & Domos ſacras, ſeu pias, vel extrà eas, in quibuſvis publicis, aut privatis, ſacris, aut profanis locis, etiam ubi Sanctorum, & Sanctarum, vita aut res piè geſtæ, etiam in memoriam Paſſionis Dominicæ populis ſpectandæ proponuntur, aut alias in prædictis, ſive in quibuſvis rebus ſupervacaneis ad pompam, & oſtentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & privata commoda quomodolibet pertinentibus, niſi re ipſa pro divino cultu, & veris Chriſti pauperum indulgentiis, ſervato in hoc charitatis ordine, & habita neceſſitatis ratione, de conſilio, & conſenſu Superiorum ſublevandis, aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Provinciale non prohibitis, vel taxam ibi forſan præſcriptam non excedentibus, ſumptus hujuſmodi fiant.

Hoſpitalitatis, & pietatis opera excipiuntur.

§. 6. Declarantes tamen per hæc, laudabilem, & Apoſtolica doctrina ſacriſque Canonibus commendatam hoſpitalitatem, præſertim ergà pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimò ſi qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex inſtitutis ſtatutis, aut conſuetudinibus aliquorum Monaſteriorum, Ordinum aut Regularium hujuſmodi locorum, aut ex teſtatorum, vel donantium voluntatibus, ſive aliàs applicati, aut donati ſunt, eos omninò, ut decet, integrè in uſus pios hoſpitalitatis hujuſmodi erogandos eſſe, & præſertim in Monaſteriis, ſeu locis deſertis, & ab laicorum ædibus longiùs remotis, ubi tamen pauperum, & verè egenorum ratio inprimis habeatur. Si quos verò ditiores occaſione tranſitus, ſive aliàs ex devotionis, aut neceſſitatis cauſa eò divertere contigerit, eos ſanè deceret Refectorio communi cum Religioſis, menſaque & ferculis communibus, nequaquam à cæteris diſtinctis contentos eſſe. Verùm omninò ipſi Regulares in hoſpitibus hujuſmodi potentioribus excipiendis ita ſe gerant, ut in eis frugalitas, & paupertas religioſa prorſus eluceat.

Munera recipientibus pœnæ infliguntur.

§. 7. Pari etiam ratione diſtrictè inhibemus, ne quiſpiam ex prædictis Laicus aliàs, quàm ut ſuperiùs dictum eſt, vel Clericus ſæcularis, vel regularis quocunque honore, præeminentia, nobilitate aut excellentia etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate præditus, etiam Provincialis aut Monaſterii, Domus vel loci cujuſlibet Superior, eorumve affines, propinqui, familiares, aut Miniſtri utriuſlibet ſexus, quicquam contrà hanc ſuperiùs expreſſam prohibitionem recipiant. Quòd ſi, vel ab aliquo particulari Religioſo, vel à Superiore quopiam Generali, Provinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conventu, Capitulo, vel Congregatione, ſive ab univerſo Ordine, & Religione quicquam receperint, id, quod acceperint, ſuum non faciant. Verùm ipſo facto abſque aliqua monitione, Judicis decreto, ſententia, aut declaratione, ad illius reſtitutionem omninò in utroque foro teneantur, adeò, ut reſtitutione ipſa realiter non facta, neque etiam in foro conſcientiæ abſolvi poſſint. Hanc autem reſtitutionem fieri volumus non privatim ei Religioſo, qui donavit, ſed ei Monaſterio, Domui, vel alteri loco, de cujus bonis facta eſt largitatio, vel ſi non de ejus bonis donatum eſt, in quo idem Religioſus donans profeſſionem emiſit, vel ſi nomine totius Capituli, Conventus, aut Congregationis, vel univerſi Ordinis, ſeu Religionis donatio facta extiterit, pariter communi menſæ, aut maſſæ, cujus nomine donatum fuerit, accepta munera reſtituantur, ita, ut nec Conventus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui reſtitutio facienda eſt,

illam remittere, & iterùm condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, vel ut in pauperes eroget, concedere quoquo modo possit.

Dantibus quoque pœnæ imponuntur.

§. 8. Quòd si quis ex suprà dictis Regularibus utriuslibet sexus cujuscumque gradus, ordinis dignitatis, ac ubilibet locorum existentibus, conjunctim cum cæteris, seu divisim nostrarum hujusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, jussionum, decretorum, mandatorum transgressor fuerit, statuimus, ut omnibus, & singulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officiis eo ipso privatus, ac ad illa & alia similia vel dissimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuò, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus existat. Et præterea privationem vocis activæ, & passivæ absque ullo Superioris decreto, aut ministerio ipso facto incurrat, necnon ultrà hujusmodi pœnas etiam tanquam contrà furti, & simoniæ criminum reum, tam per viam denuntiationis, accusationis, aut querelæ, quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisque suppliciis affici debeat, pœnis aliis à jure statutis, ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria cujusvis Ordinis, Congregationis, Monasterii, Domus, aut loci, statuta, vel consuetudines contrà personas aliquid præmissorum committentes forsan decretis, & inflictis, nihilominùs in suo robore permansuris.

Executores hujus Bullæ deputantur.

§. 9. Quocirca universis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus locorum Ordinariis, eorumque Vicariis, & Officialibus, necnon quorumcunque Ordinum, Prioratuum, Monasteriorum, & Domorum, Superioribus, etiam Generalibus, seu Provincialibus, cæterisque, ad quos spectat per Apostolorum scripta mandamus, quatenùs ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præsentem constitutionem firmiter, & inviolatè observari, & contrà inobedientes vel transgressores condignis pœnis animadverti. Eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles, per opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictorumque Monasteriorum, Prioratuum, domorum, locorum, necnon Ordinum, Congregationum, Collegiorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quorumcunque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta effectus præsentis nostræ constitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri, & de quibus quorumque tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quæ omnia quatenùs præmissis in aliquo adversentur, prorsùs tollimus, & abrogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Forma & effectus publi.

§. 11. Volumus autem, ut præsentes literæ in Valvis Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodque earum exempla, seu illorum compendia in libris quorumcunque statutorum prædictorum Monasteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cujusque Regionis sermonem versa) & à loci Ordinario, qui id quamprimùm fieri curet, subscripta inferantur, & saltem quotannis in Capitulis sive Congregationibus cujusque earum alta, & intelligibili voce legantur. Et nihilominùs post sexaginta dies à die publicationis, ut præfertur, in Romana Curia facienda unumquemque citrà montes, ultrà montes verò post 4. menses, perinde arctent, & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos juratæ fuissent.

§. 12. Quodque earum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà illud ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ. Transumptorum fides.

§. 13. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis &c. Sanctio pœnalis.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, 13. Kalend. Julii, Pontificatus nostri Anno tertio. D. P. A. 3. 19. Julii.

Anno à Nativitate Domini 1594. indict. 7. die verò 2. mensis Junii, Pontific. Sanctissimi in Christo Patris D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ VIII. anno tertio, retroscripta literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Valvis Basilicarum S. Joannis Lateranen. S. Petri Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimissis inibi copiis affixis, ut moris est per nos Prosperum Spada & Franciscum de Bonis, ejusdem S. D. N. Curs. Publicatio.

Gabriel Savarellus mag. Curs.

XXIX.

Approbatio Archiconfraternitatis B. MARIÆ de Suffragio nuper in Urbe institutæ, ad orandum pro liberatione Animarum in Purgatorio existentium. Et concessio indulti anno quolibet unum reum condemnatum è carceribus liberandi, in festo omnium Sanctorum, vel in die Veneris Sancti.

Quoad formam aggregandi alias Confraternitates, attende dispositionem hujus Pontificis in constitut. 115. Quæcunque. Et circà Indulgentias, vide moderationem Pauli V. firmatam die 25. Octobris 1606. mox publicandam sub die 25. Octob. 1606.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Edita A. D. 1594. &, 1603.

EX debito nostri ministerii pastoralis, ad ea nostræ operationis studia diligenter convertimus, per quæ fidelium vota, præsertim animarum Christifidelium salutem concernentia, optatum consequantur effectum, & ea, quæ propterea per fideles ipsos piè facta, & ordinata fuisse dicuntur, firma perpetuò, & illibata persistant, cùm à nobis petitur, libenter Apostolico munimine roboramus, ac alias concedimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Exordium.

In Urbe erecta fuit Confraternitas suffragii pro Animabus in Purgatorio existentibus.

§. 1. Sanè dilectus filius noster Franciscus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Sfortia nuncupatus, tam suo, quàm dilectorum filiorum Confratrum Confraternitatis sub invocatione Animarum Purgatorii, aliàs Suffragii, in parochiali Ecclesia Sancti Blasii in via Julia de Urbe canonicè institutæ nominibus, nuper nobis exposuit, quod cùm nonnullis ex dilectis filiis Parochianis dictæ Ecclesiæ, singulari quodam pietatis affectu ergà Christifidelium animas, quæ in Purgatorio futuram beatitudinem exspectant commoti, & de sui ipsius salute altiori mente recogitantes, unam utriusque sexus Christifidelium Confraternitatem Animarum Purgatorii, aliàs Suffragii nuncupatam, cujus præcipuum institutum hoc esset, pias ad Deum preces pro dictis animabus in Purgatorio existentibus, & in earum refrigerium effundere, & alias ad Dei Omnipotentis laudem erigendam, atque instituendam statuerint.

Vicarius Papæ licentiam ad hoc concessit.

§. 2. Subindéque dilectus filius noster in dicta Urbe, & ejus districtu Vicarius generalis, illam ordinaria ejus auctoritate perpetuò erexerit, sub certis modo, & forma tunc latiùs expressis, prout in

patenti-

patentibus literis dicti Vicarii desuper confectis plenius contineri.

Hic modo Pontifex institutionem dictæ Confraternitatis, ejusque statuta approbat.

§. 3. Et sicut eadem petitio subjungebat, si dicta Confraternitas sub tam pio, & laudabili instituto de novo per nos institueretur, ac aliqua speciali gratia, & titulo ac denominatione Archiconfraternitatis decoraretur, illa exindè ampliùs stabiliretur, optataque in Domino susciperet incrementa, pro parte Francisci Cardinalis, & Confratrum prædictorum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ipsos Confratres asserentes se dictum Franciscum Cardinalem in suum, & Confraternitatis hujusmodi Protectorem elegisse, in suo laudabili proposito confovere, eosque ac Confraternitatem ipsam specialibus favoribus, & gratiis prosequi benignitate Apostolica dignaremur. Nos, qui pium dictorum Confratrum propositum promovere sinceris desideramus affectibus, eosdem Confratres, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Erectionem, institutionem dictæ Confraternitatis, necnon quæcunque statuta, & ordinationus ad fœlix regimen, & prosperam directionem dictæ Confraternitatis jam hactenus condita, quatenus sint licita, & honesta, ac sacris canonibus, & constitutionibus Apostolicis, ac Concilii Tridentini decretis non contraria, & ab eodem Vicario examinata, & admissa, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis Apostolicæ robur adjicimus, necnon omnes, & singulos, tam juris, quàm facti, & alios quantumvis substantiales defectus, siqui intervenerint, in eisdem supplemus.

Eamque in Archiconfraternitatem erigit.

§. 4. Et nihilominùs dictam Confraternitatem in Archiconfraternitatem aliarum Confraternitatum, ut infrà erigendarum, cum omnibus privilegiis, & insignibus, juribus & jurisdictionibus solitis, eisdem auctoritate, & tenore etiam perpetuò sine alicujus præjudicio erigimus, & instituimus.

Statuta etiam condendi facultatem tribuit.

§. 5. Eisdem Confratribus, ut pro felici gubernio, prosperoque successu dictæ Archiconfraternitatis, & illius rerum ac bonorum omnium, omniumque aliorum ad eam, nunc, & pro tempore pertinentium, præter jam condita quæcunque alia statuta, & ordinationes condere, eademque toties, quoties pro rerum, & temporum mutatione, & qualitate expediens fuerit, etiam in toto, vel in parte, mutare, corrigere, & in meliùs reformare, ac etiam de novo facere, quæ sic condita, reformata, ac de novo facta, per dictum Vicarium examinari, & quatenùs sint licita, & honesta, ac sacris canonibus, & constitutionibus dicti Concilii decretis non contrarientur, approbari debeant.

Aliasque Confraternitates aggregandi. Quoad formam aggregandi, vide hujus Pontif. Constitut. 115. Quæcunque

§. 6. Et insuper dictæ Archiconfraternitati quascunque alias Confraternitates sub illius instituto, ubivis locorum & gentium, erectas, & erigendas, si, & postquàm hoc per eorum procuratorem ad id specialiter constitutum in una ex Congregationibus ipsius Archiconfraternitatis petierint, similiter perpetuò aggregare, eisdemque sic per eos pro tempore aggregatis Confratribus, ac earum Ecclesiis, Capellæ, Oratoriis, & Confratribus, & personis omnia, & singula privilegia, indulgentias prædictæ Archiconfraternitati, ejusque Confratribus, necnon Ecclesiæ, seu Capellæ hujusmodi concessas (facultate eligendi confessorem, necnon aggregandi, & gratias hujusmodi communicandi excepta) communicare, concedere, & alia omnia in similibus per alias dictæ Urbis Archiconfraternitates, earumque Confratres fieri, & observari solita facere, liberè, & licitè valeant, plenam, liberam, & omnimodam licentiam, facultatem, & auctoritatem harum serie impartimur.

Indulgentias Confratribus, & aliis elargitur. Quoad Indulgentias, vide novam dispositionem S.D.N. Paul. V. cit. in rub.

§. 7. Postremò, ut Christifideles prædicti, ad dictam Archiconfraternitatem ingrediendam, & piorum operum in illa exercitium ampliùs incitentur, & exindè ipsa Archiconfraternitas confratrum numero, & frequentia magis decoretur, prædictaque Ecclesia, vel alia, ad quam ipsam Archiconfraternitatem transferri contigerit, in majori habeatur veneratione, & fidelis populi ergà illam devotio augeatur, quo ipsi uberioribus cœlestis gratiæ donis cognoverint se indè esse refectas. De Omnipotentis DEI misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacrosancta communione refectis, prædictam Archiconfraternitatem de cætero ingredientibus, die primi illorum ingressus, & receptionis hujusmodi, ac tam illis, quàm jam ingressis Confratribus dictæ Archiconfraternitatis pro tempore ubique decedentibus, in eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, (si id commodè fieri potuerit) sumpserint, & nomen JESU ore, vel saltem corde invocaverint: Necnon omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus similiter verè pœnitentibus, & confessis, qui Ecclesiam, vel Oratorium dictæ Archiconfraternitatis in omnium Sanctorum, ac per totam Octavam, ac Nativitatis B. MARIÆ Virginis festivitatibus annis singulis devotè visitaverint, & pro salute Romani Pontificis, paceque, & tranquillitate Sedis Apostolicæ, ac omnium Principum Christianorum, ac etiam pro Animarum in Purgatorio prædicto existentium liberatione, & alias pias ad Deum preces fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem auctoritate, & tenore præmissis elargimur. Insuper, qui verè pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, durante oratione quadraginta horarum eidem orationi, sive die, sive nocte intervenerint, & psalmum, qui incipit: Miserere mei Deus, sive: De profundis, cum ipso responsorio, Requiem æternàm, aut, qui præstare nesciverint, coronam recitaverint, pro Animabus in Purgatorio existentibus, ipsisque Confratribus, qui itidem verè pœnitentes, & confessi qualibet feria secunda primæ hebdomadæ cujusvis mensis dictum Sanctum Eucharistiæ Sacramentum, devotè, & cum contritione eisdem Purgatorii Animabus, psalmos, & orationes hujusmodi recitando susceperint, septem annos, & totidem quadragenas. Quique in Oratorio officiis Defunctorum interfuerint, & corpora dictorum Confratrum utriusque sexus Defunctorum, psalmum De profundis, vel coronam hujusmodi recitando ad sepulturam associaverint, eisdemque psalmum De profundis, vel coronam hujusmodi Christifidelibus, etiam non Confratribus ab hac luce decedentibus devotè etiam recitantibus, vel dictum Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, dum ad infirmos defertur, associaverint, & processionibus dictæ Archiconfraternitatis ex quavis causa de licentia ejusdem Vicarii pro tempore faciendis intervenerint, & qui secunda, & sexta feriis cujuslibet hebdomadæ psalmum De profundis, vel coronam hujusmodi pro Animabus prædictis dixerint, quique Missas pro Animabus eisdem celebrari fecerint, & quoties infirmos dictæ Archiconfraternitatis visitaverint. Necnon processionibus dictæ Archiconfraternitatis infrà Octavam commemorationis Defunctorum ad Ecclesiam Sancti Gregorii de Urbe, feria sexta in Parasceve ad Basilicam Principis Apostolorum de eadem Urbe faciendis devotè interfuerint. Ac tam ipsis Confratribus, qui confessi, & communicati septem Ecclesias dictæ Urbis visitaverint, quam aliis Christifidelibus illos associantibus, centum dies de eis injunctis,

junctis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxamus.

Confessorem eligendi licentiam tribuit. Tu vide aliã hujus Pontificis Bullam, cit. in rubr.

§. 8. Postremò eisdem Confratribus, ut pro indulgentiis prædictis faciliùs consequendis iidem Confratres, ac etiam eorum quilibet, confessorem sibi benè visum ab Ordinario approbatum, qui audita eorum confessione eos à quibusvis peccatis, criminibus, & excessibus, etiam quantumvis enormibus, videlicet in casibus dictæ Sedi reservatis, exceptis contentis in literis in die Cœnæ Domini legi solitis, bis in vita, & in mortis articulo, in aliis verò eidem Sedi non reservatis casibus quoties opportunum fuerit absolvere, & pro eis salutarem pœnitentiam injungere possit, eligere licitè, & liberè valeat, eisdem auctoritate, & tenore indulgemus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus nostra de indulgentiis ad instar non concedendis, & quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod si ingredientibus dictam Archiconfraternitatem, aut aliud ex præmissis peragentibus, vel aliàs aliqua alia indulgentia in perpetuum, vel ad certum tempus nondum elapsum duratura per nos concessa fuerit, præsentes literæ nullius sint roboris vel momenti.

Nulli ergo &c.

D. P. An. 3. 5. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, quinto Idus Septembris, Pontificatus nostri Anno tertio.

Sequitur indultum liberandi unum condemnatum.

Edita An. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII. &c.

Causa hujus concessionis.

Pias Christifidelium Societates ad charitatis opera exercenda canonicè institutas, ut in eorundem operum exercitio magis confoveantur specialibus favoribus, & gratiis libenter prosequimur, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Indultum liberandi carceratum in Festo omnium Sanctorum, ac die Veneris Sancti, prævia pace offensarum.

§. 1. Proinde vestram Confraternitatem specialis gratiæ favore benignè prosequi volentes, ac vos & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus vestro nomine nobis humiliter porrectis inclinati, vobis, vestræque Confraternitati, ut singulis annis in festo Omnium Sanctorum, vel in sexta feria Majoris hebdomadæ arbitrio vestro eligendum, unum reum, petieritis, & à dilecto filio nostro, & pro tempore existente Almæ Urbis Gubernatore obtinueritis, capitali pœna, præterquàm occasione criminis læsæ Majestatis, falsificationis monetæ, aut literarum Apostolicarum, assassinii, aut sacrilegii, damnatum, liberare, & absolvere, dummodò tamen pacem ab offensis habuerit, liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem, & auctoritatem concedimus. Mandantes propereà eidem Gubernatori nunc, & pro tempore existenti, ut singulis annis in perpetuum vobis unum ex hujusmodi pœna capitali damnatis liberum dimittat, & concedat, ipsumque per vos pro tempore liberatum, ab omni pœna capitali eo ipso absolutum, ac ad patriam, famam, gradus, honores, & bona quæcunque, præterquam Fisco incorporata, plenariè restitutum, & reintegratum esse, & censeri, nec illum super præteritis delictis, & excessibus ulteriùs molestari vel perturbari posse decernimus, & declaramus.

Quibuscunque non obstantibus.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. A. 12. 10. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 10. Martii, millesimo sexcentesimo tertio, Pontificatus nostri anno duodecimo.

XXX.

Confirmatio Ordinationum præfinitarum, pro bono regimine Ordinis Fratrum B. MARIÆ de Mercede redemptionis Captivorum, & pro electione Magistri Generalis ejusdem.

Alias Ordinationes habes infrà in Constitut. 68. Ex pastoralis. Cætera autem de hoc Ordine notavi suprà in Tomo I. ad Const. 9. Gregor. IX. fol. 78. Devotionis. Mox autem alias reformationes edidit hic idem Clemens infrà in Constitut. 112. Decet.

Edita A. D. 1594.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Iis, quæ pro fœlici Regularium personarum statu, & illorum salubri directione providè statuta comperimus, ut firmiora subsistant, & perpetuò futuris temporibus observentur, confirmationis Apostolicæ robur libenter adjicimus, prout ipsorum Religiosorum vota exposcunt, & nos conspicimus in Domino expedire.

Ordinationes infrà scriptæ in Capitulo generali editæ fuerunt super.

§. 1. Sanè dilecti filii Magister Generalis, & Definitores Ordinis FF. B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum nobis exponi fecerunt, quod nuper in Capitulo Generali dicti Ordinis in Ecclesia Monasterii Sancti Augustini ejusdem Ordinis in oppido de Calatayud Taraconensis diœcesis anno proximè præterito, cum assistentia venerabilis Fratris nostri Illephonsi Archiepiscopi Cæsaraugustani in eodem Capitulo Præsidentis, Apostolica auctoritate deputati, celebrato, ad ejusdem Ordinis, illiusque Religiosorum prosperam directionem infrà scripta decreta, ac statuta facta fuerunt.

Alterna electione Magistri gener.

§. 2. Et primò, quòd deinceps electio Magistri Generalis dicti Ordinis tam quoad personam eligendam, quàm quoad locum, in quo electio erit celebranda, alternatim fieret, videlicèt, quòd una vice persona eligenda sit ex corona Aragoniæ, & Galliæ, alia vice sit ex Corona Castellæ, inclusis provinciis Andaluciæ, & Indiarum.

Loco celebrandi Capitulum generale.

§. 3. Quo verò ad locum quando eligenda fuerit persona ex Corona Castellæ, celebrari debeat Capitulum in loco Coronæ Aragoniæ Capitulum celebretur in loco Coronæ Castellæ, & quòd juxtà hoc decretum sive statutum, primum Capitulum generale celebrari debeat in Provincia Castellæ, & persona eligenda sit ex Corona Aragoniæ.

Admissione Provincialium & Definitorum Indiarum ad dictum Capitulum.

§. 4. Præterea circà difficultatem itineris electorum ex Indiis, similiter decretum, & statutum fuit, ut semper, & quando Provinciales, & Definitores Indiarum accedunt, ac Capitulum generale, ut electioni Magistri Generalis asistant, quivis ipsorum admittatur, & recipiatur, in definitorio, & in electione, dummodò ostendant priùs nominationem sui Capituli Provincialis, cujus nominationis data non excedat quatuor annorum tempus, & dummodò non constet de ipsorum revocatione, aut nova alia nominatione facta per Capitulum Provinciale.

Procuratore generali, & provinciali in Urbe.

§. 5. Decretum item fuit, quòd quando Magister generalis fuerit ex Corona Castellæ, & habuerit Romæ Procuratorem, & Vicarium generalem ex eadem Corona, Aragoniæ Provincia possit, si voluerit curam suorum negotiorum dare altari Procuratori suis expensis Religoso suæ Provinciæ nominato per suum Capitulum Provinciale, aut cum mandato procurationis Provincialis, & Definitorum ipsius, & id ipsum facere possit Provincia Castellæ, quando Magister generalis fuerit ex Corona Aragoniæ, & nominaverit Romæ Procuratorem generalem suæ Coronæ, cùm hoc, quod Procurator particularis Provinciæ in robur Religionis, & obedien-

tiæ

tiæ sit subditus Commendatori Monasterii Romæ ipsius Ordinis, uti Prælato ordinario, & Procuratori, & Vicario generali, uti talibus observatis in omnibus suis Ordinis constitutionibus.

Subsidiis Magistro generali debitis.

§. 6. Ad evitandos item sumptus superfluos decretum pariter, ac statutum, ut Provincia Castellæ, Andalusiæ, & Aragoniæ non teneantur dare Magistro generali singulis annis ultra septuaginta quinque scuta valoris decem drachmarum Castellæ, neque ipse Magister generalis possit accipere, vel petere amplius pro ipsius victu, & vestitu, quæ scuta septuagintaquinque Provincialis per suam Provinciam dividat, habito respectu redditvum, & proventuum quos quilibet conventus habet, & quod Provinciæ Indiarum solvant vestuarium hucusque solitum, habeatque Magister generalis redditus, proventus, & emolumenta loci de Algat, quemadmodum hactenus semper habuit. Quia etiam domus dicti Ordinis sunt ita pauperes, ut extraordinaria onera sufferre non possint, decretum, ut Magistris generalibus, & Provincialibus quando eorum officiis finem imposuerint, nihil dari debeat. Non obstantibus decretis in alio Capitulo generali Cæsaraugustæ celebrato, factis, per quæ designati fuerunt centum ducati singulis annis solvendi Magistro generali, qui officio suo finem imposuisset, & sexaginta octo ducati unicuique Provinciali, qui similiter officium suum implevisset. Addita tamen cohortatio fuit ad commendatores, & Prælatos ordinarios domorum, in quibus habitaverint, ut ipsòrum officiis peractis ita illos tractari curent, ut ipsorum personas, & dignitates decet.

Revocatio omnium exemptionũ & dispensationum à Generali Fratribus concessarum.

§. 7. Præterea ut cessent multa inconvenientia, quæ ipsa experientia magna esse comprobavit circa exemptiones, quas Magistri generales pro tempore existentes concedere consueverunt multis religiosis, tam in sedendo, quàm in non assistendo choro, necnon officiis conventualibus, & similiter circa dispensationes super celebratione plurium Missarum, quàm permittunt Ordinis constitutiones, & super usu lini in vestibus, necnon super immunitatibus à dictis Magistris generalibus aliquando quibusdam concedi solitis, illos sibi, ac præfato Magistro generali pro tempore existenti immediatè subjiciendo, revocando inprimis dictas exemptiones, decretum, & statutum fuit, ut nullus Religiosus possit talibus exemptionibus, dispensationibus, immunitatibus, & subjectionibus uti, nec Prælati ulterius illis assentiri, sub pœna privationis officii quoad Prælatum ad annum, quoad reliquos verò illis utentes sub pœna carceris, in quo detineri debeant per sex menses.

Hortatio ad Magistrum gen. ut easdem cætero parce & juste concedat.

§. 8. Et insuper fuit addita cohortatio ad Magistrum generalem, quod in concessione hujusmodi exemptionum parcè admodum, & consideratè procedat passim, sed raro & ex justissimis causis, & cum debitis limitationibus.

Pecuniæ pro redemptione certarum Provinciarum non possunt applicari per Captivis extra eas.

§. 9. Item cùm visum fuerit gravata fuisse Capitula Provinciæ Castellæ, & Andalusiæ in Redemptione Captivorum aliarum Provinciarum mediantibus pecuniis earumdem Provinciarum Castellæ, & Andalusiæ, decretum fuit, quòd pecuniæ quæ venerint ex Indiis ad redimendum Captivos, unà cum reliquis quæ aggregabuntur in Provinciis Castellæ, & Andalusiæ, deserviant tantummodo, & applicentur Redemptioni Captivorum dictarum Provinciarum, absque eo quod Magister generalis illas extrahere, aut in Redemptionem captivorum alliarum Provinciarum, vel in alios usus convertere, seu aliter applicare valeat, sub pœna privationis officii.

Unio fienda Collegio Civitatis Ilerdensis.

§. 10. Prætereà cùm consideratum fuerit, quod domus Bergæ, Tarragæ, Pradas, & Mont blanch in principatu Cataloniæ, & domus Sarriconi, & cujusdam loci nuncupati, Un castillo, Regni Aragoniæ sunt ferè inutiles Ordini, & Religioni, nam paucos continent in se fratres, & non potest in ipsis servari Regularis observantia, decretum fuit, quod supradictæ domus Cataloniæ uniantur seu incorporentur, & reducantur ad Collegium quod Ordo ac Religio habet in civitate Illerdensi, & hoc eo consilio, ut ex redditibus dictarum domorum conjunctis cùm redditibus dicti collegii, possit major numerus Scholasticorum, & personarum, quæ in literis exerceantur in dicto collegio manuteneri.

Alia unio fienda Collegio civitatis Oscensis.

§. 11. Et similiter quòd domus Regni Aragoniæ unirentur, & incorporarentur collegio quod Ordo habet in civitate Oscena, ad eundem finem, & effectum. Et quod executio unionis seu incorporationis domorum Cataloniæ, committatur Priori Barchinonensi, Domorum verò Aragoniæ, Provinciali, seu ejus Vicario dictæ Provinciæ.

Creatio Magistrorum, & Præsentatorum quæ esse debeat.

§. 12. Præterea ut directus gradus Præsentatorum, & Magistrorum detur personis dignis, qui in sacris literis ac scientiis diu operam præstiterint, & in illis profecerint, decretum, & statutum fuit, ut nulli Religioso dicti Ordinis detur gradus Præsentati, nisi ad illum à suo Capitulo Provinciali priùs propositus sive nominatus fuerit, & nisi saltem spatio trium annorum Logicam docuerit sive legerit, & postquam fuerit expositus, & confirmatus in Capitulo generali, non possit ad Magistri munus, & gradum similiter proponi aut nominari, nisi Theologiam scholasticam, aut positivam spatio quatuor annorum similiter docuerit sive legerit, non comprehenso inter illos tempore quo legerit casus conscientiæ & observata in reliquis omnibus forma constitutionis in distinctione 2. cap. 15. Et qui aliter fuerint graduati, non habeantur neque reputentur uti tales, nec habeant nomen, nec votum, nec aliud privilegium, super quo per Magistrum generalem non possit dispensari aliqua de causa, occasione, vel prætextu. Et nullus expositus fruatur voce, loco, nec aliquo privilegio præsentati, nec Magistri quousque admittatur in Capitulo generali.

Magister generalis quæ Capituli postponere possit.

§. 13. Simulque ut Magister generalis adesse possit Capitulis provincialibus, quando opus esse viderit, decretum pariter, & statutum fuit, quòd eidem Generali liceat differre, aut anticipare Capitula provincialia celebranda ante Capitulum intermedium quod sequitur, ea tamen lege, ut anticipatio aut dilatio unius Capituli Provincialis ad aliud, non excedat tempus quadraginta dierum, cùm sit tempus competens ad hoc ut possit uni interesse, & ad aliud accedere.

Formã votandi in electione Magistri generalis.

§. 14. Necnon ut in electionibus, tam Magistri generalis quàm aliorum Provincialium vota libera sint, decretum, & statutum fuit, quòd ii qui præstituri sunt votum, non teneantur petere schedulas ad effectum votum dandi à Secretario Capituli, sed possint ipsi facere schedulas arbitrio suo postquam congregati fuerint in Capitulo ad eligendum, aut illas ex suis cubiculis factas afferre, vel ut ipsi voluerint afferendo tantummodò schedulam ejus personæ, in cujus favorem votum dederint, & ubi hoc pacto vota præstita fuerint, electus debeat habere suprà medietatem votorum alia duo vota, si electus est Capitularis.

Magister generalis an possit nominare Vicarium generalem vel Provincialem.

§. 15. Similiter decretum, & statutum fuit, quòd Magister generalis si commorabitur in Hispania, non possit nominare Vicarium generalem in aliqua Provincia. At vero mortuo Provinciali alicujus provinciæ, licèt dictus Provincialis substituerit alium Vicarium Provincialem, possit tamen Magister generalis nominare pro illa Provincia alium Vicarium generalem, qui in ea exerceat jurisdictionem quam exerceret ipse Magister generalis si in ea existeret.

Nemo recipiatur ad Ordinem absq. ejus licentia.

§. 16. Ulterius decretum, & statutum fuit, ut nullus Religiosus alterius Ordinis in ipsum Ordinem absque expressa licentia Magistri generalis recipi posset.

Vicarii Indiarum non recedant ab eis quous-

§. 17. Et quòd nullus Vicarius generalis Indiarum, possit ex Indiis in Hispaniam reversus egredi, quousque alius in ejus locum deputatus accesse-

que successores illuc non pervenerint.

rit, aut Magister generalis per suas literas permittat, ut recedere valeat, antequàm successor illuc perveniat, providerit, sub pœna privationis officii, & vocis activæ, & passivæ in perpetuum. Et sub eadem pœna successor, qui illuc accedit, remittere teneatur visitationem, seu quam dicunt residentiam sui antecessoris, cùm ejusdem antecessoris culpis, & justificationibus, clausoque processu illum remittat in Hispaniam, ut Magister generalis super eo videlicèt sententiam ferat, mandato suprà dicto Vicario generali, qui ex Indiis fuerit reversus, ut se præsentet coram ipso Magistro generali, ita tamen, ut si ex processu probatæ extiterint culpæ, & delicta, propter quæ idem antecessor videatur carcerandus, possit illum carceri mancipare.

Proximum Capitulum generale ubi celebrandum.

§. 18. Postremò habito tractatu de loco celebrationis Capituli generalis intermedii, resolutum fuit, quòd dictum Capitulum celebretur in Monasterio ejusdem Ordinis oppidi Vallesoleti Palentinæ diœcesis, ac aliàs prout in statutis, & ordinationibus desuper, ut præfatur factis, pleniùs contineri dicitur.

Ordo petit confirmationem Pontif.

§. 19. Cùmque Magister generalis, & Definitores præfati cupiant præmissa omnia Apostolico munimine roborari, nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenùs eorum desiderio hujusmodi annuere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui dictas ordinationes comprobat.

§. 20. Nos habita super præmissis cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus super consultationibus Episcoporum, & Regularium deputatis, quibus præinserta statuta examinanda demandavimus, matura consultatione, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula præinserta statuta Apostolica auctoritate tenore præsentium ex certa nostra scientia perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum quarumcunque quomodolibet omissarum, & alios quoscunque defectus, siqui intervenerunt, in eisdem supplemus, eaque omnia, & singula perpetuò valida, & efficacia fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac à modernis, & pro tempore existentibus dicti Ordinis Magistro generali, aliisque Superioribus, fratribus, & personis quibuscunque inviolabiliter perpetuò observari, eosque omnes, & singulos ad illorum omnium observationem cogi, & compelli posse.

Clausulam sublata, &c. apponit.

§. 21. Sicque & non aliter per ipsius Ordinis Magistrum generalem, & Superiores, ac quoscunque Judices quavis auctoritate fungentes, & sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac etiam de latere Legatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executoresque hujus Bullæ, & dictarum ordinationum deputat.

§. 22. Et nihilominùs Venerabilibus Fratribus Toletano, & Cæsaraugustano Archiepiscopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se vel alium, seu alios, & quando opus fuerit, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, faciant statuta prælata à Magistro generali, & fratribus dicti Ordinis nunc, & pro tempore existentibus perpetuò observari, ac eos, quos illa concernunt, & concernere poterunt quomodolibet in futurum, ad illorum omnium observationem omnibus juris, & facti remediis cogant, & compellant, non permittentes aliquod contrà illorum statutorum continentiam, & tenorem, per quoscunque quovis prætextu, vel colore, aut aliàs quomodolibet attentari, contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias & censuras Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus sententias, censuras, & pœnas præfatas aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 23. Non obstantibus quibuscunque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, illiusque Monasteriorum, Domorum, Provinciarum, & locorum quorumcunque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis contrà præmissa, aut aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat harum serie specialiter, & expressè derogamus, & ad plenum derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Exemplorum fides.

§. 24. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo ipsius Ordinis vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 3. 8. Novemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die octava Novembris, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, Pontificatus nostri Anno tertio.

XXXI.

Institutio Festivitatis S. Stanislai Episcopi, & Martyris, pro die 7. mensis Maji, duplici officio celebrandæ.

Hunc Stanislaum Sanctorum Catalogo adscripsit, & canonizavit Innocentius IV. ut suprà in Tom. I. fol. 99. in ejus Constit. 13. Olim lib. 1.

Edita A. D. 1595.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUæ ad Sanctorum venerationem, & fidelium ergà ipsos devotionem augendam pertinent, ea nos libenter concedimus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Hic Pontifex imperat, & jubet celebrari Festum Sancti Stanislai.

§. 1. Sanè cùm gloriosus Pontifex, & Martyr Sanctus Stanislaus Polonus in maxima apud universos Regni Poloniæ Christifideles veneratione existat, nosque tum ob peculiarem nostram ergà ipsum Sanctum devotionem, tum ob paternam nostram in dictum Regnum charitatem, novissimè, de consilio venerabilium Fratrum nostrorum, S. R. E. Cardinalium Congregationis sacrorum Rituum, eundem Sanctum Stanislaum Episcopum, & Martyrem in Kalendarium Romanum referri; ac de illo duplex officium per universum Orbem Christianum à Clero sæculari, & regulari eo die, qui ejusdem Sancti Martyris festo proximior nullo alio festo esset impeditus, celebrari jusserimus, prout etiam per præsentes jubemus.

Congregatio Cardinalium super ritibus dict. festum præscripsit ad diem 7. mensis Maji.

§. 2. Cùmque eadem sacrorum Rituum Congregatio officium sic celebrandum, ad diem septimum mensis Maij ejusdem Sancti Martyris diem festum proximè præcedentem, nullo alio festo impeditum adscribendum esse, atque in eodem officio, quod

erit de communi, unius Martyris orationem, & tres lectiones de ipſius vita, ab ipſa congregatione diligenter examinatas, & approbatas in ſecundo nocturno recitandas cenſuerit.

Idem Pont. hoc approbat.

§. 3. Nos ad Dei gloriam, ejuſdem S. Stanislai venerationem, & fidelium ſpiritualem conſolationem, juxta præfatæ congregationis ſententiam, officium hujuſmodi de ſancto Stanislao Epiſcopo, & Martyre, die ſeptima Maji ejus diei feſto proximè præcedenti, quatenus nullo alio feſto ſit impeditum, celebrandum eſſe, & in eo orationem, & lectiones prædictas, quas tenore præſentium confirmamus, & approbamus, recitandas eſſe, ſi verò dies ſeptimus Maji hujuſmodi alio feſto fuerit impeditus, in alium diem non impeditum juxta rubricas Breviarii Romani transferri debere, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus, & ordinamus.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Breviarii Romani reformatione, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque.

Dat. P. A. 4. 1. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annullo Piſcatoris, die quarta Julii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXII.

Inſtitutio feſtivitatis S. Romualdi Abbatis, & Ordinis Camaldulenſis fundatoris, die 7. menſis Februarii duplici ritu de communi confeſſorum celebrandæ.

De hujus Ordinis ſtatu, & indultis vide ſup. in Tom 1. fol. 26. in conſt. 1. Alex. II. ubi notavi.

Edita A. D. 1595.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sanctorum feſta ſunt inſtituta, ut eorum virtutes imitemur.

Pia Mater Eccleſia ad hoc Sanctorum cum CHRISTO regnantium memorias à Chriſtianis Populis frequentari inſtituit, ut nos, quos uti filios Deo quotidiè parere ſatagit, tantorum Patrum exemplis provocati eorum ſectemur fidem, imitemur virtutem, gloriamque paribus vitæ lineamentis, aut invenire, aut exquirere ſtudeamus. Ad hæc, ut eorum invocatione ſentiamus ipſos, qui ex hac vita diſceſſerunt, habentes adhuc erga nos, qui in hoc mundo relicti ſumus, charitatem, curam de nobis gerere, ſuiſque precibus atque interventu apud Deum nos juvare, cumque de propria ſalute, & immarceſſibili gloria ſint ſecuri, de noſtra multiplici miſeria ſollicitos exiſtere.

InterSanctos S. Romualdus virtutibus & miraculis claruit.

§. 1. In his ſanè reponendum eſſe in primis judicamus glorioſum Anachoretam Romualdum, patria, familia, vitæ ſanctitate, & divinarum rerum contemplatione, Ordiniſque Camaldulenſis fundatione illuſtrem, cujus tanta fuit in Deum Religio, & pietas, ut in Cœlis ſolummodò ejus converſatio eſſe videretur ab hominum conſpectu, & acceſſu remotiſſima, Sanctorum verò, & Beatorum conſuetudine, quorum apparitione, & intuitu ſæpiſſimè dignatus eſt, acceptiſſima. Tanta erga proximos charitas, ut oratione, & lachrymis ſuis Patrem Religioni, & cœlo acquiſiverit, multos clariſſimos etiam viros, Reges, & Principes ſuo exemplo ad humiles caſas in Eremo habitandas, & fulgorem purpuræ, cum vili tunica commutandum allexerit, plurimos à corporis, & animæ infirmitatibus, ac imminentibus vitæ periculis, ſigno Crucis eripuerit, collapſamque in Italia Eremiticam diſciplinam reſtituerit, ac mirificè propagaverit. Tanta verò ſui humiliatio, & contemptus, ut Spiritus Sancti, qui ſuper humiles requieſcit, domicilium effectus, ſacrarum Scripturarum intelligentiam, & prophetiæ donum conſecutus ſit, & quò magis humilitatem coluit, eò ampliùs à Deo exaltari meruerit, longitudine dierum in terris, immortalitate, & Sanctorum gloria in Cœlis coronatus.

Hic ideò Pont. habito conſenſu Cardd. ſup. ſacris Ritibus, ejus feſtum inſtituit.

§. 2. Ut autem tam inſignis Dei miles, debita ab omnibus veneratione, & cultu honoretur, aſſiduiſque precibus invocetur vir dilectus Deo, & hominibus, cujus memoria in benedictione eſt, ſupplicationibus etiam dilectorum filiorum Abbatis generalis, & Monachorum dicti Ordinis Camaldulenſis, pro præclaro ejuſdem Ordinis Inſtitutore nobis humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Congregationi Sacrorum Rituum Præpoſitorum, quibus, hoc negocium examinandum commiſimus, conſilio, & aſſenſu, ejuſdem S. Romualdi nomen, & diem Feſtum in Kalendario Romano quo nunc utimur, die ſeptimo Februarii, quo die ejus translatio facta eſt adſcribendum, ejuſque Officium à quibuſcumque perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & regularibus, ubique terrarum exiſtentibus, ſub ritu duplici de communi Confeſſorum non Pontificum, ubi proprium deeſt, præter Lectiones ſecundi Nocturni, quæ propriæ aſſignantur ab ejuſdem Congregationis Cardinalibus approbatæ, celebrandum eſſe, auctoritate, & tenore præſentium, perpetuò decernimus, & ſtatuimus; Mandantes propterea in virtutæ ſanctæ obedientiæ univerſis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ut in ſuis quiſque Eccleſiis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, Provinciis, Civitatibus, & Diœceſibus, præſentes noſtras literas ſolemniter publicare, ac dicta die officium hujuſmodi de S. Romualdo ritu duplici, tam ipſi quàm cæteri omnes presbyteri, & clerici, ſæculares, & regulares utriuſque ſexus, ac aliæ perſonæ, etiam exemptæ, quibus officium dicendi, & pſallendi munus quomodocumque injunctum eſt, celebrare, & pſallere omninò debeant. Decernentes omnes, & ſingulas perſonas hujuſmodi ad aliam recitationem Officii ea die non teneri, ſed debito, & obligationi hujuſmodi perinde ſatisfacere, acſi divinum officium juxta ſuorum Breviariorum præſcriptum recitarent.

Quibuſcumque non obſtan.

§. 3. Non obſtan. fel. rec. Pii V. prædeceſſoris noſtri, ac aliis Apoſtolicis, necnon in provincialibus, & ſynodalibus Conciliis, etiam ſuper nova Breviarii reformatione editis conſtitutionibus, & ordinationibus, ſtatutis quoque, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, quodque dies feſtus hujuſmodi in Kalendario Romano deſcriptus hucuſque non ſit, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides exemplorum.

§. 4. Volumus autem ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 4. 9. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris, die nona Julii, milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, Pontificatus noſtri Anno quarto.

XXXIII.

De electione Prælatorum, Fratrum Tertii Ordinis S. FRANCISCI de Pœnitentia in communi ſub trium votorum ſubſtantialium profeſſione viventium.

De his Fratribus, attende ſup. in Tom. 1. conſt. 42. Leon. X. Inter cætera. cum ibi notatu lib. 1.

Edita A. D. 1595.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem in his auctoritatis ſuæ partes libenter interponere, per quæ Religioſorum ſtatui, eorumque proſpero regimini, opportunè conſulitur.

Ratio conſtitutionis.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Viſitatoris generalis, & aliorum Superiorum, ac Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia, nobis fuit expoſitum, quòd cum aliàs prædictus Ordo,

non ita propagatus esset, statutum fuit, dilectos filios Priores, & Discretos Conventuum, ac domorum dicti Ordinis, Capitulis generalibus, quæ quolibet triennio pro electione novi Visitatoris generalis, & quatuor Definitorum generalium fieri solent, interesse, & vota cum cæteris in eo habere debere. Cùm autem Ordo in varias Provincias benedicente Domino, diffusus, & auctus ad præsens existat, valdeque molestum sit, & dispendiosum, tot Fratres ad Capitula generalia convocare, quinimò confusio ob ingentem numerum multoties inde provenire soleat.

Ordo eligendi Visitatorem Generalem, & Definitores generales in Capitulis generalibus.

§. 2. Nos cupientes his, & aliis incommodis opportuna ratione occurrere, dicti Visitatoris generalis supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quòd ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus, in electione novi Visitatoris generalis, ac etiam Definitorum generalium, in ipsis Capitulis generalibus facienda, Visitator generalis præteritus, necnon ex qualibet Provincia unus Provincialis ac Discretus, Custos similiter provinciales, & non alii, generalibus Capitulis interesse, ac votum habere possint.

Eligendique Provinciales Custodes, & Definitores in Capit. Provincialibus.

§. 3. In electione verò novorum Provincialium, Custodum, & Definitorum provincialium in Capitulis provincialibus facienda, Provinciales præteriti, Discreti Provinciales, Priores, & Discreti Conventuum, necnon Definitores generales actuales, ac demum Procurator generalis tunc existens vota habeat.

Priorumque & Discreti provincialis.

§. 4. Ad Priorum verò, & Discreti Provincialis electionem, Provinciales, & quatuor Definitores provinciales, tantum procedant.

Forma dandi vota.

§. 5. Mandamusque ut electiones omnium ac quorumcumque supradictorum per vota secreta in schedulis conscripta fiant, & statim facta electione schedulæ comburantur, ita ut eligentium vota numquam publicari possint.

Provincialium & Priorum electiones non fiant in Capitulis gener.

§. 6. Ac prohibemus, ut nullo pacto in Capitulis generalibus electiones Provincialium, ac Priorum fiant, sed tantùm in qualibet Provincia suus Provincialis Discretus provincialis, & Priores creentur.

Irritatio electionum aliter factarum.

§. 7. Decernentes omnes, & singulos Visitatoris generalis, Provincialium, ac Discretorum, & Custodum, etiam Provincialium, necnon Priorum, & Definitorum prædictorum, seu quorumvis eorum electiones, quas contra hic traditam formam fieri pro tempore contigerit, eo ipso nullas, & nullius momenti esse, ac fore, illisque non obstantibus, ad alias electiones, juxta hujusmodi formam procedi posse ac debere, necnon irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 4. 29. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesimanona Julii 1595. Pontificatus nostri Anno quarto.

XXXIV.

Instructio super aliquibus ritibus Græcorum, pro Episcopis Latinis, in quorum Diœcesibus Græci vel Albanenses Græco ritu viventes degunt.

Edita A. D. 1595.

Ad hæc & totam materiam Græcorum, attende omninò const. 14. Innoc. IV. sub. Catholicæ. suprà in Tom. 1. fol. 100. lib. 1. ubi plenè notavi.

Circa Sacramentum Baptismi.

SAnctissimus Dominus noster Clemens Papa Octavus &c.

Presbyteri Græci baptizatos chrismate in fronte non consignent & ideò ab ipsis in ordine baptismi apud eorum Euchologium prætermittantur, quæ sequuntur post illa verba καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν &c. usque ibi, εἶτα ποιεῖ ὁ ἱερεὺς σχῆμα κύκλου hoc est, & post orationem &c. ubi habetur forma hujus consignationis, usque ad verba: Posteà facit sacerdos figuram circuli &c.

Sacramentum Confirmationis.

§. 1. Episcopi Latini, infantes seu alios baptizatos à presbyteris Græcis de facto chrismate in fronte consignatos confirment; & tutius videtur ut cum cautela, & sub conditione id faciant, videlicet N. si es confirmatus ego te non confirmo, sed si non es confirmatus, ego consigno te signo crucis, ✠ & confirmo te chrismate salutis ✠ in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti; præsertim verò cùm verisimiliter dubitari potest, quòd ab Episcopis Græcis fuerint baptizati.

Sacramentum Eucharistiæ.

§. 2. Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum quod pro infirmis asservatur, singulis octo diebus, aut saltem quindecim renovetur.

Non asservetur idem Sacramentum toto anno, si tamen asservatum fuerit, saltem in fine anni sumatur.

Tollatur abusus, tundendi, vel etiam miscendi sacro Oleo, ac iterum coquendi, vel aliàs exsiccandi species Sacramenti sacræ Eucharistiæ feria quinta Cœnæ Domini, ut deinde illud asservent.

Si Græci velint accipere altaria portatilia ab Episcopis Latinis consecrata benè, erit; sin minùs, tolerentur eorum throni, sive throni super altaria lapidea ponendi cùm celebrant.

Corporalia uti Latini habeant, nisi thronis etiam pro corporalibus utantur.

Sacramentum pœnitentiæ.

§. 3. In casu necessitatis, presbyteri Græci Catholici possint Latinos absolvere.

Utantur forma absolutionis in generali Concilio Florentino præscripta, & posteà si voluerint dicant orationem illam deprecativam, quàm pro forma hujusmodi absolutionis dicere tantùm consueverunt.

Tollendus abusus, ubi est, ut vir atque uxor simul & eodem tempore eidem presbytero confiteantur.

Aqua ex ritu Græco in die Epiphaniæ, vel primo die mensis benedicta, conservetur in Ecclesia, ut illa fideles aspergantur.

Circa Oleum Sanctum Catechumenorum, & Infirmorum.

Non sunt cogendi presbyteri Græci, olea sancta præter Chrisma ab Episc. Latinis diœcesanis accipere, cùm hujusmodi olea ab eis, in ipsa oleorum, & Sacramentorum exhibitione, ex veteri ritu conficiantur seu benedicantur. Chrisma autem, quod non nisi ab Episcopo, etiam juxta eorum ritum, benedici potest, cogantur accipere. Prohibeantur verò ab Episcopis Græcis externis schismaticis, seu S. R. E. communionem non habentibus, illud accipere, vel eo uti.

Sacramentum Ordinis.

§. 4. Ordinati ab Episcopis schismaticis, aliàs ritè ordinatis, servata debita forma, recipiunt quidem ordinem, sed non executionem.

Proinde ipsi ordinati ab Episcopis schismaticis, correcti vel emendati reconciliandi sunt, & absolvendi cum pœnitentiis salutaribus; dummodò errores vel saltem schisma Ordinatoris abjurent in judicio, vel publicè vel secreto pro qualitate facti. In ordinibus autem per eos aliàs ritè susceptis ministrare non permittantur, nisi cùm ipsis super irregularitate hujusmodi occasione contracta, auctoritate sanctæ Sedis Apostolicæ fuerit dispensatum.

Non sunt admittendi Episcopi schismatici, sive pro ordinibus, sive pro aliis sacramentis conferendis, sed detinendi quoad sancta Sedes Apostolica desuper consulatur, & responsum habeatur.

Græci sine literis dimissoriis Episcopi Latini diœcesani ad sacros ordines promoti, suspensi sunt, & si suspensi in suis ordinibus ministraverint, efficiuntur irregulares sicut & Latini.

Super hujusmodi autem, & similibus irregularitatibus dispensandi facultatem à sancta Sede Apostolica obtineri oportet.

Si Episcopus Latinus Græcum aliquem ordinare voluerit, qui à presbytero Græco in baptismo Chrismate in fronte de facto fuerit consignatus, debet illum

antea confirmare, saltem sub conditione videlicet N. si es confirmatus &c. ut suprà. Presbyteri vidui, seu uxoribus orbati, habitum deferant diversum ab aliis.

Sacramentum Matrimonii.

§. 5. Curent Ordinarii locorum, ut decretum sacri generalis Conc. Trid. de reformatione matrimonii vertatur in linguam Græcam vulgarem, & in locis & parochiis Græcorum, & Albanensium evulgetur, & publicetur.

Matrimonia inter conjuges Græcos dirimi, seu divortia quoad vinculum fieri nullo modo permittant, aut patiantur, & si qua de facto processerunt, nulla, & irrita declarent.

Maritus Latinus, uxoris Græcæ ritum non sequatur.

Latina uxor non sequatur ritum mariti Græci.

Græca verò uxor sequatur ritum Latini.

Quod si id fieri non possit, quisque conjugum in suo ritu, catholicè tamen, manere permittatur.

Proles sequatur patris ritum, nisi prævaluerit mater Latina.

Presbyter Græcus conjugatus, ante sacrum Sacrificium seu sanctam Missam celebrandam, vel per hebdomadam, vel per triduum abstineat ab uxore.

Aliaque dogmata.

§. 6. Græci credere tenentur, etiam à Filio Spiritum sanctum procedere, sed non tenentur pronunciare, nisi subesset scandalum præsertim si degant inter Latinos, aut necessitas postularet confitendi fidem Catholicam, quia tunc oporteret etiam pronunciare.

Numquam Monachis Græcis, seu Calogeris animarum curam committatur, nisi ex necessitate, vel alia justa causa.

Presbyteri sæculares Græci, abjuratis schismate & erroribus, atque in fide Catholica benè instructi, in parochialibus seu Curatis Ecclesiis Græcorum institui possunt.

Tolerandus est apud Græcos usus carnium die Sabbati, ubi sine scando fieri potest, in locis tamen ipsorum, & inter eos tantùm.

Item tolerandum est, ut ad jejunium eodem die Sabbati in Quadragesima, excepto uno Sabbato sancto, ex antiqua traditione non teneantur, sed dumtaxat ad abstinentiam,

In jejuniis biduanis, vel triduanis, vel aliàs à diœcesanis, vel in Jubilæis à Summo Romano Pontificè indictis, dies Sabbati in eis comprehensus vel præscriptus, in alium diem pro plebibus Græcis ab ipsis diœcesanis, Apostolica auctoritate Sanctissimi D. N. D. Clementis divina providentia Papæ Octavi permittitur commutari.

Si ipsi Græci ad observationem jejuniorum, & vigiliarum Latinæ Ecclesiæ induci possent, optimum esset, sed non cogantur, cùm ipsi qualibet hebdomada, & feria quarta, & feria sexta jejunent.

Græci existentes inter Latinos, dies festos de præcepto ejusdem Latinæ Ecclesiæ servare teneantur.

Episcopus Græcus Romæ sit &c.

§. 7. Insuper idem Sanctissimus D. N. constituit, Romæ habendum esse Episcopum Græcum Catholicum, qui Græcos Episcopis Latinis Italiæ, & Insularum adjacentium subjectos, ab Episcopo Græco ordinari volentes, cum illorum dimissoriis ad id tantum concedendis, ritu Græco ordinet.

Decreta Pont. An. 4. die 31. Augusti.

§. 8. Ita Sanctitas sua ex sententia Congregationis super reformatione Græcorum decrevit, & declaravit, ac fieri mandavit. Romæ in Palatio Montis Quirinalis apud Sanctum Marcum, die 31. mensis Augusti, Anno Domini 1595. Pontificatus sui Anno Quarto.

XXXV. Institutio Monasterii seu domus Refugii nuncupatæ in Alma Urbe, pro Virginum, honestarumque viduarum educatione, & aliarum mulierum ad honestam vitam se convertentium probatione. Cum subsidii assignatione; Judicisque specialis deputatione, ad ejusdem Monasterii, ejusque personarum, & Officialium lites dijudicandas.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita. A. D. 1595.

Exordium

IN supremo curæ pastoralis munere, quod nullis nostris meritis, sed divina ope freti substinemus, nihil magis curandum esse censemus, quàm ut periclitantium animarum saluti, & personarum quæ necessario auxilio destitutæ sunt, commoditati, quantum cum Domino possumus, consulamus. Quæ quidem paternæ caritatis officia, ita suscepta administratione sunt conjuncta, ut ea functionis nostræ propria esse sentiamus.

Causa hujus inst. seu erectionis.

§. 1. Nos itaque animadvertentes in Alma Urbe nostra, varia alioquin piorum locorum celebratione reperta, certam aliquam domum ad tria personarum genera recipienda hoc tempore desiderari, puellarum nimirum ac Virginum, quæ variis causis antequam nubant, aut vitam religiosè instituant, in discrimine honestatis constitutæ sunt; Viduarum deinde, quæ nullum commune domicilium habent in quo degant; ac demum earum mulierum, quæ à turpi corporis sui quæstu ad meliorem frugem se recipere volentes, mutandæ quidem vitæ ac pœnitentiæ agendæ desiderio quandoque inflammantur, sed cùm loco indigeant, ubi ab impudica hominum consuetudine priùs disjunctæ, tantisper commorentur, quamdiu in Monasterium ad illas recipiendas in Urbe destinatum admittantur, aut aliud honestum vitæ genus ineant, ne concepto illo ardore sensim refrigescente, in eadem pestifera peccandi libidine perseverent. Considerantesque ulteriùs, si hæc domus in Urbe erigeretur, procul dubio animarum CHRISTI immaculati agni sanguine redemptarum saluti opportuno admodùm remedio consultum iri, idcircò cæteris locis piis in Urbe à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris opportunè, pro rerum ac temporum ratione institutis, ejusmodi domum hoc tempore addendam duximus.

Institut. domus pro pauperibus virginibus recipiendis in una ejus parte: pro viduis in alia: Ac pro impudicis mulieribus pœnitentibus in altera.

§. 2. Ad laudem igitur Omnipotentis Dei, ad virginum, & viduarum, aliarumque mulierum suprà dictarum commoditatem, & communem domum, quæ in tres diversas partes distribuantur, in quarum aliam Virgines, quæ vel parentibus orbatæ, vel eorum cura atque omni alia destitutæ in periculo pudicitiæ versantur, donec nimirum vel de matrimonio contrahendo, vel de vita religiosè instituenda deliberaverint, illisque de convenienti dote, aut eleemosyna, sive à suis sive ab aliis provisum sit, aut quousque de viro cum quo matrimonium contrahant, aut de monasterio in quod admittantur certo constitutum fuerit, in aliam verò viduæ honestæ conditionis, & famæ, quæ in eadem domo simul degere voluerint: In aliam denique mulieres impudicæ pœnitentiam agere cupientes, quousque cum cæteris in Monasterium pro eisdem in Urbe designatum recipiantur, aut donec honestum vivendi genus compleaut admitti, & ibidem commorari atque educari, ac singulæ sub proprio vitæ instituto, seorsum Virgines à Viduis atque à mulieribus prædictis exercen. instrui & probari, ac aliàs regi, & gubernari debeant, in ædibus & viridariis quoq; Bernar. Acciajoli in eadem Alma Urbe nostra, in Monte Quirinali sitis, per nos nuper à dilecto filio Joanne Baptista Acciajolo ejusdem Bernardi filio, & hærede, in usum prædictæ domus emptis, atque instauratis, auctoritate Apostolica præsentium erigimus, & instituimus.

Denominatio est Monasterium Refugii B. Virginis in Urbe.

§. 3. Quoniam verò erectionis hujus, atque instituti fundamenta, ita demum firma, & salutaria fore confidimus, si sanctissimæ DEI genitricis, ac Virginis MARIÆ humani generis Advocatæ præsidio ac patrocinio innitantur, inprimis nos ejusdem Beatissimæ Virginis, quam singulari semper pietatis cultu prosecuti sumus, intercessione ac meritis freti eamdem domum Beatæ MARIÆ Refugii Urbis appellari debere statuimus.

Festum ejus Assumptionis ibidem est solemniter celebrandum.

§. 4. Ex omnibus verò illius festivitatibus Assumptionis ejusdem in Cœlum diem, anniversaria solemnitate ibi celebrandam esse decernimus.

Officiales pro ejusdem regimine Monasterii ad annum eligentur.

§. 5. Pro ejusdem autem domûs regimine, & gubernio, Administratores, & Officiales necessariò ad annum proximum, & deinde ad nostrum beneplacitum duraturos, qui regimini, & gubernio dictæ domûs præsint, & alia infrà scripta exequi curent, eligemus.

Qui opportuna edant statuta & ordinationes.

§. 6. Quibus Administratoribus, & Officialibus, postquàm, ut præfertur, electi fuerint, quæcunque statuta, & regulas, ac normam ad hujusmodi regimen, & gubernium prosperè dirigendum necessaria & opportuna, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis conformia, & à nobis, & à Sede Apostolica approbanda, & affirmanda, tam à virginibus, viduis, & mulieribus in dictam domum recipiendis, quàm ab ipsis, & aliis futuris Administratoribus, & Officialibus observanda, condendi, & faciendi, interimque domum prædictam regendi, & gubernandi, illiusque regimini & gubernio præsidendi, inferiores Ministros eorum arbitrio constituendi, & deputandi, & quando eis expedire visum fuerit, mutandi & revocandi.

Qualitatesque virginum, viduarum, & aliarum mulierum recipiendarum præscribant.

§. 7. Inprimis verò virginum, viduarum, & mulierum in dicta domo recipiendarum qualitates designandi, & præscribendi, easdemque virgines, viduas, & mulieres in domum prædictam, donec statuta per eos condita, à nobisque approbata, & confirmata fuerint similiter ipsorum arbitrio recipiendi, & admittendi, easque dimittendi.

Easdem visitent, corrigant, &c.

§. 8. Necnon etiam easdem, cùm opus fuerit, visitandi, corrigendi, & reformandi ipsius domûs bona, & redditus administrandi, ac omnia, & singula alia ad regimen, & gubernium ejusdem domûs, ipsarumque virginum, viduarum, & mulierum commoditatem necessaria, & opportuna faciendi, ordinandi, mandandi, gerendi, & exequendi.

Congregationes duas pro regimine dictæ domus, ibidem instituant.

§. 9. Prætereà duas in eadem domo Congregationes, alteram virorum, alteram mulierum, ad infrà scripta peragenda, auctoritate nostra instituendi, & erigendi facultatem, & auctoritatem, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Unam virorum videlicet unius Præfecti, & aliorum Deputatorum, Ministrorū.

§. 10. Ex virorum verò Congregatione unum Præfectum, & aliquos assistentes, & deputatos, necnon cæteros Administratores, & Officiales, pro regimine & administratione dictæ domûs, ejusque bonorum & redditu um necessaria, juxtà statuta, ut præfertur, condenda, & à nobis approbanda singulis annis eligenda & deputanda.

Alteram mulierum videlicet unius Præfectæ, aliarumque matronarum & ministrarum.

§. 11. Ex mulierum etiam Congregatione, similiter unam Præfectam, & aliquas Matronas assistentes, necnon cæteras Ministras, & Officiales, ut præfertur necessarias, quæ munera pro hujusmodi operis executione, & ipsarum virginum, viduarum, & mulierum receptione, regimine, & gubernio, eis in eisdem condendis, & approbandis statutis injungenda, adimplere curent, pariter erigi, & deputari volumus, & ordinamus.

Nemo alius in dicto gubernio se intromittat.

§. 12. Insuper domum & Congregationes prædictas sub immediata Beatorum Petri & Pauli, ac nostra & Successorum nostrorum Romanorum Pontificum, Sedisque Apostolicæ protectione, tutela, & patrocinio recipimus, & perpetuò permanere volumus, ita ut nullis aliis personis, quacunque auctoritate, potestate, & dignitate fungentibus & functuris, quantumvis speciali nota dignis, in illarum protectione, regimine, administratione, vel gubernio ullo unquam tempore, quavis occasione, prætextu, causa, vel quæsito colore sese ingerere, vel immiscere liceat.

Clausula sublata.

§. 13. Sicque per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosque S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quidquid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Indulgentiæ pro personis dictarum Congregationum, & aliis.

§. 14. Decernimus autem, ut pii utriusque sexus Christifideles in prædictas Congregationes eò libentiùs admitti & recipi curent, ac piis domûs prædictæ obsequiis, ea, qua decet charitate vacare studeant, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui in eisdem Congregationibus pro tempore describentur die, quo se describi fecerint, si verè pœnitentes & confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam, necnon in cujusque eorum, qui pro tempore in ipsis Congregationibus descripti fuerint, mortis articulo, si verè pœnitentes confessi, sacraque Communione refecti fuerint, vel si hoc facere nequiverint, saltem contriti, nomen JESU ore, vel corde piè invocaverint, etiam plenariam. Necnon tam ipsis, qui in dictis Congregationibus descripti fuerint, quàm cæteris Christifidelibus, qui in prædicto Assumptionis, & etiam in Nativitatis, Conceptionis, Purificationis, Annuntiationis, Præsentationis, & Visitationis B. MARIÆ festivitatibus, à primis Vesperis usque ad occasum Solis earum, Ecclesiam dictæ domûs devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper personis dictarum Congregationum, quoties divinis officiis, seu Congregationibus in dicta domo habendis, & celebrandis interfuerint, vel aliquod pium opus pro dicta domo præstiterint, sexaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta, relaxamus. Præsentibus quoad ipsos, qui in dictas Congregationes recepti fuerint, perpetuis futuris temporibus, quo verò ad cæteros Christifideles, ad decennium proximum valituris. Volumus autem, ut virgines, viduæ, & aliæ mulieres prædictæ in dictam domum receptæ, si præmissa omnia, & singula adimpleverint, easdem peccatorum suorum indulgentias & remissiones, sicut cæteri prædicti in omnibus consequantur.

Dat. P. A. 4. 20. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub annulo Piscatoris, die 20. Septembris 1595. Pontificatus nostri Anno quarto.

Sequitur Jurisdictio Judicis dicti Monasterii.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1595.

Ad perpetuam rei memoriam.

Relatio prædictæ instit.

CUm nos nuper, ut diversarum pauperum puellarum, ac virginum in Urbe inopia laborantium, & diversis periculis expositarum, necnon honestarum viduarum, etiam in cælibatu vivere statuentium, honoris, & pudicitiæ securitati, necnon mulierum, quæ vitam minùs honestam anteà duxerant, quæque posteà ad cor reversæ cœnum carnalium voluptatum relinquere, & pœnitentiam agere decreverint, commoditati & probationi, donec vel in aliquod Urbis Monasterium admissæ fuerint, vel illis aliàs provisum fuerit, paterna charitate consuleremus, unam Domum Refugii nuncupatam in Monte Quirinali, in ædibus & viridariis Bernardi Acciajoli per nos ab ipsius Bernardi hæredibus magno sumptu comparatis, erigendam, ibique unum Collegium pauperum virginum, & honestarum viduarum, ac pro illis, necnon mulieribus prædictis pœnitentibus quosque similiter in aliquod Monasterium ut suprà receptæ fuerint, seu aliàs illis pariter fuerit provisum recipiendis, mansiones separatas instituendas & instaurandas decreverimus, jamque magna ex parte & ædificia dictæ domûs instaurata fuerint.

Relatio subventionis dicto Monasterio per hunc

§. 1. Verùm, cùm ad eorum perfectionem, & suppellectilis, ac rerum necessariarum comparationem, non mediocris impensa sit, nos ut pretium

ædium,

Pontificem subministratæ.

ædium, & viridarii prædictorum quantò citiùs integrè persolvi possit, tria millia per Joffredum Lomellinum Cameræ Apostolicæ Clericum pro residuo pretii officii Clericatus dictæ Cameræ Apostolicæ, quod obtinet, & mille & trecenta per Julium, & ejus filium de Philippis Veliternenses, pro compositione cum Camera Apostolica, ac alia scuta mille monetæ per equites Angelum, & Alexandrum de Cananis, pro compositione spolii & bonorum, quæ bonæ memor. Cardinalis Canani solvere promissa, & conventa. Necnon alia mille quingenta per Universitatem Macellariorum, seu diversos eorum particulares dilectos filios, pro residuo decem millium occasione mutui per Cameram Apostolicam facti debita, & quascunque alias pecuniarum summas nuper per Cameram Apostolicam, seu ejus Ministros diversis particularibus Macellariis in eorum subventionem mutatas, irrevocabiliter inter vivos donavimus, & concessimus. Et administratores dicti Collegii, seu domus, dilectos etiam filios Confraternitatem ibidem erectam, seu erigendam deputavimus, eosque procuratores irrevocabiles, ut in rem propriam ad dictas summas, ut præfertur donatas, & earum singulas exigendas, & de eis quietandas fecimus & constituimus, prout in aliis nostris literis pleniùs continetur.

Causæ concessionis hujus jurisdictionis.

§. 2. Considerantes, quod eis valdè difficilè redderetur, si pro consecutione suprà dictorum creditorum, eis ut præfertur, donatorum, & concessorum, & quorumvis aliorum bonorum & pecuniarum, domui, seu Collegio hujusmodi, ac personis pro tempore in eo degentibus debitarum, manutentioneque & conservatione omnium bonorum suorum, jurium & actionum, nunc & pro tempore, tam ad domum & collegium hujusmodi, quàm etiam singulas personas in eo degentes, illiusque Officiales, Administratores, & illi deservientes, ac litium & causarum desuper, tam activè, quàm passivè jam forsan ortarum, & quæ oriri continget in futurum, in diversis Almæ Urbis Tribunalibus, & coram diversis Judicibus agere, seu trahi, & se ac eorum Domûs, seu Collegii hujusmodi bona, & jura recuperare ac defendere, & tueri cogerentur, ac in diversis locis molestarentur, volentes propterea earum indemnitati, ac jurium, & bonorum conservationi opportunè consulere, ac paterna diligentia providere.

Deputatio Judicis causarum dicti Monasterii, & ejus personarum.

§. 3. Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie, hac prima vice, dilectum filium Rudolphum Bonsiolum Bononiensem Senatorem, de cujus scientia, providentia, solertia, & integritate plurimùm in Domino confidimus, in Judicem dictæ Domus seu Collegii, ac quarumcunque personarum illius, tam virginum & viduarum, & aliarum mulierum suprà dictarum, quàm etiam quarumcunque aliarum personarum, tam ibi pro tempore degentium, quàm etiam ad servitia ejusdem Domûs, seu Collegii commorantium, cujusvis sexus, Ordinis, conditionis existentium, necnon Officialium, & Administratorum illius pro tempore deputatorum, eorum officio & administratione duntaxat durante, pro hac prima vice eligimus, constituimus, & deputamus, relicta in posterum eidem Confraternitati, & ejus Officialibus, alium, seu alios deputandi, amovendi, seu revocandi, prout sibi benè visum fuerit.

Concessio jurisdictionis amplissima.

§. 4. Cum plena, ampla, & libera facultate, & auctoritate, & potestate ac jurisdictione, omnes & singulas lites & causas, ac differentias, tam civiles, quàm criminales & mixtas, tam super exactione dictarum pecuniarum donatarum, ac ratione Domûs seu Collegii hujusmodi, & personarum prædictarum, quàm etiam eorum bonorum, rerum, & jurium, & actionum, necnon aliorum quorumcunque inter vivos, & causa mortis, vel quasi contractuum, etiam in se Camerales obligationes, & seu illius vim habentes, activè & passivè, ultrà, citróque, & per appellationem, & in quacunque instantia, quavis occasione, prætensione, vel causa & prætextu, quomodocunque, & qualitercunque motas & movendas, summariè, simpliciter, & de plano, sola facti veritate inspecta, ac etiam manu Regia & absque aliqua substantialium, aut aliorum terminorum observatione, aut alia cautela judicaria, ubicunque & quandocunque principaliter, vel incidenter tractabitur, aut agetur de aliquo etiam minimo jure, aut interesse Domûs seu Collegii, aut personarum prædictarum, seu cujuslibet earum, tam activè, quàm passivè, ac privativè ad omnes & singulos alios, tam Ordinarios, quàm Delegatos, Judices, & Conservatores ac executores, cujusvis Ordinis, status, gradus, & conditionis existentes, & quavis auctoritate, privilegio, indulto, & jurisdictione suffultos, eorumque Curias & Tribunalia, Ecclesiastica & sæcularia, singulis diebus & horis, præterquam in honorem Dei feriatis, omni & quacunque appellatione remota audiendi, videndi, cognoscendi, decidendi, ac fine debito terminandi, ac debitæ executioni demandandi, & demandari faciendi, illasque, & eas singulas à quibuscunque Tribunalibus, & Judicibus ordinariis & Commissariis, & aliis prædictis, necnon Convertitarum, Neophytorum, Sancti Jacobi Incurabilium, Consolationis, & aliorum piorum locorum, Ripæ, & Ripettæ, Burgi Sancti Petri, Curiæ Capitolinæ Almæ Urbis Conservatoribus, Auditore Cameræ, & Vicario nostro generali in dicta Urbe, & ejus districtu, ac Palatii Apostolici Auditoribus, ac dictæ Urbis Gubernatore, Senatore, & quibusvis Judicibus, & Conservatoribus, etiamsi Judices & Conservatores, ac Tribunalia hujusmodi similia, aut amplissimum privilegium haberent, in statu & terminis, in quibus causæ ipsæ reperientur, aut aliàs quomodolibet, prout ei visum fuerit, avocandi, & reassumendi, & eis sese in causa & causis hujusmodi ingerere, & intromittere, ac partibus, ne coràm alio comparare, aut procedere audeant, sub pecuniariis pœnis arbitrio suo imponendi, applicandi, & moderandi, inhibendi. Et inobedientes & rebelles pœnas prædictas damnabiliter incidisse, & incurrisse, declarandi, aggravandi, & reaggravandi. Ita, quod nullo unquam tempore, Domûs seu Collegium hujusmodi, ac personæ prædictæ, nec earum aliquæ quavis occasione vel causa, aut prætensione, seu prætextu ad instantiam quarumvis personarum, Communitatum, Universitatum, Capitulorum, & Congregationum, Societatum, & Confraternitatum, sæcularium, seu cujusvis Ordinis Regularium, & minùs Conventuum, Monasteriorum, Prioratuum, Hospitalium, aut Religionum seu Congregationum, aliarumque Ecclesiarum, & piorum locorum, etiam magis privilegiatorum, & similem, vel ampliorem facultatem habentium, seu quarumvis aliarum personarum Ecclesiasticarum, Regularium, vel sæcularium, aut etiam Laicorum cujusvis Ordinis, dignitatis, & conditionis existentium alibi, quàm coràm suprà dicto Rudolpho, & pro tempore Judice eis, ut præfertur, deputato, seu deputando aut vocari, nec molestari, aut conveniri, causæque coràm ipso pro tempore introductæ, ab eo avocari, nec illi minúsve partibus inhiberi possit.

§. 5. Decernentes & volentes, motu, scientia, & potestate similibus, quod idem Rodulphus, & pro tempore Judex, quacunque reassumptione ab eisdem suprà dictis, & aliis quibuscunque, quomodocunque per quoscunque Judices factis, & inhibitione, sub quibusvis censuris, & pœnis emanata non obstante possit & valeat, ad ulteriora in causis prædictis, usque ad illarum finalem expeditionem & executionem, absque alicujus pœnæ, aut censuræ incursu, aut spolii, seu attentatorum vitio, procedere, & exequi facere.

Facultas procedendi quacunque alterius Judicis inhibitione non attenta.

Clausula hujus concessionis præservativa.

§. 6. Præsentes quoque, & desuper conficiendas literas, etiam ex eo, quod dicti Gubernatoris, & aliorum Tribunalium suprà dictorum, Notarii, Montistæ, aut alii interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, nec præmissis consenserint, aut aliàs de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, nullo unquàm tempore argui, notari, vel impugnari, aut aliàs ad viam juris reduci posse, sed semper validas & efficaces existere, & quoties revocatæ, seu reductæ forent, toties in pristinum statum restitutas, & reintegratas existere, neque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per nos vel alios Romanos Pontifices prædecessores seu successores nostros, sub quibuscunque verborum expressionibus, & formis, etiam motu, & scientia similibus pro tempore factis & faciendis comprehendi, sed semper ab illis, exceptas, & suum plenarium effectum sortiri debere.

Clausula sublata.

§. 7. Sicque per quoscunque Judices, & dicti Apostolici Palatii Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ contrariorum.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quarumcunque Congregationum, Societatum, Confraternitatum, Monasteriorum, Prioratuum, Cœnobiorum, Militiarum, Hospitalium, Conventuum, Religionum, Ordinum, & Ecclesiarum, & aliorum piorum locorum hujusmodi, necnon dictæ Urbis statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Vicario, Gubernatori, & Senatori, Conservatoribus, Reformatoribus dictæ Urbis, & aliis quibuscunque Judicibus, & Notariis prædictis, ex quibusvis aliis, illis & singulis illorum, sub quibuscunque tenoribus & formis, necnon quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie quomodolibet concessis, etiamsi in eis expresse caveatur, quod illis derogari nequeat, nisi derogationes hujusmodi, & causæ in eis forsan expresse, specialiter insererentur, ac de consensu Superiorum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, & aliorum piorum locorum, aut Judicum Notariorum hujusmodi fierent, aut aliàs factæ derogationes hujusmodi nemini suffragentur. Quibus omnibus & singulis, etiamsi illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat harum serie pari motu specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Et quòd prædicta donatio insinuari non debeat, nec minùs præsentes in Camera nostra præsentari, & registrari debeant; non obstantibus constitutionibus Pii IV. de registran. quibus quo ad hoc derogamus.

Exemplorum fides.

§. 9. Volumus autem, quòd earundem præsentium transumptis, etiam impressis, ac manu unius ex Administratoribus, & Notarii, domus, seu Collegii hujusmodi pro tempore existentium subscriptis, & sigillo dictæ domus munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 4. 24. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 24. Octobris, millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, Pontificatus nostri Anno quarto.

XXXVI.

Approbatio Indicis librorum prohibitorum à Pio IV. jam confirmati, nuper suppleti. Et facultas Cardinalium Congregationis super Indice, decidendi dubia desuper emergenda, cum innovatione aliorum indultorum eis competentium.

Hunc indicem habes in fine Concilii Tridentini, & supplementum habes in liberculo, jussu istius Pontificis mox impresso.

Super hoc Indice, Congregationem Cardinalium instituit Sixtus V. cum amplissimis facultatibus, ut in ejus const. 74. Immensa Congreg. 7. lib. 2. ubi notavi suprà in Tomo II.

Libros prohibitos habendi, seu legendi, licentias quomodolibet & quibusvis concessas, revocarunt Gregor. XV. in constit. 40. Apostolatûs infrà Tom. 3. & S. D. N. Urban. VIII. in const. 114. Apostolatûs, dicto Tomo 4.

CLEMENS EPISCOPUS,
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1595.

Prooemium.

Sacrosanctum Catholicæ fidei depositum, sine qua Deo placere, aut æternam salutem consequi nemini licet, ut salvum in Ecclesia Dei perpetuò conservaretur, posterisque inviolatum traderetur, pastoralis Romanorum Pontificum vigilantia, summo semper studio, & contentione laboravit. Ipsi enim à CHRISTO Domino, hujus tam pretiosi depositi auctore, & illud fideliter custodiendi, & bonum semen patrisfamilias, ab inimici hominis zizaniis discernendi, & Ecclesiam salutari doctrina ædificandi, præcipuam curam, summamque potestatem, in Beatissimo Petro Apostolorum Principe acceperunt. Quocircà sanctæ memoriæ Gelasius Primus, & Gregorius Nonus, aliique complures Romani Pontifices prædecessores nostri zelo zelati pro Domo Domini exercituum, ut hanc fidei Catholicæ, doctrinæque integritatem, salvam incorruptamque in Ecclesia Dei retinerent, Apostolici animi magnitudine pro muro domus Israël, adversus ejusdem fidei hostes, seipsos opponentes, ne illorum dolis & insidiis, imprudentes, & simpliciores homines caperentur, lucem à tenebris, prava à rectis sejunxerunt, quæ sequenda, quæ cavenda essent, Christifidelibus declararunt, probatos, laudabiles, orthodoxos libros ab adulterinis, perniciosis, & apocryphis, singulari diligentia distinxerunt, postremò hæreticorum impia dogmata, & noxia ac venenata scripta, Conciliorum decretis, Pontificiis Constitutionibus, aut alio opportuno censuræ genere, condemnarunt.

Concilium Tridentinum hunc Indicem confecit, & Pio IV. illius approbationem remisit, ut legitur in fine dicti Concilii.

§. 1. Sed cum nostris hisce calamitosis, & novissimis temporibus antiquus humani generis hostis, à sua malitia nunquam recedens, ad eandem Catholicam doctrinam, & veritatem labefactandam, pestiferas hæreses, & detestabiles errores, aut novos conflasset, aut veteres ex inferis excitasset, sacra Tridentina Synodus, pestilentem noxiorum librorum copiam, quæ plus nimio excreverat, coercere, atque auferre cupiens, primùm quidem doctissimos aliquot viros delegit, qui de tota ea recognoscerent, & deliberarent, deinde verò, cùm ii in negotio non parùm progressi essent, justis de causis eadem Synodus permota, ad ipsam Apostolicam Sedem integram rem deferendam statuit.

Pius IV. approbavit in constit. 76. Dominici.

§. 2. Itaque felic. re. Pius Papa IV. prædecessor noster, qui tunc ad Ecclesiæ gubernacula sedebat, Prælatis quibusdam doctrina, & prudentia præstantibus adhibitis, Indicem librorum prohibitorum, & Regulas quasdam, per suas literas in forma Brevis promulgavit, & ejusmodi noxiorum librorum detrimentis depellendis opportunè providit. Cæterùm, licèt illa, pro temporis ratione, prudenter fuerint tunc constituta, tamen cùm Satanæ astutia, in hujusmodi librorum editione nova in dies mala crescerent, nam

post

post illud tempus alii etiam libri perniciosi partim conscripti atque editi, partim, qui scripti erant, & anteà delituerant, in medium prodière, quorum lectione simpliciores & incauti homines, in errores induci facilè poterant. Propterea piæ mem. Sixtus Papa V. prædecessor noster multis illustratis, atque ad regulas adjectis necessariis rebus, mandavit, ut nonnulli alii ejusdem generis libri, eidem Indici adderentur.

Sixt. V alios libros addi jussit, sed re infecta obiit, & iste Pont. perfecit.

§. 3. Verùm, cùm idem Sixtus, re minimè absoluta, ab humanis excesserit, Nos animarum saluti, quantum cum Domino possumus, consulentes, quod jam pridem utiliter cœptum, & à multis diu desideratum erat, hoc tempore omninò perficiendum, atque in lucem edendum duximus. Venerabili igitur Fratri nostro Marco Antonio Episcopo Prænestino de Columna, & dilectis filiis nostris Augustino S. Marci, de Verona, Simeoni S. Anastasiæ, de Terranova, Hieronymo S. Mariæ super Minervam, Asculano Friderico S. Mariæ Angelorum in Thermis, Borromæo, Francisco S. Mariæ Transpontinæ, Toleto, titulorum Presbyteris, necnon Ascanio S. Mariæ in Cosmedin, de Columna Diacono Cardinalibus, super hujusmodi Indice per nos deputatis, aliisque piis & eruditis viris in consilium adhibitis, ea omnia ac singula, quæ à Sixto V. ut suprà diximus, instituta erant, diligenter examinanda commisimus, quæ cum magno studio visa, ac Deo favente, demùm absoluta fuerint.

Et modo approbat.

§. 4. Nos tam eandem Pii prædecessoris constitutionem & indicem, ac Regulas, quorum omnium tenores haberi volumus pro expressis, quàm hæc ipsa illis addita, prout inferiùs descripta sunt, omnia & singula, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & præsentis scripti patrocinio communimus, atque ab omnibus, tam universitatibus, quàm singularibus personis ubique locorum existentibus, sub eisdem pœnis in dicta Pii constitutione contentis, observari præcipimus, & mandamus. Quò autem facilius negotium, cùm prohibitionis, tum expurgationis & impressionis librorum peragatur, eas omnes facultates, privilegia, & indulta, quæ rec. mem. Pius V. Magistro sacri Palatii primùm, deinde Gregorius XIII. & Sixtus V. Cardinalibus Congregationis prædictæ concesserunt, quorum tenores hic volumus haberi pro expressis, confirmamus, & quatenus opus est, innovamus, in his omnibus, quæ additis in hoc indice non adversantur.

Dubia super eo emergentia, decisioni Congregationis remittit.

§. 5. Volumusque præterea, ac decernimus, ut si quæ in posterum dubitationes, aut controversiæ circà ipsum Indicem, illiusque Regulas, aliaque illis addita emerserint, ad Congregationem suprà dictorum Cardinalium, seu aliorum, qui pro tempore super indice hujusmodi deputati fuerint, referantur, & ex sententia eorundem Cardinalium, nobis, aut successoribus nostris, si rei gravitas id postulaverit consultis, declarentur, & decidantur, quorum auctoritatem cum permittendis, tum prohibendis, expurgandis, & imprimendis libris, aliisque ad eam rem pertinentibus explicandis, volumus esse præcipuam, atque ita mandamus, ab omnibus Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, & dilectis filiis Inquisitoribus, Universitatibus, Magistris, Doctoribus, Bibliopolis, Impressoribus, Mercatoribus, Gabellariis, cæterisque omnibus cujuscunque gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Ecclesiasticis, sæcularibus, vel regularibus, quàm laicis quocunque honore, vel dignitate præditis, inviolabiliter observari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibus, synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscunque tenoribus & formis in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & ad verbum inserta mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Exemplis credi jubet.

§. 7. Decernentes earundem præsentium exemplis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Prælati alicujus Ecclesiastici obsignatis, eandem haberi fidem, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 4. 17. Octobris.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die 17. Octob. 1595. Pontificatus nostri Anno quarto.

XXXVII.

Quod in crimine Assassinii contrà personas Ecclesiasticas, declaratio spectet ad Judicem Ecclesiasticum, & contrà Milites, aliasque personas Conventus & Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani pertineat ad eorum Superiores, adjuncto Episcopo loci, antequàm Judices sæculares aliquam declaratoriam desuper ferant, vel ad pœnarum executionem deveniant.

Cætera de hac Militia, & Religione, plenè tibi indicavi suprà in Tomo I. fol. 39. Constit. 2. Anastas. IV. Christianæ, lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1595.

Ne Judices sæculares in personas Ecclesiasticas, ultrà quam deceat manus extendant.

§. 1. Æqua, & circumspecta Romani Pontificis providentia, inter cætera, quæ ei divinitùs incumbunt onera, illud etiam solicitè prospicere, & cavere debet, ne sæculares Judices in personas Ecclesiasticas, & præsertim Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, pro fidei Catholicæ adversus Christiani nominis hostes defensione assiduè laborantes, sub prætextu criminis Assassinii, ultrà quam deceat manus extendant.

Utque Milites Religiosi suis privilegiis perfruantur.

§. 2. Propterea nos pro pastoralis Officii nostri munere, his malis, atque incommodis, quæ de cætero evenire possent, opportuna ratione obviare volentes, & ut Milites Religiosi, ac personæ Hospitalis prædicti, in suis immunitatibus & privilegiis, ut par est, conserventur illæsi, Motu proprio non ad ipsius Religionis, aut alicujus pro ea nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine.

Decernit declarationem criminis assasinii ad Judicem Ecclesiasticum pertinere. Et quoad hos Milites spectare ad eorum Superiores adjuncto loci Episcopo.

§. 3. Hac nostra perpetuis futuris temporibus valitura constitutione decernimus, declarationem criminis Assassinii ad Judicem Ecclesiasticum omninò pertinere.

§. 4. Ideòque omnibus, & singulis quarumcunque Civitatum, Provinciarum, Terrarum, Regnorum, & Dominiorum, Curiis, Tribunalibus, Magistratibus, necnon Gubernatoribus, Potestatibus, Officialibus, & Ministris, cæterisque personis quacunque etiam Regali, Imperiali, & alia auctoritate & potestate fungentibus, & functuris, auctoritate Apostolica tenore præsentium districtè prohibemus, atque interdicimus, ne sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, à qua non nisi à Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo constituti absolvi queant, aliisque pœnis nostro, & successorum nostrorum pro tempore existentium arbitrio infligendis, & per quemcunque eorum ipso facto & ipso jure sine aliqua declaratione incurrendis, audeant, vel quoquo modo præsumant, ex nunc de cætero in perpetuùm contrà aliquos dicti Hospita-

auctoritate decernimus, ut superior instante Episcopo, intrà terminum ab Episcopo præfigendum, & sub eisdem indignationis nostræ, ac privationis dignitatum & officiorum obtentorum, necnon & sub inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, ac ulterius privationis activæ, & passivæ vocis, ad quas à nemine præterquàm à nobis, & à Romano Pontifice pro tempore existente restitui possit, ipso facto similiter incurrendis pœnis, ipsum regularem delinquentem à loco ad quem transmissus fuit, revocare, & in quo deliquit constituere, seu sistere teneatur. Quòd si hoc etiam facere prætermiserit, per præsentes similiter statuimus, ut Ordinarius loci, ad quem regularis delinquens transmissus fuerit, super præmissis ab ipso Ordinario loci, in quo deliquit, similiter requisitus, vel aliàs de illius delicto informatus, ut præfertur, tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, prædictum Concilii decretum omninò exequi, & in regularem delinquentem severè animadvertere possit, & debeat.

Et ita, & non aliàs judicari posse decernit.

§. 4. Decernentes sic & non aliter, per quoscunque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulasque contrariis derogatorias apponit.

§. 5. Non obstantibus quibusvis eorundem Ordinum, vel institutorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Formam & effectum publicationis addit.

§. 6. Ut autem præsentes literæ omnibus suprà dictis innotescant, mandamus illas ad Valvas Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ affigi, & publicari, volumusque post quindecim dies, eos, qui in Urbe sunt, qui verò extrà eam, & citrà montes, intrà quatuor, qui demùm ultrà montes erunt, intrà octo menses à die publicationis hujusmodi computandos, perindè afficere & arctare, ac si eorum unicuique personalitar intimatæ fuissent.

Fidemque transumptis dari præcipit.

§. 7. Ac earundem præsentium literarum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ obsignatis, eandem fidem in judicio, & extrà illud haberi, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum præcepti, voluntatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c.

Dat. P. A. 5. 25. Februar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, septimo Calend. Martii, Pontificatus nostri Anno quinto.

Publicatio.

Anno à nativitate Domini 1596. indictione 9. die verò 18. Martii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ VIII. Anno ejus 5. rescriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicæ S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ, per nos Josephum Spadam, & Ludovicum Massarutium Sanctissimi D. N. Papæ Curs.

Gabriel Savarellus mag. Curs.

XL.

Moderatio Bullæ Sixti V. contrà Clericos malè promotos, & eos promoventes editæ, cum præservatione pœnarum ibidem, simoniacè ordinatis, & ordinantibus inflictarum.

Hæc Constitutio est num. 91. suprà, lib. 2. Sanctum, ubi alia de materia indicavi.

Novissimam contrà malè ad sacros, vel minores Ordines, seu Clericalem characterem ordinantes, & malè ordinatos, edidit Sanctionem S. D. N. Urbanus VIII. ut in Constitutione 33. Secretis infrà Tomo 4.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1595.

Exordium.

ROmanum Pontificem decet, ea, quæ ob justas causas interdùm statuta sunt, cùm ipsa rerum experientia suadet, moderari, & immutare, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

Sixti V. Bulla hic est citata.

§. 1. Aliàs sanè emanarunt literæ felic. record. Sixti PP. V. prædecessoris nostri, contrà Clericos malè promotos, ac in Episcopos in Ordinum collatione peccantes, tenoris &c.

Omittitur insertio Bullæ, quoniam eam habes in loco cit. in rúb

Moderatio dictæ const. Sixti V. ejusque reductio ad terminos sacrorum Canonum, & Bullæ Pii II. & Concilii Trident.

§. 2. Nos animadvertentes in dictis literis nihil ferè quoad ea, quæ in Ordinum collatione servanda sunt, disponi ultrà id, quod in sacris Canonibus, & in Concilii Tridentini decretis, ac aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutionibus dispositum fuit, sed diversas pœnas, & censuras Ecclesiasticas contrà Episcopos, & alios Prælatos in Ordinum collatione peccantes, & similiter contrà Clericos, tam sæculares, quàm cujusvis Ordinis, instituti, & militiæ regulares malè promotos constitui, absolutionemque, & dispensationem Sedi Apostolicæ reservari, & aliàs, sicut in præfatis literis continetur. Considerantesque tam promoventes, quàm eos, qui ad dictos ordines promoventur, sæpè censuris & pœnis hujusmodi, ob illarum multiplicationem in eorum perniciem animarum, variis modis illaqueari, nonnullos ex Prælatis & Episcopis in conferendis hujusmodi Ordinibus nimis scrupulosè procedere, multosque metu pœnarum, & censurarum præfatarum, ab Ordinum collatione prorsùs deterreri, adeò, ut Clericorum, & Sacerdotum numerus propterea aliquibus in locis valdè imminutus sit, omnium in præmissis securitati, ac animarum saluti, paterna charitate prospicere volentes, motu proprio, & ex scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione, suprà dictas literas ad terminos sacrorum Canonum, ac Constitutionis re. mem. Pii Papæ II. etiam prædecessoris nostri, quæ incipit: Cùm ex Sacrorum Ordinum, sub dat. videlicèt quintodecimo Kalend. Decembris, Pontificatus sui anno quarto, cujus tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, & ad dispositionem decretorum Sacri Tridentini Concilii restringimus, & reducimus, necnon censuras, & pœnas, in eisdem Sixti literis contrà quoscunque præterquàm contrà simoniacè ordinantes, & ordinatos, inflictas, quas volumus in suo robore permanere (aliis etiam pœnis, & censuris per eosdem Canones, ac Constitutionem Pii II. Conciliumque Tridentinum injunctis salvis, & firmis remanentibus) moderamur, & abolemus.

Clausula sublata.

§. 3. Decernentes sic, & non aliter per quoscunque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem Romanæ Curiæ Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non

Clausula derogatoria.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum fides, & Sanctio pœnalis.

§. 5. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Prælati vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum &c.

Dat. P. A. 5. 28. Februar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, pridie Calendas Martii Pontificatus Nostri Anno quinto.

XLI.

Institutio Congregationis super Baronibus Status Ecclesiastici, cum jurisdictione eorum Castra & bona etiam fideicommissis subjecta, distrahendi, pro satisfactione suorum creditorum.

Quòd autem Barones isti teneantur eorum Vasallos ab obligationibus pro eis contractis liberare, jussit Pius IV. in constitut. 18. Quia, lib. 2. ubi notavi suprà in Tomo 2.

Edita An. D. 1595.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

JUstitiæ ratio, & publicæ fidei causa postulat, ut eorum, qui pecunias nostris & S. R. E. subditis crediderunt, seu quibus aliquid ab eisdem, quavis occasione vel causa debetur, indemnitati, pro munere nostro, opportuno remedio consulamus.

Causa hujus institut.

§. 1. Cùm igitur multorum querelis jamdiu ad nos perlatum sit, & quotidianis expostulationibus perferatur, nonnullos Barones & Domicellos, nostros & S. R. E. subditos, tam in Urbe ejusque districtu, quàm in universo statu nostro Ecclesiastico existentes, contracto variis de causis ære alieno, nullam prorsus inire rationem illud dissolvendi, immò nec annuas fructuum præstationes idcircò debitas, maximo creditorum incommodo, persolvere, ipsosque adeò creditores, dum eorum credita à dictis Baronibus, & Domicellis exigere conantur, magnos sumptus facere, & variis litibus implicari, & nihilominùs credita ipsa nullo modo consequi posse, fidejussores etiam, qui pro eisdem Baronibus & Domicellis, sese, & bona sua quoquo modo obligarunt, ab eorum obligationibus minimè posse liberari. Prætereà, licet alias ad eorumdem Baronum & Domicellorum res aliquo pacto sublevandas, à nonnullis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, ac etiam forsan à nobis, ex speciali gratia, concessa fuerit facultas, quosdam pecuniarum Montes super eorum Civitatibus, Terris, Castris, Casalibus, & aliis bonis stabilibus, ad diversas summas ascendentes, erigendi cum obligatione etiam, per ipsos Barones facta fructus, hoc nomine singulis annis conventos, solvendi, ac certis modo, & forma Montes erectos, intra præscriptum tempus, extinguendi, eos tamen qui pecunias in dictis Montibus posuerunt, hactenus annuas fructuum præstationes, à nonnullis ex dictis Baronibus, & Domicellis consequi non potuisse, neque adhuc posse, ac præthereà aliquos etiam Barones & Domicellos, eosdem Montes, vel eorum partem, juxta eorum obligationem, statuto tempore non extinxisse, nec forsan ulteriùs de illorum extinctione cogitare, quo fit, ut iidem creditores, sub fide publica hactenus magno detrimento affecti fuerint, & indies magis ac magis afficiantur.

Institutio Congregationis, pro satisfactione creditorum cujuscunque

§. 2. Nos hisce malis, pro officii nostri munere, occurrere, & debitæ supradictorum creditorum (inter quos plerique pauperes, complures etiam pupilli, & viduæ sunt) satisfactioni expedita aliqua ratione providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, deque Apost. potestatis plenitudine, dilectum filium nostrum Bartholomæum, S. Mariæ in Porticu Diaconum, Card. Cæsium nuncupatum, necnon dilectos filios Tiberium Cerasium Cameræ Apostolicæ Clericum, Paulum Coperchium Fisci, & dictæ Cameræ Advocatum, Paulum Æmilium Zacchiam ejusdem Cameræ Commissarium generalem, ac Rudolphum Bonfiolum Senatorem Bononiensem ad infrascripta omnia, & singula facienda, Apostolica auctoritate, tenore præsentium constituimus, assumimus, & deputamus, ac eisdem liberam, amplam, & plenam facultatem & auctoritatem concedimus, & impartimur, ut conjunctim omnes, seu saltem idem Bartholomæus Cardinalis, & major ipsorum pars, omnibus, & singulis, tam instrumentariis, sive hypothecariis, quàm Chirographariis, ac etiam Legatariis, & ratione mercedis, cibariorum, & vestiarii, seu alias quovis modo privilegiatis, vel mercium, sive aliarum rerum occasione, aut etiam ex causa fidejussionum, pro eisdem Baronibus seu Domicellis, ac pro qualibet summa, & quantitate quorumcumque Principum, Ducum, Marchionum, & Comitum, aliorumque Baronum, & Domicellorum, nostrorum, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subditorum, in Urbe ejusque districtu, & in universo Statu nostro Ecclesiastico existentium, cujuscumque status, gradus, conditionis, & ordinis fuerint, etiamsi dignitate quacumque Ecclesiastica, etiam Cardinalatus honore præfulgeant, aut ipsorum parentum seu antecessorum, vel auctorum quorumcumque creditoribus, etiamsi eorum vassalli & subditi, aut alii quicumque fuerint, qui de ipsorum creditis, ex quavis causa, & ad quamcumque summam, ut præfertur, ascendentibus, per mandata executiva, à quibusvis Judicibus Urbis aut alterius loci Status prædicti, decreta & relaxata docuerint, ipsaque mandata exhibuerint, quàm primum, absque ulla dilatione, non obstantibus quibuscumque inhibitionibus, dilationibus, supersessoriis in forma non gravetur, aut alias quomodolibet ab iisdem, vel aliis Judicibus, aut etiam forsan à nobis, sive de ordine ac mandato nostro emanatis, & emanandis, quas omnes, & singulas, ex nunc, auctoritate præsentium revocamus, annullamus, & irritamus, infrascriptis modis & formis satisfieri curent, mandent, & cum effectu faciant, videlicet.

Baronis, his modis videlicet.

Exhibitis à creditoribus mandatis executivis per Judices relaxatis contra Barones. Congregatio illa exequi faciat, absque alia citatione super quibuscunque eorum bonis & castris nomine Cameræ Apostolicæ ad commodum creditorum, & statim cesset Baronum jurisdictio; & ejus exercitium.

§. 3. Prædictorum Deputatorum Congregatio, exhibitis mandatis prædictis, absque alia citatione, & tela judiciaria, & sine ulla causæ cognitione, super veritate crediti, vel discussione justitiæ, aut nullitatis mandatorum relaxatorum, tamquam meri, & puri executores, & propria auctoritate, & mandato, & sine vitio spolii attentatorum, aut nullitatis, omnium & quarumcumque Civitatum, Terrarum, Castrorum, Casalium, Palatiorum, & aliorum bonorum immobilium, tam in Urbe ejusque districtu, quàm alibi ubicumque in nostro Statu ecclesiastico existentium, ad ipsos Principes, Duces, Marchiones, Comites, vel Barones aut Domicellos quoscumque, contra quos vel eorum auctores, parentes, & quosvis antecessores, seu hæreditaria eorum bona quæcumque mandata hujusmodi ex quavis causa, ut suprà dictum est, relaxata fuerint, vel eorum partem, arbitrio ipsius Congregationis pertinentium, & per eos quocumque titulo habitorum, & quovis modo tentorum, & possessorum, realem, actualem, & corporalem possessionem, nomine Cameræ Apostolicæ capi, & retineri, ad commodum tamen, & utilitatem eorumdem creditorum, per mensem duntaxat immediatè sequentem, à die captæ possessionis, à qua die omnis ipsorum Principum, Ducum, Marchionum, Baronum seu Domicellorum, & aliorum prædictorum jurisdictio, & illius exer-

citium atque administratio, penitùs cesset, & cessare debeat, ita quòd ipsi non possint per se, vel alios in Civitatibus, Terris, Castris, Casalibus, Palatiis, & aliis locis, & bonis prædictis sese ingerere, aut aliquo pacto intromittere, sed illorum jurisdictio, & administratio penes dictam Congregationem, seu personas ab ea deputandas remaneat, omninò curent, & re ipsa præstent.

Elapso mense Civitates, & bona eorum subhastanda proponat, & absque expensis plus offerenti deliberet.

§. 4. Quo mense elapso, Civitates, Terras, Castra, Casalia, Palatia, & alia bona hujusmodi subhastanda proponant, & plus offerenti, omissa penitùs omni alia solemnitate, & sine solita etiam subhastatione, & deliberatione, per manus Cursorum, seu aliàs fieri consueta, & absque illarum expensis, prævia duntaxat unius edicti per dies quindecim in locis publicis affixione, ad deliberationem plus offerenti, cum cedula bancharia idonei Mercatoris, servata tamen, quoad personas, quæ Civitates, Terras, Castra, & alia bona hujusmodi emere voluerint, forma constitutionis felicis recor. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri, super prohibitione alienandi Castra, & alia bona stabilia in statu Ecclesiastico existentia, sine Sedis Apostolicæ licentia, aliis personis, quàm vasallis ejusdem Status, deveniant, illasque, & illa deliberent, & vendant, ac instrumentum, vel instrumenta quæcunque, & alia desuper necessaria, & opportuna, obliganda etiam personas Principum, Ducum, Marchionum, Baronum, & Domicellorum prædictorum, & bona eorum, pro evictione, etiam in forma ejusdem Cameræ Apostolicæ celebrent, & celebrari faciant.

Pretium inde reductum creditoribus consignari faciat.

§. 5. Ac pretium inde redigendum, in satisfactionem dictorum creditorum, juxtà eorum anterioritatem, & potioritatem, recepta priùs ab eis jurium cessione, ad favorem emptoris, & si eidem Congregationi visum fuerit, præstita etiam ab ipsis idonea cautione, seu facta obligatione de eodem pretio restituendo prioribus, & potioribus, ad omne mandatum sui Judicis, consignent, & consignari faciant.

Camera Apostolica inter oblatores admittatur.

§. 6. Inter oblatores autem, Cameram Apostolicam, seu ejus Commissarium, si offerre voluerit, ad offerendum admittant.

Oblatore non reperto Cameræ adjudicat pro pretio extimando, & ipsa creditoribus satisfaciat.

§. 7. Sed si intrà dictos quindecim dies nullus oblator reperiatur, tunc Congregatio prædicta, Civitates, Terras, Castra, & alia prædicta, eidem Cameræ nostræ Apostolicæ adjudicet, liberet, ac vendat, & ipsa Camera nostra Apostolica, prævia æstimatione, per unum, vel plures æstimatores ab ipsa Congregatione deputandos, pro illo pretio, quod æstimatum fuerit, illas, & illa pro se accipere debeat, & de dicto pretio omninò suprà dictis eorum creditoribus satisfacere teneatur.

Subhastatio eadem, & deliberatio fiat, si extrajudicialiter constiterit Montem, vel censum Baronis non fuisse debito tempore extinctum, aut fructus non solutos, vel alia per eum promissa non impleta.

§. 8. Declaramus autem, si inter dictos creditores reperientur aliqui, qui occasione quorumvis, tam Montium, quàm Censuum, intuitu, ac contemplatione ipsorum Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum, & Domicellorum, vel eorum Authorum, & Prædecessorum suprà dictorum, erectorum, & impositorum respectivè creditores fuerint, & quibus de fructibus idcircò debitis hactenùs integrè satisfactum non erit, vel in futurum non satisfiet, in præmissis eum servari debere modum, & ordinem, ut capta summaria informatione, etiam extrajudiciali per dictam Congregationem de lapsu temporis, & de satisfactione non secuta, absque ulla, ut dictum est, causæ cognitione, ad subhastationem, deliberationem, venditionem, & adjudicationem suprà dictarum Civitatum, Terrarum, Castrorum, & bonorum pretio, ut suprà extimando, modo, & forma prædictis, & ulteriùs ad extinctionem dictorum Montium, & censuum, ac satisfactionem dictorum fructuum, usque ad diem dictæ extinctionis decursorum, ipsa Congregatio omninò deveniat. Idemque servari volumus, & mandamus, quoad illos Principes, Duces, Marchiones, Comites, Barones, & Domicellos, qui licèt dictos fructus suo tempore quotannis solverint, suprà dictos tamen Montes, ut præfertur, erectos, vel census impositos, & venditos, intrà tempora in erectione ipsorum Montium, aut in impositione, & venditione censuum fidejussoribus promissa, vel aliàs conventa, non extinxerint; aut in futurum debitis temporibus non extinguent, seu etiam alia pacta in eisdem Montium erectionibus, & censuum impositionibus, & venditionibus apposita, & aliàs conventa, seu in quibuscunque contractibus, in quibus, seu quorum vigore dicti Barones, & Domicelli, aut eorum auctores, seu antecessores, debitores existunt adjecta non adimpleverint, vel non observaverint, aut in futurum non observabunt, sive adimplebunt, in toto vel in parte, ipsa Congregatio eos ad dictorum Montium, & censuum integram extinctionem, & debiti solutionem, ac creditorum satisfactionem, etiamsi dies totius Montium, & censuum extinctionis, vel debiti solutionis non advenerit, cogat, & compellat.

Fideicommissa &c. hæc non impediant.

§. 9. Volumus etiam, & pari motu, ac potestate decernimus, Principes, Duces, Marchiones, Barones, & Domicellos suprà dictos, seu illorum quoscunque pro tempore successores, subhastationem, deliberationem, venditionem, & adjudicationem, & alia prædicta, impugnare, impedire, vel retardare non posse, nec adversus ea aliquo modo se tueri, aut pro illorum revocatione quocunque tempore instare, etiam ea ratione, vel prætextu, quòd ipsi in Castris, & bonis prædictis sint hæredes cum beneficio legis, & inventarii, vel non succedant illis, qui debita prædicta contraxerunt, sed quod loca, & bona suprà dicta ex antiquis investituris, concessionibus, fideicommissis, donationibus, vel ex contractibus etiam ex causa dotium, vel quacunque alia de jure privilegiata consecuti fuerint, vel ad ea vocati sint, mandatave à Judicibus fuerint tantummodò decreta, seu relaxata contrà bona hæreditaria illorum, qui debitum hujusmodi contraxerunt, sed satis sit, & sufficiat, quod ii, qui debitum contraxerunt, dicta bona quovis titulo, & modo tenuerint, & possederint, seu quòd ipsi Barones, & Domicelli simili modo illa teneant, & possideant, aut ex eo, quòd creditores ex causa Montium, & censuum, restitutionem sortis principalis petere non possint, se à fidejussione eximi, quibus, & aliis quibuscunque allegationibus, seu subterfugiis non obstantibus, ad executionem, nihilominùs subhastationis, & deliberationis, & aliorum præmissorum suprà dictarum Civitatum, Terrarum, Castrorum, & locorum deveniri omninò debeat, illaque robur perpetuæ firmitatis sortiantur, & obtineant.

Illisque plenissimè derogatur.

§. 10. Ut autem præmissa omnia, & singula ad favorem omnium creditorum prædictorum statuta, & disposita, statim sine ulla mora, aut aliquo impedimento, executioni demandari possint, omnibus, & quibuscunque investituris, concessionibus, donationibus, fideicommissis, primogenituris, & alienandi prohibitionibus, necnon pactis de succedendo tam in contractibus, quàm in ultimis voluntatibus purificatis, & purificandis super Civitatibus, Castris, Casalibus, Palatiis, & aliis bonis immobilibus hujusmodi, per quoscunque ascendentes, seu collaterales, ac penitùs extraneos, ac forsan ipsos etiam Romanos Pontifices prædecessores nostros, etiam Motu proprio, & consistorialiter emanatis, & sub quibusvis clausulis, vinculis, & cautelis, quomodolibet factis, & confirmatis, quorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, ac etiam regulæ nostræ de non tollendo jure quæsito, Motu, scientia, & potestate similibus, plenissimè, ac latissimè derogamus, ac derogatum esse volumus.

§. 11.

Aliaque bona liberaBaronum dictis fideicommissis supposita censeantur.

§. 11. Quod si forsan iidem Principes, Duces, Marchiones, Barones & Domicelli, aliqua alia bona stabilia nulli investituræ, concessioni, donationi, fideicommisso, primogenituræ vel alienandi prohibitioni, aut pacto de succedendo, aliisque prædictis subjecta, vel alias immunia, & exempta & libera quoquo modo possederint, nos pari motu, & auctoritate, eadem bona investituræ, concessioni, donationi, fideicommisso, primogenituræ, prohibitioni, & pacto prædictis in locum bonorum venditorum prædictorum, in omnibus, & per omnia subjicimus, substituimus, & subrogamus, & per eamdem Congregationem, secuta venditione prædicta, subjici, substitui & subrogari debere decernimus & mandamus.

Clausula sublata.

§. 12. Declarantes nihilominùs Civitates, Castra, & bona, sic ut suprà, vendita & assignata, semper, & quocumque tempore penes illorum emptores, & Cameram præfatam, ac successores eorumdem ab omnibus fideicommissis, primogenituris, prohibitionibus, pactis, donationibus, necnon nexibus, oneribus, vinculis, hypothecis, obligationibus, ac aliis prædictis, libera, & semper exempta, remanere debere, ita ut nullo umquam tempore prætextu prædictorum fideicommissorum, primogeniturarum, prohibitionum, pactorum, donationum, nexuum, onerum, vinculorum, hypothecarum, obligationum vel successionum, tam ex testamento quam ab intestato, emptores, Camera & successores prædicti, molestari seu inquietari quomodolibet possint, salvis tamen responsionibus, canonibus, censibus, ratione directi dominii, seu cujuslibet alterius superioritatis, occasione dictorum bonorum, eidem Cameræ debitis.

Si de pretio quid supererit, investiatur ut hic.

§. 13. Cæterùm volumus, & eidem Congregationi pariter mandamus, ut si ex pretio bonorum vigore præsentium vendendorum, aliquid solutis debitis supererit, id quod superfuerit, si bona vendita alicui fideicommisso, prohibitioni, vel alteri cuicumque oneri, seu vinculo subjecta esse constiterit, in aliorum bonorum stabilium vel locorum Montium non vacabilium, quæ eidem fideicommisso, prohibitioni, oneri, & vinculo in locum bonorum venditorum omninò subjaceant, converti curent, & faciant, eorumque fructus singulis annis in aliorum similium bonorum vel locorum Montium emptionem investiri debere declarent, & cum effectu investiri faciant, donec ad valorem, & summam bonorum venditorum ascenderint, quæ pariter omnia fideicommisso, prohibitioni, oneri ac vinculo hujusmodi, in omnibus, & per omnia, prout bona vendita hujusmodi àntea erant, subjecta existant. Si verò bona eadem vendita nulli fideicommisso prohibitioni, seu oneri & vinculo obnoxia fuerint, Congregatio ipsa partem quæ supererit ex pretio hujusmodi, solutis debitis ut præfertur, ipsis Principibus, Ducibus, Marchionibus, Baronibus & Domicellis, solvi, & consignari faciant.

Castra per Cameram sic emenda non comprehenduntur per triennium sub Bulla Pii V. quæ est 35. lib. 2. tom. 2.

§. 14. Civitates verò, Terras, Castra & loca jurisdictionalia per Cameram Apostolicam in vim præsentium emenda, & acquirenda, in Constitutione fel. recordationis Pii Papæ Quinti prædecessoris nostri, de Civitatibus, Terris, Castris & locis S.R.E. non infeudandis, per triennium, à die illarum venditionum computandum, minimè comprehendi debere declaramus.

Clausula sublata.

§. 15. Decernentes sic & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ prædictæ Præsidentes Clericos, S. R. E. Camerarios, necnon ejusdem, S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ contrariorum derogatoriæ, & Sanctio pœnalis.

§. 16. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac legibus municipalibus Urbis, necnon Civitatum, Terrarum, Castrorum & locorum supradictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, ac investituris, etiam in remunerationem, aut ex quavis alia causa onerosa, aut ex contractu, erectionibus dignitatum, aliisque quibusvis concessionibus, dictis Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus & Domicellis, sub quibuscumque verborum formis & tenoribus, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & irritantibus ac aliis decretis in contrarium, præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis & innovatis, necnon fideicommissis, ac ultimis voluntatibus, donationibus, pactis quorumcumque aliisque præmissis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica & expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso & forma illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum omnium, & singulorum præmissorum specialiter, & expresse ac latissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo, &c.

D. P. An. 5. die 25. Junii.

Dat. Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, septimo Kalend. Julii, Pontif. nostri quinto.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini 1596. *indict.* 9. *die vero ultima mensis Junii, Pont. Sanctiss. in Christo Patris, &* D. N. D. *Clementis divina providentia Papa VIII. Anno V. Retroscripta littera Apostolica, affixa & publicata fuerunt in valvis Basilicarum Principis Apostolorum, Sancti Joannis Lateranensis, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Catherinum Menandi, & Petrum Aloysium Peregrinum Curs.*

Prosper Spada, Mag. Curs.

XLII.

Quòd Itali extra Italiam non habitent in locis, ubi liber, & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat.

Edita An. D. 1596.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus Constitut.

CUm sicut non sine magno animi nostri dolore accepimus, quamplures Christi fideles ex diversis Italiæ partibus, eorum patriis, ubi vera, & sancta Catholica & Apostolica Religio viget, & publicè prædicatur, discedentes, abeant in longinqua loca, ubi non solùm hæreses impunè grassantur, sed quod pejus est, Catholicæ Religionis usus publicè interdicitur, & prohibetur, quo fit, ut personæ ibi permanentes, etiamsi Catholicæ sint, cogantur tamen contra eorum pia desideria, sacrosanctæ Missæ sacrificio, aliisque divinis Officiis, ac Sanctorum sacramentorum perceptione, in suarum animarum discrimen diutiùs carere.

Itali non habitent in locis in quibus Catholicæ fidei cultus liber non permittitur.

§. 1. Quare nos, his & aliis malis, & periculis inde provenientibus, quantum cum Domino possumus, obviare cupientes, hac nostra in perpetuum valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, ut de cætero nullus Italus, sive Mercator, sive cujusvis alterius conditionis, vel status existat, quovis quæsito colore, prætextu vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Civitate, Oppido seu loco, ubi aliqua Ecclesia cum Parocho, vel Pastore, seu Sacerdote Catholico non existat, in qua liberè & sine omni periculo palam, & publice celebrari, & audiri possint sacrosanctæ Missæ, & alia divina Officia, & Conciones, ac Sacramenta Ecclesiastica ministrari, mortuorum corpora sepeliri, & cætera fieri juxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

Evitentque hic enarrata.

§. 2. Utque iidem Itali abstineant à Matrimoniis cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum sepulturis, filios suos de sacro fonte levari per hæreticos non permittant, nec ipsi vicissim hæreticorum filios, nisi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, levare præsumant, Medicorum quoque hæreticorum opera, necessitate cessante, & ubi adsit copia Catholici Medici idonei, non utantur.

Ad habitandum ibi non accedant, nisi id prius significent Ordinariis vel Inquisitoribus, qui cum eis hic descripta servent.

§. 3. Cùm vero Itali prædicti ex Italia recedunt, ad morandum seu inhabitandum in partibus prædictis, id significent suis Ordinariis, vel inquisitoribus locorum, à quibus serio admoneantur, ut in eis perpetuò Catholicam, & Orthodoxam fidem constanter retinentes, & profitentes, piam & Catholicam vitam ducant, Dominicos & Festos dies, abstinentias, & sacra jejunia ab Ecclesia præcepta religiose colant, atque omnem hæresim, & errorem, hæreticos, schismaticos, & ab Orthodoxa fide aberrantes fugiant, & evitent, ac ut saltem singulis annis de eorum Sacramentali peccatorum confessione, & Sanctissimæ Eucharistiæ perceptione per eos facta, fidem seu testimonium ipsis Ordinariis, vel Inquisitoribus in Italiam transmittant, ad quod, & nos dictos Italos tenore præsentium teneri, & obligatos esse decernimus, & mandamus.

Inobedientes vel de hæresi suspecti inquiri possunt.

§. 4. Quòd si quis propriæ salutis immemor, contra præmissa facere præsumpserit, possint adversus eum per locorum Ordinarios, & Inquisitores hæreticæ pravitatis, uti de hæresi suspectum procedi.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumpti fides.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 26. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesimasexta Julii, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontificus nostri Anno 5.

XLIII.

Contrà Monachos Congregationis Camaldulensis Ordinis Sancti Benedicti, ejus officia, & dignitates ambientes, & eorum complices.

Quoad Eremitas dictæ Congregationis, vide suprà in Tomo I. in Constit. 1. Alexandri II. ubi alia, tàm de ipsis quàm de Monachis tibi indicavi.

Edita A.D. 1596.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ambitio in religiosis damnatur.

Ambitiosam honorum, & dignitatum cupiditatem, Ecclesiasticos omnes, sed Religiosos præsertim, qui in humilitatis spiritu Deo servire tenentur, ita evitare decet, ut ipsi Prælaturas minimè requirere, sed eas vocati ut Aaron obedienter suscipere, & humiliter administrare studeant.

In Ordine igitur Camaldulensi, ii qui extra gremium Congregationis pro obtinendis dignitatibus, & gratiis favoribus utuntur, gravibus pœnis subjiciantur.

§. 1. Hujus siquidem ambitionis malum ex Ordine Camaldulensi, in quo apud nonnullos, qui propriis religiosarum virtutum ut deceret meritis inniti non valentes, ad Ordinis ejusdem dignitates, & gradus etiam majores iis quos forsan obtinent, per mendicatos S. R. E. Cardinalium, & Principum etiam sæcularium favores, assumi procurant, vigere, non sine animi nostri dolore accepimus, quantum cum Domino possumus, evellere cupientes. Motu proprio ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulos Monachos prædicti Ordinis, & Congregationis Camaldulensis, cujuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existentes, qui nimirum pro quibuscumque Pælaturis, dignitatibus, muneribus & officiis, etiam iis quæ obtinent majoribus, in dicta Congregatione consequendis, sive pro remissione pœnarum eis impositarum, aut aliis quibuscumque gratiis impetrandis, ad Principum quorumcumque tam Ecclesiasticorum etiam S. R. E. Cardinalium, quàm sæcularium ac Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non existentium favores recurrerint, eosque requisierint, vel eis etiam spontè delatis, aut ab aliis etiam ipsis insciis procuratis usi fuerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directè vel indirectè directè, palam vel occultà, ad dignitates seu officia in Congregatione prædicta obtinenda aspiraverint, vel aliis minùs legitimis & honestis rationibus, ea obtinere procuraverint, illorumque complices & fautores, ad quascumque Prælaturas, dignitates, gradus, honores & officia, tàm spiritualia, quàm temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta vel obtinenda, perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis prælaturis, dignitatibus, administrationibus vel officiis eo ipso privamus, ac privatos voce activa, & passiva carere, pœnasque hujusmodi à nobis tantùm, & Romanis Pontificibus successoribus nostris remitti posse decernimus, & declaramus, omnes & singulas supradictas pœnas ad eos etiam extendentes, qui ne ex aliquo Monasterio removeantur, seu ut in alterius Monasterii familia deputentur, contra Capituli, seu Superiorum voluntatem, supradictas literas seu favores exquirere, & obtinere præsument.

Et etiam qui eos simili modo promoverint aut gratiaverint.

§. 2. Quocircà in virtute sanctæ obedientiæ ac indignationis nostræ, aliisque omnibus prædictis pœnis, dilectis filiis Generali, Visitatoribus, Diffinitoribus, aliisque Prælatis quocumque titulo numcupatis, præsentibus, & futuris, præcipimus, ac districtè mandamus, ne aliquos ullo umquam tempore, præcibus, literis vel favoribus adducti, seu alias ad instantiam requisitionem vel contemplationem Principum Ecclesiasticorum vel temporalium, etiam S. R. E. Cardinalium aut aliorum quorumcumque extra gremium dictæ Congregationis existentium, ad cujusvis generis Prælaturas, dignitates, officia, administrationes & gradus promovere, vel pœnas aliquas remittere, aut aliam quamcumque gratiam, ut præfertur, facere audeant, vel præsumant, imò promovendorum meritis, & virtutibus tantùm inspectis, quòd Dei causam agant memores sint, quò magis puro, & sincero corde, nulla privata aut mundana affectione commoti, in electionum negocio procedant.

Promotiones aliter factæ, nullæ sint.

§. 3. Decernentes electiones, & promotiones ad Monasteria, seu ad quæcumque alia officia dicti Ordinis sic literis aut aliis favoribus Principum, & Prælatorum quorumcumque, vel aliorum extra gremium, ut præfertur existentium, eorumque præcibus aut pollicitationibus, injustè ac indebitè extortas, seu alias quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, invalidasque fore & esse, & adversus eos qui in his minùs legitimis rationibus

ad regenda Monasteria, seu ad alia quæcumque officia eligi aut assumi obtinuerint, per ejusdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita condignis pœnis, tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici posse & debere.

Clausula sublata &c.

§. 4. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§. 5. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac dictorum Congregationis & ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis & illorum Superioribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis, concessis & confirmatis. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice, Motu & scientia similibus, latissimè derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Congregationi & Monachis, vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Jussio hanc Bullam legendi anno quolibet in Capitulo Gener. d. Congregationis.

§. 6. Ac ut harum litterarum notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos faciliùs deveniat, volumus, illas in generali dictæ Congregationis Capitulo quotannis publicè legi, ibique lectas omnes sic arctare, ac si legitimè unicuique intimatæ fuissent, illorumque exemplis, vel impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Generalis ipsius Congregationis, vel alterius in dignitate Ecclesiastica constitui obsignatis, eamdem prorsus fidem habere, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. 3. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Septembris, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontific. nostri Anno quinto.

XLIV.

Ordinationes pro bono regimine Congregationis Fratrum Joannis Dei nuncupatæ, per universam Italiam, electioneque Majoris ejusdem Congregationis.

Instituta fuit in Hispaniis ista Congregatio ad regimen Hospitalium pro curandis pauperibus infirmis, ut habetur in constitut. 143. Pii V. Licet. lib. 2. ubi notavi suprà in Tomo 2.

Hujus Congregationis fundator fuit Fr. Joannes de Deo, quem Beatorum Confessorum numero adscripsit S. D. N. Urban. VIII. in Constitut. 108. In Sede, infr. Tom. 4. & de his Fratribus vide quæ addidi ad Pauli V. Constitut. 100. Romanus hic infrà in hoc Tomo 3.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1596.

Exordium.

Romani Pontificis providentia circumspecta, piorum Locorum, & virorum, à quibus pia, præsertim circa pauperum infirmorum hospitalitatem, opera exercentur, statum respiciens, ad eorum conservationem, ea quæ alias justis suadentibus rationibus auctoritate Apostolica sunt ordinata, aliqua ex parte mutat, prout temporum ratio suadet, ac alias in Domino conspicit expedire.

Hic Pont. locorum Ordinariis Congregationem supposuit, & professionis emissionem, ac sacrorum ordinum susceptionẽ prohibuit, & per unum Majorem nuncupatum ipsam Congregationem regi vetuit.

§. 1. Alias siquidem cùm pridem Congregatio Joannis DEI, in Urbe, ac diversis Italiæ, & Hispaniæ partibus Apostolica auctoritate recepta, & confirmata, cujus Confratres, nonnullos pauperes & infirmos graviterque laborantes hospitio recipere, eisque inservire consueverunt, valde aucta esset, illisque diversa privilegia, & indulta, ab hac Apostolica Sede, Romanisque Pontificibus prædecessoribus nostris, præsertim quòd per unum ex ipsis Confratribus Majorem nuncupatum Congregatio ipsa regeretur, quòdque ab Ordinariis locorum exempti essent, atque illius Religiosi professionem emittere, & ad sacros ordines promoveri possent, concessa fuissent, nos ipso nostri Pontificatus initio, accepto quod ejusdem Congregationis Confratres à suo primævo instituto paulatim recedebant, ac opus Hospitalitatis eorum pauperum infirmorum, cui inprimis incumbere tenebantur, intermittebatur, & multi Confratrum litterarum studiis intendebant, & sacris ordinibus initiari, ut à servitio Hospitalium excusarentur, procurabant, matura consideratione præhabita, Congregationem prædictam, ejusque Hospitalia, & Loca ubique existentia Ordinariis locorum eorumque jurisdictioni, & superioritati subjecimus, nec amplius per unum Majorem regi vel gubernari voluimus, ac ipsius Congregationis Confratribus professionis emissionem, & sacrorum ordinum susceptionem interdiximus, ita ut deinceps votum paupertatis, & Hospitalitatis tantum præstare, & observare tenerentur, ac alias statuimus, & ordinavimus, prout in nostris literis sub Dato die 13. Februarii 1592. in forma Brevis expeditis latius continetur.

At modo regimen Majoris restituit.

§. 2. Cùm autem processu temporis, experientia compertum sit, quòd Congregationis prædictæ, Hospitalia & Loca pia in Italia existentia, sic ab invicem separata, & alicujus communis superioris, qui ea eorumque Confratres primævi instituti observantiam restituat, & eosdem in ipsa conservet, regimine destituta, gravia incommoda, & damna passa sunt, & quotidiè patiuntur, ita ut nisi de aliqua regiminis forma eis provideatur, facile evenire possit, ut Congregatio ipsa in totum extinguatur, & corruat, nos propterea Congregationem ipsam, quam ad pauperum infirmorum subventionem valde utilem esse accepimus, conservari cupientes, ac quorumcumque privilegiorum, & indultorum eidem Congregationi à quibuscumque Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, præsertim fel. rec. Pio V. Gregorio XIII. & Sixto V. concessorum, ac nostrarum literarum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus dilecti filii nostri Hieronymi tituli Sanctæ Susannæ Presbyteri Cardinalis Rusticuccii, nostri in alma Urbe Vicarii qui ejusdem Congregationis apud nos Protector existit, nobis super hoc eorum nomine porrectis, inclinati, eidem Congregationi Joannis DEI, ac singulis ejus Hospitalibus, & locis in Italia jam receptis, & deinceps recipiendis, eorumque Confratribus, & personis, nunc & pro tempore existentibus, ut omnibus & singulis privilegiis, prærogativis, gratiis, facultatibus, indultis & indulgentiis à prædictis Pio V. Gregorio XIII. & Sixto V. aliisque Romanis Pontificibus Congregationi, hospitalibus, & Locis Hispaniarum, ac Hospitalis St. Jo-

Imò S. D. N. Paulus V. aliquid innovavit circa sacrorum ordinum susceptionem, ut infrà in sua constit. 36. Inter.

annis Callibitæ in Insula St. Bartholomæi de Urbe, ejusdem Congregationis Joannis DEI in genere vel in specie concessis, confirmatis & innovatis (citra tamen facultatem professionem emittendi, & sacros ordines suscipiendi, & citra exemptionem à jurisdictione Ordinariorum locorum, quibus eos omninò subesse volumus, & super quibus literas nostras prædictas exactè observari mandamus) perpetuò frui, uti, potiri & gaudere, in omnibus, & per omnia possint, & valeant, perinde ac si ipsis nominatim, & æquè principaliter concessa fuissent.

Votum inserviendi Hospitalibus sub Ordinarii obedientia emitti præcipit.

§. 3. Ita tamen ut Confratres in quocumque Italiæ loco jam recepti, statim, & deinceps recipiendi in Congregatione prædicta, debito tempore votum inserviendi eorum Hospitalibus sub Ordinarii loci obedientia in omnibus ejusdem Ordinarii aut Majoris confratris, ut infrà pro tempore electi emittere, & Hospitalitatem pro iis infirmis, quos recipere, & curare consueverant, quatenus fieri poterit exercere, juxta prædictarum nostrarum literarum seriem teneantur.

Majoris electionem & munus præscribit.

§. 4. Utque unus Confrater in Majorem ab omnibus Prioribus quorumcumque Hospitalium, & Locorum dictæ Congregationis in Italia existentium, Romæ in Hospitali St. Joannis Callibitæ prædicto per secreta suffragia majoris partis vocalium eligatur, cujus officium ad sexennium tantùm durare debeat, ita ut finito sexennio, iterum eligi aut confirmari, nisi lapso altero sexennio, minimè possit.

Consiliariorumque & Visitatorum atque Priorum.

§. 5. Duo item Consiliarii, & duo Visitatores in eodem loco, & eisdem modo, & forma eligantur quorum Consiliariorum, & Visitatorum, necnon etiam singulorum Priorum officium ad triennium tantum duret, & finito triennio ad idem officium nemo possit iterum eligi, vel in eo confirmari, nisi alterum triennium intercedat.

Majoris potestatem, & Ordinariorum jurisdictionem describit.

§. 6. Major omnia, & singula Hospitalia, & Loca dictæ Congregationis Italiæ visitandi, & reformandi, rationes, & computa videndi, Confratres de uno ad alium locum transferendi, inobedientes, & ordinationum transgressores corrigendi, mulctandi, & puniendi, cujusque Hospitalis gubernii formam, juxta tamen constitutiones faciendas, stabiliendi & determinandi, facultatem habeat, reservata tamen in omnibus semper locorum Ordinariis superioritate, superintendentia, liberaque auctoritate visitandi, puniendi, & castigandi eosdem Confratres in delictis & excessibus, præsertim gravibus, tàm intra quàm extra hujusmodi Hospitalia, forsan committendis, secretè tamen, & circumspectè, quoad fieri poterit, ad evitandam Congregationis infamiam.

Licentiam Hospitalia erigendi, & eleemosynas recipiendi Congregationi concedit.

§. 7. Utque Congregationis ipsius Confratres, alia ejusdem instituti Hospitalia de licentia Ordinariorum locorum erigere, & ædificare, eleemosynasque pro eorum, & Christi fidelium infirmorum sustentatione, eorumdemque Hospitalium manutentione omni loco, & tempore sine aliquo impedimento petere, & recipere valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium licentiam concedimus, & facultatem.

Habitum designat.

§. 8. Insuper ut habitum cum scapulare, & capuccio, prout hactenus gestare consueverunt, privativè quoad alios quoscumque qui de eadem congregatione non fuerint, sub pœnis Ordinariis locorum benè visis, deinceps etiam perpetuò valeant.

Incorrigibiles certo modo à Congregatione expelli posse concedit.

§. 9. Ut Confrater Major, & Consiliarii de consensu Ordinariorum locorum, ob graves causas, & ob incorrigibilitatem, Confratres quos indignos judicaverint, ex dicta congregatione expellere & dimittere, ipsosque sic expulsos, ab emisso per eos Hospitalitatis voto absolvere, dummodò tamen pœnitentiam ipsis ob eorum excessus, & defectus impositam, adimpleverint, & non aliter possint, & valeant. Nec aliquis eorumdem confratrum alia ratione aut modo Hospitalia, & Loca, ipsamque congregationem deserere, aut ab eis recedere, seu à voto inserviendi hujusmodi pauperibus in eorum Hospitalibus sub Ordinarii obedientia etiam quorumcumque privilegiorum, aut generalis Jubilæi, seu cruciatæ Sanctæ, vel alterius cujusque gratiæ seu generalis facultatis, à nobis successoribusque nostris Romanis Pontificibus, & Apostolica Sede pro tempore concedendarum virtute, absolvi vel liberari valeat.

Promotionem ad sacros ordines prohibet.

§. 10. Quodve Confratres hujus Congregationis, Sacerdotes, aut in sacris ordinibus constituti esse non possint, nec ad hujusmodi sacros ordines promoveri valeant, sed juxta primævum eorum institutum in simplicitate pauperibus infirmis, ut præfertur, inservire debeant.

Ordinationes pro regimine Hospitalium constituendi facultatem tribuit.

§. 11. Demum, ut circa modum, & formam observandam quoad electiones, & mutationes officialium prædictorum, & receptionem novorum Confratrum, eorumque qualitates, & præsertim quòd non sint Sacerdotes, sive uxorati, ac circa tempus eorum admissionum ad votum prædictum de inserviendo pauperibus in hujusmodi Hospitalibus, ac pro omni & quacumque alia causa bonum regimen, gubernium & administrationem, tàm in spiritualibus quàm temporalibus, idem Frater Major cum consensu Consiliariorum, ac Visitatorum pro tempore existentium prædictorum, quæcumque statuta, constitutiones, & ordinationes ad bonum regimen, & gubernium quorumcumque, tàm erectorum quàm erigendorum Hospitalium in quibuscumque Italiæ partibus, & Confratrum eorumdem, edere possit & valeat, & postquam facta, & formata fuerint cum consensu eorumdem Consiliariorum, & Visitatorum, semel vel pluries ampliare, corrigere, mutare, moderari, seu de novo, prout magis expedire videbitur, edere, dummodò earum constitutionum confirmationem à nobis, & à Sede Apostolica obtineant, auctoritate, & tenore prædictis pariter concedimus & indulgemus, atque statuimus, & ordinamus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 12. Decernentes, præsentes literas nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari vel invalidari, aut in jus vel controversiam quacumque ratione vel causa vocari aut ad terminos juris reduci, vel quodvis aliud juris seu gratiæ remedium contra illa impetrari posse, minusque sub quibuscumque similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, tàm per nos quàm per quoscumque Romanos Pontifices, pro tempore existentes, faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas & plenariè reintegratas esse, & de novo etiam sub posteriori data concessas censeri.

Clausulam sublat. &c. subjungit.

§. 13. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quamvis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis omnibus derogat.

§. 14. Non obstantibus prædictis literis nostris, & quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus, & quibusvis statutis & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Ordinibus, Ecclesiis, Monasteriis, & piis locis, illorumque Superioribus, & quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus,

& for-

& formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua, ac expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis credi jubet.

§. 15. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 9. Sept.

Datum Romæ apud St. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 9. Septemb. 1596. Pontificatus nostri Anno quinto.

XLV.

Confirmatio, & declaratio constitutionis Gregorii XIII. super reformatione Fratrum Minorum St. Francisci strictioris Observantiæ, tàm in Italia quàm Regno Franciæ, & Provinciis Belgicæ.

Constitutio ista est n. 55. sup. in Tomo II. lib 2. Cùm illius, ubi omnino videas, quæ tibi indicavi. Et circa Noviciorum exceptionem vide aliam hujus Pont. declarationem in const. 106. *Sanctissimus.*

Has Constitut. Gregor. XIII. & hujus Pont. Successor innovavit, & super addidit alias ordinationes pro fæliciori horum Fratrum regiminis progressu S. D. N. Urban. VIII. in Const. 13. Romanus inf. Tom. 4. ad quam vide alia adnotata, sicuti ad ejusdem Sanctissimi Pont. Const. præced. 12. In supremo, quæ hìc repetere longum esset.

Editæ A. D. 1596. & 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PRo injuncti nobis Apostolici muneris ratione, de statu Religiosorumque quæ sub voluntatæ paupertatis habitu militantes, in habitu humilitatis spiritu Deo vota reddere satagunt, paterna charitate solliciti, constitutiones & ordinationes summorum Pontificum, ad eorum prosperum regimen & gubernium providè factas, nonnullis mutatis seu adjectis pro locorum & temporum qualitate, libenter confirmamus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Gregorius 13. edidit const. circa hos reformatos suprà.

§. 1. Dudum siquidem à fœl. re. Gregorio Papa XIII. prædecessore nostro emanarunt literæ, tenoris subsequentis, videlicet Gregorius Papa Decimus tertius. Ad perpetuam rei memoriam. Cum illius vicem meritis &c.

Omittitur Bulla Gregorii, quia eam habes in loco cit. in rubr.

Hic modo Pont. eam salvis declarationibus infrascriptis approbat quo ad Fratres Italiæ circa.

§. 2. Cùm autem novissimè nos pro regimine, & gubernio dictorum Fratrum reformatorum nonnulla decreta seu ordinationes ediderimus, aut super his dilecto filio Bonaventuræ Ministro Generali Ordinis Sancti Francisci de Observantia, nonnullas facultates concesserimus, prout in nostris desuper in forma Brevis expeditis literis sub Dat. Romæ apud St. Petrum, sub annullo Piscatoris, die 8. Januarii 1594. Pontificatus nostri Anno secundo pleniùs continetur. Cumque pro felici statu, & gubernio dictorum Fratrum reformatorum expediat, præinsertas Gregorii prædecessoris literas, & in eis contenta, exceptis infrascriptis per nos confirmari, & à Fratribus prædictis observari. Nos prædictarum nostrarum literarum tenorem præsentibus pro expresso haberi, ac singulares Fratres dicti Ordinis reformatorum à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, super consultationibus, & negotiis Episcoporum & Regularium, præpositorum sententia, præinsertas Gregorii prædecessoris literas, ac omnia in eis contenta salvis limitationibus infrascriptis auctoritate Apostolica tenore præsentium quoad Fatres dicti Ordinis Reformatorum in Italia existentes tantum, perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetui, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos, tàm juris quàm facti defectus, siqui in eisdem intervenerint supplemus. Et pro majori præmissorum firmitate literis nostris prædictis, quatenus in aliquo obstent, specialiter, & expresse derogamus.

§. 3. Quoad caput circa receptionem Novitiorum per Custodem faciendam, servetur etiam forma Constitutionis fœl. rec. Sixti Papæ Quinti prædecessoris etiam nostri super hoc editæ. Novitios.

§. 4. Quoad Monasteria ipsis reformatis concedenda, volumus, ut sint apta ad duodecim saltem Fratres recipiendos, & retinendos. Monasteria.

§. 5. Circa reservationem casuum servetur Decretum à nobis super hoc editum. Casus reservatos.

§. 6. Quoad statuta, & ordinationes de cætero faciendas, ultra ea quæ in prædictis Gregorii literis disponuntur, volumus, ut nullo modo decretis per nos in nostra visitatione Urbis editis, neque aliorum summorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutionibus minimè adversentur. Statuta.

§. 7. Quoad Prædicatores, & Confessarios examinandos & approbandos, volumus, ut in singulis Capitulis Custodialibus, aliquot graves & periti viri, ex Fratribus cujuscumque Custodiæ saltem tres, qui una cum Custode admittendos ad prædicationem Verbi DEI, vel audiendas Confessiones, etiam ipsorummet Fratrum, ac Lectores publicos simul examinent, neque anteà ad hujusmodi ministeria exercenda ab aliquo probentur aut admittantur. Horum etiam cura sit examinare & probare, tàm quoad doctrinam quàm quoad mores promovendos ad quoscumque Ecclesiasticos ordines, qua in re servetur decretum Congregationis Interpretum sacri Concilii Tridentini nuper editum, & promulgatum. Hi verò examinatores, in hujusmodi officio confirmari nequaquam possint, sed in singulis Capitulis Custodialibus alii semper de novo ad hoc munus obeundum eligantur. Prædicatores & alios promovendos.

§. 8. Si quando autem prædictos Reformatos accedere contigerit ad loca, ubi proprias habent domos, seu Conventus, volumus & præcipimus, ut ad Conventus & domus illorum de familia quæ in eisdem locis erunt, divertere aut hospitari nullo modo possint. Hospitia Reformatorum.

§. 9. Decernentes præmissa omnia & singula perpetuò valida, firma, & efficacia esse & fore, & per præfatos Fratres Reformatos perpetuò observari debere, præsentes quoque literas nullo tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu notari, argui seu impugnari, aut sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus com- Clausul. præs.

prehendi, sed semper ab illis exceptas esse & fore, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutos, repositos & plenariè reintegratos censeri. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibus & Synonalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus, etiam Mare Magno, Bulla Aurea, vel alias nuncupatis, ac quibuscumque dicti Ordinis, statutis & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, tàm eidem quàm aliis quibuscumque Ordinibus eorum Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque insolitis clausulis ac irritantibus & aliis decretis, in contrarium præmissorum in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, vel aliàs quomodolibet concessis ac pluries confirmatis & approbatis, ac omnibus illis quæ dictus Gregorius prædecessor in suis literis voluit non obstare. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores ac si de verbo ad verbum præsentibus insererentur, pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 11. Volumus autem, & auctoritate Apostolica decernimus, quod transumptis præsentium literarum, etiam impressis, sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu Notarii publici subscriptis eadem fides, tàm in judicio quàm extra illud ubilibet adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 12. Oct.

Datum Tusculi, sub Annulo Piscatoris, die duodecima Octobris, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontificatus nostri Anno quinto.

Sequitur extensio dictæ Bullæ ad Gallos, & Belgicos.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAAP VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PRo injuncti, &c. Ut supra in constitut. præinserta.

Extensio d. Bullæ ad Gallos refertur.

§. 1. Nunc vero agnoscentes, pro fœlici statu, & gubernio Fratrum Reformatorum Minorum St. Francisci de Observantia, Provinciarum Belgicarum, Flandriæ videlicet, Sancti Andreæ, & Brabantiæ, aliàs Inferioris Germaniæ, plurimùm expedire, ut nos præinsertas literas hujusmodi, quas pridem in favorem Fratrum Reformatorum Italiæ confirmavimus, deinde ad Fratres Reformatos Regni Franciæ, extendimus, prout in nostris desuper expeditis literis etiam pleniùs continetur, ad ipsas quoque Provincias, in omnibus & per omnia, (salvis infrascriptis limitationibus) extendamus, & pro dictis Provinciis confirmemus & innovemus.

Extensioque ad Belgicos firmatur.

§. 2. Ea propter eorumdem Fratrum Reformatorum dictarum Provinciarum id humiliter exposcentium petitionibus annuendum duximus. Proptereà omnes & singulos dictarum Provinciarum Fratres Reformatos à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, præinsertas Gregorii XIII. literas, ac omnia in eis contenta, (salvis limitationibus infrascriptis) ad ipsos Fratres Reformatos Provinciarum supradictarum auctoritate Apostolica, tenore præsentium, perpetuò extendimus & ampliamus, ac confirmamus & approbamus, & pro majori præmissorum firmitate, prioribus nostris literis prædictis (quatenus in aliquo obstent) specialiter & expresse derogamus.

§. 3. Ceterùm, quoad caput circa receptionem Novitiorum per Custodem faciendam, volumus & Apostolica auctoritate concedimus, ut in dictis Provinciis tantùm, quoscumque Novitios habitum dicti Ordinis suscipere volentes, ad habitum hujusmodi extra Capitulum Custodiale, juxta formam literarum à nobis editarum sub Dato die 5. Septembris 1602. in favorem Custodum, & Fratrum Reformatorum dicti Ordinis, in Regno Franciæ existentium (quæ incipiunt. Ordinis vestri) recipere valeant. Quas quidem literas, tàm quoad præmissa quàm quoad reliqua in illis contenta, in omnibus & per omnia ad eosdem Reformatos dictarum Provinciarum, & cujuslibet earum extendimus perindè, ac si in illarum favorem nominatim editæ fuissent.

Modus recipiendi Novitios.

§. 4. Quoad Monasteria ipsis Reformatis concedenda, volumus ut sint apta ad duodecim saltem Fratres recipiendos, & retinendos.

Numerus Fratrum in Monasteriis.

§. 5. Circa reservationem casuum, servetur decretum à nobis super hoc editum.

Casus reservati.

§. 6. Quoad statuta & ordinationes de cætero faciendas, ultra ea quæ in prædictis Gregorii literis disponuntur, volumus, ut nullo modo decretis per Nos, in nostra visitatione Urbis editis, neque aliorum summorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutionibus, adversentur.

Statuta.

§. 7. Volumus ut singulis Capitulis Custodialibus, aliquot graves & periti viri, ex Fratribus cujuscumque Custodiæ saltem tres, qui unà cum Custode, admittendos ad prædicationem verbi DEI, vel audiendas confessiones, etiam ipsorummet Fratrum, ac Lectores publicos simul examinent, neque anteà ad hujusmodi ministeria exercenda, ab aliquo probentur aut admittantur. Horum etiam cura sit examinare, & probare, tàm quoad doctrinam, quàm quoad mores, promovendos ad quoscumque Ecclesiasticos ordines. Qua in re servetur decretum Congregationis Interpretum sacri Concilii Tridentini, nuper editum & promulgatum. Hi verò Examinatores, in hujusmodi officio confirmari nequaquam possint, sed in singulis Capitulis Custodialibus, alii semper de novo ad hoc munus obeundum eligantur.

Ratio instituendi Examinatores, in Capitulis Custodialibus.

§. 8. Si quando autem prædictos Reformatos accedere contigerit ad loca, ubi proprias habent Domos, seu Conventus, volumus & præcipimus, ut ad Conventus, & Domos illorum de familia, quæ in eisdem locis erunt, divertere aut hospitari nullo modo possint. Decernentes, præmissa omnia & singula, perpetuò valida, firma, & efficacia esse & fore, & per prædictos Fratres Reformatos, perpetuò observari debere.

Divertere authospitari non debent Reformati apud Fratres de Familia, in locis in quibus habent hospitia.

§. 9. Præsentes quoque literas, nullo tempore, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu notari seu impugnari, aut sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas esse, & fore, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas & plenariè reintegratas, censeri. Sicque per quoscumque Judices &

Claus. præs.

Com-

Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores. & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum. §. 10. Quocircà venerabilibus Fratribus Coloniensi, Cameracensi & Mechliniensi Archiepiscopis, & dilecto filio nostro & Apostolicæ Sedis, in Inferiori Germania Nuncio, necnon universis & singulis Archiepiscopis, Episcopis & Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque in dignitate Ecclesiastica constitutis; per præsentes mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios præsentes literas & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Reformatorum prædictorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, eos præmissis omnibus & singulis, juxta præsentium continentiam, & tenorem pacificè frui & gaudere. Non permittentes eos desuper, per Ministrum Generalem, aliosque prædictos, quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, omni appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus illos sententias, censuras, & pœnas prædictas incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum. §. 11. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus, etiam Mare Magno, Bulla Aurea, vel alias nuncupatis, ac quibuscumque dicti Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, tàm eidem, quàm aliis quibuscumque Ordinibus, eorumque Superioribus & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis in contrarium præmissorum, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, vel alias quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis & approbatis, ac omnibus illis, quæ dictus Gregorius prædecessor in suis literis voluit non obstare. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores ac si de verbo ad verbum præsentibus insererentur, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 12. Volumus autem & auctoritate Apostolica decernimus, quòd transumptis præsentium literarum, etiam impressis, sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu Notarii publici subscriptis, eadem fides tàm in judicio quàm extra illud ubilibet adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 12. die 11. Julii. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die undecima Julii, 1603. Pontificatus nostri Anno duodecimo.

XLVI. Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, nullo etiam quarti voti prætextu vel indulto, de cætero recipiant Fratres Minores St. Francisci de Observantia, aut alterius strictioris Ordinis professores.

Ejusmodi privilegium, quòd scilicet iste Ordo respectu quarti voti, ceteris Ordinibus strictior esset, edixerat Callistus III. in sua Constitut. 3. suprà in Tom. I. lib. 1. Et de institutione ejusdem Ordinis, aliisque eum concernentibus notavi suprà in Constitut. 9. Gregorii IX. Devotionis lib. 1. Et postremò Paulus V. eamdem ferè Constitutionem edidit pro Capuccinis huic inhærendo infrà in hoc Tomo III. in sua Constitut. 30. Nuper ad nos.

Horum Fratrum Privilegia, & Indulta confirmavit S. D. N. Urban. VIII. in Constitut. 94. Ex Clementi infrà Tom. 4.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1595.

Ad perpetuam rei memoriam.

Hic Ordo respectu quarti voti strictior aliis reputabatur. Nuper ad nos perlatum est, Religiosos Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, prætextu cujusdam indulti Apostolici dicto Ordini antiquitus concessi, Professores Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum, & alios Regulæ strictioris, in eorum Sodalitatem, seu Domos aut Conventus recipere. Quare, cùm id sæpiùs meritas pœnas eludendi causa fiat, & ex hoc multa scandala in populo generentur, & alia multa incommoda nascantur.

Hic Pont. contrarium decernit. §. 1. Nos hujusmodi scandalis obviare, & quieti Religiosorum prospicere cupientes, tenoremque dicti indulti, perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, de venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, sacri Tridentini Concilii Interpretum sententia, ne quis Prælatorum seu Superiorum aut Fratrum Conventuum seu Domorum dicti Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, tàm in Regnis Hispaniarum, quàm alibi consistentium, quavis demum ille dignitate, præeminentia, prærogativa vel munere fungatur, quemquam Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, aut alicujus strictioris Regulæ, quàm sit Regula dictorum Religiosorum Beatæ MARIÆ de Mercede; prætextu cujusvis indulti seu privilegii Apostolici recipere audeat, vel præsumat, etiam si habeant privilegium id faciendi causa quarti voti, quod ipsi Professores Ordinis B. MARIÆ de Mercede hujusmodi faciunt, Apostolica auctoritate tenore præsentium districtè prohibemus.

Subdens alia ratione quàm quarti voti regulam strictiorem esse judicandam. §. 2. Declarantes, Regulam strictiorem esse judicandam alia ratione, quàm respectu quarti voti. Decernentes ex nunc irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus privilegio, seu indulto hujusmodi, quod harum serie proprio Motu revocamus & abolemus, ac quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis, in genere vel in specie, ac aliter in contrarium quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Vo-

Transumptisque credi mandat.

§. 4. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 24. Dec.

Datum Romæ apud St. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 24. Decembris, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontificatus nostri Anno quinto.

XLVII. Jurisdictio Consulum Artis Aromatariorum Urbis, cognoscendi causas ad Artem spectantes, cum indultorum concessione.

Quoad locum Aromatariorum in causis discussionum, vide etiam suprà in Tomo II. Constitut. 15. *Pii V. Sanctissimus, lib.* 2. *ubi notavi. Et jurisdictionem criminalem diminuit, Paulus V. infrà in hoc Tomo III. in sua Constitut.* 71. §. 25. *num.* 7. *&* *Constitut.* 46. §. 25.

Hanc Bullam non præjudicare jurisdictioni Gubernatoris Urbis, hic idem Pont. declaravit die 24. Martii 1604. quam non pono, quia hoc tantum continet, quod in praxi notissimum est, ipsaque Bulla penes Notarios civiles Gubernatoris registrata est.

S. D. N. Urban. VIII. declaravit quòd Indulta diversis Urbis Tribunalibus, & Judicibus concessa cognoscendi causas criminales privativè quoad alios, non intelligi quoad Gubernatorem Urbis sed cumulativè cum eo, ut in Constitut. 93. Decet. inf. Tom. 4.

Edita A. D. 1596.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

LAudabilis Apostolicæ Sedis rectitudo, quæ in suis actibus provida circumspectione dirigitur, fidelium quorumlibet, eorum præcipuè, qui ad humani corporis infirmitates curandas, pharmaca, & alia medicamenta opportuna operosæ diligentiæ studio parare, & impendere dignoscuntur, indemnitati libenter consulit, & dispendiis occurrit, ac quæ propterea provide ordinata, ac etiam ab ipsa Sede eis concessa fuisse dicuntur, ut firmiora subsistant, sæpiùs approbat & confirmat, aliasque desuper disponit, prout rerum & personarum qualitatibus debitè pensatis, ad publicam utilitatem, & salutem conspicit in Domino salubriter expedire.

Causa hujus concessionis.

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Consulum, ac Universitatis & Collegii Aromatariorum Urbis petitio continebat, quòd licet ipsi, eorumque antecessores pro fœlici Artis Aromatariæ, & illam exercentium statu & administratione, diversa statuta, ordinationes & capitula ediderint, eaque deinde Apostolica auctoritate confirmata, & nonnulla alia privilegia & indulta ipsis Aromatariis, & eorum Universitati ac Collegio hujusmodi, per diversos Romanos Pontifices prædecessores nostros sub certis modo & forma tunc expressis concessa fuerint; Nihilominùs dicti Aromatarii his etiam statutis, ordinationibus, capitulis, privilegiis & indultis suffulti, aliqua in dies damna & incommoda tàm in consequendis eorum creditis, quàm alias, pro temporum ac personarum malitia & diversitate subeunt.

Petitio Universitatis Aromatariorum.

§. 2. Quare pro parte Consulum ac Universitatis, & Collegii præfatorum, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus statutis, capitulis, ordinationibus, privilegiis, & indultis hujusmodi, pro illorum subsistentia firmiori, & ne ars ipsa illamque exercentes; dum aliis prosunt, & prodesse student, suaque pharmaca, & alia remedia corpori humano necessaria credunt, damnis & incommodis afficiantur, sed suo exercitio debitè in publicam utilitatem adimplendo efficaciùs intendant, robur Apostolicæ confirmationis adjicere, ac alias in præmissis per infrascriptæ ordinationis remedium ampliùs providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio statutorum, & privilegiorum.

§. 3. Nos igitur æquum esse censentes, ut qui promptè & fideliter sua ministeria obire conantur, congruam mercedem recipiant, ac à litium incommodis & dispendiis releventur, Consules & singulares personas Universitatis & Collegii hujusmodi, à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutos fore censentes, necnon statutorum, ordinationum, capitulorum, privilegiorum & indultorum prædictorum, ac literarum Apostolicarum, & aliarum scripturarum desuper confectarum, & inde secutorum quorumcumque tenores ac datas præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula Universitatis, & Collegii hujusmodi statuta, ordinationes & capitula, licita tamen & honesta, necnon quæcumque privilegia, concessiones, immunitates, gratias & indulta, eisdem Universitati, & Collegio ac Artem hujusmodi exercentibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Sedem, & Cameram Apostolicas usque in hunc diem quandocumque & quomodocumque concessa, quatenus tamen in usu existant, omnesque & singulas desuper confectas scripturas ac literas & cedulas, & Motu proprio vel alio modo signatas, cum omnibus, & singulis clausulis etiam decretis in eis contentis, & appositis auctoritate prædicta tenore earumdem præsentium perpetuò approbamus & confirmamus, ac etiam innovamus, & de novo concedimus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis Apostolicæ robur adjicimus, ac illa omnia per & ad quos nunc spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, & eisdem stari volumus & mandamus, omnesque & singulos juris & facti, ac quosvis alios etiam substantiales defectus, si in eis vel aliquo eorum intervenerint, aut intervenisse dici vel prætendi possint, supplemus. Et nihilominùs auctoritate & tenore prædictis statuimus & ordinamus, volumusque & decernimus, ac etiam Aromatariis, eorumque Universitati, & Collegio hujusmodi concedimus, & indulgemus.

Aromatarii in eorum Consulatu tantum debitores conveniant.

§. 4. Quòd nulli prorsus Aromatarii debitores suos pro causis ad ipsam Aromatariam spectantibus in alio Tribunali quàm Consulatus ipsorum convenire ullo modo possint, alioquin qui ex eis hoc forum & judicium declinaverit, toties pœnam sex scutorum, Ecclesiæ & Hospitali Sancti Laurentii in Miranda nuncupati de Urbe applicandorum, irremissibiliter incurrat.

Nemo etiam privilegiatus forum declinare possit.

§. 5. Quodque omnes & singulæ personæ etiam Ecclesiasticæ, ac quovis privilegio suffultæ, in & pro quibuscumque pharmacis, & rebus medicinalibus soli Consulatui in prima instantia subjectæ sint & esse censeantur, omnesque causas, in quibus de hisce rebus quoquo modo agitur, seu agi continget pro tempore, in solo ipsius Consulatus Tribunali in dicta prima instantia juxta fœl. recordat. Gregorii Papæ Decimi tertii prædecessoris nostri Motus proprii formam, ac tenorem cognosci, ac terminari debeant, exceptis tamen illis causis, in quibus in vim obligationis Cameræ Apostolicæ agetur.

§. 6. Et

Facultas Consulum visitandi, & puniendi Drogherios & alios.

§. 6. Et insuper liceat eisdem Consulibus præsentibus, & futuris absque aliquo cujuscunque impedimento, Drogherios, & omnes alios, qui Speciariæ, vel alias quascunque res medicinales ad prædictam artem quomodolibet spectantes, & illam concernentes, pro quibus rebus eidem Consulatui pari modo subsint, exceptis tamen his, quæ cum Protomedici interventu visitari, & recognosci debent, sive in parva, sive in magna quantitate vendiderint, etiamsi quamvis aliam artem mixtim exercuerint, visitare, & recognoscere, ac quidquid corrupti, aut vitiati, & adulterati in eisdem repertum fuerit, sive totum, sive partem, necnon etiam ipsosmet Aromatariorum libros, in quibus fraudes aliquas commissas detectum erit, projici, ac comburi facere, necnon dictas res vitiatas quascunque, ac corruptas vendentes, seu venales proponentes, & præparantes, juxtà delicti, & negligentiæ qualitatem debitis pœnis, non tamen corporis afflictivis afficere, quæ etiam pœnæ Ecclesiæ, & Hospitali præfatis eo ipso applicentur, & applicatæ censeantur.

Fides libris Aromatariorum danda.

§. 7. Ac quòd Aromatoriorum libris, quos mercantili more, vel secundùm usum, & consuetudinem dictæ Artis tenuerint, plena, & indubia ubique fides, in judicio, & extrà illud in omnibus juxtà formam Motus proprii piæ memoriæ Julii Papæ III. etiam prædecessoris nostri super hoc disponentis, usque ad quinquennium tantùm, & non ultrà adhibeatur.

Debitores teneantur etiam pro rebus alteri deservitis.

§. 8. Ac illi omnes, qui in hujusmodi libris pro rebus inde habitis debitores scripti reperientur, intelligantur, & sint usque ad dictum tempus pro re scripta obligati, etiamsi res ipsæ non suo, sed aliorum quorumvis usui, de ipsorum tamen debitorum ordinatione inserviissent, seu inserviisse dicerentur.

Præscriptio 16. annorum tantum contrà eos allegari posset. Tu vide declarationem in Bulla 41. S. D. N. Pauli V. §. 25. num. 6.

§. 9. Talesque debitores præscriptionem aliquam contrà hujusmodi Aromatariorum credita, si aliundè, quàm ex eorum libris probentur, tam quoad futura, nisi post lapsum sexdecim annorum juxtà prædictæ Urbis Statuta, allegare, seu prætendere nequeant, non obstante, quòd forsan aliàs quodvis aliud præscriptionis hujusmodi tempus, etiam magis breve per Julium, ac Gregorium prædictos, seu alios Romanos Pontifices similiter prædecessores nostros concessum, sive statutum reperitur.

Prioritatisque, & potioritatis privilegium etiam contrà privilegiatos prosecut. 50. tantùm.

§. 10. Prætereà, quòd dicti Aromatarii pro quibusvis pharmacis, & rebus medicinalibus, ac medelis per eos ad quasvis infirmitates subministratis, præferantur, & præferri omninò debeant omnibus & singulis aliis cujusvis defuncti, vel decocti, aut aliàs quantumvis privilegiati non solventis creditoribus, etiam quantumvis potioribus, ac anterioribus, & quasvis obligationes etiam Camerales, ac publica instrumenta etiam jurata, ac quavis hypotheca vallata, etiam causa dotis, & quasvis alias clausulas, seu cautelas in se continentes habentibus, usque ad summam quinquaginta scutorum tantùm.

Aromatarii non veniunt in discussione.

§. 11. Neque sub aliqua bonorum discussione comprehendantur, nullaque cessio bonorum, sive quinquennalis, aut alia dilatio, vel Capitulum Odoardus, seu aliud quodlibet remedium, à jure, vel ex speciali gratia Principis introductum, seu concessum contrà dictos Aromatarios, & in eorum præjudicium super consecutione suorum creditorum, occasione medelarum, & aliarum rerum medicinalium debitorum usquam valeat, nec debitoribus ipsis in aliquo suffragetur.

Executio sub quovis prætextu retardari non possit.

§. 12. Et hæres defuncti solutionem rerum medicinalium hujusmodi, pro quibus ipse defunctus erat descriptus, debitor, & etiam funeralium, etiam prætextu, quòd adiverint hæreditatem cum beneficio legis, & inventarii, retardare, vel differre, aut impedire minimè possit, quin executio super bonis hæreditariis interim fiat.

Mulieres teneantur solvere res ipsis deservitas etiam in vita mariti.

§. 13. Mulieres verò, viris decoctis, vel mortuis, si hæreditas solvendo non sit, teneantur solvere eas omnes res medicinales, quæ pro ipsismet mulieribus servierunt, licèt sub nomine, & debito viri in dictis libris notatæ reperiantur, usque ad summam tamen viginti quinque scutorum tantùm, factis priùs per eosdem Aromatarios debitis diligentiis etiam judicialibus, contrà dictorum virorum sic defunctorum, aut decoctorum bona.

Mulieres possint obligari pro se, & familia, prosecut. 15.

§. 14. Et eædem mulieres pro rebus medicinalibus illarum filiis, & familiaribus, reliquæque familiæ de illarum ordine traditis, usque ad summam quindecim scutorum obligare se possint.

Quando appellari possit à sententia Consulum, & de deposito faciendo, & ubi sit appellandum. Tu nota, quod de Gubernatore notavi in rub.

§. 15. Neminique licitum sit à sententia Consulum prædictorum appellare, ubi de summa minori, quàm decem scutorum prævia debita Taxa reductorum agetur, ac minùs recursum habere, nisi priùs facto actuali deposito penès pro tempore existentem ejusdem Collegii Notarium. In aliis verò causis dictam summam excedentibus, Laicis videlicèt ad forum, seu Tribunal Capitolinum, vel ad Cameram Apostolicam, aut ipsius Cameræ Clericorum Decanum pro tempore existentem, Prælatis verò, & personis Ecclesiasticis ad Cameram prædictam duntaxat appellatio permissa intelligatur, semelque, & non ultrà appellare, vel recurrere liceat, & hoc casu pro tempore existens Judex appellationum, seu Decanus Cameræ hujusmodi, de eisdem causis summariè, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii sola facti veritate inspecta cognoscere debeant.

Nullus Judex possit reassumere causas Aromatariorum.

§. 16. Pro præmissorum autem faciliori executione, & observatione districtiùs inhibemus, atque interdicimus, nunc & pro tempore existentibus, Gubernatori, & Senatori, ac etiam Vicario dictæ Urbis, necnon Auditori Cameræ prædictæ, eorumque Locum tenentibus, ac quibusvis aliis Judicibus, & Officialibus Ecclesiasticis, ac sæcularibus, quacunque auctoritate, & facultate suffultis, ne aliquas hujusmodi causas reassumere, vel ad se avocare, aut aliquem præmissa de causa debitorem ad eos recurrentem audire, vel admittere, nec sese in illis contrà præsentium tenorem, etiam prætextu quarumcunque facultatum, & privilegiorum eis concessorum etiam ex officio, & ad cujuscunque instantiam, vel alio quovis modo ingerere, seu immiscere, minúsque ipsos Aromatorios, aut eorum Universitatem, aut Collegium hujusmodi in aliquo super præmissis molestare, vel impedire, seu molestantibus, aut impedientibus favere audeant, vel præsumant.

Clausula præs.

§. 17. Decernentes præsentes nullo unquam tempore ex quocunque capite, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, in jus, vel controversiam vocari, aut adversus illas quodvis juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse, sed semper, & omni tempore contrà, & adversùs quascunque impugnationes, validas, & efficaces existere, suosque effectus sortiri, & obtinere. Ac ita in præmissis omnibus per suprà dictos, necnon alios quoscunque Superiores, & Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, necnon eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis causa & instantia, judicari & definiri debere, necnon irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§. 18. Non obstantibus præmissis, necnon constitutionibus, ordinationibus Apostolicis sub quavis forma, & expressione verborum conceptis, necnon prædictæ Urbis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis,

statutis,

statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, necnon indultis, atque literis Apostolicis eidem Urbi, ac dilectis filiis Populo Romano, necnon Gubernatori, & Vicario Urbis, atque Auditori Cameræ Apostolicæ hujusmodi, necnon aliis Judicibus, Superioribus, & personis, ac locis piis, illorum quoque Administratoribus sub quibuscunque tenoribus ac formis, necnon cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, atque aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, ac efficacissimis, irritantibus quoque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, necnon ex certa scientia, atque de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus, necnon aliàs quomodolibet, & quandocunque concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorum quoque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, necnon expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi perindè, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso; necnon forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, necnon derogatum esse volumus, & decernimus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis. §. 19. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, concessionis, roboris adjectionis, mandati, suppletionis, statuti, ordinationis, concessionis, indulti, inhibitionis, interdicti, singulorum decretorum derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare, &c.

Dat. P. A. 5. die 30. Dec. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, tertio Kalend. Januarii, Pontificatus nostri Anno quinto.

XLVIII. Quando S. R. E. Cardinales Diaconi, ad Ordinem Presbyteratus transeuntes, locum obtineant ante illos Cardinales, Presbyteros, qui post eos ad Cardinalatum assumpti fuerunt.

Alia de Cardinalibus tam Diaconis, quàm Presbyteris eorumque munere, & electione, plenè notavi suprà in Sixti V. Constit. 50. *Postquam, in Tom. II. lib.* 2.

Edita A. D. 1597. Declaratio quoad Diaconos præsentes. Sanctissimus D. N. D. Clemens Papa VIII. decrevit, ut qui in præsenti Cardinales Diaconi existunt, si in Ordine Diaconatus per integrum decennium à die eorum promotionis ad Cardinalatum perseveraverint, transeuntes ad Ordinem Presbyteratus, locum obtinere valeant ante omnes illos Cardinales Presbyteros, qui post illos ad Cardinalatum assumpti fuerint; dummodò decem saltem Cardinales Diaconi in eodem ordine remaneant.

Declaratio quoad Diaconos futuros. §. 1. In posterùm verò Cardinales Diaconi promovendi, eodem privilegio potiantur, uno hoc excepto, quod ipsis decennii tempus, non à die quoad Cardinalatum evecti fuerint, sed à die quoad ordinem Presbyteratus promoveri potuerint, currere incipiat.

Actum P. A. 6. die 18. August. Actum Romæ apud Sanctum Marcum, die Lunæ decima Augusti, millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, In Consistorio secreto.

XLIX. Confirmatio, & extensio Constitutionum editarum contrà extrahentes de Statu Ecclesiastico animalia, fruges & frumenta, etiam ex bonis Ecclesiasticis collecta. Et contrà mercantes, vel retinentes in dicto Statu sal exterum; Baronesque ab eorum subditis ementes frumentum ultrà suum usum necessarium unius animi.

Hæ Constitutiones hic enunciatæ in Apostilli sunt indicatæ, ibi videas. Ista autem Bulla approbata est, & ampliata à Paulo V. in constit. 12. *Inter. ubi etiam notabo infrà.*

Quòd autem extrahentes Annonæ species extrà Statum Ecclesiasticum, in Excommunicationem, & Censuras, certis casibus non incurrant, declaravit infrà Gregor. XV. in constit. 30. Romani.

CLEMENS PAPA VIII. &c.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1597.

Prooemium. Frumenti penuriam, non tam Dei judicio, à quo justè pro peccatis nostris affligimur, quàm hominum avaritia, ac detestabili frumentario quæstu, in locis maximè ditioni nostræ temporali subjectis invalescentem, ejusque pretium hoc præcipuè anno falsis rumoribus, ac diversis artibus nimis adauctum conspicientes, in hoc unum præcipuè incumbendum duximus, ut subditi nostri, ac pauperes hujus Almæ Urbis nostræ, quos paterna charitate complectimur, quantum in nobis erit, ab ista Annonæ charitate releventur.

Multi extrahunt Frumenta, & Blada de Statu Ecclesiastico contrà Gregor. XIII. constitu. 50. Volentes. §. 1. Intelligentes itaque non sine animi nostri maxima perturbatione, quòd quamplures, tam ex ipsismet subditis, quàm alii propriæ salutis penitùs immemores, non obstantibus tot constitutionibus per prædecessores nostros, & præsertim felic. recordat. Gregorium XIII. super prohibitione extrahendi frumenta, & alia Blada extrà Statum Ecclesiasticum editis, ac pœnis in eis contentis, in dies maximam frumenti quantitatem extrà dictum Statum nobis immediatè subjectum, & ad ea loca, in quibus pretium adauctum esse audiunt, vel per se ipsos comportant, vel his, qui illud exportaturi sunt, scienter vendunt; & non solùm propria ipsorum Frumenta, Bladaque, quæ ex prædiis suis, propriaque industria, & arte colligunt, verùm etiam, quæ ab aliis, & præsertim pauperibus rusticis, Operariis, & Agricolis, ac etiam subditis, si Barones sint, vili pretio ex negotiatione compararunt, & congesserunt.

Alii Frumenta recondita tenent contrà Bullam 5. Clemen. VII. lib. 1 & Bullà 19 Pii V. lib. 2. §. 2. Alii verò frumenta prædicta, etsi non extrahunt, ita in horreis & in foveis recondunt, ac conclusa supprimunt, ut quam Dei benignitas aliquando populis fertilitatem anni concedit, ipsi avarè & sordidè perturbare & vitiare non erubescunt, pœnas & censuras in constitutione per fœlicis recordat. Clementem Septimum, & Pium Papam Quintum prædecessorem nostrum desuper editis temerè incurrentes.

Alii Sal exterum mercantur contra Bullam 49. Gregor. XIII. lib. 2. §. 3. Alii autem sumpta occasione, quòd aliquibus ab hinc annis, ob devastationem Salinarum Cervien. Ministri Cameræ, ut necessariam Salis quantitatem populis nostri Status subministrarent, illud ab exteris Regionibus convehi fecerunt, credentes ad instar Cameræ idem sibi licere in præjudicium Cameræ nostræ & animarum suarum perniciem, dictum sal exterum & mercari & vendere, eoque uti temerè audent, nulla habita ratione pœnarum in Constitutione per flœic. recordat. Gregorium XIII. prædecessorem nostrum, contrà inobedientes in hujusmodi materia inflictorum.

Hic itaque Pontif. Bullas Gregorii XIII. Pii IV. & Pii V. & Clemen. VII. & aliorum desuper editas approbat cum pœnis ibidem ap- §. 4. Ut his igitur malis radicitùs evellendis nova remedia adhibeantur, & quos charitatis vinculo potiùs, quàm pœnarum severitate in officio hucusque continere frustrà studuimus, indignationis nostræ, ac legum & Magistratuum severitas, justitiæque gladius, ac debitas luendi pœnas timor exterreat, ac penitùs ab his cohibeat, hac præsenti, & perpetuò valitura constitutione, omnes & singulas constitu-

L.

positis excommunicatione excepta.

constitutiones, à Gregorio Decimotertio, Pio Quarto, Pio Quinto, Clemente Septimo, & quibusvis aliis Roman. Pontif. prædecessoribus nostris suo cujusque tempore, super manutentione Annonæ, contra extrahentes Frumenta, Blada, Legumina, & omnia alia cujusvis generis commeatus, ac mercantes sal exterum, & alios supra nominatos, & infrà dicendos editis, pœnasque etiam privationis Feudorum, ac confiscationis aliorum quorumcumque bonorum, quoad Domicellos, & Barones, & amissionis Frumenti, Bladorum, Salis & animalium, ac scutorum quinque pro qualibet salma dicti Frumenti, ac duorum pro quolibet capite animalium, quoad omnes cum omnibus aliis & singulis in eis contentis, quoad ea quæ præsentibus non adversentur, & excepta excommunicationis sententia, quæ cum ad medelam & salutem inventa sit, ne animarum perniciem & interitum afferat, tàm ex suprà expressis casibus, quàm in emendo Frumenta, & alia ultra usum, consulto tollenda & submovenda duximus, ex certa scientia nostra approbantes & innovantes, illarumque omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & insertis haberi volentes.

Adverte S. D. N. Paul. V. innovasse excommunicationem quoad extrahentes, in sua Bulla cit. in rubr.

Aliasque pœnas infligit.

§. 5. Universis & singulis tenore præsentium interdicimus, ne sub indignationis nostræ, & sub jam dictis pœnis, nempe quoad Barones, Domicellos, Feudatarios, & subditos nostros, quacumque etiam Ducali dignitate fulgentes, privationis Feudorum, ac confiscationis aliorum bonorum & rerum quarumcumque; quo vero ad alias privatas personas cujuscumque status, gradus, ordinis & conditionis, ultra amissionis Frumentorum, Bladorum, Leguminum, & animalium illa quomodolibet deferentium, necnon quinque scutorum pro qualibet salma, & duorum scutorum pro quolibet capite animalis, triremium pro prima vice ad decennium, ac deinde sub capitis, sive extremi supplicii, & confiscationis omnium bonorum, ipso facto & absque alia declaratione incurrendis pœnis, Triticum, ordeum, Legumina etiam, ac omnis generis Frumenta, fruges, & animalia, etiam ex bonis Ecclesiasticis collecta, à Terris & Locis dicti Status nostri Ecclesiastici, absque expressa nostra, & à nobis obtenta in scriptis manu nostra, seu successorum nostrorum solùm signata licentia, extrahere seu extrahi facere, vel extrahentibus vendere, neve dictum sal exterum undecumque intra Ecclesiasticæ nostræ ditionis temporalis fines comportare, aut vendere, vel quoquo modo mercari, retinere, vel eo uti audeant vel præsumant.

Baronibus prohibet Frumenta, Blada & Legumina ultra usum Anni à vassallis emere etiam sub pœna capitis.

§. 6. Baronibus autem, Ducibus aut Domicellis prædictis, ne ab eorum subditis, per seipsos vel per interpositam personam, Frumenta & Biada, vel Legumina, præterquam pro suo, suarumque familiarum unius duntaxat Anni usu emant, sub jam dictis omnibus, ac etiam capitis pœnis statuimus atque decernimus.

Camerario & Præfecto Annonæ jurisdictionem in contravenientes concedit.

§. 7. Mandantes dilectis filiis, nostro & S. R. E. Camerario, & Annonæ Præfecto, quatenus contra prædictos delinquentes, seu in flagranti fuerint reperti, sive ad Curiam denunciati fuerint, vel aliàs etiam secreto delati, ex officio ad executionem prædictarum pœnarum irremissibiliter procedant & procedi mandent, & faciant, & quoties opus fuerit bona confiscata, feuda devoluta declarent, eaque Fisco, & Cameræ nostræ actualiter incorporari faciant.

Clausulas derogatorias apponit.

§. 8. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. P. A. 6. die 13. Sept.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, decimatertia Septembris, millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, Pontificatus nostri Anno sexto.

Institutio trium Novitiatuum vel Seminariorum in tribus Monasteriis Ordinis St. Basilii in Italia, cum assignatione subventionis, per Commendatarios ipsorum Monasteriorum eis annuatim præstandæ.

In Regnis autem Hispaniarum, vide locorum institutionem, quam præfinivit iste Pontif. cum regulis reformationis infrà in ejus Constitut. 103. Altissimi, ubi cætera remissivè indicabo.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1597.

Ad perpetuam rei memoriam.

Institutio trium Novitiatuum pro Novitiis Ordinis S. Basilii in Italia.

CUm ad sublevandum Ordinem St. Basilii, tria ejusdem Ordinis Seminaria, seu tres Novitiatus, in quibus adolescentes & Novitii, litteris Græcis & Latinis operam dent. Unum videlicet in Sicilia, & in Monasterio magno nuncupato St. Salvatoris Messanensis dicti Ordinis; alterum vero in Regno Neapolitano; & tertium in Monasterio Cryptæ Ferratæ, in Agro Romano nullius diœcesis, seu in Monasterio in Urbe propediem erigendo institui valde expediat.

Quoad recipiendos & educan. Novitios, vide ordinationes infrà in Constitut. 83. in suprema.

§. 1. Nos quibus summoperè cordi est, modis omnibus Deo juvante efficere, ut ejus Ordinis Religiosi, indies optatos & fœlices in viis Domini progressus faciant, atque uberes in Ecclesia Dei fructus more majorum suorum, & præcipuè Sancti eorum Patris & Patriarchæ Basilii proferant, omnibus & singulis Commendatariis quorumcumque Monasteriorum, Prioratuum, & aliorum Regularium locorum dicti Ordinis in Sicilia, Calabria, & aliis Italiæ partibus, in quibus nimirum Seminaria Ecclesiastica Latina non sunt, seu etiam si erecta sint, iis per dictos Commendatorios, portio aliqua actu non persolvitur, consistentium, quavis illi dignitate, auctoritate & conditione, etiam Cardinalatus honore præfulgeant, in virtute sanctæ obedientiæ, harum tenore præcipimus & mandamus, ut eam omnem ratam portionem vel pecuniam, quam ipsi ratione Commendarum, Monasteriorum, Prioratuum & locorum hujusmodi, Seminariis Ecclesiasticis Latinis pro quolibet centenario, singulis annis persolvere tenerentur, quatenus ibidem Seminaria Latina hujusmodi non sint, aut ipsi dictis Seminariis Latinis contributionem aliquam actu non persolvant, de cætero perpetuis futuris temporibus, Procuratori, seu Procuratoribus dictorum Seminariorum, seu Novitiatuum à dilecto filio Theodoro moderno ac pro tempore existente Abbate Generali Congregationis Italiæ Ordinis præfati, seu à Capitulo generali ejusdem Ordinis pro tempore deputatis & deputandis, pro substentatione & manutentione dictorum Seminariorum, seu Novitiatuum Ordinis hujusmodi, ad omnem illius, vel illorum requisitionem, ac omni & quacumque excusatione, mora & dilatione postpositis, persolvere debeant & teneantur. Quos Commendatarios à solutione ratæ seu portionis vel pecuniæ hujusmodi eisdem Seminariis Latinis in posterum faciendis, perpetuò eximimus & liberamus. Necnon Procuratori seu Procuratoribus, sic ut præmittitur deputatis aut deputandis, eam omnem ratam seu portionem vel pecuniam ab ipsis Commendatariis, seu eorum affictuariis propria auctoritate exigendi, levandi, ac in usus dictorum Seminariorum, seu Novitiatuum convertendi, licentiam & auctoritatem per præsentes tribuimus & impartimur.

Assignatio annui subsidii eis præstandi à Commendatariis Monasteriorum d. Ordinis.

§. 2. Quoniam verò extant quædam beneficia simplicia Ecclesiastica, regularia sive sæcularia, tàm in Siciliæ quàm in Calabriæ Provinciis, quæ ad Capituli seu Conventus Monachorum dicti Monasterii Sancti Salvatoris liberam collationem, seu provisionem spectant & pertinent, quorum quidem aliqua tantum nunc reperiuntur unita seu applicata Seminario, seu

Applicatio beneficiorum spectantium ad collationem Conventus & Capituli S. Salvatoris, pro Novitiatu d. Monasterii S. Salvatoris.

Novitiatui ejusdem Monasterii, cætera vero cùm vacantà dicto Capitulo & Conventu liberè conferuntur. Idcirco nos eorumdem beneficiorum non unitorum qualitates, situationes, confines, vocabula, invocationes, verosque annuos valores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illa omnia & singula, cùm primum per cessum vel decessum, aut aliàs quovis modo vacaverint, dummodò dictorum beneficiorum collatio seu provisio ad prædictum Capitulum, seu Conventum Monachorum dicti Monasterii Sancti Salvatoris liberè spectet & pertineat, prædicto Seminario, seu Novitiatui perpetuò annectimus, unimus & incorporamus.

Approbatio unionis & applicationis jam factæ.

§. 3. Et eorum quæ hactenùs unita, applicata seu incorporata sunt, unionem, applicationem & incorporationem, eadem auctoritate nostra confirmamus, & approbamus.

Facultas Procuratoris dicti Novitiatus capiendi possessionem dictor. beneficiorum, & eorum fructus exigendi propria auctoritate.

§. 4. Ita quòd Procuratori dicti Novitiatus liceat propria auctoritate, eorumdem beneficiorum, & illorum bonorum ac illis annexorum possessionem, seu quasi, ex nunc prout ex tunc, cùm ut præfertur vacaverint, dicti Seminarii aut Novitiatus nomine, liberè apprehendere, & cùm unioni locus factus fuerit, eorum fructus, redditus & proventus propria auctoritate perpetuò exigere, percipere & levare, ac in Seminarii seu Novitiatus hujusmodi usus & utilitatem convertere, alicujus licentia super hoc minimè requisita.

Clauf. præf.

§. 5. Decernentes, unionem, annexionem & incorporationem aliàque præmissa, perpetuò valida & efficacia fore & esse, nec per quascumque nostras & pro tempore existentium Romanorum Pontificum, etiam in crastinum assumptionis ad Apostolatus apicem editas & edendas, constitutiones & regulas, etiam unionum effectuum non unitarum revocatorias, revocari, aut sub iis comprehendi. Sicque per quoscumque Judices & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere, necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§. 6. Non obstantibus nostra de unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, & exprimendo vero valore, ac Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus à jure permissis, fieri prohibentis, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis; ac Monasteriorum & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus.

Exemplorum fides.

§. 7. Volumus autem quòd præsentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 6 die 10. Oct.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die decima Octobris, millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, Pontificatus nostri Anno sexto.

LI.

Confirmatio, & innovatio gratiarum & privilegiorum omnium, etiam per viam communicationis concessorum Ordinibus tàm Fratrum Minorum Regularis observantiæ, quàm St. Claræ, & Tertii Ordinis de Pœnitentia St. Francisci, in communione & sub tribus votis essentialibus viventium, in his quæ Concilio Tridentino, & decretis Fratrum Reformatorum non adversantur.

Ejusmodi confirmationes plerique prædecessores, & signanter Clemens VII. Paulus IV. Gregorius XIII. & Sixtus V. ediderant, infrà in hoc Tomo III. Sed illis consulto prætermissis, hanc posui uti pleniorem; Regulam verò, & alia de Ordine St. Francisci, vide suprà apud Constitut. 5. Honorii III. Solet. ubi plenè notavi. in Tomo I. lib. 1. fol. 66.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1597.

Ordinis Fratrum Minorum de observantia commendatio.

Ratio Pastoralis officii nostri exigit, atque efflagitat, ut quorum Religionem, ac virtutem Sedi Apostolorum totique Ecclesiæ non modò illustrem, & præclaram, sed utilem etiam, ac necessariam esse animadvertimus, eosdem nostris, & ejusdem Sedis Apostolorum honoribus, ac beneficiis libenter prosequamur. Cùm verò ex bonis, & commodis spiritualibus Ordinis Mendicantium, ea longè, latéque pateant, sempérque patuerint, quæ à sacro Ordine Fratrum Minorum de Observantia, ab ipsis fundatæ Religionis initiis, in omnes Christianæ Reipublicæ Provincias profluxerunt, quotidiéque profluunt, & promanant, faciendum nobis esse statuimus, ut in eodem Ordine, nostris, & Sedis Apost. gratiis atque muneribus honestando, nihil Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum benignitati ac studio concedamus.

Plurimarum gratiarum, & indultorum à multis Romanis Pontificibus concessio.

§. 1. Cùm igitur pro parte dilecti Filii Joan. Bapt. Moles Commissarii Generalis in Romana Curia Ultramontanæ Familiæ prædicti Ordinis de Observ. expositum fuerit, ex ipsius Sedis benigna dignatione provenire, ut Romanus Pontifex quandoque prædecessorum suorum Romanorum Pontificum gesta innovet, ac Apostolica auctoritate innovata, & restaurata muniat & fulciat, & in pristinum statum reponat ac reducat, necnon propterea nonnulli Romani Pontifex prædecessores nostri quasdam gratias, concessiones, indulgentias & peccatorum remissiones, absolutiones etiam plenarias, libertates, prærogativas, favores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultates, multáque alia privilegia, & indulta, tàm prædictis Fratrum Minorum quàm St. Claræ, ac Tertio de Pœnis nuncupatæ Ordinibus, illorúmque Superioribus, Fratribus, Monialibus & Sororibus, ac utriusque sexus personis, & Monasteriis, Domibus, Ecclesiis & Locis quibuscumque dictorum Ordinum nunc & pro tempore existentibus, in genere vel in specie, etiam per modum communicationis, sive extensionis privilegiorum aliis Ordinibus eorúmque Domibus & Ecclesiis, & utriusque sexus personis Ordinum mendicantium & non Mendicantium existentibus concessorum, concesserunt, aut jam concessa confirmarunt & approbarunt, prout in singulis concessionibus, declarationibus, & litteris eorumdem prædecessorum expeditis pleniùs dicitur contineri.

Generalis Commissarii pro eorum confirmatione petitio.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, illa quæ sæpiùs Apostolica auctoritate prædicta munita existunt, Majorem obtineant roboris firmitatem, pro parte prædicti Joan Baptistæ Moles, nobis fuit humiliter supplicatum, ut prædictis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, favoribus, conservatoriis, declarationibus, facultatibus, dispensationibus, gratiis, concessionibus, indulgentiis & indultis, pro illorum observantia, nostræ approbationis robur adjicere, aliasque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos

Hujus Pontificis approbatio, in his quæ Conc. Trid. non adversantur, vel decretis Fratrum Reformatorum.

§. 3. Nos igitur, qui omnium votis, præsertimque illorum, qui sub suavi Religionis Jugo, divinis laudibus, & Christianæ Religionis augmento incumbentium personarum tranquillitati & commoditati consulunt, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, hujusmodi supplicationibus inclinati, quæcumque præmissa, ac omnia & singula alia privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis inter se & cum aliis Ordinibus Mendicantibus & non Mendicantibus, ejusdem Fratrum Minorum Regularis observantiæ, & St. Claræ, & de Pœnitent. Tertio Ordinibus, etiam in Congregatione sub trium votorum substantialium professione, & eorumdem Superiorum Ordinis Minorum Regularis observantiæ hujusmodi obedientia degentibus, ipsorumque Superiorum Fratribus, Monialibus, Sororibus, ac utriusque sexus etiam singularibus personis, necnon Monasteriis, Domibus, Ecclesiis & Locis quibuscumque in genere & in specie, etiam per solam signaturam, etiam vivæ vocis oraculo, ut præfertur, aut alias per eosdem Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos & Sedem prædictam sub quacumque forma, & expressione verborum concessa, ac etiam iteratis vicibus approbata, necnon omnibus & singulis in eis forsan contentis clausulis, decretis & declarationibus quibuscumque, ac singulas desuper etiam pluribus vicibus confectas literas, & in eis contenta, & inde sequuta quæcumque, illorum omnium tenores & formas datas, affectus & decreta in illis apposita, acsi de verbo ad verbum insererentur, & in his essent inserta, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, dicta auctoritate Apostolica tenore præsentium ex certa scientia (in his omnibus, in quibus decretis Concilii Tridentini non adversentur, salvis etiam decretis à nobis in favorem Fratrum Reformatorum concessis) approbamus & confirmamus, ac innovamus, perpetuamque roboris firmitatem obtinere, & firmiter observari, necnon Ordinibus Fratrum Minorum Regularis Observantiæ, & Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato, etiam in Congregatione sub obedientia Fratrum Minorum de Observantia hujusmodi degentibus Superioribus Fratribus, Monialibus etiam Tertiariis nuncupatis, Sororibus, Personis, Monasteriis, Domibus & Ecclesiis & locis prædictis, etiam per modum communicationis, & extensionis hujusmodi suffragari, illisque frui, uti & gaudere, quando & quoties opus fuerit, posse & debere, in judicio & extra, ac etiam in foro conscientiæ, in omnibus & per omnia, acsi specialiter & expresse eisdem Fratrum Minorum, & St. Claræ & Tertio de Pœnitentia Ordinibus per nos concessa fuissent, decernimus. Supplentes omnes & singulos juris & facti, ac solemnitatum etiam de juris necessitate, aut alias quomodolibet requisitarum, forsan omissarum, & alios quoscumque defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem.

Executorum hujus const. deputatio.

§. 4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Mantuæ, & Toy, Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per easdem præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum, per se vel alium seu alios, faciant auctoritate nostra præsentes litteras, & in eis contenta quæcumqne, plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacificè frui & gaudere. Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu & causa, etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, quinimò quicquid in contrarium attentari vel fieri continget, omnia semper in pristinum reponi. Contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna juris & facti remedia, appellatione quacumque postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Sicque per quoscumque Judices & Commissarios, ac S. R. E. Cardinales, necnon sacri Palatii Apostolici causarum Auditores, sublata eis quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, judicari & definiri debere.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri, de una, & in Concilio Generali de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis præsentium vigore ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus, ac Provincialibus & Capitularibus statutis & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis & litteris Apostolicis, etiam in forma brevis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam nos, & Sedem prædictam, etiam Motu proprio, ac scientia & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, etiam privilegiorum eorum revocativis, restrictivis, reservativis, exceptivis, restitutivis, declarativis, mentis attestativis, ac derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quòd in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo & forma derogari posset, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, Motu, scientia, & auctoritate similibus derogamus. Aut si aliquibus communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Verùm quia difficile foret præsentes litteras ad singula quæque loca, in quibus forte opus esset, deferri, volumus, & pariter Apostolica auctoritate decernimus, quòd illarum transumptis manu alicujus ex Secretariis cujusvis prædictorum Prælatorum Generalium, ac Romanæ Curiæ Commissarii, & suorum successorum, aut Notarii publici subscriptis, & sigillo officii alterius eorumdem, aut alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Curiæ Ecclesiasticæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 6. 20. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die vigesima Decembris 1597. Pontificatus nostri Anno sexto.

LII.

Acceptatio devolutionis Ducatus Ferrariæ, mox recuperati, ejusque & reddituum incorporatio Rever. Cameræ Apost. ac subjectio Bullæ Pii V. de Terris S. R. E. non infeudandis.

Hac Pii V. Constitutio est Num. 35. suprà in Tomo II. lib. 2. Ubi de sua materia plenè dixi.

LIII.

Edita A. D. 1598.

SAnctissimus in CHRISTO Pater & Dominus noster Dominus Clemens divina providentia Papa Octavus.

Ferrariæ Ducatus ad R. Cam. Apost. devolutus est per obitum Alphonsi Ducis absque aliqua declaratione.

§. 1. Quoniam per obitum Alphonsi Estensis Ferrariæ Ducis, Ducatus & status Ferrariæ, cum omnibus Civitatibus, Terris, Castris, fortalitiis, Portubus, locis, membris, jurisdictionibus, juribus, ac aliis annexis & connexis, de quibus à Sede Apostolica & suis prædecessoribus Romanis Pontificibus, idem Alphonsus, sive ejus antecessores, investiti fuerunt, seu aliàs quomodolibet illos & illa à Sede præfata tenuerunt & habuerunt, ad eandem Sedem & Cameram suam Apostolicam, tum ex forma investiturarum, seu aliarum concessionum de eis factarum, tum vigore constitutionis fœl. recordationis Pii Papæ Quinti prædecessoris editæ sub Dat. 4. Calend. Aprilis, Anno incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, Pontificatus sui Anno secundo, reversi & reversa, & devoluti ac devoluta existunt, & utile eorum dominium cum directo consolidatum est, etiam absque aliqua alia ulteriori acceptione, declaratione, ac possessionis apprehensione, & alias juxta præfatam constitutionem Pii V. ad quam in omnibus & per omnia, & in omnibus ejus partibus relationem haberi voluit.

Hic tamen Pont. d. devolutionem acceptavit.

§. 2. Nihilominùs pro potiori cautela, & jura juribus addendo, & constitutioni inhærendo, de venerabilium fratrum suorum S. R. E. Cardinalium consilio pariter & assensu, Statum & Ducatum prædictum cum omnibus Civitatibus, Terris, Castris, Fortalitiis, Portubus, locis, membris, & aliis annexis & connexis, per obitum præfati Ducis Alphonsi, seu aliàs ad eamdem Sedem devolutum, & devoluta, & utile illorum dominium cum directo consolidatum esse declaravit, & hujusmodi reversionem, devolutionem, & utilis cum directo dominio consolidationem acceptavit, ipsumque Ducatum & Statum Ferrariæ, cum omnibus supradictis, Sedi Apostolicæ & Cameræ reversum, unitum, & incorporatum esse, ac censeri decrevit & declaravit omni meliori modo.

Et d. Ducatum d. Cameræ incorporavit, & SS. Petro & Paulo dicavit.

§. 3. Et quatenus opus sit, eumdem Ducatum & Statum de novo eidem Sedi & Cameræ univit & incorporavit, & dispositioni constitutionis præfatæ Pii V. subjacuisse, & subjacere, similiter decrevit & declaravit, Deoque Omnipotenti, Beatæ Virgini, ac SS. Apostolis Petro & Paulo, perpetuò tribuit & dedicavit.

Actum P. A. 6. 19. Januarii.

Die 19. Januarii 1598. apud St. Petrum, in Consistorio secreto, Romæ.

Sequitur alia itidem declaratio, & applicatio.

Edita A. D. 1598.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens divina providentia Papa Octavus.

Idem Pont. Deo agit gratias de recuperatione d. Ducatus.

§. 4. Dixit, Ducatum & Statum Ferrariæ jam fuisse recuperatum, idque sola Dei Omnipotentis misericordia factum esse, & propterea illi ingentes sse gratias agendas, præsertim cùm id absque ulla sanguinis effusione contigerit.

Iteratòque illum Cam. Apost. incorporat cum suis fructibus & B. Mariæ & SS. Apost. Petro & Paulo consecrat.

§. 5. Et iterato ut magis enixam, & exploratam ejus voluntatem ostendat, jura juribus addendo, Ducatum & Statum præfatum, omnesque illorum redditus, eidem Sedi & Cameræ Apostolicæ univit & incorporavit, & dispositioni constitutionis Pii V. editæ sub Dat. 4. Calend. Aprilis, Pontificatus sui Anno secundo, subjacuisse, & subjacere similiter decrevit, Deoque Omnipotenti, Beatæque Mariæ Virgini, & SS. Apostolis Petro & Paulo, quorum ope id factum fuit, perpetuò addixit & consecravit.

Actum P. A. 7. 11. Febr.

Romæ apud Sanctum Petrum, die undecima Februarii, millesimo quingentesimo nonagesimo octavo.

Jurisdictio & facultates S. R. E. Cardinalis de latere Legati in Alma Urbe dimissi, ob discessum Summi Pontificis versus Civitatem Ferrariæ, & alia loca Status Ecclesiastici.

Hujusmodi legationum Bullas tres tantummodò de quàmplurimis in hoc opere ponendas duxi, ut suprà in Tomo I. lib. 1. tibi significavi in Pauli III. Constitut. 16. Licet.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1598.

Venerabilis, Frater, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procemium.

LIcet potestatis plenitudo desuper nobis commissa sit, & universi gregis Dominici, divina disponente clementia, curam habeamus, finem tamen humanæ possibilitatis excedere non valentes, considerantesque, quòd circa singula per nosmetipsos Apostolicæ servitutis debitum absolvere non possumus, nonnumquam aliquos & præcipuè S. R. E. Cardinales in solicitudinis nostræ, partem assumimus, ut ipsis vices nostras supplentibus, ministerium nobis desuper commissum, favente pietate superna, faciliùs & salubriùs exequamur. Et quamvis ad cunctorum Christifidelium, Provincias, Civitates, & loca paternum studium & diligentium adhibeamus, ad Almam Urbem tamen nostram, aciem nostræ considerationis paternis affectibus dirigentes, illam, Cives, incolas, & habitatores ejusdem, tamquam peculiares filios, & devotos diligentiori cura intuemur, & super eorum fœlici regimine pacifico & tranquillo, ut præserventur à noxiis, & optatis perfruantur incrementis, specialiter providere desideramus.

Hic Pontifex profecturus Ferrariam & alia loca sui Status, Legatum Romæ reliquit Inicum Avalos S. R. E. Cardinalem cum potestate.

§. 1. Cùm itaque ex gravissimis & urgentibus causis animum nostrum moventibus, ad Civitatem & Ducatum nostrum Ferrariensem ac alias Provincias, Civitates, & loca temporalis ditionis Ecclesiasticæ, dimissis in eadem Urbe Palatii nostri, & Curæ Cameræ Apostolicæ causarum audientiis, necnon Gubernatore, seu Vicecamerario, ac Vicario, seu ejus Locumtenente, & Senatore, & Dataria, & Cancellaria nostra, cum plumbo, Capella, & ejusdem Cancellariæ, & aliis Curiæ Romanæ officialibus, nos conferre intendamus. Nos interim bono & fœlici Urbis, & Romanæ Curiæ prædictarum regimini providere volentes, & ad te potissimum, quem etiam in magnis & arduis Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ negociis versatum, eximia probitate & fidelitate, rerumque gerendarum experientia, & præcipua prudentia, ac integritate comprobatum habemus, mentem nostram convertentes, ac sperantes, quòd ea quæ tibi duxerimus committenda, gratia tibi assistente divina, circumspectè, prudenter, justè, & fideliter exequeris. Te in Urbe prædicta, ejusque territorio, & districtu, ac Civitatibus, Terris, & locis illi adjacentibus, nostrum & dictæ Sedis Legatum de latere, necnon omnium Tribunalium, & Officialium, ac Ministrorum etiam justitiæ, tàm in spiritualibus quàm temporalibus, generalem & specialem Superintendentem, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, auctoritate Apostolorum tenore præsentium, usque ad beneplacitum, vel ad eamdem Urbem reditum nostrum dumtaxat, creamus, constituimus, & etiam deputamus.

Almam Urbem & in ea degentes etiam exemptos gubernandi &c.

§. 2. Dantes tibi harum serie pariter, & concedentes plenam, liberam, & omnimodam potestatem, & facultatem, ac auctoritatem Urbem, Civitates, & loca prædicta cum eorum territoriis, districtibus, & pertinentiis, necnon personas, cives, habitatores etiam curiales, & ipsam Romanam Curiam

sequen-

sequentes, seu ad eamdem undecumque venientes, dum in ea fuerint, seu in ea degentes, & incolas ejusdem, cujuscumque status, gradus, Ordinis, praeeminentiae, dignitatis, etiam Pontificalis fuerint, ac ejusdem Romanae Curiae officiales existant, etiamsi se exemptos à quocumque Legationis officio praetenderent, nostro & dictae Romanae Ecclesiae nomine gubernandi, regendi & administrandi, ac prout coelestis gratiae infusio, & tua prudentia persuadebunt, reformandi & corrigendi, occupata recuperandi, necnon illa & alia deformata in pristinum & debitum statum reducendi.

Causas criminales, via appellationis & recursus cognoscendi.

§. 3. Causas civiles & criminales Ecclesiasticas & spirituales, etiam beneficiales ac matrimoniales, & etiam prophanas, ad forum Ecclesiasticum & saeculare quocumque jure spectantes, ac mixtas, intra terminos tuae Legationis, & Vicariatus hujusmodi, per viam appellationum quarumcumque, vel recursus, unà cum negocio principali, conjunctim vel divisim; vel aliàs prout tibi visum fuerit, ac cum omnibus & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, per te vel alium seu alios audiendi, cognoscendi, etiam summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, ut praefertur, & cum reiteratione terminorum ex stylo Curiae, seu natura observari consuetorum, ac etiam cum illorum omissione, illasque decidendi & terminandi.

Sententias quascumque exequendi.

§. 4. Et quascumque sententias, per te seu etiam alios Judices quoscumque latas, tàm in Romana Curia quàm extra eam, etiamsi in rem transiverint judicatam, executioni debitae, cum decreto literarum executorialium, seu mandati executivi, & cum invocatione brachii saecularis demandandi. Dictarum causarum cognitionem, terminationem, & executionem in casibus recursus, prout expedire judicaveris, suspendendi.

Curiales & officiales coërcendi.

§. 5. Ac etiam in ipsa Urbe, quamdiu ab ea absentes fuerimus, in quoscumque Curiales, & ipsam Curiam sequentes, & Officiales quoscumque ipsius Curiae nostrae, ac quaecumque Urbis Tribunalia; & ipsorum officiorum & Tribunalium Praesidentes, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis & conditionis fuerint, omnimodam jurisdictionem, & generalem ac specialem superintendentiam exercendi.

Discordias componendi.

§. 6. Necnon etiam inter Comites, Barones & Milites, Dominos temporales & nobiles, & personas alias saeculares & Ecclesiasticas, necnon Communitates & Universitates, ac Populos, & omnes alios saeculares discordes, & differentes, Urbis, Terrarum, locorum, & districtus praedictorum pacem & concordiam faciendi, & inter eos pro hujusmodi pace & concordia faciendi, & inter eos pro hujusmodi pace & concordia inducias indicendi, ipsosque ad eas, & ipsarum observantiam quibuscumque poenis, districtionibus, sententiis & censuris, prout tibi videbitur, compellendi, concordes in unitatis & charitatis vinculo confovendi & confirmandi.

Rebelles bannitos, & delinquentes puniendi.

§. 7. Rebelles & delinquentes, ac ejusdem Romanae Ecclesiae hostes, censuris & poenis, tàm Ecclesiasticis quàm aliis etiam pecuniariis, & corporis afflictivis coërcendi & corrigendi, ac ad nostram & dictae Romanae Ecclesiae unitatem reducendi. Ac praeterea pro bannitorum & perditorum hominum profligatione & extirpatione, Tibi non solùm in Urbe & districtu praedictis, sed etiam in Provinciis nostris adjacentibus Patrimonii, Campaniae, & Maritimae, ac illarum Civitatibus, Terris, & locis quibuscumque, nostras vices & voces, ac omnimodam facultatem, potestatem, auctoritatem, & arbitrium contra quoscumque bannitos, facinorosos, eorumque receptatores, fautores, complices, & sequaces, necnon contra Communitates, Universitates, ac Civitates, Terras & Castra intra terminos tuae Legationis & Vicariatus hujusmodi, & alios cujuscumque praeeminentiae, vel dignitatis existant Barones, Feudatorios, Duces, & quavis auctoritate fungentes, etiam extrajudicialiter, ac manu regia, & secundùm voluntatem, beneplacitum, dispositionem, ac arbitrium tuum, appellatione, recursu, & reclamatione quibuscumque remotis & rejectis, procedendi ad capturam, torturam, etiam nulla indiciorum decreta copia, aut aliquo praefixo termino ad defensiones faciendas, illosque omnes & singulos puniendi, tàm in rebus & bonis quàm in personis, etiam usque ad poenam ultimi supplicii inclusivè. Ac sententias quascumque corporales & ultimi supplicii, etiam in contumaciam, legitimis indiciis non praecedentibus, à quibusvis Judicibus latas, statim exequendi: Domos, vineas, possessiones, arces, fortalitia, moenia, & alia quaevis bona rebellium & delinquentium devastandi, demoliendi, ac publicandi: Conjunctos, affines, & consanguineos delinquentium, & aliorum praedictorum ad illorum redemptionem cogendi: Praecipiendi Communitatibus, Domicellis, Baronibus, & particularibus personis, ut homines & animalia & alia necessaria pro bannitorium profligatione, & aliis necessitatibus sine aliqua mercede accommodent: Ac praetereà quoscumque alios delinquentes poenis pecuniariis, exilii, & relegationis, ac etiam ultimi supplicii puniendi, ac puniri mandandi & faciendi: Atque sub eisdem poenis, ac privationibus praecipiendi Capitaneis, Ductoribus, Officialibus, & omnibus Militibus, tàm Legionariis quàm etiam stipendiariis, ad omnem requisitionem tuam, seu à te deputatorum, sine aliqua mercede ad arma capienda & ad loca ipsis imperata accedendum, pugnandum, loca invadendum, renitentes occidendum, qui sine licentia recedere non possint. Et in eventum quod dicti sicarii, banniti, & delinquentes; vel alii inobedientes in aliqua civitate, castro, seu fortalitio; & alio quovis loco mediatè vel immediatè Sedi Apostolicae subjecto reperiantur, si Communitas, Universitas, Barones & alii ad quos spectabit, eosdem sicarios & inobedientes, & alios quoscumque etiam non culpabiles, ad omnem requisitionem, seu tuorum Officialium; vinctos, in tuis vel eorumdem Officialium manibus tradere recusaverint, & seu restiterint, tormentis bellicis moenia Civitatis, Oppidi, & Fortalitii hujusmodi quatiendi, expugnandi, & usque ad demolitionem violenter ingrediendi, etiamsi homicidia, & mortes non culpabilium accidentaliter inde secutae sint, sine ullo, tàm spiritualium quàm temporalium poenarum incursu. Necnon Tibi tuisque Ministris; Officialibus, & Militibus, in omnes armatos & conventicula, nisi statim se in dictorum Ministrorum manibus dedant, impetum faciendi, & contra resistentes praedictos seu fugientes archibusia exonerandi, nec propterea de morte secuta teneantur. Novas quoque taleas & nominationes, pro bannitorum & facinorosorum extirpatione, expensis Camerae Apostolicae ad tuum libitum imponendi. Quoscumque etiam Principes, Duces, Barones, Civitates, Castra, Communitates & Universitates, ausu temerario conatibus tuis quocumque modo se opponentes, anathematis gladio feriendi, illos invadendi, exercitum cogendi, ac contra eos; ut publicos hostes pugnandi, Ducatibus, Principatibus, Baroniis, & feudis, privilegiis, ac bonis illos perpetuò privandi, spoliandi, eorumque Civitates, Castra, loca, & feuda quaecumque Camerae nostrae Apostolicae perpetuò uniendi, applicandi, & incorporandi ipso facto absque alia Judicis declaratione. Necnon cum quibusvis Principibus vicinis & longinquis super remissionibus bannitorum & aliorum delinquentium hinc inde conventiones faciendi; quae postquam factae fuerint, à nobis & Sede Apostolica approbatae censeantur, prout ex nunc ap-

probamus. Atque à Communitatibus & Universitatibus quarumcumque civitatum & locorum frumentum, vinum, stramina, & alia victui necessaria arbitrio tuo, subministrari faciendi. Atque omnia & quæcumque delicta contra quascumque personas, tàm Ecclesiasticas quàm sæculares commissa, etiam in crimine læsæ Majestatis, exceptis tamen contentis, juxta dispositionem juris communis in primo capite, secuta vel non secuta condemnatione notoria vel occulta, etiam eorum, quibus taleæ & nominationes impositæ fuerunt, etiam elapso anno remittendi. Non obstantibus fœl. rec. Pii Papæ Quinti, & aliis constitutionibus Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum de bannitis loquentibus, quibus ad tuum libitum derogare possis, ipsosque delinquentes ad suum statum, & honorem restituendi, in omnibus casibus gratiandi & componendi, etiamsi sint rebelles & diffidati (imposito tamen illis donec pacem habuerint, arbitrio tuo, exilio à loco commissi delicti. Ac salvos conductus ad libitum prædictis concedendi, atque omnia alia in præmissis omnibus & singulis, ac circa ea necessaria & opportuna, ac tibi benè visa, etiam speciali nota digna, quæ Nos ipsi facere possemus, faciendi, mandandi, & exequendi, Apostolica auctoritate, tenore præsentium damus, tradimus, atque concedimus. Volumus autem & Apostolica auctoritate decernimus; quòd præmissorum occasione, irregularitatis labem sive notam minimè incurras, nec incurrere censearis.

Clausulæ contrariorum sublativæ.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutionibus, ac quarumcumque Civitatum, Terrarum, Locorum, Communitatum, & Universitatum statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis, etiam Pontificali, Ducali, & quavis alia dignitate præditis ac fulgentibus, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, ad effectum præsentium, specialiter & expresse, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Facultas conferendi certa beneficia.

§. 9. Ceterùm, ut erga personas nostri & Apostolicæ Sedis devotas, te gratiosum ac liberalem valeas exhibere, tibi, ut quæcumque beneficia Ecclesiastica simplicia dumtaxat, ac personalem residentiam non requirentia, quorum fructus, redditus, & proventus secundùm communem æstimationem verum annuum valorem vigintiquatuor ducatorum auri de Camera non excedant, in Alma Urbe nostra, & in illius districtu, durante tua legatione hujusmodi, vacatura (illis quæ ad collationem alicujus ex venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, respectu Episcopatuum, titulorum, seu diaconiarum, aut etiam indultorum, vel alias quocumque modo pertinent, dumtaxat exceptis) quorum collatio & provisio dispositioni Apostolicæ specialiter, vel alias ex quacumque causa, etiam de necessitate exprimenda, præterquam ratione familiaritatis nostræ, aut Cardinalium viventium, generaliter reservata, seu ex quavis generali reservatione affecta fuerint, quibusvis personis idoneis, quibus tibi videbitur, etiam quæcumque quotcumque, & qualiacumque, invicem tamen compatibilia beneficia Ecclesiastica, obtinentibus & expectantibus, auctoritate Apostolica conferre, & de illis providere pariter, liberè & licitè possis & valeas, facultatem & auctoritatem similiter concedimus & indulgemus. Decernentes collationes, provisiones & alias dispositiones per te de hujusmodi beneficiis faciendi perinde validas, firmas, & efficaces fore & esse, acsi à nobis ipsis factæ forent.

Clausulæ sublatæ.

§. 10. Sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstan.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac nostræ Cancellariæ Apostolicæ Regulis, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Basilicarum & Ecclesiarum quarumcumque, in quibus beneficia hujusmodi forsan fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus cæterisque contrariis quibuscunque.

Dat. P. An. 7. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 3. Aprilis, millesimo quingentesimo nonagesimo octavo, Pontificatus nostri Anno septimo.

LIV.

Declaratio, quòd Officiales & Curiales, tàm sequentes Sanctitatem suam in ejus ab Urbe discessu, quàm in ea remanentes, sint verè Curiales, eorumque gaudeant prærogativis, & beneficia eorumdem Sedi Apostolicæ remaneant affecta.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1598.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus declarationis.

Cum ob nonnullas graves & urgentes causas, ad Civitatem & Ducatum nostrum Ferraniensem, cum plerisque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & nonnullis nostris & Romanæ Curiæ Officialibus propediem, annuente Domino, nos conferre, ac ibidem, & in aliis forsan temporalis ditionis Ecclesiasticæ locis per aliquot menses commorari statuerimus: Cumque in Alma Urbe nostra causarum, & literarum Audientiam, necnon etiam Cancellariam nostram Apostolicam relinquamus, & prætereà diversi ejusdem S. R. E. Cardinales, aliique Romanæ Curiæ Officiales in eadem Urbe remaneant. Nos, ne propterea dubitatio aliqua circa Curiales ac officiales ejusdem Romanæ Curiæ oriatur, providere volentes.

Declaratio quod tàm sequentes Papam, quam remanentes in Urbe, Curiales remanent.

De discessu habes in constitut. præced.

§. 1. Hac nostra constitutione, tàm eos qui nos sequentur, quàm eos qui in dicta Urbe remanserint, sive Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sive Officiales & Curiales, aut alii quicumque eamdem Romanam Curiam sequentes, fuerint, unam tantùm & non duas Romanas Curias constituere, eosque omnibus & singulis gratiis, privilegiis, antelationibus, prærogativis, declarationibus, indultis, facultatibus, concessionibus, & consuetudinibus, etiam quoad acceptationes & provisiones beneficiorum faciendas, quibus Cardinales, Officiales, Curiales, & alii prædicti, dum Nos in dicta Curia in eadem Urbe residemus, de jure & consuetudine utuntur, potiuntur, & gaudent, seu uti, potiri & gaudere posse & debere, perinde ac si nos in eadem Urbe resideremus, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, decernimus & declaramus.

§. 2. Nec-

Eorumque beneficia affecta sint Sedi Apostolicæ.

§. 2. Necnon etiam eamdem Curiam censeri volumus quoad beneficia, quæ tàm in dicta Urbe, & in Civitatibus & locis ad quæ accedemus, & in quibus in itinere eundo & redeundo pro tempore moram trahemus, quàm per obitum illorum qui Nos & Curiam nostram sequentur, seu ad Nos, & ad eamdem Curiam pro eorum negotiis accedent, & in itinere, sive eundo sive redeundo diem claudent extremum, quomodolibet vacabunt, neminemque de illis præter Nos disponere posse.

Et ita judicari debere præcipit.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere, irritumque & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus & declaramus.

Quibuscumque non obstan.

§. 4. Non obstantibus quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 7. 10. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 10. Aprilis 1598. Pontificatus nostri Anno 7.

LV.

De luctuosa Tyberis inundatione in Urbe & ejus districtu, indictioneque publicarum supplicationum ad divinam misericordiam implorandam.

Edita A. D. 1599.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Dilectis filiis Clero & Populo Almæ Urbis nostræ, cæterisque Christi fidelibus in eadem Urbe, ejusque districtu existentibus, salutem & Apostolicam benedictionem.

Tyberis inundatio maxima & luctuosa.

§. 1. Manus Domini, manus Patris, manus illa potens & salutaris, quæ sola dum justè vulnerat, piè medetur, ipsa tetigit nos, Filii dilectissimi. Fluvius Tyberis, extra alveum ripasque suas diffusus, tanta aquarum copia Urbem, suburbia, prata, & agros inundavit, & in tantam, non in planis solùm, sed in editioribus etiam locis, crevit altitudinem, quantam neque nos, neque majores nostri meminerunt. Quæ Urbis facies, quis aspectus per hos dies fuerit, planè luctuosus & miserabilis, quæ hominum, ædificiorum, & rerum ad vitam victumque quotidianum necessariarum, pernicies & jactura extiterit, nec sine acerbissimo doloris sensu commemorari potest, nec certè commemorari est necesse. Vos ipsi oculis vestris cuncta perspexistis, & passi estis, & nos etiam vidimus; oculisque & manibus in Cœlum elevatis, cùm præ doloris magnitudine, cor nostrum disrumperetur, & quasi cera collique, factum esset, omnium miserias paterno affectu & miseratione complexi sumus.

Quam propter gentium peccatæ evenisse hic Pontifex enunciat.

§. 2. Sed hujus tantæ eluvionis, & calamitatis causæ, non ex principiis naturalibus curiosè nimis inquirendæ sunt, & ex eorum opinionibus, qui dicentes se sapientes, stulti facti sunt, tamquam si gentes essemus quæ ignorant Deum; sed potiùs, ut Christianos decet, in timore & tremore, veriorem magisque intimam harum ærumnarum originem intra nosmetipsos pervestigemus. Ac nisi nos ipsos fallere, & decipere velimus, peccata ipsa respondebunt nobis, & iniquitates quæ multiplicatæ sunt nimis coram Deo. Abyssus enim peccatorum, abyssum aquarum, & inundatio inundationem evocavit.

Quisque igitur convertatur à via sua mala & revertatur ad Dominum.

§. 3. Ne tamen, filii, pusillo animo sitis, neve, quod absit, cor vestrum obduretis ut indomiti & obstinati peccatores solent, qui plagis Dei deteriores fiunt, quorum miseram & miserandam conditionem exprimit Jeremias verbis illis: Domine, percussisti illos, & non doluerunt, attrivisti eos, & renuerunt accipere disciplinam; induraverunt facies suas supra petram, & noluerunt reverti. Vos autem, filii, non sic; sed revertimini ad Dominum in toto corde vestro, in jejunio, & fletu, & planctu; & pœnitentiæ salutaris tabulam apprehendite, ne pereatis in diluvio aquarum multarum iræ Dei, & justi judicii ejus. Deus enim noster pius est & misericors, & præstabilis super malitia; qui non vult mortem peccatoris, sed magis ut convertatur & vivat. Plaga hæc, si sapitis, si intelligitis, si novissima providetis, non est ad mortem, sed ad salutem. Corripuit vos Dominus, sed non in furore suo, imò verò in visceribus misericordiæ suæ, ut Pater, qui hic, in hac brevi & caduca vita filiis flagella adhibet, ut in æternùm parcat. Quem enim diligit Dominus castigat, & tamquam filiis offert se vobis. Surgite & vos cum filio prodigo, & ite ad Patrem vestrum, qui vos vocat, qui apertis brachiis vos expectat, & ad complexum & pacem & reconciliationem invitat. Clamate ad Dominum in fortitudine, & ex intimo corde verba illa pronunciate; Omnia quæ fecisti nobis, Domine, in vero judicio fecisti, quia peccavimus tibi, & mandatis tuis non obedivimus, sed da gloriam Nomini tuo, & propitius esto peccatis nostris propter Nomen tuum. Denique convertatur unusquisque à via sua mala, & qui Ninivitas peccantes imitati estis, imitamini pœnitentes.

Mariæ Virginis & Principum Apostolorum auxilium imploret.

§. 4. Ite ad Matrem Gratiarum, & Advocatam peccatorum, ad Beatissimam semper Virginem DEI genitricem MARIAM, & illius opem atque auxilium implorate. Ite ad Gloriosissimos Apostolorum Principes Petrum & Paulum, peculiares Patronos hujus Almæ Urbis, cui Evangelii doctrinam cum sanguine tradiderunt. Hi enim sunt Gloriosi Principes Terræ; & Patres & Pastores Ecclesiæ; præcipuè vero Urbis Romæ, qui eam ad hanc gloriam provexerunt, ut Gens Sancta, Populus electus, Civitas Sacerdotalis & Regia, per sacram Beati Petri Sedem Caput Orbis effecta, latiùs præsideret Religione divina, quàm dominatione terrena. Obite in spiritu humilitatis, & animo contrito sacras Beatissimorum Apostolorum Basilicas, & fortissimorum Martyrum memorias, quibus velut propugnaculis Roma cincta est, Plorate coram Domino, & preces cum lacrymis fundite, ut per merita & intercessionem Sanctorum qui cum CHRISTO regnant, veniam atque indulgentiam impetremus.

Cessent vitia & vigeant virtutes.

§. 5. Pacem igitur cum fratribus habete, cessent odia & inimicitiæ; ne, si manus plenas sanguine extendatis, avertat Deus oculos suos à vobis. Libido, intemperantia, luxuries tollatur, & cætera vitia, quibus iracundia Dei provocatur. Vigeat modestia, temperantia, & misericordia in pauperes. Nunc enim latissimus pietati propositus est campus, vitii potissimum qui ditiores sunt, peccata sua eleemosynis redimant, & pauperum inopiam sua abundantia sublevent. Quod ut sincera cum alacritate faciant, omnes quanta possumus cum efficacia, in Domino hortamur. Nam si propter omnium peccata hæc plaga à Deo immissa est, ad omnes seu pauperes, seu divites pertinere debet, vel per miseriam vel per miserationem; ut dum corporis nostri, quod unum est in Domino, membra quædam patiuntur, cætera compatiantur. Sumite igitur arma militiæ nostræ, non carnalia, sed potentia Dei, quibus ipse Deus exercituum fortissimus, & Omnipotens vincitur; pœnitentiam, orationem, jejunium, & eleemosynam. His enim placatur Deus, qui si viderit opera vestra bona, & quia conversi estis ab omni via mala in sinceritate cordis vestri, revertetur & ipse à furore iræ suæ, & non peribitis.

Indicit propterea hic Pontif. solemnes supplicationes & processiones ad Basilicas B. Mariæ Majoris & B. Petri.

§. 6. Atque ut tantò ardentius ad divinorum Sacramentorum medicinam accurratis, & ut veterem hominem exuentes, mente & spiritu renovati, ambuletis in novitate vitæ: Nos ad Basilicas Principis Apostolorum, & Sanctæ MARIÆ Majoris de Urbe proxima hebdomada, quarta videlicet hujusce mensis Januarii, diebus per Nos eligendis, solemnes supplicationes & processiones, ut moris est, indicimus. Ad quas Basilicas vel earum alteram, Nos ipsi unà cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ac Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis in Romana Curia existentibus, ac Christianorum Regum & Principum Oratoribus in Urbe commorantibus, aliisque Prælatis atque Officialibus Romanæ Curiæ & Magistratibus ejusdem Urbis, vobisque Clero & Populo comitantibus, debita animi & corporis demissione supplices adire, ipsasque supplicationes & processiones celebrare constituimus.

Hortatur morantes in Urbe ad eas, alios verò extra morantes ad alias Ecclesias visitandas, & alia hic expressa implenda.

§. 7. Ut verò à divina bonitate atque clementia uberiores communis ac salutaris pœnitentiæ fructus capiamus; vos universos & singulos, cæterosque utriusque sexus Christi fideles, in dicta Urbe ejusque districtu existentes, per viscera misericordiæ DEI nostri hortamur atque obsecramus, ut qui in eadem Urbe erunt, dicta hebdomada, vel saltem altera sequente, postquàm præsentes litteræ publicatæ fuerint, salutari pœnitentiæ Sacramento ad præteritas culpas diluendas sic se præparent, ut Deus placatus flagella suæ iracundiæ avertat, Romam ab omnibus periculis eripiat, ac populum in Urbe, ejusque districtu existentem, salvum atque incolumem tueatur. Et vos quidem, & ii qui in Urbe fuerint, prædictas Principis Apostolorum, & Sanctæ MARIÆ Majoris de Urbe Basilicas, aut earum alteram; qui verò extra Urbem in dicto districtu extiterint, Ecclesiam, seu Ecclesias per locorum Ordinarios, seu eorum Vicarios, aut de eorum mandato, & iis deficientibus, per eos, qui ibi curam exercent animarum, deputandam seu deputandas, quocumque die, vel quibuscumque diebus ejusdem vel sequentis hebdomadæ, vel sequentis jejunent; & præterea pauperibus & indigentibus personis, aut locis piis eleemosinas arbitrio suo erogantibus, atque intra hoc tempus, tàm primæ quàm secundæ hebdomadæ, alicui Presbitero ab Ordinario loci approbato, peccata sua confiteantur, & Dominica prima aut secunda, vel alio dictæ prioris, aut sequentis hebdomadæ die, ut suprà dictum est, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum devotè suscipiant. Regularibus verò personis utriusque sexus in claustris perpetuò degentibus, aut aliis in carcere existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui superiùs expressa, vel eorum aliqua facere & implere nequiverint, presbyter Confessarius quem elegerint, prædicta omnia & singula, vel in aliud, proximum tamen tempus, prorogandi facultatem habeat.

Indulgentias eisdem clargitur.

§. 8. Quæ omnia, ut vos & prædicti Christi fideles eo libentiùs præstare studeatis, quò uberiùs spiritualibus muneribus, & gratiis vos reficiendos esse cognoveritis; de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Deus nobis licet indignis, contulit, thesauros Ecclesiæ, quorum dispensatores ejus benignitate facti sumus, copiosè aperientes, Universis & singulis prædictis, qui præmissa modo & forma præscriptis fecerint & impleverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, veniam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Basilicas intra & extra Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & impartimur. Necnon iisdem Christi fidelibus utriusque sexus, tàm laicis quàm Ecclesiasticis, sive sæcularibus, sive cujusvis Ordinis & Congregationis seu instituti Regularibus, indulgemus, ut sibi eligere possint quemcunque Presbyterum Confessarium, tàm sæcularem quàm cujusvis Ordinis vel instituti Regularem ex approbatis ab Ordinariis locorum, ut præfertur, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis & censuris, à jure vel ab homine, quovis modo & causa latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus & enormibus etiam in casibus, tam locorum Ordinariis, quam nobis & Sedi Apostolicæ, etiam in litteris die Cœnæ Domini legi consuetis, atque alias etiam per quascumque nostras, vel Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodolibet reservatis, in foro tantum conscientiæ, hac vice solum absolvere, & insuper vota quæcumque (Religionis & Castitatis dumtaxat exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, ac aliis ejus arbitrio injungendis, possint & valeant.

§. 9. Mandantes propterea, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipientes omnibus venerabilibus fratribus, Episcopis & aliis quibuscumque locorum dicti districtus Ordinariis, & aliis supradictis, ad quos pertinuerit, ut, cùm præsentium litterarum transumpta aut exempla acceperint, illa statim per suas Ecclesias, Civitates, Oppida, Terras, Loca, Diœceses publicent & promulgent, & publicari ac promulgari faciant, Cleroque & Populo sibi subjecto solemnes processiones & supplicationes indicant & celebrent.

Jubetque Ordinariis districtus Urbis, & aliis hanc publicent Concessionem.

§. 10. Per præsentes autem non intendimus super aliqua irregularitate, publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate aut inhabilitate, quoquo modo contracta, aliquam facultatem tribuere, dispensandi seu habilitandi, aut in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ. Neque etiam iis præsentes nostras litteras, qui ab aliquo Judice excommunicati, suspensi vel interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, neque pariter hæreticis aut schismaticis specialiter declaratis seu condemnatis, ullo modo suffragari posse aut debere.

Declaratio dictæ concessionis.

§. 11. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus absolvendi facultas in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles Jubilæi, indulgentiarum, aut facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat cuiquam suffragari queant; necnon regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum, sive institutorum Regularium, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, eisdem Ordinibus & Congregationibus, atque institutis, quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specifica & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut expressio habenda, vel quævis alia forma exquisita ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac forma in illis tradita penitùs pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim & expressè ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum.

§. 12. Volumus autem ut præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur his ipsis litteris, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum

D. P. An. 7. 23. Januarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo nono, decimo Calend. Februarii, Pontificatus nostri Anno septimo.

LVI.

Quod Monachi Congregationis B. MARIÆ Fulien. Cistercien. Ordinis St. Benedicti, in Processionibus, aliisque actibus publicis, omnibus Fratribus Mendicantibus præferantur.

Institutionem hujus Congregationis vide suprà in Tomo II. in Constitut. 32. Sixti V. Religiosos lib 1. ubi omnia quæ istam respiciunt Congregationem indicavi.

Edita An. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Regis pacifici, qui regnat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ad ea per quæ personarum quarumlibet, præsertim vitam Monasticam ducentium, & mundanis spretis illecebris in solitudine piæ vitæ, & assiduis orationibus vacantium, quieti & tranquillitati consulitur; ac litibus & controversiis, quæ inter personas præfatas, & alios Regularis vitæ professores ortæ sunt, & oriri possunt, occurritur, libenter intendimus; & his quæ propterea providè decreta fuisse dicuntur, ut firma perpetuò & illibata persistant, libenter cùm à nobis petitur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem.

Congregatio S. R. E. Cardinalium deputatorum, super controversiis Regularium censuit in actibus publicis, Monachor. Congregat. Fulienses præferendos esse Fratrib. Mendicantibus.

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Joannis à Sancto Nicolao Procuratoris generalis Congregationis Beatæ MARIÆ Fuliensis, Cisterciensis Ordinis, petitio continebat, quòd aliàs Congregatio Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ R. E. Cardinalium super negotiis Episcoporum & regularium deputatorum, ad litibus & controversiis, quæ tunc ortæ erant & oriri poterant in futurum, inter Monachos & Fratres dictæ Congregationis Fuliensis hujusmodi ex una, ac Fratres Ordinum Mendicantium partibus ex altera, ratione præcedentiæ in processionibus & aliis actibus publicis, salubriter obviandum & occurrendum; re diligenter & mature discussa, Fratres dictæ congregationis, uti Monachos præferendos esse, ac præferri debere Fratribus Mendicantibus, primumque & digniorem locum in functionibus & actibus publicis jure obtinere: Nec Monachos dictæ Congregationis à Fratribus Ordinum Mendicantium hujusmodi in hoc molestari posse, neque debere censuit & ordinavit, prout in ipso decreto & scripturis desuper confectis pleniùs continetur.

Sed hoc decretum non servabatur in Civitate Burdegalensi.

§. 2. Et licet decretum hujusmodi ubique inviolabiliter ab omnibus observari, nec illi in aliquo contraveniri deberet, nihilominùs dilecti Filii Fratres dicti Ordinis Mendicantium Civitatis Burdegalensis illud non aliter observantes, dilectos filios Monachos Monasterii dictæ Congregationis in dicta Civitate existentis, litibus & controversiis, causa & occasione præcedentiæ hujusmodi involvere, ipsamque præcedentiam sibi attribuere & arrogare non desistunt in non leve præjudicium Monachorum Congregationis super eadem præcedentia ab ipsis Fratribus Mendicantibus, vano prætextu contingat impediri; & ad litibus & controversis hujusmodi jam de præsenti ortis, & in futurum verisimiliter orituris maturè obviandum, nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus tranquillitati Monachorum dictæ Congregationis Fuliensis consulere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic modo Pontif. d. decretum approbat.

§. 3. Nos igitur, qui fideles quoslibet pacis & quietis amœnitate perfrui summoperè peroptamus, eumdem Joannem Procuratorem generalem, simulque dictam Congregationem Fuliensem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, ipsumque Joannem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes: Necnon litis & causæ, si quæ desuper inter Monachos Congregationis, & Fratres Mendicantes hujusmodi, ubilibet pendeat, statum & merita, aliorumque hic etiam forsan de necessitate exprimendorum; ac etiam decreti, scripturarum prædictorum, & inde secutorum quorumcumque tenores etiam veriores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes; Necnon causam ad nos avocantes, litemque hujusmodi penitùs extinguentes, perpetuumq; silentium desuper eisdem Fratribus Mendicantibus imponentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, decretum & ordinationem prædicta, ac prout illa concernunt, omnia & singula in dictis scripturis contenta quæcumque, cum omnibus & singulis inde secutis, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò approbamus & confirmamus; ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; omnesque & singulos, tàm juris quàm facti, ac solemnitatum, de jure, usu, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, vel necessariarum, ac quosvis alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse, dici vel censeri possint supplemus; ac decretum & ordinationem prædicta perpetuò valida & efficacia fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere.

Et ubique servari præcipit.

§. 4. Necnon à dilectis filiis Ordinis Mendicantium hujusmodi Superioribus & Fratribus, nunc & pro tempore existentibus, ac quibusvis aliis, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum, perpetuò firmiter & inviolabiliter, ac ubique, præsertim in dicta Civitate Burdegalensi, observari & adimpleri debere decernimus.

Excommunicationis pœnam contravenientibus statuit.

§. 5. Et nihilominùs pro potiori cautela, omnibus & singulis Superioribus & Fratribus quorumcumque Ordinum Mendicantium præsentibus & futuris, præsertim verò dictæ Civitatis Burdegalensis, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, per contravenientes eo ipso, absque alia declaratione incurrenda, à qua non nisi per Romanum Pontificem tantùm pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi possint, ne dictam Congregationem Fuliensem, ac illius Monachos nunc & pro tempore existentes, super præmissis aut eorem aliquo, molestare, inquietare, aut quoquo modo impedire præsumant, seu audeant, districtiùs inhibemus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 6. Decernentes, præsentes litteras, sub quibusvis suspensionibus vel derogationibus, etiam à Sede Apostolica vel ejus Legatis, & aliàs quomodolibet emanatis & emanandis, comprehendi non posse, & quoties eas revocari, suspendi, aut eis in aliquo derogari, seu contra illas aliquid concedi contigerit, toties in pristinum & validissimum statum restitutas esse & censeri. Et sic per quoscumque Judices, & locorum Ordinarios, aliosque Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere; ac ex nunc irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, eisdem auctoritate & tenore decernimus.

Executores deputat.

§. 7. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Burdegalensi, & Episcopo Vasanensi, seu

eorum

eorum officialibus, & dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, præsentes litteras & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Joannis Procuratoris generalis, ac Monachorum Congregationis Fuliensis hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciunt auctoritate nostra Joannem Procuratorem, ac Monachos prædictos, & eorum singulos, confirmatione, approbatione, adjectione, suppletione, inhibitione, decreto, ac omnibus præmissis, nostrisque præsentibus litteris hujusmodi pacificè frui & gaudere. Non permittentes eos vel eorum aliquem desuper per quoscumque, quavis auctoritate fungentes, quomodolibet indebitè molestari. Contradictores, molestatores quoslibet ac inobedientes & rebelles, per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo; necnon legitimis super his habendis servatis processibus, censuras & pœnas prædictas, etiam iteratis vicibus aggravando, interdictum Ecclesiasticum imponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis omnibus derogat.

§. 8. Non obstantibus fœlicis recordationis Bonifacii Papæ octavi prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali de duabus dietis edita, dummodò aliquis auctoritate præsentium ultra tres dietas ad judicium non trahatur, ac quibusvis aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Congregationis & Ordinis Fratrum Mendicantium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis & literis Apostolicis Ordini Mendicantium hujusmodi, ac illius Superioribus, Fratribus & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis quomodolibet, etiam Motu Proprio, etiam consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si eisdem Superioribus, & Fratribus Mendicantibus hujusmodi, vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Dat. P. A. 8. 9. Februarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die nona Februarii, millesimo quingentesimo nonagesimo nono, Pontificatus nostri Anno octavo.

LVII.

Quod Archiepiscopi & Episcopi Oleum Sanctum exhiberi faciant Ordini B. MARIÆ de Monte Carmelo, pro ministranda extrema unctione ejusdem Ordinis infirmis.

Quamplura de hoc Ordine indicavi suprà in Constitut. 8. Honorii III. Ut vivendi, fol. 83. lib. 1. ibi videas.

Edita A. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis & Episcopis præsentes litteras inspecturis salutem & Apostolicam benedictionem.

Petitio Ordinis Carmelitarum.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, quòd licet Regulares prædicti Ordinis consueverint recipere ab Archiepiscopis & Episcopis Oleum sacrum pro ministranda infirmis Regularibus ejusdem Ordinis extrema unctione, nihilominùs nonnulli Archiepiscopi, Episcopi, & Suffraganei Oleum Sacrum hujusmodi prædictis Religiosis tradere recusant. Quare nobis humiliter supplicari fecit prædictus Procurator generalis, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Papæ provisio de qua in rubr.

§. 1. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Consultationibus & negotiis Episcoporum & Regularium Præpositorum sententia, Fraternitatibus vestris per præsentes committimus & mandamus, ut prædictis Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo ubivis existentibus Regularibus, quandocumque Sacrum Oleum pro ad ministranda ejusdem Ordinis respectivè Regularibus infirmis extrema Unctione petierint, illud vos in vestra diœcesi promptè ac liberaliter exhibere faciatis, ac quoscumque Suffraganeos vestros, ut similiter in sua quisque diœcesi ipsis Regularibus Oleum Sacrum tradi curent & faciant, auctoritate etiam nostra moneatis. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 2. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. 24. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die vigesimaquarta Martii, millesimo quingentesimo nonagesimo nono, Pontificatus nostri Anno octavo.

LVIII.

Indictio Sanctissimi Jubilæi pro Anno 1600. quo Anni Sancti conceditur plenaria remissio peccatorum, visitantibus Basilicas SS. Petri & Pauli Apostolorum, ac St. Joannis Lateranensis & B. MARIÆ Majoris de Urbe. Et suspensio aliarum indulgentiarum durante d. Anno.

Antiquum hujus Jubilæi ritum approbavit Bonifac. viij. pro quolibet centesimo Anno ut suprà in ejus Constitut. 7. Antiquorum suprà in Tomo I. lib. 1. Sed ad annum quinquagesimum reduxit Clemens ut in extravag. 2. de Pœnitent. & Remiss. & ad trigesimum Urbanus. 6. & tandem ad 25. Paulus ij. ut sup. in ejus Constitut. 7. Ineffabiles. in dicto Tomo I. lib. 1.

Indictionem Jubilæi pro Anno 1625. fecit S. D. N. Urban. VIII. ut in Constitut. 16. Omnes gentes, infrà Tom. 4. Ubi multa signata de simili materia reperies.

Edita An. D. 1599.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum DEI. Universis Christi fidelibus præsentes litteras inspecturis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Annus centesimus Jubilæi ex antiquo ritu frequentatus est.

Annus Domini placabilis, annus remissionis & veniæ, filii in CHRISTO dilectissimi, jam Dei munere appropinquat, jam tempus acceptabile, & dies æternæ salutis adveniunt, ad redimenda peccata, ad salvandas animas. Annus Christiano populo inprimis optabilis & jucundus Sanctissimi Jubilæi jam propè adest, qui à salutifero partu Beatæ Dei genitricis & semper Virginis Mariæ sexcentesimus supra millesimum numeratur, tanto majori fidelium gaudio & frequentia in Alma hac Urbe, de more celebrandus, quanto expressiùs, atque efficaciùs suam primariam originem repræsentat. Nam, quemadmodum veteri traditione & majorum monimentis testatum est anti-

quissimo

quissimo Romanæ Ecclesiæ instituto, per decurrentes sæculorum ætates, hoc est singulis centenis Annis, à CHRISTI Domini & Salvatoris nostri Natali, amplissimæ peccatorum Indulgentiæ & remissiones propositæ erant iis, qui sacra beatorum Apostolorum limina, piè ac devotè visitarent.

Quam institutionem Bonifacius VIII. approbavit, & alii dictum tempus immutarunt.

§. 1. Quam sanè vetustam institutionem anni centesimi non vana Gentilium superstitione, sed religioso cultu, & Christianorum concursu Romæ celebrandi, fœl. rec. Bonifacius Papa VIII. prædecessor noster, suo Apostolico decreto, ad certitudinem præsentium, & memoriam futurorum confirmavit. Ac licet alii Summi Pontifices prædecessores item nostri, qui posteà sunt consecuti, intra angustiores annorum limites, propter vitæ humanæ brevitatem, Jubilæi celebrandi spatium contraxerint; ipsa tamen centenarii celebratio, ob antiquæ traditionis primordia, inprimis insignis non immeritò existimatur. Et reverà divino consilio factum videtur, ut postremo cujusvis sæculi Anno, quòd longissimum etiam humanæ vitæ spacium censetur, in ipsa Arce, & Domicilio Christianæ Religionis, tanti beneficii memoria à cunctis fidelibus recolatur; quòd scilicet ad omnes homines illuminandos, Sol Justitiæ CHRISTUS Deus noster, qui humano generi salutem attulit, ex utero Virginis egressus est. Ex eo etiam, quòd Christiani universi, ad Petri Sedem, & ad fidei petram, tamquam Filii ad Patrem, & oves ad Pastorem summum simul confluunt, tantò magis unius ovilis & unius Pastoris unitas appareat, & unius fidei splendor latius elucescat, quæ nullo sæculorum decursu, nulla temporum varietate immutata est, sed semper eisdem à fidelibus populis, incorrupta atque inviolata professione retinetur; membra quoque suo visibili capiti, tanto arctiùs charitatis glutino connexa mundus agnoscat, & denique idem ille Spiritus unitatis, quo sola Ecclesia Catholica, ejusque corpus admirabiliter compactum & coagmentatum est, tantò illustrius declaretur, dum veluti ab universitate populi Christiani, in ipsa unitatis parente Romana Ecclesia, statis temporibus Annus unus, Sanctus jure optimo nominatus, summa religione, rituque solemni celebratur.

Hic Pontif. dicti Jubilæi celebrationem collaudat, & illud indicit pro Anno 1600 & omnes ad ejus acquisitionem hortatur.

§. 2. Hunc autem annum verè Sanctum, Annum Domini acceptum & placabilem, quo homines pœnitentiam agerent, & ad Deum, & Patrem misericordiarum in corde perfecto converterentur, primus mundo annunciavit ipse vitæ & salutis nostræ auctor JESUS CHRISTUS Filius DEI, quem Pater unxit Spiritu Sancto, & omni super eum gratiæ plenitudine effusa, misit illum evangelizare pauperibus, & mansuetis mederi, & sanare contritos corde, prædicare captivis indulgentiam & remissionem, clausis apertionem, & cæcis visum. Et nos etiam, qui licet humiles & indigni, vices tamen CHRISTI Domini in terris, ipso ita disponente, gerimus & tenemus, ex hac sublimi Apostolicæ vigiliæ specula, vobis universis Christi fidelibus annunciamus, indicimus, & evangelizamus hunc eumdem Annum Jubilæi, veræ pœnitentiæ, & spiritualis lætitiæ. Et quia charitas CHRISTI, pro quo legatione fungimur ad omnes gentes, urget nos & zelus salutis animarum comedit cor nostrum, hortamur & obsecramus omnes per aspersionem Sanguinis JESU CHRISTI, & per adventum ejus, & diem tremendi judicii, ut sacro potissimùm Jubilæi tempore convertatur unusquisque à via sua mala, & revertatur ad Dominum in corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta; quia clemens & misericors est Deus noster, & multæ miserationis, & præstabilis super malitia. Dum verò ex nostro Pastoralis officii munere charissimos in CHRISTO Filios nostros, Imperatorem electum, Reges, & Principes Catholicos, & omnes Christi fideles toto terrarum orbe, in remotissimis etiam Provinciis & regionibus commorantes, ad Jubilæi hujus sanctam & jucundissimam in Domino celebritatem, summo cum gaudio vocamus atque invitamus, eodem planè tempore acerbissimi doloris sensu vehementissimè commovemur, mente atque animo recogitantes, quàm multæ nationes & populi seipsos miserabiliter absciderint ab unitate & communione Catholicæ & Apostolicæ Ecclesiæ, qui proximo superiori centenario in ipsa una Catholica & Apostolica Ecclesia Romana, vobiscum unanimes & cum consensu in domo Domini ambulantes, sanctum illius Jubilæi annum, multa cum lætitia & spirituali exultatione celebrarunt; pro quorum æterna animarum salute vitam nostram, ac sanguinem, si opus esset, libentissimè effunderemus. At vos intereà, Filii obedientes & Catholici, à Deo & à nobis benedicti, venite, ascendite ad locum quem elegit Dominus, ad spiritualem Sion, & Hierusalem sanctam non litera sed spiritu, unde ab exordio nascentis Ecclesiæ lex Domini, & lux Evangelicæ veritatis, in omnes gentes & nationes derivata est. Hæc est illa fœlix Civitas, cujus fides Apostolico ore laudata annunciatur in universo mundo; cui ipsi Beatissimi Apostolorum Principes Petrus & Paulus, totam doctrinam cum sanguine profuderunt, ut per sacram beati Petri Sedem, caput orbis terræ effecta, Mater esset cunctorum credentium, & Magistra omnium Ecclesiarum. Hic fidei petra, hic fons Sacerdotalis unitatis, hic incorruptæ veritatis doctrina, hic Claves Regni Cœlorum, & summa ligandi atque solvendi potestas; hic denique Thesaurus ille Ecclesiæ inexhaustus sacrarum indulgentiarum, cujus custos & dispensator est Romanus Pontifex, qui eas omni quidem tempore distribuit, prout salubriter in Domino intelligit expedire, sed Anno potissimùm St. Jubilæi, pia & larga profundit manu; quando & Portæ Sanctæ in antiquissimis & religiosissimis hujus Almæ Urbis Basilicis, & Ecclesiis aperiuntur more solemni; & fideles à peccatorum labe expurgati, intrant in conspectu Domini in exultatione, ut non jam ex veteris legis instituto, quæ umbram tantùm habebat futurorum bonorum, neque ex Hebræorum consuetudine, quibus omnia contingebant in figura, aut servi humanæ servitutis jugo constricti liberi evadant, aut in carceribus vincti dimittantur, aut gravi ære alieno oppressi liberentur, quin etiam ad paternorum bonorum possessionem redeant; terrena enim hæc sunt, fluxa, & caduca. Sed fructus Anni Sancti, & spirituales nostri Jubilæi, illi sunt uberrimi; quod animæ CHRISTI sanguine redemptæ, à jugo ferreo diabolicæ tyrannidis, atque ex tetro carcere, & vinculis peccatorum, divina Sacramentorum efficacia absolvuntur, & dimissis debitis ac pœnis, in adoptionem Filiorum DEI, & ad cœlestis Regni hæreditatem, & Paradisi possessionem admittuntur, & alia quàmplurima Dei beneficia accipiunt. Nos igitur Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, & eorum pium ac saluberrimum institutum retinentes, de Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium assensu, Jubilæi celebrationem in annum proximum millesimum sexcentesimum, à primis vesperis Vigiliæ Nativitatis Domini nostri JESU CHRISTI ejusdem anni millesimi sexcentesimi inchoandam, & per totum annum ipsum finiendam, auctoritate DEI Omnipotentis, & beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac nostra, quanto maximo possumus animi nostri gaudio, ad ipsius Dei gloriam, & Catholicæ Ecclesiæ exaltationem indicimus & promulgamus. Quo ipso Jubilæi Anno durante, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus & confessis, qui Beatorum Petri & Pauli Apostolorum Basilicas, & Sancti Joannis Lateranensis, ac Sanctæ MARIÆ Majoris de Urbe Ecclesias, semel saltem in die, per triginta continuos, aut intermissos dies, si Romani vel incolæ Urbis fuerint; seu per quindecim dies, si fuerint peregrini, aut aliàs externi, devote visitaverint;

rint, & pro ipsorum fidelium, ac totius Christiani populi salute, pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem, ac veniam misericorditer in Domino concedimus & impartimur.

Impeditisque Indulgentiam concedit.

§. 3. Et quoniam evenire potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, morbo, vel alia legitima causa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortasse inchoato, præmissa exequi, & dictas Basilicas, & Ecclesias obire nequeant; nos piæ promptæque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benignè favere cupientes, eosdem verè pœnitentes, & confessos, prædictæ indulgentiæ & remissionis participes perinde fieri volumus, ac si dictas Urbis Basilicas, & Ecclesias diebus à nobis præscriptis, re ipsa visitassent.

Prælatis præcipit, ut populos moneant, & instruant, ad hujusmodi Indulgentias consequendas.

§. 4. Vos autem, Venerabiles fratres nostri, Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi, in partem sollicitudinis nostræ vocati, Duces & pastores populorum, lux mundi, & sal terræ, capite tubas argenteas quarum usus est in Jubilæo, idest adhibite prædicationem verbi Dei, & annunciate populis hoc gaudium, ut sanctificentur, &, Dei juvante gratia, parati sint ad ea cœlestia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus, Filius dilectionis suæ, per ministerium humilitatis nostræ præparavit; adducite fratres verbo & exemplo parvulos ad hujus charissimæ matris ubera, quæ eos per Evangelium in CHRISTO genuit, adducite Filios ad patrem, oves ad Pastorem summum, membra ad caput, fideles ad fidei petram, in qua omnis ædificatio Catholicæ Ecclesiæ constructa consurgit; adducite populum ad Sanctam Romanam Ecclesiam, & ad gloriosos Principes terræ Petrum & Paulum, qui universum mundum legem Domini docuerunt, & quorum fides, dignitas, & auctoritas, indigno etiam in hærede non deficit. Ad sacras igitur indulgentias, earumque salutares fructus ipso Jubilæi Anno Romæ percipiendos, vocate cœtum, congregate populum, sanctificate Ecclesiam, docete oves fidei vestræ creditas, quia advenæ, & peregrini sumus in hac vita, & Civitatem hic permanentem non habemus, sed futuram inquirimus. Ideò quia breves dies sunt hujus nostræ ærumnosæ peregrinationis, & nescimus qua hora pater familias, & sponsus CHRISTUS venturus sit; idcircò vigilent, & lampades ardentes, & plenas oleo charitatis & misericordiæ gestent in manibus, & festinent ingredi in illam requiem. Nam si umquam aliàs, nunc potissimum iræ, rixæ, & contentiones, & inveterata odia dimittenda propter CHRISTUM; nunc maximè servos decet misereri conservorum suorum, ut Dominus clementissimus omne debitum dimittat eis. Nunc præcipuè omnes carnis impuritates abluendæ, ut templum Dei mundum sit, & unusquisque vas suum possideat in honore & sanctificatione, & portet Deum in corpore suo. Postremò furta, rapinæ, homicidia, & adulteria, & omnia peccata exterminanda, ut placetur ira Dei, & eos qui Christiano nomine gloriantur, agnoscat verè Christianos, & imitatores CHRISTI, & sectatores bonorum operum. Docete autem eos, quemadmodum ad salutares indulgentias consequendas, in animo contrito, & in spiritu humilitatis, assiduis orationibus & jejuniis, cæterisque pietatis operibus, se ipsos præparare atque exercere debeant, & qui substantiam hujus mundi habent, aperiant viscera sua, & fratrum suorum pauperum inopiam sublevent, præcipuè verò erga peregrinos Romam venientes, misericordes sint, & sanctam Hospitalitatem Deo gratissimam, & quam vetustissimi illi Christiani, etiam inter persecutionum fluctus diligentissimè coluerunt, ipsi quoque multa cum hilaritate spiritus renovent atque observent. Admonete etiam eos, ut orent pro Regibus & Principibus Christianis, ut quietam & tranquillam vitam agamus, & pax & concordia perpetuò conservetur. Postremò docete eos cùm sanctam peregrinationem susceperint, qua modestia, qua devotione, qua fraternæ pacis observantia lucere eos oporteat, ut sint CHRISTI bonus odor in omni loco. Præbete autem vos ipsos, fratres Venerabiles, & totus Clerus, exemplum inprimis bonorum operum, & formam gregis, ut vestræ virtutis & religionis veluti sale cæteri condiantur, & omnem peccati putredinem abhorreant, & denique omnes unanimes in uno spiritu Christianæ charitatis, atque in omni sanctitate & justitia Deo serviamus.

Principes hortatur ad subveniendum peregrinis.

§. 5. Hortamur quoque & rogamus in Domino charissimos in CHRISTO Filios nostros, Imperatorem electum, ac Reges & Principes omnes Catholicos, ut quò plura & magis illustria beneficia ab eo, per quem Reges regnant, acceperunt, tantò ardentius, ut par est, ad Dei gloriam procurandam, pio zelo excitentur; præcipuè verò fratrum nostrorum Episcoporum & Superiorum Antistitum pastoralem sedulitatem & vigilantiam adjuvent, & à suis Magistratibus & Ministris adjuvari mandent, ut improborum licentia coërceatur, & bonorum studia, eorum Regia ope & gratia foveantur; maximè autem erga peregrinos beneficentiam & liberalitatem exerceant, curentque, ut tutis incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur, sed Hospitalibus, domibus, & publicis hospitiis amanter excepti, & commeatu, & rebus ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione & injuria institutum iter læti peragant, & cum gaudio in patriam revertantur. His enim hostiis Reges potissimum & Principes Deum sibi placabilem reddent, ut diu in terris fœlices vivant, & demum in æterna tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus CHRISTUS pascitur & nutritur.

Exemplis hujus Bullæ credi jubet.

§. 6. Ut verò præsentes litteræ, ad omnium fidelium quibuscumque locis existentium notitiam faciliùs perveniant, volumus, earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent & ostensæ.

Sanctionem pœnalem addit.

§. 7. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ indictionis, promulgationis, concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis DEI ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverint incursurum.

D. P. An. 8. 19. Maji.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo nonagesimo nono, decimoquarto Calend. Junii, Pontificatus nostri Anno Octavo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri IESU CHRISTI 1599. indictione 12. Die verò Veneris 21. mensis Maij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & D. N. Domini Clementis Papæ VIII. Anno ejus 8vo Supradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Basilicarum Sacro Sanctorum Petri & Pauli Principum Apostolorum, ac Ecclesiarum St. Joan. Lateranensis ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ & aciei Campi Floræ, dimissis copiis in eisdem locis, ut moris est, per nos Joan. Baptistam Bagni, & Catherinum Menandi Apost. Curs.

Dominicus Gugnettus Mag. curs.

Sequitur suspensio aliarum Indulgentiarum, & absolvendi facultatum durante hoc Jubilæo.

Relatio prædictæ indictionis.

CUm Sancti Jubilæi celebrationem à Vigilia Nativitatis Domini Nostri JESU CHRISTI anni proximi millesimi sexcentesimi inchoandam, & usque ad finem ejusdem anni duraturam, universo populo Christiano de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, indixerimus, ac omnibus utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus & confessis, qui Beatissimorum Petri & Pauli Apostolorum Basilicas, & St. Joannis Lateranensis ac Beatæ MARIÆ Majoris de Urbe Ecclesias visitarent, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem & veniam concesserimus, prout in nostris nuper desuper confectis litteris pleniùs continetur.

Suspensio omnium indulgentiarum, & facultatum absolvendi, durante Anno Jubilæi.

§. 1. Cupientes, ut Christianæ nationes ex omnibus terrarum orbis locis in Alma Urbe nostra, in fidei ac religionis unitate congregatæ, eodem pietatis ac devotionis spiritu, Basilicas & Ecclesias prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Jubilæo visitent & frequentent, multorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo adducti, omnes & singulas indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates & indulta absolvendi, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, etiam St. Joanni Hierosolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam Laicorum Universitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, & tàm sæcularibus quàm quorumvis etiam Mendicantium Ordinum Regularibus personis, coronisque, granis, imaginibus, & numismatibus ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tàm singulariter quàm universaliter per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipsis etiam Imperatori, Regibus, Ducibus & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana vel Ecclesiastica dignitate, etiam speciali nota digna fulgentibus, etiam ad instar Jubilæi, aut aliàs quomodocumque, & ex quibusvis causis & occasionibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac aliàs quomodolibet concessis, quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta, præsentibus pro expressis haberi volumus, Apostolicâ auctoritate, de eorumdem fratrum consilio & assensu, ac Apostolicæ potestatis plenitudine suspendimus, & suspensas esse declaramus, easque & ea eodem anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca per præsentes auctoritate Apostolicâ præcipimus & mandamus, ne interim aliæ quàm indicti à nobis prædicti Jubilæi indulgentiæ, sive publicè sive privatim, quovis prætextu, ubivis locorum & gentium, sub excommunicationis eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis, publicentur vel nuncientur, aut in usum demandentur.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Confraternitatum, Universitatum, Collegiorum & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & indultis Apostolicis, illis eorumque Superioribus & personis, ac aliis quibuscumque per eosdem Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos & dictam Sedem, ejusque Legatos, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis, & ex quibusvis causis concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, etiam si in illis caveatur expressè, quod sub similibus vel dissimilibus suspensionibus nequaquam comprehendantur, nisi de illis specialis & individua mentio fiat, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissum, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum fides.

§. 3. Et quia difficile nimis esset, præsentes, quocumque ubi illis opus fuerit, perferri, volumus earum exemplis etiam impressis, Notarii publici manu, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem, in judicio & extra ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præsentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo &c.

D. P. An. 8. 21. Maij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo nono, duodecimo Calendas Junii, Pontificatus nostri Anno octavo.

Publicatio.

Anno à nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1599. indictione 12. die verò Sabbati 29. mensis Maji, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 8. suprà dictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Basilicarum SS. Petri & Pauli Principum Apostolorum, St. Joannis Lateranensis, & St. Mariæ Majoris de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & aciei Campi Floræ, dimissis copiis in eisdem locis affixis, ut moris est, per nos Joannem Baptistam Bagni, & Catherinum Menandi Apostolicos Cursores.

Dominicus Gugnettus Mag. curs.

LIX.

Institutio Rotæ in Civitate Ferrariæ Status Ecclesiastici ad decidendas causas ejus Civitatis & Territorii, cum indultorum concessione.

Hanc Civitatem alias infeudatam, hic Pontifex recuperavit, ut suprà in Constitut. 52. Sanctissimus in Tomo I. Et Studio generali dicti Civitatis à Bonifacio IX. instituto privilegia concessit infrà in Constit. 94. Sanctæ.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1599.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

IN supremo justitiæ throno divina disponente clementia constituti, illud inprimis curare tenemur, ut nimirum nostris futuris etiam temporibus, justitia omnibus æqua lance ministretur & ad id, ut decet, exequendum justi ac rectissimi Judices, cum opportunis facultatibus deputentur, per quos non solùm unicuique jus suum tribuatur, sed etiam incommodis, ac impensis litigantium, in quantum fieri potest, parcatur. His igitur rationibus adducti, ac populorum Civitatis nostræ Ferrariensis ac aliarum Civitatum, Terrarum, Castrorum, & locorum Ducatus & Dominii nostrorum Ferrariensis recto gubernio, & felici regimini prospicere, ac singulorum indemnitati, & commodis opportunè consulere cupientes, præter alia à Nobis in eisdem Civitate & Ducatu ordinata, unum Tribunal Judicum, Rotam nuncupandum, in dicta Civitate Ferrariensi instituere decrevimus, in quo causæ civiles, ut inferiùs disponetur, cognosci, & prout juris fuerit, terminari debeant.

Auditorii numerus præscribitur, & electio Civitatis Consilio datur, jurisdictioque

§. 1. Motu igitur proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in Civitate prædicta Ferrariensi unum Tribunal Audientiæ causarum, Rotam nuncupandum, perpetuis futuris temporibus duraturum, quod con-

eorum explicatur.

constare debeat quinque Judicibus, Auditoribus nuncupandis, à Consilio Civitatis prædictæ Ferrariensis singulo quinquennio eligendis, qui omnes & singulas Ferrariensis & Comaclensis Civitatum, & quarumcumque Terrarum, Castrorum, & locorum Ducatus nostri Ferariensis causas, lites, & controversias civiles, meras, & mixtas quomodolibet actitandas inter cives, incolas, districtuales habitatores, ac Collegia, agricolas quoque, & alios quoscumque sub Legatione Ferrariensi subditos cognoscere, decidere, ac fine debito terminare ac judicare possint & debeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, perpetuò erigimus & instituimus.

Auditorum qualitates significantur.

§. 2. Quoniam verò omnia eo magis stabilia redduntur, quo solidiorem ac certiorem statum, per quem feliciter regi & gubernari valeant, assumunt; idcircò hoc ipsum Rotæ Tribunal infrascriptis constitutionibus & ordinationibus perpetuò firmiter observandis fulciendum duximus. Ea propter statuimus, mandamus, & ordinamus, ut prædicti quinque Rotæ Auditores debeant esse Juris Utriusque Doctores, non ex Civitate Ferrariensi, aut aliquo ex locis prædicti Ducatus, ex aliis tamen ditionis Ecclesiasticæ & Apostolicæ Sedi immediatè subjectæ locis oriundi, summæ integritatis, prudentiæ, doctrinæ & experientiæ, non minores natu annis triginta, qui saltem per quinquennii spatium in publica aliqua insigni Academia legerint, aut in celebri aliquo loco judicando vel advocando, foro operam dederint, neque in his muneribus obeundis inter postremos habiti fuerint, sed præclarè ac laudabiliter se gesserint.

Juramentum ab eis præstandum, & syndicatus de dolo & barrattaria tantum fiendus.

§. 3. Hos omnes à Consilio Civitatis Ferrariensis singulo quinquennio, excepta hac prima vice, eligi volumus; & postquàm electi fuerint in principio seu ante ingressum eorum officii, in manibus pro tempore existentis, nostri & Apostolicæ Sedis in Civitate & Ducatu Ferrariensi de latere Legati, seu ejus Vicelegati, aut Gubernatoris, assistentibus Judice Sapientum, & ipsis Sapientibus Communitatis Ferrariæ, jurejurando promittant, se ad unguem observaturos non modò has Rotæ constitutiones, verùm etiam omnes & quascumque Civitatis Ferrariæ provisiones, ordinationes, & statuta usu nunc recepta, necnon justitiam, qua decet sanctitate & integritate administraturos, sub pœnis arbitrio Superiorum infligendis in syndicatu, cui eos omninò finito eorum officio subjici volumus, & in quo non nisi de dolo, fraude, barattaria, juxta stylum totius Italiæ, & legis dispositionem illos teneri, & de his non nisi in singulos inquiri, cùm non sit præsumendum universam Rotam dolum, fraudem, & barattarariam commissuram, mandamus & declaramus.

Confirmatio in officio, quibus Auditoribus, & quando detur.

§. 4. Finito autem officio eorum, & uniuscujusque eorum, nolumus eos, vel quemdam eorum posse iterum pro alio quinquennio eligi vel confirmari, nisi tres partes ex quatuor suffragiorum in Consilio pro nova electione, seu confirmatione obtinerent; concedimus verò, ut post quinquennium, à die eorum officii finiti elapsum, jurè & rectè denuo eligi possint.

Tempus officii ad quinquennium terminetur, uno tantum ex eis pro seq. biennio electo.

§. 5. Et quoniam, ut præmissum est, Auditores de quinquennio in quinquennium eligendi sunt, atque perpetuis futuris temporibus observandum, rationique consentaneum visum est, ut unus ex his qui præcedente quinquennio in Rota fuit, in eadem ad hoc, ut novi ingredientes faciliùs & citiùs instruantur, quinquennio subsequenti remaneat; proptereà statuimus, electionem hoc ordine, & modo fiendam; hac enim prima vice Auditores quinque eligentur, quorum officio functo, unus eorum à Consilio seligendus per biennium in nova Rota perseverabit, & aliis autem vicibus quinque Auditorum quidem fiat electio, & unus eorum, nempe ultimò electus, non statim in principio quinquennii Rotam ingredietur, sed biennio elapso, & hic ille erit posteà, qui in Rota succedentis quinquennii per curriculum biennii pro novis Auditoribus instruendis commoraturus erit, & ita perpetuis futuris temporibus observari mandamus.

Electio post primum quinquennium ad Civitatem Ferrariæ spectat.

§. 6. Electionem autem dictorum Auditorum à prædicto Consilio Civitatis Ferrariensis ut præfertur, faciendam, incipere volumus post præsens quinquennium, in quo Auditores per dilectum filium nostrum Petrum Sancti Nicolai in Carcere Diaconum, Cardinalem Aldobrandinum nuncupatum, nostrum secundùm carnem ex fratre germano nepotem, ac in Civitate & Ducatu prædictis nostrum & Apostolicæ Sedis de latere Legatum jam electos continuare, eorumque quinquennium à die datæ præsentium inchoare, & ut sequitur finire.

Prætoris officium anno expleto.

§. 7. Prætorem quoque dictæ Rotæ jam electum per annum, ab eadem die datæ præsentium incipiendum. Præturæ officium juxta formam inferiùs describendam exercere debere statuimus.

Stipendium Prætoris & Auditorum.

§. 8. Sed quia bovi trituranti non est os obligandum, & laborum cuique præmium condignum est proponendum, ut ad illos subeundos alacrior reddatur; Nos proptereà cuilibet ex præfatis Judicibus Rotæ Ferrariensis præter Prætorem, in singulos menses triginta quinque scutorum auri in auro; Prætori verò quinquaginta quinque similium scutorum menstruam provisionem ex redditibus & proventibus Cameræ nostræ Apostolicæ, per Depositarium ejusdem Cameræ in Civitate nostra Ferrariensi cum mandato Legati seu Vicelegati, aut Gubernatoris ejusdem Civitatis pro tempore existentis, persolvendam constituimus & assignamus.

Habitatio & locus Auditorum eisdem à Communitate gratis detur.

§. 9. Ac prætereà volumus & ordinamus, ut Communitas Civitatis Ferrariensis locum Auditorii, in quo Rota fieri debeat, & domus in quibus præfati Auditores commodè, & juxta gradus decentiam honorificè habitare valeant, gratis assignare teneantur.

Cursores ab eadem eligantur.

§. 10. Utque Cursores eligant qui in Auditorio prædicto tempore Rotæ assistere, & illud ab omnibus immunditiis expurgare debeant.

Sportula & munera Auditoribus permittuntur.

§. 11. Iisdem præstereà Prætori & Auditoribus, ut sportulas & emolumenta quæcumque secundum statuta Ferrariæ, & munera juxta constitutiones & consuetudines Rotæ Bononiensis recipere possint, permittimus, & gratiosè concedimus, constitutione Aldobrandina non obstante.

Consilia in certis causis præstare possint.

§. 12. Præstereà quò diligentius dicti Auditores causis expediendis, id quod summoperè nobis cordi est, operam navent, districtè eisdem inhibemus sub pœnis arbitrio Legati, Vicelegati, aut Gubernatoris imponendis, ne in causis coram aliis Judicibus, in Civitate Ferrariæ, ac ejus districtu, vel alibi in Legatione vertentibus, ullo modo consilium dare, aut aliorum consiliis se subscribere audeant; concedimus autem, ut id in causis quæ extra Legationem tractantur, aliquando facere valeant.

Absentia ex justa causa permittitur, & quid ea durante in ejus causis agdumenfit, declaratur.

§. 13. Inhibemus præstereà sub eisdem pœnis, ne à Civitate & Auditorio diebus non feriatis absque licentia Consilii abesse possint, nisi fortasse eos vel aliquem eorum ratione causarum, & officii abesse oporteret, vel aliquo justo impedimento detineretur, quò minùs ad Auditorium accedere, & causarum expeditioni vacare possit, & hoc casu volumus, ut non obstante impedimento vel absentia, si causa ad totam Rotam pertineat, alii in ea procedant, & si Ponens ille esset absens, alius ejus loco subrogetur, sorte extrahendus, & si Ponens revertatur, vel cesset impedimentum causa nondum decisa, is causam suam denuò assumat in terminis in quibus eam reperiet, & expediat; quòd si impedimentum, vel absentia in persona Prætoris contingeret, loco ejus substituatur Auditor senior.

§. 14. Nunc

Prætor quis de Auditoribus esse debeat.

§. 14. Nunc ad Auditorum jurisdictionem propiùs accedentes, principe loco constituimus, ut unus eorum sit quolibet anno Prætor Civitatis Ferrariæ, senior nempe, hoc est, qui primo Auditor electus fuit; qui Præturam uno anno obeat, ac eo Prætura functo, alii deinceps secundùm ordinem quo electi fuerunt Auditores in Prætura succedant; & ultimus, qui secundùm ea quæ superius constituta sunt, anno tertio duntaxat Rotam ingrediens in nova per biennium remanere debet, primo anno in ingressu novæ Rotæ Præturam adipiscatur; & sic de cætero semper observetur, excepta hac prima vice; qua ita exigente necessitate disponimus, ut finito quinquennio in Rota nova is perseveret, quem Consilium generale elegerit; & sic denuò in ingressu novæ Rotæ Præturam anno primo obtineat.

Quas ipse causas cognoscat.

§. 15. Decernimus autem, causas omnes primarum appellationum totius Legationis Ferrariæ ad Prætorem solùm spectare; qui de illis cognoscere, easque sine debito solus terminare debeat, & sportulas ac emolumenta solus quoque percipiat, nec eas, cave cum aliis Auditoribus partiri teneatur. Volumusque, ut appellationes omnes & quæcumque à sententiis quorumcumque judicum in quibuscumque causis civilibus, necnon & reductiones ad arbitrium boni viri, quæ ab arbitris vel arbitratoribus tàm voluntariis quàm necessariis interponerentur, in casibus tamen permissis, ad dictum Prætorem & ejus officium devolvantur; necnon possit cognoscere quascumque alias causas in Civitate & Legatione Ferrariensi, prout Prætor Rotæ Bononensis potest in Civitate & Legatione Bononiensi.

Sententiæ coram quo interponendæ sint.

§. 16. Statuentes interim, ut veteri abusu appellandi coram bonis viris cessante, appellationes omnes coram judice, à cujus sententia appellatur, omninò interponantur; & aliter interpositæ non valeant, nec teneant, nisi verè copia judicis haberi non potuisset.

Appellationum causæ quomodo tractandæ.

§. 17. Decernentes pro celeriori causarum expeditione, ut ab incidentibus & emergentibus, super quibus Prætorem interloqui contigerit, in casibus, in quibus permissa est appellatio ab interlocutoriis ex forma juris statutorum vel provisionum Ferrariæ, ad Rotam appelletur; quæ sine voto Prætoris ipsam appellationem terminare debeat, sicuti perpetuò & inviolabiliter sancimus, ut in quibuscumque causis ad Rotam deferendis, in quibus primo loco aliquis ex Auditoribus judicaverit, is nihilominùs in ea causa votum habeat.

Causæ coram Prætore cæptæ, à quo terminandæ.

§. 18. Demumque jubemus, ut causæ coram uno Prætore cæptæ, finito officio, coram eodem quoque, & ab eodem terminentur, dummodò processus & scripturæ, antequam Præturæ munus deponat, à partibus præsentatæ fuerint, juxta formam statutorum & provisionum Ferrariæ. Declarantes id quinquennio durante locum obtinere, & causas coram ultimo Prætore cæptas, non coram eodem, & ab eodem, sed coram Prætore novæ Rotæ, & ab ipso finiendas esse.

Quæ causæ dicantur Rotales, & ad Rotam spectantes.

§. 19. Ad Rotam autem spectare disponimus causas omnes viduarum, pupillorum, ac omnium miserabilium personarum, secundùm tamen dispositionem l. Unicæ. C. quando Imperator inter pupillos & non aliter; necnon dotium, & alimentorum, ac præterea omnes causas cumulativè tamen quoad Locumtenentem generalem causarum civilium Legati, Vicelegati, aut Gubernatoris, quæ ex forma statutorum, ordinum, ac provisionum Ferrariæ, cognosci debent ac terminari appellatione remota, exceptis iis quæ ratione personæ agentis, vel conventæ, vel ratione causæ ex forma eorumdem statutorum, ordinum ac provisionum, vel privilegii alicujus forum habeant particulare, & coram judice aliquo particulari tractari & definiri debent. Insuper concedimus & indulgemus eidem Rotæ cognitionem secundarum appellationum nedum à sententiis Prætoris, verùm etiam quorumcumque Judicum totius Legationis & Ducatus Ferrariæ; & volumus ut ipsæ secundæ appellationes, etiam totius Legationis omninò ad Rotam devolvantur, dummodò quoad eas extra Civitatem valor causæ excedat aureos centum à libris quatuor. Necnon possint dicti Auditores cognoscere quascumque alias causas in dicta Civitate & Territorio Bononiensi, declarantes causas omnes prædictas, etiam cum voto Prætoris decidendas esse, exceptis appellationum causis quæ ab ejus sententiis interponentur, ut præmissum est.

§. 20. In prædictis verò omnibus, tàm Prætorem quàm Rotam in procedendo summariè, simpliciter & de plano, sine strepitu & figura judicii, sola facti veritate inspecta, procedere posse; In decidendo verò provisiones, constitutiones, & statuta Ferrariæ ab iisdem observari debere præcipimus; exceptis causis locorum, ac Civitatum Legationis, in quibus statuta & provisiones eorum, earumque particularia ad decisoria pertinentia, si quæ vel quas haberent, servari mandamus. — Facultas Rotæ in procedendo.

§. 21. Et quoniam, ut sæpenumerò dictum est, properamus ad causarum finem, & litium amputationem, jubemus, ut statuti Ferrariæ ordine prætermisso, tàm Prætor quàm Rota, in causis coram eis vertentibus curatores & tutores decernendi potestatem habeant, hæreditatibusque jacentibus, & vacantibus absentibus, minoribus, & pupillis, & aliis quibuscumque, qui curatore seu tutore indigerent, ita tamen ut tutoris seu curatoris electio præsentibus per binas cedulas cum debito unius diei intervallo notificetur, & absentibus ac hæreditatibus jacentibus & vacantibus super Podiolo Palatii Communis Ferrariæ alta voce, & sono cornu præmisso, & cedulæ postea affigantur valvis ejusdem Palatii; & si ii quibus tutor vel curator decretus fuerit, comparuerint, & curatorem alium vel tutorem petierint, vel tutorem seu curatorem sibi legitimè constitutum nominaverint, teneatur Prætor vel Rota alium dare vel mandare, ut cum tutore vel curatore nominato judicium peragatur. — Curatoribusque & Tutoribus dandis.

§. 22. Et cùm aliquando usu veniat, ut ob negligentiam litigantium instantia appellationis pereat, fiatque ipsa appellatio deserta, magna sæpè cum negligentis jactura, qui plerumque in meritis jus fovet optimum: Nos æquitatem præ oculis habentes, decernimus, ut lege, statuto, vel constitutione aliqua non obstante, facta prius executione sententiæ, à qua fuerat appellatum, & refectis parti expensis usque ad quadrantem, is cujus appellatio deserta fuit, super meritis audiatur per viam restitutionis in integrum, committendæ à Legato sive à Prolegato pro tempore. Declarantes id semel observandum; nam iterum deserta appellatione, sententiam in judicatum omninò transire, & plenum sortiri effectum mandamus, ne causæ in infinitum protrahantur. Et cùm accidere possit, ut sententia prima retractetur, ideò volumus, ut pars in cujus gratiam fiet executio prædicta, idoneè cavere teneatur de restituendis omnibus, quæ de jure eam restituere oportebit in casu succumbentiæ & retractationis. — Restitutio adversus peremptam instantiam, quando & quomodo concedenda.

§. 23. Postremò à sententiis omnibus & quibuscumque, quas Rota vel hujus nostræ constitutionis tenore, ac virtute, vel alias, ex nostra aut Legatorum, Vicelegatorum, aut Gubernatorum delegatione tulerit, volumus, ut nullo modo possit appellari, de nullitate quantumvis notoria dici vel opponi, supplicari, nec recursus peti vel concedi, aut etiam ad Sedem Apostolicam restitutio efflagitari, etiam ex capite minoris ætatis, aut officium judicis implorari, vel quoquo modo illis contrairi possit, sed prout latæ extiterint, omnimodo executioni demandari debeant; & casu quo propter aliquam gravissimam causam, remedium — Appellatio de sententiis Rotæ non detur, sed sola revisio in eadem Rotæ.

aliquod adversus prædictas sententias concedendum sit, sancimus, nullum aliud concedi posse præter solam revisionem ad eamdem Rotam coram eisdem Auditoribus; quibus ut universis neminem adjunctum, sed ipsis uti singulis cùm opus fuerit de eadem Rota tantum adjunctum dari volumus, quoniam id unum nostræ Civitati Ferrariæ, ac ejus districtui, ac Legationi indulgemus, ut causæ illius ne ullo unquam tempore, sub quovis prætextu aut quæsito colore vel causa quantumvis gravi extrahi possint à Civitate ipsa, etiam ad Curiam Romanam, sed in ea atque in ipsius Rota, quam in ejus gratiam & in signum nostræ erga illam dilectionis ereximus, decidi, & fine debito terminari, Camerali obligatione, & aliis quantumvis urgentioribus quibuscumque non obstantibus. Concedentes ipsi Prætori, & Auditoribus facultatem reassumendi causas omnes prædictas, etiam à quibuscumque Judicibus & Tribunalibus, quoties opus fuerit, illasque etiam in statu & terminis in quibus reperientur, prosequendi, ac sub pœnis arbitrariis, in Legatione & extra inhibendi, ac prædictas pœnas exequendi.

Causæ Status Ferrariæ, extra non trahuntur.

§. 24. Nunc cùm Auditoribus jurisdictionem concesserimus, non abs re est, ut certam quoque formam, qua citiùs & accommodatius lites expedire valeant, eisdem præscribamus. Inprimis itaque volumus, ut Prætoris, quem supremum Rotæ, ac Civitatis Magistratum constituimus, partes sint, causas omnes Rotales sorte dividendi inter Auditores.

Prætor causas sorte dividit.

§. 25. Quos Auditores & Prætorem singulos Judices causarum suarum ordinarios deputamus; ita tamen ut absque voto Collegarum, nec ad terminationem causarum, nec articulorum quidem relevantium devenire queant.

Prætor & Auditores sunt Judices Ordinarii.

§. 26. Sportularum verò ac emolumentorum per Notarium fiat divisio, & idem Notarius lata sententia singulis Judicibus seu Auditoribus suam det portionem. Prætore tamen nullam portionem in sportulis, ac emolumentis secundarum appellationum sibi vendicante.

Notarius sportulas dividit.

§. 27. At quia Judex causæ, quem Ponentem vocari volumus, satis elaborabit in studendis processibus, cùm velimus ab eo statum & merita causæ digesta Coauditoribus proponi, & ideò quæstionum resolutioni commodè vacare non poterit, statuimus, Ponentem ipsum nullum habere votum in sua causa, sed juxta majoris partis Coauditorum votum, quemcumque articulum, & ipsam causam deffinire teneri; nisi tamen Auditores essent discordes, & vota forent æqualia, quo casu disponimus, ut tunc votum habeat, cùm uni parti adhærere teneatur.

Ponens non votat in causa, nisi aliorum vota sint æqualia.

§. 28. Volumus autem dictam Rotam fieri bis in hebdomada, videlicet die Lunæ, ac Veneris summo mane, ac si dies Lunæ fuerit feriata, mandamus eam fieri Mercurii, ac Veneris proxima; si autem dies Veneris feriata fuerit, & dies Lunæ ejusdem hebdomadæ fuerit juridica, tunc fiet ipsis diebus Lunæ & Mercurii, & in summa bis in hebdomada diebus non feriatis fieri decernimus, ità tamen, ut pro unaquaque Rota, una die partes cum Advocatis & Procuratoribus informent singulos Auditores domi, relictis etiam informationibus in scriptis, & Ponenti duplicatis, ut parti petenti copiam dare possit; & unusquisque in sero ejusdem diei ad omnes Coauditores transmittat sua dubia, quæ proponere decrevit in proxima futura Rota; sequenti verò die causis studeant, & memorialia partium super responsione de informationibus die præcedenti datis accipiant, tertia verò die eas quoad fieri poterit decidant. Numerum autem causarum, & articulorum emergentium, proponendorum & proponendarum in qualibet Rota arbitrio ipsorum Auditorum relinquimus & relaxamus.

Rota quando & quoties fieri & informari debeat.

§. 29. Ut autem dubiorum inanium otiosa evitetur disputatio, sancimus, ut causa in Rotam introducta, actor porrigat Ponenti suum memoriale super dubio disputando, quod juxta naturam & exigentiam celerioris expeditionis causæ formabit, partem adversam coram eo Judice citabit ad concordandum de dubio, & ipsa parte comparente, & illud acceptante, ipsi dubio subscribet, copiamque utrique parti concedet, ut super eo informare valeat; quòd si alia pars non comparuerit, judex duplicatam dubii copiam instanti subscribet, ut unam penes se retinere, aliam suo adversario per Nuncium notificare & transmittere possit. Et, si in acceptatione dubii partes discordes fuerint, ipse Ponens, eas ut sibi justum videbitur, concordare studebit; & altera parte petente, quatenus sic res postulet, super dubio dando adhibebitur votum totius Rotæ.

Propositio causæ quomodo fiat.

§. 30. Termini citationum pro perficiendo processu, coram eisdem Auditoribus, finita statim Rota, per Notarios, Actuarios & Procuratores servabuntur; quos Auditores pro servato habere posse infrà decennium proximum etiam domi declarandos decernimus.

Termini citationum quando servandi & declarandi.

§. 31. Ac ut faciliùs depositiones testium inspiciantur, & ne Auditores magis quàm expediat fatigentur, mandamus, quoties ab utraque parte, vel altera earum examinati fuerint, & Ponenti visum fuerit, eorum dicta in summarium redigantur; & quoniam à nemine accuratiùs perpenduntur, quam à partibus interesse habentibus, fiet ab Actore Summarium, illudque Ponenti exhibebit, & pars adversa coram eo citabitur ad concordandum de summario, aliàs videndum pronunciari stari debere summario per instantem porrecto, ac illud per dictum Ponentem subscribi; & adversario comparente si approbabit summarium, erit concordatum, sin minus, addet vel minuet in folio separato, prout viderit convenire, & ipse Ponens differentias dirimat, ipsiusque summarii copiam singulis Auditoribus à Ponente subscriptam partes exhibebunt.

Summarium testium quomodo firmandum.

§. 32. Citationes autem productæ ad concordantiam de dubio, & ad concordantiam de summario, nolumus quòd in actis redigantur, nec aliæ citationes ac intimationes, quæ non sint necessariæ ad validitatem judicii, sed necessariæ dumtaxat.

Citationes quæ in actis redigendæ.

§. 33. Demumque post causarum expeditionem, teneatur Rota parti petenti in causis excedentiam summam scutorum ducentorum, tradere decisionem. In causis videlicet executivis infrà decem dies continuos; in cæteris verò quibuscumque infrà triginta dies continuos à die prolationis sententiarum in dictis causis immediatè decurrendos.

Decisiones in quibus causis dandæ.

§. 34. Et quoniam Rotæ Tribunal tamquam supremum in judicando, in Civitate & tota Legatione, meretur aliquam prærogativam; ideò sancimus ut Prætor Rotæ in omnibus actionibus, tàm publicis quàm privatis præcedere debeat cæteros Judices, tàm Civitatis, quàm totius Legationis, etiam Locatenentes generales causarum civilium & criminalium, quos post Prætorem suprà cæteros Auditores incedere, vel sedere volumus. Auditores verò ipsius Rotæ præcedere volumus omnes & quoscumque Judices ipsius Civitatis & Legationis, præter ipsos duos Locatenentes, nunc & pro tempore generales supradictos.

Præcedentia Prætoris & Auditorum præfinitur.

§. 35. Necnon eosdem Prætorem, & singulos Auditores Rotæ immunes constituimus à portu literarum, & ab omnibus datiis, gabellis, ac gravaminibus quibuscumque. Insuperque etiam potiri volumus omnibus privilegiis, immunitatibus, præeminentiis & prærogativis, quibus Consiliarii justitiæ, in quorum locum ipsi Prætor & Auditores subrogantur, hucusque potiti sunt. Demum eidem Rotæ Ferrariensi ejusque Prætori ac singulis Auditoribus, ut omnibus & singulis privilegiis, gratiis, facultatibus &

Indulta eisdem conceduntur.

præemi-

præeminentiis, quibus Rota Bononienfis ejufque Prætor, & Auditores quomodolibet fruuntur, potiuntur & gaudent, pari modo, & abfque aliqua differentia frui, potiri & gaudere poffint & valeant, perpetuò concedimus & indulgemus. Declarantes quatenus dictæ facultates & privilegia Rotæ Bononienfis & Confilii juftitiæ olim Ducalis effent minora fuprà expreffis, & ipfa Rota Bononienfis minori privilegio & facultate potiretur quàm ipfum Confilium juftitiæ, & è contrà, nullatenus intendimus majori privilegio derogare, fed prout per prædicta & unum quodque eorum uberius provifum eft, eo majori etiam privilegio, immunitate, præminentia, emolumento, prærogativa, facultate & gratia, Rotam noftram Ferrarienfem ejufque Prætorem & fingulos Auditores decorare, illisque potiri decernimus & mandamus.

Deputatio Cardinalis Protectoris.

§. 36. Cæterùm dilectum Filium noftrum Petrum tituli Sancti Nicolai in Carcere Diaconum Cardinalem Aldobrandinum nuncupatum, noftrum fecundùm carnem ex fratre germano nepotem, quoad vixerit, in dictæ Rotæ & ejus Prætoris, ac Auditorum, eorumque jurium & privilegiorum, ac indultorum quorumcumque Protectorem cum omnimoda facultate & auctoritate, omnia & fingula, quæ ad Prætoris & dictorum Auditorum officium quomodolibet vigore præfentium, & aliàs de jure vel confuetudine fpectant & pertinent, & quæ alii fimiles S. R. E. Cardinales Protectores facere & exercere poffunt & confueverunt, faciendi, dicendi & exercendi, dicta auctoritate perpetuò etiam conftituimus & deputamus.

Claufulæ hujus Bullæ præfervativæ.

§. 37. Decernentes præfentes litteras ex quacumque caufa, nullo unquam tempore de fubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, feu intentionis noftræ, vel quopiam alio defectu notari, five eas infringi, invalidari feu revocari poffe, fed illas femper & perpetuò validas & efficaces exiftere & fore, fuofque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere, necnon inviolabiliter perpetuò obfervari.

Claufulæ fublatæ, &c.

§. 38. Sicque per quofcumque Judices & Commiffarios etiam ejufdem Palatii noftri Apoftolici caufarum Auditores, & ejufdem Romanæ Ecclefiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, feu Vicelegatos aut Cameræ Apoftolicæ Præfidentes & Clericos, vel quofvis alios, fublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique locorum judicari, definiri & declarari debere. Irritum quoque & inane quicquid fecus fuper his à quoquam, quavis auctoritate, fcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum ejufdem Bullæ.

§. 39. Ac mandantes omnibus & fingulis totius Status Ecclefiaftici prædicti Commiffariis, Gubernatoribus, Poteftatibus & eorum Locatenentibus, Legatis, Vicelegatis, necnon venerabilibus fratribus noftris Archiepifcopis & Epifcopis, ac dilectis Filiis eorum Vicariis in fpiritualibus, Generalibus, ac aliis jurifdictionem exercentibus quibufcumque, ut quoties fuper hoc fuerint requifiti, fententias, decreta, ftatuta, fequeftra, mandata, exequutoriales litteras, remifforiales, citationes & alias à dicta Rota, & ejus Auditoribus emananda pro tempore, omnibus opportunis remediis executioni demandari faciant realiter & cum effectu prout opus fuerit, & eis commiffum extiterit.

Clauf. derogator.

§. 40. Non obftantibus conftitutionibus & ordinationibus Apoftolicis, & præfertim facultatibus dilecto Filio Curiæ caufarum Cameræ Apoftolicæ generali Auditori conceffis, ac fupradicta Conftitutione Aldobrandina, necnon ejufdem Civitatis Ferrarienfis, ac aliarum Civitatum, Terrarum & locorum prædicti Ducatus Ferrarienfis, etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ftatutis & confuetudinibus, legibus etiam municipalibus, ufibus & naturis; privilegiis quoque, indultis & litteris Apoftolicis etiam eifdem Provinciæ, Civitatibus, Oppidis, Territoriis, Caftris, Villis & Locis, eorumque Communitatibus, Univerfitatibus, Jurifdictionibus, Gubernatoribus, Poteftatibus, Officialibus & Incolis & perfonis, fub quibufcumque tenoribus & formis, ac cum quibufvis claufulis & decretis in contrarium forfan quomodolibet conceffis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, etiam fi de illis eorumque totis tenoribus, fpecialis, fpecifica & expreffa, non autem per claufulas generales idem importantes, mentio feu quævis alia expreffio ad hoc fervanda foret, eorum omnium & fingulorum tenores, ac fi de verbo ad verbum exprimerentur & infererentur, præfentibus pro fufficienter expreffis & infertis habentes, illis aliàs in fuo robore permanfuris, hac vice dumtaxat harum ferie fpecialiter & exprefsè, motu, fcientia & poteftatis plenitudine paribus, derogamus & derogatum effe volumus; cæterifque contrariis quibufcumque.

D. P. An. 8. die 29. Maji.

Datum Romæ apud St. Petrum, fub Annulo Pifcatoris, die 29. Maji, 1599. Pontificatus noftri Anno 8.

Admiffio in Camera Apoftolica.

Die 2. Junii 1599. fuprà fcriptum Breve in plena Cameræ Apoftolica præfentatum fuit, illudque de ipfius Cameræ decreto Reverendiffimo D. Horatio Ceulo dictæ Cameræ Clerico, commiffum, & fucceffivè die 14. ejufdem Cameræ ipfa citato de fuper Illuft. D. Ludovico Zacchia dictæ Cameræ generali Commiffario, referente prædicto Reverendiffimo D. Ceulo, illud admifit, & in ejufdem Cameræ libri regiftrari mandavit, prout regiftratum fuit fcilicet libro Signat. Sanctiffimi Domini Noftri & collat. concordat.

Ludovicus Martini Cam. Apoft. Not.

LX.

Decreta generalia pro Reformatione Regularium, tàm Monachorum quàm Mendicantium, cujufcumque Ordinis, & inftituti.

Circa innovationem, declarationem, & obfervantiam horum Decretorum Conftitutionem edidit S. D. N. Urban. VIII. quam habes infrà Tom. 4. num. 26. Sacra Congregatio.

Edita A. D. 1599. & 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

De Servitio Chori.

NUllus omninò prætextu cujufcumque privilegii vel fuperioritatis, etiam Generalatus, à fervitio Chori cenfeatur immunis, nifi pro tempore, quoquis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cùm Lectoribus autem & Prædicatoribus, Superiores iis tantùm diebus, quibus eos legere aut prædicare contigerit, difpenfare poffint. Idem quoque præftare valeant cum ægrotis, & ftudiorum caufa legitimè impeditis. In eos verò qui negligentes aut inobedientes fuerint, falutari pœnitentia Superiores animadvertant, ad præfcriptum Regulæ & Conftitutionum, alimenti etiam fi opus fuerit fubtractione.

Lectione Sacræ Scripturæ vel cafuum confcientiæ in Conventibus.

§. 1. Lectio Sacræ Scripturæ, vel cafuum confcientiæ his in hebdomada, præfcriptis diebus, in fingulis Conventibus habeatur, ad quam Fratres omnes conveniant; eaque, abfoluta mutua collatione circa explicatam doctrinam fefe utiliter exerceant.

Paupertatis voto obfervando.

§. 2. Quo Tridentini Concilii decreta de paupertatis voto cuftodiendo fideliùs obferventur, præcipitur, ut nullus ex Fratribus, etiam fi Superior fit, bona immobilia vel mobilia, aut pecuniam, proventus, cenfus, eleemofynas, five ex concionibus, five ex Lectionibus aut pro Miffis, tàm in propria Ecclefia quàm ubicumque celebrandis, aliove ipforum jufto labore & caufa, & quocumque nomine acquifita, etiamfi

etiamsi subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata aut donationes fuerint, tamquam propria, aut etiam nomine Conventus, possidere possit, sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecuniis ac proventibus confundantur, quo communis inde victus & vestitus omnibus suppeditari possit. Neque Superioribus, quicumque illi sint, ullo pacto liceat eisdem Fratribus aut eorum alicui, bona stabilia, etiam ad usufructum, vel usum, administrationem aut commendam, etiam depositi aut custodiæ nomine concedere. Eorum verò quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quidquam possideat ut proprium, neque ut proprio utatur. Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas nedum à Concilio Tridentino præscriptas, sed alias quoque multò graviores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat. Nulla quorumcumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona mobilia vel immobilia, fratres excusare possit, quo minus culpæ & pœnæ ab ejusdem Concilii decretis impositæ, & ipso facto incurrendæ, obnoxii sint; etiamsi Superiores asseverent hujusmodi dispensationes aut licentias concedere posse quibus in ea re fidem minime adhiberi volumus.

Vestitu & suppellectile.

§. 3. Fratrum vestitus, & suppellex cellarum, ex communi pecunia comparetur; & omninò uniformis sit fratrum, & quorumcumque Superiorum, statuique paupertatis, quam professi sunt, conveniat, ita ut nihil superflui admittatur, nihil etiam quod sit necessarium alicui denegetur. Quæcumque fratrum vestes, sive laneæ, sive lineæ, omnisque alia suppellex, in aliquem commodum Conventus locum deferantur, ibique ab uno vel duobus fratribus huic muneri deputatis, diligenter custodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, subministrari opportunè possint.

Cibo.

§. 4. Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, sive eadem, ut ajunt, pitantia, in communi mensa prima vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur; neque singulare aliquid, quo privatim quisque in cibum utatur, ullo modo afferri possit; siquis in ea re peccaverit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem & aquam.

Administratione & ratione officiorum.

§. 5. Superiores omnes etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta & expensa in libro distincto fideliter & diligenter adnotari curent, neque in alios usus, quàm ratione officii sui necessarios, quicquam expendant. Cùm verò contigerit ipsos in aliquo Conventu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi & iis qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ & Constitutionum suppeditetur.

Administratione bonorum Conventus.

§. 6. Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum & redditaum sui Conventus, etiam nomine Conventus, per seipsum habere sive exercere possit, sed universum id onus tribus fratribus ejusdem Conventus à Generali ita demandetur, ut unus rerum & bonorum, reddituumque colligendorum ac exigendorum curam habeat, alter tamquam Depositarius, pecunias ac cætera ab illo collecta & exacta fideliter asservet, alius de pecuniis & rebus à Depositario acceptis Priori & fratribus, ac Conventui universo de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundùm proprium affectum, sed juxta charitatis regulam veluti bonus dispensator provideat; officiorum hujusmodi confusione penitùs interdicta; Cæterùm hi tres, tàm impensi quàm accepti singulis mensibus suo Priori, adhibitis etiam duobus vel tribus fratribus ejusdem Conventus probatioribus, rerumque usu peritis, rationem reddant. Deinde ipsimet rursus præsentibus Priore & peritis prædictis, Generali cum advenerit, denique ipse Generalis in quolibet proximo Capitulo Generali saltem coram tribus Judicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, universamque suæ administrationis, tàm publicæ quàm privatæ rationem reddere teneantur; cujus etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc ut ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

Numero Fratrum cujusque Conventus.

Tu ad hoc habes etiam Bullam 7. S. D. N. Pauli. V.

§. 7. In unoquoque Conventu fratrum, is tantum deinceps constituatur, & in posterùm retineatur numerus, qui ex redditibus illis propriis vel ex communibus consuetis vel etiam singulorum eleemosynis, aliisve quibuscumque obventionibus in commune, ut præfertur, conferendis, commodè possit sustentari; redditus vero & supradicta omnia in communi loco ac tuto, diligenter asserventur.

Prohibitione declarandi Concilium Tridentinum, & istas reformandi.

§. 8. Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc nostra decreta declarare, interpretari aut relaxare ullo modo possint, & omninò interdicimus & prohibemus. Decernentes irritum, &c. si ipso autem facto quis contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque privatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

De Prædicatoribus & Lectoribus

§. 9. Nullus nisi actu legat vel prædicet, aliquo sui gradus privilegio gaudeat.

Socio ex causa necessaria alicui concedendo.

§. 10. Si alicui ex necessaria causa, Generalis judicio probanda, Socius ex eodem Ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi servitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest, sit laicus conversus.

Clausura.

§. 11. Ut omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conventus Clausura perpetuò ac diligenter servetur; ac propterea à Superiore Janitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur; is januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

Exitu à Conventu, & reditu.

Hoc infrà declaratur.

§. 12. Nullus à Conventu egredi audeat, nisi ex causa & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore; qui non aliter eam concedat, nisi causa probata; sociumque exituro adjungat, non petentis rogatu, sed arbitrio suo neque eumdem sæpiùs. Licentiæ vero Generales exeundi, nulli omninò concedantur. Contravenientes autem pœna gravi, etiam carceris, ad Superioris arbitrium plectantur; eamdem etiam Janitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit; Cùm autem quis in Conventum revertitur, Superiorem iterum adibit benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit diligenter perquirat.

Adventu ad Urbem.

Hoc declaratum est infrà in §. 31.

§. 13. Nullos fratres Romam venire Superiores permittant, nisi priùs à Generali vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetraverint. Siquis autem sine hujusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce activa & passiva biennio privatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia adversus eos, qui supradictos admiserint & receperint, sine ulla exceptione locum habeant.

Visitatione Cellarum.

§. 14. Habeat Superior clavem ita fabrefactam, ut cùm sibi videbitur cellas omnes reserare possit; & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

Lampade in Dormitorio.

§. 15. In medio Dormitorii totam noctem lampas colluceat.

Cellis, & suppellectili.

§. 16. Nullus etiam Superior, cellas, sive in claustro sive alibi separatas à communi Dormitorio habeat, sed unusquisque unica cella, eadem cum cæte-

ris aliorum fratrum conjuncta, nudis omninò parietibus, ac lecto & mensa humilibus, uniformique suppellectili, ut præfertur, quemadmodum Religiosos decet, contentus sit. Possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conventuum, si eorum muneris & officii necessitatem id exigere cognoverit, alteram etiam cellam concedere. Cellæ sive ædiculæ, quæ extra Dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut aliàs ad communem usum & commoditatem Conventus redigantur. Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt. In privatis cellis nulli camini permittantur, sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parietibus convulsis, ut res illa non ad tempus facta, sed perpetuò duratura videatur, cellis tamen Generalis aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

Fenestris Conventus. Hoc infrà declaratur.

§. 17. Conventus fenestræ omnes, quæ in vias publicas aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, ut omninò is prospectus impediatur.

Infirmaria.

§. 18. Valetudinarium in singulis Conventibus certo ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo fratres omnes, cùm ægrotabunt, curentur, nec inde nisi recuperata sanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omninò desit quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

Degentibus extra claustra.

§. 19. Ineatur ratio, qua sublatis licentiis ac facultatibus hactenus quibuscumque concessis, degentes extra Conventus claustra, ad ea quamprimum revocentur; nec de cætero nisi ex gravissima causa à Sede Apostolica probanda, hujusmodi facultates concedi possint.

Receptione Novitiorum.

§. 20. Nulli in posterum ad habitum aut professionem admittantur, nisi in Conventibus per Sedem Apostolicam in qualibet Provincia deputandis.

Hospitalitatis observantia, & largitione munerum.

§. 21. Curent Superiores, ut constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conventu inviolabiliter observetur.

Ambitu.

§. 22. Ut omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caveant omnes à directa vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tàm pro se ipsis quàm pro aliis, tum in Capitulis locorum tum in cæteris, præsertim generalibus Capitulis aut Congregationibus seu alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas & censuras hactenus contra hujusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam privationis officiorum quæ obtinent eo ipso incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur; super quo cum eis dispensari à nemine possit nisi à nobis, vel successoribus nostris, & pro qualitate culparum graviùs etiam plectantur. Porrò supradictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes & non revelantes extendimus.

Superiorum & officialium electione.

§. 23. In Superiorum & Officialium omnium electionibus, forma præscripta à sacro Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inviolabiliter servetur; jurentque Electores secundùm veritatem cujusque conscientiæ, probiores ac magis idoneos se electuros; ac propterea priusquam ad electionem deveniatur, inprimis & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate & requisitis eligendorum. Ad officia gradus & Prælaturas, illi præcipuè eligantur, qui possint & consueverint regulas Ordinis, & Constitutiones observare, præsertim quæ pertinent ad servitium Chori ac vestitum & victum communem.

Probatione Prædicatoris, Lectorum, Confessorum, & promovendorum ad ordines sacros.

§. 24. Eligantur in Capitulo Generali vel Provinciali aliquot graves & periti ex fratribus cujuslibet Provinciæ, saltem tres, qui ad mittendos ad prædicationem Verbi DEI, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probenter, & ad hujusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare & probare, tam quoad doctinam quam quoad mores, promovendos ad quoscumque ordines; in quo servetur decretum Congregationis Interpretum sacri Concilii Tridentini, hac de causa nuper editum & promulgatum.

Observantia regularum & constitutionum.

§. 25. Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores sint rationis quam in novissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio invigilent, ut quæ in eorumdem Ordinis, regulis & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, jejuniis, Capitulo culparum, aliisque spiritualibus exercitiis prudenter ac piè sancita sunt, ea omnia & singula ad unguem observentur; intelligantque super his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia construenda & amplianda esse; quæ ut faciliorem exitum sortiantur, & fructus uberiores in animis fratrum producant, valde opportunum erit, si in quolibet Conventu singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regularique observantia.

Tabella muneris dietim explendi.

§. 26. Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo uniuscujusque Conventus, in qua distinctè adnotetur, quid singulis horis cujusque diei quilibet frater præstare debeat, ut certo quoque signo præmonitus, majori animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones his decretis non adversantur, inviolatè custodiendæ erunt.

Pœna inobedientium.

§. 27. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur.

Prohibitione has Reformationes declarandi.

§. 28. Ut autem hæc Decreta (donec alia, quæ ad pleniorem supradicti Ordinis reformationem faciunt, edantur) ab omnibus observari possint, districtè præcipimus Generali, ac omnibus aliis quibuscumque Superioribus, ad quos hoc spectat, ut curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorumdem Ordinis Constitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta omninò eorum singulis facultate illas declarandi, & adversus eas unquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generalatus & Officiorum privationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera, ipso facto & sine ulla exceptione respectivè incidisse.

Tempore, quo ligare incipiunt.

§. 29. Ne vero prætextu dilatæ publicationis eorum observatio quoquo modo differri possit aut impediri, volumus, ut post illorum publicationem in Conventu Sancti Marcelli de Urbe factam, Generalem, aliosque Ordinis Superiores, cæterosque quoscumque fratres præsentes, statim, reliquos verò absentes citra Montes, unius mensis, ultra Montes, trium mensium spatio ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

Publicatione eorumdem.

§. 30. Insuper mandamus, quòd Generalis in singulis Conventibus citra Montes unius mensis, ultra verò Montes trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciat, sub pœna privationis Generalatus, aliisque arbitrio nostro imponendis.

Dat. P. An. 8. die 25. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigesima quinta mensis Julii, millesimo quingentesimo nonagesimo nono.

Declaratio circa licentias veniendi ad Urbem. Et pœnam privationis contrà facientibus inflictam.

§. 31. Decretum illud, quo Fratres Romam petere cùm Generalis & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Provincialem decrevit, ita ut Provincialis ipse ex causa communi totius Provinciæ dumtaxat facultatem hujusmodi facere valeat. Declaravitque pœnam privationis

vocis activæ & passivæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suæ reservatum esse, interdicta omninò eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi.

Datum Romæ die 20. Martii 1601.

Adduntur decreta Reformationis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ, quæ alibi opportuniùs intexere non valui.

Sequuntur additiones de Reformatione Apostolica suprà.

§. 32. EX iis, quæ S. D. N. Clemens Papa VIII. Ad Regularium Monasteriorum rectam gubernationem instituit & decrevit, eorumque Superioribus ad amussim exequenda præcepit, nihil fuit, vel re ipsa sanctiùs, vel necessitatis occasione opportunius, vel religiosæ utilitatis ratione optabilius, quàm ut vetus & regularis disciplina viris Religiosis salutaris ac necessaria, ubi collapsa est, instauretur, & ubi conservata est, perpetuò custodiatur, ut nihil esset, quod obedientiæ, paupertatis & castitatis, ac peculiarium votorum observantiam, necnon communem vitam, victum & vestitum impediret, aut per calumniam inficeret; cùm autem compertum sit à fratribus Ordinis Servorum, Superiorum incuria saluberrima Sanctissimi Pastoris decreta penitùs neglecta esse, ut hujusmodi incommodo occurratur, Congregatio Visitationis, Reformationis Apostolicæ ejusdem Ordinis Priori generali nuper electo, ejusque pro tempore Successoribus in virtute sanctæ obedientiæ & privationis officii pœna proposita præcipit ac mandat, ut statim prædicta decreta Pontificia inter ipsius Ordinis Constitutiones redigi, & ab omnibus fratribus observai, ac præter illa quæ decretis ipsis præscripta sunt, hæc quæ sequuntur speciali Sanctitatis Suæ mandato constituta, inviolabiliter ac perpetuò observari curent.

Officii divini recitatione.

§. 33. Primùm ad ea quæ de divino Officio persolvendo statuta sunt, illud additur ac decernitur, ut pœna subtractionis alimenti contrafacientibus proposita, nec à Priore nec ab eo qui ejus vices gerit, remitti possit illi, qui horis Canonicis, sive diurnis sive nocturnis, cessante legitima causa, non interfuerit. Deinde ut qui Officii initio ad Chorum non convenerit, genuflexus in medio Chori tàm diu maneat quàm diu surgendi licentiam à Priore impetrarit; tum in refectorio, horam canonicam quam ob hujusmodi negligentiam omisit, aliis cibum sumentibus, etiam genuflexus recitare teneatur. Cura sit Prioris, ut Officium divinum in Choro à fratribus suis locis considentibus devotè cum punctis & pausis persolvatur, & ut Missæ non nisi ex Missalis Romani præscripto, nec nimia celeritate celebrentur; qua in re observabit, an in recitatione Canonis tantum temporis quantum ad illius verba devotè exprimenda exigitur, à singulis insumatur; & contrafacientes moneat, ac salutaribus pœnitentiis coërceat. Ad Salve Regina post Completorium cantandum, omnes quotidiè etiam Officiales & Conversi omninò conveniant; & post Salve Regina Litaniæ Beatæ MARIÆ Virginis pro fœlici statu S. R. E. pro populo, & pro Religionis augmento devotè recitentur. Diebus vero festis post Vesperam & Salve Regina statim cantentur; qui defuerint, eos Prior publicè corrigat, ac etiam cibi subtractione puniat; quæ omnia an servata fuerint, Provincialis in visitatione diligenter inquiret, & si Priorem negligentem invenerit, illum officio Prioratus absolvet.

Ecclesiis aperiendis & claudendis, & allocutione fratrum prohibita tempore divinorum officiorum.

§. 34. Prior curet, ut Ecclesia diebus festis hora competenti pro locorum consuetudine claudatur, & aperiatur; cùm autem eam patere necesse fuerit, Sacrista, vel alius probatæ vitæ semper adsit, qui indigna ibi fieri prohibeat, peractis divinis Officiis fores Ecclesiæ feriatis diebus omninò claudantur, nec nisi ex præscripto Constitutionum aperiantur, quod etiam de foribus Monasterii cautum intelligatur. Provincialis in visitatione pœnam privationis officiorum transgressoribus imponet. Caveant autem fratres, ne quacumque de causa tempore divinorum Officiorum, personas aliquas in Ecclesia, vel ad illius, Sacristiæve, aut Monasterii januas, nisi de licentia Prioris alloquantur, sub pœna unius publicæ disciplinæ.

Exitu à Monasteriis.

§. 35. Neque Prior pœna suspensionis ab officio eo ipso incurrenda per sex menses proposita, quemque fratrem solum, aut cum socio extra claustra, in via aut ædibus Monasterio proximis tunc temporis, aut aliàs commorari permittet.

Delinquentibus non recipiendis.

§. 36. Neque bannitos, criminosos & delinquentes, seu decoctores in Conventu retineat, aut retineri patiatur, sub pœna privationis officii perpetuò eo ipso incurrenda; eamdemque pœnam subeat, qui aliquem ex prædictis, etiam annuente Priore, in cella aliqua Conventus exceperit.

Confugientibus.

§. 37. Confugientes verò ad Ecclesiam, & ad alia eorum loca sacra, Superiores teneantur quamprimùm commodè poterint, deferre Episcopo, seu alii loci Ordinario.

Scholis puerorum non admittendis.

§. 38. Nullus puerorum sæcularium, etiam clericorum scholam Grammaticæ, aut cujuscumque artis liberalis intra Monasterium sub pœna amissionis utriusque vocis ipso facto incurrenda exerceat, seu aliquem ipsorum doceat, quam pœnam etiam Prior qui id permiserit, incurrat. Nec extra Conventuum septa quicquam docere liceat, nisi de Sedis Apostolicæ licentia, eadem pœna proposita.

Extraneis non permittendis.

§. 39. Prior nullo modo, neque prætextu servitutis Ecclesiæ, in Monasterio extraneum quemquam commorari ad edendum vel ad discendum, sive aliud quidpiam agendum permittat, pœna illi suspensionis ab officio per sex menses ipso facto proposita.

Lectorum electione.

§. 40. Verùm nemo rectè legendi munus suscipiat, nisi is qui duplici doctrina discipulos sibi subjectos instituat scientia nempe, & innocentiæ conversatione. Idcircò deinceps huic muneri præficiatur is, cujus probitas ac mores seniorum patrum testimonio commendentur, ac diligenti adhibito examine de vitæ innocentia & doctrina, à Priori generali facultatem in scriptis habeat, qui in Lectoribus & Magistris constituendis non ingenii solùm & eruditionis, sed etiam regularis disciplinæ mortificationisque rationem habeat.

Bacchalaureatus gradibus conced.

§. 41. Ad Bacchalaureatus gradum nemo deinceps promoveatur, nisi spectatæ vitæ, religionis & disciplinæ regularis observantiæ, qua in re diligens fiat à Generali sive ejus Vicario, Provinciali & socio in Visitationibus inquisitio per secretum examen, cum juramento Prioris & fratrum ejus Conventus, in quo proximo triennio commoratus fuerit, ac nisi conclusiones publicè egregiè sustinuerit, circa illas priùs sigillatim à Generali, sive ab eo deputandis interrogatus, ac idoneus repertus ad eas honorificè sustinendas, nec item eo gradu aliquis decoretur, quem scientiæ & aliarum virtutum spes magisteriatus honore dignum non ostendat. Quæ omnia in actis referantur, ac in litteris patentibus exprimantur, & si secus factum fuerit; promotio ipso jure nulla sit, ac promoventes pœnam privationis officii ipso facto incurrant. Quod etiam in promovendis ad Magisterium, eisdem propositis pœnis strictiùs servari decernitur.

Studentibus recipiendis.

§. 42. Nullus in Studentium numero adscribatur nisi bona indole, ac probis moribus excultus, habita fide cum juramento à Priore, & fratribus conventus, in quo majori ex parte resederit, ac nisi Grammaticam adeò calleat, ut latinè expeditè loquatur, ac ad latinos auctores approbatos intelligendos aptus exi-

ſtat, cujus quidem intelligentiæ periculum ita fiat, objiciantur examinando duo auctores, nempe ex difficilioribus, ex quibus caput unum ſaltem ex improviſo per alia verba latina interpretetur, pœna privationis vocis utriuſque ipſo facto incurrenda per biennium ipſis adſcribentibus, ſi ſecus fiat, propoſita. Neque aliquis ad Philoſophiam audiendam niſi probè in Dialectica verſatus, neque ad Theologiam, niſi Phyſica plenè inſtructus admittatur.

Libris non retinendis in Studiis.

§. 43. In Studiis verò præſertim humanioribus, nullus liber adhibeatur, ex quo mores depraventur, & vitæ innocentiæ periculum immineat.

Qui & quando legere debeant.

§. 44. Regens Bacchalaureus Conventus, & Magiſter Studii quotidiè legant ſpatio unius horæ, diebus feſtis & die Jovis, ſi feſtum nullum in hebdomada occurrat, exceptis, à ſecunda Dominica poſt Paſcha, uſque ad 15. Julii, à prima die Septembris, uſque ad 20. diem Decembris, atque à prima die Januarii, uſque ad Septuageſimam. Quibus diebus nulli Studentium abeſſe liceat, neque de licentia Provincialis, quavis de cauſa ſub pœna privationis ſtudii, ipſo facto incurrenda. Ea verò ratione legent, ut Regens toto triennio tres priores libros Magiſtri ſententiarum ex ſententia D. Thomæ interpretetur (quarto ſingulis diebus feſtis poſt Veſperas ab eodem explicato) teneaturque ſaltem ſemel in hebdomada lectionem ex Metaphyſica vel ex libris Ethicorum Ariſtotelis, prout ſibi magis expedire videbitur, habere. Bacchalaureus Conventus libros Phyſicæ de Cœlo, Generatione, & de Anima, iis omiſſis quæ ob facilitatem omitti ſolent, eodem tempore explicabit. Magiſter Studii totam Logicam, hoc eſt librum Prædicabilium Prædicamenti, Perihermenias, & Poſt. exactè. Priorum vero, Elenchorum, Topicorum per compendium declarabit. Concluſiones ſingulis diebus, quibus legitur, ex Theologia, Philoſophia & Logica ab unoquoque Studentium ex Ordine ſuſtineantur, aliis de more per vices argumentantibus.

Silentio in diſputationibus.

§. 45. Nec liceat alicui ad evitandam confuſionem, niſi Bacchalaureo, qui partes ſuſtinentis adjuvabit, & Magiſtro ſtudii, qui partes arguentis fovebit, aliquid, niſi de Regentis licentia, dum diſputatur, dicere.

Regens omnia Studia viſitet.

§. 46. Regens ter in anno, expletis Lectionibus, per litteras quid & quantum lectum fuerit, Priori generali ſignificare teneatur, qui ſemel in anno ſtudia omnia viſitare, Studenteſque ſingulos, ejectis iis qui non profecerint, per ſe vel per alium idoneum examinare debebit.

Qui & quando prædicare poſſint.

§. 47. Nullus ad prædicandum, niſi Magiſter aut Bacchalaureus mittatur, poſſit tamen Generalis aliquem ex Studentibus in Sacra Theologia diu verſatum, & ad id munus diligenti examine idoneum repertum mittere tempore dumtaxat Quadrageſimali, aliis verò temporibus nulli, neque Bacchalaureo, neque etiam Regenti liceat, neque etiam in propria Eccleſia prædicare, ne ſtatutæ Lectiones deſerantur, aut intermittantur.

Theologiæ tractatione ſemel in hebdomada.

§. 48. Et quia ſacrarum, & humanarum literarum ſtudia cum pietate, bonitate & virtutum omnium exercitatione conjuncta eſſe debent, ideò ſemel in hebdomada, die à Priori generali conſtituto, de Theologia practica habeatur tractatio, in qua præcipuè de virtutibus, quibus alimur in vita ſpirituali, & de vitiis oppoſitis, quæ tamquam morbos animæ caveamus, agatur.

Recognitione progreſſus in Studiis.

§. 49. Quotannis certo ſtato tempore, à Priore generali ſingulorum Studentium progreſſus recognoſcantur, cui recognitioni, præter Priorem Conventus, & Lectores, etiam Provincialis interſit, ſeu alius à Generali delectus, ii de omnibus, quæ circa ſtudia providenda erunt, & præcipuè de promovendis diſcipulis ad ſuperiores Claſſes, & de Lectoribus & Regente, ac ipſiſmet Studentibus mutandis, cùm Priori generali communicent, neque circa ſtudia aliquid ſtatuatur ſine ejuſdem Patris Generalis conſenſu.

Generalis examinatione de Baccalaureis in viſitatione.

§. 50. Generalis in viſitatione, Bacchalaureos quoſcumque diligentiſſimè examinabit, & ſi quos minùs idoneos invenerit, ita ut ſufficienti ad hujuſmodi gradum eruditione careant, illos pro ignorantiæ modo, aut ſuſpendet aut privabit. Quod etiam circa alios Studentes obſervetur.

Lectio ſacræ Scripturæ vel caſuum conſcientiæ qualibet hebdomada habeatur.

§. 51. Curet Prior cujuſcumque Conventus, ut Lectio ſacræ Scripturæ vel caſuum conſcientiæ, ex præſcripto decreti Apoſtolici ſingula hebdomada habeatur. Neque ipſe Prior ab hujuſmodi lectione aliquem abeſſe permittet. Lectio autem cum collatione non minùs ſpatio unius horæ durabit, teneanturque ſinguli Sacerdotes circa propoſitas à Lectore dubitationes interrogati, quid ſentiant, ex ordine reſpondere, quibus etiam liceat circa materiam prælectam dubitationes excitare, iiſque Lector ſatisfacere teneatur, ac propterea ſummam ſaltem aliquam caſuum conſcientiæ habere ſinguli debebunt. Si Lector non legitimè impeditus à legendo per hebdomadam ceſſaverit, voce activa & paſſiva per annum privatus exiſtat, ſi per aliam hebdomadam in munere ſuo obeundo defecerit, per biennium eamdem ſubeat pœnam. Si in contumacia per tertiam hebdomadam ſteterit, ultra vocis activæ & paſſivæ privationem, per quinquennium jure legendi ſuſpenſus ſit. Si fratres vero ſtudio adſcripti Lectioni non adfuerint, pro prima & ſecunda vice in Refectorio panem & aquam publicè edant. Si tertia deliquerint, voce activa & paſſiva per triennium, aliiſque etiam pœnis, arbitrio Provincialis plectantur.

Prioris eligendi qualitatibus.

§. 52. Ut autem fratres ómnes in conſcientiæ caſibus magis verſati fiant, nullus deinceps in Priorem eligatur, qui non priùs ad confeſſiones audiendas admiſſus fuerit, aut ſaltem ſpatio ſex menſium proximè futurorum, ab Epiſcopo loci, in quo Prior eſt electus, admitti ſe curaverit, aliàs officium illius ipſo jure vacare intelligatur.

Confeſſoris eligendi qualitatibus.

§. 53. Neque aliquis ad confeſſiones audiendas, antequam præſentetur Ordinario, minor triginta annis à Generali admittatur, & qui priùs rigoroſo examine circa doctrinam, mores, & diſciplinam, à Provinciali, & duobus Magiſtris, onerata ipſorum conſcientia non fuerit approbatus.

Veſtimentorum fratrum qualitatibus.

§. 54. Etſi veſtitus exterioris, qui unus eſſe debet ſicuti una eſt Religio, & interioris qualitas in Conſtitutione Ordinis Cap. XIX. ſatis exprimatur, quia tamen quorumdam temeritas, & regularis diſciplinæ contemptus ita inolevit, ut potiùs laici quàm religioſi ex habitu videantur, Prioribus Conventuum ſub pœna privationis Officii, ac inhabilitatis ad alia officia ipſo facto incurrenda præcipitur, ut omni abuſu ſublato, veſtes fratrum tàm interiores quàm exteriores ad præſcriptum Conſtitutionum corrigant, ita ut tunicæ talares ſint, non longiores, neque breviores, neque apertè, niſi ante pectus, manicæ non rugoſæ, zona non niſi coriacea, caligæ tantùm albæ, veſtes interiores albi aut nigri, non mixti aut alterius coloris, camiſiæ laneæ, lineæ vero (quæ non niſi ob infirmitatem permittuntur) omninò exterius non appareant. Cappæ non ſint rugoſæ, pilei uniformes, non eminentes, bireta non ſint angularia, ſed potiùs rotunda, quæ intra clauſtra tantùm à Paſchate Reſurrectionis uſque ad feſtum omnium Sanctorum permittantur: pallia, quibus non niſi cùm pluit, ac in itinere utendum eſt, ſimplicia, habitus per Urbem ſemper integer, omnis denique ornatus ſericus, argenteus aut aureus, & color in omni re, quamvis minima, præter in Conſtitutione expreſſum, omniſque luxus & ſuperfluitas tollatur, pœna fratribus non exeundi ſepta Monaſterii per ſex menſes propoſita. Nullus præterea

quam-

quamvis Magister quacumque de causa annulos aureos, aut argenteos, vel alterius materiæ in digitis gestare præsumat, sub pœna privationis vocis utriusque ipso facto incurrenda, quas pœnas Prior remittere non valeat, teneaturque semel saltem in mense cellas, & indumenta fratrum quorumcumque diligenter visitare, neque ullo modo aliquid sericum, vel ad arcendum sudorem in biretis, aut pileis, aut in alia quavis re permittet. Nemo item barbam sibi circa maxillas, & mentum abradi faciat, sed illam prout natura protulit, deferat, neque capillos circa tempora prominentiores, aut longiores gestet, quàm in occipite, sub pœna privationis vocis utriusque ad arbitrium Generalis, pœna quoque Priori qui permiserit, privationis proposita. Provincialis etiam diligenter in visitationibus perquiret, an Priores circa prædicta aliquid adversus Constitutiones permiserint, ac eos qui in culpa fuerint, officio privabit. Quòd si Generalis Provincialem quoque in re hac negligentem fuisse deprehenderit, possit illum ab officio suspendere, aut etiam pro culpæ qualitate privare. Curæ sit Prioris Generalis, abusus omnes tollere, & maximè in literis familiaribus describendis, ut non sæculari, sed religioso more se invicem tractent, aliqua præscripta forma, quæ humili Religionis statui conveniat.

Syndici Officio.

§. 55. Syndicus omnem pecuniam ad manus fratrum quomodolibet pervenientem, in libro redditus, in quo aliæ Conventus pecuniæ adnotari solent, describet, atque cum pecuniis Conventus prorsus confusam Depositario servandam tradet, ut inde communis victus & vestitus, ut præfertur, suppeditetur, aliisque fratrum necessitatibus de Prioris licentia succurratur juxta Decretum Sanctissimi Domini nostri.

Eleemosynis &c. Consignandis Priori vel Syndico.

§. 56. Confessarii, Prædicatores & Lectores, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ ad biennium ipso facto incurrenda, eleemosynas, salaria, sive mercedes integras Priori, sive Syndico cum aliis bonis Conventus confundendas consignare teneantur, teneantur tamen Superiores eorum Religiosis necessitatibus præcipuè, & ea qua decet charitate & providentia supplere, & providere.

Cibum vel potum nemo sumat ante communem refectionem.

§. 57. Nemini liceat ante refectionem communem, & benedictionem, præsertim in Refectorio aliquid comedere aut bibere, qui secus fecerit, aut disciplina publica plectatur, aut cibo ea vice careat, quas pœnas Prior sub pœna suspensionis ab officio, Provincialis seu Generalis arbitratu infligenda, irrogare teneatur.

Neque sæcularibus negotiis se immisceat.

§. 58. Ne Deo militantes sæcularibus negociis implicentur, omnibus & singulis fratribus cujuscumque gradus existant, inhibetur, ne quis alicujus Principis aut nobilis viri, vel alterius etiam consanguinitatis prætextu, Procurator aut negociorum gestor sit, nec in negociationibus ullo modo, aut mercaturis, interpretis sive mediatoris vices aut aliud sæculare negocium gerat, pœna privationis activæ, & passivæ vocis, incurrenda illi proposita, præter alias, arbitrio Generalis irrogandas.

Arma gestare non præsumat.

§. 59. Nullus frater quovis prætextu arma cujuscumque generis gestare, vel apud se retinere, etiam sibi in custodiam ab aliis tradita, sub pœna vocis utriusque eo ipso amittendæ per annum, ac per sex menses à Monasterio non exeundi præsumat, quod si arma ex prohibitis, uti sunt, sclopi rotarii, fuerint, pœnam triremium per triennium eo ipso incurrat, quam pœnam Provincialis, omni excusatione remota, sub pœna privationis Officii exequi teneatur. Prior autem qui scienter permiserit, officio omninò privetur.

Bis tantum in hebdomada, & Conventu exeundi licentiam petat.

§. 60. Caveat autem Prior, ne sub Pœna privationis officii ipso facto incurrenda fratribus exeundi licentiam, nisi ad præscriptum Constitutionum, hoc est nisi bis in hebdomada, ac nisi genuflexis, benedictionemque petentibus, & cum socio concedat, nec quemqam diebus festis exire permittet, nisi ob casum necessitatis, qui differri non possit.

Fenestris Conventus obturandis.

§. 61. Decretum S. D. N. de fenestris, quæ in vias publicas aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro obstruendis, quamprimum executioni mandetur, & si lux aliunde non possit, saltem ita obturentur, sive fixè aptentur, ut nulla ratione à vicinis fratres videri queant. Priori pœna privationis officii proposita, si secus factum fuerit.

Prioris & fratrum commoratione in eodem Conventu.

§. 62. Prior cujusque Conventus non Collegiati, expleto biennio in Conventum Collegiatum reducatur, nisi ad alterum biennium ejus officium pro loci utilitate contingat prorogari. Familiæ verò ultra biennium in hujusmodi Conventibus commorari non permittatur, sed in aliquo Collegiato, ubi disciplina regularis vigeat, omninò collecetur, neque Prior aut quisquam ejusdem familiæ frater possit in Conventu non collegiato nisi post sex annos collocari. Provincialis autem, qui hujus decreti temerarius extiterit violator, per annum ab officio suo noverit se suspensum, quam etiam pœnam Prior ipse Generalis, si contrafecerit, omninò luat.

Transitu fratrum de Conventu ad Conventum.

§. 63. Fratres ab eo Conventu in quo degunt, ad alium absque Prioris licentia in scriptis cum termino ad redeundum præfixo, sub pœna carceris non transeant, pœna suspensionis ab officio per mensem Priori, qui hujusmodi licentiam non perquisiverit & legerit, aut aliquem sine illa; & Breviario, aut Corona, si Laicus fuerit receperit, proposita.

Silentio, & aliis.

§. 64. Prior non modo Tabellam, Decreto Apostolico præscriptam, in qua horarum distributio contineatur, appendi curabit, sed & sub pœna suspensionis vel etiam privationis officii, quam Provincialis relaxare non possit, quæ de silentio in Constitutione præcepta sunt omninò servari faciat, fratresque sub eadem pœna strepitantes, aut mutuò contendentes, vel etiam obscæna verba proferentes, minasque aliis intentantes publica disciplina, aut relegatione ex Monasterio, vel etiam carceratione, pro modo culpæ puniantur.

Datum Romæ, die 22. Augusti 1604. Die 22. Aug.

Antonius Seneca Refor. Apost. Secretarius.

Forma à Generali præscripta Fratribus dicti Ordinis in scribendo.

Forma scribendi aliis Fratribus.

§. 65. NOs Frater Philippus Prior Generalis. Decreto Sacræ Congregationis Visitationis, & Reformationis Apostolicæ inhærentes, omnibus & singulis Ordinis nostri Fratribus, in virtute salutiferæ obedientiæ, ac sub pœna privationis vocis utriusque per annum ipso facto incurrenda præcipimus, ne posthac in scribendo, aut etiam loquendo quemquam quamvis Generalem, Dominum suum, aut Patronum vocare, aut se alicujus servitorem, sive servum dicere præsumant. Sed pro personarum conditione Patris aut Fratris aut Filii, vel etiam Servi in Domini nominibus utantur. Neque in scribendo aliquem multum Reverendum, præter Procuratorem Ordinis Generalem, Vicarium Generalis & Provincialem, nec Reverendum nisi Priorem, & Magistrum, neque Venerabilem, nisi Sacerdotem quadragenarium, ac Baccalaureum nominare velint, sub eadem pœna.

LXI.

Hortatio pastoralis ad Episcopos Regni Galliæ, ut pace jam composita inter Regem Galliæ, & Regem Hispaniarum, eorum muneri, animarumque saluti & Catholicæ fidei augmento, ardentiùs in cætero incumbant.

Similem adhortationem ad Catholicæ Ecclesiæ Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, non dissimilibus de causis, fecit S. D. N. Urban. VIII. in Constitut. 38. Tonitrua, infrà Tom. 4.

Edita A. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Lugdunensi, & Episcopis in eadem Provincia constitutis.

Procemium.

DIves in misericordia sua Deus, quamvis peccatis hominum promerentibus, multis Ecclesiam perturbationibus concuti, & tamquam tempestatibus jactari permittat, quibus cor nostrum gravi molestia & sollicitudine conficitur, qui in hac puppi militantis Ecclesiæ, meritis licet & viribus imparibus, Deo ipso ita disponente, clavum tenemus, idem tamen misericors & miserator Dominus, secundùm divitias bonitatis suæ, nos stillicidiis consolationis suæ mitigare quandoque non cessat.

Pax composita fuit hoc Pontifice auctore inter Reges Galliæ & Hispaniæ, unde Catholicæ religionis gloria augetur.

§. 1. Nam pace inter duos potentissimos Reges, filios nostros in Christo charissimos, admirabili Dei benignitate conciliata; quod crebro, & multa cum gratiarum actione commemorandum est, jam ex ea in isto potissimum nobilissimo Franciæ Regno, quod in visceribus Christi gerimus, commoda illa, ut audivimus, & spirituales utilitates emanare incipiunt, quas à summa Dei clementia, & à vestra etiam Pastorali vigilantia, Fratres venerabiles, expectabamus. Jam enim optatissimæ, & divinitus collatæ pacis beneficio, Regnum istud amplissimum, tamquam ex gravi & periculoso morbo, quo diu est afflictatum, recreari videtur, jam divino illius munere qui est pax nostra, qui non permittit nos tentari supra id quod possumus, sed facit cum tentatione proventum, respirat, & quodammodo resurgit Christianissima Gallia, & Catholicæ Religionis gloria, & vetus ille splendor divini cultus, ut audivimus, paulatim redit, & reflorescit, pastores complures vigilant super gregem suum, & oves pastorum vocem audiunt, & ab alienis fugiunt, & Spiritu sancti numine corda patrum ad filios, & corda filiorum ad patres convertuntur.

Ideoque idem Pontif. in Deo exultat.

§. 2. Quæ cum nobis nunciantur, exultat in Deo spiritus noster, eùmque ex intimo cordis affectu oramus, ut ipse, cujus perfecta sunt opera, quemadmodum cœpit, ita in vobis opus & gratiam suam perficiat.

Episcoposque hortatur, ut eorum muneri diligenter intendentes, animarum saluti, & fidei Catholicæ augmento ardenter incumbant.

§. 3. Quod igitur anno superiore fecimus, per Apostolicas nostras litteras, te frater Archiepiscope, & vos fratres Episcopi, iterum salutamus, iterum ex nostra Pastorali sollicitudine, & zelo permoti charitatis Christi, qui cor nostrum exedit, ad opera & labores Episcopales vos invitamus, ad quos à summo Patre familias vocati, & conducti sumus, magnis sanè præmiis & coronis, atque hoc ipsum paterni erga vos amoris nostri officium, tantò nunc libentiùs, & jucundiùs repetimus, quantò majorem apud vos admonitiones & cohortationes nostras vim habuisse perspicimus, quæ certè ex ardenti studio, & desiderio salutis animarum promanant. Nunc ergo vos currentes magis magisque incitamus, sic currite in hoc spirituali stadio, ut comprehendatis. Nunquam enim cessandum, nunquam in medio cursu desistendum, neque cura & diligentia vestra remittenda, sed quæ retrò quidem sunt, & præteritorum quodammodò obliti, ad remotiora, quæ in conspectu vestro sunt, vos ipsos extendite, donec gratia Dei adjutrice perveniatis ad destinatum scopum & præmium supernæ vocationis Dei in Christo JEsu. Vobis enim non corruptibilis corona proposita est, sed incorrupta & quæ nulla temporis diuturnitate marcescit. Quod si ii, qui terrenis & caducis divitiis congregandis inhiant, tantos labores suscipiunt, tantis sudoribus seipsos exercent, agros novant, terram arant, sulcos altius imprimunt, & iteratis arationibus solum proscindunt, ut fœtus uberiores edat, quid vos tandem facere oportet in hac spirituali cultura? qui labores non subeundi? etiam si cum fletu & lacrymis arandum & serendum sit, ut venientes paulò post, veniatis cum exultatione animarum, quas Christo lucrati eritis, manipulos lætissimos reportantes. Nunc ergo levate oculos vestros, & videte regiones istas, quæ anteà erant sicut Paradisus Domini, sed vepres multi, & spinæ succreverunt, & dormientibus colonis, inimicus homo superseminavit zizania, multi morum errores, multæ corruptelæ, & quod luctuosius est, multæ hæreses, tamquam stirpes, & herbæ venenatæ & pestiferæ in Regno isto amplissimo exortæ sunt, sed nativa illa Francorum bonitas, & tanquam ingeneratus animorum candor, quasi quædam agrorum ubertas adhuc remanet; modò vos Episcopi in illorum culturam, magna diligentia incumbatis, confidimus in Domino, quod gratiæ suæ rore fœcundabit terram istam, & germinare eam faciet sicut prius germina pietatis & Religionis, & quæ vos seminaveritis pia & sancta, eadem benedicente Domino metetis, & fructum multum congregabitis in vitam æternam.

Clericorumque delectum habeant.

§. 4. Sed quoniam ad agrum Domini, & ad vineam Dei Sabaoth excolendam operariis multis fidelibus & strenuis opus est, propterea hortamur vos etiam atque etiam, fratres, & commonemus, ut in Clericis conscribendis, quorum opera in Ecclesia, & in omni spirituali ministerio uti debetis, magnam curam, magnum delectum habeatis.

Simoniæ labem exterminent, avaritiæque suspicionem amoveant.

§. 5. Inprimis verò date operam, omnique studio, ope, conatu, vigilantia contendite, ut detestabilem simoniæ labem, à domo Dei, quam decet sanctitudo, penitùs exterminetis, neque vos ipsos modo puros atque incorruptos à fœdissimi & perniciosissimi morbi contagione conservate, absit enim ut Episcopalis dignitatis castitas atque integritas, tantæ impuritatis macula violetur atque fœdetur, sed cæteros etiam cohibete quàm diligentissimè, ne tantùm scelus admittant, nihil immundum, nihil coinquinatum in Sanctuarium Dei ingredi oportet, alioquin ira Dei supra modum provocatur, & Ecclesia Dei detrimentis gravissimis afficitur. Itaque Simoniæ lepra contaminatos, arrepto disciplinæ flagello, ejicite à templo Dei, foras canes, foras operarii subdoli, qui dona Dei, qui Spiritum St. existimant pecunia possideri. Denique fratres, divini honoris zelo incensi, vigilate, agite atque efficite, ut à Cathedralibus, & superioribus Ecclesiis, à beneficiis Ecclesiasticis, ab ordinum collatione, postremò à cujusvis Ecclesiastici muneris functione, omnes illicitæ pactiones, omnis execrandæ simoniæ absit labes, & pernicies, omnisque sordidæ avaritiæ suspicio ab Ecclesiastico ordine quàm longissimè arceatur.

Sacris ordinibus probos viros ascribant.

§. 6. Jam verò quanti momenti sit Clericorum ordinatio, quantam ea in re Episcoporum curam & sollicitudinem sacri Canones requirant, non ignoratis, fratres, hæc enim prima aut bonorum, aut malorum multorum, quæ posteà consequuntur, causa est & origo. Nisi enim is qui ad clericalem militiam adscribitur, aut sacris ordinibus initiatur, talis sit, & tali proposito ad hoc vitæ genus accedat, ut in corde vero & simplici cultum Deo præstare, & illi fidelem servitutem servire cupiat, atque ita in sortem Domini adscribatur, ut verè, & ex animo Deum ipsum sortem suam & portionem habere desideret, profectò si aliter fiat, quamplurima & gravissima incommoda & mala existere necesse est.

Ordinationum tempora, & alia observent.

§. 7. Hinc illa veterum sanctorum Patrum & sacrorum Conciliorum tàm exquisita diligentia, & veluti anxietas, quàm in hac ipsa ordinandorum materia, ab omni Ecclesiæ antiquitate observare licet, ut statutis anni temporibus, quando Spiritus sancti gratia per totius fidelis populi orationem & jejunium præcipuè imploratur, ordinationes habeantur, ut in Cathedrali, & primaria Ecclesia à proprio Episcopo publicè ritu solemni celebrentur, ut non nisi probati,

& exa-

& examinati initientur, ita ut Episcopus ipse piis, & prudentibus Sacerdotibus & divinæ legis peritis, atque in Ecclesiasticis functionibus exercitatis, secum adhibitis, de ordinandorum genere, natalibus, ætate, institutione, vita, moribus, doctrina & fide diligenter inquirat, atque investiget, ut non nisi digni & probati, bonum testimonium habentes, qui Deo auctore sperent se continere posse, qui piè & fideliter in ministeriis ante actis se gesserint, paulatim, & per temporum intervalla, ad altiores gradus assumantur, & ad sacratissima mysteria, quibus nihil est divinus, meritò admittantur.

Seminariis Clericorum, & Collegiis instituendis, & piè informandis studeant.

§. 8. Denique in Collegiis, & Seminariis Clericorum instituendis, & Clericis ipsis ab ineunte ætate ad pietatem & religionem informandis, magna omni tempore ab Episcopis diligentia est adhibita, idque merito, propterea quod optimè perspicerent, Ecclesiasticam disciplinam iis fundamentis niti, & bonorum operariorum copiam in primis in Ecclesia necessariam esse intelligerent.

Clericos idoneos ad sacros ordines promoveant.

§. 9. Quas ob causas, fratres, quanta maxima possumus efficacia vos hortamur, monemus, & rogamus per viscera misericordiæ Dei nostri, ut non nisi idoneos, & Ecclesiis vestris utiles, Clero adnumeretis, & ad ordines præsertim sacros promoveatis. Ætas quidem, ut scitis, unicuique ordini præscripta est, sed non ea sufficit, nisi in vita & moribus eorum, qui sacris ordinibus initiandi sunt, senectus sit, nisi Christi bono odore compleant domum Dei, & nisi ea eruditione & scientia sint instructi, quæ ad ordinem exercendum pertinet, quod cum in aliis sacris ordinibus observandum est, tum maximè in presbyteris initiandis, qui sublimiore loco supra candelabrum ponuntur, & tanquam lucernæ accenduntur, ut luceant omnibus qui in domo sunt, quibus animarum cura committitur, quæ est ars artium, qua nulla difficilior, aut majoribus periculis obnoxia. Hi nimirum adjutores vestri sunt, qui ad populum regendum, & salutaribus Sacramentis pascendum eliguntur, qui doctrina, pietate, castis moribus, & illustribus bonorum operum exemplis ita aliis prælucere debent, ut verè lux, & sal populi sint, & habeantur. Nunc autem crebro apud vos sacris ordinibus initiari audimus, & multo cum animi dolore audimus, homines viles, infimæ & abjectæ conditionis, nulla eruditione, nullis meritis, nulla generis honestate commendatos, imò verò rudes, illiberales, sordidos, ineptos, vitiis plerumque commaculatos, à quibus nihil planè boni, aut ad virtutem, aut ad prudentiam, aut ad rerum usum sit expectandum, multum verò mali jure optimo sit metuendum. Itaque videte fratres, ne contra Apostoli præceptum manus cuiquam nimis properè imponatis, & ne communicetis peccatis alienis, neque enim aliam ob rem quam ob collatos ordines, gravius judicium apud justum Judicem subibitis.

Præsertim in locis ubi Catholica religio restituitur.

§. 10. Quia verò, ut initio diximus, admirabili Dei benignitate Franciæ Regnum paulatim, ut audimus, & in Domino confisi speramus, resurgit, & errorum densæ tenebræ, quæ loca multa pervagaverant, atque obsederant, cælestis gratiæ Sole exoriente, & veritatis lumine dissipantur, ob eam causam vos fratres magnoperè hortamur, ut ad eas regiones, civitates & loca, in quibus Catholicæ Religionis usus restituitur, & divini cultus sacræ functiones renovantur, & Sacramentorum administratio iterum in mores inducitur, atque instauratur, Clericos & Sacerdotes probatissimos mittatis, qui non solùm doctrina & rerum Ecclesiasticarum usu, sed vitæ integritate & Prudentia præstent, qui zelo honoris Dei, & salutis animarum sint incesi, qui verè omni sua actione fidelem populum ædificent & non destruant, qui non terrena compendia, sed animarum lucrum quærant, qui denique novellas plantationes colant, rigent in spiritu charitatis, & patientiæ, ut ab eo, qui est fons perennis bonorum omnium accipiant incrementum.

Ecclesias, & Diœceses visitent.

§. 11. Sed quoniam in omni rei domesticæ cura nihil est utilius, quàm si ipsemet pater familias omnia frequentur inspiciat, suáque vigilantia suorum industriam & diligentiam alat, propterea vos hortamur fratres, vobisque præcipimus, ut Ecclesias, & Diœceses vestras vos ipsi visitetis, vos ipsi state in medio ovium vestrarum dissipatarum, & congregate eas, vos ipsi imitatores facti boni pastoris illius, qui animam suam posuit pro ovibus suis, pascite gregem vestrum, & pecoris vestri vultum agnoscite, ut non jam furum & alienorum, sed patris & Pastoris sui vocem audire, & sequi assuescant, vos congregate agnos, & in brachiis vestris, & in sinu vestro levate, & gestate eos, & fœtas oves vos ipsi portate, mirum est enim quanta vis sit, quanta utilitas Episcopalis visitationis, quod alteris etiam litteris nostris Pastoralibus, quas anno superiore ad vos dedimus, accuratè pro rei gravitate contestati sumus.

Sacras functiones, & Sacramenta frequentent.

§. 12. Sed in universum in omni sacra & Ecclesiastica functione vos auctores, vos duces & magistros esse oportet, ut quasi de vestræ sanctitatis splendore Clerus omnis lumen hauriat, & vestræ charitatis igne incalescat. Itaque in tremendi Sacrificii frequenti & devota oblatione, in Missarum solemni celebratione, in Sacramentis administrandis, in divinis officiis obeundis, in cultu & nitore Ecclesiarum, in disciplina domus & familiæ vestræ, in pauperum amore, & misericordia, in omni denique opere pietatis, religionis & virtutis, estote forma gregis vestri, sicut decet Episcopos servos Christi, & dispensatores mysteriorum Dei.

Cæteraque pietatis, & Episcopalis muneris opera impleant.

§. 13. Implete igitur fratres gaudium nostrum, reficite viscera nostra, ambulate in dilectione, & laborate strenuè in vinea Domini in omni patientia, & doctrina, aspicientes in remunerationem magnam, & in gloriam illam, quæ exuperat omnem sensum, nam magni quidem sunt labores, sed magna erunt præmia bonorum Episcoporum, in quibus posuit Deus verbum reconciliationis, qui legatione funguntur pro Christo ad populum. Ergo honorificate, & implete ministerium vestrum, adjuvate patriam nobilissimam, adjuvate animas prætioso Christi Sanguine redemptas, arcete lupos ab ovilibus vestris, resistite ministris Satanæ, prædicate verbum, docete errantes, & eos in viam veritatis & salutis adducite, aderit vobiscum Deus, qui nos confortat, & in quo omnia possumus, non deerit etiam vobis, ut confidimus, auxilium Christianissimi Regis vestri Henrici, Filii nostri charissimi, Filii desideratissimi, quem cum multis lacrymis parturivimus, & multo cum gaudio iterum genuimus in Christo, nam à nobis, & ab hac sancta Sede, in qua indigni & immeriti præsidemus, ubi nostra Apostolica auctoritate opus fuerit, omnia vobis parata erunt adjumenta, venite ad nos, qui vos ut fratres amamus in visceribus JESU CHRISTI, venite ad matrem, ad Romanam sanctam Ecclesiam vestram, & omnium Ecclesiarum matrem, caput & magistram, nihil nobis optatius, nihil jucundius, quàm unà vobiscum Dei gloriæ, & Catholicæ fidei propagationi servire, & animas multas ad Christum adducere. Adjuvantes ergo exhortamur vos, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. Ecce nunc fratres, tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis, tantam salutiferæ pacis opportunitatem ne effluere patiamini, sed fructum ex ea capite uberrimum, nunc enim populi admonendi efficaciter sunt, ut Dei optimi beneficia agnoscant, eúmque deinceps peccatis ad iracundiam ne provocent, sed convertantur ad eum in corde perfecto, & ambulent rectè coram Deo, abjicientes opera carnis, & opera tenebrarum, induti arma lucis, & opera spiritus perficientes, ut tranquil-

lam vitam agamus, & pace diuturna perfruamur, & fidei Catholicæ incremento, in Domino gaudeamus. Invitat etiam Anni sancti, & plenissimi Jubilæi jam proxima celebritas, quando Spiritus unitatis Ecclesiæ magnoperè apparet, & fidelium omnium pietas & devotio, quasi communi quodam calore, & gratiæ impulsu excitata, vehementiùs exardescit, quam sanctam Jubilæi celebritatem, jam per litteras nostras Apostolicas omnibus Christi fidelibus indiximus & promulgavimus, & præcipuè Fratres nostros Episcopos & superiores Antistites admonuimus, ut nunc maximè studeant, Dei adjutrice gratia, parare Domino plebem perfectam. Hoc ipsum vos etiam atque etiam hortamur, fratres, idque tantò impensiùs, quantò plura & majora à patre luminum beneficia accepistis. Attendite igitur vobis & universo gregi, & talenta vobis credita negotiamini fideliter & fructuose, ipso benedicente, à quo solo est omnis sufficientia nostra, & cujus vicem in terris nos quamvis indigni gerentes, Fraternitates vestras pariter benedicimus, & Clero ac populo vestro fideli eamdem Apostolicam benedictionem nostram paterno affectu impartimur.

Archiepiscopus has litteras ad suæ Provinciæ Episcopos perferri curet.

§. 14. Tu verò Frater Archiepiscope cura, quod te Anno quoque superiore fecisse non dubitamus, ut hæ litteræ nostræ ad Fratres nostros Provinciæ tuæ Episcopos diligenter perferantur. Deus autem omnis gratiæ, qui vocavit nos in æternam suam gloriam in CHRISTO JESU, qui ipse vos regat, perficiat & confirmet in omni opere bono, ipsi Gloria & imperium in sæcula sæculorum. Amen.

Dat. P. A. 8. die 20. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 20. Augusti, 1599. Pontificatus nostri Anno octavo.

LXII. Institutio Congregationis Fratrum Reformatorum & Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, primitivam dicti Ordinis Regulam observantium.

Hanc primitivam regulam vide suprà in Constitut. 1. Innocentii III. Operam fol. 52. lib. 1. Tom. I. Qui illam instituit, & ibi de toto hoc Ordine materiam posui. Istámque institutionem approbavit, duóque vota ab istis Discalceatis, ultra alia emitti jussit, Paul. V. infrà in hoc Tomo III. sua Const. 61. Quæ piæ.

Edita A. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD militantis Ecclesiæ regimen divina dispositione, meritis licet imparibus, evecti, illud nobis præ cæteris curandum proposuimus, ut Ecclesiasticorum, & religiosorum Ordines quoscumque ad pristini regularis cujuscumque eorum instituti normam, à qua non parum deflexerunt, quantum in Domino possumus, reduceremus. Ac propterea, qui sua sponte, Religionis ac arctioris vitæ zelo ducti pristinæ regulæ, quam suæ Religionis auctores instituerunt, observantiam cum antiquo illo rigore amplecti, ac de cætero sectari consueverunt, eosdem non solùm in eorum proposito confovere, sed etiam opportunis gratiis & favoribus libenter prosequi solemus.

Quidam Fratres hujus Ordinis primitivam regulam ab Innocentio III. institutam in suo rigore observare cœperunt in Regnis Hispaniarum.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus, nonnulli Pii & religiosi Ordinis Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum professores, piè considerantes præfatum Ordinem, qui à fœl. rec. Innocentio Papa III. prædecessore nostro institutus & confirmatus fuit, prout in ejus literis sub dato in Laterano 5. Idus Februarii, Pontificatus sui Anno I. expeditis continetur, temporum injuria, & hominum tepiditate à primi ejus instituti regularis observantia deflexisse, & laxiorem vivendi modum suscepisse, & adhuc retinere, ac propterea divina inspirante gratia, arctioris vitæ zelo ducti, primum dicti Ordinis regulare institutum imitari cupientes, postpositis quibuscumque corporis commoditatibus, dummodò Christum lucrifacerent, primitivam ipsius Ordinis regulam à præfato Innocentio prædecessore institutam, cum pristino illo rigore, observare cœperint, & nonnullas ejusdem Ordinis domos ad hujusmodi primitivam regulam reduxerint, & seu de novo instituere sperent, ac alii quamplures eorum vestigia sectantes, sub eadem primitivæ regulæ observantia, Altissimo famulari desiderent.

Hic Pontif. eorum institutum comprobat, & ipsorum Reformatorum Congregationem erigit, & per unum Priorem ex eis eligendum regi decernit.

§. 2. Nos qui pro nostri Pastoralis officii debito religiosorum quorumcumque statui prosperè dirigendo libenter intendimus, pium dictorum religiosorum propositum summopere in Domino commendantes, ac eorum laudabilia principia fælicioribus progressibus, quantum cum Domino poterimus, augere cupientes, & eorum quemlibet à quibuslibet excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, ex venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, super Episcoporum & Regularium consultationibus & negociis deputatorum, quibus hoc negocium examinandum, & nobis referendum commisimus, sententia, Motu proprio, & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, unam Provinciam seu Congregationem Fratrum Reformatorum, & Discalceatorum Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum nuncupandam, quæ primitivam regulam Ordinis præfati perpetuò observent, habitu, quem modo gestant, utentes, in eisdem Hispaniarum Regnis per unum Priorem Provincialem, in Capitulo dictæ Provinciæ seu Congregationis, postquam, ut in Domino speramus, eorumdem religiosorum Reformatorum numerus auctus fuerit, canonicè pro tempore celebrando, ex eisdem Reformatis & Discalceatis eligendum, regendam & gubernandam in perpetuum, auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus & instituimus.

Eámque à superioritate omnium officialium regulæ modificatæ eximit præterquam Magistri generalis.

§. 3. Eámque sic erectam & institutam ab aliis Provinciis præfati Ordinis modificatæ regulæ perpetuæ sejungimus, separamus & dismembramus; ipsósque Fratres Reformatos, & eorum domos & Monasteria, tàm hactenus erecta quàm in posterum erigenda, ab omni, & quacumque jurisdictione, visitatione & superioritate tàm Commissarii generalis, quàm aliorum Ministrorum Provincialium aut localium & aliorum quorumcumque Superiorum modificatæ regulæ ejusdem Ordinis, super dictis Reformatis, & eorum domibus eis competente, excepto Ministro Generali, ut infrà dicitur, perpetuò eximimus & liberamus; ipsámque tamen Provinciam seu Congregationem Fratrum Reformatorum, Discalceatorum, ejúsque domus & Monasteria præsentia & futura, sub obedientia & superioritate Ministri Generalis totius Ordinis præfati, sicut aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ ei subsunt & subjacent, perpetuo subesse, atque subjectam remanere, & subjacere volumus.

Qui eos visitare & corrigere possit, ut hic declaratur.

§. 4. Qui per ipsum tantum, vel alium virum idoneum, ex ipsis tamen Fratribus Reformatis ab eo eligendum, eos juxta eorum primitivam Regulam & instituta regularia visitare, reformare, corrigere & punire possit, in Monasteriis tamen, domibus & locis eorundem Fratrum Reformatorum; extra quæ nullatenus dicti Fratres Reformati, vel aliqui eorum ab eodem Ministro Generali, quovis prætextu vel occasione amoveri, assignari, mutari, extrahi aut transferri, vel ad alias Provincias mitti, aut in eis retineri possint, nec ipse Minister Generalis aliqua ejusdem Ordinis Fratrum Reformatorum statuta, auctoritate Sedis Apostolicæ confirmata seu confirmanda, vel quæ

ipse Nuncius nunc fecerit, vel quæ posteà à quocumque Capitulo Provinciali dictorum Fratrum Reformatorum facta fuerint, si auctoritate nostra, ut dictum est, fuerint confirmata, mutare, nec aliquas gratias, exemptiones aut privilegia alicui, vel aliquibus adversus ipsa statuta concedere valeat.

Ex Conventibus laxioribus ad hos Reformatos transiri servata forma hic tradita indulget, & Reformatos ad Carthusianos tantum transire permittit.

§. 5. Quia vero nonnulli præfati Fratres Reformati ex prædicto Ordine Regulæ modificatæ, quam professi olim fuerunt, sunt assumpti, volumus & mandamus, ut his & aliis, qui ut dictum est, ex Conventibus laxioribus ad hos Reformatos in posterum recipientur, anni spatium concedatur loco probationis; intra quem, si qui præfati instituti vitæque austeritatem tolerare non possint, ad Priores Conventus Regulæ modificatæ reverti liceat, & si Reformati sibi minus expedire eorum societatem existimaverint, missos facere valeant; post annum verò elapsum, (quod ad experimentum periclitationémque conceditur) sine nova professione, nulli Fratrum Reformatorum hujusmodi liceat ad alium præterquam Carthusianum, neque etiam sanctissimæ TRINITATIS modificatæ Regulæ Ordinem absque Apostasiæ nota transire.

Ad firmandam hanc Reformatorum Congregationem Visitatorem à suo Nuncio eligi jubet, qui hic descripta exequatur.

§. 6. Ut autem in hujusmodi Monasteriis ii tantummodò admittantur, qui ad onera supradictæ primitivæ Regulæ supportanda habiles & idonei futuri sint, Dilecto Filio nostro & Apostolicæ Sedis in eisdem Hispaniarum Regnis Nuncio, nunc & pro tempore existenti per præsentes committimus & mandamus, quatenus aliquem Religiosorum ex Fratribus Ordinis Discalceatorum Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, aut Discalceatorum Sancti Francisci, pietate, prudentia, doctrina & experientia, ac in primis Religionis zelo præstantem, quem ad hoc munus magis aptum & idoneum judicaverit, in Visitatorem præfatorum Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis sanctissimæ TRINITATIS eligat, qui Monasteria prædictorum Fratrum Reformatorum personaliter visitare, & in singulorum Fratrum prædictorum, qui hujusmodi primitivæ regulæ observantiam amplexi sunt, vitam, mores & qualitates diligenter inquirat; ac eorum quos verè arctioris vitæ zelo ductos, ad hanc primitivæ regulæ normam transire judicaverit, professionem per eos (ut suprà dictum est) emittendam recipere curet, cæteros verò, quos minus idoneos & aptos esse compererit, ut habitum Fratrum Reformatorum dimittant, & ex eorum domibus exeant, & ad modificatæ regulæ prædictæ domus revertantur, auctoritate nostra etiam sub excommunicationis, aliisque censuris & pœnis Ecclesiasticis cogat & compellat.

Eidem Nuncio statutorum Congregationis stabilimentum committit.

§. 7. Præterea idem Nuncius cum consilio prædicti Visitatoris, ac aliorum piorum & eruditorum virorum dictorum Ordinum Discalceatorum Carmelitarum, aut Sancti Francisci, & etiam ex ipsismet Reformatis sanctissimæ TRINITATIS, statuta & constitutiones pro fœlici dictæ Provinciæ Reformatorum, ejusque domorum & Monasteriorum gubernio, primitivæ regulæ prædictæ, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversantes, auctoritate nostra faciat & observari mandet.

Ministrorumque & Vicariorum &c. electionem concedit.

§. 8. Ministros insuper, domorum Vicarios & Magistros Novitiorum, tàm ex prædictis Reformatis, si alioquin idonei fuerint, quàm etiam in supplementum, ex dictis Carmelitis aut Sancti Francisci Discalceatis, prout fœlici hujus novæ Provinciæ progressui in Domino magis expedire judicaverit, eadem auctoritate nostra eligat.

Nuncio præfato & personis ab eo deputandis Novitiorum receptionem permittit.

§. 9. Dantes & concedentes eidem Nuncio, & ab eo deputando Visitatori prædicto, aut alii vel aliis, quos idem Nuncius ad hoc semel aut iterum, ut præmittitur, duxerit deputandos respectivè, tàm præmissa faciendi, quàm etiam domos seu Monasteria ejusdem primitivæ regulæ exigendi, ac Ministris seu aliis eorum Superioribus, ut eos qui relicto sæculo ad prædictam Religionem confugere divina inspirante gratia statuerint, & alios qui ex prædicto Ordine modificatæ regulæ sanctissimæ TRINITATIS, aut ex aliis, laxioris tamen regulæ Ordinibus, ad præfatum Reformatum Ordinem transire voluerint, servatis servandis admittere possint concedendi; dummodò quoad eos qui ex aliis Ordinibus ad hunc transitum facere voluerint, major pars vocalium domus in qua recipiendi erunt, vota in illum consentiant, & Visitatoris prædicti licentia accedat, & nihilominus integrum Novitiatus annum, prout alii de novo recipiendi, antequam professionem emittant, perficiant.

§. 10. Postquàm autem benedicente Domino prædictorum Fratrum Reformatorum Ordinis sanctissimæ TRINITATIS numerus creverit, ita ut prædictorum externorum Religiosorum auxilio non indiguerint, & octo saltem domos, seu Monasteria habuerint, in quorum singulis duodecim saltem Fratres Reformati hujusmodi existant, prædictus Nuncius eos ad Capitulum celebrandum convocari faciat, & in dicto Capitulo ipse præsideat, & tàm Visitator, quàm Ministri & eorum Procuratores canonicè electi, vocem & locum habeant, ac Ministrum Provincialem, cæterosque Ministros domorum ex eisdem Fratribus Reformatis, juxta præsentium tenorem & regularia ejus Ordinis instituta eligant.

Nuncio præcipit ut Capitulo posteà congregando præsideat, & Prælatorum electionem curet.

§. 11. Ipse verò Minister Provincialis primò electus, auctoritate nostra prædicta, ea vice dumtaxat ab ipso Nuncio confirmetur, & tàm ipse quàm ejus successores eamdem Provinciam Fratrum Reformatorum salva semper Ministri Generalis, tàm in ipsam Provinciam quàm in eumdemmet Ministrum Provincialem pro tempore eligendum, ut suprà dictum est, superioritate, ita ut visitandi, regendi & gubernandi plenam & omnimodam habeat potestatem. Cæteri autem Ministri Provinciales pro tempore in Capitulis Provincialibus, quæ de triennio in triennium, tàm pro statutis faciendis, moderandis, aut ea causa abrogandis, quàm electionibus Superiorum, & aliis ad bonum regimen ejusdem Provinciæ pertinentibus, faciendis & ordinandis, celebrari debeant, eligendi, à Ministro Generali confirmationem quamprimùm petere ac obtinere curabunt, statim tamen ac electi fuerint, præfatam auctoritatem habeant & exercere possint.

Ministri hujus Congreg. auctoritatem hic Pontif. præfinit.

§. 12. Concedimus quoque eidem Provinciæ, ut cum crescente numero domorum & Fratrum, prout suprà dictum est, Provincialem elegerint, Procuratorem Generalem apud Sedem Apostolicam, pro ejusdem Provinciæ negotiis tractandis deputare & perpetuò retinere valeant.

Eidem Congreg. facultatem eligendi Procuratorem generalem tribuit.

§. 13. Præterea omnibus & singulis dictæ Provinciæ personis, nunc & pro tempore existentibus, quod omnibus & singulis privilegiis, gratiis & indulgentiis, exemptionibus & immunitatibus, prærogativis, favoribus & indultis, tàm spiritualibus quàm temporalibus, quibus Fratres dicti Ordinis de jure vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, decretis sacri Concilii Tridentini, constitutionibus Apostolicis, ac primitivæ regulæ prædictis non contrariis, uti, potiri & gaudere liberè & licitè valeant, indulgemus.

Privilegia Ordinis communicat.

§. 14. Inhibentes Ministro Generali Ordinis sanctissimæ TRINITATIS, Commissario Generali, Ministris Provincialibus & localibus, & aliis quibuscumque præfatæ Regulæ modificatæ, ne per se aut alios, prædictos Reformatos ejusdem Ordinis, aut etiam Visitatores prædictos, aut super præmissis quoquo modo molestare seu inquietare audeant vel præsumant, etiam si nondum professionem prædictam regulæ primitivæ emiserint; quod si secus fecerint, eos & eorum singulos excom-

Reformatos in præmissis ab aliis Fratribus non molestari prohibet.

muni-

municationis sententia, ipso facto incurrenda innodamus. Dicti vero reformati, nullo modo parere aut deferre teneantur; salva tamen in reliquis obedientia, dicti Ministri Generalis, cui eos perpetuò subjectos esse & subjacere volumus, ut dictum est.

Hanc concessionem præservari mandat.

§. 15. Decernentes præsentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu, etiam ex eo quòd omnes interesse habentes forsan vocati non fuerint, notari, argui, seu impugnari, aut sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus etiam ab eadem Sede emanatis & in posterum emanandis comprehendi posse, sed illas semper validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri debere, sicque per quoscumque Judices & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere; necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hujus Constitut. deputat.

§. 16. Quocirca dilectis Filiis, nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio, nunc & pro tempore existenti, & causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, necnon Generali Carmelitarum Discalceatorum nunc & pro tempore existenti, per præsentes mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum per se vel alium seu alios, præsentes litteras & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, aut quoties pro parte Fratrum Reformatorum prædictorum, desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio, assistentes, faciant eos auctoritate nostra præmissis omnibus & singulis, juxta præsentium continentiam & tenorem pacifice frui & gaudere, non permittentes eos desuper per Ministrum Generalem aliosque prædictos quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione postposita compescendo. Necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos sententias, censuras & pœnas prædictas incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariis omnibus derogat.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac etiam juramento, confirmatione Apostolica & quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, præfatis vel quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & aliàs quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus etiam, si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis credi jubet.

§. 18. Cæterùm, quia difficile foret, earumdem præsentium litterarum notitiam ad quascumque personas pervenire, & ubique illas præsentare, eadem auctoritate volumus & decernimus, quatenus transumptis earumdem præsentium litterarum manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillatis, eadem fides ubique tàm in judicio quàm extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud St. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 20. Augusti, 1599. Pontificatus nostri Anno octavo.

D. P. An. 8. die 20. Aug.

LXIII.

De receptione & professione Novitiorum, ad Congregationem Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Eremitarum St. Augustini nuper in Urbe institutam.

De istorum habitu, vide infrà in Constitut. 111. *Pastoralis. Ubi alia de hoc Ordine Eremitarum indicabo.*

De hujusmodi Fratribus vide infrà ad Constitut. 3. Greg. XV. Pastoralis & Constitut. 36. Ad sacram. necnon S. D. N. Constitut. 58. Ad uberes, ubi multa notavi.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1599.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem ea benignè concedere, per quæ Religiosorum quieti, & in regulari observantia progressui, ac Religionum propagationi oportunè consulitur, prout in Domino salubriter conspicitur expedire.

Approbatio receptionis Novitiorum hujusque facta.

§. 1. Nos itaque cupientes propagationi Congregationis Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis St. Augustini nuper in Alma Urbe per nos admissæ, ac institutæ, opportune prospicere, ac dilectos Filios Vicarium Generalem, ac singulos Fratres ejusdem Congregationis, à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, professiones per ipsos Fratres, & quemlibet eorum usque in præsentem diem in dicta Congregatione emissas, & receptiones quascumque Novitiorum in ipsa Congregatione hucusque factas, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, approbamus & validamus, ac validas, firmas & efficaces fuisse, esse ac fore, ipsosque Fratres, qui professionem emiserunt verè professos existere, & uti tales in eadem Congregatione perseverare posse ac debere.

Licentia emittendi professionem.

§. 2. Novitios vero professionem regularem emittere liberè pariter posse declaramus.

Novitios, quoq; alios recipiendi & ad professionem admittendi juxta Const. Sixti V. quæ est suprà lib. 2.

§. 3. Præthereà eisdem Vicario & Fratribus, ut in ipsa Congregatione alios Novitios, servata tamen forma Constitutionis fœlicis recordationis Sixti Papæ Quinti prædecessoris, ac decretorum nostrorum recipere, & expleto Novitiatus Anno ad professionem etiam regularem admittere, sine alia nostra licentia liberè & licitè possint & valeant, auctoritate & tenore prædictis, licentiam concedimus & indulgemus.

Quibuscunque non obstantibus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac decretis nostris prædictis hujusmodi Novitios ad professionem sine speciali nostra licentia admitti posse prohibentibus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 5. Novemb. 1599. Pontific. nostri Anno octavo.

Dat. P. An. 8. die 5. Nov.

LXIV. Facultas eligendi Confessorem, quæ à Sede Apostolica datur in Bulla Cruciatæ & aliis indultis, non suffragatur personis Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, neque aliis quibuscumque Ordinibus.

Alia de Ordine Carmelitarum indicavi tibi suprà in Constitut. 8. Honorii III. Ut vivendi fol. 70. lib. 1. Tom. I.

De facultate verò eligendi Confessarium ad Regulares utriusque sexus & cujuscumque Ordinis non extendenda, nec extra forum conscientiæ, edidit S. D. N. Urban. VIII. Constitut. 105. In specula infrà Tom. 4.

Edit. An. D. 1599.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis circumspecta benignitas honestis petentium votis, quæ personarum sub Religionis jugo Altissimo famulantium statum, & salubrem directionem respiciunt, ad exauditionis gratiam libenter admittit, & favoribus prosequitur opportunis.

Sedes Apost. dat quandoque facultatem eligendi Confessorem in Bulla Cruciata & aliis.

§. 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, quòd cum in Bulla Cruciatæ Sanctæ, & aliis privilegiis, quæ ab Apostòlica Sede concedi solent, detur facultas eligendi Confessorem idoneum ab Ordinario approbatum, qui possit Christi fideles absolvere à casibus Ordinario reservatis, & à quibusdam etiam quæ dictæ Sedi reservata sunt, Religiosi dicti Ordinis, seu eorum nonnulli, etiam iis facultatibus uti præsumunt, & illorum prætextu eliguntConfessorem aliquando præter eos, qui à suis Prælatis eorum Confessionibus, deputati sunt, quod aliquando in speciale eorum vergit detrimentum. Quare prædictus Procurator Generalis, humiliter nobis supplicari fecit, quatenus in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hæc facultas declaratur non prodesse regularibus.

§. 2. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, talem concessionem Sanctæ Cruciatæ, & aliorum indultorum particularium, quantum ad prædictum articulum eligendi Confessorem, & absolvendi à casibus reservatis, cum Fratribus & Sororibus Monialibus Ordinis prædicti, ac aliorum quorumcumque Ordinum, & Congregationum cujusvis instituti Mendicantium & non Mendicantium, tàm Provinciæ Hispaniæ quàm extra eam ubilibet, locum minimè habere, neque censeri, sed nostræ intentionis existere, quod iidem Fratres & Moniales, quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ seu Confessionis administrationem, dispositioni suorum Prælatorum subjecti sint, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò declaramus. Eisdem tamenPrælatis, ut in usu hujusmodi potestatis se cum subditis benignos, & faciles exhibeant, præcipimus & mandamus.

Obstantibus derogatur.

§. 3. Non obstantibus præmissis, & quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetud. cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fides datur.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 8. die 23. Nov.

Datum Romæ apud St. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Novempris, 1599. Pontificatus nostri Anno octavo.

LXV. Reformatio, declaratio & extensio, jurisdictionum & facultatum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Camerarii.

Hujusmodi Camerariatus Officium antiquissimum esse liquet ex Const. Urb. V. Apostolatus suprà Tom. 1. f. 261. lib. 1. Et Pii IV. Const. 55. Romanus, Tom. 1. lib. 2. Ejusque jurisdictionem in dijudicandis litibus, vide tàm in dictis Bullis quàm in alia Urbani VI. Const. 1. Apost., Tom. 1. f. 110. lib. 1. Et Leonis X. Const. 24. Licet Tom. 1. lib. 1. Ac Julii III. Const. 3. Licet. in d. Tom. 1. lib. 1. Et signanter quoad coërcitionem Ministrorum Cameræ, attende Constitution. 9. Julii II. Percipimus, lib. 1. Et quoad computa Officialium, & rescissionem contractuum Cameræ læsivorum, observa d. Const. Pii IV. præcitatam. Circa verò rescissionem alienationis bonorum Sedis Apostolicæ inspice Const. 104. ejusdem Pii, Apostolicæ. suprà Tom. 2. lib. 2. Et circa lites naufragiorum observa Const. 7. Pii V. Cùm nobis in d. Tom. 2. lib. 2. Prout quoad expeditiones Clericorum, attendi debet Const. 3. Julii III. Licet, in Tom. 1. lib. 2. Nec prætermittenda est Bulla 20. Pii IV. Providentia, Tom. 2. lib. 2. ubi omnia privilegia & jurisdictiones Camerarii confirmantur & de novo conceduntur. Neque reformatio Pauli V. infrà in sua Const. 71. Univ. §. 2. in hoc Tom. 3.

Quo vero ad ipsam Cameram, id est causas eam concernentes vide dict. Constit. Urbani VI. Et quoad redditionem computorum Cameræ, habes Const. 40. Paulii III. Cùm sicut. suprà in Tomo 1. lib. 1. Quoad occupatores Terrarum Sedis Apost. vide Const. 11. Pauli IV. Incumbentia, in d. Tom. 2. lib. 2. Quoad occupatores scripturarum Cameræ extat Bulla 56. Sixti V. in Tomo 2. Non sine. lib. 2. Circa solemnitates contractuum ejusdem Cameræ, inspice Bullam 13. Pii. IV. Cùm in alienationibus lib. 2. Quoad spolia, vide infrà in hoc Tomo 2. in Const. 1. Pauli V. In eminenti ubi notabo. De gratiis autem interesse Cameræ tangentibus in ea registrandis, attende Bullam Pii IV. n. 98. Ingens lib. 2. Tom. 2. Reformationes autem dictæ Cameræ sunt in Constit. 13. Eugenii IV. Inter. lib. 1. Et in Constitut. 24. Leonis X. Licet. lib. 1. Tomo 1. Et Constitut. 55. Pii IV. Romanus lib. 2. Ubi etiam notavi in Tomo 2.

CLEMENS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1599. & 1600.

Servus Servorum Dei. Dilecto Filio Petro St. Nicolai in Carcere, Diacono Cardinali Aldobrandino nuncupato, nostro & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

In conferendis muneribus & officiis, quæ præsertim gravia & nobis proxima sunt, ita æquum est prospicere, ut illi inprimis ad ea assumantur, quorum multis & illustribus exemplis testata jam pridem virtus, jucundam nobis spem facit, ac tales futuros esse, qui opera & consilio fructus quotidiè proferant in nostra Republica ampliores.

Vacatio officii Camerariatus per obitum Cardinalis Cajetani.

§. 1. Cùm itaque officium Camerariatus nostri & S. R. E. quod bonæ memoriæ Henricus titulo St. Pudentianæ, Presbiter Cardinalis Cajetanus nuncupatus, noster & prædictæ Ecclesiæ Camerarius, dum viveret obtinebat, per obitum dicti Henrici Card. & Camerarii, qui apud Sedem Apost. debitum naturæ persolvit, vacaverit & vacet ad præsens.

Collatio in personam Cardinalis Aldobrandini.

§. 2. Nos attendentes hujus officii magnitudinem, cupientesque hoc præclarum munus tali viro demandari, qui auctoritate & prudentia fretus, Reipublicæ nostræ adjumento esse possit, post habitam de hac re maturam cum fratribus nostris deliberationem, ad te egregiis virtutib. præditum convertentes, te fratris quondam nostri Filium, ac Signaturæ nostræ Brevium Præfectum duximus desumendum, cujus fidei & solertiæ tantum onus delegemus. Itaque de ipsorum fratrum consilio & assensu officium prædictum, sive præmisso sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscunque personæ vacans, cum omnibus & singulis illius honoribus, oneribus, juribus, jurisdictionibus, salariis & emolumentis, quibus dicto Henrico Cardinali & Camerario, ejusque

præde-

prædecessoribus quibuscumque dictæ R. E. Camerariis concessum fuerat, & aliàs ut infrà, tibi auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & assignamus, teque quoad vixeris, nostrum & ejusdem R. E. Camerarium constituimus & deputamus.

Condonatio pretii dicti officii.

§. 3. Tibique totum & integrum ipsius officii pretium, ad quamcumque quantumvis maximam, & inexcogitatam summam ascendens, liberaliter & gratiose etiam donatione quæ dicitur inter vivos, perpetuò-valitura, de simili consilio & assensu, ac Apostolicæ potestatis plenitudine, remittimus & condonamus.

Concessio omnium facultatum & jurisdictionum.

§. 4. Teque in locum dicti Henrici Cardinalis & Camerarii, ac aliorum prædecessorum suorum prædictorum quoad hujusmodi officium, ejusque liberum exercitium, necnon honores, onera, jurisdictiones, salaria & emolumenta prædicta, quamplenissimè substituimus & subrogamus,

Dispensatio retinendi Camerariatum cum Præfectura Brevium.

§. 5. Teque ut una cum dicto officio, officium Præfecti Brevium hujusmodi, quoad vixeris retinere, ac utrumque officium hujusmodi exercere, liberè & licitè valeas, & de simili consilio & assensu, auctoritate & tenore præmissis dispensamus.

Specificatio jurisdictionum & facultatum.

§. 6. Ita quòd liceat tibi, realem & actualem possessionem officii Camerariatus hujusmodi, illiusque exercitii, honorum, jurium, jurisdictionum, salariorum & emolumentorum omnium, per te vel alium seu alios, propria auctoritate liberè apprehendere, & similiter quoad vixeris retinere, ac Cameræ prædictæ, & ubique dicti Camerariatus officii ratione præsidere, ac proventus, pecunias, res & cætera omnia jura ejusdem Cameræ procurare, rationes acceptorum & impensorum habere, credita exigere, debita solvere, Arcibus, præsidiis & munitionibus omnibusque præesse, & exactores, Castellanos & alios Officiales & Ministros quoscumque in omnibus Provinciis, Civitatibus & locis constituere. Ac etiam per prædecessores nostros & nos, alios de mandato nostro, sive dictorum prædecessorum nostrorum quomodolibet constitutos revocare, alios subrogare, militiam pro usu Status & Reipublicæ nostræ ubicunque opus fuerit instituere, milites conscribere, stipendia assignare, statuta condere, & condita (salvis tamen infrascriptis reformationibus) mutare. Vices tuas in toto vel in parte delegare, ac pro libito revocare, ac prorsus omnia & quæcumque alia facere, ordinare & exequi, eamdemque & omnimodam jurisdictionem in omnibus causis & negociis ad ipsum officium Camerariatus quomodolibet pertinentibus habere & exercere, quæ prædictus Henricus Cardinalis, & omnes alii ante eum Camerarii, de jure, statuto, usu, consuetudine, privilegio, fundatione & alias quomodocumque facere, ordinare & exequi potuerunt, seu etiam debuerunt, etiam si talia forent, quæ facultatem & mandatum exigerent magis speciale, quàm præsentibus est expressum.

Assignatio emolumentorum.

§. 7. Decernentes te ex nunc ad dictum officium Camerariatus, ejusque liberum exercitium, necnon honores, onera, salaria, jura, jurisdictiones & emolumenta prædicta, in locum ejusdem Henrici Cardinalis & Camerarii, & aliorum prædictorum recipiendum & admittendum fore, ac recipi & admitti debere, tibique de emolumentis & aliis juribus prædictis à die obitus dicti Henrici Cardinalis & Camerarii, absque alia intimatione Collectoribus ubilibet existentibus vel aliis quibuscumque facienda integrè responderi debere.

Innovatio facultatum consuetarum atque proventuum, præter hic excepta.

§. 8. Insuper tibi concedimus & indulgemus, ut omnibus prædictis & quibuscumque privilegiis, facultatibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, exemptionibus, immunitatibus, jurisdictionibus, juribus, emolumentis, gratiis & indultis, quibus prædictus Henricus Cardinalis & alii ejusdem S. R. E. Camerarii, qui hactenus fuerunt in genere vel specie, aut aliàs quomodolibet, tàm Sede Apostolicæ plena, quàm vacante, usi, potiti & gavisi tàm antiquis quàm modernis temporibus fuerunt, ac uti, potiri & gaudere possent & etiam deberent, sive de illis per litteras Apostolicas sive per patentes aut scripturas, aut libros Camerales, aut decreta Cameralia, seu quæcumque alia publica vel privata documenta apparerent, similiter & pariformiter, ac absque ulla prorsus differentia, uti, potiri & gaudere, necnon omnia & quæcumque regalia, proventus, & jura etiam antiqua, tàm ex sigillo, custodiis, præfecturis, officiis, exactionibus, taxis, & quibuscumque aliis rebus, & præsertim in litteris facultatum prædicti Henrici Cardinalis & Camerarii enumeratis, quàm etiam ex Collectoria in Regnis Hispaniarum, vigesima nuncupata obvenientia, quæ ad rationem duorum pro centenario super spoliis, fructibus, juribus, & emolumentis omnibus dictæ, & aliarum Collectoriarum ubicumque institutarum & instituendarum tibi assignamus, tibique omninò persolvi volumus atque mandamus, (regalibus tantum & emolumentis unius pro centenario, & impositionibus Congregationum Regularium, & dimidii pro centenario ex vigesima Hebræorum, ac etiam dimidii pro centenario ex subsidio triennali exceptis) integrè percipere, exigere, & levare, etiam liberè & licitè possis & valeas, eaque tàm quoad jus percipiendi emolumenta, quàm quoad omnia & singula supradicta, uti auctoritate & facultate, qua quisque prædecessorum tuorum plenissimè usus fuit.

Obedientia Camerario ab omnibus præstanda.

Hoc idem habes suprà in Jul. 3. Constitut. 3. Licet. lib. 1. Tom. I.

§. 9. Mandantes in virtute sanctæ obedientiæ dilectis filiis Præsidentibus & Clericis dictæ Cameræ, cæterisque personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, qualitatis & præminentiæ, necnon Communitatibus, Universitatibus & locis, illorumque hominibus, ac aliis ad quos spectat & pertinet, & pro tempore spectabit & pertinebit, quatenus ipsi & eorum quilibet, tibi tamquam membra capiti obsequentes, ac reverentiam & obedientiam exhibentes, tuis monitis & mandatis omninò pareant & obediant, in regimine & administratione ipsius Cameræ, & dicti Officii Camerariatus exercitio ubicumque expediet adsint, & omnia officia debita exhibere procurent. Alioquin sententiam sive pœnam, quam ritè tuleris, sive statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Præservatio officii à prætensionibus. Dominorum de Vitellis.

§. 10. Ac insuper cùm hæredes bonæ memoriæ Vitellotii ipsius Romanæ Ecclesiæ Cardinalis & Camerarii prætenderent officium Camerariatus hujusmodi, quod idem Vitellotius Cardinalis dum viveret obtinebat, ex persona ipsius Vitellotii Cardinalis, prætextu cujusdam concessionis à piæ memoriæ Pio Papa Quarto etiam prædecessore nostro per dictum Vitellotium Cardinalem obtentæ non vacare, eisdemque hæredibus illius pretium & emolumenta deberi, ac propterea lis & causa seu controversiæ coram certo causarum Palatii Apostolici Auditore, super dicto officio Camerariatus, ac illius pretio & emolumentis orta fuisset, & indecisa penderet; & similis memoriæ Pius Papa Quintus pariter prædecessor noster securitati & indemnitati tunc existentis ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii consulere volens, voluerit & declaraverit, atque decreverit, quòd dicta Camera ipsum Camerarium ejusque hæredes, ac ab eo causam habentes, non solum à prædicta, sed etiam quacumque alia lite & causa, per hæredes, creditores, & fidejussores dicti Vitellotii Cardinalis mota, tutari & liberare, ac causæ patrocinium propriis impensis suscipere, ac de evictione teneretur, & obligata existeret, cùm decretis & obligationibus ac cautelis

tunc expressis, prout in eis, quorum tenores haberi volumus pro expressis plenius continetur; Nos tuæ tuorumque hæredum & successorum, ac ab eis causam habentium securitati & indemnitati prospicere volentes, de consilio, assensu, ac potestatis plenitudine, similibus, te tuosque prædecessores ab hujusmodi & quacumque alia lite & molestia, cæterisque omnibus incommodis eximimus & liberamus; ac etiam statuimus & decernimus, Cameram ipsam ad causam prædictam, ut præfertur, suscipiendam & defendendam, teque tuosque hæredes & successores prædictos, ab omnibus & singulis prædictis præservandum, ac prorsus ad omnia, & quæcumque alia, ad quæ juxta ipsius Pii Quinti prædecessoris voluntatem & decretum, tunc existenti Camerario, ejusque hæredibus, & aliis prædictis tenebatur, etiam contractu solemni & stipulatione omni tempore teneri, & obligatam existere.

Exemptio à quacumque subventione.

§. 11. Teque tàm super præsentis officii Camerariatus concessione, quàm illius precii donatione, ac emolumentorum, & jurium perceptione, nullo umquam tempore per nos, & Romanos Pontifices successores nostros, ac Sedem, & Cameram hujusmodi, etiam ratione subventionis, & necessitatis Romani Pontificis pro tempore existentis, ac Sedis & Cameræ prædictorum, etiam pro expeditione contra Turcas, & alios Infideles, ac Catholicæ fidei hostes, vel ex alia quacumque etiam quantumvis justa, pia, legitima, & quæ hic de necessitate exprimenda esset, causa, molestari, perturbari, aut inquietari posse, nec etiam prætextu dictæ litis, aut aliarum molestiarum, quam litem & causam, quoad te extinguimus, hæredibusque & successoribus, necnon creditoribus dicti Vitellotii Cardinalis perpetuum silentium imponimus.

Clausulæ præservativæ hujus concessionis.

§. 12. Ac præsentes, nullo umquam tempore, quovis prætextu, & ex quovis capite, de subreptionis vel obreptionis, vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis prætextu notari, impugnari, invalidari, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas, quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, illasque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per nos vel successores nostros Romanos Pontifices, aut dictam Sedem, ex quibusvis causis, etiam motu, ac scientia & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter pro tempore factis, nullatenus comprehendi, nec comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub data posteriori quandocumque per te eligenda, concessas & validas ac efficaces, adversus quascumque impugnationes existere, vimque veri & validi ac efficacis contractus, inter nos & Sedem ac Cameram prædictam ex una, necnon te tuosque prædictos partibus ex altera, jurati & stipulati perpetuò habere, & obtinere, Teque ad superius expressa, in toto vel parte, verificandum seu probandum minimè teneri, sed easdem præsentes absque alia probatione sufficere, eisque in judicio & extra illud stare, nec ullam probationem cujusque naturæ & speciei illa sit vel fuit, in contratrium adduci vel admitti, quinimò etiam si superius expressa hujusmodi minùs vera sint, & contrarium quandocumque probari contigerit, nihilominùs easdem præsentes litteras suum plenarium effectum consequi, teque illis eorumque effectu potiri, & gaudere.

Clausula sublata.

§. 13. Sicque in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Cameræ Præsidentes & Clericos; ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate in quavis instantia, ac etiam in dicta Camera judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Reformatio circa Hebræorum licentias fœnerandi, medendi, duas uxores habendi, sinagogas erigendi, & circa absolutiones, transgressiones, & licentias exercendi bancherottum, ac tolerantias &c.

§. 14. Præterea volumus & statuimus ac mandamus; ut tu & futuri Camerarii prædicti, de cætero perpetuis futuris temporibus à concedendo Hebræis extra Statum nostrum Ecclesiasticum licentias fænerandi, quas tolerantias appellant, abstineatis. In Statu autem prædicto, ubi Hebræi commorantur, uti Avinioni, & in Legatione Ferrariæ, nullas, exceptis Hebræis Levantinis, & cæteris Anconam accedentibus, & ibi commorantibus concedatis. In Urbe quoque numerum conventum non excedatis. Hebræis etiam alias tolerantias & privilegia præjudicium Christianorum concernentia, ac licentias medendi, erigendi Synagogas, ducendi aliam uxorem vivente prima, aliaque contra constitutiones Apostolicas faciendi, atque absolutiones quas vocant à transgressibus, etiam nullo modo concedatis. Similiter à licentiis exercendi nummularium, sive Bancherottum, etiam quoad permutationem auri, & argenti, abstineatis, ac concessæ revocatæ sint, & esse intelligantur.

Monetasque reprobatas ad Urbem conducendi.

§. 15. Non possitis dare licentiam deferendi ad Urbem quatrenos, aut monetas reprobatas.

Moratorias dandi.

§. 16. A concessione moratoriarum sive dilationum, quarum prohibitionem invocamus, etiam abstineatis.

Salvos conductus.

§. 17. Non detis salvos conductus etiam pro debitis, neque cedulas, Non gravetur, nuncupatas, contra mandata ab aliis Judicibus relaxata, etiam sub prætextu depositi, nisi pro prædictis, aut aliquo eorum ordinem nostrum aut pro tempore existentis Romani Pontificis habeatis. In salvis conductibus pro navi, aut aliis quibuscumque, non apponatis clausulam, quòd non possint molestari, etiam ex causa Religionis, nisi ex causa cum Romano Pontifice collata.

Tractas frumentorum.

§. 18. In concessionibus tractarum frumentorum, bladorum, leguminum, olei & aliorum animalium, servetis constitutiones per prædecessores nostros Romanos Pontifices desuper editas, ac nullo modo extra Statum Ecclesiasticum, nec etiam ad Civitates & loca Bononiæ & Ferrariæ, sine Chirographo nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis, tractam hujusmodi concedatis. Ubi autem aderit hujusmodi Chirographum, sive sit pro certa persona, vel universitate, sive pro incertis personis facultativum, & cuicumque directum, fiat expeditio per te, & pro tempore existentem Camerarium prædictum solum, & non per alium. Ac istæ quæ dicuntur tractæ extra Statum, & ad Civitates & loca de quibus suprà, registrentur unà cum Chirographo hujusmodi in particulari libro, nuncupato Liber tractarum, pro quibus non percipiatis pro sigillo, ultra julios undecim pro quolibet centenario rubrorum.

Extractiones que de loco ad locum.

§. 19. Extractiones autem de loco viciniori Urbis ad locum remotiorem intra quadraginta milliaria, in Patrimonio, Tiberina, Latio, & Campania, atque Maritima, quoad frumenta, blada, & legumina non concedantur, nisi per Præfectum Annonæ, cum participatione tamen, ac sub nomine & sigillo tuo, & pro tempore existentis Camerarii, pro quo sigillo usque ad centum, duo, & ab inde suprà usque ad quamcumque summam, quinque julii solvantur.

Etiam quoad oleum & animalia.

§. 20. Quoad oleum autem intra quadraginta milliaria, & animalia in Provincia Patrimonii in prædicto casu non concedantur nisi per Præsidentem Grasciæ; cum simili participatione Camerarii, & subscriptione Commissarii ejusdem Cameræ, sub no-

mine

mine & sigillo prædictis, pro quo sigillo non solvatur ultra solitum. Quo verò ad alia loca, & aliud genus Grasciæ, tu solus tantùm provideas, & non alius.

Frumentorum incepta.

§. 21. Abstineatis quoque à licentiis emendi frumenta, blada, legumina, & olivas, ultra usum, necnon accipiendi eadem in solutum, seu aliàs quomodolibet impetrandi.

Indulta quod pro alio quis non teneatur.

§. 22. Et ab indultis, quòd quis soluta rata non teneatur pro aliis, nisi ad favorem conducentium grasciam ad Urbem, aut in casibus aliàs permissis.

Ægyptios nō tolerandos in statu Ecclesiastico.

§. 23. Nec permanendi Ægyptios in Statu Ecclesiastico.

Pœnarum Stat. alterationem.

§. 24. Et alterandi pœnas statutarias ad favorem certarum personarum.

Indultorum contra Bullas concessionem.

§. 25. Et generaliter ab indultis & dispensationibus contra constitutiones Apostolicas prædictas.

Communitatum licentias vendendi stabilia, creandi censis, aut faciendi nundinas.

§. 26. Non intromittaris in concedendis licentiis vendendi stabilia universitatibus, neque accipiendi pecunias ad causam seu aliàs, minusque indultis faciendi nundinas, & mercatum, quæ in plena Camera expedientur.

Privilegia emendi & vendendi contra formam bannimentorum.

§. 27. Patentes licentiæ, & privilegia, emendi & vendendi, tàm in Platea Agonis, quàm in foro Boario, aut alio quocumque loco Urbis, contrà bandimenta & solitum à te non concedantur; quinimò tu invigiles, ne à quovis alio, quacumque auctoritate dentur, & concessa, revocata intelligantur. Ac Extraordinarii aliique Exactores, illorum usum quoquo modo admittentes vel patientes, pœnam privationis officii, & graviorem etiam corporis afflictivam, quoad patentes tuas arbitrio nostro & pro tempore existentis Romani Pontificis, quoad aliorum verò, arbitrio tuo incurrant.

Pro mandatis ex decreto Visitæ nihil solvatur.

§. 28. Pro mandatis de excarcerando vigore decreti Visitæ nihil pro sigillo solvatur.

Pro sigillo mandati Grasciæ vel Annonæ quid solvendum.

§. 29. In mandatis ratione Grasciæ & Annonæ, usque ad summam quindecim scutorum pro sigillo non solvatur nisi julius unus, & si expeditiones fiant pro pluribus personis, non exigatur nisi pro uno sigillo.

Commissarii non deputentur.

§. 30. Commissarii verò etiam in Urbe nulli deputentur, nisi cum chirographo nostro.

Commissariatus Ripettæ supprimitur.

§. 31. Officium Commissarii Ripettæ supprimatur, prout illud motu & auctoritate similibus supprimimus & extinguimus, ac loco illius, aliquis substitutus cum salario decem scutorum pro quolibet mense, ex pœnis ejus diligentia incamerandis, & non aliunde percipiendo, à te deputetur.

Pœnæ dicti Commissariatus Societati Confalonis applicantur.

§. 32. Portio autem pœnarum, quam idem Commissarius Ripettæ percipere consuevit, applicetur Societati Confalonis Redemptionis Captivorum de Urbe, prout illam, demptis dictis decem scutis, applicamus.

Mundatoris Plateæ Agonis designatur officium.

§. 33. Officium Commissarii Mundatoris Plateæ Agonis nuncupatum, habeat certum salarium decem scutorum etiam quolibet mense, quæ exigantur prævia taxa per te, & pro tempore existentes Camerarios prædictos facienda, ad eam rationem, solùm ab Hebræis & aliis habentibus situm Apothecæ certum in die mercati in dicta Platea.

Causarum criminalium Tribunal non teneatur à Camerario.

§. 34. Tu & futuri Camerarii hujusmodi, non habeatis Tribunal Criminale erectum; Ac tuus & ejusdem Camerarii Auditor non procedat in causis criminalibus, in quibus veniet infligenda pœna suprà relegationem; sed in his quæ à jurisdictione officii Camerariatus pendent, deputetis aliquem ex Judicibus ordinariis, vel aliquos vobis benè visos ad beneplacitum, prout usu veniet.

Quando sit locus præventioni inter eum & Gub. Urb.

§. 35. Ita tamen, quòd in causis furti pignorum, quoad Hebræos Bancarios, sit locus præventioni inter te, & Gubernatorem Urbis.

Hoc corrigitur hic infrà. Pignora subhastentur in Monte, Pietatis.

§. 36. Subhastationes pignorum existentium penes Hebræos fiant in Monte Pietatis, in quo residuum pretii deponi consuevit, cum decreto tamen tuo, rogando per acta tui Notarii gratis.

Hoc corrigitur hic infrà. Constitutiones Pontificiæ, pro Camerario confirmatur.

§. 37. Præterea ad jurisdictionem Cameræ nostræ conservandam, constitutiones Pauli Tertii, & Pii Quarti, ac aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ad ejus favorem editas innovamus.

Signatura Justitiæ in causis Cameralibus non rescribat.

§. 38. Ac insuper statuimus, quòd de cætero Signatura Justitiæ non possit nec debeat, sive reformando, sive declarando, aliquid in Camera nostra, vel alibi, in causis spectantibus ad Camerarium prædictum rescribere, & supplicationes signatæ nullius sint roboris, nullamque tribuant jurisdictionem.

Camerarius & Cameræ, avocent suas causas ab aliis Judicibus. Ad hoc habes etiam Bullas cit. in rubric.

§. 39. Ac etiam decernimus licere tibi, & Cameræ prædictis, omnes & quascumque causas ad Camerariatus & Cameræ Tribunal quomodolibet spectantes à quibuscumque Judicibus, etiam Auditore Cameræ, ac etiam si agatur de obligatione Camerali, Palatii Apostolici causarum Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, liberè avocare & reassumere, iisdemque inhibere.

Judices ècontra ab eis non avocent.

§. 40. Nullum verò ex prædictis, aut aliis quibuscumque Judicibus posse causas prædictas à dicto Camerariatus & Cameræ Tribunali avocare & reassumere, etiam sub prætextu, quod causæ aliàs non sint Camerales, & ad dictum Tribunal non spectent.

Camera, & non Signatura cognoscat, an causæ sint camerales.

§. 41. Super quo non possit Signatura Justitiæ cognoscere, aut aliquo modo rescribere, nec se ingerere, sed hujusmodi cognitio, an causæ sint de jurisdictione Camerariatus, vel Cameræ, pertineat respectivè ad te & Cameram, qui cognoscere debeatis, an sint jurisdictionis ejusdem Cameræ, & si partes declarationi hujusmodi non acquieverint, vel ante hujusmodi declarationem voluerint, Signaturam nostram Gratiæ tantum adire possint, & citato Commissario ejusdem Cameræ, commissiones proponi debeant.

Contrariis derogatur.

§. 42. Non obstante asserta litis pendentia, & aliis præmissis, ac nostra de non tollendo jure quæsito, quatenus opus sit, ac aliis Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon piæ memoriæ Leonis Decimi, & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, etiam cum Collegio Cardinalium, pro unione & charitate factis, & contractu inviolabili, seu quasi, à quo nullo tempore resilire, nec illis ullo modo, aut nisi certis modis & formis tunc expressis derogari possit, necnon juramentis, renunciationibus, aliisque clausulis & cautelis firmatis, de dicti Camerariatus officii dispositione, non perpetuò sed ad triennium, aut aliud tempus in favorem Cardinalium ipsorum utriusque Juris Doctorum, ac de consensu omnium Cardinalium seu majoris partis eorum, cum decreto irritante; quicquid secus fieri contigerit. Ita quòd de nullitate concessionis, omni tempore, absque inobedientiæ culpa, aut alterius censuræ & pœnæ incursu dici valeat; aut aliàs cæteris modo & forma tunc expressis deinceps in perpetuum facienda, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, etiam ejusdem Pii Quarti prædecessoris, octavo Idus Augusti, Pontificatus sui Anno sexto edita, qua cavetur, quod gratiæ & indulta qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentia; infrà certum inibi expressum tempus in dicta Camera

præsententur sive registrentur, alioquin illæ non valeant. Ita quod tu, ad easdem præsentes in eadem Camera præsentandum, sive registrandum, nulla unquam necessitate cogi vel compelli possis, & nihilominùs illæ valeant, & tibi suffragentur, in omnibus & per omnia, perinde ac si præsentatæ & registratæ fuissent, necnon Cameræ, & officii Camerariatus prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, usibus quoque & naturis, quantocumque tempore pacificè observatis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, Collegio Cardinalium, & dictæ Cameræ Thesaurario, illiusque Præsidentibus & Clericis, per prædictos & quoscumque alios Romanos Pontifices etiam prædecessores nostros, ac nos & dictam Sedem, etiam per modum statuti perpetui, ac initi & stipulati contractus, seu quasi, ac aliàs, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis efficacibus & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, innovatis, extensis, & moderatis, quibus ac omnibus aliis, quæ eisdem præsentibus quomodolibet obesse possent, etiamsi talia & multa essent, quæ sub concessionibus generalibus non venirent, sed specialibus omninò indigerent expressionibus, illorum ac supradictorum omnium veriores, & totos tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter & expresè, ac amplissimè, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & ad effectum validitatis earumdem præsentium derogamus. Quodque tu juxta præfata omnia qualificatus, & J. V. D. non sis, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Hortatio de officium provide gerendo.

§. 43. Tu igitur benedictione nostra fretus, eam in demandato tibi à nobis hoc munere operam præstare curabis, ut ii quos jam animo percipimus, fretus industria tua, quotidiè magis augescant. Nosque & prædicta Sedes per te optimè consuluisse lætemur. Nulli ergo omninò hominum &c. Siquis autem &c. incursurum.

Dat. P. A. 8. 18. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1599. quintodecimo Calend. Januarii, Pontificatus nostri Anno octavo.

Sequitur declaratio circa venditionem pignorum Hebræorum ac jurisdictionem in eorum furtis.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecto Filio nostro Petro, Sancti Nicolai in Carcere Diacono Cardinali Aldobrandino, Sanctæ R. E. Camerario.

Relatio dictæ Constitutionis.

§. 1. Cum in litteris Apostolicis, &c.

Omittitur relatio præcedentis Bullæ.

Nova dispositio circa venditionem pignorum Hebræorum.

§. 2. Ex rationalibus causis animadvertentes, magis expedire, ut pignora Hebræorum in loco solito ut prius, non autem in Monte Pietatis, prout in eisdem litteris disposuimus, vendatur, motu ac scientia similibus, volumus & ordinamus, ut pignora prædicta Hebræorum, per licitationem vendenda, in loco solito, in Platea Judæorum nuncupata de Urbe, cum decreto tamen tuo, vel tui pro tempore Auditoris, seu Locumtenentis, ac pro tempore existentis Camerarii, per acta sui Notarii expediendo, deinceps ut prius vendantur.

Jurisdictionemque super furtis pignorum.

§. 3. Et jurisdictio in prædictos Hebræos, etiam ratione furti pignorum prædictorum, tibi privativè quoad omnes competat.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus litteris nostris, aliisque præmissis, nec non fœl. recordat. Pii Quarti de registrandis gratiis in camera intra certum tempus, ad cujus observantiam nolumus te teneri, & aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & ejusdem Cameræ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & singulis, eorum tenores hic de verbo ad verbum pro insertis & expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 9. 26. Februar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die vigesimasexta Februarii millesimo sexcentesimo, Pontificatus nostri Anno nono.

LXVI.

Institutio Monasterii egenarum Puellarum per Urbem vagantium, Dispersarum nuncupatarum, & jurisdictio S. R. E. Cardinalium ejus Protectorum, in dijudicandis litibus ejusdem. Et concessio exemptionis, aliarumque gratiarum.

Institutionem similem non tamen ejus Bullam habemus de Anno 1596. die 22. Decembris editam, de egenis pueris itidem Dispersis, vel potius Litteratis, à nomine Litterati pii viri, qui primum eos reduxit, nuncupatis.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Debitum Pastoralis officii nobis ex alto commissi requirit, & nos ad id promptos excitat, ut ad ea per quæ pauperes puellæ spretis hujus infœlicis sæculi illecebris, & assumpto Religionis habitu, perpetuum Altissimo famulatum impendere, æternamque beatitudinem consectari valeant, ac exinde honoris flores, & honestatis fructus, Regularisque vitæ propagatio deveniant, propensis studiis intendamus, ac in his ejusdem officii nostri partes favorabiliter interponamus.

Instituta nuper fuit in Urbe, Domus puellarum Dispersarum.

§. 1. Sanè dilectus Filius noster Cæsar tituli Sanctorum Nerei & Archilei presbiter Cardinalis Baronius nuncupatus, tàm suo quàm dilectorum etiam filiorum fundatorum Domus Puellarum Dispersarum nuncupatarum, propè Ecclesiam Sanctæ Euphemiæ in Campo Carleo de Urbe, ac dilectæ in Christo Filiæ nobilis mulieris Fulviæ de Comitibus Sfortiæ Domicellæ Romanæ nominibus, nobis nuper exponi fecit, quod ipsi Cæsar Cardinalis & fundatores, ac Fulvia peculiari sollicitudine, & studio perpendentes, dictas puellas in ipsa domo collectas de præsenti ad numerum ducentarum vel circa ascendere, paulatimque ad ætatem maturam pervenire, & necessarium esse illas pro naturali uniuscujusque ad hunc vel illum statum propensione collocare, multas verò illarum spretis sæculi illecebris, præpotenti Deo sub suavi Religionis jugo famulari desiderare.

Pro quibus Card. Baronius, & alii Monasterium construi curarunt, in Ecclesia St. Urbani pro piis puellis tantum.

§. 2. Unum Monasterium Monialium, in quo puellæ in eadem domo educatæ tantummodò recipi deberent, instituendum esse judicarunt, & mentem in locum, ubi Monasterium ipsum commodè constitui posset, dirigentes, Ecclesiam Sancti Urbani, seu illius situm in Regione Montium de dicta Urbe, quæ à dicta domo parum abest, ad id apprimè commodam, & opportunam esse censuerunt.

QuamEcclesiam à Card. Sfortia obtinuerunt.

§. 3. Et quia dicta Ecclesia quæ sine cura est, & Monasterii Sancti Laurentii extra muros ejusdem Urbis, Ordinis Sancti Benedicti, quod dilectus filius noster Franciscus Sanctæ MARIÆ in Via lata diaconus Cardinalis Sfortia nuncupatus, in commendam ad ejus vitam ex concessione & dispensatione Apostolica obtinet, membrum existit, & à quo dependet, Ecclesiam prædictam cum illius situ hujusmodi ab eodem Francisco Cardinali obtinendam curarunt. Qui quidem considerans divinum cultum in ea injuria temporis imminutum esse, desiderio in posterum inibi divina officia cum debito cultu celebrari, & ipsam Ecclesiam in decentem statum reduci, in eoque manuteneri faciendi, illam cum situ hujusmodi eidem domui, sub nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito, cum hoc inter cætera, quòd Rectores & Administratores ipsius domus singulis Dominicis, & aliis de præcepto Ecclesiæ festivis diebus, Missam in dicta Ecclesia celebrari facere, illamque in decenti statu manutenere deberent, in perpetuum concessit, eidemque domui intuitu & contemplatione celebrationis Missarum hujusmodi, octodecim scuta monetæ ad rationem decem Juliorum pro quolibet scuto hujusmodi, singulis annis in perpetuum ex fructibus ipsius Ecclesiæ persolvenda assignavit, prout in publico desuper confecto instrumento pleniùs dicitur contineri.

Ut ibid. Monasterium construatur, &c.

§. 4. Et sicut eadem expositio subjungebat, si à dicto Monasterio Sancti Laurentii dicta Ecclesia, unà cum eodem redditu octodecim scutorum dismembraretur & separaretur, ac in situ dictæ Ecclesiæ, ædibusque illi adjacentibus, & cohærentibus ex tunc prout postquam ad formam decentem monasterii constructa fuerint, unum Monasterium Monialium Ordinis Sanctæ Claræ, cum clausura & cratibus ad instar Monasteriorum Monialium Capuccinarum nuncupatarum pro perpetuis usu, & habitatione earumdem puellarum dictæ domus tantùm, & non aliarum, quæ Religionis zelo, & ob melioris vitæ frugem illud ingredi, & inibi Ordinem ipsum Sanctæ Claræ profiteri voluerint, erigeretur & institueretur, illique sic erecto & instituto, pro illius Ecclesia, dicta Ecclesia Sancti Urbani, ac pro dictarum Monialium inibi pro tempore introducendarum sustentatione, onerumque illi incumbentium supportatione, eadem octodecim scuta, ac omnia & singula bona hæreditatum quondam Portiæ Paloniæ, & Ortensiæ Angelinæ eidem domui per nos aliàs concessa, quorum redditus & proventus annui ad valorem trecentorum scutorum vel circa ascendunt; necnon alii redditus & proventus valoris annui centum scutorum, quos dicta Fulvia ex charitatis & devotionis zelo ipsi Monasterio pro ejus dotis augmento assignare intendit, etiam perpetuò applicarentur & appropriarentur, hac ratione statui & saluti dictarum puellarum Religionem profiteri volentium satis opportunè consultum, ac divini cultus in dicta Ecclesia incrementum & prædicti Ordinis Sanctæ Claræ propagationi provisum foret.

Card. Baronius instat apud Pontificem pro opportuna provisione.

§. 5. Quare prædictus Cæsar Cardinalis eisdem nominibus nobis humiliter supplicavit, quatenus præmissis annuere, aliasque desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Idemque Pont. prædicta approbat, & dict. Monasteriorum sub regula St. Claræ erigit.

§. 6. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundùm communem æstimationem etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret vocatis quorum interesset, & idem observaretur in quibuscumque perpetuis concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus de quibuscumque fructibus & bonis Ecclesiasticis, Administratores, ac Fulviam prædictos, eorumque singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, à prædicto Monasterio Sancti Laurentii dictam Ecclesiam Sancti Urbani unà cum eodem redditu octodecim scutorum hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò dismembramus, & separamus. Necnon in ædibus, & situ dictæ Ecclesiæ adjacenti hujusmodi postquam ad formam Monasterii, instaurata & debita clausura munita fuerint, si nondum sint, unum Monasterium Monialium dicti Ordinis Sanctæ Claræ, sub invocatione per ipsos Cæsarem Cardinalem, & alios supradictos eliganda, unà cum dicta Ecclesia, necnon campanili, campanis, claustro, dormitorio, refectorio, cellis, hortis, hortalitiis, cæterisque officinis, membris, & commoditatibus necessariis & opportunis pro una Abbatissa seu Priorissa, & duodecim saltem monialibus, sub institutione, correctione, obedientia, & omnimoda jurisdictione, tàm in spiritualibus quàm temporalibus, nostri & Romani Pontificis pro tempore existentis in dicta Urbe, & ejus districtu Vicarii in spiritualibus generalis, & dicti Cæsaris Cardinalis conjunctim; ac cura, gubernio, & administratione dictorum fundatorum, ac aliorum ipsius Domus Gubernatorum, & Administratorum ab eis eligendorum, regendum & gubernandum ac administrandum, in quo puellæ dictæ domus in Moniales tantùm recipi, & habitum per Moniales aliorum Monasteriorum dicti Ordinis Sanctæ Claræ gestari solitum suscipere, & anno probationis elapso professionem per easdem Moniales emitti consuetam emittere, regulas, necnon clausuram & crates in Monasteriis Monialium Capuccinarum hujusmodi servari solitas, & quoad fieri poterit, ritus, & mores, ac consuetudines & regularia instituta ejusdem Ordinis Sanctæ Claræ servare, ac divinis laudibus & officiis insistere debeant, etiam perpetuò sine alicujus præjudicio dicta auctoritate erigimus & instituimus.

§. 7. Illique sic erecto & instituto pro ejus dote illiusque Abbatissæ seu Priorissæ, & Monialium pro tempore existentium sustentatione, onerumque eis incumbentium supportatione octodecim scuta hujusmodi, ac omnia & singula bona, res, proprietates, census, redditus, jura, obventiones, & emolumenta, tam dictarum hæreditatum, quam per prædictam Fulviam, & alios quoscumque quomodolibet in perpetuum vel ad tempus, ac simul vel successivè pro augmento bonorum seu dotis Monasterii per præsentes erecti hujusmodi, illiusque ac earumdem Abbatissæ seu Priorissæ & Monialium pro tempore existentium, vel alicujus earum intuitu per viam testamenti, codicillorum, donationis etiam inter vivos & causa mortis, seu cujuscumque alterius dispositionis, ac etiam in eleemosynam; vel aliàs quandocumque & qualitercumque elargienda, donanda, & eroganda ex tunc, & è contra, si & postquam elargita, donata, & erogata fuerint.

Illique introitus, & bona assignat.

§. 8. Ita quòd liceat eisdem fundatoribus, aliisque Gubernatoribus & Administratoribus prædictis illorum omnium realem, corporalem, & actualem possessionem, per se vel alium seu alios, nomine dicti Monasterii per præsentes erecti, propria auctoritate liberè apprehendere & perpetuò retinere, fructus quoque, redditus, proventus, jura, obventiones & emolumenta ex eis provenientia, necnon oblationes & eleemosynas eidem Monasterio per præsentes erecto; illiusque futuris Abbatissæ, seu Priorissæ & Monialibus pro tempore elargitas & elargiendas percipere, colligere, exigere, recipere, recuperare, arrendare, & levare, ac in Monasterii per præsentes erecti, illiusque Abbatissæ seu Priorissæ & Monialium prædictarum communem usum, utilitatem, & necessitates convertere, Vicarii prædicti vel cujusvis alterius li-

Cæteráque omnia ei elargienda & donianda, applicat.

centia in hoc & aliis infrà dicendis minimè requisita, etiam perpetuò applicamus, & appropriamus.

Exemptionem à jurisdictione Ordinariorum, & aliorum tribuit.

§. 9. Necnon Monasterium per præsentes erectum illiusque pro tempore existentes, Abbatissam seu Priorissam, Conventum, Moniales, Administratores, officiales, ministros, servientes, & personas ac bona mobilia & immobilia, præsentia & futura, cujuscumque qualitatis & quantitatis existentia, ac ubilibet consistentia, ab omni jurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentium dictæ Urbis Gubernatoris, Senatoris, Conservatorum, Reformatorum, nec non causarum curiæ Cameræ Apostolicæ generalis Auditoris, & Ordinariorum locorum, etiam tamquam Sedis Apostolicæ delegatorum, eorumque Locatenentium, Vicesgerentium, Vicariorum, & Officialium, aliorumque quorumcumque Judicum ubilibet consistentium, ac quavis authoritate & dignitate, tàm Ecclesiastica, quàm mundana; etiam Cardinalatus honore fungentium, necnon Protectorum, ac generalium & Provincialium Ministrorum, aliorumque Prælatorum & Superiorum, tàm prædictæ Sanctæ Claræ quàm aliorum Fratrum Minorum, & aliorum Ordinum quorumcumque in spiritualibus & temporalibus.

Exemptionem à solutione decimarum, & aliorum quorumcumque onerum concedit.

§. 10. Necnon à solutione, præstatione, contributione & exactione decimarum, & aliorum quorumcúmque onerum, ordinariornm & extraordinariorum ex quacumque causa, & ad favorem quorumcumque piorum locorum, etiam Seminarii puerorum Ecclesiastici, etiam pro Fabrica Basilicæ Principis Apostolorum de dicta Urbe, & manutentione classis triremium Sedis Apostolicæ impositorum & imponendorum, penitùs & omninò similiter perpetuò eximimus, & liberamus, ac sub beati Petri & dictæ Sedis, ac nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis protectione, & inviolabili conservatione suscipimus.

Visitationi & coerctioni Vicarii Urbis & Card. Baronii Protectoris, ejusque Administratorum supponit.

§. 11. Et visitationi, correctioni, obedientiæ, ac ejusdem jurisdictioni in eisdem spiritualibus & temporalibus Vicarii Urbis, & Cæsaris Cardinalis prædictorum, necnon curæ, gubernio, & administrationi fundatorum, ac aliorum Gubernatorum & Administratorum prædictorum perpetuò subjicimus & submittimus.

Protectores eligit Card. Vicarium Papæ, & Card. Baronium, cum amplis facultatibus, & signanter.

§. 12. Necnon ut ipsius Monasterii per præsentes erecti prospero regimini, gubernio, & conservationi opportunè consulatur, illiusque pro tempore existentes Abbatissa seu Priorissa, Moniales, Gubernatores, Administratores, Oeconomi, officiales, ministri, servitores, & personæ ab indebitis molestiis releventur, pro tempore existentem Almæ Urbis Vicarium, & Cæsarem Cardinalem prædictos, & quemlibet eorum principaliter & insolidum in Monasterii per præsentes erecti, illiusque personarum, rerum, bonorum, jurium & privilegiorum, Protectores, Defensores, & Conservatores ac Judices, quorum consilio & ope omnia supradicta & quæcumque alia in his vel circa ea necessaria statuentur, & ordinabuntur, & coram quibus, seu ab eis deputando dumtaxat, omnes, & singulæ lites, causæ, quæstiones & molestiæ, civiles, & criminales, ac mixtæ, super dicti Monasterii per præsentes erecti, illiusque Abbatissæ seu Priorissæ Conventus, Monialium, & personarum, bonis, rebus, juribus & actionibus cujuscumque qualitatis existentibus, motæ & movendæ, cum omnibus & singulis earumdem incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, tractari, cognosci, & decidi debeant, constituimus & deputamus.

Administratores deputandi.

§. 13. Necnon Fundatoribus, Gubernatoribus, & Administratoribus prædictis, œconomos, officiales, & ministros dicti Monasterii per præsentes erecti, arbitrio suo deputandi & amovendi, ac loco amovendorum seu decedentium alios subrogandi.

Capellanos ab Administratoribus ponendos, approbandi.

§. 14. Necnon Abbatissæ seu Priorissæ & Monialibus prædictis, de Capellanis & Confessoribus idoneis etiam sæcularibus, ab eodem Urbis Vicario approbandis & ad nutum Fundatorum, Gubernatorum, & Administratorum prædictorum ponendis & amovendis, qui in Ecclesia dicti Monasterii per præsentes erecti, Missas & alia divina officia celebrare, ac illi in divinis deservire, ipsasque Abbatissam seu Priorissam & Moniales, ac earum singulas in suis confessionibus audire, & à peccatis, de quibus corde contritæ, & ore confessæ fuerint, Apostolica auctoritate toties quoties opus fuerit, injuncta inde eis pro modo culpæ arbitrio suo pœnitentia salutari absolvere, illisque sacramenta Ecclesiastica administrare valeant, ac de egregio verbi Dei prædicatore providendi.

Statuta, & ordinationes firmandi.

§. 15. Necnon quæcumque statuta, ordinationes, capitula & decreta ad ejusdem Monasterii per præsentes erecti, illiusque personarum, rerum & bonorum, spiritualium & temporalium, curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, ac Monialium prædictarum receptiones, admissiones, ætatem, qualitates, victum, amictum, instructionem, directionem, & disciplinam, modumque & formam recitationis divinorum officiorum, precum, orationum, & aliorum suffragiorum pertinentia, ac aliàs utilia & necessaria, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus, decretisque Concilii Tridentini, ac constitutionibus Apostolicis, & institutis regularibus prædicti Ordinis Sanctæ Claræ non contraria, ab ipso Urbis Vicario pro tempore existenti, vel Cæsare Cardinale prædicto examinanda & approbanda, faciendi & edendi, ac quoties pro eorum temporum qualitatibus, seu aliàs expediens videbitur, cum interventu tamen, & consilio, ac prævio examine & approbatione Vicarii, aut Cæsaris Cardinalis eorumdem illa immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, ac etiam alia ex integro condendi.

Moniales, duas vel tres aliunde assumendi pro dirigendo Monasterio.

§. 16. Necnon Vicario aut Cæsari Cardinali prædictis pro Monialium in dicto Monasterio per præsentes erecto pro tempore introducendarum fœlici directione, ac in ritibus, moribus & institutis regularibus, instructione, duas vel tres ejusdem Sanctæ Claræ, si commodè fieri poterit, alioquin alterius Ordinis regularis Observantiæ Moniales, quas ad id voluntarias repererit, ex earum Monasteriis hac prima vice, sed necessitate ad hoc urgente, semel atque iterum dumtaxat de Superiorum suorum licentia assumendi, & in dicto Monasterio per præsentes erecto, ita ut illæ eo se transferre, ac perpetuò vel ad tempus ipsi Vicario aut Cæsari Cardinali benè visum permanere; Et si alterius Ordinis fuerint, se in habitu & regularibus institutis ejusdem Ordinis Sanctæ Claræ conformare possint & debeant introducendi.

Abbatissæ & Priorissæ officium distribuendi.

§. 17. Eisdem Abbatissæ, & Priorissæ officia quæ ad triennium dumtaxat juxta dicti Concilii dispositionem durare valeant distribuendi.

Administratoribus licentiam dandi, de ingrediendo Monasterium.

§. 18. Necnon Fundatoribus, Gubernatoribus, & Administratoribus prædictis, ac aliis quibusvis personis, quibus opus fuerit, ut septa Monasterii per præsentes erecti in casibus necessariis, & à dicto Concilio permissis tantum ingredi valeant permittendi.

Illudque visitandi, & reformandi.

§. 19. Ipsumque Monasterium per præsentes erectum, per se vel alium seu alios idoneos Sacerdotes, vitæ morumque probitate, ac rerum gerendarum experientia probatos visitandi, illudque in capite & in membris, Sacrorum Canonum, & generalium Conciliorum decretis inhærendo reformandi, abusus quoscumque tollendi, regularemque observantiam, & disciplinam, quoties illæ ibidem exciderint, modis congruis restituendi & reintegrandi.

§. 20. Ac

CumMonialibus circa ejunia, seu sum carnium, & lacticiniorum dispensandi.

§. 20. Ac cum eisdem Abbatissa seu Priorissa & Monialibus, quarum infirmitas, vel imbecilla valetudo, aut corporis hebetudo, jejunium seu carnium & lacticiniorum abstinentiam, vel rituum & institutorum dicti Ordinis Sanctæ Claræ observantiam ferre non poterit, aut aliàs prout occasio rerúmque qualitas, & necessitas exegerit desuper dispensandi, ac observantiam & instituta hujusmodi relaxandi, omniáque & singula alia ibidem faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, & procurandi, quæ ipse Vicarius Urbis & locorum Ordinarii, etiam tamquam prædictæ Sedis delegati, necnon Generales Ministri & alii Superiores quorumcumque Ordinum in Monasteriis Monialium sibi subjectis, de jure vel consuetudine, seu ex privilegio vel auctoritate dictiConcilii, ac alia quomodolibet facere, dicere, gerere, exercere, & procurare possunt & poterunt quomodolibet in futurum.

Jurisdictionem in causis Monasterii, ejusque personarum & bonorum pleniſſimam eisdem concedit, cum facultate etiam.

§. 21. Præterea omnes & singulas lites, causas, & differentias, tàm civiles quàm criminales & mixtas, super Monasterii per præsentes erecti, illiúsque Abbatissæ seu Priorissæ, Monialium & personarum hujusmodi bonis; rebus, juribus & actionibus quibuscumque, necnon locationibus, venditionibus, donationibus, legatis, fideicommissis, testamentis, hæreditatibus, & illarum discussionibus, ac quibuscumque aliis dispositionibus, juriúmque & actionum cessionibus, & aliis quibuscumque inter vivos ac causa mortis, vel quasi contractibus, & vim obligationis cameralis habentibus, Interesse ejusdemMonasterii per præsentes erecti tamquam principaliter, ac etiam per viam necessariæ defensionis, & aliàs quomodolibet concernentibus inter dictum Monasterium per præsentes erectum, sive illius Abbatissam, seu Priorissam & Moniales Gubernatores & Administratores, Officiales, & Ministros pro tempore existentes, & quascumque alias personas, tàm laicas quàm Ecclesiasticas cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & dignitatis vel præeminentiæ, etiam Cardinalatus honore fungentes, Universitates, Congregationes, Collegia, ac tàm virorum quàm mulierum, Monasteria, Hospitalia, & alia pia loca, tàm conjunctim quàm divisim, ac tàm activè quàm passivè, ultrò citroque ad invicem, vel alias quomodolibet motas vel movendas, ac etiam per appellationem, & in quacumque instantia coram quibusvis Judicibus introductas & indecisas pendentes, etiam illas ab ipsis Judicibus avocandi & reassumendi, per se vel ejus Vicegerentem, aut alium seu alios, quem seu quos ad hoc duxerit deputandos, etiam summariè, simpliciter & de plano, sine strepitu & figura judicii, sed sola facti veritate inspecta, ac etiam manu regia, cum omnibus & singulis suis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, ac toto negocio principali etiam privativè quoad omnes & singulos alios Judices, ordinarios & delegatos, eorúmque Curias & Tribunalia Ecclesiastica vel sæcularia, audiendi, cognoscendi, decidendi, & fine debito terminandi. Necnon quoscumque interesse habentes tàm in dicta Curia quàm extra eam, etiam per edictum publicum, constito sibi summariè de non tuto accessu in Romana Curia, citandi & inhibendi, ac quibusvis etiam ejusdem Curiæ Judicibus & personis, quibus & quoties opus fuerit, sub sententiis, censuris & pœnis Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis inhibendi, & in eventum non paritionis ad declarationem incursus censurarum & pœnarum hujusmodi procedendi, ac sententias desuper ferendas debitæ executioni demandandi, seu demandari faciendi, contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras & pœnas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendi, ac etiam auxilium brachii sæcularis ad hoc invocandi; necnon quæcumque dubia & difficultates, si quæ præmissorum occasione quomodolibet oriri contigerit, declarandi, & interpretandi, omniáque & singula in eisdem præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria & opportuna, faciendi & exequendi, etiam omni & quacumque appellatione remota, plenam, liberam, & omnimodam falultatem, potestatem, & auctoritatem, perpetuò tribuimus & impartimur.

Summariè procedendi.

In Curia & extra eam citandi &c.

Contradictores coercendi.

Dubia declarandi.

Concessio omnium gratiarum & privilegiorum Monialium Ord. S. Claræ.

§. 22. Insuper eidem Monasterio per præsentes erecto, ac illius Ecclesiæ & Christi fidelibus eam pro tempore visitantibus, illiúsque Abbatissæ seu Priorissæ, Monialibus & quibuscumque aliis personis, ut omnibus & singulis privilegiis & immunitatibus, exemptionibus, favoribus, concessionibus, indultis, & indulgentiis, cæterísque gratiis, tàm spiritualibus quàm temporalibus, quibusvis aliis Monasteriis & Ecclesiis Monialium dicti Ordinis Sanctæ Claræ, illorumque Abbatissæ, Monialibus, personis, & Christi fidelibus easdem Ecclesias visitantibus, in genere vel in specie, etiam per viam simplicis communicationis, ac aliàs quomodolibet nunc & pro tempore concessis, & quibus illa & illi, de jure vel consuetudine, privilegio vel aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, etiam uti, potiri & gaudere, liberè & licitè valeant, non solum ad eorum instar, sed pariformiter & æquè principaliter, absque ulla prorsus differentia, in omnibus & per omnia, perinde ac si illa Monasterio per præsentes erecto, illiusque Abbatissæ seu Priorissæ, Monialibus & personis hujusmodi specialiter & expresè concessa essent indulgemus.

Clausulæ præservativæ

§. 23. Necnon præsentes litteras, ac in eis contenta quæcumque, nullo umquam tempore etiam propter quod, causæ propter quas emanarunt, coram quibuscumq; locorum Ordinariis, etiam tamquam à Sede Apostolica delegatis, vel alibi examinatæ, verificatæ & approbatæ, ac dictorum Ordinum Protectores & generales Ministri, alíique Prælati & Superiores, cæterique interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, sive aliàs ex quibuscumque causis quantumvis legitimis & juridicis, de subreptione vel obreptione aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, retractari, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, vel adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, neque sub quibuscumque similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per nos vel alios Romanos Pontifices successores nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus & formis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine pro tempore factis comprehendi, sed tanquam pro fundatione dicti Monasterii per præsentes ad religionis diviníque cultus, ac piorum operum augmentum erecti concessas ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & eum in quo anteà quomodolibet erant statum restituta, reposita, & plenariè reintegrata, & de novo etiam sub data per Rectores & Administratores, ac Abbatissam seu Priorissam & Moniales pro tempore existentes prædictos quandocumque eligenda, de novo concessa esse & fore, suúmque plenarium effectum sortiri debere, nec quemquam ad easdem præsentes, & desuper conficiendas litteras in Camera Apostolica juxta constitutionem fœlicis recordationis Pii Papæ Quarti prædecessoris nostri desuper editam, vel aliàs quandocumque præsentandi, insinuandi, & registrari faciendi teneri, neque illas propterea irritas esse, sed omninò valere & suffragari, perinde ac si constitutio prædicta vel alia contraria non emanassent, sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem SanctæRomanæEcclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, in quavis causa & instantia judicari & definiri debere, necnon si secus super his à quoquam

quavis

quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, iritum & inane decernimus.

Executorum hujus const. deputatio & facultates.

§. 24. Quocircà venerabilibus Fratribus nostris Hierosolymitano & Alexandrino Patriarchis, ac dilecto Filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios easdem litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Cæsaris Cardinalis ac Administratorum & aliorum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac eis & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes litteras, ac omnia & singula in eis contenta firmiter observari, non permittentes eos & eorum quemlibet desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo. Necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos sententias, censuras & pœnas incurrisse declarando, ac eos etiam iteratis vicibus, aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ derogativæ, & Sanctio pœnalis.

§. 25. Non obstantibus priori voluntate nostra prædicta, ac de gratiis ad instar non concedendis. Necnon Lateranensis Concilii novissimè celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus jure permissis fieri prohibentis. Necnon ejusmodi Pii Papæ prædecessoris de gratiis interesse Cameræ hujusmodi concernentibus infrà certum tunc expressum tempus in ea registrandis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, Synodalibus, & Universalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus. Necnon Ordinis Sanctæ Claræ & illius Monasteriorum ac Urbis prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis etiam illis, necnon dilectis Filiis Protectoribus, Generalibus, Ministris, Provincialibus, Superioribus, Conventibus & Personis, necnon prædictis Vicario, Gubernatori, Auditori, Senatori, Conservatoribus, Reformatoribus, Ordinariis, locorúmque eorum Locatenentibus, Vicegerentibus, Vicariis, & Officialibus, ac aliis quibuscumque Judicibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, in genere vel in specie, ac aliàs quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, contrariis quibuscunque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo &c.

D. P. An. 9. 21. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Domini millesimo sexcentesimo, Non. Calend. Martii, Pontificatus nostri Anno nono.

LXVII. Quod in partibus Indiarum, in Ordine Fratrum Minorum Ordinis St. FRANCISCI de Observantia, non possint assumi ad munus Provincialatus, & aliorum officiorum, nisi Filii, aut incorporati in illis Provinciis.

Hujus Ordinis materiam dixi suprà ad Constitut. 23. Leonis X. Ite. lib. 1. Tom. I.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1600.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

HIs quæ ad regularium personarum statum & commodum provide sunt ordinata, cùm à nobis petitur, Apostolicæ confirmationis robur libenter adjicimus.

Cardinalis Matthæjus Protector Ordinis Fratrum Minorum St. Francisci de Observantia statuit, quòd in partibus Indiarum non possint ad officia admitti nisi Filii illarum Provinciarum, aut illis incorporati.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus dilectus Filius noster Hieronymus tituli Sancti Pancratii presbyter Cardinalis Matthæjus nuncupatus, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Protector, ad quem nos supplicem libellum nobis pro parte dilectorum Filiorum Ministrorum Provincialium, & Fratrum Ordinis Sancti Francisci in partibus Indiarum Occidentalium existentium porrectum remiseramus, quo quidem supplici libello nobis exponebatur; nonnullos Commissarios generales ex Hispaniis, ad prædicti Ordinis Provincias in partibus Indiarum hujusmodi proficiscentes, maximèque ad Provinciam Limensem, quæ in Regno del Peru sita est, privatis affectionibus motos, potiusquam communi religionis utilitati inservientes, illos qui secum ex Hispania accesserant, ad Ministratus Provincialis, & alia Ordinis officia promovere consuevisse, non in modicum earumdem Provinciarum, & præsertim Limensis detrimentum. Nobisque humiliter supplicabatur, ut huic malo occurrere dignaremur, maturo consilio & deliberatione præmissis, ad Religionis Seraphicæ, dictarúmque Provinciarum utilitati, necnon Religionum omnium, & præcipuè eorum, qui in remotissimis Orbis partibus, doctrinæ exemplarisque vitæ splendore Catholicam fidem propagare nituntur, honori prospicere volens, ejusdémque Religionis statutis generalibus inhærens decreverit & statuerit, ut in Provinciis ejusdem Religionis in partibus prædictis Indiarum, & præsertim in Limensi Provincia, ad Ministratus Provincialis, seu quodlibet aliud dignitatis officium assumi non valerent alii dicti Ordinis Religiosi, quàm illi qui ejusdem Provinciæ alumni essent, vel ad eam expressè, ac nominatim missi ex Hispaniis cum Ministri generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis curiam assistentis litteris obedientialibus in illis Provinciis incorporati fuissent, quòd si secus fieri contingeret, irritum & inane omninò esset, & tàm electores, promotores, & fautores, quàm electos quoslibet privationis ab eorum officiis ac inhabilitatis ad similia & alia in posterum obtinenda pœnas, quas tunc inflixit ipso, jure incursuros declaravit, prout in eisdem Hieronymi Cardinalis Protectoris patentibus litteris, sub Datis die ultima Januarii proximè præteriti expeditis pleniùs dicitur contineri.

Ordo supplicavit Papæ pro confirmatione.

§. 2. Cúmque firmiora sint ea, quæ Apostolicæ confirmationis robore munirentur, propterea pro parte Provincialium & Fratrum Provinciarum prædictarum nobis humiliter supplicatum fuerit, ut patentes litteras prædictas confirmare, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui ideò illud decretum approbat, & defectus supplet.

§. 3. Nos igitur earumdem patentium litterarum totum tenorem præsentibus pro expresso habentes, ac Ministros Provinciales, & Fratres dictarum Provincialium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium

dum-

dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ejusdem Hieronymi Cardinalis Protectoris litteras patentes prædictas, omniáque & singula in illis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illísque perpetuæ atque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnésque & singulos juris & facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus, & nihilominùs omnia & singula præmissa de novo statuimus & ordinamus, ac in Provinciis prædictis observari debere volumus & mandamus, præcipientes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis supradictis eo ipso incurrendis, tàm Commissariis quàm aliis Superioribus & fratribus ad quos spectat & in futurum spectabit, ut præmissa omnia & singula inviolatè observent, & observari curent & faciant.

Contrariisque derogat.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 9. 4. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die quarta Martii, millesimo sexcentesimo, Pontificatus nostri Anno nono.

LXVIII. Ordinationes pro bono regimine Fratrum Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, & electione ejus Officialium.

Alias ordinationes vide suprà in Constitut. 48. *Iis quæ, in fol.* 48. *Ubi notavi in hoc Tom.* 3. *Aliasque reformationes habes infrà in Constitut.* 112. *Decet.*

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Ex Pastoralis nostri muneris debito cunctorum Religiosorum statui prosperè dirigendo salubriter intendentes, ea nostræ confirmationis robore libenter communimus, quæ pro eorumdem Religiosorum recto gubernio & fœlici directione provide sunt ordinata, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Capitulum generale infrà scripta condidit Statuta.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Magistri generalis, & Fratrum Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, per dilectum Filium Fratrem Bernardum de Vargas Vicarium & Procuratorem generalem ejusdem Ordinis, nobis expositum fuit, quod in Capitulo generali ipsius Ordinis mense Majo, anni proximè præteriti, in Civitate Vallis-Soletana celebrato, Definitores, Præsidentes, & alii Patres ibidem intervenientes, pro bono ejusdem Ordinis, ejusque Monasteriorum, & locorum ac personarum regimine, inter alia infrascripta statuta, ordinationes, & capitula condiderunt.

[F]estum Beatæ Mariæ de [M]ercede die [f]esto Nativitatis ejusdem in tota [R]eligione celebrari [j]ussit.

§. 2. Quòd nimirum singulis annis, die festo Nativitatis Beatæ MARIÆ Virginis, octava Septembris, universaliter in tota dicta Religione festivitas Beatæ MARIÆ de Mercede institueretur, & maxima solemnitate cum Missa, Processione, & Concione celebraretur.

[I]mpositiones quomodo distribuere debent, definit.

§. 3. Quòd sub formali præcepto, nullus deinceps Provincialis Visitator aut Vicarius generalis possit distribuere per Provincias, impensiones, & taxationes, nisi priùs consuleret duos Definitores & Provincialem illius Provinciæ, & si aliter fieret, dicta distributio, non solveretur per domos.

Provincialis & Visitator quid pro visitatione percipiant.

§. 4. Quòd nullus Provincialis, nec Visitator, sub pœna suspensionis officii, possit accipere pro sua visitatione, & viatico, nisi necessarium pro sumptibus & expressis de uno Conventu ad alium.

Causas decisas quando revidere possint.

§. 5. Quòd nullus Provincialis aut Visitator possit causas jam decisas præteritorum Prælatorum qui domus gubernarunt, sub alio Provinciali cognoscere, si Prælatis & Commendatoribus gubernantibus fuit facta visitatio & Capitulum provinciale.

Dispensationes super celebratione, Missarum tolluntur.

§. 6. Fuerunt abrogatæ omnes exemptiones & dispensationes super celebratione plurium Missarum ad intentionem celebrantium, quam permittunt Ordinis constitutiones.

Indulta Apostolica Magistrorum & Prælatorum serventur.

§. 7. Quòd omnibus privilegiis & exemptionibus, quæ hactenus habuerunt Magistri & Præsentati, in quantum Magistri & Præsentati illis frui & potiri, juxtáque tenorem litterarum à nobis in forma Brevis concessarum dicto Ordini, circa ipsos Magistros & Præsentatos, sub datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die octava Novembris, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, deberent observari.

Magister generalis tantum utatur nomine Magistri in subscriptionibus.

§. 8. Quòd sub formali præcepto obedientiæ, & pœnis ad arbitrium Magistri generalis, deinceps nullus Provincialis quamvis esset Magister posset subscribi, Magister Provincialis, nec uteretur hoc titulo in subscriptionibus litterarum, & aliis provisionibus & patentibus, sed solùm hoc posset facere Magister generalis.

Prior Domus Barchinonæ habeat Sedem in Capitulo generali, & vocem in omnibus ejus actibus.

§. 9. Quòd deinceps Prior Domus Barchinonæ, quæ est prima Ordinis, & Religionis caput, non solùm haberet vocem in electione Magistri generalis, sed etiam illam haberet in omnibus actis, & Congregationibus Capituli generalis, & in dicto Capitulo haberet Sedem post omnes Provinciales, & Vicarios provinciales, & ante Definitores.

Vestiariorum qualitas.

§. 10. Quòd in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna suspensionis officiorum, Commendator quando daret suis subditis vestiaria, tunicæ quas Hispani vocant sayas, essent ex panno, non autem de stamegna.

Depositarii nominatio ad quem spectet.

§. 11. Quòd Commendatores, sub pœna privationis officiorum non possent nominare Depositarios, sed nominarentur per vota libera ipsius Conventus.

Definitor Capituli provincialis, non potest esse Commendator.

§. 12. Quòd nullus Definitor Capituli provincialis, sub pœna privationis officiorum, durante suo officio, posset esse Commendator.

Commendator ultra triennium in eadem domo non reeligatur.

§. 13. Quòd Commendator alicujus domus, si per triennium foret Prælatus, non posset in futuro triennio in eadem domo reeligi, benè tamen in alia, si reperiatur idoneus.

Magister generalis, Provinc. & Visitator non confirment ordinationes non visas.

§. 14. Quòd Magister generalis, Provincialis & Visitator, sub pœna suspensionis officii, quando visitaverint domos Ordinis, non confirmarent præcepta, ordinationes & mandata præteritarum Visitationum, per suos prædecessores factarum, nisi eis visis.

Præsentandis noncomputantur cursus studiorum extra loca Ordinis.

§. 15. Quod deinceps, sub formali præcepto, ad præsentaturam, ut aliquis veniret præsentandus, non admitterentur cursus, quos non legisset in domo studiorum Ordinis, in Collegio vel in universitate ex approbatis.

Libri Religiosor. applicentur domui in qua decedunt.

§. 16. Quòd in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna excommunicationis Majoris latæ sententiæ, bibliothecæ, & libri Religiosorum qui ex hac vita decederent, nullo modo venderentur, sed applicarentur domui Religionis, in qua tales Religiosi decederent, & re-

Tu scias hic infrà hoc à

Papa declarari.

& reponerentur in Bibliotheca communi, & ex illo loco nullus liber sub eisdem pœnis extrahi posset sub pœna privationis officii Prælato extrahenti, inferiori vero extrahenti, sub pœna gravioris culpæ, per sex menses.

Sacris initiati tantum, vocem habent.

§. 17. Quòd in nulla re haberent vocem Fratres sacro ordine non insigniti.

Redeuntes ad domum Prælato se præsentent.

§. 18. Qòud Religiosi de foris venientes, se coram suo Prælato præsentare deberent, ut Prælatus sciret qua revertebantur hora.

Magister generalis, & Fratres supplicant Papæ pro confirmatione prædictorum & aliorum infrà scriptorum.

§. 19. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Magister generalis, & Fratres cupiant statuta & ordinationes hujusmodi, pro illorum firmiori validitate confirmationis Apostolicæ robore communiri, ac alia etiam infrà scripta in ipso Ordine observanda, Apostolica auctoritate statui & ordinari. Propterea dictus Bernardus Vicarius & Procurator generalis, nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui ea omnia approbat & confirmat.

§. 20. Nos igitur, eorundem Magistri generalis & Fratrum votis, præsertim eorum Ordinis prosperam directionem concernentibus, quantum cum Domino possumus, benignè annuere volentes, atque eosdem Magistrum, necnon Vicarium & Procuratorem generales, ac singulares ipsius Ordinis Fratres, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex voto venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, super consultationibus & negociis Episcoporum, & Regularium deputatorum, supradicta statuta, ordinationes, & capitula, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tàm juris quàm facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus.

Festivitatésque St. Laurentii, & St. Antonii, solemniter in toto Ordine celebrari jubet.

§. 21. Prætereà statuimus & ordinamus, ut diebus festivitatum Sancti Laurentii Martyris, quo die fundatus, & Sancti Antonii Abbatis, quo die per fœl. rec. Gregorium Papam Nonum prædecessorem nostrum confirmatus fuit ordo prædictus, in fundationis & confirmationis hujusmodi memoriam, festivitates hujusmodi in toto Ordine solemniter celebrentur.

Anniversarium pro animabus Captivorum fidelium morientium in captivitate fieri mandat.

§. 22. Quòdque singulis annis infrà hebdomadam mortuorum in toto Ordine, Anniversarium pro animabus Captivorum, qui in infidelium potestate Catholicam fidem retinentes mortui sunt, fiat.

Commissarium generalem Indiarum, absque Sedis Apost. licentia à Generali eligi vetat.

§. 23. Quòdque Magister generalis ejusdem Ordinis, pro tempore existens, nullo modo Commissarium generalem Indiarum, nisi de Sedis Apostolicæ licentia eligere & creare valeat, & si ab eo hujusmodi electio fiat, electio ipsa nulla & irrita sit, ipséque Magister generalis ab officio sui Generalatus suspensus existat eo ipso, & subditi officium hujusmodi procurantes, pœna gravioris culpæ, per sex menses minimè relaxandæ, puniantur.

Visitatorésque ex peritioribus Ordinis eligi jubet.

§. 24. Quòdque nullus Generalis vel Provincialis, sub pœna suspensionis ab eorum officiis, possit mittere ad visitandum aliquas domos vel domum, seu Conventum ejusdem Ordinis, nisi Religiosum ex peritioribus ipsius Ordinis expertum & doctum, præsertim casuum conscientiæ, & sacrarum litterarum præstantem.

Ordinationem suprà factam de libris religiosorum decedentium declarat.

§. 25. Daclaramus autem quoad ordinationem disponentem libros Religiosi decedentis extrahi non posse ex domo in qua decesserit, intelligi debere, si obiret & decederet in aliquo Conventu magno & principali, ubi Religiosi Conventuales commorari possunt, non autem si in aliquo Cœnobio & domo exigua, ubi libri remanentes diligenter custodiri non possent, & in hujusmodi eventu, solum Magistrum generalem, cum Provinciali illius Provinciæ ubi sunt libri, posse illos transferre, & applicare alicui Collegio illius Provinciæ, aut Conventui in quo Religiosus defunctus professionem solemnem emiserit, si ipse Conventus fuerit principalis.

Observantiam ejusmodi ordinationum curari committit.

§. 26. Quocircà eisdem Magistro & Vicario generalibus, aliisque dicti Ordinis Religiosis nunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœnis in supradictis statutis & ordinationibus contentis, per præsentes mandamus, ut omnia & singula supradicta statuta, respective, perpetuo observent & observari curent & faciant.

Executorésque deputat.

§. 27. Quocirca venerabilibus Fratribus Toletano Hispalensi & Cæsaraugustano Archiepiscopis, per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Magistri & Vicarii generalis, & aliorum Religiosorum prædictorum, aut alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, statuta & ordinationes prædictas ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, perpetuò inviolabiliter observari. Contradictores quoscumque per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliàque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 28. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac aliis ejusdem Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiúsque Magistro, Vicario & Fratribus prædictis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 9. 10. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die decima Martii, millesimo sexcentesimo, Pontificatus nostri Anno nono.

LXIX.

Cæremonialis Episcoporum ad officia divina ritè celebranda, aliásque functiones itidem peragendas reformatio, & approbatio, cùm antiquorum permissione in his quæ illi non contrariantur.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Hic Pont. Pontificale reformatum edidit, ut suprà in ejus Bulla 38. Ex quo. fol. 39.

CUm novissimè Pontificale antea mendosum & corruptum, à piis & eruditis viris emendari & restitui, & demum ad Episcoporum, & aliorum Ecclesiarum Prælatorum communem usum & commoditatem divulgari, & in universali Ecclesia ab omnibus observari mandaverimus, operæ prætium.

Cæremoniale nunc Episcoporum reformari curavit.

§. 1. Visum fuit, Cæremoniale Episcoporum omnibus Ecclesiis præcipuè autem Metropolitanis, Cathedralibus, & Collegiatis, perutile ac necessarium, in quo ritus & cæremoniæ celebrandi missas, vesperas & alia divina officia, ac in aliis Ecclesiæ functionibus & actibus ab eisdem Episcopis ac aliis

Præla-

Prælatis inferioribus in eiſdem obſervandæ, ac modus etiam præcedendi, tàm inter perſonas ipſas Eccleſiaſticas, quàm etiam inter eas & laicos ſimiliter ſervandas continentur, quódque pridem multis mendis reſperſum fuerat, ſimiliter reformari, & reſtitui curaremus. Ea propter id ipſum Cæremoniale Epiſcoporum, à nonnullis piis ac eruditis, in hiſque ſacris ritibus, & cæremoniis apprimè verſatis viris examinari, corrigi, & in optimam, ipſique Pontificali reformato maximè congruentem formam redigi mandavimus. Quod opus cum ea qua decuit fide & diligentia jam abſolutum fuiſſe accipimus. Porrò reliquum eſt, ut hujus operis labor, eum ad quem directus eſt finem conſequatur.

Illudque ſervari præcipit.

§. 2. Idcircò Cæremoniale Epiſcoporum hujuſmodi juſſu noſtro emendatum & reformatum, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine perpetuò approbantes, illúdque in univerſali Eccleſia, ab omnibus & ſingulis perſonis ad quas ſpectat, & in futurum ſpectabit, perpetuò obſervandum eſſe præcipimus & mandamus.

Et immutari vetat.

§. 3. Ac Cæremoniale hujuſmodi ſic emendatum & reformatum, nullo unquam tempore, in toto vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omninò detrahi poſſe.

Nec aliter debitis cære monias ſatisneri decernit.

§. 4. Ac quaſcumque perſonas prædictas, quæ ſacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque in ipſo Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda & præſtanda juxta hujus Cæremonialis formam, & præſcriptum teneri, neminémque ex iis quibus ea exercendi & faciendi munus impoſitum exiſtit, niſi formulis quæ hoc Cæremoniali continentur ſervatis, ſatisfacere poſſe, perpetuò ſtatuimus & ordinamus.

Antiqua Cæremonialia huic novo non contraria permittit.

§. 5. Per præſentes autem antiqua Cæremonialia, in his quæ prædicto Cæremoniali reformato ſunt conformia, minimè aboleri, aut abrogata cenſeri volumus, ſed illorum etiam uſum (ſalva reformatione prædicta) permittimus.

Clauſulas derogatorias apponit.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac etiam in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus, necnon quarumvis Eccleſiarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tempus quo hæc obſervantia ligat, declarat.

§. 7. Volumus autem, & pari motu, & auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia ſunt præſentes, lapſis duobus menſibus, qui verò intra Montes octo, & qui ultra ubique locorum degunt, duodecim integrè excurſis, vel aliàs ubi venalium hujus Cæremonialis voluminum notitiam, & facultatem habuerint, ſacras cæremonias & ritus in eodem Cæremoniali præſcriptos, juxta illius modum & normam, in quibuſcumque actibus exercere & obſervare teneantur.

§. 8. Ipſarum autem litterarum exempla manu Notarii publici, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut illius Curiæ obſignata, vel in ipſis voluminibus abſque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impreſſa, eam ubique locorum & gentium fidem faciant, quam præſentes facerent, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 9. 14. Julii.

Datum Romæ apud St. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die decimaquarta Julii 1600. Pontificatus noſtri Anno nono.

Publicatio.

Die nona Auguſti 1600. ſupradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, per me Alexandrum Agazzarium S. D. N. Papæ Curſ.

Jacobus Brambilla Mag. Curſ.

Inſtitutio duorum Novitiatuum, in duobus Conventibus Fratrum Eremitarum St. Hieronymi Congregationis Beati Petri de Biſis, cum licentia recipiendi venientes ad Religionem. Et ambitus prohibitio, cum pœnarum impoſitione.

Alia de hac Congregatione ſcripſi apud Conſtitut. 12. Eugenii IV. Provenit. lib. 1. in Tomo I.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis Filiis Bernardino Veronenſi, Priori Generali, & Antonio Veneruccio Urbinatenſi Vicario generali Ordinis pauperum Eremitarum Sancti Hieronymi Congregationis Beati Petri de Piſis.

Inſtitutio Novitiatuum.

§. 1. ORdinis veſtri conſervationi, & propagationi, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere cupientes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in Conventu St. Sebaſtiani Venetiarum, ubi trigintaquinque Fratres, comprehenſis duodecim Novitiis de familia, manere volumus, ac in Conventu St. MARIÆ Gratiarum Neapolitano, ubi quinquaginta Fratres, comprehenſis ſexdecim Novitiis de familia, ſimiliter manere volumus, Novitiatus veſtri Ordinis prædicti auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium erigimus & inſtituimus.

Licentia recipiendi Novitios juxta formam ſuæ Conſtitut.

§. 2. Vobiſque ut in primo dicto St. Sebaſtiani duodecim, & in ſecundo dicto Conventibus St. MARIÆ Gratiarum ſexdecim Novitios, qui qualitates requiſitas juxta conſtitutionem noſtram, ſuper receptione Novitiorum nuper editam habeant, ac ſervata in omnibus & per omnia dictæ conſtitutionis forma, ad habitum per Fratres veſtri Ordinis geſtari ſolitum recipere, ita tamen ut aliquod ſignum à Profeſſis diſtinctum juxta diſpoſitionem veſtri Capituli generalis gerant, & deinde lapſo probationis anno ad profeſſionem per eoſdem Fratres regulares, emitti conſuetam, admittere liberè & licitè poſſitis & valeatis, auctoritate Apoſtolica & tenore prædictis licentiam & facultatem concedimus & impartimur.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 3. Non obſtantibus prohibitione noſtra noviſſimè facta, conſtitutionibuſque, & ordinationibus Apoſtolicis; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 9. 4. Septemb.

Datum Romæ apud St. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die quarta Septembris, milleſimo ſexcenteſimo, Pontificatus noſtri anno nono.

Subſequitur ambitus prohibitio.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AMbitioſam honorum, & dignitatum cupiditatem Eccleſiaſticos omnes, ſed Religioſos præſertim, qui in humilitatis ſpiritu Deo ſervire tenentur, ita evitare decet, ut ipſi Prælaturas minimè requirere, ſed eas vocati ut Aaron obedienter ſuſcipere, & humiliter adminiſtrare ſtudeant.

Damnatio ambiendi favores extra Ordinem pro Prælaturis acquirendis.

§. 1. Hujus ſiquidem ambitionis malum à Congregatione Beati Petri de Piſis Ordinis Eremitarum Sancti Hieronymi procul abeſſe cupientes, Motu proprio, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes & ſingulos Fratres prædicti Ordinis & Congregationis, cujuſcumque ætatis, gradus, & conditionis, præeminentiæ & litteraturæ exiſtentes, qui nimirum pro quibuſcumque Prælaturis, dignitatibus, muneribus, & officiis, etiam iis quæ obtinent majoribus, in dicta congregatione conſequendis, ſive pro remiſſione pœnarum eis impoſitarum aut aliis quibuſcumque gratiis impetrandis, ad Principum quorumcumque, tàm Eccleſiaſticorum, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, quàm ſæcularium, ac Prælatorum de

gremio dictæ Congregationis non existentium favores recurrerint, eósque requisiverint, vel iis etiam sponte delatis, aut ab aliis etiam insciis ipsis procuratis usi fuerint, vel etiam pactis pollicitationibus, aliísque viis directè vel indirectè, palàm vel occultè, ad dignitates seu officia in congregatione præfata obtinenda aspiraverint, vel aliis minùs legitimis & honestis rationibus ea obtinere procuraverint, illorum complices & fautores, ad quascumque Prælaturas & dignitates, gradus, honores & officia, tàm spiritualia, quàm temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta vel obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ab obtentis Prælaturis, dignitatibus, administrationibus, vel officiis eo ipso privamus, ac privatos voce activa & passiva carere, pœnásque hujusmodi, à nobis tantùm & Romanis Pontificibus successoribus nostris remitti posse decernimus & declaramus; omnes & singulas supradictas pœnas ad eos etiam extendentes, qui ne ex aliquo Monasterio removeantur, sed ut in alterius Monasterii familia deputentur, contrà Capituli, seu Superiorum voluntatem supradictas litteras seu favores, exquirere & obtinere præsumant.

Prohibitio admittendi ambientes, ad officia & dignitates.

§. 2. Quocircà in virtute sanctæ obedientiæ, ac indignationis nostræ, aliísque omnibus prædictis pœnis, dilectis Filiis Visitatoribus, Definitoribus, aliísque Prælatis quocumque titulo nuncupatis, præsentibus & futuris, præcipimus ac districtè mandamus, ne aliquos ullo unquam tempore, præcibus, litteris vel favoribus adducti, seu aliàs ad instantiam, requisitionem, vel contemplationem Principum Ecclesiasticorum vel temporalium, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, aut aliorum quorumcumque extra gremium dictæ Congregationis existentium, ad cujusvis generis Prælaturas, dignitates, officia, administrationes & gradus promovere, vel pœnas aliquas remittere, aut aliam quamcumque gratiam, ut præfertur audeant facere, vel præsumant, immo promovendorum meritis & virtutibus tantum inspectis, quod Dei causam agant memores sint, quo magis puro & sincero corde, nulla privata aut mundana affectione commoti, in electionum negocio procedant.

Annullatio admissionum aliter factarum.

§. 3. Decernentes, electiones & promotiones ad Monasteria, seu quæcumque alia officia dicti Ordinis, sic litteris aut aliis favoribus Principum & Prælatorum quorumcumque, vel aliorum, ut præfertur, extra gremium existentium, eorúmque præcibus aut pollicitationibus, injustè, ac indebitè extortas, seu aliàs quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, invalidásque fore & esse, & adversus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monasteria, seu ad alia quæcumque officia, se eligi aut assumi obtinuerint, per ejusdem Congregationis superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita condignis pœnis, tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici posse & debere. Et ita per quoscumque Judices & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus & ordinationibus, ac dictorum Congregationis, & Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, illis & illorum Superioribus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis concessis, & confirmatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica expressa & individua, non autem per clausulas generales indem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, Motu & scientia similibus, latissimè derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Congregationi & Fratribus, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 5. Ac ut litterarum hujusmodi notitia ad omnes dictæ Congregationis Fratres facilius deveniat, Volumus illas in generalibus & provincialibus dictæ Congregationis Capitulis quotannis publicè legi, ibique lectas omnes sic arctare, acsi legitimè unicuique intimatæ fuissent, illorúmque exemplis etiam impressis manu scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Generalis ipsius Congregationis vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti obsignatis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Jussio hanc Bullam puplicandi in Capitulis.

Datum Romæ apud St. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Decembris, millesimo sexcentesimo, Pontificatus nostri Anno nono.

Dat. P. A. 9. 23. Decemb.

LXXI.

Institutio Congregationis Italicæ, Fratrum Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, separatæ à Congregatione Hispaniæ, cum facultate Novitios extrà Capitulum ad habitum recipiendi.

De hac separatione habes suprà in Constitut. 25. Pastoralis. Ubi videas quæ ibi indicavi.

CLEMENS PAPA VIII.

Edit. An. D. 1600.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ dignitatis culmine meritis licet imparibus, divinà disponente clementia constituti, ad ea nostræ mentis aciem libenter dirigimus, per quæ sacrarum Religionum in Ecclesia Dei, piè sanctóque institutarum, quarum professores vitæ sanctitate & exemplo, ac sacrarum litterarum doctrina, fideli populo ad salutem prodesse student, propagationi, & incremento, quantum cum Domino possumus, intendamus.

Hic Pontif. laudat institutum Discalceatorum, & pro ejus propagatione Concessit, ventum in Urbe quam concessionẽ uti non necessariam oon posui.

§. 1. Alias siquidem cùm in Italia præter Monasterium, seu Collegium Sanctæ Annæ Civitatis Janeusis nullum aliud extaret virorum Monasterium, neque Conventus aut domus Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum nuncupatorum, Nos cupientes Ordinem prædictum (cujus professionis primitivæ regulæ à bo. me. Alberto Patriarcha Hierosolymitano ipsi Ordini præscriptæ, & à fœl. record. Innocentio Papa IV. prædecessore nostro prima Septembris Anno 1248. Pontificatus sui Anno V. confirmatæ, normam tum in Regnis Hispaniarum, tum in Italia diligenter observant, & in utrumque instituti sui finem, priorem scilicet ac potiorem, qui est divina unio per orationem & contemplationem, & posteriorem, qui est salus proximorum, verbo ac opere Sanctorum Prophetarum Eliæ, & Elisæi aliorúmque Sanctorum Patrum, quorum hæredes sunt, vestigiis insistentes incumbunt) in Alma Urbe nostra propagari; unam ejusdem Ordinis domum, apud Ecclesiam Beatæ MARIÆ de Scala nuncupatam in Regione Transtyberim de eadem Urbe, Apostolica auctoritate perpetuo ereximus, prout in nostris desuper in forma Brevis expeditis litteris plenius continetur.

§. 2. Por-

Pro illius erigo in Italia propagatione, erigit Congregationem Italicam ab omni alia separatam.

§. 2. Porrò, cùm præter fide dignorum testimonia, quæ de hujus Ordinis sanctitate ad Nos perlata sunt, Nos ipsi experientia cognoverimus, quantum utilitatis in Ecclesia Dei piis eorum exercitiis, tùm orationibus, mortificationibus, asperitate vitæ, tùm prædicationibus, confessionibus, & Sacramentorum administratione, ad Dei laudem & Christi fidelium animarum salutem quotidiè afferat. Volentes ulteriori ejusdem Ordinis propagationi, quantum cum Domino possumus, opportunè prospicere, Motu proprio & ex certa scientia, ac mera deliberatione, nostris ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, tàm ex prædicta in Urbe per nos erecta, & alia supradictæ St. Annæ Januensis & quibuscumque aliis domibus seu Conventibus in Italia forsan hactenus erectis (quas & quos jam à Congregatione ejusdem Ordinis Hispaniarum per dictas nostras litteras separavimus) quam ex aliis quibuscumque domibus & Conventibus posthac in Italia, & aliis quibusvis, præter Hispaniam locis, ac Regnis erigendis, unam Congregationem Fratrum Carmelitarum Discalceatorum à præfata Congregatione, seu Ordine Hispaniarum, & quibuscumque aliis ejusdem Ordinis Congregationibus seu Provinciis, illarúmque Superioribus & fratribus prorsus distinctam & separatam, nobísque & Apostolicæ Sedi immediatè subjectam, ab uno Præposito cum Definitorum interventu juxta regularia ejusdem Ordinis statuta, regendam & gubernandam, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò erigimus & instituimus.

Cui omnia privilegia concedit, quæ Congregationi Hispan. concessa sunt vel erunt.

§. 3. Ipsique Congregationi sic erectæ, ejusque nunc & pro tempore existentibus, domibus seu Conventibus, ac Superioribus & fratribus, ut quibuscumque privilegiis, indultis, concessionibus, exemptioribus, immunitatibus, prærogativis, favoribus, indulgentiis, & aliis gratiis, tàm spiritualibus quàm temporalibus supradictæ Hispaniarum Congregationi per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos & Sedem Apostolicam quomodolibet, etiam per viam communicationis seu extensionis, aut aliàs quomodocumque concessis, confirmatis, & innovatis, ac in posterùm concedendis, uti, frui, & gaudere possit, sine aliqua prorsus differentia, perinde acsi eidem Congregationi Italiæ, ejusque domibus, Conventibus, Superioribus, & personis nominatim, & æquè principaliter concessæ fuissent.

Monasteriáque extra Hispaniam erigendi dat facultatem. Ad hoc vide infra Constitut. 99. Quoniam.

§. 4. Utque novas domos & Conventus, in quibuscumque Civitatibus, Terris & locis, tàm Italiæ, quàm aliarum extra Hispaniam Provinciarum, ac Regnorum, recipere & erigere valeat; dummodò tamen in quacumque illarum, duodecim Religiosorum numerus ad minus commodè, ali & commorari possit.

Bona etiam stabilia donata vel legata recipiendi.

§. 5. Necnon etiam ut quæcumque bona stabilia & mobilia ipsis domibus ex quibuscumque priorum Christi fidelium eleemosynis, largitionibus, donationibus, successionibus, legatis, & aliis dispositionibus, acquirere & recipere, ac in eorumdem Conventuum & domorum usus & utilitatem convertere possit.

Novitios ad habitum recipiendi, extra Capitula prævia informatione hic descripta. De receptione & educat. Istorum vide infra Constitut. 83. In suprema, cùm ibi not.

§. 6. Et præterea, quia in eadem Congregatione Capitula generalia vel provincialia, juxta constitutiones quotannis non celebrantur, ut in quibuscumque domibus & Conventibus ejusdem novæ Congregationis à Superiore deputandis, Novitii ad habitum per Fratres ejusdem Ordinis gestari solitum, de licentia Commissarii seu Præpositi generalis ejusdem Congregationis (servata tamen in reliquis forma sacrorum Canonum, constitutionúmque Apostolicarum, ac decretorum nostrorum, ipsiúsque Ordinis Regularium Statutorum) dummodò informationes pro Novitiis admittendis receptæ, per vota secreta, per Capitula Conventus in quo hujusmodi Novitii recipiendi erunt, approbentur. Ipsasque informationes, nisi jam alias habeantur, Superior Congregationis vel Conventus aliquibus Fratribus prudentia & zelo Religionis præstantibus recipiendas committat, qui Commissarii illas recipiant de qualitatibus eorum qui recipiendi erunt ex præscripto constitutionum Apostolicarum, & si extra locum Conventus hujusmodi informationes recipiendæ fuerint, idem Superior illas modo præmisso recipiendas aliquibus personis fide dignis committat, recipi possint & valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus, ac licentiam & facultatem opportunas impartimur.

§. 7. Et pro Majori hujus instituti conservatione, in ipsa Congregatione aliquem, etiam Discalceatorum Hispaniæ, aut ab alia quacumque Religione Apostatam, fugitivum vel expulsum recipi posse prohibemus. Quod si secus, scienter vel ignoranter fieri contigerit, receptio & admissio hujusmodi, nullius sit roboris vel momenti, & ipse receptus statim ejici debeat. Apostatas, vel expulsos à Congreg. Hispan. recipi vetat.

§. 8. Nullum præterea hujus Congregationis Religiosum curam aut gubernationem Monialium, etiamsi ejusdem habitus, & regulæ existant, præterquam Monasterii de JESU MARIA Januen. suscipere vel habere permittimus. Monialium curam præterquam Monasterii Januen. prohibet.

§. 9. Ipsius autem Congregationis Italiæ regimini, & prosperæ gubernationi prospicere cupientes, dilectum filium Petrum de Matre Dei, Priorem prædicti Conventus St. MARIÆ de Scala de Urbe ejusdem Congregationis Commissarium generalem, hac vice auctoritate & tenore prædictis, facimus & deputamus, eidémque Congregationem Italiæ prædictam, ejusque domos & Conventus quoscumque erectos, & erigendos, regendi & gubernandi, ac omnia & singula alia, quæ juxta constitutiones Præpositus ac Definitores in eadem Congregatione facere & exercere possent, faciendi & exercendi, ac ubi censuerit, Superiores eligi faciendi, per vota secreta Capituli, Conventus, facultatem & auctoritatem tribuimus. Congregationis regimini Petrum de Matre Dei præficit.

§. 10. At ubi alii duo Conventus jam conditi, ac decenter stabiliti erunt, ad quos condendos specialem licentiam concedimus, omnes Superiores cum eorum sociis & discretis canonicè electis per eundem Petrum ad Capitulum convocari, & juxta constitutiones ad electionem Præpositi & Definitorum Congregationis, & ad reliqua quæ ad Congregationis bonum expedire crediderint, procedi debere, Præpositúmque ritè juxta constitutiones electum eo ipso confirmatum esse, & auctoritatem Commissarii expirare, totámque in Præpositum, juxta tamen constitutiones refundi, statuimus & ordinamus. Qui electis aliis duobus Conventus convocet Capitulum pro electione Præpositi.

§. 11. Sed si ante expletam hujusmodi commissionem prædictus Petrus è vita discesserit, ejus vices Priori antiquiori earumdem domorum gerendas, committimus & demandamus. Eóque interim decedente antiquior Prior succedat.

§. 12. Et ut hujus sacræ vineæ fructus pluribus prosint, Societatem seu Confraternitatem Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo instituendi, eique exercitia juxta constitutiones præscribendi, personásque in eandem Confraternitatem admittendi, Congregationis Commissario aut Præposito facultatem impartimur. Facultas erigendi Confraternitates. Ad hoc vide etiam infra Constitut. 115. Quacumque.

§. 13. Decernentes præsentes litteras nullo umquam tempore, de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu, etiam ex eo quod quicumque interesse habentes vocati non fuerint, notari, argui, impugnari, aut ad terminos juris reduci, seu in jus vel controversiam revocari posse. Sicque per quoscumque Judices & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi Clausulæ præservativa.

facultate, & auctoritate, ubique judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogat.

§. 14. Non obstantibus piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostris, qua cavetur expressè, nequi Fratrum Mendicantium Professores loca ad inhabitandum recipere, seu recepta mutare audeant aut præsumant absque dictæ Sedis licentia speciali, de prohibitione hujusmodi expressam mentionem faciente, ac aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 15. Volumus autem ut harum litterarum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 9. 13. Novemb.

Datum Romæ apud St. Petrum sub Annulo Piscatoris, die decimatertia Novembris, 1600. Pontificatus nostri Anno nono.

LXXII.

Privilegia pro Agricultoribus in agro Romano. Et prohibitiones, ne Barones bannimenta circa Agriculturam promulgent, vel subditos impediant extra eorum Statum, alienos agros conducere, colere, & seminare.

Quoad clericos in Terris propriis agriculturam facientes; de quibus specificè loquitur hæc Bulla, vide infrà Constitut. 18. Pauli V. In eminenti. Ubi eorum bona à spoliis magis præservantur. Et circa privilegia omnium artem Agriculturæ exercentium, attende Constitut. ejusdem Pauli V. num. 48. Pastoralis.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus Constitut.

INter multiplices Pastoralis muneris nostri curas & sollicitudines, ea nobis præcipuè cordi est, ut Alma Urbs nostra, ad quam quotidiè tamquam ad Principis Apostolorum Sedem, & communem omnium fidelium patriam, ac parentem, Nationes omnes confluunt, & quam Nos omnibus commodis & ornamentis augere studemus, non solùm rei frumentariæ inopia nequaquam vexetur, sed uberiore potiùs copia (quandoquidem agri illius ubertas id præstare potest) jugiter perfruatur. Verùm considerantes Annonæ difficultates, quas ab aliquibus annis citra perpessa est, & nunc etiam patitur, & quibus Nos maximo, etiam nostro & Cameræ Apostolicæ dispendio occurrere non recusavimus, non tantum ex annorum sterilitate, & superioribus causis, quantum ex hominum culpa & negligentia provenisse, eò magis angimur & afflictamur. Cùm sicut accepimus, uberrimum, & pernecessarium Agriculturæ exercitium in Urbis Territorio & districtu, locisque finitimis paulatim negligi, seu potiùs deseri cæptum sit. Ita ut ubi priùs vigente Agricultura, non modò ipsi Urbi necessarium frumentum suppetebat, verùm etiam ad externas Nationes ingenti privatorum lucro, & non modico Cameræ nostræ emolumento transmittebatur. Nunc verò cultivatione cessante externum frumentum magno pretio & difficultate, ab aliis conquirere, illudque etiam per mare vehendum expectare, & nonnunquam Urbis famem, ventorum arbitrio non minori dedecore quàm periculo, metiri necesse est.

Sixti IV. Julii II. Clem. VI. & Pii V. constitutionum innovatio: Cùm limitatione quod Domini Casalium non cogantur locare.

§. 1. Cui quidem malo quantum in Nobis est occurrere, & nobilem ac fructuosam Agriculturæ artem, in agro Romano restituere ac renovare cupientes, & ut omnes Tenutarum & Casalium Domini, necnon quicumque Agricultores & Coloni, spe lucri ad colendum & serendum alliciantur, Prædecessorum nostrorum Sixti IV. Julii II. Clementis VII. Pij V. & aliorum Summorum Pontificum vestigiis inhærentes. Motu proprio &c. ex certa nostra scientia & de Apostolicæ potestatis plenitudine, dictorum Prædecessorum nostrorum litteras, in favorem rei frumentariæ, & Artis Agriculturæ editas, quorum tenores hic pro expressis, & de verbo ad verbum insertis & registratis haberi volumus in his, quæ præsentibus nostris non adversantur, & quæ usu recepta fuerunt, ita ut Domini Casalium & Tenutarum cogi non possint ad illa vel illas, in totum seu in partem ad quotam, seu aliàs locare, prout in dictis eorumdem Prædecessorum litteris continetur, sed liberum sit ipsis Dominis de illis ad libitum disponere confirmantes & innovantes.

Agricultores in agro Romano possint certo modo & tempore, de Statu Ecclesiastico frumentum extrahere.

§. 2. Statuimus & ordinamus, quod omnes, tàm cives quàm forenses, Agricultores, Mercatores & Coloni, qui tàm in propriis quàm alienis & conductis Terris, Tenutis, possessionibus & Casalibus in Territorio & districtu Urbis, necnon Latii, Campaniæ & Maritimæ Provinciis existentibus Agriculturam, & sementem fecerint, singulis annis, quibus pretium, & valor frumenti communiter in Urbe per ipsos Agricultores & mercatores vendendi à tempore messis & recollectionis, usque ad Callend. Martii cujuslibet anni summam juliorum sexaginta in singula rubra non excesserit, possint & valeant quartam partem totius frumenti per eos eodem anno recollecti, deducto tamen semine, ad quævis loca præter infidelium, & S. R. E. hostium, terra marique libere extrahere & asportare, seu extrahi & asportari facere; & hoc etiam intelligi volumus de frumento, quod Domini & locatores Tenutarum à Conductoribus receperint & exegerint, pro quota responsione; quatenus tamen dictas Tenutas, Terras, & Casalia, ad quotam frumenti ex eis recolligendi, & non aliàs locaverint; dummodò tamen dicta quota quartam partem non excedat. Locatores verò, qui aliter quàm ad quotam terras locaverint, extractionis beneficio pro frumento per eos exigendo frui minimè possint. Dictæ autem extractionis licentia, de mense Martii cujuslibet anni & non priùs concedi debeat per litteras patentes Cardinalis Camerarii pro tempore existentis juxta solitum, & solutis Cameræ nostræ Apostolicæ Juliis tribus pro quolibet rubro. Si autem per nos vel successores nostros, Camerarium, aut Annonæ Præfectos, ex quavis causa dicta licentia impediri contigerit, teneatur ipsa Camera eisdem Agricultoribus, seu Dominis Tenutarum pro interesse dicti impedimenti summam juliorum sex pro quolibet rubro solvere, liberè & absque ulla prorsus exceptione; dummodò tamen totum eorum frumentum ad Urbem conduxerint, seu licentiam obtinuerint illud extra Urbem dimittendi, & sub obligatione ad Urbem conducendi, & data nota summæ, & loci, ubi dictum frumentum repositum fuerit. Teneantur etiam ipsi Agricultores & Coloni infrà mensem post completam sementem, singulis annis in actis Annonæ Notarii veram quantitatem & locum sementis quam quisque fecerit denunciare, alioquin privilegiis & beneficio præsentium litterarum nostrarum minimè perfruantur.

Tu attende Bullam S. D. N. Pauli v. 48. 8.

Barones & alii liberè permittant eorum Vassallos, extra eorum Status, aliorum agros colere, & cum animalibus inservire.

§. 3. Et ut Agriculturæ exercitium omnibus liberum sit, & Agricultorum & Colonorum numerus non modò non diminuatur, sed potiùs augeatur. Statuimus & ordinamus quòd omnes & singuli Baronum, Principum, & Domicellorum quorumcumque S.R.E. subjectorum subditi & Vassalli, quascumque Terras, prædia, possessiones, & Casalia eis bene visa, etiam extra Statum & Territorium eorundem Dominorum, per se vel alios colere, laborare & seminare, seu etiam aliis ad colendum & seminandum inservire, dictasque terras, possessiones & casalia, ad effectum colendi &

Ampliavit S. D.N.Paul.V. cit. in rubr.

sem-

seminandi ad quotam ut suprà, seu aliàs conducere, & in eis Artem Agriculturæ exercere liberè & licitè valeant. Nullúsque ex dictis Baronibus, Domicellis, & aliis quacumque dignitate, tàm temporali quàm Ecclesiastica præfulgentibus etiamsi S. R.E. Cardinales fuerint, ac etiam Communitates, dictos eorum Vassallos, Subditos & Colonos, quavis causa, directè vel indirectè per se vel alios, sub amissionis, & privationis feudorum, & Statuum, aliísque nostro, & successorum nostrorum arbitrio infligendis pœnis audeat, vel præsumat cogere, impedire vel prohibere, ne possint quascumque alias terras, possessiones & Casalia, etiam extra eorum Statum, & Jurisdictionem conducere, colere & seminare, seu aliis etiam conventa mercede etiam cum eorum bobus, & animalibus inservire, etiam sub prætextu quorumcumque suorum seu Castrorum, Civitatum & Terrarum eisdem subjectarum privilegiorum, statutorum, ordinationum, usuum & consuetudinum etiam antiquissimarum, seu Juramentorum eorumdem Vassallorum; quæ omnia tamquam contra publicam utilitatem inducta tollimus & abrogamus, eosdémque Vassallos quibuslibet juramentis ad effectum præfatum absolvimus & liberamus. Conventiones autem & pacta, quæ inter ipsos Dominos, & Vassallos in consignatione, seu assignatione Terrarum intercesserunt, dummodò justa sint & reciproca, & ex causa verè onerosa, quæ ipsi Domini in Camera Apostolica deducere & exhibere teneantur infrà mensem à die publicationis præsentium, observari debeant.

Bannimenta circa Agriculturam non faciant.

§. 4. Volentes etiam, quòd omnia edicta proclamata, ordinationes & bannimenta, quæ ipsi Barones, Principes & Domicelli ad Annonam, & Agriculturam pertinentia, & illam quomodolibet concernentia hactenùs fecerint, teneantur illa Cardinali Camerario nunc & pro tempore existenti exhibere, & in futurum nulla edicta, ordinationes, & bannimenta ad Annonam, & Agriculturam pertinentia, sub antedictis, ac etiam nullitatis & invaliditatis pœnis, facere possint.

Clerici in Terris propriis Agriculturam licite exercere possint.

§. 5. Statuimus etiam, quòd Clerici, in Casalibus tamen propriis & non conductis, possint dictam Artem Agriculturæ per se vel alios exercere, & exerceri facere, nec eis vel eorum hæredibus per Cameram Apostolicam, seu illius Ministros objici, aut imputari possit, quod illicitam negotiationem fecerint, aut spoliis aliqua ex causa præfata subjaceant. Declarantes dictam Artem Agriculturæ etiam ipsis Clericis in eorum Casalibus licitam, & permissam.

Vituli nascituri in mense Martii, Aprilis & Maii pro tertia parte alantur.

§. 6. Et quia propter Artis Agriculturæ præfatæ intermissionem & desuetudinem, boves apprimè cultivationi necessarii defecerunt, ut quantò citiùs eorum numerus ad necessariam quantitatem, & copiam augeatur & reducatur, Volumus & mandamus, quòd omnes, qui habent Armenta seu Massaritias Vaccarum, teneantur alere seu ali facere tertiam partem omnium Vitulorum, qui in mense Martii, Aprilis & Maji quolibet anno nascentur, tàm marium, quàm fæminarum pro æquali portione.

Boves aratorii & Juvenci non mactentur.

§. 7. Et nullus macellarius Juvencos, seu Boves aratores, & qui apti sint ad arandum, nec etiam Vaccas nisi rejiciendas (quas vulgò Cacciatore nuncupantur) seu veteres, & quæ pro massaria inutiles sint, macellare possit sub amissionis dictorum animalium, vel eorum pretii, seu aliis arbitrio Camerarii, vel Præfecti Annonæ infligendis pœnis; & si Macellarii emerint Boves veteres, qui ad arandum ampliùs apti minimè reputentur, aliquis tamen illis ad arandum uti velit, teneantur Macellarii tales Boves eisdem pretio convento vel soluto, tradere & relaxare, & Dohanerii tàm Bovum quàm Vaccarum prædictarum, Gabellam recipere & exigere minimè valeant, sub amissionis dictæ gabellæ, aliísque arbitrio Camerarii, seu Annonæ Præfecti infligendis pœnis.

Et de districtu non extrahantur.

§. 8. Ac insuper prohibemus, ne extra Territorium, & districtum Urbis, Boves & Juvenci etiam bubalini absque licentia extrahi possint, sub amissionis dictorum Animalium per quoslibet extrahentes, & pro qualibet vice incurrendis pœnis.

Decretum irritans.

§. 9. Sicque & non aliter per quoscumque Judices, &c. sublata, &c. judicari & definiri debere, irritum & cæt. decernimus.

Executores hujus Constitut. deputantur.

§. 10. Mandantes dilectis filiis Camerario, & Annonæ Præfecto, & eorum cuilibet insolidum, ut præsentes nostras litteras publicari, & ab omnibus inviolabiliter observari faciant. Dantes eis in præmissis & circa ea plenam & omnimodam, & eam, quam Nos ipsi habemus, facultatem & potestatem, declarandi & decidendi, si quid in præsenti nostra Constitutione, declaratione & definitione opus esse videbitur, necnon quæcumque edicta, seu bannimenta pro præmissorum observatione, & executione necessaria & opportuna faciendi & publicandi.

Clauf. derog.

§. 11. Non obstantibus Constitutione & ordinationibus Apostolicis, necnon Urbis, Civitatum, Terrarum, Oppidorum & Villarum quarumcumque juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, reformationibus & decretis; privilegiis quoque & indultis Apostolicis, Communitatibus, Universitatibus, Baronibus, ac aliis præfatis à dicta Sede Apostolica vel à nobis forsan concessis. Quibus omnibus etiam si de illis, &c. illorum tenores, &c. illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præfatum specialiter & expressè derogamus; cæterísque contrariis quibuscumque.

Sola sign. sufficit.

§. 12. Volumus etiam quòd præsentium sola Signatura etiam sine data & registratura sufficiat, & tàm in judicio quàm extra, regula contraria non obstante, plenam fidem faciant, & nihilominùs litteræ tàm in forma brevis, sub Annulo Piscatoris, quàm sub Plumbo cùm clausulis necessariis & opportunis, in amplissima forma expediri valeant.

Papæ subscr.

Placet Motu proprio H.

Publ. Pontif. An. 9. die 4. Decemb.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1600. *Indict.* 13. *die vero* 4. *mensis Decembris Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus nono. Suprà dictus Motus proprius affixus, & publicatus fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis & consuetis Urbis, per me Christophorum Fundatum Cursorem Apostolicum.*

Gaspar Bompiedi Magister Curs.

LXXIII.

Institutio Collegii Scholarium nationis Scotiæ in Urbe, piè in orthodoxa fide, bonarum artium studiis instruendorum, cum redditituum assignatione.

Edita A. D. 1600.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis Studium, quod inventus exterarum nationum præsertim hæreticorum, in Urbe pie in fidei cultu instruatur.

IN supremo militantis Ecclesiæ solio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, summa Redemptoris nostri benignitate constituti, ad ea per quæ non solùm Urbis nostræ sed exterarum quoque nationum, præsertim hæreticorum, & impiorum hominum pravitate, ab orthodoxæ fidei semitis aberrantium, juventus in pietate ac optimis moribus & disciplinis, ipsiusque fidei cultu educari & instrui, necnon congruis redditibus ad vitæ subsidium, & necessitatum suarum sublevamen consoveri valeant, libenter intendimus, ac in his pastoralis officii nostri curam & sollicitudinem, etiam per unionis beneficiorum Ecclesiastico-

rum ministerium, vel aliàs prout rerum & temporum ratio postulat, favorabiliter interponimus.

Designatio loci in quo Collegium alumnorum Regni Scotiæ in Urbe institui possit, ad profectum animarum dictæ nationis.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus Monasteriorum St. Heliæ de Melicania St. Benedicti, vel alterius Ordinis, Militensis diœcesis, quod beatæ memoriæ Innicus Episcopus Portuensis Cardinalis de Aragona nuncupatus, ex concessione & dispensatione Apostolica in commendam ad ejus curam dum viveret obtinebat, commenda hujusmodi per obitum dicti Innici Episcopi & Cardinalis, qui nuper apud Sedem Apostolicam debitum naturæ persolvit, cessante, adhuc eo quo ante commendam ipsam vacabat modo, vacaverit & vacet ad præsens, ac in Scotiæ Regno, quod nobilissimum existit, & inter prima quæ fidem prædictam susceperunt numeratur, jampridem hæresi labefactato non desint Christi fideles, qui summis conflictati calamitatibus, fidem ipsam tamen retineant, & plerique ex eodem Regno proscripti, & relegati sub obedientia & devotione S. R. E. persistentes, ad Urbem prædictam limina SS. Apostolorum visitandi, dictámque Sedem amplectendi & recognoscendi gratia, confluere soleant. In ipsa vero Urbe nullus adhuc peculiaris locus, ad puerorum & adolescentium nationis Scotiæ hujusmodi, qui parentibus orbati, aut à patria exules, vel bonis suis spoliati, necessario subsidio & spirituali pabulo indigent, receptionem & educationem atque in pietate & Christiana Religione, necnon bonarum litterarum studiis instructionem constitutus reperiatur, ædes autem è conspectu Ecclesiæ Beatæ MARIÆ de Constantinopoli nuncupatæ, regionis Trivii de dicta Urbe, juxta viam publicam à duobus, & domum dilecti Filii Michaelis Sebastiani incolæ ejusdem Urbis consistentes, & ad Cameram Apostolicam spectantes, quas dilectus filius Andreas de Spinosa familiaris continuus commensalis noster ad præsens inhabitat, pro instituendo ibidem Collegio ad usum & receptionem puerorum & adolescentium prædictorum inservire possint. Nos fœl. rec. Cælestini, & Honorii, aliorúmque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, qui præcipuam hujus nationis curam habuerunt, vestigiis inhærere, ac insigne pietatis opus hujusmodi promovere volentes, & sperantes omninò futurum, ut ipsius Collegii alumni tractu temporis multiplices fructus, in dicto Regno ad animarum salutem producere, ac etiam eliminata hæresi, collapsum fidei prædictæ cultum, & avitam Religionem in sua patria restituere debeant.

Institutio dicti Collegii nationis Scotiæ.

§. 2. Motu proprio, non ad ipsius Nationis, vel alterius pro ea nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, ac ex certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, in ædibus prædictis unum Collegium, Nationis Scotiæ nuncupandum, in quo juvenes & adolescentes ejusdem Nationis, ad id idonei recipi, bonísque moribus ornari, ac vera pietate, sanáque doctrina, & reliquis Christiano homine dignis virtutibus instrui debeant, Apostolica auctoritate perpetuò erigimus & instituimus.

Assignatio dotis.

§. 3. Illíque sic erecto & instituto pro congrua ejus dote, ac commoda illius Rectoris, Oeconomorum, Magistrorum, Præceptorum & Scholarium in eo pro tempore existentium sustentatione, Monasterium prædictum, quod cura animarum & Conventu caret, ac cujus & illi forsan annexorum fructus, redditus & proventus, centum & quinquaginta ducatorum auri de Camera secundum communem extimationem valorem annuum, ut etiam accepimus, non excedunt quovis modo, quem etiam si ex illo quævis generalis reservatio, etiam in corpore juris clausa resultet, præsentibus haberi volumus pro expresso, & ex cujuscumque persona, seu per liberam cessionem cujusvis de illius regimine & administratione in Romana Curia vel extra eam, etiam coram Notario publico & testibus sponte factam vacet, etiam si tanto tempore vacaverit quòd ejus provisio juxta Lateranensis statuta Concilii, ad Sedem prædictam legitimè devoluta existat, & illa ex quavis causa ad Sedem eamdem specialiter vel generaliter pertineat, ac de illo consistorialiter disponi consueverit seu debeat, necnon super eisdem regimine & administratione inter aliquos lis, cujus statum etiam præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa (dummodò tempore datuæ præsentium prædicto Monasterio de Abbate provisum aut illud alteri commendatum canonicè non existat) cum annexis hujusmodi, ac omnibus juribus, membris & pertinentiis suis, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuò unimus, annectimus & incorporamus. Ædes verò prædictas similiter cum adjacentiis ac juribus & pertinentiis suis universis, necnon unam vineam propè & extrà portam St. Sebastiani etiam de Urbe juxta bona dilectorum filiorum Actilii Lucii Medici, & Petri Bolaelis ac Antonii Mariæ de Frascato, seu forsan alios veriores confines positam, & olim ad quondam Hugonem Grephenge, nunc verò dictam Cameram spectantes, ab ipsa Camera eisdem auctoritate & tenore similiter perpetuò separamus & dismembramus, illásque sic separatas & dismembratas, necnon quamcumque aliam rem, proprietates, & bona dicto Collegio per quoscumque quomodolibet donanda, elargienda, eidem Collegio auctoritate & tenore similibus pariter perpetuò donamus, concedimus, applicamus & appropriamus. Ita quòd liceat ipsius Collegii Rectori, Alumnis, Magistris, Præceptoribus & Scholaribus pro tempore existentibus, corporalem, realem & actualem dicti Monasterii illiúsque regiminis & administrationis, ac annexorum, juriúmque membrorum & pertinentiarum, necnon domus, vineæ, proprietatum, & aliorum bonorum prædictorum possessionem per se vel alium seu alios eorum ac ejusdem Collegii nominibus propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, fructus quoque, redditus, proventus, jura, obventiones & emolumenta ex eis provenientia quæcumque percipere, exigere, levare, recuperare, locare & arrendare, ac in eorum communes ipsiúsque Collegii usus & utilitatem convertere, Diœcesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita.

Receptio sub protectione Sedis Apostolicæ, cum exemptione à jurisdictione & superioritate quorumcumque Judicum & Officialium, solutioneque quorumcumque gabellarum, &c.

§. 4. Et insuper Collegium prædictum, illiúsque Rectorem Oeconomos, Magistros, Præceptores & Scholares, pro tempore in eo existentes, illorúmque domesticos, Officiales & Ministros, necnon ipsius Collegii bona mobilia & immobilia, præsentia & futura, cujuscumque qualitatis & quantitatis existentia, àctàm in dicta Urbe quàm extrà eam ubicumque locorum consistentia, ab omni jurisdictione, dominio, superioritate & potestate pro tempore existentium Vicarii, Senatoris, Conservatorum & Reformatorum dictæ Urbis, ac Ordinariorum locorum, aliorúmque Judicum & Officialium quorumcumque in ipsa Urbe, vel aliàs ubicumque constitutorum; necnon idem Collegium in propriis suis bonis & rebus ac dicti Collegii ratione, scholares personásque in eo degentes, ac alios cum ipso contrahentes, ab omnibus & singulis Portarum Molendinorum farinæ, trium pro centenario, ac quatuor Juliorum pro quolibet vehvini solvi solitorum, aliísque datiis, pedagiis, vectigalibus, angariis, ac terræ marísque gabellis, Dohanis, bollettinis, & quibuscumque aliis oneribus ordinariis & extraordinariis, hactenùs quomodolibet impositis, & in posterùm quandocumque quavis occasione vel causa etiam de necessitate exprimenda imponendis, etiam ad instar exemptionis dilectorum filiorum Clericorum dictæ Cameræ, etiam ratione Ripæ, Ripettæ, Dohanæ Terræ & Grasciæ, etiam Urbis prædictæ, necnon carnium, vini, granorum, pannorum, lini, lanæ, serici, librorum, cartarum, & aliarum quarumcumque rerum ad humanum victum & vestitum necessariarum, ex toto Statu nostro Ecclesiastico, & quibuscumque aliis locis extra dictum Statum consistentibus,

ad dictum Collegium tàm per terram, quàm per mare & aquam dulcem & aliàs quomodolibet conducendarum, ac etiam jam ad Urbem ipsam conductarum, & in ea existentium, ac pro eodem Collegio in magna seu parva quantitate tàm inBarcis quàm in Magazenis & aliàs ubilibet emendorum, auctoritate & tenore prædictis itidem perpetuò eximimus & liberamus, ac sub St. Petri & dictæ Sedis atque nostri protectione suscipimus, nobísque & eidem Sedi immediatè subjicimus.

Concessio omnium privilegiorum &gratiarum, quibus gaudent studium generale Urbis, & Collegia nationis Germanicæ, Anglicæ & Græcæ in eadem Urbe instituta.

De studio Urbis vide institutionem suprà in Bonifacii VIII. Constitut. 9. In supremæ, fol. 159. lib. 1. De dictis autem Collegiis institutiones vide suprà inConstitut. Gregorii XIII. num. 14. 20. & 42 lib. 4. T. 2.

§. 5. Prætereà, Collegio, illiusqueRectori, Scholaribus, Præceptoribus, Magistris, Oeconomis, officialibus, Ministris, & personis prædictis, ut quibuscumque privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, gratiis & indultis, quibus studium generale dictæ Urbis, necnon alia Germanicæ, Anglicæ, & Græcæ Nationum Collegia, in ipsa Urbe instituta, illorumque Rectores, Scholares, Præceptores, Magistri, Oeconomi, Officiales, Ministri, & personæ quovis modo utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter in omnibus & per omnia uti, potiri & gaudere valeant, eisdem auctoritate & tenore etiam perpetuo concedimus & indulgemus. Districtius quoque inhibemus Vicario, Senatori, Conservatoribus, & Reformatoribus Urbis, ac Rectori Studii hujusmodi, aliisque Judicibus, Officialibus, Præsidentibus & Clericis, prædictis, necnon pro tempore existenti S. R. E. Camerario, & quibusvis Commissariis ad exactionem decimarum, aliorúmque onerum prædictorum pro tempore deputatis, ne quarumvis literarum eis sub quibuscumque tenoribus & formis concessarum prætextu, Collegium per præsentes erectum, illiúsque Rectorem, Scholares, Præceptores, Magistros, Oeconomos, Officiales, & Ministros hujusmodi seu eorum aliquem, in præmissis quovis modo molestent aut molestari permittent.

Deputatio Camilli Cardinalis Burghesii in Protectorem dicti Collegii, cum facultatibus hic relatis.

§. 6. Ut autem ipsius Collegii per præsentes erecti conservationi bonoque regimini tàm in his quæ ad institutionem & disciplinam, quam quæ, ad victum vestitum aliáque hujusmodi necessaria pertinerent, opportune consulatur, dilectum filium nostrum Camillum tt. SS. Joannis & Pauli Presbyterum Cardinalem Burghesium nuncupatum ejusdem Collegii per præsentes erecti Protectorem & defensorem, cujus consilio & ope omnia supradicta ac alia quæcumque ad eosdem in ipsum Collegium per præsentes erectum, admittendos, retinendósque Scholares spectantia, ac aliàs quomodolibet necessaria agantur, statuantur & ordinentur, constituimus & deputamus; ac Camillo Cardinali, & pro tempore existenti Protectori prædicto pro ejusdemCollegii per præsentes erecti, illiúsque personarum, bonorum, rerum, jurium tàm spiritualium quam temporalium salubri directione & conservatione, Rectores, Præceptores, Magistros, Oeconomos, Advocatos, Procuratores cæterósque Ministros & Officiales in eo deputandi & amovendi, ac loco amovendorum alios sufficiendi, necnon statuta, ordinationes & decreta quæcumque licita tamen & honesta sacrisque Canonibus & decretis Concilii Tridentini ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, faciendi & edendi, atque illa quoties pro eorum & temporum qualitate seu aliàs expediens videbitur immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, & etiam alia ex integro condendi; quæ postquam immutata, correcta, reformata, & condita fuerint, eo ipso dicta Apostolica auctoritate confirmata & approbata sint & esse censeantur, ac ab omnibus ad quos pro tempore spectabit & sub pœnis in contravenientes statuendis observari debeant, plenam liberámque facultatem tribuimus.

Appositio clausularum præserva-

§. 7. Decernentes præmissa omnia & singula ac præsentes litteras nullo unquam tempore etiam pro eo quod causæ propter quas hæc omnia facta sunt, coram dicto Vicario, vel quocumque alio examinatæ, verificatæ, & approbatæ, ac quicumque interesse habentes ad ea vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, sive alias quibuscumque causis, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus vel controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci posse, neq; sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per nos & successores nostros Roman. Pont. pro tempore existentes, ac Sedem eandem, sub quibuscumque verborum formis & expressionibus, ac cum quibusvis clausulis & decretis pro tempore quomodolibet factis comprehendi, vel confundi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub posteriori data per Rectorem, Oeconomos, Magistros, Præceptores, Scholares, & alios Ministros Collegii per præsentes erecti hujusmodi pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere debere, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera prædicta juxta constitutionem piæ mem. Pii Papæ IV. etiam prædecessoris nostri desuper editam, aut aliàs quandocumque præsentandum, insinuandum & registrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas esse, sed omninò valere, acsi constitutio prædicta & alia contraria minimè emanassent. Sicque per quoscumque Judices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quivis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritum quoq; & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter contigerit attentari.

tivarum hujus institutionis Collegii.

Deputatio executorum hujus const.

§. 8. Quocircà dilectis filiis causarum Curiæ dictæ Cameræ Generali Auditori, ac Archidiacono Ecclesiæ Militensi ac Vicario venerabilis Fratris nostri Episcopi Milciensis in spiritualibus generali, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Protectoris, Rectoris, Oeconomorum, Scholarium, Magistrorum, Præceptorum, Officialium & Ministrorum Collegii per præsentes erecti hujusmodi pro tempore existentium, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis auxilio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes & in eis contenta hujusmodi ab omnibus ad quos spectat & pro tempore spectabit, firmiter observari. Ipsósque, Protectorem, Rectorem, Oeconomos, Scholares, Præceptores, Magistros, Officiales & Ministros illis pacifice frui & gaudere, non permittentes illos vel eorum quempiam desuper quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super hoc habendis servatis processibus, sententias, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Derogatio quorumcumque contrariorum.

§. 9. Non obstantibus Pii prædecessoris hujusmodi & aliis præmissis, & quatenus opus sit nostra de unionibus committendis ad partes vocatis quorum interest, & exprimendo vero valore etiam beneficii cui aliud unitur, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus à jure permissis fieri prohibentis, & rec. me. Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri, qua cavetur ne quis extra suam Civitatem vel Diœcesim nisi in certis

expres-

expressis casibus, & in illis, non ultra unam dietam à fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices à dicta Sede deputati extra Civitatem vel Diœcesin, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii vel aliis vices suas committere audeant vel præsumant, ac in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodò ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis ac in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis, specialibus vel generalibus constitutionibus, ordinationibus, necnon Monasterii & Ordinis, ac Urbis, & Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, illis, necnon Vicario, Senatori, Conservatoribus, Reformatoribus, ordinariis judicibus, Officialibus, Camerario, Præsidentibus, ac Clericis prædictis, ac quibusvis Dohaneriis, Commissariis, & aliis personis ad executionem Pedagiorum aliorúmque onerum hujusmodi pro tempore deputatis, necnon dilectis filiis Populo Romano, ac quorumcumque locorum Communitatibus, Universitatibus & hominibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis & innovatis, quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus; contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Proviso tamen quòd propter unionem, annexionem & incorporationem hujusmodi, Monasterium, prædictum in spiritualibus non lætatur, & in temporalibus detrimenta non substineat, sed ejus congrue supportentur onera consueta. Nulli ergo omnino, &c.

Datum Romæ apud St. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1600. Non. Decembris, Pontificatus nostri Anno nono.

LXXIV. Ordinationes circa accessum Regularium, in Japonicas, & adjacentes Chinæ, & Indiæ Orientalis Insulas, prædicandi aut docendi causa.

Edita An. D. 1600.

CLEMENS PAPA VIII.

Universis & singulis præsentes litteras inspecturis, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Onerosa Pastoralis officii cura, meritis licet imparibus, nobis divina dispositione commissa postulat, ut non solum ad proximos, sed etiam ad remotissimos Orbis Terræ populos, mentis nostræ aciem dirigentes, quæ ad illorum salutem, & Christianæ Religionis propagationem pertinent, diligenter prospiciamus.

Gregorius XIII. Religiosos Societatis Jesu, & non alios, ad Provinciam Japonum proficisci jussit, prædicandi aut docendi causa.

§. 1. Alias siquidem, postquam Christi nomen, & Evangelium in extremis omnium Terrarum Insulis, Regionibus, & Provinciis Japonum annunciari, earúmque populi pulsa Ethnicæ superstitionis, atque errorum caligine, Christianæ veritatis, ac fidei lumine illustrari cæperant, fœl. rec. Gregorius XIII. prædecessor noster considerans, nullos verbi Dei prædicatores, præter Religiosos Societatis Jesu, ad Regiones & Provincias prædictas penetrare, illósque solos dictis Nationibus ejusdem veritatis, ac fidei amplectendæ auctores, Præceptores, ac veluti parentes fuisse. His & aliis etiam tunc expressis causis adductus, omnibus Patriarchis & Episcopis, etiam Provinciæ Chinæ & Japonis, sub interdicti Ecclesiastici, & suspensionis ab ingressu Ecclesiæ, ac Pontificalium exercitio, aliis verò Sacerdotibus Clericis & Ministris Ecclesiasticis, tàm sæcularibus quàm cujusvis Ordinis regularibus, cujuscumque status, gradus, ordinis & conditionis existerent, sub excommunicationis majoris pœnis ipso facto incurrendis interdixit, & inhibuit, ne ad easdem Regiones & Provincias Japonicas Evangelii prædicandi, vel doctinam Christianam docendi, aut Sacramenta administrandi, aliave munia Ecclesiastica obeundi causa, sine sua, & Sedis Apostolicæ expressa licentia proficisci auderent, prout in ipsius Prædecessoris desuper in forma Brevis sub Dato Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 28. Januarii, Anno Domini 1585. Pontificatus sui Anno XIII. confectis litteris plenius continetur.

Eorum tamen multitudine aucta, dictorum religiosorum numerus non satisfacit.

§. 2. Cùm autem, sicut ex charissimi in Christo Filii nostri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici relatione nuper intelleximus, tàm Chinæ & Japonum, quàm aliæ illis vicinæ, & adjacentes Insulæ, Regiones, & Provinciæ, ac finitima Regna Indiæ Orientalis amplissima, & populis refertissima sint, ac pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & spiritualibus alimentis fovenda, plures operarii, ac Ministri necessarii sint, quàm ex sola supradictorum Religiosorum Societate Jesu haberi possint, & idcircò operæ pretium esse videatur, etiam aliorum Ordinum, præsertim Mendicantium professores doctrina insignes & vita ac moribus probatos, ad dicta munera obeunda illuc destinari, ut auctis ibidem agri Dominici cultoribus, ipsi etiam Christianæ Religionis fructus augeantur.

Hic ideo Pontif. religiosos omnium Ordinum Mendicantium ad prædicta munera accedere posse indulget, habita à Superioribus suis licentia.

§. 3. Nos pro officii nostri debito super præmissis providere volentes, dictarumque Gregorii prædecessoris litterarum tenores præsentibus pro expressis habentes, omnibus & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, Ministris seu Prioribus generalibus, nunc & pro tempore existentibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, concedimus & impartimur, ut cùm necessitas postulaverit, quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis Religiosos, quos nimirum ad prædicta officia, & ministeria idoneos, & utiles fore in Domino judicaverint, per Lusitaniam dumtaxat, & suscepta inde navigatione in Indias, & Civitatem Goam, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes transmittere, & tàm ipsi sic transmittendi quàm alii supradictorum Ordinum Religiosi in eisdem Indiarum partibus existentes, & ad hoc munus obeundum à suis Magistris, Ministris vel Prioribus generalibus, seu aliis Superioribus electi & approbati, tàm ad Japonicas prædictas, quàm ad alias proximas & adjacentes, etiam Chinæ & finitimorum & Terræ Firmæ Indiæ Orientalis Insulas, Regiones & Provincias accedere.

Superiores autem Missiones istas utiles esse curent.

§. 4. Monentes eosdem Ordinis Mendicantium Magistros, Ministros seu Priores generales, Missiones hujusmodi ita per eos fieri debere, ut futuræ sint utiles, & fructuosæ ad infidelium conversionem, & Christianæ fidei propagationem, absque ulla ministrorum inter se contentione, quæ ipsos infideles à conversionis proposito avertat, & conversis scandali materiam præbeat.

§. 5. Ipsi

Missi vero, narrata hic observent.

§. 5. Ipsi verò Religiosi, cùm ad Provincias, & loca assignata pervenerint, in illis obedientiæ suorum Superiorum, juxta eorum Regulas, & Constitutiones subjecti permanere, ibique verbum Dei prædicare, & Sacramenta administrare debeant, sub obedientia tamen circa prædicationem & administrationem Sacramentorum tantùm illius Episcopi, in cujus Diœcesi prædicabunt & Sacramenta administrabunt, liberè & licitè valeant, nec desuper à quoquam molestari, perturbari vel inquietari debeant, & quamdiu ibidem permanserint, ac eis propria Provincia à suis Generalibus constituta non fuerit, de Provincia Indiæ Orientalis sui cujusque Ordinis sint, ac esse censeantur.

Religiosorum desuper controversias Episcopi cognoscant, & graviora Papæ significent.

§. 6. Quòd si forte aliquæ controversiæ inter Religiosos dictarum Religionum (quod Deus avertat) oriantur, Episcopi locorum prædictorum pro tempore existentes, tamquam Sedis Apostolicæ delegati, illas decidant ac terminent. Si verò graviora quædam negocia occurrerint, ea ad nos & Romanos Pontifices successores nostros quantocitiùs ab eisdem Episcopis referantur, ut quòd in illis statui ac decerni debeat, matura consultatione adhibita provideri possit.

Prohibitio ex Insulis Philippinis & aliqua Indiarum Occidentalium parte, transeundi in Insulas Japonicas.

§. 7. Cæterùm, omnibus & singulis Religiosis cujuscumque status, gradus, ordinis & conditionis fuerint, sub excommunicationis majoris, à qua non nisi à nobis, & Romano Pontifice, præterquam in mortis Articulo absolvi possint, necnon privationis vocis, tàm activæ, quàm passivæ, ac dignitatum, administrationum & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda ac exercenda, pœnis ipso facto absque alia declaratione incurrendis interdicimus & prohibemus, ne ex Insulis Philippinis nuncupatis, sive qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium nunc habentur, parte, ad illas pertinente, in Japonicas, ac alias illis proximas adjacentes, & finitimas Insulas, Provincias & Regiones prædictas, etiam quorumcumque privilegiorum, eis vel suis Ordinibus à nobis & Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, sub quibuscumque tenoribus, & formis, in genere vel in specie, etiam super facultate prædicandi verbum Dei per universum Mundum, hactenus concessorum, seu in posterùm etiam concedendorum, approbandorum & innovandorum, nisi in illis de præsenti prohibitione, & interdicto specialis, specifica & expressa mentio, cum sufficienti derogatione fiat, aut quovis alio prætextu, & quæsito colore, proficisci & transire audeant vel præsumant. Et si qui hactenus, vel in posterùm secus fecerint, postquam moniti fuerint, statim sub eisdem pœnis omni mora, & excusatione cessante, ad dictas Insulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reverti, & redire omninò teneantur, & ad id per quoscumque Judices Ecclesiasticos sub eisdem & aliis eorum arbitrio infligendis pœnis cogi & compelli possint.

Jussio publicandi hanc Bullam.

§. 8. Mandantes propterea universis & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac cæteris Ecclesiarum & locorum etiam regularium Prælatis per universum Orbem constitutis, ut præsentes litteras in suis quisque Provinciis, Civitatibus, Diœcesibus, Capitulis & jurisdictionibus ab omnibus inviolabiliter observari, & quoties ab Ordinum prædictorum Religiosis requisiti fuerint, solemniter publicari curent & faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus interdicto & prohibitione, ac litteris dicti prædecessoris, aliisque præmissis, necnon Apostolicis, ac Synodalibus, Provincialibus & universalibus Conciliis, editis specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus, necnon prædictæ Societatis Jesu, aliarúmque Religionum, Provinciarum & Regionum prædictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, illis eorúmque Prælatis, Superioribus & personis, etiam particularibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, in genere vel in specie, ac aliàs quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, hac vice specialiter & expresse, in quantum nostris prohibitioni & interdicto, aliisque præmissis adversentur, harum serie derogamus, ac derogatum esse & censeri, neque illa eis ullatenus suffragari volumus & declaramus; cæterísque contrariis quibuscumque.

§. 10. Et quia difficile foret præsentes litteras, ubicumque usus venerit, ostendi & publicari, Volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici vel alicujus dictarum Religionum Secretarii subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel cujusvis ex Generalibus prædictis sigillo munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ. Fides exemplorum.

Datum Romæ apud St. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Decembris 1600. Pontificatus nostri Anno Nono. An. D. die 12. Decemb.

Reformatio Regulæ Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, in Hospitalibus & extra degentibus. LXXV.

Istam Congregationem approbavit Sixtus V. ut suprà in ejus Constitut. 25. Ex omnibus, lib. 2. Et istam Regulam primo constituit Gregorius XIV. ut suprà in Tomo 2. in ejus Constitut. 17. Illius lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1600.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Superna dispositione, cujus inscrutabili providentia ordinationem suscipiunt universa, ad Apostolicæ dignitatis apicem sublimati, ex debito pastoralis officii nobis commissi, votis illis, quæ ad pauperum Christi infirmorum necessitates sublevandas, ac fœlicem progressum ad hoc institutarum Congregationum faciunt, libenter annuimus; & quæ propterea per Christi fideles piè facta & ordinata fuerunt, ut firma, perpetua & illibata persistant, Apostolico munimine roboramus, aliásque desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Sixtus V. istam Congregationem approbavit in ejus const. cit. in rub.

§. 1. Dudum siquidem fœl. recor. Sixtus Papa V. certis causis adductus, ex certa sua scientia Congregationem sub vocabulo seu nomine Ministrantium Infirmis in Urbe constitutam, per quasdam in forma Brevis confectas confirmavit.

Gregorius XIV. ejus Regulam confirmavit suprà in ejus Constitut. 17. Illius lib. 2.

§. 2. Et deinde piæ memoriæ Gregorius Papa XIV. prædecessores nostri, cùm accepisset dilectos Filios Camillum de Lellis modernum dictæ Congregationis Præfectum Generalem, & alios ejus socios, ad perficiendam & conservandam unionem dictæ Congregationis quamdam vivendi formulam, juxta eaquæ ad propositum sibi finem conducere usu didicerant edidisse, dictam vivendi formulam Motu

pro-

proprio per alias litteras approbavit, prout in singulis litteris prædictis.

In qua particulariter declaratur, quæ esset paupertas Confratrum.

§. 3. In quibus videlicet dicti Gregorii prædecessoris inter alia statutum fuit, quòd paupertas dictæ Congregationis ita declararetur, ut religiosorum esset paupertas mendicantium eorum, qui nec singuli nec universi fructus ullos, ac redditus caperent, quæ verò necessaria essent, ea ex humili exercitio ostiatim emendicando, vel ex eleemosynis fidelium eis sponte oblatis compararent.

Quódque esset officium Præfecti & Consultorum.

§. 4. Prætereà, totius Congregationis Superioris Præfecti Generalis officium perpetuum esset, quoad viveret, ac Socios haberet quatuor, qui Consultores dicerentur, quique pariter officium perpetuum gererent, dum Generalis Præfectus esset superstes.

Et esset Major numerus laicorum quàm Sacerdotum.

§. 5. Necnon, quod longè major esse deberet laicorum, quàm Sacerdotum numerus, ac ii tantùm Sacris ordinibus destinandi essent, quos Præfectus Generalis, & Consultores, vel de eorum licentia alii Superiores, non aptos modo ad ipsos sacros ordines, sed etiam ad Ministerium dictæ Congregationis, ex constitutionum præscripto, congruentes ac necessarios judicarent, pleniùs continetur.

Difficultates autem multæ ortæ sunt circa regimen & regulam dictæ Congreg. Ideò de mandato hujus Pontif. infrà scripta reformatio constituta fuit.

§. 6. Cùm autem sicut accepimus, multæ difficultates hactenus circa formulam, & vivendi modum & præsertim circa Ministerium, & servitium infirmorum, necnon regimen, gubernium, manutentionem, & conservationem dictæ Congregationis ortæ essent, & res multò aliter atque putabatur evenisset, & propterea statutis dicti Gregorii prædecessoris, quæ præsentibus expressa sunt, derogandum, seu illa, & forsan alia immutanda, seu abroganda in toto vel parte essent, dilectus Filius Magister Antonius Seneca Notarius noster, ac Prælatus Congregationis Reformationis Apostolicæ, cui hoc universum negotium examinandum commisimus, cum dicto Camillo ac dilectis Filiis Blasio Oppertis, & Sanctio Cicarello, ac Octaviano Variano, & Chromatio de Martino Consultoribus generalibus dictæ Congregatione stabilierunt, & nobis retulerunt, seu proposuerunt unam formam sequentium statutorum, quorum tenor talis est.

Confratres servire debent Infirmi, tam circa spiritualia quàm corporalia opera misericordiæ ubique.

§. 7. Cùm omnis instituti nostri ratio posita sit in operibus misericordiæ, tàm corporalibus quàm spiritualibus exhibendis, in iis præcipue quæ spectant ad ægrotos in Nosocomiis (ubi licebit, & commodè fieri poterit juxta constitutiones edendas) ægrotis, tàm in spiritualibus quàm in corporalibus deserviant, atque in eisdem Nosocomiis dies noctésque degant, & habitent; tunc verò Superiores nostræ Religionis dabunt operam, ut à Nosocomiorum Gubernatoribus, seu Administratoribus dimittantur alii Sacerdotes, & mercenarii Ministri, quo facto, in eorum locum nostri Patres & Fratres substituantur, ut in Nosocomiis diversentur, & succedant ad prædicta misericordiæ, tàm spiritualia quàm corporalia munera obeunda. Quòd si aliquando illud tempus incideret, (quod Deus avertat) ut ad tollenda delictorum, vel dissensionum semina, quæ ex humana imbecillitate suboriri possunt, Sanctitas D. N. perpetuam illam habitationem, & ægrotorum curam, ut supradictum est, in aliquibus, aut in omnibus Nosocomiis removendam censeret, tunc Patres, Fratrésque nostri omninò obstricti sint, ac teneantur sui instituti vim incolumem custodire, quæ sita est in eo, ut ægrotis, spiritualiter & corporaliter deserviant, cum solitis visitationibus, ac excubiis nocturnis diurnísque juxta constitutiones edendas.

Etsi hoc servitium in Nosocomiis fiat, Fratres non sint subjecti Superioribus illorum, sed suæ Religionis.

§. 8. Ut autem hoc ægrotorum spirituale & corporale servitium, & Ministerium, constans & perpetuum sit, ac quemadmodum religiosos decet, illud exequamur, Volumus, ut antequam in aliquod Nosocomium nostri ad ægrotis inserviendum recipiantur, inter alias conditiones, ac pactiones, quæ cùm ejus loci Gubernatoribus, ac dominis conveniendæ erunt, illa sit præcipua, ne Patres, Fratrésq; nostri, qui suam operam circà illius loci ægrotos impendent, aliorum quorumcumq; etiam Superiorum, ac Dominor. eorundem Nosocomiorum, qua Religionis nostræ obedientiæ subjecti sint. Igitur ad nullum laicorum auctoritas deferenda est præcipiendi nostris, aut quoquomodo sese ingerendi in ea quæ pertinere ad personas, ministeriúmque nostrorum videbuntur. Quia verò prædictum Ministerium, & perpetua nostrorum in Nosocomiis habitatio, non ex nostræ Religionis voluntate, sed ex Dominorum Præsidum & Gubernatorum externorum auctoritate dependet, Idcircò statuimus, ut si ob eam quam diximus causam dicti Ministerii nostri munus exequi nequiverimus, nihilominùs tamen nostra Religio obstricta teneatur, ac inserviendi Nosocomiorum ægrotis utroque misericordiæ Ministerio ex instituti nostri obligatione permaneat, ut suprà demonstratum est.

Emittentes professionem quatuor solemnia vota emittent.

§. 9. Omnes & singuli Patres, Fratrésque, qui posthac ad habitum, & disciplinam nostræ Religionis admittentur, postquàm emiserint illa tria solemnia cæterorum religiosorum vota Paupertatis, videlicet, Castitatis, & Obedientiæ, debebunt quartum prætereà solemne votum emittere, quo nimirùm voto Deo promittant, se infirmis, & præcipuè in Nosocomiis degentibus in spiritualibus & corporalibus necessitatibus servituros, in quo tamquam in fundamento omnis instituti nostri ratio constituta est; hoc verò quartum votum æque volumus omnibus nostris, tàm Sacerdotibus quàm Fratribus esse commune, sic ut omnes qui in hoc instituto Deo vitam suam dedicare voluerint, hujus quarti voti religione teneantur; ejus autem formula erit hæc, quæ sequitur, eámque in Professione facienda singuli pronuntiabunt.

Formula dictæ Professionis.

§. 10. Ego N. professionem facio & promitto Omnipotenti Deo, coram ejus Virgine Matre & universa cœlesti Curia, ac omnibus circumstantibus, & tibi admodùm Reverendo Patri Generali Religionis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, locum Dei tenenti, & successioribus tuis, (vel tibi Reverendo Patri Provinciali, vel Præfecto talis loci, & alii nomine & vice Præfecti Generalis, & successorum ejus locum Dei tenenti) perpetuam Paupertatem, Castitatem & Obedientiam, & perpetuò inservire, (quod est præcipuum nostri instituti Ministerium) pauperibus infirmis, quos etiam pestis incesserit, secundùm formam vivendi contentam in litteris Apostolicis nostræ Religionis Ministrantium Infirmis, & in ejus constitutionibus, tàm editis jam quàm in posterùm edendis. Lecta professione à novo Professo, admittens ad professionem dicat. Et ego N. auctoritate, qua fungor, accepto professionem tuam, & unio te corpori mystico nostræ Religionis. In nomine Patris & Filii & Spiritus sancti, Amen. Vel ego N. nomine & Vice Reverendi Patris nostri Præfecti Generalis auctoritate, qua fungor, accepto professionem tuam, & unio te corpori mystico nostræ Religionis, in Nomine Patris & Filii & Spiritus sancti, Amen.

Vota simplicia quotannis renovanda.

§. 11. Illud præterea statuimus, ut omnes & singuli Patres ac Fratres, sive qui nunc in Religione sunt, sive qui in posterùm futuri sunt, post quatuor hæc solemnia vota, statim & immediatè alia quæ sequuntur simplicia vota emittant, quæ semel suscepta semper observent, nec per quemcumque Jubilæum etiam Anni Sancti à Sanctissimo Domino nostro concessum aut concedendum, nec ob causam quamcumque à sequentibus votis simplicibus absolvi possint, quæ de more quotannis renovare debebunt eo die, qui Sanctæ Crucis Inventioni sacer est.

Primum votum simplex non immutandi præscriptum modum, inserviendi infirmis, in Nosocomiis.

§. 12. Primum igitur simplex votum est, quo spondent se nunquam acturos, nullóque tempore, quantum erit in ipsis, assensuros, ut mutetur vel alteretur præscriptus ægrotis inserviendi modus in Nosocomiis, tàm in spiritualibus quàm in corporalibus, ut superiùs dictum est, nisi justis de causis fieret, ut

vali-

validiùs & vehementiùs adstringendus (auctoritate tamen Apostolica) videretur.

Secundum votum simplex non recipiendi administrationem redditum Nosocomiorum.

§. 13. Secundum, se numquam daturos operam nullóque modo consensuros, ut redditum administrationem aut Nosocomiorum dominium habeant, atque possideant, quo majori cum animi puritate se totos in ægrotantium ministerium spirituale & corporale convertant.

Tertium votum simplex non procurandi Prælaturas.

§. 14. Tertium, se numquam curaturos, ne indirectè quidem, ut in aliquam prælationem, vel dignitatem in Religione, & neque acturos, nec quantum in se fuerit consensuros, ut extra Religionem in prælationem aliquam vel dignitatem eligantur vel promoveantur, nisi sub pœna peccati à summo Pontifice coacti.

Quartum votum simplex manifestandi procurantes eas.

§. 15. Quartum, singuli promittent se Religioni vel Consultæ generali manifestaturos, si quem ex nostris scirent aliquid prædictorum duorum, prælationem videlicet, seu dignitatem intra vel extra Religionem curare, seu prætendere.

Excommunicatio Papæ reservata contra procurantes dominium, vel administrationem redditum Hospitalium.

§. 16. Quoniam verò nostrorum religiosorum est, cæteris curis prætermissis, propter divinum dumtaxat amorem, nudo ac puro ministerio misericordiæ spiritualis pariter & corporalis erga ægrotos in Nosocomiis defungi, idcircò ne quando nostrum hoc institutum convelli aut labefactari possit, quo dominorum etiam Gubernatorum Nosocomiorum omnis suspicio tollatur, decernimus ad validiorum firmitatem hujus Ordinis obtinendam sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, cujus absolutio Sedi tantum Apostolicæ reservetur, ne quisquam èx nostris Patribus & fratribus, sive Generales sit, sive Consultores, sive Provincialis, vel quacumque dignitate fungens, sive per se, sive per alios directè, vel indirectè recipere Nosocomiorum dominium, aut jus nullum, vel quamlibet eorum administrationem vectigalium seu redditum audeat, vel præsumat; imò quantum erit in ipsis numquam assentient, ut hujusmodi curæ vel administrationes à Religione admittantur, cùm nudum ac purum animarum & corporum ægrotantium ministerium sit tantummodò à nostris amplectendum.

Sacerdotum munus circa infirmos.

§. 17. Quamquam Sacerdotes ex officio, (quod illorum est proprium) ad Sacramenta Ecclesiæ administranda incumbere debebunt, utpotè ad ægrotorum confessiones audiendas, ad Sacratissimam Eucharistiam conferendam, ad Extremæ Unctionis Oleum ægrotantibus adhibendum, ad Sacrum Missarum Sacrificium faciendum, ad mortuos sepulturæ mandandos, & ad agonizantium animas diu noctúque Deo commendandas, tamen ut voto satisfaciant, quod corporale & spirituale ministerium amplectitur, manus etiam ad aliquas corporales misericordiæ functiones afferant, cujusmodi sunt illæ, ægrotantibus cibum subministrare, pituitosas linguas eorumdem detergere, ora colluere, confovere frigida membra, cæteráque hujus generis charitatis officia. Conceditur etiam iisdem Sacerdotibus, (quibus tamen per Superiores licebit) ut reliqua quoque Fratrum ministeria corporalia, quæ eorum propria sunt officia, circa ægrotantium necessitates exercere possint.

Fratrum ministeria circa infirmos.

§. 18. Item, quoniam ad proprium Fratrum officium pertinet infirmis in ministerio corporali servire, videlicet ægrotantibus adesse, vigilias & excubias consuetas peragere nocturnas atque diurnas, lectulos sternere, mensas escarias apponere & amovere, cibos & fercula deferre, illos cibatu reficere, cibum si sit opus in os inserere, linguas repurgare pituitosas, infirmos attollere subditis si necesse fuerit ulnis, algentes calore confovere, medicatus potiones, syrupos & pharmaca suis temporibus, afferre, corporis cauteria curare, Medicos aut Chirurgos comitari, & cætera id genus officia præstare, ut tamen ipsorum Fratrum voto satisfiat, quo ministerium etiam spiritualis misericordiæ continetur (ad quem finem potissimùm omnia nostrorum consilia referenda sunt, quandoquidem animarum curatio verus est instituti nostri scopus) ideò Fratres ad peccatorum exactam confessionem & communionem, Infirmos præparabunt, eósque ad patientiam, & ad benè moriendum disponent. Prætereà quædam alia Sacerdotum propria ministeria, à Superioribus tamen obtenta facultate, præstare poterunt, uti pauperes infirmas Christianam doctrinam docere, eosdem in articulo potissimùm mortis ad fidei protestationes faciendas hortari, & agonizantium animas Deo commendare, aliáque similia pietatis officia eisdem impendere.

Quinumerus istorum Ministrorum debeat stare in Hospitalibus, & qui sæcularium mercenariorum.

§. 19. Atque ut faciliùs impleatur ministerium nostrum, quibus in Nosocomiis, vel propter rei familiaris angustias, vel propter aliam quamlibet difficultatem, necessarius patrum ac Fratrum numerus ad prædicta charitatis officia obeunda, ali & sustentari non potest, cùm major numerus nostrorum esse debeat, ministrorum mercenariorum numero, qui in ipsis Nosocomiis haberi solitus est, sæcularium enim corpora robustiora sunt, atque validiora, quàm Religiosorum, statuimus, ut Pater Generalis & Consultores vel Provinciales seu alii Religionis Superiores, diligentiam adhibendam curent, ut necessaria vitæ præsidia, victus, vestitúsque nostris patribus & fratribus supra numerum prædictum mercenariorum in eisdem locis degentibus, subministrentur. Decernentes prætereà, ut ministri sæculares & mercenarii advocentur, Nosocomiorum mercede conducti, ut molis onera tollant, graviorísque ponderis vasa vel ænea, vel lignea, crateres, curriculos, lebetes & labra, grabatos, culcitras paleatas, anaclinteria, accubitorias spondas transportent, prunas in clibanum, & in focum ligna componant atque succedant, aquam potoriam excoquant, fasciculos sive sarcinas indumentorum ægrotantium portent, sordidas vestes abluant, & ad fœminarum lavacra deferant, demortuos efferant, & sepeliant, capsulas & unguentorum ac oleorum repositoria, Chirurgos atque unctores sequendo circumferant, Nosocomiorum pavimenta verrant, atque lavent, ænea, vel lignea vasa tergant, polubra, matulas, catillos, & alia hujusmodi purgamentorum vasa egerant, nec quisquam ex nostris ad prædictum ministeriorum genus exequendum teneatur, nec compellatur, cùm robustiorum opera sint, quæ quidem à prædictas mercenariis meliùs exiguntur.

Hi Ministri Officia hic enunciata in Hospitalibus non exerceant.

§. 20. Statuimus etiam, ne quisquam ex nostris in Nosocomiis munere Unctoris, Clysterarii, Coqui, Cannavarii, Dispensatoris, Custodis vestium, Pharmacopolæ fungatur, neque stultorum seu dementium curam gerat, neque cæteris omninò hujus generis muneribus præficiatur. Quòd si morbi difficultas aliqua major, vel alicujus gravioris impedimenti necessitas patrésque fratrésque nostros urgebit, ita ut explere officii sui partes, & ministerium hoc spiritualis & corporalis misericordiæ exequi non possent, tunc ut in supplementum ad tempus, Nosocomiorum impensis, mercenarii conducantur, quoad ea necessitas urgebit, qua cedente, succedant iterum nostri, mercenarii verò dimittantur.

Continua habitatio Fratrum in Hospitalibus, & eorum commutatio.

§. 21. Constituitur etiam ut omnes & singuli tantummodò Fratres, qui ægrotantium curæ in Hospitalibus destinati fuerint, debeant in eisdem Hospitalibus in singulos menses per tres hebdomadas commorari, habitare, degere, pernoctare, & alimoniam, ac cibum sumere; at quartam verò uniuscujusque mensis hebdomadam, in Professorum nostrorum Domibus aut in locis animi relaxationibus assignatis, Præfecti arbitrio, consument. Permittitur tamen quòd si aliquis ex prædictis fratribus pro sua devotione, & pia voluntate voluerit totum ipsum mensem apud eos-

dem Nosocomiorum ægrotos explere, id efficere possit, ex dicti Præfecti licentia. Quod si accidet, ut in aliqua nostrorum Domo major numerus degat, quam Nosocomiorum ministeria postulabunt, in hoc casu liberum erit Præfecto illius domus, Fratrum vices permutare, quemadmodum, & quo tempore convenire judicaverit. In quibus Urbibus, Oppidis & locis (ut sunt initia rerum recenter inchoatarum) nostri nondum Domum formatam, sed habitationem tantummodò intra Nosocomia habebunt.

Sub obedientia tamen Superiorum Congregationis.

§. 22. Volumus, ut in his locis per id tempus diversentur, & degant sub Præfectorum, & aliorum officialium obedientia, quos ad hujusmodi officia exequenda nostra Religio in Domibus formatis creare consuescit.

Qui deputandi sint in Hospitalibus, & à quibus.

§. 23. At in quibus Urbibus, Oppidis, locísque non solùm formatam Domum, sed etiam certam habitationem nostri in Nosocomiis habebunt, prædictarum Domorum Præfecti eligent Superiores, nimirum Sacerdotem unum, penès quem regimen & cura cæterorum Sacerdotum ac Fratrum in eiisdem Nosocomiis commorantium erit; Fratrem item unum Infirmarium, cujus officium erit cæteris fratribus præesse in iis dumtaxat rebus, quæ ad functiones pertinent corporales circa ægrotos. Intelligat tamen dictus Frater Infirmarius sibi nullum jus esse datum cuilibet ex Fratribus injungendi pœnas, quas si necesse fuerit, prædictus Pater exiget, qui patrum & fratrum omnium curam geret.

Oblati recipi possunt, absque aliqua votorum professione.

§. 24. Ne quando verò charitatis fervor intepescat, aut impediatur in nostris fratribus in ministerio pauperum ægrotantium destinatis, nec sollicitudinibus domesticis, nimiísque occupationibus, (ut usu multorum annorum evenire comperimus) eorum spiritus obruatur, statuimus ut ad hæc domesticorum negociorum, & famularium ministeriorum munera peragenda, devoti ac pii momines sub Oblatorum nomine, cooptentur, qui sine ulla votorum nostrorum promissione, nec professione, voluntarii se totos prædictis in Domibus nostris ministeriis impendant.

Fœminis ægrotantibus Sacramenta quomodo administranda.

§. 25. Volumus etiam, Deo adjuvante, ut in illis dumtaxat Nosocomiis, ubi nostris, ut suprà dictum est, certus habitandi locus erit, fœminis ægrotantibus Sacramenta diu noctúque nostri administrent, sed agonizantium prædictarum animis, interdiu tantùm, non noctu commendentur, juxta constitutiones edendas.

Facultas Superiorum, dispensandi cum inhabilibus ad onera suprà dicta.

§. 26. Verùm quia Patres & Fratres, qui hoc tempore in Religione vivunt, ob superiorum temporum labores, infirmi & quasi inhabiles reperiuntur ad hæc onera modo præscripto sustinenda, ad quæ priùs ex instituti obligatione minimè tenebantur, propterea decernitur, ut Præfecti, Superioréfque majores nostræ Religionis dispensare debeant ac teneantur, cum omnibus prædictis patribus, & fratribus præsentibus, qui ad prædictos labores denuò adjunctos circa ministerium spirituale, & corporale Hospitalium exequendos non se ipsos aptos sentient nec habiles judicabunt. Decernentes tamen omnes patres, & fratres præsentes, teneri ministerium corporale & spirituale ægrotantium in Hospitalibus dies noctésque exequi, quemadmodum obstricti tenentur illi patres & fratres, qui mittentur è nostris Domibus ad ægrotis inserviendum in Nosocomiis, in quibus tamen non habitant, ut suprà constitutum est.

Capitulum generale sexto quoque anno celebrandum erit, & aderint Officiales hic enuntiati.

§. 27. Capitulum generale ordinario sexto quoque anno celebretur, cui Capitulo interesse debent Pater Generalis, Consultores generales, Arbiter Consultæ generalis, Procurator generalis, Secretarius dictæ Consultæ & Provinciales, præterea ex suis quibusque Provinciis singuli cum duobus sociis vocalibus, quorum alter Sacerdos, alter Frater erit à suis Provincialibus Capitulis electi & attributi. Statuimus etiam ut Fratres professi, qui hoc tempore in nostra Religione vivunt, & sacris ordinibus initiati seu initiandi sunt, eligi possint, & in hoc generale Capitulum convenire eo jure, quo patres, verùm in posterùm qui futuri sunt, hujus juris erunt expertes, & in illis eligendis modus præscriptus observandus est, id est unus Sacerdos, & unus Frater.

Generalis per sex annos præfecturam geret.

§. 28. Præfectus Generalis post mortem hujus, qui perpetuus est, sex annos præfecturam geret, quæ quidem præfectura semel una tantum vice, cum auctoritate Summi Pontificis prorogari in alterum sexennium possit, qui exacto generalatus sexennii tempore, nisi ad aliud officii munus eligetur, ad suum privati, subditique locum redibit, nulla prorogativa, nullóque titulo honoris, aut nominis insignitus.

Consultores generales sexto quoque anno eligantur.

§. 29. Ex quatuor Consultoribus Patris Generalis duo Sacerdotes erunt & duo Fratres, qui quidem Consultores id officium quemadmodum Generalis Præfectus sexennium obtinebunt. Similiter etiam, ut suprà definitum est, quoad superstes erit præsentis temporis Præfectus Generalis, cujus item Generalatus perpetuus est, tàm dictum Capitulum, quàm electio dictorum Consultorum sexto quoque anno facienda est.

Electióque semper fiat in Capitulo generali.

§. 30. Item decretum est, ut supradicti Pater Generalis, Consultoris & Arbiter Consultæ, semper in generali Capitulo eligantur.

Defuncto Generali, primus Consultor erit Vicarius Generalis &c.

§. 31. Quòd si Generalis intra prius triennium suæ præfecturæ mortem obibit, qui primus Consultor generalis erit eo tempore, succedat in ejus locum in tres illos priores annos, unius tantùm suffragii jure, & Vicarii generalis nomine contentus, in Consultoris autem succedentis locum substituatur Arbiter, qui in ordine suæ proferendæ sententiæ consessus ultimum locum inter Consultores Sacerdotes tenebit, circumactis autem prioribus tribus annis Capitulum generale cogendum est, quo in Capitulo novi Generalis electio facienda est. At verò si intra posterius triennium Generalis Præfectus è vita decesserit, decernimus ut idem primus generalis Consultor, Vicarii generalis nomen & personam gerat in sex tantùm menses, quo tempore teneatur indicere & cogere generale Capitulum, in quo Generalis Præfectus creandus est. Simul illud adverti debet, ut quotiescumque novi Generalis fiet electio, creari pariter debeant Generales Consultores, & Consultæ generalis Arbiter, ex quibus si aliquis intra supradictum sexennium deficeret, observetur quod in Capitulis generalibus statutum vel statuendum erit.

Definitores Capituli Generalis, eorúmque munus.

§. 32. Præterea in Capitulis generalibus quatuor Definitores, ex antiquioribus, & expertioribus Patribus & fratribus Capituli eligantur, ex patribus Sacerdotes duo, totidémque ex fratribus, qui simul omnes unà cum Patre Generali veluti Præsidente, debent examinare, perpendere, approbare vel improbare, res quæ suggerentur ut ad Capitulum referri debeant, & nemini liceat, nec quisquam possit quicquam ad Capitulum referre, quod non ante cognitum, examinatum & approbatum à supradictis Patre Generali, & Definitoribus fuerit. Quocircà post obitum hujus Patris Generalis præter quatuor supradictos Definitores, eligendus erit etiam Præsidens Capituli, qui unà cum Definitoribus cognoscet, expendet, approbabit vel improbabit res ad Capitulum aut referendas, aut secus, ad quas approbandas vel refutandas ea ratio suffragiorum habenda est, ut id fiat, quod major numerus suffragiorum faciendum esse censuerit.

§. 33. San-

[S]uperiores [R]eligionis [s]int eligendi ex numero vocalium [S]acerdotum.

§. 33. Sancitur etiam, ut Præfectus Generalis, Arbiter Consultæ, Procurator generalis, Secretarius dictæ Consultæ, Provinciales, Visitatores, Præfecti Domorum professarum, & Novitiatuum, & generalium Valetudinariorum, & Præsidens Capituli generalis omninò cooptentur, & eligantur ex corpore & numero vocalium Sacerdotum. At verò cæteri subordinati Officiales, cujusmodi sunt Ministri, subministri, rerum domesticarum Providitores, ac eleemosynarum Procuratores, Sacristæ vel æditui, constitui poterunt ex numero fratrum etiam non vocalium, dummodò propter has occupationes nihil earum rerum omittatur, quæ circa curam ægrotorum ex dictorum fratrum sedulitate requiruntur.

Consultores [P]rovincialium & Præfectorum.

§. 34. Omnes Provinciales, item Præfecti Professarum Domorum & Novitiatuum & Valetudinariorum generalium, singuli binos Consultores, Sacerdotem unum, alterum fratrem habebunt, quorum Consultorum vota dumtaxat consultiva erunt, non decisiva.

[F]ratres, [p]roprie dicuntur qui [s]acerdotes [n]on sunt.

§. 35. Animadvertendum tamen est, quoties mentio fit fratrum eligendorum, illos tantùm fratres à nobis intelligi, qui ad Sacerdotium destinati non sunt.

[P]ræcedentia [q]uæ sit inter [e]os.

§. 36. Statuimus etiam, ut inter fratres, ad quorum numerum referuntur omnes quicumque Sacerdotes non sunt, nullus præcedendi & subsequendi ordo servetur, præterquam in Capitulis tàm Generalibus quàm provincialibus & localibus, in quibus habenda est ratio dignitatum & personarum.

[P]ræcedentia inter Sacerdotes.

§. 37. Idem decernimus de Patribus, hoc est Sacerdotibus, hos enim tantummodò Patres appellari & nominari, & sic in nostra Religione intelligi perpetuò volumus, inter quos Patres nullum observabitur dignitatis aut loci discrimen, nec præcedentia, nisi in supradictis Capitulis, in quibus si loquimur de Patribus, & fratribus præsentis temporis, primum sententiæ locum, & primi loci dignitatem obtinebunt, qui Religionem priùs sunt ingressi, si verò de futuris, præcedere debebunt, qui primùm professionem ediderint.

Examinatores Novitiorum, ipsorumque numerus & suffragia.

§. 38. In Domibus professis, in quibus Novitii erunt admittendi, quatuor Examinatores Novitiorum eligantur à Patribus, & Fratribus vocalibus simul, sine suffragiorum distinctione, quorum Examinatorum duos Sacerdotes, & duos Fratres esse oportebit, quod si evenerit dum de aliquo Novitio approbando suffragia feruntur, ut æqualis esset suffragiorum numerus, in eo casu Præfectus quinti suffragii jus habebit, ad eàmque partem accedet, quæ meliùs sentire, & judicare videbitur, & quod ita constituetur, firmum erit.

Ætas Novitiorum.

§. 39. Nullus posthac Novitius ad Religionem minor octodecim annis natu, nec quinque & quadraginta grandior admittatur, nisi tamen habito ad majorem aliquam, evidentémque Religionis utilitatem respectu, si secus Patri Generali, ejúsque Consultoribus videretur.

Novitii exacto biennio ad studia promoveantur.

§. 40. At si cum aliquibus octodecim annis natu minoribus esset dispensandum, id nullo modo concedi debet, nisi quibus saltem sextus decimus annus expletus erit, ii porrò Novitii ad habitum Religionis admissi, ut ad studia, si linguam Latinam intelligent, destinentur, postquàm biennium in Novitiatu peregrint, ad Religionis studia promoveantur, quæ erunt Humaniores litteræ, Logica & casus Conscientiæ, quæ quidem studia omni cum perfectione sunt à prædictis addiscenda, cùm illud præcipue requiratur in nostris, ut promptissimi, resoluti, perfectissimíque Casistæ sint, præsertim quibus ex officio convenit, & Domi docere discipulos nostros, & foris sine ulla dubitationis hæsitatione conscientiæ nexus exolvere, & Sanctissima Ecclesiæ Sacramenta fidelibus ministrare, cùm hoc potissimum nostri instituti ratio requirat. Simul illud volumus ab iis qui vigesimum primum annum excedentes ad Religionem admitti petunt, ut in iis ea sit litterarum facultas, ut continuò possint ad Conscientiæ casus discendos applicari. Qui verò Latinam linguam non intelligent, in Fratrum numerum literas non discentium cooptentur.

Novitiorum biretum.

§. 41. Nulli Novitiorum, tàm eorum qui literis operam daturi sunt, quàm eorum qui Domino in simplicitate absque literis servient, gestare liceat pileum quadratum presbyteralem, quoad in Novitiatu legitimum tempus exegerit, fratribus sacris ordinibus initiatis exceptis.

Omne literarum studium interdicatur Novitiis ante biennium.

§. 42. Interdicimus prætereà omnibus Novitiis, qui studiis sunt applicandi, ut suprà diximus, omnem studiorum tractationem, nisi Novitiatum ante peregerint, qui quidem exercitandi sunt non solùm in functionibus spiritualibus, sed etiam indistinctè in Nosocomiorum exercitationibus, juxta Consilium & auctoritatem super his, qui in Novitiis instituendis respicere & consulere debebit institutionis formulam illam, quæ ad Novitios in Domino, & spiritualiter, & corporaliter dirigendos tradetur.

Examen Novitiorum sexto quoque mense fiat.

§. 43. Præfecti Domorum professarum, cum suis Consultoribus, item Examinatores & Magistri Novitiorum, si tamen erunt, cum Patre & fratre Infirmario Superioribus nostrorum qui in Nosocomiis cohabitant, sin minùs prædicti absque dictis Patre, & Fratre Infirmario, sexto quoque mense congregentur, & in singulorum Novitiorum, quos instituendos acceperint, vitam & mores inquirant, deinde de singulis secreta vota decisiva ferantur, ut illi dumtaxat in Novitiatu retineantur, aut inde dimittantur, quos retinendos aut dimittendos votorum major pars in Domino judicaverit. Verumtamen Præfectis Domorum professarum, aliísque majoris potestatis Superioribus liberum esse volumus, ut è Novitiatu dimittere possint, per seipsos, quos dimittendos censuerint, nullis initis suffragiis cæterorum, si intra quodlibet sex mensium spatium in aliquo Novitio, aliquod publicum vel occultum delictum compererint, aut aliud quodpiam impedimentum, quo satis constaret, illum minimè futurum ad Religionem idoneum. Si tamen illorum examinibus intervenire Superiores majoris potestatis voluerint, hoc est Pater Generalis, Consultorèsque generales, qui cum eo illo tempore reperirentur, aut Provincialis, aut Visitator generalis, præmonitis ante Præfectis, tùm illorum conventus expectetur, etiamsi semestre spatium prorogandum esset, maximè verò si proximum professioni semestre in illorum adventum incideret, ii nimirum Superiores majoris potestatis, cum supradictis Superioribus deputatis convenire debebunt ad suffragia ferenda, & quod major pars faciendum censuerit, id fiat.

Habitatio Novitiorum communis.

§. 44. Omnes Novitii tàm illi qui literis operam navare debent quàm qui non debent, in Novitiorum Domibus habitabunt, atque hæc habitatio communis erit utriusque Status & in Novitiatu communis omnium erit cura, & disciplina, sub regimine eorum, qui Magistri pariter & Præfecti, & Superiores illarum Domorum erunt.

Quartum votum indistinctè emittendum absoluto Novitiatu.

§. 45. Omnes ii qui ad Religionem admittentur, absoluto Novitiatus sui tempore, si apti judicati fuerint quartum votum solemne ægrotantibus serviendi spiritualiter & corporaliter, ut suprà dictum est, indistinctè emittant, quo facto, ad id exequendum sese accingant, quod Superiores, qui locum Dei obtinent, ipsis injungent.

Fundatio domorum Novitiorum.

§. 46. Novitiorum nostrorum Domus, in illis potissimùm Civitatibus, Oppidis & locis constituantur, ubi nostra Religio commodum habebit in Nosocomiis habitandi locum, ut infirmis ministrent. Relinquimus tamen Patri Generali & Consultoribus generalibus, aut quibus ipsi mandaverint, liberam potesta-

potestatem fundandi hujusmodi Novitiatus in aliis etiam Civitatibus & locis, in quibus intra Nosocomia neque ministerium, neque habitatio nostrorum collocata esset, aut collocari posset, modò tamen in illis Civitatibus, Oppidis & locis Nosocomia reperiantur, in quibus nostri integrè exercere possint instituti ministeria.

Jus suffragii activi & passivi non datur ante decennium.

§. 47. Nullus ex Patribus & Fratribus, qui nostræ Religionis ministerio sese in posterùm emancipare voluerint, jus utriusque suffragii activi, vel passivi consequetur, nisi post decem Annos in professione transactos in bono exemplo, & mortificatione, si tamen habiles, idoneique judicabuntur à Patre Generali ejúsque Consultoribus, qui ob Religionis necessitates dispensare poterunt cum iis quos idoneos judicabunt, modò non prius id fiat, quàm post expletos quinque professionis annos.

In omnibus domibus numerus Religiosorum præfigatur secundùm eleemosynas.

§. 48. Statuimus, ne posthàc ulla in Domo, quæcumque illa sit, cujusque Provinciæ, major nostrorum numerus alatur, quam quotidianarum eleemosynarum largitas patiatur, in numero verò nostrorum constituendo illa cautio adhibenda sancitur, ut in aliquibus locis plures Sacerdotes quàm Fratres, & è contra in aliis, plures Fratres quàm Sacerdotes constitui debeant, prout ipsorum locorum conditio postulabit, quo liberiùs & perfectiùs instituti nostri ministeria exequantur, non solùm in ægrotis Hospitalium, in necessitatibus spiritualibus & corporalibus curandis, sed etiam in iis visendis qui sparsim in civium privatorum Domibus, & Carceribus ægrotant, & in agonizantium animis Deo ritè commendandis, quod omninò observandum, & in Religione nostra posthàc semper custodiendum statuimus, non obstante clausula Bullæ fœlicis memoriæ Gregorii Decimiquarti Pontific. Max. ad ea verba Nostri instituti ratio postulat, ut longè Major esse debeat Laicorum, quàm Sacerdotum numerus.

Idem jussit S. D.N. Paulus V. in constit. 7. Sanctissimus in Tomo 3.

Fratres professi pileo presbyterali uti possint.

§. 49. Omnes Professi Fratres, tàm illi qui nunc vivunt, quàm qui venturi sunt in Religionem nostram, quadrato presbyterorum pileo uti possint, non autem tonsura clericorum, iis exceptis, qui aliquem ordinem consecuti, deinceps ad Sacerdotium præparantur.

Habitus omnium sit uniformis.

§. 50. Tunica & pallium nostrorum Patrum, & Fratrum, ex ejusdem qualitatis panno eadémque forma, & prolixitate esse debeant, induentes se uti pauperes & honesti Sacerdotes.

De habitu extat bulla Sixti V. cit. in rubr.

Concessio capacitatis quorumque redditàuum pro infirmorum & Officialium substentatione.

§. 51. Etenim multorum annorum experientia compertum est, professorum nostrorum Domos alere, sustinere, ac manutenere non posse Novitios, nec alios infirmos ad obeunda nostri instituti munera inhabiles, sancitur, ut nostra Religio posthàc in singulis quibusque Provinciis possit erigere unum vel plures Novitiatus, nec non unum vel plura valetudinaria generalia pro nostris professis infirmis & inhabilibus, pro quorum dumtaxat Novitiatuum, & Generalium valetudinariorum sustentatione & manutentione, ipsa Religio capax sit omnium bonorum stabilium, censuum, redditutum, legatorum & aliarum subventionum tàm temporalium quàm perpetuarum. Generalis autem & Consultores facultatem habebunt mittendi in dicta Valetudinaria generalia eos infirmos & inhabiles, quos ipsi vel alii Superiores de eorum licentia, judicaverint esse mittendos, modo & forma in constitutionibus præscribendis. Statuimus etiam ex iisdem Novitiatuum, & Valetudinariorum redditibus, Præfectos ceterósque Officiales, ac personas eorumdem locorum vivere debere.

Bona Religioni relicta arbitrio Generalis & Consultorum applicentur Novitiatibus & Valetudinariis.

§. 52. Volumus item, ut ex iisdem redditibus Novitiatuum, & valetudinariorum generalium, eleemosynæ nomine, si necessitas flagitabit, necessaria subministrentur particularibus Domorum professarum Valetudinariis. Præterea si Religioni nostræ donatione, vel Testamento, census, redditus, stabilia bona, sive mobilia sive alia quæcumque legata perpetua distributa vel assignata, vel quoquo modo relicta fuerint, decernimus eorum bonorum dominii Religionem nostram esse capacem ad effectum dumtaxat eadem bona applicandi quibusvis Valetudinariis generalibus nostrorum professorum, vel nostris quibuscumque Novitiatibus, arbitrio & judicio Patris Generalis, ejúsque Consultorum.

Domus autem professæ de eleemosynis vivant.

§. 53. Animadvertendum est, omnes Domos nostras Professas debere tantùm de eleemosynis vivere, prout paupertatis nostræ votum exigit, idcircò caveant nostri professi, ne prædictis Valetudinariorum, seu Novitiatuum redditibus, seu aliisque quibuscumque perpetuis fructibus alantur, nisi quibus permissum est, modo quo supra.

Perpetuæ Missarum obligationes non recipiantur nisi &c. & tunc fiat investitura ut hic & applicetur ut suprà dictum est.

§. 54. Quotidianarum, & temporalium missarum obligationes facilè non suscipiantur, ne nostræ Domus intolerabili persolvendi debiti necessitate graventur, quocircà perpetuæ necessitates, sive obligationes ejusmodi Missarum persolvendarum suscipi non poterunt à nostris quibuscumque, nisi Pater Generalis, ejúsque Consultores propter aliquam evidentissimam utilitatem secus judicaverint, explicamus tamen, legata aut bona, quæ cum prædictis oneribus relinquentur, converti debere in tot census, redditus & bona stabilia, ut si perpetua obligationis Missarum necessitas fuerit, fructus etiam reddituum perpetuus sit, qua de re ad primum generale Capitulum plenam rationem referendam volumus, ad quod pertinere debet ea restituere quæ diximus bona, quotiescumque minimè videretur expedire hujusmodi perpetuis oneribus obligari. Quæ verò bona stabilia sive redditus ob illas Missarum necessitates & obligationes ad nostros pervenerint, ea Pater Generalis, ejúsque Consultores, applicandi assignandíque potestatem habeant iis Valetudinariis nostrorum aut Novitiatibus, quorum majores videbuntur esse rei familiaris angustiæ.

Patres possint in Ecclesiis fidelium confessiones audire, publicè sermocinari, & omnia alia Ecclesiastica exercitia in illis exercere.

§. 55. Statuimus prætereà, ut Patres qui senes sunt, aut inhabiles ad instituti prædicti ministeria, tàm in hospitalibus quàm in privatis civium ægrotantium domibus atque Carceribus, implenda, necnon Patribus qui suam hebdomadam in Hospitalibus, & sui partes officii in agonizantium animabus commendandis expleverint (juxta constitutiones quas super his ministeriis edentur) possint vacationis suæ diebus, de præfectorum vel aliorum Superiorum facultate, in Ecclesiis fidelium confessiones audire, & in illis etiam publicè sermocinari, (non autem concionari) possintque alia devota Ecclesiastica exercitia in iisdem Ecclesiis exercere, quas tamen exercitationes ad eum finem assumi, & dirigi volumus, ut velut mediis, & instrumentis necessariis promptiores instructiorésque ad animarum & corporum ægrotantium salutem procurandam nostri reddantur.

Prohibetur dispensatio, à ministerio serviendi, infirmis in Nosocomiis.

§. 56. Quam ob rem decernimus, ut Pater Generalis, sive quicumque alius Superior, nulla causa possit cum aliquibus ex nostris Patribus dispensare, ut suum diem vel suam hebdomadam in ministrando Nosocomiorum infirmis intermittant, ut fidelium etiam quorumcumque benefactorum vel benefactricium confessionibus audiendis operem dent, qui si confessariis nostris uti volent, hoc modo contenti erunt. Quod si bina hæc pietatis officia simul in idem tempus inciderent, idest hebdomada vel dies, quo nostri Patres in Nosocomia mittendi sunt, & officium in Ecclesiis confessionum audiendarum; tunc potius confessionum officium, quàm Nosocomiorum ministerium, omittendum est.

§. 57. Nullus ex Superioribus ad habitum nostræ Religionis admittere poterit ullum Novitium, nisi facultatem expressam à Patre Generali, ejúsque Consultoribus habuerit.

§. 58. Quo-

Provinciæ à quibus dividendæ.

§. 58. Quorum etiam intererit dispertire atque describere Provincias, Valetudinaria generalia & Novitiatus, itidem applicare seu convertere & constituere, per quos administratores, & quo pacto supradicti Novitiatuum & Valetudinariorum generalium redditus, aliáque sive mobilia sive stabilia bona, quæ nostræ Religioni vel dono vel testamento relinquenda sunt, impendi & tractari debeant.

Domúsque & Hospitalia à quibus admittenda.

§. 59. Similiter Patris Generalis & Consultorum erit admittere, sive remittere quemvis locum aut domum, aut Nosocomii cujuslibet habitationem.

Generalis est tollere dubitationes in prædictis.

§. 60. Simul illud explicamus & definimus, ad prædictos spectare declarationem, interpretationem, & decisionem (non autem immutationem) earum rerum, de quibus super prædictis omnibus capitulis vel statutis dubitatio fuerit orta.

Statuta prædicta hic modo Pontifex confirmat.

§. 61. Cùm autem hujusmodi formam statutorum à nobis examinatam ad prosperum regimen, & fœlicem progressum dictæ Congregationis, quem enixè exoptamus, necessariam & opportunam fuisse & esse cognoverimus, Nos dictarum litterarum tenores præsentibus pro expressis habentes, ac Camillum & Blasium, ac Sanctium, & Octavianum ac Chromatium prædictos, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, Motu simili, non ad dictorum Camilli & Blasii ac Sanctii, & Octaviani ac Chromatii aut alicujus eorum desuper nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula statuta prædicta superiùs expressa, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus. Ac omnes & singulos tàm juris quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem supplemus. Illáque ab omnibus & singulis dictæ Congregationis religiosis, quovis officio seu dignitate fungentibus, ubicumque existentibus, præsentibus & futuris, integrè & cum effectu & ad unguem perpetuò & inviolabiliter observari mandamus, ac sub privationis officii, necnon vocis activæ & passivæ, & aliis à Generali & Consultoribus dictæ Congregationis in contrafacientes eorum libero arbitrio imponendis pœnis, ne quisquam eorum illi contradicere aut repugnare vel adversari directè seu indirectè quovis quæsito colore vel ingenio, aut contra illa seu illorum aliquod quoquomodo tractare audeat seu præsumat, districtivè inhibemus, illáque de novo quatenus opus sit, eisdem auctoritate, & tenore edimus & facimus.

Constitutionem Gregorii XIV. & suam circa Novitiorum receptionem editas & alias similes in partibus contrariis revocat.

§. 62. Necnon statuta in litteris ipsius Gregorii prædecessoris contenta, & superiùs expressa hujusmodi, ac quoddam nostrum circa receptionem Novitiorum die 13 Martii, Anni Domini millesimi quingentesimi nonagesimi quarti, Pontificatus nostri Anno Tertio, edictum, ac quævis alia statuta & ordinationes his proximis statutis contraria, seu in toto vel parte repugnantia, aut illa immutantia, in perpetuum eisdem auctoritate & tenore revocamus & abrogamus, ac revocata & abrogata esse decernimus, & illorum observationem prohibemus.

Sixti V. & Gregorii XIV. Constitutiones in cæteris confirmat.

§. 63. Litteris dictorum prædecessorum, ac nostris prædictis aliàs in suo robore permansuris, quas omnes & singulas suum omninò effectum aliàs sortiri volumus, illisque robur Apostolicæ confirmationis adjicimus.

Clausul. præs. apponit.

§. 64. Decernentes easdem præsentes litteras nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, aut quopiam alio defectu, etiam ex eo quod interesse habentes, ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris reduci, seu in jus vel controversiam revocari posse, sicque per quoscumque Judices & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Congregationis Superiores, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari ac definiri debere, necnon irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 65. Quocircà venerabilibus Fratribus nostris Ostiensi & Tusculanensi Episcopis, ac dilecto Filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta, Motu pari mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, præsentes litteras, ac omnia & singula in eis contenta, ubi & quando expedierit, ac quoties pro parte Præfecti, & Sociorum dictæ Congregationis fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa omnia observari. Non permittentes Præfectum ac Socios prædictos desuper à quoquam quomodolibet molestari. Contradictores prædicta auctoritate nostra appellatione postposita compescendo. Executores deputat.

§. 66. Non obstantibus recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ Octavi, qua inter alia cavetur expresse, ne quis extra suas Civitatem & Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultrà unam dietam à fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices ab eadem Sede deputati, extra Civitatem & Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii vel aliis vices suas committere præsumant, & de duabus dietis in Concilio Generali edita, dummodò aliquis auctoritate præsentium ultra tres dietas ad judicium non trahatur, ac dictorum Sixti & Gregorii prædecessorum, ac nostris litteris & quibusvis aliis Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Contrariis derogat.

§. 67. Volumus autem, quòd earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ vel ostensæ. Transumptis credi jubet.

§. 68. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam absolutionis, approbationis, confirmationis, suppletionis, mandatorum, inhibitionis, editionis, facti, revocationis, abrogationis, decretorum, inhibitionis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Sanctionem pœnalem adjicit.

Datum Romæ apud St. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo quarto, Calendas Januarii, Pontificatus nostri Anno nono. Dat. P. A. 9. 29. Decemb.

LXXVI.

In causis ad Sanctam Inquisitionem hæreticæ pravitatis spectantibus, Judices, & Officiales gratis omnia expediant. Et mandata Universalis Inquisitionis Romanæ omninò exequantur, ejúsque litteris quamprimùm respondeant.

De institutione hujus Congregationis Universalis Inquisitionis vide suprà in Pauli III. Constitut. 34. Licet ab lib. 1. Tom. I. Et de ejusdem facultatibus habes etiam in Constitut. 74. Sixti V. Immensa, in Congregat. 1. lib. 2. in Tomo 2.

Edita A. D. 1600.

Huic autem constitutioni consonat Bulla 1. Pii V. Sanctissimus, lib. 2.

Officiales Sanctæ Inquisitionis gratis omnia expediant.

§. 1. SAnctissimus Dominus Noster volens ac intendens providere, ut causæ & negocia quovis modo spectantia ad Sanctam Inquisitionem cognoscantur & expediantur omni qua decet integritate, amotis quibusvis sordibus, ac pecuniariis solutionibus, statuit & decrevit, ut in posterùm omnes Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, ac quivis Ecclesiarum Prælati, seu inferiores Ordinarii, eorúmque Vicarii & Officiales, in causis & negociis Sancti Officii, pro examine testium seu principalium reorum, pro sportulis sententiarum, pro quovis decreto seu actu, seu quacumque expeditione, nihil omninò exigant & recipiant, etiam à sponte dantibus, sed gratis omnia expediant.

Secretarii & Notarii nihil recipiant de his quæ mittuntur ad Inquisitionem Romanam.

§. 2. Ac eorum Secretarii, Cancellarii, & Notarii pro scripturis processuum informativorum, seu repetitionis testium Fisci, quas mittunt ad Sanctam & Universalem Inquisitionem Romanam, nihil penitùs exigant, sed gratis illas mittant.

Omnes respondeant quamprimùm litteris d. Inquisitionis & mandata exequantur.

§. 3. Insuper mandavit omnibus supradictis, eorúmque Vicariis, & Officialibus, ut cùm aliquid eis significatur, nomine supradictæ Inquisitionis, quamprimùm litteris rescribant, & negocia injuncta exequutioni demandent.

Hoc decretum affixum retineatur, & in Archivis registretur.

§. 4. Et hoc Decretum, tàm ipsi Prælati inviolabiliter observent, quàm ab aliis observari curent, & ejus exemplaria in eorum Cancellariis affixa retineri, ut omnibus innotescat, & in Archivis registrari faciant, sub pœna indignationis Sanctissimi Domini nostri, & aliis arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis.

Decreta An. 1601. die 5. Januarii.

§. 5. In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico, apud Sanctum Petrum, coram Sanctissimo D. ac Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus, adversus hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus. Nonis Januarii, Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1601. Quintilianus Adrianus Not.

LXXVII

Canonizatio St. Raymundi Barcinonensis, professoris Ordinis Fratrum St. Dominici, ejúsque relatio in Numerum SS. Confessorum. Et institutio suæ festivitatis pro die 7. mensis Januarii.

Edita An. D. 1601.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

ROmana Catholica Ecclesia, quæ suprà fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu ædificata, divinitus à Spiritu sancto regitur, & ineffabili ejus æternæ sapientiæ providentia mirabiliter gubernatur, in eadem unitate fidei & doctrinæ veritate, quam à Christo suo sponso, & Apostolis accepit, perpetua consensione perseverans, à Deo Patre misericordiarum continuis gratiæ cœlestis benedictionibus cumulatur, ac veluti fœcunda Mater multiplici sanctorum prole aucta, eorundem meritis ac virtutibus illustratur. Atque hanc fidei Catholicæ unitatem unus idémque Spiritus per multas gratiarum divisiones in corpore Christi, cujus nos membra sumus, anteà operatus est, & nunc etiam operatur. Et quosdam quidem posuit Deus in Ecclesia, primùm Apostolos, secundò Prophetas, tertiò Doctores, qui unum Dominum, unam fidem, unum baptisma prædicarunt, ac veritatem facientes in charitate, creverunt in illo per omnia, qui est caput Christus, ex quo totum corpus compactum, & connexum est per omnem juncturam subministrationis secundùm operationem in mensuram unicujusque membri. Præcipua verò hujus mystici corporis membra sunt viri Sancti, quos elegit Deus, & prædestinavit in vitam, qui eamdem fidem semper tenuerunt, & pro ejus defensione legitimè certantes adepti sunt repromissiones, & in cœlis coronari meruerunt.

Omni tempore, quo Ecclesia Catholica, Tyrannorum & hæreticorum perturbationem passa est, Deus suscitavit aliquem Sanctum, qui fidem propagavit.

§. 1. Hujus autem fidei unitatem, in qua unum corpus in uno spiritu efficimur, jam inde ab ipsius Ecclesiæ nascentis initio ad hæc usque tempora, Principes & Potestates tenebrarum multis hæresium procellis, ac turbinibus excitatis, labefactare & convellere tentarunt, sed divina Christi sapientia, qua Ecclesiam suam suprà firmam petram fundavit, adversus quam portæ inferi prævalere nunquam poterunt, potenti sua dextera eam semper defendit, & usque ad consummationem sæculi conservabit. Atque in hoc admirabilis Dei providentia maximè elucet, quod omnium pœnè sæculorum ætatibus, & iis præcipuè temporibus, quibus religio Catholica Tyrannorum atrocitate, & hæreticorum perfidia impugnata est, invictos martyres, athletas fortissimos, gloriosos confessores, & viros sanctos, magnos in virtute, ac prudentia præditos, adversus Tyrannorum sævitiam, atque hæreticorum iniquitatem excitarit, qui suo sanguine fidem Christianam decoratam, ac vitæ integritate, doctrinis, virtutibus & miraculis confirmatam latissimè propagarunt.

Raymundus Barcinonensis Ordinis S. Dominici, vir Sanctus, & virtutibus plurimis ornatus, multos Infideles ad fidem reduxit.

§. 2. Ac superioribus quidem sæculis ex gloriosi Patris Sancti Dominici familia Beatus Raymundus à Peniafort Barchinonensis extitit, qui amator veræ sapientiæ, quæ nunquam marcescit, spretis omnibus mundi divitiis, dives factus est in gratia Dei, quæ data est in Christo Jesu in omni verbo & scientia, dives in humilitate & virtute, dives in bonis operibus, in quo denique Deus ostendit abundantes divitias gratiæ, & gloriæ suæ. Nam vocavit eum in partem sortis Sanctorum, & implevit agnitione voluntatis suæ in omni sapientia & intellectu spirituali, ita ut plenus Spiritu sancto & fide, in medio Regum, & Magnatum sapientiam loqueretur, non sapientiam hujus sæculi, neque Principum hujus sæculi, qui destruuntur, sed Dei sapientiam in Mysterio, quæ abscondita est à sapientibus hujus mundi, & revelata parvulis, nimirum verus Dei minister in paupertate, in omni patientia, in orationibus, in laboribus Dei gloriam quærens, ac mysterium fidei in conscientia pura fidelibus & infidelibus summa charitate patefaciens, permultos in cœcitate cordis à via salutis aberrantes, verbo veritatis & innocentia vitæ in rectam mandatorum Dei semitam traduxit, & adversus hæreticorum impetum & audaciam, se tamquam murum fortissimum & inexpugnabilem opposuit.

Gratia curationum & vitæ sanctitate præfulsit.

§. 3. Insuper Deus, qui est mirabilis in sanctis suis, dedit ei gratiam curationum, ac sanctitatem ejus, in virtute Spiritus sancti, per signa & prodigia, tùm in ejus vita, tùm post obitum ita manifestavit, ut ejus gloria per amplissima Hispaniarum Regna permanarit. Hæc enim est summa Dei benignitas, qua sanctos suos, qui in contemptione honorum, in omni rerum humanarum despicientia, & in Cruce Christi Domini nostri gloriantes in hac vita ejus laudem & honorem amplificarunt, nunc eosdem glorificans, à quibus ipse honorificatus est, veluti quadam vicissitudine honoris, omnium bonorum fœlicitate in cœlis remunerat, & tribuit eis nomen sempiternum, quod nunquam interibit. Quamobrem ad eorum virtutes imitandas vehementer incitari debemus, cùm hujusmodi homines aversos ab honoribus, in tribulationi-

bus,

bus, in angustiis tantam adeptos esse gloriam videamus, ut sua tenuitate & humilitate, omnium Regum amplitudinem, omnem hujus mundi existimationem, & dignitatem longè superarint. Nam diversæ sunt viæ Dei à viis hominum, qui in vanis cogitationibus, & curis inanibus occupati loquuntur sublimia gloriantes. Deus autem sedes Ducum superborum destruxit, & cessare fecit memoriam eorum à terra, memoriam verò humilium sensu reliquit, & maximis honoribus amplissimisque monumentis consecravit.

Miraculis claruit quorum aliqua mox recensentur.

§. 4. Quare Beatum Raymundum meritò laudamus, & Deum in eo benedicimus, qui singularibus gratiarum donis, & summis virtutibus eum ornavit, de cujus vita, morum sanctimonia, fidei puritate, & admirabilium signorum multitudine pauca solùm ad communem totius Ecclesiæ utilitatem proponimus, ut omnes intelligant, quibus tandem ille gradibus in cœlum ascenderit, ac Deo gratias immortales agant, ejus nomen in Ecclesia Dei publico hoc nostro, & Sedis Apostolicæ decreto, numero Sanctorum fuisse adscriptum.

Oriundus ex Barcinona.

§. 5. Beatus Raymundus Barcinonensis ex nobili familia de Peniafort originem duxit. Prima in pueritia religionis Christianæ rudimentis imbutus, jam magnum aliquid portendere videbatur, cùm esset eximia corporis & animi indole, & naturæ quodam instinctu ad virtutem & pietatem indies magis propenderet.

Plures gratis docuit.

§. 6. Adolescens humaniores litteras tàm avide arripuit, ut exiguo tempore maximos progressus fecerit, & eas artes quas planè didicerat, Deo adjuvante, summa cum laude plurimos Barcinone gratis docuerit.

Bononiam proficiscitur, ubi publicè docuit, & creatur doctor, ac publicè docet canones.

§. 7. Atque ut è talentis sibi à Domino concreditis lucrum faceret amplissimum, Bononiam, velut ad commune bonarum artium domicilium, & disciplinarum emporium profectus est, ubi tempus sibi ad negotiationem sapientiæ datum, non insumpsit in vanis, & carnalibus desideriis, quibus ætas illa juvenilis à studio virtutis abripi sæpe solet, sed pietatis officiis, ac Pontificio, civilique juri toto pectore incubuit, ac tandem Doctoris laurea, cæterisque doctrinæ insignibus decoratus, sacros Canones publicè magna cum hominum admiratione absque ullo stipendio est interpretatus, cui posteà cùm Senatus Bononiensis ob præclaram ejus eruditionem honorarium ex ære publico decrevisset, ipse labores suos Domino sanctificans, datæ sibi à senatu pecuniæ, omniúmque rerum, quas sua industria comparasset, Deo inprimis, ac suo Paroco Decimas fideliter offerebat.

Creatur Canonicus Barcinonensis.

§. 8. Quo in munere docendi cùm aliquot annis egregiam navasset operam, & jam ejus eruditionis fama per Italiam increbuisset, Berengarius Barcinonensis Episcopus, ejus virtutibus, ac scientia permotus, Roma suam ad Ecclesiam rediens Bononiam iter instituit, ubi Beatum Raymundum convenit, ac multis ultrò citróque sermonibus habitis, Berengarius virum admiratus, ac secum ipse reputans eum ingenti Ecclesiæ suæ ornamento & utilitati futurum, vehementer institit, ut secum ad Ecclesiam Barcinonensem, ubi educatus fuerat, reverteretur, quod tandem magnis ab eo precibus obtinuit, quem etiam aliquando post ejusdem Ecclesiæ Canonicatu, & quadam Præpositura addita ornavit. Hoc beneficio, & dignitate auctus, omnibus Canonicis, & universo illius civitatis populo, integritatis ac doctrinæ splendore præfulgebat, eràtque tanta ejus in omni gestu motúque corporis modestia, & totius vitæ consuetudine suavitas, ut omnium ætatum atque ordinum homines in amorem sui raperet & admirationem. Deiparam Virginem singulari pietatis affectu venerabatur, ejúsque honorem & cultum pro viribus semper auxit.

Annunciationis B. Mariæ festum solemniter celebrari curat.

§. 9. Nam cùm festus Annunciationis ejusdem Virginis dies ea in Ecclesia minùs celebris haberetur, ipse ab Episcopo & Capitulo impetravit, ut duplici ritu solemniter perpetuò coleretur, atque ex Præpositura suæ redditibus censum annuum attribuit Canonicis in distributiones erogandum, qui sacris officiis eo die interessent.

Magna fuit apud omnes B. Raymundi auctoritas, & sanctitatis opinio.

§. 10. Magnam hac ratione apud omnes auctoritatem & sanctitatis opinionem sibi conciliarat, totiúsque civitatis oculos, animósque omnium, ac præcipuè Prælatorum & Principum in se converterat, cùm inanem mundi gloriam instar fœni arescentis decusso flore marcescentem apud se ipse contemnens, ad sublimiorem vitæ statum aspiraret. Venerant tunc in eam urbem recenter Fratres Ordinis Prædicatorum, qui Apostolicum in morem Evangelium Christi prædicando populum docebant, & ad cultum DEI, studiúmque pietatis incitabant, quorum usu & consuetudine primùm delectari Beatus Raymundus, deinde etiam ad idem vitæ institutum amplectendum vehementer cœpit inflammari, neque anceps ea difficilisve cogitatio fuit. Nam inclinatum ejus animum, & in via salutis ambulantem, speciosi illi pedes evangelizantium pacem, in montem Domini, perfectionis nimirum Evangelicæ apicem, facilè deduxerunt.

Ordinem Fratris Prædicatorum ingreditur, & in eo professionem emittit.

§. 11. Itaque jam matura ætate annum circiter quintum suprà quadragesimum agens, abdicatis honoribus, spretisque omnibus divitiis, assumpsit pennas ut columbæ, atque in requiem Domini evolans, in Ordine Fratrum Prædicatorum solemnem professionem emisit. Quod ut omnibus admirationi fuit, hominem genere nobilem, doctrina præstantem, affluentem bonis, dignitate & fama celebrem, suscepto religiosæ vitæ instituto, spontaneam paupertatem opibus, suíque contemptum honoribus & commodis prætulisse, ita ejus exemplo complures litterati, ac studiis, doctrinisque dediti nobiles viri eundem Ordinem sunt amplexi, ac propterea magnum ea religio in dicta civitate suscepit incrementum.

Præcipuas Religiosorum virtutes amplectitur.

§. 12. Hic jam novus Christi miles, adversus humani generis hostem fortiter dimicare apud se statuens, ac turrim æternæ salutis ædificans, ut sapiens architectus, humilitatis religiosæ, quæ cæterarum est parens custósque virtutum, fundamenta jacere decrevit.

Humilitatis fuit tenacissimus.

§. 13. Itaque etsi omnibus eruditione & prudentia antecellebat, hoc tamen ipso demissius sentire de se, aliis omnia, sibi nihil tribuere, singulos honore debito prosequi, denique libentiùs delitescere quàm in lucem prodire consueverat, cujus ille virtutis tenacissimus in omni vità fuit, & quoniam obedientia humilitatis vita est, ad hanc tuendam atque conservandam, exemplo Mediatoris, & Salvatoris Domini nostri JESU CHRISTI, qui humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, vir justus die ac nocte meditabatur obedientiam, ac sepulto propriæ voluntatis arbitrio, mortuus huic sæculo vitam cum Christo in Deo absconderat, ac totus à superiorum nutu pendebat.

Paupertatem toto pectore amplexus est.

§. 14. Beatam paupertatem regni cœlorum præmio dignam, & Christi ore laudatam, toto pectore amplexus est, ac eam veluti fraternæ pacis fundamentum, munditiam vitæ, curarum hujus mundi abdicationem, proximam denique, & quasi compendiariam ad Deum viam studiosissimè semper coluit, ac semetipsum, tamquam aurum igni probatum in camino paupertatis expurgabat.

Castitatis amantissimus fuit.

§. 15. Castitatis, quæ cœlestis & Angelicus thesaurus est, amantissimus fuit, ac præcinctus lumbos, & lucernam boni operis in manibus habens, eam in fictili corporis vase in sanctificatione, & honore portans, incorruptam & integram usque ad extremum vitæ diem conservavit.

Dei Matrem intemeratam Virgi-

§. 16. Et qua erat in Dei Matrem, & intemeratam Virginem MARIAM pietate, in cujus fidem &

nem MARIAM assiduè invocabat.

clientelam se jamdiu ante contulerat, nullum firmius ad dæmonis vires conterendas, quàm ejusdem Virginis præsidium inveniri posse certum exploratúmque habens, ejus patrocinium assidue invocabat, ac tantus erat ejus in oratione fervor & perseverantia, ut ex variis occupationibus se ipse frequenter colligens sederet solitarius, & levans se super se divinæ contemplationi vacaret, in qua cælestes planè spiritus hauriebat, & de fontibus Salvatoris aquas sapientiæ salutaris accipiens, tanto gratiarum imbre omnes vitæ suæ actiones irrigabat, ut flumina aquæ vivæ de ventre ejus in aliorum utilitatem promanarent.

Pauperum & captivorum præcipue curam gerebat.

§. 17. In pauperes, ac præcipuè captivos dura servitute ab infidelibus detentos propensissimus erat, nullúmque officii genus umquam prætermisit, quo eos liberari posse existimaret, quorum hoc etiam majorem curam, & solicitudinem gerendam esse censebat, quo in graviori periculo Christianæ fidei abjurandæ, & amittendæ salutis æternæ versarentur. Cùm itaque ejus hortatu Petrus Nolascus natione Gallus, cujus confessiones beatus Raymundus audiebat, vir opibus florens, & insigni pietate præditus, ad inopes alendos, & maximè ad captivos ex Barbarorum vinculis redimendos, suas copias & opes cum alacritate ac libenti animo conferret, egregium pii ac liberalis animi officium pro sua infinita bonitate gratum Deus habuit. Nam proxima nocte insequente, Beatissima Virgo Dei Mater eidem Petro, qui sanctis meditationibus, & orationi vacans, cogitabat, qua ratione calamitatibus Christianorum in captivitate degentium succurri posset, serena fronte se conspiciendam dedit, & acceptissimum, sibi, ac unigenito suo filio fore dixit, si suum in honorem institueretur Ordo religiosorum, quibus cura incumberet captivos è tyrannide Turcarum liberandi, ac illa ipsa nocte eadem Virgo Sanctissima beato Raymundo & Jacobo, primo Aragoniæ Regi apparuit, id ipsum de religiosis admonens.

Ordinis Redemptionis Captivorum statuta præscripsit, & primum Magist. generalem creavit.

§. 18. Quare hi collatis inter se consiliis, & consentientibus animis, Ordinem B. MARIÆ de misericordia, seu de Mercede Redemptionis Captivorum fundaverunt, cui beatus Raymundus certas vivendi leges præscripsit ad istius Ordinis vocationem accommodatissimas, quarum approbationem aliquot annis post à fœl. record. Gregorio Nono prædecessore nostro impetravit, & dictum Petrum, qui eidem Ordini omnia sua promptè dederat, primum etiam Generalem Ordinis Magistrum, suis ipse manibus habitu eodem indutum creavit.

Cum Joanne Cardinali Episcopo Sabinensi in Hispaniam proficiscitur, prædicatque &c.

§. 19. Hæc beatus Raymundus, quæ ad unius Dei gloriam, & proximi utilitatem gesserat, etsi occultissima esse volebat, tamen ardentem illius in egenos charitatem, & vitæ sanctimoniam jam ubique fama vulgaverat, & sanctæ ejus doctrinæ odorem manifestabat in omni loco. Quamobrem bonæ memoriæ Joannes Cardinalis Episcopus Sabinensis eruditionis & pietatis laude clarissimus, ab eodem Gregorio Nono prædecessore nostro in Hispaniam ad crucem adversus Saracenos prædicandam, aliáque, Sedis Apostolicæ negotia pertractanda Legatus de latere missus, multorum sermonibus singularem ejus integritatem intelligens, eum sibi legationis accepit adjutorem, Quo in munere beatus Raymundus tanta cum prudentia, tanta humilitate & charitate versatus est, ut omnibus esset bonus odor CHRISTI ad vitam. Nam etsi honestissimo loco natus esset, & jam ætate provectus, multísque virtutibus cumulatus magna apud omnes auctoritate polleret; in hoc tamen longinquo & difficillimo itinere nullis umquam ab eo præcibus obtineri potuit ut equo veheretur, sed verus CHRISTI discipulus calceatus pedes in præparationem Evangelii pacis, & assumpto spiritus gladio, quod est verbum Dei, iter suis comitatus sociis pedibus faciebat, & Cardinalem quo erat venturus prævertens, quasi viam ante faciem ejus in benedictione præparans, Evangelio CHRISTI prædicando, permultos, adjuvante Domino, ad arctam salutis semitam, à via lata & spatiosa traducebat, & confessiones audiendo, à censuris & à peccatorum nexibus liberabat. Quodque omnibus mirum fuit, toto illo itinere nihil umquam de solita ciborum abstinentia, vigiliis, jejuniis, prædicationibus, totiúsque religionis severitate remisit, sed observantissimus constitutionum sui Ordinis, ne latum quidem unguem ab illius statutis, & legibus discedebat. Quare suspiciebant ipsum universi, colebant omnes, Joannes Cardinalis summoperè diligebat, qui perfunctus legatione ad Urbem rediens, cùm beatum Raymundum una secum adducere decrevisset, nunquam id tamen ab eo potuit impetrare.

§. 20. Sed cùm ad eundem Gregorium Nonum prædecessorem nostrum, de rebus legationis referret, tàm multa eáque præclara de hujus beati viri virtutibus dixit, ut idem Gregorius prædecessor illius videndi desiderio incensus, eum ad se confestim evocavit, cujus ille dicto audiens, quamquam religiosæ quietis avidissimus, Romam venit.

A Gregorio Nono vocatus Romam venit.

§. 21. Excepit eum amanter, & benignè prædictus Gregorius prædecessor, ac brevi perspectis & exploratis ejus animi dotibus summísque virtutibus, Capellani sui officio, quod tunc temporis idem erat, quod nunc est causarum Palatii Apostolici Auditorum & pœnitentiarii dignitate ornavit, ac tanti semper fecit, ut non nisi adhibito ejus consilio graviores causas tractaret, quem cùm etiam à sacris sibi confessionibus præfecisset, is, qua erat in egenos charitate, pœnitentiæ loco illi injungebat, ut inopum præces, & justas petitiones statim audiret, eorúmque negocia expediret, & quam citissimè conficeret, quare ab eodem Gregorio prædecessor.

Capellanus & Pœnitentiarius constituitur.

§. 22. Pater pauperum est appellatus, Decreta Romanorum Pontificum, quo quæque tempore condita erant, diversis in Epistolis & Consiliis sparsa, quæ obscuritatem & incertitudinem inducere videbantur, ad communem omnium, & maximè studentium utilitatem, in ordinem & compendium redigi jamdiu omnibus fere placuerat, sed tanto operi vir idoneus quærebatur. Itaque Gregorius prædecessor beatum Raymundum huic muneri aptissimum esse ratus, id oneris ei imposuit, quod tandem ipse ingenti labore trium annorum spatio fœliciter absolvit, quemadmodum in ipso Decretalium prooemio gravissimo ejusdem Gregorii testimonio est comprobatum. Hisce lucubrationibus & assiduo humilitatis studio, quamdiu Romæ vixit, contrà otiosam mentis evagationem, & inanis gloriæ cupiditatem se ipse tuebatur diligentissimè.

Pater Pauperum appellatur, & Decretales in ordinem redigit.

§. 23. Quare oblatos etiam honores, & amplissimas Ecclesiarum Cathedras omni conatu repudiavit. Nam cùm Gregorius Archiepiscopatum Tarraconensem ei deferre decrevisset, id ille adeò graviter & molestè tulit, ut illicò febri correptus aliquot dies, ingenti corporis animíque dolore torqueretur. Itaque ab hujus mundi gloria alienissimus, omni ope contendit, ut eam à se dignitatem averteret, quod cùm per se non posset, adhibitis multorum præcibus, & quorumdam Cardinalium auctoritate, ejusdem Gregorii prædecessoris animum ita inflexit, ut illius Ecclesiæ onus in eum transtulerit, quem ei muneri B. Raymundus aptissimum esse judicavit.

Archiepiscopatum Tarraconensem recusat.

§. 24. Hac difficultate perfunctus exultabat in Domino, ac veluti suo juri redditus, gratiis Deo peractis, ad solitos labores sese contulit, quorum tandem magnitudine & diuturnitate confectus, in tam gravem morbum incidit, ut illi certam mortem medici denunciarent, nisi patrium solum repeteret. Itaque dimisso confessarii ejusdem Gregorii præde-

Barcinonem redit.

cessoris

cessoris munere, & obtenta abeundi facultate Barcinonem rediit, atque ita rediit, ut eum animi candorem ab omni ambitionis labe intactum & illæsum, quo imbutus ad Urbem venerat, in patriam reportarit.

B. Raymundo data fuit gratia sanitatum, & operatio virtutum.

§. 25. Vix ab Urbe recesserat, cùm statim ei divinitùs per spiritum data est gratia sanitatum, atque operatio virtutum. Nam cùm ad eum Cataloniæ portum, quem Tossa vocant, appulisset, advectum ad se levi cymba quemdam ejus loci incolam, Barcelo de Faro nuncupatum, (qui dum in messem incumberet, adeò gravi & repentino correptus erat morbo, ut statim omnibus orbatus sensibus, nullos, neque clamores, neque admotos corpori stimulos perciperet, sed humi jacens exanimis, mortuus esse crederetur) Beatus vir miseratus, Deum, qui dives est in misericordia, ardentissimè est deprecatus, ut ei vitam, quæ satis esset ad confitendum peccata, produceret, tum magna in Deum fide nixus, infirmum proprio compellans nomine rogavit, an vellet peccatorum sordes sacra confessione diluere, confestim ille velut è somno excitatus oculos sustulit, receptòque vocis usu, id velle se, ac vehementer optare dixit, & confessione facta, atque exonerata peccatorum conscientia, perceptáque absolutione nihil ampliùs elocutus spiritum Deo reddidit. Id circumstantes admirati glorificaverunt Deum, quòd talem hominibus dedisset potestatem.

Barcelo de Faro semimortuus B. Raymundi precibus vitam quæ satis fuit ad confitendum peccata obtinuit.

§. 26. Atque ubi Barcinonem appulit, confirmatis paulùm viribus, statim ad res divinas & cœlestes contemplandas animum adjecit. Ejus verò Barcinonem adventus, simul atque per Hispaniam innotuit, ingens hominum concursus ad eum fieri cœptus est, partim visendi gratia, partim consulendi (nam Pœnitentiarii potestatem concessu ejusdem Gregorii, etiam ab Urbe absens exercebat) quos omnes consolabatur in Domino, & spiritualibus monitis mirificè recreabat, ejus enim scientia, quasi inundatio in omnibus abundabat, & consilium ejus, sicut fons vitæ salutem animæ plurimis afferebat. Hac autem Pœnitentiarii potestate, quo liberius Deo sibíque vacaret; sponte se abdicavit, quamquam ejus etiam absentis opera idem Gregorius prædecessor, cæterique Romani Pontifices, qui eum secuti sunt, præcessores item nostri utebantur, ut ex ipsorum litteris facilè constat, quibus ei gravissima negocia committebant. Conscripsit etiam summam casuum conscientiæ, qui solent in foro pœnitentiæ frequenter occurrere, magnæ doctrinæ, atque auctoritatis, & tàm confessariis quàm confitentibus valde utilem, & necessariam.

Pœnitentiarii munere, quo etiam absens ab Urbe, fungebatur sponte se abdicavit.

§. 27. Dum sacris & suavibus hisce studiis, & juvandi proximi occupationibus distinetur, anno humanæ salutis millesimo ducentesimo trigesimo octavo, Jordanus ejusdem Ordinis secundus Generalis magister, ex hac vita excessit. Quare novo Generali magistro deligendo Capitulum generale Bononiæ est congregatum, ubi cùm dissidentibus sententiis, non satis Patribus inter se conveniret, ad Sancti DOMINICI corpus preces indictæ sunt, atque inde ad suffragia ventum, quibus omnibus, nullo penitùs refragante, beatus Raymundus absens, Generalis magister est declaratus, cujus ille rei nuncio perculsus, atque animo perturbatus, primùm repugnare vehementer cœpit; sed provectioribus ætate ac sapientia Patribus Bononia Barcinonem adventantibus, qui eam omnium & Dei voluntatem esse confirmarunt, ægrè tandem acquievit, ac magistratum iniit. Itaque aliorum precibus, & auctoritate victus, animum ad regendam eam familiam adiecit.

Magister generalis Ordinis Prædicatorum absens Bononiæ declaratur.

§. 28. Quam cùm integro biennio sanctissimè, & magna cum laude administrasset, facto, ipso postulante superiore anno, ex communi Patrum sententia & decreto, ut liceret Magistro generali officium magisterii renunciare, proximo insequente Capitulo Bononiæ item habito affectam ætatem, infirmmáque valetudinem incusans, pristinæ nimirum quietis, vitæque privatæ avidissimus, Magistratu mœrentibus omnibus sponte se abdicavit, quo veluti onere deposito, lætus & alacer ad consuetas pietatis exercitationes, & proximi ad virtutem incitandi studium se quam diligentissimè retulit, ac nihil umquam antiquiùs habuit, quàm ut religionem Catholicam longè latèque propagaret, & pro viribus ab hæresium labe vindicaret.

Biennio elapso Magistratu sponte se abdicavit.

§. 29. Quamobrem claræ memoriæ Jacobo Regi Aragoniæ ejus nominis primò inprimis suasit, ut sacrum Inquisitionis officium suis in Regnis institueret, ad hæresim videlicet, quæ tunc ex nefaria Valdensium Secta recenter exorta erat, omnésque aliàs procul à finibus ejus Regni arcendas, atque hanc ob causam Concilio Provinciali Tarraconæ adversus eosdem sectarios habito, jussu ipsius Jacobi Regis interfuit.

Jacobo I. Regi Arag. ut officium Inquisitionis in suis regnis institueret, suasit.

§. 30. Sub idem verò tempus Saraceni, qui nobilissimas Hispaniæ civitates, & finitimas Insulas impia sui generis stirpe multò ante infecerant, armata manu vehementer etiam infestabant, quibus ut in suis Regnis Evangelium CHRISTI prædicaretur, eidem Jacobo Regi auctor fuit. Hunc etiam ad Majoricam Insulam ex Balearibus proficiscentem, ejus rogatu comitatus est, tùm ut ei à sacris confessionibus esset, tùm etiam ut verbo Dei prædicando, fideique Catholicæ mysteriis explicandis, Hebræos & Agarenos, qui ibidem magno numero erant, ad Christianam religionem adduceret, ubi cùm idem Jacobus Rex vesano amore captus, cujusdam fœminæ consuetudine uteretur, Beatus Raymundus, qua erat dicendi libertate ac prudentia, illum blando primùm sermone ab ea conatus est revocare, verùm ubi se nihil proficere animadvertit, tùm orare, próque sua in Deum fide precibus omnibus cœpit obtestari, ne ob exiguam corporis voluptatem malè se ipsum perderet, sed neque preces quidquam profuêre.

Ut Saracenis Evangelium Christi prædicaretur eidem Jacobo Regi auctor fuit. Unà cum eodem Jacobo Rege ad Majoricam Insulam ex Balearibus proficiscitur.

§. 31. Hic tùm beatus Raymundus animi dubius, & incertus quo se verteret, consulto tandem precibus divino numine, statuit nihil graviùs sibi faciendum, quàm ut ex Insula discederet, ne libidinem ejusdem Jacobi Regis, quàm ferre ampliùs non poterat, probare sua præsentia videretur. Itaque eum adiit, serióque ac severè admonitum suæ voluntatis certiorem fecit. Jacobus vero Rex ejus apud se retinendi cupidus, nautas omnes præmoneri jussit, atque capitali edicto prohiberi, ne ullus eum trajiceret. Interim ignarus hujusce consilii beatus Raymundus in portum porrexit, ubi ab omnibus naviculatoribus communi consensu reilectus, cognita Jacobi Regis voluntate, in portum Sollar profectus est, itineris sui comiti hoc unum firmissimè asseverans, ibi æternum Regem sibi non defuturum, at cùm neque in eo portu à nautis admitteretur, id secum ipse demiratus, hoc magna fide pronunciavit, Regem quidem mortalem ita statuisse, sed Regem æternum aliter provisurum. Itaque omnibus in littore salutatis, per quasdam rupes, & prærupta saxa in mare porrecta aliquantulum progressus in mare descendit, ac socium allocutus, Videbis, inquit, quemadmodum Deus optimam navem providebit. Quare fiduciæ plenus, expanso super aquis pallio, reductáque ejus ora instar veli ad baculum, quo tamquam malo uteretur, Dei opem invocans, ac signo Crucis se muniens, relicto in Insula suo, modicæ fidei ac dubitante socio, mari se commisit, ac leni prosperóque inflante vento, perambulans semitas maris, ac benedicens Deum, qui dominatur potestati ejus, centum sexaginta milliaria sex horis confecit, omnibúsque circum littera insolitum navigandi genus admirantibus, Barcinonem appulit, ubi resumpto pallio, quod ne quidem aqua perfusum erat, ad Monasterium sui Ordinis sub meridiem se contulit, quòdque non minus admirandum est, januis

Miraculum transfretationis B. Raymundi. Expanso super aquis palliocentum sexaginta milliaria sex horis conficiens Barcinonem appulit.

clausis illud ingressus, populi acclamationes evitans ad gratias Deo peragendas in templum secessit, cujus rei fama totam Urbem, finésque illius brevi pervasit. Auxit etiam hujus miraculi magnitudinem ejusdem Jacobi Regis emen latio subsecuta, extant autem usque in hunc diem vestigia turris & capellæ eo in loco, ex quo in mare descenderat, exstructæ, atque ipsum etiam pallium, ut continuata apud eos populos traditione receptum est, cujus contactu multi à variis corporis infirmitatibus quotidiè liberantur.

Seminarium quo sui Ordinis Religiosi Hebraico, & Arabico sermone erudirentur instituit, & Neophytorum cura suscepit.

§. 32. In procuranda Hebræorum & Saracenorum salute magno charitatis ardore semper incensus fuit, omnémque operam dedit ad eos fidei Christianæ documentis excolendos, ac pro viribus adjuvandos quod ut ei facilius esset, Seminarium in quo nonnulli sui Ordinis religiosi, Hebraico, & Arabico sermone erudirentur, Castellæ, & Aragoniæ Regum impensis instituit, quod opus toti Hispaniæ ornamento, atque infidelibus adjumento fuisse ex eo satis constat, quòd illius ope atque auxilio, ingens eorum multitudo doctrinæ Christianam religionem amplexa sit. Neophytos non minori charitate doctrinæ Christianæ præceptionibus imbuebat, atque tàm assiduus erat in illis instituendis, ut eorum parens esse videretur, & ne alimenta iis ad vitam necessaria deessent, undique eleemosynas corrogabat.

Beneficus erat in omnes.

§. 33. De rebus dubiis sæpe consultus, singulari prudentia, ac divina planè sapientia omnibus respondebat, atque inter cætera beneficia quæ accepit, hoc præci puè donum à Deo est consecutus, ut eos quibus cùm ageret, mira consuetudinis suæ dulcedine ac voluptate perfunderet.

Orandi contemplandíque summam adeptus est facultatem.

§. 34. Orandi, contemplandíque summam diuturno usu adeptus est facultatem, nam etsi variis gravibúsque negociis distineretur; tamen ubi se ad orationem composuerat, tanta subitò divini spiritus suavitate rapiebatur, ut omnium rerum mortalium cura exutus esse videretur, ac sæpè intempesta nocte clàm observatus est in secretiori templi recessu, tàm crebra altáque suspiria inter orandum edere, ut audientes ad lacrymas commoveret. In divinis officiis erat assiduus, atque incredibilem psallendo capiebat voluptatem.

Magna ejus fuit in sacrificando animi puritas, & devotionis fervor.

§. 35. Sacrosanctum Missiæ sacrificium ferè quotidiè celebrabat, quanta verò esset ejus in sacrificando animi puritas, ac devotionis fervor, vel ex eo facile existimari potest, quòd astantes ex ejus solo aspectu ad orationem incitarentur, ac petita à Deo Patre misericordiarum beneficia ejus præcibus impetrarent.

Frater Martinus ejusdem Ordinis conversus ex manibus B. Raymundi celebrantis & sacram hostiam populo ostendentis, Christum Dominum sub pueri specie vidit, & ab omni concupiscentia carnis præservatus fuit.

§. 36. Nam Frater Martinus ejusdem Ordinis Conversus, cùm antequam suavi se CHRISTI jugo subjiceret, voluptatibus carnis liberiùs indulsisset, ac tunc earum rerum quibus ante assueverat, recordatione, suique corporis illecebris, quasi quibusdam stimulis agitatus, mirum in modum vexaretur, omnem hujus tentationis propulsandæ spem in beati Raymundi meritis collocavit. Igitur ejus sacrificiis sæpè interesse, ac summis præcibus à Deo flagitare cœpit, ut tanto suo malo remedium aliquod afferret, quod dum perseveranter peteret, quodam die ex manibus beati Raymundi celebrantis, ac sacram hostiam populo ostendentis, CHRISTUS Dominus sub augustissima pueri specie clarissima luce radiantis spectandum ei se præbuit, quo viso tanto est repente gaudio delibutus, ut ex eo tempore ad extremum usque diem, divina gratia & bonitate, ab omni concupiscentiæ carnis com motione fuerit præservatus.

Magna familiaritare usus est cum Angelo.

§. 37. Cùm cœlestis militiæ Angelo tanta inerat ei familiaritas & amicitia, quæ maximum est puritatis & sanctimoniæ argumentum, ut ab eo frequenter ad orandum, à somno excitatus invitaretur.

Totam hebdomadam excepto die Dominico jejunabat.

§. 38. Cibi potúsque parcissimus fuit, totam enim hebdomadam, excepto die Dominico jejunabat.

Lenitate, & charitate claruit.

§. 39. Nullum umquam in eo contumaciæ vel arrogantiæ vestigium animadverti potuit, quinimò lenitate ac patientia fuit maxima, & in Deum tanta charitate, ut ejus amore omnia arbitratus sit ut stercora, ex qua etiam egregia illa in proximos charitas redundabat.

Charitate, & omnibus virtutibus cumulatur.

§. 40. Omnibus demum virtutibus cumulatissimus, devexa jam ætate, in perpetua quadam erat animi vigilia, expectans Dominum, ut ad cælestes nuptias ab eo vocaretur.

Annos fere centum natus Barcinone obdormivit in Domino Anno 1275.

§. 41. Igitur annos ferè centum natus cupiens dissolvi & esse cum CHRISTO, in lethalem morbum incidit, atque Sacramentis omnibus ritè munitus, orantibus ad lectulum Fratribus, deficiente sensim omni vitæ sensu, ipso die Epiphaniæ Barchinone obdormivit in Domino, salutis humanæ, anno millesimo ducentesimo septuagesimo quinto.

Alphonsus Castellæ, & Jacobus Aragoniæ Reges ejus exequias sua præsentia cohonestarunt.

§. 42. Vulgata ejus morte, ingens hominum concursus ad Monasterium videndi causa repentè factus est, ac tanta fuit ejus sanctitatis apud omnes opinio, ut multi Episcopi, complures Prælati, ac nobiles, viri, clerus etiam & populus Barcinon. universus, funus ejus summa doloris significatione sint prosecuti. Communem verò illam ejus sanctitatis famam, auctoritate sua magnoperè auxerunt Alphonsus Castellæ, & Jacobus Aragoniæ Reges, qui ad ejus exequias sua præsentia cohonestandas, comitantibus filiis, ac domesticis omnibus, summa cum veneratione & fama sanctitatis beati hujus viri convenerunt. Itaque corpus ejus magno totius Civitatis luctu ac Principum virorum dolore honorificè humatum est, quod paucis añis post in sepulchrum marmoreum translatum fuit.

Miracula Deus edidit post B. Raymundi obitum.

§. 43. Barcinonensis populus beato Raymundo vita functo, quasi totius patriæ lumine extincto mœrore afflictus graviter angebatur, atque ob recentem virtutum ejus, ac beneficiorum memoriam, eo carere omnibus acerbissimum erat, sed pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui secundùm multitudinem dolorum consolationibus suis timentium se corda lætificat, beati Raymundi meritis beneficia in omnes conferendo plebem suam mirificè recreavit. Nam fidelissimi hujus servi integritatem & sanctimoniam, multis quidem in vita miraculis claram, pluribus signis post obitum ingenti omnium lætitia comprobavit. Atque ut omnes etiam intelligerent quàm Deo placita esset anima ejus, eo ipso tempore quo ex hac vita migravit ad Dominum, insigni miraculo est declaratum.

Guillelmus de Villaragut præcibus B. Raymundo porrectis mundatur à lepra.

§. 44. Erat in ea Civitate Guillelmus de Villaragut, qui inveterata corporis lepra graviter laborabat, neque eum fœditas morbi, dolorísve acerbitas in publicum prodire, solitásque exercitationes, & negocia obire patiebatur. Medici adhibitis frustrà medicamentis omnibus, deplorata re animum despónderant; ipse verò, Deo ita disponente, qui Sanctum suum clarificaturus erat, in ædes quasdam Monasterio Ordinis Prædicatorum vicinas, ea ipsa nocte qua beatus Raymundus excessit è vita, diverterat, ubi cum gravissimo elephantiæ dolore torqueretur, à pio quodam viro, Bernardo de Molendis nuncupato, Canonico Barcinonensi admonitus est, ut beati Raymundi, qui eo tempore dormierat in Domino, meritis se commendaret, quod ille recuperandæ valetudinis cupidissimus, simultáque diligenter præstitit, confestim omnis lepra ex ejus membris collapsa est, ac sanum corpus reliquit, in cujus rei signum, & accepti beneficii memoriam idem Guillelmus monumento suspenso in templo, rem omnibus testatam esse voluit, & posteritatis memoriæ commendavit.

Margarita Joannis Phisici filia, mortua vitæ restitura.

§. 45. Illud verò maximum est ejus sanctitatis argumentum, quòd mortuos etiam ad vitam revocarit. Nam quædam puella Margarita nomine, Joannis Physici filia, quatuor aut circiter annos nata,

diuturna

diuturna febri, continuiſque alvi fluxionibus exhauſta diem obierat extremum, eámque verè mortuam eſſe pallor ipſe vultus, contractæ nares, oculi extincti, horridi dentes, cæteráque indicia confirmabant, quin & idem Joannes pater medicæ artis expertiſſimus, aſſeruit omnia mortis, nulla vitæ veſtigia in ejus corpore extitiſſe, honeſta interim mulier Romea ejuſdem Margaritæ mater, quæ paulò ante ad beati Raymundi ſepulcrum acceſſerat, & auxilium ab eo, filiæque valetudinem precabatur, ubi de morte Filiæ certior à Joanne ejus marito facta eſt, ab eodem ſæpiùs domo revocata fuit, quo illa nuncio perculſa tanto filiæ recuperandæ deſiderio inflammata eſt, ut neque inde ſe abituram, neque domum reverſuram affirmaret, niſi beati hujus viri meritis & interceſſione Margarita ejus Filia vitæ reſtitueretur. Itaque lacrymis ac lamentis omnia miſcere, & ardentiùs orationi inſtare, atque à Deo, per beati viri merita ſummis præcibus flagitare cœpit, ut filiam vitæ, ſibíque redderet, cujus perſeverantem firmiſſima fide orationem reſpexit Deus, nec ſprevit deprecationes ejus. Nam ſub occaſum Solis Margarita filia, paulò poſt meridiem defuncta, non modò vitæ ſed etiam integræ valetudini eſt pœnitùs reſtituta, quæ poſtridiè in templum pedes adiit ad gratias pro tanto beneficio agendas, & decem & quatuor annos ſupervixit.

Romea Michaëlis de Sala uxor partu fœliciter edito acerbiſſimis parturiendi doloribus liberatur.

§. 46. Altera idem honeſtæ conditionis fæmina, Romea appellata, Michaëlis, videlicet de Sala hominis pii uxor, beati Raymundi opem experta eſt, nam cum maturo jam fœtu acerbiſſimis pariendi doloribus premeretur, ac infantis caput enixa, reliquo intus recluſo corpore, tribus integris diebus ac noctibus graviſſimo cruciatu torqueretur, nihil proprius factum eſt, quàm ex hac vita decederet, nam ob languentis ſtomachi faſtidium, cibos omnes, hauſtúſque reſpuebat, atque à ſenſibus alienata, vocíſque uſu privata jacebat exanimis, quo tàm præſenti uxoris ſuæ periculo prædictus Michaël vehementer animo conſternatus, ad templum illicò excurrit, beati Raymundi opem, ſubſidiúmque implorans, qui ſimul ac domum rediit, Romea fœliciſſimè partum edidit, atque, omni dolore eſt liberata.

Juvenis quidam æger integræ valetudini eſt reſtitutus.

§. 47. Præterea juvenis quidam continuos viginti dies acutiſſima febri agitatus, viribúſque exhauſtus in ſuperiorem ædium partem à ſuis delatus fuerat, ut aura puriore frueretur, animúmque relaxaret, quo ex loco deorſum in lapides & ſaxa corruens, ita convulſus fractúſque membris fuit, ut immotus humi proſtratus ab omnibus mortuus eſſe putaretur. Eo, ut fit, cùm multi videndi & juvandi cauſa accurriſſent, aſtantium quidam pulveres ex beati Raymundi ſepulcro deſumptos, quos religioſe ac piè ſecum geſtabat, in jacentis ac moribundi os injecit, collóque appendit, atque æger ille continuo valetudini eſt integræ reſtitutus. Et illa quidem, aliáque quàm plurima multo antè tempore contigerunt, hæc verò recentiora ſunt.

Michaël peſte correptus omni morbo liberat.

§. 48. Anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono, dum peſtilentia Barcinone graſſaretur, atque ingenti hominum clade invaleſceret, quidam probus vir, Michaël Amat appellatus, peſte mortifera correptus, ac deſperata valetudine à medicis deſtitutus, Sacramentorum atque extremæ unctionis ſuſceptione ad mortem ſe comparabat, ſenſim verò per omnia corporis membra ſerpente morbo, in eas redactus erat anguſtias, ut præcluſis faucibus loqui ampliùs non poſſet. Quare intimo cordis & animi affectu beatum Raymundum eſt deprecatus, ut eam à ſe infirmitatem depelli præcibus ſuis impetraret, qua in oratione beatum Raymundum ſibi videre viſus eſt, atque extenſa manu ſe contingere, quo ex facto ita omni repente morbo levatus eſt, ut eodem ipſo die convaluerit.

Anna Beneta ſanguinis fluvio laborans pulvere ex B. Raymundi ſepulcro adhibito vitæ diſcrimen evitavit.

§. 49. Hoc aliquanto recentiùs eſt. Nam anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, pia quædam mulier Anna Beneta vocata, Barcinone honeſtis parentibus orta, ipſo Epiphaniæ feſto copioſo ſanguinis profluvio in ſummum vitæ periculum adducta erat, neque adhibita medicorum remedia ſanguinem ullo modo ſiſtere poterant, neque ipſa in proximum diem victura putabatur. Quare eorumdem hortatu cum Sanctiſſimæ Euchariſtiæ, atque extremæ unctionis Sacramenta, piè, & devotè ſumpſiſſet, mortem expectabat. Interim in beati Raymundi præſidium toto animo confugit, ac pulveres ex ejus ſepulcro ad ſe deferri, atque in cyatho miſceri ſibi juſſit, quibus epotis meliùs ſe habere cœpit, & abſque ullo prorſus alio pharmaco vitæ diſcrimen evitavit.

Ex ejus ſepulcrè terra quædam tenuis enaſcitur quæ infirmitates curentur.

§. 50. Illud verò perpetui cujuſdam miraculi vim obtinet, quod ex primo ejus ſepulcro terra quædam tenuis, ſeu pulvis ſaluberrimus enaſcitur, qui licèt magna in copia inde exportetur, numquam tamen deficit, ac multæ magnæque corporis infirmitates eo curantur.

Ludovicus Doratus ſenſum recuperavit.

§. 51. Anno itidem milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſexto, cùm Judices conſtituti ad explorandas beati hujus viri reliquias, arcam ubi erant reconditæ, aperuiſſent, tantus illicò odor ex ejus corpore, qui vivens in odorem ſuavitatis Deo ſe conſecrarat, exhalavit, ut multi qui eo confluxerant, nihil eo percipi poſſe jucundiùs affirmarent, quinimò egregius vir Ludovicus de Claramunt, ex gravi morbo ſenſu odoratus à ſexdecim annis orbatus, cùm in ea hominum multitudine videndi deſiderio incitatus propiùs acceſſiſſet, eum etiam odorem ſuaviſſimum ſenſit, quo repente ita recreatus eſt, ut lacrymas præ gaudio continere, nec ullam vocem emittere ullo modo poſſet, verùm tacitus apud ſe cogitans dubitabat, num iſtius ſolummodò odoris olfactum recuperaſſet, an etiam rerum aliarum, ſed domum reverſus ubi ſe varios odores percipere animadvertit, miraculum ſubitò evulgavit.

Et ejus ſepulchri meatu ſuavis odor afflatur.

§. 52. Neque verò hæc odoris fragantia eo ſolùm tempore ex ejus corpore emanavit, ſed ex aperto quodam ejus ſepulcri meatu idem ſuavis odor quandoque afflatur, qui ab iis ſentitur, quos divina bonitas eo munere dignatur.

Reges, Epiſcopi, & populi Aragoniæ Rom. Pontificibus frequenter petierunt canonizationem.

§. 53. His, pluribúſque aliis miraculis, quæ referre longum eſſet, corda Regum inclinata, plurimíque Eccleſiarum Antiſtites, & Prælati populíque integri Regni Aragoniæ divinitas excitati, una voce & conſenſu à multis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris frequenter petierunt, ut beatus Raymundus in Sanctorum numerum referretur.

Archiepiſc. Tarraconen. Epiſc. & Abbat. in Conc. Provinc. Tarrac. congregati idem à Nicolao III. petierunt.

§. 54. Et quidem quarto ab ejus obitu anno, ſalutis videlicet humanæ, milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo nono, Archiepiſcopus Tarraconenſis, ac decem Epiſcopi Regni Aragoniæ, multíque Abbates in Concilio Provinciali Tarraconæ congregati, litteras ad fœl. recordat. Nicolaum Papam Tertium prædeceſſorem noſtrum dederunt, quibus ſingularem ejus in Deum charitatem, vitæque innocentiam coram Deo & hominibus teſtificati, ut eum prævia virtutum ac miraculorum ejus inſpectione, Sanctorum numero aſcripere vellet, humiliter ſupplicarunt.

Præfecti Civit. Regni Aragoniæ, & Principatus Cathaloniæ, Civitas Barcinonen. & Fratres Ord. Prædicat. Idem à Bonifacio VIII. poſtularunt.

§. 55. Cùm autem ipſe Nicolaus Tertius prædeceſſor è vita migraſſet, Præfecti Civitatum Regni Aragoniæ, & Principatus Cathaloniæ, totáque Civitas Barcinonen. quin & Priores, cæteríque Fratres Ordinis Prædicatorum qui eas Provincias incolebant, idem à fœl. recordat. Bonifacio Octavo etiam prædeceſſore noſtro enixè flagitarunt.

Concilium Provinciale Tarraconen. à Joanne XXII. & Petrus Aragoniæ Rex à Clemente VI. idem petierunt.

§. 56. Verùm ipſo Bonifacio prædeceſſore ab humanis etiam erepto, Concilium Provinciale Tarraconæ denuò convocatum, apud ſanctæ memoriæ Joannem Vigeſimum ſecundum prædeceſſorem etiam noſtrum, primam petitionem renovavit, quo tempore Frater Arnaldus Burguetus Ordinis Prædicatorum,

Inqui-

Inquisitor ac Procurator à Capitulo generali ad hanc causam prosequendam institutus, multos testes super miraculos, quæ de hoc beato viro vulgabantur, examinari curavit. Sed cùm per dicti Joannis prædecessoris obitum res transigi non potuisset, cla. mem. Petrus Aragoniæ Rex datis ad fœl. recor. Clementem Sextum similiter prædecessorem, nostrum literis vehementer institit, ut beatus hic vir humanis laudibus extolleretur in terris, quem divinæ providentiæ sublimitas, quemadmodum in ejus literis habebatur, honorare voluerat in excelsis.

Pauli III. concessit in Ecclesiis Ord. Præd. Regni Arag. solemne officium celebrati posse.

§. 57. Cùm verò hujus rei tanta sit gravitas & magnitudo, ut exiguo tempore perfici non potuerint, omnis hujus causæ tractatio usque ad tempora sanctæ memoriæ Pauli Tertii similiter prædecessoris nostri fuit intermissa, qui tandem precibus bon. mem. Fratris Joannis à Toleto tituli Sancti Sixti Cardinalis Burgen. nuncupati inclinatus concessit, ut in omnibus Monasterii & Ecclesiis Ordinis Prædicatorum in Regno Aragoniæ existentibus solemne officium de beato Raymundo celebrari posset.

Philippus II. Hispan. Rex supplicavit, ut huic causæ finem Papa vellet imponere.

§. 58. Interjecto autem diuturni temporis intervallo, cùm Deus, qui est gloria virtutis Sanctorum, beati Raymundi meritis, & intercessione plurima in dies beneficia toti Hispaniæ largiretur, claræ etiam memoriæ Philippus Secundus Hispaniarum Rex Catholicus, per literas & per dilectum filium nobilem virum Antonium de Corduba & Cardona, Suessæ Ducem suum, apud nos & Sedem Apostolicam Oratorem supplicavit, ut huic causæ sub tot Romanis Pontificibus inchoatæ ipsi vellemus finem imponere, quo sanè pio Regis studio vehementer sumus recreati.

Et ipse à Cardd. Congreg. sacrorum rituum injunxit, ut hujus causæ acta omnia diligenter examinarent.

§. 59. Nam cùm ab ipso Pontificatus nostri principio nihil magis quàm Dei gloriam & Catholicæ religionis exaltationem spectaverimus, gaudebamus in Domino, cùm utramque hisce Regis supplicationibus promoveri cerneremus, itaque ut religioso ejus desiderio satisfaceremus, Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Congregationis sacrorum rituum injunximus, ut acta omnia quæ priùs hac in re confecta erant, diligenter inspicerent & examinarent. Hi autem fuere ex triplici ordine assumpti, Venerabiles Fratres Episcopi Alphonsus Ostien. Gesualdus, Inicus Avalos Portuen. de Aragona, Gabriel Sabinen. Paleottus, & dilecti filii nostri Alexander Sanctæ Mariæ Transtyberim Medices, Franciscus Sancti Petri ad Vincula de Giojosa, Augustinus Sancti Marci Veronen. Dominicus Sancti Chrysogoni Pinellus, Franciscus Maria Sanctæ Mariæ in Ara cœli de Monte, Ascanius Sanctæ Pudentianæ titulorum presbyteri Columna, Odoardus Sancti Eustachii Farnesius, Antonius Sanctorum Quatuor Coronatorum, Facchenettus diaconi nuncupati Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales.

Frater Michaël Llot procurator in hac causa constitutus scripturas quasdam ad hanc causam spectantes produxit.

§. 60. Coram quibus ritè congregatis, cùm dilectus filius Michaël Llot, Sacræ Theologiæ Doctor Frater ejusdem Ordinis Prædicatorum professus, ac Procurator legitimè hac in causa constitutus, pro suo munere, in quod per sex annos continuos diligenter incubuit, quasdam scripturas ad hanc ipsam causam spectantes protulisset; quia tamen multæ probationes addi poterant, literæ ad Archiepiscopum Tarraconensem, atque ad Barcinonen. & Vicen. Episcopos cum opportuna facultate missæ sunt, ut alias omnes scripturas & probationes, annis superioribus hoc in negotio factas Barcinone extraherent, & ea denique agerent quæ ad hanc causam requiri videbantur, omniáque ad nos transmitterent, quæ cùm essent omni jure confecta, summáque auctoritate firmata, & debita cum diligentia, & fide transmissa.

Et Papa eas tribus Auditoribus Rotæ examinandas dedit.

§. 61. Nos tribus viris, doctrina & integritate præstantibus, ac usu peritissimis, Seraphino videlicet Olivario Razzalio Decano, Petro Francisco Gipsio, & Francisco Peniæ causarum Palatii nostri Auditoribus commisimus, ut ea summo studio, quantáque possent diligentia legerent, expenderent, ac totius causæ merita exactissimè ponderarent. Quo in munere cùm sedulò & accuratè versarentur, Philippus Secundus Hispaniarum Rex Catholicus, cujus memoria in benedictione sit, magno in primis nostro, & totius Orbis Christiani dolore ac detrimento viam universæ terræ ingressus est.

Philippus in Hispania Rex Catholicus à primo sui exordio huic Pontifici supplicavit, ut in hac causa progredi vellet.

§. 62. Quare charissimus in Christo filius noster Philippus Tertius Hispaniarum, item Rex Catholicus ejus filius non modò regnorum, verùm etiam paternarum virtutum hæres, statim à primo regni sui exordio, ut se, suáque omnia in beati Raymundi præsidium, ac patrocinium conferret, literis, & per eumdem Antonium Suessæ Ducem, oratorem item suum nobis supplicavit, ut in hac causa progredi vellemus. Idcircò vehementer lætabamur, & benedicebamus Domino, qui pios Reges perpetuò suscitat, ad sanctos suis honoribus prosequendos, quos elegit in ædificationem Corporis Christi, quod est Ecclesia.

Auditor Rotæ omnem rei gestæ Papæ, suúmque judicium scripto tradiderunt illorum relationem Cardinalibus sacrorum rituum per eosdem Auditores tradi jussit.

§. 63. Cùm igitur prædicti Auditores in discutiendis actis, in universo processu diuturnam & assiduam navassent operam, nihilque eorum quæ ad hanc rem peragendam pertinent, prætermisissent, omnem rei gestæ seriem, suúmque judicium scripto nobis tradiderunt, quorum integram relationem nos eisdem Cardinalibus Congregationis sacrorum rituum per eosdem Auditores tradi jussimus, atque ut plurium judicio tota hæc causa examinaretur, alios etiam Cardinales prioribus adjunximus, nimirùm dilectos filios nostros Federicum Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis Borromæum, Antonium Mariam Sanctæ Agnetis in Agone Gallum, Cæsarem Sanctorum Nerei & Archillei Baroneum, Sylvium Sancti Salvatoris in Lauro titulorum presbyteros Antonianum, atque Andream Sancti Angeli in foro Piscium Perettum diaconum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, quos omnes monuimus, ut acta omnia de beati Raymundi puritate fidei, morum integritate, ac miraculorum evidentia, tanto studio perpenderent, quantum & rei gravitas requirebat, & nos meritò expectabamus, qui cum privatim, multísque Congregationibus inter se habitis, dilecto filio Pompeo Molella Fisci nostri Procuratore semper citato, & partes suas diligenter præstante, singula rerum capita, & acta omnia sedulò examinassent, ac processum, testes, instrumenta, & hujus causæ monumenta cum Auditorum sententiis diligenter contulissent, eóque adducta essent omnia, ut ad nos referri oporteret.

Consistorium secretum censuit.

§. 64. Nos consistorium secretum pro more convocari jussimus, in quo præfatus Alphonsus Cardinalis Gesualdus, suo & totius Congregationis nomine, primùm retulit scripturas, processum omniáque hujus causæ acta legitimè confecta esse, ac maximæ auctoritatis, probatæque veritatis vim obtinere; deinde tota beati Raymundi vita, multisque miraculis enarratis, se & cæteros dictæ Congregationis Cardinales, una voce, unáque mente in eam sententiam venisse dixit beatum Raymundum (si ita nobis videretur) posse Catalogo Sanctorum aggregari, in quorum sententiam cùm reliqui Cardinales suo quisque suffragio ex ordine ivissent, magnam animi voluptatem capiebamus, quòd beati hujus viri sanctitatem in dies magis elucere videremus. Atque ut in hoc gravissimo negotio, nihil de pristina nostra consuetudine, ac debita diligentia remitteremus, nos ipsi facta studiose & accuratè perlegimus, atque eorumdem Rotæ Auditorum; & venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium relationem verissimam esse comperimus.

pa indixit onsistorium publicum in quo ernardinus cortus habuit Orationem de vita Raymundi.

§. 65. Quare lapsis paucis post diebus, ex Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum instituto Consistorium publicum indiximus, in quo præter Cardinales, Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, Prælati, nostríque familiares nobis adfuerunt, ac in eo dilectus filius Bernardinus Scortus Consistorialis Aulæ nostræ Advocatus, eximia beati Raymundi charitate, vitæ innocentia, & miraculis copiosa oratione explicatis, charissimi in Christo filii nostri Rudulphi Romanorum Regis Illustris in Imperatorem electi, & ejusdem Philippi Tertii Regis Hispaniarum Catholici, & Principatus Cataloniæ, totiúsque Ordinis Prædicatorum nomine, ut B. Raymundum Sanctis adjungere vellemus, à nobis suppliciter flagitavit.

Pontifex ...ccessive, ...teris alis ...tactis, ...ationes ad ...eum por...gi jussit.

§. 66. Quæ cùm audiremus, benedicebamus Domino & gratias Deo agentes lætabamur, Philippum Tertium Regem Catholicum in ipso regnandi principio hunc sibi ad fœlicem regnorum suorum administrationem patronum tanto ardore postulare. Itaque respondimus, sanctam ejus petitionem nobis esse gratissimam, & eam ad Dei gloriam in primis, & communem totius Christianæ Reipublicæ utilitatem pertinere, quòd nimirum Deus, qui splendor & gloria Sanctorum est, in Sanctis suis magis laudatur, & Christi fideles eo faciliùs divinæ gratiæ munera, auctis intercessoribus obtinent, quo major cultus, & honor sanctis adhibetur. Prætereà singularem Regis pietatem commendantes, optare nos pio ejus desiderio satisfacere diximus; hujus tamen rei tantam esse gravitatem, ut maturiùs adhuc cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & cæteris Episcopis deliberandum esse censeremus. Itaque omnes eos in Domino hortati sumus, ut omnia quæ ad B. Raymundi vitam & miracula spectarent, omni studio & diligentia examinarent; deinde orantes in spiritu, & in ipso vigilantes, quod nos facturi eramus, Deum precarentur, ut daret nobis spiritum sapientiæ & revelationis, quo hæc arcana cœlestia, quæ ratione humana comprehendi non possunt, cognosceremus, & illuminaret oculos cordis nostri, ut quid in hac gravissima causa statuendum esset, deliberare possemus.

...ecretum aliud Consistorium congregavit, ipse Pont. & in eo habitis omnium votis, canonizationis futuræ diem præfixit Dominicam in Albis.

§. 67. His peractis secretum aliud Consistorium indiximus, cui etiam Patriarchas, Archiepiscopos & Episcopos, qui tunc erant in Urbe, ac nostros & Sedis Apostolicæ Notarios, necnon Palatii nostri Auditores & Secretarios voluimus interesse, in quo Nos ex gratiæ cœlestis abundantia, qua nostra tenuitas in hac suprema pastorali vigilia, domus Dei, quæ est Ecclesia Dei vivi, columna & firmamentum veritatis, constituta est, ea diximus, quæ ad hanc causam spectare nobis visa sunt; deinde ab iisdem fratribus nostris petiyimus, ut consideratis atque examinatis omnibus actis, id præcise dicerent, quod Spiritus sanctus eis daret eloqui, & an beatus Raymundus Sanctis adscribendus esse videretur. Itaque primum S. R. E. Cardinales, deinde Patriarchæ, tum Archiepiscopi, & Episcopi ibidem præsentes, suo quisque loco dictis sententiis, omnes communi consensu ex iis quæ in diverso processu explorata erant, meritò à nobis beatum Raymundum inter Sanctos referendum esse censuerunt. Gratias igitur Deo agebamus, qui fratres nostros omnes in unitate spiritus idem sentire facit, tribuens omnibus cor unum & animam unam, eósque monuimus, ut interim precibus, jejuniis, & eleemosynis, Dei gratiam & auxilium nobiscum invocarent. Cúmque omnia jam ad præscriptum, & normam sacrorum Canonum confecta essent, quod supererat acturi, post aliquot menses diem Canonizationis diximus Tertium Calendas Maji, Dominicam videlicet in Albis, qua Paschalis solemnitas terminatur, Neophytorum habitus candore animi permanente commutatur, & Evangelium in Ecclesia legitur, quò Christus Dominus post Resurrectionem ad discipulos januis clausis ingressus, insufflato eis Spiritu sancto, potestatem remittendi, & retinendi peccata est elargitus, in quo magna nobis lætitiæ materia oblata est, quia videlicet memineramus, beatum Raymundum, & Sacramenti pœnitentiæ ministrum extitisse, & post trajectionis miraculum januis clausis Monasterium sui Ordinis Barcinone ingressum esse, deinde etiam quod eodem solemnitatis & lætitiæ die Nos ab hinc septem annis Sanctum Hiacinthum Polonum ejusdem Ordinis Fratrum Prædicatorum beati Raymundi coætaneum in Sanctos retulimus, ad quam quidem animi nostri voluptatem non mediocris accessio facta est, quòd hoc ipso die Sanctæ Catharinæ Senensis, ac Sancti Petri Martyris festum in Ecclesia solemniter celebretur, qui sub eadem Sancti Dominici disciplina vitam sanctissimè traduxerunt. Quamobrem in tàm accommodata totius Ecclesiæ, ac Sanctorum ejusdem Ordinis ad hanc celeberrimam actionem festivitate, Nos beato Raymundo eorum honorem decernere statuimus, qui sanctis Confessoribus adhibetur.

§. 68. Cùm igitur præscripta Dominica in Albis hodierna scilicet dies advenisset, Nos cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, qui in Capella nostra Pontificia hanc ob causam convenerant, vestibus sacris induti, hymnum, Ave maris stella inchoavimus, reliquum Capellæ nostræ choro prosequente, ad beatæ Mariæ Virginis opem implorandam, atque ita cantantes in viis Domini, Romanæ Curiæ Prælatis, officialibus & familiaribus nostris, & sæculari ac religioso clero longo ordine præcedentibus, singulis cereos accensos gestantibus, ex nostro Palatio Apost. ad augustissimam Principis Apostolorum Basilicam processimus, vario ornamentorum genere instructam, eámque ingressi ad sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum genuflexi procubuimus, orantes ut Deus hanc celeberrimam actionem, ad laudem & gloriam nominis sui dirigeret. Inde ad supremam Ecclesiæ partem ascendimus, alto & sublimi fornice admirandam, ubi amplum regióque sumptu suggestum erectum erat coram altari S. Petri Principis Apostolorum, in quo sacram Pontificalem Missam celebraturi eramus, omniáque facibus cereísque ardentibus collucebant; ac plurimæ circum imagines beatum Raymundum erecto corpore egregiè pictum referebant, dextera manu Clavem in potestatis atque officii Pœnitentiarii memoriam, sinistra librum doctrinæ, ac decretalium monumentum gerentem, ubi statim nobis in mentem venit, nos iisdem, quibus beatus Raymundus, Capellani videlicet seu causarum Palatii Apostolici Auditoris munere, antequàm in numerum Cardinalium assumeremur, & in ipsa Cardinalis dignitate summi Pœnitentiarii officio, quamquam non exactè ac perfectè functos fuisse, ac proptereà Deum in spiritu humilitatis non sine lacrymis precabamur, ut si quid istis in muneribus ex nostra imbecillitate à nobis omissum vel commissum fuisset, id ejus bonitas atque clementia, beati Raymundi meritis atque intercessione nobis condonaret. Deinde in suggestum delati ante idem altare Principis Apostolorum oravimus, ut suo nobis auxilio præsidióque adesset, mox in excelso è regione altaris throno considentes, eosdem Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos sacris indutos vestibus obedientiam nobis de more præstantes excepimus, tum dilectus filius noster Odoardus, Sancti Eustachii Cardinalis Farnesius nuncupatus, Regni Aragoniæ Protector, Catholici Regis nomine, semel, iterum, ac tertiò suppliciter à nobis flagitavit, ut beatum Raymundum in Sanctos referremus, cujus singulis petitionibus opportunè respondimus, ac per interjecta totidem intervalla, litanias, hymnos, precésque adjunximus.

Qua die Pontifex ex Capella processionaliter in Basilicam S. Petri descendit, oravit,

Tandem Sententiam canonizationis protulit, & beatum Raymundum Sanctum esse definivit, festum statuit, & indulg. concessit.

§. 69. Denique absolutis perfectisque omnibus iis, quæ à Romanis Pontificibus hoc in genere instituta sunt, communibus precibus implorata spiritus sancti ope, ad honorem Sanctæ & individuæ TRINITATIS, ad exaltationem fidei Catholicæ, & Religionis Christianæ augmentun, auctoritate ejusdem Sanctæ Trinitatis Patris & Filii & Spiritus sancti, beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac nostra, de venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, omniumque Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana curia existentium, consilio communique consensu, beatum Raymundum à Peniafort Ordinem Fratrum Prædicatorum expresse Professum, ac in Ecclesia Sanctæ Catharinæ ejusdem Ordinis Barcinone sepultum, de cujus innocentia vitæ, & miraculis nobis planè constat, Sanctum esse definivimus, ac Sanctorum Confessorum numero, & Catalogo adscribendum esse decrevimus, prout per præsentes definimus, decernimus, & adscribimus, statuentes, ut ab universa Ecclesia quolibet anno, die septima Januarii, festum ejus, & officium, sicut pro uno confessore non Pontifice ad normam in Rubricis Breviarii Romani præscriptam devotè celebretur. Insuper omnibus verè pœnitentibus & confessis, qui singulis annis eodem die prædictam Ecclesiam Sanctæ Catharinæ Barcinonensis, in qua Corpus ejus conditum est, piè & devotè visitaverint, easdem indulgentias & peccatorum remissiones concessimus, & elargiti sumus, quemadmodum concedimus, & elargimur, quæ cæteris dicti Ordinis Monasteriis & Ecclesiis diebus festis Sanctorum ejusdem Ordinis concessæ sunt.

Missam solemnem ibidem celebravit, & præsentibus plenariam indulgentiam elargitus est.

§. 70. Itaque omnibus, quæ ad beati Raymundi canonizationem spectabant ritè peractis, atque hymno ad Dei Laudem & gratiarum actionem decantato, divináque ope Sancti Raymundi meritis, peculiari in ejus honorem oratione, quam nos ipsi fecimus, & clara voce recitavimus, invocata, Nos in eodem loco, & altari Principis Apostolorum Missam solemnem de octava Dominicæ Resurrectionis, cum ejusdem beati Raymundi commemoratione celebravimus, omnibúsque Christi fidelibus, qui & canonizationi & Missæ interfuerunt, ad Dei laudem & Sancti sui gloriam, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam concessimus. Quare Deum mirabilem in Sanctis suis benedicamus, & gratias immortales ei agamus, quia suscepimus misericordiam in medio templi ejus, novum videlicet in Ecclesia intercessorem, cujus meritis ac suffragiis, in omnibus animæ corporísque periculis adjuvemur. Ac singulari planè divinæ providentiæ munere factum est, ut hisce difficillimis temporibus, quibus Religio Catholica inimicorum telis assiduè impugnatur, hunc patronum & advocatum, universi Christi fideles consecuti sint, ad Ecclesiæ pacem in primis & tranquillitatem, ad optatam Principibus Christianis concordiam, ac hæreticis in errorum tenebris à via salutis errantibus lucem veritatis impetrandam.

Fidem transumptis dari mandat.

§. 71. Cæterùm, quia nimis difficile foret præsentes nostras literas ad singula quæque loca deferri, volumus ut earum transumptis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides ubique habeatur, quæ hisce præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Pœnam contra has literas aliquid attentantes indicit.

§. 72. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum definitionis, decreti, adscriptionis, statuti, concessionis, elargitionis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. x. 29. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo primo, tertio Calendas Maji, Pontificatus nostri Anno decimo.

Papæ subscr.

Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Protector noster aspice Deus.

Card. subsc.

Ego Ptolomeus Episcopus Portuen. Card. Comen.
Jul. Antonius Episcopus Prænest. Card. S. Severinæ.
Hieronym. Episc. Sabinen. Card. Rusticuccius.
Alex. Episcopus Albanen. Card. de Florentia.
Ego Ant. Maria tit. S. Mariæ Transtiberim presbyter Card. Salviatus.
Ego Aug. tit. S. Marci presb. Card Veronensis.
Ego Simeou tit. S. Laurentii in Lucina presb. Card. de Terra nova.
Ego Dominicus tit. Sancti Chrysogoni presb. Card. Pinellus.
Ego Fr. Hieronymus tit. S. Mariæ super Minervam presb. Card. Asculanus.
Ego Antonius tit. S. Stephani in Monte Cœlio presb. Card. Saulius.
Ego Fr. Gregorius tit. Sancti Augustini Card. de Mont Elpero.
Ego Paulus tit. Sanctæ Cæciliæ presbyter Cardinalis Sfondratus.
Ego Benedictus tituli Sanctæ Priscæ presbyter Card. Justinianus.
Ego Franciscus Maria tit. S. Mariæ in Aracœli presb. Cardinalis à Monte.
Ego Octavius tituli Sancti Alexii presbyter Cardinalis Paravicinus.
Ego Hieronymus tituli Sancti Pancratii presb. Card. Mathæjus.
Ego Octavius tit. Sanctæ Mariæ de Populo presb. Card. de Aquaviva.
Ego Flaminius tit. S. Mariæ de Pace presb. Card. Platus.
Ego Lucius tit. Sanctorum Quirici, & Julitæ presb. Card. Saxus.
Ego Franciscus Maria tituli S. Bartholomæi in Insula presb. Card. de Senis.
Ego Camillus tit. SS. Jo. & Pauli presb. Cardinalis Burghesius.
Ego Cæsar tit. SS. Nerei & Archilei presb. Cardin. Baronius, S. R. E. Bibliothecarius.
Ego Laurentius tit. S. Laurentii in Pane & Perna presb. Card. Blanchettus.
Ego Franciscus tituli S. Crucis in Hierusalem presb. Card. Avila.
Ego Franciscus tituli S. Thomæ in Parione presb. Cardinalis Mantica.
Ego Pompejus tituli S. Balbinæ presb. Cardinalis Arigonus.
Ego Dominicus tit. SS. Petri in Monte aureo presb. Card. Tuscus.
Ego Arnaldus tit. S. Eusebii presb. Card. Ossatus.
Ego Paulus Æmilius presbyt. Cardinalis Sancti Marcelli.
Ego Silvius tit. S. Salvatoris in Lauro presb. Card. Antonianus.
Ego Rob. tituli S. Mariæ in Via presb. Cardinalis Bellarminus.
Ego Bonvisus tit. S. Blasi de Annulo presb. Card. Bonvisius.
Ego F. diac Card. Sfortia S. Mariæ in Via Lata.
Ego P. S. Nicolai in Carcere diac. Card. Aldobrandinus, S. R. E. Camerarius.
Ego Cinthius diac. Card. S. Georgii.
Ego Barth. S. Mariæ in Porticu diaconus Cardinalis Cæsius.
Ego Joannes Baptista S. Mariæ in Cosmedin. diaconus Card. Detus.

Declara-

LXXVIII.

Declaratio & extensio constitutionis Six. V. de non alienandis per subditos Sedis Apostolicæ bonis stabilibus Status Ecclesiastici, in forenses & non subditos, vel Castra & Fortalitia, absque dictæ Sedis licentia.

Consonat Const. 3. Clem. VI. Et si solertem suprà Tom. 1. fol. 125. lib. 1. Et prædicta Constitutio Sixti V. est 3. suprà in Tomo 2. Solicitudo. lib. 2.

Ne hic longa, ac jam indicata otiose repetam, te remitto ad ea, quæ notavi ad dictam Const. 3 Sixti V. Tom 2.

Edita A. D. 1608.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem suorum prædecessorum constitutiones innovare, ac quandoque eas declarare & extendere, ne illarum observantia propter aliquorum pravam interpretationem retardetur, vel ob hominum malitiam earumdem effectus eludatur.

Sixtus V. edidit const. cit. in rubr.

§. 1. Alias siquidem fœl. recordat. Sixtus Papa Quintus prædecessor noster &c.

Omittitur residuum hujus narrativæ: quia ipsam bullam habes suprà fol. lib. 2.

Dubia exorta sunt super d. const.

§. 2. Cùm autem, sicut experientia docuit, posteaquàm prædictæ Sixti prædecessoris literæ emanarunt, nonnulli Status nostri Ecclesiastici habitatores & subditi, prætextu permissionis in dictis Sixti prædecessoris literis contentæ, quòd nimirùm omni dicti Status Ecclesiastici habitatori, sive extraneo sive subdito, licitum sit de bonis suis stabilibus in eodem Statu Ecclesiastico existentibus, quocumque alio quàm venditionis seu permutationis & donationis titulo disponere, vel in consanguineos, vel in alios de dicto Statu non existentes, qui tamen intrà triennium, vel in eumdem Statum habitatum veniant, vel bona ipsa in alium seu alios habitatores & subditos, ut præfertur, transferant, licèt iidem habitatores, & subditi non ignorent in prædicta Sixti prædecessoris permissione, juxtà verisimilem illius mentem, illos tantùm comprehendi qui in eumdem Statum Ecclesiasticum habitatum, vel venire possunt, vel verisimiliter venturi sunt; nihilominùs dictas Sixti prædecessoris literas perperam interpretantes, illarúmque & aliorum etiam Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutionum, contrà ipsos quovis modo disponentium, effectum eludere conantes, & in illarum fraudem sive amore, sive odio, in suos & alios, moti, sive alia quavis ratione ducti, de suis bonis stabilibus in eodem Statu Ecclesiastico existentibus, non solùm in consanguineos & alios, de dicto Statu non existentes privatos, sed in quascúmque etiam Communitates, Universitates, Collegia, ac etiam in Principes extraneos, tàm nobis & eidem Sedi ratione feudi, aut alia quacumque causa subjectos quàm non subjectos, qui videlicet in propriis ditionibus, vel alibi degentes, in eumdem Statum Ecclesiasticum habitatum, vel, ut præfertur, venire non possunt, vel verisimiliter venturi non sunt, testamento, codicillis, legato, fideicommisso, donatione ex causa mortis, vel alia quacumque ultima voluntate liberè disponere posse prætendant seu disponant, ea forsan intentione, atque consilio, ut Communitates, Universitates, Collegia ac Principes extranei hujusmodi, ad quas & quos dicta bona de jure pervenire non possunt, & qui alioqui prædictis bonis non indigent, eadem bona in fraudem legis consequentes, illa vel alia illorum loco personis ad dicta bona obtinenda incapacibus, & inhabilibus, via scilicet confidentiaria, aut alia ratione tribuant, & in illas transferant, atque ita evenire possit & eveniat, ut dictæ personæ incapaces & inhabiles, id, quod per se, ac directè obtinere non valent, per interpositam personam, & indirectè consequi sperent, & consequantur, contrà verisimilem dicti Sixti prædecessoris intentionem, qui ex prædictis, atque aliis etiam causis animum suum tunc moventibus in permissione superiùs expressa de ipsis Communitatibus, Universitatibus, Collegiis, & Principibus extraneis, prædictis specificam mentionem non fecit, sed illas & illos in dicta permissione, non comprehensos, neque comprehensos esse censeri voluit.

Hic ideò Pontif. dict. constit. approbat.

§. 3. Nos ad quos Pontificum spectat prædecessorum nostrorum constitutiones, non solùm innovare, sed etiam dubia quæ super illis emergunt, declarare, & hominum malitiis ac fraudibus occurrere, attendentes ad Nostrorum & ejusdem Sedis subditorum, quietem & tranquillitatem, & ad bonorum eorumdem subditorum penès ipsos conservationem, id magis pertinere, necnon etiam ipsius Status nostri Ecclesiastici utilitati, & commodò ac etiam securitati maximè convenire, quibus præcipuè rationibus idem Sixtus prædecessor, ut suprà dictum est, ad præmissa statuenda motus fuit, ut ad omnem ambiguitatem tollendam, dictam Sixti prædecessoris constitutionem innovemus, declaremus, atque extendamus, & ampliemus, ac alia infrascripta ad Status nostri Ecclesiastici, nostrorúmque & Apostolicæ Sedis subditorum, commodum, utilitatem & securitatem spectantia, necessaria, & opportuna statuamus; His, ac aliis justis & rationalibus causis adducti, super præmissis opportunè providere volentes, & ejusdem constitutionis Sixti prædecessoris tenorem, acsi ad verbum insereretur, præsentibus pro expressis habentes, habita super his cum venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in Consistorio nostro secreto, deliberatione nostra matura, de illorum consilio & assensu ac Motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine constitutionem dicti Sixti prædecessoris, auctoritate Apostolica tenore præsentium innovamus, ac de cætero ab omnibus ad quos spectat, inviolatè observari volumus.

Declarátque Communitates & Collegia extrà Statum, vel nonEcclesiastica, Principésque StatumEcclesiasticum verisimiliter non habitaturos, non posse acquirere bona stabilia, in finibus dicti Status, neque in ejus locis, vel in qua Urbe prætérquàm ex causa dotis. Hoc tamen mox infrà declarat.

§. 4. Insuper de consilio & assensu, motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus, declaramus, quascúmque Communitates, Universitates & Collegia, quæ extrà Statum Ecclesiasticum existunt, & Ecclesiastica non sunt, necnon etiam quosvis Principes extraneos, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque auctoritate, & dignitate, quæ specialem, & individuam mentionem requireret, prædictos, etiamsi illi alias, Nobis & dictæ Sedi ratione feudi, aut ex alia causa subditi sint, qui nimirùm in propriis ditionibus, vel alibi degentes in eumdem Statum Ecclesiasticum vel habitatum venire non possunt, vel verisimiliter venturi non sunt, aut si aliquando venerunt vel venient, recedere tamen solent, & posteà etiam verisimiliter non reversuri, inde recesserunt aut recedent, bona aliqua stabilia, non solùm in finibus ejusdem Status Ecclesiastici, & juxta terminos ac limites ditionum eorumdem Principum, sed etiam in quacumque alia ejusdem Status Ecclesiastici, parte, & in ipsa Urbe existentia, necnon census aliáque bona ac jura quæ pro stabilibus habentur (non tamen officia Romanæ Curiæ, nec portiones & loca Montium) cujuscumque illa quantitatis, qualitatis, & valoris sint, nullo venditionis, permutationis, donationis, aut alterius contractus præterquàm ex causa dotis inter vivos titulo, ac ne quidem ex testamento, codicillis, legato, fideicommisso, donatione ex causa mortis, aut ex alia dispositione in ultima voluntate quorumcumque testatorum, aut de bonis stabilibus, & aliis supradictis contrà præmissa in ipsorum favorem aliàs disponentium facta vel facienda,

acquirere, illáque habere, retinere, & apprehendere hactenus potuisse, neque deinceps posse.

Extendit, & ampliat, ad omnia genera contractuum.

§. 5. Et nihilominùs constitutionem ejusdem Sixti Prædecessoris ad quæcumque etiam genera contractuum, præterquàm ut præfertur ex causa dotis, & dispositionum inter vivos, ac etiam ad testamenta, codicillos, legata, fideicommissa, donationes causa mortis, & alias ultimas voluntates hujusmodi, ut præfertur, factas, & faciendas, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Annullat dispositiones tam factas quam fiendas aliter quàm dictum est.

§. 6. Ac neminem ex habitatoribus, & subditis Status nostri Ecclesiastici cujuscumque ille dignitatis, gradus, ordinis, & conditionis, ut suprà dictum est, fuerit, de suis bonis stabilibus, & aliis supradictis contra formam constitutionis dicti Sixti prædecessoris, & præsentis declarationis, & extensionis nostræ disponere potuisse & posse, ac ipsas Respublicas, Communitates, Universitates, Collegia, extrà dictum Statum Ecclesiasticum existentia, & non Ecclesiastica, necnon Principes extraneos hujusmodi ad bonorum stabilium, & aliorum supradictorum acquisitionem, fuisse & esse omninò inhabiles, nullúmque jus illis, in quos dicta bona, jura, & alia supradicta prætextu ejusdem permissionis hactenus translata fuerunt, seu in futurum transferri contigerit, acquisitum fuisse, aut acquiri posse, sed ipsa bona stabilia, jura, & alia supradicta quoad dispositiones jam factas, ad eos ad quos illa de jure, si disponentes ab intestato decessissent, & dispositiones hujusmodi factæ minimè fuissent, pervenire debuissent & deberent, spectasse & pertinuisse, ac spectare & pertinere, servata in reliquis forma constitutionis ejusdem Sixti prædecessoris, necnon instrumenta, contractus, testamenta, legata, codicillos, donationes, & alias quascumque dispositiones in illas & illos, quovis titulo, ut præfertur, factas & faciendas, sive etiam Principes prædicti aliquo consanguinitatis seu affinitatis vinculo ipsis disponentibus conjuncti sint, sive non, & inde secuta quæcumque fuisse, & esse nulla & nullas, nulliúsque roboris & momenti, ac instrumenta & scripturas desuper edita & editas, sive edenda, & edendas, etiam juramento vallata & vallatas, similiter fuisse & esse nulla & nullas, ac nullius roboris & momenti, nullámque fidem fecisse & facere, nec ex illis audiri, agi, & excipi potuisse & posse, in judicio & extra.

Notariis harum dispositionum rogitum instrumentorum exhibitionem eis præcipit. Illísque & contrahentibus contra has ordinationes pœnas imponit.

§. 7. Et ulteriùs, Tabelliones publicos, ac nostros & Sedis Apostolicæ Notarios, etiam ex numero participantium, & alios quoscumque de instrumentis & aliis dispositionibus supradictis se rogare, aut illa conficere nullo modo potuisse & posse. Quinimò eos ipsa instrumenta & scripturas, jam facta & factas, teneri infrà mensem à die publicationis præsentium computandum, Nobis & Sedi, ac Cameræ Apostolicæ revelare, & cum effectu exhibere. Habitatores prætereà, & subditos nostros prædictos, ut præfertur, in futurum disponentes, pœnas amissionis dictorum bonorum, & aliorum supradictorum, ita quod Sedes & Camera Apostolica eo ipso possit illa propria auctoritate capere, & penès se retinere, viventibus ita disponentibus, ipsis verò defunctis eadem bona & alia supradicta, de quibus dispositum fuerit, ad eos ad quos de jure, si disponentes ab intestato decessissent, vel dispositiones hujusmodi si factæ non fuissent, pervenire debent, omninò perveniant. Tabelliones verò & Notarios etiam ex numero participantium, & alios quoscumque prædictos, instrumenta & scripturas hujusmodi conficientes, seu jam facta & factas, ut præfertur, non revelantes & exhibentes, pœnam quoque falsi, ac privationis Tabellionatus, & Notariatus, etiam ex numero participantium hujusmodi, & aliorum officiorum quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia exercenda, eo ipso incurrere decernimus.

Declarátque has Bullas, circa acquisitiones Communitatum, & Principum extraneorum.

§. 8. Ceterùm declaramus dispositiones, tàm factas quàm pro tempore faciendas, in earum Rerumpublicarum, Communitatum, Universitatum, Collegiorum extra Statum Ecclesiasticum existentium non Ecclesiasticorum, necnon in Principum extraneorum hujusmodi favorem, ad quas & quos tempore obitus disponentium illorum bona, aliàs de jure si disponentes ipsi ab intestato decessissent, pervenire debuissent seu deberent, in præsenti nostra constitutione non esse, nec fore comprehensas, pro ea tamen rata, in qua dictæ Respublicæ, Communitates, Universitates, Collegia, & Principes præfati de jure communi, vel aliàs ab intestato, tempore mortis dictorum disponentium, & non ante fuissent & essent successuri; & tunc quoque volumus servari formam constitutionis dicti Sixti prædecessoris, quòd scilicet Respublicæ, Communitates, Universitates, Collegia, & Principes præfati teneantur intrà triennium bona ipsa in habitatores dicti Status Ecclesiastici transferre.

Prohibet subditis se ipsos supponere, Communitatibus & Principibus extraneis.

§. 9. Volumus autem, ut unicuique privato, sive nostro & Status nostri Ecclesiastici subdito, sive extraneo, liberum ac licitum sit, in Alma Urbe nostra, quæ communis patria, & nationum omnium domicilium est, cùm ejus ad decem millia passuum circuitu, non solùm officia Romanæ Curiæ, & portiones ac loca montium, sed quæcumque bona stabilia, & alia quæ stabilium loco habentur, tàm ex quocumque genere contractus, quàm ex quavis dispositione in ultima voluntate, ac etiam ab intestato acquirere, habere, retinere, & apprehendere posse, juxta constitutionis dicti Sixti prædecessoris continentiam & tenorem. Insuper ut malitiis etiam & fraudibus, quæ in similibus excogitari aut fieri possent, occurramus, Motu & auctoritate similibus inhibemus quibuscumque subditis Status nostri Ecclesiastici supradictis, cujuscumque similiter dignitatis, ut præfertur, fuerint, ne de cætero aliquis eorum audeat vel præsumat, sese, aut Civitates, Oppida, Terras, Castra, fortalitia, jurisdictiones, feuda, res, & bona stabilia in quacumque ejusdem Status Ecclesiastici parte existentia quovis modo submittere vel supponere alicui protectioni, defensioni, commendationi, sive commendigiæ, salvæ guardiæ, submissioni, ac confœderationi, seu etiam custodiæ Rerumpublicarum, Communitatum, Universitatum, Collegiorum extra dictum Statum Ecclesiasticum existentium, ac Principum extraneorum supradictorum, cujuscumque pariter dignitatis, ut præfertur, fuerint, aut eorum Capitaneorum & militum, seu ut submissiones aut alia præmissa fiant, auctores esse, aut consensum præstare, sub confiscationis ipsarum Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Castrorum, jurisdictionum, feudorum, & bonorum stabilium supradictorum, & aliorum quorumcumque Cameræ Apostolicæ ipso jure applicandorum, necnon criminis læsæ majestatis, & rebellionis in primo capite eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis, quas nihilominùs in supradictis omnibus casibus verè & realiter, & ipso facto incurrisse & incurrere per præsentes declaramus.

Aut bona sua pro eis, aut eorum contemplatione quoquo modo obligare bona in Statu Ecclesiastico existentia.

§. 10. Prætereà ut subditorum nostrorum utilitati, ac Status Ecclesiastici tranquillitati magis consulamus, quod de cætero nullus ex subditis Status nostri Ecclesiastici præfatis, aliquas fidejussiones, cautiones, promissiones & obligationes, pro Rebuspublicis, Communitatibus, Universitatibus, Collegiis, quæ extra Statum Ecclesiasticum existunt, & Ecclesiastica non sunt, necnon pro Principibus extraneis quibuscumque supradictis, seu illorum, ac alicujus eorum contemplatione & intuitu, facere, dare & præstare, ac aliàs quoquo modo sese, eorúmque Civitates, Oppida, Terras, Castra, jurisdictiones, feuda, res, & bona stabilia supradicta, in quacumque ejusdem Status Ecclesiastici parte, ac in ipsa etiam Urbe existentia, ac jura eis quovis modo competen-

tia,

tia, & alia bona quæ loco stabilium habentur, ut præfertur, ad ipsos quovis modo spectantia, tàm pro eis & aliquo eorum, ac eorum vel alicujus eorum intuitu & contemplatione ad favorem quorumcumque extraneorum, vel etiam subditorum ejusdem Status nostri Ecclesiastici, quam pro aliis quibusvis, & aliorum quorumcumque intuitu ac contemplatione, ad favorem, & commodum ipsorummet Principum extraneorum, & aliorum supradictorum, obligare & hypothecare, aut etiam bona quæcumque stabilia, & alia supradicta, in commendam aut in erectionem commendarum alicui ex militiis regularibus, quibus Reges aut Principes extranei, nobis & Sedi Apostolicæ non immediate subjecti, in Administratores seu Magnos magistros deputati sunt concedere, aut ut concedantur aliquo modo consentire, sine expressa præcedente nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia, sub pœna amissionis dictorum bonorum contra tenorem præsentium, ut præfertur, obligatorum & concessorum eo ipso similiter incurrenda, & Sedi ac Cameræ Apostolicæ applicanda, possit, & valeat, ita quod in casu contraventionis eidem Sedi & Cameræ Apostolicæ liceat viventibus supradictis, ita obligantibus & concedentibus dicta bona capere & penès se retinere, illis verò defunctis ad eos ad quos de jure pervenire debent, omninò perveniant. Quódque Tabelliones & Notarii, etiam ex numero participantium, & alii quicumque, prædicti super præmissis scripturas & instrumenta conficientes, pœnas privationis officiorum quæ obtinent, & perpetuæ inhabilitatis ad illa & alia exercenda eo ipso incurrant, & nihilominùs fidejussiones, cautiones, obligationes, hypothecæ, necnon concessiones & consensus prædicti per ipsos, ut præfertur, faciendi, & præstandi respectivè, sint nullæ & nulli, ac nullius roboris & momenti, nec alicui quovis modo prosint, aut scripturæ, & instrumenta similiter super præmissis conficienda fidem faciant, vel ex illis audiri, agi, vel excipi possit, in judicio vel extra, perpetuò statuimus, & ordinamus.

Decretum irritans.

§. 11. Sicque & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritúmque & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Præceptum observantiæ.

§. 12. Mandantes eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, ac Judicibus, nunc & pro tempore in toto Statu Ecclesiastico prædicto existentibus, & eorum cuilibet, ut declarationem, extensionem, decretum, inhibitionem, præceptum, & mandatum, statutum, & ordinationem nostram hujusmodi, in eodem Statu Ecclesiastico, ab omnibus ad quos spectat & spectabit, perpetuò observari mandent & faciant, contradictores quoscumque opportunis juris & facti remediis, appellatione postposita compescendo.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 13. Non obstantibus nostra de non tollendo jure quæsito, & quibusvis aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon quibuscumque fideicommissis, purificatis & purificandis, ac ultimis voluntatibus, donationibus, & pactis quibuscumque ac legibus etiam municipalibus, necnon Urbis & aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Status nostri Ecclesiastici, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac privilegiis, gratiis, & indultis, eisdem Rebuspublicis, Communitatibus, & Universitatibus, & Collegiis extra dictum Statum Ecclesiasticum existentibus, & non Ecclesiasticis, necnon Principibus extraneis, ac etiam militiis præfatis, quorumcumque Ordinum regularibus, ac Almæ Urbi, necnon Populo Romano & quibuscumque Civitatibus, Terris, & locis, nobis & Sedi Apostolicæ subjectis, etiamsi tales essent, quæ sub generali expressione non venirent, sed de illis specialis, & individua mentio habenda foret, in genere vel in specie, & sub quibuscumque tenoribus & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum hactenùs quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis, quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, necnon omnibus illis, quæ prædictus Sixtus Prædecessor in suis litteris prædictis voluit non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque.

Forma & effectus publicationis quam habes hic in fine.

§. 14. Volumus autem, ut præsentes quæ in Consistorio nostro, & de Fratrum nostrorum consilio & assensu prædicto promulgatæ sunt, quoscumque tàm præsentes, quàm absentes, & ubicumque etiam extra Statum nostrum Ecclesiasticum existentes, perinde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum nominatim intimatæ fuissent. Et nihilominùs ut illæ magis innotescant, mandamus eas valvis Ecclesiæ St. Joann. Lateranensis & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ appendi, & publicari, ac etiam volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, in judicio & extra habeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 15. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostram confirmationis, innovationis, declarationis, extensionis, ampliationis, decretorum, inhibitionis, præcepti, mandatorum, voluntatum, statuti, & ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apost. ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 10. 4. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo primo, pridie Non. Julii, Pontificatus nostri Anno decimo.

Papæ subscr.

Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Protector noster aspice Deus.

Card. subscr.

Jul. Ant. Episc. Card. Prænestinus Sanctæ Severinæ.
Hieronymus Episcopus Sabinen. Card. Rusticucius.
Alex. Episcopus Albanen. Card. Floren.
Ego Ant. Maria Card. Salviatus tit. S. Mariæ Transtyberim.
Ego Aug. tt. S. Marci Card. Veronensis.
Ego Simeon Card. de Terra nova tt. S. Laurentii in Lucina.
Ego Dominicus tt. Sancti Chrysogoni Card. Pinellus.
Ego F. Hieronymus Card. Asculanus tt. S. Mariæ super Minervam.
Ego Ant. Maria tt. S. Praxedis Card. Gallus.
Ego Antonius tit. S. Stephani in Monte Cœlio Card. Saulius.
Ego Evangelista tt. S. Matthæi in Merulan. Card. Cusentinus.
Ego Marianus tt. SS. Marcellini & Petri Card. de Camerino.
Ego Fr. Gregorius Card. de Mont'Elparo tit. S. Augustini.
Ego Paul. tit. S. Cæciliæ presbyter Card. Sfondratus.
Ego Bened. tit. S. Priscæ presbyter Card. Justinianus.
Ego Franciscus Maria tit. S. Mariæ in Aracœli presb. Card. à Monte.
Ego Octavius tit. S. Alexii presbyter Card. Paravicinus.

Ego Hieronymus Card. Matthæjus tit. S. Pancratii.
Ego Flaminius tit. S. Mariæ de Pace Card. Platus.
Ego Lutius Card. Saxus tit. Sanctorum Quirici & Julitæ.
Ego Franciscus Maria tit. S. Bartholomæi in Insula Card. de Senis.
Ego Camillus tt. SS. Joann. & Pauli presb. Card. Burghesius.
Ego Cæsar tt. SS. Nerei & Achilei presb. Card. Baron.
Ego Laurentius tt. S. Laurentii in Pane & Perna presb. Card. Blanchettus.
Ego Franciscus tt. S. Thomæ in Parione presb. Card. Mantica.
Ego Pompejus tt. S. Balbinæ presb. Card. Arigonius.
Ego Dominicus tt. S. Petri in Monte aureo presb. Card. Tuscus.
Ego Arnaldus tt. S. Eusebii Card. Ossatus.
Ego Paulus Aemilius presb. Card. S. Marcelli.
Ego Silvius tt. S. Salvatoris in Lauro presb. Card. Antonianus.
Ego Rob. tt. S. Mariæ in Via presb. Card. Bellarm.
Ego Bon. tit. S. Blasii de Annulo presb. Card. Bonivisius.
Ego A. S. Laurentii in Damaso diac. Card. Montaltus, S. R. E. Vicecancell.
Ego Ant. diac. Card. Sanctorum Quatuor Coronator.
Ego P. S. Nicolai in Carcere diac. Card. Aldobrandinus, S. R. E. Camerarius.
Ego Cynthius diac. Card. S. Georgii.
Ego Barth. S. Mariæ in Porticu diaconus Card. Cæsius.
Ego A. S. Angeli in Foro Piscario diac. Card. Perettus.
Ego Joannes Baptista S. Mariæ in Cosmedin diacon. Card. Detus.

Publicatio. *Anno à nativitate D.* 1601. *indictione* 14. *die vero* 7. *mensis Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis divina Providentia Papæ VIII. Anno* 10. *retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranen. & Sancti Petri Principis Apostolorum per nos Catherinum Menandi, & Laertium Cec. hettum Apostolicos Curs. &c.*

Augustinus Braccherius Magister Curs.

LXXIX. Præfinitio formæ communicationis Indulgentiarum, orationúmque &c. servandæ à Fratribus B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, statis diebus, quibus ipsi generalem benedictionem facere consueverunt.

Consimilem formam hic idem Pontif. præscripsit Ordini Fratrum Sanctissimæ Trinitatis, similis Redemptionis, infrà in Constitut. 85. *Decet. quæ etiam huic Ordini communis est, ut ibi legitur.*

Edita A. D. 1601. & 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Hic Pontif. concessit Ordini solemnem celebrationem S. Laurentii & S. Antonii ut suprà in Constitut. 4. Infirma. Ubi indicavi Bullas hujus Ordinis.

CUm nos aliàs, ut in universo Ordine beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, dies festi S. Laurentii Martyris, quo die Ordo prædictus fundatus fuit, ac S. Antonii Abbatis, quo die ipse Ordo à fœl. record. Gregorio Papa Nono prædecessore nostro confirmatus fuit, in fundationis & confirmationis hujusmodi memoriam, singulis annis solemniter celebrarentur concesserimus, prout in nostris sub Dat. die 10. Martii 1600. expeditis litteris plenius continentur.

Ordo consuevit facere benedictionem generalem feria 4. Cinerum & feria 5. Cœnæ Domini, & in die S. Catharinæ.

§. 1. Cúmque ex antiquo ejusdem Ordinis instituto diebus S. Catherinæ Virginis & Martyris, feriæ quartæ Cinerum, & feriæ quintæ in Cœna Domini in ipso Ordine absolutio, & benedictio generalis fieri soleat, quæ etiam per Nos pridem confirmata fuit, prout in aliis nostris sub Dat. die 20. Aprilis 1592. Pontificatus nostri Anno primo expeditis in forma Brevis litteris, pleniùs etiam continetur.

Hic Pontif. modo concedit, ut omnibus supradictis diebus, eadem benedictio fieri possit.

§. 2. Nos volentes Ordinem prædictum, ejusque Religiosos, amplioribus favoribus & gratiis prosequi, supplicationibus dilecti filii Bernardi de Vargas ejusdem Ordinis Procuratoris generalis super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, ut similis absolutio & benedictio generalis, etiam supradictis duobus diebus festis S. Laurentii & S. Antonii in prædicto Ordine, ejusque Monasteriis & Conventibus fieri possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium, perpetuò concedimus & indulgemus.

Contraria tollit.

§. 3. Non obstan. constitutionibus & ordinationibus Apostolicis; cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis credi mandat.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem quæ præsentibus ipsis fides habeatur.

D. P. An. 10. 24. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 24. Julii, millesimo sexcentesimo primo, Pontificatus nostri Anno decimo.

Sequitur forma benedictionis.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Laudatur hic Ordo ex revelatione B. M. institutus, & à Greg. IX. confirmatus suprà in Constit. cit. 9. Devotionis.

CUm ad uberes misericordiæ fructus, quos Ordo B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, qui divino instinctu per ejusdem Beatiss. semper Virg. Mariæ revelationem B. Raymundo de Peniafort nuper à nobis in Sanctorum numerum relato, & claræ mem. Jacobo Aragonum Regi, ac Petro Nolasco dicti Ordin. primo professori factam institutus, & à fœl. record. Gregorio P. IX. prædecessore nostro confirmatus fuit, in agro militantis Ecclesiæ pro redemptione Captivorum, qui in misera servitute, & salutis animæ periculo, à Mauris & aliis infidelibus detinentur, continuò producere dignoscitur, nostræ dirigimus considerationis intuitum, facilè inducimur ut Ordinem prædictum specialibus favoribus, & gratiis libenter prosequamur, & ea quæ circa spiritualium ejusdem Ordinis Indulgentiarum communicationem pro majori fidelium devotione, & ædificatione per ejusdem Ordinis Religiosos fieri solent, nostræ declarationis stabilitate roboremus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Consuevit Ordo certis anni diebus Indulgentias alus communicare, & in hoc quidam extant abusus.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus in ejusdem Ordinis Conventibus, ac Regularibus Ecclesiis, ab immemorabili tempore ex Summorum Pontificum auctoritate & concessione, indulgentiarum communicatione sub quadam precationum forma, certis quibusdam anni diebus fieri soleret, & circa hujusmodi communicationem quosdam abusus irrepsisse, nec certam formam auctoritate Apost. constitutam esse appareret.

Hic ideò Pontif. communicationem indulgentiarum permittit, & absolutionem prohibet.

§. 2. Nos pro nostri Pastoralis muneris debito fidelium animarum saluti, ac ejusdem Ordinis decori consulere, ac certam in præmissis formam statuere, aliásque desuper opportunè providere volentes, ex voto etiam venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Congregationi sacrorum Rituum Præpositorum, quibus hoc negocium examinandum commisimus, ac ex certa nostra scientia, & matura deliberatione, quoad institutum & ritum absolutionis, quàm vocant, & communicationem indulgentiarum, quæ in prædicto Ordine fieri solent, hanc de cætero formam (antiqua consuetudine prorsus perpetuò abrogata) in perpetuum servari volumus, atque Apost. auctoritate tenore præsentium perpetuò statuimus & ordinamus, ut nimirùm diebus solitis, aut ab Apostolica Sede concessis, communicatio indulgentiarum, quas prædictus Ordo B. Mariæ de Mercede, ex concessione & indulto Sedis Apost. aliis potest communicare, non autem absolutio ut priùs fiebat, fieri possit.

Communicationis prædictæ formam tradit, juxta normam à Vicario PP. præfinitam Ordini Sanctissimæ Trinitatis cit. in rubr.

§. 3. Hujuſmodi verò communicationem indulgentiarum tantummodò confratribus, & conſororibus ejuſdem Ordinis in Eccleſiis ipſius Ordinis præſentibus, & non aliis, & diebus ſupradictis, cùm Pſalmis, Verſiculis, & Orationibus, quæ jam Romæ recognitæ, & à dilecto filio noſtro in Urbe Vicario probatæ, & à dicta congregatione reformatæ ſunt, fieri liceat. Et ad dictam communicationem indulgentiarum ſingulis diebus prædictis obtinendam, confratres & conſorores prædicti ſint contriti, confeſſi, ac ſacra communione refecti, aliàs prædictas indulgentias non conſequantur.

Communicationémq; bonorum operum, certa data forma permittit.

§. 4. Communicationem etiam orationum, jejuniorum, miſſarum, aliorúmque bonorum operum, quæ fiunt in dicto Ordine ſupradictis diebus, confratribus tantùm & conſororibus, qui præſentes fuerint, ut de indulgentiis ſupradictum eſt, fieri poſſe permittimus & concedimus. Formam autem hujus communicationis fieri volumus, nudis & ſimplicibus verbis in hunc ferè modum, videlicet. Item, communicamus vobis Fratres, orationes, jejunia, miſſas, peregrinationes & labores pro redimendis etiam captivis ſuſceptos, cæteráque opera bona, quæ per Dei gratiam in noſtra Congregatione, & Ordine fiunt. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Populi invitationem fieri prohibet.

§. 5. Cæterùm, expreſſe prohibemus, ne populus in Civitatibus, Terris, & locis publicè invitetur à dicti Ordinis Fratribus ad ſuas Eccleſias ad conſequendam ſupradictam comunicationem indulgentiarum, & bonorum operum; hoc eſt in plateis, viis, & locis publicis non apponantur cedulæ impreſſæ, ſeu manuſcriptæ, quibus indicetur & promulgetur talis communicatio indulgentiarum.

Obſervantiámque hujus Bullæ præcipit.

§. 6. Mandantes propterea univerſis & ſingulis ejuſdem Ordinis Superioribus & Fratribus, ut præſcriptam hanc formam perpetuò obſervare ſtudeant, nec illam quovis modo præterire audeant ſeu præſumant, irritum nihilominùs decernentes & inane, quicquid ſecus ſuper his ab ipſis quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac ejuſdem Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, ac ſupradictis illius Superioribus & Fratribus, ac quibuſvis aliis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis ac approbatis; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 11. 9. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, ſub Annulo Piſcatoris die 9. Julii, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontificatus noſtri Anno 11.

Sequitur Forma d. communicationis à Vicario Papæ probata, & ſuprà enunciata.

Tu adverte quòd aliqua verba in §. 11. & 12. ſunt correcta, ut notavi ibi in margine. Et hanc correctionem hic idem Pontif. tradit infrà in Conſtitut. 85. §. 7. poſteà ab eo edita pro Fratribus Sanctiſſimæ TRINITATIS, & Redemptionis.

Forma abſolutionis & orationum ſervanda à Fratribus Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum.

Vicarius Papæ, de ejus ordine diem generalis benedictionis deſigna.

Hieronymus Epiſcopus Sabinen. Sancta Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Ruſticutius nuncupatus, Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Vicarius generalis, Romanaque Curiæ Judex Ordinarius. Dilectis nobis in Chriſto Miniſtris & Fratribus Ordinis Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, ſalutem Deique benedictionem.

Exordium.

ETſi cunctæ Orbis Eccleſiæ ſub ſanctorum fundatæ vocabulis, ſint pia devotione fidelium venerandæ, illas tamen quæ in honorem, & ſub vocabulo Sacroſanctæ & Individuæ TRINITATIS dicatæ noſcuntur, eo excellentiori memoria convenit venerari, quo ipſa ſancta TRINITAS immediatiùs & perfectiùs vota fidelium dirigit, & ad gratiam exauditionis admittit. Cùm ergo Ordo Sanctiſſimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, nutu divino, per fœl. record. Innocentium Papam Tertium, ſub tali titulo & nomine inſtitutus eſſe dignoſcatur, meritò à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialibus gratiis, & favoribus decoratur. Et Nos ut Chriſti fidelium devotio viſitandi Eccleſias dicti Ordinis in dies augeatur, necnon ad acquirendas gratias in eiſdem conceſſas eò ferventiùs & devotiùs diſponantur, auctoritate Apoſtolica à Sanctiſſimo D. N. Papa ſpecialiter nobis conceſſa, ut preces & orationes, ac denique abſolutionem, quæ in Eccleſiis & Monaſteriis dicti Ordinis diebus cinerum, Cœnæ Domini, & Sanctæ Catharinæ Virginis & Martyris, dici & fieri conſuetum eſt, etiam in omnibus feſtivitatibus Sanctiſſimæ TRINITATIS, dicere & facere, publicè & ſolemniter, tenore præſentium, licentiam & facultatem eiſdem Miniſtris & Fratribus, concedimus atque impartimur.

Orationum normam præfinit.

§. 1. Quoniam autem formam abſolutionis prædictæ viris probis & doctis noſtræ ſacræ Congregationis, auctoritate prædicta examinandam comiſimus: ne aliquis ſcrupulus, ſive ambigendi locus circa eam in poſterùm relinquatur, abſolutionem ipſam, preces & orationes, modo quo recitari debent, ut evidentiùs exprimatur, his præſentibus adnotandas duximus, videlicet.

Antiphona.

Intret Oratio mea. *Deinde dicantur Septem Pſalmi Pœnitentiales, in totum vel in partem, quibus finitis repetitur.*

Antiphona.

Intret oratio mea in conſpectu tuo Domine, inclina aurem tuam ad preces noſtras, parce Domine, parce populo tuo, quem redemiſti ſanguine tuo pretioſo, ne in æternum iraſcaris nobis.

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos à malo.
℣. Salvos fac ſervos tuos.
℟. Deus meus &c.
℣. Mitte eis Domine auxilium de Sancto.
℟. Et de Sion &c.
℣. Eſto eis Domine turris fortitudinis.
℟. A facie inimici.
℣. Nihil proficiat inimicus in eis.
℟. Et Filius iniquitatis &c.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus &c.
℣. Dominus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

§. 2. ADeſto Domine ſupplicationibus noſtris, & me qui etiam miſericordia tua primus indigeo exaudi clementer, ut quem non electione meriti, ſed dono gratiæ tuæ conſtituiſti tui operis miniſtrum, da fiduciam tui operis exequendi, & in meo miniſterio quod tuæ pietatis eſt operari. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 3. EXaudi Domine preces noſtras, & confitentium tibi parce peccatis, ut quos conſcientiæ reatus accuſat, indulgentia tuæ pietatis abſolvat. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 4. PRæveniat hos famulos tuos quæſumus Domine miſericordia tua, ut omnes iniquitates eorum celeri indulgentia deleantur. Per Chriſtum &c. Oratio.

§. 5. PRæſta quæſumus Domine his famulis tuis dignum Pœnitentiæ fructum, ut Eccleſiæ tuæ Sanctæ, à cujus integritate deviarunt pec- Oratio.

cando, amissorum reddantur innoxii, veniam consequendo. Per Christum &c.

Oratio. §. 6. Adesto Domine supplicationibus nostris, nec sit ab his famulis tuis clementiæ tuæ longinqua miseratio, sana, eorúmque remitte peccata, ut nullis iniquitatibus à te separati, tibi Domino semper valeant adhærere. Per Christum &c.

Oratio. §. 7. Domine Deus noster, qui offensione nostra irasceris, sed satisfactione placaris, respice quæsumus super hos famulos tuos, qui se tibi graviter peccasse confitentur, tuum est absolutionem criminum dare, & veniam præstare peccantibus, qui dixisti pœnitentium te malle peccatorum quàm mortem: Concede ergo Domine, his ut tibi pœnitentiæ excubias celebrent, & correctis actibus suis, conferri sibi à te sempiterna gaudia gratulentur. Per Christum &c.

Oratio. §. 8. Deus humani generis benignissimè conditor, & misericordissimè reformator, qui hominem, invidia Diaboli, ab æternitate dejectum, unici Filii tui sanguine redemisti, vivifica hos famulos tuos, quos tibi nullatenus mori desideras; & qui non derelinquis devios, assume correctos. Per Christum &c.

Oratio. §. 9. Moveant pietatem tuam, quæsumus Domine, hæc famulorum tuorum lacrymosa suspiria, tu eorum medere vulneribus, tu jacentibus manum porrige salutarem, ne Ecclesia tua aliqua sui corporis portione vastetur, ne grex tuus detrimentum sustineat, ne de familiæ tuæ damno inimicus exultet, ne renatos lavacro salutari mors secunda possideat. Per Christum &c.

Oratio. §. 10. Tibi ergo Domine supplices preces cum fletu cordis effundimus, tu parce confitentibus, ut sic in hac mortalitate, peccata sua te adjuvante defleant, quatenus in tremendi judicii die sententiam æternæ damnationis evadant, & nesciant quod terret in tenebris, quod stridet in flammis; atque ab erroribus ad iter reversi, justitiæ nequaquam vulneribus saucientur, sed integrum sit eis, atque perpetuum, quod gratia contulit, & quod misericordia reformavit. Per Christum &c.

Hic non dicitur. Oremus.

Absolutionisque formam ponit. §. 11. Concedimus vobis Fratribus facultatem, ex auctoritate nobis à Pontificibus Romanis indulta, ut consequi possitis omnes & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones nostræ hujusmodi sacræ Religioni concessas, juxta privilegiorum tenores ab eadem Sede Apostolica obtentorum, & in quantum vestra expetit oratio, & ad nos pertinet jurisdictio, sit vobis Omnipotens Deus indultor omnium criminum vestrorum, deleat atque dimittat omnia peccata vestra Dominus noster JESUS CHRISTUS, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Hæc verba signata sunt omittenda, ut notavi hic in principio.

Hic non dicitur. Oremus.

Hoc verbum lege potestatem, ut notavi hic suprà in princ. §. 12. Dominus noster JESUS CHRISTUS, qui beato Petro Apostolo dedit licentiam animas ligandi atque solvendi, ille vos absolvat ab omni vinculo delictorum, ut habeatis vitam æternam, & vivatis in sæcula sæculorum.

Quam omnino servari præcipit. §. 13. Quam quidem formam & tenorem prædictarum à quoquam innovari, immutari, sive impediri, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis pœnis eo ipso incurrenda, omninò prohibemus, & secundùm eam, & non aliter, liceat prædictis Fratribus in futurum prædicta absolutione, & orationibus, pacificè & quiete uti, frui, potiri, & gaudere quibuscumque non obstantibus. In quorum omnium & singulorum fidem has præsentes nostras litteras exinde fieri, & per Reverendissimum Dominum Paulum de Curte Episcopum Isernien. nostrum Vicesgerentem, necnon per Notarium Curiæ nostræ subscribi, sigillique nostri, quo in talibus utimur, jussimus & fecimus impressione muniri.

Datum Romæ ex Ædibus nostris, Anno à Nativitate Domini nostri JESU CHRISTI millesimo sexcentesimo, indictione decimatertia, die verò vigesima mensis Maji, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri, Domini Clementis divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus nono. Dat. die 20. Maij 1600.

Paulus Episc. Isernien. Vicesg.

Renovatio sacræ Eremi S. MARIÆ Montis Senarii propre Civitatem Florentiæ, Ordinis Fratrum Servorum B. MARIÆ Virginis, & præfinitio constitutionum pro recto ejus regimine, Novitiatúsque in ipsa Eremo institutio. LXXX.

Has Constitutiones opportunius deinde auctas & castigatas comprobavit Paulus V. die 22. Octobris 1612. Qui etiam super receptione Novitiorum, & moderatione Jejunii in pane & aqua, aliam edidit sanctionem, infrà in hoc Tomo 3. in sua Constitut. 51. Sedis.

De hoc Ordine Servitarum vide quæ ad Constitut 1. Benedicti XI. adnotata fuere. suprà Tom. 1. fol. 184.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1593. 1600. & 1603.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Decet Romanum Pontificem in his auctoritatis suæ partes libenter interponere, per quæ divinus cultus augeatur, & Regularium Ordinum reformatio fœlices in Domino progressus facere, & majora quotidiè valeat suscipere incrementa.

Proponitur Papæ restitutio primævi instituti Eremi Montis Senarii Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virg. §. 1. Sane dilectus filius noster Alexander tituli sancti Petri in Vincula Presbyter Cardinalis Florentinus, nomine dilectorum filiorum Lælii Ballioni de Florentia Prioris generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ MARIÆ, ac Prioris & Fratrum domus ejusdem Beatæ MARIÆ Annunciatæ Civitatis Florentiæ dicti Ordinis, nobis nuper exposuit, quòd cum dicti Ordinis prima institutio à septem nobilibus & religiosis viris Florentinis, quodam in Monte, Senario nuncupato, octavo à Civitate Florentina lapide posito, ubi dictorum institutorum corpora requiescunt, originem duxerit, & eodem loco Conventus tenui redditus, & angustus dudum extructus fuerit, in quo nunc tres soli Fratres dicti Ordinis commorari solent, dicti Prior generalis, & Prior & Conventus dictæ domus Annunciatæ primitivi dicti eorum Ordinis instituti, & originis memoria excitati, eodem in loco augustiorem domum & Ecclesiam exstruere, illucque septem Fratres professos prædicti Ord. qui ad primævi dicti Ord. instituti normam, perpetuis futuris temporibus, cœlestium divinarúmque rerum contemplationi vacantes, gratum Altissimo in eremitica vita famulatum præstent, & aliquot alios Fratres conversos, qui omnes annum vigesimumquintum excedant, introducere decreverunt.

Ubi hæc inter alia, præcipua sint exercitia. §. 2. Ipsisque Fratribus in dicto Conventu Montis Senarii, cui sacra Eremus Montis Senarii Ordinis denominatio erit, ultra alia spiritualia Ordinis prædicti exercitia, quæ in ipsis Ordinis constitutionibus, & S. Augustini Regula, sub qua degunt, præcipiuntur, hæc nominatim imposita esse volunt onera.

Carnibus nusquam vesci. §. 3. Ut nimirum nullo tempore carnibus, sed lacticiniis tantum vesci possint.

Jejunare secunda, quarta & sexta feriis, ac in Quadragesima & Adventu. §. 4. Secunda, quarta, & sexta feriis totius anni jejunare, sed in ipsa sexta semper, & in reliquis secunda & quarta feriis hujusmodi, in Adventu & Quadragesima jejunium cùm pane & aqua tantum facere teneantur.

Proprietatémque non agnoscere. §. 5. Utque in eo conventu illud regularis vitæ institutum, quod à primis illis institutoribus observa-

batur,

batur, servari debeat, ita ut verè sint illis omnia communia, cor unum & anima una in Domino juxta beati Augustini regulam, quam profitentur.

Restauratio ut dictæ Eremi, & gubernatio spectaret ad Conventum Annunciatæ Civitatis Florentiæ, ejusque membrum perpetuò esset.

§. 6. Intendunt prætereà fabricam dicti conventus sumptibus, & impensis prædictæ domus Annunciatæ facere, ac deinde Fratribus hujusmodi in eodem conventu pro tempore degentibus, victum & vestitum aliáque necessaria, tàm pro divino cultu, quàm pro conventus restauratione ex annuis ejusdem domus Annunciatæ redditibus subministrare, dummodò tamen ipse conventus, seu sacra Eremus, tamquam ipsius domus Annunciatæ membrum, ab ipsa domo dependeat, ac Superiorum dictæ domus, Priorisque provincialis Provinciæ Tusciæ, in qua dicta domus Annunciatæ consistit, atque Prioris generalis pro tempore totius Ordinis Fratrum Servorum jurisdictioni, tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus, prout aliæ omnes domus & conventus prædicti Ordinis subsit, nec ullo umquam tempore quavis de causa, colore, vel ingenio à dicta superioritate & obedientia subtrahi, vel quoquo modo eximi possit; sed singulo transacto biennio, juxta constitutionum Ordinis formam, à Priore, & à Fratribus ejusdem Conventus Annunciatæ de Vicario provideatur, qui sub obedientia dicti Prioris Conventus Annunciatæ, prout alij Vicarij conventuum illi unitorum, ex præscripto literarum fœl. recor. Gregorij Papæ Decimitertij prædecessoris nostri super regimine dicti Conventus Annunciatæ emanatarum subsunt, maneat.

Confirmatio Pontificia à Priore generali, & Priore & Conventu domus Annunciatæ petitur.

§. 7. Cùm autem dicti Lælius Prior generalis, ac Prior & conventus domus Annunciatæ prædictæ, cupiant præmissa omnia, ut perpetuò firmiora subsistant, Apostolicæ nostræ auctoritatis patrocinio communiri, nobisque propterea humiliter supplicari fecerint, ut in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Conceditur-que.

§. 8. Nos pijs Religiosorum votis divini præsertim cultus, & regularis observantiæ incrementum respicientibus, quantum cum Domino possumus, benignè faventes, hujusmodi supplicationibus inclinati, laudabile dictorum Prioris Generalis, ac Priori, & Conventus Annunciatæ propositum hujusmodi plurimùm in Domino commendamus, ipsiúsque erectionem, extructionem, introductionem, aliáque omnia & singula præmissa, prout suprà expressum est, accedente tamen Ordinarij loci consensu, & sine cujusquam præiudicio, faciendi, statuendi, ordinandi & exequendi, plenam & liberam Apostolica auctoritate tenore præsentium, licentiam & facultatem concedimus & impartimur, eadémque omnia & singula, si & postquàm facta fuerint, auctoritate & tenore prædictis confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ confirmationis robur adjicimus, omnésque & singulos tàm juris quàm facti defectus, si qui intervenerint in eisdem supplemus.

Eremi Senarij titulus conceditur, & membrum Domus Annunciatæ declaratur.

§. 9. Atque domum, seu Conventum, cui sacræ Eremi Montis Senarij ejusdem Ordinis Servorum denominationem & titulum concedimus & assignamus, tamquam membrum dicti Conventus Annunciatæ dependere, ipsiúsque Vicarium singulo quoque biennio per Priorem & Conventum Annunciatæ eligendum.

Superioribus d. Domus, ac Priori Provinciali, & Generali perpetue subjicitur.

§. 10. Ac fratres & religiosos ipsius Conventus Annunciatæ, Superioribus & Priori Provinciali, ac Generali prædictis subesse, neque ab hujusmodi obedientia, quovis prætextu, causa, ingenio vel quæsito colore subtrahi aut eximi posse.

Prior & Conventus Annunciatæ necessaria Eremo subministrent.

§. 11. Ipsos verò Priorem & Conventum Annunciatæ, victum & vestitum, aliáque necessaria tàm pro divino culto, quàm pro manutentione & restauratione domus prædictæ sacræ Eremi, illiúsque Fratribus & Religiosis in perpetuùm subministrare debere.

In contrarium attentanda irritantur.

§. 12. Sicque per quoscumque dicti Ordinis Superiores, & alios Judices ordinarios & delegatos, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum & inane quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Executores hujus const. deputantur.

§. 13. Quocircà Venerabili fratri Archiepiscopo Florentino, ac dilectis filiis ipsius Ordinis, apud nos & Apostolicam Sedem Protectori, ac nostro & Apostolicæ Sedis apud Magnum Etruriæ Ducem Nuncio, nunc & pro tempore existentibus, per præsentes committimus & mandamus, ut ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alios, ubi & quando opus fuerit, præsentes literas solemniter publicantes, atque pii hujusmodi & laudabilis operis institutioni & conservationi efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, omnia & singula præmissa, per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit, exequi & observari; præsertim verò dictos Priorem & Conventum Annunciatæ ad idem sanctum opus exequendum & manutenendum ut suprà, ne impii Dæmonis astu temporumve iniquitate, aut fratrum incuria perire, aut intermitti valeant, excitent, & si opus sit cogant & compellant. Contradictores quoslibet per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contraria removentur.

§. 14. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus constitutionibus, ac ordinationibus, ac Ordinis prædicti etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 22. Oct.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 22. Octobris 1593. Pontificatus nostri Anno 2.

Sequitur alia Ordinationum dictæ sacræ Eremi præfinitio.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1600.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN his rebus auctoritatis nostræ partes libenter interponimus, per quæ Religiosorum statui prospere dirigendo, opportune provideatur.

Confirmatur præcedens constitutio.

§. 15. Cupientes igitur prospero statui & fœlici gubernio domus, & Eremi Montis Senarii Ordinis Servorum B. MARIAE Florentinæ Diœcesis, quantum cum Domino possumus, salubriter consulere, supplicationibus & pro parte dilectorum filiorum Prioris Generalis d. Ordinis, ac Prioris Conventus B. MARIÆ Annunciatæ Civitatis Florentinæ ejusdem Ordinis Fratrum Servorum, necnon Vicarij & Fratrum dictæ Eremi Montis Senarij, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eos omnes & singulos, à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ex sententia & voto venerabilis Fratris Julij Antonij Episcopi Prænestin. Cardinalis Sanctæ Severinæ nuncupati, ultra ea, quæ per alias nostras in simili forma Brevis literas sub Dat. 22. Octobris 1593. Pontificatus nostri Anno secundo expeditas, quorum tenorem præsentibus pro expressis habere volumus, pro dicta Eremo Montis Senarij concessimus, quæ omnia & singula per præsentes etiam perpetuo confirmamus & approbamus, ac perpetuò valida, firma & efficacia esse & fore decernimus.

Vicarius Eremi eligatur

§. 16. Quod Vicarius eligendus pro regimine domus & Eremi prædictæ Montis Senarij pro tempore

in

ex ipsis Eremitis.

in perpetuùm sit & esse debeat unus ex ipsis Eremitis, Sacerdos ætatis annorum suprà 33. qui saltim per biennium in Eremo vixerit, vel in illius defectum ille ex Eremitis pro Vicario eligatur, qui magis accedit ad hujusmodi conditiones.

Eremitarum professio, quæ esse debeat.

§. 17. Quódque omnes fratres Eremitæ probationis annum in dicta Eremo agere debeant, quamvis alias in familia aliorum fratrum Eremitarum professionem emiserint; quo anno elapso solemniter profiteri in manibus Prioris Conventus Annunciatæ supradicti teneantur, promittendo juxta constitutiones factas & faciendas, inter Fratres ipsos Eremitas perpetuò vivere.

Post eam ab Eremo diverti non possint.

§. 18. Post emissam verò professionem ab hujusmodi instituto, à Superioribus cujuscumque gradus sint, etiam si Cardinalatus dignitate præfulgeant, quoquo modo etiam ad breve tempus diverti non possint, & quacumque relaxatione, seu dispensatione penitùs explosa.

Superiorum auctoritas dandi licentiam circa servitium, Chora, & jejunium.

§. 19. Liceat tamen Superioribus licentiam concedere infirmis, & aliis ob aliquam legitimam causam, ut à servitio Chori sint immunes, & ab observatione jejunii à constitutionibus Eremi indicti generaliter, quando dies festus solemnis incidit in ferias jejuniorum, seu ad jejunandum, quo casu altera die ejusdem hebdomadæ fratres jejunent, ita ut in qualibet hebdomada trium dierum jejunium compleatur.

Novitiorum recipiendorum forma datur.

§. 20. Quod sæculares Novitij recipiendi & admittendi, sint saltem ætatis annorum viginti duorum, ac recipi & admitti non possint nisi de consensu Capituli fratrum ipsius domus & Eremi, necnon Prioris & Magistri Novitiorum Conventus Annunciatæ, quorum insimul convenientium suffragiis obtinere debeant, aliorum Superiorum censeatur minimè requisito. Fratres verò de familia jam professi, qui vitam & observantiam fratrum Eremitarum profiteri voluerint, non admittantur nisi præcedente ejus consensu Capituli Conventus Annunciatæ. Rejici autem vel admitti ad professionem debeant tàm fratres de familia prædicti, quàm alii à sæculo venientes, Novitii de voto & auctoritate tantummodò fratrum ipsius Eremi; & post emissam professionem unusquisque contentus sit loco sibi debito ratione temporis emissæ professionis, nullo habito respectu graduum Magisterii, Baccalaureatus, vel alterius dignitatis cujuscumque.

Esus carnium infirmis ut concedatur.

§. 21. Quòd non liceat fratribus hujus Eremi etiam iter agentibus vesci carnibus, nisi ex causa infirmitatis, & tunc de consilio Medici, Physici, & de licentia Superioris Eremi

Aliis verò non in ipsa Eremo.

§. 22. Quinimò in ipsa Eremo, nec etiam quibusvis aliis, cujuscumque gradus, status, & conditionis sint, permittatur carnes comedere, sed cibis ipsis concessis, & non aliis uti debeant.

Hospites per duos tantummodò dies recipiantur.

§. 23. Et quicumque illi sint, exceptis Superioribus, & quibus à Priore Conventus ad pœnitentiam injunctum esset, ut eandem vitam cum ipsis Eremitis per plures dies ducerent, per duos tantùm dies ad hospitium recipiantur; quibus elapsis, hospitii & victus subministratio omnibus denegetur.

Eremus quæcumque legata, & eleemosynas habere possit.

§. 24. Quòd fratres Eremi possint exigere, consequi & habere quæcumque legata & elemosynas, quæ ipsi Eremo fient, necnon quæcumque bona mobilia & immobilia, ac se moventia, quæ Eremo quomodolibet obvenient, per ingressum,& professionem Novitiorum, seu alios quomodocumque ac qualitercumque.

Quæ sint ipsius Eremi, pro sustentatione & augmento.

§. 25. Quæ legata, eleemosynæ & bona sint & esse intelligantur Eremi prædictæ, ut ex eis eorumque redditibus, non solùm fratrum ibi degentium substentationi, ac Sacristiæ necessitati provideri valeant, sed etiam ut absque gravamine Conventus Annunciatæ possit augeri Eremitarum numerus; liceàtque novas cellas construere etiam pro iis qui vitam vellent ducere omninò solitariam, quod fiat de consensu Discretorum dicti Conventus Annunciatæ, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò statuimus & ordinamus atque concedimus & indulgemus.

Contrariis derogatur.

§. 26. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Eremi & Ordinis prædictorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Decembris, 1600. Pontificatus nostri Anno 8. — Dat. P. A. 8. die 29. Dec.

Sequitur erectio Novitiatus in d. Eremo.

CLEMENS PAPA VIII. &c.

Edita A. D. 1601.

Ad propagationem dictæ Eremi, Novitiatus ibi instituitur.

§. 27. ORdinis vestri conservationi & propagationi, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, Motu proprio & ex certa nostra scientia, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, in sacra Eremo Mantis Senarii Novitiatum vestri Ordinis auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus & instituimus.

Receptionis normadatur. Tu ad hoc vide const. 15. S. D. N. Pauli v. Sedis. in Tomo 2.

§. 28. Vobisque, ut in Eremo prædicta, Novitios, qui qualitates requisitas juxta constitutionem nostram super receptione Novitiorum nuper editam habeant, ac servata in omnibus & per omnia d. constitutionis forma, ad habitum per Eremitas vestri Ordinis gestari solitum recipere, & deinde elapso probationis anno, ad professionem per eosdem Eremitas emitti consuetam regulares admittere libere & licitè possitis & valeatis, auctoritate & tenore præsentis, licentiam & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis denegatur.

§. 29. Non obstantibus probatione facta, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 20. Februarij, 1601. Pontificatus nostri Anno 10. — D. P. A. 10. die 20. Febr.

Quòd Inquisitores hæreticæ pravitatis, & locorum Ordinarii, eos qui ad Presbyteratus ordinem non promoti, Missas celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ ministrant, prævia degradatione, Curiæ sæculari debitis ab ea plectendis pœnis tradant. — LXXXI.

Hos Inquisitores ejusmodi reorum causas cognoscere posse, declaravit ultra Paulum IV. & Sixtum V. in ista constitutione relatos, Gregorius XIII. sup. Tom 2. in ejus constitut. 21. Officij.

Istam Sanctionem, ad omnes quantumcunque exemptos, minores vigintiquinque annis, dummodò vigesimum ætatis annum compleverint, extendit S. D. N. Urban VIII. const. 79. Apostolatus. inf. tom. 4.

CLEMENS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1601.

Paulus IV. cujus bullam non inveni decrevit, ab Inquisitoribus tradendos esse Curiæ sæculari, auctoritatem Sacerdotis usurpantes.

ETsi alias fel. rec. Paulus Papa IV. prædecessor noster, ad nefariam & sacrilegam quorumdam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad sacrum presbyteratus ordinem minime promoti sint, Sacerdotis tamen auctoritatem sibi temere assumentes, Missarum celebrationem usurpare, & Sacramentum pœnitentiæ ministrare præsumunt, decreverit hujusmodi delinquentes à Sanctæ Inquisitionis Judicibus tradi debere Curiæ sæculari debita animadversione puniendos.

Sixtus V. illud

§. 1. Et posteà rec. mem. Sixtus Papa V. etiam prædecessor noster prædictum Pauli IV. decretum

innovari,

innovavit, (ſed neque ejus conſtit. poſui, uti benè relatam.)

innovari, ac ſeriò obſervari mandaverit, eò tamen dictorum hominum prorupit audacia, ut prætextu ignorationis huiuſmodi decretorum ac pœnarum, contrà ipſos, ut præfertur, inflictarum, illis ſe minimè ſubjacere, & obnoxios eſſe putent, ac propterea ſe ab eiſdem liberari & abſolvi poſſe prætendant.

Hic modò Pontifex eorum criminis gravitate penſata.

§. 2. Nos igitur animadvertentes, hujuſmodi perditos & nefarios homines ad ſacrum Presbyteratûs Ordinem non promotos, Miſſarum celebrationem uſurpare præſumentes, non ſolùm actus idolatriæ ſaltem extrinſecè ſeu per extrema & viſibilia Religionis & pietatis ſigna exercere, ſed etiam quantùm in ipſis eſt, efficere, ut Chriſtifideles, qui credunt eos ordinatos eſſe, & ritè conficere Sacramentum Eucharistiæ, idolatriæ crimen ignoranter incurrant, purum videlicet panem & vinum, tanquam verum Chriſti Domini Noſtri Corpus & Sanguinem, eiſdem adorandum proponentes. Confeſſiones autem audientes, non ſolùm Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem contemnere, verùm etiam Chriſtifideles decipere, dum ſcilicèt iniquè ſibi aſſumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem abſolvendi à peccatis magno cum periculo & ſcandalo plurimorum.

Eoſdem ab Inquiſitoribus, vel Ordinariis degradatos, Curiæ ſæculari debitis pœnis plectendos tradi decernit.

§. 3. Propterea, ut graviſſima ſcelera committentes, poſthac debito ſupplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Sanctæ Inquiſitionis Judicum conſcientiæ conſulere, & ne in futurum de pœna hiſce delinquentibus imponenda dubitari poſſit, providere volentes, ſuprà dictorum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, hac perpetuò valitura conſtitutione decernimus atque ſtatuimus, ut quicunque non promotus ad ſacrum Presbyteratûs Ordinem repertus fuerit Miſſarum celebrationem uſurpaſſe, vel Sacramentalem Confeſſionem audiviſſe, à Judicibus Sanctæ Inquiſitionis, vel locorum Ordinariis tamquam Eccleſiæ miſericordia indignus à Foro Eccleſiaſtico abjiciatur, & ab Ordinibus Eccleſiaſticis, ſi quos habuerit, ritè degradatus, ſtatim Curiæ ſæculari tradatur, per Judices ſæculares debitis pœnis plectendus.

Contraria tollit.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, etiam in Corpore Juris clauſis. Quibus omnibus & ſingulis, illarum tenores pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Hanc conſt. publicari præcipit.

§. 5. Ut autem hujuſmodi conſtitutionis ignorantia de cætero allegari aut prætendi nunquam poſſit, atque præſentes literæ omnibus innoteſcant, volumus illas ad Valvas Sancti Joannis Lateranenſis & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ more ſolito publicari & affigi, atque iis inde amotis earundem exempla etiam impreſſa ibi affixa relinqui, factáque hujuſmodi publicatione, omnes, qui in Urbe poſt menſem, qui verò extrà eam & citrà Montes, poſt quatuor menſes, qui demùm ultrà Montes fuerint poſt decem menſes à die publicationis præſentium computandos afficere, & arctare, ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent

Tranſumptis illius credi mandat.

§. 6. Ac prætereà mandamus, earundem præſentium literarum exemplis etiam impreſſis, & manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Officii Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorſus fidem haberi, quæ hiſce præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 10. 1. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die prima Decembris, 1601. Pontificatûs noſtri Anno 10.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini 1601. Indict. 14. die verò 5. menſis Decembris, Pontific. Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Divi Clementis, Divina Providentia Papæ Octavi, Anno ejus decimo. Suprà dicta Conſtitutio fuit affixa ad Valvas St. Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Hieronymum Lutium S. D. N. Papæ Curſ.

LXXXII

Quòd Fratres Capuccini Ordinis Minorum Sancti Franciſci, à Generali, & Definitoribus, in Capitulo generali uſque ad ſequens Capitulum deputati, ſæcularium utriuſque Sexûs confeſſiones audire valeant.

Alia de Capuccinis notata ſunt ſuprà in Tomo I. ad Conſtit. 22. Clementis VII. Religionis; ubi etiam remiſſivè indicavi materiam Fratrum Minorum Ordinis Sancti Franciſci, lib. 1.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregorius XIV. (cujus Bullam hic non poſui) Capucinis prohibuit aliorum confeſſiones audire.

ALiàs fœlicis recordationis Gregorius Papa XIV. Prædeceſſor noſter ex cauſis tunc expreſſis Motu ejus proprio ſua perpetuò valitura Conſtitutione ſtatuit & ordinavit, quòd nullus Congregationis Capuccinorum Ordinis Fratrum Minorum nuncupatæ, Sancti Franciſci in Laicorum utriuſque Sexûs, & Clericorum ſæcularium quacunque dignitate, præeminentia, auctoritate & facultate ſuffulti eſſent, confeſſionibus occupari, vel confeſſiones eorum audire, etiamſi ad id faciendum à Superioribus Ordinis, aut Protectore, aut etiam ab Apoſtolica Sede quomodolibet & ſub quacunque verborum forma licentias eatenùs obtinuiſſent, prout in eiſdem Gregorii Prædeceſſoris literis in forma Brevis ſub data die prima Junii 1591. expeditis pleniùs continetur.

Iſte autem Pontifex ex cauſa hic expreſſa.

§. 1. Cùm autem diverſi utriuſque Sexus Chriſtifideles pro eorum ergà dictum Ordinem, ſeu Congregationem Capuccinorum devotione, cupiant Religioſis ejuſdem Congregationis confiteri poſſe.

Prohibitionem prædictam moderatur, ut hic.

§. 2. Nos illorum pio deſiderio benignè annuentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, déque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, præfatas Gregorii Prædeceſſoris literas, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, ita moderamur, ut Miniſter Generalis ejuſdem Congregationis Capuccinorum & Definitores in Capitulo Generali congregati, & in eodem Capitulo tantùm quibuſvis ejuſdem Congregationis Religioſis, ad confeſſiones audiendas approbatis, prout ipſis Miniſtro generali & Definitoribus videbitur, licentiam audiendi ſæcularium utriuſque Sexus confeſſiones uſque ad novi Capituli generalis celebrationem, & non ultrà, & ſic de Capitulo generali in Capitulum generale concedere reſpectivè poſſint & valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium facultatem concedimus & impartimur.

Quaſcûnque alias licentias revocat.

§. 3. Et quaſcunque licentias audiendi ſæcularium hujuſmodi confeſſiones, quibuſvis ejuſdem Congregationis Fratribus ab illius Protectore, aut quocunque alio, etiam de expreſſo noſtro mandato in perpetuum conceſſas harum ſerie revocamus & annullamus. Decernentes iterùm, & inane quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantia tollit.

§. 4. Non obſtantibus præfata Gregorii XIV. Prædeceſſoris, ac quibuſvis aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis; cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumpt. credi jubet.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, fides adhibeatur.

D. P. A. 11. die 3. Feb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die tertia Februarii, milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, Pontific. noſtri Anno undecimo.

LXXXIII.

Moderatio Constitutionum Sixti V. quoad nullitatem professionis emittendæ à Novitiis Ordinum Regularium, cum præservatione pœnarum contrà Superiores, qui, non servata forma, eis tradita eos receperint. Et decreta generalia pro Novitiorum receptione, institutione & educatione.

Edita 1506. 1509. 1602. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In suprema Ecclesiæ Catholicæ specula, meritis licèt imparibus, Divina Providentia disponente constituti, omnibus incommodis, quæ in eadem Ecclesia, non sine fidelium animarum periculo, & detrimento oriri possunt, ob variam & sinistram constitutionum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, quas justis de causis ediderunt, interpretationem, pro nostri Pastoralis officii munere conamur providere, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Sixtus V. edidit duas constitutiones, quæ sunt lib. 2. in Tom. 2.

§. 1. Cùm igitur fœlicis recordationis Sixtus Papa V. Prædecessor noster, ad integritatem & candorem in Regularibus & Religiosis Ordinibus in Ecclesia sancta institutis retinendum & conservandum, quadam sua, quæ incipit. Cùm de omnibus Ecclesiasticis Ordinibus; sub Dato Sexto Kalend. Decembris, Pontificatus sui anno tertio, nonnulla circà modum, formam & qualitates admittendi Religiosos ad quosvis Regulares Ordines decreverit. Et deinde alia simili, quæ incipit, Ad Romanum spectat Pontificem; sub Dato 12. Kalend. Novembris, Pontificatus sui anno tertio, quædam dubia suprà dicta Priori constitutione exorta declaraverit.

Gregorius XIV. eas in parte moderatus est, ut in const. 3. lib. 2. infrà in hoc To. 3.

§. 2. Et præthereà piæ memoriæ Gregorius Papa XIV. etiam Prædecessor noster alia sua perpetuò valituris constitutionibus, quæ incipit: Circumspecta Romani Pontificis Providentia; sub Dato Idibus Martii, Pontificatus sui anno primo respectivè editis, constitutiones Sixti Prædecessoris suprà dictas, quoad illegitimos moderatus fuerit, prout in eisdem constitutionibus pleniùs continetur.

Hic modò Pontif. eam constit. Sixti V. revocat, in his, quæ concernunt nullitatem professionis Novitiorum vide in dicto Tomo 2.

§. 3. Tamen, quia longo usu & experientia compertum est, ex nimia facilitate & multitudine casuum, in quibus professio à suscipientibus habitum alicujus Regularis Ordinis à dicto Sixto Prædecessore nulla declaratur, multós hac occasione arrepta fraudulenter petiisse, & in dies petere, ut professio, quam in aliquo Regulari Ordine emiserunt, nulla declaretur, ex quo nonnulli eorum Regulares Ordines & instituta sub hoc prætextu deseruerunt. Et idcircò plerisque in locis maxima incommoda & scandala exorta fuerunt. Nos ea scandala & incommoda, quantum in Domino possumus, removere, & ne in posterùm alia ejusmodi hac de causa oriantur, opportuna ratione providere cupientes, singularum constitutionum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, matura super his cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus super negotiis Episcoporum & Regularium deputatis, consultatione præhabita, ex illorum sententia & voto, Constitutiones prædictas Sixti Prædecessoris, quoad eam partem, per quam eorum, qui formam in eisdem Constitutionibus præscriptam de cætero non servaverint, & quoad alios casus ibidem expressos, in quibus receptorum in quibuscunque etiam Mendicantium Ordinibus, professio nulla declaratur, ad terminos Juris, & sacrorum Canonum, perinde ac si præcedentes Constitutiones in illa parte editæ non fuissent, auctoritate Apostolica tenore præsentium reducimus.

Pœnas tamen impositas contrà Superiores Ordinum præservat.

§. 4. Verùm pœnas contrà Superiores quorumcunque Ordinum etiam Mendicantium hujusmodi, qui admittendis Regularibus ad habitum & professionem, earundem Constitutionum formam non servaverint, aut aliter quovis modo contrafecerint, in ipsis Constitutionibus inflictas, salvas esse volumus & statuimus.

§. 5. Sicque & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus. Decretum irritans apponit.

§. 6. Non obstantibus præfatis Constitutionibus; cæterisque in contrarium facientibus quibuscunque. Contraria tollit.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extrà habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Exemplis credi jubet.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 2. Aprilis, 1602. Pontificatus nostri Anno 11. D. P. A. 11. die 2. April.

Sequuntur hîc Decreta generalia ad Novitiorum receptionem, professionem & institutionem spectantia.

De Novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designandis.

Ad hæc omnia vide suprà in Tomo 2. in Constit. 71. Sixti V. cum ibi notatis lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1596.

Causæ, ob quas depravantur Religiones.

Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum juxtà nostri muneris debitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre, quotidiano usu compertum est, quòd in omnibus Conventibus, iis præsertim, qui majori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. Unde fit, ut, quo magis nos variis Constitutionibus malè affectas radices amputare studeamus, eò magis in dies depravatæ infructuosæque ejusmodi noviter profitentium succrescant.

§. 1. Cui quidem malo occurrere volentes, præsenti Decreto statuimus, districtéque præcipimus omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, cæterisque Superioribus Conventuum intrà Italiæ, & Insularum adjacentium fines existentium quibuscunque & quorumcunque Ordinum Mendicantium, ut de cætero neminem sub quovis prætextu aut colore, ad habitum Regularem admittant, nisi in Conventibus auctoritate nostra propediem in unaquaque Provincia designandis. Cui, ut provideat hic Pontif. Novitios in locis destinandis tantùm recipi mandat.

§. 2. Insuper sancimus, ut, quoad ejusmodi Conventus, ut præfertur, per nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Novitiorum, sive ad habitum, sive ad professionem omninò abstineant. Et usque ad deputationem non recipiantur.

§. 3. Superior, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterùm obtinenda, se noverit incurrisse, ac aliis etiam pœnis arbitrio nostro subjaceat. Recipientium pœna.

§. 4. Receptiones verò & professiones quaslibet eorum, qui contrà hujusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas & irritas esse nunc decernimus & declaramus. Receptionum nullitas.

§. 5. Privilegiis, statutis, & consuetudinibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus. Contraria non obstant.

Datum Romæ die 12. Martii 1596. D.P.A. 4. 12. Martii.

Reno-

Renovatio & ampliatio ejusdem Decreti.

Edita A. D. 1599.

De Novitiis ad habitum regularem non recipiendis, nisi in Monasteriis, & locis designandis.

Relatio praecedentis decreti.

SAnctissimus in Christo Pater & D. N. D. Clemens Divina Providentia Papa VIII. cùm jam dudum animadverteret, collapsae Regularis disciplinae restitutioni, pro qua potissimùm, juxtà sui muneris debitum vigilare ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quòd in omnibus Monasteriis & Conventibus, iisque praesertim, qui majori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quò magis variis Constitutionibus malè affectas radices evellere studet, eò magis infructuosa noviter protentium germina quotidiè succrescant; cúmque ob zelum ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suae cujusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profiteretur vè, quousque Monasteria & Conventus aliquot destinarentur, in quibus posset commodiùs regularis observantia, secundùm reformationem à Sanctitate Sua institutam, introduci.

Ampliatio dicti decreti.

§. 6. Quia tamen non obstante prohibitione, cognovit nonnullos, fuisse, vel sub colore facultatis & licentiae à Sanctitate Sua obtentae, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit, receptos & admissos, praeter mentis suae sensum. Idcircò huic malo prospicere volens, ne licentiam ac facultatem hujusmodi subreptione ac praetextu Decretum Sanctitatis Suae irritum reddatur. Nunc denuò districtè praecipit ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Praesidentibus, Abbatibus; Prioribus & Guardianis quibuscunque, caeterísque Superioribus Conventuum, Monasteriorum ac Domorum quocunque nomine appellentur, intrà Italiam & Insularum adjacentium fines existentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de Strictiori Observantia, necnon Capuccinorum St. Francisci, Reformatorum St. Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Foliensis Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis Montis Coronae, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis JESU, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum, respectivè Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quae etiam anteà exceperat & nunc iterùm excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi) Ne sub cujusvis licentiae & facultatis impetratae vel impetrandae obtentu, nisi per literas in forma Brevis duntaxat & non aliàs, quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam conversos, nisi in Conventibus, Monasteriis & Domibus, auctoritate ejusdem S.D.N. propediem in unaquaque Provincia designandis recipere, ac receptos ad professionem admittere ullo modo audeant. Quinimò contrà primam prohibitionem Sanctitatis Suae receptos, etiamsi imperfectum habitum aut sine caputio gerant, post praesentis Decreti in Romana Curia publicationem, omninò ejicere debeant.

Superiorum transgredientium poena.

§. 7. Superiorem autem, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto poenam privationis omnium officiorum, quae tunc obtinebit, vocis activae & passivae, & perpetuae inhabilitatis ad alia in posterùm obtinenda, eo ipso incurrere voluit ac decrevit, & aliis etiam poenis arbitrio Sanctitatis Suae imponendis subjacere.

Receptionum irritatio.

§. 8. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contrà hujusmodi decretum admissi fuerint, nullas & irritas esse ad quemcunque effectum, & nunc decernit & declarat.

Limitatio hujus Decreti.

§. 9. Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conventus, Domos & Monasteria à se probata pro Novitiorum receptione & educatione hactenus permissione sua constituerint.

Licentiarum revocatio.

§. 10. Caeteras verò licentias, sive particulares, quae in hanc diem effectum non sunt sortitae, revocat & annullat.

Publicatio hujus Decreti.

§. 11. Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatum, ita praedictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, privilegiis, statutis & constitutionibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus.

D. P. A. 7. die 20. Junii.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, die 20. mensis Junii 1599.

Decretum super forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum & professionem.

Edita A. D. 1602.

Relatio praecedentium Decretorum.

SAnctissimus in Christo Pater & D. N. D. Clemens Divina Providentia Papa VIII. Qui aliàs pro Regularis disciplinae restitutione, singulis Regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Novitios in posterùm reciperent, receptósve ad professionem admitterent, quósque in aliquibus cujusvis Ordinis Monasteriis seu Conventibus (in quibus Novitiatus pro recipiendis & educandis Novitiis designarentur & approbarentur) ad ejus, quam professi sunt, Regulae praescriptum, vitam, morésque restituerent & componerent.

Licentia data recipiendi Novitios in locis destinatis.

§. 13. Certior deinde factus, quosdam omnium ferè Ordinum Conventus, seu Monasteria ad pristinam illam regularem vivendi formam & disciplinam, quàm diutiùs desideraverat, fuisse redacta, in eisdem Monasteriis & Conventibus, ut Novitiatus erigi, Novitiique recipi possent, (sub certis tamen legibus, ac ea praesertim, ut licentia à Congregatione Reformationis Apostolicae priùs obtenta esset,) concessit, & ad alia designavit & approbavit.

In quorum receptione, &c. haec servari mandat.

§. 14. Nunc volens, ut ea, quae pro Novitiorum receptione & institutione, de mandato Sanctitatis Suae praescripta fuerunt, in posterùm accuratiùs & exactiùs observentur, ultrà formam traditam in constitutionibus foelicis recordationis Sixti Papae V. & etiam Sanctitatis suae super receptione Novitiorum, decrevit, ac praesentis Decreti virtute mandavit, ne in Conventibus seu Monasteriis ad Novitios recipiendos, de Sanctitatis Suae seu dictae Congregationis Reformationis licentia hactenùs designatis & approbatis, seu in posterùm designandis & approbandis.

Licentia habeatur à Congregatione Reformationis Apostolicae, vel à locorum Ordinariis.

§. 15. Novitii ad habitum recipi nullatenùs possint vel admitti, nisi priùs ab ipsa Congregatione, vel à propriis locorum Ordinariis, in quorum Dioecesi Novitiatus existunt, in quibus Novitii recipiendi fuerint, expressè & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios omnem curam & diligentiam adhibere, ut circà aetatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam & mores, caeterásque qualitates in ipsis Novitiis requisitas, observentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factae & publicatae. Neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant. Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbaverint vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & juxtà constitutiones & institutiones praedictas, approbandus & admittendus.

Superiores Ordinum, servent constitutiones editas, circà receptionem Novitiorum.

§. 16. Firmis nihilominùs remanentibus poenis omnibus contrà Superiores quorumcunque Ordinum, qui in admittendis ad habitum & professionem Novitiis, formam constitutionum & institutionum praedictarum non servaverint, aut Novitium aliquem, quantumvis idoneum approbatum, in quovis alio Conventu

Editæ erant 2. Maji 1601 sed ampliatæ sunt, ut mox infrà.

& Loco seu Monasterio, præterquàm in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis & approbatis, seu in posterùm designandis & approbandis, vel ultrà numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint vel admiserint, seu aliàs præmissis quovis modo contrà fecerint.

Contraria irrita fiunt.

§. 17. Irritum ex nunc & inane decernens quidquid secùs, vel aliàs quavis auctoritate à quovis gestum, vel attentatum fuerit.

Et cætera non obstent. D. P. A. II. 19. Maji.

§. 18. Non obstantibus quibuscunque, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 19. Maji, millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatus ejusdem S. D. N. Anno 11.

Institutiones super receptione & educatione Novitiorum Religiosorum in Monasteriis & Conventibus designatis vel designandis.

Editæ erant die 2. Maji 1601. sed istæ ampliores sunt.

Edità A. D. 1603. Regularis disciplinæ reformationis studens hic Pontifex.

§. 19. CUm ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis propagandam, Novitiorum institutio maximè utilis sit ac necessaria, & nihil ad gravem illam ac laudatissimam priscorum Patrum vivendi rationem relaxandam, majorem vim habuisse compertum sit, quàm vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem suprà numerum, quem capere atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando & examinando eorum Spiritu, an verè esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inserviendi, vel denique incuriam in eis educandis atque instituendis.

Hæc videlicet in recipiendis educandisque Novitiis observari præcipit circa.

§. 20. Idcircò, ut hujusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus & singulis, ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum institutione atque educatione, necnon in Magistri, & aliorum Ministrorum electione præter alia, quæ in sacris Canonibus ac decretis, præsertim Concilii Tridentini, Pontificiis, & cujuscunque Ordinis aut Instituti constitutionibus continentur, tàm in alias designatis, quàm nunc & in posterùm ad hoc designandis Monasteriis & Conventibus, hæc, quæ sequuntur, inviolatè observari & exequi perpetuò curent.

Examen ipsorum.

§. 21. Primum, quod attinet Novitiorum recipiendorum formam, ultrà diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de uniuscujusque natalibus, corporis habitudine, moribus & vita ante acta, ac præcipuè eorum, qui sextumdecimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus administrationis rationi obnoxii sint, juxtà formam constitutionis fœlicis recordationis Sixti V. & moderationum subsecutarum; illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulò perquirant, ut, quibus in Monasteriis & Conventibus ex Apostolica facultate Novitiatus fuerint instituti, in iis ad Religionem nullus in posterùm admittatur; qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorúmque Pontificum constitutionibus præscriptas non habeat, juxtà decretum super forma recipiendi Novitios, die 19. Maji 1602. editum.

Hoc decretum est, quod præcedit. Ætatem & literaturam.

§. 22. Quisque recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam ejus Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta & ordinationes requirunt; eam verò literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præ se ferat, ut minores & suis temporibus majores ordines, juxtà Decreta Sacri Concilii Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimum quintum excedens ad habitum regularem admitti postulaverit, & talis eruditionis expers inventus fuerit, in Conversorum tantùm, quibus literarum scientia non est necessaria, numerum referatur. Ipsi Conversi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita noverint.

Causámque motivam ad electionem vitæ regularis.

§. 23. Demùm, Superiores diligenter exquirant, quo Spiritu, qua mente ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut Deo liberiùs famulari possint, an potiùs levitate, vel humano aliquo affectu aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum parentes ope & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Conversorum examen & Oblatorum instituta.

§. 24. Provideant quoque, ut omnes etiam Conversi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab iis, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & aliis cujusque Ordinis peculiaribus institutis, & Constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, nedum Conversos ad professionem admittendos, verum & Oblatos, ut vocant, recipere, circà ipsorum Oblatorum receptionem unaquæque Religio suas peculiares Constitutiones, specialiáque instituta observare teneatur.

Novitiorum Confessionem generalem.

§. 25. Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatûs introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteactæ vitæ conscientiam discutiant & expurgent.

Novitiatuum formam & qualitates.

§. 26. Quod verò ad loci qualitatem uniuscujusque Novitiatûs spectat, locus hujusmodi propria clausura ab ea parte Conventus & Monasterii, in qua degunt professi, segregatus sit atque distinctus; habeátque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commodè sterni possint; in quo etiam cellula, vel certus ac determinatus locus pro Magistro, ejúsque socio reperiatur. In eo etiam, præter alias communes commoditationes, aptus locus adsit ad Spirituales collationes seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionésque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant. Oratorium insuper, seu Capella, si commodè fieri poterit, ad Novitios in Spiritualibus, præsertim in Ceremoniis Ecclesiasticisque functionibus exercendos. Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem, benè conclusus atque munitus adsit; sin minùs, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis verò Novitiis ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate, (si opus fuerit) ne in eundem quisquam alius ingrediatur. Ad hujusmodi locum Novitiatûs nemini ejusdem vel alterius Ordinis Regulari, etiam Conventus & Monasterii Officiali, ullo unquam tempore, sub quovis prætextu aditus pateat, præterquàm Magistro, ejúsque Socio, ac etiam Monasterii aut Conventus Superiori, si quandocunque ingrediendum sibi necessariò existimaverit; quo tamen casu aliquem semper ex Senioribus Conventûs vel Monasterii Patribus socium assumat. Hujus loci clausuræ clavis apud Magistrum semper asservetur, illique soli liceat ex gravi tantùm causa ingressum illuc alicui permittere; si quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur.

Magistrorum Novitiorum munus & electionem, & qualitates.

§. 27. Novitiorum Magistro socius, si per Novitiorum instruendam multitudinem necessarius fuerit, vita & moribus, quoad fieri poterit, consimilis deputetur; qui in his, quæ ad Novitiatûs regimen spectant, dicto Magistro immediatè subjectus existat; eligantúrque tàm Magister quàm socius per Provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujusmodi subituri. Quòd si aliquo casu extrà tempus capitulare nova loca Novitiatûs concedi contingat, tunc electionem Magistri Novitiorum & socii hujusmodi in his novis locis per Generalem vel Provincialem seu Ministrum, aut eorum Visitatores seu Vicarios, de Definitorum tamen vel graviorum aliorum Patrum consensu, fieri permittitur; idémque servetur, si intrà triennium, alterum vel

utrumque

utrumque urgenti aliqua de causa ex illis locis amoveri vel mori contigerit, in cujus vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant. Tàm Novitiorum Magister quàm socius ab iis omnibus officiis, oneribúsque vacationem habeant, quæ Novitiorum curam & regimen impedire valeant. Ipse Magister Sacerdotali Ordine sit initiatus, ac in quinto saltem suprà trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissa in Religione perstiterit. Socius verò trigesimum annum excedat; sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes, orationis prætereà & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitatéque referti, non sine affabilitate graves, zelum Dei cum mansuetudine præ se ferentes, ab omni cordis ac animi perturbatione, ira præsertim & indignatione, quæ in se & ergà alios charitatem impedire consueverunt, quàm longissimè alieni, & tales demùm, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ subsunt, illos non tàm metuant, quàm revereantur, nec illis unquàm detrahere quidquam possint. Habeat etiam Magister plenam & absolutam potestatem circà Novitiorum institutionem, ac Novitiatûs regimen, ita ut illis nemini (Visitatoribus ac Superioribus majoribus, vel etiam localibus exceptis) quovis colore se ingerere liceat. Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes in regulari disciplina sedulò exerceantur, agnoscántque præcipuè divinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam & excellentiam, quæ vera sit atque perfecta votorum solemnium, & quàm necessaria cujusque Ordinis Constitutionum observantia; modum in oratione, tùm vocali, tùm mentali fructuosè persistendi, illicitas passiones & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona est atque proclivis) per sensuum custodiam & mortificationem cohibendi; austeritatem, jejunia, cilicia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis, præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum, cordis & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circà viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnúmque silentium.

Novitiorum orationem & confession.

§. 28. Quilibet Novitius bis quotidiè orationi mentali & vocali incumbat, unusquísque secundùm propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, pluries in die propriam conscientiam unusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Novitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire judicaverit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel aut bis in anno eorumdem Novitiorum confessiones audire.

Missamque audiendi &

§. 29. Quotidiè Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro, nocturnis diurnísque divinis Officiis assistant.

Exercitationes & recitationes.

§. 30. Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco & commodo extrà Novitiatum semel in hebdomada, vel alternis saltem hebdomadibus longior statuatur; fiétque semper Magistro præsente vel socio; qui multùm invigilent, ne duo ab aliis commorentur disjuncti, atque eo tempore, cujusque, in quam natura feratur, propensionem scrutentur.

Commorationémque extrà Novitiatum.

§. 31. Non liceat eis, durante Novitiatûs & probationis tempore, unà cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus aut in cœnaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Socium Magistri Novitiorum.

§. 32. Pro communibus & propriis cujusque necessitatibus, quæ accidere possunt, unus ex Novitiis ipsis, ætate moribúsque provectior, deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia prout opus fuerit, agat; cui etiam januæ custodia, & rerum levioris momenti provisio intrà Novitiatum committi poterit.

Conversorum institutionem, & educationem.

§. 33. Cùm autem licèt Clericorum benè instituendorum cura debeat esse præcipua, Conversorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda, quin potiùs æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cùm regulàm profiteantur eandem, perfectam educationem, tùm Religioni decorem & ornamentum, tùm aliis Christifidelibus ædificationem, exemplum atque utilitatem afferre. Conversis ipsis à Clericorum Novitiatu separatus ad dormiendum locus (quantùm commodè fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen hac separatione non obstante, Magistro Novitiorum seu Superioribus Monasteriorum & Conventuum, juxtà cujusque Ordinis statuta & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debebunt, à quo non tantùm circà corporalia obsequia probandi & exercendi, verùm etiam pro eorum capacitate & commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt; quod ut commodiùs fiat, ad Capitula & spirituales Conciones, quæ per Magistros Novitii fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesiis statutis horis conveniant, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Examen antè admissionem ad professionem.

§. 34. Tempore verò probationis elapso, ii tantùm, qui non solùm religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, novo ac diligenti examine reperti fuerint (dummodò ætatis suæ annum, quoad Clericos decimumsextum, quo verò ad Conversos vigesimum primum excesserint) ad professionem admittantur. Sed qui ad Conversorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis non possint.

Professionum registrationem.

§. 35. Superior cujuslibet Conventus, in quo Novitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo uniuscujusque Novitii professio registretur, illamque Novitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentes fuerint, subscribant. Conversus verò literarum ignarus, professus, in eorundem testium, qui se subscripserint, præsentia propria manu signum Crucis apponat; asservetúrque liber, & custodiatur in Archivo, ubi scripturæ ad Monasterium pertinentes reponi consueverunt.

Filiationes, in quibusdam Conventibus receptas.

§. 36. Quia verò in quibusdam Ordinibus filiationis usus est receptus, declaratur, quod licèt decretum sit, ut Novitiis educandis certa Monasteria, aut Conventus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conventuum hujusmodi Ordinum, in quibus filiationis usus receptus est, eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios juxtà cujusque Ordinis constitutiones adscribere, sicque adscriptos, cùm juxtà præsentes Institutiones, & aliàs servatis servandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Novitiatuum cum testimonialibus literis transmittere; ubi tanquàm dictorum Conventuum seu Monasteriorum filii, eorundem nomine, & instantia recipi, ac in Novitiatu probari, & deinde antequàm ad eadem Monasteria, seu Conventus filiationis hujusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, ut permissum est, exerceri debebunt.

Numerum Religiosorum cuique Conventui præfiniendum

Vide etiam constitut. 7. S.D.N. Pauli V. infra. Professorum de novo, loca particularia.

§. 37. Porrò, ne loca unius Monasterii, seu Conventus ab alio præoccupentur, Capituli generalis aut provincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circà alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conventibus & Monasteriis præscribere, quæ magis expedire videbitur.

§. 38. Ut autem Novitii jam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti, meliùs in bono Spiritu, regularísque disciplinæ observantia stabiliantur

liantur & confirmentur, mandatur, vi statim post professionem emissam, si in Conventibus aut Monasteriis pro Novitiatibus assignatis locus aderit secundi Novitiatûs, sive Professorii, ab ea, quæ Novitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium aut Conventus eos alere queat, sin minùs, in alium commodiorem Conventum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cum requisitis ad Novitiatum suprà narratis reperiatur, vel accommodetur, aut de novo construatur. Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ suarum constitutionum seu institutionum vigore, majoris temporis cursus novos professos intrà Novitiatum detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, ut prædictis earum constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi ac Religioni magis expedire dijudicaverint, quibus in locis degant sub regulis & modo vivendi adhuc arctiori, quam servent antiquiores professi; ita quòd in negotiis Monasteriorum aut Conventuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicujus exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem sacris ordinibus suscipiendis sufficientem devenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimò & debebunt literarum studiis operam navare, sub directione ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Novitii recipiendi in locis destinatis.

§. 39. Declaratur tamen, quòd propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Novitios, nisi in locis pro Novitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero duntaxat in eorum singulis præscripto vel præscribendo.

Contravenientium pœnæ.

§. 40. Denique, si illi, qui inter Religiosos gradu & ordine Superiores sunt, & alii, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quovis modo contrà fecerint, officiorum omnium, quæ nunc obtinebunt, privationem, graviorésque pro modo admissæ culpæ pœnas, se subituros certo sciant.

Dat. Romæ apud S. Petr. die 19. Martii, 1603.

LXXXIV.

Quando Fratres Minores Ordinis Sancti Francisci Strictioris Observantiæ, possint in eorum Ecclesiis habere Organa, paramenta & vasa pretiosa.

Alia de his Fratribus videri possunt suprà in Tomo I. in Constit. 35. Clementis VII. In suprema, lib. 1.

Edita A. D. 1602. In relatione data Papæ ortum est

Sanctissimus Dominus Noster D. Clemens Papa Octavus, &c. Facta ei per Reverendissimos Dominos Reformatores Apostolicos relatione, memorialis Fratris Pauli de Clavaro Visitatoris Fratrum Minorum St. Francisci de Strictiori Observantia, Reformatorum nuncupatorum, Provinciarum Romæ, Tusciæ, Marchiæ, &c. super dubio.

Dubium, an isti Reformati possint habere organa, & paramenta & vasa pretiosa.

§. 1. An dicti Reformati possint in eorum Ecclesiis habere organa, paramenta & vasa Ecclesiastica pretiosa & excessiva, stante Bulla ejusdem Sanctissimi Domini Nostri, quæ illos obligat ad observationem Regulæ S. Francisci juxtà declarationes Nicolai Tertii, & Clementis Quinti.

Declaratio, quòd non possint, attenta const. Nicolai III. in cap. Exiit. de verb. sign. in 6. & Clem. V. in Clemen. Exivi. eod tit.

§. 2. Sanctitas Sua declaravit & declarat, quòd in Ecclesiis, quas nunc habent, & quas in posterùm dicti Reformati ædificabunt, vel quovis modo obtinebunt; in quibus non sunt hujusmodi organa, paramenta & vasa, non possint ea de novo facere, nec etiamsi piorum eleemosynis, donatione, vel quovis alio titulo offerrentur seu fierent, illa acceptare, sed teneantur observare Regulam cum declarationibus Nicolai II. & Clementis V. & VII.

Præterquàm in Ecclesiis, in quibus sunt, & donec duraverint.

§. 3. In Ecclesiis verò, quas nunc habent, vel in posterùm habebunt & acceptabunt, sive Fratrum de Familia, sive quavis alia concessione obtinebunt, in quibus essent hujusmodi organa, paramenta & vasa eisdem Ecclesiis applicata, Sanctitas Sua concedit, quòd sine scrupulo aliquo & conscientiæ onere possint ea tenere, & illis uti, donec duraverint.

Dat. P. A. II. 5. Maji.

Dat. die Dominico 5. Maji 1602.

LXXXV.

Præfinitio formæ communicationis Indulgentiarum, orationúmque, ac aliorum bonorum operum, servanda à Fratribus Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, statutis diebus, quibus ipsi generalem Benedictionem facere consueverunt.

Eandem ferè Constitutionem fecit hic Pontifex singulariter pro Fratribus Beatæ Mariæ de Mercede similis Redemptionis, ut suprà in Constit. 79. Cùm nos. Et alia de hoc Ordine notavi suprà ad Constitutionem 1. Innocentii III. Operante. lib. 1. Tom. 1. fol. 52.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem, ea, quæ de ejus mandato per Congregationes Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, præsertim circà spiritualia Regularium Ordinum Exercitia, proindè statuta & ordinata sunt, ut perpetuò firma & inviolata serventur, Apostolicæ confirmationis robore communire, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

De mandato hujus Pontificis.

§. 1. Cùm itaque in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super sacris Ritibus & Ceremoniis deputatorum, quoad institutum & ritum absolutionis, quam vocant, & communicationem Indulgentiarum, quæ fieri solebat à duabus Congregationibus Regularium, videlicèt Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, & B. MARIÆ de Mercede, etiam Redemptionis Captivorum, de mandato nostro statutum & ordinatum fuerit in hunc, qui sequitur modum videlicèt.

Congregatio Cardinal. super sacris Ritibus & Ceremoniis deputatorum formam communicationis Indulgentiarum præfinivit.

§. 2. Sacra Congregatio Rituum, quoad institutum & ritum absolutionis, & communicationem Indulgentiarum, quæ fieri solet à duabus Congregationibus Regularium, videlicèt Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, & B. MARIÆ de Mercede, etiam Redemptionis Captivorum, de mandato S. D. N. statuit & decrevit in hunc, qui sequitur, modum.

Quæ hìc ponitur.

§. 3. Non fiat absolutio, sed fiat communicatio Indulgentiarum, quas utraque Congregatio ex concessione & indulto Sedis Apostolicæ potest etiam aliis communicare. Hæc communicatio fiat tantùm Confratribus & Consororibus ambarum Congregationum, & non aliis liceat facere dictam communicationem diebus utrique Congregationi & Ordini consuetis, seu à Sede Apostolica concessis, cum eisdem Psalmis, Versiculis & Orationibus, quæ jam Romæ recognitæ, & à Reverendissimo Vicario Sanctitatis Suæ probatæ sunt. Ad dictam communicationem Indulgentiarum singulis dictis diebus obtinendam, Confratres & Consorores suprà dicti sint contriti, & confessi, & sacrosanctæ Eucharistiæ communione refecti, alias dictas Indulgentias non consequantur.

Et eidem Congregationi formam communicationis bonorum operum præscripsit.

§. 4. De communicatione Orationum, jejuniorum, Missarum, aliorúmque bonorum operum, quæ fiunt in utraque Congregatione & Ordine, quamvis non sit usitatum eam ita generatim fieri, sed certis tantùm personis & benefactoribus, tamen Sanctitas Sua non prohibet id fieri suprà dictis diebus, omnibus, qui præsentes fuerint Confratribus tantùm & Sororibus, ut de Indulgentiis suprà dictum est.

Quæ forma hìc subsequitur.

§. 5. Forma tamen hujus communicationis fiat nudis & simplicibus verbis in hunc ferè modum videlicet.

Item communicamus vobis, Fratres, orationes, jejunia, Missas, peregrinationes, labores pro redimendis etiam captivis susceptos, ceteràque opera bona, quæ per Dei gratiam in nostra Congregatione & Ordine fiunt. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Amen.

Prohibitio publicè invitandi populi ad consequendas ejusmodi communicationes.

§. 6. Prohibet expressè Sanctitas Sua, ne Populus in Civitatibus, Terris & locis publicè invidetur à dictis Congregationibus ad suas Ecclesias ad consequendam supradictam communicationem Indulgentiarum & bonorum operum, hoc est in plateis, viis & locis publicis non apponantur cedulæ impressæ seu manuscriptæ, quibus indicatur & promulgetur talis communicatio Indulgentiarum.

Emendatio formæ d. communicationis à Vicario Pont. jam editæ.

§. 7. In ea forma communicatio Indulgentiarum, quæ ab Illustrissimo & Reverendissimo Vicario Urbis recognita, & Congregationi seu Ordini Sanctissimæ TRINITATIS tradita est, nova oratio, & quæ incipit, Concedimus vobis, videlicet verba illa, *in quantum vestra expetit oratio, & ad nos pertinet jurisdictio*, tanquàm parùm necessaria omittantur. Item in ultima oratione, ubi dicitur, B. Petro Apostolo dedit licentiam animas ligandi, verbum licentiam hoc loco tanquàm non satis accommodatum deleatur, ponendo potestatem, Alexander Cardinalis Florentin.

Hanc habes in fine const. 79. ibi videas.

Hic idem Pont. prædicta Congregationi decreta approbat & observari præcipit.

§. 8. Nos volentes decreta hujusmodi inviolatè perpetuo observari debere, Motu proprio & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, prædicta decreta de nostro speciali mandato edita esse declarantes, illa perpetuò confirmamus & approbamus, ac prædictas Congregationes & eorum Religiosos ea inviolatè perpetuò observare debere præcipimus & mandamus.

Irritat in contrarium attentanda.

§. 9. Irritum nihilominùs decernentes & inane, quicquid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate & cujusvis alterius concessionis, etiam à nobis & Apostolica Sede obtentæ, quam ad præsentium formam specialiter reducimus, prætextu, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 10. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac earumdem Congregationum & Ordinum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, illis & cuilibet illarum, sub quibusque tenoribus & formis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 11. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, eadem fides habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur.

Dat. P. A. II. die 9. Maji.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 9. Maii 1602. Pontificatus nostri Anno 11.

LXXXVI.

Breviarii Romani jussu Pii V. olim restituti & deinde perperam in aliquibus immutati, iterata restitutio, cum permissione Breviariorum jam impressorum, & prohibitione istud aliter de cætero imprimendi.

Edita An. D. 1602.

Hanc Pii V. primam restitutionem, inspice in ipsius constit. 74. Quod à nobis lib 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Orandi varietas in Ecclesia Dei vitanda est.

Cùm in Ecclesia Catholica, à Christo Domino nostro sub uno capite, ejus in terris Vicario instituta, unio & earum rerum, quæ ad Dei gloriam & debitum Ecclesiasticarum personarum officium spectant, confirmatio semper conservanda sit, tùm præcipuè illa communio uni Deo una & eadem formula preces adhibendi, quæ Romano Breviario continetur, perpetuò retinenda est, ut Deus in Ecclesia per universum Orbem diffusa, uno & eodem orandi & psallendi ordine à Christi fidelibus semper laudetur & invocetur.

Pius ideo V. Breviarium Romanum restituit, & immutationem prohibuit, ut super in ejus constitut. 64. Quod à nobis Tom. 2.

§. 1. Quamobrem ex decreto Sacri Concilii Tridentini fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster piè ac sapienter admodùm varietatem illam Breviariorum, quæ in singulis Ecclesiis ferè diversa habebantur, nonnullis tantùm exceptis sustulit, ac ipsum Breviarium restituit, & Romæ accuratissimè imprimi & promulgari curavit, quod ut integrum, inviolatúmque ab omnibus haberetur, debita provisione adhibita, inter alia statuit, ne ullo umquam tempore, totum vel ex parte mutaretur, aut illi aliquid adderetur, vel omninò detraheretur, sub pœnis in ejusdem constitutione contentis.

Sed tamen immutatum in multis.

§. 2. Cùm verò progressu temporis, Typographorum negligentia, & incuria, & nimia aliorum etiam, ea quæ ad ipsos non pertinent, temerè sibi assumentium, audacia ac licentia, multi errores in illud irrepserint, ac tùm in sacra Scriptura, & lectionibus Patrum, tùm in vitis Sanctorum & Rubricis, aliisque locis, sine nostra, & Romanorum Pontificum, prædecessorum nostrorum, auctoritate, pro cujusque arbitrio pleraque addita & immutata fuerint, ita ut nulla jam reperiantur Breviaria, quæ à prima editione ejusdem Pii in multis non discrepent, atque dissentiant, & aliqua recognitione indigeant.

Hic propterea Pont. Breviarium iterum inspici & examinari & restitui mandavit, & Romæ in Typographia Vaticana imprimi fecit.

§. 3. Nos qui pro pastorali nostra sollicitudine in eam curam præcipuè incumbimus, ut ea quæ à Prædecessoribus nostris sanctè ac piè instituta sunt, perpetuò integra & inviolata conserventur, quæ verò hominum culpa immutata sunt atque corrupta, & quæ recognitionem exigunt, in pristinum statum restituantur & reformentur, mandavimus nonnullis piis & eruditis viris, quorum consultatione, & opera in hujusmodi rebus frequenter utimur, ut idem Breviarium nova adhibita diligentia accuratiùs inspicerent atque examinerent, & ea quæ depravata esse, & recognitione indigere animadverterent, pro sua doctrina, & pietate, restituerent. Quod cum ab iis exactè, ac profectò non mediocri cum emolumento præstitum sit, ita ut ex superiori illo incommodo per occasionem non parum utilitatis provenerit. Nos illud in nostra Typographia Vaticana quam emendatissimè imprimi ac divulgari jussimus.

Illud non alibi quàm in d. Typographia de cætero imprimi posse jubet, nisi prævia Inquisitorum, & eis non extantibus Ordinariorum licentia.

§. 4. Ut autem illius usus in omnibus Christiani Orbis partibus perpetuis futuris temporibus conservetur, id ipsum Breviarium in Alma Urbe nostra in eadem Typographia tantùm, & non alibi imprimi posse decernimus, extra Urbem verò juxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, & non aliter, hac lege imprimi posse permittimus, ut nimirùm Typographis quibuscumque illud imprimere volentibus, id facere liceat, requisita tamen priùs, & in scriptis obtenta, dilectorum filiorum Inquisitorum hæreticæ pravitatis in iis locis in quibus fuerint, ubi verò non fuerint, Ordinariorum locorum, licentia.

Typographis aliter vel alibi imprimentibus, & Bibliopolis vendentibus pœnas imponit.

§. 5. Alioquin si absque hujusmodi licentia dictum Breviarium sub quacumque forma de cætero ipsi imprimere, aut Bibliopolæ vendere præsumpserint, Typographi & Bibliopolæ extra Statum nostrum Ecclesiasticum existentes excommunicationis latæ sententiæ, à qua nisi à Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, in Alma vero Urbe ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, & typorum omnium Cameræ prædictæ, applicandorum pœnas absque alia declaratione irremissibiliter incurrant eo ipso. Et nihilominùs eorundem Breviariorum per eos de cætero absque hujusmodi licentiá imprimendorum aut vendendorum usum, ubique locorum & gentium sub eisdem pœnis perpetuò interdicimus & prohibemus.

Licentiarumque sic concedendarum formam præscribit.

§. 6. Ipsi autem Inquisitores seu Ordinarii locorum, antequàm hujusmodi licentiam concedant, Breviaria ab ipsis Typographis imprimenda, & postquam impressa fuerint, cum hoc Breviario auctoritate nostra recognito, & nunc impresso, diligentissimè conferant, nec in illis aliquid addi vel detrahi permittant, & in ipsa licentia originali de collatione facta, & quod omninò concordent, manu propria attestentur, cujus licentiæ copia initio, vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur, quòd si secùs fecerint, Inquisitores videlicet privationis Officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterùm obtinenda, Antistites verò & Ordinarii locorum suspensionis à divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ, eorum verò Vicarii, privationis similiter Officiorum & beneficiorum suorum, & inhabilitatis ad illa & alia in posterùm obtinenda, ac præterea excommunicationis, absque alia declaratione ut præfertur, pœnas incurrant eo ipso.

Usum verò Breviariorum jam impressorum permittit.

§. 7. Ceterùm, pauperum Clericorum & aliorum personarum Ecclesiasticarum, ac Typographorum, & Bibliopolarum, quorum cum indemnitatis ex benignitate Apost. rationem habentes, eisdem Breviaria hactenus impressa penès se habentibus, ut & ea retinere, & illis uti eaque vendere respectivè possint similiter permittimus & indulgemus.

Clausulas contrariorum derogatorias oppoit.

§. 8. Non obstantibus licentiis, indultis & privilegiis quibuscumque Typographis, hactenùs per nos seu Rom. Pont. prædecessores nostros, Breviarium prædictum Pii V. imprimendi concessis, quæ per præsentes expressè revocamus & revocata esse volumus, necnon constitut. & ordinat. Apostolicis, generalibus & specialibus in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, confirmatis & approbatis, quibus omnibus etiam, si de illis, eorùmque totis tenoribus, specialis, specifica & expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis que credi jubet.

§. 9. Volumus autem ut præsentium nostrarum literarum exemplaribus, etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P.A. 11. 10. Maji.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 10. Maii, 1602. Pont. nostri Anno 11.

LXXXVII.

Edita A. D. 1602.

Declaratio, quod non liceat per literas, seu internuntium confessario absenti, peccata Sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere. Et prohibitio hanc propositionem docendi, defendendi &c.

Votorum perceptio.

SAnctissimus D. N. D. Clemens Papa VIII. &c. Patrum Theologorum, & re cum Illustriss. & Reverendiss. Dominis Card. contra hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus, maturè ac diligenter considerata.

Declaratio de quâ in rubrica.

§. 1. Hanc propositionem, scilicet, licere per literas seu internuntium Confessario absenti, peccata Sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere, ad minus uti falsam, temerariam & scandalosam damnavit ac prohibuit.

Prohibitio, de quaibid.

§. 2. Præcepitque, ne deinceps ista propositio publicis, privatisve lectionibus, concionibus & congressibus doceatur, nevè umquam tanquam aliquo casu probabilis defendatur, imprimatur, aut ad praxim quovis modo deducatur, quòd si quis illam docuerit defenderit, imprimi fecerit, aut de ea etiam disputativè tractaverit (nisi forsan impugnando) vel ad praxim directè seu indirectè deduxerit, præter excommunicationem latæ sententiæ, quàm ipso facto incurrat, & à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, etiam S. R. E. Majori Pœnitentiario, nisi à pro tempore existenti Romano Pontifice absolvi, aliis etiam pœnis arbitrio infligendis, subjacat.

Decreta An. Pont 11. die 20. Julii. I.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostol. in Monte Quirinali, die 20. mensis Julii 1602.

Quintilianus Adrianus Not.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. 1602. Indict. 15. die verò 19. mensis Julii, Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ VIII. anno XI. Suprà dictæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Basilicæ Principis Apost. de Urbe, Cancell. Apost. & aciei Campi Floræ, ut moris est, per me Catherinum Menandi Apost. Curs.

Caspar de Bonis pedibus Mag. Curs.

LXXXVIII.

Ampliatio constitutionis Gregorii XIII. circa deposita apud Montem Pietatis de Urbe facienda. Et jurisdictionis concessio illius Protectori & Judici, in causis ipsius Montis interesse concernentibus.

Montes Pietatis nihil ultra id, quod pro Ministrorum expensis, & indemnitate necessarium est recipientes, licitos esse declaravit Leo X. sup. in Tomo I. in sua const. 11. Inter. lib. 1. Et jus visitandi hujusmodi Montes, sicuti alia loca pia, spectare ad Ordinarios, declaravit Conc. Trid. in sess. 22. cap. 8.

Edita An. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUæ ad pietatis & charitatis opera præsertim in Alma Urbe nostra exercenda, pauperùmque & miserabilium personarum necessitates sublevandas piè & providè instituta & ordinata sunt, ut firmiùs subsistant & inviolabiliter observentur, libenter confirmamus & ampliamus.

Gregorius 13. deposita supra summam; scut. 5. penes Montem pietatis deponi jussit, ut sup. in ejus const. 94. Inter. in Tomo 2. lib. 2.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, dudum fe. re. Gregorius XIII. prædec. noster omnibus & singulis Rom. Curiæ Judicibus tàm Ecclesiasticis quàm sæcularibus etiam S. R. E. Card. & causarum Palatii Apostolici Auditoribus, Motu ejus proprio præceperit & mandaverit atque statuerit, ut in quibuscumque causis &c.

Omittitur tenor hujus narrativæ, quia habes ipsam bullam sup.

Hic modò Pont. confirmat. d. const. Greg. 13. & aliorum Pont. in d. Tom. 2.

§. 2. Verùm quia, sicut etiam accepimus, super præmissis aliquæ ortæ fuerunt controversiæ, & proptereà omnem desuper dubitandi materiam de medio tollere, eaque innovare, ac in aliquibus declarare & etiam ampliare volentes, ac literarum prædictarum, necnon privilegiorum, facultatum, concessionum, gratiarum & indultorum quorumcumque eidem Monti, illiúsque Archiconfraternitati, ac dilectis filiis illorúmque Protectori, Provisoribus, Officialibus, Archiconfratribus & Ministris quomodolibet concessorum tenores, & veriores, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, déq; Apost. potestatis plenitudine, literas prædictas, ac omnia & singula in eis contenta, ac inde sequuta & sequenda quæcumque, ac alia privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, facultates & gratias Monti illiusq; Archiconfraternitati, ac dilectis filiis illorum Protectori, Provisorib. Officialibus, Archiconfratribus & Ministris per prædictum Gregorium, ac piæ mem. Paulum III. Julium etiam III. ac Paulum IV. & Sixtum V. & quoscumq; alios Rom. Pont. prædecess. nostros, ac nos Sedémq; Apost. sub quibuscumque tenoribus & formis quomodolibet concessa, ac inde sequuta & sequenda quæcumq; Apost. auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus & confirmamus, eisque perpetuæ & inviolabilis Apost. firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tàm juris quàm facti & solemnitatum de jure, usu & consuetudine requisitarum, vel alias quomodolibet necessariarum, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui in eisdem seu in eorum aliquo intervenerint, supplemus, eàque omnia & singula innovamus, & quatenùs opus sit, Monti & Archiconfrat. ac Protectori Provisoribus,

Officialibus,

Officialibus, Archiconfratribus & Ministris prædictis, & eorum singulis, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuo de novo concedimus.

Dubiàque desuper exorta declarat ad favorem Montis.

§. 3. Et insuper, quòd omnes pecuniæ redigendæ, & hactenus redactæ tàm ex subhastatione & venditione quorumcunque bonorum decoctorum & aliorum, vel in omnem casum, ubi discussio bonorum fit, quam ex exactione creditorum litigiosorum, etiam si de consensu partium subhastatio, venditio & exactio fiat, necnon totum pretium omnium rerum per subhastationem venditarum & vendendarum, ac pecuniæ & bona durante judicio discussionis exigenda, & colligenda, per judices causarum discussionis, ac per Cursores & Mandatarios seu per quoscumque alios ad id deputatos, etiam in causis criminalibus, ac pretium bonorum stabilium, vigore constitutionis super jure congrui per dictum Greg. prædec. editæ venditorum & vendendorum, in d. Monte effectualiter, & in numerata pecunia deponantur, etiamsi per cedulam Campsorum solvere promittentium, seu Mercatorum oblationes fiant, in casibus prædictis. Necnon quoties ex aliqua dispositione etiam per nos vel success. nostros aliquod depositum penès Ædem sacram, aut personam fide & facultatibus idoneam erit faciendum, censeatur Mons Pietatis hujusmodi ad id specialiter deputatus eo ipso, ipsæque pecuniæ per d. Montis Officiales, sicut cætera deposita inibi facienda exigi possint & debeant.

CedulæMercatorum nullæ sint in casibus mox declaratis.

§. 4. Et si super præmissis, ubi faciendum sit depositum, dentur pènes acta Notariorum aliquæ cedulæ quorumcunque. Campsorum vel Mercatorum, etiam si in eis dicatur, quod d. Mercatores se obligent, nulla facta mentione depositi sed simpliciter, vel alias promittant aut se obligent de solvendo, animo se revalendi à quibuscumque obligatis seu interesse habentibus, vel d. Mercatores faciant aut creent illos debitores in eorum libris vel alias ad partes in casu faciendi depositi, ut suprà, d. cedulæ nullatenùs suffragentur, sed semper ad deponendas pecunias in eodem Monte cogantur, nisi cedulæ hujusmodi ad favorem vel instantiam Cam. & Fisci nostri factæ essent. Quibus solas cedulas suorum depositariorum sufficere & suffragari volumus.

Cursores pretium rei subhastatæ ibidem deponant.

§. 5. Necnon Cursores & Mandatarii prædicti, totum & integrum pretium omnium rerum per subhastationem vendendarum, etiam in causis Criminalibus, satisfactis prius per eos eisdem creditoribus qui dicta bona subhastare fecerunt, penès eundem Montem integrè realiter & cum effectu statim omninò deponant & deponi curent, & donec non sit factum dictum depositum, non possint nec debeant de eorum mercede pro actu deliberationis tantum debita satisfieri.

Notarii in eisdem casibus deposita & cedulas Monti consignent.

§. 6. Quòdque omnes & singuli Notarii prædicti non possint recipere dicta deposita, sive in cedulis facienda, sed illa statim ad dictum Montem transmittere teneantur, sub ducentorum ducatorum & aliis arbitrio pro tempore existentis dicti Montis Protectoris imponendis & applicandis pœnis.

Sequestráque & buando Montis acceptare debeat.

§. 7. Et quòd super pecuniis depositatis in dicto Monte non possint fieri, nec apponi aliqua sequestra minùsque aliquæ inhibitiones nec mandata de non solvendo, seu de non consignando, nec aliqua alia impedimenta circa ea fieri possint, præterq; ad instantiam Cameræ & Fisci, nisi de mandato & ordine Protectoris dicti Montis pro tempore existentis, seu Judicis ab eo deputati, sed sequestra, inhibitiones & alia impedimenta prædicta fieri possint tantùm super cedula, quæ à Ministris & Officialibus Montis in fidem & testimonium facti depositi fieri solet, & penès acta Notarii causæ, ob quam factum est depositum, exhibita, & producta fuerit, ubi constito de justificatione eorumdem sequestrorum, Judex causæ mandabit in calce vel à tergo ejusdem cedulæ, cui solvendæ fuerint pecuniæ depositatæ, cujus quidem cedulæ, & mandati in ea appositi vigore, Officiales & Ministri ejusdem Montis quibus dictæ cedulæ rapræsentatæ fuerint, pecunias juxta mandatum Judicis causæ solvere tenebuntur. Decernentes & declarantes sequestra penes eumdem Montem & super illius depositis aliàs quàm ut præfertur apposita & facta, nullius esse roboris vel momenti, ac Montem ejùsque officiales & Ministros prædictos, etiam quòd de facto penès eos exequuta fuissent, nullo modo afficere vel obligare minùsque ipsos ad illa recipiendum acceptam dum vel admittendum teneri, sed perinde haberi ac si facta non fuissent.

§. 8. Ac volentes & dicta auctoritate statuentes, quòd pro tempore existens d. Montis Protector seu Judex ab eo deputatus, ad omnem simplicem Provisorum, Officialium & Ministrorum ejusdem Montis nunc & pro tempore existentium requisitionem & instantiam, omnia & singula deposita ut præfertur facienda penes dictum Montem & non apud aliquem Mercatorum seu Ædem Sacram vel aliam quamcumque personam realiter & cum effectu fieri faciat, prediàque quorumcunque bonorum tàm stabilium quàm mobilium, & se moventium, per subhastationem & deliberationem, ac pecuniæ in causis discussionum colligendæ & omnium aliorum prædictorum, in quacumque. Curia & Tribunali Urbis, etiam Criminalis, tàm per Cursores nostros quàm quosvis alios Mandatarios vendendorum redigenda, ac etiam pretia ex retractu, seu alias vigore d. constitutionis juris congrui de mandato & decreto dilectorum filiorum S. R. E. Camerarii, & Magistrorum Viarum, seu aliorum deponenda, ac in omnibus casibus, in quibus depositum erit faciendum, in eodem Monte, & non alibi deponi, ac omnia residua pretii quorumcumque pignorum tàm venditorum quàm vendendorum à quibuscumque Hebræis, per mandatum Card. Camerarii, & acta illius Notarii ad id deputati, de cætero juxta facultates eidem Monti per prædictos Julium III. & Paulum IV. & alios quoscumque Rom. Pont. Prædec. nostros concessas, effectualiter deponi debeant in d. Monte, ad effectum illa restituendi veris Dominis juxta mandatum & ordinationem per Card. Camerarium, & acta sui Notarii desuper facienda, ita ut facta venditione ipsorum pignorum, ac pretii eorumdem solutione, infrà octo dies omne & totum ac integrum residuum penès dictum Montem realiter & cum effectu ac omni mora & dilatione penitùs & omninò semotis atque cessantibus, deponi debeant sub pœna unius scuti pro quolibet pignore, applicandi pro medietate ipsi Monti, & pro alia medietate Notario pignorum Hebræorum.

Protector Montis contra inobedientes procedat.

§. 9. Ipséque pro tempore existens Protector singula præmissa, & alia quæcumquæ in prædictis ac præsentibus litteris contenta ab omnibus ad quos nunc & pro tempore quomodolibet spectabit sub prædictis & aliis pecuniariis ejus arbitrio imponendis, moderandis & applicandis pœnis, ac etiam censuris Ecclesiasticis in omnibus & per omnia inviolabiter observari & adimpleri mandet, faciat, atque procuret necnon contra quosvis etiam criminales tàm Gubernatoris quàm omnium aliorum dictæ Urbis tribunalium Notarios, quos etiam sub eisdem præsentibus literis comprehendi volumus & comprehensos fore & esse decernimus & declaramus. Ita ut dicti Montis Provisores, Officiales & Ministri, ad deponendum pecunias ut præfertur exigendas contra quo scumque depositarios, ac quasvis alias tam sæculares quam Ecclesiasticas cujusvis status, gradus, ordinis & conditionis existentes personas, quantumvis privileg iatas ex officio agere possint & valeant. Ipsequè Protector adversus singulos præmissis aut eorum alicui pro tempore quomodolibet contravenientes, etiam per Inquisitionem ac criminali, & carcerationis via, aut alias prout ei benè visum & magis expediens fuerit, procedat, ac pœnas per eum imponendas hujusmodi à quibuscumque contravenientibus irremissibiliter exigi, & arbitrio suo applicari mandet, aliáque omnia & singula faciat, gerat & exequatur, quæ in præmissis vel circa ea necessaria fuerint seu quomodolibet opportuna.

Protector sit Judex omnium causarum interesse Montis & Archiconfraternitatis tangentes, cum amplissimis facultatibus.

§. 10. Præterea, pro faciliori & celeriori litium & Controversiarum, quæ tàm occasione præmissorum, ubi agitur principaliter de interesse ipsius Montis, quàm aliàs adversus Montem & Archiconfrat. hujusmodi seu illius Ministros hactenùs ortæ sunt & oriri contigerit in futurum, pro tempore existenti dicti Montis Protectori omnes & singulas lites, causas & differentias tàm civiles quàm criminales ac mixtas tàm super depositis hujusmodi respectu interesse dicti Montis hactenùs quomodolibet factis faciendis, quàm Montis seu Archiconfr. hujusmodi bonis, rebus, juribus & actionibus quibuscumque, necnon locationibus, venditionibus, donationibus, legati, fideicommissis, testamentis, hæreditatibus & illarum discussionibus, ac quibuscumque aliis dispositionibus, juriúmque & actionum cessionibus & aliis quibuscumque inter vivos & causa mortis vel quasi, contractibus, etiam vim Cameralis obligationis habentibus, interesse Montis, & Archiconfrat. hujusmodi etiam occasione hujusmodi depositorum ubi agitur ut suprà de interesse Montis & tanquàm principaliter etiam per viam necessariæ defensionis & aliàs quomodolibet concernent. inter dictum Montem sive illius Provisores & Officiales & Ministros pro tempore existentes, ac quascumque alias tàm laicas quàm ecclesiasticas cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis & conditionis, vel præeminentiæ existentes personas, qualitercumque privilegiatas, Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tàm virorum quàm mulierum Monasteria, Hospitalia & alia pia loca quæcumque, privilegia seu indulta desuper habentia seu habere prætendentia, tàm communiter quàm divisim, & tàm activè quàm passivè, ultrò citróque, ad invicem vel alias quomodolibet motas vel movendas ac etiam per appellationem, & in quacumque instantia, coràm quibusvis Judicibus etiam causarum palatii Apostolici Auditoribus introductas & indecisas pendentes, quas omnes & singulas ab ipsis Judicibus harum serie ad nos avocamus & reassumimus, per se vel alium seu alios, quem seu quos ad hoc duxerit deputandum seu deputandos, etiam summariè & de plano ac simpliciter & sine strepitu & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & etiam manu regia, omni & quacúmque appellatione, reclamatione, revisione, recursu & restitutione in integrum remotis, cum omnibus & singulis suis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, ac toto negotio principali, etiam privativè quoad omnes alios & singulos Judices ordinarios & delegatos & Cam. Apost. Generalem Auditorem, etiam ubi agitur vigore obligationis Cameralis, eorúmque Curias & Tribunalia Ecclesiastica vel sæcularia audiendas cognoscendas, decidendas, finéque debito terminandas, necnon quoscumque adversarios & alios interesse habentes, tàm in dicta Curia quàm extrà eam, etiam per edictum publicum, constito sibi summariè de non tuto accessu, citandi, ac quibusvis etiam Judicibus dictæ Curiæ & personis quibus & quoties opus fuerit, sub sententiis, censuris & pœnis ecclesiasticis & etiam pecuniariis, aliisque pœnis, prout sibi videbitur, inhibendi, & in eventum non paritionis, ad declarationem incursus censurarum & pœnarum hujusmodi procedendi, ac sententias desuper ferendas debitæ executioni demandandi seu demandari faciendi, contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, eisque quovis prætextu seu quæsito colore se quomodolibet opponentes, per similes censuras & pœnas, aliáque opportuna juris & facti remedia compescendi, ac brachii sæcularis auxilium invocandi.

Et signanter declarandi dubia super præmissis.

§. 11. Necnon quæcumque dubia & difficultates, si quæ præmissorum occasione quomodolibet oriri contigerit, declarandi & interpretandi.

Statuta & edita edendi.

§. 12. Ac quæcumque edicta, statuta & ordinationes pro executione præmissorum, sub quibusvis pœnis sibi benè visis condendi, & condita mutandi seu in toto vel in parte abrogandi, illáque imprimendi, & etiam per affixionem publicandi, omniáque & singula alia in eisdem singulis præmissis, & circà ea necessaria, seu quomodolibet opportuna eique benè visa faciendi & exequendi, etiam omni & quacumque appellatione remota, plenam liberam & omnimodam facultatem, potestatem & auctoritatem perpetuò tribuimus, concedimus & elargimur.

Officiales alibi conveniri non possint, & contrà eos pro administratis utatur privilegiis Cam. Apost.

§. 13. Quódque omnes & singuli dicti Montis Officiales & Ministri, tàm civiliter quàm criminaliter, pro negociis, rebus & bonis ad dictum Montem verè & principaliter spectantibus & pertinentibus, alibi tàm judicialiter quàm extra judicialiter conveniri & molestari non possint quàm coram d. Protectore, seu ab eo deputando, contrà quos omnes & singulos Officiales & Ministros videlicet Depositarium, Custodem, Capserium, Computistam, & alios quovis nomine nuncupatos, tàm præsentes quàm futuros & eorum fidejussores seu approbatores, ac eorum bona quæcumque ubicumque & in quibuscumque rebus existentia, pro redditione eorum administrationis, & pro eorum debitis ad favorem dicti Montis contractis & contrahendis prædictis, Mons ac ejus Provisores & Officiales idem jus & privilegium eandémque actionem, in omnibus & per omnia ac pariformiter & sine ulla prorsus differentia, habeant & potiantur, ac exercere possint & valeant, quæ Cam. Apost. ac Fisco nostro, contrà illorum debitores de jure, usu, consuetudine aut aliàs quomodolibet competunt aut competere poterunt in futurum, non tamen contrà ipsam Cameram aut illius Fiscum.

Solutio Montis prævio Judicis decreto tuta est.

§. 14. Quódque solutis depositis de mandato cujuscúmque Judicis competentis, nec Mons, minúsve ejus officiales ulteriùs teneantur nec remaneant obligati, non obstante quacumque appellatione, quæ contra mandatum ejusdem Judicis fieri posset.

Clausula hujus concessionis præservativa.

§. 15. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcúmque nullo umquam tempore etiam ex eo, quòd Notarii etiam criminales Gubernatoris, ac aliorum omnium dictæ Urbis Tribunalium & eorum creditores & quicúmque collitigantes dicti Montis, cæteríque interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, aut aliàs de subscriptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ vel alio quocumque defectu notari, impugnari, retractari seu in jus vel controversiam vocari, aut ad terminum juris reduci vel adversus illas quodcumque juris vel facti aut gratiæ remedium impetrari posse, neque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus per nos aut alios Rom. Pont. prædecess. seu successores nostros sub quibuscúmque verborum expressionibus & formis, etiam motu, scientia ac potestatis plenitudine similibus, pro tempore factis & faciendis comprehendi, sed semper ab illis, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & eum in quo ante præmissa quomodolibet erant statum restitutas, repositas & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub data per Provisores, Officiales & Ministros dicti Montis pro tempore existentes quandocumque eligenda, de novo concessa esse & fore, suumque plenarium & integrum effectum sortiri debere.

Clausula sublata, &c.

§. 16. Sicque per prædictum Protectorem, & alios quoscumque Judices & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam dictos Auditores, ac S. R. E. Card. sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique & in quacumque instantia judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauf. derog.

§. 17. Non obstantibus quibuscumque litium pendentiis, & aliis præmissis, ac quibusvis aliis constit.

1602.

& ordin. Apost. necnon dictæ Urbis illiúsque Tribunalium statutis, etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, exemptionibus, indultis & literis Apost. quibuscumque locis piis, & dilectis filiis Populo Romano, illiúsque Senatori & Conservatoribus, ac eisdem R. E. Camerario, Thesaurario & dictæ Cam. Præsidentibus & Clericis, exceptis causis spoliorum, & aliis, ubi de interesse Cameræ, sive principaliter sive secundariò, sive aliàs quomodolibet ageretur, sive illud detegi & de eo agi posse videretur, Vicario, Gubernatori, Auditori Cam. & aliis quibuscumque Judicibus & Tribunalibus, ac Notariis prædictis, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliísque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibus & aliis decretis, etiam Motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter in contrarium quomodolibet concessis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorúmque totis tenoribus, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter & expressè motu scientia & potestatis plenitudine similibus derogamus, ac ad plenum derogatum esse, nec in aliquo obstare volumus, decernimus, & declaramus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Deputatio Protectoris.

§. 18. Insuper cùm d. d. Mons, illiúsque Archiconfrat. post obitum bo. me. Antonii Mariæ S. R. E. Card. Salviati nuncupati, qui dum vixit Montis & Archiconfraternitatis hujusmodi Protector fuit, protectore caruerit & careat, nos ut Montis Archiconfraternitatis hujusmodi conservationi, bonóque regimini & directioni opportuniùs consulatur, de aliquo alio Protectore, qui juxta cordis nostri desiderium, ac traditam sibi ab Altissimo prudentiam, dictum Montem illiúsque Archiconfrat. piè ac diligenter gubernet, & regat, providere volentes, Dilectum filium nostrum Petrum St. Nicolai in Carcere Diac. Card. Aldobrandinum nuncupatum, nostrum secundùm carnem ex fratre Nepotem, S. R. E. Camerarium, quem ob singularem ejus fidem & industriam, longo rerum usu & experientia probatum, aliásque præclaras ejus animi dotes cum pietatis studio & charitatis & justitiæ zelo conjunctas, eidem Monti illiúsque Archiconfraternitati valde utilem futurum in Domino confidimus, Montis & Archiconfraternitatis hujusmodi illorúmque bonorum & rerum Protectorem & defensorem quoad vixerit, cum omnibus supradictis & aliis eidem Protectori competentibus & debitis facultatibus, privilegiis & indultis, motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, facimus, constituimus & deputamus. Mandantes in virtute Sanctæ Obedientiæ Montis & Archiconfraternitatis hujusmodi Provisoribus, Officialibus, Archiconfratribus & Ministris prædictis nunc & pro tempore existentibus, quatenus eidem Petro Cardinali tamquam eorum Protectori omninò pareant atque obediant.

Publicationis effectus.

§. 19. Volumus autem, quód præsentes literæ à die illarum publicationis, omnes & singulos, quos ille concernunt, perinde arctent & afficiant, acsi illis & eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumpti fides.

§. 20. Quódque illarum transumptis etiam impressis, manu Secretarii ipsius Montis seu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo dicti Montis, vel alicujus Prælati obsignatis, eadem prorsus fides in judicio & extrà illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. p. A. II. die 18. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 18. Julii, 1602. Pont. nostri Anno 11.

1602. & 1601. Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, 1602. Indict. 15. die verò 26 mensis Aug. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus XI. Suprà dictæ literæ, Apost. affixæ, lectæ & publicatæ fuerunt in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis & consuetis, ut moris est, per me Laertium Cecchettum Cursorem Apostolicum.

P. Bartoccius Mag. Curs.

LXXXIX.

Prohibitio, iteratáque damnatio operum Caroli Molinei hæretici, cum revocatione licentiarum illa legendi & retinendi, quibuscumque etiam à supremis Inquisitoribus concessarum, & cum inhibitione, ne cuiquam de cætero, præterquàm à summo Pontifice concedantur.

Aliorum librorum prohibitorum indicem, vel potiùs ejus approbationem, vide hic suprà in const. 36. Sacrosanctum, ubi aliam Pii IV. const. indicavi. in Tomo 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1602.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APostolicæ Sedis auctoritati maximè convenit, & ad nostrum pertinet officium, accuratè prospicere, ne impiorum hominum libris, ac monumentis, fidelium mentes seducantur, aut quovis modo à via veritatis avocentur.

Caroli Molinei scripta, contrariam doctrinam fidei continent, & ideo prohibita fuerunt.

§. 1. Nos itaque considerantes, damnatæ memoriæ Caroli Molinei scripta & commentaria, doctrinam perniciosam, & Catholicæ fidei contrariam continere, & ideò hujus impii & hæretici hominis in prima classe descripti opera omnia in Indice librorum prohibitorum tàm per nostros Prædecessores Romanos Pontifices, quàm etiam per nos nuper edito, expressè ac nominatim sub censuris & pœnis in eo contentis prohibita, & interdicta fuisse; & attendentes etiam, sicut ad audientiam nostram pervenit, quamquam eorumdem operum lectio & retentio ab universis Christi fidelibus maximè vitanda sit.

Plurimi tamen variis prætextibus licentias illa tenendi extorserunt illiúsque utuntur.

§. 2. Nihilominùs à pluribus, & iis præsertim, qui utriusque juris scientiam profitentur, contrà hujusmodi prohibitionem, dicti Caroli scripta & Commentaria, sub variis prætextibus, sive illa examinandi, sive corrigendi & emendandi, ut dicunt, sive etiam ut illis utantur, in Judiciis & decisionibus causarum & aliis eorum scriptionibus frequenter legi & retineri maximo cum eorumdem & aliorum animarum periculo, & sub his prætextibus varias licentias etiam à nonnullis Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, & ab Inquisitoribus temerè ac de facto, & etiam quandoque ab hanc sancta Sede & à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus super Indice librorum prohibitorum deputatis, sive etiam interdum à Generalibus Inquisitoribus sub præcepto, ut non nisi expurgatis, & cunctis erroribus deletis uti possint, diversimodè ab eisdem extortas aut impetratas fuisse.

Hic autem Pont. ne dicta Caroli scripta, Christifideles inficiant, de novo illa damnat, & interdicit, etiam si expurgata dicantur.

§. 3. Propterea pro nostra Pastorali solicitudine cunctorum Christi fidelium animarum securitati, & saluti, quantum cum Domino possumus, consulere & ne ipsi Christifideles mali hominis prava doctrina & impietate fallantur, aut inficiantur, opportunè providere volentes, pro potiori cautela, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, hac nostra perpetua valitura constitutione, omnia & quæcunque prædicti Caroli Molinei Hæretici scripta, opera & Commentaria, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra auctoritate de novo perpetuò damnamus, reprobamus, interdicimus & anathematizamus, eorúmque lectionem & retentionem universis & singulis Christi fidelibus, cujuscunque status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, honoris & præeminentiæ, licet de illis specialis, & in-

dividua

dividua mentio habenda foret, existant, etiam sub excommunicationis latae sententiae, aliisque censuris & poenis in Indice librorum prohibitorum contentis, ac etiam suspicionis ipsius haeresis, quantumvis scripta, opera & Commentaria ipsa jam quovis modo fuisse expurgata praetendant, districtè perpetuò interdicimus & prohibemus.

Licentias quascunque revocat & eas de caetero dari prohibet, etiam Cardd. deputatis super Indice, & Inquisitor.

§. 4. Et propterea omnes & quascumque licentias, quibusvis personis, tàm ab Ordinariis locorum, quàm etiam ab ipsis Cardinalibus super dicto Indice deputatis, ac supremis S. Universalis Inquisitionis contrà haereticam pravitatem Inquisitoribus, ac à nobis & Apostolica Sede quomodolibet concessas legendi & retinendi libros ejusdem Caroli Molinei, etiam sub alio nomine inscriptos vel expurgatos, cùm non aliter quàm igne expurgari possint, revocamus, cassamus & annullamus. Inhibentes omnibus & singulis suprà dictis, ne de caetero hujusmodi licentias cuiquam concedant vel impartiantur. Quinimò omnem facultatem concedendi hujusmodi licentias retinendi, vel legendi opera hujus impii Auctoris, ex quacumque causa, & sub quovis praetextu & colore, quibuscunque personis, quavis auctoritate etiam Apostolica suffultis, & quacumque dignitate praeditis, etiam ipsismet Cardinalibus super Indice librorum prohibitorum deputatis, ac supremis Inquisitoribus praedictis adimimus, eámque nobis & successoribus nostris Rom. Pontificibus tantùm reservamus.

Eásque à Papis concedendas & subscribendas esse decernit.

§. 5. Cassantes insuper, & ex nunc irritantes, quascumque licentias etiam à nobis concessas & à successoribus nostris Rom. Pont. respectivè concedendas, quae manu nostra aut successorum praedictorum subscriptae non fuerint.

Declarat praedictam prohibitionem.

§. 6. Per has tamen nostras literas non intendimus prohibere retentionem librorum juris Canonici, & aliorum Catholicorum Auctorum, habentium additiones, seu apostillas ut vocant, hujus impii hominis, ipsis tamen additionibus seu apostillis deletis & emendatis, juxtà censuram de mandato nostro nuper editam, & in Typographia Cam. Apostolicae impressam Romae hoc Anno 1602. cartis seu foliis 24. distinctam, cujus initium est, Censura in omnes additiones, seu adnotationes marginales damnatae me. impii Caroli Molinei ad Textum Juris Canonici, Commentaria Decii in Decretales, & Jus Civile, ad Consilia Decii & Alexandri, & ad Dynum de regulis Juris, & Decium in titulo. ff. de regulis Juris. Finis verò est. Aliqua fortasse in praemissis & consimilibus additionibus ab oculis nostris effugerunt, notatu & censura digna, quae diligens lector animadvertens deferere prorsus teneatur.

Mandat opera prohibita Ordinariis vel Inquisitoribus consignari, & ab eis comburi.

§. 7. Postremò sub censuris & poenis suprà dictis, omnibus & singulis Christifidelibus per Apostolica scripta mandamus, quatenùs intrà mensem à publicatione praesentium in locis, per quae eaedem ad eorum notitiam pervenire possint, facienda computandum, omnia & singula scripta, opera & commentaria praedicta Caroli Molinei realiter & cum effectu locorum Ordinariis vel Inquisitoribus exhibeant & consignent. Ipsis verò locorum Ordinariis vel Inquisitoribus, ut illa statim nulla interposita mora aut exspectata licentia igne comburant & comburi faciant.

Hanc const. publicari jubet.

§. 8. Ut autem praesentes nostrae literae ad omnium notitiam faciliùs deveniant, & ne earum ignorantia quemquam excuset, volumus & eadem auctoritate decernimus, ut earum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem fides in judicio & extrà adhibeatur, quae praesentibus ipsis haberetur, si essent exhibitae vel ostensae, utque eaedem praesentes ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, & in acie Campi Florae affixae & publicatae, omnes ita arctent & afficiant, perindè ac si omnibus & singulis intimatae fuissent. Quocircà venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis ac aliis locorum ordinariis, per eadem scripta mandamus, ut praesentium literarum transumpta, in suis Civitatibus & Dioecesibus publicari & observari curent ac faciant, & contrà inobedientes quoscumque ad declarationem incursus paenarum & censurarum praedictarum irremissibiliter procedant.

Contraria non obstare decernit.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis privilegiis, & indultis, ac literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesima prima Augusti, millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatûs nostri Anno undecimo. D P. An. 1 1 6. 21. Augusti.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christo 1602. Indict. 16. die verò vigesima sexta mensis Augusti, Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papae Octavi, Anno ejus XI. Suprà dictae literae affixae & publicatae fuerunt in valvis Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Florae, ut moris est, per me Laertium Cechettum & Catherinum Menandi Curs. Publicatio.

Paulus Bartocchius Mag. Curs.

Praefinitio habitus coloris caerulei, quem deferre debent Religiosi Congregationis Canonicorum saecularium Sancti Georgii in Alga Venetiarum. XC.

Institutionem hujus Congregationis, & alia eam respicientia, vide suprà Tom. I. in Gregorii XII. constitut. 1. Illis. lib. 1. ubi notavi, fol. 283.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1602.

Exordium.

Quae ad Religiosorum antiquum institutum conservandum providè ordinata fuisse dicuntur, ea, cùm a nobis petitur, Apostolici muniminis firmitate libenter communimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Decretum Congregationis, quod ejus Religiosi deferant Togam coloris caerulei prout B. Laurentius Justinianus Congregationis fundator deferebat.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Generalis, Congregationis S. Georgii in Alga Venetiarum, quòd per undecim Patres deputatos, Capitulum generale ejusdem Congregationis repraesentantes, communibus votis resolutum fuit, ut tolleretur abusus inter Religiosos dictae Congregationis introductus, interessendi divinis officiis in Choro, in Ecclesia, in processionibus particularibus, & aliis locis publicis, cum sola tunica alba, veluti contrariis institutis & habitui antiquo ejusdem Congregationis. Et propterea deinceps Religiosi deberent, ubique & in omni tempore, & praesertim Domi, in Monasteriis & locis ejusdem Congregationis deferre Togam coloris caerulei, Pallandam nuncupatam, juxta Constitutiones ejusdem Congregationis, & ad instar illius, quam deferebat B. Laurentius Justinianus, ejusdem Congregationis institutor. Ut autem nullo tempore in posterùm praedictae resolutioni seu decreto praedictorum undecim Patrum deputatorum contraveniatur, idem Generalis totius Congregationis praedictae nomine, nobis humiliter supplicari fecit, ut illud Apostolica auctoritate perpetuò confirmare, de benignitate Apostolica dignaremur.

Approbatio hujus Pontificis ex voto Cardinalium.

§. 2. Nos igitur, qui justis petentium votis nostrum non denegamus assensum, Generalem & singulares Religiosos dictae Congregationis, à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & poenis à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex voto venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, super Consultationibus & nego-

ciis Episcoporum & Regularium deputatorum, decretum Capituli generalis prædictum, ut scilicet omnes & singuli dictæ Congregationis Religiosi Togam, Pallandam nuncupatam, coloris cærulei deferre, ut præmissum est, teneantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium, perpetuò confirmamus & approbamus, ac illud per dictos Religiosos inviolatè observari debere decernimus & declaramus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac ipsius Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis; cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 11. 22. Augusti.

Datum Romæ apud SanctumMarcum, sub Annulo Piscatoris, die vigesimasecunda Augusti, millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatus nostri Anno undecimo.

XCI.

Reductio Provincialis & Fratrum Tertii Ordinis St. FRANCISCI Provinciæ Dalmatiæ, & Justinopolitan. ad obedientiam, & subjectionem Vicarii generalis ejusdem Ordinis.

De hoc Ordine notavi suprà ad Constitut. 42. Leonis X. Inter. lib. 1. Tom. 1.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PRo nostri Pastoralis muneris debito, ad ea libenter intendimus, per quæ Religiosorum prospero regimini & gubernio opportunè consulitur, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Fratres Provinciæ Dalmatiæ & Justinopolitan. eorum tantum, modo Provinciali obediebant.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus, dilecti Filii Provinciales & Fratres Tertii Ordinis S. FRANCISCI Provinciæ Dalmatiæ, & Justinopolitan. nulli alteri Superiori obediant, sed dicti Fratres, eorum Provinciali per vota secreta pro tempore electo tantummodò subsint, nec alium Superiorem agnoscant.

Hic Pontif. dijudicans Vicario & Visitatoribus generalibus Ordinis Provinciæ Italiæ eos subjiciendos esse.

§. 2. Nos prospero regimini & gubernio dictorum Fratrum valde expedire considerantes, ut ipsi eorúmque Provincialis, Vicario & Visitatoribus generalibus Ordinis prædicti Provinciæ Italiæ subjiciantur, ac eorum Superioritati, visitationi & correctioni, prout alii Fratres Italiæ prædicti Ordinis de cætero subjaceant, ac prædictis Fratribus Italiæ, sub eisdem Generalibus Superioribus uniantur, ac propterea in præmissis opportunè providere volentes, supplicationibus etiam pro parte dilecti Filii Bernardi Sabbiæ Fratris, & Procuratoris generalis ejusdem Ordinis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Eosdem illis subjicit.

§. 3. Provincialem & Fratres Tertii Ordinis S. FRANCISCI Provinciæ Dalmatiæ & Justinopolitan. prædictos Vicario & Visitatori generali Tertii Ordinis S. FRANCISCI hujusmodi Italiæ, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò subjicimus, illósque sub hujusmodi Vicarii & Visitatoris generalis obedientia, Fratribus ejusdem Ordinis Italiæ unimus.

Gratiásque & privilegia communicat.

§. 4. Ac eisdem Provinciali & Fratribus Dalmatiæ, & Justinopolitan. ut omnibus & singulis gratiis, privilegiis, indultis, favoribus, concessionibus, prærogativis, & indulgentiis, necnon voce activa & passiva, in Capitulis generalibus, & in electione Vicarii, & Visitatoris generalis hujusmodi, ad instar Provincialium, & Fratrum Italiæ ejusdem Ordinis, sine aliqua prorsus differentia respectivè, uti, potiri, & gaudere, possint & valeant ac debeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Istos monet, ut eos benignè recipiant.

§. 5. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ Vicario & Visitatori generali prædicto, ut Provincialem & Fratres prædictos Provinciæ Dalmatiæ & Justinopolitan. sub ejus curam & gubernium benignè recipiat, & ea qua decet charitate prosequatur.

Illos verò, ut istis omninò obediant.

§. 6. Illis verò Provinciali & Fratribus, ut prædicto Vicario & Visitatori generali obedientiam & reverentiam debitas & devotas, promptè præstent & exhibeant, illúmque debita honorificentia prosequantur; alioquin sententiam, sive pœnam, quam ipse Vicarius & Visitator generalis ritè tulerit seu statuerit in rebelles, ratam habimus & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Contrariisque omnibus derogat.

§. 7. Non obstan. præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon ejusdem Ordinis ac dictæ Provinciæ Dalmatiæ & Justinopolitan. etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis eidem Provinciæ Dalmatiæ, ejúsque Provinciali & Fratribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus; cæterísque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 11. 2. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris die secunda Septembris, millesimo sexcentesimo secundo, Pontif. nostri Anno undecimo.

XCII.

Declaratio quòd Fratres Minores S. FRANCISCI strictioris Observantiæ, non sunt novæ Regulæ professores, sed Regulæ S. FRANCISCI veri observatores.

Alia de istis Fratribus notavi suprà in Tomo 1. in Constitut. 35. Clementis VII. In suprema lib. 1. Ubi legitur eorum Congregationis approbatio, & habetur indicatio aliorum de toto Ordine S. Francisci, & eamdem declarationem quoad Capuccinos edidit Paulus V. in ejus Constitut. 34. Ecclesiæ, hic infrà.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

EX injuncto nobis Apostolici muneris debito, ad ea libenter intendimus, per quæ regularis observantiæ professorum Reformatorum statui, & conscientiæ securitati opportunè consulatur; ut & ipsi professores, uberiores in Ecclesia militanti fructus afferat, & eorum Religio majora in Domino suscipiat incrementa.

Fratres Reformati de Observantia dicebantur non servare Regulam S. Francisci ex his narratis.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus, à nonnullis aliquando oppositum fuerit, dilectos filios professores Ordinis Fratrum Minorum S. FRANCISCI de strictiori Observantia, Reformatos nuncupatos, qui juxta constitutiones Romanorum Pontificum, prædecessorum nostrorum, ac etiam nostram sub dat. Tusculi die 12. Octobris, Pontificatus nostri Anno quinto, novissimè editam, sub obedientia Custodum degunt, eorúmque Superiores, Custodes, & non Ministros appellant, propterea non satisfacere Regulæ à beato FRANCISCO editæ, & per Sedem Apostolicam sæpiùs confirmatæ & appobatæ, juxta cujus litterarum, sub obedientia Ministrorum vivere videntur obligati. Cúmque etiam asseratur, dictos Fratres Reformatos contra dictam Regulam agere, ac graviter contra votum professionis, præsertim obedientiæ, delinquere, ac exinde perturbationes & incommoda patiantur.

Hanc Regulam vide supra Honor. III. n. 5. Solet. lib. 1. ubi notavi. in Tomo 1. fol. 66.

Adverte, quòd Bulla, hic enunciata, est unita cum Bulla 45. suprà in Tomo 1.

§. 2. Nos

Hic ideo Pontif. eos verè observatores d. Regulæ esse declarat.

§. 2. Nos eorumdem Fratrum Reformatorum quieti, tranquillitati & indemnitati prospicere, atque eosdem adversus hujusmodi molestias & calumnias tueri, ac omnem super præmissis ambiguitatem è medio tollere volentes, quarumcumque constitutionum, & præsertim nostræ supradictæ, super reformatione dicti Ordinis editarum tenores præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie decernimus & declaramus, suprà dictos Fratres Reformatos, qui non novam, sed eandem Regulam, quam beatus FRANCISCUS condidit, & fœlicis recordationis Honorius Papa Tertius, prædecessor noster, confirmavit, quámque etiam Fratres de familia nuncupati Ordinis Minorum de Observantia observant, licet ipsi Reformati purius, & juxta ipsius Regulæ litteram declaratam per recolendæ memoriæ Nicolaum Tertium & Clementem Quintum Romanos Pontifices, etiam prædecessores nostros, observant, sub obedientia Custodum, quibus per supradictas Romanorum Pontificum, & præsertim nostram, constitutiones subjecti fuerunt, prædictæ Regulæ sancti FRANCISCI, & præcipuè in ea parte ubi sunt illa verba. Præcipio firmiter Fratribus universis, ut obediant suis Ministris, plenè, purè, & integrè, & absque ulla dispensatione in voto obedientiæ, ita satisfacere, sicut faciunt dicti Fratres de familia sub obedientia eorum Ministrorum degentes, qui à Custodibus solo nomine differunt, & ipsis Fratribus Reformatis Ministrorum loco præsunt, ipsósque Reformatos, veros filios & indubitatos fratres Ordinis S. FRANCISCI, & in conscientia tutos existere.

Gratiisque & privilegiis Fratrum Minorum de Observantia eos gaudere decernit.

§. 3. Necnon in omnibus eorum Monasteriis, Locis, Domibus, Oratoriis & Ecclesiis, quas nunc obtinent, & in posterùm quovis modo vel titulo obtinebunt, tàm in Italia quàm extra ubique locorum, præsertim in Gallia, omnibus & singulis privilegiis, gratiis & indultis, tàm spiritualibus quàm temporalibus, ac præcedentiis, in processionibus, in funeralibus, ac in concursu cum aliis Religionibus in concionibus certis tempore & loco vicissim habendis, & in omnibus aliis actibus publicis & privatis, quibus dicti fratres de familia in eorum Monasteriis, Ecclesiis, domibus, & locis, ac rebus, tàm de jure, quàm ex consuetudine, vel aliàs frui, potiri, & gaudere solent, & possunt, ac poterunt quomodolibet in futurum, sine aliqua differentia frui, potiri, & gaudere posse ac debere: dummodò tamen strictiori observantiæ dictorum fratrum Reformatorum, prout in nostris litteris prædictis disponitur, non adversentur.

Inobedientes redarguit.

§. 4. Mandantes insuper in virtute sanctæ obedientiæ omnibus & singulis cujuscumque qualitatis, dignitatis, seu conditionis existant, ad quorum notitiam præsentes nostræ pervenerint, ut nullus in posterùm prædictos Fratres Reformatos appellare audeat seu præsumat novos Religiosos, aut novæ Regulæ professores. Sícque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 5. Quocircà venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis per præsentes committimus & mandamus, quatenùs quicumque illorum, per se vel alium seu alios præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum fratrum Reformatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ipsisque fratribus Reformatis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos eorumdem præmissorum effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 6. Non obstantibus quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ Nos in constitutione prædicta voluimus non obstare; cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulas derogatorias apponit.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Exemplis Bull. æ credi jubet.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die septima Septembris, millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatus nostri Anno undecimo. D. P. A. 11. 7 Septemb.

XCIII.

Ordinationes observandæ in subministratione alimentorum, contractibúsque, & ultimis voluntatibus miserabilium Virginum, in Monasterio Sanctæ Catharinæ de Rosa piè receptarum in Alma Urbe.

Congregationis, & Protectoris hujus Monasterii institutionem, & jurisdictionem vides suprà in Tomo 2. in Constitut. 54. Pii V. Cupientes lib. 2.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1602.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APostolici muneris, divina dispositione, nobis licet immeritis injuncti, debitum requirit, ut circa statum Monasteriorum quorumlibet, sanctimonialium præsertim in Alma Urbe, pro educandis puellis, & Virginibus, quarum pudicitia ob suorum genitorum impudicum exemplum satis manifesto periculo exposita dignoscitur, institutorum, ac eorumdem sanctimonialium & Virginum, & aliarum personarum prosperè dirigendum invigilemus, eorúmque subventioni & comoditatibus prospicere studeamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Causæ hujus constitutionis.

§. 1. Cùm itaque sicut nobis nuper exponi fecerunt, dilecti filii Prælatus & deputati Congregationis Monasterii Monialium Sanctæ Catharinæ della Rosa nuncupatæ de Urbe, sub S. Augustini, seu alterius Ordinis Regula, ipsa Congregatio puellas & virgines miserabiles de dicta Urbe, quas tàm ob earum paupertatem, quàm etiam genitricum, vel aliarum mulierum, penès quas degunt vitæ impudicitiam, & exemplum scandalosum, simili vivendi modo, vel prostituendi se periculo de facili magis expositas compertum habent, à suis genitricibus & aliis mulieribus prædictis, etiam illis invitis abducere, & in dicto Monasterio illius Monialibus Curæ educandas & instruendas committere, ac aliàs recipere, sumptibúsque & expensis ejusdem Monasterii, & piis fidelium eleemosynis & largitionibus, alere & sustentare consueverint, donec ad ætatem nubilem perventæ, matrimonio, constituta singulis per Congregationem, seu deputatos hujusmodi congruenti dote collocentur. Cúmque propterea Monasterium, seu Congregatio hujusmodi, cujus redditus satis tenues sunt, multoties rerum angustia prematur, & commoditatibus, ac aliis sibi necessariis indigeat; quia tamen pleræque ex puellis pro tempore inibi introductis & abductis, sive earum genitrices & parentes facultates habent,

quibus

quibus eisdem puellis ad victum & vestitum necessaria subministrari possent, ejusdem Monasterii necessitatibus valde consuli possit, si dictis puellis juxta suas aut suorum prædictorum facultates necessaria subministrentur. Idcirco pro parte Protectoris, Prælati, & deputatorum prædictorum, nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ejusdem Monasterii, seu Congregationis necessitatibus & indemnitati prospicere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Protectoris & Congregationis facultas, cogendi puellarum parentes aut consanguineos, ad quos eorum alimentatio spectat, vel aliàs earum bona etiam ad alium usum destinata possidentes, ad præstandum eis alimenta & acconcia.

§. 2. Nos igitur rationi maximè consentaneum esse rati, ut Monasterium & Congregatio hujusmodi quoad hujusmodi puellas facultates habentes, in eorum necessitatibus subleventur, prædictos Protectorem Prælatum, & deputatos, ac eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, harum serie statuimus & ordinamus, quòd nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, pro iis puellis & Virginibus, tàm hactenus receptis quàm deinceps recipiendis, etiam invitis parentibus, & consanguineis suis, in dicto Monasterio, ut ibi educentur & instruantur, ad quas aliqua bona, seu facultates, vel redditus pertinere, aut quarum parentes, seu consanguinei, ad quos alioquin earum educatio & cura pertineret, facultates ex quibus illis alimenta, in totum vel in partem præstare possent, possidere constiterit, alimenta hujusmodi & alia ad victum & vestitum necessaria, ex bonis, pecuniis, rebus, & proprietatibus ad easdemmet puellas, aut ad earum parentes, seu consanguineos, quibus illarum cura & alimonia aliàs incumberet, quomodolibet pertinentibus & spectantibus, ubicumque existentibus, & in quibuscumque rebus consistentibus, eorúmque fructibus, redditibus, & proventibus, & introitibus prædicto Monasterio, dùm & donec ipsæ puellæ in illo degerint, juxta declarationem à Protectore, seu Prælato & deputatis prædictis, qui quantitatis & qualitatis bonorum hujusmodi & personarum, à quibus dicta alimenta præstanda erunt, rationem habebunt, faciendam, præstari & subministrari omninò debeant, ac omnium earumdem puellarum, seu aliorum prædictorum bona, res, & proprietates hujusmodi, etiamsi ex aliquo statuto, ordinatione, legato, vel testamento alicujus alibi, & in alium usum, etiam sub pœna caducitatis vel devolutionis in eventum contraventionis destinata & relicta essent, ad id obligata & hypothecata sint & esse censeantur, ac remaneant. Ita & taliter, quòd puellarum & virginum pro tempore introducendarum genitrices & aliæ parentes hujusmodi, & aliæ personæ: pœnès quas, bona, res, & proprietates prædicta reperientur, & obligatæ existerent, ad præstandum & subministrandum eadem alimenta, victum & vestitum, & suppellectilia, seu acconcia vulgariter nuncupata, ac alia ad id consueta & necessaria, juxta Protectoris seu Prælati, & deputatorum prædictorum declarationem hujusmodi, teneantur & obligatæ sint, & ad id per pro tempore existentes, Protectorem seu Prælatum & deputatos Congregationis prædictæ, quibus plenam & amplam ad præmissa & alia infrà scripta, facultatem & auctoritatem per præsentes impartimur, etiam via juris, & manu regia, omni mora, reclamatione, & dilatione postpositis, ac quocumque alio meliori modo, etiam executivè cogi & compelli posse.

Puellæ in Monasterio degentes, nullo pacto absque licentia Prælati contrahere possint, præterquàm in commodis Monasterii.

§. 3. Præterea ne puellæ, nunc & pro tempore in Monasterio hujusmodi receptæ, introductæ, & degentes aliquo modo seduci valeant, similiter statuimus & ordinamus, quòd ipsæ puellæ, quousque ibi manserint, per se vel interpositam personam, de bonis, proprietatibus, juribus, actionibus, & aliis rebus ad eas quovis modo pertinentibus, perventis, & perventuris, ex quacumque causa, intuitu, & occasione, quomodolibet disponere, aut super illis coram quocumque Notario vel alia persona, publica vel privata, cujuscumque dignitatis, conditionis, auctoritatis, & excellentiæ existente contrahere, vel contractum aliquem, aut quemvis alium similem vel dissimilem actum publicum, vel privatum facere, requirere, aut illi consentire, vel consensum suum præstare, reddere, & apponere, & quicumque Notarius, de præmissis aut aliquo præmissorum se rogare, nisi & quatenus commodum & utilitatem dicti Monasterii respiciant, absque licentia, consensu, voluntate, auctoritate, decreto, seu interventu pro tempore validè possint nec valeant, & aliàs ac aliter, præterquàm in commodum & utilitatem ejusdem Monasterii pro tempore facta instrumenta, scripturæ, acta, stipulationes & contractus, seu quæcumque aliæ dispositiones & ordinationes, nullam, in judicio & extrà fidem faciant, ac nulla, irrita, & infecta, nullitisque roboris & effectus vel momenti, prorsus & omninò sint, & pro nullis, irritis, ac infectis habeantur, ac censeri debeant.

Et à Congregatione dotatæ, ac nuptæ, si filios non habent, non disponant de eorum bonis etiam ad favorem aliorum locorum piorum, nisi ultra dotem, relinquendo Monasterio quartam partem bonorum suorum.

§. 4. Et insuper, ut non solum bona ab ipso Monasterio, seu dicta Congregatione in dotationem dictarum puellarum erogata & eroganda, illis absque liberis decedentibus, ad prædictum Monasterium, seu Congregationem, ut par est, omninò redeant, sed etiam aliquid utilitatis eidem Monasterio proveniat, volumus & decernimus, quòd quandocumque contingat, aliquam ex puellis & virginibus à prædicta Congregatione pro tempore dotatis, & matrimonio collocatis, absque filiis legitimis & naturalibus decedere, prædictum Monasterium illis sic decedentibus, in eorum, tàm immobilibus, aliisque cujuscumq; qualitatis existentibus bonis, juribus, rebus, & actionibus quibuscumque per eas relictis, aut ad eas pertinentibus, tàm præsentibus quàm futuris, etiamsi dictæ mulieres pro tempore decedentes, de eisdem bonis & rebus, aliisque ad eas pertinentibus & competituris, in quarumvis personarum, seu etiam aliorum Monasteriorum, Ecclesiarum, & locorum piorum favorem quomodolibet disposuerint, nisi forsan in earum dispositionibus eidem Monasterio ultrà dotem ab ipso Monasterio eis traditam, quartam saltem aliorum earum bonorum prædictorum assignaverint, quo casu dispositiones hujusmodi subsistere, aliter verò pro tempore faciendas viribus omninò carere, ac nullius roboris, & momenti fore & esse declaramus, legitimè succedere, ac hæres esse possit & debeat, prout Nos Monasterium ipsum eisdem sic decedentibus mulieribus hæredem & legitimum successorem ex nunc perpetuò facimus & instituimus. Ita quòd liceat nunc & pro tempore existentibus, Prælato & deputatis prædictis, seu pro illis Agentibus vel Agenti, aut ejusdem Congregationis Procuratori legitimo, ipsius Monasterii nomine, absque alia hæredis institutione, Judicis declaratione, vel ministerio seu solemnitate, etiam de jure & consuetudine vel statuto, debita aut requisita, rerum, proprietatum & bonorum à mulieribus decedentibus hujusmodi relictorum, illarumque hæreditatum corporalem, realem, & actualem possessionem, easdémque hæreditates suscipere, apprehendere, & etiam fructus exinde percipere, exigere, levare, vendere, alienare, & in dicti Monasterii, ejúsque necessarios usus & utilitatem convertere, ac de illis tamquàm de propriis, & ad illud legitimè & juridicè spectantibus & pertinentibus disponere, cujusvis licentia desuper minimè requisita, eisdémque Monasterio, Protectori, Prælato, Deputatis, & Congregationi, concedimus & indulgemus.

Clausulæ præservativæ cum decreto irritanti.

§. 5. Decernentes præsentes litteras nullo umquam tempore, de supreptionis vitio, aut intentionis

nis nostræ, vel alio quopiam alio defectu notari, impugnari, ad terminos juris reduci, aut in jus vel controversiam revocari, seu adversus eas quodcumque juris vel facti, aut gratiæ remedium à quoquam impetrari posse, sicque intentionis nostræ fuisse & esse, ac ita & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac etiam de latere Legatos judicari & definiri debere, necnon irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 6. Non obstantibus quibuscumque ultimis voluntatibus, statutis, ordinationibus, testamentis, & hæredum institutionibus, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Urbis prædictæ, & quorumvis Monasteriorum, Ordinum, Ecclesiarum, & piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, necnon privilegiis, indultis, litteris, & exemptionibus Apostolicis, illis, eorúmque Superioribus, Conventibus, Capitulis & personis, ac dilectis filiis populo Romano, & quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis ac insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in contrarium, etiam iteratis vicibus, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat.P. A.11. 14.Octobris.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 14. Octobris, millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatus nostri Anno undecimo.

XCIV. Indulta Studii generalis Civitatis Ferrariæ, in Provincia Lombardiæ Status Ecclesiastici.

Hoc Studium erexit Bonif. IX. ut suprà Tom. I. in ejus Constitut. 2. *In suprema. lib.* 1. *fol.*

Hanc Civitatem iste Clemens recuperavit pro Sancta Romana Ecclesia, quæ eam prius infeudaverat, ut suprà in ejus Constitut. 52. Sanctissimus. Et ibidem Rotæ Auditorium instituit., ut in alia ejus Bulla 59. In supremo.

Edita A. D. 1602.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAnctæ Romanæ Ecclesiæ dignitati & honori ipsiusque temporalis ditionis conservationi, & augmento maximè conducere arbitramur, ut in præcipuis ejusdem temporalis ditionis civitatibus publicæ vigeant Studiorum generalium Universitates, in quibus tùm ipsius imprimis S. R. E. subditi, tùm exteri etiam optimarum disciplinarum Studiis vacare possint. Et propterea, ut magis in dies efflorescant, Nos illas amplioribus in dies favoribus & gratiis libenter prosequimur, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Studium generale antiquitùs in Civitate Ferrariæ institutum fuit.

§. 1. Cùm itaque in Civitate nostra Ferrariensi ab antiquissimo tempore instituta sit Universitas Studii generalis, Nos qui Civitatem prædictam per nos sub immediatam nostram, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ jurisdictionem temporalem receptam, peculiari quadam dilectione prosequimur, cupientes Universitatem Studii generalis hujusmodi non solùm conservari, sed in dies majora suscipere incrementa, illam specialibus quibusdam privilegiis & gratiis duximus exornandam.

Cui modo hic Pontifex hæc indulta concedit.

§. 2. Motu igitur proprio & ex certa nostra scientia ac matura deliberatione, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum seriè perpetuò concedimus & indulgemus.

Universitas Studii eligat Rectores.

§. 3. Quòd Professores in dicta Universitate Studii generalis Ferrariensis, utriúsque Juris, ac Artium & Medicinæ, cùm se opportunitas obtulerit Rectores, ut in more est, creare possint.

Rectores cognoscant causas Scolarium usque ad summam scutorum decem.

§. 4. Quòd hujusmodi Rectores pro tempore, & iis non existentibus Reformatores Studii prædicti facultatem habeant jusdicendi & cognoscendi de causis & litibus Scolarium dicti Studii quoad summam decem scutorum tantùm, tàm active quàm passivè & privativè quoad alios Judices quoscumque.

Statutáque d. Universitatis reforment.

§. 5. Quòd iidem Rectores, unà cum Consiliariis & Thesaurario, seu Reformatores, implorata ante omnia auctoritate, & obtenta licentia dilecti filii, nostri & Apostolicæ Sedis in dicta Civitate Ferrariensi Legati, seu Gubernatoris pro tempore existentis, statuta dictæ Universitatis corrigere & reformare possint, quæ sic correcta & reformata, perindè ac si auctoritate Apostolica roborata essent, observari debeant.

Scholares arma gestare possint.

§. 6. Quòd Scholaribus descriptis in albo dictæ Universitatis, de prædicti Legati seu Gubernatoris licentia, qui inspecta qualitate personarum, & morum hujusmodi licentiam concedet, Arma quæcumque non tamen expressè prohibita, diu noctúque cum lumine & sine lumine, & ubique locorum deferre licitum sit, edictis, aut proclamatibus, vel bannis quibuscumque minimè obstantibus.

Lectores & Scholares sint immunes à gabellis provehendis rebus eis necessariis, aliisque impositionibus, &c.

§. 7. Quòd Doctores legentes, & Scholares, tam Ferrarienses & alii subditi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, quàm alienigenæ quicumque albo dictæ Universitatis adscripti, veniendo & recedendo, conducendo & reconducendo libros, vestes, suppellectila, utensilia, ac ea etiam emendo pro ipsorum & familiæ ipsorum usu & opportunitate, ab omnibus gabellis, vectigalibus, pedagiis, datiis, etiam bullettæ, & transitibus, aliisque oneribus (præterquàm moliture & gabellæ, quæ dicitur di Piazza) necnon etiam ab omnibus factionibus, angariis, & parangariis, ac oneribus personalibus & realibus tàm hucusque impositis quàm in posterum ex quacumque causa imponendis, penitùs immunes & exempti ac liberi perpetuò existant, prout Nos illos, & quemlibet eorum, liberos, immunes, & exemptos, perpetuò facimus & declaramus.

Doctores Collegii, & Universitas Scholarium, gaudeat privilegiis Studii generalis Civitatis Bononiæ. Concesserat etiam Bonif. 9. cit. in rub.

§. 8. Demum Collegiis Doctorum, & Universitati Scholarium Studii generalis Ferrariensis, omnia & singula privilegia & indulta, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos & Apostolicam Sedem Collegiis Doctorum, & Universitati Scholarium Studii generalis Civitatis nostræ Bononiensis concessa, etiamsi talia sint, quæ speciali nota digna essent, quæ tamen omnia & singula præsentibus pro sigillatim expressis & specificatis haberi volumus, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ita ut Collegia Doctorum, ac Universitas Scholarium Studii generalis Ferrariensis hujusmodi privilegiis & indultis, in omnibus & per omnia frui, potiri, & gaudere possint & valeant, perinde ac si illis nominatim concessa fuissent, concedimus & indulgemus.

Jussio hanc Bullam admittendi in Camera Apost.

§. 9. Quocircà per præsentes committimus & mandamus dilecto filio nostro S. R. E. Camerario, ac Præsidentibus & Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, ut easdem præsentes in eadem Camera admittant, & in ipsius Cameræ libris, describi & registrari faciant.

Deputatio executorum ejusdem Bullæ.

10. §. Necnon prædicto nostro & Apostolicæ Sedis de latere Legato, ac Venerabili fratri Episcopo Ferrariensi, quatenus ipsi vel alter eorum, per se vel alium seu alios præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, ac eisdem Doctoribus, Scholaribus, & aliis prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum eorumdem effectu pacificè frui & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoscumque per censuras & pœnas Ecclesiasticas aliàque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 11. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & quibusvis statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 11. 25. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 25. Octobris, millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatus nostri Anno undecimo.

Admissio in Camera Apost.

Die Lunæ 16. mensis Decembris 1602. Præsentes litteræ in Camera Apostolica exhibitæ, ex illius decreto commissæ fuerunt Perillustri & Reverendiss. D. Lælio Bisciæ ejusdem Cameræ Apostolicæ Clerico Præsidenti, per quem die Mercurii 18. ejusdem mensis prævia citatione contrà Illust. D. d. Cameræ Commissarium facta in eadem Camera relatione, ex alio ejusdem Cameræ decreto admissæ & registratæ fuerunt in ejusdem Cameræ libris penès infràscriptum illius Notarium existentibus, nempe libro octavo diversorum.

Lutius Calderinus.

XCV.

Quod Fratres Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo ubique præcedant Fratribus B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum.

De Ordine Carmelitarum habes suprà in Constitut. 8. Honorij III. Ut videndi fol. 70. lib. 1. Et de Fratribus de Mercede habes suprà in Constitut. 9. Gregorii IX. Devotioni, fol. 78. lib. 1. & utrobique plenè notavi in Tomo I.

Edita A. D. 1602. & 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem, dissensionum & controversiarum materias inter Elclesiasticas, Regulares præsertim personas, è medio tollere, ac præcidere, prout in Domino salubriter conspicitur expedire.

Controversiam ortam inter istos Ordines.

§. 1. Cùm itaque, sicut pro parte dilecti filii Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum nobis nuper expositum fuit, aliàs in Civitate Calaritana in Regno Sardiniæ orta fuerit controversia præcedentiæ inter fratres Ordinis Carmelitarum, & Fratres Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum.

Visitatores Apost. & Rotæ Rom. definiverunt ad favorem Carmelitarum.

§. 2. Et licet de Anno 1600. sub die 27. Aprilis per visitatores Apostolicos decretum fuisset, ut Fratres Carmelitarum in eorum possessione præcedenti dictis Fratribus beatæ MARIÆ de Mercede manutenerentur, & pridem in sacro Rotæ Auditorio, die 10. Martii 1600. etiam in petitorio præcedentiam dictis Fratribus Carmelitanis deberi contrà ipsos Fratres de Mercede declaratum fuerit, nihilominùs dicti Fratres de Mercede recusaverint & recusent præcedentiam dare dictis Fratribus Carmelitanis, & propterea non sine scandalo Populi ad publicas Processiones, & funera defunctorum cum ipsis Fratribus Carmelitanis accedere noluerint.

Quod hic Pontif. approbat.

§. 3. Nos super præmissis opportunè providere, ac omnem scandali & controversiæ occasionem, quantum cum Domino possumus, è medio tollere volentes, supplicationibus ejusdem Procuratoris generalis nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super sacris ritibus & cæremoniis deputatorum, declaramus & decernimus, prædictos Fratres beatæ MARIÆ de Mercede cogendos esse, ut ad processiones publicas, & funeralia accedant, & præcedentiam dictis Fratribus Carmelitanis relinquant, juxta formam supradictorum decreti, & decisionis Rotæ.

Et sic judicari jubet.

§. 4. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executionem committit.

§. 5. Quocircà venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, per præsentes committimus & mandamus, ut quandocumque & ubicumque opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Carmelitarum fuerint requisiti, præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra prædictos Fratres B. MARIÆ de Mercede in Civitatibus & locis, in quibus utraque Religio, Carmelitarum scilicet & Beatæ MARIÆ de Mercede est instituta, ad Processiones publicas & funeralia, ad quæ accedere tenentur, omninò accedere, ac præcedentiam ipsis Fratribus Carmelitanis, ut præmissum est, in illis & in aliis etiam privatis Processionibus & actibus, in quibus utramque Religionem simul convenire contigerit, relinquere, ac ipsos Fratres Beatæ MARIÆ de Mercede id facere recusantes, per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliàque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, cogant & compellant, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantia tollit.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 7. Volumus autem ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur.

Dat. P. A. 11. 15. Novemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 15. Novembris, millesimo sexcentesimo secundo, Pontificatus nostri Anno undecimo.

Sequitur ampliatio d. Definitionis.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ad Romanum Pontificem spectat, dubia, quæ super constitutionum Apostolicarum interpretatione, quandoque emergunt, declarare, prout in Domino conspicimus expedire.

Hic Pontif. definivit controversiam ut suprà.

§. 1. Alias siquidem à nobis emanarunt litteræ tenoris sequentis &c.

Omittitur tenor, quia est ipsa Bulla quæ præcedit.

Sed desuper orta est difficultas.

§. 2. Cùm autem posteà, quia pro parte dilecti filii Procuratoris generalis dicti Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede oppositum fuit, præinsertas litteras non debere intelligi pro omnibus, sed pro quibusdam particularibus tantum locis concessas, in Congregatione sacrorum rituum iterum negocium hoc, auditis utriusque Ordinis Procuratoribus, maturè discussum & ipsius Congregationis votum ad nos relatum fuit.

Quam hic Pontif. removet.

§. 3. Nos omnem ulterius dubitandi super hoc occasionem è medio tollere volentes, ex voto Congregationis præfatæ harum serie declaramus & decernimus, Fratres Ordinis beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, ubique locorum, fratribus ejusdem B. MARIÆ de Mercede præcedere debere, ac præinsertas litteras in omnibus locis observandas esse.

Et ita judicari mandat.

§. 4. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere, & irritum & inane, quicquid secus à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat, & transumptis credi jubet.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis litteris volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut præsentium quoque transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 11. 20. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 20. Septembris, millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus nostri Anno 13.

XCVI.

Quòd Parochi, & Clerici non possint petere Majorem Eleemosynam pro illis qui in Ecclesiis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia in partibus Indiarum sepeliuntur, quàm pro illis qui in parochialibus Ecclesiis eligunt sepulturam.

Alia de hoc Ordine, vide suprà apud Constitut. 23. Leonis X. Ite, lib. 1.

Edita An. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Rectores Parochialium, plus exigebant pro sepeliendo in Ecclesiis Minorum, quàm in parochialibus.

EXpositum nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Matthæi de Recalde Vicecommissarii, necnon Provincialium totius Ordinis Fratrum D. FRANCISCI de Observantia Indiarum Occidentalium, quòd Rectores Parochialium Ecclesiarum Indiarum partium jam pridem hunc abusum introduxerunt, ut quòd eleemosynas duplo majores ab iis qui in Ecclesiis domorum ejusdem Ordinis S. FRANCISCI de Observantia, quàm qui in Parochialibus sepeliuntur, exigere præsumpserunt, & ut dicitur in hoc Ordinariorum suorum, qui partem eleemosynarum hujusmodi percipiunt, consilio & assensu.

Hinc absurda eveniebant.

§. 1. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, plerique Christifideles in dictarum domorum Ecclesiis ob difficultatem jus adeo onerosum persolvendi, sepelire se facere non possint, quo fit ut Ecclesiæ hujusmodi mortuorum sepulturis, & consequenter eleemosynis indies fieri consuetis propemodùm priventur.

Ordo Minorum de Observantia pro provisione supplicavit.

§. 2. Idcircò pro parte eorumdem Matthæi Vicecommissarii, & Provincialium nobis humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic modo Pontifex hunc abusum tollit.

§. 3. Nos igitur hujusmodi abusus omninò tollere, atque dicti Ordinis commoditatibus & prorogationi, quantumcumque in Domino possumus, prospicere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex voto venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super consultoribus & negociis Episcoporum & regularium deputatorum, omnibus & singulis parochialium Ecclesiarum universarum Indiarum Occidentalium rectoribus, nunc & pro tempore existentibus, harum serie interdicimus & prohibemus, ne sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, à qua non nisi à nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existenti, præterquàm in mortis Articulo absolvi possint, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, majorem eleemosynam ab iis qui in dictarum domorum, quàm Parochialibus Ecclesiis hujusmodi sepeliuntur, quovis prætextu aut occasione, etiam de consilio, consensu, seu mandato suorum Ordinariorum, exigere debeant seu præsumant.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, domorum, & Ordinis hujusmodi, & juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ecclesiis, domibus, & Ordini, earúmque Rectoribus, Superioribus, & Fratribus, ac quibusvis aliis personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fidem transumptis dari mandat.

§. 5. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 12. 28. Januarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 28. Januarii, Anno millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatûs nostri Anno duodecimo.

XCVII.

Innovatio constitutionis Pauli IV. contrà negantes Trinitatem, aut Divinitatem JESU CHRISTI, Vel ejus conceptionem de Spiritu Sancto, Vel mortem pro nostra redemptione, Aut Virginitatem Beatissimæ Virginis MARIÆ, adjecta forma, ipsam constitut. publicandi, ne de cætero illius ignorantia allegari possit.

Hanc Pauli IV. Constitut. num. 4. habemus suprà in Tomo 2. Cum quorumdam. lib. 1.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DOminici gregis divina prividentia, nobis, licèt meritis imparibus commissi, solicitudo postulat, ut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones, quæ præsertim ad fidei Catholicæ integritatem conservandam, & impios homines, ac pravarum hæresium assertores debitis pœnis plectendos pertinent, innovemus, ne qui ejusmodi errorum labe infecti sunt, earúmdem constitutionum, & pœnarum in eis inflictarum ignorationem ullo modo prætendere, aut quavis ratione excusare se posse præsumant.

Paul. IV. edidit. Const. cit. in rubr.

§. 1. Cùm itaque fœl. recordat. Paulus Papa Quartus prædecessor &c.

Omittitur insertio hujus Bullæ, quoniam eam habes in loco citato in rubrica.

Ejus ignorantia allegatur.

§. 2. Eo tamen hujusmodi impiorum hominum prorupit temeritas, ut prætextu ignorationis hujusmodi constitutionis, ac pœnarum in eadem constitutione inflictarum, se illis minimè subjacere, nec obnoxios esse putent, ac propterea se ab eisdem pœnis liberari & absolvi posse prætendant.

Hic ideò Pontifex eam innovat Constitutionem.

§. 3. Nos igitur animadvertentes, ut idem quoque Paulus prædecessor benè animadvertit, hujusmodi errores, tàm graves ac nefandos existere, ut illi qui in eos incidunt, nullam prorsus excusationem habeant, sed subversi potiùs & immanes, quàm hæretici meriti dici possint; propterea ut illi debita animadversione omninò puniantur, nec à præfatis erroribus

ulla excusatione de cætero se tueri valeat, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione, dicti Pauli prædecessoris vestigiis inhærentes, ad ejus constitutionem prædictam, quoad pœnas in ea contentas innovantes, ac perpetuò confirmantes & approbantes, suprà dictos omnes & singulos, qui hactenùs in similes errores, aut eorum aliquem lapsi sunt, aut in posterùm prolabentur, attenta dictorum errorum gravitate & enormitate, cujuscunque dignitatis, gradus, ordinis vel conditionis existant, nulla illis etiam ignorantiæ suprà dictæ constitutionis excusatione suffragante, pro subversis & relapsis in hæresim haberi, tanquàm relapsos Curiæ sæculari tradi, ac per eandem Curiam debitis pœnis in relapsos statutis puniri posse, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò statuimus.

Quibuscunque non obstantibus.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ prædictus Paulus Prædecessor voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Et in Urbe publicari jubet.

§. 5. Ut autem hujusmodi constitutionis ignorantia de cætero allegari aut prætendi nunquam possit, atque ut præsentes omnibus innotescant, volumus illas ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ, more solito publicari & affigi, atque iis inde amotis earundem exempla, etiam impressa, ibi affixa relinqui, factâque publicatione hujusmodi omnes, qui in Urbe post mensem, qui verò extrà eam & citrà montes, post quatuor menses, & qui demùm ultrà montes fuerint, post decem menses à die publicationis hujusmodi computandos, perindè afficere & arctare, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Et etiam ab Ordinariis in eorum locis.

§. 6. Et nihilominùs, ut ipse præsentes literæ eò notiores fiant, & omnibus magis innotescant, necnon pro potiori cautela, volumus, ut Inquisitores contrà hæreticam pravitatem in iis Civitatibus, terris & locis, in quibus constituti sunt, ubi verò hujusmodi Inquisitores non sunt, locorum Ordinarii publicationem præsentium, ut infrà dicetur, fieri curent, ac propterea universis & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon dilectis filiis Inquisitoribus præfatis contrà hæreticam pravitatem ubilibet constitutis, per easdem præsentes committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut per se vel alium seu alios hasce nostras literas, postquàm earum exemplum receperint, seu earum notitiam habuerint, semel aut pluries, prout eis magis expedire visum fuerit, ipsi quidem Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, Episcopi, & aliorum Ordinarii in eorum Cathedralibus & majoribus respectivè Ecclesiis Civitatum, Oppidorum, & locorum quorumcunque eorum diœcesum, ubi Inquisitores non fuerint, ubi verò Inquisitores fuerint, ipsimet Inquisitores in eisdem Ecclesiis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & publicari auctoritate nostra mandent & faciant.

Exemplisque credi mandat.

§. 7. Cæterùm, quia difficile foret, easdem præsentes ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus, & simili auctoritate decernimus, ut earum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Inquisitoris contrà hæreticam pravitatem, vel cujuscunque personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique in judicio & extrà fides habeatur, quæ ipsismet literis haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 12. 3. Februarii. 1603.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die tertia Februarii, millesimo sexcentesimo tertio, Pontificatus nostri Anno duodecimo.

Publicatio.

Anno à Nativitate ejusdem Domini nostri JESU Christi 1603. die decima quarta Februarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & D. N. Domini Clementis Papæ VIII. Anno ejus duodecimo, Retroscriptæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt ad Valvas Ecclesiæ Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, relictis ibidem copiis impressis, affixis per nos Augustinum Braccherium, & Catherinum Menandi Apostolicos Cursores.

P. Aloysius Peregrinus Magister Cursorem.

Approbatio Confraternitatum sub invocatione Sanctissimi nominis JESU, in Provinciis Regni Peru instituarum & instituendarum, cum indulgentiarum elargitione. XCVIII.

Primævam hujusmodi Sodalitatis institutionem in Regnis Hispaniarum, & ejus ad alia loca extensionem, vide in Pii IV. constit. 78. Injunctum, ubi notavi lib. 2. Tomo 2. fol. 117.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1603.

Ad perpetuam rei memoriam.

In Indiis Occidentalibus Sodalitates Nominis JESu institutæ sunt, & instituendæ de licentia Ordinariorum.

CUm, sicut accepimus, in diversis Civitatibus, Oppidis, Castris, Terris, seu locis Peruvialibus in Indiis Occidentalibus existentibus, nonnulli Christifideles earundem partium quamplures utriusque Sexûs Christifidelium Confratres ob maximam eorum devotionem, quam ergà Sanctissimum Nomen JESU gerunt, sub titulo seu invocatione ejusdem Sanctissimi Nominis, in parochialibus vel aliis Ecclesiis seu Oratoriis ibidem existentibus, de licentia & auctoritate Ordinariorum, ac aliàs ejusmodi Confraternitates canonicè jam instituerint, & in futurum quamplures alias similiter instituere, sub eodem Sanctissimo Nomine intendant.

Hic ergò Pontifex pro earum augmento Confratribus Indulgentias concedit.

§. 1. Nos pro nostro Pastorali officio cupientes, ut Christifideles illarum partium omnibus diebus in diversis operibus piis, atque exercitationibus divinis versentur, & quæ ad excitandam pietatem, mores informandos, & æternam salutem procurandam pertinent, utque Confratres hujusmodi eò majora in dies suscipiant incrementa, quò uberiùs Christifideles inde cœlestium munera gratiarum consequi posse cognoverint, de Omnipotentis DEI misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum auctoritate confisi, supplicationibus quoque pro parte Venerabilium Fratrum Episcoporum illarum Provinciarum Regni de Perû nobis humiliter porrectis inclinati, omnibus & singulis utriusque Sexûs Christifidelibus, qui hujusmodi Confraternitates sub invocatione Sanctis. Nominis JESU jam institutas, & pro tempore canonicè, ut præfertur, instituendas de cætero in perpetuùm ingredientur, & in consortium earundem Confratrum describentur, die primo eorum ingressûs & descriptionis, si verè pœnitentes & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam. Ac tàm ipsis nunc & pro tempore describendis, quàm jam in eisdem Confraternitatibus descriptis confratribus in cujuslibet eorum mortis articulo, si pariter verè pœnitentes & confessi, Sacrâque Communione refecti, vel quatenùs id facere nequiverint, saltem contriti nomen JESU ore, si potuerint, sin autem, corde devotè invocaverint, etiam plenariam.

Confratribus eisdem, aliisque earum Ecclesias visitantibus, alias indulgentias elargitur.

§. 2. Necnon omnibus utriusque Sexûs Christifidelibus etiam verè pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Ecclesias seu Capellas, Oratoria & Altaria dictarum Confraternitatum die festo Circumcisionis Domini Nostri JESU CHRISTI à primis vesperis usque ad occasum Solis ejusdem diei singulis annis devotè respectivè

visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quoad Confratres earundem Confraternitatum, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Quoad alios verò non Confratres, viginti annos & totidem quadragenas de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ conservata relaxamus.

Cõfratribus alia pia opera hic enunciata facientibus alias indulgentias concedit.

§. 3. Insuper eisdem Confratribus similiter verè pœnitentibus & confessis, Sacráque Communione refectis, qui Ecclesias seu Capellas, Oratoria & Altaria prædicta in primo die Pentecostes, Conceptionis & Assumptionis B. MARIÆ Virginis, ac Dominica in Albis, Festis diebus, à primis Vesperis, ut præfertur, etiam respectivè visitaverint & oraverint; quo die prædictorum id egerint, viginti annos & totidem quadragenas, ut suprà, relaxamus. Quoties verò prædicti Confratres Missis & aliis divinis Officiis in dictis Ecclesiis seu Capellis, Oratoriis, & Altaribus prædictis pro tempore celebrandis & recitandis, seu Congregationibus publicis vel privatis earundem Confraternitatum ubivis faciendis interfuerint, aut Pauperes hospitio susceperint, vel pacem cum inimicis propriis seu alterius composuerint, vel componi fecerint, seu procuraverint; Necnon etiam qui corpora defunctorum, tàm Confratrum dictarum Confraternitatum, quàm aliorum ad sepulchrum associaverint; Vel quascunque per ipsas Confraternitates processiones de licentia Ordinariorum faciendas, dictúmque Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum tàm in processionibus, quàm ad infirmos, aut aliàs ubicumque & quomodocunque pro tempore defertur, comitati fuerint; Aut si ad hoc impediti, campanæ ad id signo dato semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam pro Animabus Defunctorum dictarum Confraternitatum recitaverint; Aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint; Aut ignorantes præcepta ea, quæ ad salutem sunt, docuerint; Aut quodcunque aliud Pietatis vel Charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum centum dies de injunctis, seu aliàs, ut suprà relaxamus.

Declaratio circà indulgentias.

§. 4. Præsentibus pro dictis Confratribus earundem Confraternitatum, perpetuis futuris temporibus, pro aliis verò non Confratribus ad viginti annos à die publicationis præsentium inchoando, valituris.

Alia declaratio.

§. 5. Volumus autem, quòd si aliàs aliquibus ex dictis Confraternitatibus jam erectis præmissa peragentibus aliquam aliam indulgentiam perpetuò vel ad tempus nondum elapsum duraturam concesserimus, præsentes quoad illas Confraternitates nullæ sint.

Transumptorum fides.

§. 6. Et quia difficile foret, præsentes literas ad singula quæque loca opportuna deferre, volumus & decernimus, quòd earundem transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 10. 30. Junii. 1603.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die trigesima Junii, millesimo sexcentesimo tertio, Pontificat. nostri Anno duodecimo.

XCIX.

Quando Locorum Ordinarii Regularibus licentiam possint impartiri, novos Conventus constituendi.

Hanc facultatem Sedi Apostolicæ anteà reservatam à Bonifacio VIII. suprà in Tomo I. fol. 173. in cap. 1. de Excessibus Prælatorum, in 6. Ordinariis posteà dedit Concilium Tridentinum sessione 25. cap. 3.

Scias autem, Paulum V. novissimè indulsisse Fratribus Carmelitanis Discalceatis, de solo Ordinariorum consensu, nova loca erigere posse, ut infrà in ejus Constitutione decima: Ad Ecclesiæ.

Adde, quòd Fratribus Minoribus Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum Hispaniarum concessit Paulus V. nova Loca erigendi facultatem certis modis & forma, & eam extendit ad Fratres ejusdem Ordinis citrà montes degentes. Gregorius XV. in sua Constitutione 16. Aliàs, infrà Tom. 3. Hujus autem Clementis Constitutionis approbationem & innovationem, & ampliationem habes in dicta Gregorii XV. Constitutione 31. Cùm aliàs, Tom. 4. Et demùm S. D. N. Urbani VIII. in sua Constitut. 25. Romanus; revocavit omnes licentias à Prædecessoribus suis concessas erigendi Loca regularia non servata forma Constitutionis Clementis VIII. & Decretorum Sedis Apostolicæ, quæ tamen effectum suum non erant sortitæ. Ac prohibuit illa de cætero erigi absque Ordinariorum licentia, & Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, & Clementis ac Gregorii prædictorum Constitut. non servatis.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1603.

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus Constitutionis.

QUoniam ad institutam Regularium Locorum & Personarum reformationem promovendam, & conservandam maximè pertinet, ut in quibusque Domibus & Monasteriis is tantus numerus Religiosorum, qui commodè ibidem ali possit, contineatur, ac eò pariter spectat, ut in quibusque Civitatibus & locis, novæ domus & Monasteria, præsertim Mendicantium, non erigantur, nisi in eisdem Civitatibus & locis, aliarum domorum & Monasteriorum in eis existentium habita ratione, commodè sustentari posse dignoscatur.

Quomodo Ordinarii Regularibus dare possint licentiam novos Conventus erigendi.

§. 1. Hac igitur nos consideratione ducti, & in præmissis pro nostro Pastorali munere opportunè providere volentes, Motu proprio & ex certa nostra scientia ac matura deliberatione, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, ex voto etiam Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super consultationibus & negotiis Episcoporum, & Regularium Præpositorum, harum serie declaramus, Locorum Ordinarios non posse licentiam ad novos Conventus, cujusque Mendicantium Ordinis, in Civitatibus & locis eorum ordinariæ jurisdictioni subjectis erigendos impertiri, nisi vocatis & auditis aliorum in eisdem Civitatibus & locis existentium Conventuum Prioribus, seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa servatis servandis cognita constiterit, in eisdem Civitatibus & locis novos hujusmodi erigendos Conventus, sine aliorum detrimento commodè sustentari posse

Facultas appellandi à decretis desuper ferendis ab Ordinariis ad Papam.

§. 2. Si verò ab eorum in hujusmodi causis sententiis, ad Nos & Apostolicam Sedem provocari & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tamdiù erectionem novorum Conventuum suspendere debere, quousque à Nobis & Apostolica Sede in eadem causa pronunciatum extiterit, irritum nihilominùs & inane decernentes, quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Observantia hujus Constitutionis præcipitur.

§. 3. Quocircà universis Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis per præsentes in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut præsentes nostras literas observent, & observari curent & faciant.

§. 4. Non

Clausura derogatoria.

§. 4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis ac in Universalibus, Provincialibus & Synodalibus Conciliis, editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac quibuscunque Statutis & Consuetudinibus, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides præstanda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 12. 23. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris, die 23. Julii, millesimo sexcentesimo tertio, Pontificatus nostri Anno duodecimo.

C.

Contrà auferentes & occultantes bona Monasteriorum seu Conventuum Fratribus Minoribus St. Francisci Strictioris Observantiæ concedendorum.

Institutionem istorum Fratrum & alia, tàm eos, quàm totum Ordinem St. Francisci concernentia, notavi suprà in Clementis VII. Constitutione 35. In suprema, lib. 1. Tom. I.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Decet Romanum Pontificem, ea, quæ pro indemnitate & utilitate Ordinum, illorúmque Monasteriorum seu Conventuum per Superiores providè facta sunt, ut inviolatè observentur, Apostolicæ firmitatis robore communire.

Cardinalis Matthæius Ordinis Protector, decretum edidit,

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, dilectus filius noster Hieronymus titulo St. Pancratii Presbyter Cardinalis Matthæjus nuncupatus, totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Protector, pro omnium Fratrum Reformatorum ejusdem Ordinis, nunc & pro tempore ubilibet existentium indemnitate, utilitate & prosperitate infrà scriptum decretum ediderit tenoris sequentis, videlicèt:

Cujus tenor hic inseritur.

§. 2. Nos Hieronymus miseratione Divina tituli Sancti Pancratii, Sacræ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Matthæjus, totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti FRANCISCI de Observantia Protector, Corrector & Gubernator. Cupientes indemnitati, utilitati & prosperitati omnium Fratrum Strictioris Observantiæ Reformatorum nuncupatorum dicti Ordinis, nunc & pro tempore ubilibet existentium, ac in primis animarum saluti, quantum cum Domino possumus consulere ac providere, præsentis decreti vigore, omnibus & singulis Ministris, Provincialibus, aliisque tàm Prælatis, quàm subditis nostræ protectioni & gubernio creditis in virtute S. obedientiæ præcipimus ac mandamus, ne deinceps quis illorum, cùm contigerit Monasterium seu Conventum aliquem pro reformatione introducenda, Fratribus Reformatis, ut præfertur, de mandato Superiorum effectivè concedi, tradi ac assignari, sive antequàm effectivè assignetur, de hujusmodi assignatione facienda notitiam quoquo modo habuerit, audeat vel præsumat, per se vel alium quomodolibet directè vel indirectè, sub quovis prætextu aut quæsito colore detinere, auferre, abscondere, aut aliis sive intrà sive extrà Ordinem tradere, aut secum deferre, quidquam attinens vel pertinens, quovis titulo, modo aut forma ad publicam utilitatem, commoditatem & communitatem dictorum Conventuum seu Monasteriorum Reformatis concedendorum, eorúmque Ecclesias, Choros, Sacristias, Dormitoria, Valetudinaria, Cellas, Bibliothecas, Refectoria, Cellaria, Coquinas, aliásve officinas, vel ad alicujus officii functionem; aut ad ipsorum Conventuum seu Monasteriorum supellectilem, eleemosynas, scripturas, vel libros spectans, nec ad id efficiendum consilium, auxilium vel favorem alicui, directè vel indirectè, ut prædicitur, ullo modo præbere. Qui secùs fecerit, eo ipso omnibus officiis, dignitatibus & honoribus Ordinis, ac utraque voce in perpetuùm privatus existat, & pro qualitate delicti, carceribus etiam mancipetur, ac in subsidium pœnâ excommunicationis mulctetur. Et ut nullus de præmissis ignorantiam prætendere valeat, sub eisdem pœnis omnibus & singulis Provinciarum Ministris seu Commissariis expressè mandamus, ut cùm primum de hujusmodi nostro decreto transumptum habuerint, teneantur per omnes suarum Provinciarum Conventus illud cum effectu legi & publicari facere, ac de publicatione hujusmodi nos statim certiores reddere. Et ita decernimus, statuimus & ordinamus, non solùm isto, sed & omni alio meliori modo &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Palatio nostro, die ultima mensis Junii 1603.

Hic Pontifex dictum decretum approbat.

§. 3. Propterea Nos, ut decretum prædictum deinceps observetur, providere volentes, præinsertum decretum cum omnibus & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium, perpetuò confirmamus & approbamus, illique perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tàm juris quàm facti defectus, si qui in eo intervenerint, supplemus, ac ab omnibus & singulis Ministris Provincialibus, aliisque tàm Prælatis quàm subditis dictæ protectioni subjectis, sub pœnis in præinserto decreto contentis perpetuò observari, ac in singulis Capitulis Provincialibus publicari debere, præcipimus & mandamus.

Obstantia tollit.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptis credi jubet.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo dicti Cardinalis Protectoris aut alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus haberetur, fides habeatur.

D. P. A. 12. 24. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris, die vigesimaquarta Julii, millesimo sexcentesimo tertio, Pontificatus nostri Anno duodecimo.

CI.

Declaratio, quòd Congregatio Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, est unus de quatuor Ordinibus Mendicantium, eorúmque gratiis omnibus perfruitur.

De hac Congregatione vide suprà in constitutione 25. Pastoralis, & infrà in constitutione 4. Pauli V. cum utrobique indicatis, in Tomo II.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam

Causa hujus declarationis.

Romanum Pontificem decet pacem & unitatem, maximè inter Dei Ministros, omni solicitudine tueri. Quamobrem ægrè tulimus eos, quorum est Evangelizare pacem & bona, & quibus à Domino sæpè jubetur, pacem & unitatem diligere, veritatem apertissimam, perperam, & sine fundamento impugnando, pacem non absque scandalo pusillorum scindere. Ad aures enim nostras pervenit,

nonnullos Religiosos in partibus Indiarum, non obstantibus habitu, regula, professione ac titulo à Summis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & à Nobis ac etiam ab Universo populo Christiano, ubique dari solito dilectis filiis Reformatis Discalceatis, Ordinis Beatissimæ Virginis MARIÆ de Monte Carmelo, ausu temerario contendere, illos Carmelitas non esse, nec fuisse unum ex quatuor Ordinis Mendicantibus. Nos, qui justitiam & veritatem colere tenemur, hujus rei, licèt adeò esset manifesta, majorem certitudinem, habita in nostra Congr. super reformatione & visitatione Regularium constituta, matura deliberatione, nostra declaratione patefacere deliberavimus.

Declarat Pontifex Carmelitas Discalceatos esse de quatuor Ordinibus Mendicantium.

§. 1. Quocircà Motu proprio, & ex certa scientia nostra, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinem & Congregationem dilectorum filiorum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Beatissimæ Virginis MARIÆ de Monte Carmelo, unum esse ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, Ordinem scilicèt Carmelitarum, cujus Religiosi strictiùs regulam à bonæ memoriæ Alberto Patriarcha Hierosolymitano habitantibus in Monte Carmelo traditam, à fœlicis recordationis Innocentio Papa IV. Prædecessore nostro confirmatam profitentur & observant.

Hoc generaliter pro Carmelitis statuerat Pius V. suprà in ejus constit. 44. Romanus, n. 240. lib. 2. Privilegia Ordinis iisdem Discalceatis competere declarat in Tomo 2.

§. 2. Ipsísque omnia ad prædictum Ordinem, tàm de jure, quàm ex privilegiis attinentia, tanquàm propria competere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, cui declarationi nostræ si quis contradicere præsumpserit, illum anathematis vinculo innodamus.

Prærogativas eorundem ab omni præscriptione præservat.

§. 3. Et licèt Religiosi, ut accepimus, Evangelicæ humilitatis æmulatores, consilium Dominicum sectantes, infimum locum, tàm in processionibus quàm Congregationibus, & aliis quibuscunque eventibus elegerint & eligant. Nos tamen, qui Domini vices gerentes in terris, omnium jura tueri tenemur, ipsos nullo modo decursu temporis, aut alio præscriptionis modo, locum, & præeminentiam, aut aliam prærogativam Ordini Carmelitarum competentem perdere, in toto nec in parte, neque unquam in dubium revocari, ita ut quoties, quæ per humilitatem prætermittunt, ob justitiæ ordinem repetere voluerint, propria auctoritate possint & valeant, auctoritate & tenore prædictis perpetuò statuimus, volumus & ordinamus.

Ad processiones non compelli decernit.

§. 4. Prætereà illos, licèt ob ædificationem fidelium, maximè noviter ad fidem venientium, propriæ quieti cedentes, ad processiones tàm privatas quàm generales exierint vel exeant, cùm in strictiori clausura perpetuò juxtà regulam, quam profitentur, degant, ad processiones generales compelli nunquàm posse.

Decretum irritans.

§. 5. Sicque per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane, & quidquid super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Deputatio executorum.

§. 6. Quocircà Venerabili Fratri Archiepiscopo Mexicanensi, necnon dilectis filiis Decano & Archidiacono Ecclesiæ Mexicanensis per præsentes committimus & mandamus, quatenùs ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Religiosorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illísque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum omnium & singulorum effectu, pacificè frui & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoscunque per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus fœlicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliísque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eidem Ordini, ejúsque Superioribus, Religiosis, & quibusvis aliis personis, sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, cæterísque contrariis quibuscunque.

Transumptis credi jubet.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 12. 20. Augusti.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 20. Augusti, millesimo sexcentesimo tertio, Pontificatus nostri Anno 12.

CII.

Confirmatio Unionis Militiarum SS. Mauritii & Lazari. Innovatióque Hospitalitatis in locis St. Lazari, cum aliquorum indultorum declaratione.

Plenè de antiqua Militia St. Lazari, notavi suprà in Constitutione 28. Pii V. lib. 2. Tom. 2. Institutionem autem Militiæ S. Mauritii à Duce Sabaudiæ erectæ, vide suprà in Constitutione 6. Gregorii XIII. Christiani, lib. 2. Et utriusque Militiæ unionem habes in ejusdem Gregorii Constitutione 7. Pro commissa. Vide suprà in dicto Tomo 2.

Edita A. D. 1603.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

DEcet Romanum Pontificem, in supremo militantis Ecclesiæ solio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, immensa Redemptoris nostri benignitate constitutum, attentè considerationis suæ aciem in agri Dominici ejus curæ commissi circuitu vigilis Pastoris more revolvere, ac inter cætera quid pro militiarum & hospitalium quorumlibet, præsertim sub Regularibus institutis, ac sua & ac Apostolicæ Sedis protectione, ad ejusdem Redemptoris nostri gloriam, Ecclesiæ prædictæ exaltationem, fidei Catholicæ defensionem, illius hostium & aliorum Infidelium injurias propulsando, simúlque pietatis & charitatis opera exercenda institutorum, necnon personarum illis sub salutiferæ Crucis signo adscriptarum, fœlici directione, profectibus & commoditatibus conferat, diligenter prospicere, ad prædecessorum suorum gesta ad id tendentia, ut firma & illibata persistant, nedùm approbationis suæ præsidio communire, sed eorum etiam aliqua temporis successu ex apparentibus causis labefactata atque subrogata pristino statui restituere, & aliàs in his providentiæ suæ partes favorabiliter interponere, prout militiarum & hospitalium hujusmodi qualitatibus, Catholicorum quoque Principum illis Præfectorum, insignibus ergà Ecclesiam & Sedem prædictam meritis, ac rerum & temporum circumstantiis debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Pius IV. Hospitale S. Lazari, ejúsque

§. 1. Cùm itaque aliàs postquàm fœlic. record. Pius IV. Prædecessor noster hospitalitatem pauperum

Militiam sub Sedis Apost. protectione reduxit, ut suprà in ejus constitut. 95. Inter. lib. 2.

leprosorum Sancti Lazari Hierosolymitani; priscis quidem temporibus florentem, & illustrem, sed tunc injuria temporum non parum imminutam, & quasi prolapsam, illiúsque militiam, magnum Magistrum, Conventum, milites, & personas, eorúmque Ecclesias, domos, hospitalia, Præceptorias, loca, membra, subditos, vassallos, colonos, animalia, prædia, res, & bona quæcumque sub beati Petri, ac sua atque Sedis protectione susceperat.

Privilegia eorum confirmavit, ut ibidem.

§. 2. Omniáque & singula illis per diversos Romanos Pontifices prædecessores suos concessa privilegia, exemptiones, & à jurisdictione ordinariorum libertates, immunitates, & à contributione & solutione decimarum & onerum facultates, præeminentias, prærogativas, jurisdictiones, indulgentias, gratias, & indulta spiritualia & temporalia benignè concessa & elargita, Motu proprio, & ex certa ejus scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine confirmaverat, approbaverat, & innovaverat.

Indultum retinendi pensiones duc. 500. concessit, ut ibid.

§. 3. Ac novæ etiam facultatis pro singulis Militibus, ac presbyteris capellanis, hospitalis & militiæ hujusmodi, tunc & pro tempore existentibus, unam vel plures pensiones annuas, usque ad summam quingentorum ducatorum auri de camera novorum, super quibusvis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, distributionibus, etiam quotidianis, & rebus Ecclesiasticis sibi alias canonicè reservatas, seu reservandas, aut illarum loco, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, emolumenta, distributiones, etiam quotidianas, & res hujusmodi illis assignatas & assignanda, usque ad summam prædictam quoad viverent, & si ipsi milites matrimonium juxtà hospitalis & militiæ hujusmodi instituta & stabilimenta, contraxissent, retinendi & percipiendi concessione ampliaverat.

Nota quod hic Pont. reducit ad 400 ut infertur.

Pius V. dicta privilegia & indulta declaravit, & reformavit in sua Const. 28 lib. 2. in Tomo 2.

§. 4. Piæ mem. Pius Papa V. etiam prædecessor noster quibusdam ex eis recisis ac eliminatis, ac alias modo & forma tunc expressis & præscriptis per quasdam suas literas sub dat. Romæ apud S. Petrum, Anno incarnationis Dominicæ 1566. septimo Calendas Februarii, Pontificatûs sui Anno secundo, approbaverit & innovaverit, quarum literarum formam & tenorem hic de verbo ad verbum pro expressis & insertis plenariè haberi, & quandocumque etiam ad partem ad omnem simplicem requisitionem magni Magistri, conventus, ac cujuslibet Militis, Præceptoris, & alterius interesse habentis, exprimi & extendi posse, & ubique in judicio & extra fidem facere volumus, decernimus, & mandamus.

Hic Pont. eadem approbat, ut inferiùs.

Indulta omnia retinendi pensiones postea generaliter revocavit, ut in alia ejus const. 73. Sacrosanctum, lib. 2.

§. 5. Postmodòm autem idem Pius V. sua perpetua constitutione quinto Idus Septembris, ejusdem Pontificatûs sui Anno tertio edita, quæ incipit, Sacrosanctum, inter alia revocaverit & aboleverit omnia & quæcumque privilegia, facultates, dispensationes, & indulta ejusdem S. Lazari, ac omnibus & singulis aliis hospitalibus, militiis, eorúmque militibus, fratribus, & personis, de pensionibus, fructibus, & aliis rebus ecclesiasticis, per ipsos milites obtinendis, percipiendis, ac etiam in alium, vel alios transferendis, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores suos; ac ipsummet Pium V. & dictam Sedem, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & pro fidei Catholicæ, aut dictæ Sedis defensione, & quibusvis aliis causis quantumvis gravibus, urgentibus, & onerosis, concessa & confirmata, ac etiam multiplicatis vicibus innovata, ita quòd dicti milites, sive conjugati, sive bigami, sive clerici, aut presbyteri forent, nullas de cætero reciperent, sed eas solas, quas tunc habebant, citrà facultatem ipsas transferendi, retinerent, & illæ quoque per futurum contractum matrimonii extinctæ censerentur.

Gregor. XIII Militiam S. Mauritii instituit in loco per Ducem Sabaudiæ declarando, ipsúmque illius Magnum Magistrum creavit, ut in ejus constitut. 6.

§. 6. Deinde verò recol. mem. Gregorius Papa XIII. similiter prædecessor noster ad Omnipotentis Dei laudem & gloriam, dictæque fidei in Sabaudiæ & Pedemontis regionibus defensionem, militiam Sancti Mauritii martyris, sub regula Cisterciensi, cujus suprema Sedes & conventus in loco ad id à bon. mem. Emanuele Philiberto Sabaudiæ Duce, tunc in humanis agente, in ipsa regione Sabaudiæ assignando & statuendo perpetuò esset, & in ea Magistratum unum Magnum nuncupandum supremam illius dignitatem pro uno Magistro cum militum & ministrorum numero sibi beneviso, ac mensa magistrali, officiis, juribus, jurisdictionibus, & insignibus consuetis, ad aliarum hujusmodi militiarum instar per quasdam erexerit & instituerit, ac Magistratum prædictum à primæva illius erectione hujusmodi tunc vacantem prædicto Emanueli Philiberto Duci, ejúsque successoribus Sabaudiæ Ducibus, qui Duces pariter & magni Magistri essent, concesserit & assignaverit.

§. 7. Et subinde diligenti meditatione considerans, sic de novo exstructam & institutam militiam, magnos procul dubio fructus, tali præsertim ductore, fidei prædictæ allaturam esse, sed multò tamen majores, si aliis adjumentis & auxiliis fulcita & munita foret, militiam hospitalis Sancti Lazari prædictam, tunc Magistri regimine, & ex magna parte pristinis suis privilegiis, honoribus & præeminentiis destitutam, cum ejus Magistratu, Prioratibus, Præceptoriis, Hospitalibus, & aliis beneficiis regularibus, eorúmque membris, grangiis, castris, villis, domibus, possessionibus, proprietatibus, fructibus, & bonis tàm mobilibus quàm immobilibus, ac se moventibus, juribus & actionibus universis, nec non Ecclesiis, capellis, terminis, & pertinentiis quibuscumque ad illam spectantibus quæcumque, quocumque, qualiacumque & ubicumque forent, exceptis tamen iis quæ in regno & dominiis tunc existentis Hispaniarum Regis Catholici consistebant, dictæ militiæ S. Mauritii, ita quod ipsa deinceps in perpetuùm militia Sanctorum Mauritii & Lazari nuncuparetur, ac prædictus Emanuel Philibertus, & pro tempore existens Sabaudiæ Dux, & militiæ Sancti Lazari hujusmodi Magister esset & appellaretur, necnon Prioratus, Præceptoriæ, & alia Beneficia ejusdem militiæ Sancti Lazari, & illa obtinentes, aliíque milites, capellani, & personæ, curæ, gubernio, & jurisdictioni ipsius Ducis, & magni Magistri, in omnibus & per omnia subessent, prout anteà suberant, sibíque, tamquàm membra capiti, obedirent & obsequerentur, ac aliàs sub certis modo & forma, & cum facultatibus tunc expressis, ac onere, quòd idem Emanuel Philibertus, & pro tempore existens Dux, & magnus Magister duas Triremes militibus prædictis instructas pro Romani Pontificis pro tempore existentis, dictæque Sedis contra hæreticos, piratas, & alios illius hostes defensione continuò manutenere teneretur, per quasdam aliàs sub dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, Idibus Novembris Pontificatûs sui Anno primo, perpetuò univerit, annexuerit, & incorporavit.

Et quædam loca in d. unione reservata, ad statum sæcularem reduxit, & dispositioni Sedis Apostol. reservavit ut ibid.

§. 8. Ac per reliquas suas sub eadem posteriore data confectas literas, statum, essentiam, dependentiam, & instituta omnia regularia dicti hospitalis Sancti Lazari in omnibus & quibuscúmque Prioratibus, Magistratibus, Præceptoriis, Hospitalibus, Ecclesiis: Capellis, & aliis beneficiis regularibus, necnon membris, grangiis, & locis ejusdem militiæ Sancti Lazari, & ab ea quomodocumque dependentibus, in Regnis & dominiis prædicti Philippi Regis consistentibus, & ab hujusmodi unione, ut præfatur exceptis, sine præjudicio illa obtinentium, etiam perpetuò, suppresserit & extinxerit, ac ad

Nota quia hic Pont. hanc reductionem hic inf. revocat.

statum

ſtatum ſæcularem omninò reduxerit, illáque omnia cum ſuis caſtris, villis, domibus, proprietatibus, rebus, & bonis immobilibus, & ſe moventibus, juribus, actionibus, & pertinentiis, univerſis ubicumque ac cujuſcumque qualitatis, quantitatis, ſpeciei, naturæ, & annui valoris exiſtentibus, ab eodem hoſpitali Sancti Lazari, ejúſque & aliorum quorumcumque ipſius locorum dependentia, correctione, viſitatione, auctoritate & diſpoſitione, etiam per fundationem, privilegium, ſtatutum inveteratum, præſcriptámque conſuetudinem, ac aliàs quomodocumque pertinentium, ſimiliter perpetuò exemerit & liberaverit, ſibíque & dictæ Sedi immediatè ſubjecerit, eadémque omnia, ſi tunc vacabant, & quotieſcumque & ubicumque in perpetuùm vacarent, ſuæ & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ac ejuſdem Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni dumtaxat ſpecialiter & expreſſè reſervaverit, inhibitione, ac irritanti, & aliis decretis deſuper appoſitis, prout in ſingulis literis, & conſtitutione prædictis pleniùs continetur.

Ex hac unione magnam evenit incrementum, & majus indies ſperatur.

§. 9. Dicta autem militia Sanctorum Mauritii & Lazari hujuſmodi ſucceſſoris regimine & directione multiplicato, & ſtrenùorum militum cruce ejuſdem Redemptoris Domini noſtri ſignatorum numero, tamquàm fœcundo fœtu non parum adaucta, ac propagata noſcatur, & ſi Eccleſiæ, Hoſpitalia, atque loca, tamquàm membra à ſuo capite, ut præfatur, diviſa, diſtracta, & ſecularia effecta, ad jus & proprietatem militiæ Sanctorum Mauritii & Lazari hujuſmodi reducerentur, aliáque infraſcripta fierent, & ordinarentur, ſperandum omninò ſit, ut illa majora indies, tàm in ſpiritualibus, quàm temporalibus ſuſcipiat incrementa, illiúſque magnus Magiſter, milites, & aliæ perſonæ, & promptiùs & ferventiùs ad egregiam & fidelem operam pro dictæ Sedis Apoſtolicæ, & populorum illi ſubditorum defenſione perpetuò navandum, accendantur & animentur.

Hic ideò Pont. iteratò approbat circa privilegia & indulta Hoſpitalis & Militiæ S. Lazari, ſalvis modificationibus infrà dicendis, & aliis contentis in d. conſtit. 28. Pii V. Sicuti, lib. 2. Tom. 2.

§. 10. Nos de præmiſſis omnibus & ſingulis pleniſſimè informati, tàm Carolum Emanuelem Ducem & magnum Magiſtrum, qui præter ſui generis ex clariſſimis Imperatoribus deducti ſplendorem, & eximiæ erga Eccleſiam, & Sedem Apoſtolicam prædictam devotionis, & fidei fervorem non ſine ſumma animi pietate, & fortitudine, ac flagranti tuendæ & propagandæ Religionis Catholicæ zelo gerere comprobatur, ſuorúmque progenitorum exemplo antiquam illorum æſtimationem, ac perpetuam virtutis & gloriæ hæreditatem, quaſi per manus traditam, fœliciter conſervare contendit, quàm milites prædictos ſingulari noſtræ benignitatis & munificentiæ favore proſequi, ac aliàs prædictæ militiæ Sanctorum Mauritii & Lazari indemnitati, decori, & ornamento conſulere, diſpendiiſque occurrere volentes; His & aliis rationabilibus cauſis adducti eumdem Carolum Emanuelem Ducem & magnum Magiſtrum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, Motu proprio, non ad ipſius Caroli Emanuelis Ducis & magni Magiſtri, vel alicujus alterius pro eo nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtra ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia & ſingula privilegia, exemptiones, immunitates, liberalitates, præeminentias, prærogativas, facultates, juriſdictiones, indulgentias, gratias, & indulta, ſpiritualia, & temporalia hoſpitalis Sancti Lazari, illiúſque militiæ magno Magiſtro, Conventui, Prioribus, Præceptoribus, militibus, fratribus & perſonis, eorúmque Eccleſiis, domibus, hoſpitalibus, Præceptoriis, locis, membris, rebus & bonis per Pium Quintum, ac quoſcumque alios Romanos Pontifices, prædeceſſores noſtros dictámque Sedem Apoſtolicam, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet, & per modum communicationis & extenſionis, in genere vel in ſpecie, conceſſa, approbata & innovata, necnon omnes & ſingulas literas Apoſtolicas deſuper confectas, ſalvis tamen quoad facultatem obtinendi penſiones limitatione noſtra infraſcripta, & etiam aliis limitationibus, modificationibus, reductionibus expreſſis & contentis in literis Pii Quinti predeceſſoris hujuſmodi, ſub data prædicta 7. Calendas Februarii, Pontificatûs ſui Anno ſecundo confectis prædictis, ac juxta illarum formam, normam, continentiam, & tenorem, quas hic pro plenariè, ſufficienter, & de verbo ad verbum expreſſis ac inſertis haberi volumus, non tamen quoad ea quæ primo & ſecundo dicti Gregorii prædeceſſoris ſuper militiæ Sancti Mauritii erectione & inſtitutione, ac illi de militia Sancti Lazari hujuſmodi facta unione, necnon prædicti Emanuelis Philiberti, ac pro tempore exiſtentis Sabaudiæ Ducis in magnum Magiſtrum ejuſdem militiæ Sanctorum Mauritii & Lazari conſtitutione & deputatione confectis præſentibus literis contrariantur, illorum omnium & ſingulorum, ac literarum hujuſmodi tenores, formas, continentiam, cauſas, circumſtantias & occaſiones, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate, tenore earumdem præſentium, præſertim illas Pii Quinti ſub dicta data ſeptimo Calendas Februarii anno ſecundo, perpetuò approbamus, confirmamus, & perpetua roboris firmitate communimus, ac etiam de novo concedimus.

§. 11. Ipſámque militiam Sanctorum Lazari & Mauritii, necnon illius magnum Magiſtrum, Conventum, Priores, Præceptores, milites, fratres & perſonas, ac eorum Eccleſias, domos, hoſpitalia, Prioratus, Præceptorias, loca, membra, res, & bona quæcumque adverſus quaſcumque illorum & cujuslibet eorum revocationes, abrogationes, caſſationes, annullationes, derogationes, & alias contrarias diſpoſitiones à dicto Pio Quinto prædeceſſore poſt eamdem diem ſeptimo Calendas Februarii emanatas, & ſpecialiter prædictam illius conſtitutionem, necnon Status, eſſentiæ, & inſignium regularium, hoſpitalis & militiæ Sancti Lazari hujuſmodi, in Prioratibus, Magiſtratibus, Præceptoriis, hoſpitalibus, Eccleſiis, capellis, & aliis beneficiis regularibus, necnon membris, grangiis, & locis dicti hoſpitalis, ſeu etiam militiæ Sancti Lazari, & ab illa vel ab illo dependentibus, in Regnis & Dominiis dicti Philippi Regis conſiſtentibus, & ab unione prædicta exceptis, ſuppreſſionem & extinctionem, illorúmque ad ſtatum ſæcularem reductionem, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis dictæ Sedis Apoſtolicæ liberæ diſpoſitioni reſervationem, liberationem, & ſubjectionem ab eiſdem à dicto Gregorio prædeceſſore, ut præfertur, factas literas deſuper confectas prædictas, & in eis contenta quæcumque, necnon in priſtinum, & eum in quo anteà quomodolibet erant ſtatum, uſum, naturam, regimen, adminiſtrationem, poſſeſſionem & conſuetudinem, in omnibus & per omnia, perinde ac ſi nunquam emanaſſent, ſine tamen præjudicio modernorum eorumdem Prioratuum, Præceptoriarum, hoſpitalium, Eccleſiarum, capellarum, & aliorum ſic ad ſecularitatem reductorum, ita ut illa cùm primùm, per ceſſum aut deceſſum ipſorum modernorum poſſeſſorum, vel aliàs quovis modo, aut quandocumque & ubicumque etiam apud Sedem Apoſtolicam prædictam vacaverint, eorúmque res & bona, ad jus & proprietatem dictæ militiæ Sanctorum Lazari & Mauritii eo ipſo abſque aliqua declaratione vel citatione, aut cujuſvis judicis decreto ſeu Miniſterio, ac ſpolii, & attentatorum vitio reducantur, atque ad illius magni Magiſtri pro tempore exiſtentis, liberam & omnimodam diſpoſitionem ſpectent & pertineant,

Et Pii V. revocationes, & Gregorii XIII. ſuppreſſionem de locis in Hiſpania exiſtentibus, irritat, & cum vacaverint, Militiæ SS. Mauritii, & Lazari reſtituit. vide in Tomo 2.

& dein-

& deinceps, ut ante suppressionem, extinctionem, & reductionem hujusmodi regi & gubernari & administrari, exceptis duntaxat Præceptoriis Capuæ & Ephænæ, olim dicti Hospitalis & militiæ Sancti Lazari, quæ juxta posteriorum literarum Gregorii prædecessoris hujusmodi formam & continentiam seculares, & dictæ Sedis dispositioni reservatæ remaneant, auctoritate & tenore prædictis restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus.

Unionem d. Militiæ approbat.

§. 12. Ac unionem de militia Sancti Lazari, militiæ Sancti Mauritii hujusmodi, ut præfertur factam etiam ad hoc, ut nedum una alteri particulariter vel accessoriè, sed ambæ invicem æquè principaliter cum suis respectivè privilegiis, exceptionibus, immunitatibus, libertatibus, prærogativis, præeminentiis, facultatibus, jurisdictionibus, honoribus, favoribus, indulgentiis, indultis, concessionibus & gratiis quibuscumque perpetuò unitæ, & donec proprius atque determinatus locus pro sua Sede conventuali à magno Magistro stabilitus fuerit, illam in loco solitæ residentiæ dicti Ducis & magni Magistri habere censeatur, ac pro tempore existens magnus Magister, Conventus, Priores, Præceptores, milites, fratres, & personæ, etiam quòd firmam & propriam Sedem conventualem non habeant, ut præfertur, eorúmque Ecclesiæ, domus, hospitalia, Prioratus, Præceptoriæ, loca, membra, res, & bona illis, omnibus & singulis eorúmque usufructu, commodo, & possessione, uti, frui, potiri & gaudere possint, & debeant, æquè pariter absque ulla prorsus differentia & distinctione, in omnibus & per omnia, perindè ac si ab exordio institutionis hospitalis & militiæ Sancti Lazari, & etiam dictæ militiæ Sancti Mauritii instituta, & ambæ invicem & æquè principaliter, ac conformi regula, observantia, disciplina, eisdémque legibus & institutis unitæ, ac privilegia, exemptiones, indulta, & alia præmissa utrique militiæ specificè &, nominatim, conjunctim, indistinctè, & expressè, concessa, & elargita fuissent, eisdem auctoritate & tenore extendimus, & ampliamus.

Indultum retinendi pensiones ad duc. 400. reducit.

§. 13. Facultatem tamen obtinendi pensiones militibus presbyteris, & capellanis prædictis, hospitalis & militiæ prædictorum, usque ad summam quingentorum ducatorum auri de Camera concessam, ad summam quadringentorum ducatorum similium limitamus, reducimus & moderamur.

Clausulas præservativas huic bullæ apponit.

§. 14. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, & ex eo quòd causæ propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tamquàm à Sede prædicta delegatis, vel aliàs quomodolibet examinatæ, justificatæ, verificatæ, & approbatæ, ipsique Ordinarii, ac Prioratus, Præceptorias, hospitalia, Ecclesias, capellas, & alia beneficia, sub suppressione, extinctione & ad statum secularem reductione, per dictum Gregorium prædecessorem factis prædictis comprehensa, ut præfertur, ad præsens obtinentes; & quicumque alii quomodolibet interesse habentes ad id legitimè vocati non fuerint, neque in præmissis consenserint, aut quovis alio, etiam enormis, & enormissimæ læsionis capite, vel prætextu, & ex alia causa quantumvis legitima, urgenti, & juridica, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitiò, seu intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam motu simili concedi nullo umquam tempore posse, neque sub quibusvis unionum, annexionum, incorporationum, suppressionum, extinctionum, dismembrationum, & effectum non sortitarum aliarúmque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, modificationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam à nobis, vel quibuscumque aliis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, ac dicta Sede, etiam in crastinum assumptionis eorumdem successorum nostrorum ad summum Apostolatus apicem, vel aliàs motu, scientia, & potestatis plenitudine, paribus, etiam consistorialiter, & aliàs quomodocumque, & qualitercumque pro tempore emanatis, quibuscumque formulis conceptæ, ac aliàs, & decretis irritantibus suffultæ fuerint, ac si de eisdem præsentibus, & earum toto tenore, ac data specialis, specifica, expressa, & de verbo ad verbum mentio fiat, comprehendi, sed tamquàm in Religionis, & Fidei Catholicæ favorem, defensionem, & propagationem concessa, semper & omninò ab illis excepta; & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum, ac eum, in quo anteà quomodolibet erant, statum, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori, etiam nova data per prædictum Carolum Emanuelem, & pro tempore existentem Ducem, & magnum Magistrum eligenda, concessa, validáque & efficacia fore & esse, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & vim validi & efficacis contractus inter nos & dictam Sedem ex una, ac prædictum Carolum Emanuelem Ducem, & magnum Magistrum, ac conventum prædictos ex altera partibus ritè initi, stipulati, ac & utrinque jurati habere, & perpetuò obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari.

Clausulam sublata &c. add. t.

§. 15. Sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictos Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, in quavis causa & instantia, judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quocumque, quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores & defensores deputat.

§. 16. Quocircà venerabilibus fratribus nostris Taurinen & Tarentasien. Archiepiscopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes motu simili mandamus, quatenùs ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte, pro tempore existentium Ducis, & magni Magistri, ac Conventus, Priorum, Præceptorum, & militum prædictorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes, & in eis contenta hujusmodi, ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ac singulos, quos ipsæ literæ concernunt, illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes ipsos vel eorum quempiam desuper quomodolibet molestari, Contradictores quoslibet & rebelles, per censuras & pœnas Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias aliáque opportuna remedia juris & facti appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Contrariis quibuscumque derogat.

§. 17. Non obstantibus præmissis & similis mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extrà suam Civitatem vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultrà unam dietam à fine suæ Diœcesis ad judicium avocetur, seu ne Judices ab Apostolica Sede prædicta deputati extra Civitatem & Diœcesim in quibus

deputa-

deputati fuerint, contrà quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant, vel præsumant, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, & Lateranens. Concilii novissimè celebrati uniones perpetuas nisi in casibus à jure permissis fieri prohibentes, ac nostra quatenus opus sit de unionibus committendis ad partes vocatis interesse habentibus, ac exprimendo vero annuo valore secundùm communem æstimationem, tàm beneficiorum uniendorum, quàm illorum quibus uniuntur, necnon Pii V. hujusmodi, per quam inter alia voluit, gratias hujusmodi suis non valere temporibus, & quod sibi licere, non est passus, id suis successoribus indicavit, necnon Sixti prædecessorum hujusmodi super habitu & tonsura clericalibus per obtinentes pensiones, aliásque res Ecclesiasticas ultrà certam tunc expressam summam deferend. & præfata Constitutione Pii Quinti sub dat. 5. Idus Septembris, anno tertio sui Pontificatus, cujus tenorem formam & continentiam de verbo ad verbum hic pro plenè, & sufficienter expresso haberi volumus, cui etiam in specie pro hac vice tantùm derogamus, & omninò derogatum esse volumus, & mandamus, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, Synodalibus, & universalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus, constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon regnorum, & dominiorum prædictorum ac etiam Ecclesiarum & locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, etiam quantumvis longissimo tempore observatis, ac legibus etiam municipalibus, & pragmaticis, aliísque sanctionibus, Privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, illis eorúmque Superioribus, & personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis & conditionis existentibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, per prædictos & quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores nostros ac nos & dictam Sedem ex Motu, scientia & potestatis plenitudine prædictis, etiam consistorialiter in genere vel in specie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis & innovatis; quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica & expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus; necnon omnibus illis, quæ singuli prædecessores prædicti, in suis quisque literis voluerunt non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque, aut si Ordinariis aut aliis prædictis, vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

M. Magistrum duas Triremes pro Sede Apost. instructas tenere obligatum declarat.

§. 18. Volumus autem, quòd idem Carolus Emanuel, ac pro tempore existentes Dux & magnus Magister, duas Triremes militibus prædictis instructas, pro Romani Pontificis pro tempore existentis contra hæreticos & Piratas, ac alios illius hostes defensione, juxtà literarum Gregorii prædecessoris hujusmodi formam, manutenere teneatur.

Transumpto hujus Bullæ credi jubet.

§. 19. Quódque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo ipsius militiæ Sanctorum Lazari & Mauritii, seu illius pro tempore existentis magni Magistri, aut alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio & extrà, quæ ipsis præsentibus originalibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. Ann. 12. die 9. Septemb.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 9. Septem. 1603. Pont. nostri Anno 12.

Institutio duorum Monasteriorum pro Monachis Reformatis Ordinis S. Basilii in Regnis Hispaniarum, cum facultate recipiendi Novitios & nova loca: Ac præfinitio constitutionum d. Reformationis.

Alia de hoc Ordine scripsi suprà apud Alexandrum III. const. 6. Apostolicæ fol. 44. lib. 1. in Tom. 1.

Edita A. D. 1603

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ALtissimi dispositione, hujus inscrutabili providentia ordinationem suscipiunt universa, ad Apostolicæ dignitatis apicem, licet immeriti sublimati, ad ea soliciti semper intendimus, per quæ Religiosorum statui, paci & traquillitati opportunè consulitur. In his verò, quæ ad primitivæ Sanctorum Patrum Religionis institutorum Regulæ observantiam, aliquatenùs collapsam seu perturbatam, in pristinum restituendam pertinent, auctoritatem nostram libenter interponimus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Duo Eremitoria Eremi del Tardon, & Vallis de Galliguillos à Matthæo fundata in Monasteria Ordinis S. Basilii, Greg. XIII. erexerat sup. in const. sua cit. in rubrica,

§. 1. Sanè cùm fel. record. Gregorius XIII. prædecessor noster, duo Eremitoria, alterum Eremi del Tardon Corduben. alterum Vallis de Galliguillos Hispalen. Diœcesis, ambo fundata à Matthæo quodam de la fonte de Almiruete Toletanæ Diœcesis, qui cum quibusdam sociis Deo placere, & Sanctorum Patrum in solitudinibus errantium, vivendi institutum imitari cupientibus, ad illa se receperat, ibique omnes divinæ dediti contemplationi, proprio labore victum parentes, pauperem vitam ducebant, vilibúsque, & asperrimis vestibus corpus domantes, neque eleemosynas petierunt neque oblata receperunt, in Monasteria Ordinis sancti Basilii Magni erexisset.

Ac illa cum alio Monasterio de Oviedo & aliis posteà in Regiis Hisp. fundandis univerat, & sub obedientia futuri Generalis incorporaverat.

§. 2. Ac illa cum alio Monasterio S. Mariæ de Oviedo Glennen. Diœc. à fel. record. Pii IV. priùs erecto, in unam Provinciam S. Basilii Hispaniarum nuncupandam, necnon aliis Monasteriis in Hispaniarùm Regnis in posterùm construen. (ut de facto in Regnis Castellæ, & in Boëtica regione posteà erecta fuere) univisset atque sub obedientia futuri Abbatis Monachorum in Italia existentium Generalis incorporasset, aliáque plurima statuisset, prout in litteris ab ipso datis Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo septimo, octavo Kal. Julij, Pontificatus sui Anno sexto, plenius continetur.

Ex tali unione contentiones exortæ sunt

§. 3 Cùmque ex dicta unione multæ contentiones inter dictæ Provinciæ Monachos super modo vivendi exortæ fuissent, propterea quòd omnia alia Monasteria illis duobus à dicto Matthæo fundatis unita ex eleemosynis, licèt nonnulla partim ex ipsis, partim ex industria victitarent.

Ad illas sedandas Visitatores Apostolici missi non sedaverant.

§. 4. Multísque ad tales contentiones sedandas Visitatoribus, & Reformatoribus Apostolicis per Nuncios nostros missis, nullus umquàm eos omninò sedaverit, neque dictum institutum S. Basilii de laborando manibus, & non petendis eleemosynis in aliis Monasteriis potuerit omninò introducere.

In Monasterio Vallis de Galliguillos institutum laborandi deserbuerat.

§. 5. Cùm imò in uno illorum duorum de Valle de Galleguillos nuncupato, mutatis ad illud aliorum Monasteriorum Monachis & Prælatis, necnon suffragiis Monachorum laicorum, qui illa fundaverant, in universum sublatis pro magna parte, quidam ex dictis Visitatoribus fecerit deserbere.

In Monasterio del Tardon institu-

§. 6. Quòd idem in alio del Terdon, contigisset, nisi divino auxilio, & piorum Monachorum

industria

Sum laborandi conservatur, litterisque Apostolicis tuetur, quas hic non posui.

industria conservaretur, sicut hodie nostris ad id litteris Anno 1599. die 13. Decembris Pontificatus nostri Anno octavo datis, quibus sub excommunicationis, & aliis pœnis, ne dicti Monasterii institutum de labore manuum impedire, neque Monachi ad illud necessarii ab ipso auferri, seu alii introduci possint, interdiximus, inviolabiliter tuetur, & conservatur.

Ultima reformatio Episcopi Corduben.

§. 7. Cùm præterea ultimus ex dictis Reformatoribus à nostris Nuntiis missis Episcopus Corduben. non solùm dictum institutum, sed & reliquam Monasticam disciplinam magna ex parte in aliis Monasteriis labefactatam, necnon multos pios Monachos, qui illam quantum commodè possint, optabant restituere, comperiisset, non solùm dictum Monasterium del Tardon, quod Regulis S. Basilii magis semper adhæsit, sed & alia duo assignavit, in quæ se reciperent, qui quasdam ab ipso conditas strictiores, quàm anteà constitutiones voluissent observare.

Quæ reformatio Card. Protectori non placuerat, & ideò alia fuit à Protectore constituta. Quam neque hic posui.

§. 8. Quæ quidem constitutiones cum bonæ memoriæ Julio Antonio S. Severinæ nuncupato, pro tunc eisdem Ordinis apud nos, & Apostolicam Sedem Protectori minimè probarentur, jisdem recisis, alias novas constituit, quas à nobis & Apostolica Sede petiit confirmari, sicut de facto confirmavimus, prout ex nostris litteris ad id datis, die undecima Februarii 1602. Pontificatus nostri Anno undecimo latiùs apparebit.

Executio Episcopo Giennen. commissa fuit.

§. 9. Quarum executionem cum multis aliis potestatibus, & facultatibus, venerabili fratri nostro Sanctio Episcopo Giennen. commisimus, prout etiam in litteris ad ipsum eadem die datis pleniùs continetur.

Episcopus Giennensis, ante executionem rescribit, Monachos ferè omnes contra dixisse. Et ideò dispensatio petebatur super iisdem.

§. 10. Posteà verò cùm ipse Episcopus, sicut ex illius litteris accepimus, super dictis constitutionibus exequendis cum Monachis multis dictæ Provinciæ tractasset, ferè omnes iisdem contradixere, atque de aliquibus principalioribus (præcipuè qua parte Monachis laicis suffragia, & præcedentiæ locorum concedebantur, quaque vestitum ex sajal, & excalciatos pedes in aliquibus domibus deferri, necnon eleemosynas petere, confessiones sæcularium audire, & verbum Dei extra proprias Ecclesias omnes prædicare prohibebantur) super quibus à nobis dispensari, & contraria constitui, ac super aliis omnibus facultatem dispensandi dicto Episcopo committi postularunt.

Hic modo Pont. regulam cum instituto laborandi observari exoptans, constitutiones à Protectore factas examinat, & magis ad regulam reducit.

§. 11. Nos igitur attendentes eos Monachos, qui talia petunt, nullatenùs in vocatione Monachalis Regulæ sancti Basilii, qua vocati sunt, velle permanere, sed sub dictæ Regulæ Monachalis professione Mendicantium institutum sequi, & ita in alienam segetem (cùm Dominus non miserit eos) falcem mittere desiderare, cupientésque atque nostra paterna, Pastoralique cura affectantes, S. Basilii Regulam cum suo laudabili de labore manuum instituto, in sua propria, & primitiva Sanctorum Patrum observantia stabiliri, & perpetuò conservari: peritorum in hac parte virorum usi opera, dictas constitutiones iterum satis maturè examinavimus, easdémque non ad Mendicantium, ut petebatur, sed ad verum Regulæ S. Basilii vitæ contemplativæ, & Monachalis, laborisque manuum institutum (quatenùs his temporibus nostris Occidentis Regionibus, & Ecclesiæ Latinæ moribus congruit) contemperavimus, reduximus, & emendavimus.

Unionem à Gregorio 13. ut suprà factam revocat, & d. duo Monasteria in unam separatam Provinciam seu Congregationem reformatam deputat.

§. 12. Et inprimis ut tandem dictis contentionibus, super modo vivendi ex supràdicta unione exortis, finem imponamus, dicta duo Monasteria S. Basilii Eremi del Tardon, ac etiam S. Antonii de Galliguillos, à supradicto Matthæo cum tali labore manuum instituto, & cum multis imò ferè omnibus Monachis Laicis, juxta primævum S. Basilii institutum, fundata, in Monasterio reformationis, & veræ, ut prædiximus, Regulæ observantiæ deputamus, constituimus, & separamus.

Ad ea Monachos, qui voluerint Regulam primitivam observare, recipi jubet.

§. 13. Ad quæ se recipiant omnes quotquot in d. Provincia Monachi zelo Dei, & Spiritu sancto ducti, tanti Patriarchæ præcepta & instituta desiderant observare. Quæ juxta sequentes constitutiones jubemus in omnibus, & per omnia practicari.

CONSTITUTIONES REFORMATIONIS

Conc. Trid. sess. 25. c. 8. de Regularibus, hanc firmat regulam reformationis.

Sacrosancti Concilii Tridentini de Regularium Reformatione vestigiis inhærentes, ut Monachi S. Basilii ad regulam, quam professi sunt, vitam instituant, & componant, atque inprimis, quæ ad suæ professionis perfectionem, veluti obedientiæ, paupertatis & castitatis, ac alia suæ Religionis peculiaria vota, & præcepta, necnon ad communem vitam, victum, & vestitum concernentia fideliter observent, inprimis declaramus, D. Basilii institutum Monachale esse, & non solùm cum cæteris in tribus substantialibus votis convenire, sed etiam peculiaria præcepta suam essentiam concernentia quædam habere; quorum præcipua duo sunt, alterum in oratione, alterum in manuum laboribus ad necessaria comparanda exercitio, quibus etiam aliæ accedunt ad communem vitam, victum, & vestitum concernentia, de quorum omnium, & singulorum reformatione agendum est.

CAP. I.

De vita communi.

Quoniam autem finis præcepti charitas est, præcipimus, ut omnes Monachi in præsenti reformatione, charitatem, & communem, consimilèmque vitam in omnibus observent, juxta regulam quam professi sunt, & monastica instituta, tàm in oratione, Choro, & labore, quàm in cibis, vestimentis, calceamentis, & reliqua Regularis disciplinæ observantia. Unusquisque tamen juxta officium, & vocationem suam, in ordinem ad unam consimilem, perfectissimámque communitatem, & charitatem.

CAP. 2.

Numero Monachorum.

Quæ quidem vita communis, & Regularis observantia ut rectiùs, & strictiùs inter multos possit observari, Volumus, ut omnes Conventus, numerosam Monachorum multitudinem habere procurent, nec in unoquoque Monasterio minor vigintiquatuor Monachorum numerus haberi possint. Cùm autem tempore D. Basilii paucissimi fuissent Sacerdotes, imò ferè omnes Laici extiterint, excepto Abbate, qui etiam aliquando Laicus fuisse reperitur, & ita omnes communiter psallerent, quod nostris temporibus propter majorem intelligendi nunc Latinam, quam tunc Græcam linguam difficultatem, majorémque officii Romani in Choro prolixitatem, fieri non potest, mediam & nostris temporibus congruentiorem vitam sequentes, licet majorem & principaliorem partem Monachorum, ex Laicis esse velimus, prout per præsentes volumus, sufficientes tamen Choristas, & Sacerdotes ad Chori, & divinorum Officiorum ministeria haberi permittimus, ut ita alii aliorum opera adiuventur. Choristæ quidem, qui magis in Choro, & spiritualibus occupantur, à laboribus non quidem omninò, sed pro Chori & necessarii cultus divini frequentatione Prælati arbitrio aliquantulum relevandi, Laicos in spiritualibus adjuvabunt; Laici verò, qui magis à Choro, & spiritualibus relevantur, manuum operibus & laboribus plus dediti, Choristas Fratres in temporalibus pro parte etiam adjuvabunt, atque ita in charitate alter alterius onera portantes, legem Domini adimplebunt.

CAP, 3.

Oratio, & Choro.

Omnes verò tám Laici quàm Choristæ media nocte ad confitendum Domino surgent, quo tem-

pore Matutinum Officium cum Laudibus Choristæ recitabunt, diluculo verò in ipso diei crepusculo, vel paulò ante, maximè hyemis tempore, omnes tàm Laici quàm Choristæ per singulos dies pariter ad orationem consurgent, & in Choro congregati per dimidiam saltem horam orationem mentalem habebunt, ut primi animi motus Domino consecrentur, & in ipsius obsequium omnes diei dirigantur actiones; oratione expleta, dum Choristæ recitant Primam, Laici Missam audiant, quam Tertia à Choristis recitanda sequatur, cui etiam Laici omnes juxta D. Basilii præceptum interesse debent, & his finitis, unusquisque ad opus suum exibit. Choristæ verò statutis ab Ecclesia temporibus ad Chorum, Romanum Officium & reliquas horas canonicas semper clarè, distinctè, & devotè recitaturi accedent, quas nec omnes, nec illarum quamlibet cantabunt, exceptis diebus festivis, quibus ab opere in Religione cessari solet; idque minimè cantu figurato, seu aliquo alio arte addiscendo, sed modesta parique voce aliquantum elatiori cantare consuescent. Tempore autem Completorii omnes iterum, & Laici & Choristæ in Choro congregabuntur. Quo finito, per dimidiam saltem horam iterum orationem habebunt, in qua conscientiam suam quisque examinabit. Reliquis verò orationis temporibus, Laici, ubicumque fuerint, ibidem orabunt. Missæ verò solùm similiter festivis diebus regulariter cantabuntur, reliquis tamen omni cum devotione celebrentur, quod ut Sacerdotes meliùs faciant, eosdem à matutino tempore usque ad prandium solummodò à manuum laboribus excusamus. Ne autem contra S. Basilium ob Psalmodiæ simulationem, & Officii prolixitatem, labor manuum aliquatenus fugiatur, in Choro nihil aliud recitari volumus, quàm quòd ex Breviario Romano Sacerdotes communiter ex præcepto, extra Chorum tenentur recitare, quod ob dicti laboris rationem, Apostolica benignitate indulgemus.

CAP. 4.

Labore manuum.

Quærendi victus solertia (ut verba S. Basilii de institutionibus Monachorum sermone primo referamus) his qui in hujusmodi vitæ genere degant, ea maximè conveniens judicanda est, quæ præscripta est ab Apostolo, nimirùm, ut manibus laborantes, panem suum honestè manducent. Ex quo, & aliis d. Patris locis, declaramus, Monachos S. Basilii ex peculiari suæ regulæ instituto, ad victum manibus propriis parandum saltem in communi teneri. Atque ita juxta præsentis Reformationis statuta jubemus observari in illis artibus, quas etiam S. Basilius concedit, præcipuè quæ intrà domum exerceri possunt, velut texendi, plectendi, sarciendi, ac aliis secundùm locorum & temporum exigentiam. Cùm autem S. Basilius agriculturam, quia eâ facillimè res ad usum necessariæ haberi possunt, concedat, modò ea, neque à vicinis, neque ab accolis tumultus afferat, aut turbas, Nos eandem ad frumentum, vinum, mel, oleum, & cæteros agri fructus comparandos permittimus. Monachos tamen in Domino exhortamur, ut dictas sancti Basilii conditiones circa vicinorum, & accollarum tumultus, & turbas, atque Monachorum distractiones observent, & quantum fieri possit intra domum se exerceant, ut ita verè ut ajunt recollecti dici possint.

CAP. 5.

Esu carnium.

Esum carnium non omninò prohibemus, siquidem nec S. Basilius expresè prohibet, quia tamen illas ad condimentum tantummodò videtur concedere, Nos easdem diebus Dominicis & tertiis & quintis feriis, non ad gustum oblectandum, sed ad vires & valetudinem conservandum, extra Adventum, Quadragesimo & dies ab Ecclesiam prohibitos, idque semel in die tantummodò in meridiana commestione, permittimus; Poterit tamen Superior ex causa circa dierum rationem, cum particularibus dispensare; nullo tamen modo cum omnibus in communire.

CAP. 6.

Vestimentis.

Præcipimus quoque, ut omnes Monachi tàm Choristæ quàm Laici, eodem vestitu, habitu induantur, omnèsque similibus calceis ex vili corio confectis, pedibus undequaque coopertis, calceati incedant. Quoniam tamen forma habitus à D. Basilio expressa non reperitur, ne ampliùs possit variari, definimus, quòd debent inprimis gestare tunicam clausam zona pellicea, sive ex corio nigro præcinctam, à collo ad talos usque demissam; cujus fimbriæ sexdecim, manicæ verò qua latiores trium palmorum circuitum non excedant. Insuper caputium sive cuculla, quæ caput contegat, & ad collum cum patientia, sive scapulari sarciatur & adunetur; quæ patientia duorum tantùm palmorum latitudine, à fronte & à tergo defluens, priusquàm tunica per quatuor digitos; finiatur à fronte, tamen sive ante pectus ex caputio super scapulari pars nulla pendeat, à tergo verò in solitam punctam eat. Deinde mantum sine collari, plicis vel elegantia ante collum ligatum; cujus longitudo priusquam scapulare per quatuor digitos finiatur. Materia autem totius suprà dicti exterioris vestitus, sit vilis, crassa, & omnium infima, ut jubet D. Basilius. Declaramus tamen laneam esse debere, qualis in Hispania reperitur, quæ ibidem vocatur Sajal, ex quo necessariò confici jubemus. Cùm verò idem Sanctus Pater vestitum alium ad forensem ostentationem, alium ad domesticum usum paratum, itémque ad diurnum alium, alium ad nocturnum tempus distributum, Monachos habere expressé prohibeat, nos juxta ipsius mentem, omne à suprà expresso diversum exterioris vestimenti genus, quale est illud quod apud Benedictinos cuculla, & Hispanicè cogulla vocari solet, quæ regulæ S. Basilii manifestè contrariantur, seu ad aliam quamvis formam, vel materiam, omnimodo prohibemus.

CAP. 7.

Vitandis his quæ institutum impedire possunt.

Cum D. Basilii institutum Monasticum sit, quicquid ipsius quietem, & tranquillitatem impedire potest, aut perturbare, veluti eleemosynas petere, confessiones sæcularium audire, verbum Dei populo prædicare, collegia ad Philosophiam vel Theologiam seu alias scientias addiscendas habere, seu Religiosos ad Universitates studiorum causa mittere, omninò prohibemus, ne istarum rerum studio dediti laudabile manuum laboris institutum deserant. Poterunt tamen Sacerdotes, sive Choristæ in suis Monasteriis necessarios conscientiæ ad se gubernandum casus, & Sacræ Scripturæ interpretationem addiscere. Quorum unus à laboribus liber, studio vacabit, ut quotidiè per dimidiæ saltem horæ spatium, Religiosos omnes de præceptis Domini, & ad salutis animæ, virtutísque progressum & perfectionem, necessaria ex Sacra Scriptura conscientiæ instructione, possit (ut necessariò debebit) edocere, necnon festivis diebus pro Prælati arbitrio currentia Evangelii loca in suis Ecclesiis, & non extra declarare. Ne tamen advenientium ad Monasterium fidelium necessitati, vel devotioni charitatem, & consolationem denegemus, unum tantum in quovis Monasterio, qui sæcularium confessiones audiat, permittimus.

CAP. 8.

Situ & fundatione Monasteriorum.

Mandamus quoque, quòd Monasteria non propiùs ab oppidis, quam per duo milliaria, neque cum minori, quam viginti quatuor Monachorum numero denuò fundentur; & quòd in unoquoque perpetua sit filiatio; neque ex uno ad aliud Monasterium Monachi mutari possint, nisi ad prælaturas seu no-

vas fundationes, vel si forte alicujus delictum, & subsequens scandalum, aut diuturna & gravis, dummodo dolus non subsit, infirmitas aliud postulaverit.

CAP. 9.

Novitiorum receptione.

Poterit unusquisque Abbas de consensu sui Capituli Novitios, servata Conc. Trid. & aliarum Apostolicarum sanctionum, ad habitum, & professionem admittere; ita tamen, ut in eorum receptione declaretur, quisnam in Choristam vel in Laicum Monachum recipiatur. Siquis autem in Laicum receptus, sive professus, posteà vel ex Superioris licentia, vel aliàs quomodolibet, sacris initietur, tàm ipse ordinatus, quàm Superior, qui talem licentiam dederit, perpetuam ab ordinibus suspensionem, & vocis activæ & passivæ privationem, non aliter quàm per Sedem Apostolicam dispensandi, ipso facto incurrant, aliis pœnis arbitrio Superiorum infligendis. Volumus tamen, quòd Monachi Laici qui vigesimum quintum ætatis, & quartum professionis annum adimpleverint, eamdem vocem activam habeant, ac si in sacris fuissent ordinati, passivam quoque in his omnibus officiis ac muneribus, quibus spiritualis jurisdictio necessariò (velut Abbatum, Priorum, Novitiorum Magistri, & similium) annexa non est. In Definitores verò sive Consiliarios semper dimidia pars ex Laicis, reliqui ex Sacerdotibus eligantur. Capitula autem tàm Provincialia (in quibus ad minus viginti Monachi congregari debent, non quidem per antiquitatem, sed per aliorum suffragia eligendi) quàm Conventualia taliter celebrentur, vel semper major pars vel saltem æqualis suffragium ferentium, sit ex Laicis, & aliter factum nullius sit momenti. Circa locum autem & alias præcedentias, Volumus Sacerdotes omnibus præferri; inter Laicos verò, & Choristas, etiam Diaconos extra Chorum, & alia cultus divini ministeria, nulla sit differentia, sed unusquisque secundùm suæ professionis antiquitatem præferatur.

CAP. 10.

Constitutionis faciendis & approbandis.

Concedimus etiam Prædictis Monachis Reformatis, ut ad præsentium exequutionem, & declarationem, necnon ad D. Basilii Regulæ observantiam, constitutiones concernentes, & alias quascumque ad commodiorem, & fœliciorem ipsorum, in virtute & Religione progressum, constituere, mutare & innovare ac declarare liberè, & licitè possint; dummodò præsentibus, vel reliquo D. Basilii instituto seu Regulæ, sacro Concilio Tridentino, seu Apostolicis aliis sanctionibus contraria non sit, easdémque executioni statim mandare, ita tamen, ut illas saltem intrà quinquennium, à Sede Apostolica faciant confirmari.

Regulam S. Basilii Motu proprio interpretatur, constituit, modificat, & dispensat, ut suprà.

§. 14. Quas constitutiones, Regulas, & statuta seu Reformationem, & Regulæ S. Basilii innovationem, interpretationem, & dispensationem, Motu proprio, & ad nullius petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium confirmamus, statuimus, & ordinamus, ac omnes & singulos, tàm juris quàm facti defectus, siqui desuper quomodolibet intervenerunt, in illis supplemus.

Excommunicationis pœna contra impedientes, retardantes, seu dissuadentes Reformationem.

§. 15. Desiderantésque illas sic practicari, recipi, & introduci, omnibus & singulis dicti Ordinis Monachis, seu aliis quibuscumque personis Ecclesiasticis, seu sæcularibus, quacumque dignitate fulgentibus, sub excommunicationis pœna, prohibemus, ne illarum introductionem, seu dictæ Reformationis augmentationem, & propagationem, directè prohibere, retardare seu quocumque modo impedire, vel Monachos, seu Monachum aliquem volentem illam acceptare, dissuadere audeant, vel præsumant.

Executione commissa Sanctio Episcopo Giennen.

§. 16. Quapropter venerabili Fratri nostri Sanctio Episcopo Giennen. (eóque deficiente dilecto filio nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniæ Nuncio) per præsentes mandamus, quatenus ipse infrà duos menses à die præsentationis harum litterarum computandos, dictam Reformationem in omnibus dictæ Provinciæ Monasteriis faciat publicari, atque illos Monachos, qui illam acceptare voluerint, ad illa duo Monasteria recipi, & reduci, si qui autem in illis inveniantur, quibus Reformatio minùs placeat, ad alia non reformata transire.

Capitulum Provinciale à Reformatis celebretur in Monasterio del Tardon, & Officiales eligantur.

§. 17. Deinde Capitulum Provinciale Monachorum Reformatorum in Monasterio S. Basilii Eremi del Tardon, celebrari, in quo ipse per se, vel si negociis præpeditus fuerit, per alium probum, & Religiosum virum præsideat, & Visitatorem Provincialem, Definitores, Monasteriorum Abbates, & reliquos dictæ Congregationis Reformatæ Officiales, ex ipsis, & per ipsos Reformatos, liberè & sine ulla personarum restrictione, eligi faciat, necnon de omnibus aliis ad fœlicem Reformationis progressum tractari.

Finito, primo Capitulo expirat executoris potestas.

§. 18. Quo primo dictæ Congregationis reformatæ Capitulo finito, omnem ejusdem Episcopi, seu Nuncii potestatem, jurisdictionem, seu superintendentiam, circa d. reformatos, volumus expirare.

Abbatis Generalis facultas circa Reformatos.

§. 19. Eosdémque Abbati dicti Ordinis Generali taliter subjacere, ut ipse per se, non verò per alium, nisi forte ex eadem Congregatione reformata Monachum, possit illos tàm in capite quàm in membris visitare, corrigere, & emendare, non verò in aliquo contra supradictam Reformationem, seu Constitutiones ab ipsis faciendas, & à Sede Apostolica approbandas, in communi, vel cum aliquo particulari dispensare, vel quidquam aliud mutare, seu innovare, neque Monachos Reformatos à suis Monasteriis ad alia quacumque de causa, auferre, seu alios ab ipsis etiam ad Breve tempus, recipi facere, vel aliud quidquam ordinare, seu statuere, in qua ipsos possit perturbare, seu quomodolibet inquietare.

Reformati possunt habere suum specialem Procuratorem in Curia.

§. 20. Poterúntque dicti Monachi Reformati Procuratorem ad Romanam Curiam eligere, & ibidem pro dictæ Congregationis negociis tractandis, quamdiu voluerint, habere.

Monachi nolentes reformari, relinquuntur in suo antiquo vivendi modo cum suis distinctis Superioribus, Provincialibus, sed prohibentur augmentari.

§. 21. Alios autem in Hispaniis existentes Monachos, qui dictam Reformationem acceptare, & ad dicta duo Monasteria transire noluerint, permittimus juxta illorum antiquum vivendi modum in aliis eorum Monasteriis cum suis distinctis Superioribus permanere; quos tamen ulteriùs crescere, seu aliquos Novitios aut nova loca recipere prohibemus. Decernentes irritum & inane, si secus ab ipsis fuerit attentatum.

Reformati possunt Novitios, & nova loca recipere.

§. 22. Solummodóque dicta duo Monasteria del Tardon, & Vallis de Galleguillos, cum aliis ab eorum Monachis reformatis denuò juxta præsentem Reformationem fundandis, volumus Novitios recipere, augeri & augmentari.

Derogatio Contrariorum.

§. 23. Non obstantibus quibusvis juris communis impedimentis, vel inhabilitatibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis & Provinciæ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis & litteris Apostolicis eidem Ordini, ejusque Abbati Generali, nec non dictæ Provinciæ, ejusque Superioribus, & Monachis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 24. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur si forent, exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 12. 23. Sept.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris, die 23. Septemb. 1603. Pontificatus nostri, Anno 12.

CIV.

Definitio habitus Fratrum Prædicatorum Ordinis S. Dominici, & Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini.

De materia Fratrum Prædicatorum notavi suprà in Constitut. 2. Honorii III. Religio an. lib. 1. fol. 64. Tom. 1. Et de materia istorum Eremitarum notavi itidem suprà in Constitut. 6. Alexand. IV. Licet. lib. 1. fol. 110. in dicto Tomo 1.

Edita An. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

EX injuncto nobis Pastoralis muneris debito, Religiosorum hominum, qui contemptis illecebris sæculi divinis se obsequiis manciparunt, quieti, & tranquillitati præcipua quadam, & singulari sollicitudine providere tenemur, ut iis omnibus sublatis, quæ illorum in via Domini progressum retardare possunt, majori alacritate divinis laudibus persolvendis, & Christi fidelium saluti promovendæ incumbant.

Alexander IV. definivit cont. overstam habitus inter hos Ordines.

§. 1. Aliàs siquidem cùm inter dilectos filios Fratres Ordinis Prædicatorum S. Dominici, & Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini de habitus albi delatione, quo ita consimiles viderentur, ut si absque veste Superiori nigra incedant vix alter ab altero discerni queat, controversiæ non sine ipsorum Fratrum perturbatione, & laicorum offensione sæpius ortæ fuissent, nonnullæ Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, præsertim verò fœl. record. Alexandri Papæ Quarti constitutiones super ea reprodierunt.

Sed denuò orta est controversia.

§. 2. Et nuper eadem pene controversia in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum insurgente, ac Fratribus S. Dominici, de præjudicio ab Ordine S. Augustini ipsum habitum, etiam extra Claustra deferente sibi illato, conquerentibus.

Hic Pontif. d. definitionem Alexand. IV. comprobasse videtur, & modo eam iterato cognoscere voluit.

§. 3. Nos ejusdem Alexandri, & aliorum Romanorum Pontificum privilegia desuper concessa per litteras nostras sub datum Romæ apud S. Petrum, die 12. Martii 1597. servari mandamus, pro ut in illis continetur. Verùm quia secuta ipsarum litterarum promulgatione, dilectus filius noster Antonius tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Saulius Protector, & dilectus filius Magister Franciscus Pereira Assistens pro Ultramontanis Provinciis ejusdem Ordinis S. Augustini nobis nomine prædicti Ordinis S. Augustini exposuerunt, neque per nostrorum prædictorum prædecessorum constitutiones, neque per hujusmodi nostras litteras suis fratribus interdici amictum proprio instituto congruentem, & ab ineunte ferè Ordine gestari solitum, atque etiam ab eo, quo Fratres S. Dominici utuntur, si uterque Ordo intra suos limites consistat, valde dissimilem, ac exhibitis sui Ordinis constitutionibus & juribus nuper humiliter supplicarunt, ut huic tàm diutinæ quæstioni, & molestiæ auctoritate nostra Apostolica finem tandem imponere de benignitate Apostolica dignaremur. Propthereà nos jussimus utriusque Ordinis privilegia, constitutiones ac statuta per dilectos filios nostræ Visitationi, & Reformationi Apostolicæ Præfectos diligentiùs examinari, partiúmque ipsarum jura, & prætensiones audiri, ac maturiùs ponderari. Qui Reformatores auditis Magistro P. F. Ferdinando de Castro Procuratore Provinciæ Portugalliæ Ordinis Prædicatorum, ac supradicto Francisco, visisque Constitutionibus, aliisque juribus utrinque deductis nobis retulerunt, comperiisse, vestes albas, tamquàm interiores per amborum Ordinum Fratres, ex propriis institutis deferri posse, neque ullam inde oriri confusionem, si Superiorem illam nigram, qua inter se optimè distinguuntur, singuli juxta proprias institutiones gestarent.

Eamque determinat & decidit.

§. 4. Nos controversiæ hujusmodi perpetuum silentium imponere, & utriusque Ordinis prædictorum, ex quibus in Ecclesia Dei uberes in dies fructus prodire solent, quieti prospicere volentes, Motu proprio, non ad dictorum fratrum, aut aliorum instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie statuimus & ordinamus, ut perpetuis futuris temporibus dicti Fratres Prædicatores sancti Dominici cum cappa nigra fratres verò Eremitæ S. Augustini cum tunica etiam nigra ad instar propriarum Constitutionum, non solùm in dictis Regnis, sed ubique locorum, tàm si in propriis Conventibus, & Ecclesiis eos actus exerceant, in quibus habitum nigrum Constitutiones jubent adhiberi, præcipuè vero in Ecclesia, dum Confessiones audiunt, Conciones, seu Lectiones ad Populum habent, quàm extra Claustra in quibuscumque actionibus & functionibus, etiam in itinere, & ad Prædia licet Urbibus, Oppidis, aut Monasteriis viciniora, animi gratia accedentes, semper incedere debeant, & teneantur. Ac propterea in virtute sanctæ obedientiæ sub indignationis nostræ pœna eisdem utriusque Ordinis Fratribus districtiùs inhibemus, ne absque habitu nigro utrique Ordini constituto, ac propriæ professionis potestativo, etiam dum in Conventibus, & Ecclesiis supradictas actiones exercent, neque extra claustra, præterquàm in Ædibus, & Viridariis Prædiorum suorum, ullo umquam tempore, aut quovis prætextu patenter deambulare, & ulteriùs dictorum Ordinum Superioribus, & fratribus universis & singulis sub excommunicationis latæ sententiæ pœna eo ipso incurrenda mandamus, ne deinceps in perpetuum, super hoc litem, aut molestiam aliquam Superiores nimirum, & Fratres Ordinis Prædicatorum Superioribus, & Fratribus Ordinis Eremitarum, nec vicissim Superiores, & Fratres Ordinis Eremitarum ipsis Superioribus, & Fratribus Ordinis Prædicatorum hujusmodi inferre audeant, seu præsumant.

Omnem litem extinguit.

§. 5. Nos enim quamcumque litem super hoc motam ad nos harum serie avocamus, illámque pœnitus extinguimus, ac utrique parti per hanc nostram Constitutionem perpetuum silentium imponimus, ac impositum esse volumus, & declaramus.

Clauf. præf. apponit.

§. 6. Ac præsentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, ex eo quòd dicti Fratres ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam revocari. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Deputatio Executorum.

§. 7. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum per se, vel per alium seu alios, præsentes litteras, & in eis contentam quæcumque ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum, seu alicujus eorum

fuerint

fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra omnia, & singula præmissa inviolabiliter observari. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac utriusque Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum eisdem Ordinibus, aut cuicumque illorum concessis, confirmatis, & approbatis, cæterísque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 9. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 12. die 2. Octob.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die 2. Octobris, 1603. Pontificatus nostri Anno duodecimo.

CV.

Translatio oneris Missarum ex piorum dispositionibus in Monasteriis sub regimine Fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia existentium, celebrandarum ad loca eorumdem Fratrum.

Multa de toto Ordine Francisco notata sunt, ad Constitut. 5. Honorii III. Solet. suprà fol. 66. lib. 1. in Tomo 1.

Edita An. D. 1603.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

EX debito Pastoralis officii, cui disponente Domino, meritis licet imparibus, præsidemus, ad ea libenter intendimus, quæ ad Regularium personarum statum & quietem, ac spiritualem consolationem pertinere dignoscimus.

Causæ hujus Constitut.

§. 1. Sanè sicut accepimus, cùm in totius Italiæ, cæterísque Cismontanis Regionibus, & præsertim in Gallia Cisalpina, plurima sanctimonialium Monasteria sub cura, regimine, & correctione dilectorum filiorum Fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum reperiantur, quibus quamplurima Missarum onera ex diversis piorum dispositionibus, & legatis incumbunt, quæ cùm per Fratres ejusdem Ordinis in Ecclesiis Monialium celebrari soleant, hinc fit, ut non solùm Ecclesiæ Fratrum debito servitio destitutæ sæpiùs remaneant, sed Fratres ipsi exinde per Civitates cùm sæcularium scandalo vagandi, necnon cùm eisdem Sanctimonialibus magis frequenter, & crebriùs quàm deceat, conversandi occasionem sumant.

Translatio oneris Missarum à locis Monialium ad loca Fratrum.

§. 2. Quibus omnibus, quantum cum Domino possumus, occurrere volentes, ex venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Congregationis Episcoporum, & Regularium voto, onera hujusmodi Missarum ab Ecclesiis singulis Monialium in Ecclesiis Fratrum ejusdem Ordinis, in locis eisdem respectivè existentibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium transferimus.

Taxatio eleemosynæ Fratribus dandæ.

§. 3. Volumus tamen, ut remaneant ipsis Monasteriis Monialium omnes annuæ perpetuæ seu temporales præstationes, legata, redditus ac bona quæcumque, pro dictis oneribus data, seu relicta, aut in posterùm relinquenda, ita ut Moniales non teneantur ullo umquam tempore solvere fratribus, nec ipsi fratres recipere possint pro celebratione Missarum, nisi id quod dari solet pro regionis, & cujusque loci more & consuetudine, pro eleemosyna unius vel plurium respectivè Missarum.

Et Missarum quæ pro servitio Monialium a Fratribus celebrari debent.

§. 4. Volumúsque etiam, ut pro Monialium servitio in Monasteriis, in quibus numerum octuaginta excedunt, Missæ duæ in diebus feriatis, tres verò in diebus Dominicis & festivis, & in Monasteriis, in quibus minor quinquaginta Monialium numerus existat, Missa una in diebus feriatis, duæ verò Dominicis & festivis, per fratres ejusdem Ordinis celebrari debeant, reliquas verò Missas ex dispositionibus & legatis prædictis, Monialibus quomodolibet incumbentes, in Ecclesiis Fratrum in futurum, perpetuis futuris temporibus, assignata, & tradita ut suprà, ipsis fratribus debita eleemosyna, per eosdem celebrari volumus, non obstantibus testatorum legantium, aut aliàs disponentium voluntatibus, quas ad hunc effectum specialiter commutamus.

Prohibitio, quòd Fratres pro celebrandis dd. Missis de licentia Superiorum ad Monasteria Monialium & non alia de causa accedant.

§. 5. Præcipientes nihilominùs eisdem fratribus, sub privationis vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis pœna, ne ad Monasteria Monialium, præterquàm ad celebrandas Missas prædictas de Superiorum licentia, & in diebus festivitatum Monasteriorum hujusmodi, vel tempore receptionis, & professionis Novitiarum, sive obitus alicujus Monialis pro funere, & officio, ut moris est, peragendo, ullo modo, & sub quovis prætextu vel colore accedere audeant, sive præsumant. Prohibentésque Ministro Generali, & aliis eorum Superioribus, ne hujusmodi licentias concedere possint, nisi ad effectum prædictum, & in cæteris firmo remanente Decreto Congregationis S. R. E. Cardinalium super negotiis Regularium præpositæ, quo prohibetur, ne regulares accedant ad Monasteria Monialium sine speciali licentia ejusdem Congregationis, & eisdem etiam Superioribus mandantes, ne ad Missas celebrandas, & alia prædicta adimplenda, nisi Fratres provectæ ætatis, & probatæ vitæ mittant.

Moniales pro d. translatione non molestentur.

§. 6. Decernentes, Monasteria Monialium prædicta occasione translationis hujusmodi Missarum per locorum Ordinarios, aut alios quoscumque molestari, vel perturbari nullatenus posse.

Clausulæ præservativæ.

§. 7. Præsentésque litteras, & in eis contenta quæcumque ullo umquam tempore subreptionis, vel obreptionis vitio, seu quovis alio defectu notari posse, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§. 8. Quocircà dilectis filiis, Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac locorum Ordinariis per præsentes districtè præcipimus, & mandamus, ut ipsi vel alter eorum, per se vel alium, seu alios, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum fratrum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem fratres præmissorum omnium, & singulorum effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & determinationibus Apostolicis, & quorumvis Monasteriorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis,

& consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, eisdem Monasteriis, & illorum Ordinibus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 12. die 8. Nov. Datum Romæ apud St. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 8. Novembris, 1603. Pontificatus nostri Anno 12.

CVI.

De forma observanda à Fratribus Minoribus Ordinis St. Francisci, strictioris Observantiæ super receptione Novitiorum.

Ad hoc videnda est etiam Constitut. 71. Sixti V. Cùm de suprà, in Tomo 2. lib. 2. Et cætera de his Fratribus dixi suprà in Constitut. 35. Clementis VII. In suprema. lib. 1. Tom. 1.

Edita A. D. 1603. Forma recipiendi Novitios.

SAnctissimus D. N. D. Clemens Papa Octavus Supplicationi Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum de Observantia St. Francisci inclinatus, bonum propositum cujusque ad ipsam Reformatorum Religionem transire, in eáque Altissimo famulari cupientis, fovere volens, custodi ejusdem Ordinis cum unanimi duorum Guardianorum, & dictorum Discretorum cujuscumque custodiæ voto, plenam potestatem facit recipiendi, & admittendi ad habitum sui instituti Novitios quovis tempore, etiam extra Capitulum. Non obstantibus decretis generalibus Sanctitatis Suæ eo de genere editis, & aliis Constitut. ordinat. Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Eorúmque examinis.

§. 1. Ita tamen ut prius examinentur diligenter per ipsos Custodem, Guardianos, & Discretos recipiendorum, & admittendorum qualitates, juxta Ordinis Regulam, decreta, & constitutiones Apostolicas.

Ac relationis de super faciendæ à Custodibus.

§. 2. Et Custos sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ teneatur in proximo tunc futuro Capitulo Custodiali, vel ejus loco, Congregatione etiam Custodiali, singulis annis habenda, referre quod acceperit Novitios, ac illorum qualitates, & in quibus Monasteriis recepti commorentur, approbationem, & confirmationem receptionis, & admissionis ante professionis emissionem obtinere, aliàs supradicta omnia ex nunc prout ex tunc irrita esse voluit, & hujus decreti auctoritate declaravit.

Dat. P. Ann. 12. die 23. Novembr. Datum Romæ die Dominico, 23. Novemb. 1603.

CVII.

Declaratio, quòd Monachi Congregationis B. MARIÆ Fuliensis, S. Bernardi Cistercienfis Ordinis, ad aliam Religionem transeuntes, ad eamdem nequaquam, absque Sedis Apostolicæ licentia recipiantur.

Institutionem hujus Congregationis vide suprà in Const. 32. Sixti V. Religiosos. lib. 2. Ubi alia indicavi. in Tomo 2.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium.

PRo nostro Pastorali munere, ad ea libenter intendimus, per quæ Religiosorum quieti opportunè consulitur.

Causæ hujus prohibitionis.

§. 1. Sanè cùm, sicut accepimus, nonnulli ex Monachis olim in Congregatione Fuliensi Ordinis St. Bernardi professi, qui ex illa ad alias Religiones, etiam de Superiorum licentia transierunt, iterum in eamdem Congregationem Fuliensem reverti procurent, qui si iterum reciperentur, ex eo quod extra illam diversa Regularia instituta, & diversam vivendi formam servarunt, seu etiam ex eo, quod licentius quàm Religiosos dictæ Congregationis decet, vitam duxerunt, ipsius Congregationis quietem facilè, sicuti in aliis expertum est, perturbare possent.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Nos huic malo, quantum cum Domino possumus, occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia ac mera deliberatione, harum serie statuimus, & ordinamus, eos Religiosos in dicta Congregatione hactenùs, aut in posterùm professos, qui ex quacumque causa, etiam de Superiorum licentia, ex eadem Congregatione ad aliam quamcumque Religionem hactenùs transiverunt, vel in posterùm transiverint, in eamdem Congregationem per quoscumque illius Superiores, aut etiam per Capitulum generale iterum recipi, & admitti nullatenùs posse, nisi expressam nostram, & Apostolicæ Sedis specialémque facultatem ad eorum Matrem redeundi habuerint. irritúmque decernimus & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Generalis, & sigillo ejusdem Congregationis, aut alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur.

Datum Romæ apud St. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 17. Martii, 1604. Pontificatus nostri Anno 13. D. P. An. 13. die 17. Mart.

CVIII.

Missalis Romani, à Pio V. editi, iterata restitutio, & approbatio.

Hæc Pii V. Constitut. est 106. Quo primum, suprà Tom. 2. lib. 2.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Una & eadem observantia esse debet, celebrandi Missas.

CUm Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quo nos Christus Dominus Sacri sui Corporis participes efficit, atque apud nos, usque ad consummationem sæculi, permanere decrevit, maximum sit omnium Sacramentorum, illúdque in Sacra Missa conficiatur, ac pro peccatis totius Populi Deo Patri offeratur, sane omninò conveniens est, ut qui omnes unum sumus in uno corpore, quod est Ecclesia, & de uno Corpore Christi participamus, una & eadem celebrandi ratione, uniúsque officii, & ritus observatione in hoc ineffabili, & tremendo Sacrificio utamur.

Pius ideò V. sacrum Missale reformavit ut suprà in ejus Bulla cit. in rubr.

§. 1. Quòd cum Romani Pontifices prædecessores nostri semper optarint, atque in hoc diu multúmque desudarint, tùm inprimis fœl. record. Pius Papa V. Missale Romanum ex decretò sacri Concilii Tridentini, ad veterem & emendatiorem normam restitui, Romæque imprimi curavit.

Sed variis de causis perperam in multis immutatum fuit.

§. 2. Qui etsi multis propositis pœnis severissimè caverit, ne quid illi vel adderetur, vel ulla ratione demeretur, tamen progressu temporis, sive typographorum, sive aliorum temeritas, & audacia effecit, ut multi in ea quæ his proximis annis excussa sunt Missalia, errores irrepserint, quibus vetustissima illa sacrorum Bibliorum versio, quæ etiam ante St. Hieronymi tempora, celebris habita est in Ecclesia, & ex qua omnes ferè Missarum introitus, & quæ dicuntur gradualia, & offertoria accepta sunt, omninò sublata est, Epistolarum & Evangeliorum textus, qui hucusque in

Missæ

Missæ solemniis perlectus est, multis in locis perturbatus, ipsis Evangeliis diversa, & prorsus insolita, præfixa initia, plurima denique passim pro arbitrio immutata sint, cujus rei prætextus fuisse videtur, ut omnia ad præscriptum sacrorum Bibliorum vulgatæ editionis revocarentur, quasi id alicui propria auctoritate atque Apostolica Sede inconsulta, facere licitum sit.

Illud itaque Pontif. iste suæ integritati restituit, & iterato suppleri & emendari curavit.

§. 3. Quòd nos animadvertentes, pro nostra pastorali sollicitudine, qua omnibus in rebus, & præcipuè in sacris Ecclesiæ ritibus, optimam eámque veterem normam studemus tueri & conservare, primum prædicta Missalia impressa sic depravata prohiberi, & abrogari, eorúmque usum in celebratione Missarum interdici jussimus, nisi ad præscriptum exemplaris sub ipso Pio V. editi integrè in omnibus emendarentur; deinde mandavimus nonnullis venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, in sacris litteris versatis, & Ecclesiasticæ antiquitatis peritis, ut curam, Missale ad pristinam, & quàm maximè emendatam formam restituendi susciperent, qui pro sua erga nos fide, & in Romanam Ecclesiam pietate & studio, adhibitis etiam aliis rerum Ecclesiasticarum peritis, & eruditis viris, & veteribus Missalibus, aliísque prætereà libris, qui ad eam rem opportuni videbantur, accuratè perquisitis, & diligenter inspectis, Missale Romanum suæ integritati restituere, ac ipsius Pii V. & eorum qui ab eo delecti fuerant, laborem & diligentiam confirmare & comprobare curarunt. Verùm in eo munere peragendo factum est, ut nonnulla, ex diligenti librorum antiquorum collatione, in meliorem formam redacta, & in regulis & rubricis aliqua uberiùs & clariùs expressa sint, quæ tamen ex illorum principiis & fundamentis quasi deducta, illorum sensum imitari potiùs & supplere, quàm aliquid novi afferre videantur.

Observarìque præcipit.

§. 4. Missale itaque, quod idem Pius V. ediderat, sic recognitum in nostra Typographia Vaticana, quàm emandatissimè imprimi, & ad communem utilitatem publicari jussimus.

Imprimìque sine licentia Inquisitorum, vel Ordinariorum, interdicit.

§. 5. Ut autem illius usus, in omnibus Christiani Orbis partibus perpetuis futuris temporibus conservetur, ipsum Missale in Alma Urbe nostra in eadem Typographia tantùm & non alibi, imprimi posse decernimus. Extra Urbem verò juxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, & non aliter, hac lege imprimi posse permittimus, ut nimirùm Typographis quibuscumque illud imprimere volentibus id facere liceat, requisita tamen priùs & in scriptis obtenta, dilectorum filiorum Inquisitorum hæreticæ pravitatis, in iis locis, in quibus fuerint, ubi verò non fuerint, Ordinariorum locorum, licentia. Alioquin si absque hujusmodi licentia, dictum Missale quacumque forma, de cætero ipsi imprimere, aut Bibliopolæ vendere præsumpserint, Typographi & Bibliopolæ extra Statum nostrum Ecclesiasticum existentes, excommunicationis latæ sententiæ, à qua nisi à Romano Pontifice, præterquàm in mortis Articulo constituti, absolvi nequeant, in Alma verò Urbe, ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera ac amissionis librorum & typorum omnium Cameræ prædictæ applicandorum pœnas, absque alia declaratione irremissibiliter incurrant eo ipso.

Aliorum usum prohibet.

§. 6. Et nihilominùs eorumdem Missalium per eos de cætero absque hujusmodi licentia imprimendorum aut vendendorum usum ubique locorum & gentium, sub eisdem pœnis perpetuò interdicimus & prohibemus.

Licentiarum prædictarum formam præscribit.

§. 7. Ipsi autem Inquisitores seu Ordinarii locorum, antequàm hujusmodi licentiam concedant, Missalia ab ipsis Typographis imprimenda, & postquàm impressa fuerint, cum hoc Missali, auctoritate nostra recognito & nunc impresso, diligentissimè conferant, nec in illis aliquid addi vel detrahi permittant, nec in præmissis prætextu incuriæ Typographorum, aut non factæ per correctores vel alios ab ipsis forsan deputandos diligentiæ, se aliquo modo excusare, quódque in infrà scriptas pœnas non incurrerint allegare valeant, & in ipsa licentia originali de collatione facta, & quòd omninò concordent, manu propria attestentur, cujus licentiæ copia initio vel in calce, cujúsque Missalis semper imprimatur. Quòd si secùs fecerint, Inquisitores videlicèt, privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterùm obtinenda, Antistites autem & Ordinarii locorum, suspensionis à divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ, eorum verò Vicarii privationis similiter officiorum & beneficiorum suorum & inhabilitatis ad illa, & alia in posterùm obtinenda, ac prætereà excommunicationis, absque alia declaratione, ut præfertur, pœnas incurrant eo ipso.

Permissio Missalium jam impressorum &c.

§. 8. Cæterùm, pauperum Ecclesiarum, Clericorum & personarum Ecclesiasticarum ac Typographorum & Bibliopolarum quorumcunque indemnitatis, ex benignitate Apostolica rationem habentes, eisdem Missalia hactenùs impressa penès se habentibus, (iis duntaxat exceptis, quæ auctoritate nostra, ut suprà dictum est, interdicta & abrogata fuerunt) ut ea retinere, & illis uti, eáque vendere respectivè possint, similiter permittimus & indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus licentiis, indultis & privilegiis quibuscunque Typographis hactenùs per nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros Missale prædictum Pii V. imprimendi concessis, quæ per præsentes expressè revocamus & revocata esse volumus, necnon constitutionibus & ordinationibus Apostolicis generalibus vel specialibus in contrarium præmissorum quomodocunque concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica & expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscunque.

Fides transumptorum.

§. 10. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 13. die 7. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die septima Julii, 1604. Pontificatus nostri Anno 13.

CIX.

Fratribus Ordinis Cruciferorum, ambitus dignitatum & officiorum ejus interdicitur.

De his Fratribus notavi suprà in constitutione 1. Urbani III. Cùm Antecessor, fol. 47. lib. 1. Tom. I.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1604.

Prooemium.

QUoniam nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus à Deo tanquàm Aaron, & à regularis vitæ instituto valdè alienum est, ut religiosi viri, quos honorum & dignitatum gradus, sanctitate vitæ ac aliis religiosis virtutibus potiùs promereri, quàm appetere, eósque gradus, cùm ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptósque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis ad eos aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei pernicies adferri solet. Nos, qui pro muneris nostri debito, in hoc potissimùm laborare non desistimus, ut Ecclesiastica regularísque disciplina pri-

ſtino candori reſtituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum cenſuimus.

Cauſa hujus prohibitionis.

§. 1. Cùm itaque, ſicut accepimus, quidam in Ordine Congregationis Cruciferorum, profeſſionis & regulæ, quam profeſſi ſunt, penitùs immemores, nimiáque dignitatum & officiorum Eccleſiaſticorum in dicta Congregatione conſequendorum ambitione ducti, pro iis conſequendis, Eccleſiaſticorum & ſæcularium Principum ſtudia requirant, & à Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, aliiſque Prælatis commendatitias literas, alióſque favores & gratias propterea exſpectant, quibus adjuti, quos ipſi ex ſe promeruiſſe minimè confidunt, gradus & dignitates in eadem Congregatione conſequi valeant, ſicque ejuſdem Congregationis quietem non ſine animarum ſuarum periculo perturbant.

Favores extrà religionem non requirendi.

§. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine & Congregatione, cujus proſperum regimen & incrementum ad Eccleſiæ ſanctæ utilitatem ſinceris exoptamus affectibus, pro noſtra paſtorali ſolicitudine propellere ſummoperè cupientes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eos omnes, & ſingulos fratres dicti Ordinis & Congregationis cujuſcumque ſtatus, gradûs, conditionis, præminentiæ, qualitatis & dignitatis exiſtentes, qui de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis & Congregationis aſſequenda intenti, ad Principum & Prælatorum, ac aliarum quarumcunque perſonarum tàm ſæcularium quàm Eccleſiaſticarum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatûs honore, ac quacunque ſæculari dignitate & excellentia, etiam Imperiali, Regali & Ducali fulgentium, favores recurrerint.

Pœna eorum, qui favoribus uſi ſunt etiam non requiſitis.

§. 3. Vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis directè vel indirectè, palàm vel occultè ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, & alia officia prædicta obtinenda aſpiraverint, vel aliis minùs legitimis & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiverint, aut etiam ſponte oblatis, & minimè conquiſitis uſi fuerint, illorúmque complices & fautores ad quaſcunque Prælaturas, dignitates & officia, gradúſque, honores, adminiſtrationes & munera in ipſa Congregatione obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, adminiſtrationibus, functionibus & officiis hujuſmodi eo ipſo privamus, ac privatos voce tàm activa, quàm paſſiva carere decernimus & declaramus.

Pœna eorum, qui pro favoribus aliquos ad dignitates & officia admittunt.

§. 4. Atque in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, omnibus dicti Ordinis & Congregationis, etiam Priori Generali, præſentibus & futuris, præcipimus, diſtrictéque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis vel favoribus adducti, vel aliàs ad inſtantiam ſeu requiſitionem vel contemplationem Principum vel Prælatorum, aut aliorum quorumcunque, tàm ſæcularium quàm Eccleſiaſticorum, extrà dictum gremium exiſtentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cujuſvis generis, Prælaturas, gradus, honores, dignitates, adminiſtrationes, functiones, & officia prædictæ Congregationis promovere, vel pœnas aliquas remittere audeant vel præſumant.

Electio & ex favoribus invalida.

§. 5. Decernentes electiones & promotiones ad Monaſteria, ſeu Prioratus, vel officia dicti Ordinis & Congregationis contra præſentium diſpoſitionem, quod abſit, quandocunque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorſùs invalidáſque fore & eſſe, nulliſque viribus ſubſiſtere: Ac omnes & ſingulos in præmiſſis delinquentes nulla alia monitione præcedente, & abſque proceſſu deſuper habendo, ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere, & ad illos ſententias & pœnas præmiſſas damnabiliter incurriſſe legitimè probandum, & omninò convincendum, ſolas præmiſſarum perſonarum inſtantias, preces & favores etiam oretenùs porrectas, plenam, indubiam & ſufficientem in judicio & extrà fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Clauſula ſublata, &c.

§. 6. Et ita per quoſcunque Judices & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Sacræ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum quoque & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula contrariorum abrogatoria.

§. 7. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis ac in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus & ordinationibus, ac Ordinis & Congregationis hujuſmodi juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, aliiſque contrariis quibuſcunque: Aut ſi prædictis Fratribus, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Juſſio hanc Bullam publicandi in Capitulo, ejúſque tranſumptis credendi.

§. 8. Ut autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis Congregationis Fratres faciliùs deveniat, Volumus illas in Generali Capitulo dictæ Congregationis publicè legi, illáſque in dicto Capitulo lectas ſic arctare, ac ſi legitimè unicuique intimatæ fuiſſent, illarúmque exemplis etiam impreſſis manu Scribæ dicti Capituli vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Prioris Generalis ipſius Congregationis vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eandem prorſùs fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi eædem exhiberentur.

D. P. A. 13. die 23. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſima tertia Julii, 1604. Pontificatus noſtri Anno decimotertio.

CX.

Quòd Fratres Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo non ad Tribunalia ſæcularia, ſed ad Priorem generalem, vel Protectorem Ordinis, aut ad ſummum Pontificem recurrere poſſint.

Multa de hoc Ordine notavi ſuprà in Conſtitut. 8. Honorii III. Ut vivendi. lib. 1. ibi videas in T. m. I. fol. 70.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUoniam Noſtro Paſtorali potiſſimùm incumbit Officio, ut ea, quæ per Regulares perſonas contra eorum regularia inſtituta temerè attentantur, quantùm nobis ex Alto conceditur, opportunis remediis compeſcamus & amoveamus.

Cauſa hujus prohibitionis.

§. 1. Proindè, quia nuper à dilecto filio Magiſtro Henrico Silvio Henrico, Priore Generali Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo, non ſine animi noſtri moleſtia referente accepimus, quòd nonnullæ dicti Ordinis etiam utriuſque Sexûs Regulares perſonæ, Dei timore poſtpoſito, & ſuæ profeſſionis immemores, ut in eorum malefactis & inobedientia ſe diutiùs confoveant, ab iis, quæ per Prælatos ejuſdem Ordinis & Priores Provinciales,

& alios Superiores ab ipso Priore Generali pro tempore deputatos, acta sunt & decreta, ad Tribunalia sæcularia appellare, & ad ea temerè confugere consueverunt, in non modicam jurisdictionis ipsorum Superiorum læsionem, & regularis instituti alterationem ac scandalum plurimorum.

Prohibitio de qua in rubricâ:

§. 2. Non præmissis obviare volentes, universis & singulis dicti Ordinis utriusque Sexûs Regularibus personis, cujuscunque dignitatis, statûs, gradûs & conditionis existentibus, Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus & mandamus, eisque sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, à qua non nisi à nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquàm in mortis articulo absolvi possint, necnon privationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque dicti Ordinis officia exercenda, ac vocis tàm activæ, quàm passivæ, eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis, districtiùs inhibemus, ne ad ipsa Tribunalia sæcularia quovis prætextu, aut quæsito colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquo modo adire audeant, vel præsumant. Sed si se à Prælatis gravari prætendant, ad Priorem Generalem ipsius Ordinis, seu illius Protectorem, aut Viceprotectorem in Romana Curia, vel ad nos sive Romanum Pontificem, pro tempore existentem, supremum in Ecclesia Dei Judicem, sicut antiquitùs semper facere consueverunt, recursum habeant, unde illis brevi manu justitia administrabitur.

Contraventium pœna.

§. 3. Volentes, & ita declarantes, quòd nedum dicti Ordinis regulares personæ contrafacientes, verùm etiam eorum quomodolibet directè, vel indirectè fautores & consultores, easdem pœnas eo ipso omninò incurrant. Decernentes irritum & inane, quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio Contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscúmque.

Transumtorum fides.

§. 5. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 13. die 20. Sept.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 20. Septembris, 1604. Pontificatûs nostri Anno 13.

CXI.

Ne quis in Italia habitum externum, similem ei quem gestant Fratres Reformati, seu Discalceati Ordinis Eremitarum S. Augustini, deferat. Et nemo ex ipsis ad alium Ordinem quàm Carthusianorum transeat.

De toto Ordin. Eremitarum notavi suprà in Tomo 1. in const. 6. Alexandri IV. Licet. fol. 110. lib. 1. Et Novitiis Reformatis recipiendis, vide suprà in const. 63. Decet. in hoc Tomo 3.

Edita An. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii ratio postulat, ut religiosorum, maximè strictioris observantiæ quieti, profectui, bonoque nomini indefessè consulamus.

Causa hujus prohibitionis.

§. 1. Cùm igitur sicut accepimus, habitu quo dilecti filii Religiosi Congregationis S. Augustini Reformatorum, seu Discalceatorum nuncupati utuntur, plures extrà eam induti, confusionem, & alicui etiam scandalum in præjudicium prædictæ Congregationis generent.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Nos ut hæc & alia inconvenientia omninò evitentur, opportunè providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, districtè præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna ipso facto incurrenda, ne quis in Italia habitum externum tàm in materia, quàm in forma similem (ita ut ex prædictis discalceatis existimari possit) gestare præsumat, nisi prædictæ Congregationis membrum actualiter existat, aut à Congregatione Galliæ, aut Hispaniæ pro negotiis gerendis huc adveniat.

Pœna contravenientis dictæ prohibitioni.

§. 3. Quòd si qui scienter vel ignoranter secùs fecerit, illum à quolibet prædictæ Congregationis Religioso habitu, & sandaliis privari posse decernimus ac illos Congregationis prædictæ usui ex nunc appropriamus.

Executorum bullæ deputatio.

§. 4. Quocircà venerabilibus fratribus Archiepiscopis, Episcopis & aliis locorum Ordinariis, eorúmque Vicariis in spiritualibus generalibus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs quilibet eorum, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Religiosorum dictæ Congregationis, aut cujuslibet eorum fuerit requisitus, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicans, ac prædictis Religiosis, dictæ Congregationis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra illas in ejus quisque Civitate, & Diœcesi inviolatè observari. Contradictores quoscumque per censuras, & pœnas prædictas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis,

Prohibitio transeundi ad alium Ordinem quàm Carthusianorum.

§. 5. Prætereà sub eisdem censuris, & pœnis præcipimus, quod nullus prædictæ Congregationis professus in aliqua alia Provincia aut Congregatione Ordinis S. Augustini, aut cujusvis alterius religionis, præterquàm Carthusianorum, absque nostra, & Sedis Apostolicæ, aut Superintendentis licentia recipiatur, & si receptus fuerit, statim prædictæ Congregationi restituatur.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides transumptorum.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 13 die 25. Sept.

Datum Tusculi sub annulo Piscatoris, die 25. Septembris, 1604. Pontificatûs nostri Anno 13.

Approbatio Statutorum, editorum ab Ordine Fratrum B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, ad reformationem ipsius Ordinis.

Hujus Ordinis Institutionem habes suprà in Tom. 1. in constit. 9. Greg. IX. Devotionis. fol. 78. lib. 1. ubi plenè notavi.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

DEcet Romanum Pontificem, ea quæ pro Religiosorum quorumlibet statu prosperè dirigendo providè statuta, & ordinata sunt, ut inviolatè observentur, Apostolicæ firmitatis robore communire, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

Provinciarum partitio, & novarum ere-

§. 1. Expositum siquidem nobis nuper fuit pro parte dilecti filii Bernardi de Vargas Procuratoris Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptio-

ctio facta fuit in Capitulo generali.

nis Captivorum, nomine etiam dilecti Filii Alphonsi de Monroy, Magistri Generalis dicti Ordinis & infrascriptarum Provinciarum, quòd in Capitulo Provinciali dicti Ordinis in Oppido del Olivar Cæsaraguft. Diœcesis die 10 Junii Anno 1603. celebrato, vigore nostrarum literarum in forma Brevis sub datum die 4. Martii ejusdem anni expeditarum, Provincia Aragoniæ dicti Ordinis de consensu vocalium in tres partes divisa fuit. Ex quatuor verò Regnis Hispaniæ, videlicet Aragoniæ, Valentiæ, Navarræ, ac Principatus Cathaloniæ, duæ Provinciæ factæ fuerunt, altera Provincia Valentiæ, cui subjecta fuerunt Monasteria ejusdem Regni, necnon Monasteria Tortosæ, Tarraconæ, Teruel, Sarion, Majoricæ, & Oram cum suis attinentiis, & jurisdictionibus, altera Provincia Aragoniæ cui subjacerent Monasteria ejusdem Regni, & Navarræ, & Principatus Cathaloniæ.

Statutáque ibidem firmata pro illarum salubri directione & Gubernio.

§. 2. Et ulteriùs pro salubri ejusdem Ordinis, & dictarum Provinciarum, ac etiam Provinciæ Italiæ, cujus tertia Provincia fieri debebat, quod quamprimùm executioni demandabitur, directione ac prospero regimine, nonnulla statuta, Constitutiones, & ordinationes per Religiosos dicti Ordinis perpetuò observanda, condita, & conditæ fuerunt tenoris sequentis, videlicet.

Quod in Missis oratio pro Papa & Sede Apost. & in orationibus particularibus commemoratio pro eodem fiat.

§. 3. Primò fuit præceptum in virtute sanctæ obedientiæ, quòd ultra communia, & particularia suffragia, & orationes præcepta à Constitutionibus Ordinis, deinceps pro fœlici statu Sanctissimi Domini Nostri Papæ cantetur, seu dicatur oratio pro Papa in Missis, tàm cantatis quàm planis pro fœlici Statu Sanctitatis Suæ, ac pro conservatione & augmento suæ sanctæ Sedis, quoties non contrariabitur Rubricis Missalis Romani, & in orationibus particularibus, & secretis omnes Religiosi eandem faciant commemorationem.

Choróque assistant Commendatores legitimè non impediti, Oratióque mentalis non omittatur.

§. 4. Quòd Commendatores tàm in celebratione Missarum, quàm in recitatione divini officii in Choro maximam adhibeant diligentiam, & punctualitatem, ut omnes legitimo impedimento non impediti assistant, & quòd nunquam omittatur oratio mentalis, & quòd in omnibus Monasteriis (si commodè fieri potest) Missa quotidiè cantetur.

Legata pia & suffragia impleantur.

§. 5. Fuit præceptum, quòd maxima adhibeatur diligentia, ut adimpleantur legata pia benefactorum, & suffragia pro Defunctis.

Fratres singuli pro Fratre decedente, Fratre suæ Provinciæ, celebrent Missas, & Monasteria illas cantent.

§. 6. Ac etiam quòd decedente aliquo Religioso, teneantur omnes Religiosi Sacerdotes suæ Provinciæ, sequenti die, postquàm habuerint notitiam obitus illius celebrare unam Missam planam, pro illius anima, & Monasteria singula singulas cantent Missas, nisi ratione diei debeat transferri, dummodò non omittatur.

Privilegia contra constitutiones Ordinis non concedantur, & concessa nulla sint.

§. 7. Fuit præceptum in virtutæ sanctæ obedientiæ, ac sub pœna excommunicationis majoris, quòd nullus Religiosus possit uti aliquo privilegio à quovis dicti Ordinis Superiore sibi concesso, nec in futurum concedi à quoquam possit contradicti Ordinis Constitutiones; quòd si concedatur ex nunc nullius roboris esse censeatur, ac eo utentes eisdem pœnis subjiciantur.

Licentia exeundi extrà Civitatem, & extrà Monasteria quando & quomodo danda.

§. 8. Fuit præceptum Commendatoribus, quòd non possent suis subditis dare licentiam exeundi extrà Civitatem ultrà quatuor dies, & non nisi ex rationabili, & honesta causa, & quàm rariùs possit; & quando ex aliqua necessitate, & urgenti causa concedenda esset licentia alicui non nisi à Provinciali concedatur, cujus conscientia fuit onerata, ne sine justa, & honesta causa hujusmodi licentias impartiatur; sed si casus advenerit ita præcisus, ut non possit de facili haberi recursus ad Provincialem, & in mora esset periculum, tunc Commendator Monasterii de Consilio onsiliariorum licentiam concedere possit, transmittendo Provinciali statim copiam informationis, & causæ, propter quam fuit motus cum ipsorum Consiliariorum Consilio ad eam concedendam. Circa verò licentias exeundi à Monasterio ad Civitatem, fuit onerata conscientia Prælatorum, ne de facili illas concedant, seu solum ex necessitate.

§. 9. Quòd nullus Prælatus sub pœna suspensionis sui officii per duos menses, permittat, ut aliquis Fratrum, tàm Conventualium, quàm non Conventualium, extrà Monasterium possit in Domibus sæcularium pernoctare, etiam quòd ejus essent consanguinei, aut parentes, nisi de licentia speciali Generalis Magistri, aut saltem Provincialis; excepto casu in quo ad infirmos in extremis laborantes vocarentur, & tunc non nisi associati remanere ibi possint.

Pernoctare in domibus secularium, quando permittendum sit.

§. 10. Quòd Prælati, sub pæna suspensionis suorum officiorum per sex menses, non possint nec valeant recipere aliquem ad habitum Religionis, nisi habeat requisitas à Constitutionibus qualitates & Conditiones, ac sub eisdem pœnis fuit præceptum, ne Commendatores, vel Novitiorum Magistri permittant, quòd aliquis Novitiorum exeat Novitiatum ad inserviendum Commendatori, vel alicui Fratri quacumque dignitate, aut officio insignito.

Novitii non recipiantur ad habitum, si qualitates requisitas non habent. Nec exeant Novitiatum pro alteri inserviendo.

§. 11. Quòd Novitii durante anno probationis, non possint ad scientias incumbere, sed solùm ediscere res essentiales, ac ceremonias Ordinis.

Et durante anno probationis, non scientiis, sed ediscendis essentialibus & ceremonialibus Ordinis incumbant.

§. 12. Quòd Novitii habeant separatum Dormitorium ab illo Professorum, ubi singuli singulos habeant lectos.

Dormitorium separatum habeat.

§. 13. Quòd Commendatores non possent exponere aliquem Fratrem ad ordines suscipiendos, nisi priùs sibi constiterit per diligens examen, quòd sit habilis & idoneus, quoad mores, vitam & sufficientiam, quòd examen Commendator cum voto Fratrum Conventualium facere debeat ac transmittere Provinciali, qui considerare debeat attentè, an omnes qualitates requisitæ concurrant, & tunc & non aliter licentiam concedere possit.

Fratres non exponantur ad Ordines, si non sint idonei.

§. 14. Si autem aliquis, quod Deus avertat, sine legitima Prælatorum licentia Ordines suscipere fuerit ausus, ultra pœnas Canonum, si talis; Frater clericus fuerit, ad triremes per triennium condemnetur, si verò conversus per sexennium; hanc autem pœnam Generalis Magister, Provinciales, vel eorum Vicesgerentes executioni non demandantes, sint suspensi à divinis in utroque foro.

Malè promoti, ad triremes condemnandi sunt.

§. 15. Quòd nullus Prælatus possit abesse à sua Commenda per aliquod spatium notabile temporis, nisi ex speciali licentia Provincialis, cujus conscientia fuit onerata, ne de facili hujusmodi licentias concedat, nisi ex causa urgenti & necessitate, & tunc non excedat terminum duorum mensium, quapropter fuit declaratum, quòd si Commendator ultra 60. dies abfuerit à sua Commenda, quamvis pro servitio Provinciæ, aut sui Conventus, ipso jure ejus Commenda vacet absque alia declaratione, & tunc Provincialis in ea novum Commendatorem præficiat, nisi ad Generalem Magistrum, juxta Constitutiones Ordinis hujusmodi provisio spectaret.

Prælatus non absit à Commenda, absque licentia.

§. 16 Quòd nemo ad Præsentaturam exponi posset, qui non legerit ultra tres annos Logicam ac Philosophiam duos alios annos Theologiæ scholasticæ assistendo conferentiis, & aliis actibus, sicut de Magistris dicetur, & qui saltem 33. ætatis suæ annum compleverit, quòd docere debeat per fidem Baptismi.

Qui ad Præsentaturam exponendi sint.

§. 17. Quòd nullus possit in Magistrum assumi, qui non legerit quotidie unam lectionem Theologiæ scholasticæ per spatium sex annorum postquàm fuerit confirmatus in præsentatura, & quòd de sero semper adfuerit conferentiis, aut præsidendo, aut replicando, & unoquoque anno præsederit alicui actui publico, seu publicis disputationibus, ita & taliter, quòd si fuerint tres Lectores, primus in principio anni, secundus in medio, & tertius

Ad Magisterium qui assumendi.

in fine præſideat, poſſint tamen dicti Lectores, ſi prædictorum aliquid omiſerunt, ſine licentia Commendatoris (cujus conſcientia oneratur, ne abſque cauſa cum eis diſpenſet) ſupplere in primo vel ſequentibus annis, nec propterea adſcribatur in numero Magiſtrorum, niſi 40. ætatis ſuæ annum compleverit, quòd per fidem Baptiſmi docere debeat, fuit declaratum, ſuprà dictas qualitates in Magiſtris & Præſentatis requiſitas, ſolùm extendi ad eos, qui poſt confirmationem harum Conſtitution. legere incipient.

Provinciales non privent vocales, ſed capiant informationes in Capitulo diſcutiendas.

§. 18. Quòd Provinciales antè celebrationem Capituli Provincialis per duos menſes, non poſſint Commendatores, nec alios vocales in dicto Capitulo Provinciali vocem habentes privare, ſed ſolùm de eorum delictis inquirere & facere informationem in ſcriptis; ad hoc, ut in dicto Capitulo examinentur, & rei caſtigentur.

Largitiones factæ pro redemptione ad alios uſus non applicentur.

§. 19. Quòd eleemoſynæ & bona pro Redemptione captivorum à fidelibus largita & largienda non poſſint ad alios uſus applicari, quàm ad redimendos captivos, neque ex pecuniis hujuſmodi poſſit emi equus aut mulus, niſi pro quærentibus & procurantibus dictam eleemoſynam, quæ animalia ad uſum Conventûs deſervire non debeant, niſi Conventus tertiam partem pretii illorum exburſaverit.

Veſtimenta profana, & contra Conſtitutiones non geſtentur.

§. 20. Quòd Fratres non poſſint geſtare ullo unquam tempore profana veſtimenta, & contrà dicti Ordinis Conſtitutiones, ſub pœna reclusionis duorum menſium pro una vice, & pro ſecunda & tertia ſex menſium, quorum duo ſint gravioris culpæ, quam pœnam Provinciales in ſuis Provinciis, & Commendatores in ſuis commendis executioni demandabunt ſine remiſſione.

Alienationes hæreditatum Monaſteriorum, abſque licentia Generalis fieri nequeant, itidémque cenſus impoſitiones.

§. 21. Fuit præceptum ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ, & privationis activæ & paſſivæ vocis per ſex annos, ac ſuſpenſionis exercitii Sanctorum Sacramentorum, quòd totum in foro exteriori obliget & liget, quòd nullus Superior Monaſterii poſſit alienare aut expendere legitimas, aut hæreditates Monaſteriorum ſine expreſſa licentia in ſcriptis Magiſtri Generalis, nec ſufficiat Provincialis; quod ſi ſecùs factum fuerit, Superior Conventûs delinquens ipſo facto ſit privatus, & ſubditi illius poſſint ab eo auferre obedientiam, & illam dare Vicario, vel antiquiori Monaſterii: Ac ſub eiſdem pœnis fuit præceptum, ne novi cenſus ſine licentia Generalis Magiſtri ſuper bonis Monaſterii fundarentur.

Expenſaſque faciendi, & computa ſolidandi forma, quæ ſit.

§. 22. Quòd nullus Commendator, ſub pœna obedientiæ & privationis officii, ac vocis activæ & paſſivæ per tres annos, poſſit ullo prætextu ſolus expendere, vel etiam recipere aliquid ad Monaſterium pertinens ſine præſentia vel ſcientia Depoſitariorum, quòd ſi Depoſitarii abeſſent, tunc teneatur vocare aliquem ex ſenioribus; & ſub eiſdem pœnis fuit præceptum, ne Commendator per ſeipſum ſolum faciat computum, nec etiam Procuratore aſſociatus, ſed hoc computum fiat publicè ad ſonum campanæ, ita ut poſſint omnes, quotquot voluerint, adeſſe, ſed neceſſariò aſſiſtere debeant Commendator, Depoſitarii, Sacriſta, Procurator & Expenditor, vel eorum major pars, qui ſub pœna excommunicationis majoris non permittere debent, quòd expenſæ confusè adnotentur, ſed diſtinctè ſcribantur, tàm res emptæ, quàm receptæ, exprimendo nomina perſonarum, à quibus ſuprà dictæ res emptæ vel receptæ fuerunt, & ſub eiſdem pœnis præcipitur Depoſitariis, ne in libris computorum apponant, vel apponi permittant, ſeu ſcribi aliquid, quod realiter & verè coram ipſis non fuerit enumeratum & conſignatum, & in capſa depoſiti repoſitum, & fuit onerata conſcientia Commendatoris, quòd conetur quotidiè facere computum horis & tempore magis opportunis & commodis.

Eleemoſynæ Miſſarum non expendantur, antequàm illæ celebratæ ſint. Et ad alium Conventum unitum transferantur abſque licentia Provincialis.

§. 23. Inſuper fuit præceptum ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ & privationis officii, quòd nullo modo poſſint Commendatores pecunias pro Miſſis celebrandis largitas è capſa communi depoſiti extrahere, niſi priùs ſibi conſtiterit, ſatisfactum fuiſſe obligationi, & Miſſas fuiſſe celebratas, nec poſſint dictæ Miſſarum eleemoſynæ de uno Conventu ad alium transferri ſine licentia expreſſa in ſcriptis Provincialis ad minus.

Expenſæ pro viſitationib. quæ Provinciali & ſocio ſubminiſtrandæ.

§. 24. Quòd Provinciali non detur ultrà quatuor julios, ſeu regales quotidiè pro ſuis ac ſocii expenſis commorando vel viſitando aliquod Monaſterium.

Frater diſcedens è Monaſterio libros tantum auſſerre poſſit.

§. 25. Fuit præceptum, quòd nullus Frater poſſit diſcedendo ab aliquo Monaſterio ſecum deferre, niſi ſolùm libros, quos habebit, imagines, & habitus ad ipſius uſum, reliqua verò, videlicèt ſedilia, lectum, ſcabella & alia hujuſmodi relinquere debet ad uſum Conventus, à quo diſceſſerit, ſi autem ad idem Monaſterium redire contigerit, poterit tunc Commendator eidem fratri magis ſuprà dicta, quàm alteri ad uſum conſignare.

Commendatores non poſſint etiam mutuo recipere depoſita Fratrum.

§. 26. Fuit præceptum ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ, quòd nullus Commendator poſſit accipere pecunias, quas Religioſi ſui Monaſterii in communi capſa depoſiti habent, nec ab eis mutuò petere.

Bona unius Provinciæ ad aliam non transferantur.

§. 27. Fuit præceptum juxtà Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis Papæ Octavi, ſub datum Romæ, die 19. Januarii 1601. ne bona unius Provinciæ poſſint ad aliam transferri, ſub pœnis etiam in dicto Brevi contentis.

Bona Fratrum pertineant ad Monaſterium, cujus ſunt filii.

§. 28. Et quòd bona ob mortem alicujus Fratris pertineant ad Monaſterium, cujus erat filius, & non ad Conventum, in quo emiſerat profeſſionem, ubicunque deceſſerit, & propterea profeſſio ubicunque emittatur, intelligatur emiſſa ad favorem Monaſterii, cujus erat filius.

Diſciplinæ communes Fratrum 4. & 5. feria.

§. 29. Fuit præceptum omnibus Fratribus, quòd quartis & quintis Feriis Quadrageſimæ de ſero debeant convenire in Choro, & ibi communem facere diſciplinam.

Commendatores negligentes non iterùm eligantur.

§. 30. Fuit præceptum in virtute ſanctæ obedientiæ Provincialibus & aliis Superioribus, ad quos de jure ſpectat, quòd nullo modo poſſint tranſacto triennio Commendatorem iterùm de alia commenda providere in ſequenti triennio, niſi Monaſterium, cujus erat Commendator, reliquerit honeſtè reparatum, & notabiliter melioratum ac proviſum de neceſſariis ſecundùm vires Monaſterii uſque ad proximam futuram meſſem.

Inter Redemptores Aragoniæ, & Valentiæ nulla ſit Superioritas.

§. 31. Fuit ſtatutum, quòd Redemptores Provinciarum Aragoniæ & Valentiæ, dum ad redimendos captivos proficiſcuntur, ſimul eant, nec aliqua inter eos ſit ſuperioritas, ſed unuſquiſque ſuum librum deferat, ubi adnotabit, omnia ad redemptionis munus pertinentia, ſicut redemptores Provinciarum Caſtellæ & Bæticæ faciunt.

Prior Barchinonæ quis eligendus.

§. 32. Fuit ſtatutum, quòd in Monaſterio Barchinonenſi, quod caput totius Ordinis eſt, non eligeretur in Priorem, niſi Religioſus Magiſterii dignitate vel ad minùs præſentatura inſignitus, electio autem aliter facta ex nunc nullius valoris declarabatur.

In Provincia Aragoniæ alternativa in eligendo Provinciali ſervetur.

§. 33. Fuit ſtatutum, quòd in Provincia Aragoniæ circà electionem Provincialis ſervaretur alternativa, ita & taliter, quòd una vice Provincialis ſit ex Cathalonia, & alia vice ex Regno Aragoniæ & Navarræ, dummodò reperiretur perſona habilis, & requiſita habens ad officium Provincialis exercendum.

Magiſtri & Præſentati de novo creati ſunt pro ſufficienti numero vocalium ad eligendos Provinciales.

§. 34. Cauſa & occaſione ſuprà dictæ diviſionis & erectionis harum novarum Provinciarum neceſſe fuit aliquos Magiſtros & Præſentatos de novo creare, ut in electione Provincialium adeſſet ſufficiens numerus vocalium, ſupplendo in eis aliquas requiſitas qualitates, & pro Provincia Aragoniæ fuerunt creati ſequentes.

§. 35. Pro

Magister & Præsentati Aragoniæ hi sunt.

§. 35. Pro Provincia Aragoniæ fuit in Magistrum electus Frater Joannes de Casanona, ad Præsentaturam Frater Laurentius Altava; Frater Joannes Navarro, Fr. Leonardus Spino, Fr. Michael Ortiz de Sada, Fr. Hieronymus de Rojas, Fr. Joannes Desaviraque, Fr. Marcus Ruiz, Fr. Didacus de Pampelona, Fr. Martinus de Spinal, Fr. Dominicus de Suaviaga, Fr. Joannes Pardo de la Casta, Fr. Thomas Vasquez, Fr. Paulus Ferriol, Fr. Matthæus Llaneras, post hos præsentatos fuit nominatus in Præsentatum de unanimi consensu, Fr. Stephanus Rodriguez tanquàm idoneus.

Præsentati pro Valentiæ Provincia hi sunt.

§. 36. Pro Valentiæ Provincia fuerunt nominati in Præsentatos Fr. Michael Selma, Fr. Hieronymus Campos, Fr. Jacobus Torner, Fr. Nicolaus Sancho, Fr. Gaspar Fito, Fr. Joannes Ribera, Fr. Andreas Vallester, Fr. Antonius Vidal, Fr. Augustinus Spinosa.

Prior Ordinis prædictorum confirmationem petit à Papa.

§. 37. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat prædictus Bernardus Procurator cupiat pro majori statutorum & ordinationum hujusmodi subsistentia, illis Apostolicæ nostræ confirmationis robur accedere. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui ex voto Congregationis Regularium ea confirmat.

§. 38. Nos igitur dicti Ordinis pro nostra pastorali solicitudine, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, super consultationibus & negotiis Episcoporum & Regularium deputatorum, quibus statuta & ordinationes hujusmodi videnda & examinanda, ac nobis referenda commisimus, prædicta statuta, constitutiones & ordinationes, ut præfertur inserta, & insertas auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tàm juris quàm facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus, ac in prædictis Provinciis & Ordine à Superioribus & Fratribus universis ejusdem Ordinis, prout quempiam eorum concernunt, perpetuò inviolabiliter observari debere statuimus & ordinamus.

Observantia illorum præcipitur.

§. 39. Mandantes propterea eisdem Alphonso Magistro, & Bernardo Procuratori generalibus ac Definitoribus, Superioribus, & Fratribus universis dicti Ordinis, nunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ut præinserta statuta, ordinationes & constitutiones hujusmodi perpetuò observent, ac observari curent, & faciant.

Clausulæ præscriptæ apponuntur.

§. 40. Decernentes præsentes literas de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, redargui, aut quovis modo infringi, annullari vel retractari nullatenùs posse, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Conservatores & Executores deputantur.

§. 41. Quocircà dilectis filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & Cæsaraugustanis & Valentinis Officialibus, per præsentes committimus & mandamus, ut præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, per se vel alium solemniter publicari, & præinserta statuta & ordinationes hujusmodi in prædicto ordine perpetuò inviolatè observari faciant. Contradictores quoscunque, ac promissis non parentes, per censuras & pœnas Ecclesiasticas aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo.

Clausulæ derogatoriæ subjiciuntur.

§. 42. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Provinciarum & Ordinis hujusmodi, & juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eisdem Provinciis, & Ordini ac Superioribus, & Fratribus quibuscunque in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis, quibus omnibus & singulis, etsi de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesima quinta Octobris, 1604. Pontificatus nostri Anno 13. D. P. A. 13. die 25. Oct.

CXIII.

Prohibitio appellandi per Religiosos Ordinis Eremitarum S. Augustini, à Prælatis ejusdem Ordinis ad Tribunalia sæcularia, Permissióque habendi recursum ad Generalem, Protectorem, seu Viceprotectorem, aut ad Romanum Pontificem.

Plura de isto Ordine videri possunt suprà apud Alexandrum IV. Constit. 6. Licèt. fol. 110. lib. 1.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita A. D. 1604.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

QUoniam Nostro Pastorali potissimùm incumbit Officio, ut ea, quæ per Regulares personas contrà eorum regularia instituta temerè attentantur, quantum nobis ex Alto conceditur, opportunis remediis compescamus & amoveamus.

Causa hujus prohibitionis.

§. 1. Proinde, quia nuper dilecto filio Magistro Hyppolito Ravennati Priore Generali Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, non sine animi nostri molestia referente, accepimus, quòd nonnullæ dicti Ordinis etiam utriusque Sexûs Regulares personæ, DEI timore postposito, & suæ professionis immemores, ut in eorum malefactis, & inobedientia se diutiùs confoveant, ab iis, quæ per Prælatos ejusdem Ordinis, & Priores Provinciales, & alios Superiores ab ipso Priore Generali pro tempore deputatos, acta sunt & decreta, ad Tribunalia sæcularia appellare, & ad ea temerè confugere consueverunt, in non modicam jurisdictionis ipsorum Superiorum læsionem, & regularis instituti alterationem ac scandalum plurimorum.

Prohibitio de qua in rubr.

§. 2. Nos præmissis obviare volentes, universis & singulis dicti Ordinis utriusque Sexûs Regularibus personis cujuscunque dignitatis, statûs, gradus & conditionis existentibus Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus & mandamus, eisque sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nonnisi à nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquàm in mortis articulo absolvi possint, necnon privationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, inhabilitatis ad illa & alia quæcunque dicti Ordinis officia, ac vocis activæ quàm passivæ, eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis, districtiùs inhibemus, ne ad ipsa Tribunalia sæcularia quovis prætextu aut quæsito colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquo modo adire audeant vel præsumant.

Permissio recursus ad Generalem, & Protectorem Ordinis, vel Papam.

§. 3. Sed si à Prælatis gravari prætendant, ad Priorem Generalem ipsius Ordinis, seu illius Protectorem aut Viceprotectorem in Romana Curia, vel ad nos sive Romanum Pontificem pro tempore existentem, supremum in Ecclesia Dei Judicem, sicut antiquitùs semper facere consueverunt, recursum habeant, unde illis brevi manu justitia ministrabitur.

Pœna contravenientium & eorum fautorum.

§. 4. Volentes, & ita declarantes, quòd nedum dicti Ordinis regulares personæ contrafacientes, verùm etiam eorum quomodolibet directè vel indirectè fautores & Consultores, easdem pœnas eo ipso omninò incurrant, Decernentes irritum, & inane quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausf. derog.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, ac literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 13. die 23. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Novembris millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatûs nostri Anno tertio decimo.

CXIV.

De Ambitu Fratribus Eremitis Ordinis S. Augustini interdicto.

Multa de toto hoc Ordine notavi ad constitut. 6. Alexandri IV. Licet. fol. 110. lib. 1. Tom. 1. Et similem de Ambitu prohibitionem edixit. Paul. V. infrà in hoc Tomo 3. in sua const. 48. Admonemur.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

QUoniam nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus à Deo tamquàm Aaron, & à regularis vitæ instituto valde alienum est, ut Religiosi Viri, quos honorum & dignitatum gradus, sanctitate vitæ, ac aliis religiosis virtutibus potiùs promereri, quàm appetere, eósque gradus cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere; susceptósque humiliter administrare decet; mendicatis, sæcularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei pernicies adferri solet. Nos, qui pro muneris nostri debito, in hoc potissimùm laborare non desistimus, ut Ecclesiastica regularísque disciplina pristino candori restituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum censuimus.

Causa hujus constit.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus, quidam in Ordine Eremitarum Sancti Augustini, professionis & regulæ quam professi sunt penitùs immemores, nimiáque dignitatum, & officiorum Ecclesiasticorum in dicta Religione consequendorum ambitione ducti, pro iis consequendis, Ecclesiasticorum Principum studia requirant, & à Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliísque Prælatis commendatitias literas aliosque favores, & gratias propterea expectant, quibus adjuti, quos ipsi ex se promeruisse minimè confidunt, gradus, & dignitates in eadem Religione consequi valeant. Sicque ejusdem Religionis quietem, non sine animarum suarum periculo, perturbant.

Prohibitio ambiendi dignitates Ordinis.

§. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine & Religione, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ sanctæ utilitatem sinceris exoptamus affectibus, pro nostra Pastorali solicitudine propellere summoperè cupientes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, eos omnes, & singulos Fratres dicti Ordinis & Religionis cujuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis & Religionis assequenda intenti, ad Principum & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum, tàm Ecclesiasticarum quàm secularium, de gremio dictæ Religionis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque seculari dignitate & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium, favores recurrerint; Vel etiam pactis, pollicitationibus, aliísque viis, directè, vel indirectè, palàm vel occultè, ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspiraverint, vel aliis minùs legitimis & honestis rationibus ea obtinere quæsiverint, aut etiam spontè oblatis, & minimè conquisitis usi fuerint, illorúmque complices, & fautores, ad quascumque Prælaturas, dignitates, & officia, gradúsque, honores, administrationes & munera in ipsa Religione obtinenda, perpetuò inhabiles, declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi, eo ipso privamus ac privatos voce tàm activa quàm passiva carere decernimus, & declaramus.

§. 3. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, omnibus dicti Ordinis & Religionis Fratribus, Superioribusque & Prælatis quocúmque titulo nuncupatis, etiam Priori generali, præsentibus & futuris præcipimus, districtéque mandamus, ne quempiam ullo tempore, precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliàs ad instantiam, seu requisitionem vel contemplationem Principum vel Prælatorum aut aliorum quorumcumque, tàm sæcularium quàm Ecclesiasticorum extrà dictum gremium existentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cujusvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia prædictæ Religionis promovere, vel pœnas aliquas remittere audeant vel præsumant. Inhibitio contra electores ne ita eos promoveant.

§. 4. Decernentes, electiones, & promotiones ad Monasteria seu Prioratus, vel Officia dicti Ordinis & Religionis contrà præsentium dispositionem, quod absit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, invalidásque fore, & esse, nullísque juribus subsistere. Annullatio hujusmodi electionis.

§. 5. Ac omnes & singulos in præmissis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ad illos sententias & pœnas præmissas damnabiliter incurrisse legitimè probandum, & omninò convincendum, solas præmissarum personarum instantias, preces, & favores, etiam oretenùs porrectas, plenam, indubiam, & sufficientem, in judicio, & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri. Indicia ad hoc probandum sufficiant.

§. 6. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Clausula sublata &c.

§. 7. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinis, & Religionis hujusmodi, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus, pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore perman- Clausula derogatoria.

ſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, contrariis quibuſcumque. Aut ſi prædictis Fratribus, vel quibuſvis aliis communiter vel diviſim, ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Juſſio hanc legi in Capitul. generali.

§. 8. Ut autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis Eremitarum Fratres faciliùs deveniat, volumus illas etiam in Capitulis Provincialibus, ſeu Congregationibus, & poſteà in Capitulo generali publicè legi, illáſque in dictis Capitulis Provincialibus ſeu Congregationibus & Capitulo generali lectas ſic arctare, ac ſi legitimè unicuique intimatæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides.

§. 9. Illarúmque exemplis etiam impreſſis manu Scribæ dicti Capituli vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Prioris generalis ipſius Religionis, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eandem prorsùs fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi eædem exhiberentur.

D. P. A. 13. 1. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die prima Decembris, milleſimo ſexcenteſimo quarto, Pontificatus noſtri Anno 13.

CXV.

Præſcriptio formæ, quâ Ordines regulares & Confraternitates ſæculares de cætero uti debent in erigendis & aggregandis Congregationibus & Confraternitatibus: Et communicatione ſuarum indulgentiarum & indultorum, eleemoſynarúmque collectione & Confeſſorum electione.

Quibus autem indulgentiis ipſi Ordines Regulares potiuntur, declaravit Paulus V. in Conſtitutione 21. Romanas. Quibus verò fruantur Confraternitates ſæculares, videre eſt in adnotationibus, quas poſui ad earum ſingulas à me in hoc opere collatas, ubi indicavi plurimas Pauli V. Conſtitutiones deſuper nunc firmata infrà in hoc Tomo III.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Quæcumque à Sede Apoſtolica ad promovendam Chriſtifidelium ſalutem aliquando conceſſa ſunt, etſi maturo conſilio, magnáque prudentia & cautione ſancita & decreta ſint, tamen cùm Romanus Pontifex de animarum ſalute ſolicitus, progreſſu temporis animadvertit, ſenſim aliquos abuſus in eiſdem ſtatutis & decretis obſervandis provenire, debet pro ſui paſtoralis officii munere illis opportuna ratione occurrere, &, quantum cum Domino poteſt, adhibito ſalutari remedio providere.

Pontifices plurimi diverſis Regularibus Ordinibus ſæcularibuſque Congregationibus conceſſerunt privilegium erigendi vel aggregandi Congregationes & Confraternitates cum facultate, indulgentias, & indulta eis communicandi nulla præſcripta forma, qua hæc fieri deberent: Ideoque pravæ conſuetudines irrepſerunt.

§. 1. Cùm itaque à pluribus Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & forſan etiam à Nobis nonnullis Regularibus Ordinibus, Religionibus & inſtitutis, ac etiam Chriſtifidelium ſæcularium Archiconfraternitatibus & Congregationibus diverſarum Nationum, nominum & inſtitutorum, tàm in Alma Urbe noſtra, quàm in aliis Civitatibus & locis Chriſtiani Orbis inſtitutis, facultas erigendi, & inſtituendi in eorum & aliis Eccleſiis & Collegiis, necnon etiam ſibi aggregandi Confraternitates & Congregationes in eadem Urbe, & in aliis locis exiſtentes, eiſque privilegia, indulgentias, facultates, aliáſque ſpirituales gratias & indulta ſibi conceſſa reſpectivè communicandi attributa fuerit, ac nulla certa forma, vel ratio præſcripta ſit, quæ in hujuſmodi erectionibus, inſtitutionibus, aggregationibus & communicationibus faciendis ſervari debeat; propterea ſive negligentiâ Superiorum, Ordinum, Religionum & inſtitutorum, vel Officialium Archiconfraternitatum & Congregationum erigentium, inſtituentium, aggregantium & communicantium, quæ Confraternitatibus & Congregationibus erigendis, inſtituendis & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, indulgentiarum, aliarúmque gratiarum prædictarum fiunt, non ſervant formam in hujuſmodi erectionibus, inſtitutionibus, aggregationibus & communicationibus ſervari debitam, neque præſcribunt modum, quo privilegia, indulgentias, facultates, aliáſque ſpirituales gratias & indulta prædicta conſequi debeant, ſeu ipſarum Congregationum incuriâ, quæ non inquirunt ea, quæ præſtare oportet, ut illa conſequantur, nonnullæ pravæ conſuetudines irrepſerunt, multáque incommoda inde provenerunt.

§. 2. Quibus Nos pro commiſſo nobis Apoſtolicæ ſolicitudinis officio, paternáque ergà omnes Chriſtifideles charitate proſpicere volentes, hac noſtra conſtitutione perpetuò valitura decernimus atque ſtatuimus, ut in poſterùm tàm hujus Almæ Urbis noſtræ, quàm aliarum Civitatum & locorum totius Chriſtiani Orbis Regularium Ordinum, Religionum, & inſtitutorum, quibus in eorum & quibuſcunque aliis Eccleſiis & Collegiis Confraternitates ſæcularium erigendi, & inſtituendi facultas conceſſa eſt, necnon etiam Archiconfraternitatum & Congregationum, cujuſvis Nationis, nominis & inſtituti illæ ſint, & in quibuſcunque Eccleſiis, Domibus & Oratoriis tàm ſæcularium quàm ut præfertur quorumcunque, etiam Mendicantium Ordinum, Religionum & inſtitutorum Regularium, quavis tàm Ordinaria quàm Apoſtolica auctoritate erectæ ac inſtitutæ exiſtant, ſeu aliàs quovis modo introductæ reperiantur, quibus alias Confraternitates & Congregationes inſtituendi, erigendi ac ſibi aggregandi, illiſque privilegia, indulgentias, facultates, aliáſque ſpirituales gratias & indulta prædicta, elargiendi & communicandi, poteſtas à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, vel à Nobis & Apoſtolica Sede attributa fuit, Magiſtri, Priores, Præpoſiti, Rectores, Gubernatores, Præceptores, Primicerii, Prælati, Cuſtodes, Guardiani, Præfecti, Adminiſtratores, & alii Officiales ſeu Superiores quovis modo nuncupati Regularium ſiquidem Ordinum, Religionum & inſtitutorum unam tantùm Confraternitatem & Congregationem, de conſenſu tamen Ordinarii loci, & cum literis ejus teſtimonialibus, quibus Confraternitatis & Congregationis erigendæ & inſtituendæ pietas, & Chriſtianæ charitatis officia, quæ exercere cupit, apud eos commendentur, in eorum & quibuſcunque aliis Eccleſiis & Collegiis erigere & inſtituere.

Hic ergò Pontifex decernit, quòd officiales Ordinum regularium unam tantummodò Congregationem ſingulis in locis inſtituere valeant, de conſenſu Ordinarii loci.

§. 3. Cæterarum verò Archiconfraternitatum & Congregationum in ſingulis Civitatibus, Oppidis, vel locis unam etiam Confraternitatem & Congregationem duntaxat, quæ Apoſtolica vel Ordinaria auctoritate priùs erecta, ac nulli alteri Ordini, Religioni, Inſtituto, Archiconfraternitati & Congregationi ejuſdem vel alterius Nationis, nominis & inſtituti aggregata ſit, prævio ſimiliter loci Ordinarii conſenſu, & cum ejus literis teſtimonialibus, quibus ejuſdem Confraternitatis & Congregationis aggregandæ inſtitutum, pietas, & Chriſtianæ charitatis officia, quæ exercere conſuevit, apud eos commendentur, ſibi adjungere & aggregare poſſint.

Sæcularium autem Archiconfraternitates vel Congregationes itidem unam Confraternitatem ſingulis in locis tantùm valeant aggregare.

§. 4. Huic verò Confraternitati & Congregationi erigendæ, inſtituendæ ſeu aggregandæ ea tantùm privilegia, indulgentias, facultates aliáſque ſpirituales gratias & indulta, quæ ipſi Ordini, Religioni & inſtituto erigenti, Inſtituenti ac communicanti, ſeu Archiconfraternitati & Congregationi aggreganti nominatim, & in ſpecie, non autem quæ per extenſionem vel communicationem ſibi quovis modo conceſſa ſunt, & illa quidem

Communicaréque illis poſſint indulgentias & gratias nominatim eis conceſſas, & non alias.

non

non sub generali forma verborum, vel ad instar, sed expressè, & in specie communicare valeant.

Statuta autem Ordinum, vel Congregationum instituentium, vel aggregantium, aliis impartiri non possint, nisi ab Ordinario approbata sint

§. 5. Statuta autem pro regimine Ordinum Religionum, & institutorum, erigentium, & instituentium, ac communicantium, seu Archiconfraternit. & Congregationum aggregantium edita Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes privilegiorum, & aliorum prædictorum fiunt, impartiri non possint, nisi ea priùs ab Episcopo diœcesano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint, quæ nihilominùs ejusdem Episcopi decretis ac moderationi, & correctioni in omnibus semper subjecta remaneant.

Formulámque super institutionibus & aggregationibus & & indulgentiarumcomunicationibus fidelibus ab hoc Pont. factam servari jubet.

§. 6. Insuper volumus, & ordinamus, ut prædicti Ordines, Religiones, instituta, erigentia, instituentia, ac communicantia, necnon Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes certam erigendi, instituendi, aggregandi, & communicandi formulam à Nobis novissimè approbatam diligenter observent, secundùm quam privilegia, indulgentias, facultates, aliásque spirituales gratias, & indulta ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis, erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus, nominatim & expresè, non autem per communicationem, neque ad instar, ut suprà concessa, ipsis Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes fiunt, communicare possint.

Religiones & Societates aggregatæ dictis indulgentiis & gratiis eis communicatis uti possint prævia Ordinarii recognitione.

§. 7. Quibus Confraternitates & Congregationes ejusdem dumtaxat Nationis, & nominis, Ordinis, Religionis, & instituti Archiconfraternitatis, & Congregationis, cui aggregantur, tàm hactenùs aggregatæ quàm in posterum aggregandæ utantur, potiantur, & gaudeant, ita ut dictarum Confraternitatum, & Congregationum erectarum, institutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes factæ sunt, Ministri & Officiales, & alii supradicti privilegia, indulgentias, facultates, aliásque spirituales gratias & indulta hujusmodi, prævia tamen recognitione Ordinarii loci, qui adhibitis duobus de ejusdem Ecclesiæ Capitulo, illa juxta Sacri Concilii Tridentini decretum promulganda decernat, debitis temporibus promulgare valeant.

Eleemosynas Officiales Ordinum & Confraternitatum excipiant, juxta modum ab Ordinario præscribendum, eásque in pios usus &c. exponant.

§. 8. Quibus etiam Ministris, Officialibus, & aliis prædictis, eleemosynas, & alia oblata Christianæ charitatis subsidia, juxta modum, & formam per Ordinarium loci præscribendam, remotis tamen mensis, pelvibus, & capsis, quæ in Ecclesiis, & Oratoriis dictarum Confraternitatum, & Congregationum publicè ad hoc exponi consueverunt, excipiendi, potestas detur. Atque hoc ipsum Ordines, Religiones, instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, seu Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes tàm Almæ Urbis nostræ, quam aliarum Civitatum, & locorum quorumcumque juxta modum à Vicario Urbis, & ab Ordinariis locorum respectivè præscribendum, observare teneantur. Eleemosynas autem sic collectas in reparationem, & ornatum Ecclesiarum, tàm Ordinum, Religionum, institutorum erigentium, instituentium, & communicantium, ac Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium, quàm Confraternitatum & Congregationum erigendarum, instituendarum, & aggregandarum, & quibus communicationes fient, aut in alios earum pios usus, arbitrio ejusdem Vicarii nostri in Urbe, necnon Ordinariorum locorum respectivè, fideliter exponere atque erogare procurent, ut omnes intelligant, cœlestis Ecclesiæ thesauros, non quæstus, aut alicujus lucri causa, sed pietatis & charitatis excitandæ gratia ex Apostolicæ Sedis benignitate Christifidelibus aperiri.

Confessores vigore privilegiorum eligendi, si sæculares ab Ordinario, si verò regulares sint, ab Ordinario & eorum Superiore approbari debeant, & Confratres absolvant quatenus &c. & exceptis casibus hic expressis; Ad hæc vide etiam Conc. Trid. sess. 23. cap. 15. & Pii V. const. 133. Roman. lib. 2. Tom. 2.

§. 9. Præterea volumus, ut Confessarii, qui vigore privilegiorum ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis, erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus concessorum, ac Confraternitatibus, & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi possunt, & poterunt, sæculares scilicet in Alma Urbe à prædicto nostro Vicario, extra Urbem verò à locorum Ordinariis: Seculares autem non solùm à prædicto Vicario nostro, & à locorum Ordinariis respectivè, sed etiam à suis Superioribus approbati sint, utque Confratres confitentes à criminibus, casibus, & censuris, juxta dictorum privilegiorum (quatenùs tamen sint in usu, & sacris Concilii Tridentini decretis, ac Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & nostris constitutionibus non adversentur, nec revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa sint) formam & tenorem dumtaxat absolvere valeant. Decernimus insuper, ut iidem Confessarii prædictos confratres cujuscumque gradus, status, conditionis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota dignæ fuerint, à casibus contentis in literis, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, necnon violationis, immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ, & clausuræ Monasteriorum Monialium, si videlicet sine necessaria, & urgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiam si causa, & licentia concessa abutentes, prædicta Monasteria ingressa fuerint, necnon violentæ manus injectionis in Clericum, & singularis certaminis, seu duelli, ac ab aliis etiam casibus, tàm à Nobis quàm à prædicto nostro in Urbe Vicario, & locorum Ordinariis respectivè reservatis, & pro tempore reservandis, & etiam à quavis excommunicatione, ab homine lata absolvere, & super irregularitatibus, tàm ex aliquo defectu provenientibus, quàm occasione delicti contractis cum aliquo dispensare prætextu dictorum privilegiorum nullo modo possint.

Institutiones & aggregationes renovandæ sunt juxta formam ab hoc Pont. approbatam, & intra tempus hic specificatum.

§. 10. Demùm statuimus & pariter ordinamus, ut Confratres & Congregationes ubivis locorum, quavis auctoritate, ut præfertur, erectæ, & institutæ, & quibus communicationes prædictæ factæ sunt, ac cuicumque ex dictis Ordinibus, Religionibus, institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus ubilibet existentibus hactenùs aggregatæ, ab eisdem respectivè Ordinibus, Religionibus, institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, novas erectionum, institutionum, communicationum, & aggregationum literas, juxta formam à Nobis novissimè approbatam, infrà annum, si in Europa sint, & si extrà Europam fuerint, infrà biennium à die publicationis præsentium in Romana Curia faciendæ computandos impetrare teneantur, alioquin dicto tempore elapso, erectiones, institutiones, & quæcumque communicationes privilegiorum, facultatum, indulgentiarum, aliarúmque spiritualium gratiarum, & indultorum, & aggregationes illarum vigore ipsis concessæ, nullius sint roboris, & momenti, ac revocatæ, & abolitæ censeantur eo ipso.

Et gratis expediendæ.

§. 11. Erectionum autem, institutionum, communicationum, & aggregationum, tàm hactenus factarum, quàm deinceps faciendarum literæ, ab ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis, seu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus gratis omninò, ac nulla prorsus mercede, etiam à sponte dantibus accepta, expedire, & concedi debeant.

Officiales contravenientes pœnam privationis officiorum incurrant, & eorum concessiones nullæ sint.

§. 12. Quòd si Ministri aliqui, Superiores, vel Officiales quocumque nomine nuncupati Ordinum, Religiorum, institutorum, seu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum hujusmodi, quavis auctoritate, vel privilegio & officio fungantur, & præfulgeant, contra præmissa in aliquo venire vel facere præsumpserint, erectiones, institu-

institutiones, & communicationes privilegiorum indulgentiarum, facultatum, spiritualiúmque gratiarum, & indultorum, aliorúmque præmissorum concessiones, necnon aggregationes per ipsos faciendæ seu renovandæ; nullius sint roboris & momenti, & quilibet eorumdem Ministrorum, Superiorum, Officialium, & aliorum prædictorum privationis officiorum, quæ obtinet, ac inhabilitatis, ad illa & alia in posterùm obtinenda pœnam, quæ ab alio quàm à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore existente, remitti non possit, incurrat eo ipso.

Decretum irritans, & Clausula sublata.

§. 13. Decernentes, præsentes literas perpetuò validas & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, sicque nostræ mentis & intentionis existere, & ita & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausf. dereg.

§. 14. Non obstantibus quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum, Religionum, & institutorum, seu Archiconfraternitatum, Congregationum, & Confraternitatum sæcularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mare magnum, ac Bulla aurea nuncupatis, Regularibus Ordinibus, Religionibus, institutis, seu Archiconfraternitatibus, Congregationibus, & Confraternitatibus sæcularium, eorùmque Superioribus, & aliis quibusvis personis cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ existentibus, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum, etiam pluries concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, acsi ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterísque contrariis quibuscumque.

Forma publicandi hanc constit. in Urbe, & tempus quo ligare incipit.

§. 15. Ut autem præsentes literæ ad omnium, quos concernunt, notitiam faciliùs deveniant, volumus illas ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ more solito publicari, & affigi, atque iis inde amotis earumdem exempla etiam impressa ibi affixa relinqui, factáque publicatione hujusmodi, omnes Regulares Ordines, Religiones, instituta, & Archiconfraternitates, Congregationes, & Confraternitates sæcularium, quæ in Urbe quidem post mensem, quæ verò in Europa, post decem menses, quæ demùm extra Europam fuerint, post octodecim menses à die publicationis hujusmodi computandos, perindè afficere, & arctare, acsi earum cuilibet nominatim insinuatæ fuissent.

Notificatio facienda per Ordinarios.

§. 16. Et nihilominùs, ut ipsæ præsentes literæ notiores fiant, magisque omnibus innotescant, universis & singulis venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis per easdem præsentes committimus & mandamus, ut per se vel alium seu alios hasce nostras literas, postquàm earum exemplum receperint, seu earum notitiam habuerint, semel aut pluries, prout eis magis expedire visum fuerit, in suis Cathedralibus, & majoribus respectivè Ecclesiis, Civitatum, Oppidorum, & locorum quorumcumque eorum diœcesium, dùm in eas major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent & publicari auctoritate nostra mandent ac faciant.

Fides transumptis adhibenda.

§. 17. Ceterùm, quia difficile foret easdem præsentes ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus & simili auctoritate decernimus, ut earum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsismet literis haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 13. 7. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 7. Decembris, millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus nostri Anno tertiodecimo.

Publicatio in Urb.

Anno à nativitate Domini nostri Jesu Christi, millesimo sexcentesimo quarto, indictione secunda, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris, & Domini nostri Domini Clementis divina providentia Papæ Octavi, Anno decimotertio, die verò vigesimaquarta mensis Decembris, retroscriptæ literæ Apostolicæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, necnon in acie campi Floræ, ut moris est, per nos Joannem Baptistum Menochium, & Dominicum de Rubeis Apostolicos cursore.

Pro magistro Cursorum Gaspar de Bonispedibus.

CXVI.

Confirmatio erectionis Ecclesiæ Bononiensis in Archiepiscopatum & restitutio nonnullarum Ecclesiarum, Archiepiscopatui Ravennatensi.

Hanc erectionem fecit Greg. XIII. ut in ejus const. 80. Universi, lib. 2. Tom. 2.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Romanus Pontifex, Beati Petri Apostolorum Principis successor, in supremo militantis Ecclesiæ solio, & Apostolicæ potestatis plenitudine suprà universas Orbis Ecclesias, & Provincias, ut juxta verbum propheticum noxia evellat, & destruat, ac utilia & salubria ædificet, & plantet, divina dispositione constitutus, tamquàm de summo vertice Montis in omnes agri Dominici partes, præsertim sibi nedum spirituali, sed etiam temporali jurisdictione subjectas, more vigilis Pastoris attentè considerationis dirigens intuitum, pro exactiore ejusdem agri cultura, & uberiori fruge, novas sedes, & Ecclesias, tàm Episcopales quàm Archiepiscopales in locis congruis plantare, & plantatas spiritualibus irrigationibus, & adjumentis confovere, ac iis quæ Metropolicæ dignitatis, & jurisdictionis insignibus sunt decoratæ, proprias, & distinctas Provincias, necnon competentem suffraganeorum numerum, ad visitationis, correctionis, & justitiæ ministerium fructuosiùs exercendum, assignare, litibúsque & controversiis de medio sublatis, pacem & concordiam inter ipsarum Ecclesiarum Præsules & alios Christi fideles omni qua potest industria conciliare satagit, ac alias in his suæ à solicitudinis, & providentiæ studium, etiam prædecessorum suorum gesta, nunc confirmando, & innovando, nunc aliqua ex eis alterando, & in melius commutando interponit,

terponit, prout Ecclesiarum, Provinciarum, & locorum hujusmodi qualitatibus, & circunstantiis debitè pensatis, illorum fœlici statui, & directioni, ac etiam publicæ commoditati, & saluti conspicit in Domino salubriter expedire.

Gregorius XIII. Ecclesiam Bononiensem in Metropolim erexit, ut in ejus const. in dicata in rub.

§. 1. Hinc est, quòd nos ad ejusdem Apostolicæ dignitatis apicem, & potestatis plenitudinem divinæ dispositionis operante clementia, meritis licet imparibus assumpti, providè considerantes, ac memoria & animo revolventes, quòd alias fœlicis recordationis Gregorius Papa Decimustertius prædecessor noster, multis magnisque Ecclesiæ Bononien. erga Sedem Apostolicam meritis adductus &c.

Omittitur narrativa hujus Bullæ, siquidem eam habemus in loco citato in rub.

Sed Gregorio defuncto variæ desuper lites ortæ sunt, quas hic Pont. nunc extinguit.

§. 2. Post obitum autem ejusdem prædecessoris bon. Christophorus olim Archiepiscopus, & seu dilecti filii Clerus, ac communitas & homines Ravennaten. sumpta occasione, quòd tempore dat. dictarum literarum, & anteà, ipsa Ecclesia Bononien. Ecclesiæ Ravennaten. illiúsque Archiepiscopo pro tempore existenti, Metropolitico jure, non autem dictæ Sedi Apostolicæ immediatè subjecta existeret, & sub diversis aliis prætextibus ad piæ memoriæ Sixtum Papam Quintum etiam prædecessorem nostrum recursum habuerint, dictásque literas tamquàm subreptitias, ac præter mentem, & intentionem dicti Gregorii prædecessoris, nec ejus Motu proprio, sed ad Gabrielis Cardinalis, necnon regiminis, & aliorum Magistratuum prædictorum preces, in grave jurisdictionis, præeminentiæ, & auctoritatis dictæ Ecclesiæ Ravennatensis, ac illius pro tempore existentis Præsulis præjudicium emanatas impugnare, & irritari, & retractari, facere tentaverint, dictúsque Sixtus prædecessor negocium hujusmodi nonnullis ex ipsius Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, & forsan Congregationi ipsorum Cardinalium super novarum Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitan. erectionibus, ac inter eas, & jam tunc erectas Ecclesias incidentibus controversiis deputatorum, tùm etiam in Palatii Apostolici Auditorio diligenter examinandum, sibíque ad hoc ut desuper quod justum foret statueretur referendum commiserit, nec illud hactenùs decisum & resolutum fuerit, quódque idem Archiepiscopus Ravennatensis, etiam Ecclesias Arminensem, & Ferrariensem sub ejus Provincia comprehendi, sibíque jus Metropoliticum in illis antiquitùs competiisse: Episcopus verò Ariminensis in vim literarum à recolendæ memoriæ Lucio Secundo & Innocentio Tertio Roman. Pontificibus similiter Prædecessoribus nostris emanatarum, & per nonnullos alios Romanos Pontifices pariter prædecessores nostros confirmatarum, & innovatarum, dictam Ecclesiam Ariminensem nulli alteri Metropoli, nisi tantùm prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subesse, vel etiam in Provincia Romana comprehendi, illiúsque Præsules pro tempore existentes, à nullo quàm Romano Pontifice pro tempore existente, vel de ejus licentia consecrari debere, & similiter Episcopi Ferrarien. pro tempore existentes prædictam Ecclesiam Ferrariensem licèt olim sub Ravennatensi vel potiùs Mediolanensi Provinciis forsan comprehensa fuisset, temporis tamen processu à Ravennatensi & Mediolanensi Provinciis hujusmodi exemptam, dictæque Sedi Apostolicæ immediatè subjectam prætendant, vel etiam sint, & exinde graves lites, & discordiæ, nisi illis congruæ provisionis remedio occurratur, succedere possint, ac propterea in præmissis pro pastoralis officii nostri debito providere, ac tàm Ravennatensi quàm Bononiensi Ecclesiarum prædictarum statui, & indemnitatibus aliqua accommoda ratione prospicere, earúmque Præsules à litium, & controversiarum hujusmodi incommodis, & dispendiis explicare, atque in pacis, & quietis amœnitate confovere, cupientes, necnon literarum Gregorii prædecessoris hujusmodi & aliorum præmissorum, ac inde secutorum quorumcumque datas, & tenores dictarum litium, & controversiarum causas & occasiones, ac earum statum, & merita, necnon Cardinalium, & aliorum Judicum nomina & cognomina, ac quorumcumque interesse habentium jura, actiones, rationes, & prætensiones, singularúmque Ecclesiarum & Provinciarum prædictarum qualitates, situationes, confines, denominationes, ceteráque omnia & singula in præmissis, & circa ea necessariò exprimenda, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, de eisdem præmissis omnibus & singulis eorúmque circumstantiis, necnon partium prædictarum juribus, rationibus, & prætensionibus universis, plenè & sufficienter instructi, post maturam deliberationem super his cum fratribus nostris habitam, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac eorumdem fratrum consilio, & unanimi assensu, omnes, & singulas lites ac controversias, tàm inter Metropolitan. invicem, quàm inter ipsas Metropolitan. & suffraganeas Ecclesias hujusmodi illarúmque Præsules super iisdem præmissis, & illorum occasione in dicta Congregatione, vel alibi coram prædictis Cardinalibus, aut quibuscumque aliis Judicibus ordinariis vel delegatis, etiam causarum dicti Palatij Auditoribus motas & indecisas pendentes, in quibuscumque statu & terminis reperiantur, ad nos harum serie advocamus, eásque penitùs cassamus, & extinguimus.

Et Ecclesiam Ravennaten. adversùs constit. d. Gregorii in concernentibus Ecclesiam Imolen & Cervien. restituit.

§. 3. Ac Ecclesiam Ravennatensem prædictam, illiúsque Præsules pro tempore existentes, adversùs tàm literas Gregorii prædecessoris hujusmodi, quoad ea, quæ Imolen. & Cervien. Ecclesias in umbilico dictæ Provinciæ Ravennaten. consistentes, eorúmque Præsules, Capitula, Clerum, & Populum, Civitates & diœceses afficiunt, ejusdem Gregorii prædecessoris literis, quoad cætera in eis contenta, aliàs salvis, & in suo robore permanentibus, quàm omnes & quascumque de illis, necnon Ferrarien. & Ariminen. Ecclesiis prædictis per prædictos, & quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, dictámque Sedem Apostolicam, ab Ecclesia, & Provincia Ravennaten. hujusmodi factas separationes, segregationes, divisiones, dismembrationes, distractiones, & exemptiones, ac etiam literas Lucii & Innocentii, aliorúmque Romanorum Pontificum hujusmodi, necnon forsan subsecutas declarationes & enunciationes, ac denique in pristinum, & eum, in quo anteà quomodolibet erant, statum, in omnibus & per omnia perindè ac si nullatenùs emanassent, Apostolica auctoritate tenore præsentium restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus.

Bullam d. Gregorii exceptis prædictis, & aliis huic constitutioni contrariis innovat.

§. 4. Et nihilominus literas Gregorii prædecessoris hujusmodi, ac omnia & singula in illis contenta, exceptis dumtaxat iis, quæ Imolen. & Cervien Ecclesias prædictas, earúmque Præsules, Capitula, Civitates, diœceses, territoria, terminos, Clerum & Populum concernunt, nec eisdem præsentibus contrariantur, auctoritate & tenore prædictis, approbamus, & confirmamus, ac perpetuæ, & inviolabilis firmitatis Apostolicæ præsidio communimus, eáque à dat. literarum Gregorii prædecessoris hujusmodi valere, & plenam roboris firmitatem obtinere, suósque plenarios & integros effectus sortiri, necnon ipsis Ecclesiæ & Archiepiscopo Bononien. suffragari volumus & decernimus, in omnibus & per omnia perindè ac si Motu proprio prædicti Gregorii prædecessoris emanassent, ipsáque Ecclesia Bononien. tempore dat. literarum Gregorii prædecessoris hujusmodi, Sedi Apostolicæ, non autem Ecclesiæ & Archiepiscopo Ravennaten. prædictis immediatè subjecta, ac in iisdem nulla de

dictis Imolensi & Cerviensi Ecclesiis mentio facta fuisset, omnes quoque & singulos prædictos, ac quoscumque alios, tàm juris quàm facti, necnon solemnitatum etiam substantialium defectus, siqui quomodolibet intervenerint in eisdem, etiamsi tales sint vel fuerint, qui in generali verborum sermone non comprehendantur, sed nota & expressione speciali indigeant, supplemus.

Bononiensem Ecclesiam de novo in Metropolim erigit.

§. 5. Ac pro potioris cautelæ suffragio prædictam Ecclesiam Bononien. in Metropolim, cum dignitate & Sede Archiepiscopali, ac jurisdictione & superioritate Metropolitica, necnon Pallii, & Crucis, ut moris est, delatione, reliquisque omnibus & singulis insignibus, ornamentis, honoribus, privilegiis, exemptionibus, juribus, & facultatibus aliis Metropolitan. Ecclesiis, de jure vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet competentibus, de novo ejusdem auctoritate & tenore, etiam perpetuò erigimus & instituimus, ac tàm Bononien. Placentin. Parmen. Regin. & Mutinen. à Ravennaten. quàm Imolen. & Cervien. à Bononien. Provinciis hujusmodi: Ferrarien. verò Ariminen & Cremen. prædictas, necnon quæ infra Civitates Placentin. & Parmen. consistit, & pridem per nos de Collegiata, tunc nullius diœcesis, in Cathedralem erecta, dictæque Sedi immediatè subjecta fuit, Burgi Sancti Donnini Ecclesias ab immediata subjectione ejusdem Sedis Apostolicæ, & quatenùs ipsæ Ecclesiæ Placentin. Parmen. Regin. Mutinen. Cremen. Burgi Sancti Domini Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Cervien. vel eorum aliquæ Mediolanen. prædictæ, vel cuicumque alteri Metropolitan. Provinciæ, quavis occasione & causa, etiam in earum erectione & institutione, seu de jure, statuto, aut ex antiqua consuetudine, seu dicti Concilii decreto facta electione, & aliàs quomodolibet subjectæ, concessæ, adscriptæ, seu adjunctæ fuerint, vel censeantur, aut in possessione etiam immemorabili, seu quasi, esse reperiantur, vel prætendantur, à Mediolanen. & quibuscumque aliis Metropolitan. Provinciis hujusmodi, ab omni & quacumque illius Præsidis pro tempore existentis Metropolitica jurisdictione, visitationi, superioritate, correctione, & obedientia, illis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet forsan competente, auctoritate & tenore prædictis similiter perpetuò penitùs eximimus, & totaliter liberamus, easque & illarum quamlibet, Placentin. videlicet ac Parmen. Regien. Mutinen. Cremen. & Burgi Sancti Donnini Ecclesias, earumque singularum Præsules, Capitula, Civitatis & Diœceses, necnon Cleros, Populos, & utriusque sexus personas, tàm sæculares quàm Ecclesiasticas earumdem, dictæ Ecclesiæ Bononien. pro suis suffraganeis, & Provincialibus, ac aliàs juxta tenorem literarum Gregorii prædecessoris hujusmodi, ac modo & forma in illis expressis & contentis, quæ omnia, etiam ad dictam Ecclesiam Burgi Sancti Donnini extensa & ampliata censeantur, perindè ac si in eisdem de illa specialis & specifica mentio facta foret, auctoritate & tenore similibus pariter perpetuò concedimus & assignamus. Ferrarien. verò & Ariminen. Ecclesias, etiamsi non appareat, neque probari possit, quòd illæ aliquando sub dicta Provincia Ravennaten. comprehensæ, aut illi subjectæ fuerint.

Ravennatensis Ecclesiæ fines designat.

§. 6. Necnon Imolen. & Cervien. Ecclesias prædictas similiter cum suis respectivè Episcopis, Capitulis, Civitatibus, Diœcesibus, terris, territoriis, Cleris, Populis, Collegiatis, Parochialibus, & aliis Ecclesiis, necnon Monasteriis, Collegiis, Hospitalibus, locis piis & Religiosis utriusque sexus, etiam exemptis, & quocumque privilegio suffultis, ac omnibus & singulis beneficiis Ecclesiasticis, cum cura & sine cura, sæcularibus & quorumvis Ordinum regularibus Ecclesiæ, Provinciæ, & Archiep. Ravennaten. prædictis ultra Ecclesias Adrien. Comaclan. Gaventin. Forolivien. Britonorien. Cesenaten. Sarsinaten. & illas si quæ sint ipsius Ecclesiæ Ravennaten. suffraganeas Metropolitico jure, ita ut idem Archiepiscopus Ravennaten. pro tempore existens in illis omnibus & singulis jus Metropoliticum sibi vendicare, ac Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Cervien. Ecclesiarum hujusmodi Episcopus uti ejusdem Ecclesiæ Ravennaten. suffraganeos consecrare, & ad ejus Synodum Provincialem evocare, cæteráque omnia ad Archiepiscopi munus & officium, de jure vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet spectantia, & pertinentia facere, exercere, procurare, administrare, & exequi, liberè & licitè valeat, dictíque Episcopi Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Cervien. nunc & pro tempore existentes prædicto Archiepiscopo Ravennaten. tamquàm membra capiti obsequentes, ad omnia & singula teneantur & sint obligati, ad quæ alii suffraganei suis Ecclesiis Metropoliticis, & Archiepiscopis Metropolitanen. de jure vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet teneantut, & obligati existunt itidem perpetuò subjicimus. Et deinceps perpetuis, futuris temporibus Ferrarien. Ariminen. Imolen. & Cervien. Ecclesias prædictas, inter alias suffraganeas dictæ Ecclesiæ Ravennaten. connumerandas, & censendas, ac tàm eas quàm illarum singularum Civitates & diœceses sub ipsa Provincia Ravennaten. comprehensas, & nullatenùs ab ea exemptas, nec dictæ Sedi Apostolicæ immediatè, neque ulli alteri, nisi tantùm Ravennaten. Ecclesiæ, & illius Archiepiscopo prædictis, quoad Archiepiscopalia, Metropolitica, ac Provincialia jura, & jurisdictiones, subjectas esse & fore.

Clausulas hujus dispositiones præservativos opponit.

§. 7. Prædictas quoque literas nullo umquam tempore, etiam ex eo quòd dictarum Ecclesiarum Præsules, & Capitula, vel quicumque alii in præmissis interesse quomodolibet habentes eisdem præmissis non consenserint, nec ad id vocati, aut requisiti, neque forsan omnes causæ propter quas eadem præmissa emanarint in Consistorio nostro, vel alibi vocatis vocandis, & præviis debitis tractatibus, ac servatis & adhibitis solemnitatibus, & aliis, de jure vel consuetudine, vel juxta constitutiones & ordinationes Apostolicas, aut Ecclesiarum & Provinciarum hujusmodi statuta, privilegia, & indulta, etiam confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roborata, aut aliàs quomodolibet requisitis, & in similibus necessariis examinatæ, verificatæ, & approbatæ fuerint, seu etiam enormis vel enormissimæ, & totalis læsionis, aut alio quovis prætextu, & ex quocumque capite, aa quavis causa vel occusione quantumcumque notabili, & juridica, etiam necessariò exprimenda, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notarii, impugnari, in toto vel parte, rescindi, retractari, annullari, invalidari in jus vel controversiam vocari ad terminos juris reduci, seu adversus illa quocumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, minúsque sub quibusvis similium & dissimilium gratiarum & concessionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, à nobis seu quibusvis aliis Roman. Pontificibus Successoribus nostris, ac dicta Sede, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter pro tempore emanatis nillatenùs comprehendi, nec comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum ac validissimum, & eum in quo antequàm emanarent erant statum, in omnibus & quoad omnia restitutas repositas, & plenariè reintegratas ac etiam sub quacumque dat etiam posteriori per quascumque interesse habentes pro tempore elifienda de novo concessas, ac contrà & adversùs quascumque exceptiones, etiam quantumvis justas, & juridicas, ac quorumvis impugnationes, si quas pro tempore fieri contigerit, omninò & semper validas & efficaces fore, esse, &

censeri,

censeri, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & partibus ipsis perpetuò suffragari in omnibus & per omnia, ac si vocatis omnibus & singulis quorum interest, de illorum consensu, necnon debitis tractatibus & solemnitatibus, ceterisque ad hoc requisitis plenè servatis & adhibitis emanassent, neque ipsarum Ecclesiarum Ravennaten. & Bononien. Præsules pro tempore existentes, vel alios quoscumque ad superius expressa in toto vel in parte verificandum, seu probandum nullo umquam tempore teneri, nec ad id quavis necessitate cogi aut compelli posse, sed solam narrativam prædictam absque alia verificatione vel probatione sufficere, eique in judicio & extrà illud stari, nec aliquam probationem seu exceptionem cujusque naturæ & speciei illa sit vel fuerit in contrarium adduci vel admitti.

Aliter judicari prohibet.

§. 8. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum dicti Palatii Auditores, ac prædictos & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, nunc & pro tempore existentes, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, in quavis causa & instantia, judicari & definiri debere, ac quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus & declaramus, ac desuper omnibus & singulis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis prædictis perpetuum silentium imponimus.

Contrariis quibuscumque derogat.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac nostra de non tollendo jure quæsito, & singulis memoriæ Pauli Secundi, & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum itidem prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus, necnon, singularum Ecclesiarum & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, erectionibus, institutionibus, & exemptionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis earúmque Præsulibus, Præsidentibus, Capitulis & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum, derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, etiam vim contractus habentibus, seu inducentibus, per prædictos & quoscumque alios Romanos Pontifices similiter prædecessores nostros, ac etiam nos, & dictam Sedem, etiam motu, scientia, consilio, & potestatis plenitudine paribus, ac excertis tunc expressis, etiam consistorialiter propositis, & diligenter examinatis, etiam per modum statuti, & perpetuæ sanctionis & ordinationis, in genere vel in specie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis & multiplicatis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita, observata inserti essent, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse, ac latissimè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Formam publicationis hujus bullæ præscribit.

§. 10. Volumus autem quòd præsentes nostræ literæ, ut ampliùs innotescant, non solùm in Cancellaria Apostolica, sed etiam ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ publicentur, earúmque exempla in iisdem locis affixa dimittantur, ac omnes & singulos, quos illæ concernunt, à die publicationis hujusmodi perindè arctent, ac si ipsis personaliter intimatæ fuissent.

Exemplis credi jubet.

§. 11. Hujusmodi quoque exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Cancellariæ prædictæ Regentis pro tempore existentis, vel alterius Prælati Romanæ Curiæ, seu personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ iisdem præsentibus originalibus litteris nostris adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Mandantes illas in librum Quinternum appellatum ejusdem Cancellariæ ad perpetuam rei memoriam referri & describi.

Sanctionem pœnalem subjicit.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam, nostrorum advocationis, cassationis, extinctionis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, approbationis, confirmationis, communitionis, suppletionis, erectionis, institutionis, exemptionis, liberationis, concessionis, assignationis, subjectionis, declarationis, impositionis voluntatum, decretum, & mandatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. F. A. 13. 16. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quarto, decimo octavo Calend. Januarii, Pontificatus nostri Anno tertiodecimo.

Papæ subscr.

Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Protector noster aspice Deus.

Ego Ptolomæus Episc. Ostien. Card. Comen,
Ego Alex. Episc. Præneстin. Card. Florent.
Ego Hier. Episc. Portuen. Card. Simoncellus.
Ego Fr. Hier. Episc. Albanen. Card. Asculan.
Ego Franc. Episc. Sabinen. Card. de Jojosa.
Ego Ant. Marc. tt. S. Prax. Presb. Card. Gallus.
Ego Ant. tt. S. Mariæ Transt. Presb. Card. Saul.
Ego Evangelista tt. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Cusentinus.
Ego Marianus tt. SS. Marcell. & Petri Presb. Card. de Camerino.
Ego F. Gregorius tt. S. Augustini Presb. Card. de Montelparo.
Ego Paulus Presb. Card. S. Ceciliæ.
Ego Bened. tt. S. Priscæ Presb. Card. Justinian.
Ego Franc. Maria tt. S. Mariæ in Aracœli Presb. Card. à Monte.
Ego Oct. tt. S. Alexii Presb. Card. Paravicinus.
Ego Oct. tt. SS. Joannis, & Pauli Presb. Card. de Aquaviva.
Ego Fl. tt. Mariæ de Pace Presb. Card. Plat.
Ego Ant. Presb. Card. Sanctorum Quatuor.
Ego Petrus tt. S. Pancratii Presb. Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.
Ego Franc. Maria tt. S. Mariæ sup. Min. Presb. Card. Senensis.
Ego Oct. tt. S. Sabinæ Presb. Card. Bandinus.
Ego F. Annas tt. S. Susa. Presb. Card. de Givry.
Ego Cam. tt. S. Chrysog. Presb. Card. Burghes.
Ego Cæs. tt. SS. Ner. & Arch. Presb. Card. Bar.
Ego Laur. tt. S. Laurentii in Pane, & Perna Presb. Card. Blanchettus.
Ego Fran. tt. S. Cruc. in Hier. Presb. Card. Avila.
Ego Franc. tt. S. Mariæ de Pop. Presb. Card. Mant.
Ego Pomp. tt. S. Balbinæ Presb. Card. Arigon.
Ego Bonif. tt. S. Hieronymi Illiricorum Presb. Card. Bevilacqua.
Ego Dominicus Episc. Tusculan. Card. Pinell.
Ego Dom. tt. S. Honuph. Presb. Card. Tuscus.
Ego P. Æmilius Presb. Card. S. Marcelli.

Ego Seraph. tt. S. Salv. in Lau. Presb. Card. Oliv.
Ego Inn. tt. S. Tho. in Par. Presb. Card. de Bub.
Ego Joan. tt. S. Matt. in Mar. Presb. Card. de Vic.
Ego Jac. tt. S. Steph. in Mont. Cel. Presb. Card. San.
Ego Her. tt. S. M. Transp. Presb. Card. Valentius.
Ego Hier. Aguc. Presb. Card. S. Petri ad Vinc.
Ego Hier. tt. S. Blasii de Ann. Presb. Card. Pamph.
Ego F. Ansel. tt. S. Petri in Monte Aureo Presb. Card. Monopolitanus.
Ego Alex. S. Laur. in Dam. Diac. Card. Montaltus S. R. E. Vicecancellari.
Ego Cynt. Diac. Card. S. Georg. ad Velum. Aur.
Ego Bart. S. Mariæ in Port. Diac. Card. Cæsius.
Ego And. S. Ang. in For. Pisc. Diac. Card. Per.
Ego Joan. Bapt. S. Mariæ in Cosm. Diac. Card. Dæt.
Ego Sylv. Diac. Card. S. Cæsarei.
Ego Carol. Eman. S. Nic. in Carc. Tullia Diac. Card. Pius.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1605. Indict. 3. die verò 29. mensis Januarii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ VIII. Anno ejus XIII. Retroscriptæ litteræ Apostol. publicatæ & affixæ fuerunt in valvis Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, nec non in acie Campi Floræ, ut moris est, per me P. Aloysium Peregrinum ejusdem D. N. Papæ Curs.

Jacobus Brambilla Mag. Curs.

Publicatio in Cam. Apost.

Lecta & publicata fuit supradicta Bulla die octava mensis Februarii dicti Anni, ut suprà in Cancellaria Apostolica de mane hora Cancellariæ, Præsentibus Dominis de Parco & pluribus Scriptoribus & Abbreviatoribus.

Claudius Ciccolinus Custos.

CXVII. Innovatio & declaratio constitutionum editarum ab Innocentio VIII. & Julio III. super jure & modo, quo Prior generalis Fratrum Eremitarum Ordinis St. Augustini visitare possit loca & personas Congregationis Lombardiæ ejusdem Ordinis.

Congregationem istam sejunxit Eugenius IV. Ut suprà in Tomo I. In ejus Constitut. 25. Regimini, fol. 348. lib. 1. Ubi notavi.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis Apostolici muneris debito, controversiis & differentiis inter Religiosos vertentibus finem imponere, ac desuper de opportuno remedio providere tenemur, prout jus & ratio postulat, ac aliàs in Domino salubriter conspicimus expedire.

Orta est differentia super modo, quo Generalis possit visitare Congregationes Lombardiæ.

§. 1. Cùm itaque dudum inter dilectos filios Priorem Generalem Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini ejúsque Assistentes ex una, & Vicarium Generalem & Fratres Congregationis seu Societatis Lombardiæ ejusdem Ordinis ex altera partibus, controversiæ ac differentiæ, super jure, modo & forma visitandi, rebúsque aliis viguerint.

Hic Pontifex sub die 13. Junii proxime decursi, innovavit & declaravit constitutiones Innocentii VIII. & Julii III. desuper editas.

§. 2. Nósque illas in Congregatione Reformationis & Visitationis Apostolicæ maturè discuti & examinari fecerimus, & in eadem Congregatione ambæ partes pluries fuerint auditæ. Nunc hujusmodi differentias & controversias è medio tollere, ac utriusque partis quieti prospicere volentes, ac Priorem Generalem, Assistentes & Vicarium Generalem & Fratres universos Ordinis & Congregationis prædictorum, à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, Motu proprio & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, declarantes inprimis & ante omnia, mentis & intentionis nostræ non fuisse nec esse, in litteris nostris in forma Brevis sub Datum die 13. Julii præsentis Anni M. DCIII. expeditis super visitatione per Priorem Generalem facienda in Domibus Congregationis Lombardiæ, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, recedere à dispositione & privilegio fœl. record. INNOCENTII PP. VIII. prædecessoris nostri super eadem visitatione emanatis, & ab eisdem partibus receptis & acceptatis in concordia de Anno M. DLI. inter eas inita, quarum etiam tenores præsentibus pariter pro expressis haberi volumus, sed ejusdem nostræ mentis & intentionis fuisse & esse, statuere & decernere, prout in dictis privilegio & concordia continetur, & nihilominùs prædictas nostras litteras ad præscriptum privilegii & concordiæ hujusmodi reducentes, harum serie perpetuò statuimus & decernimus.

Hanc Bullam non posui uti non necessariam, quia hæc plenior est, & illam refert.

§. 3. Quòd liceat Priori Generali, quoties ei placuerit, per se in simul cum uno ex Visitatoribus Societatis hujusmodi, quem ad hoc duxerit eligendum, vel per Vicarium ejusdem Societatis dumtaxat, & non per alium, unam vel plures Domum, vel Domos, ac ipsam Societatem visitare.

Declarat quòd Generalis visitet per se ipsum una cum uno ex Visitatoribus Congregationis.

§. 4. Ac ulteriùs volumus & mandamus, ut in Visitatione hujusmodi Prior Generalis, tàm in præcedentia quàm in aliis quibuscumque actibus publicis vel privatis in locis & Domibus Congregationis prædictæ, habeatur, recipiatur & honoretur ut Caput, Gubernator & Administrator totius Ordinis Sancti Augustini ab ipso Vicario Generali Congregationis, Visitatoribus, Provincialibus, Prioribus & omnibus aliis Fratribus. Et debeant in eadem visitatione, primùm ipse Vicarius Generalis, deinde Visitatores, Provinciales, Priores & alii supradicti Fratres præstare illi cum effectu omnem obedientiam, ùt suo Superiori.

Honoretur ut caput totius Ordinis, & omnis obedientia ei præstetur.

§. 5. Teneatur Vicarius Generalis, Visitatores & alii quicumque Fratres Congregationis, subire & recipere prædictam Visitationem, nedum quoad loca, Domus & Conventus Congregationis, verùm etiam quoad proprias cujusque ipsorum personas, & debeant universi, ac illorum unusquisque obedientiam præstare Priori Generali in his, quæ per ipsum in Visitatione fuerint ordinata, nec non subjacere pœnis & correctionibus, quas juxta Constitutiones dictæ Congregationis Prior Generalis illis visitando injunxerit & imposuerit, illásque omninò adimplere & exequi debeant.

Visitare possit tàm loca Congregationis Lombardiæ quàm personas.

§. 6. Visitator Congregationis, qui vocatus à priori Generali interierit visitationi, vel Vicarius Generalis ipse, si quando reperietur in conventu ubi fiet visitatio, assistat ipsi Priori Generali, ut illum informet, ac certiorem faciat de statu & negociis Domorum visitandarum, vitáque & moribus Fratrum. Verùm nullam habeat vocem activam in ipsa Visitatione, & non possit ferre aut prætendere votum, nisi consultivum in his omnibus, quæ Prior Generalis voluerit decernere.

Visitator, aut Vicarius Congregationis assistat, & votum consultivum tantum habeat.

§. 7. Neque etiam possit aut debeat interesse scrutinio aut examini secreto, habendo per Priorem Generalem visitantem, de Fratribus Congregationis, cui scrutinio seu examini ipse solus Prior Generalis debebit interesse.

Scrutinio aut secreto examini Generalis non intersit.

§. 8. Assistentes Ordinis comitentur & associent Priorem Generalem in visitatione Congregationis, & perpetuò eidem assistant, & ipse Prior Generalis absque eorum Consilio nihil decernere possit, juxta formam à nobis præscriptam in litteris in forma Brevis super deputatione eorumdem Assistentium expeditis.

Assistentes associent Generalem qui de eorum voto procedat.

§. 9. Iidem

Assistentes præcedant in Visitatione omnibus de Congregatione.

§. 9. Iidem Assistentes, dum eo munere in dicta Visitatione funguntur, quibuscumque locis & actibus ejusdem Congregationis locum habeant, præsente Priore Generali, ante Vicarium Generalem Congregationis ac Visitatores, Procuratorem, Provinciales, Priores & alios quoscumque Fratres dictæ Congregationis.

Visitatorem moneat Generalis per mensem ante, & eo non veniente Generalis visitet absque ipso.

§. 10. Teneatur Prior Generalis saltem per Mensem ante Visitationem denunciare Visitatori, quem voluerit eligere, Visitationem faciendam, ejusque locum & tempus. Et si Visitator vocatus recusaverit aut neglexerit in loco aut Monasterio visitando intervenire, liceat eidem Priori Generali vocare ad idem officium de propinquiori Monasterio Priorem, vel eo absente Vicarium, & illis ad huc accedere recusantibus, absque eorum interventu dicta loca visitare.

Observantiam prædictorum Pontifex præcipit.

§. 11. Quocircà utriusque partibus prædictis in virtute sanctæ obedientiæ,& sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis districtè præcipiendo mandamus, quatenus præmissa omnia & singula inviolatè observent, & per eos ad quos spectat & spectabit in futurum, observari curent & faciant.

Generalem executorem eorumdem deputat.

§. 12. Et nihilominùs eidem Priori Generali, prædictos Vicarium Generalem, Visitatores, Priores & Fratres dictæ Congregationis Lombardiæ ad observationem præmissorum per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, cogendi & compellendi, ac inobedientes quoscumque etiam voce activa & passiva perpetuò vel ad tempus arbitrio suo privandi, & contrà illos censuras & pœnas supradictas, servata juris & sacrorum Canonum forma, proferendi & promulgandi, facultatem impartimur, ac sententias sive pœnas præmissas, quas ritè tulerit seu statuerit in rebelles, ratas habebimus & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactio nem condignam inviolabiliter observari.

Clausulas derogatorias apponit.

§. 13. Non obstantibus litteris nostris supradictis de mense Julii præsentis anni expeditis, ac etiam prædicti Innocentii, prædecessoris privilegio, & concordia in his quæ præsentibus adversantur, ac aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis & statutis consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & litteris Apostolicis eidem Congregationi, ejúsque Vicario Generali, aliisque Superioribus & Fratribus sub quibuscumque tenoribus & formis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresse deregamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 13. die 22. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Decembris 1604. Pontificatûs nostri Anno 13.

CXCIII.

Jurisdictio Vicarii Papæ in Urbe, cognoscendi quascumque causas Archihospitalis St. Spiritus Ordinis St. Augustini, vel ejus suarúmque personarum interesse concernentes.

Declarationem hujus jurisdictionis, quoad causas obligationum Cameralium, vel ad R. Cameram Apostolicam, aut Magistros Viarum Urbis spectantes, vide in Pauli V. Constitut. 22. Decet. Ubi alia de Archihospitali indicabo hic infrà.

Edita An. D. 1605.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus Constitut.

Cùm sicut accepimus, Archiospitale nostrum St. Spiritus in Saxia de Urbe, Ordinis St. Augustini, maximum damnum patiatur, dùm coram diversis judicibus litigare cogitur, cùm ejus Procuratores ac Advocati sæpè ac sæpiùs, una & eadem hora, coràm pluribus Judicibus comparere pro defensione causarum dicti Archihospitalis teneantur, quo fit, ut pluries ob eorum non comparitionem retardentur expeditiones, seu etiam quandoque in eorum contumacia accelerentur, in non leve damnum dicti Archihospitalis. Et licèt fœlicis recordationis Clemens Septimus, & Paulus Quartus Romani Pontifices prædecessores nostri tunc existentes, suos in Alma Urbe Vicarios in Judices causarum dicti Archihospitalis deputaverint, nihilominùs hoc privilegium in desuetudinem venerit.

Jurisdictio Vicarii Papæ cognoscendi omnes causas interesse Archihospitalis ejúsque personarum concernentes.

Ad hoc vide declarationem indicatam in rubr.

§. 1. Nos ejusdem Archihospitalis utilitati & commoditati prospicere, & ut ejus bona & jura quæcumque conserventur, ac in pauperum infirmorum & alios pios, prout deputata esse noscuntur, & non alios usus, debitè convertantur, salubriter providere volentes, Motu proprio & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, litteras seu Motus proprios dictorum Clementis & Pauli prædecessorum harum serie confirmantes & innovantes, omnes & singulas causas civiles, beneficiales, matrimoniales, & spirituales ac profanas, criminales & mixtas, ac alias quascumque inter dictum Archihospitale, illiúsque Præceptorem, Fratres, Ministros, Factores, Agentes, vel alios quoquo modo dicto Archihospitali inservientes, necnon projectos seu expositos vel expositas in eodem Archihospitali degentes, seu qui vel quæ inde egressæ sunt, & nuptui traditæ ex una, & quascumque alias personas, cujuscumque status, gradus, dignitatis, ordinis, conditionis, & præeminentiæ existentes, Universitates, Societates, Congregationes, Monasteria & alia loca pia, & suos Judices particulares etiam ex concessione seu speciali commissione vel deputatione nostra, vel aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum habentes seu habentia, & alios quoscumque tàm active quàm passivè vertentes, à quibuscumque Judicibus Cameræ, Auditore, etiam si agatur vigore obligationis Cameralis, Vicario, Gubernatore, Senatore Urbis illorumque Locatenentibus, Collateralibus & Judicibus, ac dictæ Urbis causarum Appellationum Capitaneo, & à quibusvis Consulibus etiam Artis Agriculturæ, Camerario Ripæ & Ripettæ, Burgi Gubernatore, & sacri Palatii causarum Auditoribus, & ejusdem S. R. E. Cardinalibus, etiam cujusvis Collegii, Societatis, Universitatis, Monasterii seu alterius cujusvis loci Pii etiam Neophytorum Protectoribus specialiter deputatis, aliisque Judicibus ordinariis seu delegatis quibuscumque motas & pendentes de & super statu & bonis stabilibus, mobilibus, se moventibus, juribus & actionibus quibuscumque, etiam occasione damnorum datorum tàm prædicti Hospitalis quàm Fratrum dicti Ordinis, expositorum, infirmorúmque in dicto Archihospitali decedentium, qui aliquid dicto Archihospitali, sive per viam institutionis vel legati seu ab intestato vel alio quocumque titulo, reliquerint, aliorúmque Ministrorum, Agentium, Factorum, aliorúmque dicto Archihospitali quoquo modo inservientes, ac quibuscumque locationibus, venditionibus, legatis, fideicommissis, testamentis, hæreditatibus, ac illorum discussionibus, atque quorumcumque jurium & actionum cessionibus, aliisque inter vivos contractibus, etiam vigore obligationis in forma Cameræ exequutionibus, revocationibus, bonis, rebus, juribus & actionibus ad dictum Archihospitale spectantes, & in quibus ipsum Archihospitale seu personæ supradictæ quoquo modo interesse habent seu prætendunt, tàm in Romana Curia quàm extrà eam ubivis locorum, quorum omnium & singulorum status & merita, ac nomina & cognomina Judicum & collitigantium præsentibus pro expressis haberi volumus, in quacumque instantia, ac in eisdem

statu

statu & terminis in quibus reperiuntur, ad nos harum serie avocamus.

Per se ipsum appellatione remota & per alium semel tantùm in causis appellabilibus recursu permisso.

§. 2. Illásque necnon alias in futurum quandocumque perpetuis futuris temporibus movendas cum omnibus & singulis illarum incidentibus dependentibus annexis & connexis, tibi moderno, & pro tempore existenti nostro in Alma Urbe ejusque districtu Vicario, per te ipsum seu per Prælatum doctrina & integritate præditum à te deputandis, & toties quoties tibi videbitur removendum, & alium in ejus locum subrogandum, qui tamen non sit tuus Vicesgerens neque Locumtenens, qui aliis variis negociis impediti dictarum causarum expeditioni, singulis horis, prout necessitas requirit, vacare non poterunt, quoad causas minorum movendas summariè simpliciter & de plano, sola facti veritate inspecta, & nullis etiam terminis substantialibus servatis, & sine registri confectione, etiàmque de quacumque summa excedente tuam jurisdictionem agatur, ac aliàs juxta ordinarias facultates & jurisdictionem tibi per nos attributas, & secundùm justitiam & æquitatem, & quacumque etiam appellatione remota, si causæ hujusmodi à te ipso cognoscentur & terminabuntur, si autem hujusmodi causæ à Prælato à te deputando cognoscentur, & causæ ipsæ erunt appellabiles, semel tantùm ad te recursum habere liceat, & causæ hujusmodi per viam revisionis per te ipsum vel alium à te deputandum terminari debeant, cognoscendi, decidendi, finéque debito terminandi privativè quoad alios quoscumque Judices supradictos & quemlibet ipsorum, committimus & mandamus.

Nec alteri quàm sibi hujusmodi causæ committi possint.

§. 3. Et ne de cætero causæ Archihospitalis & illius Præceptoris & Conventus ac personarum hujusmodi activè vel passivè alteri quàm tibi committi possint, & quicquid secus à quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Facultas in Curia & extra eam citandi, inhibendi, & inobedientes coërcendi.

§. 4. Et insuper tibi per te vel prælatum à te deputandum prædictum quoscumque quorum intererit tàm in Romana Curia quàm extra eam etiam per edictum publicum, constito tibi summariè & extrajudicialiter de non tuto accessu, citandi, ac illis, necnon quibuslibet, toties quoties opus fuerit, etiam simili edicto etiam sub sententiis Ecceſiasticis, ac etiam pecuniariis pœnis arbitrio tuo moderandi & applicandi, inhibendi, ac in eventum non paritionis ad declarationem incursus censurarum & pœnarum hujusmodi illarúmque aggravationem & reaggravationem, necnon invocationem brachii sæcularis auxilii & interdicti relaxationem.

Testes ad perhibĕdum testimonium cogendi.

§. 5. Necnon testes ad perhibendum testimonium veritatis sub similibus censuris & pœnis cogendi & compellendi. Ac sententias per te vel per Prælatum à te deputandum latas, necnon omnia & singula per te aut illum pro tempore decisa & terminata, decreta, quibusvis exceptionibus & appellationibus non obstantibus, etiam per tuum simplex mandatum executivum tuo etiam sub parvo sigillo regula contraria non obstante decernendi & exequendi.

Sententias exequendi.

Expensas taxandi.

§. 6. Expensásque taxandi & fructus liquidandi & executioni debitæ demandandi seu demandari faciendi.

Contradictores compescendi.

§. 7. Et contradictores quoscumque & rebelles per easdem censuras & pœnas, & alia juris remedia appellatione postposita compescendi.

Remissorias dandi.

§. 8. Literásque remissoriales ad partes quoties & quando necesse, & tibi aliàs visum fuerit, tuo arbitrio etiam sub simili sigillo, regula pariformiter contraria non obstante decernendi.

Notarium deputandi.

§. 9. Necnon unum ex quatuor Notariis tui Tribunalis arbitrio Præceptoris dicti Archihospitalis eligendi in causis hujusmodi deputandi.

Singulis diebus procedendi.

§. 10. Ac in eisdem causis singulis diebus feriatis præterquàm Dominicis & aliis festivis de præcepto, & quando videlicet dictum Archihospitale erit actor, procedendi, ac omnia & singula, in præmissis & circa ea necessaria seu quomodolibet opportuna faciendi, gerendi & exequendi, motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, plenam & liberam facultatem concedimus & impartimur.

Per Cursores & Mandatarios citandi.

§. 11. Statuentes quòd citationes in causis prædictis executioni dari possint per quoscumque Cursores & Mandatarios Urbis juxta placitum Procuratoris dicti Archihospitalis.

Delationibus & significationibus aliorum Judicum non obstantibus, mandata exequendi.

§. 12. Quódque nullæ inhibitiones, non gravetur, supersessoriæ, dilationes etiam quinquennales, & in vim motus proprii Pii V. à quibusvis Judicibus etiam causarum Cameræ Apostolicæ Auditore, & à Præsidente Visitatoris Carcerum, sub quibusvis tenoribus & formis, præterquàm à te concessæ, aliquibus suffragentur, sed illis minimè obstantibus exequutio mandatorum ad favorem ejusdem Archihospitalis concessorum fieri valeat.

Clauf. præf.

§. 13. Ac decernentes præsentes litteras de subreptionis, & obreptionis seu nullitatis vitio aut intentionis nostræ vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui aut infringi, revocari, retractari, suspendi vel limitari nullatenùs posse, sed semper validas, firmas & efficaces existere & fore, suósque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 14. Non obstantibus præmissis ac fœl. record. Bonifacii Papæ Octavi prædecessoris nostri de una & in Concilio generali edita de duabus dietis, & quibusvis aliis constitutionibus, ordinationibus, & præsertim motu proprio Populo Romano concesso, statutísque novis, Urbis reformationibus, privilegiis quoque, indultis & litteris Apostolicis dictæ Urbi, ac quibuscumque aliis personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu scientia & potestatis plenitudine similibus, etiam per vim & modum contractus & Capitulorum, & in forma motus proprii, etiam in favorem Cursorum nostrorum, stilo Palatii feriis generalibus de mandato fœl. record. Pauli Papæ Quarti etiam prædecessoris nostri usque ad Calendas Octobris indictis, & in futurum indicendis, ac omnibus aliis & singulis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis & innovatis; Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda esset, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P.A.14. die 10. Febr.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Añulo Piscatoris, die decima Februarii, millesimo sexcentesimo quinto, Pontificatus nostri Anno decimoquarto.

CXIX.

Prohibitio appellandi per religiosos Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis à Prælatis ejusdem Ordinis ad tribunalia Secularia. Permissióque habendi recursum ad Priorem Generalem, Protectorem, seu Viceprotectorem, aut ad Romanum Pontificem.

Alia

Alia de hac Religione, notata sunt in Constitut. 80. Decet. hujusmet Pontificis hic suprà.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

QUoniam nostro pastorali potissimùm incumbit officio, ut ea, quæ per regulares personas contra eorum regularia instituta temerè attentantur, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunis remediis compescamus, & amoveamus.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 1. Proinde quia nuper dilecto filio Magistro Lælio Ballionó de Florentia, Priore generali Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ, non sine animi nostri molestia referente accepimus, quòd nonnullæ dicti Ordinis etiam utriusque sexus regulares personæ, Dei timore postposito, & suæ professionis immemores, ut in eorum malefactis & inobedientia se diutiùs confoveant, ab iis quæ per Prælatos ejusdem Ordinis, & Priores Provinciales, & alios Superiores ab ipso Priore generali pro tempore deputatos, acta sunt & decreta, ad tribunalia secularia appellare, & ad ea temerè confugere consueverunt, in non modicam jurisdictionis ipsorum Superiorum læsionem, & regularis instituti alterationem, ac scandalum plurimorum.

Prohibitio de qua in rubr.

§. 2 Nos præmissis obviare volentes, universis & singulis dicti Ordinis utriusque sexus regularibus personis, cujuscumque dignitatis, status, gradus & conditionis existentibus, Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus & mandamus, eisque sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, à qua nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis Articulo absolvi possint, necnon privationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, & inhabilitatis ad illa & alia quæcumque dicti Ordinis officia exercenda, ac vocis tàm activæ quàm passivæ eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis, districtiùs inhibemus, ne ad ipsa tribunalia secularia, quovis prætextu aut quæsito colore appellare vel ad illa confugere, aut ea propterea qu. quomodo adire audeant vel præsumant, sed si se à Prælatis gravari prætendant, ad Priorem generalem ipsius Ordinis, seu illius Protectorem, aut Viceprotectorem in Romana Curia vel ad Nos, sive RomanumPontificem pro tempore existentem, supremum in Ecclesia Dei Judicem, sicut antiquitùs semper facere consueverunt, recursum habeant, unde illis Brevi manu justitia administrabitur.

Extensio ad Fautores.

§. 3. Volentes, & ita declarantes, quòd nedum dicti Ordinis regulares personæ contrafacientes, verùm etiam eorum quomodolibet, directè, fautores & consultores, easdem pœnas eo ipso omninò incurrant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus eorum tenores ac si de verbo ab verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præsentium, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 2. die 15. Febr.

Datum Romæ apud St. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 15. Februarii 1593. Pontificatus nostri Anno secundo.

CXX.

Protomedici, & Collegii Physicorum de Urbe, jurisdictio & facultates.

De his habes etiam suprà in Constitut. 19. Julii III. Meritis, Tom. 1. lib. 1. & Greg. XIII. Constitut. 40. In Apostolicæ, in Tomo 2. & in Pauli V. Constitut. 71. §. 25. infrà in hoc Tomo 3.

Edita A. D. 1593.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUò viri qui tum salubribus Artis Medicinæ præceptis, & singulari methodo, tum diuturna experientia, quæ ubique plurimum valet, sapienter instructi in medendis humanis corporibus occupantur, & ab eis in hac alma Urbe, & omnibus status nostri Ecclesiastici Civitatibus infirmitates omnes depellere continuò procurant, sanitati & incolumitati hominum consulentes, quibuscumque difficultatibus superatis id ipsum faciliùs & promptiùs exequi, & operari valent, privilegia per Romanos Pontifices prædecessores nostros illis concessa conservanda, ac per eos desuper statuta & ordinata, ut inviolabiliter observentur, confirmanda esse judicamus, prout meliùs totius Reipublicæ valetudini novimus expedire.

Sixtus IV. (cujus Bullam non potui) confirmavit statuta Collegii.

§. 1. Sanè dilecti filii, Sigismundus Brumanus Cremonensis, Artium & Medicinæ Doctor, ac Romani Collegii pariter Artium & Medicinæ DoctorumPrior, ac dictæ Urbis & totius Status Ecclesiastici Protomedicus Generalis, necnon Antonius Portus Firmanus, & OdoardusLopius Romanus, pariter Artium & Medicinæ Doctores consiliarii, tàm suo quàm ipsius Collegii nominibus, Nobis nuper exponi fecerunt, quòd aliàs postquàm fœl. record Sixtus Papa Quartus prædecessor noster, nonnulla per tunc existentes Protomedicum & Priorem ac Collegium hujusmodi, ad obviandum erroribus qui in Arte Medicinæ à plerisque, qui sibi nomen Medici usurpabant, committebantur, ac periculis mortis, quæ sæpissimè infirmis inde sequebantur, statuta, & ordinata perpetuò approbaverat, & confirmaverat.

Clemens VII. illa & alia de novo Statuta confirmavit, & ipsa ac alia privilegia multa Protomedico & Collegio tribuit.

§. 2. Et deinde tàm piæ mem. ClemensPapa VII. etiam prædecessor noster, qui præfata ac alia etiam per tunc existentes Protomedicum & Collegium hujusmodi de novo statuta & ordinata, quæ suis sub plumbo confectis litteris de verbo ad verbum inseri voluit, quàm recolendæ mem. Julius III. Pius IV. Pius V. & Gregorius XIII. Romani Pontifices etiam prædecessores nostri, ea omnia etiam perpetuò confirmaverant, & approbaverant, ac per omnes & singulos Artis Medicinæ hujusmodi Professores & Aromatarios, in Urbe ac toto statu hujusmodi commorantes, ac alios quos illa concernebant inviolabiliter observari mandaverant, ac quamplures gratias, facultates, concessiones, privilegia, & indulta Protomedico, Priori, & Collegio prædictis, tàm super approbatione Physicorum & Chirurgorum, ac Aromatariorum in Urbe, & aliis Civitatibus, terris, & locis S. R. E. subjectis; ac examine simpliciorum, vel compositorum medicinalium humanis corporibus exhibendorum, ac Aromatariæ medicinalis exercitio, quàm super facultate & potestate promovendi ad magisterii vel Doctoratus gradum, illorúmque insignia dandi, necnon jurisdictione Protomedici & Collegii prædictorum, cognoscendi quascumque causas civiles & criminales eorum, ac Aromatariorum, aliorúmque, mederi seu medicinalia cujuscumque generis fuerint, tradere & exhibere volentium, exercitium concernentia, privativè etiam quoad alia tribunalia quæcumque ac procedendi adversus quoscumq; inobedientes, etiam ad pecuniarias aliásque pœnas, necnon visitandi & corri-

Super Approbatione Physicorum, Chirurgorum, & Aromatariorum.

Examinatione Simplicium & Compositorum medicinalium.

Exercitio Aromatariæ.

Facultateque promovendi ad gradus.

Jurisdictione causas cognoscendi civiles & criminales.

Tu attende Constitut. Clem. VIII. cit. in rubr.

Correctione Aromatariorum, & visitatione Aromatariorum.

corrigendi quoscunque Aromatarios, eorúmque Aromatarias in Urbe, & toto statu Ecclesiastico hujusmodi, ut præfertur, existentes, ac ad id Commissarios, aliósque deputatos destinandi & deputandi, ac denique omnia & singula in præmissis necessaria statuendi, faciendi, ordinandi & exequendi similiter perpetuò concesserant.

Protomedicus ideò & Collegium incolumitati incolarum status Ecclesiastici intendentes, statuta reformarunt, & alia pro fœliciori Collegii regimine statuerunt.

§. 3. Protomedicus & Prior, ac Consiliarii & Collegium hujusmodi decori & utilitati ipsius Collegii, ac incolarum Urbis & statûs hujusmodi incolumitati, quantum in eis est, studentes, antiqua statuta prædicta, prout temporum ratio expostulat, in melius reformarunt, aliáque de novo super præmissis, ac aliàs debitum exercitium artis hujusmodi, nec non fœlix ipsius Collegii regimen concernentia & disponentia, ac aliàs salubria & honesta ediderunt, prout in singulis ipsorum Prædecessorum literis desuper confectis ac statutis pleniùs continetur.

Et pro prædictorum omnium confirmatione Papàm supplicarunt.

§. 4. Cùm autem Protomedicus & Collegium prædictum cupiant literas prædictas, ac singula statuta hujusmodi pro illorum subsistentia firmiori per Nos perpetuò approbari & confirmari, nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenùs eorum desiderio hujusmodi annuere, aliásque in præmissis opportunè providere de benignitate, Apostolica dignaremur.

Qui prædictas gratias & statuta confirmat.

§. 5. Nos igitur, qui fidelium quorumlibet vota, præsertim saluti & incolumitati nobis subditorum consulentia, & exauditionis gratiam libenter admittimus, ac attendentes, statuta de novo edita prædicta nonnisi pro bono regimine & salubri directione dicti Collegii horum temporum ita suadente ratione facta fuisse, ipsúmque Collegium, ac illius singulares personas, quæ pro universali hominum salute continuò laborant, specialibus quoque favoribus & gratiis prosequi volentes, ac singularum literarum & statutorum hujusmodi tenores etiam veriores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, singulas literas prædictas ac statuta per Protomedicum & Collegium hujusmodi condita atque edita, ac omnia & singula in eis contenta, ac inde sequuta & sequenda quæcunque, Apostolica auctoritate tenore præsentium, quatenùs liceat & honesta, & Sacris Canonibus & decretis Concilii Tridentini contraria non sint, perpetuò approbamus & confirmamus, illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnésque & singulos juris & facti, aliósque defectus, si qui intervenerint in eisdem supplemus, eáque omnia & singula ab omnibus, quos illa concernunt & concernere poterunt, quomodolibet in futurum similiter perpetuò & inviolabiliter observari, ac ad illorum omnium observationem omnibus juris & facti remediis cogi & compelli posse.

Clausulam derogatoriam apponit.

§. 6. Decernentes sic & non aliter per quoscunque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac singularum Provinciarum, Civitatum, Terrarum & locorum dicti Status Ecclesiastici, Vicelegatos, Gubernatores, Potestates, & alios Judices, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executorem hujus const. deputat, & defensorem.

§. 7. Et nihilominùs dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per præsentes committimus & mandamus, quatenùs per se vel alium seu alios Protomedico & Collegio prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra præsentes ac singulas literas & statuta hujusmodi perpetuò & inviolabiliter observari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias & censuras Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliáque opportuna juris & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contraria omnia tollit.

§. 8. Non obstantibus similis memoriæ Bonifacii Papæ Octavi similiter prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dicti Prædecessores in singulis eorum literis voluerunt non obstare, contrariis quibuscunque; Aut si Aromatariis & aliis prædictis, vel quibusvis aliis communiter aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Dat. P. A. 2. 10. Novemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 10. Novembris 1593. Pontificatus nostri anno secundo.

CXXI.

Facultas Congregationis Clericorum Ministrantium Infirmis recipiendi Novitios ad habitum, non expectato Capitulo generali, nec Provinciali.

Istam Congregationem primò approbavit Sixtus V. in sua constitutione 25. Ex omnibus, lib. 2. ubi alia notavi in Tomo II.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1594.

Assidua pietatis & charitatis opera, quæ dilecti filii, Præpositus & Clerici, aliique Religiosi Congregationis Ministrantium Infirmis circà Infirmorum tùm corporalem, tùm spiritualem curam, ut accepimus, continuò exercent, meritò nos inducunt, ut eorum Religionis conservationi & augmento libenter prospiciamus.

Exordium.

§. 1. Proindè supplicationibus eorum nobis nomine humiliter porrectis inclinati, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum Cardinalium, Congregationi super Consultationibus Episcoporum & Regularium deputatæ Præpositorum sententia, dictis Præposito & Religiosis perpetuò concedimus & indulgemus, ut in qualibet eorum domo ubicunque locorum existente, tres ex antiquioribus Patribus à Capitulo conventuali deputari possint, qui eandem habeant facultatem & potestatem in admittendis Novitiis, quæ commissa fuit in Capitulis generalibus & Provincialibus, aliisque deputandis juxtà constitutione super Novitiorum receptione à fœlicis recordationis Sixto Papa V. prædecessore nostro editam sub Dato sexto Kalendas Decembris anno tertio, & alteram ejus declarationem sub Dato 12. Kalendas Novembris anno quarto ejus Pontificatus, dummodò in reliquis earundem constitutionum formam servent. Ad hócque plenam & amplam dictis deputatis facultatem & auctoritatem impertimur.

Sixti V. hæ constitutiones sunt in 2. parte Vide in Tomo II.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obstantibus prædicti Sixti V. & aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscunque.

Dat. P. A. 3. 31. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 31. Martii 1594. Pontificatus nostri anno tertio.

Contrà edentes, vel utentes aliis Litaniis, quàm hîc approbatis, vel à Congregatione Sacrorum Rituum approbandis.

CXXII. Edita A. D. 1601.

De hac Congregatione habes in Tomo 2. constitut. 74. Sixti V. Immensa, lib. 2. Congregat. V.

Causa hujus prohibitionis.

SAnctissimus Dominus noster Clemens Papa VIII. Quoniam multi hoc tempore, privati etiam homines, prætextu alendæ devotionis, novas quotidiè Litanias evulgant, ut jam propè innumerabiles formæ Litaniarum circumferantur, & in nonnullis ineptæ sententiæ, in aliis (quod gravius est) periculosæ, & errorem sapientes inveniantur, pro solicitudine sua pastorali providere volens, ut animarum devotio, Deique ac Sanctorum invocatio, sine ullius detrimenti spiritualis periculo foveatur.

Prohibitio, de qua in rubr.

§. 1. Præcipit & mandat, ut retentis antiquissimis & communibus Litaniis, quæ in Breviariis, Missalibus, Pontificalibus ac Ritualibus continentur, necnon Litaniis de Beata Virgine, quæ in Sacra Æde Lauretana decantari solent; quicunque alias Litanias edere, vel jam editis in Ecclesiis, sive Oratoriis, sive Processionibus, uti voluerint, eas ad Congregationem Sacrorum Rituum recognoscendas, & si opus fuerit corrigendas mittere teneantur, neque sine licentia & approbatione prædictæ Congregationis, eas in publicum edere aut publicè recitare præsumant, sub pœnis (ultrà peccatum) arbitrio Ordinarii, & Inquisitoris severè infligendis.

Decretum Pontificis An. 10. die 6. Septemb.

§. 2. Præsens Decretum factum fuit in generali Congregatione Sanctæ Romanæ & universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali coràm prædicto Sanctissimo Domino nostro, ac Illustrissimis & Reverendissimis Dominis Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, adversùs hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus, 8. Idus Septembris, Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi 1601.

Quintilianus Adrianus Notarius.

CXXIII. Approbatio & nova institutio Congregationis Clericorum sæcularium in communi viventium, sub invocatione B. MARIÆ, dudum ab Alexandro Episcopo Lucano, in ea civitate erectæ, cum Indultorum concessione & facultate alia ubique loca recipiendi.

Hanc ipsam Congregationem Matris Dei Congregationem de cætero nuncupari voluit infrà, Paulus V. in ejus Constitutione 81. Inter Pastoralis, ubi regimen quoque Scholarum Piarum ad pauperes erudiendos erectarum & erigendarum, eidem Congregationi perpetuò delegavit.

Edita An. D. 1595. & 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

EX quo Divina Majestas ad Pastoralis officii fastigium Nos quanquàm immeritos evexit, illa, quantum in nobis semper fuit, Superno auxilio freti facere conati sumus, ut Confraternitates seu Societates aut Congregationes, quæ ad Divini cultus augmentum & animarum salutem institutæ sunt, & in observatione Institutorum suorum piè & religiosè persistunt, magis quotidiè in illo suo pio & sancto proposito confirmarentur.

Alexander Episcopus Lucanus de anno 1583. Congregationem Clericorum sæcularium & Laicorum in communi viventium sub invocatione B. Mariæ in Civitate Lucana erexit.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, Venerabilis Frater Alexander Episcopus Lucanus jam dudùm Confraternitatem seu Societatem, aut Congregationem Clericorum sæcularium & laicorum in communi viventium, sub invocatione & vexillo B. & Gloriosæ sempérque Virginis MARIÆ, in Ecclesia S. Mariæ Curtis Orlandigorum Lucan. erexerit, ac dictæ Confraternitatis seu Congregationis Confratribus, ut unum ex eis, qui aliis præesset, ac rerum & bonorum ipsius Confraternitatis seu Congregationis curam & administrationem gereret, cuique ipsi Confratres parere tenerentur, eligere, ac constitutiones per eum approbandas condere possent; facultatem concesserit, prout in patentibus literis ipsius Alexandri Episcopi de anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo tertio desuper confectis pleniùs contineri dicitur, ac ejus Confraternitatis seu Congregationis Confratres Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, Divini Verbi prædicatione, & aliorum bonorum operum exemplo juvare totis viribus contendant.

Et hic Pontifex dictam institutionem Congregationis Clericorum sæcularium in communi viventium approbat.

§. 2. Nos, ut ipsi Confratres in suo laudabili proposito magis confoveantur, & ad hujusmodi pia & sancta opera exercenda promptiores reddantur, ac fructus, quos in Vinea Domini plurimos hactenùs & maturos ac dulces locatori Domino obtulerunt, eosdem longè dulciores & maturiores ac uberiores in posterùm offerant, Motu proprio & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, erectionem Confraternitatis seu Societatis aut Congregationis Clericorum sæcularium, in dicta Ecclesia ab eodem Alexandro Episcopo, ut præfertur, factam, necnon omnia & singula in dictis patentibus literis erectionem hujusmodi concernentia, quorum tenores ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus haberi volumus pro expressis, contenta & indè sequuta quæcunque, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tàm juris quàm facti, & solemnitatum in eis forsan omissarum defectus, si qui intervenerint, in eisdem supplemus.

Et de novo eam instituit.

§. 3. Et nihilominùs eandem Confraternitatem in Congregationem Clericorum sæcularium sub titulo seu invocatione ejusdem B. MARIÆ Virginis, cum eisdem regulis, institutis & facultatibus in dicta Ecclesia auctoritate & tenore præmissis perpetuò erigimus & instituimus.

Facultatem, ordinationes & statuta ad bonum ejus regimen edendi concedit.

§. 4. Necnon nunc & pro tempore existentibus Rectori & Sociis dictæ Congregationis, ut quæcunque statuta & ordinationes, fœlix regimen & gubernium ipsius Congregationis concernentia, ac Sacris Canonibus & decretis Concilii Tridentini ac Romanorum Pontificum constitutionibus non adversantia, condere, quæ tamen condita ab Ordinario loci approbentur.

Confessoribúsque ejusdem Congregationis auctoritatem omnium ad eos confluentium confessiones audiendi potestatem elargitur.

§. 5. Quódque Confessores dictæ Congregationis, qui ab Ordinario approbati fuerint, confessiones quorumcunque ad eos accedentium quocunque anni tempore audire, & debitam illis pœnitentiam pro modo culpæ injungere.

Prælatis ipsius Congregationis à censuris non reservatis in Bulla Cœnæ Domini subditos absolvendi auctoritatem impartitur.

§. 6. Superiores autem ipsius Congregationis per se vel alium, seu alios ex ipsis jam approbatis, suos subditos à censuris in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, non tamen contentis in literis die Cœnæ Domini legi solitis absolvere, & etiam debitam illis pœnitentiam injungere:

Majori dictæ Congregationis inobedientes que coërcendi potestatem tribuit

§. 7. Necnon Superior dictæ Congregationis receptos inobedientes, & illius constitutionum transgressores punire, & pœnitentia pro modo culpæ ejus arbitrio, servata tamen semper dictarum constitutionum forma eosdem afficere, & si sibi videbitur, cum assensu majoris partis dictæ Congregationis culpabiles ejicere, invocato etiam ad hoc, si opus

ſi opus fuerit, auxilio Epiſcopi, ſeu brachii ſæcularis liberè, & licitè valeant, eiſdem auctoritate & tenore concedimus.

Recipiendos à Congregatione ad ſpeciale juramentum hic expreſſum teneri jubet.

§. 8. Quódque recipiendi in Congregatione hujuſmodi, tàm Clerici quàm Laici, teneantur, ubi aliter Congregationi viſum non fuerit remittendum, promittere etiam cum juramento ſe refecturos expenſas pro ipſis ab eadem Congregatione factas, ſi quando contigerit, ut ſponte vel juſta de causa expulſi ab eadem Congregatione diſcedant.

Congregationem ſub protectione Sedis Apoſtolicæ reſervata Epiſcopo Lucano tantum juriſdictione viſitandi & reformandi recipit.

§. 9. Demùm, quòd Congregatio hæc ſit, & perpetuò remaneat ſub protectione hujus Sedis Apoſtolicæ, non tamen exempta ab ordinaria juriſdictione Epiſcoporum Lucanarum, qui pro tempore erunt, quoad viſitationem & reformationem, ſi opus fuerit, juxtà conſtitutiones ejuſdem Congregationis tantùm, nec aliàs aliter, nec alio modo, nullo tamen caſu, prætextúve, aut quæſito colore aliquos ex Sociis præfatis ab eadem Congregatione ſine expreſſo conſenſu ejuſdem unquàm extrahere, nec ab obſervantia inſtituti diſtrahere valeant, perpetuò ſtatuimus & ordinamus.

In contrarium acta pro infectis habere declarat.

§. 10. Sicque per quoſcunque Judices & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari ac definiri debere, necnon irritum decernimus & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Tranſumptis hujus Bullæ credi jubet.

§. 11. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſùs fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhitæ vel oſtenſæ

Quibuſcunque non obſtantibus.

§. 12. Non obſtantibus quibuſvis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

D. P. A. 4. die 13. Octobris.

Datum Tuſculi, ſub annulo Piſcatoris, die 13. Octobris 1595. Pontificatus noſtri anno quarto.

Sequitur facultas dicta Congregationis alia ubique loca recipiendi.

Edita A. D. 1604.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ILlos Apoſtolicæ benignitatis favoribus libenter proſequimur, qui ſub ſuavi Chriſti jugo, gratum Altiſſimo famulatum præſtantes, in militanti Eccleſia ad Chriſtifidelium ſalutem optatos in Domino fructus afferunt.

Hic Pontifex Congregationem iſtam approbavit, ut in Bulla præinſerta.

§. 13. Aliàs ſiquidem nos Congregationem Clericorum ſæcularium B. MARIÆ Lucanenſium approbavimus, ipſámque Congregationem ſub noſtra & Apoſtolicæ Sedis protectione ſuſcepimus, illiſque diverſa privilegia, indulta & gratias conceſſimus, ita tamen, ut viſitationi loci Ordinarii juxtà conſtitutiones ipſius Congregationis tantùm ſubeſſent.

Et deindè Eccleſiam S. Mariæ in Porticu de Urbe illi conceſſit, ſed ejus Bullam hic ſufficienter relatam non poſui.

§. 14. Et deinde eidem Congregationi Eccleſiam Sanctæ Mariæ in Porticu de Urbe, ut apud illam unus Præpoſitus, & aliquot ejuſdem Congregationis perſonæ habitare, & in ipſa Eccleſia divina Officia celebrare, & Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtrare valerent, de conſenſu dilecti filii noſtri Bartholomæi St. Mariæ in Porticu Diaconi Cardinalis Ceſii nuncupati conceſſimus, prout in diverſis noſtris in forma Brevis deſuper expeditis literis pleniùs continetur.

Et modò eidem Congregationi alia loca votaque de licentia Ordinariorum recipiendi facultatem concedit.

§. 15. Cùm autem, ſicut accepimus, Congregatio prædicta uberes in Eccleſia Dei fructus ad Animarum Chriſtifidelium ſalutem proferat, & illius Clerici ſub nonnullis conſtitutionibus & regulis à dilecto filio noſtro Cæſare tituli SS. Nerei & Achillei Presbytero Cardinale Baronio nuncupato, ipſius Congregationis apud nos Protectore, examinatis, & auctoritate Apoſtolica approbatis, laudabilem vitam degant, & in via Domini non mediocres progreſſus faciant, & ſi illis, ut alia loca, domos & Eccleſias ubique recipiendi, & in illis juxtà prædictas conſtitutiones & regulas degendi, ac divina officia celebrandi, Eccleſiaſticáque Sacramenta miniſtrandi facultas concederetur, indè profectò Chriſtifidelium animarum ſalus valdè promoveretur, ac ſpiritualis conſolatio magis augeretur. Nos ejuſdem Congregationis propagationi conſulere, ac illam & ejus perſonas ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, necnon ſingularium noſtrarum literarum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, & ſingulas ejuſdem Congregationis perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolvendas & abſolutas fore cenſentes, motu proprio & ex certa ſcientia & mera deliberatione noſtra, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eidem Congregationi, ejúſque Præpoſito Generali & Clericis, ut loca, domos & Eccleſias illis in quibuſvis Civitatibus & Diœceſibus de licentia Ordinariorum concedendas recipere, & in illis habitare, ac divina officia celebrare, & Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtrare, ac omnibus & ſingulis privilegiis, gratiis, indultis, exemptionibus, libertatibus & immunitatibus ipſis Congregationi, Præpoſito & Clericis per Nos in primo dictis literis conceſſis, ubique frui, potiri & gaudere liberè & licitè poſſint & valeant, ſervata tamen forma in primo dictis noſtris literis expreſſa, & in prædictis conſtitutionibus, ut præfertur, juſſu noſtro examinatis & approbatis contenta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus: Illóſque deſuper à quoquam quavis auctoritate impediri, moleſtari, perturbari, vel inquietari nullatenùs poſſe, & irritum & inane quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Ad hoc vide etiam hujus Pontificis conſtitutionem 95. Quoniam lib. 106. ubi quid in receptione novorum locorum obſervandum ſit, explicatur.

Executores & defenſores deputat.

§. 16. Quocircà dilectis filiis noſtris Cæſari Presbytero Cardinali Baronio, moderno, & pro tempore exiſtenti ejuſdem Congregationis Protectori, ac Vicario Urbis, necnon cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per præſentes committimus & mandamus, quatenùs ipſi, vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios, præſentes literas & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Præpoſiti & Clericorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos eorundem præmiſſorum effectu pacificè frui & gaudere, non permittentes eos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſlibet per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis derogat.

§. 17. Non obſtantibus fœlicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, aliis conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, atque omnibus illis, quæ in prædictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Dat. P. A. 13. die 24. Junii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſima quarta Junii 1604. Pontificatus noſtri anno 13.

LEO XI. PONT. CCXXXVI.
ANNO DOMINI MDCV.

LEO Undecimus Florentinus, Alexander Medicæus anteà dictus, Episcopus Cardinalis Prænestinus, creatus anno Domini 1605. die primo Aprilis, coronatus die 18. ejusdem mensis & anni, sedit dies viginti septem. Nullos creavit Cardinales. Obiit die 27. Aprilis ejusdem anni. Corpus ejus sepultum fuit in Basilica Principis Apostolorum. Vacavit Sedes dies 18.

PAULUS V. PONT. CCXXXVII.
ANNO DOMINI MDCV.

PAulus V. Camillus Burghesius anteà dictus, Romæ natus anno Domini 1552. patre Marco Antonio Patritio Senensi, titulo Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis: Creatus die 15. coronatus die 28. Maji 1605. Creavit Cardinales 60. sedit annos 15. menses 8. dies tredecim. Obiit anno Salutis M DC XXI. die 28. Januarii. Sepultus in Basilica Principis Apostolorum, deinde translatus fuit ad S. Mariam Majorem in Sacello à se magnificentissimè exstructo. Vacavit Sedes dies 11.

I. Jubilæi indictio, ad Divinam opem pro salutari Ecclesiæ Catholicæ regimine, & præsentibus necessitatibus implorandam.

Hujusmodi Jubilæum Romani Pontifices indicere consueverunt, eorum tamen Constitutiones prætermissi, hâc solâ pro exemplari contentus, ultrà aliam Sixti Quinti, quæ est superiùs lib. 2. Virium numero primo in Tom. II.

Similes Indictiones vide ob eandem causam factas à Gregorio XV. in Constitutione 2. Spiritus infrà Tomo 3. & à S. D. N. Urbano VIII. sub forma tamen Orationis quadraginta Horarum, in Constitutione 7. Æternus infrà dicto Tomo 4.

Edita A. D. 1605.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Universis Christifidelibus, ad quos præsentes literæ pervenerint, salutem & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

QUOD in omni vita summis votis à totius bonitatis Authore DEO semper optavimus, ut universæ cogitationes & actiones nostræ à singulari ejus benignitate profectæ in viam æterni beneplaciti sui dirigerentur, & non ad alicujus privati vel temporalis boni commoditatem, sed ad communis & æternæ Beatitudinis fœlicitatem Divina favente gratia perducerentur, id hoc tempore, quo immensa illius largitas, cujus voluntas potentia, cujus opus misericordia est, nos nihil hujusmodi cogitantes in hoc supremo dignitatis Apostolicæ gradu nullis nostris meritis, sed sola miseratione sua, & admirabili providentia collocavit, suppliciter ab eo postulandum duximus, ut in difficillimo munere obeundo, virium nostrarum imbecillitatem auxilii sui virtute sustentare ac tueri velit.

Causa hujus Indictionis Jubilæi.

§. 1. Cùm enim in ea curarum mole, in qua versamur, tùm ob rerum, quæ circumdant, multitudinem, tùm ob negotiorum, quibus urgemur, difficultatem, planè cognitum non habemus, quo grediamur & undè initium sumamus, aut quid agere debeamus, id nobis consilii superest, atque hoc solùm habemus residui, ut oculos nostros ad eum dirigamus, qui tunc maximè, cùm opus est, summis in difficultatibus super Domum David, hoc est, super nos & cæteros Ecclesiarum Moderatores, ac super habitatores in Jerusalem, videlicet super fideles ac subditos populos non solùm orationis & precum dona, quibus petita impetrentur, placabilis & benignus effundit, sed cœlestis etiam gratiæ suæ Spiritum ac virtutem elargitur, qua nos Catholicam Ecclesiam cæterarum Matrem & Magistram sanctè & fœliciter regere, & qui in partem solicitudinis nobiscum vocati sunt, cæteras quoque Ecclesias benè administrare, ac tandem desiderata bona consequi, & rectè omnia perficere valeamus. Magna est enim vis concordis & perseverantis orationis, præsertim cùm & ii, qui cæteris præsunt, igne perfectæ charitatis incensi, apud Deum pro populo intercedunt, & qui Superioris imperio parent, unanimes in spiritu humilitatis, & in animo contrito pro suo Duce ac Rectore deprecantur, nihilque adeò est, quòd fideles (si convertantur ad Deum in corde perfecto, & prosternant preces suas in conspectu ejus) communibus votis tandem non obtineant, & jam impetratum diutiùs non conservent. Sic olim Deus Salomoni in ipso regni sui exordio sapientiam per orationem postulanti ad discernendum judicium, dedit cor sapiens & intelligens. Sic Beatum Petrum Apostolorum Principem, & Christi in Terris Vicarium oratio, quæ ab Ecclesia sine intermissione pro eo fiebat, eripuit de manu Herodis, & de omni exspectatione Plebis Judæorum, & Christus Dominus, dùm cum hominibus conversaretur, Apostolis suis dixit: Quidquid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis: Et, si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re, quamcunque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in cœlis est. Jure igitur optimo nos, qui nihil aliud in administratione universalis Ecclesiæ nuper nobis commissa spectare debemus, quàm ipsius Ecclesiæ Catholicæ salutem, Christianorum Principum pacem, totiúsque Orbis Christiani tranquillitatem, ut in hoc onere arduo atque gravissimo sustinendo, iis, quæ cupimus, & quibus maximè indigemus, præsidiis à Deo, qui postulantibus à se sapientiam dat omnibus affluenter, ut confidimus, adjuvemur, hoc nostri Pontificatûs initio pium & laudabilem nonnullorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum morem hac in re secuti, ad communem totius Populi Christiani deprecationem, inductis ea de causa per Catholicum Orbem supplicationibus & salutaribus indulgentiis promulgatis, primo quoque tempore confugiendum esse decernimus: Hæc enim una est, & communis illa Populi Christiani oratio, quæ concordibus omnium fidelium voluntatibus veræ pœnitentiæ remedium cum jejunio & eleemosyna conjunctum, in primis hominum mentem à vitiis purgat, tùm sublevat ad Cœlestia, & ad salutem ac vitam æternam dirigit, desiderata deindè dona ex Deo bonorum omnium fonte deducit, ipsos denique homines ad illa consequenda capaces & dignos efficit. Quanquàm nos ad hanc deliberationem ineundam, non ideò solùm adducimur, quòd Ecclesiæ gubernaculis manum admoturi præcipuo quodam divini numinis auxilio præmuniri cupiamus, sed quod existimemus, hoc tempore idipsum ad communem Dominici gregis incolumitatem pertinere, quódque Catholicæ Ecclesiæ & Christianæ Reipùblicæ in difficultatibus constitutæ admodùm salutare atque opportunum fore judicemus. Immanissimus ille Turcarum Tyrannus, perpetuus Christiani nominis hostis, insana illa dominandi libidine, qua Orbis Imperium temerè jam sibi despondit, excœcatus, ac summo Chri-

stianæ Religionis odio incensus, innumeras clades non modò finitimis populis erumpendo, sed remotis quoque gentibus omnia invadendo jam diù attulit, superioribus verò annis sævo diuturnóque bello in Ungariam excitato, licèt aliquot ibi egregias civitates & loca insignia, quæ occupaverat, quæque posteà ex illius manibus erepta & recuperata fuerunt, amiserit, pleráque tamen, tùm in ipsa Ungaria, tùm in locis illi contiguis nobilissimas ditiones & munitissimas arces in suam potestatem redegit, novissimè autem hoc anno (quòd sine gravi dolore commemorare non possumus) perditi etiam ac profligati homines, charissimi nimirùm in Christo filii nostri Rodulphi Romanorum Regis Illustris in Imperatorem electi in eadem Ungaria Rebelles, ipsis Turcis per exitiale scelus adjuncti, & per summam impietatem suis intestinis tumultibus ac seditionibus confirmatis atque auctis, humana divináque cuncta perturbant, & adhibitis simul armis, omnibus ipsius Rodulphi dominiis nefariam directionem & vastitatem minantur. Quæ quidem, cùm non tàm armis quàm assiduis apud Deum precibus propulsari debeant, quòd ab ipsius ira in homines propter illorum peccata & iniquitates contrà provenerint, hac ipsa de causa ad communem quoque totius populi obsecrationem recurrendum esse censuimus, cujus tanta ad inimicorum impetus propulsandos virtus & efficacia est, ut illorum fortissimos exercitus, qui alioquin armis expugnari non possent, ipsa facilè dissipet atque prosternat. Quòd non obscurè divina sacræ Scripturæ eloquia nos docent, dùm fideles populos, qui adversùs hostes præliaturi ad Deum per assiduam orationem & pœnitentiam confugiunt, illiúsque nomen invocant, & misericordiam implorant, non tàm ferro quàm lingua & labiis pugnare & arma in verbis ac precibus habere testantur. Quod, ut quamprimùm Rodulpho, ejúsque piis ac fidelibus subditis & militaribus copiis eveniat, ipsi vehementer cupimus, & à Deo nuncupatis votis optamus. Id autem ab ipso misericordiarum Patre & Deo totius consolationis facilè nos impetraturos confidimus, sicut enim supremam illius Majestatem homines, ubi eam offenderint, tunc maximè propter ejus potentiam timere debent, ita semper iis, qui per pœnitentiam resipuerint, ejúsque gratiam & auxilium piè ac devotè postulaverint, optimè de summa illius benignitate sperandum est, secundùm enim magnitudinem ipsius, sic & misericordia illius cum ipso est.

Forma consequendi Jubilæum.

§. 2. Cùm igitur cæteras civitates, terras & loca ubique existentia exemplo Almæ Urbis nostræ ad salutarem hanc & unanimem orationem promovere cupiamus, ab eadem Urbe initium sumentes, solemnes processiones ad ejusdem Urbis Basilicas, Principis nimirùm Apostolorum in Vaticano, necnon Beatæ MARIÆ Majoris proxima hebdomada, quæ erit prima mensis Julii proximè futuri, feria quarta & Sabbatho indicimus, ad quas Basilicas nos cum omni demissione & humilitate mentis & corporis unà cum Venerabilibus Fratribus nostris, Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, atque Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum & Principum Oratoribus apud nos existentibus, aliísque Prælatis atque Officialibus Romanæ Curiæ & Magistratibus Populi Romani, universóque Clero & Populo comitante accedere, dictásque processiones & supplicationes habere & celebrare decrevimus. Ut verò divina bonitas, optata bona suo populo supplicanti copiosius largiatur, omnes utriusque Sexûs Christifideles in Urbe, & in cunctis Orbis Terrarum Regnis, Dominiis, Regionibus & locis existentes, per viscera misericordiæ Dei nostri hortamur atque obsecramus, ut, qui in eadem Urbe dicta hebdomada, vel saltem altera sequente, qui verò extra Urbem fuerint, proxima aut altera, item sequente hebdomada, postquàm præsentes literæ ibi fuerint publicatæ non fuerint, postquàm ad eorum notitiam quocumque modo pervenerint, salutari pœnitentiæ Sacramento ad præteritas culpas diluendas se præparent, Deúmque orent, ut nos singulari virtutis suæ præsidio tueri, & pares suscepto muneri vires nobis sufficere, Ecclesiæ Catholicæ fidem longè latéque propagare, impios hæreticorum errores undique evellere, & Ungariæ Regnum à Turcarum armis defendere, eíque optatam tranquilitatem restituere dignetur. Et ii quidem, qui in eadem Urbe fuerint, prædictas Basilicas, sive earum alteram, quam maluerint, qui verò extrà Urbem, Ecclesiam, vel Ecclesias per locorum Ordinarios seu eorum Vicarios aut Officiales, vel de eorum mandato, & eis deficientibus per eos, qui ibi curam exercent animarum, nimirùm postquàm præsentes nostræ ibidem fuerint publicatæ, ubi verò publicatæ non fuerint, postquàm ad eorum notitiam pervenerint, Ecclesias similiter seu Capellas sive Oratoria, aut alia quæcunque pia loca, etiam per solum Confessarium ab ipsis eligendum, singulis eorum deputandas seu deputanda quocunque die, vel quibuscunque diebus ejusdem vel sequentis hebdomadæ, saltem semel visitent, & quarta & sexta feria & Sabbato ejusdem vel sequentis hebdomadæ jejunent, præterea pauperibus & indigentibus personis aut Ecclesiis vel locis piis eleemosynas arbitrio suo erogent, atque intrà hoc tempus tàm primæ quàm secundæ hebdomadæ alicui Presbytero ab Ordinario loci approbato, peccata sua confiteantur, & Dominica prima vel secunda, vel alio dictæ prioris vel sequentis hebdomadæ die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum devotè suscipiant. Qui autem in navigatione vel itinere fuerint, peracta navigatione, vel itinere confecto, hæc omnia, ut superiùs dictum est, faciant & exequantur. Regularibus verò personis utriusque Sexûs in Claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscunque tàm sæcularibus quàm Regularibus in carcere aut captivitate existentibus, aut aliqua corporis infirmitate vel alio quocunque impedimento detentis, qui superiùs expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, Presbyter Confessarius, ut præmittitur, approbatus, quem elegerint, prædicta omnia & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tamen tempus prorogare possit, qui etiam aliis Christifidelibus in eisdem Regnis, Dominiis, Regionibus & locis existentibus, in quibus præsentes nostræ literæ publicatæ non fuerint, ea duntaxat injungere valeat, quæ ipsi Christifideles efficere poterunt.

Jubilei concessio.

§. 3. Quæ omnia, ut ipsi Christifideles eò libentiùs præstare studeant, quo uberiùs spiritualibus muneribus & gratiis se refectos esse cognoverint, de Omnipotentis DEI misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi ac solvendi potestate, quam Deus nobis, licèt indignis, contulit, thesauros Ecclesiæ copiosè aperientes, universis & singulis Christifidelibus utriusque Sexûs prædictis, qui præmissa modo & forma superiùs expressis fecerint, &, ut suprà dictum est, Deum oraverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, veniam & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias extrà & intrà Urbem concedi consuevit, tenore præsentium, damus, concedimus & elargimur. Necnon eisdem Christifidelibus utriusque Sexûs tàm Laicis quàm Ecclesiasticis, sæcularibus vel etiam cujusvis Ordinis & Congregationis seu Instituti regularibus, concedimus & indulgemus, ut sibi eligere possint quemcunque Presbyterum Confessarium tàm sæcularem quàm cujusvis Ordinis vel Instituti regularem ex approbatis tamen ab Ordinariis locorum,

qui

qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, à jure vel ab homine, quovis modo & cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam in caſibus, tàm locorum Ordinariis, quàm nobis & Sedi Apoſtolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi conſuetis, atque aliàs, etiam per quaſcumque Rom. Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quorum tenores præſentibus haberi volumus pro plenè & ſufficienter expreſſis, acſi ad verbum infererentur quomodocumque reſervatis, in foro, tantùm conſcientiæ hac vice ſolùm abſolvere. Et inſuper vota quæcumque (Religionis & Caſtitatis exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, ac aliis ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis, poſſit & valeat.

Juſſio illud publicandi.

§. 4. Quapropter tenore præſentium mandamus, & in virtute ſanctæ Obedientiæ diſtrictè præcipimus omnibus & quibuſcumque Ven. Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis & aliis Eccleſiarum Prælatis & quibuſvis Ordinariis locorum, ut cum præſentium literarum tranſumpta aut exempla acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione vel impedimento aut limitatione per ſuas Eccleſias, Civitates, Oppida, Terras, Loca, Diœceſes & Provincias publicent & evulgent, ac publicari & evulgari faciant, Cleriſque & Populis ſibi ſubjectis ſolemnes proceſſiones & ſupplicationes indicant & celebrent. Quod ſi præmiſſa omnia & ſingula præſtare neglexerint, vel ex quavis cauſa & prætextu illa exequi prætermiſerint, præter peccatum tranſgreſſionis, in quod incurrent, ſciant nihilominùs præſentes noſtras literas cùm ad Chriſti fidelium notitiam quovis modo, ut ſupradictum eſt, pervenerint, ubique eandem vim, ac robur habituras, ac eiſdem Chriſtifidelibus perinde profuturas, ac ſi modo & forma præmiſſis publicatæ & evulgatæ, & ſolemnes proceſſiones propتereà indictæ & celebratæ fuiſſent. Per præſentes autem ſuper aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate aut inhabilitate quoquo modo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, etiam in foro conſcientiæ non intendimus, ac declaramus has ipſas præſentes, quoad abſolutionem in foro conſcientiæ, & pœnitentiali tantùm, non autem in foro fori, ſeu contentioſo conſequendam, neque etiam quoad dictum forum conſcientiæ, qui ab aliquo Judice excommunicati, ſuſpenſi vel interdicti, ſeu aliàs in ſententias & cenſuras incidiſſe declarati, vel publicè denunciati fuerint, niſi intra Tempus celebrationis hujuſmodi Jubilæi ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe aut debere.

Clauſulæ derogatoriæ.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus abſolvendi facultas in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles vel diſſimiles Jubilæi, Indulgentiarum aut facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum ſive inſtitutorum Regularium, juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, eiſdem Ordinibus & Congregationibus atque inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorúmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio aut expreſſio habenda, vel quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac forma in illis tradita penitùs pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter nominatim & expreſſè ad effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 6. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, vel exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitatæ Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ubique locorum & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur his ipſis literis, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 28. Jun.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo quinto, iv. Calendas Julii, Pontificatus noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini 1605. Indict. 3. die verò Mercurii 29. menſis Junii Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli PP. V. Anno ejus primo Retroſcripta literæ Apoſt. affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicarum Principis Apoſtolorum & Sacroſanctæ Lateranenſis ac S. Mariæ Majoris de Urbe, necnon in acie Campi Floræ, relictis in eiſdem locis illarum copiis affixis per nos Jo. Bapt. Bagni, & Bernardinum Mazzarellum S. D. N. Papæ Curſores.

Auguſtinus Braccherius pro Mag. Curſ.

II.

Privilegia Abbreviatorum majoris Præſidentiæ literarum Apoſtolicarum.

Collegii Abbreviatorum inſtitutionem, munus & privilegia, attende ſuprà in Martini V. conſt. 3. In Apoſtolicæ, fol. 298. in Tomo 2. Sixti IV. conſtitut. 16. Divina, fol. 413. Tom. 1. ac Leonis X. conſtit. 14. Summi, vide in d. Tomo 1. fol. 557.

Edita An. D. 1605.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis providentia circumſpecta libenter intendit, ut perſonæ, quæ plus laboris & obſequii, in ejuſdem Pontificis, & Apoſtolicæ Sedis honorem, ac univerſalis Eccleſiæ utilitatem jugiter perferre & impendere non deſiſtunt, amplioribus etiam gratiis & honoribus ac dignitatnm prærogativis decorentur.

Cauſa motiva hujus Conſtitutionis.

§. 1. Quapropter dilectos filios literarum Apoſtolicarum majoris Præſidentiæ Abbreviatores, qui in conceſſionibus gratiarum, quas pro tempore ab ejuſdem Pontificis benignitate emanare contigit, interpretandis, dilucidandiſque egregias operas, quod nos etiam in minoribus conſtituti, dum Abbreviatoris earumdem literarum munere fungeremur, plurium annorum experimento cognovimus, ſollicitis ſtudiis navare noſcuntur, ut quò ſpecialibus favoribus & gratiis ſe noverint profectos, eò alacriores ad ſimilia, & in dies majora, pro noſtro & Sedis prædictæ incremento perferenda reddantur, condignis honoribus confovere, benevolentiæque noſtræ perpetuum teſtimonium eis præbere volentes, eoſdémque Abbreviatores, ac eorum ſingulares perſonas, à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, necnon omnium & ſingulorum privilegiorum, exemptionum, indultorum & gratiarum, tàm Abbreviatoribus quàm utriuſque Signaturæ Romani Pontificis Referendariorum Collegiis, quomodolibet conceſſorum, tenores præſentibus pro expreſſis habentes.

Abbreviatores eo ipso, utriusque Signaturæ Papæ Referendarii deputantur, & peracto triennio Abbreviatores esse desinant. Referendarii tamen remaneant.

§. 2. Motu proprio, non ad ipsorum Abbreviatorum vel alicujus eorum aut alterius pro eis nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed de nostris mera liberalitate, certáque scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine eosdem Abbreviatores modernos, videlicet ex nunc, si nondum sint, futuros verò si ante eorum ad officium Abbreviatoriæ literarum hujusmodi receptionem & admissionem non erunt, in nostra & pro tempore existentis Rom. Pontificis, utraque Signatura Referendarii ex nunc prout ex tunc, & è contra, cùm primùm ad officium Abbreviatoriæ hujusmodi recepti atque admissi fuerint, & quoad Signaturam Justitiæ solitum in illius Præfecti pro tempore existentis manibus, prævio examine juxtà formam constitutionis à fœl. record. Sixto Papa V. prædecessore nostro super reformatione Referendariorum ultimo editæ faciendo, juramentum præstiterint, in utriusque Signaturæ hujusmodi Referendarios, quoad vixerint, etiamsi Abbreviatores esse desierint, dummodò in Officio Abbreviatoriæ hujusmodi saltem per triennium se exercuerint, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium creamus, constituimus & deputamus, ac dilectorum filiorum aliorum utriusque signaturæ hujusmodi Referendariorum numero & consortio, favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis & non fictis utriusque Signaturæ Referendariis haberi & reputari volumùs, & mandamus.

Privilegia Referendariorum eis communicantur

Si ea videre cupis, legas const. Pauli III num 23. suprà lib. 2. Debita, & Sixti V. constitut. 41. Quemadmodum, lib. 1.

§. 3. Ac eisdem Abbreviatoribus, ut omnibus privilegiis, exemptionibus & immunitatibus, libertatibus, prærogativis, antelationibus, honoribus, favoribus, indultis, facultatibus, concessionibus & gratiis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus, quibus cæteri Referendarii utriusque Signaturæ hujusmodi de jure, statuto, consuetudine seu aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, fruuntur & gaudent, ac uti, potiri, frui & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, tàm in judicio quàm extrà, ubicumque locorum, absque alia prorsus differentia, non ad illorum instar, sed pariformiter & æquè principaliter, in omnibus & per omnia, perindè ac si illa ipsis Abbreviatoribus, nunc & pro tempore existentibus, eorúmque Collegio & personis, specialiter & expressè per præsentes literas concessa fuissent, uti, frui, potiri & gaudere.

Unus ex Abbreviatoribus locum semper habet in Signatura Papæ.

§. 4. Quòdque unus ex Abbreviatoribus prædictis, qui in receptione & admissione hujusmodi antiquior fuerit, seu eo absente vel impedito, alius ex eisdem Abbreviatoribus ad id ab eorum Collegio hujusmodi seu Cancellariæ Apostolicæ Regente, pro tempore deputandus, singulis nostris, ac pro tempore existentis Rom. Pontificis Signaturis, nomine hujusmodi Abbreviatorum, continuò intervenire & assistere possint, & valeant, auctoritate & tenore prædictis, etiam perpetuò concedimus & indulgemus.

Portio panis eis singulis conceditur.

§. 5. Prætereà singulis Abbreviatoribus prædictis nunc & pro tempore existentibus, unam portionem panis, ex Palatio Apostolico dietim habendam, percipiendam & consequendam, quæ æqualis & prorsus conformis existat ei, quam dilecti filii causarum dicti Palatii Auditores, ex eodem Palatio habere & percipere consueverunt, similiter perpetuò assignamus & concedimus.

Dispensatio à Bulla Pii IV. de registrandis gratiis quæ est 98. suprà lib. 1. in Tomo 2. fol. 164.

§. 6. Decernentes, præsentes literas semper validas ac efficaces esse & fore, neque eosdem Abbreviatores, tàm præsentes quàm futuros, nec quemquam alium eorum nominibus ad illas in Camera Apostolica juxta Constitutionem piæ mem. Pii Papæ IV. etiam prædecessoris nostri sub dat. videlicet octavo Calendas Augusti, Pontificatus sui Anno sexto editam, qua inter alia cavetur, quod quæcumque gratiæ ejusdem Cameræ interesse quomodolibet concernentes, in ipsa Camera infrà certum tunc expressum tempus præsentari, insinuari & registrari debeant, alioquin nullius roboris vel momenti existant, præsentandum, insinuandum & registrari faciendum, minimè teneri, nec ad id ulla unquam ratione vel necessitate cogi posse, neque proptereà easdem præsentes viribus carere, sed Abbreviatoribus prædictis, eorúmque singulis in omnibus & per omnia, perindè ac si juxtà constitutionem Pii prædecessoris hujusmodi præsentatæ, insinuatæ & registratæ, omniáque alia ad id necessaria plenè adimpleta fuissent, suffragari.

Sublata cuique aliter judicandi facultate.

§. 7. Sicque per nostros S. R. E. Vicecancellarium & Camerarium, necnon utriusque Signaturæ hujusmodi, ac etiam nostræ, & pro tempore existentis Rom. Pontificis Domus Præfectos, dictæque Cameræ Thesaurarium, Clericos, Præsidentes, Commissarium generalem, dilectos filios, aliósque Ministros, pro tempore existentes, necnon quoscumque Judices, Commissarios & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii & generalem Cameræ hujusmodi Auditorem, necnon ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraventio omnibus prohibetur, & observantia præcipitur.

§. 8. Mandantes in virtute sanctæ Obedientiæ Camerario, Thesaurario, Clericis, Præsidentibus & Commissario prædictis, eorúmque singulis, quatenùs easdem præsentes, si desuper requisiti fuerint, in dicta Camera admittant, & in illius libris describi & registrari, ac debitæ executioni demandari, patentésque literas & scripturas ac mandata opportuna, desuper expediri. Non permittentes ipsos vel eorum quempiam desuper per quoscumque contra eorumdem præsentium tenorem, quomodolibet indebitò molestari, impediri aut inquietari. Necnon tàm illis quàm Vicecancellario, Camerario, Præfectis & Auditoribus prædictis, ut ipsi per se vel alium, seu alios, eisdem Abbreviatoribus in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, præsentes literas hujusmodi ac in eis contenta quæcumque, ab omnibus & singulis ad quos spectat ac pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ipsósque Abbreviatores illis omnibus & singulis eorúmque usu & commodo pacificè frui & gaudere. Contradictores & rebelles quoslibet, per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, auctoritate nostra prædicta, appellatione, postposita compescendo, legitimísque super his habendis, servatis processibus, easdem sententias, censuras & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac Pii & Sixti prædecessorum hujusmodi, necnon quatenùs opus sit, de rebus Ecclesiæ non alienandis aliísque Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Cameræ Urbis & Palatii prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, usibus, decretis & reformationibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, illis eorúmque Officialibus & Ministris, cæterísque personis, jus & interesse in præmissis vel circa ea, aut eorum aliqua, nunc & pro tempore quomodolibet habentibus & prætendentibus, per prædictos & quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam nos, Sedémque & Cameram prædictas, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, etiam vim contractus ritè & legitimè stipulati habentibus seu inducentibus, etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio

haben-

habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita & observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides transsumptorum. §. 10. Volumus autem, quòd earumdem præsentium transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo prædicti Vicecancellarii seu Regentis aut alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Romanæ Curiæ Prælati munitis, eadem prorsus fides tàm in judicio quàm extra ubique adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis. §. 11. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam &c. Si quis autem hoc attentare &c.

Dat. P. A. 5. die 1. Julii. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinto, Calendas Julii, Pontificatûs nostri Anno quinto.

III.

Indulta & privilegia pro Conclavistis postremorum Conclavium, in quorum primo, Leo XI. & in secundo hic Pontifex pronunciatus fuit.

Similes gratias quisque Pontifex elargiri solet, sed hanc dumtaxat & aliam Clementis VIII. Bullam 16. Æquitati, fol 22. ponendas duxi, quoniam cùm hæ gratiæ personales sint, antiquiores, hæc tempora non multum excedere poterunt.

Privilegia Conclavistorum, qui interfuerunt Conclavibus, in quibus ad summi Apostolatus apicem evecti fuerunt Greg. XV. & S. D. N. Urban. VIII. habes in d. Gregor. Const. 1. Romanus infrà & S. D. N. Urb. VIII. Const. 1. Circumspecta in Tomo. 4.

Edita A. D. 1605.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Romanum decet Pontificem, ut erga personas de se ac Sede Apostolica benemeritas se munificum exhibeat & liberalem, easque ad altiores honorum gradus evehat & attollat, quas amplioribus obsequiis, & meritis decoratas agnoscit.

Causa hujus concessionis & donationis. §. 1. Hinc est, quod nos volentes dilectos filios infrascriptos Conclavistas, qui in Conclavi, in quo divina favente clementia ad summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, nobis, & Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, uti familiares continui commensales inserviendo interfuerunt, eósque qui laborum & incommodorum participes fuerunt, amplioribus etiam honorum prærogativis pro cujusque merito condecorare.

Donatio scutatorum auri decem millium. §. 2. Ipsósque Conclavistas & eorum singulos ab omnibus & singulis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt, etiamsi in illis per annum continuum insorduerint, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutos fore censentes; Motu proprio non ad ipsorum Conclavistarum, vel aliorum pro eis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eisdem Conclavistis tot loca Montium tunc vacantia, seu vacatura, usque ad summam decem millium scutatorum auri in auro per tres ex prædictis Cardinalibus singulos in quolibet ordine antiquiores, inter ipsos Conclavistas & per capita singulorum Conclavistarum, non autem singulas cellulas æquis portionibus distribuenda, gratiosè & irrevocabiliter Apost. auctoritate tenore præsentium donamus.

Concessio Privilegiorum Nobilitatis, Civilitatis, Familiaritatis, &c. §. 3. Ipsósque Conclavistas in veros, indubitatos & non fictos familiares, continuos commensales nostros, ac eos qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales, gradu, nobilitate & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium recipimus, ac tàm illos quàm alios Conclavistas singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, sacri Palatii & Aulæ Lateranensis, Comites & Milites, ac tàm illos quàm omnes, & quoscumque alios Conclavistas indistinctè, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio, & dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè vel immediatè subjectis, Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos etiam nobiles & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipsum jus civitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus & assignamus, ac nobilitatis & Civitatis titulo, honore & insignibus decoramus, aliorúmque familiarium, continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & illius tinello comedentium & bibentium, ac nostrorum, & Sedis præfatæ Notariorum, Palatiique & Aulæ prædictorum Comitum, Militum & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis ac non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibúsque, Militibus, Nobilibúsque ac Civibus deinceps haberi & reputari volumus ac mandamus. Eisque, ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus & literis tàm gratiam quàm justitiam concernentibus, se familiares, continuos commensales nostros & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ & efficaces existant. Necnon ex nunc deinceps in perpetuùm omnibus & quibuscumque ac prorsus similibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad summum Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictorum Comites & Milites & Nobiles, nec non etiam originarii & antiquissimi Cives ejusdem Urbis vel Civitatis, quam ut præfertur, elegerint, quicúmque ex utroque parente verè nobili & Cive originario & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine vel aliàs ex aliquo speciali privilegio, seu aliàs quomodolibet etiam quoad assecutionem quorumcúmque beneficiorum etiam Ecclesiasticorum, etiam per quascúmque literas, seu Constitutiones Apost. pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio uti, frui, potiri & gaudere liberè & licitè valeant realiter & integrè

in omnibus & per omnia, etiamsi in Urbe & Civitate hujusmodi non habitaverint, perindè acsi de verè nobili genere ex utroque parente nobili originario & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta & jura, quæ pro aliis nobilibus & civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis & civilitatis naturalis & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione vel aliàs competerent, auctoritate & tenore similibus indulgemus.

Remissio fructuum male perceptorum ob non recitationem horarum canonicarum

§. 4. Ipsisque Conclavistis singulis quoscumque fructus, redditus & proventus ecclesiasticos, ac tàm occasione pensionum annuarum ipsis vel eorum alicui reservatarum, ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebitò perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod censuris hujusmodi ligati missas & alia divina officia, non tamen in contemptum clavium celebraverint, aut aliàs divinis se immiscuerint, ut illa & aliis præmissis non obstantibus ad omnes, etiam sacros & presbyteratus ordines aliàs ritè promoveri, & in illis ac in susceptis per eos aliàs ritè ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare, etiam liberè & licitè valeant, dispensamus.

Legitimatio Conclavistarum & habilitatio ad successiones, honores & dignitates.

§. 5. Necnon eosdem Conclavistas, siqui eorum defectum Natalium ex quocumque damnato & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiam si legitimati aliàs existant, legitimamus, omnémque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus & abolemus, ac Natalibus restituimus. Necnon cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis & maternis, & aliorum consanguineorum seu cognatorum vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato vel ex fideicommisso, seu aliàs de jure valida dispositione, succedere, & illa donationis vel alio quovis titulo consequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura, legitimas successiones, ex testamento vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo & reintegrando realiter & cum effectu, necnon ad dignitates, honores & quæcumque alia officia secularia publica vel privata, etiam assumi, illáque gerere & exercere in omnibus & per omnia, acsi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud Canonicum jus non obsistat, ut clericali caractere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri ac ad omnes etiam sacros & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sunt, promoveri, ac postmodùm caractere & ordinibus hujusmodi, illorúmque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus, etiam in altaris ministerio ministrare, necnon quæcumque & qualiacumque cum cura & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes & officia, etiam curata & electiva in Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis Ecclesiis, seu parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus & præbendæ, necnon dignitates, non tamen principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur vel aliàs assumantur ad illa & instituantur in eisdem, recipere & retinere liberè & licitè valeant.

Applicatio quorundam beneficiorum Sede vacante vacatorum, prædictis Conclavistis.

§. 6. Necnon omnia & quæcumque beneficia Ecclesiastica cum cura & sine cura secularia & quorumvis Ordinum regularia, in quibusvis Civitatibus, Diœcesibus & locis quorumcumque Regnorum, Provinciarum & Dominiorum ac Insularum, & aliàs ubilibet consistentia, & ad quorumcumque Collatorum secularium & quorumvis Ordinum regularium collationem, provisionem, electionem, præsentationem seu quamvis aliam dispositionem pertinentia, etiamsi secularia, Canonicatus, & præbendæ, dignitates etiam majores, principales personatus, administrationes & officia etiam curata & electiva in Cathedralibus etiam Metropolitanis, Parochialibus vel aliis Ecclesiis, ac præstimonia seu præstimoniales portiones, & perpetua ac simplicia, etiam servitoria beneficia Ecclesiastica, non tamen parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ita tamen ut si super illarum fructibus, redditibus & proventibus pensiones aliquæ imponantur, in favorem Conclavistarum, & non aliorum, reservari debeant, regularia verò Prioratus, Præposituræ, Præpositatus, præceptoriæ, dignitates, non tamen conventuales, personatus, administrationes vel officia, non tamen claustralia ac curata & electiva, aut loca & canonicales portiones in Ecclesiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel aliis aut Monasteriis seu aliis locis regularibus aut alia beneficia fuerint, quæ vacante Sede prædicta vacabant, & usque ad diem assumptionis nostræ ad Pontificatum vacaverunt, etiamsi dispositioni Apostolicæ specialiter vel etiam ratione mensium in quibus vacaverint aut vacationis illorum apud Sedem prædictam aut familiaritatis nostræ seu Prædecessorum nostrorum aut quorumvis S. R. E. Cardinalium defunctorum, aut etiam ad Ecclesiæ militantis regiminis assumptionem, etiamsi ex personis Sedis prædictæ Notariorum Collectorum vel aliorum Officialium, aut etiam dictorum Cardinalium seu aliàs ex quacumque reservatione, etiam de necessitate & dispositivè exprimenda generaliter reservata & affecta existant, & eidem dispositioni Apostolicæ non reservata nec affecta, annuum tamen valorem Ducentorum Ducatorum auri de Camera non excedentia, & de quibus Ordinarii collatores tempore assumptionis nostræ hujusmodi nullo modo vel nulliter, & de facto disposuerunt, inter ipsos Conclavistas, aliásve personas ab eisdem Conclavistis seu per illos deputatis nominandis, & non alias distribuenda, juxta providam distributionem & divisionem per deputatos à Conclavistis hujusmodi faciendam, ea ratione habita, ut beneficia ipsa idoneis Conclavistis conferantur, si habiles reperiantur, qui tunc in omnibus beneficiis hujusmodi quibuscumque aliis non Conclavistis præferantur, quòd si Conclavistæ idonei ad eadem beneficia obtinenda defuerint, seu illa acceptare noluerint, tunc pensiones annuæ super fructibus, redditibus & proventibus, ac etiam distributionibus quotidianis aliisque rebus & juribus, & etiam incertis beneficiorum hujusmodi quæ eas supportare poterunt, Conclavistis omninò reserventur, auctoritate, & tenore similibus præcipimus & mandamus.

Annullatio Collationum in alios factarum &c.

§. 7. Decernentes, quascumque provisiones, collationes, commendas, uniones, annexiones, & incorporationes, aliásque dispositiones de ipsis beneficiis, ut præfertur, vel aliàs vacantibus aut pensiones super fructibus beneficiorum hujusmodi seu fructuum, reddituum & proventuum ipsorum vel illorum partis reservationes per quoscumque quavis auctoritate aut etiam per Nos & Sedem eamdem etiam motu simili & certa scientia nostra, déque Apostolicæ potestatis plenitudine ac consistorialiter in aliorum quam eorumdem Conclavistarum vel personarum ab eisdem Conclavistis nominandarum conjunctim factas & faciendas, nullas & invalidas nulliúsque roboris & momenti, ac præter & contrà mentem nostram concessas fuisse & esse, nec alicui seu aliquibus, etiamsi Cardinales fuerint, de dictis beneficiis vacantibus per nos sub præsenti gratia comprehensis in præjudicium dictorum Conclavistarum, quavis etiam Apost. vel Ordinaria, aut quacumque alia auctoritate provideri vel aliàs quomodolibet disponi de illis potuisse neque posse, nec collationes, provisiones, commendas

aut

aut aliàs dispositiones de illis aliter factas, cuiquam nullatenùs suffragari debuisse neque debere, nullúmque illis etiamsi dispositioni Apostolicæ affecta aut reservata anteà non essent, dummodò de illis per collatores prædictos tempore dictæ assumptionis nostræ legitimè provisum non fuerit, post id temporis quovis prætextu disponere potuisse neque posse, ac de illis provisis jus in illis, vel ad illa quæsitum & sic per præsentes ablatum non fuisse necesse, neque regulæ nostræ de non tollendo jure quæsito locum fuisse dici aut censeri posse.

Expeditio litterarum Apost. pro eisdem gratis fiat.

§. 8. Quódque omnes & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ & quævis aliæ litteræ Apostolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendis, gratis ubique expediantur, tàm de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ quàm in favorem litterarum Apostolicarum, ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris familiaribus, continuis commensalibus etiam gratis dentur & concedantur, ac dari & concedi omninò debeant, etiam præcipimus & mandamus.

Indultum Conclavistarum circa pensiones &c.

§. 9. Necnon Conclavistis & eorum singulis, ut quicumque loci ordinarii vel Canonici Metropolitanum seu aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, tàm in Romana Curia quàm extra eam ad id per eos & eorum singulos eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones annuas, eis & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus & proventibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura Secularium & quorumvis Ordinum regularium, seu fructus, redditus & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, usque ad summam centum ducatorum similium in toto vel in parte, ac etiam in mortis Articulo cassare & extinguere ac postquàm cassatæ fuerint, aliàs similes pensiones annuas, seu fructus, redditus & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam uni vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ seu reservati fuerint, etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integrè persolvendas, aut per eos propria auctoritate percipiendos, exigendos & levandos reservare, constituere, concedere & assignare valeant, etiam concedimus & indulgemus. Decernentes ipsas translationes & novas reservationes, constitutiones & assignationes pensionum seu fructuum & reddituum, proventuum hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsósque beneficia, super quorum fructibus, redditibus & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore. Necnon cum eisdem Conclavistis, quòd ratione quarumcumque pensionum eis & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultrà summam ducentorum ducatorum partium pro quolibet nunc & pro tempore reservatarum & reservandarum, habitum & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodò aliàs ipsi habitum decentem & honestum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam desuper cogi seu compelli, minúsque aliquas sententias, censuras & etiam privationis seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione Præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut profertur, etiamsi matrimonium contraxerint, cum unica tamen & virgine retinere.

Spoliáque.

§. 10. Postremò quòd bona quæcumque ad dictos Conclavistas & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum per eos aliàs obtentorum & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet & quovis quæsito colore vel ingenio seu eorum industria licitè tamen acquisita & acquirenda, & in Urbe ejusque districtu ac ubique existentia, spoliis minimè subjaceant, sed Conclavistæ prædicti, etiamsi Religionis alicujus Militiæ etiam Sancti Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, testari & aliàs disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere liberè & licitè valeant, simili modo concedimus & indulgemus.

Executorum deputatio.

§. 11. Præcipientes ac mandantes dilectis filiis nunc & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario & Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus & Subcollectoribus, necnon Militiarum prædictarum Officialibus aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bona manus apponant, neque hæredes prædictorum Conclavistarum desuper molestare audeant seu præsumant, ac etiam decretas donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi semper & perpetuò validas & efficaces existere.

Registratio in Camera remittitur.

§. 12. Nec eosdem Conclavistas eorumvè aliquem ad præsentes litteras in dicta Camera insinuandum aut admitti & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Clausulæ præservativæ.

§. 13. Ac easdem præsentes & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis & constitutionibus Apostolicis, gratiarum revocatoriis vel quæ eas limitarent vel moderarentur, quæ à nobis & dicta Sede pro tempore, & ex quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei & divini cultus augmentum, etiam Consistorialiter vel aliàs quavis auctoritate hactenùs vel in posterùm emanaverint, minimè comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties easdem præsentes in pristinum statum repositas & reintegratas esse & censeri.

Clausulæ Sublatæ.

§. 14. Sicque per quoscumque Judices & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, Irritum quoque & inane quicquid secus super his, &c. ignoranter contigerit attentari.

Jussio quòd Officiales gratis expediant.

§. 15. Et insuper dilectis filiis Rescribendario & Computatori litterarum Apostolicarum, & aliis ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ Motu simili mandamus, ut litteras prædictas super præmissis omnibus & singulis tàm conjunctim, quàm divisim, ac pro singulis, quibus concessa fuerunt, ac seorsim & separatim cum omnibus & quibuscumque derogationibus, decretis & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro ubique in omnibus etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, plumbique & Registri officiis absque aliqua pecuniarum exactione etiam per viam compositionis facienda, omni contractione & dilatione cessantibus, signent expediántque & expediri faciant.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum sit deventum, cui per hoc aliàs non intendimus derogare, ac una de insordescentibus, necnon fœl. record. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de similibus vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infrà tres menses præsentandis & registrandis, necnon recoledæ mem. Pii Papæ V. prædecessoris nostri contrà ille-

gitimos,

gitimos, necnon Pictavien. Concilii & aliis Apostolicis, ac etiam in universalibus, provincialibúsque Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus & ordinationibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam St. Joannis Hierosolymitani ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, oppidorum, & Terrarum, necnon Cameræ prædictæ & quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis & etiam novis reformationibus, necnon etiam legibus tàm Pontificiis quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, privilegiis quoque, indultis & litteris Apostolicis superioribus & personis ac locis quibuscumque in genere vel in specie sub quibuscumque tenoribus & formis ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis aliísque efficacioribus & insolitis clausulis irritantibúsque & aliis decretis, etiam vim contractus & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter & aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, illis præsertim quibus inter alia caveri dicitur ex posse, quòd beneficia Urbis, non nisi personis sub certis modo & forma inibi qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum, & militiarum expressè professis conferri, & commendari possint, disponentibus. Quibus omnibus etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas &c. mentionem.

Indultorum concessio pro Conclavistis primi Conclavis.

§. 17. Volumus autem, quòd Conclavistæ, qui in Conclavi, in quo piæ mem. LEO Papa XI. similiter Prædecessor noster, ad summi Apostolatus apicem assumptus fuit, in præsenti gratia, non tamen quoad provisionem beneficiorum, & distributionem decem millium scutorum, hujusmodi comprehendantur, perinde ac si illis hæc omnia concessa fuissent, prout illis omnibus & singulis pariformiter ac principaliter concedimus & impartimur.

Transumptorum fides.

§. 18. Volumus etiam, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, & sigillo ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis & subscriptis, eadem fides tàm in judicio quàm extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Nomina autem Conclavistarum, qui in utroque Conclavi hujusmodi interfuerunt, sunt hæc, videlicet.

Nomina Conclavistarum.

VEnerabilis Frater noster Angelus Episcopus Tagastenus Sacrista, necnon dilecti filii Paulus Alaleo, Guido Ascanius Prævostus, Joannes Paulus Mucantius Magistri Ceremoniarum, Mutius Riccerius Clericus Camerinensis Secretarius Collegii, Robertus Ubaldinus Clericus Florentinus, Petrus Jacobus Cima Clericus Auximanus Diœcesis ipsius Leonis Prædecessoris, dum Cardinalatus honore fungebatur. Petrus Pavonius Clericus Ariminensis, Marcus Antonius Tanus Clericus Ferentinus, nostri etiam dum Cardinalatus honore fungebamur. Annibal Mirialis Clericus Januensis Frater Hospitalis St. Joannis Hierosolymitanus, Franciscus Vicedominus Clericus Comensis, Alexander Coraldinus Fulginatensis. Ptolomei Ostinensis Comensis, Julius Cæsar Cantavena Clericus Astensis, Raynaldus Magnanus Clericus Sarsinat. Dominicus Portuensis Pinelli. Scipio Cobellutius Clericus Viterbiensis, Alexander Benreceptus Presbyter Mantuanus. Hieronymus Albanensis Asculensis, Petrus Pocchier, Ludovicus etiam Pocchier, Paulus Castellus Clericus Tholosanensis. Franciscus Sabinensis de Giojosa. Octavius Mancinus Clericus Romanus, Joannes Baptista Rezzanus Presbyter Veronensis, Augustinus Valerius Prænestinus de Verona. Julius Bellus Clericus Justinopolitanus, Franciscus Mansius Clericus Amerinus Diœcenus, Marcus Antonius Carretus Presbyter Albinganensis Diœcenus, Antonius Mariæ Tusculanensis Venerabil. Fratrum nostrorum Episcoporum Galli. Horatius Sylvestrius Presbyter Verulan. Hector Octonus Clericus Camerinensis Diœcesis Antonii St. Mariæ Transtiberim Saulii. Marcus Antonius de Magistris Clericus St. Severini, Jacobus Dunus Clericus Novariensis, Miles Militiæ Sancti Lazari. Evangelistæ St. Laurentii in Lucina de Cusentia. Lelius Carluccius Clericus Civitatis Ducalis, Felix Persicus Clericus Spoletanus, Martinus Fabrius Clericus Gebennensis. Marianus Perbendicti SS. Marcellini & Petri de Camerino. Aurelius Adrianus Clericus Montis Alti, Honoratus Laversanus Presbyter Fundanus, Constantinus Naimolus Presbyter Campaniensis. Gregorius St. Augustini de Montelparo. Torquatus Loscus Clericus Vicentinus, Joannes Baptista Cusinus Clericus Mutinensis. Paulus Ceciliæ Sfondrati. Nereus Dragomannus Clericus Aretinus Diœcenus, Franciscus Bovarellus Clericus Eugubinus. Benedict. St. Priscæ Justiniani. Pyrrhus Nutus Clericus Eugubinus, Antinorus Ubaldinus laicus Pisaurenus. Franciscus Maria St. Mariæ de Araceli à Monte, Octavius Garimbertus Clericus Romanus, Geminianus de Madonna Clericus Sarzanensis Diœcenus. Octavius St. Alexii Paravicini. Romulus Cerrinus Clericus Romanus, Joannes Franciscus Gonfalonerius Clericus Recanatenus, Octavius St. Praxedis de Aquaviva. Augustus Barbolus Presbyter Cremonensis, Gaspar Ghirellus, Bartholomeus Belluccius Clericus Mutinensis Flaminii St. Mariæ de Pace Plati. Joannes Baptista Cantonus laicus Mediolanensis, Joannes Antonius Aliprandius Clericus Mediolanensis, Hieronymus Ponzonus laicus Mediolanensis. Fridericus St. Mariæ Angelorum Borromæi. Alezander Scappius Clericus Bononiensis, Hieronymus Roncallius Clericus Bononiensis. Antonius Sanctorum Quatuor Coronatorum Fachinetti. Laurentius Bernardinus Presbyter Lucen. Bernardinus de Lupis de Sancto Edicto Presbyter nullius Diœcenus, Alexander de Magistris Clericus Terracinensis Diœcesis, Sebastianus Potius Clericus Interamnensis. Petrus Sanctorum Joannis & Pauli Aldobrandini. Franciscus Leonellus Clericus Forosempronienis, Dominicus Roncius laicus Sutrinensis Diœcesis Cynthii St. Petri ad Vincula St. Georgii. Lucas Antonius Eustachius Clericus Trojanus, Nicolaus Maurus Presbyter Ripanus, Septimius Angleria Clericus Cremonensis, Petrus Riccius Presbyter Romanus Alexander Ricciardus laicus Politianensis Phisicus, Franciscus Maria St. Mariæ suprà Minervam Taurusii, Franciscus Cavalcantes laicus Florentinus, Bartholomeus Donus Clericus Romanus, Octavius St. Sabinæ Bandini Nicolaus de Escalle Clericus Tullensis, Jacobus de Foraja. Annæ & St. Susannæ de Giury. Reginaldus Cruolenus Clericus Clusinensis Diœcesis, Josephus Chechius Clericus Interamnensis, Clemens Ossattus Persa laicus, Cæsar Sanctorum Nerei, & Achillei Baronius, Contes Ciaja Clericus Senensis, Secundus Ordinus Clericus Astensis. Laurentius St. Laurentii in Pane, & Perna Blanchetti. Christophorus de Trivinno Clericus Abulensis, Joannes de Almaraz Clericus Placentinus, Ferdinandus de Ribera Clericus Cauriensis Diœcesis Fran-

cisci St. Crucis in Hierusalem Avilæ. Emilius Florius Clericus Valvensis Sulmonensis Diœcesis. Dominicus Carmistalius Presbyter Reatynensis. Bernardinus Zampa Clericus Camerinensis Diœcesis. Francisci St. Mariæ de Populo Manticæ. Nicolaus Speronus Presbyter Vintimilliensis. Urbanus Ceulus Pisanus, Bernardus Bassus Clericus nullius Diœcesis. Pompei St. Balbinæ Arrigonii, Alphonsus Sfondratus Clericus Cremonensis, Ludovicus Rondinellus Clericus Imolensis. Bonifacii St. Hieronymi Illiricorum Bevilacquæ. Hieronymus Bassus Presbyter Imolensis. Pompejus Andreoccius Clericus Aretinæ Diœcesis. Alphonsi St. Sixti Vicecomitis. Angelus Miraldus Clericus Nucerinæ Diœcesis. Josephus Geggius Clericus Spoletanæ Diœcesis. Joannes Genius Lotharingus laicus. Dominici St. Honufrii Tusci. Jacobus Oliverius Clericus Romanus Miles Militiæ Jesu Christi, Hyppolitus Blancus Ferrariensis St. Francisci St. Sylvestri Dietrichstein. Josephus Vignanesius Clericus Politianensis. Petrus Guidottus Presbyter Pientinus. Ludovicus Arregatius Clericus Politianensis. Roberti St. Mariæ in Via Bellarminii. Jacobus Mojard Presbyter Carnotenensis Diœcesis. Mattheus de Puis Clericus Parisiensis. Francisci Sanctorum duodecim Apostolorum de Sourdis. Ludovicus Beccarellus Clericus Bononiensis, Joannes Thomas Malpicus Clericus Senogalliensis. Natalis Morbiolus laicus Bononiensis. Seraphini St. Salvatoris in Lauro Olivarii. Hieronymus Mezzamicus Presbyter Imolensis. Emilius Sperellus laicus Assisiensis. Dominici St. Pancratii Gimnasii. Severus Durinotius Clericus Senensis. Hieronymus Musitanus Clericus Justinopolitanus. Joannes Mengotius Clericus Foroliviensis. Marcus Antonius Mozzarellus Clericus Mutinensis. Philippi St. Bartholomæi in Insula Spinelli. Rodericus Bonal de Paz Clericus Salamantinus. Josephus Perez Clericus Tirasonensis. Antonii St. Matthæi in Merulana Zappatæ. Balduinus Massa Romanus. Jacobus Honoratus Laicus Anconitanus. Caroli St. Clementis de Comitibus. Camillus Sinibaldus Clericus Auximanus. Jacobus Franciscinus de Bertinoro laicus Veronensis. Benedictus Averinus laicus Volaterranensis Physicus. Carolis St. Thomæ in Parione Madrutii. Joannes de Saletta Presbyter Lascurensis. Claudius Calamart Clericus Parisiensis. Jacobi St. Agnetis de Peron. Livius Sala Spoletanus Miles dicti Hospitalis. Augustinus Jojosius Clericus St. Severini. Joannes Fridericus laicus Sarzanensis. Innocentii St. Marcelli de Bubalis. Jacobus Benedictus Presbyter Nicosiensis. Josephus Petorellus Utinensis. Franciscus Gambertus laicus Florentinus. Joannes Sancti Marci Delfini. Urbanus Paleonus Clericus Reatinensis Diœcesis. Gaspar Tantus Clericus Firmanus. Jacobi Sancti Stephani in Monte Cellio Sannesii. Laurentius Nicolosius Presbiter Lucensis. Jacobus Broccardus laicus Niciensis. Herminii Sanctæ Mariæ Transpontinæ de Valentibus. Polidorus de Polidoris Urbevetanus Miles dicti Hospitalis. Joannes Nicolaus Ferronus Clericus Beneventanus. Hieronymi Sancti Blasii de Annulo Pamphilii. Joannes Baptista Vulpius Presbyter Papiensis. Joannes Nicolaus Righettus Presbyter Senogalliensis. Ferdinandi Eusebii Tabernæ. Joannes Baptista Ubertus Presbyter Civitatis Castelli. Ascanius Felix à Sancto Angelo in Vado. Anselmi Sancti Petri in Monte Aureo titulorum Presbyterorum Menopolitanorum nuncupatorum. Tullius Cicero Clericus Comensis. Cambius Artusinuus Clericus Foroliviensis. Francisci Sanctæ Mariæ in via lata Sfortiæ. Rogerius Trionius Presbyter Utinensis. Plinius Bonioannes laicus Firmannæ Diœcesis. Alexandri Sancti Laurentii in Damaso de Montalto. Alphonsus Carandinus Clericus Mutinensis Miles Militiæ Jesu Christi. Nicolaus Bonarellus Clericus Anconitanus. Joannes de Royas Clericus Toletanensis. Odoardi Sancti Eustachii Farnesii. Joannes Prosper Turritanus laicus Alatrinus. Crispoltus Matthejus Clericus Assisiensis Diœcesis. Bartholomei Sanctæ Mariæ in Porticu Cesii. Petrus Franciscus Bonioannes Presbyter Firmanæ Diœcesis. Josephus Baronius laicus Montis Alti. Andreæ Sancti Angeli in foro piscium Peretti. Josephus Fontanella Regiensis. Petrus Rodulphus Arlottus Clericus Regiensis. Nicolaus Castel Vetrus Clericus Mutinensis. Alexandri Sanctæ Mariæ Novæ Estensis. Joannes Baptista Schiaffinatus Clericus Mediolanensis. Nicolaus Accursinus Clericus de Sancta Flora. Ennius Torellus Clericus Spoletanæ Diœcesis. Joannes Baptista Sanctæ Mariæ in Cosmedin Deti. Germanicus Fidelis Presbyter Ripanensis. Romalus Clarutius Clericus Montis Alti. Paulus Emilius Petrutius Presbyter Firmanus. Sylvestri San Cesarei Aldobrandini. Horatius Mancinus Presbyter Perusinus, Martinus Martinez de Androsal Clericus. Joannes Baptista Spinola laicus Januensis. Jannettini de Auria. Octavius Monesius Clericus Mutinensis Diœcesis. Octavianus Albinellus laicus Ferrariensis. Prosper Marcanus Physicus laicus. Caroli Emanuelis Sancti Nicolai in Carcere Pii Diaconorum S. R. E. Cardinalium etiam nuncupatorum, necnon Antonius à Turre Clericus Casalensis. Bernardinus Eusebius Presbyter Ipporegiensis. Fabius de Amicis Clericus Camerinensis bonæ memoriæ Francisci St. Clementis. Antonius Cicalottus Clericus Sabinensis. Joannes Natalis Clericus Sarxanensis. Franciscus Petius Clericus Cornetanus. Pauli Emilii Sancti Marcelli. Hieronymus Racanus Anconitanus Miles prædicti Hospitalis. Joannes Furnus. Joannes Franciscus Martini Clerici Faventinæ Civitatis, vel Diœcesis. Hieronymi Sancti Petri ad Vincula similiter titulorum ejusdem S. R. E. Cardinalium defunctorum, necnon Frater Aloysius Bononiensis, Ordinis Sancti Augustini Magister in Theologia cum dicto Angelo Episcopo. Frater Petrus de Matre Dei Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Confessarius. Rodulphus Silvestrius. Vincentius Balduccius. Petrus Simon Faustus Physici. Julianus Cecchinus Chirurgus. Propertius Sixtus. Gentiles Gentilis Aromatarii. Bartholomæus Venturuccius. Ludovicus Sexto Gallus. Propertius Sixtus. Benedictus Gasparinus eorum Adjutores. Joannes Baptista Camosinus Clericus Novariensis. Custos fontis. Franciscus Pedonius Secretarii Auditor. Jubentius de Angelis. Blasius Zucchius Barbitonsores. Alexander Bettinius. Aristoteles Gattai. Julius Cæsar Rotius eorum Adjutores. Angelus Pezzus Cementarius. Nicolaus Varius. Joannes Volfretta Fabri lignarii. Franciscus Mediolanensis. Thomas de Dohana. Jacobus Comensis. Jacobus de Voltulina. Joannes Receta. Andreas Schemnus. Vincentius Guarinus. Joannes Receta. Andreas Schemnus. Vincentius Guarinus. Joannes Sorci. Donatus Marchesolus. Joannes Venetus. Dominicus de Voltulina. Jacobus Polus. Joannes de Remedio. Joannes Simonetta. Thomas Susanna. Vincentius ad Corallum. Simon Tridentinus. Dominicus aliàs Bologna. Petrus de Petrolis. Dominicus Gutius. Marcus Antonius Ferrus Scopatores Conclavis.

Sanctio pœnalis.

§. 19. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, donationis, receptionis, constitutionis, decorationis, Aggregationis, voluntatis, mandati, indulti, remissionis, condonationis, dispensationis, legitimationis, abstersionis, abolitionis, restitutionis, præceptionis, concessionis, derogationis, & impartitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum PETRI, & PAULI Apostolorum ejus se nòverit incursurum.

Datum

Dat. P. A. I. die 31. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo quinto. Pridie Kalend. Augusti. Pontificatus Nostri Anno primo.

IV.

Exemptio Fratrum Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, à solutione Quartæ funeralium, cum declaratione Concilii Tridentini sess. 25. Cap. 13.

Alia de hoc Ordine plenè notavi suprà ad Constitut. 8. Honorii III. Ut vivendi. in Tom. I. fol. 70. lib. 1.

Edita A. D. 1605.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

DEcet Romanum Pontificem, quæ sacris Ordinibus à Sede Apostolica dudum concessa sunt, sarta rectáque tueri.

Privilegium Sedis Apost. & Concil. Trid. circa solutionem Quartæ funeralium.

§. 1. Inter quos adest Ordo Beatæ & Gloriosæ sempérque Virginis MARIÆ de Monte Carmelo, cui inter alia, sicut accepimus, diversi Romani Pontifices concesserunt, illius Domos seu Monasteria ante annos quadraginta ædificata non teneri ad solutionem Quartæ Funeralium, idque etiam à Concilio Tridentino de prædicto, & aliis sacris Ordinibus decretum fuit.

Declaratio Congregationis Card. interpretum dicti Concilii circa privilegium.

§. 2. Cùm autem quæreretur, an eadem posteà à quadraginta annis ædificata deberent dictam Quartam solvere, venerabiles Fratres Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Decretorum dicti Concilii interpretes censuerunt, Monasteria ædificata à quadraginta annis citra non teneri ad solutionem Quartæ Funeralium hujusmodi, si modò sint ejus Religionis, cui à dicta Sede ante Quadraginta annos indultum sit, ut eamdem Quartam non teneantur solvere Episcopo.

Pontificis decretum super illius executione.

§. 3. Quare, ne dicti Ordinis Carmelitani Monasteria seu Domus in diversis Mundi partibus à quadraginta annis ædificata indebitè cogantur solvere dictam Quartam Funeralium, eorúmque indemnitati prospicere cupientes, ac tenores litterarum concessionum hujusmodi forsan confectarum præsentibus pro expressis habentes, dilecti filii Procuratoris Generalis dicti Ordinis Carmelitani illius nomine Nobis porrectis supplicationibus adducti, Volumus, mandamus, decernimus, & declaramus omnia & singula hujus Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo Monasteria seu Domos in quibuscumque Mundi partibus à quadraginta annis ædificata illorúmque Conventus & Fratres nullo modo, nulláve ratione teneri ad solutionem dictæ Quartæ Funeralium, & ob non solutionem hujusmodi aliquas sententias, censuras, & pœnas incurrere posse.

Jussio non molestandi Ordinem super dicta executione.

§. 4. Inhibentes in virtute sanctæ obedientiæ omnibus & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis & Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, ac aliis quos id concernit, ne ab ipsis Fratribus Monasteriorum seu Domorum à quadraginta annis ædificatorum dicti Ordinis Carmelitani Quartam Funeralium hujusmodi quoquo modo exigere, aut eos desuper molestare audeant seu præsumant. Quòd si quis contradicere præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus noverit se incursurum.

Ita & non aliter judicandi.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari, ac definiri debere, necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Executorum.

§. 6. Quocircà dilectis filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & nunc & pro tempore existentibus nostris, ac dictæ Sedis Nunciis in Regnis seu locis, aut Terris, ubi dictæ domus ædificatæ fuerint, existentibus mandamus, quatenùs ipsi vel duo aut unus eorum per se vel alium seu alios, præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, solemniter publicantes, ac Fratribus prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant præmissa omnia observari, nec permittant eos desuper à quoquam molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, illorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides transsumptorum.

§. 8. Et quia difficile foret easdem præsentes ad singula quæque loca deferri, Volumus, & etiam declaramus, quòd earum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, acsi præsentes forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. I. die 20. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 20. Augusti, millesimo sexcentesimo quinto, Pontificatus nostri Anno primo.

V.

Erectio Collegii, vel Seminarii Conimbriensis in Regnis Hispaniarum, pro Religiosis Militiarum St. Jacobi de Spata, & St. Benedicti de Avis.

Militiam St. Jacobi approbavit Alexander III. in sua Constitut. 5. Benedictus, suprà fol. 42. Ejus administrationem Regi Hispaniarum concessit Adrianus VI. Constitut. 1. Dum intra lib. 1. Ubi alia de hac Militia indicavi in Tomo I.

Edita A. D. 1605.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis pastoralis officii debito, quo Ecclesiarum, & Ordinum, quorumcumque Regularium etiam Militiarum regimini, divina disponente clementia, præsidemus, in his auctoritatis nostræ partes libenter interponimus, per quæ Ecclesiarum, & Ordinum prædictorum personæ ac Ministri sacra-

rum literarum studiis incumbere, & ita utiliores Ecclesiæ Dei evadere possint.

Major pars Ecclesiarum Parochialium Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum constat ex Commendis Militiarum, & illa per presbyteros earumdem professos, à Philippo Rege earum administratore præsentandos, & ab Ordinariis locorum instituendos gubernari solent.

§. 1. Cùm itaque (sicut charissimi in Christi filii nostri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici nomine, nobis nuper expositum fuit) magna pars Ecclesiarum Parochialium Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum præsertim in Ulisbonensi, Elborensis, Colimbriensi, Elvensi, Pharaonensi, Portalagrensi, & aliis forsan diœcesibus, constet ex Præceptoriis, seu commendis Militiarum S. Jacobi de Spata, sub Regula S. Augustini, ac S. Benedicti de Avis, sub Regula ejusdem S. Benedicti, quæ Parochiales Ecclesiæ, tàm quoad animarum curam, quàm quoad alia necessaria, per Presbyteros Ordinum earumdem Militiarum respectivè professos, à prædicto Philippo Rege, qui etiam Militiarum prædictarum perpetuus administrator Apostolica auctoritate deputatus existit, pro tempore præsentandos, & ab Ordinariis locorum respectivè instituendos gubernari solent.

Et illarum multæ, etiam collegialiter deserviri cōsueverunt a personis Militiarum

§. 2. Et multæ illarum in Civitatibus, & Oppidis præcipuis eorumdem Regnorum existant, & propterea non solùm per Priores, & Rectores, sed etiam per diversos alios earumdem Militiarum beneficiatos collegialiter deserviri soleant, quod quidem non nisi adhibito magno idoneorum Ministrorum numero fieri potest,

Et licèt multi in Conventibus, aliis verò in Colimbrien. & Eboren. Universitatibus Studiis incumbat, ut posteà beneficiis dictarum Militiarum provisi earum Ecclesiis incumbant, major tamen eruditorum numero indigent.

§. 3. Et licèt in Conventibus dictarum Militiarum, tum Grammaticæ, tum morali Theologiæ operam navent, nonnulli verò in Colimbriensis, & Eborensi universitatibus Studiorum generalium, expensis dictarum Militiarum, seorsum tamen & separatim, & absque aliqua clausura & regularis disciplinæ observantia literarum studiis incumbant, ut posteà de Prioratibus ac aliis beneficiis earum Militiarum provisi dictis Ecclesiis inserviant: quoniam tamen prædictæ Militiæ pro ipsarum Ecclesiarum regimine & administratione majori eruditorum numero indigent.

Et igitur Rex aliud Seminarium Colimbrien. fundari voluit reservato Papæ beneplacito, pro Religiosis dd. Militiarum, certis sub ordinationibus.

§. 4. Propterea idem Philippus Rex, & administrator de consilio Præsidentis, & Deputatorum Mensæ conscientiæ nuncupatæ, ad eorumdem Militiarum regimen Apostolia auctoritate institutæ reservato nostro & Apostolicæ Sedis beneplacito decrevit, ut in Universitate Colimbriensi novum Collegium seu Seminarium erigeretur & fundaretur, in quo aliqui ex qualibet dd. Militiarum Religiosi, sub clausura & obedientia, sacræ Thologiæ aut Juris Canonici studiis operam darent, qui Collegiales, facto prius inter eos qui administrandi sunt concursu admitti deberent eodem modo ac stylo, quo Collegio Regali S. Pauli ejusdem Universitatis, quoad sanguinis puritatem, generis & familiæ nobilitatem & qualitatem dd. Collegialium observatione. Quod quidem Militare Seminarium ac illius Collegiales prædicti, statutis & regulis suorum Ordinum, & aliis ad id formandis & edendis gubernarentur, ea conditione adjecta, ut prædicti Collegiales per concursum, ut præfertur eligendi, prius quam ad d. Collegium seu Seminarium admitterentur, in Conventibus dd. Militiarum regularem earum habitum susciperent, & si dicto Philippo Regi nunc & pro tempore earumdem Militiarum Administratori videretur etiam regularem ac solemnem emitterent professionem.

Seminarii Fabricæ prosecutioni, & Collegialium sustentationi, providit de redditibus beneficiorum dictarum Militiarum.

§. 5. Præterea ut d. Collegii fabrica & Collegialium congrua sustentatio, nullo umquam tempore deficere aut desiderari posset, ex dd. Militiarum Prioratibus, Præceptoriis, Commendis & beneficiis eorúmque redditibus, juribus & emolumentis quibuscumque ea quantitas & portio eidem Collegio seu Seminario applicaretur & attribueretur, quæ arbitrio ipsius Philippi Regis nunc, & pro tempore existentis administratoris hujusmodi taxanda & applicanda, & Attribuenda videretur. Cùm autem, sicut eadem dispositio subjungebat, ipse Philippus Rex & Administrator cupiat erectionem & fundationem d. Collegii seu Seminarii quantò citiùs ad fœlicem & optatum effectum perduci, atque ut Priores, Præceptores, Commendatarii & alii beneficiati dictarum Militiarum onus contributionis per eos faciendæ in subventionem Collegii seu Seminarii erigendi hujusmodi, faciliùs perferre valeant, illos quacumque alia contributione aliis Seminariis Ecclesiasticis per Ordinarios locorum ex decreto sacri Concilii Tridentini erectis facienda, attento maximè quod Seminaria illarum partium satis uberes redditus habent, & non existunt in quasi possessione exigendi contributionem à beneficiis Militiarum, auctoritate Apostolica eximi desideret, & propterea nobis humiliter supplicari fecerit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic ergo Pont. ad ejusdem Regis preces, d. Seminarium erigit, pro dictis Militiarum religiosis, & quoad Fabricæ prosecutione & Collegialium sustentationem eidem Regi prædicta agendi facultatem impartitur.

§. 6. Nos igitur ejusdem Philippi Regis & Administratoris piis votis ac supplicationibus, in his præsertim quæ divini cultus augmentum & Ministrorum virtutem alendam, & literarum studia promovenda pertinerent, benignè annuere volentes, ejus in hac parte supplicationibus inclinati, ex voto venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacri Concilii Tridentini interpretum, quibus hoc negotium examinandum & nobis referendum commisimus: in prædicta Universitate Studii generalis Conimbrien. unum Collegium seu Seminarium Militiarum prædictarum, in qua sub unius Rectoris à prædicto Philippo Rege moderno & pro tempore existente earumdem Militiarum Administratore seu Magno Magistro ad nutum deputati & amovendi cura, & gubernio, aliqui prædictarum Militiarum religiosi sub regulari clausura, ac obedientia, sacræ Theologiæ seu Juri Canonico operam dare debeant auctoritate Apost. tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus, ac eidem Philippo Regi & Administratori nunc & pro tempore existenti præfato, ut per personas earumdem Militiarum ab eo deputandas, locum pro fabrica d. Collegii in eadem Universitate designare, necnon & pro eadem fabrica & pro manutentione Rectoris & Collegialium ejusdem Collegii, qui pro tempore fuerint, contributionem à singulis Prioribus, Præceptoribus, Commendatariis & aliis beneficiatis earumdem Militiarum pro rata fructuum, redditTuum, emolumentorum & jurium suarum Præceptoriarum & Prioratuum, Commendarum & beneficiorum respectivè faciendam taxare, statuere, & determinare & persolvi facere possit, facultatem impartimur.

Collegiales juxta regulas suorum Ordinum & alias pro Collegii & Seminarii regimine, ab Ordinario loci approbandas &c. regi, per concursumque admitti &c. jubet.

§. 7. Præterea ut prædictum Collegium seu Seminarium Militare & Collegiales in illud pro tempore admittendi juxta statuta & regulas suorum Ordinum, & alias pro fœlici illius gubernio de novo faciendas, dummodò licitè & honestè ac sacris canonibus & Conc. Trident. decretis & Constit. Apostolicis conformes existant, & ab Ordinario loci tamquam Apost. Sedis delegato priùs examinentur, & approbentur, regi & gubernari, utque prædicti Collegiales per concursum, ut præfertur, pro tempore eligendi, priusquàm ad Collegium seu Seminarium admittantur, in Conventibus dd. Militiarum regularem earum habitum suscipere, & si d. Regi & administratori ita etiam visum fuerit, regularem & solemnem emittere debeant, statuimus, & ordinamus.

Seminario contribuentes ab aliis contributionibus eximit.

§. 8. Ut autem Præceptores professionem Commendatarii, Priores, Rectores, & alii beneficiati Milites dd. Militiarum onus contributionis faciendæ pro manutentione d. Collegii seu Seminarii faciliùs perferre possint, illos universos & singulos à quacumque alia contributione Seminariis Ecclesiasticis in quibusvis Civitatibus & Diœcesibus, attenta eorumdem Seminariorum illarum partium, redditTuum ubertate,

quódque ipsa Seminaria non sunt in quasi possessione exigendi contributionem à dd. Militiis, auctoritate & tenore præsentium eximimus & liberamus, ac liberos & exemptos fore, & esse, sicque ab omnibus censeri, ac ita per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Executores hujus Bullæ deputat.

§. 9. Quocircà dilectis filiis Curiæ causarum Cameræ Apost. generali Auditori, & spoliorum & jurium & Cam. nostræ Apost. debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori generali & officiali Conimbrien. per præsentes committimus & mandamus, quatenùs ipsi vel duo, aut unus eorum per se vel alium seu alios præsentes literas & in eis contenta quæcunque ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte d. Philippi Regis & pro tempore existentis Administratoris, ac aliorum prædictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicaintes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidiis assistentes, faciat auctoritate nostra illos & eorum quemlibet eorumdem præmissorum effectu respectivè pacificè frui & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, Contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiast. aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariisq; derogat.

§. 10. Non obstan. præmissis ac fœl. rec. Bonif Papæ VIII. prædec. nostri de una & in concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas, aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apost. ac in Universalibus Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitut. & ordinat. Apost. necnon Militiarum prædictarum & quarumque Ecclesiarum etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apost. eidem Collegio, ejúsque Rectori & Collegialibus aliisque personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis irritantibusque & aliis decretis in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumqte totis tenoribus specialis specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscumque; Aut si prædictis vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 23. Augusti 1605. Anno 1.

VI. Quod Capitulum generale Fratrum S. Francisci de Paula, quolibet sexennio, celebretur Munúsque Correctoris generalis, ejúsque Collegarum ac Procuratoris Ordinis, sexennio, Provincialium triennio, Correctorúmque domorum, anno expleatur.

Hunc Ordinem probavit Sixtus IV. in Const. 5. Sedès sup. lib. 2. Et hanc Franciscum inter Sanctos retulit Leo X. in constit. 38. Excelsus. fol. lib. 2. ubi alia de hoc Ordine adnotavi in Tomo 1.

Ambitum his Fratribus prohibuit hic idem Paul. inf. in Constitut. 117. Admonemur; Postcà in Urbe fuit institutum Collegium hujus Ordinis pro Fratribus studentibus nationis Calabrensis, ut in S. D. N. Urban. VIII. Const. 5. Et injuncto inf. Tom. 4. De Anno 1623. in Capitulo generali isti Fratres nonnulla statuta pro Ordine ediderunt, quæ habes confirmata, & relata in S. D. N. Urb. constit. 17. Ut ea. Et demum confirmavit eorum Privilegia in Const. 19. Injuncti. d. Tom. 4.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1605.

Causa hujus constitution.

CUm sicut accepimus ex regula seu constitutione Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula à Rom. Pont. prædecessorib. nostris Sanctáque Sede Apost. hucusque confirmata disponatur quolibet triennio, & in festo Sanctissimæ Pentecostes d. Ordinis Capitulum generale celebrari, & in eo illius Corrector generalis ejúsque Collegæ, ac etiam ipsius Ordinis Zelosus seu Procurator generalis in loco deputato ut moris est omnibus d. Ordinis Provincialibus, eorúmque Commissorum congregatis eligi debeant, prout in hujusmodi festo die penultima mensis Maii proximè præteriti observato, d. Capitulum generale celebratum, & in eo Corrector generalis, ejúsque Collegæ & Zelosus seu Procurator generalis prædicti electi fuerunt, nihilominùs cùm d. Ordo, illiúsque domus regulares non solùm in Italia, sed etiam in Gallia & Hispania in dies propagentur ac etiam amplientur, ipsi Generales eorúmque Collegæ suas integras in prædictis Nationum Visitationes nullo modo infrà dictum triennium, prout ipsarum regularis Ordo requirit, efficere possint. Imò verò quæ ab eis in aliqua prædictarum Nationum Visitatione efficiuntur ita festinanter propter temporis eis præscripti brevitatem fiunt, ut in suum Ordinem nullum vel saltem minimum possit inde resultare emolumentum, ita ut nedum ex incommodis hujusmodi, verùm etiam ex ipso triennali, sicut præfertur totius Ordinis prædicti Provincialium, eorúmque Commissorum ad Capitulum generale hujusmodi celebran. Conventu ingentes sumptus gravésque molestias d. Ordo subire cogatur. Quibus & aliis forsan causis per nos providè consideratis, & re ipsa à dilectis Filiis Prælatis Congreg. Reformationis maturè discussa, ad evitan. hujusmodi sumptus & expensas ac incommoda, quæ præmissorum occasione oriri possunt dummodò infrà ascripto providendum esse duximus.

Quod Capitulum generale quolibet sexennio de cætero celebretur, in eoque Corrector generalis illiusque Collega ac Procurator generalis Ordinis S. Francisci de Paula ad sexennium eligantur.

§. 1. Nos igitur in supremo dignitatis culmine divina favente clementia constituti, ad ea per quæ Religiosorum pie vitæ divinique numinis obsequiis sub regularis observantiæ norma vacantium status salubriter dirigi valeat, libenter attendentes Motu proprio & ex certa scientia ac mera deliberatione nostra, déque Apost. potestatis plenitudine quod de cætero perpetuis futuris temporibus dict. Capitulum generale non quolibet triennio prout hactenus observatum fuit, sed de sexennio in sexennium celebretur, in eóque Corrector generalis, illiúsque Collegæ ac Zelosus seu Procurator generalis prædicti Ordinis Provincialibus eorúmque Commissis congregatis, ac reliquis observari solitis servatis, ad hujusmodi sexennium eligantur, ac celebrari, & eligi debant.

Et tantum duret electio mox facta in Capitulo generali.

§. 2. Ita ut electio, dilecti filii Stephani Augerii Moderni d. Ordinis correctoris generalis, ejúsque Collegarum ac dilecti etiam filii fratris Hieronymi Durandi Zelosi seu Procuratoris generalis à die Festivitatis Sanctissimæ Pentecostes, hujusmodi proximè

præterita

præterita computanda duret, nos illam ad hujusmodi sexennium extendimus & ampliamus. Quo quidem sexennio durante ipsi & eorum quilibet eisdem privilegiis, prærogativis, antelationibus, favoribus, auctoritate, officio, præeminentia & jurisdictione, aliisque gratiis tàm spiritualibus quàm temporalibus, quibus dicti Ordinis Corrector generalis, ejúsque Collegæ & Zelosus seu Procurator generalis hactenùs usi, potiti & gavisi fuerint, ac quibus de jure, consuetudine, privilegio, aut aliàs quomdolibet utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, ipsi pariter & pariformiter absque ulla prorsùs differentia utantur, potiantur & gaudeant, dictóque sexennio elapso, & non anteà, dictum Capitulum generale celebretur & celebrari debeat, in eóque, quæ de more fieri solent dicto triennio penitùs excluso, fiant & observentur.

Alii autem Officiales, Provinciales eorúmque Collegæ ad triennium, & Correctores domorum ad annum eligantur. Contravenientes multas pœnas incurrent.

§. 3. Alii verò Officiales, Provinciales, eorúmque Collegæ de triennio in triennium, ac Correctores domorum dicti Ordinis de anno in annum, prout ex regula dicti Ordinis disponitur, creentur & deputentur, perpetuò statuimus & ordinamus.

§. 4. Et ita sub indignationis nostræ, necnon privationis vocis activæ & passivæ, ac inhabilitatis ad quascunque dicti Ordinis dignitates, præeminentias, officia & onera recipienda & retinenda, ipso facto incurrenda pœna per quoscunque dicti Ordinis Fratres & regulàres, ac quosvis alios observari præcipimus & mandamus.

Clausulæ hujus concessionis præservativæ apponuntur.

§. 5. Decernentes prædictas literas de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ vel quopiam alio defectu, notari vel impugnari, aut aliàs quemlibet infringi vel retractari seu invalidari, aut ad viam & terminos juris reduci, seu in jus & controversiam vocari, aut adversùs eas quodcunque juris & facti, vel justitiæ aut gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi, nullatenùs unquàm posse.

Ac decretum irritans.

§. 6. Sicque per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, dictæque Sedis de Latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores etiam deputantur.

§. 7. Quocircà dilectis filiis nostris & Apostolicæ Sedis in Regnis Franciæ & Hispaniarum Nunciis, & causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali, Auditori per præsentes committimus & mandamus, quatenùs ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios præsentes literas & in eis contenta, quæcunque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Correctoris generalis, ejúsque Collegarum, ac Procuratoris prædictorum, aut alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illísque & cuilibet eorum in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præmissorum omnium & singulorum effectu pacificè frui & gaudere, non permittentes illos aut eorum quemlibet desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet & rebelles ac præmissis non parentes per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis quibusque derogatur.

§. 8. Non obstantibus fœlicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliísque constitutionibus & ordination. Apostolicis ac prædicti Ordinis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis & literis Apostolicis eidem Ordini illiúsque Correctori, Collegis, Procuratoribus, aliísque Superioribus & personis sub quibuscunque tenoribus & formis; ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia requisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscunque.

Transumptis insuper fides datur.

§. 9. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio & extrà illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 1. die 1. Octob.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum die prima Octobris, 1605. anno 1.

VII.

Restitutio & innovatio Festivitatis St. Ubaldi, Episcopi Eugubini, Professoris Ordinis Canonicorum Regularium Lateranensium, pro die decima sexta mensis Maji.

Hunc Sanctum canonizavit, & Festivitatem instituit Cœlestinus III. suprà in Tomo 1. in ejus Constitut. 1. Benedictus, fol. 49. lib. 1.

Edita A. D. 1605.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium.

EX injuncto nobis Apostolici muneris debito ad ea libenter intendimus; per quæ Sanctorum veneratio, & Christifidelium devotio augetur, cùm præsertim pia virorum Principum vota id exposcunt, ac aliàs in Domino conspicimus salubriter expedire.

Supplicatio Ducis Urbini, & Abbatis, Ordinis Canonicorum Regularium.

§. 1. Piis igitur ac devotis supplicationibus dilecti filii nobilis viri Francisci Mariæ Urbini Ducis, & dilectorum filiorum Abbatis generalis, & universæ Congregationis Canonicorum Regularium Lateranensium Ordinis St. Augustini nominibus, nobis humiliter porrectis inclinati, ac ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Sacris Ritibus & cœremoniis deputatorum, ut Christifidelium veneratio ergà Sanctum Ubaldum, olim Episcopum Eugubinum, magis augeatur, quem ob insignia miracula, illius intercessione, ut piè creditur, Omnipotens Deus operari dignatus est, & in dies operari dignatur, maximè in liberandis à Dœmone obsessis, & ob celebrem in universo Orbe illius vitæ Sanctitatem, fœlic. recordat. Cœlestinus Papa III. prædecessor noster in Sanctorum numerum retulit, & ergà quem dictus Franciscus Maria Dux ob speciales gratias à Deo ipsius St. Ubaldi meritis & intercessione, ut similiter piè creditur, susceptas, & eadem Canonicorum Regularium Congregatio, cujus Ordinis institutum & vivendi ipse S. Ubaldus in Canonica Portuensi apud Ravennam suscepit, singularem gerunt affectum.

Cœlestini III. Canonizatio de hoc Sancto est indicata in rubric.

Restitutio festivitatis.

§. 2. Harum serie perpetuò statuimus & ordinamus, ut ipsius St. Ubaldi Pontificis & Confessoris dies festus in Kalendario Romano ad diem decimum sextum mensis Maji adscribatur, & de eodem S. Ubaldo Pontifice & Confessore in universo

Orbe à Clericis sæcularibus & regularibus quibuscunque, qui divinum Officium recitare tenentur, eo die commemoratio, tanquàm de festo simplici fieri debeat.

Clausula derogatoria. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. A. I. die 26. Oct. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub annulo Piscatoris, die 26. Octobris 1605. Pontificatus nostri anno primo.

VIII. Approbatio Collegii sub invocatione St. Hieronymi, Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinale Matthæjo Romæ nuper instituti atque dotati, ad piam egenorum Scholarum, Sacræ paginæ, & Juris Canonici studiis incumbentium, educationem. Et elargitio gratiarum, aliorum Collegiorum Almæ Urbis; Et deputatio Vicarii Papæ, ad ejus causas dijudicandas.

Alia duo similia Collegia pridèm à Sacræ Romane Ecclesiæ Cardinalibus in Urbe erecta fuisse reperitur in Bullis, ut videre est in Constitutione 25. Pii V. Accepimus lib. 2. in Tomo II. Sed hisce temporibus Antonius Maria Cardinalis Salviatus, Collegium pro Orphanis in Urbe annuo constituto censu instituit.

Edita A. D. 1605.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Dilecto Filio nostro in Urbe ejúsque districtu Vicario in spiritualibus Generali, salutem & Apostolicam benedictionem.

Procemium. Altitudo Divinæ Providentiæ, à qua bona & sancta opera omnia procedunt, ea suorum fidelium animis frequenter suggerit, quæ ad Collegiorum & aliorum piorum locorum propagationem, ac pauperum studiis literarum incumbere volentium manutentionem & instructionem, bonorúmque per eos emeritorum promotionem noscantur pertinere; Unde nos, quibus eadem Providentiâ universalis Ecclesiæ regimen est commissum, ipsorum fidelium præsertim Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium pias voluntates ad id tendentes, ut votivos sortiantur effectus, cùm à nobis petitur, Apostolici favoris suffragio libenter prosequimur, ac in his officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus salubriter expedire.

Hieronymus Cardinalis Matthæius Collegium S. Hieronymi pro Scholaribus, instituti jussit ab ejus Fratribus & hæredibus, & subsidium hic indicatum assignavit. §. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Cyriaci & Hasdrubalis de Mathæis Domicellorum Romanorum petitio continebat. Quod aliàs bonæ memoriæ Hieronymus titulo St. Pancratii Presbyter Cardinalis Matthæjus nuncupatus, cordi habens Religionis augmentum & decorem, piámque Juventutis eruditionem, in ultimo à se condito testamento, sub cujus dispositione ab humanis decessit, & ad gloriam Omnipotentis DEI, & honorem Divi Hieronymi Advocati sui, Cyriaco & Hasdrubali præfatis ejus fratribus & hæredibus universalibus, inter alia centum & quinque diversorum Montium de Urbe loca non vacabilia, & decem mille scuta monetæ in emptionem tot aliorum locorum Montium non vacabilium, etiam de Urbe seu censuum annuorum, tuto & benè impositorum, aut bonorum stabilium eorum arbitrio eroganda prælegavit seu dereliquit. Insuper voluit & mandavit, quòd post factam emptionem hujusmodi quinque usque ad sex mille scuta intrà sex menses, à die obitûs sui computandos, in emptionem alicujus domûs seu loci eisdem Cyriaco & Hasdrubali benè visæ seu benè visi, converti, ibique Collegium St. Hieronymi nuncupandum erigi & institui, & quatenùs pro emptione domûs seu loci hujusmodi erogaretur minor summa de dictis sex mille scutis, habita ratione ad illius pretium & fabricam, si qua facienda esset, pro constructione & usu dicti Collegii, id totum, quod superesset, in emptionem similium locorum sive censuum aut bonorum ad commodum & beneficium dicti Collegii investiri: Ipsum autem Collegium ac bona illi pro ejus dote assignanda, de proprietate & jure patronatûs Cyriaci & Hasdrubalis prædictorum ac filiorum, nepotum, pronepotum & aliorum ex eis descendentium in infinitum, unius scilicet post alium esse, ac illis omnibus deficientibus, omnes alii in primogenitura per eum super successione partis Castrorum Jovis, Rochæ Sinibaldæ & Belmontis, ratione donationis per eundem anteà prædictis Cyriaco & Hasdrubali factæ instituta, comprehensi, exclusis semper fœminis, & aliàs juxtà ejusdem primogenituræ formam, seriem & continentiam eis succedere, & quatenùs elapsis dictis sex mensibus domus seu locus hujusmodi empta vel emptus non esset, tunc per Cyriacum & Hasdrubalem præfatos aliqua idonea domus ad hunc effectum conduci.

§. 2. Ipsique Cyriacus & Hasdrubal, ac eorum primogeniti, unà cum Præposito Domûs St. Blasii de Anulo etiam de Urbe Congregationis Clericorum Regularium St. Pauli Decollati pro tempore existente, dictum Collegium gubernare & administrare, ac Magistrum seu Rectorem, Scholares, famulos, servientes, ut infrà qualificatos in dicto Collegio introducendos eligere & admittere, eósque expellere & removere, ac alios sufficere, statutáque, ordinationes & constitutiones pro illius fœlici statu, & prospera directione facere, condere & compilare deberent, illáque, prout occasio se offerret, & eis videretur, reformare & corrigere, ac eisdem addere & detrahere possent, ac denique liberam ipsius Collegii administrationem haberent, omni & quacunque superioritate & superintendentia omissa, rogans & hortans Cyriacum & Hasdrubalem ac Præpositum prædictos, quatenùs in opportunis ordinationibus hujusmodi faciendis, ex quibus rerum conservatio pendebat, omni cum diligentia & sedulitate uti vellent, hac unà inter cæteras addita ac inviolabiliter & perpetuò observanda, videlicèt, quòd tàm Magister seu Rector quàm Scholares & servientes dicti Collegii prima Dominica cujuslibet mensis, sua peccata confiteri, & Sacrosanctam Eucharistiam sumere tenerentur, ut eodem tempore Deo servire, scientias ediscere, & gratias de beneficiis receptis referre valerent. Ejus regimen Cyriaco & Hasdrubali fratribus, & Præposito Congregationis Clericorum Regularium St. Pauli commisit cum facultate statuta opportuna præfiniendi.

§. 3. Et propterea statuit & ordinavit, quòd unus Magister seu Rector Sacerdos, à Cyriaco & Hasdrubale ac Successoribus, necnon Præposito præfatis eligendus, dicto Collegio præesset, ac Scholarium & famularium seu servientium prædictorum curam gereret. Rectorem ab eis deputari jussit.

§. 4. Ea tamen conditione, quòd Cyriacus & Hasdrubal ac Successores prædicti de per se soli curam & administrationem dotis & pecuniarum ejusdem Collegii, necnon facultatem loca Montium & census seu bona stabilia hujusmodi emendi, & in eventum illorum extinctionis, pretium inde proventurum, prout eis videretur, & inferiùs ordinatur, reinvestiendi haberent, sed in expeditione mandatorum manus dicti Præpositi intervenire, & deliberationes magni momenti super rebus dicti Collegii similiter cum ejus interventu fieri deberent. Introituum administrationem præscripsit.

§. 5. Quódque in eodem Collegio tot quot ex introitibus illius dotis ibi manuteneri possent, Scholares, Romani originarii, seu etiam cives ex privilegio de nobili genere procreati, & pauperes reciperentur. Ita tamen, ut unus vel duo ex Nonantulæ, & unus ex Famularum terris nullius diœcesis Provinciarum Bononiensis & Urbinatensis respectivè oriundi, siqui adessent, ad dictorum Scholarium munere & consortio adscribi instarent, dictis Romanis præferrentur, dummodò idonei & acceptibiles forent, sub hoc autem principio dilecti filii Scholarium qualitates circa originem designavit.

Prosper

Prosper Bonus ex terra S. Angeli sub dominio Ducatûs Urbini, Joannis Francisci Fagnani, qui sibi à Secretis negotiis Congregationis Concilii Tridentini spatio tredecim annorum & ultrà inservierat consanguineus loco illius, qui de dicta terra Famularum admittendus esset, necnon Victorius Piccinus, Francisci etiam Piccini Tudertini, Civis tamen Romanus, obsequiis dicti Cyriaci insistentis natus, in Scholares ejusdem Collegii etiam reciperentur, cæteris omnibus circà dictum Collegium dispositis, quibus in aliquo, ea vice duntaxat excepta, derogari voluit, firmiùs remanentibus.

Ætatem declaravit.

§. 6. Omnes verò Scholares præfati tempore eorum receptionis in dicto Collegio, decem & septem annorum ad minus suæ ætatis ac in literis humanioribus sufficienter instructi essent.

Studia sacræ Paginæ & juris Canonici tantùm permisit. Habitum ordinavit.

§. 7. Nec aliis, quàm Sacræ paginæ & Juris Canonici studiis incumbere possent.

§. 8. Vestésque Clericales, scilicet nigri coloris & uniformes eis, sumptibus dicti Collegii suppeditandas, sub pœna privationis loci Collegialis deferrent.

Scholares usque annum 25. & non ultrà retineri jussit.

§. 9. Ac in ipso Collegio usque ad vigesimum quintum ejusdem suæ ætatis annum retineri & educari, completóque anno hujusmodi, locum aliis cedere tenerentur.

Bonorum & redditruum Collegii investitura & augmentum præscripsit

§. 10. Quódque loca Montium seu census aut bona ad opus dicti Collegii, ut præfertur, assignata, & deinceps emenda, pro dote & sustentatione dicti Collegii perpetuò affecta & hypothecata remanerent, nec in alium usum converti possent, & in eventum illorum extinctionis, pretium indè redigendum, statim apud Montem Pietatis de Urbe deponeretur, cum mentione seu enunciatione, quòd pecuniæ hujusmodi pro dicto Collegio destinatæ existebant, neque ex eodem Monte, nisi ad effectum illud in emptionem aliorum locorum Montium non vacabilium, sive censuum benè & securè impositorum aut rerum stabilium, prout Cyriacus & Hasdrubal, ac eorum successores præfati unà cum dicto Præposito magis expedire cognoscerent, amoveri posset, ac in literis patentibus desuper expediendis, seu in celebratione instrumentorum desuper conficiendorum, semper expressa & specifica mentio fieret, pecunias hujusmodi ad Præfatum Collegium ex dispositione ipsius Hieronymi Cardinalis spectare, illásque hujusmodi oneribus & conditionibus, nempè pro dote & sustentatione dicti Collegii subjacere, & hoc toties, quoties casus contingeret, atque ita perpetuis futuris temporibus dos hujusmodi dicto Collegio, isto & omni alio meliori modo conservari, fructus autem locorum, censuum seu bonorum hujusmodi, donec erectio dicti Collegii sequeretur, decurrendi, ad commodum, utilitatem & augmentum ejusdem Collegii investiri, factáque congerie dotis hujusmodi ex omnibus & quibuscunque illius fructibus singulis annis in perpetuum trecenta scuta monetæ detrahi, ac illa in tot locis Montium non vacabilium vel censibus annuis, aut bonis stabilibus ad commodum & augmentum ejusdem Collegii investiri deberent, ad hoc, ut facta investitura hujusmodi dictum Collegium fructibus indè percipiendis uti & frui posset, prout in dicto testamento pleniùs dicitur contineri.

Hæredes prædicti domum pro erectione dicti Collegii emerunt, & annuum redditum assignarunt, & pro confirmatione Papam supplicarunt.

§. 11. Cùm autem, sicut eadem petitio subjungebat, Cyriacus & Hasdrubal præfati piam dicti Hieronymi Cardinalis dispositionem ad effectum quantociùs perduci desiderantes, ex dicta summa decem mille scutorum ab eo, ut præfertur, legata, quandam domum in via, quæ tendit ad Ecclesiam St. Nicolai sub Monte Quirinali sitam, ad usum Collegii hujusmodi satis opportunam & commodam, ab hæredibusque Pamphilii de Desideriis, quinque millium scutorum & censum annuum sortis principalis aliorum quinque millium scutorum à Hieronymo Serlupio dilectis filiis, & nuperrimè sequuta dicti census pro summa bis mille scutorum redemptione seu extinctione ex ipsis bis mille scutis, & de fructibus ex dote dicti Collegii eatenùs decursis, alia viginti novem loca Montis Farnesii etiam de Urbe emerint, & in domo præfata Collegium hujusmodi erigi cupiant, illique pro sua dote, sub hoc primordio residuum census hujusmodi, quod est ter mille scutorum ac viginti novem prædicta, necnon alia centum & quinque diversorum Montium non vacabilium per eos jam ad hunc effectum destinata & designata loca assignare intendant, pro parte Cyriaci & Hasdrubalis prædictarum, nobis fuit humiliter supplicatum, quatenùs præmissis annuere, & desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic ideò Pontifex mandat Cardinali ejus Vicario, ut de præmissis se diligenter informet, & dictum Collegium erigat, redditus assignet, & regimen concedat hæredibus dicti Cardinalis Matthæi, ac juxta illius dispositionem.

§. 12. Nos igitur Cyriacum & Hasdrubalem præfatos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, necnon dicti testamenti, ac quarumcunque a [illegible] m scripturarum super præmissis & eorum singulis, publicè & privatim, ac aliàs quomodolibet confectarum, & in illis contentorum, ac indè scutorum quorumcunque tenores, necnon domûs seu domorum hujusmodi veriores situationes, confines, earúmque ac locorum Montium & census præfatorum veros etiam annuos valores præsentibus pro sufficienter & totaliter expressis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati, circumspectioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenùs auctoritate nostra de præmissis te diligenter informes, & si per informationem hujusmodi ita esse reperieris, in præfata vel alia per Cyriacum & Hasdrubalem prædictos ad hunc effectum forsan emenda domo, Collegium St. Hieronymi nuncupandum, cum Capella seu Oratorio, Refectorio communi, Sigillo, Bibliotheca, Archivio, cæterísque Collegialibus insignibus ac membris & officinis necessariis pro perpetua receptione, usu & habitatione unius Magistri seu Rectoris habilis & idonei, qui Presbyter existat, & Scholarium famulorum seu servientium ejusdem Collegii curam gerat, & ipsi Collegio juxtà traditam ab eodem Hieronymo Cardinale formam & non aliàs præsit, ac tot, quot ex dicti Collegii proventibus, & redditibus annuis, deducta ex eis inprimis & antè omnia trecentorum scutorum summa quotannis in utilitatem & augmentum dicti Collegii juxtà prædicti Hieronymi Cardinalis dispositionem investienda, pro tempore commodè sustentari & manuteneri poterunt, Scholarium juxtà dispositionem & ordinationem dicti Hieronymi Cardinalis, ut præfertur, factas, qualificatorum, eligendorum recipiendorum, educandorum, retinendorum ac etiam expellendorum & removendorum sub perpetuis cura, gubernio, regimine & administratione Cyriaci & Hasdrubalis ac suorum primogenitorum prædictorum, qui per se solos omnimodam dotis, & pecuniarum dicti Collegii curam & administrationem habere debeant, cum facultatibus, oneribus, conditionibus, modo & forma à dicto Hieronymo Cardinale præscriptis perpetuò (sine tamen alicujus præjudicio) erigas & instituas, illique sic erecto & instituto, pro ejus dote ac Magistri seu Rectoris ac Scholarium prædictorum usu, habitatione & sustentatione, bonorúmque illis incumbentium supportationem, prædictam vel aliam seu alias domos, ut præfertur, emendas, cum omnibus & singulis illarum ædificiis, structuris, situ, ambitu, juribus, pertinentiis, & dependentiis quibuscunque ac residuum prædicti census, necnon omnia & singula loca Montium per Cyriacum & Hasdrubalem præfatos tam empta & assignata, quàm emenda & assignanda, ut præ-

ut præfertur, ita quòd liceat Cyriaco & Hasdrubali ac primogenitis prædictis corporalem, realem & actualem illorum omnium possessionem, per se vel alium seu alios eorum, & dicti Collegii nominibus, propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, fructus quoque, reditus, proventus, jura, obventiones & emolumenta quæcunque ex eis seu dote hujusmodi provenientia percipere, exigere, levare, recuperare, locare, & arrendare, ac in communes dicti Collegii usus & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minimè requisita, etiam perpetuò applices & appropries.

Et à superioritate & jurisdictione quorumcunque Officialium, &c. eximat.

§. 13. Insuper ipsum Collegium, ac illius pro tempore existentes Magistrum seu Rectorem, Scholares, Collegiales, Oeconomos, Officiales, Ministros & personas, eorúmque res & bona mobilia, præsentia & futura, cujuscunque quantitatis, qualitatis, generis & speciei existentia, ab omni & quacunque pro tempore existentium dictæ Urbis Gubernatoris, Senatoris, Conservatorum, Reformatorum &. nostri ac Romani Pontificis pro tempore existentis in eadem Urbe & illius districtu spiritualibus Vicarii, necnon causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generalis Auditoris, & quorumcunque nostrorum & Sedis Apostolicæ de Latere Legatorum ac Vicelegatorum, & quarumcunque aliarum personarum ubilibet constitutarum, & quavis auctoritate & dignitate tàm Ecclesiastica quàm mundana, etiam Cardinalatus honore fungentium, visitatione, correctione, jurisdictione, dominio, superioritate, & potestate similiter perpetuò eximas & liberes.

Sub tutela Sedis Apostolicæ recipiat.

§. 14. Ac sub nostri & pro tempore existentis Romani Pontificis protectione & inviolabili conservatione suscipias, eidémque Sedi immediatè subjicias.

Hæredes prædictos Collegii administratores constituat.

§. 15. Necnon Cyriacum & Hasdrubalem, & ab eis primogenitos præfatos, in dicti Collegii illiúsque Magistri seu Rectoris, Scholarium, Collegialium, Oeconomorum, Officialium, Ministrorum & Personarum, necnon bonorum & rerum quorumcunque, Protectores & generales Administratores, quatenùs opus sit, pariter perpetuò constituas & deputes.

Collegio & ejus personis indulta aliorum in Urbe Collegiorum communicet.

§. 16. Necnon eisdem Collegio illiúsque Magistro & Rectori, Scholaribus, Collegialibus, Oeconomis, Officialibus, Ministris & personis, ut omnibus & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, favoribus, cæterísque gratiis universis tàm spiritualibus quàm temporalibus, quibus alia Collegia & pia loca in dicta Urbe instituta, illorúmque Magistri seu Rectores, Scholares, Collegiales, Oeconomi, Officiales, Ministri & personæ de jure, usu, consuetudine, privilegio, vel aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, similiter & pariformiter ac æquè principaliter absque ulla prorsus differentia, uti, frui, potiri & gaudere liberè & licitè valeant, itidem perpetuò indulgemus.

Eisdem hæredibus, ac Præposito Congregationis Clericorum, S. P. Decollati facultatem edendi ordinationes & statuta dicti Collegii concedat.

§. 17. Necnon Cyriaco & Hasdrubali ac primogenitis, unà cum Præposito prædictis, quæcunque statuta, ordinationes, constitutiones, capitula & decreta ad ejusdem Collegii, illiúsque personarum, rerum & bonorum spiritualium & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem & administrationem ac Scholarium prædictorum nominationem, receptionem, admissionem, expulsionem, ætatem, qualitatem, victum, vestitum, instructionem, disciplinam ac studii cursum, cæteráque ad hujusmodi curam & administrationem pertinentia, licita tamen & honesta, ac Sacris Canonibus & Concilii Tridentini decretis, ipsiúsque Hieronymi Cardinalis dispositioni & menti non contraria, & à te approbanda, quæ eo ipso Apostolica auctoritate confirmata & approbata sint & esse censeantur, ac ab omnibus, ad quos pro tempore spectabit, etiam sub pœnis in contravenientes statuendis observari debeant, omni & quacunque superioritate & superintendentia omissa faciendi & edendi, ac illa, quoties pro eorum & temporum qualitate seu aliàs expediens videbitur, mutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, aut alia ex integro condendi, plenam & absolutam licentiam & facultatem impartiaris.

Præposito prædicto onus & munus præfatum perpetuò præcipiat.

§. 18. Cæterùm, quia de facili evenire potest, ut modernus vel pro tempore existens Præpositus præfatus, onera & munera sibi à dicto Hieronymo Cardinali, circà statum & gubernium dicti Collegii, ut prænarratur, injuncta, aliquo modo detrahere tentet, eidem Præposito tàm moderno quàm pro tempore existenti, ut omni & quocunque tempore, omnia onera & munera hujusmodi, prout sibi à dicto Hieronymo Cardinale injuncta sunt, prompta animi devotione suscipere & exequi, nunquàm autem quovis colore, prætextu vel ingenio detrectare debeat, præcipias & mandes.

Jus patronatus dicti Collegii ad hæredes Cardinalis Matthæi juxtà illius dispositionem spectare declarat.

§. 19. Postremò, Collegium per præsentes erectum, illiúsque dotem hujusmodi de proprietate & jure Patronatus Cyriaci & Hasdrubalis ac suorum filiorum, nepotum, pronepotum & aliorum descendentium prædictorum, unius scilicet post alium, & illis omnibus deficientibus, aliorum ad dictam primogenituram vocatorum juxtà illius formam & tenorem esse & fore, ac jus Patronatûs hujusmodi illi ex primæva, integra & omnimoda fundatione atque dotatione de bonis merè patrimonialibus facta, & aliàs in omnibus & per omnia juxtà prædicti Hieronymi Cardinalis testamentum, dispositionem & ordinationem competere.

Clausulam hujus constitutionis præsentis apponat.

§. 20. Præsentes quoque literas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per nos vel alios Romanos Pontifices, Successores nostros, etiam in crastinum assumptionis Successorum hujusmodi ad summi Apostolatûs apicem sub quibuscunque verborum expressionibus & formis, etiam Motu proprio pro tempore factis minimè comprehendi, sed tanquàm pro fundatione dicti Collegii St. Hieronymi, ad bonarum artium cultum instituti concessas, semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & eum, in quo anteà quomodolibet erant, statum repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub data per Administratores pro tempore existentes præfatos quandocunque eligenda, concessa esse & fore, suúmque plenarium effectum sortiri & obtinere.

Clausulam sublata &c. addat.

§. 21. Sícque per quoscunque Judices & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, in quavis instantia judicari & definiri debere, ac quidquid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernas.

Contrariis quibuscunque hic Pontifex derogat.

§. 22. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, necnon in Provincialibus Synodalibus Universalibúsque Conciliis editis, specialibus & generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictæ Urbis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus etiam immemorabilibus, legibus & municipalibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eidem Urbi, ac dilectis filiis Populo Romano, necnon Camerario, Vicario, Gubernatori, Auditori, Senatori, cæterísque Superioribus & personis præfatis, sub quibuscunque tenoribus & formis ac, cum quibusvis etiam

derogato

derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibúsque & aliis decretis in genere vel in specie per quoscumque Rom. Pontif. prædecessores nostros, ac Sedem prædictam etiam Motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine etiam consistorialiter ac aliàs concessis, & confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita, observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus. Ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. die 16. Nov.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, 1605. 16. Kal. Decemb. Pontificatus nostri Anno 1.

Sequitur decretum Erectionis dicti Collegii editum ab Illustrissimo D. Cardinali Pamphilio in præinsertis literis deputato.

Decretum S. R. E. Card. Pamphilii, superinstitutione d. Collegii in executionem præinsertarum literarum.

§. 23. ILlustrissimus, & Reverendissimus D. Hieronimus Cardinalis Pamphilius Vicarius & Judex ut suprà deputatus, dictis literis Apostolicis ea qua decuit reverentia receptis, illisque visis & contentis in eis benè auditis, & intellectis, visóque testamento ut suprà exhibito & producto, & demum visis videndis, & consideratis considerandis, volens ad præfatarum literarum executionem procedere, Collegium de quo in dictis literis erexit, & instituit, cum appropriatione & applicatione bonorum, facultatibus, & declarationibus, ac modo & forma à dicto bon. mem. Hieronymo Cardinali præscriptis, ac cum exemptione, liberatione, subjectione, indulto, deputatione, licentia, facultate, impartitione, concessione, præcepto, reservatione, assignatione & decreto, ac alia in omnibus, & per omnia juxta earumdem literarum Apostolicarum formam &c. & tenorem &c. non solùm præmisso sed etiam omni alio meliori modo &c.

Stipulatio d. decretis.

Actum Romæ in Palatio solitæ residentiæ dicti Illustriss. & Reverendiss. D. Cardinalis Vacarii, præsentibus ibidem DD. Francisco Romaulo Clerico Romano, & Mutio Passarino de Nursia Clerico Spoletanæ Diœcesis Curiæ Connotariis testibus ad præmissa omnia, & singula habitis, vocatis, principaliter, atque rogatis.

Cardinalis subscriptio.

Hieronymus Cardinalis Pamphilius S. D. N. Papæ Vicarius.

Notarius rogatus.

Faustus de Barberiis d. Curiæ Notarius rogatus.

Sequitur deputatio Vicarii Papæ, in Judicem causarum dicti Collegii Matthæi.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SUperna dispositione illius, cujus inscrutabili providentia ordinationem suscipiunt universa, in eminenti Apostolicæ dignitatis specula, meritis licet imparibus constituti, ad ea per quæ personis quibuslibet, præsertim illis, qui adolescentes in literarum studiis, bonis moribus ac disciplinis instruunt, ipsisque adolescentibus, ac studiosis justitia minori cum eorum dispendio administretur, libenter attendentes, illa eis propterea benignè concedimus, quæ eorum indemnitati, fore conspicimus opportuna.

Enunciatio Institutionis

§. 24. Alias siquidem nos supplication. dilectorum filiorum Cyriaci, & Hasdrubalis de Matthæis domicellorum Romanorum, & Marchionum Jovis, & Rocchæ Sinibaldæ castrorum; pro eorum parte nobis porrectis inclinati; pro complemento ultimæ voluntatis bonæ memoriæ Hieronymi dum vixit tituli Sancti Pancratii, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Matthæi nuncupati, dictorum Cyriaci, & Hasdrubalis fratris germani, qui in ultimo suo testamento eosdem Cyriacum & Hasdrubalem, heredes sibi universales instituerat, & inter alia de quibus tunc disposuerat, in Alma Urbe nostra & domo seu loco dictus Cyriaco & Hasdrubali benevisa seu beneviso, unum collegium Scholarium Sancti Hieronymi nuncupan. erigi, & illi etiam tunc expressa bona in dotem applicari mandaverat, in quadam per dictum Cyriacum, & Hasdrubalem empta, vel alia seu aliis domibus ad hunc effectum emenda vel emendis, unum Collegium Sancti Hieronymi: ut præfertur, nuncupandum pro perpetuis usu & habitatione unius Rectoris, & nonnullorum Scholarium, sub perpetuis quoque cura, regimine, & administratione dictorum Cyriaci, & Hasdrubalis, & primogenitorum suorum ac aliàs certis aliis modo & forma, similiter tunc expressis, Apostolica auctoritate perpetuò ereximus & instituimus, illique sic erecto, & instituto pro congrava illius dote domum seu domos hujusmodi, ac quædam loca Montium non vocabilium ad eum finem, & effectum tùm empta tùm resignata, dispositioni testamentariæ ejusdem Hieronymi Cardinalis inhærendo applicavimus, & appropriavimus, & insuper ipsum Collegium, illiúsque Rectorem, Professores, Lectores, Præceptores, Scholares, Collegiales, Oeconomos, Officiales, Ministros, & personas, necnon res & bona quæcumque ab omni, & quacumque dictæ Urbis Gubernatoris, Senatoris, conservatorum, Reformatorum, ac in eadem Urbe, & illius districtu Vicarii nostri, in spiritualibus generalis, necnon Curiæ causarum Cameræ nostræ Apostolicæ generalis Auditoris, dilectorum filiorum, & quorumcumque nostrorum, & Sedis prædictæ de Latere Legatorum & Vicelegatorum, ac quarumvis aliarum personarum quavis auctoritate & dignitate etiam Cardinalatus honore fulgentium, visitatione, correctione perpetuò eximimus, ac sub Beati Petri & dictæ Sedis, necnon Romani Pontificis pro tempore existentis protectione, & inviolabili conservatione suscepimus, eidémque Sedi immediatè subjecimus, prout in literis Apostolicis desuper sub Dat. videlicet sextodecimo Kalendas Decembris, Pont. nostri Anno 1. expeditis pleniùs continetur.

Collegii S. Hieronymi.

Supplicatio Ciriaci, & Hasdrubalis pro deputatione Judicis specialis causarum d. Collegii.

§. 25. Cùm autem sicut nobis nuper exponi fecerunt Cyriacus & Hasdrubal prædicti, experientia, & usu compertum sit, similia Collegia, ut plurimum, litigiis, & controversiis judicialibus exerceri, & nisi eis speciales Judices constituantur, passim huc & illuc coràm diversis tribunalibus magno eorum incommodo & dispendio trahi, provideque ad hoc inconveniens à dicto Collegio propellendum & ejus opportunitatibus hac in parte consulentes, dicti exponentes plurimum cupiant, peculiarem eidem Collegio Judicem, coràm quo trahere, & trahi tantummodò possit, per nos & Sedem prædicto, modo & forma infrascriptis constitui & deputari nobis propterea humiliter supplicari fecerunt exponentes prædicti, quatenùs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Deputatio Vicarii Papæ cognitoris earum.

§. 26. Nos igitur testamenti ac literarum hujusmodi tenorem, præsentibus pro expressis habentes, dictósque exponentes specialis gratiæ favore prosequi volentes, necnon eos, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effe-

ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, prædictum, & pro tempore existentem dictæ Urbis Vicarium in specialem, perpetuum, ac irrevocabilem Judicem, omnium & singulorum litium, causarum & differentiarum, tàm civilium, quàm (præterquàm quæ fidem orthodoxam concernunt) criminalium & mixtarum, etiam earum, in quibus executivè in vim obligationis, in forma Cameræ prædictæ factæ agi contigerit, tàm inter dictum Collegium, illiúsque Rectorem, Præceptores Magistros, Scholares, Officiales, Ministros & alias personas quascumque nunc & etiam pro tempore existentes, quæ inter eosdem, & studii generalis dictæ Urbis Rectorem, ac quascumque alias personas, tàm sæculares quàm ecclesiasticas, cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, & conditionis, ac præeminentiæ existentes, Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, Capitula, ac tàm Virorum quàm Mulierum Monasteria, Hospitalia & pia loca, tàm conjunctim quàm divisim, ac tàm activè quàm passivè, ultrò citróque ad invicem vel aliàs quomodolibet jam forsan motarum, & deinceps movendarum.

Facultas procedendi summarie.

§. 27. Cùm facultate illas per se vel ejus Vicesgerentem seu Locatenentes, aut alium seu alios, quem vel quos ad hoc duxerit deputandos, etiam summariè, simpliciter & de plano, & sine strepitu, & figura judicii, sed sola facti veritate inspecta, ac etiam manu regia, cum omnibus, & singulis suis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totóque negotio principali, etiam privativè quoad omnes & singulos alios Judices ordinarios, & delegatos, eorúmque Curias, & tribunalia ecclesiastica vel sæcularia, audiendi, cognoscendi, decidendi, finéque debito terminandi.

Citandíque in Curia & extra, ac omnibus Judicibus inhibendi.

§. 28. Necnon quoscumque interesse habentes, tàm in Romana Curia, quàm extrà eam etiam per edictum publicum constito sibi summariè de non tuto accessu citandi, ac quibusvis etiam ejusdem Curiæ Judicibus, & personis, quibus & quoties opus fuerit, sub sententiis, censuris, & pœnis ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis, de quibus videbitur, inhibendi, & in eventum non paritionis, ad declarationem incursus censurarum, & pœnarum hujusmodi procedendi, ac sententias desuper ferendas debitæ executioni demandandi seu demandari faciendi.

Contradictores coërcendi.

§. 29. Contradictores quoslibet, & rebelles per similes censuras, & pœnas, aliáque opportuna juris & facti remedia compellendi, ac etiam auxilium brachii sæcularis ad hoc invocandi.

Dubia in præmissis interpretandi &c.

§. 30. Necnon quæcumque dubia, & difficultates, si quæ præmissorum occasione quomodolibet oriri contigerit, declarandi, & interpretandi, omniáque & singula in eisdem præmissis, & circà ea quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi, gerendi, mandandi, exercendi & exequendi, etiam omni, & quacumqne appellatione remota, auctoritate prædicta tenore præsentium perpetuò constituimus, & deputamus, ac perpetuò constitutum, & deputatum esse, & fore.

Clausulæ hujus concessionis præservativæ.

§. 31. Præsentes quoque nostras literas de subreptionis seu nullitatis vitio, notari, impugnari, retractari, annullari vel invalidari, seu in jus vel controversiam vocari, vel ad viam & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ vel facti remedium impetrari aut concedi nullatenùs unquam posse, sed semper & perpetuò dicto Collegio, illiúsque Præceptoribus, Magistris, Scholaribus, Ministris, & aliis personis prædictis perpetuò suffragari.

Clausula Sublata, &c.

§. 32. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum dicti Palatii Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales judicari, & definiri debere, irritúmque & inane, auctoritate & tenore prædictis decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ contrariorum derogatoriæ.

§. 33. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon facultatibus Cameræ prædictæ generali Auditori concessis, seu statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis, ac consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus ac formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibúsque & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus habenda esset in nostris literis mentio specialis, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque, aut si alicui communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possit, per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

D. P. An. 2. die 20. Nov.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 20. Novembris, 1606. Pont. nostri Anno 2.

IX.

De certo Religiosorum numero cuicumque Monasterio, Conventui ac Domui Regulari præfigendo.

Edita A. D. 1605.

Quòd autem de cætero Conventus regularium non erigantur, nisi in illis commodè possint manuteneri saltem duodecim Religiosi, prohibuit S. D. N. Urban. VIII. in Const. 31. Cùm aliàs §. 3. infrà Tom. 4.

Clementis VIII. decretum est suprà, Sanctissimus. Conc. Trident. est in sess. 25. cap. 3.

§. 1. Sanctissimus in Christo Pater & Dominus Noster, Dominus Paulus divina providentia Papa Quintus. Cùm ex plurimis, iisque gravissimis Decretis, quæ fœl. record. Clemens VIII. ad regularem disciplinam restituendam, & augendam condidit, illud maximi momenti esse animadverterit, quod à Sacro Concilio Tridentino multò ante cautum etiam fuerat, ut is tantùm Religiosorum hominum numerus in singulis Monasteriis, Conventibus, & Domibus Regularibus constitueretur, qui vel propriis redditibus, & obventionibus, vel consuetis emolumentis ac eleemosynis ali commodè posset, magnámque fortasse observantiæ regularis jacturam inde factam esse, quòd Ordinum Superiores illud exequi nimium distulerunt, ut hoc etiam adhibito remedio, hujusmodi incommodo prospiceret, aditúmque iis Prælatis Regularibus præcluderet, qui plures ad suam Religionem admittentes, quam Monasteriorum & Conventuum census, eleemosynæ, & qualitates ferant, non levem subditis vitæ claustralis relaxandæ occasionem præbere videntur.

Præceptum præfigendi cuique Monasterio certum numerum religiosorum per ejus Superiores.

§. 2. Decrevit, & præcepit, ac præsentis Decreti virtute præcipit & mandat, omnibus & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum & Domorum, quovis nomine nuncupentur, Ordinum, Congregationum, & Institutorum, tàm Monachorum quàm Mendicantium, & non Mendicantium Regularium quorumcumque existentium intrà fines Italiæ, & Insularum adjacentium, ut singuli ad quos pertinet, in qualibet Provincia, adhibitis duobus aut tribus Monachis Fratribúsve sui Ordinis vel Congregationis probatioribus, & rerum usu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & proventus omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones, tàm communes Monasteriorum, Conventuum, & Domorum ejusdem Provinciæ, quàm

etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas in communem usum deinceps conferendas, decem annorum diversorum habita ratione diligenter ac maturè recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliavè cujuslibet generis onera consueverunt absorbere, eaque omnia in scripto fideliter exarata idem Superior, cujus interest, in primo Capitulo seu CongregationeProvinciali coram tribus Judicibus ab ipsomet capitulo vel congregatione deligendis proponat, qui computatis hujusmodi redditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, ac oneribus ut superiùs detractis, sedulò examinent, quot religiosi homines in unoquoque Monasterio, Conventu & Domo regulari, juxta regionis, & proprii Instituti morem, victum & vestitum in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorumdem bonorum, redditibus, eleemosynarum & onerum præcisam notam ipsimet Congregationi, Capitulovè Provinciali exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cuicumque familiæ Conventus, Monasterii, & Domus regularis quovis nomine nuncupatæ, in singula quaque Provincia certus earum tantùm personarum numerus communi Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis & obventionibus, ut superiùs, sufficienter ali possint.

Tempus unius anni ad prædicta exequendi.

§. 3. Ne verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs aut remissiùs, quàm par est, muneri suo satisfaciant, Mandavit ac mandat Sanctitas Sua, ut infrà annum à die dati præsentis Decreti computandum, omnia hoc de genere Capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, adCongregationem Reformationis Apostolicæ singuli mittant, numerúmque familiæ singulorum Conventuum, Monasteriorum, & Domorum hujusmodi regularium, Capituli vel Congregationis Provincialis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores Ordinum, Congregationum & Institutorum quorumcumque tàm Generales, & Provinciales quàm locales omnes perpetuò servare omninò teneantur.

Superioribus inobedientibus pœnæ infliguntur.

§. 4. Eos autem Superiores cujuscumque status, gradus, & conditionis existant, qui prædicta omnia præfixo termino non præstiterint, vel numerum hujusmodi præscriptum quovis modo augere præsumpserint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocísque activæ & passivæ, ac ad omnia suæ Religionis officia, & gradus, inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiam gravioribus ad Sanctitatis Suæ, & Successorum suorum arbitrium infligendis pœnis subjacere voluit, & declaravit.

Exemplorum fides.

§. 5. Vult prætereà Sanctitas Sua per hoc Decretum ejusdem Congregationis Reformationis Apostolicæ Secretarii manu subscriptum, consuetisque Almæ Urbis locis affixum & publicatum, omnes & singulos Ordinum Regularium Superiores, ad quos spectat, perinde affici, ac si fuisset cuilibet personaliter intimatum.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus Apostolicis, privilegiis, statutis, indultis, ac aliis contrariis quibuscumque.

D. P. An. I. die 4. Dec.

Datum Romæ apud St. Petrum, die quarta Decembris 1605. Pontificus, ejusdem S. D. N. Anno primo.

X.

Quòd Fratres Ordinis Carmelitarum Discalceatorum possint ubique de sola licentia Ordinarii nova construere Monasteria.

Consonat Concil. Trident. sess. 25. Cap. 3. in fin.

De toto Ordine Carmelitarum notavi suprà in Constitut. 8. Honorii III. Ut vivendi lib. 1. Tom. 1. fol. 70.

Vide, quæ addidi ad Constitut. præcedentem.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1605.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Ecclesiæ militantis, (cujus regimini, licet immeriti Divina disponente clementia, præsidemus) amplitudinem, nihil magis necessarium, quàm perfectorum Militum Christi multitudinem existimamus.

Causæ hujus Constitut.

§. 1. Cùm igitur, sicut magno cum spirituali gaudio nostro accepimus, dilecti filii Religiosi Ordinis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, Carmelitæ Discalceati nuncupati, tàm in Hispaniarum Regnis, quàm in Italiæ & novi Orbis, aliisque mundi partibus assiduèDeo &Ecclesiæ Sanctæ suæ perfectum exhibere famulatum, non solùm ipsi Deo per orationem & contemplationem sedulò vacantes, verùm etiam animarum salutem, exemplo & doctrina sollicitè procurantes, cúmque in dies fructus uberiores ex dictæ Religionis propagatione, benedicente Domino, sperandi sint.

Carmelitæ possunt ubique domos ædificare, de solo consensu Ordinariorum, non obstante Constitut. 99. Clem. VIII. suprà.

§. 2. Nos ad ea, quæ Religiosorum eorumdem augmento cedere possunt, concedenda, atque ea, quæ illis in hoc impedimentum aliquod afferre dignoscuntur removenda, meritò propensiores sumus. Quare Motu proprio, & ex certa scientia ac mera deliberatione nostra, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo, juxta literarum fœl. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri super erectione Congregationis Italiæ prædicti Ordinis, sub data die 13. Novembris Anni Domini MDC. Pontificatus sui Anno nono expeditarum formam & tenorem, quem præsentibus pro expresso haberi volumus, domos & Monasteria, juxta Concilii Tridentini decreta, de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam regularium, requisito consensu, condere, fundare, & erigere valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium licentiam ac facultatem concedimus & indulgemus.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus ejusdem Clementis prædecessoris, quæ incipit, Quoniam ad institutam, sub Datum Romæ apud St. Marcum sub Annulo Piscatoris die 23. Julii MDCIII. Pontificatus sui Anno 12. aliisque Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & cujusvis alterius Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis&consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literisApostolicis, quibusvis aliis Ordinibus ac eorum Superioribus & personis sub quibuscumque verborum formis & tenoribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manuNotarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. I. die 12. Dec.

Datum Romæ apud sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. December 1605. Pontificatus nostri Anno primo.

XI.

Revocatio exemptionum omnium, à solutione onerum Reverendæ Cameræ Apostolicæ quibuscumque concessarum, cum innovatione constitutionum desuper à Prædecessoribus editarum.

Specialem

Specialem revocationem exemptionum, quoad solutionem Subsidii triennalis, habes notatam in Constitut. 20. Pauli IV. Cupientes, suprà in Tomo I. lib. 1. Aliam autem revocationem generalem vide in Sixti V. Constitut. 2. Inter varias lib. 2. Tom. 2.

Edita An. D. 1605.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN maximis rerum difficultatibus, & in iis redditTuum Cameræ nostræ Apostolicæ angustiis, in quibus ob ingentes sumptus, tùm ex causa bellorum, quæ contrà Turcas in Hungaria superioribus annis gesta sunt, tùm etiam ex charitate Annonæ, qua Urbs Roma, & Status noster Ecclesiasticus diù multúmque laboravit, per Sedem Apostolicam & Cameram prædictam præcipuè factos, eadem Camera nunc constituta reperitur, aliquod ipsi Cameræ levamen, & subsidium afferre cupientes, ea interdum facere cogimur, quæ libenter prætermitteremus, si alia ratione nostris & prædictæ Cameræ ac Sedis necessitatibus consulere valeremus.

Causæ hujus revocationis.

§. 1. Cùm itaque, præter diversas introitum Sedis & Cameræ prædictorum alienationes, & pignorationes, sive in perpetuum, sive ad tempus, nonnullis de causis, à nostris prædecessoribus Romanis Pontificibus factas, plures immunitates, ac exemptiones à solutionibus Dohanarum & gabellarum, onerum, impositionum & vectigalium Cameræ nostræ Apostolicæ debitorum, necnon pleræque aliæ concessiones & gratiæ infrascriptæ diversis Communitatibus, Universitatibus, Baronibus, Domicellis & aliis nostris & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Feudatariis, & subditis etiam qualificatis, ab eisdem prædecessoribus nostris, ac à Nobis forsan & Sede, Cameráque prædictis, necnon à Legatis & aliis Officialibus & Communitatibus & Universitatibus sive in perpetuum sive ad tempus concessæ reperiantur, ex hisque non solùm ejusdem Cameræ & Sedis Apostolicæ redditus & proventus non modicam patiantur diminutionem, sed etiam ut plurimùm id, quòd divitibus & bonis temporalibus affluentibus, per exemptiones & concessiones hujusmodi ex oneribus publicis ab eis debitis remittitur, in aliorum minus divitum & affluentium gravamen redundet, contrà omnem juris & æquitatis rationem & impositionum dictorum onerum naturam, quæ omnes æqualiter pro rata bonorum & rerum quæ possident, comprehendere deberet. Qua de causa multæ pauperum, atque Communitatum & Universitatum Status nostri Ecclesiastici querelæ ad nos delatæ fuerunt. Nos ut omnibus in præmissis justitia æqualiter tribuatur, & Cameræ nostræ necessitatibus subveniatur, ab æquitate minimè alienum esse existimavimus, ut ea quæ ex gratia & privilegio ab eadem Sede & Camera, & aliis quibuscumque ejus Officialibus & Ministris, atque Communitatibus & Universitatibus, diversis personis concessa fuerunt, & subtracta eidem Sedi & Cameræ, Communitatibúsque & Universitatibus, à quibus onera eidem Cameræ persolvuntur, & cætera publica onera supportantur (justitia & æquitate, ac dictæ Sedis & Cameræ difficultatibus ita exigentibus) restituamus, quinimò id æquiùs ferendum esse, quàm si novis impositionibus populos nobis subditos, sicut in similibus occasionibus, aliàs nostros prædecessores prædictos fecisse accepimus, gravaremus.

Innovatio Bullarum éditarum super revocatione exemptionum.

§. 2. Propterea motu proprio, & ex certa scientia ac matura deliberatione nostra, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, nonnullorum etiam prædecessorum nostrorum, & præsertim fœl. record. Pauli Tertii, Julii Tertii, Pii Quinti & Clementis Octavi Romanorum Pontificum in similibus, non tàm forsan gravibus necessitatibus, vestigiis inhærentes, quascumque eorumdem & aliorum Romanorum Pontificum; & præsertim ipsius Pii Quinti, quæ incipit: Et si ea, sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die Octava Junii 1566. Pontificatus sui Anno primo, editas constitutiones, hujusmodi exemptionum & immunitatum revocatorias, quarum tenores præsentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis & registratis haberi volumus, confirmantes, approbantes, & innovantes.

Revocatio exemptionum omnium à solutione onerum Cameralium.

§. 3. Hac nostra perpetuò valitura constitutione, omnes & quascumque exemptiones & immunitates à solutione Subsidii triennalis, quatreni carnis, taxarum equorum, Tallearum, Censuum, Archivii, Fogliettæ, Triremium, Utensilium, necnon Dohanarum, Gabellarum, Datiorum, Impositionum, & aliorum onerum Cameralium quorumcumque, & quæ etiam per Communitates, & Universitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione indicta, & imposita existunt, ac exigi solita sunt.

Concessionúmque de pœnis maleficiorum & aliis redditibus Cameræ.

§. 4. Necnon cæteras gratias, & concessiones, ac provisiones, & assignationes super Cameræ præfatæ redditibus, & juribus, pœnarum quoque maleficiorum applicationes, appropriationes, ac illarum, & Cancellariarum, sive Bancharum, tàm civilium quàm criminalium, ac Secretariarum, & illarum emolumentorum, ac bonorum, & jurium ipsius Cameræ, cujusvis qualitatis, & quantitatis in præjudicium ipsius Cameræ per quoscumque prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam etiam motu proprio, & consistorialiter, ac S. R. E. Camerarium, & Cameram prædictas, seu etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Ministros quibusvis Communitatibus, Universitatibus, necnon Familiis, Nobilibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, & quibusvis aliis personis quacumque dignitate fulgentibus, etiam ratione Guberniorum, & aliorum officiorum, & munerum eis commissorum, & ex quavis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & alia quantumvis urgentissima, ac de necessitate exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis & tenoribus, & cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiamsi in appaltuum, seu locationum Cameralium instrumentis promissum & cautum sit eas observari debere, Appaltatorésque, & Conductores ad illarum observationem teneri, ac aliàs quomodocumque, & qualitercumque hactenùs, in genere vel in specie concessas, datas, factas, & emanatas, & inde secuta quæcumque, etiam auctoritate Judicis, perpetuò revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac viribus, & effectu prorsus evacuamus, ac revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribúsque & effectu vacua perpetuò fore, & esse, neque in possessorio, neque in petitorio cuiquam suffragari posse, seu debere.

Qui omnes Cameræ restituti censeantur.

§. 5. Ac provisiones, assignationes, pœnas maleficiorum, emolumenta, vectigalia, & alias res, bona, & jura prædicta ex hujusmodi nostra revocatione restituta eidem Cameræ, & non aliis, quibus forsan locati, & appellati reperiuntur redditus & proventus dictæ Cameræ, licèt, antequam exemptiones, concessiones, & assignationes supradictæ emanassent, aliter dispositum fuerit, omninò deberi, ac ad illa omnia, & singula Cameram ipsam, necnon Communitates, & Universitates pro gabellis, ac datiis ab eis exigi solitis, pro dictorum onerum Cameralium, & publicorum solutione, & supportatione eo ipso absque alia adepta seu recuperata possessione, restitutam, & reintegratam fore, & esse, & censeri.

Clausulæ præservativæ.

§. 6. Ac præsentes nostras literas perpetuò validas, & efficaces existere, nec ex eo quòd quicumq; interesse

haben-

habentes, & prætendentes, vocati & auditi non fuerint, de nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut aliàs quovis prætextu infringi, revocari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari ullatenus posse.

Clausula sublata &c.

§. 7. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac ipsum S. R. E. Camerarium, Cameræque Apostolicæ Clericos Præsidentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Præservatio exemptionum de jure competentium.

§. 8. Volumus autem, ac per easdem præsentes declaramus, nostræ intentionis non esse, revocare exemptiones, & immunitates, quibuscumque personis Ecclesiasticis tàm secularibus quàm regularibus de jure competentes.

Legatisque seu Gubernatoribus præsentibus concessarum.

§. 9. Neque concessiones pœnarum maleficiorum S. R. E. Cardinalibus ratione Legationum, & Guberniorum illis commissorum, nominatim & in specie factas, quas unumquemque Legationibus, seu Guberniis præsentibus dumtaxat durantibus, juxta concessiones eis respectivè factas, percipere posse permittimus.

Et ex causa onerosa datarum.

§. 10. Præterea à præsenti nostra revocatione excipimus, & exceptas esse volumus & declaramus, immunitates, exemptiones, ac alias concessiones quibusvis Communitatibus, Universitatibus, aut aliis particularibus personis ex causa verè onerosa, videlicet congruæ, & effectualis solutionis pecuniarum concessas, quas tamen ipsæ Communitates, Universitates, & particulares personæ in eadem Camera, citato Commissario Generali, verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere teneantur, nisi aliàs pro talibus verificatæ, examinatæ, & admissæ fuerint, quia dicto casu ad novam probationem, & verificationem eas teneri nolumus.

Vel ratione appaltuum.

§. 11. Excipimus etiam exemptiones, & immunitates ratione appaltuum concessas.

Aut Cardinalibus, vel Cameralibus sive Curialibus competentium.

§. 12. Necnon S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, & Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, concedi solitas, ac etiam exemptiones, quibus ad præsens Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, & Prælati domestici, Cubicularii secreti, & Secretarii nostri gaudent.

Ob numerumque duodecim filiorum.

§. 13. Ac demum illas ob numerum duodecim filiorum concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis ejusdem Pii IV. & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum super similium exemptionum declaratione editarum; & ad illas tantùm, & pro eo tempore; & personis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illis competit, ac aliàs, juxta ipsius juris communis, & supradictarum, ac aliarum Apostolicarum Constitutionum dispositionem reducimus, neque aliter quàm ut præfertur, illis, sive in petitorio, sive in possessorio suffragari volumus, ac decernimus.

Præceptum quòd Legati & Gubernatores, servent Bullam Sixt. V. suprà.

§. 14. Districtiùs inhibentes Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, & Officialibus prædictis, & aliis quibuscumque ad quos spectat, & in futurum spectabit, ne ex pœnis maleficiorum, seu aliis Cameræ prædictæ juribus quibuscumque, quidquam capiant, seu percipiant, sed provisionibus eis assignatis contenti sint, & circa pœnas maleficiorum constitutionem rec. mem. Sixti Papæ V. etiam prædecessoris nostri desuper editam omninò attendant, & observent.

Inhibitio Cameralibus ne alias exemptiones admittant.

§. 15. Appaltatoribus verò, Thesaurariis, Vice-Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Exactoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris dictæ Cameræ, ne contra præsentium formam, provisiones, concessiones, assignationesque prædictas de cætero solvant, aut exemptiones, gratias, & immunitates, nisi ut suprà exceptas, & eas quas in eadem Camera Apostolica ex causa onerosa prædicta concessas fuisse, citato ejusdem Cameræ Commissario Generali, verificatum, & quæ pro talibus in eadem Camera admissæ fuerint, admittant, & si secus solverint, vel admiserint, solutiones hujusmodi, ac exemptiones ipsas nulli eorum in eorum computis, in eadem Camera admitti volumus, sed eorum damno cessuras esse declaramus.

Executorum deputatio.

§. 16. Quocircà dilectis filiis Camerario, Vicecamerario, Thesaurario, & Clericis Præsidentibus Cameræ præfatæ, cæterisque ad quos spectat, committimus & mandamus, quatenus præsentem nostram constitutionem, & in ea contenta quæcumque, firmiter, & inviolabiliter observent & faciant ab aliis observari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 17. Non obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit, nostra de non tollendo jure quæsito, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam in vim contractus, & quovis alio robore & cautela firmatis, editis, emanatis, & seu factis, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi in eis caveatur expressè, quòd nullo umquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, immunitatum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis comprehendantur; sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in pristinum & validissimum statum, etiam sub posteriori Data per eos, quibus concessæ sunt, eligenda, restitutæ, repositæ, & plenariè reintegratæ, & denuò concessæ sint, & esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorùmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plenè; & sufficienter expressis habentes, specialiter & expressè, ac latissimè derogamus, ac derogatum esse volumus.

Jussio publicandi.

§. 18. Cæterùm, ut præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, & simili auctoritate decernimus, eas ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes & singulos quos concernunt, perinde afficiant & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 19. Utque earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 23. Decembris

Datum Romæ apud St. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Decembris 1605. Pontificatus Nostri, Anno primo.

Publicatio. *Anno à Nativitate Domini N. stri Jesu Christi, 1605. Indict. 3. die vero 24. mensis Decemb. Pontificatus autem Sanctissi. in Christo Patris, & D. N. D. Pauli Divina providentia Papæ Quinti, Anno ejus I. Supradictæ literæ Apost. affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apost. Cancellariæ Apost. & in acie Campi Floræ, per nos Christophorum Fundatum, & Joannes Baptistam Menochium Apostolicos Cursores. Bernabeus Politus Auximanus S. D. N. Papæ Mag. Curs.*

XII. Innovatio & extensio Constitutionum Pii IV. Pii V. Gregorii XIII. & Clem. VIII. contra extrahentes de Statu Ecclesiastico ejusque Terris etiam mediatè subjectis frumenta, blada, legumina, animalia, & alia Annonam & Grasciam concernentia, cum revocatione Indultorum omnium & licentiarum, quomodolibet similia extrahendi concessarum.

Hæ Constitutiones sunt hic in Apostillis indicatæ, & apud eas videas de materia. Et signanter de Annona, & Grascia, attende hic infrà in Constitut. 14. Pastoralis.

Notavi sup. ad dd. Pontt. Constitutiones.

Edita A. D. 1603. & 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INter gravissimas curas, quas pro nostro munere assiduè sustinemus, illa postrema non est, in quam Nobis totis viribus incumbendum esse ducimus, ut nimirum Almam Urbem nostram, & universam Ecclesiasticam ditionem Annonæ charitate, jam diu, graviterque laborantem, quantum cum Domino poterimus, liberemus, utque frumentorum, & aliarum rerum ad communem vitæ usum, & sustentationem pertinentium copia in ipsa Urbe, & Ecclesiastica ditione conservari, populósque nobis subditos fertilitate, quæ eis à Domino conceditur, perfrui posse procuremus.

Pius IV. prohibuit extractionem frumentorum &c. Ut suprà in ejus Const. 99. Inter multiplices lib. 2.

§. 1. Ad quæ præstanda tùm præcipua nostra erga ipsos subditos nostros charitate inducimur, tùm nonnullorum piæ mem. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, qui in hanc ipsam curam diligenter incubuerunt, exemplo movemur. Dudum siquidem providè ac prudenter fœl. recordat. Pius Papa IV. ad prædictis opportunè consulendum per suam editam constitutionem sub Datum Romæ apud St. Marcum Idibus Augusti, Anno sexto, quæ incipit; Inter multiplices curas. Omnes,& quascumque licentias, & facultates extrahendi frumenta, blada, & legumina ex provinciis, Civitatibus, Terris, & locis S. R. E. mediatè vel immediatè subjectis, præterquàm ex causa verè onerosa, videlicet solutionis, & exbursationis pecuniarum eatenùs quomodolibet quibusvis concessas revocando, ne de cætero à dictis Provinciis, Civitatibus, Terris & locis, frumenta, blada & legumina aliqui, præterquàm ex dicta causa extrahantes, sub certis pœnis expresse prohibuit.

Pius V. innovavit, & ampliavit, ut supra in ejus Const. 108. Romani eodem lib. 2.

§. 2. Quàm revocationem, prohibitionem, necnon alia in dicta constitutione contenta sanctæ mem. Pius Papa V. per aliam suam constitutionem, quæ incipit, Romani Pontificis providentia circumspecta, confirmavit & innovavit, ac illam, & illa ad licentias & facultates quodcumque genus Grasciæ, etiam in carnibus, ovibus, agnis, & aliis animalibus, necnon oleo, ac rebus aliis quibuscumque consistentis extendit, & ampliavit.

Greg. XIII. itidem eas Bullas ampliavit. Ut in Bulla 50. Volentes.

§. 3. Et deinde piæ mem. Gregorius Papa XIII. per quasdam suas sub Datum die decima Octava Decembris 1576. Pontificatus sui anno sexto. Omnibus & singulis Communitatibus, Universitatibus, ac quibuscumque personis in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis suæ, ac excommunicationis latæ sententiæ pœnis inhibuit, ne quovis prætextu, directè vel indirectè cujusvis generis frumenta, blada, legumina, atque animalia quæcumque extrà statum Ecclesiasticum extrahere, & asportare auderent, seu præsumerent. Eos verò, qui contra inhibitionem hujusmodi commisissent, ultrà prædictas, etiam amissionis frumentorum, bladorum, leguminum, & animalium prædictorum, necnon quinque scutatorum pro qualibet salma frumenti, bladorum, & leguminum hujusmodi,& duorum scutatorum pro quolibet capite animalis pœnas, Fisco & Cameræ Apostolicæ applicandas, ipso facto incurrere voluit, ac decrevit. Et deinde per alias ejus in forma Brevis literas sub Datum die prima Maji 1578. eodem sui Pontificatus Anno sexto. Quòd nulli sibi, & S. R. E. mediatè vel immediatè subjecti cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, etiam si Barones, Domicelli, Comites, Marchiones, vel Duces & Domini temporales existerent, sub excommunicationis majoris, ac læsæ Majestatis criminis, Dominorum, & bonorum suorum confiscationis, feudorum amissionis, & quorumvis privilegiorum suspensionis, & aliis etiam pecuniariis arbitrio suo imponendis, & applicandis, ac etiam in publicis edictis, & proclamatibus per Annonæ Præfectos pro tempore tàm eatenus editis, & emissis, quàm in futurum edendis, & emittendis, contentis censuris, & pœnis, triticum, hordeum, legumina, ac omnis generis frumenta, & fruges à Terris, & locis dicti status Ecclesiastici absque expressa ipsius Gregorii prædecessoris, & ab eo obtenta in scriptis, & ejus manu signata licentia extrahere, vel extrahi facere, nullique ex prædictis, eorum Subditos, & Vassallos, aut alias quascumque personas, quo minùs triticum, hordeum, legumina, frumenta, fruges prædicta à quibusvis locis eis subjectis, quovis prætextu etiam moliturae, aut cujusvis alterius oneris solutionis, ad Almam Urbem afferrent, prohibere, aut per se, vel alium, seu alios, directè vel indirectè impedire auderent, quin potiùs illis sic afferentibus omnem opem, & favorem præstarent: ac insuper nulli aliquam tritici, hordei, & leguminum, omnisque generis frumentorum, & frugum quantitatem, nisi pro suo, suarúmque familiarum unius anni dumtaxat usu emerè valerent, & contrafacientes pœnas prædictas incurrisse declararentur, & aggravarentur ipso facto, statuit, atque decrevit. Non obstantibus etiam privilegiis, indultis, literis, & gratiis Apostolicis quibusvis personis, Civitatibus, Terris, & locis, in genere, vel in specie, etiam ex causa onerosa concessis.

§. 4. Demùm recol. mem. Clemens Papa VIII. prædictas constitutiones, dempta ex illis excommunicationis pœna, approbavit, & confirmavit, prout in eisdem constitutionibus, & literis respectivè, quarum omnium, & singularum totos tenores, cum omnibus, & singulis ibidem contentis & dispositis, pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Clem. VIII. easdem Bullas approbavit dempta excommunicationis sententia, ut suprà in ejus Bulla Frumenti.

Sed plerique dictis Constitutionibus, varios ob prætextus contraveniunt.

§. 5. Cùm autem licèt per prædictas, & alias desuper editas constitutiones & prohibitiones, satis præmissis provisum esse videatur, nihilominùs quia sicut accepimus, aliqui propriæ salutis immemores, tot constitutionibus, prohibitionibúsque, ac pœnis in illis appositis, non obstantibus, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia id genus tàm Annonæ, quàm Grasciæ concernentia extra statum nostrum Ecclesiasticum absque licentia extrahere non verentur; alii verò prætextu diversorum privilegiorum, licentiarum, & facultatum eis concessarum frumenta, aliáque prædicta ita continuò extrahunt, ut per continuas & immoderatas extractiones hujusmodi statum prædictum, & illius loca exhauriant, & exhausta relinquant, in maximum Populorum & Subditorum nostrorum damnum & præjudicium, cúmque

experi-

experientia compertum sit ad conservandam, tàm in Alma Urbe nostra, quàm in reliqua Ecclesiastica ditione, Annonæ copiam maximè conducere, ut nimia facilitas extrahendi ex dicta Urbe, & ditione frumenta, blada, legumina, oleum, & animalia reprimatur, ac memoratæ supradictorum nostrorum Prædecessorum constitutiones diligenter, & sine ulla exceptione observentur.

Hic ideò Pontifex eas innovat, etiam quoad pœnam excommunicationis circa extractionem frumentorum &c.

§. 6. Nos pro paterna nostra erga nostros, & Apostolicæ Sedis Subditos charitate, eorum utilitati & commodis in præmissis opportunè prospicere cupientes, motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; omnes, & singulas Pii IV. Pii V. & Gregorii XIII. ac Clementis VIII. prædecessorum nostrorum, constitutiones & literas in quibuslibet earum partibus, etiam quoad excommunicationis, & alias Ecclesiasticas censuras, quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem tantùm, & quoad cæteras pœnas quascúmque in eisdem constitutionibus & literis contentas, non solùm in quantum ad præmissorum, sed etiam in quantum ad aliarum rerum ad Annonam & Grasciam pertinentium extractionem attinet, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò innovamus, confirmamus, & approbamus, illásque adversùs quascumque revocationes, suspensiones, limitationes, & moderationes in pristinum, & eum, in quo antequàm illæ emanarent, erant statum, restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus, illásque & earum singulas ab omnibus, & singulis, quos concernunt, inviolabiliter de cætero observari debere, sub temporalibus, & Ecclesiasticis pœnis, & censuris prædictis in illis contentis, præcipimus, & ordinamus.

Indultáque omnia & licentias revocat, præterquàm ex causa verè onerosa aut ratione locationum Cameralium concessa.

§. 7. Prætereà ad hunc effectum motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus hac nostra perpetuò valitura constitutione, omnia & singula, ac quæcúmque privilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia id genus tàm Annonam, quàm Grasciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, possessionibus agris, & terrenis pro tempore recollecta ex quibuscumque status nostri Ecclesiastici temporalis, Provinciis, ac Civitatibus, Terris, Castris, & locis, eorúmque territoriis, & districtibus, nobis, ditionique nostræ Ecclesiasticæ, mediatè vel immediatè quomodolibet subjectis, extrahendi quibusvis Communitatibus, Universitatibus, & personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel conditionis existentibus, etiam ratione Legationum, Guberniorum, & aliorum officiorum & munerum eis commissorum, & per quosvis Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, Sedémque & Cameram Apostolicam & quosvis alios, & etiam nostra auctoritate, aut aliàs ex quavis causa etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, & ipsorum laborum, damnorum vel meritorum intuitu, & alia etiam quantumvis rationabili, juridica, & privilegiata causa, sub quibuscumque tenoribus & formis, etiam in vim contractus, & cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam irritantibus, etiam quantumvis prægnatibus, insolitis & de necessitate exprimendis, etiam motu, scientia, & potestate similibus, aut aliàs quomodocumque & qualitercumque (præterquàm dumtaxat ex causa verè onerosa, videlicet congruæ solutionis, & exbursationis pecuniarum, aut ratione appaltuum, & locationum, introituum, juriúmque & bonorum Sedis, & Cameræ prædictorum) hactenùs concessa, approbata, confirmata, & innovata, illorum omnium, & singulorum tenores, veros, plenarios, & integros, acsi de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, insertis, & registratis habentes, auctoritate, & tenore prædictis, perpetuò revocamus, cassamus, annullamus, ac viribus vacuamus, ac revocata, annullata, cassata, invalida, viribúsque, & effectu vacua esse, & fore, ac nemini ullatenùs suffragari posse, aut debere.

Clausulas hujus Bullæ præservativas apponit.

§. 8. Præsentes quoque literas, etiam ex eo quod interesse habentes, seu prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut propterea revocari, retractari, suspendi, limitari, aut in jus vel controversiam vocari, aut adversùs illas quodcumque gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari nullatenùs posse.

Indultáque hujusmodi aliàs in Camera non verificata, verificari debere decernit.

§. 9. Omnes prætereà & singulos similes facultates, & licentias extrahendi ex causa, ut præfertur, onerosa sibi concessas esse allegantes, & prætendentes, antequàm ipsi de cætero ullo unquam tempore illismet facultatibus, & licentiis uti possint, illas in Camera Apostolica, citato ejusdem Cameræ Commissario generali verificari debere, nisi aliàs pro talibus verificatæ, examinatæ, admissæ fuerint, quia dicto casu ad novam probationem, & verificationem teneri nolumus.

Formámque utendi dictis Indultis præscribit.

§. 10. Ac deinceps perpetuis futuris temporibus nullos quarumcumque licentiarum, & facultatum hujusmodi, nisi ex causa onerosa, ut præfertur, concessarum, vel concedendarum vigore, etiamsi extractionem propria auctoritate faciendi illis permissum sit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra Statum nostrum prædictum aliquo pacto facere, nec etiam similes extrahendi licentias, & facultates in posterùm concedi posse, aut debere, nisi chirographo, manu nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis, quoties extractio facienda erit, subsignato præcedente, alioquin licentias & facultates hujusmodi, aliasque, chirographo prædicto non præcedente, pro tempore concedendas, & extractiones faciendas, nullas, nulliúsque roboris & momenti fore, & esse, ac ipsos extrahentes pœnas supradictas incidere, & ad illarum executionem contra illos irremissibiliter procedi posse, & debere.

Et ita & non aliter judicari jubet.

§. 11. Sicque per S. R. E. Camerarium, Thesaurarium, Annonæ Præfectum, & quosvis alios Judices, ordinarios, & delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, declaramus, statuimus, & ordinamus.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 12. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; concessionibus quoque, licentiis, facultatibus, privilegiis, & literis Apostolicis, Communitatibus, Universitatibus, & aliis etiam particularibus personis prædictis, etiam, ut præfertur, qualificatis, & quibusvis aliis quomodolibet, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio & assensu & sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus, & singulis etiamsi in eis caveatur expressè, quòd sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibis pro tempore edendis minimè comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum restitutæ, repositæ, & plenariè reintegratæ, & de novo etiam sub posteriori data,

per eos quibus concessæ fuerunt eligenda, de novo concessæ censeantur, & quòd illis nullatenus, aut non nisi certis modo & forma in illis expressis derogari possit, & aliter factæ derogationes nullæ sint, quódque pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, ac de verbo ad verbum nihil penitùs omisso expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita, plenè & ad unguem observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, ad effectum præmissorum specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus; necnon omnibus illis, quæ supradicti Prædecessores nostri in eorum literis voluerunt non obstare; cæterisque contrariis quibuscumque.

Hanc Bullam publicari mandat.

§. 13. Ut autem præmissa ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, volumus, quòd præsentes literæ per aliquem seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ valvas, & in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cùm inde amovebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur, utque singuli Legati, Vicelegati, Gubernatores, & alii supradictorum locorum Officiales illas in eorum locis respectivè publicari faciant, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, acsi unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumptísque credi præcipit.

§. 14. Utque illarum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides, in judicio & extra ubique adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 23. Decembris.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 23. Decembris 1605. Pontificatus nostri, Anno primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, 1605. Indict. 3. die verò 24. mensis Dec. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Pauli Divina providentia Papæ Quinti, Anno ejus I. Supradictæ literæ Apost. affixæ. & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apost. Cancellariæ Apost. & in acie Campi Floræ, per nos Christophrum Fundatum, & Johann. Baptistam Menochium, Apostolicos Cursores. Bernabeus Politus Auximanus S. D. N. Papæ Mag. Curs.

Sequitur declaratio.

Quòd ab immediatè subjectis ad mediatè subjecta loca, & à mediatè subjectis locis extra Statum Ecclesiasticum frumenta, blada, & legumina, etiam tempore nundinarum, & emporiorum, asportari non possint.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V. &c.

Procemium.

PRo peculiari, ac paterno, quem in subditos nostros gerimus, charitatis affectu propensiùs intendentes, ut in statu nostro temporali hoc præcipuè anno, quo sterilitatis rumor increbuit, & illius prætextu frumenti pretium augeri dignoscitur, subditi ipsi ac pauperes ab omni Annonæ angustia releventur, quæ præjudicio, & impedimento esse possunt, ea sollicito studio removemus.

Hic Pontifex edidit Bullam præinsertam.

§. 1. Sanè licèt aliàs pro manutentione, & conservatione Annonæ in Statu nostro prædicto satis opportunè providerimus per nostras literas inter cætera prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutiones proclamata, & bannimenta super Annona, & frumenta, blada, legumina à Provinciis, Civitatibus, Terris, & locis S. R. E. mediatè, vel immediatè subjectis extrahendi prohibitione catenus facta, & emanata quæcumque confirmando, & ne in futurum illa, ut præfertur, extraherentur, expressè, & sub gravissimis censuris, & pœnis prohibendo, ac quascumque licentias, & facultates (præterquàm titulo verè oneroso scilicet congruæ solutionis, & exbursationis pecuniarum, aut ratione appaltuum, & locationum, introituum, juriúmque & bonorum Sedis, & Cameræ Apostolicæ concessas) revocando, prout in eisdem literis sub dato Romæ apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die vigesima tertia Decembris 1605. Pontificatus Nostri Anno primo latiùs continetur, à nemineque dubio vertendum sit per nostras, aliásque literas, & provisiones prædictas, quin frumenta, blada, legumina, & id Annonæ genus, etiamsi in propriis bonis in Statu Ecclesiastico existentibus essent recollecta, à locis Sedi Apostolicæ immediatè subjectis ad loca eidem Sedi mediatè subjecta, & à dictis locis sic mediatè subjectis ad alia loca extra dictum Statum asportentur, & conducantur etiam prohiberi. Nihilominùs quia à nonnullis super his accepimus dubitari, eóque ac diversorum etiam privilegiorum, licentiarum, & facultatum prætextu, frumenta, & alia Annonam concernentia, à Statu prædicto extrahi in literarum, & provisionum prædictarum, ac populorum, & subditorum nostrorum maximum præjudicium.

Quam declarat, & excitata dubia submovet.

§. 2. Igitur omnem dubitationis materiam è medio tollere, ac nostra declaratione opportunè desuper providere volentes, motu simili, ac ex certa nostra scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine earumdem literarum nostrarum tenorem præsentibus pro expresso, & inserto habentes, sub prohibitione literísque nostris supradictis quæcumque loca eidem S. R. E. mediatè subjecta comprehendi, & comprehensa fuisse, & esse declaramus, & quatenus opus sit, illas cum omnibus in eis contentis ad loca prædicta extendimus. Ita quòd de cætero etiam nec liceat quibusvis Communitatibus, Universitatibus, & personis etiam qualificatis, & cujusvis status, gradus, & præeminentiæ existant, sub eisdem prioribus nostris literis expressis & contentis pœnis & censuris, etiam prætextu quorumvis privilegiorum & indultorum, etiam Apostolicorum, & à Nobis, & Sede prædicta concessorum, & confirmatorum, ac etiam favore publicarum nundinarum, emporiorum, seu aliàs quoquo modo emanatorum, frumenta, blada, & legumina etiam propria, & in propriis possessionibus, & bonis eorum existentia, seu recollecta, à quibusvis Provinciis, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ immediatè subjectis, ad Civitates, Terras, & loca eidem Ecclesiæ mediatè subjecta, etiam ipsarum nundinarum, & emporiorum tempore, seu aliàs, minúsque à dictis Civitatibus, & locis sic mediatè subjectis, extra Statum Ecclesiasticum juxta formam & tenorem earumdem nostrarum literarum, asportare, conducere, seu asportari, & conduci facere, per se vel alium seu alios, quovis prætextu, vel obtentu, absque speciali chirographo à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice subsignato, sicque &c. sublata, &c. irritum, &c.

Clausulæ derogat.

§. 3. Non obstantibus præmissis, & omnibus, & singulis, quæ in prioribus nostris literis voluimus non obstare, & quibusvis privilegiis, concessionibus, indultis, ac literis Apostolicis, etiam motu, scientia, & potestate similibus, & cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam irritantibus ac derogatoriarum derogatoriis, posterioremque datam concedentibus, ac aliàs quomodolibet quibusvis concessis, factis, & emanatis, & pluries etiam confirmatis, approbatis, & innovatis, quibus &c. etiamsi, &c. illorum tenores, &c. specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

§. 4. Vo-

Sola signa sufficiunt. §. 4. Volentes quoque praesentis solam signaturam sufficere etiam absque alia data, & registratura, regula quacumque contraria pariter non obstante.

Exemplis creditur. §. 5. Et illius transumptis, etiam impressis, & sigillo alicujus in dignitate Ecclesiastica constituti, publicique Notarii manu subscriptis, plenam in judicio & extra fidem adhiberi.

Subscriptio Papae. Placet Motu proprio C.

Publ. Pontif. An. 2. die 26. Augusti. *Anno à Nativitate Domini 1606. Indict. 4. Pontificatus Sanctiss. D. N. Pauli Papae V. Anno ejus II. die vero 26. Augusti. Supradicta cedula Motus proprii, affixa, & publicata fuit in acie Campi Florae, & altis locis solitis, ut moris est, per me Jacobum Brambillam Cursorem. Paulus Bart. Mag. Curs.*

Confirmatio Constitutionis Pii V. de Civitatibus, Terris, & locis S. R. E. non infeudandis, Et declarationis Innocent. IX. desuper editae.

Pii V. constitutio est num. 35. sup. in Tomo 2. Admonet lib. 2 & Innoc. IX. est num. 1. sup. in Tomo 2. Et utrobique notavi, Et est praeterea videnda alia const. 1. Clem. VIII. indicata hic in apostilla.

Addidi sup. ad Const. 1. Leon. I. Tom. 1. fol. 1.

Edita A. D. 1605.

PAULUS EPISCOPUS:
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INter caetera, quae Romanum Pontificem pro officii sui munere decet omni studio providere, illud locum praecipuum censemus obtinere, quod ad temporalis S. R. E. ditionis conservationem pertinet. Atque ideo Nos, quae à Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris hanc ob causam providè sancita fuerunt, ea non solùm ipsi inviolatè curabimus custodire, sed etiam ab aliis perpetuò observari debere statuemus.

Pius V. edidit Bullam cit. in rubr. §. 1. Dudum siquidem à fel. record. Pio Papa V. praedecessore nostro editae fuerunt literae hujus tenoris. Pius Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Admonet nos suscepti cura regiminis universalis Ecclesiae &c.

ut in loco cit. in rubr.

Successores confirmarunt. §. 2. Quae quidem constitutio, veluti optima, & ad conservandam S. R. E. jurisdictionem, & dignitatem plane salutaris, approbata, confirmata, & innovata fuit ab jis, qui eidem Pio V. successerunt rec. mem. praedecessoribus nostris Gregorio XIII. Sixto V. Gregorio XIV. Innocentio IX.

Innocentius IX. eam declaravit in const. indicata in rubr. §. 3. Qui etiam de fratrum suorum tunc S. R. E. Cardinalium consilio & assensu declaravit, eadem constitutione prohibitam fuisse, & prohiberi omnem & quamcumque infeudationem, ac alienationem Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum Sedi Apostolicae, tàm mediatè quàm immediatè subjectorum; non solum ne fiat, neve attentetur post eorum devolutionem, sed etiam antequàm dictae Civitates, Terarae, Oppida, & loca praefata devolvantur, ac omnem & quamcúmque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extensionem infeudationum, investiturarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis nondum finitarum, eorumque incorporationem, quo ad effectum impediendae infeudationis, alienationis, prorogationis, & extensionis hujusmodi, non à die eorum devolutionis, sed à die ipsius constitutionis, etiàm antequàm illa devolvantur, ipso jure cum omnibus clausulis & decretis in praedicta constitutione contentis, Camerae & Sedi Apostolicae factam censeri, adjecto etiam decreto, & declaratione, ut promissio & juramentum praestitum, & praestandum, de servanda eidem Pii praedecessoris praefati constitutione, per ipsum Innocentium, & successores suos Romanos Pontifices, ac praedictos S. R. E. Cardinales intelligatur de ipsa Pii V. praedecessoris constitutione per eum, ut suprà declarata, & secùndum hujusmodi declarationem eandem constitutionem ad unguem, & inviolabiliter observari oportere, ac debere, sicuti etiam se servaturum esse promisit, ac sanctè, & solemni more juravit, prout in ejusdem Innocentii praedecessoris, sub dat. pridie nonis Novembris Pontificatus sui Anno primo, expeditis literis latiùs continetur.

Clemens. VIII. approbavit in const. 1. fol. lib. 2. §. 4. Et novissimè à Clemente VIII. juxta eandem Innocentii IX. declarationem, confirmata, approbata. & innovata fuit.

Hic Pontifex easdem Bullas approbat. jurat, & vovet. §. 5. Quare Nos, cùm primum ad Apostolicae dignitatis gradum Divinâ providentiâ vocati sumus, id ipsum, ad exequendum nostri Pastoralis officii debitum, praecipuè pertinere existimantes, praeinsertas Pii praedecessoris literas, ac omnia in eis contenta, etiam juxta declarationem praedictam per ipsum Innocentium praedecessorem factam, ac desuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter praesentibus haberi volumus pro expresso, ac ad verbum inserto, auctoritate Apostolica tenore praesentium comprobamus, confirmamus, & innovamus, easque firmiter, & inviolatè, ac juxta declarationem praedictam Nos similiter servaturos esse promittimus, & juramus, atque per eos, ad quos spectat, pariter perpetuò observari praecipimus & mandamus.

Sanctio poenalis. §. 6. Nulli ergo &c.

Dat. P. An. 1. die 30. Dec. Datum Romae apud sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicae 1606. tertio Kalend. Januarii, Pontificatus nostri Anno 1.

Publicatio. *Anno à nativitate Domini nostri Jesu Christi, millesimo sexcentesimo sexto, indictione quartâ, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Pauli divinâ providentiâ Papae Quinti, Anno primo, die vero secunda mensis Januarij retroscriptae literae affixae, & publicatae fuerunt ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, & in Cancellaria Apostolica, ac in acie Campi Florae, per nos Bernardinum Mazzatellum, & Dominicum de Rubeis Sanctiss. D. N. Papae Cursores. Bernabeus Politus Mag. Curs.*

XIV. De vocalium electione & votis in Definitoriis, & Dietis generalibus Congregationis Canonicorum Regularium Lateranensium, deque Abbatis generalis, ac Procuratoris electione, Novitiorumque receptione.

De ejusmodi Congregatione, plura habes in hoc opere, quae indicavi suprà in const. 2. Paschalis II. lib. 1. fol. 31. Tomo 1.

Edita An. D. 1605.

PAULUS PAPA V.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. PAstoralis nostri muneris ratio postulat, ut in illis auctoritatem nostram interponamus, per quae Congregationum & Ordinum Regularium quieti, & prospero statui opportunè consulatur, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Ut in electione Praelatorum & Officialium, nulla Nationum aut personarum acceptione habita, Canonici Lateranenses, partem habeant, aequalitatem votorum stabiliendam hic Pontifex duxit. §. 1. Ad Congregationem itaque Lateranensem Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini mentis nostrae aciem convertentes, & attentè considerantes, maximè convenire, ut in electione Praelatorum, Superiorum, & Officialium ipsius Congregationis, omnes illius Canonici Regulares (nulla Nationum, aut personarum acceptione, vel exceptione habita) partem habere debeant; aequalitatem votorum, & suffragiorum in Definitorio, tàm in Capitulo quàm in Dietis generalibus stabiliendam duximus.

In Definitorio igitur 5. vocales eligi jubet.

§. 2. Motu igitur proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia & matura deliberatione nostra, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie statuimus & ordinamus, ut de cætero, pro hujusmodi votorum æqualitate in eodem Definitorio, unus ex Marchiæ Ecclesiasticæ, alius ex Status & Ducatus Mediolani; alius ex Marchiæ Trivisanæ; alius ex Principatus Pedemontium conjunctim unà cum Monasteriis Placentiæ, Parmæ, Mantuæ, Regii, Mutinæ, & Vignolæ; & alius ex Hetruriæ, Regni Neapolis & Genuæ, Monasteriis ejusdem Congregationis, qui respectivè sic ad hunc effectum pro una vice ex dictis Monasteriis Hetruriæ & Genuæ, & pro alia ex Neapolis, perpetuis futuris temporibus, eligi debeat.

Qui in omnibus Capitulis & dictis Generalibus vocem habeant.

§. 3. Eligendi Canonici vota in quibuscunque Capitulis & Dietis generalibus dictæ Congregationis habeant.

Eorum 5. vota Definitorium novum constituant, cum aliis 4. Definitorii antiqui in dictis Capitulis & Dietis,

§. 4. Quæ quinque vota Definitorium novum constituunt, & simul cum quatuor votis Definitorii antiqui, novem votorum numerum constituunt, quæ omnia intervenire debent in omnibus determinationibus in ipsis Dietis & Capitulis generalibus faciendis.

Abbas generalis ad triennium, alternatim ex Provinciis hic relatis eligatur, absque Nationum & personarum illius partis, ad quam ea spectabit, exceptione.

§. 5. Prætereà, ut Abbas generalis totius Congregationis, juxtà formam literarum, in forma brevis fœlicis recordationis Gregorii Papæ XIII. prædecessoris nostri, ad triennium, & cum distinctione præscripta in constitutionibus dictæ Congregationis per dictas literas confirmatis, videlicet, quòd pro uno triennio ex Provinciis vocatis, juxtà antiquum usum Marchiæ Ecclesiasticæ & Trivisanæ, & pro alio triennio ex Provinciis juxtà eundem antiquum usum nuncupatis Lombardiæ videlicèt, Ducatus & Status Mediolani, Pedemontium, Parmæ, Placentiæ, Mutinæ, Regii, Vignolæ, ac Hetruriæ, Regni Neapolis, & Genuæ, & ex his Provinciis respectivè alternis vicibus juxtà distinctionem prædictam perpetuò eligi debeat, absque aliqua Nationum & Provinciarum illius partis, ad quam pro tempore spectabit, exceptione.

Procurator generalis itidem ad triennium eligatur ex altera parte, ex qua Abbas generalis illo triennio eligi debet.

§. 6. Procurator verò generalis, qui in Romana Curia residere solet, & insimul Abbas Monasterii Beatæ Mariæ de Pace de Urbe existit, semper eligatur pro uno itidem triennio, ex altera parte duarum suprà dictarum, ex qua dicto triennio Abbas generalis eligi non debet; illo autem triennio, quo Procurator generalis, & Abbas dicti Monasterii de Pace, ex Provincia Lombardiæ, extiterit, Provinciæ Ecclesiasticæ unum Monasterium paris qualitatis Monasterii prædicti de Pace, arbitrio Definitorii assignari debeat.

Divisio Monasteriorum & Abbatiarum inter quasdam Nationes factas revocatur, & Prælaturæ Congregationis idoneis personis absque Nationum & personarum distinctione concedantur

§. 7. Cùm autem æquum sit, & rationi consonum, ut ii, qui sub eadem Regula militant, æqualiter onera sustineant, ac honoribus & Prælaturis fruantur, nos menti & intentioni fœlic. memoriæ Clementis Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri super hoc editæ inhærentes, divisionem Monasteriorum & Abbatiarum & Prælaturarum, inter quasdam Nationes, ut accepimus, factam, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, perpetuò revocamus, cassamus & annullamus. Utque de cætero, Monasteria, Abbatiæ, Præposituræ, Prioratus, & cæteræ Prælaturæ ipsius Congregationis, Canonicis cujuscunque Nationis & Provinciæ, meritis, suffultis, absque aliqua nationum & personarum exceptione assignari, & ad eas Canonici hujusmodi virtute ac meritis præstantes ac idonei, juxtà dictam Clementis intentionem eligi debeant, perpetuò statuimus & ordinamus.

Novitii, qui, quot & quomodo recipiendi erunt in futurum.

§. 8. Ulteriùs, ut in quacunque Natione & Provincia Novitii juxtà capacitatem, qualitatem, & redditus cujusque Monasterii recipiantur, decernimus, ut in posterùm in qualibet Natione, & Provincia is tantùm Novitiorum numerus admittatur & recipiatur, qui pro implemento cujusque Monasterii præscriptus, & in Tariffa assignatus fuit, ac in illis Nationibus & Provinciis, earúmque Monasteriis, in quibus numerus præfixus exceditur, recipi nequeant aliqui Novitii, donec ad numerum præscriptum pro singulo Monasterio tàm Canonici quàm Conversi redacti fuerint. Verùm, si in ipsis Provinciis & Nationibus, in quibus jam numerùs præscriptus completus, & etiam ultra dictum numerum Novitii recepti reperiuntur, alicujus personæ literarum scientia, vitæque ac morum integritate ac sanctitate maximè præditæ, quæ in ipsam Congregationem admitti postulaverit, occasio oblata fuerit, illam cum voto Definitorii pro duabus saltem partibus concordibus, nontamen ultrà sex personas in totum, donec Canonici & Conversi in dictis Monasteriis ad præscriptum numerum redacti fuerint, absque præjudicio Monasteriorum, in quibus numerus præscriptus & assignatus completus non fuerit, recipiendi facultatem concedimus.

§. 9. Et ad hunc effectum Novitiatus institutos, videlicèt in Marchia Ecclesiastica Cæsenæ, & Montis Bellii; in Statu & Ducatu Mediolani in Monasterio Casoretti, in Mediolanensi sito, ac in Domino Venetorum Veronæ, & in Hetruria Fesulis, & in Regno Neapolis in Monasterio Beatæ MARIÆ de Pedegriptæ, confirmamus & approbamut, ac in illis Novitios, juxtà præsentium, ac ordinationum decretorum, jussu dicti Clementis prædecessoris, factorum, tenorem & numerum præscriptum recipi posse concedimus.

Novitiatus hic enunciati comprobantur, & in eis Novitios juxta decreta Clementis VIII. recipi decernitur. Hæc decreta sunt in illius Constitutione 60. Nullus hic, supra

§. 10. Prætereà non modernorum Abbatis & Visitatorum ac Procuratoris generalium causa, qui alioqui, & præsertim ipse Abbas generalis, cum officiis hactenùs laudabiliter functi sunt, neque propter aliqua eorum præterita demerita, sed, ut hæc nostra Co stitutio in ipsa Congregatione de cætero perpetuò observanda, hoc tempore sine alicujus exceptione initium sumat, volumus, ac pari motu & auctoritate statuimus, ut neque Abbas generalis, qui pro tempore fuerit, finito ejus officio, & facta electione alterius Abbatis, officium generale, videlicèt Visitatoris aut Procuratoris generalis, neque item è converso Procurator generalis pro tempore in Abbatem generalem, nisi absoluto triennio post peractum respectivè utrumque officium eligi possit.

Abbas generalis in depositione sui Officii in Procuratorem generalem, neque Procurator Ordinis in Abbatem eligi possit, nisi lapso triennio post peractum ab eis respectivè officium.

§. 11. Utque etiam nullus ex Visitatoribus generalibus, finito triennio sui officii Visitatoris generalis, in Abbatem generalem pro sequenti immediato triennio eligi valeat.

Nullus ex Visitatoribus generalibus in Abbatem generalem eligatur pro sequenti immediatè triennio.

§. 12. Præcipientes in virtute sanctæ obedientiæ omnibus & singulis ejusdem Congregationis Generalibus, ac aliis Abbatibus, Definitoribus, Prælatis & Canonicis, cæterísque, ad quos spectat, & in futurum spectabit, ut præsentes nostras literas observent, & observari curent & faciant. Irritum nihilominùs & inane decernentes, quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Observantia prædictorum omnibus præcipitur.

§. 13. Non obstantibus quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibusvis ejusdem Congregationis Superioribus & Canonicis, sub quibuscunque tenoribus & formis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat, specialiter & expresse derogamus, cæterísque contrariis quibuscunque.

Contrariisque derogatur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 30. Decembris 1605. Anno primo.

D. P. A. I. 30. Decemb.

XV.

Confirmatio Unionis Congregationis Fratrum St. Ambrosii, & Congregationis Fratrum St. Barnabæ, sub Regula St. Augustini viventium. Et approbatio Constitutionum pro eorum bono regimine editarum, omniúmque privilegiorum eisdem concessorum.

De prima Congregatione vide suprà in Constitutione 9. Gregorii XI. fol. 268. lib. 1. Cupientes. Et de secunda vide in Constitutione 3. Alexandri VI. piæ vitæ, suprà in Tomo I. eodem lib. fol. 455.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis nostri muneris debitum exposcit, ut ad ea libenter intendamus, per quæ Religiosorum statui & prospero gubernio opportunè prospicitur, prout in Domino salubriter conspicitur expedire.

Unio Congregationis sancti Ambrosii & St. Barnabæ à Sixto V. præfinita fuit in ejus Constit. edita die 15. August. 1589 quam prætermisi, quia simpliciter unionem hic relatam continet.

§. 1. Volentes itaque Congregationes St. Ambrosii ad Nemus Mediolanensis, & Sancti Barnabæ Provinciæ Marchiæ & Januæ, sub Regula St. Augustini, aliàs à fœlic. record. Sixto Papa V. prædecessore nostro invicem unitas, specialibus favoribus & gratiis benignum prosequi, ac earundem Congregationum Superiores, & Religiosos universos & singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati.

Confirmatio constitutionum & indultorum ut in rubr. Adverte, quòd indulgentia remaneat sub moderatione hujus Pontificis in ejus constit. 21. Romanus.

§. 2. Ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, super consultationibus & negotiis Episcoporum & Regularium deputatorum, constitutiones pro ipsarum Congregationum, & earum Monasteriorum seu domorum, & Religiosorum prospero gubernio & regimine editas, & in eadem Congregatione jussu nostro diligenter examinatas & approbatas, necnon etiam quæcunque privilegia, gratias, exemptiones, libertates, immunitates, concessiones, indulgentias, & indulta eisdem Congregationibus, illarúmque Monasteriis, Domibus, Superioribus, Fratribus, & aliis Religiosis in genere vel in specie, per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Apostolicam Sedem concessa, quatenùs sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tàm juris quàm facti, defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dictarum Congregationum & earum Monasteriorum, seu domorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis & consuetudinibus, cæteris contrariis quibuscunque.

D. P. An. 1. die 21. Jan.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 21. Januarii, 1606. Pontificatus nostri anno primo.

XVI.

Quòd Fratres Congregationis Jesuatorum St. Hieronymi, Ordinem Sacerdotalem à quocunque Episcopo idoneo, servatis servandis assequi generatim valeant, & exercere, prohibitionibus quibuscunque abrogatis. Nonnullas tamen Ordinationes observare teneantur.

Isti Fratres vocabantur aliàs Pauperes Jesuati, quorum Congregationem approbavit Martinus V. in Constitut. 11. Piæ. suprà fol. 307. Tom. 1. Nomen autem Jesuatorum St. Hieronymi sortiti sunt tempore Alexandri VI. ut supr. in ejus const. 9. Tom. 1. Ad sacram. fol. 460. Eisque Clemens VII. dedit privilegia Ordinis St. Augustini, cujus Regulam profitentur, ut in ejus Constitut. 36. Sacræ. lib. 1. in d. Tom. 1. Quinimò Pius V. omnium Mendicantium privilegia eis cammunicavit, & inter eos connumerari declaravit, suprà in sua Constitutione 50. Romanus lib. 2. Tomo 2.

Edita An. D. 1606. 1608. & 1611.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

REligiosos viros, qui sub suavi Religionis jugo, Dei obsequiis mancipati, majoris pietatis studio, ac ardentiori charitatis affectu in holocaustis, Sacrificiis & divinis obsequiis ultrò illi placere, ac magis gratum exhibere cupiunt famulatum, benigni favoris patrocinio libenter complectimur, ac gratiis prosequimur opportunis, prout illorum pia vota expostulant, ac aliàs in Domino salubriter conspicimus expedire.

Congregationis hujus Religiosi etiam post emissam professionem, sacris initati non consueverunt.

§. 1. Cum itaque sicut dilectorum filiorum Visitatorum, & aliorum Superiorum, & Fratrum Congregationis Jesuatorum nomine Nobis expositum fuit; licèt Religiosi dictæ Congregationis, ex vetustissimo sempérque observato instituto, etiam post emissam per eos in dicta Congreatione professionem regularem, sacris Ordinibus initiari non consueverint; & licèt dudùm bonæ memoriæ Gabriel Episcopus Albanensis, Cardinalis Paleotus, & Nicolaus tituli Sanctæ Praxedis Presbyter, Cardinalis Senonensis nuncupati, ac Venerabilis Frater Cæsar, Episcopus Cremonensis, quibus fœlic. recordationis Gregorius Papa XIV. prædecessor noster, hoc negotium commiserat, ex causis tunc expressis, per quodam eorum decretum statuerint, ut dictæ Congregationis Religiosi, qui eo tempore ad sacros Ordines promoti reperiebantur, ab illorum executione in perpetuum suspensi forent, & Superiores, qui literas dimissorias, & alias quascunque concesserunt, aut aliter quovis modo opitulatus fuerat Fratribus dictæ Congregationis, ut ad ordines promoverentur, ab eorum officiis depositi, in posterùm ad ea & alia in dicta Congregatione obtinenda, inhabiles essent, & esse intelligerentur. Quódque de cætero sub pœna perpetui carceris ad hujusmodi Ordines quisquam dictorum Fratrum promoveri, aut ad hunc effectum literas dimissorias concedere non posset; & ulteriùs, nec cuiquam ex eisdem Fratribus licere gradum in Sacra Theologia, vel alia Facultate adipisci; Quod decretum à prædicto Gregorio XIV. necnon à piæ memoriæ Clemente Papa VIII. etiam prædecessore nostro confirmatum fuit; prout in dicto decreto, & in literis eorundem Prædecessorum, desuper expeditis, pleniùs continetur.

Sed ex causis hic expressis iste Pont. Fratres initatos & deinde ab executione Sacrorum ordinum suspensos habilitat usque ad numerum centum Sacerdotum.

§. 2. Nihilominùs tùm, quia nonnulli ex illis, qui, ut præfertur, sacris Ordinibus initiati, ab illorum executione suspensi fuerunt, adhuc superstites sunt, & alii etiam in dicta Congregatione repethe riuntur, ad Sacros Ordines suscipiendos apti, tùm etiam, quia multi libentiùs in eandam Congregationem ingrederentur, si eis ad sacros Ordines suscipiendos, & Divinorum ministrationem aditus pateret, tùm demùm, quia Divinus Cultus majorem in ipsa Congregatione susciperet incrementum, si ejus Religiosis ab ignobili otio, & turpi ignorantia sejunctis, sacros Ordines suscipere, ac in illis ministrare, ac divinis laudibus, & obsequiis vacare liceret, propter præmissas, & alias rationabiles causas cupiant suprà dicti Visitatores, & Fratres aliquibus ex eis, Apostolica nostra auctoritate licentiam sacros Ordines suscipiendi, ac in illis etiam in Altaris ministerio ministrandi, & sacris servitiis se mancipandi benignè concedi. Nos illorum pium desiderium hujusmodi ad Divini Cultûs augmentum, & eorum Congregationis decorem, & incrementum tenendum summoperè in Domino commendantes,

Imò omnes posteà habilitavit ut hic inferiùs habetur.

considerantésque non posse Religiosos majori cum fructu Dei obsequiis vacare, quàm Divinarum literarum scientiam, per Altaris ministerium, & Divinorum Officiorum usum, & propterea piis eorum votis favorabiliter annuere, illósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon decreti, & literarum Gregorii, & Clementis prædictarum, totos tenores, perindè ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, necnon singulares ejusdem Congregationis personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes: Supplicationibus eorundem Visitatorum Superiorum, & Religiosorum nomine, per dilectum filium Isidorum Venetum, Fratrem & Procuratorem generalem dictæ Congregationis, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati: Ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum, Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, super Consultationibus & negotiis Episcoporum, & Regularium deputatorum, quibus hoc negotium examinandum, & Nobis referendum commisimus, inprimis & ante omnia, decretum & literas Gregorii, & Clementis prædecessorum suprà dictas, in quantum præsentibus adversantur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò revocamus, & annullamus, & suspensionem ab executione ordinum, ut præfertur, factam omnibus & singulis ejusdem Congregationis Religiosis, qui ad Ordines etiam sacros, & Presbyteratus, aliàs tamen ritè promoti extiterunt, ita, ut quilibet eorum in susceptis Ordinibus deinceps, quoad vixerint, etiam in Altaris ministerio ministrare, & non susceptos suscipere, & in illis pariter ministrare liberè possint, auctoritate Apostolica, tenore præsentium gratiosè relaxamus, ac illos omnes & singulos ad ministrandum in susceptis Ordinibus, atque ad ascendendum ad Superiores, & non susceptos Ordines rehabilitamus. Præterea, ut comprehensis suprà dictis, jam ad sacros Ordines promotis, alii ejusdem Congregationis Religiosi usque ad completum numerum centum, duntaxat in tota Congregatione prædicta ad omnes sacros, & Presbyteratus Ordines ab infrà scriptis Antistibus, statutis à jure temporibus, sed hac prima vice, etiam non servatis interstitiis à Concilio Tridentino designatis, & anni circulo minimè expectato promoveri, ac promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, dummodò tamen prævio diligenti examine, ad hoc idonei reperti fuerint, auctoritate, & tenore, prædictis licentiam concedimus & indulgemus, ac cum illis super hoc opportunè dispensamus: ac infrà scriptis Antistibus dictis Religiosis Ordines hujusmodi conferendi facultatem impartimur.

Non ascendentes ad Sacros Ordines, eisdem gradibus cum promotis perfrui statuit.

§. 3. Volumus autem, & pari auctoritate statuimus & ordinamus, ut Religiosi dictæ Congregationis, tàm hactenùs recepti, quàm in futurum recipiendi, qui in eadem Congregatione ad Ordines non ascenderint, à nullis propterea honoribus, gradibus, & ministeriis dictæ Congregationis excludantur, quinimò promiscuè cum promotis vocem activam & passivam, in omnibus actibus & negotiis, sine aliqua prorsùs differentia, habere possint, & debeant, & æquo cum eisdem promotis jure, honoribus, gradibus, ministeriis prædictis, cæterisque ipsius Congregationis privilegiis & prærogativis gaudeant, & perfruantur.

Promotis decedentibus alii sufficiantur.

§. 4. Quódque in tota Congregatione prædicta, ultrà numerum centum, ad sacros Ordines promoveri non possint, sed quandocunque aliqui ex numero promotorum ab hac vita migraverint, alii idonei in eorundem demortuorum locum sufficiantur, ita, ut sic ordinatorum numerus in tota Congregatione perpetuò retineatur.

Antistites à quibus promoveri possint, designat.

§. 5. Quódque illi, qui ad Ordines promovendi erunt, literas dimissorias à suis Superioribus, ad aliquem ex infrà scriptis Antistibus directas habeant, à quibus Antistibus in eorum propriis Civitatibus, vel Diœcesibus tantùm, & non ab aliis hujusmodi Ordines suscipiant; videlicèt in Urbe à dilecto filio Vicario nostro, vel de illius licentia à quocunque Catholico Antistite, gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habente, ac in dicta Urbe Pontificalia exercente, necnon à Venerabilibus Fratribus Mediolanensi, Bononiensi & Senensi Archiepiscopis, ac Episcopo Patavino, vel ab aliis similibus Antistibus, de ipsorum Archiepiscoporum, & Episcopi licentia, in illorum respectivè Civitatibus, & Diœcesibus Pontificalia exercentibus, quibus, & cuilibet eorum prædictos Religiosos, ut præmissum est, ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines promovendi, licentiam & facultatem concedimus.

Promotos ad recitationes sacrarum Horarum obligat, imò omnes idoneos.

§. 6. Præterea statuimus & ordinamus, ut Sacerdotes, & alii ad sacros Ordines, hoc pacto pro tempore promoti, ex peculiari cujusque obligatione Horas Canonicas in Choro statuto ab Ecclesia tempore recitare debeant; in illis scilicèt Conventibus, in quibus quatuor saltem Fratres reperientur in Sacris Ordinibus constituti, in aliis autem Conventibus, ubi pauciores, quàm quatuor erunt Sacris ordinati, possint eas etiam privatim recitare.

Eosdem promotos ad Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam non teneri declarat.

§. 7. Ipsi verò Fratres ad sacros Ordines promoti, nullatenùs in posterùm teneantur ad recitationem Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ, in illis temporibus, in quibus ad eam priusquàm easdem Horas Canonicas recitare deberent, ex præscripto suarum Constitutionum, loco earundem Horarum erant obligati.

Missarum celebrationis modum præscribit.

§. 8. Missas verò submissa voce recitare contenti sint, & à solennium celebratione abstineant; nisi sicubi ipsi solemniter celebrare, jam hoc tempore consuevissent.

Sæcularium coefessiones audire prohibet.

§. 9. Quódque ad Sacerdotium promoti, neque ullius sæcularis personæ, neque alterius Ordinis Regularis ullo tempore, etiam de cujuscunque Episcopi, vel Superioris Regularis licentia confessiones audire possint, sed tantùm illis Sacerdotibus, qui ad confessiones audiendas idonei reperti, & ab Ordinariis locorum approbati fuerint, liceat aliorum ipsius Congregationis Religiosorum, de sui Superioris licentia confessiones audire.

Distillatio aquarum Sacris initiatis vetat.

§. 10. Quódque Fratres ipsi aliquo sacro Ordine initiati suæ dignitatis memores, exercitio distillationis aquarum nullo pacto vacent, neque earum venditionibus sese immisceant.

Eas mulieribus vendi, aut venales haberi interdicit.

§. 11. Imò cæteri ejusdem Ordinis Regulares, qui ad Ordines promoti non fuerint, quibusque id exercitium non adimitur, ejusmodi aquas distillatas, quod hactenùs fecerunt, mulieribus deinceps nullo prætextu vendere, aut aliàs tradere debeant, neque venales habere, seu exponere, sed tantùm eas seorsim ab aliis possint vendere Aromatariis, vel aliis particularibus personis.

Studiorum institutionem concedit.

§. 12. Insuper, ut religiosi d. Congregat. magis fructuosi in Ecclesia Dei ministri evadere possint, eidem Congregat. & illius Superioribus, & religiosis, ut in eorum conventibus, ubi hoc commodè fieri poterit, literarum exercitationes seu studia erigere, & instituere possint, in quibus tùm humaniores literæ, ac disciplinæ, tùm Philosophia, ac Theologia legantur, ipsique iis operam dare valeant, auctoritate & tenore prædictis, licentiam & facultatem concedimus & indulgemus.

Clausulæ præservativæ.

§. 13. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, quavis de causa & occasione, vel

præextu

prætextu notari vel impugnari, infringi, suspendi, limitari vel retractari, aut revocari ullatenùs posse, sed semper validas, & efficaces existere, suósque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata &c.

§. 14. Sicque & non aliter per quoscúmque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 15. Non obstantibus literis Gregorii, & Clementis prædecessorum prædictorum, & quibusvis aliis prohibitionibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & Congregationis Jesuatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes hac vice dumtaxat, & ad effectum præmissorum, specialiter & expressè, ac latissimè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 16. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 18. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 18. Februarii 1606. Pontif. nostri Anno Primo.

Sequitur declaratio præinsertæ Constitutionis.

Edita An. D. 1605.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sedis Apostolicæ providentia circumspecta, quandoque religiosam vitam agentibus & concedit & indulget, quæ regularibus eorum institutis vetita erant, prout maturo desuper habito, consilio eorum maturo desuper habito, consilio eorum animarum saluti, & religionis propagationem in Domino judicat expedire.

Hic Pont. edidit const. præcidentem. Et modo ad supplicationem Congregationis.

§. 1. Sanè cum alias Fratres, Confratres &c.

Omittitur narrativa præcedentis Bullæ

§. 2. Cùm autem, sicut dilecti filii Visitatores, & alii Superiores, ac fratres dictæ Congregationis per dilectum etiam filium Isidorum Venetum, fratrum & Procuratorem generalem ejusdem Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, pro divini cultus in ipsa Congregatione augmento maximè expediat, ut aliqui ex illius fratribus ad Subdiaconatus, & Diaconatus Sacros Ordines promoveantur, qui gradatim in locum demortuorum Presbyterorum statim sufficiantur. Ideò Visitatores, & Superiores, ac Fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Habilitat alios viginti quatuor Fratres ad Subdiaconatus, & Diaconatus Ordinem respectivè.

§. 3. Nos igitur prædictarum literarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem S. R. E. Cardinalium Consilio, ut ultra centum dictæ Congregationis fratres in Presbyteratus ordine constitutos, alii duodecim ad Subdiaconatus, ac alii etiam duodecim ad Diaconatus Sacros ordines de Superiorum suorum licentia modo & forma in prioribus nostris literis expressis promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare; ita quod quando aliqui ex numero promotorum hujusmodi è vivis decesserint, alii in mortuorum locum

Tu vide hic infrà, generalem habilitationem.

substituantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus, & indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus literis Gregorii, & Clementis prædecessorum prædictorum, & quibusvis aliis prohibitionibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis &, approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, & ad effectum præmissorum specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Exemplorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis; eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 3. die 13. Martii.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 13. Martii, 1608. Pontificatûs nostri Anno Tertio.

Sequitur declaratio, circà personas hujus Ordinis, recitationi Horarum Canonicarum obnoxias.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ministerio sacri Apostolatûs officii, licet immeriti præsidentes, ad ea per quæ divinus cultus, & devotio augetur, libenter intendimus, & quæ propterea ordinata fuisse dicuntur, Apostolici muniminis firmitate, cùm à Nobis petitur, roboramus.

Statuit hic Pont. promotos ad Sacros Ordines ad recitationem Horarum Canonicarum teneri, ut suprà in 1. istarum constit. insimul hic editarum.

§. 1. Aliàs siquidem statuimus, & ordinavimus, ut fratres Congregationis Jesuatorum ad Sacros ordines pro tempore promoti, ex peculiari cujusque obligatione Horas Canonicas in Choro, statuto ab Ecclesia tempore recitare deberent, in illis scilicet Conventibus, in quibus quatuor saltem fratres reperirentur in Sacris ordinibus constituti; in aliis autem Conventibus, ubi pauciores quatuor essent Sacris ordinati, possent eas etiam, sed privatim recitare, ipsi verò fratres ad Sacros ordines promoti nullatenùs in posterùm tenerentur ad recitationem Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ in illis temporibus, in quibus ad eam, priusquàm easdem Horas Canonicas recitare debebant, ex præscripto suarum Constitutionum, loco earumdem Horarum erant obligati, prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis pleniùs continetur.

In Capitulo generali postea visum fuit magis expediens, quòd omnes Fratres recitationi Horarum idonei, ad earum recitationem teneantur, ideò supplicatur Papæ pro comprobatione hujus statuti.

§. 2. Et sicut dilecti filii Isidorus à Venetia, Visitator Generalis, ac Diffinitores, aliique Vocales ejusdem Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, illi subinde animadvertente ex recitatione Horarum Canonicarum hujusmodi, cùm spirituales fructus ipsi Congregationi provenire, tùm Christifideles recitationi earum Horarum interessentes ad devotionem excitari provida deliberatione desuper habita, in eorum Capitulo generali novissimè celebrato, reservato Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, ordinarunt, & statuerunt, quòd ex tunc de cætero quicumque ex fratribus dictæ Congregationis recitationi dictarum Horarum idonei essent, illi ad recitationem earumdem Horarum tenerentur, & per Horarum recitationem hujusmodi recitationi Ordinis Dominicæ, ex regularibus eorum institutis præscriptæ satisfacere censerentur. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Isidorus, & Diffinitores, ac alii Vocales prædicti plurimum cupiant ordinationem, & statutum hujusmodi pro ejus subsisten-

tia per Nos Apostolica auctoritate confirmari, & approbari, ideò Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic ideò Pontifex illud confirmat.

§. 3. Nos igitur Isidorum, ac Diffinitores, & alios Vocales prædictos, necnon singulos dictæ Congregationis fratres specialis gratiæ favore prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt; ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes: hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, ordinationem, & statuta prædicta Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illísque perpetuæ, & inviolabilis, Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac ab omnibus dictæ Congregationis fratribus inviolabiliter observari mandamus.

Idémque iterum statuit,

§. 4. Et nihilominùs, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, quicumque ex dictæ Congregationis fratribus recitationi Horarum Canonicarum habiles & idonei erunt, illi ad earundem Horarum recitationem perpetuò teneantur, & obligati existant, ac per recitationem Horarum Canonicarum, recitationi Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ, ad quam juxtà regularia eorum instituta tenentur, satisfaciant, & satisfacere censeantur, similiter perpetuò statuimus & ordinamus.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, eidem Congregationi illiúsque Visitatori generali, ac fratribus, & aliis Superioribus & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cùm quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus clausulis, & decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis: Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 4. die 23. Sept.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 23. Septembris, millesimo sexcentesimo octavo Pontificatûs nostri Anno Quarto.

Subsequitur generalis habilitatio ad ordines Sacros.

Edita A. D. 1611.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONerosa Pastoralis officii cura, meritis licet insufficientibus nobis ex alto commissa postulat, ut Christifideles præsertim sub suavi Religionis jugo, obsequiis Altissimi mancipatos, quo ardentiori pietate & charitate in sacrificiis, & divinis officiis illi placere, magísque gratum valeant exhibere famulatum, specialibus Sedis Apostolicæ favoribus gratiísque prosequamur opportunis, prout pia illorum vota postulant, & alias in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Alias siquidem postquam, &c.

Omittitur relatio Constitutionum quæ præcedunt.

Hic Pont. edidit præcedentes constit. Ex quibus magnus in religione progressus evenit.

§. 2. Cùm autem sicut Fratres dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, ex promotione eorumdem Fratrum ad Sacros ordines hujusmodi fœlici dictæCongregationis gubernio prosperæque directioni hactenùs notabiliter, cum magno & evidenti illius progressu, & divini cultus augmento consultum fuerit, & in dies major illius progressus benedicente Domino futurus sit, si non solummodò centum, verum omnes prædictæ Congregationis Fratres, ad hoc aliàs idonei, & capaces, ad eosdem Sacros ordines promoveri possent. Nobis proptereà humiliter supplicari fecerunt dicti Fratres, ut sibi de opportuna super præmissis licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Et modò ad feliciorem progressum, generalem datFratribus habilitationem, ad ordines.

§. 3. Nos igitut ad ea per quæ Congregationum ad divini cultus augmentum, & religionis propagationem institutarum conservationi, & manutentioni divinique cultus augmento salubriter consulitur libenter intendentes, prædictæ Congregationis Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliísque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac prædictarum literarum tenores præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dictum Isidorum non prædictæ Congregationis Visitatorem generalem super hoc humiliter porrectis inclinati. De eorundem Cardinalium consilio, ut omnes & singuli prædictæ Congregationis Fratres, nunc & pro tempore existentes de illorum superiorum licentia, ad omnes etiam sacros & presbyteratus ordines statutis à jure temporibus à locorum Ordinariis, vel aliis quibusvis Antistibus, gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habentibus promoveri, & promoti in illis etiam in altaris ministerio ministrare, dummodò tamen prævio diligenti examine ad hoc idonei reperti fuerint, & aliud eis non obsistat Canonicum impedimentum, ac aliàs servata forma Concilii Tridentini. aliísque de jure servandis, liberè & licitè possint & valeant, Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium concedimus & indulgemus, ac cum eis super hoc opportunè dispensamus.

Decretum irritans apponit.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices, ordinarios & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de làtere Legatos, judicari & definiri debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Gregorii, & Clementis prædecessorum prædictorum, ac nostris literis prædictis, & quibusvis aliis prohibitionibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam legitimè præscriptis, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides

ubique adhibeatur quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 6. die 25. Jan.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 25. Januarii, millesimo sexcentesimo undecimo, Pontificatûs nostri Anno Sexto.

Confirmatio reductionis Monachorum Sancti Basilii in unam Congregationem, & approbatio gratiarum & privilegiorum ipsius Ordinis.

Omnia de hoc Ordine notavi suprà in constit. 6. Alexandri III. Apostolicæ. fol. 44. in Tomo I.

Edita An. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Injuncti nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut Sacrarum religionum in militanti Ecclesia suaves in Domino fructus præstantium, paternam curam gerentes, ea quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa sunt, quo validiùs perpetuò subsistent, Apostolicæ confirmationis robore libenter communicamus.

Antiquitatem hujus Religionis declarat hic Pont. à constitut. 58. Gregor. XIII suprà in Tomo II.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, fœl. rec. Gregorius Papa XIII. prædecessor noster, animadvertens Ordinem St. Basilii, cæteros omnes regulares antiquitate præcedere, ac ex eo Dei Ecclesiam, Christianamque rempublicam ab ipsius Ordinis initio uberes fructus recepisse, ut dicti Ordinis Monachi commodiùs Altissimo famulari, regularémque observantiam servare possent; per quandam suam perpetuò valituram constitutionem eos in unam Congregationem redegit.

Idem Greg. concessit eidem, privilegia Congreg. Cassinen. ut ibid.

§. 2. Nonnulláque privilegia, gratias, & immunitates, illásque præcipue, quibus Congregatio Cassinensis illiúsque Monachi potiuntur, & gaudent, dictæ Congregationi sic erectæ concessit.

Mensísque Monachalibus bona stabilia assignari jussit ibidem, & mensam Conventualem & Abbatialem separat.

§. 3. Cui etiam Congregationi Monasteria omnia dicti Ordinis, ubique existentia, perpetuò univit, & donec Monasteria ipsa in commendam manerent, mandavit, ut mensa Conventualis in tot bonis stabilibus, pro victu & vestitu, ac visitatione Monachorum, aliísque necessariis expensis, ad quæ Commendatarii juxtà Canonicas sanctiones, ac præsertim tenore literarum Eugenii Papæ IV. similiter prædecessoris nostri tenentur, perpetuò separarentur.

Sixtus V. constituit Brutum Farnetum, ut perficeret separationem prædictã. Sed ejus constit. hic non habes.

§. 4. Cúmque separationibus hujusmodi tunc minimè perfectis ejusdem Gregorii superveniente obitu, Sixtus V. piæ mem. ad Summi Apostolatus apicem assumptus fuisset, idem Sixtus Bruto Farneto per alias suas literas dedit in mandatis, ut in illis Monasteriis, in quibus separationes factæ, ut præfertur, minimè fuerant, constitutionem Gregorii exequeretur, mensásque separatas revideret. Verùm cum ipse Brutus, præmissa totaliter adimplere minimè potuisset, ipso etiam, ac successivè dicto Sixto Pontifice vita functo.

Clemens VIII. Theodorum Abbatem constituit executorem d. separationis.

§. 5. Clemens VIII. recen. mem. volens, ut tàm pium necessariúmque opus omninò sortiretur effectum, eandem facultatem dilecto filio Theodoro de Savoca ipsius Ordinis Abbati generali per alias literas dedit, prout in omnibus dictis literis pleniùs continetur. Qui Theodorus divina favente clementia plures separationes fecit, factáque etiam juxtà sibi tributam facultatem revidit.

Hic modo Pontifex confirmat ejusmodi separationes.

§. 6. Nos quieti, & perpetuæ tranquillitati, ac religionis, ipsiúsque Theodori Abbatis Generalis, & Monachorum indemnitati consulere, eósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad Theodori, seu Monachorum, vel alicujus alterius super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ex voto Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultationibus, & negociis Episcoporum regularium deputatorum, prædictas Prædecessorum nostrorum literas, ac separationes prædictas, tàm Bruti, & Theodori, ac quorumvis aliorum in vim literarum prædictarum factas cum omnibus inde sequutis.

§. 7. Ac prædicta omnia privilegia cum omnibus & singulis in eis contentis clausulis, decretis & declarationibus, quarum tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illísque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos, tàm juris, quàm facti, & solemnitatum, etiam de jure necessariarum, vel aliàs quomodolibet requisitarum, forsan omissarum, & alios defectus (siqui intervenerint) in eisdem supplemus, illásque & illa Ordini prædicto, illiúsque Abbati Generali, Abbatibus, Prioribus, aliísque Superioribus, & fratribus suffragari, eósque universos, & singulos illis frui, uti & gaudere, ubi, quando, & quoties opus fuerit, posse & debere, in omnibus, & per omnia.

Confirmat etiam Privilegia per Greg. XIII. Sixtum V. & Clementem VIII. concessa.

§. 8. Sicque per quoscumque Judices & Commissarios quavis auctoritate fungentes, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Annullátq; quidquid fuerit factum contra dictas literas Apostolicas.

§. 9. Quocirca dilectis Filiis Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & Apostolicæ Sedis Delegatis, & Nunciis per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se vel alium, seu alios faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, eorum effectum sortiri, illísque omnes quos concernunt pacificè frui & gaudere; non permittentes quempiam desuper contrà præsentium tenorem per quoscumque quomodolibet indebitè molestari; Contradictores quoslibet & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna juris & facti remedia (appellatione quacúmque postposita) compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Executores hujus const. deputat.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliísque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eidem Ordini, illiúsque Abbati Generali, seu Abbatibus, & Prioribus, aliísque Superioribus, & Rectoribus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis; Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda esset, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus, communiter vel divisim

Clausulas derogatorias apponit.

ab Apo-

ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quòd interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fidem tranſumptis tribuit.

§. 11. Volumus autem ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D. P. An. I. die 17. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 17. Martii 1606. Pontificatus noſtri Anno primo.

XVIII. Privilegia Curialium, Incolarum Urbis, & Civium Romanorum, in ipſa Urbe, & intra decem milliaria (non tamen extra reſidentiam) decedentium, quoad diſpoſtionem, & ſucceſſionem ſuorum bonorum ibidem exiſtentium.

Quoad hujuſmodi privilegia, habemus etiam Sixti IV. Conſtitut. 8. Et ſi univerſis, ſuprà fol. 399. Et Julii III. Conſtitut. 5. Cupientes, lib. 1. Tom. 1. Ac Pii IV. Conſtitut. 19. Decens, fol. 31. Tom. 2. lib. 2. Et ſignanter quoad ædificantes in Burgo Pio Urbis, extat alia ejuſdem Pii Conſtitut. 101. Romanum, fol. 166. in dicto Tom. 2.

Spoliorum verò materiam, opportuniùs quàm hic, indicavi ſuprà in Conſtitut. 100. Sixti V. in conferendis, lib. 2. Tom. 2. Quibus adde, non venire in Spoliis, bona habentium beneficium vel penſionem non excedentes ducatos 30. Nec ſuppellectilia domeſtica, neque paramenta & ornamenta Eccleſiarum juxta Conſtitut. 42. Pii V. ſuprà lib. 2. Tom. 2.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ hujus declarationis.

IN eminenti Apoſtolicæ dignitatis ſpecula, meritis licèt imparibus, ſuperna diſpoſitione conſtituti, inter cæteras curas, quæ ex injuncto Apoſtolicæ ſervitutis officio nobis incumbunt, illa præcipua eſt, ut Alma Urbs noſtra beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum martyrio conſecrata, ad quam omnes Chriſti fideles ex univerſis Mundi partibus tanquam ad Communem patriam, & portum cunctarum gentium, & nationum, atque adeò ad Magiſtram veritatis, & Religionis confluunt, iis demum gratiis, & privilegiis exornetur, per quæ omnes, qui ad eam undique veniunt, illamque incolunt, nunc, ac perpetuis futuris temporibus ſine ulla animi moleſtia in illa ſtare, & permanere, & Romanæ Eccleſiæ, Sedique Apoſtolicæ adjumento eſſe poſſint.

Sixtus IV. Julius III. & Pius IV. indicati in rubr. indultaCurialibus conceſſerunt, ſed male eis obſervantur.

§. 1. Ac animadvertentes, aliàs fœl. record. Sixtum Quartum, Julium Tertium, Pium Quartum, & nonnullos alios prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices, ut ejuſdem Urbis decori, illamque incolentium, & Curiam præfatam ſequentium indemnitati conſulerent, Curialibus & Incolis prædictis diverſa præſertim de eorum bonis teſtandi, ſeu aliàs diſponendi privilegia, facultates, & indulta conceſſiſſe, prout in eorundem Prædeceſſorum literis deſuper expeditis latiùs continetur, Quæ temporum fortaſſe injuria, diverſas ob cauſas imminuta, aut aliàs abrogata dicuntur.

Hic ideo Pontif. Curialibus Incolis, & Civibus Urbis decedentibus in ea, vel infrà 10. milliaria, dat facultatem diſponendi de bonis ibi exiſtentibus, dummodo non decedant extrà debitam reſidentiam.

§. 2. Volenteſque Nos, qui in eadem Urbe nati ſumus, Curialium, & Incolarum prædictorum indemnitati, & tranquillitati conſulere, ac tàm eos, quàm Romanos Cives originarios pari favoris, & gratiæ prærogativa proſequi, eorumdem Prædeceſſorum veſtigiis inhærendo, motu proprio, & ex certa ſcientia, matura deliberatione, & mera liberalitate noſtris, deque Apoſtolicæ nobis attributæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione ſtatuimus, decernimus, & declaramus, quòd poſthac perpetuis futuris temporibus, omnes & ſinguli Romanam Curiam ſequentes ſeu ipſam Urbem incolentes, necnon ipſi Romani Cives originarii nunc & pro tempore exiſtentes, etiam Clerici, & in ſacris, etiam Presbyteratus ordinibus conſtituti, cætereque omnes & quæcumque aliæ perſonæ Eccleſiaſticæ, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis & conditionis, etiam Abbatiali, Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali & etiam Majori & quavis alia Eccleſiaſtica vel mundana dignitate fulgentes, & quæcumque beneficia Eccleſiaſtica ſecularia & quorumvis Ordinum regularia, aut aliàs quomodolibet qualificata & ſpeciali nota digna, obtinentes, necnon quaſcumque penſiones annuas ſuper quarumvis Menſarum Patriarchalium, Archiepiſcopalium, Epiſcopalium, Abbatialium ac Dignitatum, Canonicatuum & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatorum fructibus, redditibus & proventibus, aut ipſos fructus, redditus & proventus loco penſionum annuarum ſibi Apoſtolica auctoritate quomodolibet reſervatarum & aſſignatarum, ac reſervatos & aſſignatos habentes & obtinentes, qui in dicta Urbe vel ejus diſtrictu intra decem milliaria ab ipſa Urbe (non tamen extra debitam reſidentiam) deceſſerint, de omnibus ſuis bonis mobilibus & immobilibus ac ſe moventibus, juribus & actionibus quibuſcumque necnon localibus & pecuniis ac rebus aliis in dicta Urbe & ejus diſtrictu intra decem milliaria hujuſmodi conſiſtentibus & ſeu exiſtentibus, ac etiam provenientibus ex quibuſcumque fructibus, redditibus & proventibus ac juribus, obventiaribus & emolumentis etiam decimalibus dictarum Eccleſiarum & beneficiorum, ut præfertur, quomodolibet qualificatorum, quæ in titulum vel commendam aut adminiſtrationem vel aliàs quomodolibet, etiam ex quibuſvis conceſſionibus & diſpenſationibus Apoſtolicis obtinent & ſeu antea obtinuerunt vel in poſterum obtinebunt, necnon etiam ex quibuſvis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus & emolumentis Eccleſiaſticis atque penſionibus annuis ſuper ſimilibus fructibus, redditibus & proventibus, ac etiam diſtributionibus quotidianis ſibi reſervatis, conceſſis, conſtitutis & aſſignatis, necnon ex emolumentis quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, etiam adminiſtrationem habentium & locorum, Montium vel cenſuum ac aliàs proveniendis, quæ ipſi pro tempore habuerunt & obtinuerunt, ac habent & obtinent, habebuntque & obtinebunt in futurum, cujuſcumque qualitatis, quantitatis & ſummæ ac prætii & valoris exiſtant, per eos & eorum quemlibet acquiſitis & acquirendis, & in eadem Urbe & illius diſtrictu infrà decem milliaria, ut ſuprà, conſiſtentibus, diſponere, & tàm donatione inter vivos, vel cauſa mortis ſeu teſtamento, legato & fideicommiſſo, quàm alia quavis diſpoſitione inter vivos ſeu ultima voluntate in favorem conſanguineorum & affinium ſuorum, Collegiorumque, Univerſitatum & locorum piorum, ac quarumvis aliarum perſonarum, etiam penitùs extranearum, diſponere & ordinare, ac in eiſdem rebus & bonis conſanguineos & affines, Collegia & Univerſitates ac loca & perſonas præfatas, heredes univerſales vel particulares pro eorum libitu voluntatis facere de illiſque liberè & licitè pro libitu voluntatis diſponere poſſint & valeant, plenam & liberam eis & cuilibet eorum licentiam & facultatem omnimodam concedimus & impartimur.

Declaratio quoad illegitimos ſpectet, ſi perſonæ Eccleſiaſticæ de eis diſponant.

§. 3. Declarantes, quòd ſi contingat, dictos Clericos & alias Eccleſiaſticas perſonas præfatas diſponere de ipſorum bonis in favorem illegitimorum (non tamen ex eorum proprio corpore procreatorum) tunc & eo caſu quoad bona & jura & alias res ipſorum diſponentium merè patrimonialia & laicalia in dicta Urbe & illius diſtrictu, ut ſuprà, conſiſtentia, nec Camera nec ipſi illegitimi, in illis ullo modo ſuccedant,

ſed ad

ſed ad venientes ab inteſtato juxta juris diſpoſitionem ſpectent & pertineant, quavis alia conſtitutione forſan contrarium diſponente non obſtante.

Curialibus, Incolis & Civibus eiſdem in Urbe & infra 10. milliaria, non tamen extrà debitam reſidentiam, decedentibus hæredes ab inteſtato ſuccedant, in eorum bonis ibi exiſtentibus.

§. 4. Præterea motu, ſcientia & poteſtate ſimilibus decernimus & ordinamus, quòd ſi dicti Curiales ſeu Incolæ Urbis, Romanique Cives originarii, aliique prædicti in Urbe & diſtrictu prædictis, (non tamen extrà eorum debitam reſidentiam) ab inteſtato deceſſerint, eorum bona, pecuniæ, jocalia, jura actiones & res hujusmodi, etiam ex bonis & redditibus Eccleſiaſticis ſupradictis provenientia, per eos ut ſuprà acquiſita, in dicta Urbe & ejus diſtrictu intra decem, milliaria, ut præfertur conſiſtentia, ad eorum hæredes ab inteſtato venientes liberè deveniant, nec illa ad Romanum Pontificem aut Sedem & Cameram Apoſt. ſpectare & pertinere dici vel prætendi poſſit, minúſque Miniſtri vel Agentes dictæ Cameræ, etiam ſub prætextu, quòd dicti hæredes in Urbe non reperiantur, dictorum bonorum poſſeſſionem apprehendere vel ſequeſtrare, aut de illis inventaria conficere, aut in illis quovis modo ſe intromittere valeant.

Prohibitione Officiales hoc, Curiales &c. contrà formam hujus Bullæ, moleſtent, etiam ſub prætextu illicitæ negotiationis.

§. 5. Diſtrictiùs inhibentes modernis & pro tempore exiſtentibus S. R. E. Camerario, & dictæ Cameræ generalibus Theſaurario, Commiſſario, necnon Præſidentibus, Clericis nunc & pro tempore exiſtentibus, omnibuſque & ſingulis Spoliorum & jurium Cameræ Apoſtolicæ Collectoribus vel Subcollectoribus ac aliis Miniſtris quocumque nomine nuncupatis, ne hæredes & ſucceſſores quoſcumque etiam ab inteſtato dictorum Curialium ac Incolarum & Civium Romanorum in Urbe ac illius diſtrictu præfato, pro tempore decedentium, ſuper prædictis bonis, pecuniis, jocalibus, juribus, actionibus & rebus quibuſcumque per dictos Curiales, Incolas, Romanáſque Cives originarios pro tempore in Urbe prædicta & infrà illius diſtrictum hujuſmodi decedentes ut præfertur acquiſitis, contrà præſentium noſtrarum literarum formam, etiam ſub prætextu ſeu cauſa illicitæ negotiationis moleſtare, perturbare, inquietare & ſe in hæreditatibus & bonis præfatis quovis modo immiſcere, aut illa petere, ſeu ſibi aut Cameræ præfatæ vendicare, ſeu de illis Inventarium conficere audeant ſeu præſumant.

Sublatâ omnibus aliter judicandi poteſtate.

§. 6. Decernentes ſic noſtræ mentis & immutabilis voluntatis exiſtere, ac ita & non aliter per Camerarium, Theſaurarium, Commiſſarium, Præſidentes & Clericos præfatos, ac alios quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales quavis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum prorſus nullum & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuſcumque contrariis non obſtantibus.

§. 7. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Cameræ præfatæ & Eccleſiarum, in quibus dicta beneficia forſan fuerint, aut Monaſteriorum & Ordinum, quorum illa extiterint, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, necnon privilegiis, conceſſionibus, indultis & literis Apoſtolicis, illis necnon Camerario, Theſaurario, Commiſſario, Cameræ Præſidentibus & Clericis, aliiſque prædictis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus & aliis decretis per quoſcumque Romanos Pontifices, etiam prædeceſſores noſtros in genere vel in ſpecie, etiam Motu, ſcientia & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, aut aliàs quomodolibet etiam conſiſtorialiter conceſſis & approbatis ac innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorùmque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & ad verbum expreſſa mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes ad effectum præſentium, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, ac ſuos effectus adversus declarationem, voluntatem, ſtatutum & ordinem noſtras hujuſmodi ſortiri aut vendicare non poſſe neque debere, volumus & decernimus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 8. Cæterùm quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula quæque loca deferri, volumus & declaramus, quòd illarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 1. die 8. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 8. Aprilis 1606. Pontificatus noſtri Anno primo.

Publicatio

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1606. Indict. 4. die verò 4. menſis Aprilis, Pontif. autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris & D. N. D. Pauli divina providentia Papæ Quinti Anno ejus primo. Retroſcriptæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Baſilicæ Principis Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Chriſtophorum Fundatum Apoſt. Curſ.

Jo. Baptiſta Bagni Mag. Curſ.

XIX.

Confirmatio omnium gratiarum & privilegiorum Congregationis Monachorum Cæleſtinorum Ordinis St. Benedicti. Et ſubjectio Monaſteriorum Galliæ, poteſtati Abbatis generalis. Cùm prohibitione habendi recurſum extrà Ordinem, & cogendi Capitulum generale, abſque interventu dicti Abbatis.

De inſtitutione & ſtatu hujus Congregationis notavi ſuprà in Conſtitut. 1. Cæleſtini V. Et ſi cunctos, lib. 1. Ad quartum indicavi, in Tomo I. fol. 169.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1606.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut ſacrarum Religionum in militanti Eccleſia ſuaves in Domino fructus aſſiduè præſtantium, paternam curam gerentes, privilegia, gratias & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſa, quò validiùs perpetuò ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis robore libenter communiamus.

Confirmatio omnium gratiarum & privilegiorum.

§. 1. Volentes igitur univerſam Congregationem Cœleſtinorum Ordinis Sancti Benedicti, quam etiam nos antequam ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumpti eſſemus, ſemper non modico proſequuti ſumus amore, & ex qua uberrimi in eadem Dei Eccleſia fructus ad ipſius Omnipotentis Dei laudem & Chriſtianæ Reipublicæ ſpirituale commodum ac utilitatem ab ipſius Congregationis initio ſemper prodierunt, & in dies prodeunt, ac dilectos filios Abbatem Generalem, & Procuratorem ac Monachos ejuſdem Congregationis univerſos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi, & eorum ſingulos à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad dilecti filii Celſi Romani Abbatis Generalis ſeu Procuratoris vel Monachorum dictæ Congregationis inſtantiam, ſed

ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnia & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, aliáque privilegia & indulta spiritualia & temporalia, etiam per modum communicationis & extensionis inter se & cum aliis Congregationibus & Ordinibus Mendicantium & non Mendicantium, eidem Congregationi Cœlestinorum dicti Ordinis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos & Apostolicam Sedem sub quacumque verborum forma & expressione, etiam per solam signaturam & vivæ vocis oraculo aut aliàs quomodolibet concessa, ac semel seu pluries confirmata, cum omnibus & singulis in eis contentis clausulis, decretis & declarationibus, ac singulas literas tàm sub plumbo quàm in forma Brevis, aut aliàs desuper confectas, quarum tenores & formas, datas, effectus, decreta & alia in illis contenta, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, quatenùs Sacri Concilii Tridentini decretis, necnon Regularibus dictæ Congregationis institutis à Sede Apostolica approbatis non adversentur, ac revocata non sint, nec sub aliquibus revocationibus comprehensa, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illísque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tàm juris quàm facti, & solemnitatum etiam de jure necessariarum, aut aliàs quomodolibet requisitarum forsitan omissarum & alios defectus, siqui intervenerint, in eísdem supplemus, illásque & illa Congregationi prædictæ Monachis, Monialibus & Oblatis etiam per modum communicationis & extensionis hujusmodi suffragari eósque illis frui, uti & gaudere, ubi, quando & quoties opus fuerit, posse & debere in omnibus & per omnia decernimus.

Abbatis Generalis auctoritate tàm in Italia quàm in Gallia, & ubique locorum Monasteria visitandi.

§. 2. Præthereà motu, scientia & potestatis plenitudine similibus volumus & declaramus, quòd Abbas Generalis debeat eligi prout hactenùs factum fuit, ac pariter, quòd ipse Abbas Generalis pro tempore existens possit & debeat visitare quæcumque Congregationis suæ prædictæ Monasteria tàm in Italia quàm in Gallia, & ubique locorum existentia, quando, & quoties ei videbitur, etiam nulla visitationis intimatione seu notificatione præcedente, cum observatione Regulæ ac Constitutionum ejusdem Congregationis. Prætereà quòd venientes ad Urbem ex Provincia Galliæ, & ex quacumque alia Provincia ad ipsum Abbatem Generalem absque licentia & obedientia suorum Provincialium & Superiorum, & maximè si sint Apostatæ, profugi vel vagi, si Generalis cognoverit absque causa legitima illos venisse, debeant puniri juxta formam constitutionum, & statim remitti debeant, si venerint absque hujusmodi suorum Superiorum licentia & obedientia, etiam pro eorum devotione, secùs autem si velint accedere ad Urbem, tanquam ad Apostolicam Sedem pro negotiis & recursibus habendis, tunc enim volumus liberum esse unicuique ad eam confluere, nec licere Superioribus cuique prohibere.

Prohibitio habendi recursum extrà Ordinem ad Judicès & particulares personas &c.

§. 3. Ad hæc, quòd nullus Prælatus Provincialis, Abbas, Prior vel Monachus secretè palam, directè vel indirectè, per seipsum vel per alios, ex quacumq; causa vel occasione possit ad quoscumque Judicès cujuscumque dignitatis & qualitatis fuerint, habere recursum pro negotiis spectantibus ad Congregationem ejusque Monasteria in genere, vel in specie ad particulares personas, nisi ad Abbatem Generalem in Italia existentem vel ubique locorum ubi erit, vel in Regno Galliæ ad suos Provinciales vel ad Capitula Provincialia; Qui contravenerit pœnam excommunicationis ipso facto, atque indignationis nostre à qua nonnisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquàm in mortis Articulo absolvi possit, & perpetuò privatus intelligatur quocumque gradu, honore & dignitate religionis, & careat voce activa & passiva.

Capitulúmque generale absque dicti Abbatis præsentia celebrandi.

§. 4. Postremò quòd Capitula pro tempore facienda tàm in Gallia quàm in quibuscumque aliis Provinciis, debeant vocari Capitula Provincialia non autem Generalia, ita ut capitulum Generale intelligatur illud quòd celebrabitur cum assistentia Generalis, cæterorumque Patrum Definitorum.

Clausulæ præservativæ.

§. 5. Præsentes quoque literas nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio seu intentionis nostræ vel quopiam alio defectu, seu etiam ex eo, quòd Provincialis Provinciæ Galliæ, ac Prior & Monachi Congregationis & Ordinis prædictorum, & forsitan alii interesse etiam aliarum Provinciarum in præmissis habentes seu putantes, ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari aut ad terminos juris vel in jus seu controversiam vocari posse, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus vel aliis contrariis dispositionibus comprehendi.

Decretum irritans.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate ubique judicari & definiri debere, necnon irritum & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executoris deputatio.

§. 7. Quocircà dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per præsentes committimus & mandamus, quatenùs per se vel alium seu alios faciant auctoritate nostra præsentes literas & in eis contenta quæcumque plenum eorum effectum sortiri, illísque Congregationem & Monachos prædictos pacificè frui, & gaudere. Non permittentes quemquam desuper contrà præsentium tenorem per quoscumque indebitè molestari, Contradictores quoslibet ac rebelles, & præmissis non parentes, per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo. Invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Contrariorum derogatio.

§. 8. Non obstantibus fœl. record. Martini V. & Eugenii IV. Bonifacii VIII. ac Adriani VI. & Clementis VII. ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, aliísque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis ac in Lateranensi & aliis Conciliis Generalibus editis, ac Ordinis & Congregationis hujusmodi juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis irritantibusque & aliis decretis in genere vel in specie, ac aliàs quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica & individua mentio pro illorum sufficienti derogatione habenda foret, eorum tenores præsentibus, acsi de verbo ad verbum insererentur, pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse harum serie derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides transumptorum.

§. 9. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in digni-

dignitate Ecclesiastica constituræ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat.P.An.I. die 29. Apr. Datum Romæ apud St. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die vigesima nona Aprilis 1606. Pontificatus nostri Anno primo.

XX.

Quòd Clerici Regulares Congregationis Ministrantium Infirmis, ad quoscumque alios etiam Carthusianorum Ordines & Religiones migrare nequeant, absque Sedis Apostolicæ licentia speciali.

Congregationem istam probavit Sixtus V. in Constitut. 25. Ex omnibus, suprà in Tomo 2. lib. 2. Ubi privilegiorum elargitionem Gregorii XIV. Et reformationem Clementis VIII. tibi indicavi infrà in hoc Tomo 3.

Edita An. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. ROmanum decet Pontific. universa universo gregi Dominico divina institutione præpositum, pastorali solicitudine providere, ut regularium Ordinum rectè instituta conserventur, & eorum disciplina nulla ex parte detrimentum patiatur, sed quæ pro eorum regimine constituta sunt, si temporis processus ita opus esse ostendit, providè corrigere aut mutare, prout conspicit in Domino expedire.

Gregorius XIV. in sua Const. 17. Illius suprà vetuit his Clericis ad alium Ordinem præter Carthusianum transire. §. 1. Sanè dilectus filius Præpositus Generalis Clericorum regularium Congregationis Ministrantium Infirmis nuper exponi nobis fecit, quòd in literis Apostolicis erectionis dictæ Congregationis, ejus Religiosis professis, transitus ad Ordinem Carthusianorum tantùm, nulla etiam alia ad id Sedis Apostolicæ licentia requisita, permittitur.

Prætextu hujus transitus ad Carthusianos, multi ad alios laxiores migrarunt. §. 2. Quoniam verò præcipuum eorumdem Clericorum institutum est, infirmis Hospitalium, & aliis Christi fidelibus morientibus die noctéque, donec animam Creatori reddant, ac præstereà pestilentia laborantibus ministrare, eisque omnibus solemni voto se obstringunt, quæ quidem quoniam non levia onera videntur, multi Religiosi occasione accepta prædictæ permissionis liberè ad Carthusianorum Ordinem transeundi ad laxiores commigrarunt Religiones, proinde timeri verisimiliter potest, ne in posterum in dies plures idem facere procurent.

Petit Præpositus Congregationis à Papa, ut ad omnes etiam Carthusianorum Ordines absque Pontificis licentia, transitum prohibeat. §. 3. Propterea ad hujusmodi malum prohibendum & dictam Congregationem conservandam, dictus Præpositus Generalis cupit, ipsius Religiosis, transitum ad quoscumque alios Ordines & Religiones, etiam Carthusianorum eorumdem, sine speciali nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis, licentia prohiberi, & ideò nobis humiliter supplicari fecit, ut super hoc opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui illum prohibet absque Pontificis, vel Cardinalium præpositorum negociis Episcoporum & Regularium licentia. §. 4. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, ac de consilio venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultationibus & negociis Episcoporum & Regularium præpositorum, Religiosos ejusdem Congregationis Ministrantium Infirmis ad ipsum etiam Carthusianorum Ordinem sine speciali nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Cardinalium supradictæ Congregationis Episcoporum & Regularium licentia, firma manente prohibitione generali transeundi ad quascumque alias Religiones præter Carthusianos, quæ in dictis literis Apostolicis & seu constitutionibus ejúsque Congregationis (Ministrantium Infirmis continetur) transire auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò prohibemus.

Quibuscumque non obstantibus. §. 5. Non obstantibus præmissis literis ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die decima sexta Maii, millesimo sexcentesimo sexto, Anno secundo. D. P. An. 2. die 16. Maji.

XXI.

Indulgentiarum quoquomodo Religionibus & Ordinibus regularibus concessarum revocatio. Et alia Indulgentiarum nova concessio.

Edita An. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex in Beati Petri Sede constitutus, cui inter alia Cœlestis Indulgentiarum thesauri dispensandi cura incumbit, solicitè prospicere debet ac solerter, ut hujusmodi Indulgentiarum dispensatio & usus, ad Dei gloriam & animarum salutem præcipuæ dirigatur, & ne ex illarum multiplicitate confusio, aut inanis interpretatio exoriatur.

Clemens VIII. formam aggregandi Confraternitates præscripsit ut suprà in Const. 115. Circa tamen Indulgentias nihil morte præventus deliberavit. §. 1. Proinde cùm fœl. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster magna cum diligentia & sollicitudine procuraverit, abusus & corruptelas tùm in communicando Indulgentiarum thesauros tùm in modo illos recipiendi irreptos tollere, & propterea sua quadam Constitutione formam aggregandi, instituendi & rectè administrandi Societates & Confraternitates præscripserit, licèt morte præventus hanc piam ejus voluntatem ad finalem executionem deducere, Neque etiam, ut cogitaverat, circa Indulgentias à plerisque Romanis Pontificibus Prædecessoribus, Religionibus & Ordinibus Monasticis & Mendicantibus diversis temporibus concessas aliquid deliberare potuerit.

Id igitur hic Pontif. Card. examinandum commisit. §. 2. Nos, qui nullis nostris meritis, sed sola Dei benignitate ad summi Apostolatus officium vocati sumus, susceptum à tanto Pontifice pium hoc opus ad optimum finem perducere cupientes, ubi primùm Catholicæ Ecclesiæ regimen suscepimus, Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus ad hoc opus à dicto Clemente Prædecessore deputatis, de quorum numero, tempore, ipsius Clementis, Prædecessoris eramus, injunximus, ut in illo opere ad ulteriora progrederentur, & Indulgentias Regularibus concessas recognoscerent iisque recognitis rem nobiscum communicarent.

Qui Ordinum Regularium indulta examinarunt, & Indulgentias jam concessas revocandas, & alias de novo concedendas esse censuerunt. §. 3. Cùm itaque præfati Cardinales privilegia, concessiones & gratias prædictis Religionibus & Ordinibus concessas diligenter inspexerint & examinaverint, ac eorumdem Ordinum Superiores & Officiales pluries audiverint, ac circa easdem Indulgentias varia dubia & incertitudines & confusiones adesse compererint, & ex judicio eorumdem etiam Regularium vel aliquorum ex illis nobis proposuerint valdè expedire, pro eorum majori securitate & beneficio, ut indulgentias ipsis Religionibus & Ordinibus ad instar, vel per communicationem aut alio modo hactenus concessas annullaremus & revocaremus, ac alias particulares illis concederemus.

Hic itaque Pontif. has de novo Indulgentias concedit videlicet. §. 4. Nos matura super hoc consultatione præhabita, cupientes personis Regularibus quibuscumque quorumvis Ordinum tàm Monasticorum quàm Mendicantium spirituale solatium & juvamen afferre, infrascriptas Indulgentias & gratias, quas personis Regularibus intrà claustra aut extrà, cum licentia tamen suorum Superiorum legitima de causa illis concessa degentibus tantummodò suffragari debere declaramus, concedendas duximus.

Habitum regularem suscipientibus. §. 5. Omnibus igitur Christi fidelibus, qui canonicè & juxta ordines cujuslibet Religionis & Constitutiones Apostolicas habitum regularem à legitimis Superioribus causa profitendi in illo susceperint, die primo eorum ingressus in ipsam Religionem, si verè pœnitentes & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, Plenariam.

Professionem emittentibus.

§. 6. Ac cuilibet Novitio, qui pœnitens & confessus, ac sacra Communione refectus, post completum probationis annum professionem emiserit, etiam Plenariam.

In Festo principali sui Ordinis celebrantibus &c.

§. 7. Necnon cuilibet Religioso inter claustra sui Monasterii viventi, qui in festo principali sui Ordinis confessus & sacra Communione refectus fuerit, aut Missam recitans pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, Romani Pontificis salute, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam Plenariam.

In mortis Articulo pœnitentibus &c.

§. 8. In cujuslibet verò mortis Articulo, si pariter verè pœnitens & confessus, ac sacra Communione refectus, vel quatenus id facere nequiverit, saltem contritus nomen Jesu ore, si potuerit, sin autem corde, devotè invocaverit, etiam Plenariam.

Missam primam celebrantibus vel ei interessentibus.

§. 9. Qui verò ad Presbyteratus ordinem canonicè promotus & confessus, primam Missam celebrabit, necnon etiam iis Religiosis, qui pariter confessi ac sacra Communione refecti eidem Missæ interfuerint, aut ipso die Missam similiter celebrabunt, etiam Plenariam.

Spirituale exercitium de quo hic facientibus.

§. 10. Iis verò, qui de suorum Superiorum licentia à negotiis per decem dies alieni in Cella commorabuntur, aut ab aliorum conversatione separati in piorum librorum & aliarum rerum spiritualium animos ad devotionem & spiritum inducentium lectionibus operam suam dederint, addendo sæpè considerationes & meditationes mysteriorum fidei Catholicæ, divinorum beneficiorum, quatuor Novissimorum, Passionis Domini Nostri JESU CHRISTI, & aliorum exercitiorum, orationum jaculatoriarum aut vocalium, saltem per duas horas in diem & noctem orationibus mentalibus sese exercendo, faciendo eodem tempore confessionem generalem aut anualem vel ordinariam, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint aut Missam celebraverint, quoties pro quolibet prædictorum exercitiorum, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Claustralibus eorum Ecclesias visitantibus.

§. 11. Prætereà iidem Religiosi intra claustra viventes, qui suam Ecclesiam devotè visitaverint, & ut præfertur, oraverint, consequantur easdem Indulgentias, quas visitantes Ecclesias Urbis & extrà eam diebus Stationum consequuntur, in omnibus diebus, perinde acsi ipsas Urbis Ecclesias personaliter visitarent.

Aliisque diebus orantibus.

§. 12. Omnibus item Religiosis intrà claustra ut supra viventibus, qui quinquies Orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam ante Altare eorum Ecclesiæ in quolibet die, quinque Annos & totidem quadragenas.

Prædicatoribus & Lectoribus &c.

§. 13. Iis verò qui de suorum Superiorum licentia in itinere existentes aut extrà claustra degentes tanquam Prædicatores & Lectores, quinquies eandem Orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam ante quodlibet Altare similiter dixerint, etiam quinque Annos & totidem quadragenas.

Orationem mentalem facientibus.

§. 14. Necnon etiam ejusdem Religiosis, qui per mensem integrum singulis diebus spatio mediæ horæ orationem mentalem fecerint, ac confessi & sacra communione ultima Dominica mensis hujusmodi refecti fuerint, sexaginta annos & totidem quadragenas.

Culpas proprias in Capitulis accusantibus.

§. 15. Qui verò contrito corde & pœnitentes eorum culpas & peccata, ac imperfectiones in Capitulis Culparum accusabunt & spiritualiter communicabunt, & exercitium virtutum facient, tres Annos & totidem quadragenas.

Missiones ad Terras Infidelium &c. acceptantibus &c.

§. 16. Quotiescumque autem de licentia Summi Pontificis aut suorum Superiorum in ditiones & terras Infidelium aut hæreticorum ad concionandum, aut Catholicos docendum, vel infideles & hæreticos ipsos ad fidem Catholicam convertendum, & Ecclesiæ gremio reducendum missi fuerint, si pœnitentes & confessi ac Sanctissima Communione refecti fuerint, vel Missam celebraverint, ut melius ad hujusmodi opus sese præparare valeant, pro duabus vicibus, videlicet quando itineri se accingent, & quando in Provinciam, ubi prædicta opera eis exercenda erunt, ingressi fuerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino pariter concedimus & elargimur.

Orationibus 40. horarum à Superioribus Ordinum prædictis interessentibus.

§. 17. Et insuper cùm Superior in visitationibus generalibus orationes quadraginta horarum pro bono visitationis progressu instituere voluerit, iis Religiosis, qui dictis orationibus saltem spatio duarum horarum in diverso tempore interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia: hæresium extirpatione, Romani Pontificis salute, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, necnon disciplinæ & observantiæ regularis augmento, pias ad Deum preces, ut suprà dictum est, effuderint, si confessi & sacra Communione refecti fuerint aut Missam celebraverint, Plenarium similiter omnium peccatorum Indulgentiam & remissionem, ut præfertur, concedimus.

Declarat, eisdem Indulgentiis Moniales perfrui.

§. 18. Volumus autem ut omnes supradictæ Indulgentiæ & gratiæ Religiosis regularibus cujusvis Ordinis tàm Monastici quàm Mendicantis dumtaxat, ut præfertur, concessæ, etiam omnibus Monialibus cujusvis regulæ approbatæ & intrà claustra cum tribus votis solemnibus viventibus & perpetuam clausuram servantibus tàm Ordinariis locorum quàm etiam regularibus cujuscumque Ordinis, regulæ & Instituti subjectis suffragentur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Revocat quascumque aliàs Indulgentias.

§. 19. Cæterùm, omnes & singulas Indulgentias quibuscumque Ordinibus & Institutis regularibus hujusmodi, etiam Mendicantibus & quibuslibet personis regularibus tàm vigore privilegiorum & literarum Apostolicarum, quàm vivæ vocis oraculo aut aliàs quovis modo perquoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostos, ac nos & Apostolicam Sedem hactenus concessas, confirmatas, approbatas & innovatas, auctoritate & tenore prædictis perpetuò revocamus, cassamus, annullamus & abrogamus, & ad præsentium nostrarum literarum præscriptum reducimus & moderamur.

Clausulas contrariorum derogatorias apponit.

§. 20. Non obstantibus quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac eorumdem Ordinum & Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis & literis Apostolicis, etiam Mare magnum & Bulla aurea nuncupata, eisdem Ordinibus & Institutis, eorúmque Monasteriis, Conventibus, Collegiis, Domibus, Superioribus & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari præcipit.

§. 21. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides habeatur ubique, quæ præsentibus ipsis originalibus literis haberetur.

Dat. P. A. 2. die 23. Maji.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Maji 1606. Pontificatus nostri Anno secundo.

Decla-

XXII. Declaratio Jurisdictionis Vicarii Papæ, Judicis causarum Archihospitalis S. Spiritus in Saxia de Urbe.

Concessionem hujus jurisdictionis habes suprà in Constitutione 118. Clementis VIII. Cùm sicut.

Institutionem istius Archihospitalis, & alia ad illud spectantia, vide suprà apud Constitutionem 7. Innocentii III. Inter fol. 58. lib. Tom. 1.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. DEcet Romanum Pontificem ea, quæ à Romanis Pontificibus, prædecessoribus nostris, in favorem piorum locorum & insignium Hospitalis Sancti Spiritus in Saxia de Urbe concessa fuerunt, suæ confirmationis robore communire, ac aliàs desuper opportunè providere, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

Clementis VIII. constitutio citata in rubr. §. 1. Aliàs, siquidem à fœlic. record. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro, emanarunt literæ tenoris subsequentis, &c.

Omittitur insertio hujus Bullæ, siquidem eam habemus in loco indicato in rubr.

Confirmatio dictæ constit. Clementis VIII. §. 2. Cùm autem, sicut accepimus, diversæ causæ, in quibus dictum Archihospitale, seu ab eo dependentes interesse habent, etiam Sacræ Romanæ Ecclesiæ Camerario ac Thesaurario generali & Clericis præsidentibus dictæ Cameræ pendeant, de quibus in præinsertis literis non fit mentio, cúmque propterea dictarum causarum expeditio retardetur in maximum dicti Archihospitalis præjudicium, Nos ejusdem Archihospitalis commoditati, ac minori dispendio, celeríque causarum hujusmodi expeditioni consulere, simúlque super præmissis providere volentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas literas Clementis nostri prædecessoris (salvis tamen infrà scriptis) Apostolica auctoritate, & tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, ac illis perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos, tàm juris quàm facti, defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus, ac illas perpetuò valere & observari debere volumus & ordinamus.

Declaratio, quòd in causis spectantibus ad Cameram Apostolicam vel Magistros viarum Urbis, Procuratores Hospitalis eligant pro Judice, Camerarium vel unum ex Clericis Cameræ, quem voluerint. §. 3. Præterea omnes & quascunque causas hujusmodi non solùm à quibuscunque Judicibus, juxtà præinsertarum tenorem, sed etiam à Thesaurario, Clericis, Præsidentibus, ac aliis quibuscunque Judicibus Cameralibus in eisdem statu & terminis, in quibus reperiuntur, & in quibus Monasteria, pia loca, & Capitula cujusvis præeminentiæ, etiam Basilicarum Urbis principaliter veniunt ad causam, præterquámque, ubi de interesse Cameræ agitur, vel aliàs Commissarius noster venit pro suo interesse ad causam, aut de causis ad Camerarium & Cameram, ex Constitutionibus Apostolicis, privativè, quoad alios, vel ad Magistros Viarum, spectantibus, ad nos harum serie avocamus, illásque Camerario, & Clericis, Præsidentibus Annonæ, Grasciæ, Dohanarum, Ripæ, Ripettæ, & alias ad jurisdictionem dictorum Clericorum spectantes cumulativè, ita, ut sit in electione ejusdem Archihospitalis Procuratorum, quem maluerint, ex Camerario vel Clerico Præsidente, singulis causis occurrentibus, eligere, ita, quòd etiamsi coràm altero ex prædictis conventi fuerint, antequàm in jurisdictionem consenserint, semper variare, & alterum eligere possint, uno autem electo per dicti Archihospitalis Præceptores, non possint variari, & alter se in eadem causa intromittere non possit, sed illi in dicta causa inhibitum sit, & esse censeatur.

Et in causis obligationis in forma Cameræ, iidem eligant Auditor. Cam. vel Vicarium. §. 4. Quo verò ad cæteras causas, in quibus agitur vigore obligationis Cameralis, sit in electione dictorum Archihospitalis Præceptorum agere, vel coràm Auditore Cameræ, aut coràm Vicario.

In reliquis Vicarius sit Judex privatus quoad alios. §. 5. Reliquas autem causas, quæ non sunt de jurisdictione dictorum Camerarii, Clericorum, & Magistrorum Viarum, ut suprà, & quæ aliàs non sunt cognoscendæ, coràm dictis Camerario, Clericis & Cameralibus, ac Viarum Magistris, prædicto Vicario privativè, quoad dictam Cameram, & alios quoscunque suprà dictos, servata forma, in omnibus suprà dictis causis, tàm quoad Ordinariorum processum & appellationem interponendam præinsertarum literarum.

Decretum irritans, & clausula sublata &c. §. 6. Sicque & non aliter per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus

Declaratio quoad causas jam instructas coràm aliis Judicibus. §. 7. Ulteriùs ad consulendum indemnitati, tùm ipsius Archihospitalis, tùm etiam aliorum litigantium, ad parcendum expensis, volumus, & prædicta auctoritate decernimus, quòd in causis jam coràm aliis Judicibus instructis, & nunc vigore præinsertarum literarum avocatis, partes ipsæ acta transportari facere non teneantur, sed causas easdem coràm dicto Vicario, seu Clericis Præsidentibus, ut præmissum est, firmis tamen remanentibus Notariis, prosequi liberè valeant.

Facultas dictorum Judicum prorogandi fatalia. §. 8. Et quòd prædicti Judices absque nova commissione, toties, quoties opus fuerit, possint prorogare fatalia, & adversùs lapsum restituere, juxtà facultates à nostris prædecessoribus concessas Auditoribus nostri Palatii Apostolici.

Clausula derogatoria. §. 9. Non obstantibus fœlic. record. Pauli III. de causis in Camera Apostolica, ubi de interesse illius agitur, cognoscendis & ejusdem Pii IV. de gratiis ejusdem Cameræ interesse concernentibus, in eadem Camera præsentandis, registrandis, aliísque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dictus prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterísque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 3. Julii, 1606. Pontificatus nostri anno 2. D. P. An. 2. die 3. Julii.

Extensio & nova concessio gratiarum & privilegiorum Congregationis Regularis B. MARIÆ, Fuliensium Monachorum, Ordinis Cisterciensis Sancti Benedicti. XXIII.

Institutionem, & alia de hac Congregatione indicavi suprà in constit. 32. Sixti V. Religiosos, lib. 2. Tom. 3.

Edita A. D. 1606.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. DIvina disponente Clementia in eminenti Apostolatûs specula, meritis licèt imparibus, constituti, animo revolventes, quòd, etsi ea, quæ pro salutari & quieto Christifidelium quorumlibet, præsertim sub Religionis jugo, regularibúsque piæ vitæ Institutis, Virtutum Domino famulantium, laudabili & provida Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ordinatione concessa & facta dignoscuntur, plenam roboris firmitatem, illis nihilominùs nostræ approbationis & innovationis robur adjicimus, ut eò firmiùs illibata perdurent, quæ sæpiùs erunt Sedis Apostolicæ præsidio communita, efficacémque operam circà earundem conservationem libenter adhibemus, ut fideles ipsi privilegiis & gratiis sibi concessis hujusmodi in Domino plenè gaudentes, in pacis & tranquillitatis amœni-

tate conquiescant, ac in eorum Instituti Regularis observantia, & mandatorum Domini semita, ac ergà dictam Sedem devotione ferventiùs perseverent.

Sixtus V. hanc Congregationem instituit, eique privilegium concessit, ut notavi hic in rub. Clement VIII. illa ampliavit, ut in constitut. hic cit.

§. 1. Sanè pro parte dilecti filii Joannis à Sancto Hieronymo, Vicarii Generalis Congregationis Regularis B. MARIÆ Fuliensis nuncupatæ, nobis exhibita petitio continebat, quòd aliàs, postquàm fœl. record. Sixtus Papa V. prædecessor noster &c.

Omittitur residuum, quia Sixti V. constitutiones ipsæ sunt suprà lib. 2. in Bulla 32. Religiosos.

§. 2. Piæ memoriæ Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster, ob laudabilem vitam, & plurimas alias virtutes & opera fructuosa, &c.

Omittitur residuum, quia ipsa Bulla Clementis VIII. numero 12. est suprà in hoc Tomo 2.

Congregatio nunc supplicat huic Pontifici pro confirmatione & extensione dictorum privilegiorum.

§. 3. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes, Vicarius Generalis, præ cæteris sibi, juxtà statuta & ordinationes ipsius Congregationis, usque ad proximam illius Capituli Generalis celebrationem, demandati Officii Vicariatus generalis dictæ Congregationis, post obitum quondam Petri à Sancto Bernardo, Superioris Generalis ejusdem Congregationis ad præsens defuncti, incumbentibus sollicitudinibus, hanc curam potissimam suam existimans, ut per Sixtum & Clementem, Prædecessores præfatos concessa & approbata, in suo robore conserventur, propterea præmissa omnia, etiam munimine nostro roborari, summoperè desideret, pro parte ejusdem Joannis, Vicarii Generalis, nobis fuit humiliter supplicatum, ut singulis literis eidem Congregationi concessis prædictis, pro illarum viridi observantia, etiam robur nostræ confirmationis adjicere, aliásque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui petita illi concedit.

Quod vide etiam hic infrà in alia ejus Bulla, quæ huic cohæret.

§. 4. Nos igitur, qui dictæ Congregationis Fuliensis, & Monachorum ejus statum prosperum & tranquillum, propter uberes fructus, quos Congregatio ipsa, multa præfulgens gloria meritorum, & gratia Sanctitatis, in agro militantis Ecclesiæ hactenùs produxit utiliter ac producit, & in futurum producturum fore, spe firma tenemus, & intensis desideramus affectibus, prædictorum Sixti & Clementis, ac aliorum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, ipsúmque Joannem, Vicarium Generalem, à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, alisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ejusdem Joannis, Vicarii Generalis, supplicationibus hujusmodi in hac parte etiam inclinati, Sixti & Clementis Prædecessorum literas hujusmodi eidem Congregationi Fuliensi, ac illius Monasteriis, Prioratibus, Oratoriis & Locis, necnon eorum Superioribus, Abbatibus, Monachis, Monialibus & Religiosis, in genere vel in specie, sub quacunque verborum forma concessas, ac omnia & singula in eis contenta, quatenùs sint in usu, & dicti Concilii Tridentini Decretis, ac aliis Canonicis Sanctionibus non contrarientur, nec sub ullis revocationibus Apostolicis comprehendantur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuò approbamus & confirmamus, ac illa perpetuæ firmitatis robur obtinere debere, decernimus.

Extendítque & communicat privilegia aliorum quorumcunque Ordinum Monasteriorum.

§. 5. Et insuper, ut Monachi & Religiosi Congregationis hujusmodi tantò ferventiùs divinis beneplacitis insistant, quantò majoribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, omnia & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes, conservatorias, immunitates, exemptiones, libertates, cæterásque gratias, præeminentias & indulta cujusvis generis existentia, & spiritualia, & temporalia, qualiacunque illa sint, quæ tàm eidem Cistercienſi Ordini, ac Abbati Monasterii Cistercii, ac ejusdem Cisterciensis Ordinis, & Capitulo etiam generali, ac quibusvis Monasteriorum Abbatibus, etiam quatuor primis, videlicèt, de Firmitate, Pontiniaco, Claravalle, & Moribundo, quàm etiam aliis Religionibus Monasticis, eorúmque Professoribus, ac utriusque Sexûs eorum Monasteriis, Ecclesiis, necnon dilectis filiis earundem Religionum Generalibus, Præsidentibus, & quibusvis Superioribus, Prælatis, & Capitulis, etiam Generalibus, & Provincialibus, seu intermediis, eorúmque Definitoribus, Abbatibus, Prioribus, Abbatissis, Monachis, Monialibus, Novitiis, Fratribus, Conversis, Donatis, ac quibusvis eorum & earum utriusque Sexûs Regularibus personis, tàm in Urbe, quàm etiam in quibuscunque Mundi partibus consistentibus, & illorum intuitu, aut aliàs quomodolibet per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, seu per Nos & Successores nostros, aut alios auctoritatem habentes, concessa sunt, & concedentur, quibus de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, seu concessione Apostolica, vel Imperiali, Archiepiscopali, Episcopali, in genere vel in specie, ac tàm conjunctim, quàm divisim, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere possunt, vel poterunt in futurum, quorum concessorum tenores præsentibus pro expressis habentes, ac si de verbo ad verbum insererentur, etiamsi talia sint, quæ specialem & individuam requirerent mentionem, & seu particularem insertionem, ad dictam Congregationem Fuliensem, ac singula illius, tàm virorum quàm mulierum Monasteria, illorúmque Superiores, Prælatos, & quascunque utriusque Sexus Regulares personas, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuò extendimus, illáque eis communicamus, & de novo concedimus, ac suffragari volumus. Ita tamen, quòd dicta Congregatio Fuliensis, illiúsque utriusque Sexûs Monasteria, Prioratus, Grangiæ, Domus, Ecclesiæ, Oratoria, Collegia, Pia, & Charitativa loca, res & bona, Sanctorúmque Festivitates, Conventus & Capitula, etiam Generalia, particularia, seu Provincialia, eorúmque Superiores, Generales, & Seniores Assistentes, Definitores, Visitatores, Abbates, Abbatissæ, Priores, & quicunque alii Superiores, necnon Officiales, Ministri, Monachi, Moniales, Novitii, Conversi, Donati, Familiares, Procuratores & negotiorum Gestores, & aliæ singulares utriusque Sexus Regulares personæ sub eorum cura, & secundùm ejusdem Congregationis instituta, nunc, & pro tempore degentes & existentes, præmissis omnibus & singulis, æquè pariformiter respectivè, & absque ulla penitùs differentia, singula singulis concernentia, perindè, ac si ea omnia illis & eorum singulis principaliter & expresè, & non ad instar concessa, ac si in eis talis Congregatio Fuliensis, illiúsque Capitula, Monasteria, Ecclesiæ, dictíque Superiores, Prælati, ac utriusque Sexûs personæ, res & bona expressa prænominata, necnon à principio in favorem eorundem à Sede Apostolica emanassent, & immediatè concessa essent & fuissent, in quantum eidem Congregationi expediat, ejusque gubernio & constitutionibus non adversentur, uti, frui & gaudere, liberè & licitè possint, & valeant.

Decernit, quòd præsentes literæ non comprehendantur sub quibuscunque revocationibus, & suspensionibus gratiarum, quódque vitio subreptionis notari, non possint.

§. 6. Et insuper præsentes literas sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, aut derogationibus similium vel dissimilium gratiarum, concessionum & aliorum quorumcunque, nullatenùs comprehendi, sed semper ab illis exceptas esse & censeri debere, ac quovis quæsito colore vel ingenio, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ defectu notari vel impugnari nullatenùs posse, sed illas semper validas & efficaces existere, suósque plenarios & integros effectus sortiri, & inviolabiliter observari, ac eidem Congregationi Fuliensi, illiúsque Superiori Generali & Monachis perpetuò suffragari.

§. 7. Sicque

Apponit decretum irritans.

§. 7. Sicque & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ipsius S. R. E. Cardinales, in quibusvis causis & instantiis, judicari & definiri debere. Necnon, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum & inane decernimus.

Deputat Judices cum amplissimis facultatibus pro illarum exequutione.

§. 8. Quocircà Venerabilibus Fratribus nostris, Archiepiscopo Tolosano, & Episcopo Parisiensi, ac dilecto filio causarum Curiæ, Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Joannis, Vicarii Generalis, necnon pro tempore existentis Superioris Generalis, ac dictorum filiorum Abbatum, & aliorum Superiorum dictæ Congregationis Fuliensis, in præmissis jus & interesse quomodolibet habentium, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit, quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari, ac etiam Vicarium Generalem, pro tempore existentem, aliósque Superiores & Abbates Congregationis, & interesse habentes hujusmodi, necnon eorum singulos illis pacificè frui & gaudere, non permittentes, eos aut aliquem eorum desuper per quoscunque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, censuras & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus recolend. mem. Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri, qua cavetur expresse, ne quis extrà suam civitatem vel diœcesim, nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis ultrà unam dietam à fine suæ diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices à prædicta Sede deputati, extrà civitatem vel diœcesim, in quibus deputati fuerint, contrà quoscunque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant, vel præsumant. Et in Concilio generali edita de duabus, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque quibusvis Apostolicis, necnon in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & ordinationibus, ac etiam aliorum Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum statutis & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, stabilimentis, usibus & naturis, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis, illis, vel alicui eorum, & præsertim eidem Cisterciensi Ordini, ac Abbati Monasterii Cistercii Superioribus & personis per quoscunque Romanos Pontifices, pariter prædecessores nostros, & Sedem prædictam, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam forsan consistorialiter, aut aliàs quomodolibet in genere vel in specie concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris; hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ac nemini in præjudicium præmissorum suffragari posse aut debere decernimus. Necnon omnibus illis, quæ Sixtus & Clemens, Prædecessores prædicti, in dictis suis literis voluerunt non obstare, contrariis quibuscunque, aut si aliquibus communiter vel divisim à dicta sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

Decernit, quòd transumptis harum literarum plena fides adhibeatur.

§. 10. Et, quia difficile foret, præsentes literas originaliter ad omnia & singula loca, in quibus opus esset, deferri, volumus, & prædicta auctoritate Apostolica decernimus, quòd earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut manu Superioris Generalis & sigillo ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ originalibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam, &c. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, &c.

D. P. A. 2. die 9. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo sexto, quinta Idus Julii, Pontific. nostri anno 2.

Sequitur alia non absimilis elargitio gratiarum.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1607.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN supereminentis Apostolicæ dignitatis specula, Superna dispositione (meritis licèt imparibus) constituti, ex incumbente nobis Apostolicæ solicitudinis officio circà curam Ecclesiarum & Monasteriorum omnium solertia reddimur indefessa soliciti, ut juxtà debitum Pastoralis officii, eorum occurramus dispendiis, & profectibus, Divina cooperante Clementia, salubriter conspicimus.

Clemens VIII. Congregationem B. Mariæ Fulien. a regimine Abbatis generalis Ordinis Cistercien. exemit, ut suprà proximè.

§. 11. Cùm itaque, sicut accepimus, licèt aliàs fœlicis recordationis Clemens Papa VIII. Prædecessor noster, Congregationem Beatæ MARIÆ Fuliensis, Cisterciensis Ordinis, illiúsque Superiorem Generalem, Abbates, Abbatissas, Priores, Monachos, Moniales, & alias quascunque singulares personas, necnon Monasteria, Grangias, Loca & bona quæcunque tunc præsentia & futura, & ad eos quomodolibet spectantia & pertinentia, & quæ deinceps spectarent & pertinerent, illísque concederentur, vel ad illos devolverentur, ab omni jurisdictione, gubernatione, regimine, subjectione, administratione, obedientia, visitatione, correctione, & emendatione Abbatis Generalis, Ordinis Cisterciensis, & aliorum, pro tempore existentium Abbatum, Prælatorum & Superiorum ejusdem Ordinis Cisterciensis, auctoritate Apostolica perpetuò exemerit, dictámque Congregationem, ac Superiorem Generalem, necnon Abbates, Abbatissas, Priores, Monachos, Moniales, Monasteria, & bona prædicta sub immediatam suam, & Sedis Apostolicæ protectionem, regimen, subjectionem, gubernationem & obedientiam receperit.

Et hîc Pontifex eam modo nedum exemit ab omni Superioritate Prælatorum Ordinis Cisterciensis, sed etiam omnium Ordinariorum ad Judicum Ecclesiasticorum.

§. 12. Nihilominùs quidam locorum Ordinarii in causis & negotiis dictæ Congregationis sese ingerere non verentes, sub prætextu, quòd in literis prædicti Clementis, Prædecessoris, nulla de exemptione à locorum Ordinariorum jurisdictione mentio facta fuerit, dictæ Congregationis Monachos multiplici vexatione perturbant. Nos igitur, qui dictæ Congregationis Fuliensis, & Monasteriorum ejus statum prosperum & tranquillum, propter uberes fructus, quos Congregatio ipsa in agro militan-

tis Ecclesiæ hactenus produxit utiliter, ac producit, & in futurum producturam fore, spe firma tenemus, intensis desideramus affectibus, ejusdem Congregationis, aliarúmque utriusque Sexûs Regularium personarum, ut majori cum quiete, ac Spiritus fervore, juxtà eorum Regularia instituta Altissimo gratum exhibeant famulatum, statui opportunis providere volentes, illósque intima charitate prosequentes, necnon Superiorem Generalem, ac omnes & singulas personas ejusdem Congregationis à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiæ sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad alicujus nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, ac certa scientia, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationem prædictam Fuliensem, ejúsque Generalem, Abbates, Abbatissas, Priores, Monachos, Moniales, Conversos, Donatos, Novitios, Vassallos, eorúmque Monasteria, Domos, Grangias, atque in eis servientes, loca, res & bona quæcunque præsentia & futura, atque ad ea quomodolibet spectantia & pertinentia, & quæ deinceps ad ea spectabunt & pertinebunt, illisque concedentur, vel ad ea devolventur, denuò ab omni superioritate, jurisdictione, gubernatione, regimine, administratione, subjectione, obedientia, dominio, visitatione, & emendatione, non solùm Cistercii, & Clarævallensis, & aliorum, nunc, & pro tempore existentium Generalium, ac Morimundensis, & aliorum Abbatum, Prælatorum & Superiorum Ordinis Cisterciensis, quacunque auctoritate fungentium & functurorum, sed etiam quorumcunque Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum Ordinariorum ac Judicum Ecclesiasticorum, Prælatorum, & aliarum personarum, quacunque auctoritate fungentium, functurarum, & quantumvis amplissimis privilegiis utentium & usurarum, perpetuò prorsùs eximiùs & totaliter liberamus.

Congregationemque Fuliensem sub immediata Sedis Apostolicæ protectione recipit.

§. 13. Ipsámque Congregationem Fuliensem, ejúsque Generalem, necnon Abbates, Abbatissas, Priores, Monachos, Moniales, Conversos, Donatos, Novitios, Monasteria, Grangias, Domos, res & bona prædicta sub immediatam nostram, & Sedis Apostolicæ protectionem, regimen, subjectionem, gubernationem & obedientiam recipimus.

Monachos Congregationis Fuliensis à nemine excommunicari, suspendi, vel interdici, neque coràm aliis Judicibus ad judicia vocari posse decernit.

§. 14. Ita, quòd Archiepiscopi, Episcopi, Ordinarii, Vicarii, Judices & Officiales prædicti, etiam ratione delicti aut contractus, vel rei, de qua ageretur, nullam in eos, & eorum aliquem, aut Monasteria, membra & bona prædicta, tanquàm prorsùs exemptos & exempta, jurisdictionem, correctionem, superioritatem, dominium, vel potestatem exercere, aut excommunicationis, suspensionis, vel interdicti, aut quasvis alias sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas promulgare præsumant, seu possint aut debeant quoquo modo. Nec ipsi sic exempti, nisi juxtà formam Concilii Tridentini, coràm illis, aut ipsius Sedis Apostolicæ Delegatis, nisi in literis eis pro tempore directis, de præsentibus specialis, specifica & expressa, ac de verbo ad verbum mentio fiat, ad judicium evocari, aut quovis modo, directè vel indirectè, molestari possint. Decernentes omnes & singulos processus, sententias, censuras & pœnas, quos & quas per Archiepiscopos, Episcopos, seu eorum aliquem contrà Superiorem Generalem, Abbates, & alios sic exemptos, necnon Monasteria, & loca hujusmodi etiam exempta, ut præfertur, haberi vel promulgari, necnon quidquid secùs super his ab eis, & alio quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit, attentari, irrita & inania, nulliúsque roboris vel momenti.

His, qui Monachos etiam ratione decimæ perturbaverint, pœnas imponit.

§. 15. Necnon prædictis Archiepiscopis, eorúmque Vicariis generalibus, ac aliis Ordinariis Judicibus Ecclesiasticis & sæcularibus, necnon Prælatis etiam dicti Ordinis Cisterciensis, & aliis, quibuscunque personis præsentibus & futuris, cujuscunque dignitatis, gradus & conditionis sint & fuerint, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub Excommunicationis latæ sententiæ pœna, (à qua non nisi à Romano Pontifice, pro tempore existente, nisi in mortis articulo, absolvi possint) præcipimus & mandamus, ne in posterum perpetuis futuris temporibus, in rebus & negotiis, etiam ratione delicti vel contractus ubicunque commissi vel initi, sese ingerere, aut Generalem, Abbates, & alias ejusdem Congregationis utriusque Sexus personas, Vassallos, Subditos, Familiares, & in eis servientes, quomodolibet molestare, vel in aliquo perturbare, aut bona prædicta occupare, vel de terris & possessionibus suis præsentibus & futuris, quas propriis manibus excolunt, aut aliis excolenda tradiderunt, & tradent, quomodolibet in futurum decimas, talleas, aut aliud quodcunque genus exactionis, etiam prætextu cujuscunque Visitationis aut transitus, necnon de hortis, virgultis & piscationibus suis, ac de suorum animalium nutrimentis exigere aut extorquere audeant vel præsumant.

Literas Martini V. & aliorum quorumcunque Romanorum Pontificum, circà exemptiones decimarum innovat.

§. 16. Innovantes (præterquàm in iis, in quibus Concilio Tridentino adversantur) super hoc literas exemptionis fœlicis recordationis Martini V. Sixti IV. Innocentii VIII. & aliorum quorumcunque Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, eidem Ordini Cisterciensi concessas, & dictæ Congregationi Fuliensi aliàs per Nos communicatas, quibus universus Cisterciensis Ordo à solutione decimarum prorsùs eximitur, quarum tenores, ut præmittitur, præsentibus pro sufficienter expressis, ac si de verbo ad verbum insererentur, haberi volumus.

Congregat. Fuliensem omnibus & singulis privilegiis Ordinis Mendicantium gaudere posse indulget.

§. 17. Et insuper, ut Monachi & Religiosi Congregationis hujusmodi tantò ferventiùs Divinis beneplacitis insistant, quantò majoribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, omnia & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæterásque gratias, præeminentias & indulta cujusvis generis existentia, spiritualia & temporalia, qualiacunque illa sint, quibusvis Mendicantium Ordinum Congregationibus, eorúmque Professoribus, ac utriusque Sexûs eorum Monasteriis, Ecclesiis, Domibus, Collegiis, Regularibus locis, necnon dilectis filiis earundem Religionum & Congregationum Generalibus, Præpositis, Superioribus, Prælatis, & Capitulis, tàm Generalibus, quàm Provincialibus, Fratribus, Monialibus, Novitiis, Conversis, Donatis, ac quibusvis eorum & earum utriusque Sexûs Regularibus personis, in quibuscunque Mundi partibus consistentibus, etiam illorum intuitu, & per viam communicationis, extensionis, aut aliàs quomodolibet per quoscunque Romanos Pontifices, Prædecessores nostros, seu per Nos & Successores nostros, aut alios auctoritatem habentes concessa sunt, & in posterum concedentur, ac quibus singulæ Congregationes prædictæ, eorúmque Monasteria, Ecclesiæ, Domus & loca, ac Superiores, Fratres, Moniales & personæ hujusmodi de jure, usu & consuetudine, vel privilegio, aut concessione Apostolica, vel alia quavis auctoritate, in genere vel in specie, ac tàm conjunctim quàm divisim, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere possint vel poterunt quomodolibet in futurum, quarum concessionum tenores præsentibus pro expressis habentes, ac si de verbo ad verbum insererentur, etiamsi talia sint & forent, quæ specialem & individuam requirerent mentionem, seu par-

ticularem

ticularem insertionem, (quatenùs sint in usu, & non sint revocata, neque sub ullis revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non adversentur,) ad eamdem Congregationem Fuliensem & singula illius, tàm Virorum quàm Mulierum Monasteria, illorúmque Superiores, Abbates, Prælatos & quascumque utriusque sexus Regulares personas, auctoritate & tenore prædictis, etiam perpetuò extendimus, illáque eis communicamus & de novo concedimus, ac suffragari volumus. Decernentes etiam præsentes literas & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ vel alio quocumque defectu notari, impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, retractari seu invalidari, ex quacumque causa vel prætextu minimè posse, sed semper & perpetuò validas & efficaces existere, suósque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, aliósque Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, judicari, definiri & interpretari debere, ac ex nunc irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, eisdem auctoritate & tenore decernimus.

Executorum deputatio.

§. 18. Quocircà venerabilibus Fratribus Archiepiscopis Taurinensi, Rothomagensi & Tholosano, ac Episcopo Parisiensi, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus & mandamus, quatenùs ipsi vel duo aut unus eorum per se vel alium seu alios, præsentes literas & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Generalis pro tempore existentis, & aliorum Superiorum & personarum dictæ Congregationis Fuliensis fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum omnium & singulorum effectu, pacificè frui & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet & rebelles ac præmissis non parentes, per sententias, censuras & pœnas ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio quorumcumque in contrarium facientium.

§. 19. Non obstantibus fœlicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò aliquis auctoritate præsentium ultrà tres dietas ad judicium non trahatur, ac quibusvis aliis Apostolicis ac in universalibus, Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac dictorum Ordinariorum locorum & Ordinum Cisterciensis & Mendicantium, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & Consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eorumdem Ordinariorum & Ordinum Cisterciens. & Mendicantium, illorúmque Generalibus, Abbatibus, Superioribus, Ecclesiis, Monasteriis & personis præfatis, sub quibuscumque verborum formis & tenoribus in contrarium præmissorum concessis ac pluries confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus. Aut si eisdem locorum Ordinariis, Judicibus & Vicariis, necnon Generalibus, Abbatibus, Superioribus Ordinum hujusmodi vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd excommunicari, suspendi vel interdici non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptorum manu Generalis & sigillo Congr. munitorum fides.

§. 20. Cæterùm volumus & dicta auctoritate decernimus, quòd earumdem præsentium transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut manu Generalis & sigillo ejusdem Congregationis Fuliensis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio & alibi, ubi opus fuerit, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 3. die 21. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 21. Novembris 1607. Pontificatûs nostri Anno tertio.

XXIV.

Quòd Milites Militiarum JESU CHRISTI, S. Jacobi de Spata, & S. Benedicti de Avis Regni Portugalliæ, in quacumque classe Regis Hispaniarum adversus Infideles aut hæreticos per quinquennium militantes, Commendas & alia earumdem Militiarum beneficia consequi valeant, perinde ac si juxtà earum statuta, per triennium in Africa contrà Infideles militassent.

De Militia S. Jacobi de Spata, vide notata suprà in constit. 5. Alexandri III. Benedictus, fol. 42. lib. 1. & hic suprà in constit. 5. Ex injuncto.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1606.

Charissimo in Christo filio nostro, Philippo Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Catholico, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Majestatis tuæ in Nos & Apostolicam Sedem meritis inducimur, ut ejus votis, quantum cum Deo possumus, libenter annuamus.

Statutis Militiarum Jesu Christi, S. Jacobi de Spata, & S. Benedicti de Avis cavetur, Milites earum Commendas, & beneficia consequi non posse nisi triennio in Africa cum duobus servientibus contrà Infideles militaverint.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, statutis seu stabilimentis Militiarum JESU CHRISTI, Sancti Jacobi de Spata & Sancti Benedicti de Avis Regni Portugalliæ, quarum tu perpetuus Administrator, Apostolica auctoritate deputatus existis, caveatur expresè, quòd Milites dictarum Militiarum Præceptorias, Commendas vel alia beneficia consequi non possint, nisi priùs integrum triennium in partibus Africæ cùm duobus servientibus contrà Infideles militaverint.

Rex Hispaniarum petit à Papa indulgeri, ut sufficiat ipsis Militibus quinquennio cum duobus servientibus, in quacumque ejus classe militare.

§. 2. Tu verò animadvertens innumera damna, quæ à rebellibus Majestatis tuæ Insularum Olandiæ & in Zelandiæ classe per eos nuper instructa, Mercatoribus & aliis, qui ex Indiarum partibus ad tua Regna & Dominia Europæ navigant, inferuntur, eorundem piratarum conatibus obsistere, & unam vel plures ad hunc effectum ingentes classes instruere intendas, & ut classes tuæ militibus strenuis instruantur, cupis Apostolicæ benignitatis auctoritate per nos indulgeri, ut Milites qui in quacumque tua classe per quinquennium, unà cum duobus servientibus pro tempore militaverint, Præceptorias cujusvis dictarum Militiarum perinde consequi valeant, ac si in Africæ partibus per triennium militassent.

Qui hoc indulget in quacumque classe Regis hic adversus Infideles aut hæreticos militantibus.

§. 3. Nos tui in hac parte supplicationibus inclinati, eidem Majestati tuæ concedimus & indulgemus, ut quicumque Milites, qui in qualibet tua classe, contrà Infideles tamen aut hæreticos, per quinquennium continuum, tàm æstivo quàm hiemali temporibus, cum duobus servientibus militaverint, quascumque dictarum Militiarum & cujusvis earum

respectivè Commendas seu Præceptorias consequi & obtinere possint & valeant, perinde acsi in Africa juxta prædicta statuta & stabilimenta militassent.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dictarum Militiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, stabilimentis, usibus & naturis, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 2. die 21. Jul.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 21. Julii; millesimo sexcentesimo sexto Anno Secundo.

XXV.

Confirmatio & Innovatio privilegiorum Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum. Et approbatio Ordinis Fratrum Reformatorum seu Recollectorum, sub regimine Magistri Generalis, & aliorum Prælatorum ejusdem Ordinis.

Ordinem istum primo confirmavit Gregorius Nonus, in sua constitut. 9. Devotionis, lib. 1. fol. 78. ubi alia adnotavi. Tom. I.

Edita An. D. 1606.

PAULUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinis commendatio.

Inter omnes vitæ regularis Ordines, quibus mysticum totum hoc militantis Ecclesiæ corpus ad Christianæ pietatis cultum dirigitur, ille inprimis ex omni sui parte conspicuus nobis videtur, quem Beatissima Cœlorum Regina, ad Captivorum in Infidelium partibus miserè servientium redemptionem, Sancto Raymundo de Pennafort, & claræ memoriæ Jacobo Aragonum Regi, necnon quondam Petro Nolasco primo illius Professori, dum vitam ducerent in humanis, singularis quodam miserationis affectu sibi fore charissimum, revelavit, & fœlicis recordationis Callistus Papa Tertius prædecessor noster cæteris Ordinibus ratione quarti voti, quo illius Fratres se Infidelibus in Captivorum redemptionem pignus fore devovent & obstringunt, celsiorem & perfectiorem vocavit, hic ipse Ordo jam inde ab Anno Domini 1208. in Civitate Barchinonensi ab eodem Jacobo Rege in die festo Sancti Laurentii Martyris sub Invocatione Beatæ MARIÆ de Mercede & Redemptione Captivorum nuncupatæ institutus, & à piæ memoriæ Gregorio Papa Nono etiam prædecessore nostro à Nativitate ejusdem Domini 1230. à revelatione verò prædicta duodecimo Pontificatus autem sui Octavo annis, in festivitate Sancti Antonii Abbatis confirmatus, iis pietatis incrementis, in corporum animarúmque Captivorum hujusmodi salutem scilicet eorum, aliis redimendis, aliis instituendis, aliisque in fide corroborandis opere & sermone in dies magis magísque effloruit, ut quamplurimi Romani Pontifices similiter prædecessores, nostri non minùs primam illius originem cœlitùs revelatam, quam pios hujusmodi progressus admirati, innumeras propemodum in eum gratias & privilegia ex inexhausto Ecclesiæ Dei Thesauro Sedis Apostolicæ benignitate depromptas, liberalissimè contulerint.

alias 1235.

Ejusdem supplicatio pro suorum privilegiorum confirmatione.

§. 1. Cùm autem sicut dilectus filius Ferdinandus de Sancto Jacobo, ipsius Ordinis per Italiam Vicarius Generalis, tàm suo quàm dilectorum filiorum universorum ejusdem Ordinis professorum nominibus, nobis nuper exponi fecit, ipsi professores privilegia hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia per nos Apostolico munimine roborari, ac infrascripta fieri summoperè desiderent, idem Ferdinandus nominibus prædictis nobis humiliter supplicari fecit, quatenùs privilegiis ipsis robur Apostolicæ confirmationis adjicere, & infrascriptis annuere, ac aliàs desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic Pont. confirmat, quatenùs non sint revocata, & sacris canonibus, & Concilio, constitutionibúsque Apostolicis contraria.

§. 2. Nos igitur, qui vestigiis prædecessorum hujusmodi, postquàm ad Apostolatus apicem, meritis licet imparibus, divina favente clementia assumpti fuimus inhærentes, peculiarique nostra ergà Deiparam Virginem, primam & veram hujus Ordinis Institutricem devotione adducti, non solùm ad eorum, quæ à tot Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris ad ipsius Ordinis, tàm spiritualem quàm temporalem decorem & commodum, concessa sunt confirmationem, sed etiam eorum quæ ad ejusdem amplitudinem promovendam, uberioresque fructus in vinea Domini proferendos opportuna videntur, corroborationem, propensissima voluntate inducimur, dictum Ferdinandum à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, necnon consideratione charissimi in Christo filii nostri, Philippi Hispaniarum Regis Catholici, nobis desuper & humiliter supplicantis, omnia & singula indulta, privilegia, decreta, constitutiones, ordinationes, reformationes, declarationes ac provisiones quascumque auctoritatem & potestatem, officium & electionem Magistri Generalis, Vicariorum, Procuratorum, Visitatorum, Provincialium Redemptorum Captivorum, Electorum, Definitorum, Commendatorum vocalium, aliorúmque Officialium dicti Ordinis, Capitulorúmque tàm Generalium quàm Provincialium ejusdem celebrationem, necnon Provinciarum, Monasteriorum, Fratrum & aliorum sub dicti Ordinis Regula & Institutis degentium, gubernationem, directionem, curam, administrationem, visitationem, correctionem, unionem & separationem concernentia, ac immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, antelationes, præeminentias, licentias, facultates, concessiones, innovationes, favores, aliásque temporales gratias universas, necnon Apostolicas, tàm sub plumbo quàm in forma brevis desuper quomodolibet expeditas literas, quas & quæ idem Gregorius Nonus, & recolendæ memoriæ Gregorius Papa Undecimus, Innocentius Quartus, Sextus & Octavus, Alexander Quartus, Sextus, Clemens Quartus, Sextus & Septimus, Joannes vigesimus secundus, Nicolaus Tertius, Quartus & Quintus, Bonifacius Octavus, Urbanus Quintus, Martinus etiam Quintus, Eugenius Quartus, Pius Secundus, prædictus Callistus, Paulus Secundus, Tertius & Quartus, Sixtus Quartus, Julius Secundus & Tertius, Leo Decimus, & novissimè Sixtus Quintus, & Clemens Octavus, ac alii quicumque Romani Pontifices prædecessores nostri, huic universo Ordini ac singulis illius Provinciis, Monasteriis, Prioratibus, Domibus & aliis regularibus locis, necnon Generali Magistro, illiúsque sive ipsius Ordinis Vicario seu Vicariis, Procuratoribus, Visitatoribus, Provincialibus, Redemptoribus Captivorum, Electoribus, Definitoribus, Commendatoribus vocalibus, aliisque Officialibus prædictis quocumque nomine nuncupentur, ac cæteris illius Fratribus & Religiosis, in quibuscumque tàm in generè quàm specie, etiam per modum communicationis, extensionis & ampliationis, ac aliàs quomodolibet, & sub quibuscumque verborum formis & expressionibus concesserunt, innovarunt, confirmarunt &

appro-

approbarunt, quorum omnium & singulorum tenores, etiamsi talia forent, quæ specialem & individuam mentionem requirerent, præsentibus acsi de verbo ad verbum insererentur pro plenè & sufficienter expressis haberi volumus, (dummodò tamen sacris Canonibus & decretis Concilii Tridentini, ac constitutionibus Apostolicis contraria, & sub aliquibus revocationibus comprehensa non sint) Apostolica Auctoritate tenore præsentium (exceptis tamen indultis, & concessionibus Indulgentiarum, ac peccatorum remissionibus & relaxationibus) perpetuò approbamus, confirmamus & innovamus, ac quatenùs opus sit, ea omnia & singula de novo concedimus, illísque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tàm juris quàm facti, ac quarumcumque solemnitatum de usu jure vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, ac in præmissis omissarum, necnon quoscumque alios etiam quantumvis substantiales defectus, siqui forsan in eisdem aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, supplemus.

Congregationem Reformatorum seu Recollectores hujus Ordinis, cum eorum regulis, similiter confirmat.

§. 3. Prætereà reformationem nonnullorum ejusdem Ordinis piorum & Religiosorum virorum, quos perfectioris vitæ amantes, aliquas domos reformatas seu recollectas nuncupatas, in Provinciis Castellæ & Beticæ, ubi sub arctioribus quibusdam vitæ & morum regulis longè à sæcularibus curis vivunt, juxta dicti Ordinis laudabiles constitutiones, per eos rigorosiùs & strictiùs observari cœptas instituisse, cùm non exigua animi nostri in Domino lætitia percipimus, omniúmque & singularum Domorum hujusmodi erectionem, necnon omnes & singulas antiquas dicti Ordinis constitutiones & ordinationes per eos, ut præfertur, observari cœptas, quarum etiam tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis haberi volumus (quatenùs non sint revocatæ, nec decretis Concilii hujusmodi aut aliis canonicis sanctionibus contrarientur) auctoritate & tenore prædictis, etiam perpetuò approbamus & confirmamus.

Et Generali facultatem Reformatas Domos ubique erigendi tribuit.

§. 4. Ac Generali dicti Ordinis Magistro nunc & pro tempore existenti, ut ubicumque locorum quascumque ejusdem Ordinis Reformatas Domos & Ecclesias canonicè erigere & instituere, liberè & licitè valeat, similiter perpetuò concedimus & indulgemus, ac etiam plenam, liberam & omnimodam licentiam, auctoritatem & potestatem tribuimus & impartimur.

Hanc tamen Congregationē, d. Generali Ordinis, aliisque Prælatis totaliter supponit.

§. 5. Cæterùm, ne prætextu Reformationis hujusmodi unitatem dicti Ordinis aliquo tempore perturbari contingat, omnia & singula, Domos, Ecclesias & alia regularia loca sub eadem reformatione hucusque erecta & instituta, ac de cætero in perpetuùm erigenda & instituenda, eorúmque omnium & singulorum Superiores, fratres, religiosos & alias personas quascumque nunc & pro tempore existentes, perpetuis futuris temporibus, sub ejusdem Ordinis unitate remanere volumus, illáque & illos Generali Magistro, Vicariis, Provincialibus, Visitatoribus, cæterísque Superioribus dicti Ordinis, præsentibus & futuris in omnibus & per omnia perpetuò quoque supponimus & subjicimus, ita ut Generali Magistro, Vicariis, Provincialibus, Visitatoribus, cæterísque Superioribus prædictis æquè ac cæteri Ordinis prædicti fratres & religiosi subsint & pareant, nec ab eadem unitate & subjectione quovis prætextu, colore vel ingenio seu ullo unquam tempore sejungere aut separare vel eximere præsumant.

Has literas semper validas & secundum eas judicari mandat.

§. 6. Decernentes præsentes literas semper & perpetuò validas & efficaces esse & fore, suósque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, sicque per quoscumque Judices, etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores eorum deputat.

§. 7. Necnon mandantes venerabilibus fratribus nostris Toletan. Ispalen. & Cæsaraugustano Archiepiscopis, quatenùs ipsi vel duo aut unus eorum per se vel alium, seu alios, præsentes hujusmodi ac in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ipsorum Professorum vel alicujus eoram fuerint requisiti solenniter publicantes, illísque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra omnia & singula præmissa inviolabiliter observari, ac singulos, quos ipsæ præsentes concernunt, illis pacificè gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque contrà præsentium hujusmodi tenorem quomodolibet molestari. Nos enim eis & eorum cuilibet quos, quibus, quoties & quando opus fuerit, citandi & sub censuris, aliísque pœnis in forma consueta inhibendi, necnon contradictores quoscumque per similes sententias, censuras & pœnas appellatione postposita (servata tamen forma Concilii Tridentini) compescendi, brachiúmque seculare, si opus fuerit, invocandi, plenam & liberam Apostolica auctoritate prædicta earundem tenore præsentium concedimus facultatem.

Clausulæ contrariorum derogatoriæ.

§. 8. Non obstantibus ejusdem Bonifacii prædecessoris de una & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis extrà suam Civitatem vel Diœcesim vigore ipsarum præsentium ad judicium non trahatur, aliísque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, illi ejúsque Superioribus & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibúsque & aliis decretis in genere vel specie, etiam Motu proprio & consistorialiter ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie latissimè & plenissimè ac specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 9. Et quia difficile foret præsentes literas ad singula loca ubi necesse fuerit deferri, volumus & Apostolica auctoritate prædicta decernimus, quòd earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manúque ac sigillo pro tempore existentis Magistri Generalis ipsius Ordinis, seu Vicarii subscriptis & munitis, eadem fides tàm in judicio quàm extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 10. Nulli ergò omninò hominum liceat, hanc paginam nostrarum absolutionis, approbationum, confirmationum, innovationis, concessionum, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, concessionis, indulti, impartitionis, voluntatis, suppositionis, subjectionis, decreti, mandati & derogationis prædi-

ctorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 2. die 23. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1606. 12. Cal. Septemb. Pont. nostri Anno 2.

XXVI.

Revocatio facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum & Religiosorum quoquo modo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum, ad officium S. Inquisitionis hæreticæ pravitatis, quomodolibet pertinentes.

Concordat constit. 22. Alexandri IV. quæ est sup. fol. 120. Ne commissæ, lib. 1. Tom. 1.

Edita A. D. 1606.

PAULUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex ea interdum, quæ à prædecessoribus suis, temporum & rerum qualitate id tunc exposcente, providè pro hæresium extirpatione sancita sunt, novis emergentibus rationibus revocat & immutat, aliaque desuper disponit & ordinat, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

Pius IV. jussit Inquisitores procedere contrà quoscumque seculares dummodo ab eorum Superioribus non essent præventum, ut sup. in ejus const. 51. Pastoris, fol 62. lib. 8. Tom. 2.

§. 1. Dum siquidem fœl. rec. Pius Papa Quartus Prædecessor noster sua perpetuò valitura Constitutione, statuit, ordinavit & declaravit, quòd ex tunc deinceps in omnibus Christiani Orbis partibus Inquisitores hæreticæ pravitatis tàm generales, quàm in quibusvis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris & Locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcumque Ordinum etiam exemptorum, etiam Mendicantium professores & Religiosos, ac etiam alios quoscumque quovis modo privilegiatos & exemptos, de hæresis crimine quomodolibet suspectos aut culpabiles, dummodò ab eorumdem professorum & Religiosorum Superioribus vel Prælatis in causis hujusmodi præventi non fuissent, juxta facultates officii Inquisitionis ipsius pravitatis inquirere & procedere, ac culpabiles & delinquentes repertos, secundùm canonicas sanctiones castigare atque punire possent & valerent, ac alias prout in literis ipsius Pii Prædecessoris latiùs continetur.

Hic modo Pont.-facultatem quibuscumque Ordinum Prælatis cognoscendi causas Regularium ad officium Inquisitionis spectantes quoquomodo concessam revocat.

§. 2. Cùm autem rerum usu compertum sit, occasione præventionum hujusmodi nonnulla interdum impedimenta orta esse, quò minùs causæ hujusmodi ea qua decet diligentia cognoscantur, Nos de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, contra hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum, illa de medio tollere volentes, Motu proprio & ex certa scientia nostra ac matura deliberatione, hac nostra etiam perpetuò valitura Constitutione omnia & quæcumque privilegia, indulta, facultates & concessiones Generalibus, Superioribus & Prælatis quorumcumque Ordinum, sive Mendicantium, sive Clericorum Regularium, cujusvis Ordinis & instituti, etiam in dicta constitutione non expressorum, & quantumvis exemptorum, & quocumque nomine nuncupenter, per dictum Pium, ac quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam concessa, approbata, & innovata, & quantumvis etiam longissimo tempore observata. causas ad dictum officium quovis modo spectantes, cognoscendi, & terminandi, seu in illis quoquo modo se intromittendi, quorum omnium & singulorum tenores, etiamsi de illis specialis & expressa mentio habenda esset, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò cassamus, revocamus, & abolemus, ipsisque Generalibus, Superioribus, Prælatis, ut de cætero quovis quæsito colore, vel prætextu præventionis, vel consuetudinis, & præscriptionis immemorabilis, seu cognoscendi, an delationes hujusmodi calumniosæ sint, necne, in eisdem causis, tàm motis quàm movendis, quoquo modo se intromittere, seu immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas ipsas cognoscere, definire, vel terminare minimè audeant, seu præsumant, simili auctoritate districtiùs inhibemus.

§. 3. Volentes, & expresè mandantes, ut ipsi Religiosi possint & debeant omnes, etiam Ordinum hujusmodi professores de hæresi suspectos, Inquisitoribus vel Ordinariis locorum vicinioribus liberè denunciare, absque eo quòd Superiores prædicti personas denunciandas, & causas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel retardare audeant seu præsumant. — Regulares omnes Ordinariis & Inquisitoribus liberè denunciari mandat.

§. 4. Insuper omnes, & quascumque causas ad dictum officium quomodolibet spectantes & pertinentes, coram Generalibus, Superioribus, & Prælatis hujusmodi in quibuscumque locis existentibus, ac contra quoscumque Religiosos, ut præfertur, exemptos, motas & pendentes, ad nos harum serie avocamus, eásque omnes in statu & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, ipsius pravitatis Inquisitoribus vel Ordinariis locorum vicinioribus terminandas committimus. — Et causas coràm ipsis Prælatis pendentes Inquisitoribus & Ordinariis committit.

§. 5. Prætereà ipsis Generalibus, Superioribus, & Prælatis pari auctoritate præcipimus atque mandamus, ut omnes processus & acta causarum hujusmodi, Inquisitoribus seu Ordinariis prædictis respectivè remittant, & consignent; necnon professores, fratres, & Religiosos supradictos, quos hæresis labe infectos vel suspectos, etiam in visitatione esse noverint, absque alia consultatione cum propriis Superioribus facienda, eisdem Inquisitoribus vel Ordinariis locorum vicinioribus respectivè denuncient. — Prælatos ad transmittendum omnia acta, & omnes regulares de hæresi suspectos, iisdem Ordin. & Inquisitoribus monet.

§. 6. Quod si Generales, aliique prædicti præsentibus literis non paruerint, eos omnes privationis quarumcumque dignitatum, seu Prælaturarum, vel officiorum suorum Ordinum, ac vocis activæ & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad easdem, necnon contra fautores hæreticorum, & impeditores officii statutas & inflictas pœnas, aliásque censuras Ecclesiasticas, etiam excommunicationis majoris latæ sententiæ, à qua nonnisi à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquàm in mortis articulo, absolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipso incurrisse. — Contravenientibus pœnas imponit.

§. 7. Necnon præsentes literas, licèt Generales Superiores, & Prælati prædicti, aut quicumque alii quavis auctoritate, dignitate vel officio, seu honore fulgentes, in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, semper & perpetuò validas & efficaces existere, suósque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus & declaramus. — Clausulas hujus bullæ præservativas apponit.

§. 8. Non obstantibus prædicta, ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum, & institutorum quorumcumque juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, etiam mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus eorúmque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac personis, etiam per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros ac — Clausulas derogatorias addit.

Sedem

Sedem prædictam, & per Nos quovis modo concessis, confirmatis, & iteratis vicibus, approbatis & innovatis, quibus ac aliis omnibus, quæ præsentibus quomodolibet obstare possent, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac individua & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores pro plenè & sufficienter præsentibus expressis, & totaliter insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Formam & effectum publicationis præscribit.

§. 9. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam deducantur, nevè aliquis ignorantiam earum prætendere, aut contra eas se excusare valeat, illas in valvis sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apost. Basilicarum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac acie Campi Floræ de more affigi & publicari, earúmque exempla inibi affixa dimitti, ac post publicationem hujusmodi omnes & singulos quos concernunt, & concernent in futurum, perinde arctent & afficiant, acsi eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis credi jubet.

§. 10. Quódque earum transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo alicujus Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem in judicio & extra, ubique gentium & locorum adhiberi volumus & mandamus, quæ eisdem originalibus literis adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ, & nihilominùs ut ad majorem notitiam singulorum, & quorumcumque Religiosorum prædictorum præsentes deveniant, etiam volumus, & in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus, & Prælatis prædictis, ut in primis proximis futuris Capitulis, seu Congregationibus, Provincialibus vel Generalibus cujuscumque Provinciæ, tàm in Italia quàm extra, præsentes nostras literas legi, & publicari faciant & procurent.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo &c.

Dat. P. A. 2. die 1. Sep.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1606. Calend. Septembris, Pontificatus Nostri, Anno secundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1606. Indict. 4. Pont. autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Pauli Divina providentia Papæ Quinti. Año secundo, die verò tertia mensis Octobris, supradictæ literæ Apostolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis Principis Apostolorum, de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Johann Baptistam Menochium, ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

XXVI. Quòd Fratres Congregationis Capuccinorum, Ordinis S. Francisci in Regnis Hispaniarum, servata forma sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini, ceteris non obstantibus, nova loca recipere possint.

Congregationem istam approbavit Clemens VII. in sua const. 21. Religionis, suprà in Tomo 1. lib. 1. ubi alia de eadem Congregatione indicavi, & habes etiam hic infrà in constit. 54. Ecclesiæ.

Attende narrata sup. ad Const. 9. hujus Pont. Sanctissimus, fol. 138.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1606.

Exordium.

AD uberes & suaves fructus, quos dilecti filii Congregationis Capuccinorum, Ordinis S. Francisci fratres, in Ecclesia militanti, cujus regimini divina disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, ac uberiores ex ipsa Congregatione fructus indies proventuros esse sperantes, ad ea meritò libenter intendimus, quæ ipsius Congregationis Capuccinorum augmento conducere possunt, quæ verò illi in hoc impedimentum aliquod afferre dignoscuntur, è medio tollere procuramus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Capuccini in Regnis Hispaniarum nova loca recipere possint.

§. 1. Idcircò supplicationib. pro parte Procuratoris generalis prædicti Ordinis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de consilio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum, eisdem Ordinis fratrum Capuccinorum Superioribus, ut ubique locorum in Regnis Hispaniarum, nova Monasteria seu Domos, servata tamen forma in iis recipiendis Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini, accipere liberè & licitè valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam & facultatem concedimus, & indulgemus.

Non obstantibus bulla Clementis VIII. & aliis contrariis quibuscumque.

§. 2. Non obstantibus fœl. record. Clementis Papæ Octavi prædecessoris nostri, quæ incipit. Quoniam ad instituta, sub Dat. Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Julii 1603. Pontificatus sui Anno 12. aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & cujusvis alterius Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus, & personis, sub quibuscúmque verborum formis & tenoribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis hujus Bullæ creditur.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. 5. Septemb.

Dat. Romæ apud S. Marcum, &c. die 5. Septembris 1606. Anno secundo.

XXVIII. Jurisdictio & facultates Auditoris Curiæ causarum Rev. Cameræ Apostolicæ.

Hoc officium antiquissimum & præstantissimum est, vetustior bulla, quæ de speciali hujus Tribunalis jurisdictione haberi potuit, est 7. Innocentii VIII. sup. in Tomo 1. fol. 437. lib. 1. Ultra quam posui aliam Pii IV. nu. 33. Ad eximiæ, fol 53. lib. 2. Tom. 2. ut quisque ex illis & ista dignoscat, quàm auctæ sint hujus Auditoris jurisdictiones. Scias etiam ad ejus jurisdictionem spectare omnes causas Confraternitatis Misericordiæ de Urbe, ut in ejusdem Innocentii VIII. const. 16. Inter sup. fol. 447. lib. 1. in Tomo 1. & etiam Archiconfraternitatis S. Rocchi, ut in prædicti Pii IV. const. 16. Regimini, fol. 26. lib. 2. in Tomo 2.

Hujus autem Tribunalis reformationem primò edidit Pius IV. in const. 56. Inter multiplices, sup. fol. 81. Tom 2. lib. 2. Et deinde Pius V. in

const. 113.

const. 113. Inter illa. Tom. 2. eod. lib. Ac postremò Paulus V. infrà in hoc Tomo 3. in ejus const. 71. Universi. §. 4.

Edita A. D. 1606.

PAULUS EPISCOPUS:

Servus servorum Dei. Dilecto filio Magistro Petro Paulo Crescentio Presbytero Romano, utriusque Juris Doctori, Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, Notario & familiari nostro, salutem & Apost. benedictionem.

Exordium.

Eximiæ fidelitatis & prudentiæ, necnon onerosa ac grata devotionis & familiaritatis obsequia, quæ Nobis, & Apostolicæ Sedi jamdudum impendisti, & de præsenti assiduis studiis impendere non desistis, generis quoque nobilitas, literarum scientia, & ingentes animi dotes, quibus clarere dignosceris, jam exinde conceptam in nobis spem, & expectationem majorem accendunt, ac pollicentur haud dubiè quòd ea quæ tibi etiam de cætero duxerimus committenda, etiam quàm maxima arduáque negocia, eò majori prudentia ac diligentia exequeris, quò personam tuam in posterum condignis honoribus, gratiis, & favoribus magis propriis à Nobis cognoveris decoratam.

Officium Auditoratus vacavit per promotionem Marcelli Lantes, ad Cardinalatum.

§. 1. Cùm itaque officium generalis Auditoratus, seu Audientiæ causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, quòd nuper dilectus filius noster Marcellus S. R. E. Cardinalis Lontes nuncupatus, tempore assumptionis de ejus persona ad Cardinalatus honorem per nos nuper de fratrum nostrorum consilio, Apostolica auctoritate, factæ obtinebat, ex eo quòd illud per assumptionem prædictam harum serie vacare decernimus, per decretum hujusmodi vacet ad præsens.

Et modo Petro Paulo Crescentio, ob ejus virtutes hic indicatas confertur.

§. 2. Nos volentes te literarum Apostolicarum majoris Præsidentiæ Abbreviatorem, & in illarum expeditione dilecto filio nostro Alexandro S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Montalto nuncupato, ejusdem S. R. E. Vicecancellario assistentem, ac in utraque Signatura nostra Referendarium, etiam continuum Commensalem nostrum, quem ad tanti Officii regimen, & ministerium duximus assumendum, & in illius assecutione cæteris anteponendum, favore prosequi gratiæ specialis, Téque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon singulorum privilegiorum, indultorum, facultatum prædicto, & quibuscumque aliis Officiis, Collegiis, Tribunalibus & locis piis Urbis, eorúmque Judicibus, Rectoribus, & Protectoribus, ac aliis personis, quomodolibet & quandocumque etiam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis concessorum, ac scripturarum aliarúmque literarum desuper confectarum tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & insertis habentes, de tuis probata fide, integritate, & diligentia plurimùm in Domino confisi.

Cum omnibus juribus, emolumentis, & jurisdictionibus solitis & cum infrascriptis videlicet.

§. 3. Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera deliberatione, & ex certa scientia nostris, Officium prædictum, sive ut præmittitur, sive aliàs, quovis, quem haberi volumus pro expresso, modo vacans cum Officio Correctoriæ, seu Correctoris Archivii dictæ Curiæ, & aliis illi annexis, ac omnibus & singulis illius honoribus, præeminentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, jurisdictionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, necnon (salva dismembratione, & separatione sex millium scutatorum annuorum monetæ Romanæ decem juliis ejusdem monetæ pro quolibet scutato hujusmodi computatis, ex fructibus dicti Officii Auditoratus per fœl. record. Sixtum Papam V. prædecessorem nostrum factis, seu sex millibus scutatis prædictæ Cameræ aliàs applicatis salvis remanentibus) cum juribus, regalibus, proventibus, obventionibus, & emolumentis consuetis ac debitis, facultatibúsque & indultis, ac decretis, etiam in ordine, & modo procedendi in causis præfato Marcello Cardinali, & aliis, qui pro tempore fuerunt, causarum Curiæ hujusmodi generalibus Auditoribus, ac per piæ mem. Julium II. Leonem X. Clementem VII. Paulum III. & Julium etiam III. ac prædictum Sixtum, & Gregorium XIV. aliósque Romanos Pontifices etiam pradecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam sub quibuscumque tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, tàm in forma brevis quàm sub plumbo expeditis literis, ac alias ex usu, stylo, consuetudineque quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & assignamus. Téque ad tui vitam, nostrum, & pro tempore existentis Romani Pontificis, ac dilecti filii nostri Petri tit. S. Joannis & Pauli, presbyteri Cardinalis Aldobrandini nuncupati, moderni & pro tempore existentis ipsius S. R. E. Camerarii, & causarum Curiæ Cameræ hujusmodi generalem Auditorem, cum honoribus, oneribus, præeminentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, jurisdictionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, concessionibus, indultis, juribus, regalibus, emolumentis, facultatibus, & decretis prædictis, eisdem auctoritate & tenore constituimus & deputamus, ac in locum dicti Marcelli Cardinalis quoad hujusmodi Auditoratus Officium, ejúsque liberum exercitium, quoad vixeris, substituimus, & subrogamus.

In causis criminalibus absque irregularitate se immiscendi.

§. 4. Téque ad Auditoratus, & Correctoriæ officia hujusmodi, & eorum liberum exercitium, ac omnia & singula prædicta ex nunc admittimus, & recipimus, & per Petrum Cardinalem modernum, ac pro tempore existentem Camerarium prædictum, necnon dilectos filios dictæ Cameræ Præsidentes, Clericos, ceterósque ad quos spectat & spectabit, tàm in Camera quàm extras eam recipi & admitti, atque tibi de juribus, regalibus, jocalibus, taxis, proventibus, obventibus, emolumentis, & aliis supradictis integrè responderi, & satisfieri mandamus, ac volumus, & etiam præcipimus. Tibique indulgemus, quòd si te in quibuscumque causis criminalibus, etiam ubi pœna sanguinis, & ultimi supplicii imponenda erit seu imponetur, aut de hujusmodi causis tractandum fuerit, in posterum aliquando contigerit immiscere, nullam ob irregularitatis, vel inhabilitatis cujuscumque, seu aliam censuram Ecclesiasticam, aut infamiæ maculam, sive notam, nec alia incurras impedimenta, dummodò sententiam sanguinis per te ipsum non feras, neque votum subscribas.

Causas per Locumtenentes cognoscendi.

§. 5. Ac etiam tibi, per te seu alium vel alios idoneum, vel idoneos Locumtenentem, seu Locatenentes, & Officiales, vel Vicegerentes tuos, quos, & quando pro tempore duxeris assumendos, aut deputandos, de omnibus & singulis causis, modis, & formis infrascriptis cognoscendi & decidendi, facultatem concedimus per præsentes.

In causis oblig. Cam. præterquam in litibus alibi introductis, & inter Cives Rom. juxta Bullam Pii IV. cit. in rubr. procedendi.

§. 6. Quod tu videlicet tàm in causis obligationum in forma Cameræ, quàm in forma juris Guarentigiæ, vel Ripæ, vel Ripettæ celebratarum, ac etiam in aliis obligationibus, in quibus etiam absque obligatione in forma Cameræ debitores consenserint, in mandatum exequutivum unica citatione, vel etiam sine citatione, & quarum obligationum, vel consensuum vigore in aliis Tribunalibus executivè, vel per relaxationem mandatorum proceditur quovis

modo,

modo, solus, præterquàm inter Cives Romanos, inter quos privilegium, seu constitutionem ultimo loco per recol. mem. Pium Papam IV. similiter prædecessorem nostrum in favorem Populi Romani, motu proprio factam servari volumus: Alii verò quicumque etiam Romanæ Curiæ Judices in similibus causis, nullatenùs nullóque modo procedere possint; Ac de omnibus & singulis obligationibus in forma Cameræ ubivis locorum, & inter quascumque personas factis, vel faciendis, iis dumtaxat exceptis, quæ in dependentibus à litibus, & causis in eadem Camera, aut coràm aliis Judicibus pro tempore introductis, factæ & receptæ fuerint, & tunc non per viam censurarum, sed per viam mandati executivi.

Easque à quibuscumque Judicibus præterquàm commissas per speciale rescriptum de oblig. Cam. mentionem faciens, & causas Capitolinas inter Cives Romanos vertentes reassumendi.

§. 7. Ita ut quascumque causas, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus in eadem Curia super ipsis obligationibus, aliisque omnibus supradictis, in alio quàm Auditoratus hujusmodi Tribunali, præterquàm in vim specialis commissionis nostræ de dictis obligationibus specialem mentionem facientis motæ fuerint, in illarum statu, gradu, & terminis in quibus reperientur, tua ordinaria auctoritate, exceptis dumtaxat causis Curiæ Capitolinæ contrà dictos Cives Romanos pro tempore juxtà formam dicti privilegii motis, reassumere, & etiam Judicibus quibus fuerint commissæ, ac coràm quibus illæ pendebunt, ne in eis, aut de illis quoquo modo, aut quovis quæsito colore, directè vel indirectè, illisque ac omnibus, & singulis quibuscumque aliis Judicibus, eorúmque Locatenentibus, ac Auditoribus, tàm Ecclesiasticis quàm secularibus, ne in executionibus, ac processibus prædictarum obligationum, ac contractuum, de cætero contrà tenorem præsentium ad instantiam cujusvis personæ, Collegii, Universitatis, Capitulorum, & quorumvis etiam privilegiatorum, sub excommunicationis latæ sententiæ, indignationisque nostræ pœnis, ac partibus ipsis, & Notariis, Procuratoribus, Sollicitatoribus, Executoribus, ac Officialibus, sub eisdem censuris & pœnis, ac privationis officiorum suorum, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterùm obtinenda, necnon quingentorum ducatorum, Fisco & eidem Cameræ applicandorum, refectionisque expensarum partibus arbitrio tuo, & nullitatis processuum indè sequentium, & sequuturorum quovis modo, directè vel indirectè se intromittere præsumant, inhibere; & quicquid secùs super his contigerit attentari, irritum & inane existat, & esse censeatur, prout ita decernimus.

Solus vigore oblig. Cam. censuras promulgandi.

§. 8. Quódque tu solus vigore dictarum obligationum censuras Ecclesiasticas promulgare.

Causas omnes spirituales, & etiam omnium Curialium, Comunitatum, Mercatorum, & pensionum cognoscendi.

§. 9. Necnon omnes, & singulas spirituales, Ecclesiasticas, ac profanas, & quorumvis etiam ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, eorúmque, ac nostrorum familiarium, & continuorum commensalium, necnon quorumcumque Prælatorum in ipsa Curiá degentium, ac etiam Imperatoris, Regum, Principum, ac Communitatum, & Universitatum, eorundemque Principum Oratorum, necnon dictæ Curiæ officialium eandem Curiam sequentium, ac familiarum eorumdem, & ipsius Curiæ causarum hujusmodi Auditoris Notariorum, & eorum familiarium, Cambiorum quoque, & quorumvis mercatorum, ac pensionum annuarum super fructibus, redditibus, & proventibus Ecclesiasticis, ac eorum fructuum, etiam loco pensionum hujusmodi reservatorum & assignatorum, etiamsi eorum & earum solutio non fit in prædicta Curia, sed in partibus facienda, & quascumque alias etiam commissarias causas, tàm civiles quàm (absque alicujus irregularitatis, seu inhabilitatis, aut infamiæ, vel cujusvis alterius sententiæ, censuræ, & pœnæ Ecclesiasticæ incursu) criminales, mixtas, conjunctim vel divisim, in eadem Curia, quomodocumque vel qualitercumque motas, & movendas, ac inter quascumque partes, etiam per viam inquisitionis, aut ex officio quomodolibet pendentes.

Causas appellationum à sententiis Judicum Urbis, (Vicario, Gubernatore & Senatore, ac Judicibus Capitolii exceptis) necnon à quibuscumque Judicibus extrà Curiam latarum cognoscendi. Hoc tu intellige juxtà reform. Pii IV. cit. in rub.

§. 10. Et quæ per appellationem à gravaminibus illatis, & inferri comminatis, seu sententiis definitivis, vel interloquutoriis, à quibusvis Judicibus Ordinariis, & Arbitris, atque Arbitratoribus in Curia & Urbe prædictis (Vicario nostro, ac Gubernatore, & Senatore ipsius Urbis, Judicibúsque Capitolinis dumtaxat exceptis) ac extrà easdem Curiam, & Urbem, à quibuscumque Judicibus Ordinariis, vel delegatis, seu Arbitris, vel Arbitratoribus, ac etiam dictæ Sedis Legatis, & eorum Vicelegatis in terris eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè vel immediatè subjectis, aut aliis eorum Gubernatoribus, vel Officialibus, & quibusvis in feudum, seu Vicariatum, seu aliàs quomodolibet concessis, & pro tempore latis, & promulgatis, interpositam, seu aliàs eamdem Sedem per viam reclamationis judicialis, vel extrajudicialis, aut nullitatis, vel recursus, à quibuscumque sententiis quorumcumque Ordinariorum, etiam extra Statum Ecclesiasticum hactenùs devolutæ sunt, & in posterùm devolventur.

In causis non excedentibus valorem 200. & in causis Mercatorum & Notariorum Tribunalis, usque ad quamcumque summam sumariè, & in omnibus aliorum causis prout in beneficialibus procedendi.

§. 11. Eas videlicet, in quibus non agetur ultrà summam ducentorum ducatorum auri de Camera, aut de re verum valorem prædictæ summæ non excedente, seu quæ inter, & contrà mercatores dictæ Curiæ pro quibuscumque negociis ad quamcumque summam ascendant, & pro Notariis tuis, ac inter, & contrà ipsos, ac eorum familias pro tempore vertentur, summariè simpliciter, & de plano, sine strepitu & figura judicii, sola veritate inspecta, & manu Regia, absque observatione terminorum qui de stylo seu ordinatione Palatii Apostolici, aut aliàs observari consueverunt, seu consueverint, etiam privativè quoad alia Tribunalia, aliàs verò summam prædictam aut illius valorem excedentes, ac inter, & contrà alios quàm mercatores vertentes, servatis terminis, & aliàs summariè, prout in beneficialibus, eisdemque terminis quomodocumque malè, & nulliterè, præposterè, & confusè tentis, pro minore partium dispendio, etiam unico contextu, citatione, & audientia reiteratis, etiam per affixionem citationum pro tempore faciendarum, ad valvas ipsorum citandorum habitationis, quoad obligatos in forma Cameræ, seu Guarentigiæ, Ripæ, Ripettæ, ac aliis supradictis formis executivis, & quoad alios aliter obligatos, ubi non agetur de majore quàm de viginti ducatorum summa, audire cognoscere, decidere, & fine debito terminare.

Causas omnium delictorum, tàm in Urbe quàm extra contra curiales & exemptos cognoscendi.

§. 12. Necnon de omnibus & singulis quibuscumque & quantumcumque enormibus criminibus, delictis, & excessibus, tàm in Urbe, & Curia prædictis, quàm extra eas per quoscumque tàm ejusdem Curiæ atque Sedis Officiales, quàm dictam sedem sequentes, & alios etiam à jurisdictione Ordinariorum exemptos, ac dictæ Sedi immediatè subjectos cujuscumque Ecclesiasticæ, vel mundanæ dignitatis, etiam Episcopalis, Archiepiscopalis, Primatialis, vel majoris, & per quoscumque alios, cujuscumque status, gradus, ordinis vel conditionis fuerint, perpetratis vel perpetrandis, ad Procuratoris Fiscalis denunciationem, & promotionem, quàm etiam partium accusationem, vel etiam instigationem, seu ex mero officio, & quoad omnes privativè, per Notarios tuos, eorúmque Substitutos, ac inter & contrà eos, ac alios in eorum officiis, & intùs ea solùm inquirere & super illas, tàm per viam inquisitionis quàm accusationis, seu denunciationis, & instigationis hujusmodi procedere, & culpabiles repertos, juxtà suorum excessuum exigentiam & qualitatem, quovis modo, absque alicujus irregularitatis, aut alterius censuræ Ecclesiasticæ hujusmodi incursu, punire.

Monitoria contrà Episcopos ad personaliter comparendum prævia Papæ commissione decernendi.

§. 13. Ita tamen quòd monitoria contrà Episcopos, vel alios eorum Superiores prædictos ad comparendum personaliter, non nisi prævia commissione manu nostra signata, decernas.

Literas Apostolicas solus vel dato alio executore, cumulativè exequendi.

§. 14. Et insuper, quòd quascumque literas Apostolicas generales & particulares, tàm sub plumbo, etiam per officium Audientiæ nostrarum literarum contradictarum, ac per Officium minoris gratiæ, quàm in forma Brevis expeditas, & quarum solam signaturam sufficere concessum fuerit, supplicationes per Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem, aut in ejusdem Pontificis, seu nostra præsentia signatas, necnon literas pro tempore existentium Camerarii, & Pœnitentiarii majoris, nostrorum (dummodò in illis, & literis Apostolicis prædictis alii Executores deputati non fuerint) solus, in quibus verò deputati erunt, cumulativè cum illis, exequi, & super illis processus debitos in forma solita, etiam cum promulgatione censurarum in similibus promulgari solitarum decernere.

Sententias quorumcumque Judicum in Curia & extrà latarum & processuum, tàm generalium quam particularium simili modo exequendi.

§. 15. Ac per te tuósque Locumtenentes, seu Vicegerentes, & Officiales, aut deputatos, & quosvis alios, tàm Ecclesiasticos quàm sæculares Judices, & tàm delegatos quàm subdelegatos, ac etiam causarum dicti Palatii Auditores vel alios, aut Romanum Pontificem pro tempore existentem, tàm in genere quàm in specie, ac aliàs quomodolibet in eadem Curia, & extrà eam pro tempore latarum sententiarum, necnon quorumcumque processuum, generalium vel specialium, tàm in die Cœnæ Domini quàm aliàs, cum censurarum, & pœnarum Ecclesiasticarum fulminatione fieri solitorum executionem, quas etiam si delegatis aut subdelegatis prædictis, vel quibusvis aliis etiam specialiter per Nos, & Sedem prædictam commissæ fuerint, tibi cumulativè & non privativè commissa esse volumus, atque decernimus, servatis terminis in Tribunali Auditoris Cameræ hujusmodi servari solitis, etiam singulis diebus & horis, prout in Ordinariis consuetum est facere, illásque & illos debitæ executioni, etiam si opus fuerit cum auxilii brachii sæcularis invocatione demandare.

Communitates & omnes alios extra Curiam degentes pro contractibus initis in Curia, & Curiales alióſque in Curiam degentes pro quibuscumque rebus citandi.

§. 16. Ac quascumque Communitates, Universitates, Collegia, Capitula, necnon etiam extrà dictam Curiam degentes personas, pro debitis per eas in eadem Curia contractis, aut salario, seu contractu in ipsa Curia inito; degentes verò in eadem Curia, seu Curiales Ecclesiasticos sæculares vel regulares, etiam ab ipsa Curia absentes, cujuscumque gradus, status, ordinis, & etiam Pontificalis dignitatis vel præeminentiæ existen. pro quibusvis rebus, & pecuniarum summis, ad quorumvis etiam absentium, quorum interest, pro tempore instantiam, quoties expedierit, etiam per edictum publicum, constito summariè, & extrajudicialiter de non tuto ad nos accessu, ad satisfaciendum de eorum debitis, & præstandum ea ad quæ pro tempore tenebuntur, monere, & citare.

Compulsoriales, & remissionales decernendi.

§. 17. Ac literas quascumque remissoriales, & compulsoriales, tàm generales quàm speciales, ubi & quoties opus fuerit, arbitrio tuo decernere.

In vim Eug. & Leon. citatarum in rubr. Curiales tuendi.

§. 18. Necnon etiam in vim Eugenianæ in favorem Curialium emanatæ, ac Leoninæ constitutionum, & pro cujusque illarum extensione inhibere.

Monitoria &c. ad partes decernendi.

§. 19. Ac monitoria, citationes, & inhibitiones ad partes, etiam per simile edictum decernere, eos quoque arrestare, & carcerare, ac si tibi videbitur, quascumque pœnas, & mulctas eodem arbitrio tuo dimittere, & relaxare, atque pro delictorum & excessuum, necnon criminum, qualitate quibusvis pro tempore delinquentibus per te, tuósque Locumtenentes, Vicesgerentes, & officiales infligere, & imponere.

Inobedientes excommunicandi &c.

§. 20. Necnon quoslibet inobedientes excommunicare, & à divinis suspendere, generaliter vel specialiter interdicere, ac sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas per te, & Locumtenentes, ac alios tuos prædictos pro tempore latas etiam iteratis vicibus aggravare.

Excommunicati ab A. C. per alios nonnisi in articulo mortis absolvuntur.

§. 21. Et quod à te, vel Locumtenentibus, & aliis prædictis pro tempore excommunicati, seu aliàs censurati, ab aliis quàm à te vel Locumtenentibus, & aliis tuis hujusmodi etiam de partium consensu, prærerquàm in mortis articulo constituti absolvi non possint, ad evitandas collusiones statuere.

Excommunicatos autem ab aliis ipse A.C. absolvit &c.

§. 22. Et cùm tibi visum fuerit expedire, Communitates, Universitates, Collegia, Capitula, & personas quascumque à quibusvis sententiis, censuris, & pœnis, ac mulctis Ecclesiasticis spiritualibus vel temporalibus, tàm per te & Locumtenentes ac alios tuos præfatos, quàm per alios inflictis, in diebus Paschalibus & Natalitiis, cum reincidentia absolvere, necnon sententias, censuras, & pœnas, ac mulctas hujusmodi, & quæcumque interdicta suspendere, tollere, & eis relaxare.

Obligationes in forma Cameræ post mortem debitorum, contra eorum bona exequitur. Intellige juxta bulla Pii V. cit. in rub.

§. 23. Obligationes quoque in forma Cameræ, etiam per mortem debitoris, quoad illius bona tantùm, etiam per viam confessionis debiti per aliquem ex Procuratoribus in qualibet obligatione constitutis more solito faciendas, & hæredibus legitimè citatis, seu aliàs arbitrio tuo exequi, & executioni demandari facere.

Omnibus facultatibus, Auditoribus prædecessoribus quoquomodo concessis, utitur.

§. 24. Et generaliter omnia & singula, quæ ad officium Auditoris causarum Curiæ hujusmodi de jure, vel ex privilegio, aut usu seu literis, & consuetudine prædictis olim spectabant, & quæ illis qui pro tempore fuerunt causarum Curiæ hujusmodi Auditores, juxtà concessas eis facultates facere, & decernere, mandare, statuere, ordinare, & exequi quomodolibet poterunt, seu consueverunt facere, dicere, mandare, statuere & ordinare, decernere & exequi, liberè & licitè valeas, Processus, & sententias quas tu, & Locumtenentes, ac alii à te deputati prædicti pro tempore habueritis, & tuleritis, ac reliqua omnia, quæ in præmissis, & circà ea, aut quodlibet eorum feceritis, dixeritis, mandaveritis, statueritis, & ordinaveritis, rata ac grata habituri, ac facturi, ea omnia auctore Domino, ab omnibus usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Indulta omnia Auditoris innovantur, iteratóque conceduntur.

§. 25. Insuper eisdem auctoritate, & potestatis plenitudine, tàm literas Julii II. Leonis X. aliorúmq; prædecessorum hujusmodi, quàm omnia & singula, indulta, facultates, jurisdictiones & gratias officio Auditoratus, & Auditoribus prædictis quomodolibet concessa, ac cum omnibus & singulis in eisdem contentis clausulis, singulas desuper confectas literas, quorum omnium, & singulorum, ac literarum prædecessorum hujusmodi tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, pariter præsentibus haberi volumus pro expressis, auctoritate, & tenore prædictis approbamus, confirmamus & innovamus, ac illa perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur obtinere, & inviolabiliter observari debere decernimus, eáque omnia & singula ad Officium Auditoratus, & pro tempore existentem Auditorem hujusmodi, perindè ac si in eis specialiter, & expressè, ac individuo & pro eis, seu in illorum favorem statuta, & ordinata fuissent, harũ serie extendimus & ampliamus.

Dilationes per alios quoscumque concesse, obligatis in forma Cameræ non prosunt.

§. 26. Quódque constitutiones quæ Odoardus, & pervenit incipiunt, & quævis alternativæ, seu moratoriæ, & dilationes etiam salinariæ, per quoscumque etiam ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Clericos Cameræ, & ipsius Cameræ Camerarium pro tempore decretæ quoad obligatos ut suprà, tàm respectu bonorum quàm personarum nullatenùs prosint.

Causæ discussionum ubilibet pendentium, & appellationum non facientes mentionem de oblig. Camerali executionem non retardant.

§. 27. Quinimò obligationes prædictæ debitæ executioni demandentur, & etiam post mortem debitoris quoad bona, etiam quacumque appellatione, & superindè obtenta commissione de hujusmodi obligatione expressam mentionem non faciente, aut discussione hæreditatis ubilibet pendente, si per creditores data fuerit idonea cautio in forma depositi de restituendo id quod receperint prioribus, & potioribus creditoribus in eventum succumbentiæ non obstantibus.

Præcedentia A. C. in Capella Papæ & actibus publicis.

§. 28. Ac etiam, quòd tu Auditor in Capella nostra, & aliis actibus, tàm publicis quàm privatis, primum locum post dictum Gubernatorem, & Oratores Principum, si Prælati fuerint, habeas, volumus, statuimus, & ordinamus, tibique pariter indulgemus.

Contradictores in prædictis coercet.

§. 29. Ac similiter tibi, contradictores, & rebelles, tibique in præmissis non parentes, opportunis juris re-

medus

mediis compescendi, & ad id, si opus fuerit auxilium brachii sæcularis invocandi, ceteráque in præmissis, & circà ea quomodolibet necessaria, & opportuna, tàm in dicta Urbe quàm ubique locorum faciendi, & exequendi, juxta facultates aliàs tunc officium Auditoratus hujusmodi attinentibus, attributas.

Carceratos vigore suorum mandatorum etiam extrà Curiam relaxat juxta Pauli III. const. 44. sup. fol. 776. lib. 1. & const. 61. Pii V. fol. 274. lib. 2. Tom. 2.

§. 30. Necnon pariter tibi, tuísque in officio Auditoratus hujusmodi successoribus quoscumque pauperes extrà Romanam curiam pro debitis civilibus, & vigore tuorum, & pro tempore existentis Auditoris Cameræ mandatorum carceratos, tuo & tuorum in officio Auditoratus successorum hujusmodi arbitrio, juxtà facultates desuper Visitatoribus carcerum Urbis prædictæ per constitutiones piæ mem. Pauli III. & Pii V. Romanorum Pontificum pariter prædecessorum nostrorum, ad favorem pauperum carceratorum editas, relaxandi, & relaxari faciendi.

Miserabiles personas in causarum discussione, cæteris præfert juxta, Bullam Pii V. nu. 27. Accepimus fol. 219. lib. 2. Tom. 2.

§. 31. Necnon quoscumque pauperes, & verè miserabiles in causis tui Tribunalis, tàm motis quàm movendis, pro tempore comparentes, constito prius summariè & extrajudicialiter quantum tibi sufficere videbitur, de eorum paupertate & miseria ad satisfactionem crediti cujus creditores fuerint, usque ad summam quinquaginta scutatorum inclusivè, pro quolibet creditore paupere, & miserabili hujusmodi, etiam si ceteris creditoribus priores, & potiores non extiterint, admittendi, ac eis de ipso eorum credito satisfaciendi & satisfieri faciendi, & mandandi realiter, & cum effectu.

In Curia & extra citat, &c.

§. 32. Prætereà quoscumque ubi & quando, ac quoties opus fuerit, etiam per edictum publicum, constito summariè & extrajudicialiter de non tuto accessu, ac etiam sub Ecclesiasticis censuris, & pecuniariis, aliísque pœnis imponendis, moderandis & applicandis citandi, monendi, & inhibendi, ac in eventum non paritionis, sententias, censuras & pœnas hujusmodi declarandi, aggravandi, reaggravandi, excommunicandi, interdicendi, auxiliúmque brachii sæcularis si opus fuerit, invocandi, perpetuum quoque silentium, omni & quacumque appellatione, & recursu remotis, desuper imponendi, ac alia omnia & singula in præmissis, & circà ea necessaria, seu quomodolibet opportuna faciendi, gerendi, & exercendi, juxtà concessionum aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum desuper, ipsum Auditoratus officium obtinentibus, ut præmittitur, factarum, tenorem, plenam, & liberam, ejusdem auctoritate, & tenore concedimus, & impartimur, facultatem, & potestatem, ac ita tibi mandamus, statuimus, & ordinamus.

Causas cambiorum ficorum in Urbe cognoscit jux. Bullam 1. Pii IV. fol. 1. Tom. 2.

§. 33. Postremò, ut omnes & quascumque causas, tàm per te quàm Locumtenentes, & alios deputatos tuos prædictos super omnibus, & singulis articulis, negotiis, & causis in constitutione, seu motu proprio per prædictum Pium prædecessorem, pro pecuniis ad cambium, & recambium usuraria, & malo modo per mercatores dictæ Urbis accipiendis, factis, contentis, & dependentibus ab eis, prout pro singulorum casuum circumstantiis aliàs de jure tibi faciendum videbitur, non obstante facultate sub forma motus proprii per prædictum Pium prædecessorem in favorem dicti Gubernatoris concessa partibus justitiam ministrando, audiendas, in quibus non tamquàm specialis Commissarius, sed prout Auditor Cameræ hujusmodi in similibus causis, juxtà tenorem facultatum suarum, & ordinarium ejus Curiæ stylum, consuevit, procedas, cum potestate citandi & inhibendi, ac quascumque inhibitiones per dictæ Urbis Gubernatorem decretas revocandi, & criminalitates contrà mercatores tollendi, aliásque & alia, quæ in præmissis, & circa ea fuerint necessaria, quomodolibet opportuna faciendi, & aliàs in omnibus, & per omnia, juxtà concessionum per eosdem Romanos Pontifices prædecessores nostros suo tempore Curiæ causarum ejusdem Cameræ generalibus Auditoribus factarum tenorem per easdem præsentes tibi committimus, & mandamus.

Papa inhibet quibuscumque Judicibus & personis, etiam si Car. fuerint, ne se in oblig. Cam. intromittant.

§. 34. Mandantes propterea, & districtiùs inhibentes quibuscumque Judicibus, & personis quocumque nomine nuncupatis, ac quovis privilegio munitis, etiamsi ejusdem S. R. E. Cardinales fuerint sub indignationis nostræ pœna, & interdicti, necnon etiam excommunicationis sententiis, quas si secùs fecerint, eo ipso incurrant (& à quibus præterquàm in mortis articulo constituti, aliàs quàm à Romano Pontifice absolvi non possint) ne in obligationibus supradictis, illarúmque executionibus, aut aliis præmissis contrà ipsarum præsentium tenorem quomodolibet se intromittere, aut te, vel Locumtenentes, seu alios deputatos tuos prædictos super præmissis molestare præsumant.

Quòdque præsentes literæ non possint notari de subreptione &c. neque sub aliquib. revocationib. comprehendi.

§. 35. Ac decernentes easdem præsentes literas tibi in omnibus & per omnia suffragari debere, illásque & in eis contenta hujusmodi nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis, vitio, seu intentionis nostræ defectu notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris reduci, seu in jus vel controversiam revocari, aut adversus eas quodcumque juris, aut facti, vel gratiæ remedium impetrari, minúsque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus eas comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo antequàm illæ emanarent, erant statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo concessas, etiam sub quacumque Data per te eligenda, validásque & efficaces semper fore & esse, vimque validæ & efficacis contractus inter Nos, & Sedem, ac Cameram prædictas ex una, & te ex altera parte ritè & rectè facti, initi, & stipulati, ac etiam hinc indè acceptati habere, & obtinere, ac inviolabiliter observari debere.

Decretum irritans cum clausula sublata apponit.

§. 36. Sícque per quoscumque Judices, & Commissarios etiam S. R. E. Cardinales, & Camerarium dictæ Cameræ, ac Præsidentes, & Clericos, necnon Palatii Apostolici Auditores hujusmodi, sublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis causa & instantia, ac ubique locorum judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogationes amplissimas & in specie regulis de jure quæsito non tollendo, & Bullæ Pii IV. de registrandis subnectit quæ bulla est num. 98. fol. 115. lib. 2. Tom. 2.

§. 37. Non obstantibus præmissis, ac nostris, quatenùs opus sit de non tollendo jure quæsito, necnon revocatoria facultatum ad instar non concedendarum, aliísque Cancellariæ Apostolicæ regulis, etiam per Nos ac Prædecessores, & Successores nostros Romanos Pontifices, quoscumque, quomodocumque & quandocumque editis & edendis, & etiam prædicti Pii IV. prædecessoris, quòd privilegia, concessiones, & indulta, Cameræ prædictæ præjudicium quomodolibet concernentia in Camera ipsa intrà certum tempus registrari, intimari, insinuari, & notificari debeant, disponente. Ità quòd tu ipsas præsentes literas in eadem Camera nullo umquam tempore præsentare, intimare, notificare, registrari facere, ac insinuare minimè tenearis, nisi si, & quando tibi videbitur, ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam de rebus, & bonis Ecclesiæ, & Cameræ prædictarum non alienandis, ac in illorum alienatione, seu concessione, certas solemnitates & formas servari debere, disponentibus, ac Curiæ, & Palatii prædictorum stylo, necnon Urbis, & Cameræ hujusmodi, ac quarumcumque aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis, & consuetudinibus, reformationibus, etiam novis, & novissimis, & decretis, ac ordinationibus, privilegiis quoque, & indultis, ac literis Apostolicis, quibusvis Communitatibus Universitatibus, Baronibus, Domicellis, Feudatariis, & aliis quibuscumque dictæ Sedi, mediatè vel immediate subjectis, & quibusvis aliis

quacumque dignitate, etiam Episcopali, Archiepiscopali, Patriatchali, & Cardinalatus honore fungentibus personis, ubivis locorum existentibus, ac etiam Nostris, & dictæ Sedis Nuntiis, Legatis etiam de Latere, per Nos, & recolendæ mem. Clementem VIII. ac alios Romanos Pontifices prædecessores nostros sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam pro quibuscumque causis, etiam motu simili concessis, confirmatis, & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, & in posterùm concedendis, confirmandis, approbandis & innovandis. Quibus omnibus & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, quæ forsan præsentibus obesse possent, etiam si de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac individua mentio habenda, aut aliqua alia certa & exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat motu & scientia, ac de potestatis plenitudine paribus specialiter, & expressè derogamus, ac plenè & sufficienter derogatum esse; decernimus, & declaramus, necnon omnibus illis, quæ in præmissis, & quibuscumque desuper confectis literis concessa fuerunt non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque.

Declarat non derogare Concilio Tridentino, neque reformationibus Pii IV. & V. cit. in rubr.

§. 38. Per præsentes autem non intendimus reformationibus de Auditoratus hujusmodi, & aliis dictæ Curiæ officiis per Pium IV. & Pium V. prædecessores præfatos factis, necnon Concilii Tridentini decretis in aliquo derogare, vel aliàs præjudicare, sed illas & illa salva esse, & in suo robore permanere, eáque omnia ac etiam alias quas hodiè per alias literas nostras, statuimus & ordinamus reformationes per te, & successores tuos prædictos, atq; alios ad quos id spectat, seu in futurum quomodolibet spectabit, omninò & inviolabiliter servari volumus, & mandamus.

Jubet A. C. jurare de fideliter exercendo officium.

§. 39. Et insuper etiam volumus, quòd tu, antequàm officium Auditoratus causarum Curiæ Cameræ hujusmodi exercere incipias, de illo fideliter exercendo in manibus prædicti Petri Cardinalis, & Camerarii, seu ab eo ad id deputati, aut ejus Locumtenentis, solitum præstes juramentum.

Transumptisque credi debere.

§. 40. Quódque præsentium literarum transumptis, & exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, & adhiberi fidémque facere illa debeant, quæ ipsis originalibus adhiberetur, & quam ipsæ facerent, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Et quomodo officium ipse exercere debeat.

§. 41. Tu igitur præfatum Auditoratus causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ officium prompta devotione suscipiens, sic illud diligenti studio, cura, & integritate exequere, ut tua opera ad Dei laudem, & gloriam, ac earumdem Ecclesiæ, & Curiæ, bonum publicum, privatorúmque comoditatem, & exemplum laudabile cedant, Teque apud Nos, & Sedem prædictam, ut speramus meritò ampliùs recommendent.

Sanctio pœnalis.

§. 42. Nulli ergò omninò hominum, liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, assignationis, constitutionis, deputationis, substitutionis, subrogationis, admissionis singulorum indultorum, statutorum, ordinationum, facultatum, approbationis, confirmationis, innovationis, extensionis, ampliationis, decretorum, præcepti, mandatorum, voluntatis, derogationis, & declarationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis DEI, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 2. Die 15. Septembris.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexto XVII. Kal. Octobris, Pontif. nostri Anno Secundo.

Quòd Moniales Congregationis B. Mariæ Fulliensis Ordinis Cisterciensis, perfruantur gratiis, & exemptionibus à superioritate aliorum Prælatorum dicti Ordinis, quibus Monachi dicti Congregationis potiuntur.

Istam Congregationem omnium primus approbavit Sixtus V. in sua Constitut. 32. Religiosos, in lib. 2. Ubi alia indicavi in Tomo 2.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1606.

Exordium.

QUæ regulares personas in aliquam controversiam ex concessionibus Apostolicis vocare possunt, Nostra nos decet auctoritate submovere.

Clemens VIII. exemit à Prælatio omnibus Ordinis Cisterciensis Monachos reformatæ Congregationis B. Mariæ Fuliansis eorumquem bona & Monasteria in Constitut. 12. Tom. 3.

§. 1. Dudùm siquidem fœl. record. Clemens Papa VIII. prædecessor noster Congregationem Reformatam B. Mariæ Fuliensis Ordinis Cisterciensis, ejúsque Superiorem Generalem, Abbatémque & Monachos Monasterii B. Mariæ Fuliensis hujusmodi, in quo primum hujus Congregationis regularis observantia, & reformatio introducta fuerat, aliósque universos eorum Abbates, Monachos, & Religiosos, eorúmque Monasteria, domos, grangias, loca & bona quæcumque tunc præsentia & futura, ab omni superioritate, jurisdictione, gubernio, regimine, administratione, subjectione, obedientia, visitatione, correctione, & emendatione Cistercii, Clarevallensis & aliorum, tunc & pro tempore existentium Generalium, ac Morimundensis, & aliorum Abbatum, Prælatorum, & Superiorum ejusdem Ordinis Cisterciensis, quacumque auctoritate fungentium & functurorum, Apostolica auctoritate motu proprio in perpetuùm exemit, ita ut nullam omninò jurisdictionem, facultatem, & auctoritatem in dictam Congregationem, Abbates, Monachos, Religiosos, Monasteria & loca, atque bona illius habere, exercere, aut pretendere dicti Generales, & Prælati dicti Ordinis Cisterciensis aliquo tempore possent.

Sub Sedis Apostolicæ protectione suscepit, ibid.

§. 2. Ipsámque Congregationem Fuliensem, ejúsque Superiorem Generalem, necnon Abbates, Monachos religiosos, Monasteria domos, loca, res & bona prædicta, sub immediatam suam, & Sedis Apostolicæ protectionem regimen, subjectionem, gubernationem, & obedientiam recepit, prout in literis dicti prædecessoris in forma Brevis, die 4. Septembris 1592. confectis pleniùs continetur.

Declarationis postea facultates datas Abbati Cistercien. visitandi varias Congregationes, & loca Ordinis, non præjudicare supradictæ exemptioni, dicti Congregationis Fuliensis.

§. 3. Cúmque postmodum idem Clemens prædecessor ex certis causis ad id animum suum moventibus, quàm Emundo à Cruce, tunc ac pro tempore existenti Abbati Monasterii Cistercii, & totius Ordinis Cistercii, hujusmodi Præsuli quascumque Congregationes ubivis, tàm in Hispaniarum ac etiam Portugalliæ Regnis, quàm alibi ubilibet institutas, & quæcumque illarum ejusdem Cisterciensis Ordinis, tàm virorum quàm mulierum Monasteria visitandi, & reformandi facultatem concessisset, prout in aliis dicti Prædecessoris, etiam in simili forma Brevis sub Datum die 15. Januarii 1603. expeditis literis, etiam plenius continetur, prædictus Clemens prædecessor considerans, quòd ex supradictarum literarum diversitate facile dubitari posset de sua intentione, & exindè inter Abbatem Monasterii Cistercii, & dicti Congregationis Fuliensis Generalem, aliósque Superiores & Monachos, controversia, & perturbatio exoriri posset, volens propterea omnem ambiguitatem in ea parte tollere, ac Congregationem ipsam ab eadem Sede approbatam, & illi immediatè subjectam, privilegio Apostolicæ gratiæ extollere, singulari motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus per alias suas, etiam in forma Brevis confectas literas, mentem & intentionem suam non fuisse per dictas posteriores suas literas, prioribus suis literis prædictis in aliquo derogare, neque adversus illas prædicto Abbati Monasterii Cistercii jurisdictionem, superioritatem, vel auctoritatem aliquam, aut visitandi facultatem in Con-

grega-

gregationem Fulienſem prædictam, illiúſque Generalem, & alios Superiores, Monachos, Monaſteria, & loca regularia, ac bona quæcumque tribuere, vel impartiri. Quinimò priores ſuas literas prædictas confirmans & innovans, ipſam Congregationem Fulienſem, ejuſque Generalem, & alios Superiores, Monachos, Monaſteria, loca, & bona prædicta in poſterioribus literis ſuis minimè comprehendi debere, ſed ab illis ſemper excepta eſſe, & cenſeri, nec ipſum Abbatem Generalem Ordinis Ciſtercienſis illarum vigore viſitationis munus, aut alium juriſdictionis, ſuperioritatis, vel auctoritatis actum in Congregatione Fulienſi, ejúſque Generali, ac aliis Superioribus Monachis, Monaſteriis, locis, & bonis prædictis quovis modo exercere poſſe, aut debere, declaravit, prout etiam in dictis literis pleniùs continetur.

Et modò hic Pontifex declarat, Moniales quoque comprehendi in dicta exemptione.

§. 4. Cùm autem ſicut accepimus, lites & diſcordiæ inter prædictum Generalem, & alios Superiores dicti Ordinis Ciſtercienſis pro tempore exiſtentes, & Generalem hujuſmodi Congregationis Fulienſis, ſub prætextu quòd tàm in prioribus quàm in poſterioribus literis eidem Congregationi à prædicto Clemente prædeceſſore noſtro conceſſis, nulla de Monialibus dictæ Congregationis Fulienſis, quæ ſuſceperunt gerere, & continuò gerunt habitum dictæ Congregationis, & regularibus illius inſtitutis ſe confirmant, & hactenus ſemper fuerunt & ſunt ſub juriſdictione ipſius Congregationis, mentio facta fuit oriri formidentur: Nos omnem in præmiſſis dubitandi materiam amputare, & pro majore præmiſſorum dilucidatione, ac litibus & diſcordiis obviare, & dictæ Congregationis quieti conſulere cupientes, necnon dictarum literarum tenores, perindè acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, Motu ſimili, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac ex certa noſtra ſcientia, harum ſerie declaramus, tàm in dicti Clementis quàm hujus Congregationis confirmatoriis noſtris literis ſub nomine totius Congregationis comprehendi, & comprehenſas, eſſe, & cenſeri Abbatiſſas, Prioriſſas, & alias quaſcùmque Moniales, quæ gerunt, & in futurum gerent habitum dictæ Congregationis, ac omnibus, & ſingulis exemptionibus, privilegiis, indulgentiis, & aliis gratiis, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, eidem Congregationi per quoſcumque Romanos Pontifices etiam prædeceſſores noſtros, ac Nos, & ſucceſſores noſtros quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, ac in poſterùm concedendis, uti, frui, potiri, & gaudere, illáſque ſuppoſitas, & ſubjectas eſſe, in omnibus & per omnia, juriſdictioni Superiorum pro tempore exiſtentium dictæ Congregationis eodem planè modo, quo, & omnes ejuſdem Congregationis Monachi, nec ipſum Abbatem Generalem dicti Ordinis Ciſtercienſis viſitationis munus, aut alium juriſdictionis, ſuperioritatis vel auctoritatis actum, in Abbatiſſas, Prioriſſas, & alias Moniales dictæ Congregationis, quovis modo exercere poſſe aut debere.

Eáſque iteratò ſupponit regimini Congregationis Fratrum B. M. Fulienſis, & ab aliis omnibus eximit.

§. 5. Et nihilominùs potiori pro cautela ipſas Abbatiſſas, Prioriſſas, & alias quaſcumque dictæ Congregationis Fulienſis Moniales, eorùmque Monaſteria, grangias, loca, res, & bona quæcumque ab omni ſuperioritate, juriſdictione, gubernio, regimine, adminiſtratione, ſubjectione, obedientia, viſitatione, correctione, & emendatione Ciſtercii, Clarevallenſis, & aliorum, nunc, & pro tempore exiſtentium Generalium, ac Morimundenſis, & aliorum Abbatum, Prælatorum, & Superiorum ejuſdem Ordinis Ciſtercienſis, quacumque auctoritate fungentium, & functurorum, & quantumvis ampliſſimis privilegiis, & facultatibus utentium & uſurorum, Apoſtolica auctoritate & earumdem tenore præſentium, perpetuò eximimus & liberamus, ita ut nullam omninò juriſdictionem, facultatem, & auctoritatem in dictas Abbatiſſas, Prioriſſas, & Moniales, eorumque bona quæcumque, tàm præſentia quàm futura, habere, exercere, aut prætendere poſſint Generales, & alii Abbates, & Prælati dicti Ordinis Ciſtercienſis. Et denique illæ etiam exemptæ ſint, quemadmodum Congregatio ipſa, ejúſque Generales, Abbates, & Monachi, per ipſius Clementis prædeceſſoris, & noſtras literas prædictas exempti fuerunt. Sícque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, ac definiri debere, necnon irritum & inane decernimus, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 6. Non obſtantibus quibuſcumque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædeceſſor, & Nos in ſingulis literis prædictis voluimus non obſtare, cæteríſque contrariis quibuſcumque.

Quæcumque contraria removet.

§. 7. Et quia difficile foret, præſentes literas originaliter ad omnia, & ſingula loca, in quibus opus eſſet, deferri, Volumus & prædicta auctoritate Apoſtolica decernimus, quòd earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, aut manu Superioris Generalis, & ſigillo ejuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ originalibus ipſis adhiberentur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Tranſumptis credi jubet.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 10. Octobris 1606. Anno Secundo.

D. P. An. 2. die 10. Oct.

XXX.

Quòd in promotione perſonarum Militiæ, & Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani ad magnam Crucem habeatur ratio meritorum magis quàm antianitatis promovendorum juxtà dictæ Religionis ſtatutum de Electionibus, ſi eſt in uſu.

De hac regulari militia multa adnotavi ſuprà ad Anaſtaſii IV. Conſt. 2. Chriſtianæ, fol. 39. lib. 1. Tom. 1.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1606.

Dilectis filiis, Magiſtro, & Conſilio Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani.

Accepimus inter alia laudabilia ſtatuta iſtius Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani Apoſtolica auctoritate confirmata, ſtatuto quinto de electione providè ordinatum fuiſſe, ut in promotione ad magnam Crucem, ratio habeatur meritorum & ſufficientiæ promovendorum, potiùs quàm antianitatis, quo fit, ut fratres ejuſdem Hoſpitalis, alioquin ſi jure antianitatis tantum ad aſſequenda beneficia, ac dignitatis ejuſdem Hoſpitalis aditum haberent, onera Religionis minùs promptè ſubeuntes, virtute, ac meritis certatim anteire non contendunt.

Statuto 5. de Electionibus inter alia cavetur, quòd in promotione ad magnam Crucem habeatur ratio meritorum magis quàm antianitatis reſpectu temporis.

§. 2. Proinde nos hoc ſtatutum in viridi obſervantia retinendum eſſe cenſentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, Vobis per præſentes præcipimus, & mandamus, & ſtatutum prædictum quintum de Electionibus, cujus tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, ſi eſt in uſu, inviolatè obſervari, auctoritate etiam Apoſtolica, mandetis, & faciatis, ita ut occurrente quandocumque aliqua vacatione, atque mutatione dignitatum magnæ Crucis, juxta ipſius ſtatuti diſpoſitionem, magis de ipſo Hoſpitali benemeriti, cæteris licèt antianis reſpectu temporis, minùs tamen benemeritis præferantur, omni exceptione & affectione ceſſante, irritumque decernatis & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoque quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Quod Papa præcipit obſervari, ſi eſt in uſu.

§. 3. Non obſtantibus quibuſvis aliis ejuſdem Hoſpitalis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, ac etiam conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac privilegiis, & indultis, ac literis Apoſtolicis, cæteríſque in contrarium diſponentibus quibuſcumque.

Contrariis non obſtantibus.

Dat. P. A. 2. 10. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 4. Decembris 1606. Anno Secundo.

XXXI. De auctoritate Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & Commissarii generalis Ordinis Fratrum Reformatorum, super Fratribus Minoribus Reformatis, seu de strictiori Observantia.

Hos Fratres Reformatos approbavit Clemens VII. Ut sup. in Tom. 1. in ejus Const. 35. In suprema fol. 689. lib. 1. Ubi alia de eis, & toto Ordine S. Francisci adnotavi.

Edita A. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Dilecto filio Archangelo à Messana, Ministro Generali totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

Exordium.

POstulat Apostolici muneris ratio, quòd nullis Nostris exigentibus meritis divina dignatio gerere nos voluit in terris, ut inter cæteras agri Dominici excolendi curas, minimè negligatur restitutio disciplinæ Ordinis regularis, qui merito, ut flos quidam, & pretiosus lapis inter Ecclesiæ ornamenta Sanctorum Patrum præconio celebrantur, ut quæ humanæ fragilitatis vitio tempore collabuntur, pastorali vigilantia divina aspirante gratia corrigantur.

Ministri generalis auctoritas super omnibus Fratribus etiam Reformatis.

§. 1. Ut igitur B. Francisci Fratres Minores de Observantia nuncupati, quod nomine præ seferunt, in dies magis re ipsa præstent, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut tu, & tui pro tempore successores Ministri generales, super omnibus reformationibus, & Fratribus Reformatis eamdem ordinariam potestatem, quam super aliis ejusdem Ordinis Fratribus habes, & exerces, similiter habere, & exercere liberè possis.

Ministrorum Provincialium, auctoritas super Custodibus & Reformatis.

§. 2. Quódque Ministri Provinciales, qui Reformati erunt, ordinariam super Custodibus, & Reformatis similiter habeant, & exerceant potestatem.

Ministri de Familia illis præcedant.

§. 3. Qui verò ex dictis Ministris de Familia erunt, eisdem Custodibus, & Reformatis præcedant, & pro eorum Superioribus censeantur, & recognoscantur.

Custodis & ejus vocalium facultas in Capitulo provinciali.

§. 4. Custos autem, & ejus vocales ad Provinciale Capitulum accedant, & in eo in electione Ministrorum, & Definitorum, vocem activam, & passivam habeant, ipséque Custos à vocalibus suæ custodiæ in prædicto Capitulo eligatur, qui unà cum Discretis Guardianos constituet, & familias in sua custodia disponet, & ulteriùs, ut ipse Custos, quoties sibi necessarium videbitur, suam custodiam visitare, mutare, corrigere, & punire possit.

Appellatio ad Ministros Generales datur.

§. 5. In causa verò appellationis, ad te & pro tempore existentem Ministrum generalem appellandum erit.

Transitus de Reformatione ad Familiam, & è contrà quando permittitur.

§. 6. Rursus quotiescumque aliquis ex Fratribus Reformatis ob infirmitatem, vel aliam legitimam causam à reformatione exire, & ad Familiam transire voluerit, in Capitulo, aut Congregatione Provinciali de consensu Custodis, & majoris partis vocalium Custodiæ illi concedatur, & eorumdem consensu, necnon Ministri Provinciæ Fratres de Familia ad reformationem poterunt migrare.

Novitiorum electio intrandi Familiam vel Reformationem libera est.

§. 7. Novitiis quoque, qui in Capitulo, aut Congregatione recipiuntur, utrum ad Reformationem, vel ad Familiam ad Novitiatum agendum se conferre velint, eligere liberum erit, servata tamen fœl. rec. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri constitutione.

Ad Conventum recipiendum pro Familia, dispositio est Protectoris.

§. 8. Prætereà circà Conventus de Familia acceptandos, quicquid à dilecto filio nostro Pompejo tituli S. Balbinæ presbytero Cardinale Arrigonio nuncupato, & à te, ac pro tempore existenti istius Ordinis Protectore ac Generali Ministro ordinatum fuerit, observetur.

Jussio prædicta observandi.

§. 9. Quocircà in virtute sanctæ obedientiæ, omnibus, & singulis dicti Ordinis, & Reformationis prædictæ Superioribus, & Religiosis, præcipimus, & mandamus, ut præmissa, omnia & singula inviolabiliter observent, tibique in illis promptè pareant, obediant, & assistant, alioquin sententiam, sive pœnam quam ritè tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Derogatio contrariorum.

§. 10. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon ejusdem Ordinis, statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiúsque superioribus, & personis, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 2. die 4. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 4. Februarii, millesimo sexcentesimo septimo, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Sequitur extensio auctoritatis Ministri Generalis, ad Commissarium Generalem, de qua in rubr.

Edita An. D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Dilecto filio Evangelistæ de Gabiano Commissario Generali Ordinis Fratrum Minorum Reformatorum S. Francisci de Observantia Dilecte fili, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Extensio dictæ auctoritatis Ministri generalis, donec erit absens ad Commissarium generalem Ordinis Reformatorum, ejus officio durante.

§. 1. CUpientes regimini, & gubernio Fratrum Reformatorum S. Francisci de Observantia opportunè prospicere, ac de tua pietate, prudentia, Religionis zelo, ac in gubernando experientia plurimùm in Domino confisi, Tibi, durante officio Commissarii Generalis ejusdem Ordinis, & absentia Ministri, seu Vicarii Generalis dicti tui Ordinis & vice ac loco ipsius, Universos dicti Ordinis Fratres Reformatos cum eadem auctoritate, superioritate, jurisdictione, & facultatibus, Ministro seu Vicario Generali totius Ordinis S. Francisci de Observantia competentibus, & competituris, in spiritualibus, & temporalibus, regendi, & gubernandi, plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem, tribuimus, & impartimur.

Obedientia ab omnibus Reformatis ei præstanda.

§. 2. Mandantes propterea dilectis filiis Custodibus, & aliis Superioribus, & Fratribus Universis Reformatis prædictis, ut tibi debitum honorem, & reverentiam exhibentes, tua salubria monita & mandata suscipiant, humiliter, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam, sive pœnam, quam ritè tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus (auctore Domino) usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Restrictio auctoritatis ejusdem Commissarii.

§. 3. Cæterùm volumus, ut quæ per fœl. record. Clementem Papam prædecessorem nostrum, per ejus sub plumbo in favorem eorumdem Fratrum Reformatorum seu aliàs expeditas literas disposita fuerunt, immutare, aut aliquo modo alterare, non possis, sed illa observari facere tenearis.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordini prædicto ac Ministro generali, & aliis Superioribus, necnon Fratribus, tàm Reformatis quàm de Familia, & aliis quibuslibet personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum

quibus-

quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis, Quibus omnibus & singulis, eorum tenores pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. A. 2. die 8. Julii. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 8. Julii, 1615. Pontificatus nostri Anno undecimo.

XXXII. Quòd Rectores Ecclesiarum Parochialium Indiarum Occidentalium, ab iis, qui in Ecclesiis, & domibus Ordinis Fratrum Eremitarum St. Augustini sepeliuntur, majorem non exigant eleemosynam, quam à Concilio Tridentino præscriptam, & à Pio Quarto explicatam.

Ampliorem Sanctionem edidit hic idem Pontifex, pro Fratribus, & Monialibus Ordinis St. Francisci de Observantia, infrà in Const. 47. Expositum.

Edita A. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam

Rectores EcclesiarumParochialium Indiarum Occidentalium majorem exigunt eleemosynam ab his, qui in Ecclesiis Fratrum Eremitarum S. Augustini sepeliri volunt, quàm si in propriis Ecclesiis sepelirentur.

EXpositum nobis nuper fuit, pro parte dilectorum filiorum Francisci Pereira, Assistentis Generalis totius Ordinis Fratrum Eremitarum St. Augustini, necnon Provincialis Provinciæ Mexicanæ ejusdem Ordinis novæ Hispaniæ in Indiis, quòd Rectores Parochialium Ecclesiarum Indiarum Occidentalium, ne ita commodè Christifidelibus, qui in Domino moriuntur, in Ecclesiis Ordinis hujusmodi, ac in propriis eorum Parochialibus sepeliri valeant, de consilio forsan suorum Superiorum, abusum introduxerunt, ut scilicet exigant majorem eleemosynam ab iis, qui in Ecclesiis dicti Ordinis sepeliuntur, quàm si in propriis Ecclesiis sepelirentur, ita ut Fideles, qui in Ecclesiis Ordinis hujusmodi sepeliri desiderant, parem ad minus Parochialibus Ecclesiis eleemosynam relinquere debeant, ratione eorum sepulturæ, quam Ecclesiis Ordinis hujusmodi relinquunt.

Prætendunt insupe., eleemosynam Missarum, quas pro anima sua à dictis Fratribus dicendas relinquunt, testatores cum ipsis esse dividendam. Hujusmodi abusum àPapa removeri Ordinis Prælati supplicant.

§. 2. Et quod pejus est, si quis pro animæ suæ refrigerio, nonnullas Missas à Fratribus Ordinis hujusmodi dicendas reliquerit, prætendunt Parochi eleemosynam ratione Missarum hujusmodi relictam, inter ipsos & Fratres prædictos esse dividendam, quo fit, ut non parum in deligendis sepulturis in Ecclesiis dicti Ordinis graventur, sæculares, eum duplum pro sepultura solvere cogantur.

§. 3. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, plerique Christifideles in dictarum domorum Ecclesiis, ob difficultatem tàm magnas expensas persolvendi, sepeliri se facere non possint, quò fit, ut Ecclesiæ hujusmodi mortuorum sepulturis, & consequenter eleemosynis in dies fieri consuetis, propemodùm priventur, idcircò pro parte eorundem Francisci Assistentis Generalis & Provincialis, nobis humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui propterea Rectoribus dictarum Parochialium prohibet majorem eleemosynam petere, quàm præscriptum à Concil. Trid. sess. 35. cap. 13. & à Pio V. explicatam in sua const. 41. numer. 13. sup. fol. 244. To. 2. lib. 2.

§. 4. Nos igitur hujusmodi abusus omninò tollere, ac dicti Ordinis commoditatibus, & propagationi, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, super consultationibus, & negotiis Episcoporum, & Regularium deputatorum, omnibus & singulis Parochialium Ecclesiarum universarum Indiarum Occidentalium, & Orientalium Rectoribus, nunc & pro tempore existentibus, harum serie interdicimus, & prohibemus, ne sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, à qua non nisi à nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquàm in mortis articulo absolvi poterint, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, majorem eleemosynam ab iis, qui in dictorum domorum Eremitarum S. Augustini Ecclesiis sepelientur, ea, quam illis præscribit Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 13. juxtà explicationem à fœl. rec. Pio Papa V. Prædecessore nostro emanatam, sub Dato Romæ apud St. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1567. 17. Kalend. Junii, Pontificatus sui anno secundo, quovis prætextu aut occasione, etiam de consilio, consensu, & mandato suorum Ordinariorum exigere valeant seu præsumant.

Executores hujus Constitutionis deputat.

§. 5. Quocircà dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Indiarum Occidentalium & Orientalium Societatis JESU Provincialibus pro tempore existentibus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Assistentis generalis, & Procuratoris prædictorum, nunc & pro tempore existentium, aut alicujus eorum fuerint requisiti, præsentes literas, & in eis contenta quæcunque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos, omnium & singulorum effectu pacificè frui, & gaudere; Non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari; Contradictores quoscunque, ac præmissis non parentes, eisque auxilium, consilium, vel favorem, publicè vel occultè, directè vel indirectè quomodolibet præstantes, per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariisque deroga.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, domorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis alia firmitate, roboratis statutis, consuetudinibus quoque, indultis & literis Apostolicis, eisdem Ecclesiis, Domibus, & Ordini, earúmque Rectoribus, Superioribus, & Fratribus, ac quibusvis aliis personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ac literis Gregorii XIII. etiam Prædecessoris nostri, sub Dato Romæ apud St. Petrum, anno 1572. Pontificatus sui anno primo. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptis quoque credi jubet.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 2 die 16. Febr. Datum Romæ apud St. Petrum, die 16. Februarii 1607. Anno Secundo.

XXXIII. Ordinationes, & Statuta super bono regimine Congregationis Cassinensis Monachorum Ordinis Sancti Benedicti.

Qua ad hanc pertinent Congregationem, plenè dixi in Constitut. 1. Julii II. Super Cathedram, suprà lib. 1. ibi videas in Tomo 1. fol. 464.

Edita A. D 1607. & 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CUm, sicut accepimus, in Ordine St. Benedicti Congregationis Cassinensis, aliàs St. Justinæ Paduanæ, qui primo ab eodem St. Benedicto institutus, & deindè à tot, tantisque Patribus, sanctitate & disciplinæ regularis exemplo per diversas totius Orbis Christiani Regiones propagatus, virtute Altissimi

ad laudem sui nominis; jam multis ab hinc sæculis floruit, nonnulli abusus exorti fuerint, quibus, nisi nostræ Pastoralis solicitudinis providentia celeriter occurratur, dubitandum sit, ne hujusmodi morbo invalescente, Regularis disciplinæ observantia paulatim collabatur.

Constitutio septem Provinciarum in Italia.

§. 1. Nos igitur attendentes, quòd, ubi gubernaculum disciplinæ contemnitur, restat, ut Religio naufragetur, pro nostri Pastoralis officii debito præmissa conniventibus oculis pertransire nequivimus, quapropter re priùs maturè discussa, & examinata, adhibitis viris, gravitate, prudentia, & usu rerum præstantibus, quibus negotium demandavimus, de eorum consilio hujusmodi abusibus, quantum cum Domino possumus, occurrendum decrevimus. Motu igitur proprio, non ad alicujus nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationis prædictæ, Ordinis St. Benedicti in universa Italia, Insulisque eis adjacentibus, septem Provincias, nempè, Romanam, Hetruriæ, Neapolis, Siciliæ, necnon Venetiarum, Lombardiæ, ac Liguriæ, per præsentes perpetuò valituras, constituimus & deputamus, illisque sic constitutis & deputatis.

Romanæ.

§. 2. Romanæ videlicèt St. Pauli propè, & extrà muros Almæ Urbis nostræ, necnon St. Scholasticæ Sublaci, ac St. Mariæ Farfensis, & St. Petri Perusini, necnon ejusdem St. Mariæ, etiam propè, & extrà muros Cæsanatensis, ac St. Vitalis Ravennatensis, & St. Proculi Bononiensis, necnon ejusdem St. Benedicti Ferrariensis.

Hetruriæ.

§. 3. Hetruriæ St. Eugenii Senensis, necnon SS. Floræ, & Lucillæ Aretinensis, necnon S. Mariæ Florentinensis, & S. Honorati Lerini, ac S. Mariæ Cromensis, Ragusinensis Diœcesis, & St. Petri Mutinensis, ac St. Petri Regiensis.

Neapolitanæ.

§. 4. Necnon Neapolitanæ ipsius St. Benedicti Castro Villarum, St. Michaëlis Montis Caveosi, St. Mariæ Andriensis, Sanctissimæ Trinitatis Cavensis, necnon St. Severini Neopolitanensis, ac St. Angeli Caëtanensis, St. Laurentii Aversanensis, & ejusdem St. Benedicti Montis Cassini.

Siculæ.

§. 5. Siculæ St. Placidi Messanensis, necnon St. Nicolai Cathaniensis, & St. Mariæ Fondroni, necnon St. Flaviæ, ac St. Mariæ Montis Regalis, & St. Martini Panormitanensis, necnon ejusdem Mariæ de Gangio, & St. Philippi de Argirione.

Venetæ.

§. 6. Ac Venetæ St. Nicolai Lictoris, necnon S. Georgii Venetiarum, & St. Mariæ de Pratalia, & S. Justinæ de Padua, necnon SS. Felicis, & Fortunati Vicentinensis, & St. Nazarii Veronensis, ac St. Pauli de Argon, necnon S. Jacobi de Pontida Bergomensis diœcesis, & St. Faustini, ac St. Euphemiæ Brixien.

Lombardiæ. Huic addita sunt hic infra duo ultima loca provinciæ Thusciæ.

§. 7. Necnon Lombardiæ St. Simpliciani, ac S. Petri in Glassiate Mediolanensis St. Spiritus, & St. Salvatoris Papiensis, necnon Sancti Sixti Placentinæ ac Sanctæ Mariæ Gratiarum Placentinæ Diœcesis, & St. Joannis Evangelistæ Parmensis, necnon St. Columbani Bobiensis, ac S. Benedicti de Padolione.

Liguriæ.

§. 8. Liguriæ verò Provinciis prædictis St. Nicolai Buschetti, St. Benigni, & St. Juliani, ac St. Catharinæ, necnon St. Hieronymi Cervariæ Januensis diœcesis, ac St. Bartholomæi Astensis, ac St. Petri Salviani Tauriensis diœcesis dictorum Ordinis & Congregationis Monasteria, etiam perpetuò subjicimus, & supponimus.

Ex dictis provinciis, novem Abbates Definitores eligendi sunt.

§. 9. Et ut deinceps in Definitorio æqualitas votorum habeatur, quo de cætero perpetuis futuris temporibus in dictis septem Provinciis novem Abbates Definitores, ex quibus Romana unum, Hetruriæ unum, Neopolitana unum, & Siciliæ alium, & Liguriæ alium, Veneta verò, & Lombardiæ Provinciæ prædictæ, ob illorum majorum Monasteriorum numerum, pro qualibet earum duos Abbates hujusmodi ex illis respectivè oriundos habeant, eligantur, ac deputentur, dictique novem Definitores Canonicè per vota, & scrutinia secreta, ut moris est, Canonicè electi, in quibuscunque Capitulis generalibus omnes, & singulas, tàm spirituales, quàm temporales gratias, & facultates ab hac Sede Apostolica eis concessas, & quas hactenùs habuerunt, habeant, hac tamen ratione, ut posthàc singuli Doctores septem Provinciarum prædictarum diversarum Nationum & professionum existant, nullóque modo duo ex eadem Natione, vel professione uno, & eodem tempore in prædicto Capitulo, licèt ex diversis Provinciis prædictis professi sint, esse patiatur, sed ex eisdem Provinciis oriundi eligantur, ut suprà, ac constituantur.

Ex quibus 3. ex antiquioribus quolibet anno vacent & alii sufficiantur.

§. 10. Et ad tollendam dictorum Definitorum perpetuitatem, quieti dictæ Congregationis maximè contrariam, quòd singulo quoque anno tres Definitores ex antianis, sive antiquioribus, duo nempè ex Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ, ac unus ex Romana, & Hetruriæ, Neapolitana, & Sicula, Provinciis prædictis ab eodem Definitorio per biennium vacent, ac illorum loco tres substituantur respectivè ex eisdem Provinciis, ita ut semper unaquæque Provincia suum, vel suos semper habeat Definitorem, vel Definitores præscriptum, vel præscriptos.

Eorúmque aliquo à Definitorio exclusio, alter ex viciniori Provincia eligatur.

§. 11. At si aliqua justa causa Abbates alicujus Provinciæ ad prædictum Capitulum non accederent, vel accedentes ab electione Definitorii exclusi remanerent, seu illo anno Visitatorum officio functi essent, seu quòd per biennium minimè vacassent, & eo casu, in prædicto Definitorio ab hujusmodi electione exclusi essent, & tunc ex Provincia illi viciniori Abbas Definitor, servatis tamen superiùs narratis, pro illa vice tantùm eligatur.

Conservatores, qui, & unde sint eligendi, & quod eorum sit munus.

§. 12. Conservatores quoque juxtà Constitutiones dictæ Congregationis approbatas, nempè duo ex Romana, Hetruriæ, & Neapolitana, alii verò ex Veneta, Lombardiæ, & Liguriæ Provinciis prædictis eligantur, ipsique sic electi cum Dei timore, omníque diligentia omnia illo anno à Definitoribus, Visitatoribus ac Præsidente prædictis gesta, & præcipuè electiones Prælatorum & Officialium perspiciant, ac recognoscant, & quidquid contrà Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, decreta, ac Constitutiones dictæ Congregationis factum esse reperirent, illud nullum & irritum declarent, ac cum effectu sub privationis dignitatum, quas pro tempore obtinerent, ac inhabilitatis ad illas obtinendas pœnis eo ipso incurrendis illorum habilitationem nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus, quandocunque existentibus omninò reservando exequi mandent, & contrà inobedientes etiam Definitores, nulla habita personarum, vel dignitatum ratione, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, auctoritate nostra procedant.

Abbatum &c. numerus qui & quæ electio.

§. 13. Et in qualibet ex Provinciis prædictis, tot Abbates, Priores, Cellarii, ac Magistri Noviciorum ex ea oriundi, quot sunt in ea Monasteria, vel Prælaturæ, & Officia existant, & casu, quo in singulis Monasteriis idonei ad hoc munus subeundum minimè recipiantur, tunc idonei aliis ex Monasteriis ejusdem Provinciæ professi subrogentur. Quòd si in tota Provincia non sint tot Monachi idonei professi, qui ad prædicta officia suæ Provinciæ assumi possint; tunc ex Monasteriis vicinioribus alterius Provinciæ idonei assumantur.

Abbates à Definitorio eligendi.

§. 14. Ne autem facultas regiminis dictæ Congregationis diminuta intelligatur, quòd pro arbitrio dicti Regiminis, Abbates, Priores, omnésque Officiales, ac singulos privatos Monachos, ex provincia in provinciam, prout expediens ei videbitur, ut anteà poterant, & valebant, ita ut omnia in dicta Congregatione communia sint, & esse intelligantur, amovere, & destinare possint & valeant, nulla Nationum, & personarum, seu Monasteriorum habita ratione, quin imò singuli Abbates cujusque Provinciæ Monasteriis Congregationis Definitorii, & Regiminis arbitratu deputentur, & præficiantur.

§. 15. Quód-

Eorum munus quinquennio expletur.

§. 15. Quódque Abbates, Priores, cæterique Officiales prædicti, juxtà præscriptum usum dictæ Congregationis, alicui Monasterio non præficiantur ultrà quinquennium, & ab illius administratione, etiam per quinquennium omninò vacent. Et quòd tàm Abbates, quàm cæteri Officiales prædicti quot annis præfuerunt, tot etiam ab ejus Monasterii, ac officii administratione vacent, & quòd singuli resideant, nec ab eis ullo quæsito colore ultrà unam dietam, & per 8. dies sine licentia Præsiden. ob justam causam expressam Conservatoribus in proximo Capitulo generali exhibendam & examinandam, an justa fuerit causa discessus, abesse possint, & qui secùs fecerint, illorum arbitrio puniantur.

Vitam communem & alia instituta observent.

§. 16. Ne aliis prædicantes Abbates prædicti, reprobi inveniantur, quòd ad vitam communem, necnon divina Officia, tàm diurna quàm nocturna, omniáque alia regulæ dictæ Congregationis instituta cum Dei timore, habita tamen personarum, ac temporum qualitate concurrant, ut si cum hospitibus impediti sint, vel alia justa causa excusentur.

Studentibus plenè provideant.

§. 17. Monachis verò literis operam dantibus, de idoneis Lectoribus, ac aliis necessariis, & decentibus rebus, ac commoditatibus illis benevisis provideant.

Eandem ubique disciplinam servari curent.

§. 18. In omnibus quoque Monasteriis, parem formam vivendi & vestiendi, ac regularem disciplinam ab omnibus observari curent.

Administratio Cellerariorum temporalis sit.

§. 19. In administratione autem rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per seipsos, ut causa vagandi tollatur, exerceant, sed ea per Cellerarios à dictis Definitoribus, vel prædicti Ordinis regimini deputatos (corruptela, & abusu Cellerariam in pectus, ut dicunt, Abbatis concedendam penitùs sublatis) exerceatur.

Qui Decani sint.

§. 20. Ac constitutiones prædicti Ordinis, ut Cellerarii à regimine deputati Decani existant, omninò observentur.

Visitatorum munus & electio.

§. 21. Duo autem Visitatores dictæ Congregationis, ex Romanæ, Hetruriæ ac Neopolitanæ, ac alii duo ex Lombardiæ, Venetæ, necnon Liguriæ Provinciarum prædictarum Abbatibus ex ipsismet Provinciis oriundi eligantur, qui extraneas Provincias visitent, non autem proprias, si id Definitores expedire judicaverint, alias constitutiones dictæ Congregationis serventur, & in Provincia Sicula duo Visitatores, juxtà præscriptum usum dictæ Congregationis eligantur, dictíque Visitatores, Deo juvante, munus suum Visitationis cum omni diligentia subeant, ac absolvant, singulósque Monachos de statu Monasterii, necnon Præpositorum & Ministrorum qualitate, ac rerum spiritualium & temporalium statu exactissimè examinent.

Præsertim circà Monachorum amotionem.

§. 22. Monachos verò, vel Commissos ab aliquo Monasterio, in quo saltem per annum continuum non permanserint, & quos amovendos necessarium judicaverint, super quo illorum conscientias gravamus, per illam provinciam tantùm mutare valeant, dicto Capitulo generali, mutationes de una ad aliam provinciam (ut sumptibus superfluis parcatur) reservando.

Novitiorum educatio, & probatio significatur.

§. 23. Et Novitiatus pro Novitiorum educatione in singulis provinciis prædictis constituti, & constituendi in suo robore permaneant, ita tamen, quòd in quibuslibet novitiatibus prædictis ex ejusdemmet provinciis hujusmodi oriundi, juxtà Constitutiones Apostolic. & decreta Concil. Trident. idonei ad probationem admittantur, ac semper & ubique Cives Civitatum, & locorum, in quibus Monasteria hujusmodi sita sint, cæteris extraneis paribus præferantur.

Novitiatus duo constituantur.

§. 24. Quódque in Provincia Romana prædicta, etiam in Monasteriis S. Proculi Bononiensis, ac S. Benedicti Ferrariensis, Novitiatus constituatur, & in ejus consortio juvenes ex eadem provincia oriundi ad probationem recipiantur.

Novitiorum numerus indicatur.

§. 25. Quælibet autem provincia illum tantùm numerum Novitiorum recipiat, & ad professionem admittat, quem commodè alere poterit; Si verò aliqua provincia, seu Monasterium plures Monachos, quàm ex ejus redditibus ali possunt, habere comperiantur, neminem priusquàm ad numerum præfixum illius professi redacti fuerint.

Novitii 6. in Monasterio, Pauli de Urbe singulis annis recipiantur de Provincia Romana.

§. 26. Et quia in dicto Monasterio S. Pauli de eadem Urbe ob illius aëris intemperiem (ut ajunt) Romani, vel ex eadem provincia oriundi, in maximum eorum, dictæque Congregationis detrimentum minimè recipiuntur, quemadmodùm præteritis temporibus recipere solitum fuit, & hoc in aliis Monasteriis servatur, quòd deinceps singulo quoque anno saltem sex Novitii ad probationem ibi recipiantur, sed in dictum Monasterium S. Scholasticæ Sublaci, ad probationem & professionem emittendam, sumptibus tamen & expensis dicti Monasterii S. Pauli, cujus professi sint & esse intelligantur, mittantur.

Et alii quatuor in Novitiatu Sublacensi.

§. 27. Hacque de causa saltem duo Novitii pro Monasterio Farfensi, & alii duo pro Monasterio Sublaci prædictis ex eadem provincia Romana oriundi, in dicto Novitiatu Sublacensi usque ad numerum, qui ex illorum Monasteriorum redditibus ali & sustentari possint, reducti fuerint, quibuscunque non obstantibus recipiantur.

Abbas dicti Monasterii S. Pauli & Procurator Ordinis non sint de eadem Provincia oriundi vel professi, hoc declaratur hic infrà.

§. 28. Quódque, quoties contigerit, Abbatem dicti Monasterii S. Pauli oriundum, vel professum esse ex Monasteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ provinciarum prædictis, tunc Procurator generalis dictorum Ordinis, & Congregationis oriundus, vel saltem professus ex aliquo Monasterio Romanæ, Hetruriæ, vel Neapolitanæ Provinciarum prædictarum, & vice versa existat, & esse debeat, nec ambo ullo unquam tempore ex Monasteriis earundem, sed diversarum provinciarum prædictarum, esse debeant.

Jussio præmissa observandi.

§. 29. Similiter perpetuò statuimus, & ordinamus, ac ita ab omnibus & singulis, quos præmissa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ, ipso facto incurrendis, inviolabiliter observari debere volumus & mandamus.

Confirmatio privilegiorum & ordinationum Pontificiorum, quæ præmissis non contrariantur.

§. 30. Ac pro præmissorum complemento, omnia & singula privilegia, libertates, immunitates, favores, antelationes, aliásque tàm spirituales quàm temporales per fœl. rec. Eugenium Papam IV. & Gregorium XIII. necnon Clementem VIII. Romanos Pontifices, Prædecessores nostros, sub quacunque verborum forma & expressione super dictorum Definitorum electione, dictæque Congregationis fœlici statu, ac directione, & alias super præmissis quomodolibet concessa, necnon singulas literas Apostolicas desuper expeditas, ac illarum formas & continentiam, tenores & effectus, perindè ac si de verbo ad verbum præsentibus inserta essent, dummodò præmissis contraria non existant, pariter perpetuò approbamus, & confirmamus, illísque ac earum singulis, perpetuæ, ac inviolabilis firmitatis robur adjicimus, necnon omnes & singulos, tàm juris quàm facti, ac solemnitatum in his quomodolibet requisitarum, ac necessariarum defectus, excogitatos, vel non cogitatos, si qui principaliter, vel accessoriè, aut aliàs quomodolibet intervenerint in eisdem, & si de illis ad hoc, ut suppleri & sanari possint, specialis, specifica, & expressa mentio facienda esset, supplemus.

Appositio clausularum præservativarum.

§. 31. Decernentes prædictas eorum Prædecessorum literas, validas & efficaces fore & esse, suósque plenarios & integros effectus sortiri ab eis, ad quos nunc spectat, & pro tempore quorumlibet spectabit, firmiter observari debere, nec ab illis ullo unquàm tempore resilire posse, sed ad illarum observationem obligatos fore & esse, ac sub eisdem majoris excommunicationis & privationis vocis activæ & passivæ pœnis cogi & compelli, præsentes verò de subreptione, vel obreptione, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari seu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, seu invalidari, aut ad viam & terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam vocari, aut adversùs eas quodcunque juris vel facti, aut justitiæ seu gratiæ remedium intentari, impe-

trari,

trari, vel concedi nullatenùs unquàm posse, sicque ab omnibus & singulis censeri, & ita per quoscunque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, irritúmque & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executoris.

§. 32. Quocircà dilecto filio nostro Alexandro S. Laurentii in Damaso, Diacono, Cardinali Montalto nuncupato, S. R. E. Vicecancellario, moderno, & pro tempore existenti dictæ Congregationis Cassinensis, apud Nos & Apostolicam Sedem Protectori, per præsentes mandamus, ut præmissa omnia & singula per eos, ad quos spectat, & in futurum spectabit, auctoritate nostra observari curet, & faciet. Contradictores quoscunque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 33. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Ordinis, & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterísque contrariis quibuscunque.

Fides transumptorum.

§. 34. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A 2. die 6. April.

Datum Romæ apud St. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 6. Aprilis, 1607. Pontificatus nostri anno 2.

Sequitur declaratio & moderatio prædictarum, ac aliarum editio ordinationum.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis providentia circumspecta nonnunquàm aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & fœlici directione Religiosorum sub Regularis vitæ observantia Altissimo famulantium concesserat, saniori judicio mutat, alterat, ac disponit, prout rerum, temporum, personarum qualitatibus diligenter pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Relatio nonnullorum contentorum in præcedenti Bulla.

§. 35. Sanè, cùm nos aliàs per quasdam in forma Brevis, sub annulo Piscatoris die 6. Aprilis 1607. Pontificatus nostri Anno secundo confectas literas, inter alia in tota, ac universali Italia, Insulísque ei adjacentibus, Septem Provincias Ordinis St. Benedicti, Congregationis Cassinensis, aliàs St. Justinæ, nempè Romanam, Neapolitanam, Siculam, Venetam, ac Hetruriæ, necnon Liguriæ, & Lombardiæ, perpetuò constituerimus, & deputaverimus, illíque ac eorum singulis Monasteriis dictorum Ordinis & Congregationis in Italia, ac Insulis prædictis consistentibus, suppositis St. Petri Mutinensis, ac ejusdem St. Petri Regiensis, Monasteria dictorum Ordinis, & Congregationis dictæ Provinciæ Hetruriæ, etiam perpetuò subjecerimus, & supposuerimus, & quòd ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus in dictis septem Provinciis novem Abbates Definitores ex illis respectivè oriundi, diversarum tamen nationum, & professionum, ut 4. dictorum Monast. Congregationis Visitatores ex eisdemmet Provinciis oriundi, eligerentur, & in qualibet ex provinciis prædictis, tot Abbates, Priores, Cellerarii, ac Magistri Novitiorum, ex ea tamen oriundi, quot sunt in ea Monasteria, vel Prælaturæ, & Officia essent. Quódque quoties contingeret, Abbatem Monasterii S. Pauli propè & extrà muros Almæ Urbis nostræ dictorum Ordinis & Congregationis oriundum, vel professum esse ex Monasteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ provinciarum prædictarum, tunc Procurator Generalis ipsius Ordinis & Congregationis oriundus, vel saltem professus ex aliquo Monasterio Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ provinciarum hujusmodi, ac vice versa esset, & esse deberet, nec ambo ullo unquàm tempore ex Monasteriis earundem, sed diversarum provinciarum prædictarum esse deberent, similiter perpetuò, prout in dictis literis pleniùs continetur, statuerimus & ordinaverimus.

Causa hujus moderationis.

§. 36. Nihilominùs ex relatione dilectorum filiorum Anastasii à Carpenedulo Abbatis dicti Monasterii S. Pauli, ac Joannis Baptistæ Romani, Ordinis, & Congregationis prædictorum Procuratoris Generalis, ad nos per illorum Capitulum Generale superiori anno celebratum, ut ex literis nobis exhibitis constat, destinatorum, accepimus, prædicta Monasteria St. Petri Mutinensis, ac ipsius St. Petri Regiensis eidem Provinciæ Lombardiæ, quàm Hetruriæ viciniora esse, idque illorum Abbatibus, ac Conventibus incommodum inferre, & illorum Regularibus institutis magis consonum esse, ut professi Monasteriorum dictorum Ordinis, & Congregationis, qui non sunt oriundi Civitatum, vel locorum, aut Provinciarum, in quibus professionem non emiserunt, omnibus illorum dignitatibus & officiis priventur, Abbates verò, & alii Prælati dictæ Provinciæ Siculæ à regimine ipsius Monasterii St. Pauli, ac officio Procuratoris Generalis dictorum Ordinis & Congregationis, cùm de eis in prædictis literis ad hæc nulla mentio facta fuerit, in eorum damnum & præjudicium excludantur.

Mutatio duorum Monasteriorum Provinciæ Hetruriæ.

§. 37. Nos igitur in supremo dignitatis culmine, Divina disponente Clementia constituti, in his remedium provisionis nostræ adhibere cupientes, dictarum literarum veriores, & totos tenores præsentibus pro expressis habentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine, St. Petri Mutinensis, ac ejusdem St. Petri Regiensis Monasteria hujusmodi, illorúmque Abbates, Priores, Conventus, ac alias illorum personas, nunc & pro tempore existentes, ab eadem provincia Hetruriæ perpetuò disjungimus, & separamus, illáque & illos prædictæ provinciæ Lombardiæ etiam perpetuò subjicimus & supponimus.

Professi usquemodo in Monasteriis, ex quibus non sunt oriundi, omnibus gaudeant privilegiis, quibus ipsi oriundi perfruuntur.

§. 38. Quódque de cætero perpetuis futuris temporibus, illi, qui in Monasteriis dictorum Ordinis & Congregationis Civitatum, & locorum, ex quibus non sunt oriundi ad præsens professi existunt, non autem, qui de cætero ad ipsorum Ordinis & Congregationis habitus susceptionem, ac professionem regularem admitterentur, omnibus & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, favoribus, antelationibus; prærogativis, aliisque gratiis, tàm spiritualibus quàm temporalibus, quibus oriundi Civitatum, locorum, & Provinciarum hujusmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariter & pariformiter, ac æquè principaliter in omnibus & per omnia, perindè ac si ex eis oriundi essent, utantur, potiantur, & gaudeant, ac nihilominùs oriundi, cæteris paribus professis, in assecutione dignitatum, ac officiorum hujusmodi præferantur.

Qui ad Abbatiam S. Pauli concurrant.

§. 39. Quódque Abbates, & Priores dictæ Provinciæ Siculæ, unà cum Abbatibus, & Prioribus Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ Provinciarum prædictarum ad regimen dicti Monasterii St. Pauli, & officium Procuratoris Generalis hujusmodi concurrant, ac ad illa, & eorum alterum ad instar Abbatum, & aliorum Priorum aliarum Provinciarum prædictarum eligi possent, & valeant.

Prælatorum numerus designatur.

§. 40. Ac pro pace inter regulares personas dictorum Ordinis & Congregationis conservanda, illorúmque augmento, quòd in singulis Monasteriis pro quolibet decimo tertio numero Monachorum professorum

unus

unus graduatus, nempe unus Abbas, vel Procurator generalis, aut Cancellarius Præsidis, sive unus Prior pro qualitate & capacitate professorum singulorum respectivè Monasteriorum, & pro quinque Monachis, professis, unus Decanus computatis Cellerariis, ac Novitiorum Magistris, Confessoribus Monialium, ac Rectoribus, aliisque officialibus, ita tamen quòd ipsi Decani numerum tercentum non excedant, assignentur.

Decanorum approbatio, quæ fit.

§. 41. Ad officium tamen Decanorum quoad sufficientiam literarum, illi dumtaxat Monachi assumantur, qui vel per examinatores ab Ordinariis locorum, pro tempore deputatos, seu per dictos Visitatores, vel alios ab ipsis Visitatoribus, vel Definitoribus subrogatos, ad confessiones Christifidelium audiendas examinati cum effectu per patentes literas in forma probanti Visitatoribus tradendas, & ab ipsismet Visitatoribus, an favore, vel merito illas impetraverint, examinandas, & Definitoribus Capituli Generalis præsentandis, tamquàm idonei approbati fuerint. Quo verò ad integritatem vitæ, & morum probitatem, pro potiori cautela & securitate exactissimam inquisitionem faciant Visitatores, examinando tàm Abbates, Priores, quàm cæteros Monachos cum omni diligentia, ac puram, & meram veritatem repertam Definitoribus in scriptis medio eorum juramento deferant.

Observantia constitutionum approbatarum à Greg. XIII.

§. 42. Præterea quòd constitutiones dictorum Ordinis & Congregationis per fœl. rec. Gregorium Papam XIII. prædecessorem nostrum, approbatæ & confirmatæ, in omnibus & per omnia, sub pœnis à Definitoribus statuendis ac præfigendis, pro singulis transgressionibus præfatarum constitutionum ipso facto incurrendis, dummodò per alias constitutiones Apostolicas revocatæ non sint, inviolabiliter observentur.

Horæ Canonicæ in Choro recitentur.

§. 43. In Monasteriis dictorum Ordinis & Congregationis, etiam in quibus licèt tantùm decem de Conventu Monachi existant, Horæ Canonicæ, tàm divinæ quàm nocturnæ in Choro psallendo singulis diebus recitentur.

Culpæ Monachorum semel in hebdomada audiantur.

§. 44. Culpæ Monachorum in Capitulo, semel in qualibet hebdomada, ad minùs audiantur.

Lectio Casuum conscientiæ habeatur.

§. 45. Missæque decantentur, & lectio Casuum conscientiæ saltem bis in unaquaque hebdomada habeatur, ac disciplina Monastica, prout in aliis Monasteriis servatur, etiam servetur.

Lectioque in Refectorio.

§. 46. In Refectorio lectio assidua audiatur.

Carnes non edantur nisi juxta Bullam Gregor XIII.

§. 47. Carnes verò in illis Monasteriis ac temporibus tantùm in constitution. prædictis præscriptis, & per dictum Gregorium prædecessorem approbatis, & extrà tamen illorum Refectoria edantur.

Contravenientium pœnæ.

§. 48. Præmissáque omnia non observantes, tàm Superiores quàm inferiores voce activa, & passiva ad arbitrium dictorum omnium Definitorum, seu Regiminis ipso facto privati existant.

Decreta Congregationis quando ligent.

§. 49. Quódque decreta, facta & non impressa, ac in posterùm facienda pro bono regimine dictorum Ordinis & Congregationis in illorum Capitulis generalibus per vota secreta à majori parte illorum Prælatorum approbentur, & ad effectum ut omnes ad eorum observationem, sub pœna præcepti teneantur, & obligati existant, à Sede prædicta confirmari debeant.

Observantia p. d. forum demandatur.

§. 50. In reliquis verò omnia & singula in prædictis nostris literis contenta in omnibus & per omnia juxtà illorum tenorem observentur, nec illorum declaratio, moderatio aliqua in parte vel in totum seu revocatio, quovis quæsito colore vel ingenio, nisi de consilio, & consensu omnium dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatorum, etiam sub privationis dignitatum & officiorum, quas & quæ pro tempore obtinuerint, ac inhabilitatis ad illas obtinendum, eo ipso incurrenda pœna nulla umquàm tempore intentari vel impetrari possint, itidem perpetuò statuimus & ordinamus, ac ita in omnibus & singulis quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, sub pœnis præfatis inviolabiliter observari debere, volumus, & mandamus.

Additio clausularum præservativarum.

§. 51. Præsentes verò nostras literas de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ vel quopiam alio defectu notari seu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi vel retractari, seu invalidari, aut ad viam & terminos juris reduci, seu in jus vel controversiam vocari, aut adversùs eas quodcumque juris & facti vel justitiæ aut gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenùs umquàm posse, sed eas ab omnibus & singulis quos concernunt & concernent, quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere, sicque ab omnibus & singulis censeri, & ita per quoscumque Judices, tàm ordinarios quàm delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii nostri Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi ac interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane decernimus si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§. 52. Quocircà dilectis Filiis prædictorum Ordinis & Congregationis, Protectori, necnon Curiæ causarum Cameræ nostræ Apostolicæ generali Auditori nunc & pro tempore existentibus per præsentes committimus & mandamus, quatenùs ipsi vel duo aut unus eorum per se vel alium seu alios, præsentes nostras literas ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando, ac toties quoties opus fuerit, ac pro parte nunc & tempore existentium, dictorum Ordinis, & Congregationis Patrum aut alius eorum nomine, & Congregationis requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eas & ea auctoritate nostra ab omnibus inviolabiliter observari, ac omnes dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatos, Monachos ac alias illorum personas eis pacificè frui & gaudere. Non permittentes eos desuper quomodolibet molestari vel perturbari. Contradictores quoslibet, & rebelles per quasvis ecclesiasticas sententias, censuras etiam pecuniarias pœnas eorum arbitrio imponendas, moderandas & applicandas, cæteráque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras & pœnas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio.

Derogatio contrariorum.

§. 53. Non obstantibus præmissis, ac fœlicis recordat. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò quis vigore præsentium extrà suam Civitatem, & Diœcesim ultrà tres dietas ad judicium non trahatur, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & quatenùs opus sit, dictorum Ordinis & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, stabilimentis, usibus & consuetudinibus, cæterísque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

D. P. An. 3. die 21. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 21. Martii millesimo sexcentesimo octavo, Pontificatûs nostri Anno tertio.

XXXIV.

Declaratio, & confirmatio privilegii fori Religiosorum Regularium intrà claustra degentium.

De hisce Regularibus extrà claustra delinquentibus puniendis, Clement. VIII. edidit constit. 39. Suscepti. suprà fol. 59.

Edita A. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Religiosorum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium quieti prospicere cupientes, quæ illam quoquo modo perturbare posse videntur, opportuna nostra declaratione è medio tollere, ac aliàs desuper opportunè providere curamus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire.

Ordinarii quidam prætendebant, quòd Religiosi coràm eis convenirentur, ex cap. Volentes de privileg. in 6. cap. 20. sess. 14. Concil. Trid.

§. 1. Cùm itaque nomine dilecti filii Basilii Angussolæ Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Tridentini Concilii interpretum, expositum fuerit, in Hispaniarum Regnis, quosdam Ordinarios Locorum contendere, Religiosos intrà claustra degentes coràm ipsis Ordinariis conveniri debere in causis civilibus, cap. Volentes, de privileg. in 6. comprehensis, propter illius innovationem à Concilio Tridentino factam, sess. 7. cap. 14. quo præfatos Religiosos, eorum privilegiis abrogatis, defendunt comprehendi. Prætereà eosdem locorum Ordinarios pariter contendere, eosdem Religiosos intrà claustra degentes in prima instantia coràm ipsis conveniri debere ex decreto ejusdem Concilii Tridentini, sess. 24. cap. 20. de Reform.

Sacra Congregatio suprà interpretatione Concil. Trident. contrarium decrevit.

§. 2. Cúmque ab eodem Basilio Procuratore generali in eadem Congregatione supplicatum fuerit, ut super utraque re responsa darent. Ab eadem verò Congregatione fuerit responsum, neque constitutione in generali Concilio Lugdunensi edita, quæ incipit, Volentes, neque decreto Concilii Tridentini capit. 14. sess. 7. comprehendi Regulares, ideóque eos juxtà eorum privilegia, coràm suis Superioribus vel Conservatoribus esse conveniendos. Necnon decretum ejusdem Concilii Tridentini dicto cap. 20. sess. 24. ad Regulares non pertinere, nec eorum Conservatorias imminuere, nec quoad primam illarum instantiam aliquid novi inducere, ipséque Basilius Procurator Generalis nobis humiliter supplicari fecerit, ut pro sui Ordinis quiete, supradictas declarationes ab eisdem locorum Ordinariis servari debere, Apostolica auctoritate præcipere dignaremur.

Istéque Pont. id approbat.

§. 3. Nos illius hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus & singulis locorum Ordinariis, in virtute sanctæ obedientiæ per præsentes districtè præcipiendo mandamus, ne Fratres & Religiosos dicti Ordinis Carmelitarum contrà dispositionem declarationum prædictarum perturbare vel inquietare quoquo modo audeant vel præsumant, irritum nihilominùs & inane decernentes, quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Et ista servari mandat.

§. 4. Quocircà dilectis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & nostro & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio, per præsentes committimus & mandamus, quatenùs ipsi vel alter eorum præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Religiosorum, eorúmque Superiorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos eorumdem præmissorum effectu pacificè frui & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoscumque per censuras & pœnas ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Non obstantibus fœl. record. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides exemplorum bullæ.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si originaliter forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 3. die 24. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 24. Augusti, millesimo sexcentesimo septimo, Pontificatûs nostri Anno tertio.

XXXV.

Contrà Canonicos Regulares Congregationis S. Salvatoris Ordinis S. Augustini, dignitates, & officia ipsius Ordinis conquisitis extrà Religionem favoribus ambientes, eorúmque complices, & fautores. Necnon Superiores eosdem in electionibus favores attendentes.

Congregationem istam probavit Gregorius XII. ut suprà in ejus constitut. 2. Excitat. lib. 1. ubi alia eam concernentia tibi indicavi, in Tomo 1. fol. 286.

Edita A. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ambitus Regularium improbatur.

Quoniam nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus à Deo tamquàm Aaron, & à regularis vitæ instituto valdè alienum est, ut religiosi mendicatis, sæcularium præsertim personarum studiis, ad dignitatum gradus sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei mala provenire solent.

Canonici Regulares S. Salvatoris ad obtinendas dignitates Ordinis, favores per sonarum extrà Religionem requirunt.

§. 1. Nos pro muneris nostri debito huic malo, quantùm in nobis est, opportunum remedium adhibendum censuimus; Cùm itaque sicut accepimus, quidam in Congregatione Canonicorum regularium S. Salvatoris Ordinis Sancti Augustini, dignitatum & officiorum in dicta Religione ambitione ducti pro iis consequendis, Ecclesiasticorum, & sæcularium Principum aut aliarum personarum studia requirant, & à Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus aliisque Prælatis commendatitias literas, aliósque favores, & gratias procurent, quibus adjuti, gradus & dignitates in eadem Religione consequi valeant.

Hunc ergò ambitum hic Pont. illis sub gravibus pœnis interdicit.

§. 2. Proptereà nos dictæ Religionis officia & dignitates pro meritis cujusque absque ambitu conferri cupientes, motu proprio & ex certa scientia ac mera deliberatione nostris, omnes, & singulos Canonicos regulares dictæ Congregationis & Ordinis, cujuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis & dignitatis existentes, qui de cætero pro prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus & aliis officiis Congregationis, & Ordinis prædictorum consequendis, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum tàm Ecclesiasticarum quàm sæcularium de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, aut alias viis illicitis ad hujusmodi Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, & alia officia obtinenda aspiraverint, vel aliis minùs legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiverint, ac iis obtentis usi fuerint, illorúmque complices & fautores, ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda, perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus, & sic privatos voce tàm activa quàm passiva carere decernimus, & declaramus.

Superioribusque in

§. 3. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excom-

electionibus hujusmodi favores attendere vel pœnas aliquas remittere prohibet sub pœna inobedientiæ & excommunicationis latæ sententiæ.

excommunicationis latæ sententiæ pœna omnibus dictorum Congregationis & Ordinis Superioribus, Prælatis, Canonicis quocumque titulo nuncupatis, etiam Priori generali, præsentibus & futuris præcipimus districtéque mandamus, ne quempiam ullo tempore præcibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliàs ad instantiam seu requisitionem vel contemplationem Principum, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, & Rerumpublicarum vel Prælatorum, etiam S. R. E. Cardinalium, aut aliarum quarumcumque personarum, tàm sæcularium quàm Ecclesiasticarum, extrà dictum gremium existentium, ad cujusvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones & officia dictæ Congregationis promovere vel pœnas aliquas remittere audeant vel præsumant.

Electiones aliter factas irritat.

§. 4. Decernentes electiones & promotiones ad Monasteria seu Prioratus vel officia dictorum Congregationis & Ordinis contrà præsentium dispositionem, quòd absit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas, prorsùs invalidásque fore, & esse, nullísque viribus subsistere.

Contravenientes eo ipso pœnas hic enunciatas incurrisse declarat.

§. 5. Ac omnes & singulos in præmissis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere.

Ambitum ex sola instantia & præcibus etiam oretenùs porrectis probari decernit.

§. 6. Et ad illos sententias, & pœnas præmissas damnabiliter incurrisse legitimè probandum, solas præmissarum personarum instantias, præces & favores etiam oretenùs porrectas, plenam, indubiam & sufficientem in judicio & extrà fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Et ita & non aliter judicari præcipit.

§. 7. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis omnibus derogat.

§. 8. Non obstantibus quibusvis Apostolicis ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Canonicis regularibus vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Hanc const. etiam in Capitulis & in dietis publicati mandat.

§. 9. Ut autem harum literarum notitia ad omnes dictæ Congregationis S. Salvatoris Ordinis S. Augustini Canonicos regulares faciliùs deveniat, volumus, illam etiam in Capitulis generalibus ac Congregationibus dietis nuncupatis lecta sic arctare, ac si legitimè unicuique intimatæ fuissent, illarúmque exemplis etiam impressis, manu Prioris generalis ipsius Congregationis subscriptis, & ejus sigillo munitis, eamdem prorsùs fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eædem exhiberentur.

D. P. An. 3. die 22. Sept.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, &c. die 22. Septembris 1607. Anno tertio.

XXXVI.

Confraternitatis Doctrinæ Christianæ erectio in Archiconfraternitatem in Basilica S. Petri Principis Apostolorum de Urbe, cum Indulgentiarum privilegiorúmque elargitione.

De instituendis his Confraternitatibus, habes suprà in Tomo 2. Pii V. constitut. 137. Ex debito, lib. 2. ubi alia indicavi. De forma autem aggregandi alias Confraternitates, attende constit. 115. Clementis VIII. Quacumque, hic suprà fol. 18.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1607.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX credito nobis pastoralis officii munere, piis locis, quæ majora in dies in spiritualibus, & temporalibus ad Dei gloriam, & animarum salutem incrementa suscipiunt, ulteriora subsidia, & ampliora concedimus privilegia, ne quicquam illarum rerum prætermittamus, quæ ad Christianam propagandam religionem conducere videntur.

Concil. Trident. & Pontif. jusserunt institui Confraternitates Doctrinæ Christianæ.

§. 1. Ob has causas considerantes nos, jure optimo à Sacro Tridentino Concilio, & summis Pontif. prædecessoribus nostris statutum, & jam multos abhinc annos maximo Ecclesiæ Dei commodo observatum fuisse, ut pueri singulis Dominicis & aliis festivis diebus fidei rudimenta, obedientiam erga Deum & parentes, aliásque Christianas virtutes ab iis ad quos spectat edocerentur, ut hac ratione, qui ad mundi voluptates sequendas natura proni sunt, Christiana pietate eruditi, de virtute in virtutem proficientes, tales evaderent, qui ad Populi Christiani mores reformandos & Catholicæ fidei incrementum idonei efficerentur Ministri.

Et eidem in Urbe instituta nedum fuit Congregatio laicorum, sed et Clericorum.

§. 2. Atque hoc consilio, cùm nonnulli probitatis Viri zelo charitatis accensi, pro divini cultus augmento in hac Alma Urbe nostra cæterarum Matre, & Magistra, Tridentino Concilio publicato, in quibusdam Ecclesiis pueros & adultos quoscumque summa pietate ac diligentia Doctrinam Christianam docere cœpissent, hoc pium opus præstante Domino, exiguo temporis spatio, adeò incrementa suscepisse, ut Congregatio sub Doctrinæ Christianæ nomine jampridem instituta fuerit, ex quibus licèt aliqui tantùm in communi vivant cum suo Præposito, in Ecclesia S. Agathæ Regionis Transtyberinæ, in unum tamen omnes sub uno Protectore conveniunt, atque uno Præside huic saluberrimo operi singulis festivis diebus sedula incubuerunt & incumbunt diligentia.

Hic modò Pont. d. Confraternitatem erigit in Archiconfraternitatem in Basilica S. Petri de Urbe.

§. 3. Nos pro nostro Pastoralis officii munere hoc pium Christianæque Reipublicæ necessarium opus, ex quo hactenùs uberrimi fructus provenerunt, ac multò uberiores posthac proventuros speramus, ex animo amplectentes, illúdque in dies augeri magis ac magis cupientes, Congregationem prædictam in Urbe institutam, necnon singulas illius personas & Ecclesias, nempe S. Martini Regionis Arenulæ, S. Agathæ Regionis Transtyberinæ eidem Congregationi Apostolica auctoritate concessas, sub nostra & Sedis Apostolicæ protectione suscipientes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, in celeberrima Basilica Principis Apostolorum de Urbe, Congregationem Doctrinæ Christianæ hujusmodi, in Archiconfraternitatem Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò erigimus & instituimus.

Ejúsque Protectorem deputat, sumet Pontificis Vicarium.

§. 4. Illiúsque sic erectæ & institutæ perpetuum Administratorem, & Protectorem dilectum filium nostrum Hieronymum tituli S. Blasii Presbyterum Cardinalem Pamphilium nuncupatum, ac pro tempore existentem in Urbe, & ejus districtu, Rom. Pont. Vicarium, harum seriè constituimus, & deputamus.

Eidem Archiconfraternitati facultatem alias Confraternitates aggregandi, & indulgentias communicandi concedit.

§. 5. Ac ipsius Archiconfraternitatis Confratribus pro tempore existentibus aggregandi dictæ Archiconfraternitati, aliàs quasvis ejusdem Doctrinæ Christianæ in qualibet Mundi parte canonicè erectas & institutas, ac instituendas Confraternitates, illísque privilegia, indulta, favores, exemptiones, gratias & indulgentias infrascriptas sibi per nos concessas ac pro tempore à Sede Apostolica concedendas communicandi.

Ad hoc vide etiam Bullas Clem. VIII. cit. in rubr.

§. 6. Necnon de Administratoris & Protectoris prædicti consensu, quæcumque statuta, felix regimen & gubernium dictæ Archiconfraternitatis concernentia, licita tamen, & honesta ac sacris Canonibus, & decretis Concilii prædicti, constitutionibúsque Apostolicis minimè contraria, condendi, illáque sic condita, pro rerum, & temporum qualitate, in toto vel parte, ac toties quoties opus fuerit immutandi, & in eorum locum alia de novo edendi, licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus & impartimur.

Indulgentiam plenariam Confratribus in die ingressus elargitur.

§. 7. Ut autem devotio Christifidelium ad dictum opus exercendum indies magis augeatur, de Omnipotentis Dei misericordia ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis ac sacra communione refectis qui pro Ministris, Operariis & Confratribus dictam Archiconfraternitatem ingredientur, die primo illorum ingressus, seu eo die quo dictæ Archiconfraternitati ascripti fuerint, Plenariam.

Et in festo præcipuo Confraternitatis.

§. 8. Necnon eisdem sic descriptis, qui vere pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in festo, quod ab ipsa Archiconfraternitate, & aliis Confraternitatibus aggregatis seu aggregandis pro earum præcipuo & principali respectivè eligetur, sumpserint, etiam Plenariam.

Ac in articulo mortis.

§. 9. Quique verè pœnitentes, & confessi dictum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, aut id facere non valentes, animo contrito, nomen JESU saltem corde in mortis articulo invocaverint, similium plenariam omnium peccatorum suorum remissionem, & indulgentiam dicta auctoritate earumdem tenore præsentium concedimus.

Alias indulgentias Confratribus quolibet mense communicatis concedit.

§. 10. Præterea eisdem Confratribus, qui verè pœnitentes, & confessi semel quolibet mense Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, septem annos, & totidem quadragenas,

Inducentibus alium ad discendam Doctrinam.

§. 11. Quique in causa fuerint, ut pueri, famuli aut quævis aliæ personæ ac discendam Doctrinam Christianam eant, ducentos dies.

Discentibus & docentibus Doctrinam in diebus Stationum Urbis.

§. 12. Qui verò diebus Stationum Urbis hanc Doctrinam in Ecclesiis docuerint, ac etiam illi, qui ad eamdem discendam accesserint, easdem indulgentias consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si Ecclesias Stationum personaliter visitarent.

Visitatoribus Sholarum Doctrinæ.

§. 13. Easdem etiam indulgentias Visitatores dictæ Archiconfraternitatis, qui ex commisso sibi officio visitabunt illas Scholas, quas in illo die visitare poterunt, consequantur.

Docentibus eamdem diebus feriatis.

§. 14. Insuper eisdem Confratribus, qui diebus feriatis hanc Doctrinam Christianam aut publicè aut privatim explanaverint, centum dies.

Præceptoribus eamdem docentibus diebus festivis.

§. 15. Necnon omnibus & singulis Præceptoribus, qui diebus festivis discipulos suos ad Doctrinam Christianam duxerint, eósque illam docuerint, septem annos.

Explicantibus eam in Scholis diebus feriatis.

§. 16. Quinque diebus feriatis in propriis Scholis, eamdem Doctrinam explicaverint, centum dies.

Sacerdoti Archiconfraternitatis in ejus Ecclesia prædicanti &c.

§. 17. Sacerdoti etiam dictæ Archiconfraternitatis, qui in Ecclesia seu Oratorio illius Confraternitatis verbum Dei prædicaverit aut Collationes fecerit, licèt illo die non intervenerit in aliqua Schola docendi causa, septem annos.

Parentibus Doctrinam domi familiam docentibus.

§. 19. Omnibus autem, & singulis Patribus, & Matribus familias, qui in suis domibus liberis, famulis, & familiaribus utriusque sexùs Doctrinam Christianam explanaverint, qualibet vice id fecerint, centum dies.

Convocantibus alios ad d. Doctrinam.

§. 19. Item Confratribus, qui per Civitatem viros, mulieres aut pueros, ad eamdem Doctrinam Christianam ducendi causa circumierint, septem annos.

Confratribus per Castella euntibus, & Doctrinam docentibus.

§. 20. Eisdem autem Confratribus, qui extrà Civitatem ad illam docendam per Castella, & Villas exierint, decem annos.

Disputationi Doctrinæ interessentibus.

§. 21. Item eisdem Confratribus, qui disputationibus, qui in Scholis dictæ Archiconfraternitatis fieri solent, interfuerint, ducentos dies.

Doctrinam docendi vel discendi causa, studentibus.

§. 22. Omnibus item, & singulis Christifidelibus, qui per mediam horam Doctrinam, aut docendi aut discendi gratia studuerint, centum dies.

Infirmos Confratres visitantibus.

§. 23. Eisdem etiam Confratribus, qui infirmos dictæ Archiconfraternitatis visitaverint, quoties id fecerint, ducentos dies,

Eucharistiam ad eos comitantibus.

§. 24. Quoties verò Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, dùm ad infirmos defertur, comitati fuerint, septem annos.

Corpora eorum defunctorum associantibus, aut exequiis interessentibus.

§. 25. Eisdémque Confratribus, qui Corpora Confratrum, & Consororum defunctorum ac defunctarum ad sepulturam associaverint, aut exequiis, anniversariis, officiísve, quæ pro eis celebrantur pro eorum animabus preces fundentes interfuerint, tres annos.

Congreg. vel divinis officiis Archic. assistentibus.

§. 26. Ac quoties divinis officiis, & Congregationibus publicis vel secretis dictæ Archiconfraternitatis intervenerint, ducentos dies.

Processionibúsque per Ordinarios indicandis.

§. 27. Eandémque Indulgentiam consequantur, quandocumque processionibus à locorum Ordinariis sub vexillo dictæ Archiconfraternitatis præscribendis interfuerint.

Discentibus Doctrinam, & communicatis in die festo deputando singulis mensibus.

§. 28. Item omnibus & singulis utriusque sexûs, & cujuslibet ætatis Christifidelibus, ad Doctrinam Christianam discendam in dictis Scholis convenire solitis, qui peccata sua quolibet Beatæ MARIÆ Virginis aut alio festo à Superioribus dictæ Congregationis determinando, confessi fuerint, tres annos, iis verò, qui ad communicandum habiles sunt; si dictum Eucharistiæ Sacramentum devotè sumpserint, quinque annos.

Confratribus communicatis die quo aggregatio in qualibet Terra publicatur.

§. 29. Prætereà quolibet die dicta Congregatio in quavis Civitate vel Terra publicabitur, omnibus, & singulis utriusque sexûs Confratribus dictæ Confraternitatis verè pœnitentibus, confessis ac communicatis septem annos, & totidem quadragenas de eis injunctis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino concedimus & relaxamus.

Declaratio quòd etiam Confraternitates aggregandæ, his fruantur, indulgentiis & non aliæ.

§. 30. Nostræ propterea intentionis esse declaramus, quòd indulgentiæ, gratiæ, & indulta prædicta intelligantur, ac sint concessa, cujus Confraternitati canonicè erectæ seu erigendæ in qualibet Orbis parte, statim ac prædictæ Archiconfraternitati, juxta constitutionem fœl. record. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri fuerit aggregata, nec absque aggregatione hujusmodi gratiarum & indulgentiarum prædictarum participes ullo modo esse possit.

Declaratio quòd sufficiat aggregatio unius Confraternitatis pro qualibet Diœcesi, ut cæteræ ibi erigendæ ab Ordinario participes sint.

§. 31. Declarantes nihilominùs, quòd cùm una Confraternitas dictæ Doctrinæ Christianæ unius civitatis aggregata fuerit, intelligantur, & sint omninè aggregatæ reliquæ omnes utriusque sexûs ab Ordinario loci erectæ & erigendæ, earundémque indulgentiarum & gratiarum prædictarum participes sint.

Derogatio contrariorum.

§. 32. Non obstantibus quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 33. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, manu alterius Notarii publici subscriptis, & sigillo dictæ Archiconfraternitatis munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 3. die 6. Octob.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die 6. Octobris 1607. Pontificatûs nostri Anno tertio.

XXXVII. Congregationi Clericorum Regularium Somascæ, aliàs S. Majoli, quæcumque gratiæ & privilegia Ordinibus Mendicantium concessa & concedenda, communicantur, & de novo conceduntur, quatenùs sint in usu, non revocata, nec sacris Canonibus aut Concilio Tridentino contraria.

Istam Congregationem primo approbavit Pius V. Ut suprà in Tomo 2. in ejus Const. 78. Injunctum, fol. 293. lib. 2. licet antea à Paulo III. esset in societatem recepta, ut suprà in ejus Constitut. 21. fol. 735. lib 1. Ubi alia notavi in 1. Tom.

Edita A. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX quo divina Majestas ad pastorale fastigium nos quamquàm immeritos evexit, illud quantum in nobis semper fuit, superno auxilio freti, agere conati sumus, ut piorum hominum Congregationes, quæ ad divini cultus augmentum & animarum salutem institutæ sunt, & in observatione institutorum suorum, piè & religiosè persistunt, magis quotidiè in hujusmodi suo pio proposito confirmentur.

Communicatio sicut concessio omnium gratiarum & privilegiorum cuicumque ex Ordinibus Mendicantium concedendorum.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus dilectorum filiorum Congregationis & Clericorum regularium Somascæ aliàs S. Majoli nuncupatorum fortiores quotidi vires, adjuvante Domino, in militantis Ecclesiæ Castris appareant, ut Clerici Congregationis hujusmodi eo ferventiùs adhuc pugnare studeant, quo majoribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, ipsos & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis &c. censentes, præter alia quæcumq; privilegia & gratias iisdem Congregationis & Clericis hactenus quomodolibet concessa, omnia & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæterásque gratias, præeminentias & indulta cujusvis generis existentia spiritualia, & temporalia, qualiacumque illa sint, (excepta tamen exemptione à jurisdictione Ordinariorum) quibusvis Mendicantium Ordinum Congregationibus, eorúmque Professoribus ac eorum Monasteriis, Ecclesiis, Domibus & Regularibus locis, necnon dilectis filiis earumdem Religionum & Congregationum Generalibus locis, necnon dilectis filiis earumdem Religionum & Congregationum Generalibus, Præpositis, Superioribus, Prælatis & Capitulis, tàm Generalibus quàm Provincialibus, Fratribus, Novitiis, Conversis, Donatis, ac quibusvis eorum & earum personis in quibuscumque Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, etiam per viam communicationis vel extensionis, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, seu per nos & successores nostros, aut alios auctoritatem habentes, concessa sunt & concedentur, ac quibus singulæ Congregationes prædictæ, eorúmque Monasteria, Ecclesiæ, Domus & loca, ac Superiores, Fratres & personæ hujusmodi de jure, usu, consuetudine vel privilegio aut concessione Apostolica vel alia quavis auctoritate in genere vel specie, ac tàm conjunctim quàm divisim aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere possent vel poterunt quomodolibet in futurum, quarum concessionum tenores præsentibus pro expressis habentes, acsi de verbo ad verbum insererentur, etiamsi talia sint & forent, quæ specialem & individuam requirerent mentionem seu particularem insertionem, (quatenùs sint in usu & non sint revocata neque sub ullis revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus & Concilii Tridentini decretis non adversentur) ad eandem Congregationem, Somascam seu S. Majoli, ac singulos illius Conventus, illorúmque Superiores, Præpositos, Prælatos & quascumque personas, auctoritate & tenore prædictis, perpetuò extendimus, illáque eis communicamus, & de novo concedimus, & suffragari volumus & declaramus.

Limitatio dictæ communicationis.

Alia limitatio ejusdem communicationis.

Derogatio quorumcumque contrariorum.

§. 2. Non obstantibus tàm fœl. record. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, quàm aliis quibuscumque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, tàm de Judicibus delegatis & Conservatoribus quàm personis ultrà certum numerum ad judicium non vocatis necnon quibusvis privilegiis & indultis Apostolicis quibusvis secularibus vel regularibus, Militiis, Communitatibus, Universitatibus, Capitulis, Castris, Villis, Terris & quibusvis Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis, aut aliis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Monasteriis, Hospitalibus & aliis piis locis, etiam motu, & scientia similibus, & de non trahendis eorum subditis vel personis, ipsarum Ecclesiarum, Civitatum Universitatum, Castrorum, Villarum & locorum respectivè, extrà eas aut coràm illis Judicibus & personis, quàm etiam vigore quarumcumque literarum Apostolicarum aut aliàs quibusvis modis & qualitercumque ac quibusvis verborum formis & tenoribus, de quibus etiam plena & expressa, specialis, specifica & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter & expressè derogamus, seu si aliquibus communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 3. Cæterùm volumus & dicta auctoritate decernimus, quòd earumdem præsentium transumptis, etiam manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica, constitutæ, aut manu Præpositi Generalis & sigillo ejusdem Congregationis Somascæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio & alibi ubi opus fuerit, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 9. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 9. Novembris 1607. Anno tertio.

XXXVIII. Ampliatio jurisdictionis S. R. E. Cardinalium Congregationis boni regiminis, Communitatum Status Ecclesiastici etiam mediatè S. R. E. subjectarum, quoad cognitionem causarum easdem tangentium, non tamen quoad pœnas maleficiorum.

Istam Congregationem instituit Clemens VIII. in sua Constitut 10. Pro commissa, suprà fol. 9. Ubi notavi.

Edita An. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus Constitut.

§. 1. CUpientes Constitutionem à fœl. record. Prædecessore nostro super bono regimine & administratione reddituum Communitatum & Universitatum ditionis temporalis Ecclesiasticæ editam, debitæ executioni pro earumdem, Communitatum & Universitatum utilitatem demandari, ac de singulari fide, prudentia & integritate dilectorum filiorum nostrorum Mariani SS. Marcellini & Petri, de Camerino, Octavii S. Sabinæ Bandini, Dominici S. Honuphrii, Tusci, Dominici Gym-

nasii, Innocentii S. Thomæ in Parione titulorum Presbyterorum, Bubali & Bartholomæi S. Mariæ in Porticu Diaconi de Cæsiis nuncupatorum S. R. E. Cardinalium, plurimum in Domino confisi, eisdem Cardinalibus quos pro executione dictæ constitutionis harum serie deputamus.

Jurisdictio Cardinalis dicti in causis quarumcumque Communitatum, etiam mediatè S. R. E. subjectarum.

§. 2. Omnes & quascumque causas, tàm civiles quàm criminales & mixtas, ad Communitates & Universitates quascumque Status nostri Ecclesiastici nobis mediatè vel immediatè subjectas, tàm activè quàm passivè pertinentes, per se vel ab ejus subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi & terminandi, ac omnia alia & singula in eadem constitutione contenta executioni demandandi.

Prælatisque Congregationi adjungendi, & Secretarium deputandi.

§. 3. Ac pro faciliori negotiorum hujusmodi expeditione, aliquos Prælatos aut alias personas Juris prudentia præditas, à nobis approbandas, in eorum Consultores adhibendi, necnon aliquem ex illis, aut alium idoneum eis benevisum, in eorum Congregationis Secretarium deputandi, & causas quascumque reassumendi & avocandi. Necnon quibuscumque Judicibus & aliis personis, etiam sub censuris & pœnis inhibendi & quoscumque citandi etiam per edictum publicum constito de non tuto accessu, cæteráque omnia & singula in præmissis, & circà ea, quomodolibet necessaria & opportuna faciendi, gerendi, ordinandi & exequendi, ita ut occasione causarum criminalium, censuram Ecclesiasticam aut irregularitatis notam, dummodo sententias sanguinis per seipsos non ferant, minimè incurrant, plenam liberam & amplam auctoritatem, facultatem & potestatem concedimus & impartimur.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædecessor in eadem constitutione voluit non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque.

Major pars totam Congregationem repræsentat.

§. 5. Volumus etiam, ut ea quæ à majori parte eorum resoluta fuerint, plenam obtineant firmitatem, & plenariæ executioni demandari debeant.

Dat. P. An. 1. die 4. Junii.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 4. Junii 1607. Pontificatus nostri Anno primo.

Sequitur declaratio dictæ constitutionis.

Edita An. D. 1607.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Relatio constitut. præcedentis.

JAm pridem cupientes Constitutionem à fœl. record. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro super bono regimine Status Ecclesiæ editam executioni demandari, dilectis filiis nostris S. R. E. Cardinalibus pro ejusdem Constitutionis executione à nobis deputatis, omnes & quascumque causas, tàm civiles quàm criminales & mixtas, ad Communitates & Universitates quascumque Status Ecclesiastici nobis mediatè vel immediatè subjectas, tàm activè quàm passivè, per se vel alios ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi & terminandi, ac omnia alia & singula in eadem constitutione contenta executioni demandandi, easdémque causas quascumque reassumendi & avocandi, quibuscumque Judicibus inhibendi, & aliàs, prout in nostris litteris in hujusmodi forma brevis desuper expeditis sub die quarta Junii 1605. Pontificatus nostri Anno primo plenius continetur, facultatem dedimus.

Causæ hujus declarationis.

§. 1. Quia verò ob generalitatem prædictarum litterarum nostrarum facilè videri alicui posset, ea nos commisisse, quæ nostræ intentionis committere minimè fuit, idcirco ad solvendas hujusmodi difficultates, prædictarum litterarum tenorem præsentibus pro sufficienter expresso & ad verbum inserto habentes.

Declaratio.

§. 2. Motu proprio & ex certa nostra scientia, maturaque deliberatione, vigore præsentium declaramus, intentionis nostræ eisdem Cardinalibus eas solummodò & non aliàs causas civiles, criminales & mixtas, tàm activè quàm passivè ad Communitates & Universitates Status nostri mediatè, vel immediatè subjectas pertinentes, per se vel alios, ut præmittitur, subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, reassumendi & avocandi, quæ ad redditus & proventus, (non tamen pœnarum maleficiorum) ad illas quomodolibet spectant & quæ in futurum spectabunt, aut rationem seu computorum redditiones, etiam ratione administrationis Annonæ seu Abundantiæ, & pecuniarum ac rerum illius seu illi destinatarum Civitatum, Terrarum & Locorum ejusdem Status Ecclesiastici, sive ad quorumcumque bonorum administrationes prædictarum Communitatum & Universitatum, quomodocumque & qualitercumque pertinent & pertinebunt, facultatem tribuere, ita ut eas tantum & non alias causas, iidem Cardinales per se vel alios subdelegandos audire, discutere, examinare, expedire & terminare, reassumere & avocare à quibuscumque Judicibus, necnon iisdem inhibere, & omnia & singula in eis contenta, omnibúsque aliis & singulis in prædictis litteris nostris facultatibus illis concessis, in præmissis & circa ea, uti possent & valerent, ac possint & valeant.

Clausulæ sublatæ, &c.

§. 3. Irritum decernentes & inane quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus præmissis, necnon quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 3. die 23. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Novembris 1607. Pontificatus nostri Anno tertio.

XXXIX.

Contrà Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici, qui ad effectum consequendi officium Magistri generalis pro se vel aliis, ad favores extrà Religionem recurrunt, vel aliis minus legitimis viis & modis, illud obtinere quærunt.

De hoc Ordine multa notavi suprà ad Honorii III. Const. 2. Religiosam, fol. 64. lib. 1. Tom. 1.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ADmonemur pastoralis officii nostri debito, diligentiùs prospicere, ne Religiosis ad dignitates & officia per emendicata suffragia pateat accessus.

Gregorius XIII. in sua Constitut. 62. supra in Tomo 2. lib. 2. Prælatus Ordinis Fratrum Prædicatorum, vetuit ullam gratiam cuivis religioso dicti Ordinis facere vel pœnam remittere, ad instantiam personarum extrà Religionem, existentium.

§. 1. Aliàs siquidem fœlicis recordationis Gregorius Papa Decimus tertius prædecessor, noster per suas in forma Brevis litteras die 1. Junii 1580. Pontificatus sui Anno nono datas, Magistro Generali ac Provincialibus & reliquis Ordinis Fratrum Prædicatorum Prælatis tunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ mandavit, ne ad instantiam & requisitionem quarumcumque personarum tàm laicarum quàm Ecclesiasticarum, extrà supradictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore & quacumque seculari dignitate & excellentia, etiam Ducali, Regali & Imperiali fulgentium cuivis dicti Ordinis Religioso, ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere auderet.

Vetuit etiam Fratribus iis viis, aliquid sibi procurare.

§. 2. Quinimò quotiescumque dicti Ordinis Fratres & Religiosos, qui contrà decreta suarum constitutionum, ac via & iis mediis per conquisitos favores & suffragia, aliquid sibi procuraverint, ad talia & similia ac etiam majora, in eodem Ordine consequenda, perpetuò inhabiles etiam declaravit.

§. 3. Et

Clemens VIII. dictam prohibitionem ampliavit ut in sua constit. 7. Religiosos, hic suprà fol. 6. §. 1.

§. 3. Et subindè cùm à nonnullis ambigeretur, an sub gratiarum vocabulo, gradus, honores, dignitates, officia & munia Ordinis prædicti comprehenderentur, similis mem. Clemens Papa Octavus etiam prædecessor noster per alias similes literas die 23. Maji 1592. Pont. sui Anno 1. datas, priores literas prædictas & in eis contenta quæcunque approbavit & confirmavit, ac prædictam Gregorii de gratiis, ut prædicitur, per mendicatos favores minimè conceden. prohibitionem, ad quoscumque gradus, honores, dignitates, officia, administrationes, functines, prælaturas ejusdem Ordinis perpetuò extendit & extendere debere decrevit. & præterea dilectis filiis Magistro generali, Provincialibus & aliis Prælatis, Superioribus ejusdem Ordinis, ne in posterum aliquod præmissorum cuiquam ad instantiam seu requisitionem vel contemplationem personarum superiùs expressarum quarumcumque, quovis modo concedere, Religiosis verò ac Fratribus ejusdem Ordinis quibuscumque non solùm in præmissis omnibus secularium favorem minimè procurare, sed nec etiam spontè oblatum, aut ab eis minimè procuratum, recipere, & similiter ne ad hunc effectum munera aliqua secularibus impendere vel exhibere auderent vel præsumerent, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœnis in dictis Gregorii literis contentis præcepit & expresse interdixit ac prohibuit, prout in singulis literis prædictis pleniùs continetur.

Hic Pontifex eorum constitutiones approbat.

§. 4. Cùm autem, sicut accepimus, ad electionem novi Magistri generalis dicti Ordinis brevi deveniendum sit, nos quantum intersit, ut electio hujusmodi eliminatis procul favoribus in sanctitate & justitia celebretur, probè cognoscentes, & ideò dicti Ordinis Fratres non solùm pœnarum in dd. literis contentarum, sed etiam censurarum Ecclesiasticarum metu, in officio debito continere volentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, dictorum Gregorii & Clementis prædecessorum prædictas litteras, & in eis contenta quæcumque, eorum serie præsentibus pro expressis habentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, ac illis perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus.

Contravenientibus Fratribus omnibus pœnam excommunicationis latæ sententiæ addit, si pro obtinendo officio Magistri generalis, pro, se vel aliis ad favores hujusmodi, recurrant, vel aliis minus legitimis modis illud obtinere quærant.

§. 5. Et insuper omnibus & singulis dicti Ordinis Fratribus, cujuscumque conditionis, gradus, & præeminentiæ existentes, in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ne ad quarumcumque personarum tàm laicarum quàm Ecclesiasticarum extra supradictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, favores, ad effectum consequendi dictum officium Magistri generalis, pro se vel aliis recurrant, vel aliis minùs legitimis viis & modis illud obtinere quærant. Hos qui mandato nostro hujusmodi contravenerint, ultra supradictas pœnas, etiam vinculo excommunicationis latæ sententiæ, à qua nisi per nos & Romanos Pontifices pro tempore existentes, præterquam in mortis articulo constituti absolvi nequeant, annodamus.

Contrariisque derogat.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si Ordini & Fratribus prædictis communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptisque credi jubet.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium literarum exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici signatis & sigillo alterius personæ in dignitate Ecclesiast. constitutæ munitis, eadem fides ubique adhiberi debeat, quæ præsentibus adhiberetur, si exhibitæ forent vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die septima Januarii, millesimo sexcentesimo octavo, Anno 3.

D. P. An. 3. 7. Januarii.

Gratiæ & indulta Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, ad partes Infidelium pro dicta Redemptione se transferentium; Nec non aliorum Christifidelium etiam non Captivorum ibi existentium.

Hujus Ordinis institutionem & regulam vide sup. in constit. 1. & 9. Innocentii III. Operante. fol. 52. & 60. lib. 1. ubi plenè dixi in Tomo 1.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1608.

Exordium.

EX omnibus Christianæ charitatis officiis, quibus æterna salus per gratiam DEI comparatur, illa Redemptori nostro JESU CHRISTO maximè placere credimus, per quæ infœlices captivi, à terra impiorum, & misera servitute revocantur, ac eorum saluti prospicitur,

Facultas Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis ad partes Infidelium se transferentium, Confessiones Christifidelium ibi degentium audiendi & in foro conscientiæ absolvendi.

§. 1. Supplicationibus igitur dilectorum filiorum Superiorum, & Bernardi de Morone, Administratorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum nobis humiliter porrectis inclinati, d. Bernardo, qui ut asserit forsan cum aliis dicti Ordinis professis superiorum prædictorum jussu, brevi in Africam pro redimendis captivis profecturus est, & aliis professis, ad hujusmodi munus obeundum deputandis, ut Algerium, & ad alias Africæ & Infidelium partes se transferre, declinare, ac migrare, ibique conversari, & commorari, ac in eisdem partibus, omnium & singulorum utriusque sexus Christifidelium, Captivorum & non Captivorum, ibidem nunc & pro tempore degentium, & commorantium, confessiones audire, ipsósque in Captivitate positos, ac etiam liberos Christifideles inibi commorantes, (dummodò tamen animo infrascripta facultate fruendi ad partes illas non confugerint) à quibusvis suis peccatis, criminibus excessibus, & delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, ac etiam contentis in literis de Cœna Domini legi consuetis, non tamen Hæresis, læsæ Majestatis, Apostasiæ, Idolatriæ, Judaismi, nec delationis prohibitorum ad partes infidelium, scilicet semel in anno, Captivos prædictos, liberos autem prædictos semel tantùm in vita, necnon à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris & pœnis, injuncta eis pro modo culpæ pœnitentia salutari, in foro conscientiæ tantum absolvere.

Presbyteros ibidem degentes super irregularitate in foro conscientiæ dispensandi.

§. 2. Necnon etiam cum Presbyteris Captivis, super quacumque irregularitate, per eos quomodolibet (præterquàm in homicidio voluntario, & bigamia, contracta,) cum liberis verò Presbyteris, in dictis partibus commorantibus, super irregularitatibus hujusmodi per eos dumtaxat in illis partibus contractis (ex homicidio, & bigamia, ut præfertur provenientibus pariter exceptis) in eodem foro tantùm dispensare.

Captivos omnes à votis absolvendi.

§. 3. Ac captivos etiam prædictos, utriusque sexus in ejusdem partibus nunc & pro tempore existentes, à quibuscumque votis, non tamen solemniter emissis, vel quæ Captivi prædicti in eisdem partibus conversantes, vel posteà in libertate consistentes commodè adimplere poterunt pariter absolvere.

Bonáque incerta & per eos Captivos

§. 4. Prætereà super bonis incertis, quæ Captivi prædicti malè parta habuerint, erogata tamen priùs aliqua

male parta condonandi.

aliqua portione in beneficium & usum Redemptionis hujusmodi, Bernardi, & professorum prædictorum arbitrio disponere, illáque eis concedere & condonare.

Paramenta & ornamenta Ecclesiastica benedicendi.

§. 5. Quódque Bernardus & professi prædicti pro usu locorum & Ministrorum Ecclesiasticorum dictarum partium, paramenta & ornamenta Ecclesiastica benedicere, eo tempore dumtaxat, quo apud eosdem Infideles commorabuntur, nisi ibi quispiam alius reperiatur, qui ex officio illa benedicere valeat

Religiosi & alii presbyteri etiam Captivi certis horis, Missam in illis partibus celebrare possint, in locis etiam profanis cum ornamentis, & in Altari portatili.

§. 6. Quódque Religiosi & alii presbyteri, etiam Captivi in illis partibus nunc & pro tempore existentes, per unam horam ante ortum diei usque ad horam meridianam, & post meridiem, per aliam horam Missam, in locis etiam profanis, ad id eis commodioribus, cum ornamentis in altari portatili celebrare possint, etiamsi tempore celebrationis hujusmodi Mauri, Turcæ, Judæi, Idolatræ, Hæretici, Apostatæ, & alii ab Ecclesia Catholica separati, ibidem præsentes existant, nisi absit probabilis suspicio illos irridendi hoc sacrum Ministerium, vel aliquam aliam irreverentiam illi inferendi causa ibidem in professo adesse.

EtSacramentum Eucharistiæ ad Christifideles deferre valeant.

§. 7. Atque tàm Religiosi quàm alii Presbyteri prædicti, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in aliqua capsa ad id per dictos Religiosos benedicta inclusum, ad Christifideles, qui ad locum, in quo Missam celebrari contigerit, accedere nequiverint, sine luminibus, vel aliqua exteriori pompa, subtus vestes ordinarias deferre possint.

Bonáque Fratribus data recipere pro eorum usu, & Redemptione Captivorum ipsi possint.

§. 8. Quódque dicti Religiosi, omnes & singulas pecunias, res & bona, quæ ad eos transmitti contigerit, recipere & retinere, illáque penès se habere, ac in necessarios dumtaxat usus, tàm proprios quàm eorumdem Captivorum, aut in prædictorum Captivorum redemptiones convertere valeant, cùm aliunde non habebunt, unde hujusmodi necessitatibus subvenire possint, ac cum quibusvis Turcis, Mauris, Judæis, Hæreticis, & aliis Infidelibus communicare, pacisci, & consuetudinem habere, justa subsistente causa.

Fratres prædicti pro defunctis Missam celebrare, & animas è Purgatorio liberare.

§. 9. Quódque dictus Bernardus, & alii professi Sacerdotes nunc & pro tempore in illis partibus existentes, possint in qualibet hebdomada tres Missas in refrigerium animarum in Christi charitate defunctorum, dicere & celebrare, & in unaquaque illarum, unam animam ex fidelibus in illis partibus decedentibus à pœnis Purgatorii liberare possint.

Indulgentiæ plenariæ pro omnibus Christifidelibus in illis partibus existentibus, confessis & sacra communione refectis.

§. 10. Denique quòd omnes utriusque prædicti sexus Christifideles, tàm liberi quàm Captivi in dictis partibus pro tempore existentes, qui per unum aut duos dies, ante festivitates Nativitatis, Resurrectionis, Ascensionis Domini Nostri JESU CHRISTI, Pentecostes, Assumptionis, Nativitatis, Purificationis, Annunciationis Beatissimæ & Gloriosissimæ DEI Genitricis, semperque Virginis MARIÆ, Omnium Sanctorum, Nativitatis B. Joannis Baptistæ, Martyrúmque BB. Petri & Pauli Apostolorum, necnon S. Jacobi Zebedæi, aut in ipsis festivitatibus, peccata sua confessi, & sacra communione refecti, si commodè illa refici possint, aliàs si non possint, saltim sacramentaliter confessi, pro exaltatione fidei Catholicæ, ac Maurorum & Infidelium conversione, pias ad Deum preces effuderint, in singulis festivitatibus prædictis, in quibus præmissa peregerint, plenariam omnium & singulorum peccatorum suorum indulgentiam & remissionem consequantur.

Alia indulgentia pro eisdem.

§. 11. Ipsique fideles qui aliquem ex Captivis in eorum tribulationibus & angustiis consolati fuerint, seu ægrotum visitaverint, aut nudum vestiverint, egenis quovis modo subvenerint, vel mortuum terræ commendaverint, qualibet vice, prout id pro tempore fecerint, decem annos, de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis consequantur.

Præsertim die Sabbati

§. 12. Ipsique fideles, qui die Sabbati cujuslibet hebdomadæ ad occasum solis congregabuntur in aliquo loco populoso seu deserto, vel in Mari, ac in honorem ejusdem intemeratæ Virginis Matris MARIÆ, Antiphonam quæ incipit, Salve Regina, semel recitaverint, vel cantaverint, aut cum aliis illam piè recitantibus vel cantantibus affuerint, quolibet die Sabbati, quo id egerint, quadraginta annos de injunctis eis, ut præfertur, seu aliàs quomodolibet pœnitentiis debitis consequantur.

certo modo orantibus.

Indultum eorumdem confitendi in periculo mortis, Sacerdoti etiam Captivo, qui eos ab omnibus delictis absolvat.

§. 13. Præterea quòd supradicti Christifideles in articulo vel periculo mortis, quando non dabitur accessus, vel spes accedendi ad ipsos Religiosos, peccata sua cuilibet Sacerdoti, etiam in hujusmodi captivitate detento confiteri, dictique Sacerdotes illos à quibuscumque peccatis, criminibus, excessibus & delictis, etiam Sedi prædictæ reservatis, etiam contentis in literis die Cœnæ Domini, ut præfertur, legi solitis, etiam Hæresis, Apostasiæ, Idolatriæ, & Judaismi, absolvere, illisque plenariam omnium & singulorum peccatorum suorum indulgentiam & remissionem concedere & impartiri, liberè & licitè valeant.

Alia plenaria indulgentia pro eisdem in articulo mortis.

§. 14. Et prætereà, quòd omnes & singuli utriusque sexus Christifideles prædicti, in dictis partibus Infidelium nunc & pro tempore existentes, verè pœnitentes & confessi, vel qui sine culpa sua non potuerint ad Confessarios accedere, in dicto mortis articulo constituti, qui pium nomen JESU corde, si ore non potuerint, invocantes, similiter plenariam omnium & singulorum peccatorum suorum indulgentiam & remissionem consequantur.

Declaratio, quòd concessio ista sit ad decennium.

§. 15. Præsentibus ad decennium proximum tantum valituris.

Exemplorum hujus bullæ fides.

§. 16. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 8. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, &c. die 8. Februarii 1608. Pontificatus nostri Anno tertio.

XLI.

Erectio Ordinis Militaris sub titulo, habitu, & regula Beatæ MARIÆ Virginis de Monte Carmelo, in Gallia, quàm Henricus III. Francorum Rex ad S. R. E. exaltationem, ac hæresium extirpationem, ex bonis suis merè laicalibus institui postulavit. Necnon ordinationum præscriptio, pro fœliciori regimine ejusdem Ordinis.

Edita An. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, cujus Principatum super omnes extulit divina Majestas, Piis devotorum & suis obsequentissimorum filiorum votis, qui majorum suorum quàm simillimi evadere, & quam nobilitatem à majoribus acceperunt, eandem posteris suis insigni aliqua accessione cumulatam tradere cupiunt, libenter annuit, & quæ ad id, ac ad fidem Catholicam sartam tectámque tuendam, & illius inimicos propulsandos, salutémque animarum procurandam tendere dignoscuntur, concedit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

HenricusIII. Rex Galliæ Ordinem Militarem sub denominatione & Regula B. Mariæ de Monte Carmelo, pro nobilibus, & ingenuis Gallicæ nationis viris de bonis suis merè lai-

§. 1. Exposuit siquidem nobis nuper dilectus filius nobilis vir, Carolus de Neufville Dominus in temporalibus d'Halincourt, & Eques utriusque Ordinis Regii, nomine charissimi in Christo filii nostri Henrici Francorum Regis Christianissimi, cujus ipse ad Nos Sedémque Apostolicam Orator existit, Quòd ipse Henricus Rex pro singulari, quo etiam uti dictæ Sedis Apostolicæ filius primogenitus, tuendæ & propagandæ, augendæque Religionis Catholicæ desiderio fervet, ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltationem & profectum, hæresiúmque

extirpatio-

calibus instituti cupiens, huic Papæ pro oportuna provisione supplicavit.

extirpationem & hæreticorum depressionem, aliáque jam diu & usque à primordio ejus fœliciter suscepti Francorum Regni, in eodem Regno & aliis ditioni suæ subjectis locis consuevit adhibere remedia. Quare unam Militiam seu Ordinem Militarem ad ipsius Henrici Regis arbitrium competenter de suis bonis merè laicalibus (non tamen beneficialibus seu redditibus Ecclesiasticis) dotandam seu dotandum ex delectis Gallicanæ nationis viris nobilibus & ingenuè natis, denominatione seu titulo, ac regula Gloriosissimæ semperque Virginis DEI Genitricis MARIÆ de Monte Carmelo, quam prædictus Henricus Rex sui Protectricem & Advocatam singulari devotione semper habet ac veneratur, sub nostro & dictæ Sedis beneplacito & auctoritate erigi & institui summoperè desiderat, dictúsque Carolus nomine ipsius Henrici Regis nobis humiliter supplicavit, quatenùs eumdem Henricum Regem specialibus favoribus & gratiis prosequi aliásque in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui Ordinem Militarem, sub denominatione, habitu & regula prædictis, cum uno Magno Magistro &c. erigit, in Conventu ab ipso Rege deputando, in locis sibi subjectis.

§. 2. Nos igitur hoc pium & numquàm satis laudandum desiderium promovere cupientes, ac dictum Henricum Regem à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Militiam seu Ordinem hujusmodi sub eadem regula, cujus Militiæ suprema vel principalis Sedes, & Conven. ad id per dictum Henricum Regem in ipso Franciæ Regno, seu alio ab eodem Henrico Rege possesso dominio consisten. loco assignan. & statuen. existat, & esse debeat, ac in Militia seu Ordine hujusmodi, unum Magistrum Magnum vocandum supremam seu principalem illius dignitatem pro uno Magistro Magno vocando, qui ejusdem Militiæ, vel Ordinis caput & supremus sit, cum Conventu per dictum Henricum Regem (sine alicujus præjudicio) constituendo. Necnon Militum seu Ministrorum numero eidem Magistro beneviso. Qui Magister & Milites cum una, & ea defuncta, cum altera muliere, etiam vidua, dumtaxat matrimonium contrahere possint, & aliàs ipsi castitatem conjugalem & obedientiam expresè profiteantur, cum signo ejusdem B. MARIÆ Virginis, & habitu ab aliis aliarum Militiarum signis omninò diversis & dissimilibus non immutandis. Ac mensa magistrali, Prioratibus, Præceptoriis, aliisque beneficiis & officiis, de bonis merè laicalibus, non tamen beneficialibus seu ex redditibus Ecclesiasticis, ut præfertur, dotandis, ex nunc prout ex tunc & contrà, postquàm Militia seu Ordo hujusmodi competenter, ut præfertur, dotata vel dotatus fuerit, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò & sine alicujus præjudicio erigimus ac instituimus.

Magistratus hujusmodi quoquo modo vacantis omnimoda dispositio ad Regem Galliæ pertineat.

§. 3. Ita quód dicti Magistratus etiam à primæva illius erectione & institutione vacantis, & de cætero perpetuis futuris temporibus quotiescumque illum quovis modo, & ex cujuscumque & qualitercumque qualificata persona, etiam apud Sedem prædictam, aut aliàs quocumque tempore aut quandocumque vacare contigerit, provisio, & omnimoda dispositio ad dictum Henricum & pro tempore existentem Francorum Regem, perpetuò spectet & pertineat, spectareque & pertinere debeat.

De eo per Regem provisus, in fra tres menses confirmationem impetret, & fidei professionem ad Sedem Apostolicam transmittat, & antea in administrationē Magistratus se non intro mittat.

§. 4. Et jam hac prima vice quàm quotiescumque alia ejusdem Magistratus vacantes evenerint, quicumque de eo per dictum Regem provisus fuerit, ut præfertur, post provisionem hujusmodi factam intrà tres menses ex nunc proximos novam desuper ab ea dem Sede provisionem seu confirmationem petere & impetrare, ac fidei Catholicæ professionem juxtà articulos à dicta Sede traditos emittere, illámque sic emissam & ab eodem Magno Magistro manu sua subscriptam, ad eamdem Sedem intra eosdem tres menses transmittere debeat, & teneatur, cum eo tamen, quòd dictus Magnus Magister in Regno, & administratione dictæ Militiæ, nisi post obtentam novam provisionem, & emissionem professionis hujusmodi, se nequeat intromittere. Necnon prædictæ erectæ Militiæ dotem per dictum Henricum Regem de suis bonis merè laicalibus, non tamen Ecclesiasticis, ut præfertur, dotandæ etiam perpetuò concedimus, & applicamus.

Magnus Magister Principalem Ordinis sedem in locis à Rege possessis collocare, & Milites creare possit.

§. 5. Ac insuper pro tempore existenti Magno Magistro hujusmodi, ut supremam seu principalem ejusdem Militiæ vel Ordinis Sedem post hanc primam vicem ad quemcumque locum etiam Maritimum in Regno seu locis per eumdem Regem possessis, de licentia tamen ejusdem Sedis Apostolicæ transferre & collocare, ac Milites creare, qui eamdem fidem profiteri, & fidelitatis juramentum tàm Romano Pontifici, quàm dicto Magno Magistro præstare etiam teneantur, & debeant.

Statutáque pro Ordinis regimine concedere.

§. 6. Stabilimenta quoque, statuta, & ordinationes Militiæ seu Ordinis hujusmodi, illiúsque prosperum regimen concernentia, à Sede Apostolica prædicta approbanda, condere, ac condita pro temporum, & rerum qualitate, si opus fuerit, mutare, & alia de novo edere, dummodò licita, & honesta sint, ac sacris Canonibus & præsertim decretis Concilii Tridentini ac constitutionibus Apostolicis non contraria, eisdem auctoritate, & tenore concedimus,

Prioratus etiam & beneficia quæcumque d. Ordinis Militibus conferre.

§. 7. Necnon prædicto Magno Magistro, ut perpetuis futuris temporibus per seipsum dumtaxat, & non alium, juxtà stabilimenta & decreta prædicta, de omnibus & singulis Prioratibus, Præceptoriis & membris, cæterisque beneficiis Ecclesiasticis ejusdem Militiæ seu Ordinis, ut præfertur, erectæ seu erecti, qui pro tempore qualitercumque & ex quorumcumque personis, etiam quamcumque reservationem inducentibus, ubique etiam apud Sedem Apostolicam prædictam vacaverint, Militibus & personis dicti Ordinis providere possit.

Priores autem, Præceptores, & Capellani habitu M. Magistri consensu & licentia Ordinariorum, in Ecclesiis Militiæ ecclesiastica Sacramenta administrare possint.

§. 8. Prioribus verò & Præceptoribus ac Capellanis Militiæ seu Ordinis hujusmodi, habito & obtento sui Magistri consensu ac licentia, & approbatione à locorum Ordinariis, in Ecclesiis etiam Militiæ Missas celebrare, necnon quibuscumque Militibus & personis Militiæ seu Ordinis hujusmodi, Extremæ Unctionis, aliáque Ecclesiastica sacramenta, etiam in mortis articulo, & omni tempore, (sine tamen Parochialium Ecclesiarum & illarum Rectorum præjudicio) administrare, & eorum Confessiones prævia Ordinariorum approbatione audire, & illos in forma Ecclesiæ consueta, imposita pœnitentia salutari absolvere.

M. Magistro pro summa 5000. & Militibus pro summa 500. ducatorum pensiones super beneficiis Ecclesiasticis in locis à Rege possessis auctoritate Apost. reservandas unà cum Prioratibus & aliis beneficiis d. Militia habere indulget.

§. 9. Magistro autem ac Militibus, Presbyteris ac Capellanis prædictis, eorúmque singulis, tàm clericis quàm laicis, etiam uxoratis, & bigamis (non tamen trigamis) ut unam vel plures pensiones annuas, Magistros videlicet usque ad mille quingentorum, cæteri verò Milites prædicti ad quingentorum ducatorum, auri de Camera summas super Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, etiam Consistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, etiam præbendarum, dignitatum, personatuum, administrationum, & officiorum, aliorúmque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium & quorumvis Ordinum regularium, qualitercumque qualificatorum, in Dominiis per dictum Regem possessis, dumtaxat consistentibus fructibus, redditibus, & proventibus, juribus, & emolumentis universis, ac etiam distributionibus quotidianis, eis Apostolica auctoritate reservatas, & reservandas, vel loco

pensionum annuarum hujusmodi, omnia, & singula fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta ac distributiones hujusmodi, sibi usque ad dictam summam, ut præfertur, reservata, & reservanda, etiamsi post illarum vel illorum reservationem uxorem duxerint, & matrimonium contraxerint, ac etiam, ut præfertur, bigami (non tamen trigami) & ultrà, dictóque matrimonio constante ad eorum vitam, unà cum quibusvis Præceptoriis, & aliis beneficiis dictæ Militiæ percipere, exigere, & levare, & in suos usus, & utilitatem convertere, liberè, & licitè valeant, eisdem auctoritate, & tenore de speciali gratia etiam indulgemus, ac desuper cum eisdem Magistro, & Militibus, ac eorum singulis dispensamus.

Militiam, ejúsque personas & bona ab omnibus impositionibus & ordinariorum superioritate eximit, & magno Magistro totaliter subjicit.

§. 10. Prætereà Militiam prædictam, illiúsque Milites, res & bona, à quibusvis exemptionis, quartis, mediis aliis quibuscunque gravaminibus, impositis, & quandocunque imponendis, ac superioritate quorumcunque Ordinariorum etiam perpetuò eximimus, & liberamus, illáque omnimodò jurisdictioni, superioritati, & obedientiæ dicti Magistri subjicimus & supponimus.

Magno Magistro, nobilibus & personis dicti Ordinis peccatorum remissionem elargitur.

§. 11. Postremò, ad augendam Christifidelium devotionem, & animarum salutem procurandam, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum auctoritate confisi, Magistro, Militibus, & aliis personis prædictis verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, tàm in die, qua in dicta Militia seu Ordine recepti fuerint, & in ea, seu eo professionem emiserint, quàm singulis annis in festo ejusdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, die decima sexta Julii celebrari solito, à primis Vesperis usque ad occasum Solis ejusdem Festi, & etiam in eorum mortis articulo saltem contritis, ac nomen JESU corde, si ore nequiverint, invocantibus, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem dicta Apostolica auctoritate, tenore præsentium, misericorditer in Domino ei perpetuò concedimus, & elargimur.

Executores hujus const. deputat.

§. 12. Quocircà dilectis filiis Avicienfibus & Damascensis, ac Parisiensibus Officialibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenùs ipsi vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta, ubi, & quando opus fuerit, publicari, & ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum, firmiter observari, non permittentes Milites prædictos desuper à quoquam quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo.

Contrariísque derogat.

§. 13. Non obstantibus constitutionibus, ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum prædictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis ac literis Apostolicis, illis illarúmque Præsulibus, Capitulis, Conventibus, Superioribus & personis sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, illorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, contrariis quibuscunque, aut si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede prædicta indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Sanctionémque pœna adjicit.

§. 14. Nulli &c. nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, applicationis, indultorum dispositionis, exemptionis, liberationis, suppositionis, concessionis, mandati, derogationis & elargitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 3. die 26. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo septimo, quarto Kalend. Martii, Pontificatus nostri Anno tertio.

Sequuntur Pontificiæ Ordinationes, de quibus in rubrica.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantium Ordinum institutio Reipublicæ Christianæ utilis, & Catholicæ fidei tutelæ & propagationi proficua futura esse dignoscitur, si certæ regulæ præscribantur, sub quarum fœlici auspicio & regimine, Militiis hujusmodi nomen daturi, & rectè vivere, & Catholici nominis hostes debellare valeant.

§. 1. Hinc est, quòd nos, qui per nuper piis charissimi in Christo filii nostri Henrici Francorum Regis Christianissimi nomine supplicationibus nobis humiliter porrectis inclinati, ad Omnipotentis DEI, & ejus Gloriosissimæ Matris, Virginis Mariæ gloriam, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltationem, Hæresiúmque extirpationem, & Hæreticorum depressionem, Militiam ex delectis Gallicanæ Nationis viris nobilibus & ingenuè natis, sub denominatione, seu titulo, ac regula ejusdem Gloriosissimæ semper Virginis DEI Genetricis Mariæ de Monte Carmelo, ereximus, & instituimus, cupientes, ut illa piis & opportunis regulis ordinata, & innixa, religioso gradu jugiter & fœliciter incedat, ejusdem Henrici Regis nomine nobis humiliter porrectis precibus annuentes.

Milites fidei professionem emittant.

§. 2. Quòd perpetuis futuris temporibus dictæ Militiæ Milites fidei professionem juxtà articulos tempore fœlicis recordationis Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri à Sede Apostolica propositos, & approbatos, in manibus Magni Magistri ejusdem Militiæ, seu ab eo deputandi, emittere, illámque manu propria subscriptam, ei, qui curam Archivii ipsius Militiæ habebit, consignare.

In susceptione habitus Eucharistiæ Sacramentum sumant.

§. 3. Eóque die, quo habitum militarem suscipiunt, ante illius susceptionem peccata sua Sacramentaliter confiteri, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere.

In palliis suis Crucem fulvi coloris imaginem B. V. in medio habentem & aliam Crucē cum dicta imagine è collo pendentem gestent.

§. 4. Necnon palliis Crucem fulvi seu impluviati coloris, imaginem dictæ Virginis Mariæ in medio habentem gestare, aliam quoque Crucem auream, cui ab utroque latere ejusdem Gloriosissimæ Virginis imago sit sericea ejusdem coloris è collo pendentem deferre.

Vota Obedientiæ & Castitatis conjugalis emittant.

§. 5. Insuper Deo, & eidem Gloriosissimæ Virginis, & dictæ Militiæ magno Magistro, juxtà tenorem prædictæ erectionis creato, obedientiæ, & castitatis conjugalis vota emittere.

Contrà hostes pugnare promittant.

§. 6. Ac quotiescunque a nobis, & Sede Apostolica, aut Francorum Rege Christianissimo pro tempore existente, prædicto Magno Magistro præcipietur, contrà Romanæ Ecclesiæ hostes pugnare.

Officium B. Mariæ, seu Coronam singulis diebus recitent.

§. 7. Ad hæc singulis diebus Officium Beatæ MARIÆ, seu Coronam, quanta majori poterit devotione recitare.

Festis & Sabbati diebus Missam audiant.

§. 8. Festis quoque, & legitimè non impediti Sabbati diebus, sacrum Missæ Sacrificium audire.

Feria III. ab esu carnium se abstineāt.

§. 9. Necnon Feria tertia cujuslibet hebdomadæ ab esu carnium abstinere.

Festis B. Mariæ Eucharistiam sumant.

§. 10. Quolibet verò ipsius Gloriosissimæ Virginis MARIÆ festivitatis die, & præcipuè de Monte Carmelo, quæ die 16. Julii celebrari solet, peccata sua Sacramentaliter confiteri, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere.

§. 11. Eo-

Die festo B. Mariæ ad eam celebrandam conveniant. Militiæ ærario solitas responsiones persolvant.

§. 11. Eodémque die Festivitatis Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo, in locum per dictum Magnum Magistrum designando ad devotè celebrandam hujusmodi Festivitatem simul congregari.

§. 12. Denique ratione Commendarum, quæ juxtà tenorem erectionis prædictæ fundabuntur, quasque obtinebunt, solita jura, & responsiones ærario dictæ Militiæ, prout aliarum Militiarum Milites persolvere solent, etiam solvere debeant & teneantur.

Sub quibusvis Ducibus absque licentia Magni Magistri non militent.

§. 13. Quia verò, ex Francorum Regis Christianissimi subditis dictæ Militiæ Milites, juxtà prædictæ erectionis tenorem esse debent, sub quibuscunque Ducibus absque expressa dicti Magni Magistri licentia, sub pœna privationis habitus dictæ Militiæ nullo modo militare possint, perpetuò statuimus, & ordinamus, sicque à Militibus prædictis observari præcipimus & mandamus.

Quibuscunque non obstantibus.

§. 14. Non obstantibus Constitutionibus, & Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. A. 3. die 26. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigesima sexta Februarii, millesimo sexcentesimo octavo, Anno tertio.

XLII.

Quòd Rex Franciæ perpetuus Administrator Militaris Ordinis Sancti Spiritus, etiam exteros Catholicos ad Militiam admittere possit. Et tàm ipse, quàm alii ejusdem Militiæ Sacramentum Eucharistiæ, infrà Octavam ante generalem Congregationem, & ad habitus admissionem sumere debeant.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Charissimo in Christo filio nostro, Henrico Francorum Regi Christianissimo, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Statutis Ordinis Militaris Sancti Spiritus cavetur, quòd exteri, qui habilitati & Regni Franciæ incolæ non sunt, non recipiantur, & tàm Rex, quàm cæteri die Congregationis generalis Eucharistiam sumere teneantur. Rex autem hunc Ordinem etiam ad exteros qualificatos extendi, & Eucharistiæ sumptionem magis devotè ante diem Congregationis ve admissionis ad habitum omnes sumere posse exoptans Papa supplicat pro opportuna provisione.

§. 1. Majestatis tuæ nomine nobis nuper expositum fuit, quòd statutis Militaris Ordinis Sancti Spiritus, cujus Majestas tua perpetuus Administrator esse dignoscitur, inter alia cautum est, ne exteri, qui habilitati, & Regni Franciæ incolæ non sunt, in Milites dictæ Militiæ non recipiantur, die verò generalis Congregationis dicti Ordinis, quando etiam aliquis ad habitus per ejusdem Militiæ Milites gestari soliti susceptionem admittitur, ut tàm Majestas tua, quàm Officiales dicti Ordinis & Milites, & quisquis ad habitum admittitur, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere teneantur.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem propositio subjungebat, Majestas tua, quæ sicut & prædicti Officiales, ac Milites statuta hujusmodi observare voto, & juramento se adstrinxerint, ad Spiritus Sancti gloriam, & Catholicæ fidei exaltationem dictum Ordinem, etiam extrà Regnum Franciæ longiùs diffundi, & in exteros fidei prædictæ zelo conspicuos, ac aliàs juxtà ejusdem Ordinis statuta qualificatos, extendi posse plurimùm desideret. Cùmque etiam dicto die generalis Congregationis, & admissionis ad habitus susceptionem, aliis negotiis, & officiis, magna cum mentis agitatione potiùs, quam orationi, & spirituali contemplationi vocari soleat, Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum aliquot diebus antè, longè majori cum reverentia, & spirituali fructu sumi posset. Idcircò eadem Majestas tua nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis de benignitate Apostolica providere dignaremur.

Igitur eidem Regi concedit, Catholicos recipere. Et eidem ac aliis infrà

§. 3. Nos igitur, qui illa, quæ ad Spiritus Sancti gloriam, & Catholicæ fidei exaltationem cedunt, ac fidelium devotionem augent, ejusdem Sancti Spiritus gratia suffragante promovere desideramus, Ordinis prædicti propagationi, & Militum ejusdem animarum saluti, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, votum & juramentum prædicta, illis in cæteris omnibus in iis contentis firmis remanentibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium relaxamus. Utque Majestas tua, & prædicti Officiales, ac Milites, exteros etiam non habilitatos, nec Regni Franciæ Incolas, Catholicos tamen, & gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentes, dicto statuto non obstante, in Milites dictæ Militiæ admittere, illique admitti, dummodò tamen in eorum admissione, aut aliàs quandocunque, qui non Majestatis tuæ, sed aliorum Principum aut Dominorum subditi, & Vassalli existent, votum aliquod, aut juramentum non emittant, aut præstent, quod potestati, aut superioritati, vel jurisdictioni, aut alio cuicunque juri Principum seu Dominorum, quorum subditi aut Vassalli erunt, quomodolibet adversetur, liberè & licitè possint. Necnon ut Majestas tua, Officiales & Milites prædicti, & quisquis ad dictæ Militiæ habitus susceptionem admittitur, non ipso die Congregationis generalis, & quo habitum suscipit, sed infrà Octavam præcedentem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum suscipere valeant, & teneantur, ita tamen, ut ante diem Congregationis & admissionis ad habitum hujusmodi, tàm Officiales & Milites, quàm ad habitum admittendi, se prædictum Sacramentum infrà dictum tempus suscepisse legitimè ostendant, eadem auctoritate concedimus, & indulgemus. Et votum ac juramentum prædicta ad hunc effectum commutamus, &c. pariter relaxamus, ac statuimus, & ordinamus.

Octavam præced. dictam Congregationem Eucharistiam sumere jubet.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac dictæ Militiæ statutis etiam juramento &c. roboratis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Quibuscunque non obstantibus.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum &c. die decima sexta Februarii millesimo Sexcentesimo octavo, Pontificatus nostri Anno tertio.

D. P. A. 3. die 16. Febr.

XLIII.

Quòd Sacrum opus, Agnus Dei in cera signandi, & fractum renovandi, perpetuò spectet ad Monachos duntaxat Congregationis Beatæ MARIÆ Fuliensis in Urbe, Cisterciensis Ordinis S. Benedicti.

Hujus Congregationis institutionem, & alia, attende suprà in Sixti V. Constitut. 32. Religiosos, Tomo 2. lib. 2. ubi notavi.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Romanum decet Pontificem in supremo Sedis Apostolicæ solio Divina dispositione constitutum, ad ea munera, in quibus sacra, & sancta ex Catholicæ religionis ritu tractanda sunt, viros ex delectu peculiari cura, & sollicitudine assumere, qui æquè vitæ integritate, ornatu, ac usu, & peritia præditi, in muneribus hujusmodi hinc cum utilitate & fide, illinc cum rerum dignitate, versari possint, & velint.

Clemens VIII. delegit, hos religiosos ad signandum in cera Agnum Dei, toto tempore sui Pontificatus.

§. 1. Quòd prudenti consilio à fœlicis recordationis Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro, factum fuit; nam cùm animo destinasset, ad opus sacrum, Agnus Dei in cera signandi, & fractum renovandi, certas & idoneas personas deputare, quæ ad hoc pium, & devotum munus deligerentur, religiosos Congregationis Beatæ MARIÆ Fuliensis dignos & idoneos judicavit, ac etiam pro insigni sua pietate, toto suo Pontificatus tempore delegit.

Ipsi dictum munus, plenè imple verunt.

§. 2. Religiosi autem ipsi, delatum mùnus aggressi, exspectationi dicti Clementis Prædecessoris abundè responderunt.

§. 3. Quòd

Leo ideò XI. eisdem dictum munus comprobavit. Hic modò Pontifex eisdem duntaxat illud perpetuò demandat.

§. 3. Quod permovit piæ memoriæ Leonem Papam XI. etiam Prædecessorem nostrum, ut ipsos religiosos in eo munere confirmaret.

§. 4. Cujus vestigiis nos inhærentes, ac existimantes, ipsos religiosos in prædicto munere retinendos, ac speciali aliquo Sedis Apostolicæ privilegio & decreto, in eam sententiam cohonestandos, Motu proprio, non ad ipsorum religiosorum, vel alicujus alterius, nobis pro eis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meráque deliberatione nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, dictæ Congregationi, illiúsque religiosis, nunc & pro tempore existentibus, munus & officium sacrum, Agnus Dei in cera signandi, & fractum renovandi, in Monasterio S. Pudentianæ & Prioratus S. Bernardi de Urbe dictæ Congregationis, ac quolibet eorum vel alibi, (si ita vobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti visum fuerit) per religiosos ad id à moderno, & pro tempore existente ejusdem Congregationis Generali deputandos, debitis temporibus obeundum & exercendum auctoritate Apostolica tenore præsentium, perpetuò committimus & mandamus, ac etiam concedimus, & assignamus, ipsósque religiosos ad opus & officium hujusmodi, ab illis modo & forma præmissis obeundum & exercendum, cum plena, libera & omnimoda facultate, & auctoritate, omnia & singula circà illud necessaria faciendi, & exequendi, perpetuò constituimus & deputamus.

Cæterísque omnibus prohibet.

§. 5. Districtiùs propterea præcipientes, & inhibentes omnibus & singulis quorumcunque Ordinum, Congregationum, Societatum, & Hospitalium, Monachis, Fratribus, & Religiosis, ac quibuscunque status, gradus, ordinis, conditionis, & authoritatis fuerint, in virtute sanctæ obedientiæ, ne in opere, munere & officio hujusmodi, per se vel alium, seu alios se ingerere, vel immiscere, seu religiosos dictæ Congregationis Fuliensis desuper quoquo prætextu, vel causa molestare, perturbare, seu inquietare quovis modo audeant, seu præsumant.

Decretum irritans.

§. 6. Ac irritum decernentes, & inane, quidquid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obstantibus præmissis, & quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscunque.

D. P. A. 3. die 28. Mar.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 28. Martii 1608. Pontificatus nostri Anno tertio.

XLIV.

Facultas Christianissimi Regis Franciæ, perpetui Administratoris Militaris Ordinis St. Spiritus, Statuta pro illius prospero regimine, necessaria, & utilia edendi, corrigendíque & immutandi.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Charissimo in Christo filio nostro, Henrico Francorum Regi Christianissimo, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

MAjestatis tuæ votis, quæ ex Catholicæ Religionis zelo prodire conspicimus, libenter annuimus.

Facultas datur Christianissimo Regi Galliæ edendi, corrigendi & immutandi statuta Militaris Ordinis S. Spiritus, licita tamen, & honesta, Concilióque Tridentino, & Apostolicis constitutionibus non contraria.

§. 1. Hinc est, quòd nos supplicationibus ejusdem Majestatis tuæ, quæ Militaris Ordinis St. Spiritus perpetuus administrator existit, nomine nobis humiliter porrectis inclinati, tibi, & pro tempore existenti dicti Ordinis Administratori, seu Magno Magistro, ut quæcunque statuta prædicti Ordinis, prout rerum & temporum qualitas & ratio exegerit, ac tibi & Administratori, seu Magno Magistro pro tempore existenti expediens videbitur, corrigere, seu in meliorem formam reducere, reformare, alterare, mutare, & interpretari, ac alia dicti Ordinis, illiúsque Militum, rerum, & bonorum prosperum statum, regimen, & gubernium, fœlicémque directionem, & administrationem concernentia, ac aliàs Ordini & Militibus prædictis necessaria, & utilia, licita tamen & honesta, sacrísque Canonibus & Concilii Tridentini decretis, necnon constitutionibus & ordinationibus Apostolicis non contraria, de novo ac ex integro condere, & facere, liberè & licitè possis, & valeas, ac possit & valeat, plenam & liberam facultatem, & licentiam, ac auctoritatem, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscunque.

D. P. A. 3. die 17. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, &c. die decima septima Aprilis, 1608. Anno tertio.

XLV.

Canonizatio St. Franciscæ Romanæ, ex Oblatis Sororibus Ordinis St. Benedicti, Congregationis Montis Oliveti.

Edita A. D. 1608.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Misericordiæ Domini etiam in terris super servis multæ sunt.

CÆlestis aquæ flumen, quod ab inexhausto Vitæ fonte procedens, perpetuo fluit impetu, qui lætificat Civitatem DEI, cùm abundantiùs effunditur, & hortos plantationum Supernæ Sapientiæ, hoc est, Fidelium mentes, septem charismatum donis, fœlici inundatione fœcundat, tunc sanè, qui magnus est semper, magnus nimis apparet, & mirabilis in Altis Dominus, in Sanctis suis videlicet, qui terrena abnegantes, desideria, ac Solem Justitiæ induti, Dominum nostrum JESUM Christum, vitæ puritate sine reprehensione nitidi, virtutum luminibus, igne charitatis accensi, quasi stellis ornati, excelsi spiritu, in carne ambulantes, & secundùm carnem non militantes, cœli pretiosi Domino, & Dei Sedes efficiuntur.

Etiam imbecilli Sexu mulierum.

§. 1. Quæ sanè dexteræ Excelsi opera multa illustriora resplendent, multóque cernitur admirabilior magnificentia Domini, cùm ergà vascula infirmiora, & Sexum consilii imbecillioris, apponens cor suum, misericordiarum suarum divitias superabundanter elargitur.

Hinc omnis & magis Romana exultat Ecclesia multorum Sanctorum illustrata.

§. 2. De quo cœlesti dono meritò omnis Ecclesia, sed Romana præcipuè in Domino gloriatur. Quæ cum inenarrabili Dei beneficio cunctis prælata Ecclesiis, Principatum acceperit Ecclesiarum, & Beatorum Principum Apostolorum doctrina fuerit unà cum sanguine irrigata, hoc etiam agnoscit fœlicitatem suam, quòd ut fortissimorum Martyrum purpuratis populis, ut Venerabilium Sacerdotum Beatis Cœtibus, castissimarúmque splendidis Choris, ita etiam sanctarum Mulierum cœlestibus numeris, quasi multiplici rutilantium honore gemmarum corona Orbi universo præfulget.

Et mox Beata Francisca de Pontianis Romanæ sanctitate illustris reddita.

§. 3. In hac igitur Ecclesia, Matre Ecclesiarum & Magistra Sanctitatis, renovans Dominus, Castitatis, & multarum excellentium Virtutum vetusta Romanarum mulierum fidelium exempla, ducentis fermè ab hinc annis, in ornamentum totius domus suæ, Ecclesiæ universæ, suscitavit mulierem, vera fortitudine fortem Franciscam nomine. Hæc enim per gratiam Spiritus Sancti, naturæ usum, & Sexus infirmitatem transgrediens, accincta robore, & in Spiritu ambulans, desideria carnis non perfecit, sed odit animam suam in hoc mundo, ut in vitam æternam custodiret eam, & per altissimam humilitatem elegit abjecta esse in domo Domini, ac propter verba labiorum ejus custodire vias duras, currens per arduas Christianæ perfectionis semitas in odorem unguentorum Sponsi, quamobrem introdu-

xit,

xit illam Rex in cellaria sua, ubi exultat, & lætatur in eo, ubi non occidet ultrà Sol ejus, & Luna ejus non minuetur. Hujus virtutes, fidei puritas, vitæ morúmque Sanctitas, aliáque hujusmodi cœlestia dona, miraculorum insignibus comprobata testimoniis, adeò excellentia fuerunt, ut Ecclesiæ Catholicæ auctoritate illustratione diutiùs destitui planè non deberent, sed proponenda aliquando essent, imitanda fidelibus, ut glorificaretur per illam Dominus Pater misericordiarum.

Cujus multarum virtutum præclaræ aliquæ mox recensentur. Infans etenim sæculi illecebras fugit, & in solitudine Orationi vacavit.

§. 4. Quam etiam ob rem nonnulla de ejusdem virtutibus, & miraculis hic duximus ex legitimis actis referenda. Dilecta Dei filia Francisca ex Paulo Buxio, & Jacobella de Broffedeschis Romanis, nobilibus genere, sed longè nobilioribus prole conjugibus nata & è Laurentii mariti familia de Pontianis vocata, data est Ecclesiæ suæ à Domino circà annum 1384. Quæ, ut erat sorte gratiæ Spiritus Sancti, sortita animam bonam, vel in infantia sua signa futuræ sanctitatis dabat. Aversabatur gaudia hujus sæculi, ejúsque ætatis ludos, & illecebras abhorrens, solitudine magnoperè capiebatur. Crescens confortabatur spiritu, & quam amabat, solitudine fruebatur in dies magis orationi vacando.

Nupta virum habuit tamquam non haberet.

§. 5. Undecimum annum nata, ut jugum Domini citò portare inciperet, Christo virginitatem consecrare, & Monasterium ingredi proposuit, sanctóque proposito hujusmodi convenienter vivendo, quasi solitariam vitam agebat, & jam in cœlis conversari incipiebat. Verùm, quia voluntas Dei erat, ut conjugalis status perfectionis grandæ documentum daret, parentes, quibus subdita erat, nubere viro diviti, & nobili eam voluerunt, illa verò haud desiit nupta cogitare quæ Dei sunt, sed in sancto, & immaculato conjugio, virùm habuit tamquam non haberet, & quemadmodum Sara obediebat Abrahæ, sic illa viro semper obediens fuit.

Devotis meditationibus, aliísque sanctis operibus studuit.

§. 6. Curis familiaribus à spiritualibus minimè distrahebatur, sed rebus domesticis dispositis, non egrediebatur foras cum Dina, ut videret filias alienigenas, sed ipsas horas in secreto cubiculi sui devotè orando, & meditando quotidiè transigebat. Abstinebat spectaculis, nuptiarum celebritatibus, non ingrediebatur domum convivii, neque etiam cognatorum, ejúsque oblectamenta, & deliciæ erant Ecclesias, & Hospitalia frequentare, verbi Dei prædicationibus, & divinis Officiis cum devotione intendere.

Religiosam domum pro mulieribus. Oblatis Ordinis S. Benedicti in Urbe instituit.

§. 7. At qua ratione in dies magis Christo placeret indagans, quòd sibi viro alligatæ non licebat, id, ut Sorores suæ in Christo Romanæ mulieres præstarent, curavit. Itaque complures à sæculari ad arctioris vitæ institutum revocans, domum religiosam Oblatarum in Regula Beati Benedicti Congregationis Montis Oliveti in Urbe instituit. Et cùm dedisset Domino innupta, dedisset nupta fructus suos, multiplicans Deus cum illa misericordiam suam, fructificare etiam eam voluit in sancta viduitate.

Quarum numero post viri obitum ascripta fuit, ibique sanctissimam vitam duxit.

§. 8. Itaque defuncto marito, paucis annis antè suam dormitionem, variis servitutis obsequiis non destitit Christo famulari. Proindè sanctum claustralis vitæ propositum sollicitè adimplere volens, absque mora Oblatas, quas ipsa Christo pepererat, nudis pedibus adit, ac vinculo de collo pendente, prona in terram, multísque cum lacrymis, quasi peccatrix indigna, non tamquam earum parens, suppliciter illas orat, ut se ipsarum numero adscribant. Adscripta, verbo, & exemplo magnoperè, ut par erat, in Sororibus profecit, donec consummato curriculo, ad coronam justitiæ accipiendam de manu Dei, ætatis suæ anno LVI. virtutum donis onusta, & signis ac prodigiis clara, à Domino evocata est.

Humilitate, & in proximum charitate eximia claruit.

§. 9. Cujus ex multis, ac præclaris virtutibus humilitas in primis, per quam ad solidam, verámque celsitudinem pervenitur, maximè enituit. Non illi, etiam dùm in conjugio vixit, quanquam nobili & opulento viro collocatæ, serica, non auro contexta, sed vilis, & lanea vestis. In claustrali vita, esset licèt omnium Oblatarum mater, item domi, quasi domina, ministrari nunquàm, sed memor Domini verbi, ministrare omnibus amabat, ac tamquam ancilla tractari, & ancilla videri delectabatur, alióque honoris titulo, quàm peccatricis, immunditiæ vasculi, fœminæque vilissimæ, & abjectæ se minimè insignivit. Nec verbis tantùm, sed re etiam propter Christum, ut abjecta esset, sedulò curabat, ita ut sæpè è suburbana vinea sua revertens, lignorum fasces in capite pauperibus portaret, interdum asellum, lignis, & sarmentis, in usum similiter pauperum onustum, per Urbem ageret, ostendens videlicèt, omnia esse facilia charitati, qua etiam beatam mulierem abunde fuisse à Spiritu sancto donatam, præter hujusmodi perfectionis opera, cujus est vinculum charitas, illa præterea declarant. Super egenos & pauperes, benignè, & multifariam respiciebat, largas eleemosynas, hospitalium præsertim infirmis erogabat. Visitabat eos frequenter, neque solùm afferebat corporis cibaria, sed monita etiam salutis, & ad Ecclesiæ sacramenta suscipienda illos inducebat. Pium afflictos consolandi officium, ad amorem Dei, & mundi contemptum cohortando, assiduè præstitit. Orabat frequenter pro peccatoribus ferventi spiritu, maximéque in id incumbebat ejus solicitudo, ut Romanas matronas à pompis sæculi, & ornatus vanitate abduceret.

Patiéntia & fortitudine multa enituit.

§. 10. Et quoniam, ut Beatus inquit Gregorius, pœna interrogat si quietus veraciter amat, sicut non extollebatur prosperis, sic tribulationibus agitata, non solùm æquo animo patientérque ferebat, sed novit etiam, Sanctorum æmulando virtutem, Domino gratias agere. Nam exilio mariti, bonorúmque magna jactura, & domus universæ mœrore aliquando graviter tentata, ejus querelæ benedictiones illæ frequentes fuere, Dominus dedit, Dominus abstulit, sit nomen Domini benedictum. Potuit similiter in eo qui illam confortabat, non solùm adversa mundi hujus, sed Principis quoque tenebrarum visibilibus insultibus fortiter resistere. Sæpè enim inter orandum à Diabolo verberibus affecta ad terram allisa, cæsáque in facie, induta loricam justitiæ, & sumpto scuto fidei, Tentatorem sic imperterrita elusit, ut illi formidabilis evaderet, sed & Angeli præsidio quem familiarem, protectorem & comitem singulari Dei beneficio habebat, ab hujusmodi inimici tentationibus defensam, in actis consignatum apparet. Unde factum putatur, ut post B. Franciscæ dormitionem, statim ejusdem imagines cum Angelo pingerentur, & usu retentum fuerit.

Asperitate vitæ & maxima obedientia enituit Divinorúmque Contemplatione.

§. 11. Nec minori virtute in Christo Jesu cum hoste domestico pugnavit. Sed exemplo electorum DEI, admirabilem in modum castigavit corpus suum, & in servitutem redegit. Cibum illi semel in die herbæ & legumina, aqua potum præbuerunt. Sive vigilaret, sive dormiret, asperum laneum indusium non exuebat, duróque cilicio, ac ferreo cingulo super nuda membra mortificabat, accedebant flagella ferreis aculeis aspera, quibus corpusculum, quamquam aliundè attritum, severissimè atterebat. Sed quoniam tanti illi erat obedientia, ut jussa ageret etiam quòd nolebat, confessarii mandato ab hujusmodi corporis cruciatibus modicè temperavit; His autem modis, eum qui foris est, hominem affligens, ex quo ille qui intus est, firmior redditur, magno mentis ardore, divina omnia, præsertim Domini passionem contemplabatur, tantúmque lacrymarum profundebat, ut doloris sensu acerbissimo confici putaretur. Sæpè cùm oraret, maximè sumpto Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, spiritu in Deo elevata, ac cœlestium contemplatione rapta immobilis persistebat.

§. 12. Hu-

Miraculis vivens illustris fuit, quorum aliqua referuntur.

§. 12. Hujusmodi virtutes, ardentis fidei munere stabilitas, miraculorum clarissimis numinibus manifestare volens mirabilis Dominis, multa grandia signa, multáque mirabilia operari per Sanctam suam, & viventem, & dormientem dignatus est.

Ægrum à comitiali morbo sanavit.

§. 13. Nam ut ex multis pauca referantur, primum super ægros manus imposuit, & benè habuerunt. Siquidem comitiali morbo gravissimo quinque annorum ægrotus adolescens, Menicus nomine, Tartagliæ cujusdam filius, cum illum ad sanctam mulierem Rentius avunculus duxisset, ut orationibus ejus juvaretur, & illa manu super ægroti caput imposita, benè sperare jussisset, quando divina bonitate confideret, amplius morbum non passurum, confestim sanatus est.

Hernia laborantem liberavit.

§. 14. Ejusdem manus contactu, puerum, Lelii de Cinque Romani filium, hernia cum ruptura laborantem, & mox chirurgo tradendum, extrema remedia adhibituro, statim similiter ancilla Christi sanavit.

Brachii usum mulieri reddidit.

§. 15. Ac sanctæ auxilium implorando obviam illi facta fœmina quædam, Angelella nomine, quæ ex articulari morbo, brachii usum absque spe sanitatis perdiderat, illicò convaluit.

Panes multiplicavit.

§. 16. Dedit quoque admirabiliter per illam Dominus escam esurientibus, & opera quæ ipse fecit, innovavit. Cùm in Monasterio ageret jam Oblata, contigit aliquando ut sororibus, tunc numero quindecim, sub refectionis horam, panis paucula solùm fragmenta, quæ vix tribus reficiendis sufficiebant, esse cognosceret, quamobrem, cæteris valdè sollicitis, sola ipsa immota Dominum provisurum inquit, positísque fragmentis super mensam benedixit, & comederunt omnes agentes gratias Deo, ac saturatæ sunt, tantumque panis superfuit, ut canistrum impleretur.

Uvæ sororibus sitientibus, ex arbore apparuerunt.

§. 17. Ad hæc, cùm ex eisdem sororibus complures extrà Urbem, ligna parandi causa, mense Januario essent, ac præ labore sitirent, & ad aquam hauriendam ullam ex iis procul ire Francisca honestum non duceret in Domino sperare illas jubet, Dominúmque provisurum pariter affirmat, tùm verò statim ad vicinam Arborem conversæ, vitem, & in ea tantùm uvæ adspiciunt, ut suum unaquæque botrum, jussu Franciscæ gratias Deo agentis, decerpere, ac sitim extinguere potuerit.

Aqua labens ei oranti perstitit.

§. 18. Elementa quoque non semel Beatæ Franciscæ sanctitatis testimonium dederunt. Primùm enim, cùm in vigilia Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli à visitanda Apostoli Pauli Basilica, nonnullis ex sororibus comitata reverteretur, in proximam vineam suam cùm flexisset, ibíque ad aquæ rivum sedisset, mentémque levasset ad Deum, in ecstasim rapta, super labentem aquam, minimè advertens, genua flexit, nec modico tempore aqua circumsepta perstitit, postquàm verò ad se rediit, siccis vestibus ex aqua egressa est, non secùs ac si illam non attigissent. Simili deinde miraculo eodem anno, & loco, B. Virginis Mariæ Horas recitans, ancilla Dei honorificata est, maximo enim imbre in aperto oppressa, orare nihilominùs perseveravit, & comitibus omnibus madidis, sola madefacta non est.

Adolescentis occultum propositum ei patuit.

§. 19. Potens etiam fuit, cœlestis gratiæ dono, secreta cordium cognoscere. Etenim Laurentium Tuccii filium adolescentem, à proposito occidendi gladio linguæ Franciscum Sclavium educatorem suum revocavit, Christiana charitate illum corripiendo, & à concepto peccato dehortando, quòd nulli revelaverat.

Infantis obitus ab ea prævisus fuit.

§. 20. Simili spiritu mortem inopinatam incolumis infantis, quasi prævidens, vitam illi æternam procuravit. Nam, hora secunda noctis, quæ diem natalis ejusdem infantis sequuta est, domo præter morem egressa, stimulo charitatis, & gratia Spiritus sancti, quæ tarda nescit molimina, impellentibus, intempestiva sollicitudine, ut cæteris videbatur, cum nulla accelerandi baptismi appareret causa, ut statim baptizaretur curavit, post baptisma verò subitus infantem morbus, quem mors consequuta est, occulto Dei judicio invasit. Et his quidem signis, inter cætera clarificavit Dominus famulam suam in servitute corruptionis vitæ hujus degentem.

Obiit Francisca, & corpus odore fragravit.

§. 21. Postquàm verò ab hac servitute in libertatem gloriæ liberata est, ipso die dormitionis ejus, quæ Urbem universam commovit, & duobus sequentibus, quibus diebus ejus corpus inhumatum fuit in Ecclesia S. Mariæ Novæ nuncupatæ, simili miraculo, quo Sanctorum suorum corpora non semel honoravit, Franciscæ etiam corpus honorare dignatus est Dominus. Tantis enim odoribus fragravit, ut omnia odoratis floribus referta visa fuisse acta testentur.

Miraculisque multis claruit, quorum pauca hic inseruntur.

§. 22. Multa exindè ancillæ Dei sanctimoniæ præclara miracula fidem fecerunt. Complures enim gravissimis & extremis morbis, opem, quam in medicinæ auxiliis invenire non potuerunt, in ejus vel libri Horarum B. Mariæ Virginis, vel vestium contactu, per ejus merita, & intercessiones, præsentaneam invenerunt.

Mulieri visum constituit.

§. 23. Constat enim inter cætera Viterbiensem fœminam Augustinam Angeli lippitudine, quæ visum illi ademerat, panno oculis admoto, quo sacrum corpus contectum fuerat; subitò sananam.

Peste infectum liberavit.

§. 24. Et Hieronymum quendam Aromatarium, qui peste laborabat in Articulo mortis ejusdem sanctæ veste superinjecta, ac voto ejusdem facto, subitò similiter convaluisse.

Febri alteram brevi morituram sanavit.

§. 25. Aliam vero fœminam febri cum pleuritide, ad perniciem procedente affectam, cui medicus neque ad sequentem diem vitam promittebat, Franciscæ velo lateri imposito, dolore statim liberatam, & postridiè è lecto sanam consurrexisse.

Morbo simili alteram laborantem sanam reddidit.

§. 26. Multi etiam sanctæ mulieris auxilio & intercessione devotè solùm invocatis, è morbis similiter variis & gravibus divina gratia evaserunt. In his mulier quædam nomine Magdalena de Clarellis, peste, & ipsa laborans, quæ quamquam chirurgi scalpello læsa, brachii dolore ita cruciaretur, ut non putaretur à morte procul abesse, eadem hora convaluit; qua mater ad Franciscæ sepulchrum, pro filiæ sanitate oravit.

Puero gressum restituit.

§. 27. Insigni quoque miraculo crurum sanitate, B. Franciscæ intercessione, à Domino donatus fuit puer annorum quatuor, Pauli Totti filius, qui cum gravibus ulceribus incessu prohiberetur, mater quòd puerum minimè sanescere medicinæ remediis cerneret, illo in ulnis suscepto, cùm ad sanctæ imaginem in Ecclesiam B. Mariæ Transtyberim, pro ejus sanitate devotè oratum venisset, nondum finita oratione, ecce ex ulnis deponi puer rogat, depositus, ambulare incipit, ac domum pedibus redit, solitísque ligaminibus, & motis emplastris, non solùm sanis cruribus, sed etiam ut divina magis, per Sanctæ suæ merita eluceret potentia, sine cicatricibus invenitur.

Vicarius itaque Eugenii IV. super ejus vitam & miraculis, statum post obitum inquisitionem fieri jussit.

§. 28. Hujus itáque tàm excellentis sanctitatis lucernam, quoniam sub modio esse nolebat Dominus, sed aliquando super candelabrum, Apostolicæ auctoritatis decreto constituendam præordinaverat, factum est, vel paucis mensibus post fœlicem Sanctæ obitum, ut bo. me Andreas Episcopus Auximanus fœl. record. Eugenii Papæ IV. prædecessoris nostri, tunc in Urbe in spiritualibus Vicarius, examen testium super ejus vita, & miraculis committeret Episcopo Bovensi ac Priori Monasterii Sanctæ Crucis in Hierusalem Ordinis Chartusiensis, qui multorum testimoniis susceptis, summariam inquisitionem egerunt.

§. 29. Dein-

Processus per Cardinalem ad hoc deputatum, ad ulteriora deductus fuit.

§. 29. Deindè verò biennio, ac nonnullis mensibus elapsis, & causa bo. me. Cardinali de Albertis delegata, instantibus Procuratore, & Syndico Monasterii S. Mariæ Novæ, anno 1443. processu causæ hujusmodi coràm bo. me. Dominico Cardinali Firmano nuncupato, subdelegato Cardinalis de Albertis. ritè instituto, triginta & octo testes super octoginta articulis recepti sunt.

Duo posteà Episcopi jussu Nicol. V. alium desuper processum fecerunt.

§. 30. Defuncto Eugenio prædecessore prædicto, anno 1451. meritis B. Franciscæ exigentibus, fœl. record. Nicolaus Papa V. pariter prædecessor noster, qui Eugenio in Apostolatu successerat, ad Canonizationis ejus negotium aggressus, inquisitionem peragi per Spoletanum, & Mindonensem Episcopos mandavit, coràm quibus à Procuratore, & Syndico prædictis testes ad numerum centum & triginta duorum sunt producti, & super novis articulis ritè, & rectè recepti, ac processus accuratè & legitimè formatus.

Dies obitus B. Franciscæ festus habitus est usque ad Clem. VII. qui d. Canonizationem terminare volens.

§. 31. Ac licèt rem transigi, & B. Franciscam Sanctam declarari, nec tunc temporis, neque posteà tot annis successerit, tamen Dominus Sanctæ suæ summum honorem in terris debitum, ad hanc usque diem occulta dispensatione differri volens, non permisit intereà aliis honoribus destitui, numquàm enim devotio fidelium ergà ancillam suam refrixit in Urbe, quinimò dies transitus ejus, auctoritate Apostolica, & Populi Romani pia sollicitudine in honore, & in Curia Capitolina festus habitus fuit, donec fœl. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor noster, pro sua Pastorali providentia, spiritu Dei motus, piis ejusdem Populi Romani precibus benignè aures præbens, Canonizationis B. Franciscæ opus, ad decorem, & utilitatem domus Dei jamdiu cœptum, consummandum censuit.

Tribus Rotæ Auditoribus negotium commisit.

§. 32. Itaque bo. mem. Seraphino S. Salvatoris in Lauro, necnon dilectis filiis nostris Hieronymo S. Blasii de annulo Pamphilio, & Jo. Garziæ SS. Quatuor Coronatorum tt. S. R. E. presbyteris Cardinalibus Millino nuncupatis, tunc Sacri Palatii Apostolici causarum Auditoribus commisit, ut viderent, an secundùm Sacrorum Canonum decreta, & Ecclesiæ Romanæ receptum morem Canonizatio hujusmodi celebrari posset. Illis verò & in eorum locum, iisdem ad Cardinalatus honorem eorum exigentibus meritis promotis, posteà subrogati dilecti etiam filii Franciscus Pennia, Horatius Lancellottus, & Jo. Baptista Pamphilius, ejusdem Sacri Palatii causarum pariter Auditores, processus, & acta omnia ab exordio causæ, ut res postulabat, recensentes, probationes diligenter perpenderunt, novóque processu ritè confecto, sanctitatis, & miraculorum B. Franciscæ ab ejus obitu ad annum usque 1604. quo anno hæc agebantur, continuam constantémque famam probari voluerunt.

Eo defuncto, iste Pont. habita relatione & sententia dict. Auditorum Canonizationis definitionem Cardd. præfectis Sacris ritibus commisit.

§. 33. Verùm, viam universæ carnis ingresso Clemente prædecessore, & humilitate nostra ad summum Apostolatus gradum nullo suffragio meritorum à Domino evocata, nec cessante Populo Romano sancta sedulitate instare, ut causa Canonizationis hujusmodi absolveretur. Nos ex officii debito Pastoralis, quæ ad Dei laudem, & fidelium ædificationem sunt, quantum in Domino possumus, promovere cupientes, ac non ambigentes, id genus esse triumphalem Canonizationis honorem, per quem Sapientiam Sanctorum narrant Populi, & laudem eorum nunciant Ecclesiæ, patriæque nostræ Inclitæ Urbis Romæ charitate cogente, ne filiæ suæ merita veneratione, quasi nova corona destitueretur, prædecessorum nostrorum vestigiis insistentes, rei tantæ in nomine Domini perficiendæ consilium cœpimus. Quapropter cognita eorumdem ex Auditorum relatione, illorum pro Canonizatione sententia, illam, & universam causam à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus, & Ceremoniis præfectis, accuratissimè recognosci, & examinari mandavimus.

Qui tamdem B. Franciscam canonizandam esse censuerunt.

§. 34. Qui re diu multúmque discussa, ac disputata, B. Franciscæ vitæ excellentem cum fide sanctitatem, & præclara miracula ex omnibus processibus, primo excepto, satisque legitimè ad rem de qua agebatur probata, & ad Canonizationem procedi rectè posse censuerunt.

Hic Pont. horum omnium relationem in Consistorio Secreto habuit, & etiam sententiam Card. quos ipse eos hortatus est ad piis operibus divinum desuper auxilium implorandum.

§. 35. Itaque eorum sententia una cum omnibus, quæ in causa erant, in Consistorio nostro Secreto à Venerab. fratre nostro Dominico Episcopo Hostien. S. R. E. Card. Pinello nuncupato, Sacri Collegii Decano, & eorumdem Cardinalium antiquiore, summatim, & apposité relatis, cum reliqui Cardinales qui adfuerunt idem censuissent, in publico sequenti Consistorio, audita dilectorum filiorum Cameræ Urbis nostræ Conservatorum pro Canonizatione hujusmodi, per dilectum filium Hieronymum de Rubeis P. R. Advocatum habita diserta oratione, ac de re tanta Nos, ut oportebat, cum iisdem Cardinalibus, & Episcopis deliberaturos, responso dato, eosdem Cardinales, & Episcopos ad implorandum eleemosynis, jejuniis & orationibus, divinum auxilium in Domino hortati sumus.

Tamdem sententiam in alio Consistorio Prælati comprobarunt.

§. 36. Deinde eorumdem Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe præsentium, Consistorio semipublico indicto, in quo etiam nostri, & Apostolicæ Sedis Notarii, & Sacri Palatii Apostolici causarum Auditores vocati adfuerunt, iidem Cardinales, Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi omnes, B. Franciscam ex iis, quæ à nobis proposita, & ex processu relata fuerant, jure canonizandam esse censuerunt.

Quos Pont. ad idem hortatus fuit.

§. 37. Quorum sententiis auditis, Nos gratias Deo agentes, quòd ancillam suam per ministerium nostrum honorificari velle dignaretur, Canonizationis diei declarationem nobis reservavimus, omnésque ad devotè interim nobiscum orandum, & eleemosynis, jejuniis, ac sacrificiis cœlestem Spiritus sancti favorem in eam rem infirmitati nostræ procurandam, iterum adhortati sumus.

Hodiéque tamdem servatis servandis, B. Franciscam sanctam esse pronunciat & canonizat.

§. 38. Ac tandem ritè peractis omnibus, quæ Sanctorum Patrum auctoritas, Sacrorum Canonum statuta, Sanctæque Romanæ Ecclesiæ antiqua consuetudo in re hujusmodi peragenda præscribunt, hodiè in sacra B. Petri Principis Apostolorum Basilica, ad quam unà cum iisdem fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, ac familiaribus nostris, Clero sæculari ac Regulari, Hymnum Ave maris stella, B. Mariæ Virginis, cantorum cœtu resonante, solemni ritu processimus, maxima populi frequentia. Post prædictornm Conservatorum, pro Canonizationis decreto, per eumdem Advocatum consuetas petitiones repetitas, post sacras Litanias, Hymnósque decantatos, precibúsque in spiritu humilitatis præmissis, ac Spiritus sancti gratia ritè implorata. Ad honorem Sanctæ & individuæ Trinitatis, ad Fidei Catholicæ exaltationem, & Religionis Christianæ augmentum, auctoritate ejusdem Sanctissimæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum & Episcoporum in Urbe præsentium consilio, & unanimi consensu, Beatam Franciscam Romanam, ex Oblatis Monasterii Turris speculorum Urbis, Ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliveti, cujus corpus Romæ in Ecclesia S. Mariæ Novæ nuncupatæ in pace quiescit, de cujus sanctitate vitæ, fidei sinceritate, & miraculis plenè constabat, & constat, Sanctam esse definivimus, ac Sanctarum mulierum catalogo adscribendam decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, illámque omnes fideles venerari mandavimus, & mandamus.

Ejusque in honorem, ecclesias construi, & festum die 9. Martii celebrari jubet.

§. 39. Statuentes, ut ab universali Ecclesia in ejus honorem, Ecclesiæ & Altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari possint, & singulis annis die 9. Martii Festum ipsius, & officium Sanctarum, nec Virginum, nec Martyrum, ad Breviarii Romani præscriptum devotè celebretur.

Indulgentias ejusdem sepulchrum visitantibus elargitur.

§. 40. Præterea eadem auctoritate, omnibus verè pœnitentibus & confessis, ac sacra communione refectis, qui annis singulis eodem die festo, ad sepulchrum, in quo Corpus ejus requiescit, devotè accesserint, necnon Ecclesias, & Altaria in ipsius honorem constructa devotè pariter visitaverint, easdem indulgentias, & peccatorum remissiones concessimus, & elargiti sumus, prout concedimus, & elargimur, quæ cæteris dicti Ordinis Ecclesiis in diebus festis ejusdem Congregationis Montis Oliveti Sanctorum jam concessæ sunt.

Astantibus huic Canonizationi peccatorum remissionem concedit.

§. 41. Denique exactis omnibus, quæ Canonizatio hujusmodi postulabat, ac Deo Patri immensæ majestatis, venerandóque ejus vero & unico Filio, sanctóque paracleto Spiritui laudibus sacro Hymno cantatis, Ecclesiæ communi prece oravimus Dominum, ut quoniam B. Franciscæ festivitate gaudebamus, ejus exemplo piæ devotionis erudiremur affectu, ac sacrosanctis sacrificiis ad Altare Principis Apostolorum Pontificali ritu, cum ejusdem Sanctæ commemoratione, oblatis, plenariam omnibus Christifidelibus ibi præsentibus, ad Dei laudem, & gloriam Sanctæ ejus, peccatorum indulgentiam, & remissionem concessimus.

Sanctæque Franciscæ præsidium implorat.

§. 42. Confiteamur igitur Domino Dominorum, per quem amici ejus honorificantur nimis, & à quo gloria, & honor omni operanti bonum. Et quoniam Sanctæ etiam hujus præsidium jam cernimus nobis divinitùs comparatum, æquum est nos sempiternam clementiam orare, ut cujus in terris voluit his nostris calamitosis temporibus gloriam manifestari, illam etiam in tribulationibus nostris nobis adesse, & obsecrationes pro Ecclesiæ sanctæ exaltatione, hæresium extirpatione, Principum Christianorum unione, patrocinio suò promovere sentiamus per Christum Dominum nostrum.

Hujus Bullæ transumptis credi mandat.

§. 43. Cæterùm, quia nimis difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus, si exhibitæ vel ostensæ essent, haberetur.

Sanctionémque pœnalem apponit.

§. 44. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. P. An. 4. die 29. Maji.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1608. quarto Kalendas Junii, Pontificatûs nostri Anno Quarto.

Papæ subsc.

Ego Paulus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardd. subscriptio.

Ego Dominicus Episcopus Ostien. Card. Pinellus.
Ego Fr. Hieronymus Episc. Portuen. Card. Asculan.
Ego Antonius Maria Episc. Prænestin. Card. Gallus.
Ego Antonius Episc. Albanen. Card. Saulus.
Ego Marianus Episc. Tusculan. Card. de Camerino.
Ego Evang. tit. S. Laurentii in Lucina presb. Card. Cusentin.
Ego Fr. Gregorius tit. S. Mariæ Transtyb. presb. Cardinalis de Monte Elpero.
Ego Franc. Maria tit. S. Mariæ in Aracœli presbyt. Card. à Monte.
Ego Octavius tit. S. Alexii presb. Card. Paravicinus.
Ego Octavius tt. S. Praxedis presb. Card. Aquaviva.
Ego Octavius tit. S. Sabinæ presb. Card. Bandinus.
Ego Laurentius tit. S. Lauren. in Pane, & Perna presb. Card Blanchettus.
Ego Bartholom. tit. S. Mariæ in Porticu presb. Card. Cæsius.
Ego Fr. tt. S. Mariæ de Populo presb. Card. Mantica.
Ego Pompejus tt. S. Balbinæ presb. Card. Arigonus.
Ego Bonifacius tit. S. Hieronymi Illiricorum presb. Card. Bevilaqua.
Ego Dominicus tit. S. Honufrii presb. Card. Thusc.
Ego Robert. tt. S. Mariæ in Via presb. Card. Bellarm.
Ego Dominicus SS. Duodecim Apostolorum presb. Card. Gymnasius.
Ego Antonius tt. S. Crucis in Hierusalem presb. Cardin. Zapata.
Ego Innocentius tit. SS. Nerei, & Acchillei presb. Card. Bubalus.
Ego Joannes tit. S. Marci presb. Card. de Vicentia.
Ego Jacobus tit. S. Stephani in Monte Cœlio presb. Card. Sannesius.
Ego Hieronymus tit. S. Blasii de Annulo presb. Cardinalis Pamphilius.
Ego Ferdinandus tit. S. Eusebii presb. Card.
Ego Scipio tit. Chrysogoni presb. Card. Burghesius.
Ego Ludovicus tit. S. Pancratii presb. Cardin. Monti Sregalis.
Ego Mapheus tit. S. Petri in Monte Aureo presbyt. Card. Barberinus.
Ego Jo. Garsia tit. SS. Quatuor presb. Card. Millin.
Ego Marcellus tit. S. Quirici, & Julitæ presb. Card. Lantes.
Ego Franciscus Sfortia diac. Cardin. in Via Lata.
Ego Alexander S. Laurentii in Damaso diac. Card. Montaltus S. R. E. Vicecancellarius.
Ego Andreas S. Angeli in foro Piscium diac. Cardin. Perettus.
Ego Joannes Baptista S. Mariæ in Cosmedin. diacon. Card. Dætus.

Ampliatio privilegiorum Militiæ S. Stephani circà annuas pensiones Ecclesiasticas, habitúmque à Militibus deferendum. XLVI.

De institutione totóque statu hujus Militiæ, attende suprà const. 60. Pii IV. His quæ. Cum his quæ tibi indicavi fol. 91. lib. 2. Tom. 2.

PAULUS EPISCOPUS.

Edita A. D. 1606.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DUm generosa Militum militiæ S. Stephani Papæ, & Martyris, sub fœlici religiosissimi Principis Ferdinandi Magni Hetruriæ sibi subjectæ Ducis, & dictæ Militiæ Magistri auspicio, gubernio, & directione plurimùm progredientis gesta, laudabiléśque & gloriosas contrà nefarios Turcarum ausus reportatas victorias animo perpendimus, dignum, quin potiùs debitum arbitramur, ut eosdem Milites, utpote Domini nostri JESU CHRISTI athletas acerrimos, peculiari beneficientiæ nostræ largitate prosequamur, eorúmque commodis, & congruæ sustentationi opportunè consulamus, ut ipsi exinde ad majora ab ipsorum Turcarum copiis trophæa reportanda alacriores reddantur, & promptiores.

Pius IV. immunitates & exemptiones à Decimis, & aliis gratias & signanter facultatem retin. & transferen. annuas pensiones duc 200. Militib. omnib. S. Steph. concessit, ut sup. in ejus cost. 60. His quæ fol. 91. lib. 2.

§. 1. Aliàs siquidem fœlicis record. Pius Papa Quartus prædecessor noster, post erectionem & institutionem dictæ Militiæ sub regula sancti Benedicti, per claræ memoriæ Cosmum tunc Florentiæ & Senarum Ducem in Ducatu Florentiæ, de licentia Sedis Apostolicæ ipsi Cosmo Duci per literas ejusdem Pii prædecessoris attributa, anteà factam, eidem Cosmo Duci Magno Magistro, necnon Conventui, Militibus, Priori, cæterisque ministris Ecclesiæ dicti Conventus, & aliis personis, etiam in sacris, etiam presbyteratus ordinibus constitutis, etiam

quæcum-

quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, cum cura, & sine cura, beneficia Ecclesiastica obtinentibus, eorúmque beneficiis, Perceptoriis, sive Commendis, rebus & bonis, diversas exemptiones etiam à jurisdictione Ordinariorum, libertates, immunitates, etiam à contributione decimarum, & onerum, indulta, privilegia, facultates, indulgentias & gratias, spirituales & temporales benignè concessit, & elargitus fuit, atque inter cætera indulsit omnibus, & singulis dictæ militiæ Militibus etiam conjugatis, ac etiam bigamis, aliisque prædictis, ut singuli singulas pensiones annuas, usque ad summam ducentorum ducatorum auri de Camera, super quarumvis Cathedralium, & Metropolitanarum, aliarúmque Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Canonicatuum, & Præbendarum, dignitatum, personatuum, administrationum, & officiorum aliorúmque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, fructibus, proventibus juribus, obventibus & emolumentis aliàs sibi canonicè reservandas accumulativè, cum quibusvis aliis pensionibus annuis, quas illos ex quovis alio privilegio Apostolico pro tempore percipere contingeret, ad vitam percipere, exigere, & levare, ac in suos usus, & utilitatem convertere, liberè, & licitè valerent, prout in ejusdem Pii IV. prædecessoris binis literis, prioribus nimirùm sub Kalend. Februarii, posterioribus verò sub Nonis Julii Dat. Pontificatûs sui Anno tertio confectis, pleniùs continetur.

Pius V. indultum obtinendi pensiones Militibus istis abstulit, & obtentas per contractum matrimonii vacare decrevit, ut suprà in const. 73. Sacrosanctum fol. 287. lib. 2. Tom 2.

§. 2. Successivè verò piæ mem. Pius Papa V. etiam prædecessor noster, per suam quæ incipit Sacrosanctum, desuper editam constitutionem, revocavit, & abolevit omnia, & quæcumque privilegia, facultates, dispensationes, & indulta percipiendi similes pensiones, fructus, & alias res Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, sæcularium, & Regularium dicti S. Stephani, cæterisque Militiis, & Hospitalibus, eorúmque Militibus, Fratribus, & personis, tàm Clericis quàm conjugatis, quibusvis modo, & forma, ac quibuscumque de causis concessa, & approbata, ita quòd ipsi sive conjugati sive bigami, sive Clerici, sive etiam Presbyteri, nullas de cætero reciperent, sed eas solas quas tunc habebant, retinerent, & eæ quoque per futurum contractum matrimonii extinctæ censererentur, prout in eadem constitutione latiùs continetur.

Sixtus V. Bullam Pii V. quoad istos Milites revocavit, ut suprà in const. 104. Circumspecta lib. 2. Tom. 2.

§. 3. Postmodùm recol. mem. Sixtus Papa V. similiter prædecessor noster, considerans suis potissimùm temporibus hujusmodi Milites, pro Dei, & Christiani nominis gloria, & fidei Catholicæ defensione, non solùm sæpiùs in diversis expeditionibus contra &c.

Omittitur residuum, quia tota bulla est suprà in loco hic in margine indicato.

iste modò Pont. ex causis hic enunciatis.

§. 4. Cùm autem, sicut Nobis innotescit, dicta Militia sub fœlicibus ipsius Ferdinandi Magni Ducis auspiciis, fortium & strenuorum Militum, triremiúmque & aliorum Navigiorum bellicis, & nauticis apparatibus optimè instructorum numero cupioso aucta, ipsique illius Milites piratarum infidelium oras Tyrrenique maris passim infestantium excursionibus, & deprædationibus, armata classe obsistentes, non solùm Italiam ipsam pluries ab incursionum hujusmodi damnis, & incommodis, magno ejus bono, egregia animi fortitudine tutati sint, sed etiam in ipsorummet infidelium dominia & regiones, magnis ausis summo cum vitæ fortunarúmque discrimine irrumpentes, graves eis clades, Oppidorum expugnationes & direptiones intulerint, ac partis non semel de illis insignibus victoriis eorumdem audaciam represserint, vires fregerint, impios conatus contuderint, ac perindè sese magna sui gloria, & nominis Christiani commendatione formidabiles eis reddiderint. Hisce & aliis rebus præclarè gestis de ipsa Italia, atque adeò tota republica Christiana optimè meriti, & apud etiam exteras nationes inclyta magnanimitatis, reique militaris peritiæ famam adepti sint, ipsáque Militia tùm dicti Ferdinandi Magni Ducis, qui majorum suorum vestigiis insistens in hoc ejus eminentiori animi studio & cura iucumbit, præstanti virtute, & potentia, tùm etiam propriorum Militum fortitudine eximia, clarior & illustrior in dies evadat, & quemadmodum hucusque reipublicæ Christianæ adversùs infidelium incursiones magno propugnaculo fuit, ita etiam de cætero in expeditionibus contrà eosdem infideles, pro fidei Catholicæ defensione, pari vel majori adjumento esse possit.

Gratias & facultates à Pio IV. & Sixto V. percipiendi pensiones Militibus, tàm Laicis, quàm Clericis, tàm conjugatis, quàm bigamis concessas restituit, & ad summam ducat. 400. extendit, etiam ad favorem illegitimorum.

§. 5. Nos idcircò eam magis in dies florere, ac novis incrementis augeri desiderantes, illiúsque Milites pro insigni eorum virtute, ac in nos & Sedem Apostolicam devota propensione, specialia aliqua Apostolica beneficentiæ gratia cohonestare volentes, omniúmque & singularum literarum, & constitutionem prædictaram tenores, præsentibus pro expressis habentes, necnon dictum Ferdinandum Magnum Ducem, ac Conventus hujusmodi singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, dicti Ferdinandi Magni Ducis Nobis desuper porrectis supplicationibus inclinati, facultatem, & indultum percipiendi & exigendi pensiones annuas usque ad summam ducentorum ducatorum auri de Camera hujusmodi, Militibus prædictis tàm Laicis quàm Clericis, etiam conjugatis, etiam bigamis, aliisque etiam Presbyteris per Pium IV. concessa, & per Pium V. revocata, deindéque per Sixtum V. prædecessores prædictos adversùs ipsam revocationem in integrum restituta, reposita, & revalidata, ac de novo etiam concessa, ut præfertur, ac singulas eorum Pii IV. & Sixti V. prædecessorum desuper confectas literas, usque ad summam quadringentorum ducatorum auri de Camera hujusmodi in totum: Ita quòd omnes & singuli Milites dictæ Militiæ, nunc & pro tempore existentes, tàm Laici quàm Clerici, etiam conjugati, & bigami, aliique etiam Presbyteri, etiam illegitimi, ex quovis reprobato vel damnato coitu procreati, deinceps in perpetuum quascumque pensiones annuas, usque ad summam præfatam quadringentorum ducatorum auri de Camera, super quibusvis Cathedralium, & Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Canonicatuum, præbendarum, dignitatum, personatuum, administrationum, officiorum aliorúmque beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium hujusmodi fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, ac distributionibus etiam quotidianis, alias eis canonicè reservandas, etiam accumulativè, cum quibusvis aliis pensionibus annuis, quas ex quovis alio privilegio, seu indulto, aut dispensatione Apostolica eis, in genere vel communiter, seu eorum cuilibet nominatim, & sigillatim, etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis, antè & post datam præsentium quandocumque concessa aut concedenda usque ad quamcumque summam dictis quadringentis ducatis longè majorem de præsenti percipiunt, & pro tempore percipient, ad vitam retinere, percipere, exigere, levare, & recuperare, inque suos usus & utilitatem convertere, liberè, & licitè valeant, & ex iis tàm Laici quàm Clerici, & conjugati, & non conjugati, ratione pensionis hujusmodi, quas sic pro tempore perceperint, ad incedendum in habitu, & tonsura clericali, deferendúmque vestes talares juxtà

præfatam Sixti prædecessoris constitutionem minimè teneantur, neque ad id obligati existant, aut aliqua ratione cogi aut compelli possint, neque ipsarum pensionum, vel illarum loco fructuum, reddituum, & proventuum hujusmodi reservationes, ob non delationem habitus tonsuræ, aut vestis hujusmodi, seu per contractum matrimonii, seu per bigamiam, quamcumque etiam supervenientem, aut per exercitium militiæ, & quoscumque actus bellicos, Clericis, & Ecclesiasticis personis, de jure, & per sanctos Canones prohibitos, nimirum militares, & sanguinis effusione, membrorum mutilatione & morte infidelium subsequuta minimè cessent, & expirent, aut cessatæ, vel extinctæ dici, aut censeri possint, sed ipsi Milites nihilominùs, ut priùs, pensiones, ac fructus, redditus, & proventus hujusmodi, percipere, & exigere possint, & valeant, dummodò habitum militarem, vestes nimirùm laicales communes cum insignibus Crucis dictæ Militiæ consuetis, juxtà alias dicti Sixti Quinti prædecessoris super declaratione hujusmodi habitus militaris, sub Data videlicèt pridiè Kalendas Februarii Pontificatus sui Anno Quarto, quæ incipiunt, Pastoralis, editas literas deferant, utique constitutioni ejusdem Sixti Quinti prædecessoris plenè satisfacere intelligantur, & censeantur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium extendimus, & ampliamus, & quatenùs opus sit, usque ad dictam summam quadringentorum ducatorum hujusmodi de novo concedimus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 6. Decernentes facultatem, & indultum hujusmodi, & literas Pii Quarti, & Sixti V. prædecessorum eorumdem desuper editas, ex nunc perpetuò extensas, & ampliatas esse & fore, nec præmissa, ac præsentes literas de subreptionis, obreptionis & nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, aut ad viam & terminos juris reduci, seu adversùs illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi posse aut debere, neque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum suspensionibus, revocationibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, à Nobis & Successoribus nostris, ac Sede Apostolica, quavis de causa, quantumvis justa, pro tempore emanatis, & emanandis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori Data, per dictum Ferdinandum Magnum Ducem & Magistrum, & Milites dictæ Militiæ pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas esse & censeri, sicque per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores hujus constitutionis deputat.

§. 7. Quocircà Venerabilibus fratribus nostris, Florentin. & Pisan. Archiepiscopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Ferdinandi Magni Ducis, ac Conventus & Militum prædictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, iisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, eos, & eorum quemlibet, eisdem præsentibus, & in eis contentis quibuscumque, pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari; Contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis quibuscumque derogat.

§. 8. Non obstantibus recolendæ mem. Bonifacii Papæ Octavi pariter prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus Dietis, dummodò non ultrà tres dietas, aliquis vigore præsentium ad judicium trahatur, necnon Pictaven. Concilii contrà illegitimos, ac dicti Pii Quinti prædecessoris revocatoria, ac illa quæ inter alia vetuit, gratias hujusmodi suis excludi temporibus, & quod sibi licere non est passus, etiam suis successoribus non licere indicavit, necnon præfati Sixti Quinti prædecessoris, & quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, & quarumcumque Ecclesiarum, Monasteriorum, & Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ecclesiis, Monasteriis, & Ordinibus, eorúmque Præsulibus, Capitulis, Conventibus, Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis & innovatis, quibus omnibus, & singulis, ac aliis, quæ præsenti gratiæ obesse possent, etiamsi pro illarum sufficienti derogatione, de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè plenissimè derogamus, ac derogatum esse volumus, & decernimus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus, communiter, aut divisim, ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1608. 14. Kalendas Julii, Pontificatus nostri Anno Quarto. D. P. An. 4. die 18. Jun.

XLVIII.

Quòd Rectores Ecclesiarum parochialium Indiarum, Occidentalium & Orientalium, ab iis qui in Ecclesiis & domibus Fratrum, & Monialium Ordinis S. Francisci de Observantia sepeliuntur, eam tantùm quærant eleemosynam, quæ à Concilio Tridentino præscripta, & à Pio V. explicata fuit.

Non absimilem edidit constitutionem pro Fratribus Eremitis S. Augustini, quæ est suprà fol. Quinimò, & pro illis Fratribus de Observantia Clemen. VIII. suam ediderat constit. 96. Expositum, hic suprà fol. 160.

Hanc constitutionem hæreticæ confirmavit cum deputatione Inquisitorum hæreticæ pravitatis pro ejusdem executione S. D. N. Urbanus VIII. in const. 21. aliàs fœl. rec. infrà Tom. 4.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1608.

Rectores Ecclesiarum parochialium Indiarum introduxerunt abusus quosdam

EXpositum nobis nuper fuit pro parte dilecti filii Matthæi de Recalde Vicecommissarii generalis Indiarum Occidentalium Ordinis fratrum Minorum St. Francisci de Observantia, quòd Rectores parochialium Ecclesiarum Indiarum Occidentalium &

Orienta-

abusus quosdam circà eleemosynas eorum, qui in domibus Fratrum & Monialium de Observantia sepeliuntur.

talium, & Occidentalium, ne Christifidelium, qui pro tempore ab humanis decedunt, cadavera ita commodè in Ecclesiis Fratrum & Monialium dicti Ordinis Ecclesiasticæ sepulturæ tradi valeant, ut in eorum Parochialibus Ecclesiis valerent, de consilio forsan suorum Superiorum abusum introduxerunt, ut majorem scilicet eleemosynam ab illis exigant, qui in Ecclesiis dicti Ordinis sepeliuntur, quàm si in propriis Ecclesiis sepelirentur, ita ut Christifideles, qui in Ecclesiis hujusmodi sepeliri desiderant, parem ad minùs Parochialibus Ecclesiis eleemosynam relinquere debeant, ratione eorum sepulturæ, ea, quam Ecclesiis Ordinis hujusmodi relinquunt.

Et quoad eleemosynam Missarum, quas pro anima sua à dictis Fratribus dicendas, quis reliquerit. Necnon quoad cogendos aliquos, ut in dictis Ecclesiis Parochialibus sepeliantur.

§. 2. Et quod pejus est, si quis pro animæ suæ refrigerio, nonnullas Missas à Fratribus prædicti Ordinis celebrandas reliquerit, prætendunt Parochi eleemosynam ratione Missarum hujusmodi relictam, inter ipsos, & Fratres prædictos dividendam esse.

§. 3. Et ulteriùs iidem Rectores de mandato forsan suorum Ordinariorum filios, quorum patres in Ecclesiis dictorum Fratrum, vel Monialium sepulti sunt, aut sepulturam particularem pro se, & suis habent, nulla consuetudine legitimâ suffulti, in eorum Parochialibus Ecclesiis sepeliri, & dictos Patres ad hoc, ut in dictis Parochialibus Ecclesiis sepeliantur, cogere & compellere contendunt, & quotquot Fratres regulares defunctum aliquem ad Ecclesiasticam sepulturam in suas regulares Ecclesias comitantur, tot etiam sæculares Sacerdotes, aut Clericos assumi volunt, in maximum domorum & Monasteriorum dicti Ordinis præjudicium, eo quòd multi duplici hujusmodi funerum impensâ difficultate deterriti, in dictis regularibus Ecclesiis sepulturam eligere nequeunt; undè fit, ut dicti Ordinis Ecclesias mortuorum sepulturis, & consequenter eleemosynis, etiam quæ in suffragium animarum fieri consueverunt, paulatim destitutas iri verendum sit.

Supplicatum itaque fuit Papæ, pro opportuna provisione.

§. 4. Quare dictus Matthæus nobis humiliter supplicari fecit, ut domorum & Monasteriorum, necnon Fratrum & Monialium dicti Ordinis illarum partium indemnitati consulere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Is propterea dictis Rectoribus præcipit, solùm eam habere posse eleemosynam, quam præscripsit Concilium Trident. sess. 25. cap. 3. & explicavit Pius V. in Const. 41. supr. fol. 243. lib. 2. Tom. 2.

§. 5. Nos igitur hujusmodi abusus è medio tollere, ac dicti Ordinis, ejúsque Religiosorum utriusque Sexus, ut majores in Vinea Domini fructus in dies afferre studeant, commoditatibus, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, de consilio Venerabilium nostrorum S. R. E. Cardinalium, consultationibus & negotiis Episcoporum & Regularium Præpositorum, omnibus & singulis Parochialium Ecclesiarum in partibus Indiarum, tàm Occidentalium quàm Orientalium Rectoribus, nunc & pro tempore existentibus, harum serie interdicimus, & prohibemus, ne sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, à qua non nisi à nobis, seu à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquàm in mortis articulo absolvi possint, ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, majorem eleemosynam ab iis, qui in dictarum domorum utriusque Sexus Ordinis St. Francisci Ecclesiis sepulturam eligunt, & sepeliuntur, ea, quam illis præscribit Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 13. juxtà explicationem à fœl. rec. Pio Papa V. Prædecessore nostro emanatam, sub Dato Romæ apud St. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1567. 17. Kalend. Junii, Pontificatus sui anno secundo, quovis prætextu aut occasione, etiam de consilio, consensu, & mandato suorum Ordinariorum exigere.

Nec ad sepeliendum in Parochialibus cogere posse, qui in domibus dicti Ordinis sepulturam eligerunt.

§. 6. Nec filios, quorum patres in Ecclesiis dictorum Fratrum & Monialium sepulti sunt, aut sepulturam particularem pro se & suis habent, in eorum Parochialibus Ecclesiis sepeliri, & dictos patres ad hoc, ut in dictis Parochialibus sepeliantur, cogere valeant, seu præsumant.

Executores hujus Const. deputat.

§. 7. Quocircà dilectis filiis Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Indiarum Occidentalium Societatis JESU Provincialibus pro tempore existentibus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Superiorum & Fratrum cujuscunque domus & Monasterii dicti Ordinis illarum partium fuerint requisiti, vel eorum aliquis fuerit requisitus, præsentes literas, & in eis contenta quæcunque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, illorum omnium & singulorum effectu pacificè frui & gaudere; non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari; Contradictores quoscunque, & præmissis non parentes, eisque auxilium, consilium, vel favorem, publicè, vel occultè, directè vel indirectè, quomodolibet præstantes, per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, domorum, & Monasteriorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, ac illarum Rectoribus, aut quibuscunque aliis, sub quibuscunque tenoribus & formis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, quibus omnibus & singulis eorum tenores, præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice duntaxat, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptisque credi mandat.

§. 9. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 4. die 25. Junii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 25. Junii 1608. Anno 4.

XLVIII.

De Ambitu Fratribus Eremitis Ordinis St. Augustini interdicto.

Alia de his Fratribus indicavi suprà fol. 110. in Alexandri IV. Constitut. 6. Licet. lib. 1. Tom. 1. Quibus adde Constit. 80. nuperrimè editam circà scrutinium in electione Superiorum hujus Ordinis.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Admonemur Pastoralis officii nostri debito diligentiùs prospicere, ne Religiosis, qui regularem vitam professi, sæculo renunciarunt, ad dignitates & officia per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus.

Ambitus prohibetur Prælatis hujus Ordinis.

§. 1. Quocircà motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis Priori Generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis St. Ordinis Fratrum Eremitarum Prælatis, nunc & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus & mandamus, ne ad instantiam & requisitionem quarumcunque personarum, tàm Laicorum quàm Ecclesiasticarum extrà dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatûs honore, & quacunque sæculari dignitate & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, hujus dicti Ordinis Religioso, ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remit-

tere, seu gradus, honores, dignitates, officia, & administrationes, functiones, Prælaturas, ejusdem Ordinis concedere audeant.

Favores exquirentium pœna.

§. 2. Quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contrà decreta hac via, & his remediis per conquisitos favores & suffragia aliquid sibi procuraverint, ad talia & similia, ac etiam majora in eodem Ordine consequenda, perpetuò inhabiles declaramus.

Prohibitionis ampliatio.

§. 3. Insuper dictis Religiosis, & Fratribus ejusdem Ordinis quibuscunque sub eisdem pœnis præcipimus, & expressè interdicimus, ut non solùm in præmissis omnibus favores hujusmodi minimè procurare, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter, ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant.

Contrariorum derogatio.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscunque. Aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 4. die 4. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die quarta Julii 1608. Pontificatus nostri Anno Quarto.

XLIX. Ampliatio Jurisdictionis S. R. E. Cardinalis Archipresbyteri, & Judicis causarum Sacrosanctæ Lateranensis Ecclesiæ & Capituli, interesse concernentium.

De hac Jurisdictione extat suprà Constitut. 45. Gregorii XIII. lib. 2. Cùm sicut. Ubi notavi in Tom. 2.

Edita A. D. 1608.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Dilecto filio Scipioni, tituli St. Chrysogoni Presbytero Cardinali Burghesio nuncupato, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

AD ea circumspectioni tuæ multis nominibus de Sede Apostolica benemeritæ, & nobis plurimùm gratæ & acceptæ concedenda libenter inducimur, per quæ fœlici Eccles. Lateran. statui opera tua prospici, & personarum ipsius Ecclesiæ, ergà quam peculiarem geris devotionis affectum, commoda in dies augeri, & illarum jura conservari possint.

Confirmatio omnium privilegiorum, quæ aliis Archipresbyteris concessa fuerunt.

§. 1. Cùm itaque nos nuper Archipresbyteratum dictæ Ecclesiæ certo, quem haberi volumus, pro expresso modo vacantem, Tibi, qui noster secundùm carnem ex sorore germana nepos existis, per te, quoad vixeris, tenendum, regendum, & gubernandum Apostolica commendaverimus auctoritate, prout in nostris indè confectis literis pleniùs continetur, ipsius Ecclesiæ indemnitati, utilitati, & bono regimini salubriter consulere, prout ex debito Pastoralis officii tenemur, ac dilectorum filiorum illius Capituli, & Canonicorum, ac Ministrorum commodis, ac jurium conservationi, & ne ad diversa Tribunalia dictæ personæ trahantur, earum quieti & litium dispendio providere cupientes, necnon de tuis integritate, providentia, & circumspectione plurimùm in Domino confidentes, Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione, ac certa scientia, omnes & singulas jurisdictiones, potestates, privilegia, exemptiones, libertates, prærogativas, antelationes, indulta, etiam super collatione beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcunque, auctoritates, & facultates per quoscunque Romanos Pontifices, Prædecessores nostros, aliis Sacræ Romanæ Ecclesiæ ejusdem Lateranensis Archipresbyteris, qui pro tempore fuerunt, quoad Ecclesias ipsas, & illarum personarum intuitu, & ad eorum vitam, in genere vel in specie concessa, ad te, quamdiù dictum Presbyteratum obtinueris, tuúmque, & dictæ Ecclesiæ Vicarium per te deputatum, & pro tempore à te deputandum, dicta auctoritate tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Concessio jurisdictionis & facultatis cognoscendi omnes causas interesse Lateranensis Ecclesiæ, Capituli, Canonicorum &c. concernentes.

§. 2. Et nihilominùs, Motu & scientia similibus, & inhærentes aliis facultatibus, & privilegiis per fœlicis recordationis Gregorium Papam XIII. & alios quoscunque Romanos Pontifices, Prædecessores nostros, Archipresbyteris, & Canonicis, ac Beneficiatis dictæ Ecclesiæ Lateranensis, pro tempore existentibus hactenùs concessis, quas, & quæ salvas & illæsas, ac salvà & illæsa esse, ac suam valoris firmitatem obtinere, illásque, & illa ampliare & extendere volumus & intendimus, omnes & singulas causas, etiam beneficiales Ecclesiasticas, spirituales, merè prophanas, & mixtas, etiam compromissas, tàm civiles, quàm criminales (citrà tamen pœnam sanguinis, & corporis afflictivam) inter dictos Capitulum, & Canonicos, & Beneficiatos, & Clericos, necnon Capellanos, Ministros, Servientes respectivè, seu quemcunque eorum ex una, & quascunque alias personas, cujuscunque status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ existentes, necnon Hospitalia, pia loca, & Collegia, Communitates, vel Universitates ex altera partibus, sive inter dictum Capitulum, & Canonicos, vel eorum quemlibet, ac Beneficiatos, Clericos, seu Capellanos prædictos, vel quoscunque eorum, coràm quibuscunque Judicibus ordinariis, extraordinariis, Commissariis, & executoribus, etiam Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac causarum Palatii Apostolici, & Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditoribus, & Locumtenentibus, super quibuscunque rebus, bonis, & pecuniarum summis, etiam vigore obligationis in forma Cameræ Apostolicæ vertentes, & pendentes respectivè, quorum omnium & singulorum status & merita, nomináque & cognomina, ac qualitates, tàm partium & personarum prædictarum, quàm etiam rerum, super quibus lis pendet, præsentibus pro expressis habentes, ad nos per easdem præsentes avocantes, illásque in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperiuntur, & quas in futurum moveri denuò contigerit, tàm activè, quàm passivè, etiam per prædictos Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos & Capellanos, seu eorum quemlibet, contrà quascunque personas, Conventum, Collegia, Capitula, Universitates, Societates, Hospitalia, & loca quæcunque sæcularia, & quorumvis Ordinum, Militiarum, & Hospitalium regularia privilegia, etiam per prædictos Capitulum, & Canonicos, contrà Beneficiatos, Clericos, & Capellanos prædictos, super quibuscunque pecuniarum summis, bonis Ecclesiasticis, censibus, canonibus, tritici, grani, vini, pecuniarum, aut aliarum rerum, responsionibus, prædiis, rebúsque, & bonis ad quamcunque pecuniarum summam, numerum, & quantitatem, ac valorem ascendentibus, ad dictam Lateranensem, aut illi unitas, vel annexas Ecclesias, & Parochiales, seu Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos, & Ministros etiam

privatim,

privatim, ac ratione singularum personarum quomodolibet spectantibus, aut eorum interesse directè vel indirectè, communiter vel divisim ad eorum quemlibet concernentibus, rebus aliis in actis causæ & causarum hujusmodi latiùs deductis, & deducendis, ac illorum occasione, cum omnibus & singulis suis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis, Tibi, tuóque Vicario, nunc & pro tempore per te deputato, summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola veritate facti inspecta, & quatenùs opus sit, executivè, etiam manu Regia, absque terminorum substantialium, & alicujus telæ judiciariæ observatione, sine confectione registri, sive extractus, quacunque appellatione postposita, etiam non frivola audiendas, cognoscendas, verificandas, finéque debito terminandas, dicta auctoritate earundem tenore præsentium, committimus, & mandamus, eisque præsentibus perpetuis temporibus duraturis.

Facultas citandi in Curia, & extra, & omnibus Judicibus inhibendi, causásque reassumendi &c.

§. 3. Cum potestate dictas partes respectivè, & omnes alios, quos opus fuerit, sua communiter, vel divisim interesse putantes, omnes in executione citationis nominandos, in Romana Curia, vel extrà, tàm per edictum publicum, constito summariè & extrajudicialiter de non tuto accessu citandi, ac omnibus judicibus supradictis, & quibus, & quoties opus fuerit, etiam sub censuris Ecclesiasticis & pecuniariis, tuo arbitrio moderandis, & applicandis, etiam per simile edictum inhibendi, causásque ipsas coràm quibusvis eorum de facto forsan introductas seu introducendas, ab eis avocandi, & reassumendi, etiam in eventum non partitionis, pœnas, & censuras prædictas damnabiliter incurrisse, & incidisse, declarandi, illásque etiam iteratis vicibus, aggravandi & reaggravandi interdictum Ecclesiasticum apponendi, & brachii sæcularis auxilium habendi & invocandi, loco unius sententiæ, seu sententiarum prædictarum, mandata executiva in forma solita & consueta decernendi, illúdque & illa, & quidquid per Te & Vicarium prædictum, vel alterum vestrûm judicatum fuerit, exequendi. Expensas quascunque taxandi & moderandi.

Singulis diebus in honorem Dei non feriatis procedendi.

§. 4. Ac in causis omnibus & singulis præmissis, vel earum qualibet, seu quolibet præmissorum, etiam singulis diebus & horis, præterquàm in honorem Dei feriatis procedendi.

Canonicósque & alios à juramento absolvendi ad effectum agendi.

§. 5. Necnon Capitulum, Canonicos, Beneficiatos, Clericos, & Capellanos prædictos, seu eorum quemlibet, à vinculo juramenti ad effectum agendi, aliisque censuris & pœnis, quatenùs oporteurit, absolvendi, omniáque & singula alia faciendi, gerendi, & exercendi in præmissis necessaria, seu quomodolibet opportuna.

Commissiones causarum præjudicantes dictæ jurisdictioni a solo Papa citato Archipresbytero signata valeant.

§. 6. Ac insuper, si in præjudicium auctoritatis, jurisdictionis, & facultatum præfatarum contingat, causas sub diversis prætextibus à Te, seu dicto Vicario avocari, ac aliis Judicibus committi, omnes & quascunque commissiones, tàm Gratiæ, quàm Justitiæ, interesse Ecclesiæ Lateranensis, Capituli & personarum hujusmodi quomodolibet concernentes, aliter quàm manu nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis, te ad id vocato, signatas, & inhibitiones earum prætextu emanandas, processúsque per eosdem habendos, & indè secuta quæcunque, nullius roboris, vel momenti esse, & illis non obstantibus, te dictúmque Vicarium, ut ad ulteriora in causis hujusmodi procedere possis, atque ad parendum commissionibus prædictis, earúmque prætextu, emanatis inhibitionibus minimè teneri, ac ob non paritionem, censuras, aut pœnas aliquas minimè incurrere posse, declaramus.

Clausulæ hujus constitutionis præservativæ.

§. 7. Decernentes easdem præsentes ad tui vitam, seu quamdiu Archipresbyteratum hujusmodi obtinueris, tàm nostris, quàm Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, temporibus durare, suámque vim & roboris firmitatem obtinere, nec easdem præsentes sub quibusvis similium vel dissimilium facultatum & gratiarum derogationibus, revocationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos vel Romanos Pontifices successores nostros præfatos etiam motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine edendis comprehendi, nec per eas immutari, suspendi, limitari, moderari, aut ad terminos juris reduci posse, sed eas perpetuò validas & efficaces fore, ac quoties hujusmodi contraria emanabunt, toties illas in pristinum, & eum, in quo anteà erant, statum restitutas, & sub posteriori data, per te, seu dictum Vicarium eligenda, de novo concessas censeri, & quidquid illarum vigore, aliàs ritè gestarum, statutum, factum, mandatum, indultum, & executum fuerit, perpetuam vim, & roboris firmitatem obtinere, ac de subreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel ad terminos juris, seu in jus, vel controversiam revocari non posse.

Clausulæ sublatæ.

§. 8. Sicque per quoscunque Judices, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, in quavis causa & instantia, judicari & definiri debere, necnon irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Conciliis etiam generalibus editis, stylo Palatii, regula Cancellariæ Apostolicæ prohibente, mandata executiva aliàs, quàm sub plumbo expediri, facultatibus, & jurisdictionibus nostro, in Urbe & ejus districtu in spiritualibus Vicario generali, Senatori, & causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, seu Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & quibusvis dictæ Urbis Judicibus suprà dictis, & aliis quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & fortioribus decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter per Nos, seu quoscunque alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, etiamsi cautum sit, in eis expressè, quod illis nullatenùs, vel nonnisi sub certis inibi forsan expressis & nominatis modis & forma derogari, seu contrà illa quidquam concedi possit, & aliter factæ pro tempore derogationes, concessiones, nullatenùs eis, quibus concedentur, suffragari possint, seu debeant, nullìusque roboris, vel momenti existant. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, etiam motu & scientia similibus, specialiter & expressè derogamus, & derogatum esse, nec illa eisdem præsentibus quidquam adversari, vel obstare volumus, cæterísque contrariis quibuscunque. Nulli ergò &c.

Dat. P. A. 4 die 6. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Incarnationis Dominicæ 1608. sexto Idus Julii, Pontificatus nostri Anno 4.

L.

Quòd Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, non recipiant Fratres Minores St. Francisci Capuccinos, neque alios strictioris Regulæ.

Eandem ferè Constitutionem ad favorem omnium Fratrum Minorum edixit Clemens VIII. suprà in hoc Tomo, in sua Constitut. 46. Nuper ad nos, fol. 69. Quo verò ad Capuccinos, vide indicata suprà in Tomo 1. in Clementis VII. Constitut. 21. Religionis, lib. 1. fol. 673.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constitut.

NUper ad nos perlatum est, Religiosos Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, prætextu cujusdam indulti Apostolici dicto Ordini antiquitùs concessi, ac demùm per fœlicis recordationis Clementem Papam VIII. Prædecessorem nostrum, per suas in hujusmodi forma Brevis literas datas 25. Decembris 1596. Pontificatus sui Anno Quinto, aboliti, & revocati, aut forsan alterius, Professores Ordinis Fratrum Minorum St. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, & alios Regulæ strictioris, in eorum Sodalitatem, seu Domos, aut Conventus recipere.

Prohibitio, de qua in rubrica.

§. 2. Quare, cùm id sæpiùs meritas pœnas eludendi causa fiat, & ex hoc multa scandala in populo generentur, & alia multa incommoda nascantur, nos hujusmodi scandalis obviare, & quieti Religiosorum ampliùs prospicere cupientes, ne quis Prælatorum, seu Superiorum, aut Fratrum Conventuum, seu Domorum dicti Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, tàm in Regnis Hispaniarum, quàm alibi consistentium, quavis ille dignitate, præeminentia, prærogativa, vel munere fungatur, prætextu cujusvis indulti, seu privilegii Apostolici eos recipere audeat, vel præsumat, causa quarti voti, quod ipsi Professores Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede hujusmodi faciunt, Apostolica auctoritate, tenore præsentium districtè prohibemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus privilegiis, seu indultis hujusmodi, ac quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illi sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressa habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides transumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 4. die 7. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris die septimo Julii 1608. Pontificatus Nostri Anno quarto.

LI.

Quòd Monachi Congregationis Beatæ Mariæ Fuliensis, Ordinis Cisterciensis, possint ubique de sola Ordinariorum licentia, nova Monasteria constituere.

Consonat Concilii Tridentini dispositio in capite 3. sessione 25. in fine.

Istam Congregationem primò approbavit Sixtus V. ut suprà in ejus Constit. 70. Super, lib. 2. ubi alia notavi in *Tomo 2.*

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

MInisterio Sacri Apostolatus officii, licèt immeriti, præsidentes, ad ea, per quæ cunctorum fidelium, præsertim Religiosorum sub reformatione ad arctiorem regularis disciplinæ observantiam introducta vacantium profectui, & eorum locorum Regularium propagationi provideatur, libenter intendimus, & ea, quæ his quodammodò obstare videntur, tollimus, & aliàs in his officii nostri partes favorabiliter impartimur, prout rerum, temporum, & personarum qualitatibus diligenter pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Monachi Congregationis B. Mariæ Fuliensis in omnibus mundi partibus majores in dies fructus afferunt ideóque eorum propagatio multum profuturam speratur.

§. 1. Cùm igitur, sicut cum magno spirituali gaudio nostro accepimus, dilecti filii Religiosi, & Monachi Congregationis Beatæ Mariæ Fuliensis Ordinis Cisterciensis, tàm in Galliæ, quàm Italiæ, aliisque Mundi partibus pergant assiduè Deo, & Ecclesiæ suæ sanctæ, non solùm ipsi Deo per orationem & contemplationem sedulò vacando, verùm etiam animarum salutem exemplo & doctrina sollicitè procurando, gratum exhibere famulatum, cúmque in dies fructus uberiores ex dictæ Religionis propagatione, benedicente Domino, sperandi sint, nos ea, quæ Religiosorum prædictorum adjumento esse possunt, concedenda, & ad ea, quæ illis in hoc impedimenrum aliquod afferre dignoscuntur, removenda meritò propensiores sumus.

Hic ergò Pontifex loca ubique de sola Ordinariorum licentia construere & recipere posse eidem Congregationi indulget.

§. 2. Quapropter dictam Congregationem Fuliensem specialis gratiæ favore prosequi volentes, illiúsque singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. censentes, motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera deliberatione, ac certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum, Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis Episcoporum, & Regularium Præpositorum, ejusdem Congregationis Fuliensis Generali, Abbatibus, Prioribus, & Religiosis ubique locorum, juxtà literarum fœl. rec. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri, super erectione Congregationis hujusmodi, sub Datum Idibus Novembris, Pontificatus sui Anno 3. expeditarum formam & tenorem, quas præsentibus pro expressis, ac si de verbo ad verbum insererentur, haberi volumus, ac dictæ Congregationis constitutiones & statuta, Monasteria, Domos, Conventus, Oratoria, Grangias, & alia quæcunque loca, juxtà Concilii Tridentini decreta, de sola Ordinariorum licentia, nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam regularium requisito consensu, construere, fundare, & erigere, ac etiam per alios jam fundata, & erecta recipere possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, licentiam & facultatem concedimus & impartimur.

Executores hujus Constitutionis deputat.

§. 3. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Tholosano & Episcopo Parisiensi, seu eorum Officiali & Vicario in spiritualibus Generali respectivè, ac dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per præsentes committimus, & perpetuò mandamus, quatenùs ipsi, vel duo aut unus eorum, per se vel alium, seu alios, præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcunque, quoties pro parte dictæ Congregationis

Fulien-

Fuliensis religiosorum, vel cujuslibet eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra ab omnibus inviolabiliter observari, dictæque Congregationis Monachos ac eorum singulos illis pacificè frui & gaudere, non permittentes, eos vel quemlibet eorum per quoscumque desuper quomodolibet indebitè molestari vel perturbari, contradictores, & rebelles quoslibet per sententias, censuras, & pœnas etiam pecuniarias eorum arbitrio imponendas, moderandas, & applicandas, cæteraque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam &c. brachii sæcularis.

Contrariisque derogat. Hæc Clementis VIII. Constitut. est hic suprà fol. 146.

§. 4. Non obstantibus præmissis ac fœl. record. Clementis Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri, quæ incipit; Quoniam ad institutum, sub Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 23. Junii 1603. Pontificatus sui Anno 12. necnon piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon in provincialibus & synodalibus Conciliis editis spiritualibus vel generalibus, ac cujusvis alterius Ordinis, etiam juramento &c. roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus & personis, sub quibuscumque sententiis & formis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquis, communiter aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non &c. mentionem.

Transumptis quoque credi mandat.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut manu Generalis, & sigillo dictæ Congregationis Fuliensis munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, in judicio & alibi, ubi opus fuerit, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 4. 14. Augusti.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 14. Augusti 1608. Anno 4.

LII.

Contrà mulieres ingrediendi Monasteria Monialium licentiis abutentes.

Hic idem Pontifex hujusmodi licentias usque tunc concessas revocavit, sui Pontificatus Anno octavo, ut infrà in Constitut. 74. Monialium, fol. 345. Ubi notabo.

S. D. N. Urbanus VIII. declaravit, quòd consensus Monialium, sine quo mulieres sæculares licentiis ingrediendi Monasteria uti non possunt, expressè, capitulariter, & per secreta suffragia præstandus sit, in Constitut. 29. Sacrosanctum, infrà Tom. 4.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Facultatum plura Monasteria Monialium ingrediendi abusus tollere volentes.

Declaratio circà usum licentiarum

§. 1. Tenore præsentium statuimus & ordinamus, quòd nulla persona, cujuscumque gradus, status & conditionis, ac præeminentiæ existat, etiamsi Ducali, Marchionali, aut alia dignitate præfulgeat, vigore licentiarum plura Monasteria, domos, & loca Monialium, pluribus vicibus ingrediendi, etiam absque clausula (in totum, seu in universa, non autem in eorum aliqua, vel singula) à Nobis, vel prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, sub quovis tenore, vel forma etiam motu proprio concessarum, & expeditarum, aut in posterùm forsan concedendarum, & expediendarum, aliqua vel singula Monasteria pluribus vicibus ingredi possit, sed licentiæ hujusmodi respectu universorum, non autem aliquorum, vel singulorum Monasteriorum suffragentur, ita ut cui bis in Anno, seu ampliùs plura Monasteria ingredi conceditur, bis, vel ampliùs tantùm universa, non autem eorum aliqua, vel singula, ingredi liceat, etiamsi prædicta Monasteria in diversis Civitatibus, Terris, Diœcesibus, & locis existant.

Pœna abutentium.

§. 2. Iisdemque mulieribus, aliter quàm, ut præfertur, easdem licentias interpretari, vel illis uti, sub censuris & pœnis à Concilio Tridentino, & Apostolicis constitutionibus intrà septa Monasteriorum Monialium absque licentia ingredientibus inflictis, ipso facto incurrendis, eadem auctoritate prohibemus.

Clausulæ derogat.

§. 3. Præmissis & aliis quomodolibet in contrarium facientibus quibuscumque, non obstantibus.

Fides transumptorum.

§. 4. Volumus autem ut harum literarum exemplis, etiam impressis & manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, prorsùs fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 4. 1. Septembr.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Septembris 1608. Pontificatus Nostri Anno 4.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, 1609. Indict. 7. die verò 11. mensis Feb. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Pauli Divina providentia, Papæ Quinti, Anno Quarto retroscriptæ literæ Apostol. affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Principis Apostol. Cancellariæ Apostolicæ, in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis & consuetis Urbis per me Dominicum de Rubeis Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Magistro DD. Curs. Franciscus de Bonis Curs.

LIII.

Deputatio S. R. E. Cardinalis, in Protectorem Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci, cum suæ facultatis declaratione.

Easdem ferè facultates habent alii, aliarum Religionum Protectores, sed has congruentius ponendas duxi, quia de hoc Ordine, & non de aliis sunt in hoc opere constitutiones, nempe Constitut. 4. Gregorii XI. Cunctos, suprà fol. 364. lib. 1. Et Constitut. 4. Sixti IV. Sancta, fol. 389. Eodem lib. in Tomo 1.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Dilecto filio nostro Marcello, tituli Sanctorum Quirici, & Julitæ, Presbytero Cardinali Lantes nuncupato.

Deputatio Cardinalis Lantes in Protectorem.

§. 1. Cùm Ordo Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci Protectore ad præsens destitutus reperiatur, Nos eidem Ordini de idoneo Protectore providere volentes, ac de tua industria, singulari prudentia, doctrina, & integritate, ac Religionis zelo plurimam in Domino fiduciam habentes, motu proprio, non ad ipsius Ordinis, aut ejus Superiorum, vel alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & deliberatione nostris, Te, ex cujus protectione ob tuas eximias virtutes Ordinem prædictum commodi plurimùm susceptorum esse confidimus, prædicti Ordinis, ac illius Domorum, Conventuum, & Fratrum quorumcumque apud Nos, & Sedem Apostolicam Pro-

tectorem,

tectorem, cum omnibus facultatibus, jurisdictionibus, honoribus, & oneribus solitis & consuetis, ac quibus alii Ordinis hujusmodi Protectores usi sunt, ac uti quomodolibet potuerunt, seu etiam debuerunt ad tui vitam facimus, constituimus, & deputamus.

Declaratio suæ auctoritatis. Ad hoc attende alias Constitut. in rubr. indicatas.

§. 2. Volumus autem, ac tibi in virtute sanctæ obedientiæ per præsentes easdem, injungimus, & mandamus, ut Superiorum dicti Ordinis auctoritatem, quantum fieri poterit, conservare cures. Et propterea cùm ipsi Superiores eorum officii debito satisfecerint, ac gubernio subditorum sufficienter incubuerint, tunc negociis eorumdem Fratrum, te non immisceas. Quando autem ab ipsis fueris requisitus, ut in eisdem negociis auctoritatem interponas, vel necesse fore cognoveris, ut eamdem auctoritatem tuam in eisdem negociis exerceas, tunc id liberè facere possis, sed quoad potueris per te ipsum hoc facere cures, adhibito ad scribendum, quando opus fuerit, in eisdem negociis, seu causis, loco Notarii, aliquo ex Fratribus dicti Ordinis.

Obedientia eidem præstanda.

§. 3. Mandantes propterea prædictis Superioribus, necnon universis Fratribus, & personis quibuscumque Ordinis hujusmodi in virtute sanctæ obedientiæ, ut Te in eumdem Protectorem juxtà præsentium tenorem recipiant, & ea qua decet reverentia, prosequantur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Hortatio ad eumdem.

§. 4. Cæterùm Te in Domino hortamur, ut hujusmodi protectionis munus ita obire studeas, ut apud Deum bonorum operum retributorem, æternum præmium, & à Nobis condignam laudem valeas promereri.

D. P. An. 4. die 7. Octob.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die septima Octobris 1608. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

LIV.

Quòd Fratres Capuccini, sunt verè Fratres Minores S. Francisci ejusque filii, & eorum constitutiones ejusdem S. Francisci Regulæ, consentaneæ sunt.

Capuccinorum institutionem primò approbavit Clemens VII. in sua Constitut. 21. Religionis. Ubi alia de eis tibi indicavi lib. 1. Tom. 1. fol. 673.

Edita A. D. 1608.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Ecclesiæ militantis regimini, auctore Domino, nullo suffragio meritorum præsidentes, ex injuncto nobis officii debito providere tenemur, ut qui sub B. Francisci vexillis, qui inter strenuos Christi Duces gloriæ splendore coruscat, in hujus vitæ militia sub strictioris ejusdem B. Francisci Regula disciplinæ Altissimo obsequium præstant, & per corporis castigationem, per divitiarum contemptum, suique ipsius abnegationem, jejuniis, orationibus, sacris prædicationibus, aliisque religiosis operibus vacantes, verbo & exemplo veros sese B. Francisci imitatores, & germina ostendunt, tales ab omnibus absque ulla controversia habeantur.

Causa hujus Constitut.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, à nonnullis revocetur in dubium, an Fratres Ordinis ejusdem S. Francisci Capuccini nuncupati, sint verè Fratres Minores, & etiam quoniam Regulam S. Francisci profitentur, filii S. Francisci, cùm tempore S. Francisci instituti non fuerint, paritérque, an eorum constitutiones aliquid habeant, quòd Regulæ S. Francisci repugnet.

Capuccini sunt verè Fratres Minores S. Francisci.

§. 2. Nos dubia hujusmodi Apostolicæ declarationis oraculo decidere cupientes, cum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum consilio, matura deliberatione habita, hac nostra perpetuò valitura constitutione, auctoritate Apostolica declaramus, Fratres Capuccinos esse verè Fratres Minores, ac etiam (quamvis tempore S. Francisci minimè instituti fuerint, cùm tamen ejus regulam profiteantur, atque eorum instituta congruant tàm Regulæ statutis quàm ejusdem Regulæ declarationibus, quæ habentur in constitutione fœl. record. Clementis Papæ V. prædecessoris nostri in generali Concilio Viennensi edita, quæ incipit, Exivi de Paradiso) filios S. Francisci.

Eorúmque Constitut. sunt consentaneæ Regulæ S. Francisci.

§. 3. Eorum prætereà constitutiones nihil continere, quòd non sit Regulæ S. Francisci prædictæ consentaneum.

Clausulæ sublatæ &c.

§. 4. Sicque ab omnibus & singulis censeri, ac reputari, & judicari debere, ac irritum & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Executores deputantur.

§. 5. Quocircà omnibus & singulis Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis, per præsentes mandamus, quatenùs ipsi per se vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Capuccinorum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos, præmissis omnibus & singulis juxta præsentium continentiam & tenorem, pacificè frui & gaudere. Non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos, sententias, censuras & pœnas prædictas incurrisse declarando, illásque iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria removentur.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, & auctoritate prædicta decernimus, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 4. 15. Octobr.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 15. Octobris 1608. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

LV.

Quòd unus ex Confratribus Congregationis Joannis Dei nuncupatæ, in qualibet domo ejusdem Congregationis, ad presbyteratum promoveri, & sacramenta ministrare possit.

De hujus Congregationis institutione habes suprà in Pii V. Const. 143. Licet lib. 2. fol. 378. Ubi cætera indicavi in Tomo 2. Addo nunc, distinctam esse Congregationem horum Fratrum in Regnis Hispaniarum, eosque verè Religiosos regulares existere, ut sancitum fuit infrà fol. 293. in ejus Const. 69. Romanus. Ubi in specie duos presbyteros in qualibet illorum domo permisit.

Vide etiam hujus Pauli Constitut. 100. Romanus. Ubi notavi fol. 394. hîc infrà.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1609.

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium.

Inter alias nostræ Pastoralis sollicitudinis curas, quibus premimur, hæc una præcipuè est, ut non solùm Christi fideles in egestate constituti corporalibus cibis reficiantur, sed spiritualibus præsertim alimoniis consoveantur.

§. 1. Cùm

Clemens VIII. istis Confratribus ascensum ad sacros ordines interdicit in ejus Const. 44. suprà fol. 65. lib. 2. unde Congregatio magna damna incurrebat.

§. 1. Cùm itaque, sicut dilectorum filiorum Vicarii generalis, & Confratrum Congregationis Joannis Dei nomine, Nobis nuper expositum fuit, omnes domus regulares Congregationis prædicta magna incommoda & damna patiantur, ex eo quòd quadam constitutione fœl. record. Clementis Papæ Octavi prædecessoris nostri, Data die nona Septembris millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontificatus sui anno Quinto, inter alia Confratribus dictæ Congregationis ascensus ad sacros ordines interdictus est, siquidem presbyteros seculares, qui pauperum in domibus prædictis exceptorum confessiones audiant, & sacramenta ministrent, ac agonizantium animas omnipotenti Deo commendent, habere, valdè dispendiosum, & quòd deterius est dicti presbyteri seculares post celebratum ab iis sacrosanctum Missæ sacrificium à prædictis domibus secularibus pro majori parte diei, & nocte tota absunt, in maximum præjudicium animarum dictorum pauperum. Ideò Vicarius & Confratres prædicti nobis humiliter supplicari fecerunt, ut aliquibus dictæ Congregationis Confratribus licentiam sacros ordines suscipiendi, & in illis etiam in Altaris ministerio ministrandi concedere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic autem Pontif., ut unus ex dictis Confratribus pro unaquaque domo ad sacros ordines promoveatur, concedit.

§. 2. Nos igitur piis eorum votis favorabiliter annuere, illósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon singulares dictæ Congregationis personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Quòd in qualibet domo dictæ Congregationis unus Confrater dumtaxat arbitrio nunc & pro tempore existentis ejus Congregationis apud Nos & Apostolicam Sedem Protectoris, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines à suo Ordinario, vel de ejus licentia, à quocumque maluerit Catholicó Antistite, gratiam & communionem præfatæ Sedis habente, ad titulum hospitalitatis hujusmodi promoveri, & promotus in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare, dummodò tamen prævio diligenti examine ad hoc idoneus repertus, neque aliud obstet canonicum impedimentum, & ante sex annos saltem Congregationis hujusmodi regulam professus fuerit, liberè & licitè valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam concedimus & indulgemus.

Nullum tamen officium exerceat.

§. 3. Utque sic promoti, nullum officium, munus, aut administrationem in dicta Congregatione gerere, aut exercere possint, sed Missis celebrandis, ac sacramentis ministrandis tantummodò vacare debeant.

Et à Congregatione pulsus, ab ordinum exercitio suspensus remaneat.

§. 4. Et si eorum aliquis, suis ita exigentibus demeritis, dictæ Congregationis habitu posteà privari contigerit, ipso facto, & absque ulla declaratione ab ordinum hujusmodi exercitio statim suspensus sit, & esse censeatur, eadem auctoritate statuimus.

Clausulæ præservativæ, & decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore &c. Sicque & non aliter, per quoscumque Judices, &c.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 6. Non obstantibus prædicta, ac quibusvis aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eidem Congregationi, illiúsque Superioribus, & Fratribus, ac quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum omnium & singulorum præmissorum, hac vice dumtaxat, specialiter & expresè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Fides transumpt.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, aut sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 5. die 1. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die prima Julii 1609. Pontificatus nostri Anno Quinto.

LVI.

Quòd cujuscumque Ordinis Congregationis & Societatis regulares personæ ad eas tantùm rectà se transferant Indiarum partes, ad quas ab eorum Superioribus, ad fidem Catholicam prædicandam, sive Ecclesiastica sacramenta ministranda, delegantur.

Ad hac vide etiam hujusmet Pontif. Constitut. 90. Sedis.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1609.

Ad futuram rei memoriam.

Accepimus non sine animi nostri molestia, Religiosos, qui Religionis Catholicæ propagandæ, & aliàs in Vinea Domini laborandi causa, ad Indiarum partes, & certas illius Provincias à suis Superioribus delegantur, destinatas sibi provincias & loca non petere, verùm vel in ipso itinere immorari, vel alio deflectere, non sine Religionis ejusdem dispendio, & salutis animarum detrimento.

Regulares, ad eas partes Indiarum se transferant, ad quas ab eorum Superioribus delegantur.

§. 1. Quare Nos pro nostra Pastoralis officii sollicitudine omnium saluti intendentes, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, omnibus & singulis cujuscumque Ordinis, & Congregationis, ac Societatis regularibus personis, qui ad partes Indiarum ad fidem Catholicam prædicandam, sive alia Ecclesiastica ministeria exercenda, & in messem Domini operarii mittentur, sub excommunicat. pœna ipso facto incurrenda, præcipimus & mandamus, ut memores voti obedientiæ per eos emissi, ad eas provincias & loca, rectà se transferant, ad quæ ab eorum Superioribus missi fuerint, nec quovis prætextu absque eorundem Superiorum licentia (legitimo tamen impedimento cessante) in itinere immorentur, vel ad loca eis non destinata declinent.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum, quorum illi professi fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis eorúmque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ, præsentibus ad Nostrum & Sedis Apostolicæ beneplacitum duraturis.

Datum

D. P. An. 5. die 8. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 8. Julii 1609. Anno Quinto.

LVII.

Quòd causæ Hospitalis Mendicorum de Urbe, in secunda instantia, ab uno ex Judicibus ordinariis Urbis, per Cardinalem illius pro tempore Protectorem eligendo cognoscantur, firmo remanente Notario ejusdem Hospitalis.

Erexit hoc Hospitale Sixtus V. Ut suprà in Tomo 2. in Constitut. 57. Quamvis. lib. 2. Et jurisdictionem ejus lites in prima instantia cognoscendi, Doctori ab istius Administratoribus deputando concessit, in alia Constitut. 86. Postulat.

Edita An. D. 1609.

PAULUS PAPA V.

Dilecto filio nostro Alexandro S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali, Montalto nuncupato, S. R. E. Vicecancellario, salutem & Apostolicam benedictionem.

Sixtus V. Administratoribus Hospitalis Mendicorum de urbe dedit facultatem deputandi unum Doctorem in judicem causarum illius, in sua Constitut. 86. Postulat. suprà in Tomo 2. lib. 2.

§. 1. ALiàs fœl. record. Sixtus Papa Quintus prædecessor noster, indemnitati Hospitalis pauperum Mendicantium per eum apud Pontem Sixtum nuncupatum de Urbe erecti, consulere cupiens, inter alia motu proprio, & ex certa scientia sua, perpetuò statuit & ordinavit, quòd ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus, pro tempore existentes dicti Hospitalis Administratores unum utriusque juris Doctorem dictum in Judicem causarum Hospitalis prædicti, eligere seu deputare possent & valerent.

A cujus sententia semel tantùm ad Gubernatorem Urbis appellari posse decrevit, ibid.

§. 2. Decernens, quòd à pro tempore existentis Doctoris, ut præmittitur electi & deputati sententiis, semel tantùm pro qualibet parte liceret appellare, & alia remedia intentare coràm pro tempore existenti Urbis Gubernatore, seu alio Judice ab ipso Gubernatore deputando, ei vero parti quæ semel appellasset, secundò vel ulteriùs sublata esset omnis & quæcumque appellatio, sed duæ sententiæ conformes, plenariam executionem obtinerent, acsi essent tres conformes.

Iste modo Pontif. ex causis hic expressis dat Cardinali Hospitalis Protectori auctoritatem deputandi unum ex Judicibus ordinariis, ad cognoscendū causas appellationis, firmo remanente Notario Hospitalis.

§. 3. Cùm autem, sicut accepimus, Administratores, Officiales, & Ministri prædicti, ut expeditionem dictarum causarum in secunda instantia coràm Gubernatore seu Judice, ab ipso Gubernatore deputando prosequi possint, registra & extracta cum magnis expensis conficere, & nonnumquàm pecuniis ad id necessariis sibi deficientibus, causas ipsas in maximum eorum præjudicium deserere cogantur, Nos proptereà eorumdem Administratorum, Officialium, & Ministrorum prædictorum indemnitati in præmissis consultum esse cupientes, ac illos & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, &c. censentes, discretioni tuæ quem rec. mem. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster dicti Hospitalis Protectorem, cum auctoritate, facultatibus, jurisdictione, superioritate, honoribus, & oneribus, aliis similium piorum locorum Protectoribus, de jure, consuetudine, privilegio, aut aliàs quomodocumque competentibus, ad tui vitam deputavit, ut aliquem ex Judicibus ordinariis Urbis, qui omnes & singulas causas, lites, quæstiones, & controversias in secunda instantia per appellationem, seu aliàs à sententiis prædicti Doctoris coràm Gubernatore seu ejus deputato, vigore prædictarum literarum, ut prædicitur, introductas, & quæ introduci deberent, firmo remanente Notario per Administratores in prima instantia deputato, audiat, cognoscat, & fine debito terminet, deputare liberè, & licitè valeas, facultatem & auctoritatem Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus & impartimur.

Contrariisque derogat.

§. 4. Non obstantibus literis prædictis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Hospitalis statutis, etiam juramento roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Judicibus & Tibunalibus concessis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica & expressa mentio facienda, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, eorum tenores ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis sufficienter, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs &c. permansuris, hac vicè dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 5. die 20. Julii.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 20. Julii 1609. Anno Quinto.

LVIII.

Moderatio Indultorum S. R. E. Cardinalium, super collatione beneficiorum Ecclesiasticorum.

Aliam habemus moderationem suprà in Tomo 2. Pii V. in Const. 37. fol. 239. lib. 2. Sanctissimus. Ac aliam Gregorii XIV. in sua Constitut. 19. Sanctissimus, eodem lib. dicto Tomo 2.

Edita A. D. 1609.

SAnctissimus in Christo Pater & D. Noster D. Paulus Divina providentia Papa V. providè artendens, quòd vacatione beneficiorum Ecclesiasticorum Sedis Apostolicæ dispositioni reservatorum, etiam apud illam pro tempore occurrente, ex quibusdam indultis & facultatibus S. R. E. Cardinalibus, super dispositione beneficiorum hujusmodi concessis, Sedes ipsa omnium parens, & alumna sæpènumero impeditur, quo minus solitam ejus benignitatem erga pauperes, & personas de se benemeritas, ac alias sibi gratas, & acceptas, liberaliter exercere possit.

Moderatio indultorum S. R. E. Cardinalium super collatione beneficiorum.

§. 1. Volens proptereà super his opportunæ provisionis remedium, ut par est, adhibere, simúlque contentionibus & litibus, circa facultatum & indultorum præfatorum interpretationem oriri solitis obviare, fœl. record. Pii etiam V. & Gregorii XIIII. Romanorum Pontificum prædecessorum suorum vestigiis in ea parte inhærendo, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & quæcumque indulta, concessiones, facultates, & privilegia conferendi quæcumque apud Sedem Apostolicam præfatam vacantia, aut in posterum vacatura beneficia Ecclesiastica, cum cura, & sine cura, sæcularia & quorumvis Ordinum regularia quomodocumque qualificata, etiam inter quascumque personas litigiosa, ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamcumque aliam dispositionem, tàm dictorum Cardinalium ratione Patriarchalium, Metropolitanarum & Cathedralium, ac aliarum Ecclesiarum (non tamen earum, quibus in titulum, aut denominationem sui Cardinalatus præsunt, circa quæ aliquid de novo disponere non intendit) necnon Monasteriorum, Prioratuum, dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ quomodolibet obtinent, & in posterum obtinebunt, ac etiam quorum collatio, & provisio, & quævis alia dispositio illis ex causa factæ per eos cessionis, regiminis, & administrationis, seu commendæ, aut resignationis Ecclesiarum, Monasteriorum & aliorum hujusmodi beneficiorum, Apostolica auctoritate reservata, &c. existit vel in posterum reservabitur, quam etiam aliorum quorumcumque inferiorum collatorum aut collatricum, conjunctim vel divisim, de jure, privilegio, consuetudine, aut aliàs quomodolibet pertinentia, ac etiam illa com-

mendan-

mendandi, & aliàs de eis disponendi, vel de consensu ipsorum Cardinalium requirendo in provisione eorumdem beneficiorum apud Sedem eamdem, ut praefertur, vacantium, per Sanctitatem suam facienda, & quòd sine consensu hujusmodi factae provisiones, aut quaevis aliae dispositiones nullae & irritae sint, omnibus, & singulis Cardinalibus praefatis, per quoscumque Romanos Pontifices, ac Sanctitatem Suam, & dictam Sedem, etiam motu, scientia, potestatisque plenitudine similibus, & Consistorialiter, ac etiam ex pactis inter dictos Pontifices, & Cardinales diversis temporibus factis, firmatis, & juratis, necnon quibusvis onerosis, & aliis causis concessa, ac etiam iteratis, aut multiplicatis vicibus approbata, innovata, & extensa, quibuscumque concepta formulis, ac etiam restitutivis, mentis attestativis, praeservativis, derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis & insolitis clausulis, etiam vim contractus inducentibus, ac irritanti, & quòd sine eorum consensu derogationes pro tempore factae nemini suffragentur, aliisque decretis suffulta, quorum omnium tenores Sanctitas Sua haberi voluit pro expressis, specialiter & expresse revocavit, literásque Apostolicas desuper confectas, & quoad ea, in quibus illa effectum nondùm sortita erant, & deinde sequuta quaecumque cassavit, annullavit, viresque & effectum de caetero non habere decrevit. Salva tamen remanente facultate consensus per ipsos Cardinales in provisionibus Apostolicis beneficiorum per obitum familiarium continuorum commensalium eorumdem Cardinalium, etiam apud Sedem praedictam vacantium praestandi, juxtà formam Regulae Cancellariae Apostolicae super hoc editae, & in casibus tantùm in ipsa Regula expressis. Voluit ulterius, quòd eadem beneficia per obitum familiarium continuorum commensalium eorumdem Cardinalium posthàc, tàm apud eandem Sedem, quàm extrà Romanam Curiam vacantia, etiamsi ad alicujus alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, etiamsi tunc cessent aliae Apostolicae reservationes hactenùs editae, nihilominùs in posterum dispositioni Sanctitati Suae reservata censeantur, ita ut in provisionibus talium beneficiorum super expeditionibus literarum illius Cardinalis, cujus tunc familiaris defunctus extitit, si ipse Cardinalis tunc praesens in eadem Curia fuerit, consensus omninò requiri debeat, non autem beneficia hujusmodi, etiam eodem Cardinale ab ipsa Curia absente seu praedefuncto, vel aliàs conferre impedito, ad collationem, seu quamvis aliam dispositionem Cardinalis ordinarii collatoris ullo modo pertineant, neque ejusdem Cardinalis ordinarii collatoris, etiam in dicta Curia tunc praesentis, consensus quoquomodo requiratur, Easdemque constitutiones, & Regulas Cancellariae, etiam declaratorias super beneficiis familiarium praedictorum Cardinalium editas, & edendas, tàm quoad Cardinales indulta hujusmodi habentes quàm non habentes, atque adeò indulta ipsa ad terminos praesentis constitutionis reduxit, & moderatus fuit.

Declaratio, quòd hic constitutio extentatur ad multáve caetero concedenda.

§. 2. Insuper statuit & ordinavit, quòd in quibuscumque facultatibus, & indultis, quae deinceps singulis Cardinalibus praefatis, praesentibus & futuris super hujusmodi beneficiorum, ut praefertur, vacantium, & vacaturorum dispositione, aut de consensu ipsorum Cardinalium in provisionibus eorumdem beneficiorum requirendo, per Sanctitatem suam, & quoscumque alios Romanos Pontifices successores suos, dictámque Sedem pro tempore concedentur, idem praesens constitutum ad unguem omninò observari debeat omnésque literae Apostolicae desuper, tàm per Cancellariam praefatam, quàm Cameram Apostolicam, ac etiam via secreta, & sub Annulo Piscatoris absque limitationibus, & moderationibus praedictis, ac aliàs praeter, & contrà formam atque tenorem praesentis constitutionis hujusmodi, etiam Motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, etiam cum praesentium speciali, & expressa derogatione, pro tempore expeditae nullius sint roboris vel momenti, nec cuiquam suffragentur.

Clausulae sublatae, &c.

§. 3. Decernens, sic in iis, caeterisque omnibus praemissis per quoscumque, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac etiam ipsos Cardinales, Sublata eis quavis aliter judicandi atque interpretandi facultate & auctoritate, judicari, aut definiri debere, necnon irritum, & inane, quicquid secus super his per quoscumque, etiam praetextu indultorum, facultatum, & concessionum hujusmodi, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Statuto, & ordinatione, decreto, & declaratione Suae Sanctitatis in crastinum ejus assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, quòd Cardinales in constitutionibus & Regulis per eam post priorum suarum constitutionum, & Regularum editionem, & publicationem in posterum faciendis, non includantur, nisi illae eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsae edendae constitutiones de illorum, seu majoris partis eorum consilio editae fuerint, necnon praedictis, & quibuscumque aliis Regulis, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, caeterísque contrariis quibuscumque nequaquam obstantibus.

Papae subsc

Placet Motu proprio publicetur & describatur C.

Publ. Pont An. 5. die 22. Octobris.

Lecta & publicata fuit supradicta Constitutio Romae in Cancellaria Apostolica, Anno Incarnationis Dominicae, 1609. die verò Jovis 22. Octobris Pontif. S. D. N. D. Pauli divina providentia Papae V. Anno quinto.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

Pro D. Plinio bono anno Cancell. Apost. Custode.

LIX.

De distinctione duarum Provinciarum Castellae, & Baethicae. Et electione Vicarii Generalis, Ministrorum Provincialium, Definitorum, & aliorum Ministrorum Congregationis Fratrum Reformatorum Discalceatorum Sanctissimae TRINITATIS Redemptionis Captivorum in Regnis Hispaniarum.

Istam Congregationem primò probavit Clemens VIII. in sua Constitut. 62. Ad militantis, hic suprà in hoc Tomo fol. 97. Inter Ordines Mendicantium ascripsit Paul. V. Votorúmque emissionem praescripsit in duabus subsequentibus Constitut.

Ordinem verò instituit Innocentius III. in sua Constitut. 1. Operante, lib. 1. Tom. 1. fol. 52. Ubi materiam indicavi.

De hac materia vide S. D. N. Urban. VIII. Constitut. 59. Accepto. & Const. 60. Licet. infrà Tom. 4.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1609.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX debito pastoralis officii nobis ex alto commissi inter alia, Nos summa ope niti decet, ut in domibus Religiosorum tales viri ad officia, & munera publica eligantur, ex quorum opera ipsae Domus felicia suscipiant incrementa.

Clemens VIII. in Regnis Hispaniarum Congregationem istam approbavit in sua Const. 62. Admilitantis, hic suprà fol. 97.

§. 1. Cùm aliàs foel. record. Clemens Papa VIII. praedecessor noster, ex certis causis adductus, unam Provinciam seu Congregationem Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimae Trinitatis & Redemptionis Captivorum, qui primitivam Regulam dicti Ordinis observarent, in Regnis Hispaniarum in perpetuum motu proprio erexerit, eámque sic erectam ab aliis Provinciis praedicti Ordinis modificatione Regulae perpetuò sejunxerit, prout in literis dicti Praedecessoris in forma brevis die 20. Augusti Pontificatus sui Anno 8. confectis pleniùs continetur.

Hic modò Pontif. pro fœliciori ejus progressu, Ministros ab universo Capitulo Provinciali quolibet triennio eligi mandat. Et si interim decedent, à Provinciali & Definitoribus eligi jubet.

§. 2. Nos, ut dicta Congregatio fœlicioribus indies augeatur progressibus, prospicere cupientes, ac eosdem Fratres Discalceatos Congregationis hujusmodi à quibusvis excommunicationis &c. censentes, necnon literarum dicti Prædecessoris, perindè ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus dictæ Congregationis Nobis hac in parte humiliter porrectis, inclinati, ex sententia dilectorum filiorum nostrorum, Octavi tituli Sanctæ Sabinæ Bandini, & Joannis Garsiæ tituli SS. Quatuor Coronatorum Presbyterorum Cardinalium Millini nuncupatorum, quibus hoc negotium maturè examinandum, & nobis referendum commisimus, harum serie perpetuò statuimus, & ordinamus, quòd in futurum perpetuis futuris temporibus in hac Congregatione Ministri à Conventibus ejusdem ampliùs non eligantur, sed de triennio in triennium à Capitulo Provinciali ab universo Capitulo dumtaxat eligantur. Quòd si dissoluto jam Capitulo intrà triennium rursus Ministerium aliquod vacare contigerit, Minister ab ipsismet Provinciali, & Definitoribus, non autem per alios de eorum commissione, eligatur, duret verò usque ad sequens Capitulum Provinciale, ubi cessant omnia ministeria prædicta.

Et ita & non aliter judicari mandat.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales ubique judicari ac definiri debere, necnon irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Quibuscúmque contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Hujusque transumptis credi decernit.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 24. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 24. Decembris 1609. Pontif. Nostri Anno quinto.

Sequitur plenior dispositio super prædictis.

Edita A. D. 1613.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Militantis Ecclesiæ solio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, nullis nostris exigentibus meritis, sed sola Dei benignitate constituti, circa statum Religionum, & sæcularium Congregationum ad divinæ Majestatis gloriam, animarumque salutem providè institutarum, illarum præsertim, quarum professores se ad strictioris vitæ normam & disciplinam solemni voto devinxerunt, nostræ considerationis intuitum, quid pro hujusmodi laudabilis earum instituti fœlici & salubri directione atque progressu conferat, diligenter prospicimus, & desuper providentiæ nostræ partes propensis studiis interponimus, prout temporum & locorum rationibus debitè pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Clemens VIII. istam Congregat. approbavit in Regnis Hispaniarum.

§. 1. Aliàs siquidem per fœl. record. Clementem Papam VIII. prædecessorem nostrum, accepto, quòd nonnulli pii Religiosi Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Professores &c.

Omittitur tenoris residuum, quia ipsam constitutionem habes hic suprà.

Quæ cùm multum propagata fuerit, per unumque Ministrum regi non possit.

§. 2. Cùm, autem sicut nomine Congregationis prædictæ nobis nuper expositum fuit, Congregatio ipsa benedicente Domino non mediocriter adaucta & propagata, & quamplurima illius Monasteria, domus, & regularia loca in diversis dictis Regnorum partibus, cum bonæ famæ odore, ac pietatis & charitatis, necnon spiritualium operum incremento, animarúmque salute fundata & instituta fuerint, illáque omnia per unum Ministrum Provincialem regi & gubernari commodè nequeant, ac operæ pretium & expediens sit, ut ibidem aliquot Provinciæ ejusdem Congregationis invicem distinctæ, juxtà augmentum & numerum Monasteriorum & domorum hujusmodi instituantur, aliáque infrà scripta fiant & ordinentur.

Duas Provincias distinctas decernit in futuro Capitulo, & earum quamlibet per unum Ministrum Provincialem gubernari præcipit.

§. 3. Nos pro pastoralis officii nostri debito, ipsius Congregationis pium institutum propensæ voluntatis affectu prosequi & confovere, illiúsque prosperitati, & bono regimini consulere volentes, ac universos & singulos Fratres Reformatos & Discalceatos prædictos à quibusvis excommunicationis, &c. censentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ex omnibus Monasteriis, domibus & regularibus locis Congregationis hujusmodi in dictis Regnis nunc fundatis & institutis, & quæ in posterùm dante Domino fundari & institui contigerit, duas Provincias, unam videlicet Castellæ, alteram verò Bæthicæ nuncupandas, & in proximo futuro Capitulo dictæ Congregationis generali, prout hujusmodi Monasteriorum & domorum numerus, ac locorum opportunitas suaserit, & aliàs expedire videbitur, invicem distinguendas & separandas, quarum quælibet per unum proprium Ministrum Provincialem ex Fratribus Reformatis & Discalceatis prædictis eligendum, regi & gubernari debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò erigimus & instituimus.

Et in eodem Capitulo Ministrum Provincialem, Definitores, & alios domorum Ministros, statuta quæcumque facere constituit, quæ ad bonum regimen Congregat. Et celebrationem Capitulorum, Superiorúmque electionem congrua dijudicabunt.

§. 4. Præterea statuimus & ordinamus, quòd in eodem proximo futuro Capitulo generali, dilecti filii Minister Provincialis & Definitores dictæ Congregationis, ac etiam singulorum illius Monasteriorum & domorum Ministri ad præsens existentes, sine Procuratorum Conventualium interventu, antequàm ad electiones infrà scriptas procedant, quæcumque statuta, ordinationes & decreta, ad Omnipotentis Dei servitium, ac ejusdem Congregationis, illiúsque regularis instituti prosperitatem, stabilitatem & observantiam, ac quorumcumque Prælatorum & Superiorum electionem, piorúmque & spiritualium ministeriorum propagationem pertinentia, ac aliàs in præmissis & circa ea eorum judicio magis convenientia & necessaria, à nobis tamen, vel pro tempore existente Romano Pontifice approbanda, ac postquàm sic approbata fuerint, & non anteà, per omnes & singulos, ad quos tempore spectabit, inviolabiliter observanda, facere & concedere.

Posteà ad electionem Vicarii generalis deveniri præcipit, qui totius Congregat. Superior existat, & Ministro generali totius Ordinis subsit.

§. 5. Et deinde unum Prælatum, Vicarium generalem nuncupandum, cujus officium & potestas per sex annos duret, qui Congregationis prædictæ, illiúsque Provinciarum & Ministrorum tàm Provincialium quàm Conventualium Superior existat, & Ministro generali totius Ordinis prædicti subsit, prout nunc Minister subest, plenámque potestatem dictam Congregationem gubernandi prædicto tempore durante habeat.

Necnon ad electionem Definitorum & Provincialium.

§. 6. Necnon futuros Definitores generales ac Ministros tàm Provinciales quàm Conventuales eligere, liberè & licitè possint.

Electioni dicti Vicarii Nuncium Sedis Apost. præsidere jubet.

§. 7. Et quoad electionem Vicarii generalis hujusmodi noster & Sedis Apostolicæ Nuncius in dictis Regnis commorans, illi pro hac (prima vice dumtaxat) præsidere, ipsiúsque Vicarii generalis sic electi confirmatio ad Nuncium prædictum spectare, in aliis verò deinceps quolibet sexennio celebrandis Ca-

pitulis

pitulis generalibus ejusdem Congregationis, illius Vicarius generalis tunc munere suo defuncturus, seu in defectum ejusdem Vicarii generalis, illius vice & loco primus Definitor generalis, ejusdem Congregationis, qui ibidem tunc præsens fuerit, electioni Vicarii generalis præsidere debeat.

Vicarius generalis (hoc primo excepto) à Ministro Generali totius Ordinis confirmationem petere mandat.

§. 8. Et excepto primo dicto Vicario generali, cæteri omnes futuri ejus in officio Vicariatus Generalis hujusmodi successores, confirmationem suarum electionum à Ministro generali Ordinis prædicti petere & obtinere curabunt.

Statim autem post electionem, officium suum liberè exercere declarat.

§. 9. Statim autem ut electi fuerint, auctoritatem & potestatem prædictas habeant, ac omnia & singula, quæ ad dictum officium Vicariatus generalis quomodolibet pertinent, juxta Clementis prædecessoris hujusmodi, ac præsentium literarum continentiam & tenorem, exercere & exequi valeant.

Clausulas hujus Bullæ præservativas apponit.

§. 10. Decernentes, præsentes literas nullatenùs de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu, etiam ex eo, quòd Minister generalis dicti Ordinis & quicumque alii interesse forsan habentes, ad præmissa vocati non fuerint, nec illis consenserint, notari, vel aliàs quomodolibet impugnari, neque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam à Sede prædicta emanatis & in posterum emanandis, comprehendi posse, sed illas semper validas & efficaces esse & fore, ac suos plenarios & integros effectus sortiri, sicque per quoscumque Judices & Commissarios quavis auctoritate fungentes judicari & definiri debere, necnon irritum, &c. attentari. Non obstantibus præmissis, necnon Apostolicis, ac in Synodalibus, Provincialibus & Universalibus Conciliis editis specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eidem Ordinis, illiúsque Generali, & Provincialibus Ministris, Superioribus, Definitoribus & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, ac aliàs quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, aliàs de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda esset, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 9. die 14. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, &c. die 14. Augusti 1613. Anno 9.

LX.

Ascriptio Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, inter alios Ordines Religiosorum Mendicantium, cum privilegiorum communicatione.

Hujusmodi Mendicantium privilegia, attende suprà in Tomo 2. in Pii V. Constitut. 11. *Dùm ad uberes, fol.* 204. *lib.* 2. *Et Constitut.* 41. *Etsi Mendicantium, cum ibi notatis, fol.* 243.

De hac autem Congregatione, habes etiam hujus Pontif. Constitut. hanc præcedentem, & subsequentem, ubi dixi.

Edita A. D 1609.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

ECclesiæ Catholicæ regiminis, nullis nostris meritis, à Domino præpositi, ex debito pastoralis officii Viros Religiosos, qui sub sanctitate religionis jugo gratum Christo obsequium præstant, libenter favoribus & gratiis prosequimur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Congregat. petitio quòd inter Ordines Mendicantium Pontifex eam ascribat.

§. 1. Cùm itaque (sicut nobis nuper exponi fecerunt) dilecti filii Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Discalceatorum ipsi actu mendicant, & propterea inter cæteros Ordines Mendicantium adscribi, eorúmque privilegiorum & gratiis participes fieri desiderant; Quare nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Pontificis ad numeratio inter dictos Ordines, cum eorum privilegiorum jam concessorum communicatione,

§. 2. Nos igitur dictos Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis &c. censentes, ex sententia dilectorum filiorum nostrorum Octavii tituli S. Sabinæ Bandini, & Joannis Garsiæ tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbyterorum S. R. E. Cardinalium Millini nuncupatorum, quibus hoc negotium maturè examinandum & nobis referendum commisimus, dictam Congregationem inter cæteros Mendicantium Ordines auctoritate Apostolica tenore præsentium adscribimus, ac illam illiúsque Fratres sub Mendicantium nomine comprehendi debere decernimus & declaramus, ac propterea omnia & singula privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, gratias, libertates, indulta, & alias gratias tàm per nos quàm quoscumque Roman. Pontif. prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam quomodolibet Mendicantibus Ordinibus concessa, eorum omnium, ac tàm sub plumbo quàm in forma brevis confectarum literarum tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis & insertis habentes, ad ipsam Congregationem Discalceatorum hujusmodi ejúsque Fratres, domos, Ecclesias & loca quæcumque, de novo quoad ea, quæ eorum regulæ primitivæ, & institutis ac constitutionibus non repugnant tantùm, eadem auctoritate extendimus & ampliamus. Necnon omnia & singula Concilii Tridentini decreta pro Mendicantibus Ordinibus declarata & modificata, etiam pro Congregatione hujusmodi, ejúsque Fratribus declaramus & modificamus omnia præterea privilegia speciali quoque nota digna, immunitates, exemptiones, libertates, facultates, concessiones, gratias tàm spirituales quàm temporales, & indulta etiam per modum extensionis vel communicationis, cum particula exclusiva, quorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, universo Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Ordini prædicto, illiúsque domibus, Ecclesiis & Superioribus ac Fratribus concessa, prædictæ Congregationi, ita ut illius Fratres non solùm ad supradictorum instar, sed pariformiter & æquè principaliter, perindè acsi illis nominatim & in specie concessa fuissent, hujusmodi privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, concessionibus, gratiis & indultis (dummodò tamen prædictis Mendicantium institutis, & privilegiis non adversantur) uti, frui, potiri & gaudere liberè & licitè possint & valeant, dicta auctoritate perpetuò pariter concedimus, communicamus & extendimus.

Jussio quòd desuper Fratres non molestentur.

§. 3. Districtiùs in virtute sanctæ obedientiæ, ac aliis arbitrio nostro infligendis pœnis inhibentes, quibusvis locorum Ordinariis & aliis quibuscumque, ne dictam Congregationem illiúsque Religiosos contra hic eis concessa privilegia, desuper quoquo modo

molestare, inquietare vel perturbare audeant seu præsumant.

Clausulæ hujus Bullæ præservativæ.

§. 4. Decernentes quoque, præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ vel quopiam alio defectu notari vel impugnari ullatenùs posse, minúsve sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restitutionibus & aliis contrariis dispositionibus, tàm per nos quàm alios Romanos Pontifices successores nostros, quomodolibet cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus & insolitis clausulis ac irritantibus decretis, pro tempore factis & faciendis, quorumcumque tenorum existant, includi, sed illis non obstantibus in suis robore & efficacia persistere, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas & plenariè reintegratas, & sub Dat. per ipsos Fratres Discalceatos eligenda de novo concessas esse.

Clausula sublata &c.

§. 5. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, &c. attentari.

Executorum deputatio.

§. 6. Quocircà venerabilibus fratribus Toletano & Hispalensi Archiepiscopis, ac dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per præsentes committimus & mandamus, quatenùs ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, præsentes literas & in eis contenta quæcumque, ubi & quando & quoties opus fuerit, & pro parte dictæ Congregationis vel illius Fratrum hujusmodi, aut alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eísque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos & eorum quemlibet, præmissis omnibus & singulis pacificè frui & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, perturbari aut inquietari. Contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, &c. & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato &c. secularis.

Derogatio contrariorum.

§. 7. Non obstantibus præmissis ac fœl. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, ac aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis specialibus & generalibus constitutionibus & ordinationibus, ac quibusvis etiam juramento, &c. roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibus quoque & aliis decretis in genere vel in specie quomodolibet per quoscumque Roman. Pontif. Prædecessores nostros prædictos, ac nos & Sedem prædictam etiam Motu propriò & ex certa scientia, etiam consistorialiter & de fratrum nostrorum consilio, necnon Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica & expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, contrariis quibuscumque aut si aliquibus communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, &c. non possint per literas, &c. mentionem.

Fides transumptorum.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 15. Decemb. 1609. Anno quinto.

D. P. An. 5. die 15. Dec.

LXI.

Approbatio constitutionis Clementis VIII. super confirmatione Congregationis Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ TRINITATIS Redemptionis Captivorum, primitivam Regulam observantium, cum adjectione duorum votorum, ultra alia vota ipsius Ordinis.

De hac Congregatione notavi in duabus constitutionibus præcedentibus.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1610.

Exordium.

QUæ piè & sanctè à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris circa regularium personarum statum facta sunt, eò libentiùs approbamus, quo exindè majorem in Ecclesia Dei utilitatem proventuram esse speramus.

Enarratio Constitut. Clementis VIII. quæ est suprà Ad militantis.

§. 1. Quare cum fœl. record. Clemens Papa VIII. prædecessor noster, unam Congregationem Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis & Redemptionis Captivorum, qui primitivam Regulam prædicti Ordinis perpetuò observent, in Regnis Hispaniarum per unum Ministrum Provincialem eligendum ex eisdem Fratribus Discalceatis regendam & gubernandam, Motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine erexerit, eámque sic erectam ab aliis Provinciis prædicti Ordinis modificatæ regulæ perpetuò sejunxerit, ipsósque Fratres ac eorum domos ab omni & quacumque jurisdictione, visitatione & superioritate tàm Commissarii Generalis quàm aliorum Ministrorum Provincialium, ac aliorum quorumcumque Superiorum modificatæ regulæ ejusdem Ordinis perpetuò exemerit, ac sub obedientia & superioritate Ministri Generalis dicti totius Ordinis perpetuò subesse voluerit, aliáque fecerit, ac alia à tunc & pro tempore existente Sedis Apostolicæ in dictis Regnis Nuncio fieri mandaverit, prout in literis dicti Prædecessoris desuper die 20. Augusti, Pontificatus sui Anno Octavo confectis pleniùs continetur, ipsique Fratres Discalceati, quæ ad suæ professionis perfectionem, ac obedientiæ, paupertatis & castitatis vota pertinent, fideliter, ut accepimus, observaverint.

Confirmatio dictæ constitut.

§. 2. Nos dictos Fratres Discalceatos, & eorum quemlibet, à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon tenorem dictarum literarum, perindè acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus dictæ Congregationis nomine nobis hac in parte humiliter porrectis, ex sententia dilectorum filiorum nostrorum Octavii tituli S. Sabinæ Bandini, & Joannis Garsiæ tituli SS. Quatuor Coronatorum, Presbyterorum, Cardinalium Millini nuncupatorum, quibus hoc negotium maturè examinandum, & nobis referendum commisimus, literas dicti Clementis prædecessoris cum omnibus & singulis in eis contentis clausulis & decretis, ac derogationibus, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus & confirmamus,

illísque

illiſque robur Apoſtolicæ confirmationis adjicimus, illáſque ab omnibus & ſingulis, ad quos pertinet, & in futurum pertinebit, obſervari volumus, & mandamus.

Adjunctio duorum votorum.

§. 3. Quoniam verò Religioſos inter alias humilitatis præcipuæ virtutem habere oportet, eadem auctoritate Apoſtolica ſtatuimus & ordinamus, quòd dictæ Congregationis Fratres, qui de cætero profitebuntur, ultrà alia vota tempore ejuſdem profeſſionis emittenda, aliud votum etiam emittant, videlicet ſe directè vel indirectè, per ſe, aut per alios, intrà dictam Congregationem, Prælationem aliquam, aut Officium, per Conſtitutionem prætendi prohibitum, nunquàm prætenſuros. Et pariter eandem Congregationem neque directè, neque indirectè per ſe, aut per alios, ullam prælationem prætenſuros, vel oblatam acceptaturos, niſi præcepto ejus, qui eis præcipere poterit, adſtringantur, profeſſi tamen, ſi voluerint, juxtà eandem formam idem votum emittant.

Diſpenſatio illorum votorum prohibetur.

§. 4. Decernentes ſuper hujuſmodi voto diſpenſari minimè poſſe, neque illud commutari, non ſecùs, ac cætera ſubſtantialia vota Religionis.

Contrariis derogatur.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens Prædeceſſor in literis ſuis prædictis voluit non obſtare.

Tranſumptis fides datur.

§. 6. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur in judicio & extrà, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 5. die 10. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 10. Februarii, 1610. Pontificatus noſtri Anno quinto.

LXII.

Declaratio reſervationis beneficiorum per aſſecutionem pacificam vacaturorum.

Edita A. D. 1609.

Cauſæ hujus Conſtit.

§. 1. Sanctiſſimus in Chriſto Pater & Dominus noſter Dominus Paulus, Divina Providentia Papa Quintus, qui in craſtinum ejus aſſumptionis ad ſummi Apoſtolatus apicem veſtigiis fœlicis recordat. Benedicti XII. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum ſuorum inhærendo, omnia & ſingula beneficia Eccleſiaſtica per pacificam aſſecutionem quorumcunque aliorum per Sanctitatem ſuam, ſeu ejus auctoritate conferendorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, ex tunc vacatura ordinationi & diſpoſitioni ſuæ, cum decreto irritanti deſuper appoſito inter alia duxit reſervanda, & cui ex fide dignorum relatione innotuit, quod plerique de beneficiis Eccleſiaſticis, præſertim curam animarum habentibus, ſeu aliàs perſonalem reſidentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apoſtolica auctoritate proviſi, ſeu providendi, antè illorum aſſecutionem, alia cum eiſdem incompatibilia beneficia Eccleſiaſtica per eos tunc obtenta in fraudem reſervationis & decreti prædictorum reſignabant, ſeu dimittebant.

Declaratio reſervationis beneficiorum per aſſecutionem pacificam vacaturorum.

§. 2. Cupiens opportunum ſuper his remedium adhibere, voluit, decrevit, & declaravit, quòd ſi in poſterùm quibuſvis perſonis de aliquibus beneficiis Eccleſiaſticis tunc vacantibus, ſeu vacaturis per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri, ipſóſque proviſos, ſeu providendos intrà vacationis & proviſionis, ſeu aſſecutionis eorundem beneficiorum tempora, quæcunque alia cum illis incompatibilia beneficia Eccleſiaſtica, ſæcularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam Hoſpitalium regularia, per eos tunc obtenta, nulla ſpeciali & expreſſa de eiſdem in proviſionibus prædictis facta mentione, ſimpliciter vel cauſa permutationis, ac aliàs quomodolibet, ſive in Sanctitatis Suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, ſive Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcunque manibus reſignare, ſeu dimittere, aut juribus ſibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit, omnes, & ſingulæ conceſſiones, collationes, proviſiones & quævis aliæ diſpoſitiones de beneficiis ſeu juribus reſignandis, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendæ, cum indè ſecutis quibuſcunque, caſſæ & irritæ, nulliúſque roboris vel momenti exiſtant, nec cuiquam ſuffragentur, ſed beneficia & jura, ut præfertur, reſignata, dimiſſa, & ceſſa eo ipſo vacent & vacare, ac ſub reſervatione, & priori decreto præfatis, quæ Sanctitas Sua etiam quoad hoc extendit & ampliavit, comprehenſa cenſeantur. Ita quòd de illis per alium, quàm eandem Sanctitatem Suam, vel pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem nullatenùs diſponi poſſit, in omnibus, & per omnia, perindè ac ſi per pacificam aſſecutionem aliorum beneficiorum hujuſmodi verè & realiter vacaviſſent.

Clauſulæ ſublatæ &c.

§. 3. Decernentes ſic per quoſcunque Judices etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, dictæque Sedis Legatos & Nuntios, ſublata &c. judicari & definiri debere, irritúmque &c. attentari.

Papæ ſubſcriptio.

Placet, publicetur & deſcribatur C.

D. P. A. 5. die 25. Febr.

Lecta & publicata fuit ſuprà dicta Regula Romæ in Cancellaria Apoſtolica Anno Incarnationis Dominicæ, 1609. die verò Jovis 25. menſis Februarii, Pontificatus prædicti S. D. N. Papæ Anno 5.

M. Perettus Cuſtos.

LXIII.

Excommunicatio & Anathematizatio quorumcunque Hæreticorum, eorúmque Fautorum & Schiſmaticorum, vel Eccleſiaſticam libertatem lædentium, aut quoquo modo diſpoſitis in hac Bulla, de more in die Cœnæ Domini publicari ſolita, contravenientium.

Quoad omnia quaſi Capitula hujus Bullæ, (ultrà Extravagantiam 3. Pauli II. & Extravagantiam 5. Sixti IV. in titulo de Pœnitentiis & remiſſionibus) habes ſuprà in Conſtitut. 1. Urbani V. fol. 261. Conſtit. 25. Julii II. fol. 507. Conſtit. 10. Pauli III. in Tomo 1. fol. 718. necnon Conſtit. 81. Gregorii XIII. in Tomo 2. lib. 2. Aliorum autem Bullas ejuſmodi Cœnæ Domini nuncupatas volens prætermiſi, his duntaxat contentus, ex quibus pro temporum conditione, Romanos Pontifices aliquid immutaſſe cognoſcatur. Non tamen poſthabui proximè indicandas, uti apprimè neceſſarias, & ſuper hujus Bullæ Capitibus ſpecialiter editas.

Extat ergò, in hoc opere ſpecialis edita Sanctio Nicol. III. §. 1. hujus Bullæ, in ejus Conſtit. 2. ſuprà in Tomo 1. fol. 156. & circà §. 2. extat conſtitut. 5. Pii II. fol. 371. lib. 1. Circà §. 4. extat Conſt. 7. Pii V. fol. 191. in Tomo 2. lib. 2. Circà §. 7. extat Conſtit. 3. Nicolai V. fol. 361. lib. 1. Circà §. 10. extat Canon. Calliſti I. in cap. 23. cauſ. 24. quæſt. 3. Circà §. 11. reſpectu Cardinalium extat Conſtit. 16. Leonis X. lib. 1. in Tom. 1. & alia 93. Pii V. in Tomo 2. lib. 3. Circà §. 12. extat Conſtit. 11. Alexandri VI. Tom. 1. fol. 462. Circà §. 14. extat Conſtit. 2. Martini V. Tom. 1. fol. 298. & alia 17. Innocentii VIII. ac altera 30. Leonis X. necnon alia 39. Clemen. VII. fol. 693. lib. 1. & altera 19. Greg. XIII. in Tom. 2. fol. 413. lib. 2. Circà §. 15. multi ſunt Canones in corpore Juris, & extat Conſtit. 10. Martini V. fol. 309. Circà §. 19. extat Conſtit. 3. Urbani VI. fol. 271. Et circà §. 20. extat Conſtit. 8. Joannis XXII. fol. 200. & alia 3. Clem. VI. fol. 256. alia 13. Leon. X. fol. 829. & altera 11. Pauli IV. in Tom. 1. fol. 555.

Alia hujusmodi excommunicatio in die Cœnæ Domini promulgari solita est in S. D. N. Urbani VIII. Constit. 62. Pastoralis infrà Tom. 4.

Edita A. D. 1610.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Consueverunt Romani Pontifices hac die ejusmodi Bullam edere ex causis hic expressis.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia & solicitudo, cùm in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assiduè versatur, tùm potissimùm in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate atque integritate retinenda, & conservanda, maximè elucet. Nimirùm, ut Fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris, sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis Filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ Societate & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potiùs in vinculo charitatis conjuncti, tanquàm unius corporis membra sub CHRISTO Capite, ejúsque in terris Vicario Romano Pontifice B. Petri Successore, à quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur in ædificatione, atque ita Divina Gratia adjutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque Beatitudine perfruantur; Ob quas sanè causas Romani Pontifices Prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per Ministerium summi Apostolatûs ad DEI gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quàm Fidei inviolatam integritatem, publicam pacem & justitiam, DEO auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Ab isto itaque Pontifice excommunicantur Hæretici cujuscunque Sectæ, eorundem fautores, libros legentes, tenentes, aut imprimentes, & Schismatici.

§. 1. Excommunicamus & anathematizamus, ex parte DEI Omnipotentis, Patris & Filii & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac nostra, quoscunque Hussitas, Wichlepistas, Lutheranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana Fide Apostatas, ac omnes & singulos alios Hæreticos quocunque nomine censeantur, & cujuscunque Sectæ existant, ac eis credentes, eorúmque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorundem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra & Sedis Apostolicæ scienter legentes aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes, ex quavis causa, publicè vel occultè, quovis ingenio vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se à nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt vel recedunt.

Appellantes à Pontifice ad futurum Concilium, eorúmque fautores.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes & singulos, cujuscunque status, gradus, seu conditionis fuerint, Universitates verò, Collegia & Capitula quocunque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale Concilium appellantes, necnon eos, quorum auxilio vel favore appellatum fuerit.

Piratæ atque eorum receptatores & fautores.

§. 3. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes mare nostrum, præcipuè à Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores & defensores.

Naufragorum Christianorum cujuscunque generis bona etiam in litoribus inventa, surripientes.

§. 4. Item, excommunicamus, & anathematizamus omnes & singulos, qui Christianorum quorumcunque navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquo modo naufragium passis sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta, in mari, vel in litore inventa, cujuscunque generis bona, tàm in nostris Tyrrheni & Adriatici, quàm in cæteris cujusque maris Regionibus & litoribus, surripuerint, ita ut nec ob quodcunque privilegium, consuetudinem, aut longissimi etiam immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcunque prætextum excusari possint.

Imponentes nova pedagia & gabellas, vel eas augentes.

§. 5. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes, qui Terris suis nova Pedagia, seu Gabellas, præterquàm in casibus sibi à jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis, imponunt, vel augent, seu imponi vel augeri prohibita exigunt.

Falsificantes literas Apostolicas, aut supplicationes à quocunque auctoritatem habente signatas.

§. 6. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes Falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum, gratiarum, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Pontificis signatarum, necnon falsò publicantes literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falsò signantes Supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes arma & alia usui bellico idonea ad Turcas, vel alios Christianæ nominis inimicos, & ad Reipublicæ Christiani statum pertinentia, iisdem in damnum Christianorum nunciantes.

§. 7. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus Sanctæ Sedis sententias expressè vel nominatim declaratos, deferunt seu transmittunt, equos, arma, ferrum, filum ferri, stagnum, chalybem, omniáque metallorum genera, atque bellica instrumenta, ligamina, canapem, funes, tàm ex ipso canape, quàm alia quacunque materia, & ipsam materiam, aliáque hujusmodi, quibus Christianos & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem & damnum ipsos Turcas, Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religioni, certiores faciunt, illísque ad id auxilium, consilium vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscunque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis, per nos & Sedem prædictam hactenùs concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Impedientes eos, qui victualia, & alia necessaria Romam convehunt.

§. 8. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se vel alios, cujuscunque fuerint Ordinis, præeminentiæ, conditionis & status, etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Ad Sedem Apostolicam venientes, vel ab ea recedentes sua aut aliorum opera lædentes, & sine jurisdictione vexantes in Curia commorantes.

§. 9. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam, à nobis, vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temerè vendicantes, similia contrà morantes in eadem Curia, audent perpetrare.

Romipetas, ac Peregrinos etiam in Urbe morantes, vel abeuntes lædentes.

§. 10. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium vel favorem.

Offendentes S. R. E. Cardinales, & Prælatos.

§. 11. Item excommunicamus & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes vel hostiliter insequentes Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos vel Nuncios, aut eos à suis Diœces. Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes.

tes. Necnon ea mandantes vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium vel favorem.

Ad Romanam Curiam pro negotiis suis recurrentes per se vel per alios lædentes.

§. 12. Item, excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascunque, vel sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes aut procurantes, negotiorumque gestores, advocatos, procuratores & agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis vel negotiis deputatos, occasione causarum vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquo modo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directè vel indirectè delicta hujusmodi committere, exequi vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium vel favorem præstare non verentur, cujuscunque præeminentiæ & dignitatis fuerint.

Appellantes à gravamine vel futura executione literarum Apostolicarum ad Laicam potestatem.

§. 13. Item, excommunicamus, & anathematizamus omnes tàm Ecclesiasticos quàm sæculares cujuscunque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem à gravamine vel futura executione literarum Apostolicarum etiam in forma Brevis, tàm gratiam, quàm justitiam concernentium, necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum decretorum, à nobis & Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri & Cameræ Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus & delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut aliàs ad Curias sæculares & Laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam fisci Procuratore vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi & retineri faciunt. Quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito & consensu vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones & Notarii super hujusmodi literarum & processuum executione, instrumenta vel acta conficere, aut confecta parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, notarios, executores, & subexecutores literarum, citationum, monitoriorum & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se vel alium seu alios publicè vel occultè, quive aliàs quibuscunque personis in genere vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas à dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directè vel indirectè prohibere, statuere seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios seu Tabelliones, vel aliàs quomodolibet præsumunt.

Executionem literarum Apostolicarum, aut aliarum expeditionum impedientes & prohibentes ad gratias impetrandas accedentes.

§. 14. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes & singulos, qui per se vel alios auctoritate propria, ac de facto, quarumcunque exemptionum, vel aliarum gratiarum & literarum Apostolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales & spiritualibus annexas, ab Auditoribus & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illarumve cursum & audientiam, ac personas, capitula, conventus, collegia, causas ipsas prosequi volentes, impediunt, ac se de illarum cognitione tanquàm Judices interponunt. Quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum & revocari faciendum citationes vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum vel consentiendum, eos contrà quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris & pœnis in illis contentis absolvi, per statutum vel aliàs, compellunt, vel executionem literarum Apostolicarum, seu executorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam, donec ipsi ad nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coràm nobis & Sede Apostolica legitimè prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Consiliarii, ordinarii vel extraordinarii quorumcunque Principum sæcularium, etiamsi Imperiali, Regulari, Ducali, vel alia quacunque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commentarii, seu Vicarii fuerint.

Judices sæculares, qui Ecclesiasticas personas trahunt ad sua Tribunalia, quique Ecclesiasticam libertatem in aliquo perturbant.

§. 15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcunque, personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quarumcunque coràm se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem, trahunt, vel trahi faciunt vel procurant, directè vel indirectè, quovis quæsito colore, necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel aliàs quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis & ordinatis usi fuerint, undè libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur vel deprimitur, aut aliàs quovis modo restringitur, seu nostris & dictæ Sedis, ac quarumcunque Ecclesiarum juribus quomodolibet directè vel indirectè, tacitè vel expressè præjudicatur.

Impedientes Prælatos, ne sua jurisdictione utantur, quique illorum & delegatorum judicia eludentes ad Curiam sæcularem recurrunt, aut contrà illos aliquid decernunt, præstántque auxilium.

§. 16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliósque Superiores & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscunque Judices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directè vel indirectè, carcerando vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos & affines, aut aliàs impediunt, quo minùs sua jurisdictione Ecclesiastica contrà quoscunque utantur, secundùm quod Canones, & sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcunque sententias & decreta, aut aliàs fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones & mandata etiam pœnalia, Ordinariis aut delegatis prædictis decerni, & contrà illos exequi procurant, eos quoque, qui hæc decernunt & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium & favorem in eisdem.

Usurpantes Sedis Apostolicæ, & quarumcunque Ecclesiarum jurisdictiones, vel etiam fructus sequestrantes.

§. 17. Quive jurisdictiones seu fructus, redditus & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascunque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasterionrum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione vel causa sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Imponentes decimas, & alia onera personis Ecclesiasticis Ecclesiis, Monasteriis, aut eorum fructibus.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Eccelesiasticorum bonis, illorúmque fructibus, redditibus & proventibus hujusmodi, absque simili Romani Pontificis speciali & expressa licentia, imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à spontè dantibus & concedentibus, recipiunt. Necnon, qui per se vel alios, directè vel indirectè, prædicta facere, exequi vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium vel favorem præstare non verentur, cujuscunque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis aut status, etiamsi Imperiali aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus qui-

cunque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus & Terris quoquo modo Præsidentes, Consiliarii & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes decreta super his per sacros Canones, tàm in Lateranensi novissimè celebrato quàm aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris & pœnis in eis contentis.

Judices sæculares, qui se interponunt in causis capitalibus seu criminalibus contrà Ecclesiasticas personas.

§. 19. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes & quoscunque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus seu criminalibus contrà personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contrà illas proferendo vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique ejusmodi licentiam ad personas & casus non expressos extendunt, vel aliàs illa perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Occupantes bona, aut terras Ecclesiæ Romanæ & illius jurisdictionem usurpantes.

§. 20. Item, excommunicamus & anathematizamus omnes illos, qui per se seu alios, directè vel indirectè, sub quocunque titulo vel colore, invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint, in totum vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citrà Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venaysinum, Sabinensem, Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & maritimas Provincias, illarúmque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avinionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comachum, & alias Civitates, Terras & Loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediatè vel immediatè subjecta, necnon supremam jurisdictionem in illis, Nobis & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem, de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes.

Hæc Bulla quousque liget.

§. 21. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia & quæcunque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus à nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suósque effectus omninò sortiri.

Absolutio Papæ reservatur.

§. 22. Cæterùm à prædictis sententiis nullus per alium, quàm per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscunque personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon Laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacunque scriptura in genere & in specie concessorum, & innovatorum, ac concedendorum, & innovandorum.

Alii absolvere præsumentes puniuntur.

§. 23. Quòd si fortè aliqui contrà tenorem præsentium talibus excommunicatione & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, graviùs contrà eos spiritualiter & temporaliter, prout expedire noverimus, processuri.

Papæ absolutio non comprehendit eos, qui à præmissis non destiterint, &c.

§. 24. Declarantes, ac protestantes quamcunque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi priùs à præmissis cum vero proposito ulteriùs similia non committendi, destiterint, ac quoad eos, qui contrà Ecclesiasticam libertatem, ut præmittitur, statuta fecerint, nisi priùs statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publicè revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri & cassari, ac nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscunque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocunque tempore continuatam, in præmissis omnibus & singulis, ac quibuscunque juribus Sedis Apostolicæ, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ undecunque & quandocunque quæsitis, vel quærendis, nullatenùs præjudicari posse, aut debere.

Derogatio omnium contrariorum.

§. 25. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis & literis Apostolicis, generalibus vel specialibus, suprà dictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscunque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ut præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis à prædicta Sede, ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quòd excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcunque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis vel non scriptis, per quæ contrà hos nostros processus ac sententias, quò minùs includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri. Quæ omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitùs tollimus, & omninò revocamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicationis in Urbe effectus.

§. 26. Ut verò præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam faciliùs deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continentes, Valvis Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus hujusmodi concernunt, quòd ad ipsos non pervenerint, aut quòd ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cùm non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tàm patenter omnibus publicatur.

Jussio alibi quoque eam publicandi.

§. 27. Insuper, ut processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia & singula in eis contenta eò fiant notiora, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & Locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, seu alios, præsentes literas, postquàm eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad Divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient & declarent.

§. 28. Cæ-

Quicumque audiunt confessiones apud se has literas habeant.

§. 28. Ceterùm Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri seculares, & quorumvis Ordinum regulares, ad audiendas peccatorum confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium Literarum penès se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Fides danda transumptis.

§. 29. Volentes, earundem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsùs fidem, in judicio & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 30. Nulli ergo omninò hominum liceat, hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 5. die 8. Aprilis.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1610. sexto Idus Aprilis, Pontificatus nostri Anno quinto.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo decimo tertio, Indict. 11. die verò quarta mensis Aprilis Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris & D. N. D. Pauli divina providentia Papæ V. Anno octavo. Supradictæ literæ affixæ & publicatæ fuerint ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis & Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ, per nos Balthasarem Vacham, & Brandimartem Latinum Cursores.

Jacobus Brambilla Mag. Curs.

LXIV.

Quòd Superiores Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli Decollati, ubique nova Monasteria de sola Ordinariorum licentia fundare valeant.

Contrarium generaliter statuerat Clemens VIII. in sua constit. 99. Quoniam, hic suprà fol. 162.

Congregationem istam primò approbavit Clemens VII. in sua constit. 37. Vato, fol. 691. lib. 1. ubi alia quæ ipsam concernunt adnotavi. suprà in Tomo 1.

Edita A. D. 1610.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ecclesiæ militantis regimini, licèt immeriti, divina disponente Clementia præsidentes, utilissimam perfectorum Militum Christi multitudinem existimamus.

Congregatio Clericorum Regularium S. Pauli Decollati commendatur

§. 1. Cùm sicut non sine spirituali gaudio nostro accepimus, dilecti filii Clerici Regulares Congregationis Sancti Pauli Decollati, in diversis Mundi partibus, pergant assiduè Deo & Ecclesiæ suæ Sanctæ exhibere famulatum, non solùm ipsi Deo per orationem & contemplationem sedulò vacantes, verùm etiam animarum salutem exemplo, doctrina & sacramentorum administratione sollicitè procurantes.

Facultas ejus Superioribus conceditur, ubique nova loca & Monasteria construere, de sola Ordinariorum licentia.

§. 2. Cùmque indies uberiores fructus ex dictorum Clericorum religionis propagatione benedicente Domino sperandi sint, Nos ad ea, quæ eorumdem Clericorum Religionis augmento cedere possunt, concedenda, adque ea, quæ illis in hoc impedimentum aliquod in hoc afferre dignoscuntur, removenda, meritò propensiores sumus; Motu itaque proprio, & ex certa scientia & mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Clericorum Regularium Superioribus, ut ubique locorum, quilibet in districtu suo, domos & Monasteria eorum instituti Regularis, servatis sacrorum Canonum & Concilii Tridentini decretis, de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum, cujusvis Ordinis etiam Regularium requisito consensu, concedere & fundare valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium, licentiam & facultatem concedimus & impartimur.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus fœl. rec. Clementis Papæ Octavi Prædecessoris nostri, quæ incipit, Quoniam ad instituta, sub datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1603. Pontificatus sui Anno 12. aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, & cujusvis alterius Ordinis etiam juramento, &c. roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, quibusvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus & personis sub quibuscumque tenoribus & formis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmamus & innovamus. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ista Clementis constitut. est indicata hic in rub.

Fides transumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A 8. die 8. Maii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 8. Maii 1610. Anno Octavo.

LXV.

De Magistris Linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ & Arabicæ, à Regularibus in suis Studiis habendis.

Hujusmodi Magistros in Studiis generalibus teneri jussit Clemens V. ut in Clement. 1. de Magistr. & notavi suprà in Tomo 1. ad const. 9. Bonifacii VIII. fol. 190. lib. 1.

Edita An. D. 1610.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam

Exordium.

Apostolicæ servitutis onere, infirmitati nostræ à Domino, inscrutabili consilio ejus, imposito assiduè admonemur, sapientibus & insipientibus constitutos nos esse debitores, ut scilicet per ministerium nostri Apostolatus, qui sapiunt, quod Sanctus docet Bernardus, non desipiant, qui non sapiunt, sapiant, & qui desipuerunt resipiscant, quibus verbis instrui nos satis perspicimus, ut fideles in fide & charitate conservare, infideles ab infidelitatis tenebris educere, & hæreticos ac peccatores à perversitate erroris ac servitute peccati liberare aspirante gratia Dei, à quo omnem sapientiam, & pastorali sollicitudine procuremus.

Causa institutionis.

§. 1. Cùm verò præceptum Domini lucidum illuminet oculos, ac testimonium ejus fidele sapientiam præstet parvulis, omni vigilantia procurare debemus, ut Prædicatores & Doctores verbi DEI ad opus DEI operandum instructi reddantur in dies magis, & partes suas, quantum cum Domino fieri potest, ad gloriam ejus & utilitatem animarum quotidiè meliùs, & feliciùs adimpleant. Cui rei plurimùm conducere satis constat Linguarum cognitionem, Hebraicæ præsertim, Græcæ, Latinæ & Arabicæ, hæc enim conversioni Infidelium oportunissima esse dignoscitur, quando magna eorum pars aut Arabicè loquitur aut intelligit: ac si unquàm reliquarum trium Linguarum notitia in Ecclesia DEI utilis fuit, diebus nostris profectò utilissima est: Hostis enim humani generis Linguarum scientiâ, singulari dono DEI hominibus tradita, ad ipsius Largitoris contumeliam, & fidei suæ Catholicæ detrimentum, nunc ut cùm maximè abutitur.

Institutio Linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ & Arabicæ, in Studiis Regularium.

§. 2. Quamobrem fœl. rec. Clementis Papæ V. Prædecessoris nostri, quantum conditio temporis patitur, vestigiis insistentes, Motu proprio & ex certa scientia, maturáque deliberatione nostris, deque Apostolicæ nobis attributæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione sancimus, statuimus & ordinamus, ut in cujuscumque Ordinis, & instituti Regularium, tàm Mendicantium quàm non Mendicantium, etiam quomodolibet exemptorum & Apostolicæ Sedi immediatè subjectorum, Studiis omnibus, trium Linguarum hujusmodi, Hebraicæ videlicet, Græcæ & Latinæ, in majoribus verò ac celebrioribus etiam Arabicæ Doctores, Regulares quidem & ejusdem Ordinis, si in illo harum Linguarum sufficientem notitiam habentes sint, sin minus, seculares aut alterius Ordinis Regulares, qui illas actu & diligenter doceant, habeantur, si Studia in Urbibus & locis existunt, ubi Linguarum prædictarum peritos conducendi facultas est. Studiis vero Locorum, ubi hujusmodi Doctores desunt, cumprimùm in aliis Studiis ubi Linguæ hujusmodi docebuntur, Scholares tantum profecerint, ut docendis aliis idonei sint, de iisdem Scholaribus provideatur.

Deputatio executorum.

§. 3. Quòd ut citiùs & faciliùs fieri possit, & sperati fructus ex Linguarum hujusmodi studio appareant, omnibus & singulis Regularium Superioribus sub indignationis nostræ pœna eadem auctoritate, tenore præsentium, præcipimus & mandamus, & si ipsi negligentes fuerint, eorumdem Ordinum Regularium apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoribus injungimus, eorum conscientias desuper onerantes, ut omni cura & sollicitudine quantò citiùs provideant, ut Scholæ Linguarum hujusmodi quamprimùm instituantur, ac Doctores prædicti deputentur, earumdemque Linguarum Lectionibus Scholares assignentur, qui illis sedulam, & assiduam operam navent.

Privilegium Scholarium, studio dictarum Linguarum incumbentium.

§. 4. Hi verò Scholares, ut alacrius huic studio incumbant, volumus & decernimus, ut in promotione ad Doctoratus gradus, & ad alios sui Ordinis honores, illi cæteris paribus, præferantur, qui in cognitione trium saltem Linguarum prædictarum profecerint, ita ut ad illas docendas apti sint.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, quibusvis Universitatibus, illarúmque Rectoribus, ac Ordinibus prædictis, & illorum Superioribus & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, eorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum Sanctionis, statuti, ordinationis, præcepti, mandati, injunctionis, onerationis, voluntatis, decreti & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 6. die 31. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, pridie Cal. Augusti, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimodecimo, Pontificatus nostri Anno sexto.

M. Card. Nazarenus Prodat.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, millesimo sexcentesimo decimo, indictione octava, Pontificatus S. D. N. D. Pauli divina providentia Papæ Quinti, Anno ejus sexto, die vero 28. mensis Septembris, retroscripta literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Cameræ Apostolicæ & in acie Campi Floræ, per nos Bernabeum Politum, & Brandimartem Latinum, Sanctissimi D. N. Papæ Cursores, &c.

Virginius de Virginiis Mag. Curs.

LXVI.

Quòd Fratres Tertii Ordinis S. Francisci de Pœnitentia nuncupati, Familiæ Ultramontanæ, habitum humilis panni, distinctique coloris à Fratrum S. Francisci de Paula habitu, gestare teneantur.

De hoc Tertio & aliis S. Francisci Assisiensis Ordinibus, plenè notavi suprà in Tomo 1. ad Honorii III. constit. 5. Solet, lib. 1. fol. 66. De Ordine autem S. Francisci de Paula, quem primò approbavit Sixtus IV. in sua constitut. 5. Sedes. fol. 390. lib. 1. ibi notavi in dicto Tomo 1.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam

Edita A. D. 1610.

Exordium.

Inter graves pastoralis officii nostri curas, quibus assiduè premimur, hæc potissimum nos urget, ut Christifideles præsertim regularem vitam profitentes, semotis litium anfractibus, unanimi voce sub concordiæ legibus, Altissimo vota exolvant, & si quæ inter eos ortæ sint lites & discordiæ, illæ, prout jus & æquitas postulant, eliminentur, & ne in futurum resurgant, opportunis remediis provideatur.

Orta fuit differentia inter Fratres Tertii Ordinis S. Francisci, & Fratres Sancti Francisci de Paula, super distinctione habitus, quam hic Pontifex duobus Cardinalibus diffiniendam delegavit.

§. 1. Aliàs siquidem per nos accepto, quòd lis & causa inter dilectos filios Fratres Tertii Ordinis S. Francisci de Pœnitentia nuncupati Ultramontanæ Familiæ ex una, & Fratres Ordinis S. Francisci de Paula partibus ex altera, super colore habitus gestandi à dictis Fratribus Tertii Ordinis, ut à prædictis Fratribus S. Francisci de Paula apertè distingui possent, pendebat, nos litem & causam seu causas hujusmodi venerabili fratri nostro Mariano Episcopo Tusculano de Camerino, & dilecto filio nostro Hieronymo tit. S. Blasii de Anulo S. R. E. Presbyteris Cardinalibus Pamphilio nuncupatis, Minorum S. Francisci de Paula & Fratrum Minorum de Observantia Ordinum hujusmodi apud nos & Apostolicam Sedem respectivè Protectori & Viceprotectori, audiendas, cognoscendas, decidendas, finéque debito terminandas omni & quacumque appellatione remota, commisimus.

Qui deinde pronunciarunt, Fratres dicti Tertii Ordinis habitum gestare debere ex humili panno confectum, ex trib. partibus lanæ nigræ, & alteræ lanæ albæ.

§. 2. Qui quidem Marianus & Hieronymus Cardinales in executionem commissionis hujusmodi negotio pro majori dictorum Fratrum inter se quiete & tranquillitate judicarunt, decreverunt & statuerunt, ut juxta ipsorum regulam, indultáque summorum Pontificum, præsertim fœlicis recordationis Clementis Papæ Octavi prædecessoris nostri, habitus prædictorum Fratrum Tertii Ordinis de Pœnitentia nuncupati sit ex humili panno confectus hoc modo, videlicet, ut ex quatuor partibus lanæ naturaliter nigræ, & sine aliqua tinctura contextæ, & una parte lanæ etiam naturaliter candidæ, ita quod singulis quatuor libris lanæ naturaliter nigræ, addatur una libra lanæ albæ, & aliàs prout in eorumdem Mariani & Hieronymi decreto desuper facto pleniùs dicitur contineri.

Uterque Ordo supplicavit Papæ prædicti decreti approbationé.

§. 3. Cùm autem utriusque Ordinis prædicti Fratres nobis nuper exponi fecerint, ipsi plurimùm cupiant decretum hujusmodi pro illius firmiori subsistentia & inviolabili observatione à nobis confirmari & approbari, ideò nobis humiliter supplicari fecerint, ut super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Papa illud approbat, & perpetuò observari præcipit.

§. 4. Nos igitur illorum votis quò quietiùs & securiùs in humilitatis spiritu Altissimo famulari valeant, annuere, eósque specialibus favoribus & gratiis prosequi

ſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, &c. cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decretum prædictum & omnia & ſingula in illo contenta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò confirmamus & approbamus, illiſque omnibus & ſingulis perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnéſque & ſingulos tàm juris quàm facti, & quoſcumque alios, etiam quantumvis ſubſtantiales defectus, ſiqui deſuper quomodolibet intervenerint, aut interveniſſe dici vel cenſeri poſſint, ſupplemus, eáque omnia & ſingula valida & efficacia fore & eſſe, perpetuámque roboris firmitatem obtinere, ac ab omnibus & ſingulis utriuſque Ordinis prædicti Fratribus nunc & pro tempore exiſtentibus, inviolabiliter obſervari debere decernimus.

Fratribus d. Tertii Ordinis d. habitu uti debere jubet.

§. 5. Mandantes nihilominùs omnibus & ſingulis ipſius Ordinis de Pœnitentia Fratribus, Miniſtris, & Prælatis Ultramontanæ Familiæ, præſertim Hiſpanorum & Gallorum, tàm præſentibus quàm futuris, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub privationis officiorum, inhabilitatíſque ad illa & alia in poſterum obtinenda, necnon latæ ſententiæ incurrendis pœnis, ut poſthac elapſis ſex menſibus dicti Fratres omnes Tertii Ordinis habitu illo prædicto modo contexto induantur, & in futurum utantur.

Deputatio Executorum.

§. 6. Quocircà venerabilibus fratribus Archiepiſcopis & Epiſcopis ac dilectis filiis noſtris & Apoſtolicæ Sedis Nunciis, per præſentes committimus & mandamus, quatenùs ipſi per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte utriuſque ſeu alterius Ordinis Fratrum hujuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra illos præmiſſorum omnium & ſingulorum effectu pacificè frui & gaudere, non permittentes illos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoſcumque per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contrariorum derogatio.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis ac conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum prædictorum etiam juramento, &c. roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis & literis Apoſtolicis, illis illorúmque Superioribus & Fratribus & quibuſvis aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliíſque, efficacioribus & inſolitis clauſulis ac irritantibus & aliis decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus & ſingulis eorum omnium & ſingulorum tenores, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis & ad verbum inſertis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter expreſsè derogamus, ceteríſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 6. die 14. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die quartadecima Auguſti, milleſimo ſexcenteſimo decimo, Anno ſexto.

LXVII. Canonizatio S. CAROLI tit. S. Praxedis Presbyteri Cardinalis, Archiepiſcopi Mediolanenſis, ejuſque relatio in numerum SS. Confeſſorum cum ſuæ feſtivitatis inſtitutione pro die 4. Novembris.

Edita An. D. 1610.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Christus variis temporibus in terris ſuſcitavit Sanctos viros ad Eccleſiæ ſuæ majorem gloriam & exemplum aliorum.

UNigenitus æterni Patris Filius, Chriſtus Dominus, & Redemptor noſter, qui ſe quotidiè unà cum Patre operari profeſſus eſt, Cùm Pater meus, inquit, uſque modo operatur, & ego operor nunquàm deſtitit mirabiliter illuminare terram ſuam à montibus æternis, ſed variis locis, variíſque temporibus ſuſcitando æternæ gloriæ Candidatos, Sanctos ſuos, Eccleſiam Sanctam illuſtrare mirabilem in modum conſuevit, non ſolùm, ut addat in dies magis domui ſuæ gloriam, & decorem, ſed etiam ut irradiando humanæ vitæ tenebras ſplendoribus Sanctorum, tarditatem noſtram urgeat, fratrum noſtrorum exemplo, quaſi præſenti teſtimonio oculorum.

Pridem ſuſcitavit Carolum pluribus magníſque virtutibus illuſtrem.

§. 2. Hic idem Dominus, qui facit mirabilia magna ſolus, magnificavit noviſſimè facere nobiſcum ac miro diſpenſationis ſuæ opere ſtatuit ſuper Apoſtolicæ petræ arcem grande luminare, eligens ſibi è gremio Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Carolum, Sacerdotem fidelem, ſervum bonum, formam Paſtorum. Qui videlicet multiplici fulgore ſanctorum operum univerſam decorando Eccleſiam, Sacerdotibus & Populo præluceret, quaſi Abel in innocentia, quaſi Enoch in munditia, quaſi Jacob in laborum tolerantia, quaſi Moyſes in manſuetudine, quaſi Elias in ardenti zelo, quíque imitandam exhiberet inter affluentes delicias, Hieronymi, corporis caſtigationem, Martini in ſublimioribus gradibus humilitatem, Gregorii paſtoralem ſolicitudinem, libertatem Ambroſii, Paulini charitatem, ac demùm videndum, ac perſpiciendum oſtenderet oculis noſtris, manibus noſtris contrectandum, hominem, mundo maximè blandiente, crucifixum mundo, viventem ſpiritu, terrena calcantem, cœleſtia jugiter negociantem, & ſicut officio in Angelum ſubſtitutum, ita etiam mente & opere vitam Angelorum in terris æmulantem.

Qui inter Sanctos aſcribi contigit, tempore hujus Pont. qui de hoc plurimum lætatur.

§. 3. Quamobrem merito repletum eſt gaudio os noſtrum & lingua noſtra exultatione, in inſigni die ſolemnitatis noſtræ, quando nullis meritis noſtris, ſed inſcrutabili ſapientiæ ſuæ arcano, hanc diem mundo dilucere his temporibus ante ſecula præordinavit Altiſſimus, in qua per miniſterium humilitatis noſtræ Carolo S. R. E. cui auctore Domino præſidemus, Presbytero Cardinali, ſacris decernendis honoribus, unicæ ſponſæ ſuæ nova imponeretur corona, ornata omni lapide pretioſo. Ex hoc enim confundentur omnes qui adorant ſculptilia impiarum adinventionum ſuarum, & gloriantur in ſimulacris errorum, confitebuntur autem populi ſancti Domino, & exaltabitur nomen ejus ſolius.

Quíque hæc de ejus vita & miraculis, hac ejus conſtitutione recenſeri voluit.

§. 4. Et quoniam ſolemnis declaratio Sanctitatis Chriſti famuli, ex inveterato Eccleſiæ Romanæ ritu, & ex præſcripto ſacrorum Canonum celebrata, perpetuis futuris temporibus, noſtris Apoſtolicis literis eſt de more conſignanda, hæc duximus ex ejus vita, & miraculis totiúſque cauſæ actis ſummatim referenda.

Ortus ſui nocte magnum videtur lumen ſuper cubiculo materno.

§. 5. Naſcitur dilectus Dei Carolus in primaria Mediolanenſi familia Baromæa, ex parentibus Giberto Comite, & Margarita Medicea, anno ſalutis MDXXXVIII. cujus futuræ eximiæ ſanctitatis ſplendorem præmonſtravit Dominus magno & inſolito lumine, qua nocte puer naſcebatur, ſuper maternum cubiculum compluribus viſo.

Puer & adoleſcens virtutibus emicuit.

§. 6. Nec puerilis ætas ejuſdem ſanctitatis indiciis caruit; Tempus enim, quo vacare licebat, extruendis & exornandis altariolis magna cum voluptate dabat. Creſcente ætate, quòd bonam ejus mentem excellentioribus donis Spiritus Sanctus in dies magis præpararet, chriſtianis moribus, & literis non difficile à piis parentibus imbuitur. Eminebant verò in adoleſcente prælудia benedictionum, quibus dignatus eſt eum Altiſſimus, munditia cordis, pax interna, innocentia & modeſtia, nec rebus ſolùm, ſed etiam omnibus verbis turpibus, omnibúſque mendaciis abſtinebat.

§. 7. In

Papiæque doctoratus insignia suscipit & Romæ evocatus à Pio IV. ejus avunculo Cardinalis, posteà Archiepiscopus. Mediolani, creatur, & ad gravissima Ecclesiæ negocia præponitur. In ea administratione inculpatè ac laudabiter omnia gessit.

§. 7. In utroque Jure in Papiensi universitate, ubi his studiis operam dederat, ad Doctoratus gradum promotus, à fœl. mem. Pio Papa Quarto, Prædecessore nostro, ejus avunculo, paulò ante, disponente Domino, ad Apostolatus apicem evecto, Romam evocatur, & in Sacrum S. R. E. Cardinalium Collegium adscribitur. Deindè Mediolanensi Ecclesiæ præficitur, gravissimáque universalis Ecclesiæ negocia, & Sedis Apostolicæ munera illi creduntur.

§. 8. Hic verò cœpit Dominus ostendere in Carolo mirabilia sua, cùm enim nondum vigesimum tertium explevisset annum, administrabat omnia diligenter, in sapientia & justitia, summo cum zelo honoris Dei, & studio Catholicæ Ecclesiæ utilitatis. Quæ omnia in negociis fidei Catholicæ, & universæ Ecclesiæ, quæ in Concilio Tridentino tunc agitabantur, maximè enituerunt. Non vigiliis, non incommodis aut laboribus ullis pepercit, ut ne quid retardaret Sanctæ Synodi absolutionem, quam ipse sollicitè, & cum spiritus ardore, promovit semper, donec à Domino impetraret. In tàm sublimi dignitatis gradu constitutus, divitiarum, potentiæ, ætatis, aliísque non paucis, nec levibus delinimentis circumdatus, tantum abest, ut post carnalia desideria abierit, ut superno assistente præsidio, tunc cœperit Christo magis adhærere, & spiritualia ardentiùs æmulari.

Mediolanum se contulit, & Ecclesiam suam veræ Ecclesiasticæ disciplinæ nitorem restituit.

§. 9. Itaque urbano splendore & amplitudine relictis, bonus operarius in messem quam susceperat, Mediolanum discedit, ubi partes suas in dies magis implendo, agrum illum, malitia temporum vepribus turpiter deformem, ac silvescentem, in eum restituit nitorem, ut Ecclesiam Mediolanensem præclarum exemplar redderet Ecclesiasticæ disciplinæ. Hoc autem cùm à se præsente præstandum cerneret, numquàm à residentia discessit nisi coactus, aut concedente Sede Apostolica, vel seniore Episcopo suæ provinciæ approbante. Principio Concilii Tridentini decreta executioni mandari sollicitè curavit, & ut Ecclesiasticam disciplinam morésque depravatos rectè & ordine emendaret, Domini via incedendum intelligens, divino auxilio facere incœpit, & docere.

Reformationi sui ipsius suáque familiæ studuit. Civitatis & Diœcesis loca pia construxit vel ornavit, Seminaria instituit. aliáque pia opera complevit.

§. 10. Nam à se, suáque familia reformationem aggressus, omnia ad Sacrorum & Sanctorum Patrum exempla composuit, laicis familiaribus gratu missione dimissis, clericorum censuit utendum ministerio, quibuscum assiduæ illi erant ad Deum preces, aliæque complures spirituales occupationes, omni vestium pompa detracta, omníque alia re, minùs honesta, & religiosa indecora sublata. Quantum in Ecclesiæ suæ recta administratione præstiterit, satis declarant Synodi multæ Provinciales ac Diœcesanæ, ejúsque Ecclesiæ actorum edita volumina, quæ Sacerdotum manibus teruntur, & regendi Ecclesias doctrinam abundè suppeditant. Civitatis ac Diœcesis suæ Ecclesias, aut ipse solus suis sumptibus, aut grandi eleemosyna præeundo unà cum aliis instauravit, alias à fundamentis ædificavit, alias ornavit, pretiosa etiam nonnullas suppellectili ære suo instruxit. Pueris, & adolescentibus Civitatis, & Diœcesis, tum Clericis tum Laicis, necnon Helvetiis & Rhetis, moribus & literis informandis, Presbyteris secularibus in regimine animarum erudiendis, Seminaria & Collegia instituit, prætereà regularibus Clericis, sacris Virginibus, regulares, sæcularibus verò tàm mulieribus quàm virginibus sæculares domos, Mendicantibus Hospitale, Canonicis Ecclesiæ Mediolanensis Ordinariis commune domicilium Archiepiscopis, eorúmque hospitibus opportunas ædes, aliis piis operibus complures alias pias domos magnis sumptibus, pàrtim propriis, partim beneficiorum Ecclesiasticorum unione & attributione extruxit, auxit & necessariis redditibus stabilivit.

Prædicationi & jejuniis ac orationi assiduè intendit.

§. 11. In prædicatione verbi Dei tàm frequens erat beatus Pontifex, ut planè in omni patientia & doctrina impleret ministerium suum, vigilando, laborando, labore pene incredibili, ita ut quadraginta horarum solemnibus precibus continuò persistens in jejunio & vigilia, singulis horis ad populum admirabili patientia sermonem haberet.

Ecclesiarum visitationi, & cum suæ vitæ discrimine incumbuit.

§. 12. A frequenti visitatione Ecclesiarum & populorum suæ diœcesis ac provinciæ, vel aliarum etiam diæcesium, cum ab Apostolica Sede demandabatur, nullis incommodis aut periculis deterreri vel retardari potuit, non æstu, non algore, aut nocturnis tenebris, non præruptis & asperis Rhetorum & Helvetiorum montium, nive & glaciæ rigentium, neque aliis denique multis & gravibus difficultatibus, Sed vir Dei, charitate, quæ foràs pellit timorem & omnia sustinet, omnibus superatis, etiam cum suæ vitæ discrimine, increpando, observando, prædicando & exemplo atque auctoritate personæ, hæreses, multáque alia gravissima vitia & abusus, præsertim à clero per Christi gratiam sustulit.

Ecclesiæ patrimonium largè dispensavit & auxit.

§. 13. In administrando patrimonio Ecclesiæ tantum industriæ & diligentiæ adhibuit servus fidelis, ut ejus redditus multò majores relinqueret quàm acceperat, nec minùs tamen in illis dispensandis fidelis apparuit coràm Domino.

Hospitalitatem publicè profitebatur.

§. 14. Hospitalitatem quippe exhibuit usque adeò, ut ostium ejus omnibus pateret semper, Diœcesanis, alienigenis, notis, ignotis, præsertim verò Ecclesiasticis, quos in sæcularibus diversoriis manere indecorum dicere solebat, suámque domum publicum hospitium vocabat.

Eleemosynas abundantissimè dedit.

§. 15. In eleemosynis dandis ita se gessit, ut in hoc opere præcipuè abundasse meritò dici possit, ac dispersisse & dedisse pauperibus. Quantum enim necessariis sumptibus ex mensæ Ecclesiæ Mediolanensis, & ex aliis propriis redditibus supererat, totum in pauperes abibat, & ne quemquam apertè rogandi, aut accipiendi pudor expertem faceret misericordiæ suæ, secretis eleemosynis fidelem præposuerat ministrum, qui eorum occultis necessitatibus subveniret. Eóque processit pauperibus subveniendi studium, ut Uritanum principatum, reliquum patrimonii sui nec tenuis reditus, distraheret, & quadraginta millium scutatorum pretio, quamvis vili, indè percepto, diversis piis locis Mediolani tantum pecuniæ paucissimis horis attribueret.

Pestilentiæ tempore, mirabilia operatus est.

§. 16. Cùm verò pestilentiam in Civitatem & diœcesim Dominus immisisset, & gregem sibi commissum bonus pastor miserabiliter affligi cerneret, ut egenorum calamitati temporalibus etiam auxiliis prospiceret, vel argentea vasa, stragulam, aliámque vestem, ostiorum vela, propriísque demum lectuli solatium dedit. Neque hic constitit fervens Christi servi ergà proximum dilectio, sed æmulando charismata meliora, ad eam charitatem pervenit, qua majorem neminem habere Dominus ipse pronunciavit. Quasi enim parum judicaret publicis supplicationibus nudipedalibus, verbo & opere inducere clerum & populum ad divinam deprecandam vindictam, & ad pœnitentiam provocare, aliáque multa in commune consulendo sollicitè ordinare, pro munere pastorali, cernens id etiam animarum saluti, & gregis necessitatibus in Domino expedire, dispositis rebus suis & selectis nonnullis adjutoribus, infirmos tàm Civitatis quàm diœcesis cujuscumque ordinis, die noctéque visitando, spiritualia & temporalia ministrabat, defunctos sepeliri, infantes orphanos nutriri, ac suá cuique onera publicè demandata, diligenter ac fideliter administrare curabat. Non pauperum valetudinaria, non humiles causas, invisas dimisit, non ad mortuorum cadavera accedere veritus est, ut viventem miserabiliter inter mortuos infantem ab uberibus defunctæ matris eriperet, & sic agendo boni pastoris expleret officium, qui animam suam ponit pro ovibus suis.

§. 17. Id

Authoritatis ecclesiasticæ optimus conservator extitit.

§. 17. Id quod facere etiam se paratum pro tuendis Ecclesiæ juribus & ecclesiastica restituenda, & conservanda auctoritate non semel ostendit; quippe qui in promptu haberet ulcisci omnem inobedientiam, mitissimus alioquin vir, & clementissimus, ita ut calumnias, contumelias, gravésque persecutiones patientissimè ferret. Quapropter oblata aliquando indicia proditionis vitæ suæ neglexit, & literas nec resignatas flammis tradidit.

Misericors in omnes fuit.

§. 18. Ferè nullus, quamquam delicti reus, ejus misericordiam pœnitens imploravit, qui non fuerit consecutus.

Beneficia juxta sacros canones semper contulit.

§. 19. Severus tamen arbiter erat in expendendis meritis personarum, cùm de ecclesiasticis beneficiis, & officiis conferendis ageretur, beneficia enim nisi magis idoneis non dabat, neque in illis dispensandis ullatenùs à sacrorum Canonum voluntate recedebat.

Munera semper rejecit.

§. 20. Et ut sanctè & justè coràm Deo & hominibus omnia tractaret, à muneribus, etiam vilissimis, abstinuit.

Tribunalia sua ab iniquitatis labe præservare studuit.

§. 21. Tribunalia sua, ut non solùm quavis labe iniquitatis, sed etiam suspicione vacarent, omni studio, præsertim sæpè illa visitando, præstitit.

Quieti nusquam, sed pius operibus assiduè incubuit.

§. 22. Nullum tempus animi relaxationi dabat, sed opus Dei, & proximi continuè agenti negotium negotio succedebat, curam cura excipiebat. Non quietis tempus vacabat ab opere, non refectionis, bonam enim noctis partim lectione, tùm scriptione tùm oratione absumebat, interdùm in oratione pernoctabat, neque idcircò remissior manè in agendo erat, ita ut in actis inter cætera consignatum sit, quòd cùm aliquando Romæ in Catacumbis noctem, quàm jejunium præcesserat, orando insomnem egisset, manè non solùm de corporis refectione aut quiete non cogitavit, sed valdè longa peregrinatione suscepta, ad beatæ Agnetis Ecclesiam, pedibus processit, ubi Missam agendo & orando, tantum temporis posuit, ut antè vigesimam secundam horam cibum non caperet, reipsa planè ostendens, quam omnia posset in eo, qui illum confortabat.

Castitatem præservavit.

§. 23. Has omnes, & sequentes virtutes exornavit mirum in modum castitate & pudicitia, quam in florenti etiam ætate, quamquàm non leviter tentatus, illæsam fortiter defendit, ac diligentissimè semper custodivit. Itáque fœminas sine arbitris non alloquebatur, omnémque occasionem vitæ labefaciendi candorem accuratè præcavebat.

Fide, doctrina & charitate emicuit.

§. 24. Firmabat verò ejus virtutes omnes solidum fundamentum, præcellens vivæ fidei donum, quòd & dilectionis egregia opera & doctrinæ veritas ac puritas, quam ex ejus ore Ecclesia Mediolanensis, aliique non pauci Christifideles tot annis hauserunt, comprobant satis.

Pietate & devotione insignis fuit.

§. 25. Pietas præthereà insignis ac devotio, cujus fervore incensus Christi famulus, sacra Italiæ loca orationis causa aliquando obibat, longa & difficillima itinera alienissimo anni tempore, pedibus agendo. Qua in re, ut nullo loco à sanctis operibus cessaret, tempus rerum divinarum contemplatione, aut Psalmorum & Sanctarum precum recitatione, aut sermones spirituales cum comitibus conferendo transigebat.

Quotidiè Deo sacrificium offerebat & flexis genibus horas canonicas recitabat, & sacras scripturas scrutabatur, ita quod semel orans à sclopi in ictu, nam cum explosi mirabiliter est ereptus.

§. 26. Quotidiè sacrificium Deo offerebat, genibus flexis horas canonicas recitabat, & sacras scrutabatur scripturas, idque interdùm dum secretò refectionem sumeret corporalem. Quamobrem meruit homo Dei in hujusmodi operibus occupatus, non mediocriter à Domino clarificari. Cùm enim ex more aliquando in privato oratorio vespere cum familia oraret, & filius perditionis, apostata quidam ex Ordine Humiliatorum, quem alii nonnulli ejusdem Ordinis similes ministri Sathanæ pecunia in necem Caroli subornaverant, quòd eorum Ordinis reformationem auctoritate Apostolica urgeret, in ejus tergum plumbeis globulis instructum sclopum, ab Oratorii porta explosisset, divina protegente dextera, sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum; & globorum pars sancti Pontificis orantis vestes non penetravit, licèt alii, violentia actus, utrinque fuerint in proximo defixi, omnibúsque perculsis, ac de ejus salute trepidantibus, ipse solus mente immotus, illos in oratione progredi mandavit, & tunc ipsum Domini monitum illud; Non turbetur cor vestrum neque formidet, cantari, non sine divina voluntate, contigerat.

Redditus ecclesiasticos & Patrimoniales, ac officia hic enunciata, ut expeditiùs Deo serviret, spontè sua dimisit.

§. 27. Qui igitur sui corporis saluti opus Dei tantum anteponeret, haud mirum si rerum etiam & honorum contemptu inter Christi servos enituerit Carolus, & illuxerit omnibus qui in domo sunt. Postquàm enim ad Ecclesiam regendam Mediolanensem & ad Christianam perfectionem animum appulit, ut expeditior agere posset quòd agendum susceperat, majoris Pœnitentiarii officium, Archipresbyteratum Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris Urbis, Ordinum Regularium complurium, Regnorum & Nationum honorificentissimas clientelas seu protectiones, opulenta munera, grandésque ecclesiasticos, & patrimoniales redditus spontè sua reliquit.

Jejuniis corpus suum severissimè castigavit.

§. 28. Neque his tantùm vinculis sese exolvendum censuit, ut Christum sequi liberiùs posset, sed quod longè difficilius est, quò corpus suum redigeret in servitutem, severissimè castigavit, quotidiano enim non contentus jejunio carnium, ovorum ac piscium esu sibi interdixit, deindè ter qualibet hebdomada, post hæc tota Quadragesima pane tantùm, & aquâ jejunavit. Ac demùm, ut in corde ipsius disposuerat Dominus ascensiones, Quadragesimale jejunium magna ex parte solis ficis passis aut solis dactilis, Sanctorum veterum Eremitarum more peregit, denique postremo vitæ tempore hebdomada majore, solis Lupinis aquâ mollitis, languentem animam sustentavit.

Ciliciόque & aspera cubatione, & frequentibus flagellationibus.

§. 29. Vestis illi interior cilicium, & crassa asperáque tunica, exterior, privata, lanea, ac vilis, & attrita, publica dignitatis propria, super paleas, aut super asses, paleis pleno pulvino capiti supposito, cubabat, interdùm super ipsam humum, sagulo tantùm substrato, postquàm enim lectum suum pauperibus pestilentia laborantibus largitus fuit, numquàm super lectum, culcitra stratum dormivit. Accedebant frequentes corporis flagellationes, aliæque id genus complures mortificationes.

Anno ætatis suæ 57. obdormivit in Domino.

§. 30. Quibus tamdem gradibus, cùm ad illam servorum Christi perfectionem pervenisset, ut per gratiam Spiritus Sancti audire à Domino posset, Serve bone & fidelis, à paucis, & humanis rebus in quibus fuerat fidelis, super multa, & æterna bona constitui meruit, & intrare in gaudium Domini sui, anno siquidem ineunte ætatis suæ LVII. cùm priùs, quasi discessui sese comparans, Varalli montis Navariensis diœcesis, religiosas passionis Christi memorias adiisset, ibíque universos annos suos recogitando, generali confessione culpas diluisset, & cum amaritudine animæ suæ quindecim dies in oratione, jejuniis, vigiliis, aliisque corporis afflictionibus egisset, æger Mediolanum delatus, consummato cursu, obdormivit in Domino.

Miraculis claruit.

§. 31. Ejus obitum universi populi Mediolanensis luctus consecutus est, aliis Sanctum, aliis communem Patrem amissum querentibus. Excellentem verò famuli sui sanctitatem comprobare etiam voluit Altissimus testimonio miraculorum, quorum complura, etsi ab eo vivente facta in actis recensentur, insigniora tamen post ejus beatam dormitionem edita probantur.

Cæco infanti oculos dedit.

§. 32. Nam quidam infans, Philippi Navæ, & Lucinæ Mediolanensis filius, quem sine oculis in lucem editum fuisse Medici re maturè perpensa affirmaverant, piæ matris, ad Caroli auxilium conversæ,

precibus mirabiliter illos à Domino accepit, quippe sorore quinque annorum Carolum infanti benedictionem dedisse, & illum oculos aperuisse, clamante, mater, clamore advocata puellæ, oculos, infantem habere deprehendit.

Paralyticæ sensum & motum restituit.

§. 33. Et Sanctimonialis Monasterii Majoris Mediolanensis nomine Paula Justina Casata, cui dexteræ partis corporis omnem sensum ac motum paralysis ademerat, cùm ad Sancti Sacerdotis imaginem, voto priùs suscepto, & eleemosyna erogata, sacra communione refecta, magno spiritus ardore & fiducia oraret, statim sensum, & motum cum valetudine recuperavit, ita ut ad Oratorium se conferre, & gratias Deo agere liberè potuerit.

Hecticam & longam febrem ab infirmo expulsit.

§. 34. Altera verò Monialis ex Capuccinis nuncupatis, ejusdem Civitatis, cui nomen Candida de Agadis, triennio hectica febre tàm acriter laboraverat, ut desperatæ salutis, ac morti proxima existimaretur, hæc voto similiter emisso, & Sancti Pontificis auxilio devotè implorato, ad Caroli vestis super impositæ contactum statim convaluit.

Membrorum sanitatem infirmæ largitus est.

§. 35. Votum similiter cum vovisset Angela Antonia quædam Senensis annorum ferè 70. quo se Dominus per intercessionem beati Caroli, à membrorum infirmitate sanaret, cùm absque alterius auxilio incedere non valeret, antequàm, votum solvere finivit, valetudinem consequi meruit.

Nervos & crus infirmæ sanavit.

§. 36. Ad imaginem rursus servi Christi magna cum devotione, dùm meritis ejus confidens Deum orat Candida Francisca de Fortis, Monasterii Sanctæ Agnetis Mediolanensis, ut à gravi morbo liberaretur, quo tertio jam mense affligebatur, quem spasmum ex catharro Medici censebant, indéque crus illi dexterum contractum erat, nullísque remediis depelli valuerat, suavi quadam, quasi aura nervos, & crus dexterum perfundi, & refocillari sentit, ac finita oratione pedibus consistit, & sanatur.

Articulari morbo aliam liberavit.

§. 37. Angela quoque Buticella Papiensis gravissimo articulorum morbo affecta, ex quo omnium membrorum motu, præterquàm linguæ, destituta, languebat, ad ejus imaginem pro sanitate orante, meritis & precibus Caroli, unà cum devotæ feminæ oratione morbus mirabiliter finivit.

Manuum acerbissimum dolorem ab altera dejecit.

§. 38. Et Anna, mulier nobilis Polona, ex Marchionibus de Mirou, cùm annos circiter novem manuum acerbissimis doloribus, cum tumore, & digitorum contractione laborasset, omni medicinæ auxilio frustrà tentato, ad imaginem itidem beati Caroli conversa, ejus opem, magno cum spiritus ardore, implorans, statim sanitatem recuperavit.

Crurum ulcera alteri consolidavit.

§. 39. Sepulchrum quoque servi sui placuit Domino multis signis mirificare fidelium preces in diversis eorum necessitatibus exaudiendo. Ex quibus illud est eximium, quòd, cùm vir quidam nobilis Mediolanensis nomine Jo. Jacobus Lomacius, crurum quinquenii ulceribus affligeretur, neque à medicina valetudinem consequendi spes relicta esset, acrioribus quàm soleret, doloribus aliquando correptus, ad viri Sancti sepulchrum, bacillo innixus, proficiscitur, ibíque pro recuperanda valetudine ferventi spiritu orat, oratione finita, sine dolore Missam audit, deindè incolumis consurgit, ac domum reversus, admirabili Dei beneficio crurum ulcera consolidata, sibíque sanitatem redditam deprehendit.

Perversos distortósque alterius pedes rectè composuit.

§. 40. Prætereà Margarita Monta, Mediolanensis puella, annorum sex, adeò distortis ac perversis pedibus nata erat, ut plantæ interiùs conversæ, se invicem adspicerent, ac pedis pars exterior plantæ officio fungeretur, tamen à corporis vitio hujusmodi, quod nec industria obstetricis, neque sexennio quæsitum humanum remedium corrigere valuerant, per beati Confessoris intercessionem liberata est, à matre enim ad sepulchrum ejus ducta, ab alterius primùm, deindè reducta, ac voto etiam edito, ab alterius etiam pedis hujusmodi inversione sanata est.

Infantem nervis genibúsque resolutis natum sanitati restituit.

§. 41. Non minoris momenti est, quod operatus est Dominus sancti Pontificis meritis, in altera infante, nomine Joanna de Maronis, ejusdem Civitatis, matre ad sepulchrum ejus similiter orante, cùm enim infans nervis, quibus tibiis alligantur pedes, genibúsque resolutis, nata esset, ita ut incedere minimè posset, ac pedes in humeros, cùm vellet liberè attolleret, & quartum jam ætatis annum egressa esset, fama miraculorum beati Caroli excitati parentes, ad ejus sepulchrum illam, cum oblationibus, deferri curant, indéque vitio sublato, sana domum refertur.

Cancri morbum expulsit.

§. 42. Aurelia de Angelis cancri morbo gravissimo, multùm inveterato, cum febre & acri dolore in sinistro crure affecta, quem Medici insanabilem humana arte judicaverant, ad servi Dei auxilium conversa, ac voto suscepto, ejúsque sepulchrum venerationis causa cum se adituram vespere proposuisset, manè à febre libera, sanescere mirum in modum crus cœpisse cernit, ac triduo penitùs convaluit.

Herniæ morbo puerum liberavit.

§. 43. Puer verò quinque annorum, Hieronymi Beriolæ & Agnetis ab Ecclesia filius, Melchior nomine, hernia admodum gravi & periculosa laborabat, magno cum dolore, & universi corporis quasi ex aqua inter cutem tumore, quamobrem Medicorum irritos conatus diu mater experta, beatum Carolum supplex orat, ut ex iis necessitatibus filium seque eriperet, vel impetrando infanti à Domino sanitatem, vel vitæ miserandæ finem, has preces somnus consequitur infantis, qui post paucas horas expergefactus, matrem vocat, eíque refert, Cardinalem suum morbi locum manu in qua lucidum gereret annulum, tetigisse, ac sanasse, quo audito (mirabilis Deus) mater filium adspicit, ac verè convaluisse comperit.

Alium Infantem in Ticinum delapsum, à demersione præservavit.

§. 44. Non longè dissimili ratione alterum puerum Papiensem Bernardini Ticoni filium, suprascripto æqualem, à mortis faucibus eripuit Dominus per merita famuli sui retribuens pietati parentum, qui ad Sancti Dei imaginem filiolum vesperè quotidiè orare, & illum invocare docuerant, cùm enim in Ticinum, aquis tumidum delapsus fuisset infans, & antequàm quisquam illi opem ferre posset quasi quarta horæ pars elapsa fuisset, numquàm tamen est demersus sed tamquàm leve corpus supernatans, eò usque delatus est donec educeretur, eductus planè incolumis sese beato Carolo rubris induto vestibus, substentatum ne mergeretur narravit, beati Caroli autem auxilium more à parentibus accepto invocans, dùm decideret à pluribus auditus fuerat.

Hinc Clem. VIII de Canonizatione Caroli multis modis requisitus negotium Cardinalibus sacris Ritibus deputatis demandavit, & de eorum consilio causam pluribus Palatii Apostolici Auditoribus commisit.

§. 45. Hæc itaque & alia quàmplura signa & prodigia, quibus servi sui præclara merita contestatus est Dominus, cùm illa in Populis sanctitatis famam, & ergà beatum Pontificem devotionem, quam vita excitaverat auxissent, & in dies magis augerent, dederunt exordia clarificationis à Patre luminum Carolo præstitutæ. Itaque anno 1601. precibus Congregationis Oblatorum S. Ambrosii Mediolanensis à Carolo institutæ, primùm à Vicario Venerabilis fratris nostri Archiepiscopi Mediolanensis, duo processus de vita, alter de miraculis sancti Confessoris formati sunt, exindè Clerus & Consilium generale ejusdem Civitatis Mediolanensis ad fœl. recordat. Clementem Papam VIII. prædecessorem nostrum Oratores de beati Caroli Canonizatione miserunt, quibus auditis idem Clemens, causam Venerabilibus fratribus nostris, tunc suis S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus Præfectis demandavit, de quorum Consilio causa delegata tribus sacri Palatii nostri causarum Auditoribus, dilecto videlicèt filio Francisco Peniæ Decano, ac dilecto etiam filio nostro Joanni Garziæ tit. SS. Quatuor Coronatorum

presby-

Presbytero Cardinali Millino nuncupato, tunc earumdem causarum Auditori, ac bo. mem. Alexandro Littæ, quibus deindè bo. etiam mem. Alexander Justus, & Bernardinus Scottus, & huic demùm dilectus filius Horatius Lancellottus earumdem causarum similiter Auditores subrogati fuerunt, cum facultate novos processus, si eis videretur conficiendi.

Qui novos processus faciendos decreverunt.

§. 46. Ipsi re maturè examinata, novos processus auctoritate Apostolica faciendos censuerunt.

Leo XI. ad ulteriora procedi jussit.

§. 47. Deindè eodem Clemente prædecessore viam universæ carnis ingresso, ac fœlicis recordationis Leone Papa XI. similiter prædecessore nostro, ad Apostolatum assumpto, eadem causa prædictis Auditoribus commissa, & ut ad ulteriora procederent mandatum fuit.

Hic Pont. pariter negocium Canonizationis promovit.

§. 48. Eodémque Leone, sicut Altissimo placuit, ab humanis exempto, nostráque humilitate, inscrutabili Dei judicio, nullis suffragantibus meritis, ad Catholicæ Ecclesiæ regimen vocata, officii nostri debitum exigere censuimus, ut Sancti Cardinalis Canonizationis negocium promoveretur, quando, si Deo adspirante, ut sperabatur successisset, magno cum Ecclesiæ suæ augmento decoris, & credentium, præsertim Sacerdotalis ordinis fructu, gestum iri constabat.

Regésque & Principes idem expostularunt.

§. 49. Accedebant etiam Charissimorum in Christo filiorum nostrorum Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, Sigismundi etiam III. Poloniæ Regis, & Constantiæ Reginæ Illustrium Principum, & aliorum multorum preces, quibus à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris prædictis, & à nobis id sæpiùs postulaverant, & postulabant.

Supradicti ergò Auditores completo processu & re maturè examinata, Caroli Canonizationem fieri posse retulerunt.

§. 50. Quamobrem, cùm in eadem causa, absque mora progredi Auditores mandavissemus, ipsi ex novo processu, auctoritate Apostolica per Venerabiles fratres nostros Philippum Comensem & Claudium Placentinum Episcopos confecto, & ad se misso mandato nostro, diù multúmque negocio discusso, & accuratè examinato, nobis primùm, deindè Cardinalibus prædictis tamdem retulerunt, constari de beati Caroli sanctitate vitæ, excellentia fidei, & miraculis, & omnia ad Canonizationem, à Sacris Canonibus requisita, legitimè fuisse probata, ita ut si nobis videretur, ad Servi Dei Canonizationis solemnem actum procedere possemus.

Supradicti Cardinales causam accuratissimè in eamdem sententiam convenerunt.

§. 51. Restabat ut relationem Auditorum, & universam causam de more iidem Cardinales accuratissimè recenserent, & pro rei gravitate recognoscerent; Id quòd cùm rectè fidelitérque præstitissent, idémque omnes censuissent, ac deindè Venerabilis frater noster Dominus Episcopus Ostiensis & Veliternus, S. R. E. Cardinalis Pinellus nuncupatus, eorum antiquior, suam Collegarúmque sententiam, cum totius summa processus retulisset in Consistorio nostro secreto, reliqui Cardinales qui aderant in eamdem sententiam concesserunt.

In publico consistorio Advocatus Aulæ consistorialis Papæ de Canonizatione disertè dixit, & Regis Philippi nomine supplicavit Pontifici.

§. 52. Quapropter sequenti publico Consistorio, in quo pro Canonizatione disertè dixit dilectus filius Julius Roma, Aulæ nostræ Consistorialis Advocatus, ac nomine prædicti Philippi Regis nobis humiliter supplicavit, Nos de tanti momenti negocio, ut par erat, deliberaturos cum iisdem Cardinalibus & Episcopis in Curia præsentibus respondimus, & Cardinales, & Episcopos, qui tunc aderant hortati sumus, ut eleemosynis, jejuniis, & orationibus Spiritus Sancti auxilium devotè implorarent.

Qui in semipleno Consistorio de hoc sermonem habuit, & omnes B. Carolum canonizandum esse dixerant.

§. 53. Cùm verò in semipublico Consistorio, quod ex more deindè habuimus, vocatis non solùm Cardinalibus, sed etiam Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis prædictis, ac præsentibus nostris, ac Sedis Apostolicæ Notariis, ac Sacri Palatii nostri Apostolici causarum Auditoribus, nos de vita, & miraculis beati Caroli quæ opportebat proposuissemus, omnes beatum Carolum canonizandum esse apertis suffragiis censuerunt.

Idem Pont. Deo gratias egit.

§. 54. Quorum unanimi consensu audito, aperuimus os nostrum in benedictionibus, & gratias egimus divinæ clementiæ, quòd tantam gratiam tribuisset puero suo, ac per eum honorificare vellet ministerium nostrum, & Canonizationis declaravimus diem, adhortantes omnes, ut junctis nobiscum precibus, eleemosynis, jejuniis, & sacrificiis Spiritus sancti gratiam, infirmitati nostræ in eam rem procurarent.

Hac itaque die 1. Novembris, ritè & rectè omnibus servatis, iste Pontifex B. Carolum, Sanctum esse pronunciat, & SS. Confessorum Catalogo adscribit.

§. 55. Denique cùm nihil restaret eorum quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, sacrorum Canonum Decretis, ac S. R. E. antiqua consuetudine agenda, & observanda sunt, hodiè in sacrosancta beati Petri Principis Apostolorum Basilica, in qua solenni ritu, cum iisdem Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Episcopis prædictis, Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, ac familiaribus nostris, Clero sæculari, & regulari, ac maxima populi frequentia manè convenimus, post repetitas pro Canonizationis decreto petitiones nomine ejusdem Philippi Regis, à dilecto filio nostro Ferdinando S. Eusebii presbytero Cardinale, per Julium Advocatum prædictum, post sacros Hymnos, Litanias, aliásque preces, post Spiritus sancti gratiam ritè imploratam, ad honorem Sanctæ & individuæ Trinitatis ac fidei Catholicæ exaltationem, & Religionis Christianæ augmentum, auctoritate DEI Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus sancti, beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe præsentium, consilio, & unanimi consensu, bonæ memoriæ Carolum Borromæum, dùm vixit tituli St. Praxedis presbyterum Cardinalem, & Archiepiscopum Mediolanensem, de cujus sanctitate vitæ, fidei sinceritate, & miraculis plenè constabat, & constat, Sanctum esse definivimus, ac sanctorum Confessorum Pontificum Catalogo adscribendum decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, illúmque omnes fideles venerari mandavimus, & mandamus.

Ejúsque Festum die 4. ejusdem Mensis agi præcipit.

§. 56. Statuentes, ut ab universali Ecclesia in ejus honorem Ecclesiæ, & Altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari possint, & singulis annis die 4. Novembris Festum ipsius, & officium sancti Confessoris Pontificis ad Breviarii Romani præscriptum, devotè celebretur.

Eadem die ejus sepulchrum visitantibus Indulgentias elargitur.

§. 57. Eadémque auctoritate omnibus Christifidelibus, verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis eodem die Festo, ad sepulchrum in quo Corpus ejus requiescit, devotè accesserint visitandum, unum annum & unam quadragenam, iis verò, qui in ejusdem Festi octava, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, ac relaxamus in forma Ecclesiæ consueta.

Deindè ad Altare S. Petri, præviis solemniis Missam egit, cum S. Caroli commemoratione.

§. 58. Postremò Deum Patrem æternum, Regémque gloriæ Christum, Patris sempiterni Filium, ac sanctum Paraclytum Spiritum, unum Deum, unum Dominum laudibus, & confessionibus venerati, sacróque Hymno decantato, solemni Oratione Confessorum Pontificum per beati Caroli merita ritè sumus precati, atque ad Altare sancti Petri Apostoli Missam egimus, cum ejusdem sancti Pontificis commemoratione, omnibúsque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem concessimus.

Dat. postremò gloriam Deo omnésque apud eum orare hortatur, ut B. Carolum Ecclesiæ suæ patronum præstare dignetur.

§. 59. Æquum est igitur dare nos gloriam, & honorem, & benedictionem viventi in sæcula sæculorum, qui benedixit conservum nostrum in omni benedictione spirituali, ut esset sanctus & immaculatus coràm ipso, & cùm illum dederit nobis Dominus tamquam fulgentem stellam in hac nocte peccatorum, & tribulationum nostrarum, adeamus

ad Divinam clementiam, ore, & opere supplicantes, ut Carolus Ecclesiæ, quam vehementer dilexit, prosit etiam meritis, & exemplo, adsit patrocinio, & in tempore iracundiæ fiat reconciliatio, per Christum Dominum nostrum.

Exemplis hujus Bullæ credi jubet.

§. 60. Cæterùm, quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus, si exhibitæ vel ostensæ essent, haberetur.

Sanctionem quæ pœnalem apponit.

§. 61. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum decreti, definitionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis DEI, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. P. An. 6. die 1. Novembris.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1610. Kalend. Novembris, Pontif. Nostri Anno Sexto.

Papæ subsc.

Ego Paulus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardd. subsc.

Ego A. Maria Episc. Prænestin. Card. Gallus.
Ego Antonius Episc. Albanen. Card. Saulus.
Ego Evang. tit. S. Laurentii in Lucina presb. Card. Cusentin.
Ego Fr. Gregorius tit. S. Mariæ Transtyb. presb. Cardinalis de Monte Elpero.
Ego Franc. Mariæ tt. S. Mariæ in Aracœli presb. Card. à Monte.
Ego Flaminius tt. S. Mariæ de Pace presbyt. Card. Plattus.
Ego Federicus tit. S. Mariæ Angelorum presbyter Cardinalis Borromæus.
Ego Petrus tt. S. Jo. & Pauli presb. Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.
Ego Octavius tt. S. Sabinæ presb. Card. Bandinus.
Ego L. tit. S. Lauren. in Pane, & Perna presbyter Cardinalis Blanchettus.
Ego Bartholom. tt. S. Mariæ in Porticu presb. Card. Cæsius.
Ego Franciscus tt. S. Mariæ de Populo presb. Card. Mantica.
Ego Jo. B. tt. S. Priscæ presbyter, Card. Bevilaqua.
Ego Dominicus tit. S. Petri in Monte Aureo presbyter Cardinalis Thuscus.
Ego Robertus tt. S. Mariæ in Via presb. Card. Bellarm.
Ego Dominicus SS Duodecim Apostolorum presb. Card. Gymnasius.
Ego Antonius tt. S. Crucis in Hierusalem presb. Card. Zapata.
Ego Carolus tt. S. Clementis presb. Card de Comitibus.
Ego Jacobus tit. S. Stephani in Monte Cælio presbyt. Card. Sannesius.
Ego Erminius tit. S. Mariæ Transpontinæ presbyter Cardinalis de Valentibus.
Ego Ferdinandus tt. S. Eusebii presb. Card.
Ego Scipio tit. S. Chrysogoni presbyt. Card. Burghesius, Major Pœnitentiarius.
Ego Jo. Garsia tt. SS. Quatuor Coronatorum presbyter Cardinalis Millinus.
Ego Marcellus Card. Lantes. tt. SS. Quirici, & Julitæ.
F. Cardinalis de la Roche Foucault. tt. S. Calixti.
Ego Michael Angelus Tontus Cardinalis Nazarenus tit. S. Bartholomæi.
Ego Fabritius Cardinalis Verallus tt. S. Augustini.
Ego Jo. Baptista tt. S. Sixti Card. Lenius.
Ego Alexander S. Laurentii in Damaso diac. Card. Montaltus S. R. E. Vicecancellarius.
Ego Odoardus S. Eustachii diac. Card. Farnesius.
Ego A. S. Angeli in Foro Piscium diac. Card. Perettus.
Ego Jo. Baptista S. Mariæ in Cosmedin. diac. Card. Dætus.
Ego A. Sanctæ Agathæ diac. Card. Capponius.

LXIII.

Declaratio, & extensio constitutionis Clementis VIII. circa formam communicandi Indulgentias, ad Canonicos, & Capitulum Basilicæ Lateranensis de Urbe, & alios quoscumque, hujusmodi facultatem communicandi Indulgentias habentes.

Ipsa Clementis Constitutio est 115. Incipiens. Quæcumque. hic suprà fol. 182.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1610.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUæ salubriter à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus constituta sunt, ut ab omnibus præsertim in Alma Urbe nostra inviolabiliter observentur, ex officii nostri debito providere tenemur, prout in Domino conspicimus expedire.

Clemens VIII. præscripsit omnibus Regularibus, & Institutis, formam sibi aggregandi alias Confraternitates, & Congregationes, cum indulgentiarum communicatione, ut in sua Constitut. 115. Quæcumque hic suprà fol. 182.

§. 1. Olim siquidem fœl. record. Clemens Papa VIII. prædecessor noster, volens nunnullas pravas consuetudines tollere, quæ irrepserant in usu facultatum à Sede Apostolica concessarum nonnullis regularibus Ordinibus, Religionibus, & Institutis, ac etiam Christi fidelium sæcularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diversarum nationum, nominum, & institutionum, tàm in prædicta Alma Urbe nostra, quàm in aliis Civitatibus, & locis Christiani Orbis institutis, erigendi, & instituendi, necnon etiam sibi aggregandi Confraternitates & Congregationes, ejúsque privilegia, indulgentias, facultates, aliásque spirituales gratias, & indulta sibi concessa respectivè communicandi, perpetuò valitura constitutione, quæ incipit, Quæcumque à Sede Apostolica, facultates hujusmodi moderando indulgentias, aliásque spirituales gratias communicandas, & formulam easdem Confraternitates, & Congregationes erigendi, instituendi, aggregandi, & respectivè communicandi præscripsit, & alia constituit, voluit, & ordinavit, prout in literis in hujusmodi forma Brevis, sub Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 7. Septembris 1604. Pontificatus sui Anno decimo tertio, desuper expeditis, pleniùs continetur.

Canonici, & Capitulum Basilicæ Lateranensis de Urbe, in dicta Const. non comprehendi prætendebant.

§. 2. Cùm autem sicut accepimus, dilecti filii, Capitulum, & Canonici Basilicæ Lateranensis de eadem Urbe, diversas ubique constitutas Ecclesias, vel Capellas, seu Altaria vel Oratoria eidem Basilicæ submittere, subjicere, annectere, incorporare, ac in Basilicæ prædictæ membrum recipere, atque in submissione, subjectione, annexione, incorporatione, & receptione hujusmodi eisdem, necnon aliis similiter Ecclesiis, Capellis, Altaribus, seu Oratoriis, & piis locis, ædificatis, & constructis in solo Lateranensi varias indulgentias, facultates, aliásque spirituales gratias, indulta, & privilegia concedere soleant; dictæ constitutionis formâ, & quòd in ea se non comprehendi prætendant, minimè servatâ.

Hic igitur Pontifex declarat, dictum Capitulum Lateranense, & alia quæcumque quoad indulgentias per ea aliis communicandas comprehendi.

§. 3. Propterea nos volentes, ut constitutio prædicta, tàm ab eisdem Lateranensis Ecclesiæ Capitulo, & Canonicis, quàm ab aliis quibuscumque jus, & facultatem communicandi hujusmodi indulgentias habentibus, ut par est, sine discrimine in posterum observetur, constitutiones & literas prædictas dicti Clementis prædecessoris cum suis clausulis & decretis ad Basilicæ Lateranensis, & aliarum Basilicarum, & Ecclesiarum quarumcumque, Capitula, Canonicos, & quasvis alias personas, similes facultates habentes illísque utentes, ad effectum videlicet, ut ipsa Capitula, & Canonici, ac personæ, nullas in posterum indulgentias communicare possint, nisi prædictæ constitutionis forma servata, & eas solummodò, quæ à nobis illis præscribitur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium extendimus, & ab ipsis perindè ac si

eorum

eorum expressa mentio in dictis literis facta esset, perpetuis futuris temporibus, sub pœnis in eisdem literis contentis, inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus.

Clausulæ derogat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, & omnibus illis, quæ idem Clemens prædecessor dictis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus tamen, quòd indulgentiæ, peccatorum remissiones, gratiæ, & privilegia per dictum Capitulum, & Canonicos Lateranenses, vigore indultorum eis à Sede prædicta concessorum, quibusvis Ecclesiis, Capellis, Altaribus, Oratoriis, & locis piis, hactenus concessa, & communicata, in suo robore permaneant.

Transumptorum fides.

§. 5. Quódque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 6. 23. Novemb.

Datum Romæ apud S. Petrum &c. 23. Novembris 1610. Anno sexto.

LXIX.

Declaratio, quòd Fratres Congregationis Joannis Dei, in Regnis Hispaniarum, tria vota substantialia, & quartum serviendi Infirmis ejus Hospitalium emittere, & sub regula S. Augustini, Ordinariorúmque correctione & obedientia degere debeant, verique propterea Religiosi & Regulares censeantur.

Hac eadem particularis Congregatio nonnulla nuper edidit pro bono ejus regimine statuta, quæ idem Sanctissimus confirmavit, sed eorum authenticum opportunè haberi non potuit.

Congregationem verò generaliter approbavit Pius V. in Const. 143. suprà fol. 378. lib. 2. in Tomo 2. Reformavitque Clemens VIII. in Constitut. 44. hic suprà fol. 65. Et unum ex ejus Fratribus in qualibet ejusdem Domo, ad Presbyteratum promoveri indulsit, hic idem Paulus V. suprà in Constitut. 55. fol. 275.

Adverte etiam infrà ad hujus Pontif. Constitut. 110. Romanus. Ad quam notavi.

Edita A. D. 1611.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex circà sacrarum Religionum & Congregationum, ac etiam Hospitalium, & aliorum piorum locorum salubrem directionem, & fœlicem progressum ex demandatæ sibi Apostolicæ servitutis officio intentus, ea quæ desuper à prædecessoribus suis facta fuisse comperit, partim approbat, & confirmat, partim verò aliis justis causis ita suadentibus alterat, & immutat, aliásque ejusdem officii sui partes favorabiliter interponit, prout rerum, locorum, temporum, & personarum qualitate pensata, conspicit in Domino salubriter expedire.

Congregationi Fratrum Joannis Dei, pauperum & infirmorum subventioni maximè utili, Romani Pontif. nonnullas gratias clargiti fuerunt.

§. 1. Dudùm siquidem cùm Congregatio Joannis Dei sub regula S. Augustini in republica Christiana introducta, & subindè Apostolica auctoritate recepta, atque admissa fuisset, ut gratia cooperante divina per varias partes multiplicatis illius Fratribus mirabiliter propagaretur, & quamplurima Hospitalia ex congestis Christi fidelium eleemosynis construeret, in eisque innumerabiles pauperes utriusque sexus, videlicet senes, mentecaptos, membrorum, & virium impotentia atque debilitate laborantes, aliásque miserabiles personas pro eorum morbis, & infirmitatibus, etiam incurabilibus sublevandis, refovendis, & sanandis, continuò reciperet. Diversi interim Romani Pontifices prædecessores nostri Congregationem hujusmodi in eadem Republica Christiana, pauperum & infirmorum hujusmodi subventioni apprimè utilem, ac personarum inibi sub illius habitu eisdem pauperibus & infirmis charitativè deservientium opera apud Deum valde meritoria fore animadvertentes, ac ipsius congregationis fœlici successui, & salubri regimini, atque directioni intendentes, illis nonnulla privilegia, gratias, & indulta benignè concesserunt.

Pius V. habitum Fratribus præscripsit, eleemosynas colligendi pro ejus Hospitalium subventione licentiam concessit, Ordinariorúmque obedientiæ supposuit.

§. 2. Siquidem fœl. record. Pius V. prædecessor noster hoc præstantissimum genus officii, infirmos in Hospitalibus existentes adjuvandi, certior factus, per tunc existentem confratrem Majorem nuncupatum, Hospitalis Joannis Dei nuncupati Granatensis, Ordinis S. Augustini, in dicto, & nunnullis aliis ad instar illius erectis Hospitalibus, piè exerceri, concessit licentiam, & facultatem pro tempore existentibus Fratribus dictorum Hospitalium deferendi certum habitum tunc designatum, eleemosynásque colligendi, & de earum administratione singulis annis legale computum loci Ordinario, in quo hospitalia hujusmodi consisterent, reddendi, dummodò sub regula S. Augustini, & sub obedientia Ordinarii ejusdem loci, in quo ipsa Hospitalia existerent, degerent, nonnulláque alia quoad eosdem Fratres eorumque Hospitalia ordinavit.

Sixtus V. eosdem in unam Congregationem Joannis Dei univit, & in Urbe Capitulum Generale celebrandum indixit, Provinciasque distinguendi & Generalem eligendi facultatem concessit.

§. 3. Et deindè fœl. record. Sixtus Papa V. prædecessor noster, cum plerique eorum tria vota substantialia, ac quartum de juvandis infirmis emitterent, nec Generalem, nec constitutiones, aut certum vivendi modum haberent, omnia Hospitalia Joannis Dei nuncupata, tàm in Italia quàm in cæteris quibusvis Provinciis, etiam Transalpinis existentia, invicem univit, ac unam congregationem Joannis Dei nuncupatam erexit, ac in Hospitali S. Joannis Calavitæ de Urbe Capitulum generale dictorum confratrum de mense Maji, tunc proximè venturo celebrandum indixit, ac Provincias distinguendi, & Generalem eligendi aliásque desuper faciendi, licentiam, & facultatem concessit.

Clemens VIII. unum ab his Fratribus inserviendi Hospitalibus votum dumtaxat emittere, & sub Ordinariorum obedientia degere decrevit.

§. 4. Et post eos fœl. record. Clemens Papa VIII. sperans Fratres dictæ Congregationis quorum plerique tria vota substantialia religionis, ac etiam quartum de juvandis infirmis emittebant, nulla professione præterquàm Hospitalibus & infirmis inibi serviendi per eos emissa, sub obedientia Ordinariorum locorum quietiùs, & tranquilliùs victuros, ac delinquentes, sine scandalo aut nota aliqua ex locis ubi degerent sic expelli posse, per ejus literas in forma Brevis confectas, sub Dat. die 13. Februarii, Pontificatus sui Anno primo, inter alia perpetuò statuit & ordinavit, quòd de cætero Fratres Congregationis hujusmodi, unum dumtaxat inserviendi prædictis Hospitalibus sub obedientia Ordinarii votum emitterent, prout in ipsis literis pleniùs continetur.

Major autem Hospitalium in Regnis Hispaniarum huic Pontif. exponi fecit, quod dictum decretum Clementis VIII. in illis Hospitalibus effectum secutum non est, & Fratres tria vota & etiam quartum de juvandis infirmis emittere consuevisse, idque & eos à sæculo sejungi, & Congregationis munia, & sub regula S. Augustini

§. 5. Cùm autem, sicut dilectus filius Petrus, Frater Major Hospitalium, & locorum dictæ Congregationis in Regnis Hispaniarum constitutorum, Nobis nuper exponi fecit, quòd literæ Clem. VIII. supradictæ in Hospitalibus & locis Regnorum hujusmodi, nonnullis tamen iisque paucis exceptis, quoad hoc nunquàm executioni demandatæ, nec effectum suum sortitæ fuerint, imo post eas Fratres supradicti tria vota & quartum de juvandis infirmis emittere, prout antea ferè in omnibus suorum Hospitalium locis perrexerint, idque etiam nunc observent, utiliúsque & salubriùs, ac bono regimini ipsorum, Hospitalium gubernationi conducibilius esse experti fuerint, quin etiam progressu temporis experientia docente compertum sit, Fratres dictæ Congregationis, qui inibi sub regula S. Augustini degere, & ultrà receptionem atque servitium Infirmorum, proprium ipsius Congregationis institutum, etiam normam in eadem Ecclesia præscriptam, ad instar illius professorum sedulò observa-

obire salubrius esse.

observare, eique insistere dignoscuntur, si pariter à sæculo abscinderentur, & ejus Congregationi per emissionem trium votorum ultrà quartum de juvandis Infirmis religioni penitùs auctoritate Apostolica manciparentur, ea ratione servitium & assistentiam dictorum Infirmorum, aliáque munia eis ex instituto Congregationis hujusmodi jugiter incumbentia expeditiùs & salubriùs obituros, ac propterea æquum & suæ vocationi congruum fore, eos etiam ad emissionem suprà dictorum votorum, per Nos, & Sedem Apostolicam admitti.

Hic ergò Pontifex, Fratres in illis Regnis sic professionem emittere debere decernit.

§. 6. Nos igitur, qui similia opera pia & meritoria Deo accepta ministerio nostri Pastoralis officii libenter promovemus, de consilio dilectorum filiorum nostrorum Pompei S. Balbinæ Arrigoni, Jo. Garziæ SS. Quatuor Millini, Michaëlis, S. Michaëlis, S. Bartholomei in Insula, S. R. E. Presbyterorum Cardinalium Nazareni nuncupatorum, quibus hoc negocium sedulò examinandum & deindè nobis referendum commisimus, circa præmissa ac etiam alia dictæ Congregationis laudabile institutum concernentia, prout ex ejusdem officii debito tenemur, maturiùs disponere cupientes, ipsúmque Petrum à quibusvis &c. censentes, necnon ordinationes, statuta, privilegia, gratias, & indulta hujusmodi, ac tàm super eis confectarum quàm supradictarum ejusdem Clementis prædecessoris literarum tenores etiam veriores, atque indè sequuta quæcumque præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus dicti Petri in ea parte inclinati, de nobis attributæ potestatis plenitudine, præsentium tenore perpetuò statuimus & ordinamus, quòd ex nunc perpetuis futuris temporibus, in Hospitalibus & locis Regnorum hujusmodi, quæ proprium Confratrem Majorem eorum regimini, & administrationi, sub jurisdictione tamen & visitatione Ordinarii præfectum habere consueverunt, illique videlicet hactenùs eis nomen suum dederunt, & inibi ultrà annum steterunt, statim, reliqui autem, & qui in posterum in eis habitum suscipient, Anno eorum probationis elapso, ac aliàs juxta sacrorum Canonum, & decretorum Concilii Tridentini præscriptum tria vota antedicta, videlicet obedientiæ, castitatis, & paupertatis, ac insuper quartum votum serviendi Infirmis in suorum Superiorum manibus solemniter emittere omninò teneantur.

Et si professos, vere, & propriè religiosos & regulares eorumque veram sub regula S. Augustini religionem esse declarat.

§. 7. Hujusmodi autem personas, quæ elapso probationis Anno quatuor prædicta vota solemniter emiserint, verè ac propriè Religiosos, ac proprios & veros Regulares esse, ac pro talibus ab universis Christi fidelibus habendos & recipiendos, illamque veram & propriam sub regula S. Augustini Religionem esse, ac inter reliquas Ecclesiæ Catholicæ Religiones esse connumerandam.

Eos autem ad habitum, & professionem, qui pro numero infirmorum necessarii erunt dumtaxat admitti præcipit.

§. 8. Non liceat autem Superioribus dictorum Hospitalium & locorum plures inibi ad habitum, aut professionem admittere, quàm quot pro numero Infirmorum aliarúmque miserabilium personarum illuc recurrere solitarum ministerio necessarii fuerint.

In singulis Hospitalibus eorumdem Regnorum duos Fratres presbyteros, administrationem sacramentorum pro Infirmis, Fratribus & Ministris permittit.

§. 9. Præterea eisdem Hospitalibus dictorum Regnorum, ut deinceps in eorum singulis, duo Fratres Presbyteri manere & ali possint, qui confessiones, tàm Infirmorum quàm aliorum Confratrum & Ministrorum inibi audire, & injuncta sibi pœnitentia salutari, eos à peccatis suis absolvere, illisque sanctissimæ Eucharistiæ, & extremæ Unctionis sacramenta ministrare, liberè, & licitè valeant, ac aliis verbo, & exemplo præire debeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Majorem & cæteros dictorum locorum, jurisdictioni, &c. Jurisdictionibus Ordinariorum supponit.

§. 10. Cæterùm omnia Hospitalia, & loca eorumdem Regnorum, illorúmque personas, & Superiores, etiam quòd personæ Religiosæ sint, ac etiam dictum Confratrem Majorem, & quemcumque alium pro tempore existentem, jurisdictioni, superioritati, visitationi, & correctioni Ordinariorum locorum perpetuò subesse, Ordinariósque in loca, & personas hujusmodi, quoad causas civiles, & criminales, & mixtas, tàm in visitatione quàm extrà, plenam potestatem, facultatem, & auctoritatem perpetuis futuris temporibus habere, ac ratione omnium & singulorum bonorum, proprietatum & rerum, tàm mobilium quàm immobilium, decimas, primitias, novalia, & alia onera quomodolibet nuncupata, solita, & consueta quibuscumque locorum Ordinariis, Monasteriis, Domibus, Capitulis, Hospitalibus, parochialium Ecclesiarum Rectoribus, aliisque personis & locis, quibus ea colligendi jus competit, persolvere teneri, & ad id per opportuna juris remedia cogi, & compelli, nisi privilegio Apostolico, vel legitima præscriptione hactenus observata muniantur, nec deinceps contrà jurisdictionem & superioritatem Ordinariorum, aut solutionem decimarum, primitiarum, novalium, & aliorum onerum præmissorum, ullo umquàm tempore quantumvis longissimo præscribere, aut præscripsisse dici, vel censeri.

Et si cessat Hospitalitas eorum locorum administrationem ad Ordinarios spectare decernit.

§. 11. Quinimò siquando in hospitalibus & locis antedictis hospitalitas defecerit, eosdem Ordinarios illa eorúmque bona per Fratres hujusmodi, aut alias personas etiam sæculares administranda, ità quòd Hospitalia & loca illorúmque bona prædicta nullatenùs umquàm dictæ Congregationi incorporentur, committere & demandare posse, ac etiam debere volumus, decernimus & declaramus.

Et durante Hospitali quot annis locorum Ordinariis hos Fratres rationem reddere jub.

§. 12. Imò dum dictorum Hospitalium administratio ad ipsos Fratres pertinebit, teneantur omninò singulis annis suæ administrationis rationem Ordinario reddere ad Tridentini Concilii præscriptum.

In prædictis tamen aliorum juribus non præjudicare declarat.

§. 13. His tamen quæ superiùs in quacumque parte concessimus, declaravimus, & ordinavimus, Universitatum, Collegiorum, aut singularium personarum quarumcumque juribus qualibuscumque, siquæ illis super dictis Hospitalibus, bonis, personisvè, etiam ratione Capellaniarum, vel aliorum beneficiorum ex fundatione, dotatione vel aliàs legitimè competat, ullo pacto præjudicatum, vel præjudicium ullum quantumvis minimum illatum esse non intendimus, idque expressè declaramus, & pro declarato ac in qualibet hujus dispositionis parte pro repetito haberi volumus, & mandamus.

Hujus concessionis præservativas clausulas subdit.

§. 14. Decernentes præsentes literas nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari ullatenùs posse, sed semper validas & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, sicque per quoscumque Judices &c. sublata &c. irritúmque &c.

Contrariisque derogat.

§. 15. Non obstantibus fundationibus, & institutionibus Hospitalium, & locorum hujusmodi, ac dicta ejusdem Clementis prædecessoris, aliisque Apostolicis, necnon in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Hospitalium, locorum, & Congregationis hujusmodi juramento roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus etiamsi &c. de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 7. die 7. Julii.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 7. Julii 1611. Anno Septimo.

LXX.

Institutio Congregationis Prælatorum & egregiorum virorum, ad ubertatem Annonæ, & Grasciæ, in

Sedis

Sedis Apostolicæ temporali ditione, & in Urbe potissimum curandam, ultrà aliam Congregationem Cardinalium à Sixto V. desuper erectam. Elargitióque privilegiorum pro artem Agriculturæ exercentibus, & Ordinationes pro fœliciori ejusdem artis propagatione.

Erectionem Sixti V. habes suprà in Tomo 2. in sua Constitut. 74. Immensa. lib. 2. Privilegia autem per lege in Constitut. 5. Clementis VII. suprà in Tomo 1. fol. 648. lib. 1. Et Pii V. Constitut. 16. Pia. lib. 2. & Constitut. 19. Cupientes. in Tomo 2. fol. 209. Et in Constitut. 72. Clementis VIII. Inter. suprà in hoc To. 3. fol. 114. Et in prædictis Bullis, ac aliis ibi indicatis, jurisdictionem Præfecti Annonæ videre poteris.

Edita A. D. 1611.

PAULUS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Exordium.

Pastoralis officii cura Nos admonet, ut quæ ad Annonæ, & Grasciæ ubertatem, in ditione nostra temporali, potissimùm verò in hac Alma Urbe nostra, ad quam indies tanta hominum frequentia undique confluit, conservandam spectare noscuntur, intensiori animo amplectamur, ac quantum in Domino possumus, in primis providere studeamus, ut in Agro Romano, locísque finitimis Agriculturæ ars humano usui adeò necessaria nullatenùs deseratur. Licèt enim quamplures prædecessores nostri Romani Pontifices eadem solicitudine ducti, in hanc rem diligenter incumbentes, plura remedia, & provisiones adhibere, privilegia concedere, ac subsidia parare curaverint, quibus tùm rei frumentariæ, tùm aliarum rerum Annonam, & Grasciam concernentium ubertas nedum conservari, sed augeri facilè posset, hominum tamen culpa, quod non sine animi nostri perturbatione recensemus, frustratoria cuncta redduntur.

Causæ hujus constitutionis.

§. 1. Quapropter Nos, tamquàm pater familias à Domino super familiam suam constituti, summoperè cupientes, quantum in nobis est, nostra vigilantia hisce malis occurrere, dormientes Agricolas excitare, ac opportunè etiam providere, ut Annonæ, & Grasciæ negotium universum in futurum benè providéque geratur, Agriculturæ exercitium uberiùs fiat, necnon frumenti & aliarum rerum ad communem vitæ usum, & sustentationem necessariarum copia, in ipsa Urbe, & reliquo Statu nostro temporali semper suppetat. Cùm verò populi promerentibus peccatis ob terræ sterilitatem, seu aliàs Annona, vel Grascia in aliquid incommodi, seu angustiæ inciderit, viri prudentes sint, qui eam circo sublevent, congruáque remedia subministrent.

Institutio Congregationis, ad curandam ubertatem Annonæ, & Grasciæ, quintodecimo quoque die cogenda.

§. 2. Motu simili, ac ex certa scientia, & deliberatione nostris, ac de Apostolicæ nobis attributæ potestatis plenitudine, Congregationem Prælatorum, Officialiumque, & egregiorum virorum pro ubertate Annonæ, & Grasciæ curanda instituimus, in qua dilecti filii Thesaurarius noster Generalis, ac Annonæ Præfectus, & Grasciæ Præses, necnon Cameræ Apostolicæ Commissarius Generalis pro tempore existentes à nobis deputati, & dilectus filius Jo. Baptista Costaguta Januensis familiaris noster, seu alius à nobis ad Congregationem hujusmodi deputandus personaliter intersint, & quintodecimo quoque ab eis statuendo die in unum conveniant, ac de arte Agriculturæ restituenda, & augenda, laborariis, & pascuis dividendis, atque vendendis, & de statu Annonæ, & Grasciæ hujusmodi, rebúsque omnibus illam concernentibus invicem conferant, tractent, & diligenter perpendant, & quòd ab eis, seu majori parte matura consultatione præhabita fuerit resolutum nobis referant, ut quid pro publica utilitate statuendum sit providere possimus, firma remanente in rebus arduis Congregatione S. R. E. Cardinalium super ubertate ejusdem Annonæ à fœl. record. Sixto Papa V. prædecessore nostro instituta.

Prohibitio mercandi Boves aratorios, vel ad arandum aptos ad effectum mactandi.

§. 3. Prætereà agnoscentes, quantum ad agros excolendos, artemque Agriculturæ conservandam, boves aratorii pernecessarii sint, motu, scientia, & potestate similibus, omnibus & singulis personis, tàm Ecclesiasticis quàm sæcularibus, cujuscumque gradus, & conditionis, etiam S. R. E. Cardinalibus, necnon Principibus, Ducibus, Baronibus, & aliis quacumque dignitate, titulo, & prærogativa suffultis, ne boves aratorios, seu ad arandum aptos, etiam nondum, domitos, præcipuè autem decem annis minores, pro usu macellorum, sive Urbis, sive quarumvis aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sedi Apostolicæ mediatè vel immediatè subjectorum, vel ad effectum incontinenti, vel in aliud tempus mactandi, emere, vendere, aut aliquem contractum, seu pactum inire, sub amissionis boum, & quingentorum scutatorum Cameræ nostræ Apostolicæ applicandorum pœna.

Dohanerii non recipiant gabellam pro contractu quorumcumque Boum, nisi ipsorum, & Commissarii à Præfecto Annonæ deputandi prævia inspectione.

§. 4. Necnon Dohaneriis, & Gabellariis etiam Urbis, ac quorumvis aliorum Civitatum, Terrarum, & locorum prædictorum, eorúmque Officialibus, & Ministris, & aliis ad quos spectat, sub aliorum quingentorum scutatorum eidem Cameræ, ut præfertur, applicandorum, aliísque etiam corporalibus pro qualitate personarum & excessuum, arbitrio Annonæ Præfecti pœnis irrogandis, & moderandis, ne assignationem, notam, seu solutionem aliquam Dohanæ, seu Gabellæ, pro venditione vel contractu boum quorumcumque, etiamsi aratorii vel ad arandum apti non sint, recipere, nisi priùs dictos boves, super quibus contractus initus fuerit, tàm ipsi quàm Commissarius ad id ab Annonæ Præfecto deputatus diligentur inspexerint, ubi verò eis aratorios, vel ad arandum aptos esse cognoverint, contractum aliquem sub eadem pœna nullatenus admittere.

Lanii, & alii non mactent boves ad arandum aptos.

§. 5. Laniis vero, & aliis animalium mactatoribus, ne sub eisdem, & etiam fustigationis pœnis ejusdem Præfecti arbitrio irrogandis, boves aratorios, vel ad arandum aptos hujusmodi, mactare audeant vel præsumant, districtiùs prohibemus.

Constitutiones prædecessorum desuper editæ confirmantur.

§. 6. Ac quascumque ordinationes, tàm per Nos, & prædecessores nostros Romanos Pontifices, quàm ejusdem S. R. E. Camerarios, & Annonæ Præfectos, desuper factas seu editas, illarum tenorem præsentibus etiam pro expresso, & inserto habentes, approbamus, confirmamus, & innovamus.

Juventi 25. excentum Vaccis albis ad usum artis Agriculturæ quotannis nutriantur, & numerus Vaccarum Præfecto assignetur.

§. 7. Mercatores autem, & quivis alii greges seu armenta vaccarum albarum habentes, ad quotannis juvencos vigintiquinque pro quolibet centenario vaccarum hujusmodi ad usum artis Agriculturæ educandum, necnon ad veram earumdem vaccarum quantitatem quam habent in principio cujuslibet anni eidem Annonæ Præfecto notificandum, & assignandum teneri, statuimus, & mandamus, & ad id sub scutatorum quingentorum, aliísque etiam gravioribus pœnis ejusdem Præfecti arbitrio irrogandis etiam compellantur.

Vassalli ubi voluerint agros colere possint non obstante quocumque Dominorum privilegio.

§. 8. Insuper ut artis Agriculturæ exercitium latiùs patere possit, Agricultorumque, & Colonorum copia sit, nec illorum numerus minuatur, prohibitioni aliàs à fœl. mem. Clemente Papa VIII. similiter prædecessore nostro per suas literas desuper factæ inhærentes, illámque extendentes, & amplian-tes, Volumus pariter, & declaramus, quòd quicumque etiam Ducum, Baronum, Domicellorum, Principum, & etiam ejusdem S. R. E. Cardinalium, aut alia quacumque, temporali vel Ecclesiastica dignitate fulgentium, Vassalli seu subditi, quo eis placuerit, ad laborandum, & colendum agros accedere possint, nec ipsi etiam in propriis terrenis Ducum, Baronum, & Domicellorum suorum,

etiam Principum, & Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, aut aliàs, ut præfertur, qualificatorum inviti laborare cogantur, aut quo minùs ad loca eis benè visa ad laborandum, & colendum, etiam cum eorum bobus & animalibus accedant, ab eisdem Ducibus, Baronibus, Domicellis, & etiam Principibus, & Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aut aliàs, ut præfertur, qualificatis, eorúmve Officialibus, Agentibus, Factoribus, & Ministris, sub confiscationis bonorum & feudorum, ac etiam excommunicationis latæ sententiæ pœna, directè vel indirectè impediri possint, seu debeant, etiam prætextu quorumvis privilegiorum, & indultorum eis concessorum, aut consuetudinum, vel etiam juramentorum, quæ tânquàm contrà publicam utilitatem inducta, quoad hoc tollimus, & abrogamus.

Privilegia exercentium artem Agriculturæ confirmatur, in his, quæ huic Bullæ non adversantur.

§. 9. Ut autem mercatores, & alii quicunque ad agros excolendos, artémque agriculturæ exercendam eò magis alliciantur, & invitentur, illos gratiis, & favoribus prosequentes, omnia & singula indulta, & privilegia in favorem artem prædictam exercentium, per Nos & Prædecessores nostros quomodolibet hactenùs concessa, quoad ea, quæ præsentibus non adversantur, confirmamus & approbamus.

Eisdem in territorio Urbis Latii, Campaniæ, & Maritimæ Provinciis, facultas extrahendi frumentum certo modo conceditur.

§. 10. Item, omnibus Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, qui tàm in propriis, quàm in alienis, & conductis terris, in Territorio & districtu Urbis, necnon Latii, Campaniæ, Maritimæque Provinciis agriculturam exercuerint, & sementem fecerint, singulis annis, quibus pretium & valor frumenti communiter in Urbe, per ipsos Agricultores & Mercatores vendendi à tempore messis, & recollectionis usque ad Kalend. Martii cujuslibet anni summam Juliorum quinquaginta quinque in singula rubra non excesserit, quintam partem totius frumenti per ipsos eodem anno recollecti, deducto tamen semine ad quævis loca, præter infidelium, & Sacræ Romanæ Ecclesiæ hostium, terra, maríque liberè extrahendi, & transportandi, seu extrahi, & transportari faciendi facultatem concedimus, & hoc etiam intelligi volumus de frumento, quod Domini, & Locatores tenutarum, seu terrarum à conductoribus receperint, quatenùs tamen eorum tenutas, & terras ad frumenti recolligendi quotam, & non aliàs locaverint, & dummodò quota hujusmodi quintam partem prædictam non excedat, ii autem, qui aliter, quàm ad quotam tenutas, seu terras locaverint, hujusmodi exactionis beneficio pro frumento ab eis exigendo frui minimè possint, dictæ autem extractionis licentia de mense Martii cujuslibet anni, & non priùs concedi debeat à Congregatione prædicta, ac præcedente Chirographo à nobis subsignato, solutis tamen priùs Cameræ nostræ Apostolicæ Juliis quinque pro quolibet Rubro extrahendo. Quòd si aliqui prædicti ob maris distantiam, seu aliàs quantitatem frumenti permissam extrahere nequiverint, seu noluerint, facultatem & privilegium extractionis hujusmodi aliis ad rationem Juliorum quinque pro quolibet rubro vendere, seu cedere valeant. Si autem per nos, vel Successores nostros, Cameræque aut Annonæ Præfectos, ex quavis causa dictam licentiam impediri contigerit, teneatur ipsa Camera eisdem Agricultoribus, seu Dominis tenutarum seu terrarum, pro interesse dicti impedimenti summam Juliorum sex pro quolibet rubro solvere, liberè, & absque ulla prorsùs exceptione, dummodò tamen totum eorum frumentum ad Urbem conduxerint, seu licentiam obtinuerint illud extrà Urbem dimittendi, sub obligatione ad Urbem conducendi, & data nota summæ, & loci, ubi dictum frumentum repositum fuerit.

Subventionem scutatorum 1000. vel alterius summæ à Præfecto Annonæ ordinandæ parvo sub emolumento eisdem dari præcipitur.

§. 11. Ac eisdem Agricultoribus, & Agriculturæ artem exercentibus, prætereà de aliquo subventionis auxilio providere volentes, quo faciliùs arti hujusmodi incumbere, pecuniásque minori interusurio habere valeant, motu, scientia, & potestate similibus dilectis filiis Provisoribus sacri Montis Pietatis Urbis, eorúmque Ministris, ad quos spectat, per præsentes districtiùs præcipiendo, mandamus, ut cuilibet vero Agricultori usque ad summam mille scutatorum monetæ, seu aliam à Præfecto prædicto ordinandam, accepto eodem emolumento duorum pro centenario nomine meriti, seu aliàs ab aliis ratione expensarum solvi consueto, & accepto idoneo & sufficienti pignore, aliísque ejusdem Montis legibus, & institutis hactenùs observari solitis, adimpletis, & observatis debeant mutuare, de licentia tamen Præfecti Annonæ prædicti & non aliter, & cum conditionibus, & clausulis ab eo præscriptis, dummodò illæ Montem prædictum majori, quàm prædicto onere non afficiant, qui quidem Annonæ Præfectus antequàm Agricultorem ad hujusmodi commodum admittat, licentiámque expediat, quantitatis laboretii, & qualitatis personæ rationem habebit, dictámque licentiam opportunis temporibus tantùm, & pro ea summa, quæ sibi videbitur necessaria, dummodò quantitatem mille scutatorum prædictam non excedat, concedet. Summa autem mille scutatorum prædicta de ordine ipsius Congregationis pro qualitate personæ & laboretii ejusdem Congregationis arbitrio, etiam usque ad summam bis mille scutatorum augeri possit, sicque in præmissis omnibus &c. sublata &c. irritum &c.

Auctoritas Congregationis pro observantia hic contentorum.

§. 12. Mandantes etiam Congregationi, & Deputatis prædictis, & eorum singulis, ut præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcunque observent, & exequantur, & faciant ab aliis, quantum in eis erit condigna pœnarum inflictarum animadversione, aliísque opportunis juris & facti remediis firmiter & inviolabiliter observari. Dantes eis in præmissis, & circà ea, plenam & omnimodam facultatem & potestatem.

Contrariorum derogatio.

§. 13. Non obstantibus præmissis, necnon quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac illa etiam, quatenùs opus sit, ejusdem Pii IV. Prædecessoris nostri de registrandis, ita ut præsentes absque alia in eadem Camera admissione, & registratione validæ sint, suúmque debitum sortiantur effectum, necnon Urbis, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & Locorum quorumcunque juramento, confirmatione Apostolica, & quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus, reformationibus, decretis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Communitatibus, Universitatibus, Baronibus, aliísque prædictis, & quibusvis à Sede prædicta, vel à Nobis forsan concessis, ac etiam confirmatis, approbatis, & innovatis, quæ eis, quoad præmissa nolumus suffragari, & quibus omnibus, & singulis etiamsi &c. illorum tenores, &c. pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice ad effectum præsentium duntaxat, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter & expressè, ac latissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sola signatura sufficiat.

§. 14. Volumus etiam, quòd præsentium sola signatura sufficiat, etiam absque alia data, & registratura, regula quacunque contraria pariter non obstante.

Literæ desuper expediri possint. Fides transumptorum.

§. 15. Et nihilominùs literæ in quavis forma expediri possint cum clausulis opportunis.

§. 16. Præsentiúmque & literarum desuper forsan expediendarum transumptis etiam impressis, manu unius Cameræ nostræ Apostolicæ Notarii subscriptis, & sigillo alicujus ex Congregatione prædicta obsignatis, in judicio & extrà plena fides adhibeatur.

Patrum subscriptio.

Placet motu proprio C.

Publicatio Pontificalis Anno 7. die 19. Octobris.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christo, millesimo sexcentesimo undecimo, Indictione nona, Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri Domini Pauli Papæ IV. Anno septimo, die verò 19. *mensis Octobris, suprà dicta Cedula motus proprii publicata, & affixa fuit*

in acie

in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis & consuetis, per me Joannem Dominicum de Pace, Cursor. Christophorus Fundator Pro-Mag. Cursorum.

LXXI. Reformatio Tribunalium Almæ Urbis, & ejus Officialium.

Huic reformationi addidit hic Pontifex taxas Notariorum eorundem Tribunalium in Constitutione sequenti. Et opportunas deindè edidit declarationes utriusque Constitutionis, in alia Constitutione subsequente.

Edita An.D. 1611.

PAULUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. UNiversi Agri Dominici curam, meritis licèt imparibus, Divina dispensatione gerentibus, sedulò Nobis invigilandum est, ut quæ ex veteri maledicto, quotidiè in eo spinæ nascuntur, & tribuli, ministerio nostri Apostolatus, quantum ex Alto permittitur, extirpentur, quòd si hanc solicitudinem omnibus mundi partibus, ex officii nostri debito debemus, illis sanè impendere præcipuè tenemur, quæ nostro etiam temporali regimini creditæ sunt.

Causa hujus Reformationis & abrogationis aliarum Pontific. Reformationum, quæ huic adversantur. Sanè cùm à diversis Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus ad Tribunalium Almæ Urbis nostræ reformationem, præsertim à fœlicis recordationis Paulo III. & IV. Pio item IV. & V. Gregorio XIII. & Sixto V. multa variis temporibus, providè ac salubriter constituta sint, tamen quia successu temporis, ut humana fert conditio, complures abusus irrepserint, idcircò, ut debitus decor, ac forma, sicut Justitiæ ratio, & publica utilitas postulant, iisdem Tribunalibus restituatur, Apostolica auctoritate providendum duximus. Negotium vero hujusmodi matura deliberatione, & prudentium consilio, prout rei gravitas postulabat, transigeretur, omnes penè Almæ Urbis nostræ prædictæ Magistratus, aliósque viros doctrina & usu præstantes simul convenire, ac rem per eos diù multúmque, vocatis etiam iis, quorum interesse poterat, examinari fecimus. Quod cum longo tempore, multóque studio, & labore diligenter fideliterque perfecerint, Nos de eorundem consilio, omnes & quascunque alias Prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutiones super reformatione Tribunalium Urbis nostræ prædictæ, in iis, quæ præsentibus nostris adversantur, abrogantes & revocantes, in aliis verò omnibus, præsertim in iis, quæ in prædictis Constitutionibus constituta & ordinata sunt, confirmantes, & innovantes, hac nostra in perpetuùm valitura Constitutione sancimus, statuimus & ordinamus, ut sequitur:

De Signatura Gratiæ & Justitiæ.

1. Ad hæc vide Constitutionem 59. Pii VI. libro 2. §. 1. 5. 6. 7 & 10. Et Sixti V. Constitut. 74 Cong. 2. lib. 2. To. 2.

§. 1. IN primis, quòd nullus Referendariorum Commissionem expediat, in qua non adsit à tergo nomen Procuratoris, seu impetrantis, noti saltem ipsi Referendario, cujus solius citatio sufficiat in reformatione ipsius.

2. Verùm ipsi Procuratores, seu impetrantes suum nomen à tergo manu propria inscribant, & de mendacio convicti, juxtà juris dispositionem puniantur.

3. Ubi verò in Commissionibus expediendis requiritur citatio partis, una saltem citatio una die pro altera fieri debeat personaliter, aut factis diligentiis per duos Cursores (ut moris est) dimissa copia.

4. Atque in ipsis citationibus apponatur semper nomen Referendarii, alioqui Referendarii ipsi Commissionem non expediant.

Similiter nullus Referendariorum, propositas, & rejectas in Signatura Justitiæ Commissiones, in Signatura Gratiæ coràm nobis proponere audeat, nisi per Signaturam Justitiæ ad eandem Signaturam Gratiæ remissæ fuerint, vel nisi talis sit materia, quæ scientiam nostram requirat, & tunc præhabita semper licentia nostra, & Successorum nostrorum Romanorum Pontificum, vel saltem Cardinalis Præfecti pro tempore Signaturæ Gratiæ, qui parte audita deliberare poterit, an causa proponenda sit. 5.

Nec in antiquis & arduis materiis, in quibus plures hinc indè expeditæ fuerint Commissiones, & in avocatoriis à prioribus Judicibus, & quovis modo præjudicialibus, Referendarii manum apponant, nisi priùs citata coràm eis parte interesse habente. 6.

Et cùm agitur de revocatione, aut moderatione alicujus præinsertæ, similiter manum non apponant, nisi in præinserta appositum sit nomen Referendarii, qui illi manum apposuit, ut rationem reddere, & eam justificare possit. 7.

Nec etiam reformatio, sive moderatio ejusdem præinsertæ à Præfecto Signaturæ Justitiæ, nisi nomen Referendarii, ut præmittitur, in ipsa præinserta appositum fuerit, aliquo modo signetur. 8.

In Commissionibus appellationum ab interlocutoriis manus non apponatur, nisi expresso relevanti gravamine, neque in Commissionibus appellationum à definitiva cum clausula, aut vim definitivæ habente, nisi res adeò exprimatur, ut videat Referendarius an tale sit gravamen, quod per definitivam reparari non possit, & si in Commissione apposita fuerit clausula, cum toto negotio principali, tunc addatur, Justificato tamen dicto gravamine. Et idem servetur, quando est apposita clausula, quam, & quas, quæ tamen non sit restricta per sola verba de & super præmissis. 9.

Et nihilominùs in suprà dictis Commissionibus appellationum ab interlocutoriis, semper citetur pars, etiamsi exprimatur gravamen, ut suprà dictum est, quod per definitivam irreparabile videatur. 10.

Et ab excessiva taxatione expensarum semel tantùm appellatio committatur, & duæ sententiæ habeant vim trium. 11.

Ubi pars Commissionem aliquam dolosè extorserit, & ob id Commissio reformata fuerit, Præfectus manu Regia, & executivè expensas factas in reformatione Commissionis restituere faciat, sine litis minimè exspectato. 12.

Commissio pro dilatione vel alternativa, semel tantùm concedatur, quàm qui jam impetraverit, lapso trimestri aliam, nisi à nobis vel Successoribus nostris, & Signatura nostra Gratiæ impetrare nequeat, & impetrata non suffragetur, nec tribuat jurisdictionem. 13.

Abstineant prætereà Referendarii ab appositione manuum in Commissionibus nullitatum & attentatorum, nisi exprimantur nullitates ex defectu jurisdictionis, citationis, vel mandati, & ipsa attentata. 14.

Item in Commissionibus molestationum, & jactationum, nisi addita clausula, dummodò non sint judicialiter illatæ. 15.

Et omninò abstineant ab illis, in quibus narratur pronunciatura fuisse prout in cedula. 16.

Nec etiam manum apponant Commissionibus prorogationis fatalium in causis criminalibus, nec illa concedatur ultrà primam vicem, nisi prævia præscriptione Judicis asserentis Commissionem sibi signandam videri, & citato Fisco. 17.

In Civilibus autem prorogationes hujusmodi ultrà primam vicem nonnisi ex causa concedantur. 18.

Et similiter instantia, quæ causis discussionum præscripta est, nullo modo, nisi ex magna causa, & per Signaturam nostram Gratiæ prorogetur. 19.

Quilibet autem Referendarius teneatur recipere contrà Commissiones, & eas omninò in eadem Si- 20.

gnatura

gnatura proponere, eóque caſu ſufficiat partem adverſam per quinque dies antè Signaturam fuiſſe modo ſuprà ſcripto citatam.

21. Cauſæ matrimoniales & criminales, Clericorum & aliarum perſonarum Eccleſiaſticarum committantur iis tantùm, quibus diſpoſitum eſt per Concilium Tridentinum, committendas eſſe.

22. Cauſæ verò criminales Laicorum in Terris Eccleſiæ locorum Gubernatoribus committantur.

23. Reges Cancellariæ, & alii Officiales ad expeditionem Commiſſionum Signaturæ Juſtitiæ deputati abſque mora receptis Commiſſionibus illas expediant, nec ſub quovis prætextu illas penès ſe retineant. Et qui illas per turnum diſtribuere debent, illas ſine aliqua Ordinis ipſius turni perverſione diſtribuant, illáſque ad bancum Curſorum etiam irrequiſiti ſine mora tranſmittant, ſub pœna privationis officii, & aliis arbitrio noſtro, & Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum.

De Camerario, & Camera Apoſtolica.

Taxa hujus Curiæ eſt in Conſtitutione ſequenti, §. 1.

1. Ad hæc vide Pii IV. Conſtitutionem 35. Tom. 2. §. 3. & ſeq. & Conſtitut. 87. lib. 2.

§. 2. CAmerarius, Præſidentes, & Clerici Fiſci noſtri negotiis incumbant, utque illud liberiùs & faciliùs facere & exequi poſſint, cauſis inter Fiſcum noſtrum, ac privatos juxtà propriam eorum Tribunalium naturam contenti ſint, & proptereà à cognitione cauſarum inter privatos, etiam per viam appellationis, etiam ex Terris Eccleſiæ ad Sedem Apoſtolicam interpoſitæ omninò abſtineant, niſi cauſæ à negotiis Fiſcalibus dependeant, aut ab illis originem trahant.

2. Similiter abſtineant à Commiſſionibus & avocationibus cauſarum, necnon literis monitorialibus, & inhibitoriis, & ſequeſtrationibus, & aliis hujuſmodi, ubi non agitur de intereſſe Fiſci, etiam in Terris Eccleſiæ, cùm hæc ad Signaturam noſtram ſpectare noſcantur, & aliàs ordo judiciorum multipliciter confundantur.

3. Permittimus tamen Camerario pro minori pauperum diſpendio, ut cauſas appellationum à ſententiis definitivis, vel earum vim habentibus interlocutoriis, intrà quadraginta milliaria ab Urbe, in rebus minimis & prophanis ſumma viginti quinque ducatorum non excedentibus (de quo diſpoſitivè mentio fieri debeat) per ſimplices literas, aliàs juxtà formam juris, & juxtà ſolitum committere poſſit.

4. Inſuper, ne delicta impunita remaneant, ab abſolutionibus, & remiſſionibus delictorum quorumlibet etiam levium, aut illarum Commiſſionibus, necnon ſalvis conductibus pro delinquentibus, etiam de delictis extrà Terras Eccleſiæ commiſſis, omninò abſtineant.

5. Similitérque à moratoriis dilationibus, nec etiam ad modicum tempus.

6. Necnon literas Camerales pro adipiſcenda poſſeſſione beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam à Nobis ac Sedi Apoſtolicæ reſervatorum, ac prorogationem temporis ad expediendas literas Apoſtolicas quarumcunque gratiarum, aut ad ſolutionem annatarum, vel Collegio Cardinalium, aut Officialibus debitorum, minimè concedere valeant.

7. Clerici Cameræ, cùm nullam juriſdictionem, ut ſinguli, ſed tantùm collegialiter, & in plena Camera habere noſcantur, nihil expediant, privatim & ſingulariter, nec aliquas literas, aut patentes de quacunque re ſubſcribant, niſi ex commiſſione eis facta in eadem plena Camera, in qua omnia clarè & diſtinctè proponi, ac in libro propoſitionum adnotari debeant, vel niſi agatur de negotiis Guberniorum, & Præſidentatuum, & Præfecturarum, quæ privatim juxtà ſolitum expedire poſſint.

Notariíque in expeditionibus, & ſcripturis deſuper conficiendis de propoſitione & commiſſione hujuſmodi mentionem expreſſam facere teneantur 8.

Sed & tàm Camerarius quàm Clerici ipſi, ultrà prohibita in præſenti reformatione, à quibuſcunque licentiis, gratiis & indultis de rebus ſpiritualibus, in forma gratioſa vel commiſſaria, etiam cum clauſulis juſtificativis, & aliis tàm in Terris Eccleſiæ, quàm extrà illas, omninò abſtineant. 9.

Et ſimiliter à quibuſcunque aliis expeditionibus, quæ ſibi ratione ſuæ ordinariæ juriſdictionis propter publicam utilitatem expreſsè per literas ſuarum facultatum conceſſæ non reperiuntur. Nec prætextus conſuetudinis, aut quaſi poſſeſſionis, etiam antiquiſſimæ & immemorabilis in ſimilibus concedendis eis ſuffragetur, etiamſi conſuetudo, vel quaſi poſſeſſio hujuſmodi per literas aliquorum Pontificum generaliter approbatæ fuerint. 10.

Conſtitutio fœlicis recordationis Pii Papæ Quarti, ſuper reformatione Tribunalis Cameræ Apoſtolicæ incipit: Cùm inter cæteras, ſub datum Kalendas Novembris, Anno milleſimo quingenteſimo ſexcenteſimo quarto, juxtà ſolitum legatur ſingulis annis in prima Camera menſis Octobris. 11.

Cauſæ conjunctorum & propinquorum alicujus Clerici ad quartum gradum excluſivè, ipſi Clerico nullatenùs committantur, nec quiſquam eorum ſibi commiſſas audiat, ſed eas expreſſa cauſa recuſet. 12.

Nec etiam in diſcuſſionibus, & deciſionibus, tàm illarum quàm aliarum quarumcunque cauſarùm, in quibus aliquod intereſſe prætendere poſſe, ſive Clericus ſive Aſſiſtens ille ſit, ullo modo intereſſe, nec ullum votum habere, ſed ſtatim à dicta Camera, etiam dùm cauſa proponitur, etiam injuſſus (cùm in hoc ignorantiam prætendere non poſſit) egredi debeat, & ſi ſecùs fecerit, Clericus per menſem ſuſpenſione ab exercitio & perceptione emolumentorum ſui officii aliis Clericis applicandorum ipſo facto incurrat, Aſſiſtens verò jocalium, & ſalarii exactione aliis Aſſiſtentibus applicanda, ipſiúſque Cameræ ingreſſus trium menſium ſpatio mulctetur. 13.

Quicunque autem, ſive ex Clericis ſive ex aliis Cameralibus prædictis ab aliquo ſuſpectus in cauſa recuſatus fuerit, recuſans non niſi expreſſa ſuſpicionis cauſa audiri, illáque expreſſa abſente recuſato, ut ſuſpecto in Camera diſcuti, eáque à pluribus approbata, ſuſpectus ipſe hujuſmodi cauſa nullo modo ſe intromittere, aut intereſſe debeat, ſi verò ſuſpicio probari nequiverit, nulla eis allegatæ ratio habeatur. 14.

Caveant autem appellationes à decreto vim definitivæ habente ullo pacto recipere, neque alias appellationum cauſas committere, niſi gravamine & gravaminis cauſa ità expreſſa, ut Camera poſſit intelligere & deliberare, an appellatio ſit admittenda nec ne, & omni caſu non niſi citata parte hæc fiant. 15.

Ad hæc pauperum Advocatus, necnon Fiſci tàm Advocatus, quàm Procurator, Commiſſarius, quivis alias de eadem Camera, ſub eiſdem, & aliis noſtro, & Succeſſorum noſtrorum arbitrio pœnis, non ſcribant in cauſis privatorum in Cameræ Tribunali pendentibus, exceptis pauperum cauſis, & reſpectivè iis, in quibus Camera alicui adhærendo partem facit in judicio, vel in quibus aliàs de Fiſci & Cameræ intereſſe agitur. 16.

De Gubernatore Urbis, & ejus Tribunali.

Taxa hujus Curiæ eſt in Conſtitutione ſequenti, §. 2.

§. 3. LOcumtenentes Civilis Gubernatoris Almæ Urbis pro tempore exiſtentis, unus duntaxat ſit, legum ſcientia, vitæque probitate, & Romanæ Curiæ experientia inſignis, & ex hoc loco, qui ab Urbe diſtet ſaltem per quadraginta

1. Vide Conſtitutionem 72. Sixti V. lib. 2. To. 2.

milliaria oriundus, qui omnes causas civiles, tàm commissarias juxtà formam commissionum quàm ordinarias, vel alias in ipso Tribunali introducendas, juxtà suas facultates cognoscat, terminet & decidat. Audientiam terminorum, pro quibus litigantes pro certa hora citati non sint, in sala palatii Gubernatoris circà horam vigesimam pro tribunali sedendo teneat. Jus reddat singulis diebus, exceptis festivis de præcepto, aut consuetudine Almæ Urbis, necnon diebus Coronationis Pontificis viventis, ingressus Gubernatoris, Jovis, Lunæ, & Martis immediatè ante Cineres, ac ipsius diei Cinerum, totius Hebdomadæ majoris, Commemorationísque omnium fidelium defunctorum, & Vigiliæ Nativitatis Domini.

2. Significationes per viam recursus concedendas, semper concedat per clausulam. Non tamen in contumaciam.

3. In causis ordinariis, vel via ordinaria introducendis etiamsi ad probationem producantur cedulæ, jura, & instrumenta obligationum Cameralium, non relaxet mandata executiva si respectu summæ, vel valoris rei, vel aliàs ex natura causæ de qua agitur, dictæ causæ sint appellabiles, nisi elapsis decem diebus datis ad appellandum, & servatis solitis terminis ad docendum de legitima appellatione, & ejus legitima prosecutione, & constito sibi de re judicata.

4. Suspectus post litem contestatam, vel pro contestata habitam, allegari non possit, nisi à principalibúsmet, vel eorum Procuratoribus ad id speciale mandatum habentibus, & ex certa causa per eos in actis specificata, & jurata, à Gubernatore pro legitima approbata.

5. Ab ejus sententiis definitivis appelletur ad Nos, nostrámque Sanctam Sedem Apostolicam in causis appellabilibus, in quibus verò de jure recursus datur, recurratur ad Gubernatorem, qui causas hujusmodi recursus per seipsum, vel alium ab eo deputandum juxtà suas facultates expediat. Qui deputandus, tàm in ipsis causis recursus quàm in illis in quibus locum Locumtenentis uti suspecti recusati à Gubernatore deputabitur, & in causis quoque commissariis, in quibus rescripto Signaturæ à Gubernatore similiter deputabitur ea, dumtaxat emolumenta recipiat, quæ ut mox dicetur, Locumtenens recipere posset, & nihil penitùs ultrà sub pœnis eis indictis.

6. Recursus ut suprà ad Gubernatorem à Locumtenentis, vel deputandi decretis, & sententiis petendi, infrà decem dies dumtaxat peti debeant, & tunc executionem non retardent usque quò Gubernator hujusmodi recursus non admiserint.

7. Locumtenens habere debeat scutatos auri in auro quinque à quolibet ex duobus Notariis causarum Civilium hujus Curiæ, ipsi tantum Locumtenenti quolibet mense in ejus principio solvenda, & percipere possit Julium unum pro singulis infrascriptis expeditionibus. Videlicèt pro quolibet mandato executivo, non tamen in contumaciam. Pro quolibet Aresto in carceribus Mandato de excarcerando, significatione Dotali, aut vigore termini, aut in vim litis pendentiæ, aut litis finitæ, aut stante deposito, vel negatione, aut data cautione de stando juri, & judicatum solvendo concessa. Et etiam pro qualibet citatione, vel inhibitione vigore commissionis, aut extrà Curiam decreta, dummodò in quolibet ipsorum casuum agatur de re, vel summa scutatorum auri septem, qui constituunt Julios septuaginta septem.

8. Gubernator Urbis cumulativè procedere valeat, in omnibus, & quibuscumque causis criminalibus in quibus Camerarius Ripæ vigore suarum facultatum procedere potest, ita ut inter eos juxtà solitum sit locus præventioni.

9. Habeatque jurisdictionem in Hebræos, prout infrà dispositum est.

De Auditore Cameræ, & ejus Tribunali:

Taxa hujus Curiæ est in constit. seq. §. 3.

§. 4. IN primis, quoad formam, & executionem obligationis Cameralis, mandamus servari stylum hodiernum ut scilicèt quis obliget se, hæredes, & bona in ampliori forma Cameræ, cum solitis clausulis, & renunciatibus citrà tamen constitutionem Procuratorum, & qui voluerit arctiùs obligari, consentiat relaxationi mandati executivi, aut illud in se suscipiat, unica, si sic placuerit, citatione aut intimatione præcedente. Nec ullo umquam tempore renovetur vetus illa censurarum susceptio jam antiquata, & à Curia eliminata. 1.

1. Ad hæc vide Pii IV. constit. 36. fol 54. & Pii V. const. 113. fol. 339. lib. 2.

Minúsque ad dictarum censurarum relaxationem deveniatur, nisi in juris subsidium, & factis priùs diligentiis in locis destinatæ solutionis, prout hactenùs fieri consuevit. 2.

Et si parti petenti, ac debitum agnoscenti danda videbitur aliquando longior aliqua dilatio ad solvendum, intrà quam nullum omninò mandatum, aliudvè executionis genus relaxari possit, ea erit dierum triginta ad summum, aut etiam viginti, vel minor arbitrio Judicis, qui pro debitoris qualitate, ac debiti summa quem maluerit de prædictis terminis eliget. Hoc tamen omninò observando, ut nonnisi simpliciter, & absque ulla conditione protestatione, vel reservatione, quæ confessioni sit contraria, debitum confitenti concedatur, & qui aliter, aut præmissa aliqua protestatione, vel reservatione petere, aut suscipere voluerit, repellatur, Et nihilominùs protestatio, vel reservatio fortè clandestinè; aut aliter facta, quoad præjudicium dictæ confessionis, & susceptionis termini pro infecta omninò habeatur, & nullius sit roboris, & momenti. Et si post decretum, aut etiam Actori à Notario traditum mandatum executivum, Judici præfatam dilationem concedere visum fuerit, nec Reus intrà eam solverit, Actor absque alio novo indicio, citatione, vel mandato, sed eodem illo quòd anteà decretum, vel relaxatum, aut traditum fuerat, executionem suam prosequatur. 3.

Quódque supersessoriæ, seu (ut vocant) non gravetur, aut inhibitiones, vel dilationes non concedantur, præterquàm in vim susceptionis censurarum vel termini judicialis à debitore suscepti, & nisi adjecta hac conditione, dummodò alium terminum ab ipso, vel alibi non susceperit. Et tàm pro dictis supersessoriis, quàm pro illarum revocationibus juxtà stylum dicti Tribunalis consuetum nihil prorsùs recipiatur, sed gratis, etiam pro sigillo, ac sine ulla Secretarii, Judicis, aut cujuscumque alterius personæ mercede concedantur. 4.

In causis criminalibus, in locis Nobis & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ immediatè subjectis, in posterum non decernantur, neque relaxentur monitoria contrà aliquem in prima instantia, nisi per Auditorem Cameræ pro tempore, facto priùs verbo nobiscum, seu cum Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in casibus in Bulla in Cœna Domini legi solita contentis in quibus nihilominùs quando monitoria extrà Italiam decernenda erunt in Locis Nobis, & eidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ non subjectis, vel aliàs contrà Officiales Curiales exemptos, & contravenientes inhibitionibus, & literis Apostolicis, vel etiam pro rebus dependentibus à causis criminalibus coràm Auditore Cameræ pro tempore legitimè introductis, ac pendentibus, hujusmodi monitoria non relaxentur, nisi facto priùs verbo nobiscum, seu cum Romano Pontifice pro tempore existente. 5.

Nec decernat Monitoria specialia in causis profanis, etiam in Terris Ecclesiæ, ultrà quadraginta milliaria ab Urbe, quando valor causæ non excedit summam centum florenorum. 6.

7. Appellationes non aliter recipiat, audiat, vel admittat, quàm si exhibita fuerit Notario in actis ab appellante fides publica, seu publicum instrumentum (ita quòd simplex copia nec recipiatur nec admittatur) sententiæ, à qua extitit appellatum, eáque sit diffinitiva, vel vim habeat diffinitivæ, neque aliter earum ratione inhibeat, quam inserto in literis inhibitionis toto fidei, seu instrumenti hujusmodi tenore, & expressa clausula, Quatenùs à diffinitiva, vel vim diffinitivæ habente appellatum sit. Facta tamen fide de petitione appellatus, & Judicis sive Notarii denegatione, Auditor, inhibere, & in causa procedere possit.

8. In expeditionibus vigore hujusmodi appellationum apponatur clausula, & quatenùs re vera sententia non sit diffinitiva, vel vim diffinitivæ non habeat, præsentes literæ nullius sint roboris vel momenti.

9. In monitoriis generalibus reservet facultatem etiam Ordinario loci, absolvendi incurrentes censuras in eis contentas.

10. Item non decernat sequestra in causis beneficialibus, in quibus procedere potest, nisi juxtà formam constitutionis fœl. rec. Clementis Papæ Quinti prædecessoris nostri, quæ incipit: Ad compescendas, prout servatur in Rota, & in illis semper apponatur clausula, proviso quòd de fructibus sequestratis cultus divinus manuteneatur, animarum cura exerceatur, & alia onera beneficio incumbentia supportentur.

11. Mandata de manutenendo nunquàm, nisi servatis servandis & parte legitimè citata, decernat, aut concedat.

12. Idémque in sequestris, & in mandatis suspicionis fugæ servet, nisi aliqua ratione timendum sit Judicis arbitrio de suspicione fugæ vel bonorum dilapidatione, quo casu juramentum præstari debeat de suspicione fugæ, vel de metu dilapidationis bonorum.

13. Non decernat contrà Episcopos & iis Superiores, monitoria ad personaliter comparendum, nisi prævia commissione signata manu nostra, aut pro tempore existentis Romani Pontificis, & pro decreto monitorii ad personaliter comparendum nihil recipiat.

14. Non concedat, neque dari permittat Auditor remissoriam ad partes examinandum, vel repetendum citata parte testes ad instantiam Fisci, vel probandam ejus intentionem, sed advocentur testes ad Curiam, vel causa remittatur ad partes, ubi delictum est commissum.

15. Nec minùs concedat literas ad partes pro capiendis indiciis contrà aliquem, nisi priùs in Curia ipsimet Auditori Cameræ ejus arbitrio aliqualiter constiterit de delicto.

16. Et in causis ordinariis Auditor prædictus, seu ejus in Civilibus Locumtenens non recipiat sportulas, neque Notarius aliquid pro nota sententiæ, sed in causis commissariis, & declaratoriis contumacialibus tantùm.

17. Prætereà Auditor non concedat Monitoria, seu Inhibitiones in vim constitutionis Eugenianæ, ad favorem Curialium, nisi pro illis, qui saltem per annum in Curia continuè residentiam fecerint.

18. Ut tollantur controversiæ inter Tribunalia Curiæ & unicuique sua jurisdictio servetur, declaramus, executionem obligationis in forma Cameræ ad prædictum Auditorem Cameræ privativè ad alia Tribunalia pertinere, præterquàm in instrumentis dependentibus à causis & actis in aliis Tribunalibus hujusmodi gestis, ac sine præjudicio motus proprii in favorem populi Romani editi, & quoad Clericos, ratione originis vel beneficii Romanos & loca pia; locus sit præventioni inter ipsum Auditorem, & nostrum in Urbe Vicarium.

19. Et quoad præventionem inter ipsum & forum Capitolinum in causis vertentibus inter Cives, & Incolas, statuimus, & declaramus, nomen Incolarum juxtà juris communis dispositionem esse intelligendum, & ubicumque super hoc dubitari contigerit, orta inter Tribunalia differentia, ad Præfectum Signaturæ Justitiæ recurri mandamus, qui hunc articulum manu regia sine scriptura, omni & quacumque appellatione & recursu remotis, in quolibet casu controversiæ terminet & decidat.

20. Citationes autem extrà Urbem executæ, quarum vigore hodiè coràm Auditore Cameræ ad executionem obligationis Cameralis procedi solet, reproducantur infrà mensem ab executione earum in partibus facta, alioqui pro circumductis habeantur.

21. Literas Apostolicas, quibus certus qui per seipsum procedat executor præscriptus est, nullo modo Auditor prædictus exequatur, sed & omnes prætereà in quarum executione pars vocanda fuerit, non aliter exequatur quàm servatis pro rerum contingentia Constitutionibus fœl. recordat. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, nisi ipsis constitutionibus derogatum fuerit expressè in literis, quæ fuerint exequendæ, sed & tunc, ne quemquam extrà Diœcesim ultrà tot dietas evocet, quot in ipsis literis expressum erit, exceptis literis pensionum quarum solutio in Romana Curia destinatur, & his omnibus quibus ipse nominatim executor præscriptus fuerit, his enim casibus possit ad se undecumque & quocumque partes evocare, ne vel aliis vices suas committat, vel subdeleget, quàm constitutis in dignitate Ecclesiastica aut aliis, quibus Sedes Apostolica causas committere solet.

22. Monitoria generalia vulgò, significativa appellata, quæ scilicèt, ut aliquid reveletur, seu restituatur, aut probetur, cum censuris Ecclesiasticis publicari solent, nullo modo decernat, sive expediat.

23. Similiter nihil sine speciali nostra Commissione decernat, aut faciat, aut mandet, quod Episcopos, aut alios locorum Ordinarios impedire possit, ne ad executionem decretorum Sacri Concilii Tridentini, correctionémque morum liberè procedant.

24. Ab omnibus autem, & singulis iis, quæ ad ejus jurisdictionem secundùm præmissa pertinere nolumus, usque adeò abstineat, ut neque monitoria, neque citationes, neque inhibitiones, neque sequesta, neque mandata de manutenendo, neque aliud quicquam quocumque sub prætextu super iis, aut ipse decernat, aut ab aliis decreta revocet, & pariter ejus Notarii nihil omninò expediant, aut etiam scribant sub pœna scutatorum quingentorum pro qualibet vice Cameræ Apostolicæ applicandorum, & si adsit accusator, vel instigator, ei quarta pars pœnæ solvendæ detur.

25. In causis verò sui fori civilibus, etiam in quibus summariè, & ad instar beneficialium procedendi ei concessa est facultas, nunquàm omninò ad pœnas contumaciales deveniat, seu potiùs receptis probationibus ad negocium principale spectantibus, datóque competenti termino parti absenti, demùm super his servatis servandis diffinitivè pronunciet, etiam sine litis contestatione.

26. Ne autem contingat, ut absentes, & in remotissimis ab Urbe partibus degentes, maxima itineris incommoda & dispendia pati absque culpa compellantur, dum ob prætensum delictum ad comparendum personaliter moniti comparent, & inculpabiles reperiuntur, neminem posthac extrà Italiam existentem ad comparendum personaliter moneat, nisi facto verbo nobiscum, & successoribus nostris Romanis Pontificibus, de quo verbo habito fiat mentio in literis monitoriis.

27. In causis quæ ordinariè secundùm Auditoris facultates in ejus Tribunali introductæ fuerint, vel intro-

duci po-

duci potuerint, sive post cœptam causam superveniat Commisso, sive antè impetrata sit, sive in prima sive in ulteriori instantia, nulla in re augeat impensam, sed quo ad hoc habeatur semper causa pro ordinaria, ita ut etiam ratione sententiæ, neque Notarii, neque Judices quicquam propterea accipiant ultrà id quod accipere potuisset, si Commissio non adesset.

28. Permittimus tamen ejus in civilibus Locumtenenti in causis per commissionem ab initio introductis, etiam sui natura ordinariis, ob magnam laborum assiduitatem, & emolumentorum tenuitatem, sportulas moderatas juxtà præsentem constitutionem recipere. Declarantes nihilominùs in reliquis omnibus causas intelligi ordinarias, nec Notarios quicquam ampliùs exigere posse aut debere, quàm in aliis ordinariis permissum est.

29. Quódque Auditoris Cameræ pro tempore existentis Locumtenens mandata executiva, nisi priùs ipsemet Locumtenens in libro expeditionum diem subscriptionis manu propria notaverit, subscribere non possit.

30. Quódque Auditoris Cameræ pro tempore existenstentis, Judex Locumtenens in criminalibus, pro sportulis salario sibi jam assignato contentus, nihil percipere possit.

31. In causis civilibus verò Locumtenenti singulis mensibus quinquaginta scuta monetæ à Notariis dicti Auditoris Tribunalis pro rata solvi, nec aliqua alia portio pro eo retineri debeat.

De Auditorio Rotæ.

Taxa hujus Curiæ est in constit. seq. §. 4.

§. 5.

1. Constitutione fœl. rec. Innocentii VIII. Pii IV. & aliorum prædecessorum nostrorum innovantes, & Auditorium nostri palatii, in quo universorum Christi fidelium graviores causæ maturè cognoscuntur, & justè terminantur, novis prærogativis augentes, volumus & ordinamus, ut unica tantùm Commissio in qualibet instantia sufficiat, & illius vigore Auditor causam sibi commissam cognoscere, & cum omnibus & singulis dependentibus, & emergentibus, ac aliàs quomodolibet incidentibus decidere valeat.

Ad hæc vide etiam Pii iv. const. 44. §. 1 2. & 17. fol. lib. 2.

2. Possit etiam Auditor sine nova Commissione præfigere terminum ad docendum de attentatis, & nullitatibus, & causis propter quas quis in integrum restitui debeat, ac illo elapso & non docto, ad causæ expeditionem procedere, necnon remissorias decernere, dilationes concedere, liquidationes fructuum in partibus delegare, ac omnia & singula alia usque ad finalem sententiarum suarum executionum inclusivè facere, quæ de jure Ordinarii facere possunt.

3. Necnon possit Auditor præfigere terminum ad docendum de appellatione, & ejus legitima prosecutione ad effectum procedendi ad executionem sententiæ latæ in causa appellabili, in qua condemnatus non appellavit.

4. Insuper & tempus quadriennii in causis restitutionis in integrum possit Auditor prorogare arbitrio suo.

5. Et tàm dictam, quàm omnes alias facultates sibi vigore, vel Innocentiam, vel Constitutionis Pii Quarti, aut aliorum Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum competentes extendimus, & habere locum decernimus, etiam in causis cuilibet Rotæ Auditori extrà Rotam commissis.

6. Prorogationes autem fatalium, sæpiùs & passim non concedat, sed tantùm ex aliqua honesta causa ac prævia illius cognitione arbitrio Rotæ.

7. Auditor tamen in aliqua causa, sive magni sive parvi momenti existat, etiamsi ejus decisio clari Juris esse videatur, diffinitivam sententiam, vel interlocutoriam vim diffinitivæ habentem ferre non valeat nisi causa in Rota præposita, & habitis votis Coadjutorum, nisi partes in actis expresse consenserint quòd causa sine voto eorumdem expediri possit.

Idemque in aliis quibusvis præjudicialibus decretis servari volumus, si actor, vel reus, ut negocium in plena Rota cognoscatur, institerit. 8.

Item, sententiæ latæ per Auditores, prout in cedula, ut moris est, vel per viam termini pro servato, subscribantur, & publicentur in actis intrà quindecim dies, & in ultimi anni audientia infrà mensem, alioquin pronunciationes, & termini hujusmodi pro circumductis habeantur. 9.

Termini etiam pro servatis habiti, & cedulæ ipsarum sententiarum, quæ interdùm per alium Notarium quàm actuarium ipsius causæ ad referendum accipi consueverunt, referantur ipsi Notario causæ eadem vel sequenti die qua recipiuntur, in ultimis verò audientiis saltem infrà triduum. Et si Auditor qui pronunciavit, prout in cedula, vel terminum habuit pro servato, retinuerit citationem penès se, illam Notario causæ similiter intrà prædictos dies consignare debeat, aliàs termini hujusmodi circumducti, & irriti censeantur. 10.

Auditor verò non pronunciet in causa nisi perfecto registro, & illo ad Rotam delato unà cum dictis testium, illisque ac juribus in eadem Rota, prout res exegerit, lectis. 11.

In ultima verò anni audientia, & quandocumque agetur de ferenda declaratoria contrà concumacem, etiam registro non perfecto, ex actis originalibus pronunciare valeat, ità tamen quòd pars ad cujus instantia pronunciatum fuerit, registrum ipsum pro actorum conservatione quantocitiùs perfici curare teneatur. 12.

Et insuper, Auditor partibus petentibus copiam decisionis in causa factæ, cum juribus ac rationibus tradere debeat, prout antiquitùs laudabiliter fieri consuevit. 13.

Causæ autem propriæ Auditorum, & eorum familiarium, ac consanguineorum, vel affinium usque ad secundum gradum juxtà jus Canonicum computandum, non cognoscantur in Rota. 14.

Nec Auditores in eorum domibus, Substitutos vel Doctores, aut alios Jurisperitos, etiam consanguineos habeant, qui Substituti, vel advocati, aut Procuratoris officio fungantur, aut in casibus Rotalibus, vel eorum processibus, sese quoquo modo intromittant. 15.

Item, Advocati aut Procuratores consanguinei vel affines, usque ad secundum gradum, ut suprà computandum alicujus Auditoris, ac etiam illius Notarii in causis coràm eò, pendentibus, nullatenùs patrocinari valeant. 16.

Nec iidem Auditores compellant, aut aliquo modu inducant partes, per se vel per alios, ut allumant certum Advocatum, vel Procuratorem, sed electio hujusmodi omninò ipsarum partium arbitrio relinquatur. 17.

Item Decanus, & alii Auditores præsertim antiquiores attendant ne aliquid non solùm contrà jus, sed nec etiam contrà stylum, & decisiones antiquas factas in Rota, quæ impressæ habentur, quoquo modo decidatur, etiam prætextu æquitatis in jure non scriptæ, nisi maxima cum ratione & discussione, omnibus votis, seu saltem illorum duabus tertiis partibus aliter faciendum esse indicaverint. 18.

Non attendantur prætereà aliquæ nullitates in causis, præterquàm ex defectu jurisdictionis, citationis, vel mandati. 19.

A liquidatione fructuum, & expensarum taxatione semel tantùm appellare liceat, ità quòd duæ conformes rem judicatam faciant. 20.

Auditores causas sibi commissas ad solam partium instantiam ad Cancellariam remittere non possunt, sed tantùm habita licentia à Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus, vel ex justis causis deductis in Rota, & ab ea probatis. 21.

22. Etsi Auditor cognoverit in actis adesse suspicionem criminis, remittat acta hujusmodi, vel illorum exemplum, prout res exegerit, ad Judicem ordinarium, & si causa criminalis præjudicialis fuerit causæ civili, in ejus cognitione supersedeat.

23. Quandocumque Judex ipse ordinarius in causis criminalibus coràm eo pendentibus indiguerit depositionibus testium, vel aliquibus scripturis ad causas criminales facientibus, teneatur Auditor illas, vel earum exemplum, ut præfertur exhiberi facere.

24. Nemini liceat turbare ordinem servandum in distributionibus causarum, sed illarum Commissiones distribuantur bona fide juxtà ordinem Turni, qui nullo prorsus modo, neque à Notariis, nec à quoquam alio pervertatur, prout suprà de Signatura Justitiæ dispositum est.

25. Ut autem debitus modus sportulis imponatur, non possint Auditores à partibus, per se vel alium, quovis modo sportularum nomine aliquid petere, vel exigere, sed nec à sponte dantibus ultrà taxam infrascriptam accipere, videlicet.

26. In causis pecuniariis, seu profanis, aut quæ aliàs pretio quoquo modo æstimari possint, si æstimatio rei de qua agetur non excedat summam mille ducatorum, aureos decem; à mille verò usque ad decem millia, vigintiquinque; à decem millibus usque ad viginti millia, quinquaginta; ab indè suprà usque ad quamcumque summam, centum. In beneficialibus verò si redditus annuus de quo agetur non excedat summam centum ducatorum, similiter decem; à centum verò usque ad mille, viginti quinque, à mille usque ad tria millia quinquaginta; ab indè verò suprà, centum aureos pro sportulis cujuscumque sententiæ diffinitivæ dumtaxat, ut præfertur accipere valeant. Si verò causa æstimationem non facilè recipiat, sportulæ moderatæ, pro rerum & personarum qualitate juxtà taxas prædictas recipi possint. Nec aliquid ultrà non solùm ipsis Auditoribus, sed nec eorum familiaribus, vel consanguineis, aut aliis quibusvis personis, directè vel indirectè, quovis quæsito colore vel ingenio, exceptis esculentis & poculentis quæ triduo consumi possint ipsarum sententiarum, aut Auditorum intuitu præstari possit. Quas quidem sportulas juxtà taxam prædictam apud Notarium causæ post subscriptam sententiam, & Notario traditam & non anteà, deponit, & Auditori consignari volumus. Quódque Notarius dispositionem, & consignationem hujusmodi in actis notare, & specificare teneatur.

De Capitolio, & ejus Officialibus.

Taxa hujus Curiæ est in constit. seq. §. 4.

§. 5.

1. Ad hæc vide etiam Pii iv. const. 58. §. 27. 33. & 74. fol 86. lib.

Senator, & Judices ipsius possint primas instantias unica vice eorum arbitrio absque ulla commissione prorogare, Capitaneus appellationum, pro revocatione seu moderatione quarumcumque inhibitionum, sportulas nullo pacto accipiat Notarius verò dumtaxat mercedem actus, sive scripturæ.

2. Si petito Consultore, pars quæ petierit neglexerit per decem dies instare pro illius electione, Capitaneus possit per se ipsum causam expedire.

3. Et si Consultor electus, infrà duos menses à die electionis non acceptaverit, vel recusaverit, ad alrius electionem procedatur.

4. Terminus quinque dierum datus à Statuto Urbis ad redeundum pro Apostolis, ita & taliter intelligatur, ut sufficiat interim quandocumque pro apostolis redire.

5. Conservatores Urbis abstineant ab omni genere muneris, etiam esculenti & poculenti, à pistoribus, laniis, salsamentariis, olitoribus, fructarolis, & aliis artificibus, nec ab eis aliquid sub quovis prætextu accipiant. A quibus etiam abstinere faciant omninò eorum Scribam, Notarium, Secretarium, Fideles, & alios eorum Officiales, atque in primis Extraordinarios, corporali eos pœna coercendo, & deindè ab officio removendo.

6. Nec possint de pœnis statutariis, vel per eorum edicta inflictis aliquo modo gratiam facere in totum, & præsertim de corporalibus, nec illas commutare sine consensu ipsorum omnium simul convocatorum, & eo casu non ultrà medietatem pœnæ remittere, nec in domo propria sua super hujusmodi gratiis aliquid signare possint, sed ad earumdem pœnarum executionem postquàm de illarum incursu constiterit, celeriter procedant. 7.

Ad quarum etiam pœnarum præsertim corporalium executionem, in eventum in quem non mittantur executioni per ipsos Conservatores à die delati criminis intrà quinquennium dies, quilibet alius Judex ordinarius, & aliàs competens procedere possit. 8.

Extraordinarios ad officium Extraordinariatus exercendum nullatenùs admittant, nisi recepta ab eis cautione sub pœna ipsis Conservatoribus benè visa, de officium ipsum fideliter exercendo, & præmissa observando, ac de seipsos repræsentando pro omni eò quod in dicto eorum officio committere vel omittere possent, at dictis Extraordinariis fidem adhibeant juxtà formam decreti aliàs à Conservatoribus editi, & non aliter. 9.

Cogant insuper extraordinarium majorem ad exexercendum officium etiam per seipsum, & per substitutum idoneum ab ipsis Conservatoribus approbandum. 10.

Atque iidem Extraordinarius major, & ejus substitutus, ac minores extraordinarii cogere possint quoscumque, etiam per detentionem personarum, ut permittant ponderari carnes, & alia omnia quæ sub eorum cura sint, & pretium denuncient, & recusantes puniantur prima vice in duplum valoris rei penès eos inventæ, quòd si alia vice illud idem admiserint, in duplum, & alia etiam pœna corporali arbitrio Conservatorum, & nihilominùs Extraordinarii, tàm majores quàm minores, omnia Conservatoribus denuncient, & res taliter inventas nullatenùs sibi retineant, sed ad id ipsos Conservatores deferre teneantur. 11.

Et Baroncellus, ac alii Executores quarumcumque Curiarum eisdem Extraordinariis majoribus, in prædictis & aliis eorum officium concernentibus, obedire teneantur. 12.

Magistri Viarum ad vias lateribus seu silicibus sternendas, prout eis opus esse videbitur, dominos contiguarum domorum cujuscumque sint dignitatis, aut ipsis absentibus, vel solvendo non existentibus, illorum Inquilinos juris remediis opportunis, ac sub eorum arbitriis pœnis cogant. 13.

Possint autem Inquilini retinere de pensione solvenda ratam ut suprà per eos solvendam, non obstante obligatione Camerali, aut quacumque exceptione quæ opponi posset, & non obstantibus quibusvis sequestris, etiam anterioribus. 14.

Curéntque easdem Urbis vias continuo, & Plateas adminus quater in anno, & hoc in Martii, Junii, Septembris, & Decembris mensibus, ab immunditiis purgari. 15.

Nullos actus, nulláque negocia, quæ alicujus momenti fuerint, sine rogitu sui Notarii expediant. 16.

Reddant rationem Cameræ singulo quoque semestri, prout in literis ad Cameræ Tribunal spectantibus constitutum est.

Edant initio eorum officii edicta sub nomine Camerarii, & de pœnis in illis, atque etiam in statutis contentis nullam sine ejusdem Camerarii, aut saltem Clerici Præsidentis mandato gratiam facere possint. 17.

In cæteris, tàm quoad appellationes ab eorum sententiis quàm quoad reliqua omnia, servent omninò statuta de eorum officio loquentia. 18.

Submagistri verò suas relationes, quas tamquàm periti facere solent, nonnisi medio juramento faciant, & si quid dolo vel fraude egerint, perjurii, & alias pœnas arbitrio Camerarii, & Clerici 19.

Cameræ

Cameræ pro tempore Præsidentis incurrant, & ad interesse partibus condemnentur.

21. Consules Artium quarumcumque observent earum statuta legitimè approbata, & usu recepta. Nec reassumant causas, præsertim mercedum ac miserabilium personarum, coràm majoribus Magistratibus introductas.

22. Minùs impediant, aut molestent aliquo modo peritos, sive æstimatores à Judicibus electos, sub pœna privationis, & aliis arbitrio Superioris.

23. Notarii verò ipsorum Consulum, taxam eis per statuta præscriptam, & ubi aliqui ipsorum nullam minorem taxam haberent, aliorum qui illam habent sequantur, & secundùm illam exigant.

24. Assessores prædictorum Consulum, & aliorum Officialium Curiæ Capitolinæ salarium non habentes, caveant ne in causis minimis, idest à quinque scutis infrà, quicquam pro eorum voto, seu consilio, & in aliis non ultra sportulas dictis statutis taxatas, percipiant.

25. Procurator, Fisci Capitolini illud ipsum, in omnibus & per omnia observent, quòd Cameræ nostræ Apostolicæ Procurator, quoad ea scilicet Capitula superiùs adnotata, quæ ipsum etiam concernere, & sibi convenire possint.

De Jurisdictione in Hebræos.

Taxa Notarii Hebræorum est in constit. seq. §. 11.

§. 7.

1. GUbernator Urbis possit contra Hebræos in criminalibus causis procedere, etiam quòd agatur inter ipsos Hebræos tantùm.

2. In causis Camer[a]libus, seu ad Cameram quomodocumque spectantibus, aut ad Camerarium, etiam ratione pignorum, aut personarum Hebræorum Bancheriorum aut ad præsides, Camerarius, & Præsides possint contra eos procedere.

3. In causis furtivorum pignorum quoad Hebræos Bancherios, sit locus præventioni inter Camerarium & Gubernatorem.

4. Quoad Auditorem Cameræ Hebræi sint illius jurisdictioni suppositi privativè quoad alios, ubi agitur de obligatione Camerali, præterquàm in dependentibus à causis, & actis aliorum Tribunalium, juxta suas facultates. In criminalibus autem possit idem Auditor Cameræ contra eos procedere, prout in præteritum procedere consueverat.

5. Inter Vicarium & Senatorem, in delictis in quibus Christiani sunt aliquo modo participes, & sic quando adest mixtura delinquentium Christianorum & Hebræorum, ex officio non autem ad querelam locum habeat, præventio, in aliis verò casibus servetur constitutio fœl. rec. Julii Papæ III. prædecessoris nostri disponens, quòd quando agitur inter ipsos Hebræos habeat Vicarius in eos jurisdictionem activè & passivè, quando verò inter alios passivè tantùm.

De Curia Sabellorum, & Turris Nonæ.

Taxa hujus Curiæ est comprehensa in constit. seq. §. 2.

§. 8.

1. (Ad hæc vide etiam Pij iv const. 58. §. 23. fol. 86. lib. 2. Tom. 2.) JUdex Curiæ de Sabellis gratuito à Marescallo deputetur adeo ut neque Judici dare, neque Marescallo propter hoc accipere quicquam liceat, etiam mutui vel alio nomine, aut quavis de causa vel prætextu sive ante sive post adeptum officium, etiam in vim vel prætextu cujuscumque indulti Apostolici, vel consuetudinis, quòd & quam per præsentes expressè revocamus, & improbamus, & ut supra omninò servari mandamus.

2. Deputatio vero Judicis fiat cum participatione & approbatione Gubernatoris Urbis pro tempore, & fiat ad annum dumtaxat, quo finito finitum sit etiam ejus Judicis officium, nisi propter aliquam rationabilem causam prorogandum visum fuerit, quæ tamen prorogatio alium nullo pacto excedat, & semel tantùm fieri possit.

3. Antequam incipiat exercere officium caveat idoneis fidejussoribus de stando Syndicatui, & finito officio etiamsi nec querelatus, nec requisitus fuerit, offerat se Syndicatui coràm Gubernatore Urbis præfato, ille verò quadraginta diebus Syndicatum absolvat, Judicémque prout jure faciendum erit, vel absolvat vel condemnet, & puniat. Quòd si intra dictorum dierum numerum non fecerit, Camerarius S. R. E. qui tunc erit, duos viros deputet, qui intra alios viginti dies hujusmodi Syndicatum peragant, lapsis autem dictis terminis pro absoluto habeatur.

Commentariensis, & Capitanei, necnon executorum ejusdem Curiæ munia per idoneos, & fidos ministros gerantur, & neque vendantur, neque locentur ullo modo, nec quicquam pro illis consequendis, aut exercendis quovis nomine & prætextu solvatur, vel respondeatur, etiam vigore contractuum, aut locationum de præterito factarum, quæ per præsentes nullæ & irritæ intelligantur & qui aliquid solverint vel responderint, officio privati sint, & publicè fustigentur. 4.

Turris Nonæ Judex non se intromittat in causis summam decem scutorum excedentibus, nec in criminalibus nisi levibus, & minimis. 5.

Et dictus Judex Turris Nonæ coram Gubernatore præfato in fine cujuslibet anni Syndicatui se offerre, & stare teneatur, prout de Judice Curiæ Sabellorum supradictum est. 6.

De Curia Ripæ, & Ripettæ.

Taxa hujus Curiæ Ripæ est in constitut. seq. §. 9. & Curiæ Ripettæ in §. 10.

§. 9.

RIpette Præses aut Judex, non faciat aliquam compositionem, minúsque solvere faciat aliquam pœnam quarumlibet minimam, sub quovis prætextu, nisi servatis servandis, ac prævio processu ac decreto, ut exactis intelligi possit, aut injustè pœna soluta, vel compositio facta fuerit. 1. (Ad hæc vide etiam Pij iv const. 58 §. 23. fol. 86. Tom. 2. lib. 2)

Neque Camerarius, neque Ripette Præses transmittant extra Urbem Commissarios ad mensurandum passus lignorum. 2.

Ripæ, & Ripettæ Judices, in fine officii coram Clerico Cameræ ejusdem Ripæ Præside Syndicatui stare teneantur. 3.

Nec Camerarius Ripæ ultra sex menses in ejus officio permanere, nec confirmari debeat. 3.

Pro mala mensuratione lignorum nullus pœna pecuniaria, sed corporali veluti trium ictuum funis, aut fustigationis, aut berlinæ, arbitriò Judicis puniatur. 4.

Camerarius Ripæ aliquas compositiones facere non possit, nisi præcedente legitimo processu & decreto, & omnes compositiones in libro annotentur. 5.

De Judicibus criminalibus Urbis, & pertinentibus ad eos.

§. 10.

JUdices criminales Urbis, seu Locumtenentes, & eorum Substituti quibus certum à nobis salarium est constitutum, illo contenti nihil prorsus, aut pecuniæ aut alterius cujuscumque rei etiam minimæ quantitatis à quoquam etiam sponte dante accipiant neque pro sportulis, seu propinis sententiarum, vel pro decretis, absolutionibus, aut relaxationibus quibuscumque in quibuscumque causis etiam delegatis, & commissariis, neque quovis alio modo, titulo, vel nomine, etiam muneris, vel regaliorum quamvis esculentum vel proculentum, etiam in casibus alioqui de jure, vel quacumque constitutione permissis, sub privationis officii, & inhabilitatis in posterum ad quodlibet judicandi munus, & aliis nostris, & Successorum nostrorum arbitrio infligendis pœnis. 1. (Ad hæc vide etiam Paul iij. const 44. §. 3. & seq. lib. 1. Pii iv: constit. 93. fol 143. Tom 2. lib 2. & Clem. viij. constit. 5 fol. 3. Tom. 3 hoc eodem lib. 3.)

Camerarius, Thesaurarius, & Præsides Cameræ, excepto Præside Riparum, item Hospitalium Confraternitatum, ac aliorum locorum piorum; seu Collegiorum Rectores, & alii quicumque habentes in Urbe jurisdictionem criminalem, & facultatem Judices deputandi, non deputent in criminalibus causis 2.

alios Judices, quàm aliquem ex ordinariis sibi benevisum, qui nullas debeat recipere sportulas, ut suprà sancitum est, & in describendis actis, atque processu, utatur proprio sui Tribunalis Notario, nisi Notarius deputantis habeat officium titulo oneroso, & jus scribendi etiam in criminalibus, quo casu ipse deserviat in dictis causis, etiam apud Judices deputatos.

3. Nullus autem Judicum in causis criminalibus procedat, vel sententiam ferat, nisi Procuratore Fiscali, vel Commissario Cameræ respectivè in omnibus actis, in quibus de jure citari debent, legitimè citatis.

4. Minúsque transmittantur extrà Urbem Monitoria, nec aliquod Judicium ad Fisci vel Commissarii Cameræ respectivè instantiam, introducatur sine procuratoris Fisci vel Commissarii Cameræ licentia.

5. Nec quisquam capiatur sine indiciis ad instantiam cujuscumque instigatoris, nisi in causis gravibus arbitrio Judicis, & tunc nonnisi data cautione per instigatorem de reficiendo damna, expensas, & interesse, necnon etiam (si ita Judici visum fuerit) de se repræsentando.

6. Nec concedant Judices in causis Criminalibus significationes aliquas, nisi in causis coràm se vel in suo Tribunali, & aliter datæ non observentur.

7. Pariter non relaxent monitoria Criminalia pro contraventione inhibitionis obtentæ in causa Civili, sed agatur pro ea civiliter coràm Judice qui dedit inhibitionem nisi fortè contraveniendo fuerit vis aliqua illata, vel injuria realis aut verbalis in spretum inhibitionis, & Judicis contemptum.

8. Contra reum absentem, & contumacem pro delicto, quilibet Judex competens procedere valeat, nec alter alterius processu impediatur.

9. Non transmittantur contra reos absentes citationes, aut Monitoria ad informandam Curiam sub pecuniaria mulcta, quando Judex habet in processu probationes vel indicia contrà illos sufficientia ad transmittendum Monitorium, sive Inquisitionem, aut citationem super delicto.

10. Nec comminentur unquam in Monitoriis pœnæ corporales majores pœna delicti, pro quo monitio fit.

11. Item, inquisito Reo non fiat inventarium illius bonorum, nisi agatur de delicto pro quo veniat imponenda pœna capitalis, vel confiscationis bonorum, aut alia notabilis pœna.

12. Et quando inventarium conficiendum fuerit non describatur inventarium hujusmodi in registro, sed tantum moderata merces pro qualitate rei à Notario accipiatur.

13. Et casu, quo propter Rei contumaciam Inventarium fieri contingat, nonnisi unicum fiat.

14. Relaxatus ab uno Judice, non possit ab alio pro eadem causa carcerari.

15. Similiter pro pugnis, & verbis altercatoriis, & injuriosis in rixa, & ex accidenti inter viles personas prolatis, aut pro quavis alia simplici rixa, minísque etiam infraganti reperti non carcerentur, nisi priùs ducti ad præsentiam Judicis sub pœna privationis, & aliis arbitrio sui Judicis. Et si relaxandi erunt gratis ubíque relaxentur.

16. Querelæ Dominorum contrà famulos, vel operarios, qui jam Dominos ex causa mercedis convenerunt, non recipiantur nisi facto deposito, vel data cautione in forma depositi Judicis arbitrio, & nonnisi in eò Tribunali in quo causa mercedis pendet, si jurisdictionem habeat Criminalem.

17. Captus ab incompetenti Judice, vel ab eo qui non processit, remittatur, ad eum qui processit, sed captus ad eo qui processum formaverat, non remittatur, etiam quòd ab alio fuisset in procedendo vel in contumacium condemnando, præventum, quinimò processus omnes, & informationes transmittantur ad illum qui fuit diligentior in captura.

Quòd si ex pluribus delicti Consortibus quilibet aliquem habeat carceratum, remittantur omnes ad eum qui habet principaliorem in manibus. 18.

Curent ante Judices quicumque ne Rei detineantur in secretis ultrà triduum antequàm examinentur, nisi causæ natura aliud suadeat. 19.

Et tàm Reos, quàm Testes interrogent, descriptis & extensis à Notario integrè verbis omnibus interrogatorii, rejecto prorsus, & sublato abusu illo scribendi, Ad opportunam Domini interrogationem, vel interrogatus respondit, aut subdens interrogatus, aut simili, quem tamquàm perniciosum, & uti suggestivarum interrogationum vel amentum, & fraudibus plenum damnamus. 20.

Responsiones similiter reorum, & testium integrè de verbo ad verbum, prout ex eorum ore profluùnt, etiam quòd contra Fiscum sint, non diminutè, nec per relationem, & in externæ nationis hominibus adhibito Scriba vel interprete illius linguæ perito, fideliter scribi faciant. 21.

Nec ullo pacto Judicibus liceat, vel Notariis, Testes quos ipsi verisimiliter informatos crediderunt, citatos seu vocatos, extrajudicialiter cum juramento vel sine eo interrogare, & non scriptis eorum responsionibus dimittere, forsan ex eò quòd contra Fiscum deponant, & pro reo, seu omninò prævio juramento de veritate dicenda, eorum examen recipiatur, & in scriptis redigatur, dummodò non adsit vehemens suspicio subornationis. 22.

Reorum recognitiones non fiant nisi Judice præsente, & coràm pluribus, nec ullo pacto reus anteà ipsi testi ostendatur. 23.

Testes pro Informatione Curiæ non nisi in gravioribus carcerentur, & tunc pro relaxatione nihil penitùs solvant, nec etiam pro alimentis, quæ vel instigator si adest solvere debeat, vel Fiscus. 24.

Captum pro uno crimine, super aliis de quibus indicia non habent, interrogare nullo modo præsumant, sed in hoc & aliis omnibus occurrentibus, Juris communis dispositionem Judices servare teneantur. 25.

Et in quocumque crimine quantumvis gravissimo, reos antequàm torturæ subjiciant, etiam non petentes admittant ad purgandum indicia, data eis indiciorum copia, pro ea tantùm parte processus quam ipsi petierunt, in forma boni extractus, & non registri, cum expressione nominum testium, & competenti termino ad faciendas defensiones, & eo pendente detur commoditas carceratis liberè loquendi cum eorum Advocatis, & Procuratoribus etiam semotis arbitris nisi tamen qualitas causæ aliud necessarium suadeat, & dicta copia indiciorum detur pauperibus gratis, vel ostendantur originalia Advocato, & Procuratori Pauperum similiter gratis, & absque ulla impensa. 26.

Neque cogantur rei declarare se habere testes curiæ pro ritè, & rectè examinatis, & quatenùs voluerint illos sic habere, præter absentes, & mortuos, & salvis exceptionibus contrà personas, & dictas testium, salvóque jure illos repetendi, talis protestatio admittatur, minimèque rejiciatur. 27.

Ac testes contrà reum repetendi, priùs examinentur super interrogatoriis pro ejus parte datis, deindè super eorum depositionibus repetantur. 28.

Ac Judices, Auditores seu Locumtenentes Gubernatoris Urbis, seu alterius cujuscumque Magistratus habentis facultates procedendi præter aut contrà formam Juris vel Statutorum, non utantur dictis facultatibus, nisi prævio decreto dicti Gubernatoris vel Magistratus, concedendi sibi facultatem sic procedendi in illa causa. 29.

Tormento Vigiliæ Judices non utantur, nisi in delictis atrocissimis, & in quibus etiam urgentissima præcedant indicia, & tunc nonnisi de voto Congregationis illius Tribunalis quo proceditur contra reum, nec unquam reus subjiciatur huic tormento Vigiliæ eodem die quo alio genere tormen- 30.

torum

torum fuit tortus minúsque reus, qui tormento funis semel atque iterum tortus fuit. Nec quisquam in hoc tormento Vigiliæ positus detineatur brachiis extensis ad modum torturæ ne ultra Vigiliæ tormentum patiatur etiam tormentum funis, sed in omnibus modus adhibeatur quo vel innocentiæ reus, vel supplicio reservetur, & Judices tàm in hoc quàm in aliis tormentis ipsiassiduè continuéque assistant omninò, nec eorum loco Notarium vel substitutum Fiscalem dimittant.

31. Nec in tormento funis quenquam ultra horam pro qualibet vice detineant.

32. Insuper abstineant omninò à verbis, & factis injuriosis in reos ac testes.

33. In sententiis, & condemnationibus reorum absentium, & contumacium, Judices exprimant pænas certas, neque se referant ad jus commune, Statuta, Constitutiones vel edicta.

34. Reis in contumaciam condemnatis, & captis ante executionem sententiæ, detur copia processus, si petatur; & actorum, etiam quòd non fuerint admissi ad nonas defensiones.

35. Nec ullus inquisitus sive carceratus sive non carceratus, non solùm à Notariis juxta constitutionem nuper à nobis de Anno 1608. editam, quam innovamus & illibatam esse volumus, sed nec etiam à Judicibus seu aliis quibuscumque. Officialibus cogatur directè vel indirectè processus cassare, absolutionem seu abolitionem petere.

36. Similiter Judices, Fiscales aut Notarii nullo modo cogant vel inducatur directè vel indirectè, reos ad compositionem. Idcircò studeant Judices celerrimæ causarum expeditioni, ne rei diutiùs tædio Carceris vel laboribus & expensis fatigati, componere, & se redimere cogantur.

37. Studeant similiter omnes Judices, & Officiales quorumcumque Tribunalium generaliter dilationes in favorem Fisci abbreviare, ne rei diutius laboribus & expensis fatigentur, nec differant expeditiones causarum inter privatos pendentium, licèt Procurator Fisci protestetur causam non expediri, nisi ipso citato pro ejus interesse, nisi de eo incontinenti saltem summariè doceat.

38. Obligationes & satisdationes quæcumque de non offendendo vel se repræsentando, aboleri vel cassari nequeant, nisi citato Fisco vel Commissario Cameræ respectivè, & aliter cassæ habeantur pro non cassis, nisi quando cautio de non offendendo cassatur ob pacem sequutam & consensum præstitum cassationi.

39. Et in quibus casibus Officiales aut Executores habent aliquam partem pœnarum, si ex gratia pœnæ moderatio fiat, etiam post executionem, tamen non recipiant nisi partem ejus quod juxta gratiæ tenorem persolvitur.

40. Has constitutiones supra proxime tibi judicavi sub nu. 1. hujus §.

Inhærendo constitutionibus fœl. rec. Pii IV. incip. Cum alias per specialem & Cupientes pro injunctæ, & Sixti V. incip. Ad Romanum Pontificem pertinet non modo, & Clemen. VIII. incip. Inter cæteras animi nostri, prædecessorum nostrorum, ac illas ampliando. Omnes & quascumque pœnas, mulctas compositiones, & confiscationes à reis vel delinquentibus, maleficiorum vel quasi, fraudum, & contraventionum quarumcumque vel alia quavis occasione per quemcumque Judicem quavis dignitate, & quantumvis speciali nota dignum fulgentem, Magistratum seu Tribunal Urbis, etiam S. R. E. Camerarium, Gubernatorem, Auditorem Cameræ, Vicarium, Senatorem, Annonæ Præfectum, Præsides, eorúmque Locatenentes, Auditores, & Judices, aliósque Cameræ Urbis Ministros, quacumque dignitate fulgentes, & quovis titulo, & nomine, criminum vel quasi cognitionem in Urbe habentes, vel quoquo modo exercentes, exigendas, sive ex bonorum mobilium vel immobilium prædictorum reorum vel delinquentium venditione vel subhastatione redigendas, cujuscumque etiam minimæ quantitatis penès Cameræ nostræ Depositarium pro tempore existentem, & non alium, integrè, & absque ulla diminutione deponi debere præcipimus.

Nec quisquam ex Judicibus, Magistratibus aut Officialibus præfatis, minùs etiam Fisci Procurator, Cameræ Commissarius, aut quivis alius dictarum pœnarum, mulctarum, compositionum, confiscationum, pecuniarum aut participationum quovis modo vel titulo habens, audeat vel præsumat sibi propria auctoritate partem aliquam etiam minimam retinere, nec aliter præcipere quam de manibus Depositarii prædictis, prævio dictorum Magistratuum mandato, Fisci Procuratoris, & in causis in quibus Commissarius Cameræ intervenire solet, ipsius Commissarii manu subscripto, causam propter quam solvit, quantitatem & personam cui solvitur explicitè expressam continente, sub pœna privationis officii & inhabilitatis ad alia, solutionésque aliter quàm ut supra factæ tanquam indebitæ extortæ, restitui, atque ad earum restitutionem quilibet prædictorum ab eodem Commissario Cameræ cogi omninò & cum effecto debeat. Et nihilominùs Depositarii aliter quam cum prædicto mandato, ut supra subscripto, solventes, de suo erogasse censeantur, & in reddendis rationibus id ei minime computari debeat. 41.

De Judicibus in causis Civilibus.

§. II.

NUllus Judicum audeat Supersessorias, dilationes aut non gravetur, cuiquam adversus mandata ab aliis Judicibus aut in aliis Tribunalibus relaxata concedere, & concessa sint nulla, neque serventur à Judicibus, qui mandata relaxarunt salvis tamen inhibitionibus, quæ vigore inhibitionibus, quæ vigore appellationum, seu commissionum aut in vim reasumptioni, causæ aut susceptionis censurarum seu termini ab Auditore Cameræ conceduntur, & salvis etiam Cartis dotalibus. 1. Ad hæc vide etiam Pii IV. const. 58 §. 14. Tom. 2 & const. seq. lib. 2 § 11 ac Pii V, const. 17 lib. 2. Tom. 2.

Minùs etiam Judices apponere possint in mandatis illam clausulam, videlicet exequatur per Executores nostros, sub pœna nullitatis, vel simili. 2.

Expediant causas à quinque scutis infrà summarie, manu regia, & sine scriptis, partibus tantùm oretenùs auditis, nisi aliter ipsis Judicibus ex rationabili causa visum fuerit, quàm Turris Nonæ, Sabellorum, Ripæ & Ripertæ Judices & consules Artium exprimere in actis teneantur. 3.

Causas autem summam scutorum undecim monetæ non excedentes, & coràm competentibus Judici vertentes, nullus prorsus Judex aut Magistratus reassumere possit. 4.

Similiter causæ cujuscumque Collegii, Societatis, Confraternitatis, Archiconfraternitatis, Hospitalis, Ordinis seu Religionis, Loci pii, Artis aut personæ habentis ex privilegio proprium & specialem Judicem, non reassumantur postquam eorum Officiales vel Procuratores aut personæ privilegiatæ consenserint in jurisdictionem alteriùs Judicis ordinarii alias competentis, sine tamen præjudicio facultatum & jurisdictionis Auditoris Cameræ, necnon Tribunalis ipsius Cameræ Apostolicæ & Cameralium. 5.

Et causæ mercedis ad effectum faciendi depositum, illæ tantum intelligantur, in quibus agitur de diurna, vel menstrua mercede, sive salario. 6.

Non attendant nullitates, nisi ex defectu citationis, jurisdictionis, aut mandati, sed ad expeditionem causæ procedant. 7.

Non relaxent Arresta contra debitores, nisi præcedente mandato relaxato servatis servandis, & aliter relaxata sint nullius roboris & momenti. 8.

Pro debito summam septem aureorum ad rationem juliorum duodecim pro quolibet aureo non excedente nemo carcerari possit, nisi debitum habeat annexum crimen. 9.

Neque in dicta summa comprehendantur expensæ mandati, neque fiat cumulatio summarum, vel debitorum ad effectum carcerandi. 10.

11. Nec concedant Inhibitiones, Significationes, aut non gravetur in vim cujuscumque Commissionis pro dilatione, vel alternativa obtinenda impetratæ cum clausula, Servata forma Motus proprii, nisi delato bireto viridi, & non aliter. Et nihilominùs quæcumque Inhibitione & non gravetur, aliter quàm ut suprà concessa non suffragentur, & sint nullius roboris & momenti, eisque non obstantibus executio quælibet realis & personalis contrà debitores sine bireto viridi repertos fieri possit & valeat.

12. Nec quisquam Judex, aut Magistratus præter Auditorem Cameræ, audeat directè vel indirectè sub quovis prætextu concedere terminum, sive dilationem triginta dierum debitoribus.

13. Possit autem quilibet Judex, cui causæ restitutionis in integrum nullitatis & attentatorum fuerint commissæ, absque speciali commissione terminum præfigere ad docendum de causis restitutionis, sive de ipsis nullitatibus vel attentatis, & eo lapso, nihilque quod revelet, docto, ad negocii principalis expeditionem devenire.

14. Possit etiam quisque Judex in quibuscumque causis coràm eo introductis vel introducendis, omnes terminos substantiales absque alia speciali commissione reiterare.

15. Mandata de manutenendo in possessorio summarissimo nullus Judicum det, nisi per viam decreti, non autem cedulæ, nec quicquam sportularum aut propinæ pro eis, etiam à spontè dantibus accipiatur.

16. Mandata suspicionis fugæ non citato debitore in Urbe non concedantur, nisi constito in actis summariè de credito liquido, ac de suspicione fugæ saltem per juramentum creditoris, & quod ipsi creditori non sit cautum per alios correos, vel fideijussores, & tunc etiam non relaxentur, nisi deducendo debitorem ad præsentiam Judicis, non autem ad Carceres, & Judex ipse debitore ducto audito, prout ipsi videbitur provideat. Expensas autem mandati, & capturæ creditor ipse absque ulla spe repetitionis exsolvat. Et si creditor aliter hujusmodi mandatum extorserit, arbitrio Judicis puniatur, & Notarii in concessione hujusmodi mandatorum suspicionis fugæ aut sequestrorum nullo pacto possint creditores cogere ad solvendam, vel deponendam mercedem mandati executivi.

17. Mandata suspicionis fugæ non subscribantur, nisi visis à Judicæ juribus, & Judicibus non subscripta executioni nequaquam mandentur.

18. Juramentum calumniæ non admittant Judices, nisi præstitum, juxta formam à nobis infrà Notariis in illius receptione præscriptam.

19. Pro perjurio autem in dicto juramento calumniæ commisso, non facilè Judices criminaliter procedant, neque in alio Tribunali quàm ubi perjurium commissum prætenditur, & tunc non retardato judicio civili.

20. Juramenta verò litis decisiva, coràm Judice suscipiantur & non aliter, nisi Judex aliud arbitratus fuerit ex causa infirmitatis vel alterius legitimi impedimenti litigantium.

21. Causæ discussionum inter creditores & hæredes defuncti seu alterius debitoris, de cujus bonis inter ipsos creditores agitur, intra tres menses quo ad præsentes, quoad absentes verò circa montes intra sex, ultrà autem intrà novem menses expediantur. Et nullo modo nisi ex magna causa, ut suprà diximus, instantia prædicta prorogetur. Et à die obitus debitoris intrà duos menses hæredes præsentes, absentes autem citrà montes intrà quatuor, ultrà verò montes intrà sex, inventarium conficere, & an velint hæreditatem adire, deliberare teneantur. Et interim Judices coràm quibus causas discussionis hujusmodi pendere contigerit, bona ipsius debitoris vel defuncti vel decocti creditoribus habentibus sua credita liquida, recepta idonea cautione de restituendo habentibus priora & potiora, & contribuendo habentibus æqualia jura, consignari mandent & faciant.

22. Et quia jam à fœl. rec. Pio Papa V. Prædecessore nostro constitutum est, ut in causis discussionum miserabiles personæ aliis anterioribus Creditoribus pro summa scutorum quinquaginta præferantur, Volumus & declaramus id habere locum etiam cùm dictæ miserabiles personæ sunt in majori summa creditrices, ut nihilominùs pro dicta summa scutorum quinquaginta dumtaxat aliis etiam anterioribus in omni Judicio juxta dictam constitutionem præferantur.

23. Et dictarum miserabilium personarum causæ, ad instantiam Creditorum coràm quibuscumque Judicibus ordinariis competentibus introduci, & ab illis terminari possint.

24. Pro sigillo Judices ordinarii in quibuscumque causis & expeditionibus (his tantùm exceptis, quæ taxam requirunt) nonnisi julium unum recipiant.

Communia Judicum omnium, tàm civilium quàm criminalium.

§. 12.

1. NUllus Judicum sive ordinariorum sive delegatorum quantæcumque dignitatis & auctoritatis, etiam speciali nota dignus, domi suæ familiariter retineat Advocatum aliquem vel Procuratorem, etiam consanguineos, aut suæ Curiæ Notarium.

Ad hoc vide etiam Pii Iv. const. 58. §. 12. fol. 86. lib. 2.

2. Similiter nullus Judicum sive ordinarius sive delegatus suadendo vel rogando, minùs etiam commendando vel aliàs quomodolibet directè vel indirectè se immisceat in proponendis Advocatis, Procuratoribus vel Solicitatoribus in causis tàm coràm eis quàm coràm aliis pendentibus.

3. Ipsi autem Judices ordinarii quicumque, tàm civiles quàm criminales, abstineant omninò à Procuratoris vel Advocati munere, tàm publicè quàm secretè exercendo.

4. Ad hæc Judices omnes, item Auditores, Subauditores, Locatenentes & Substituti seu alio quocumque nomine nuncupati, tàm in causis civilibus quam criminalibus & mixtis, à partibus coràm se litigantibus, sive sint actores accusatores, querelantes aut instigatores, sive etiam rei conventi, inquisiti vel querelati, nihil prorsus muneris aut doni, neque sub alio quocumque titulo nomine vel prætextu, quantumlibet minimum accipiant, sub pœnis nostro & Successorum nostrorum arbitrio infligendis.

5. Judices quicumque tàm civiles quàm criminales, tàm ordinarii quàm delegati, etiam in causis in officio Archivii Prælatis Romanæ Curiæ commissis, sententias prout in cedula ferre, & terminos pro servatis habere soliti, dictarum sententiarum cedulas subscribere & publicare necnon, terminos pro servatis habitos intrà decem dies omninò à die habiti termini pro servato, & non ultrà declarare possunt & debeant, exceptis Rotæ Auditoribus, qui in hoc eorum facultatibus utantur.

6. Nec citationes in quorum terminis pronunciare vel quarum terminos pro servatis habere contigerit, penès se ipsos retinere possint, sed penès Notarios dimittant, alioqui sententiæ & termini ipsi, lapsis dictis decem diebus pro nullis & circumductis habeantur.

7. A litigantibus Judices, & eorum usque ad secundum gradum cognati & affines, eorùmque familiares, neque mutuum, neque fidejussiones, nec alias similes obligationes recipiant.

8. Similiter à baroncellis, & quibusvis aliis executoribus etiam suarum Curiarum particularibus, etiam sponte dantibus sub quovis prætextu, nihil prorsus recipere possint.

9. Innovamus Constitutionem fœl. recor. Georgii Papæ XIII. prædecessoris nostri, de datis & promissis propter gratiam vel justitiam consequendam, quæ incipit, Ab ipso Pontificatus nostri, & est sub data anni millesimi quingentesimi septuagesimi quarti, nonis Novembris, Pontificatus

sui

sui anno Tertio, cujus tenor hic pro expresso de verbo ad verbum habeatur.

De Sportulis, seu Propinis.

§. 13.

1. Ad hoc vide etiam Pii iv. const. 58. §. 3. 6. & 7. fol. 85 lib. 2.

NUllus Judicum ordinariorum Urbis, & Romanæ Curiæ cujuscumque dignitatis, etiam speciali nota dignus, in causis civilibus ordinariis ratione sportularum sive propinarum aliquid prorsus accipiat, etiam à sponte dare volentibus.

2. In Commissariis autem pariter civilibus, ubi de summa scutorum vigintiquinque agitur, & infrà, nihil prorsus, à viginti quinque suprà usque ad centum, inclusivè, scuta tria; à centum usque ad ducentum, scuta sex; à ducentum usque ad quamcumque summam, scuta decem, & non ultrà.

3. Pro quacumque sententia declaratoria ob non paritionem monitorii in contumaciam, non ultrà julios septem cum dimidio.

4. Pro declaratoria in vim literarum, aut aliàs habente vim diffinitivæ si summa sit certa, accipiant juxta taxam prædictam, si verò incerta; sed agatur ad ipsarum literarum executionem, accipiant juxta causæ, & personæ qualitatem, dummodò non ultrà quinque aureos.

5. Pro quacumque interlocutoria, sive decreto ante sententiam diffinitivam, nihilomninò.

6. Similiter, & pro decreto mandati de manutenendo, item decreto moderationis inhibitionis, & multo magis pro decreto taxationis expensarum, nihil omninò recipiatur.

7. Pro decreto super contractibus minorum, mulierum, aut rerum Ecclesiæ, & Piorum locorum in domo ipsorum Judicum interponendo, non ultrà julios quinque extrà domum verò, non ultrà julios decem.

8. Quæ decreta non nisi à Gubernatore, Auditore Cameræ, Vicario, & Senatore, eorúmque Judicibus, ac Judice Burgi in Burgo, & Advocato Pauperum dumtaxat & à nullo alio interponantur, & à pauperibus nihil recipiant.

9. Facultates autem interponendi decreta quibusvis aliis personis, & Judicibus in Urbe hactenùs concessæ, pro cassis & annullatis haberi volumus, prout illas omninò cassamus & annullamus.

10. Capitaneus autem appellationum Curiæ Capitolii recipiat sportulas juxta taxam ei constitutam ab Urbis Statutis, non tamen in casibus sibi hac constitutione interdictis.

11. Ad prædictas sportulas, sive propinas, ut suprà taxatas Judicibus, non nisi de manibus Notarii causæ, & sententia prius ab ipsis subscripta accipere ullo modo liceat.

12. Debeantque propterea Notarii librum habere, in quo dictas sportulas seu propinas notent cùm pro Judicibus deponuntur, ubi cùm posteà lata sententia Judici per solvuntur, ipse Judex manu propriâ notato deposito subscribat se illam recepisse. Quæ sic ut suprà Judici data deinceps inter expensas litis taxandas ac reficiendas omninò ponatur, & victori reficiatur, usu quocumque contrario non obstante.

De Commissariis.

§. 14.

1. QUicumque Commissarii, & Subcommissarii, tàm ad instantiam Fisci nostri, quàm etiam particularium personarum à Nobis, aut à Successoribus nostris Romanis Pontificibus, vel Almæ Urbis nostræ Gubernatore, Cameræ Apostolicæ Auditore, Vicario Senatore, & aliis quibuscumque Judicibus ordinariis, seu delegatis ad diversa loca missi, ad sumendas informationes, formandos processus, & alia necessaria gerenda, necnon omnes & singuli Notarii secum ad effectus prædictos assumpti, teneantur omnia & singula Acta per eos scripta & recepta, processus, testium dicta originalia, & authentica, cùm primùm ad Urbem redierint, vel Commissio finita fuerit, omni mora postposita penès acta Notarii, ubi ipsa causa specialis pendet, vel pendere speratur, aut si id dubium sit, apud eum Judicem quem Procurator Fiscalis noster elegerit, exhibeant, deponant, & dimittant, sub amissionis integri eorum propterea debendi salarii, ac etiam ducentorum ducatorum Cameræ Apostolicæ applicandorum pœna.

Ne autem propterea Notarii & Scribæ prædicti laborum suorum jacturam faciant, mandamus, ut si pars certa & manifesta fuerit, ad cujus instantiam talis processus sit formatus, contrà eam pro condigna Notarii satisfactione Judices ipsi summariè & executivè procedant, prout in causis mercedum, & depositorum Gubernator procedere consuevit. Sin autem nulla sit pars, sed solus Fiscus noster ex Officio inquirat & procedat, tunc de primis, quæ ex causa hujusmodi proveniunt, emolumentis eidem Notario, celeriter & sine fraude Judices causæ satisfieri mandent, & faciant cum effectu. 2.

Necnon Commissarii prædicti ad bona quæcumque, tàm mobilia quàm immobilia, & se moventia ubicumque existentia, quarumcumque personarum pro tempore delinquentium, & quorumcumque excessuum, seu delictorum prætextu, quæ Judices ipsi coràm quibus causas hujusmodi pendere contigerit, Cameræ, seu Fisco nostro applicanda esse putaverint, capienda & apprehendenda, deputati seu deputandi, se de bonis ipsis non ampliùs intromittere, nec ex eis quicquam etiam ratione viatici, seu alia quavis ratione vel causa, sibi retinere ullatenùs possint aut debeant, sed causis & processibus hujusmodi coràm Judicibus illis coràm quibus illæ prius pendebant, terminandis & finiendis remanentibus, ipsi Commissarii in informationibus & processibus in similibus fieri solitis ritè formandi dumtaxat versari, ac fideliter & ordinatè, omnique cessante strepitu & confusione, bona ipsa uti decet, in Inventarium redigere & annotare, ac illa sic redacta & annotata, Thesaurario, seu Depositario Cameræ prædictæ in Provincia, sive ejus Vicethesaurario, aut Vicedepositario in illa Civitate vel loco deputato, realiter, & cum effectu dare, tradere, & consignare teneantur. Volumus autem, quòd de bonis sic annotatis & consignatis, eisdem Commissariis de eorum Viaticis juxtà formam & ordinem à Judicibus à quibus dicti Commissarii transmissi fuerint præscriptum, satisfieri à Depositario possit & debeat. 3.

Commissarii verò ad spolia, decimas, subsidia, vel alia regalia aut credita, Cameralia vel fiscalia exigenda sive recuperanda, non nisi idonei & probatæ vitæ nullum habentes in ea interesse constituantur, qui etiam jurejurando, ac idoneis cautionibus de eorum Officio, fideliter & diligenter exercendo adstringantur. Serventúrque quo ad eos in omnibus decreta Congregationis bono regimini Communitatum Status Ecclesiastici præpositæ, & edicta Cameralia, quæ per præsentes approbamus, & innovamus. 4.

De Advocatis Pauperum, & Fisci.

§. 15.

ADvocatus Pauperum solicitè studeat, ne carcerati, in aliquo tàm à Judicibus quàm etiam ab Executoribus, & Carcerum Custodibus graventur, & propterea non absit unquàm in visitationibus Carcerum, tàm publicis quàm privatis. Et Procuratores Pauperum, ac illorum substitutos, & etiam Carcerum Visitatorem singulis hebdomadis una vice ad se evocet, & de omnibus carceratis præsertim iis qui in secretis detinentur, diligenter se informet. Et si ipsos Procuratores, vel substitutos, & Visitatorem negligentes invenerit, Visitatoribus Carcerum denunciet, atque ut de aliis provideatur instet, & cum ratione sui Officii gratis pauperes defendere, & illis patrocinari debeat, nihil prorsus ab illis accipiat. Et ut faciliùs pau- 1.

1. Vide etiam d. constit. Pio iv. fol. 85. lib. 1.

peribus operam suam impendere valeat, Visitato Carcerum quolibet die ad eum accedere, & alia quæ illi hac Constitutione injuncta sunt, facere teneatur.

3. Non possit Advocatus præfatus contrà reos ad offensam, etiam si causa extrà carceres agatur, patrocinando aut aliàs quomodolibet sub quovis prætextu intervenire, nec, exceptis pauperibus, pro ullo alio qui contraxerit, aut litiget cum Camera patrocinetur.

4. Fisci Advocatus in omnibus causis criminalibus, & aliàs Fiscum tangentibus, ubi Articuli Juris emerserint, interveniat, & Procurator Fisci ipsum super hoc omninò requirere teneatur, & in eis absque ullo præmio patrocinetur. Possit tamen ab instigatoribus propriam injuriam vel interesse prosequentibus, si quid sponte dare voluerint, illud percipere. Idémque in omnibus visitationibus Carcerum adesse teneatur, nec reorum, etiam extrà Carceres existentium defensionem assumat, sed pro veritate & justitia causam Fisci tueatur.

De Pauperum Procuratoribus.

§. 16.

1. Vide etiam const. 58. Pii iv fol 85. lib.2.Tom.2.

Procuratores Pauperum ac ipsorum Substituti singulo quoque die carceres visitare, & nomina omnium qui ad illos ducuntur ac Judicum de quorum mandato, ac etiam causas eorum detentionis, & diem cum in liberiori carcere seu ad largam ponuntur, & an ante vel post prandium sive cœnam, annotate teneantur, & similiter pecunias & alias quascumque res, quas invenerint repertas fuisse penès ipsos carceratos, & deinde omnia ad notitiam dicti Advocati Pauperum deducant, ad quem etiam quod ab ipso minimè requisiti fuerint, semel in hebdomada, & interim toties quoties carceratis opus erit accedant.

2. Nihil omninò accipiant non solùm à pauperibus, sed nec etiam ab aliis carceratis, etiam quòd divites sint.

3. Non possint aliquo modo dicti Procuratores & Substituti contrà reos ad offensam, etiamsi extrà Carceres ipsorum reorum causa agatur, patrocinando vel aliàs quomodolibet sub quovis prætextu intervenire.

De Fisci Procuratore, & substitutis.

§. 17.

1. Vide etiam d constit.58. Pii. iv. fol. 85. lib. 2. Tom. 2.

In omnibus causis criminalibus quorumcumque Judicum & Tribunalium, etiam Ripæ, Ripettæ & aliorum omnium, unus tantum sit Fisci Procurator generalis à Nobis & successoribus nostris scilicet deputatus, quo citato, vocato & audito & non aliter possit ad earum expeditionem, compositionem seu quodcumque aliud decretum procedi, exceptis dumtaxat causis fori Capitolini, & iis in quibus pro Fisco intervenire solet Cameræ Commissarius.

2. Qui Fisci Procurator inprimis prospiciat, ut quemadmodum in admissione ad ejus Officium in Camera juramentum præstat de illud rectè ac fideliter administrando, ita deinde taliter in illius prosecutione se gerat, ut promissis respondeat, nec ullam causam promoveat quam calumniosam esse cognoverit, & cùm primùm de calumnia, litè cœpta vel rei innocentia constiterit, ab illa desistat, etiam non expectata sententia.

3. Cúmque ratione sui Officii cogatur ad introducendas causas in quibus de interesse Fisci agitur, nihil omninò ab instigatoribus accipiat pro decreto vel subscriptione cujuscumque Monitorii, etiam ad personaliter comparendum vel alia quacumque causarum introductione.

4. In prosecutione verò causarum tàm ipse quàm Substituti ipsius, non nisi moderatè pro labore per eum sive ejus Substitutos ad utilitatem & commodùm eorumdem instigatorum subeundo. Nihil verò accipiat à reis sub quovis prætextu, & præsertim ab iis qui obtinuerint sententiam absolutoriam, à qua ipse Procurator appellare noluerit, nec etiam pro appositione manus in mandatis de relaxando.

Similiter & substituti ipsius, pro inventariis, cassationibus processuum, citationibus, informationibus aut alio quocumque prætextu, titulo vel causa, nihil prorsus à reis, sive in carceribus sive extrà eos constitutis, aut pecuniæ aut muneris, etiam esculentum aut poculentum, & à Jure vel Constitutionibus permissum, accipiant, sub pœna infamiæ, privationis Officii, inhabilitatis in posterùm, & aliis etiam nostro & successorum nostrorum arbitrio. 5.

Quoad expensas contumaciales vel quæ aliàs à reo reficiuntur, si instigator aderit, sive apertus sive secretus, qui ipsas fecerit, ipsi instigatori Procurator Fiscalis, cui ratione condemnationis solvendæ veniunt, restituat, ubi verò nullus adfuerit instigator, satisfactis prius de illis Notariis pro mercede laborum suorum, residuum dictarum expensarum, cùm non sit justum reum ex contumacia sua commodum consequi, eidem Procuratori Fisci solvatur. 6.

Reos ipse Fisci Procurator aut ejus Substituti non interrogent neque testes examinent, nisi in præsentia Judicis. Atqui extrà Carceres liceat eisdem cum interventu Notarii examinare. Et pro assistentia sive examine reorum vel testium, sive ad offensam, sive ad defensam vel alias pro reo productorum, nihil prorsus accipiat ipse nec ejus Substituti, & ubi in termino citationis examini testium non interfuerit, vel interrogatoria non dederit, testes inducti sine ulteriori dilatione examinentur. 7.

Citatus originalem citationem non possit ultrà diem penès se retinere, sed illam die sequenti restituere teneatur, in qua citatione, pars ad cujus instantiam sit, nomen Notarii in cujus Officio causa tractatur vel tractari debet, & Procuratoris si principalis absit ab Urbe, debeat apponere, alioqui citatio ipsa nulla censeatur, nec ipsum Fisci Procuratorem afficiat. 8.

Non det mandata de capiendo quempiam, voce vel in scriptis, nisi ubi adfuerit periculum fugæ, & Judicis copiam incontinenti habere non possit. 9.

Et cùm ad Signaturam spectet causas appellationum nomine dicti procuratoris Fiscalis sententiis contrà eum latis interpositarum rejicere vel committere, idem Procurator appellare non prohibeatur, verùm quoad illarum rejectionem vel commissionem, pro causarum vel personarum qualitate Signatura ipsa occurrentibus casibus hujusmodi providere poterit, in cujus Commissionis Signatura citetur priùs, antequàm signetur, Pars quæ sententiam absolutoriam obtinuit, & aliter Signatura nulliùs sit roboris vel momenti. 10.

Et cum Officium Procuratoris Fisci quo ad causas criminales principaliter consistat in prosecutione publicæ vindictæ, non se intromittat pro obtinendis inhibitionibus de supersedendo in causis civilibus, & præsertim usurarum, nisi ubi de jure ad ejus instantiam inhiberi potest. 11.

Nec ei concedantur literæ ad partes pro capiendis inditiis, nisi dato priùs aliquo fumo arbitrio Judicis à quo impetrantur, & tunc non committantur alteri quàm loci Ordinario vel ejus Vicario, nisi subsistente probabili causa suscipionis. 12.

Nec etiam dilationes non necessariæ, nec debitò longiores. Quinimò potiùs studeant Judices quamprimùm causas expedire. 13.

Procurator præfatus non tractet de compositione cum ipsis reis, sed expeditioni causarum incumbat, & ubi reus compositionem fieri petierit, non fiat nisi cum interventu Judicis, & ipsius Fisci Procuratoris. 14.

Qui etiam non prosequatur causam appellationis à sententia contrà eum lata ubi adsit instigator secretus vel apertus, nisi data priùs per eundem instigatorem cautione de reficiendo expensas tàm prioris quàm ulterioris instantiæ in eventum succumbentiæ. 15.

Non audiatur Fiscus protestando, causam quæ agitur 16.

inter

inter privatos non expediri nisi ipso citato sub prætextu interesse ipsius, nisi de illo incontinenti, quantum Judici sufficere videbitur, docuerit.

17. Et cùm sit Fisci & Cameræ Apostolicæ Procurator generalis, & propterea ad eum spectet Procuratores Fiscales uti ejus Substitutos in terris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ deputare, illos Legati etiam de latere cum literis patentibus dicti Procuratoris Fiscalis ad eorum Officia admittere teneantur & faciant admitti. Qui substituti sub pœna privationis eorum Officii, ac aliis arbitrio nostro imponendis, ipsum Procuratorem generalem de omnibus Fiscum concernentibus, & præsertim de sententiis, tàm absolutoriis, quàm condemnatoriis, certiorem facere debeant.

18. Caveat autem idem Procurator generalis, ne à dictis ejus Substitutis, sive pro substitutione facienda sive quavis alia ratione vel causa quicquam recipiat, sed omnia emolumenta eisdem Substitutis liberè & integrè dimittat.

19. Vigesimum autem dicto Fisci Procuratori, & centesimam Substituti ipsius de compositionibus, confiscationibus & pœnis eorum opera & interventu jam incameratis, id est facta jam incameratione, & non priùs, deberi ac persolvi volumus & declaramus.

20. Et ampliùs iidem Substituti Fiscales cùm ad reformandos processus extrà Urbem mittuntur, ultrà victus & æquorum impensam, possint etiam debita & taxata viatica recipere.

21. Et Fisci Procurator septem Substitutos habere debeat, quibus singulis Camera scuta quinque menstrua persolvat, videlicet quatuor Substitutos pro Tribunali Gubernatoris, duos pro Tribunali Auditoris Cameræ, & unum pro Tribunali Vicarii.

De Advocatis, Procuratoribus, & Sollicitatoribus.

Aliam habes in hoc Opere eorumdem reformationem quam edidit Bened. XII. in sua const. 2. Decens, fol. 209. Tom. 1. lib. 1.

§. 18.

1. Advocati seu Procuratores, Consanguinei vel Affines usque ad secundum gradum alicujus Judicis vel Officialis in causis coràm eo pendentibus, nullo pacto valeant patrocinari.

Vide etiam Pii iv const. 44. §. 10. fol. 62. lib. 2.

2. Non omnes passim, sed hi solùm ad procurandum in Rotæ Auditorio admittantur, qui doctrinæ usus & morum examen subierint, & per ipsius Rotæ Decanum vel alium loco Decani arbitrio Rotæ deputandum, adhibitis duobus vel tribus Procuratoribus ab ipsorum Collegio deputatis, super his universis approbati fuerint, unde si qui tales in præmissis idonei reperti non erunt, à Procuratoris Officio removeri volumus, ac pro dicto examine aliquid exigi vel solvi debere expresse prohibemus.

3. In Tribunalibus Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarii & Senatoris, Procuratores non admittantur, qui non sint priùs approbati à Superioribus illius Tribunalis, & in libro particulari descripti.

4. Quin etiam ut indemnitati litigantium consulatur, omnibus & quibuscumque Judicibus districtè præcipimus, ne Procuratores inhabiles ad causas coràm ipsi agendas admittant.

5. De propinis seu bibalibus dandis, Procuratores aut etiam Advocati se non immisceant, sed curam hanc partibus vel earum Solicitatoribus relinquant.

6. Stipendia modestè, nec ultrà meritum aut ultrà taxas capiant.

7. Et sicut de quota litis, ita de fructibus & expensis aut parte earum, in quibus Adversarii condemnantur, aut aliis emolumentis & præmio, cum partibus in eventum victoriæ quisquam Advocatus vel Procurator nullatenùs conveniat.

8. Unum procuratorem idoneum cum competenti salario, qui patrocinium pauperibus gratis præstet, singulis annis deputent Procuratores in eorum Collegio, & factam deputationem denuncient Advocato Pauperum, qui ejus opera uti, & pauperes ad eum, cùm occurrerit, mittere possit.

9. Cùm Notariis vel aliis, de gratiis registrorum & extractum, præterquam in partium principalium utilitatem & commodum, ita quòd evidenter appa-ret per instrumentum publicum, non paciscantur, & in his reperti culpabiles perpetuò sint procurationis Officio privati.

10. Notariatus aliquod Officium Procuratores emere non possint, neque cum Notario societatem aliquam inire, neque in totum neque in partem sub pœna amissionis ipsius Officii. Quòd Advocatis etiam prohibitum esse volumus sub eadem pœna.

11. Sententias contrà eorum principales à Curia absentes, à quibus procurare licèt in rem judicatam transire non permittant, sed appellare, & causam committi facere teneantur, ac principalibus suis significare, & prorogationem fatalium semel petere, sub pœna privationis Officii, & aliis pœnis arbitrio Judicis.

12. Postquàm alicujus causæ patrocinium susceperint, & onus Procuratoris receperint, indefensas causas non dimittant, sed pro viribus defendant, nisi excusationem legitimam habeant à Judice approbandam, necnon secreta causarum Adversariis non revelent aliquo prætextu vel causa sub iisdem pœnis.

13. Procuratores & Solicitatores quarumcumque causarum, non possint à suis Clientibus salarium petere, nisi conventum.

14. Pridiè ejus diei quo Rota agitur, non liceat Advocatis, Procuratoribus & Solicitatoribus, etiam tanquàm amicis vel aliter attinentibus, studia Auditorum perturbare.

15. Procuratores qui sunt de Collegio Procuratorum præcedant omnes alios Procuratores, licèt antiquiores.

16. Neque Advocatus, neque Procurator aut Solicitator, qui pro una parte patrocinium suscepit, in eadem causa pro altera patrocinari possit sub pœna privationis Officii, & infamiæ.

De Notariis Tribunalium Urbis.

§. 19.

1. Nullus Notariorum cujuscumque Curiæ sive criminalium sive civilium causarum, audeat quicquam exigere, nisi juxtà taxam eis traditam, quam vulgari sermone scriptam in eorum Officiis appensam, ita ut ab omnibus legi possit, habere teneantur.

Ad hæc vide etiam Pii 4. const. 41 §. 21. fol. 13. & const. 58. §. 58. §. 63. & seq. & §. 68 & seq. fol. 88. & Gregor. xiij. const. 26. §. 6. fol. 11. ac Sixti v. const. 72. Tom. 2. lib. 2.

2. Exerceant autem singuli (etiam quibus Officia per Sedem seu Cameram Apostolicam concessa fuissent) eorum Officia per seipsos, nec illa arrendare, locare aut in administrationem quovis modo concedere possint sine expressa nostra aut successorum nostrorum Romanorum Pontificum licentia in scriptis obtenta, & tunc non nisi personis à Superioribus sui Tribunalis approbatis, ac recepta satisdatione de fideliter exercendo & observandis taxis, & reformationibus.

3. Et loca pia habentia aliquod simile Officium illud exerceri faciant ab aliquo viro probo ab eis stipendiato, & à Superiore sui Tribunalis approbato, qui taxas & reformationes observare, ut suprà satisdare teneatur.

4. In juramento calumniæ à partibus præstando Notarii jurantem admoneant vim & importantiam ipsius, & faciant hæc nominatim & specificè asseri, & jurari. Primò, quòd non animo calumniandi agit vel defendit, sed quia lis pro parte sua sibi justa videtur. Secundò, quòd probationem non exiget, nisi quam pro veritate sibi necessariam putabit. Tertiò, quòd nihil dedit aut promisit, dabit vel promittet Judicibus aut Notario vel testibus, aut mediatoribus aut alicui alteri personæ, ut sententia detur. Quartò, quòd calumniandi animo aliquam dilationem non petet. Quintò, quòd pactum de

quota litis non fecit. Quæ Capitula per Actuarium jurantibus declarari mandamus sub pœna decem aureorum vice qualibet incurrenda. Et nihilominùs ulteriùs ad scribendum in illa causa non admittatur. In actis tamen non opponatur, nisi jurasse monitum juxta formam hujus constitutionis.

5. Nihil scribant in causis ubi agitur de summa vel re valoris infrà quinque scuta, nisi aliter Judex mandaverit.

6. Et in causis scutum unum non excedentibus Notarii cujuscumque Curiæ nihil prorsus recipiant à partibus, ab uno verò scuto usque ad duo inclusivè pariter nihil, nisi si quid à Judice fuerit eis concessum, sub pœna furti.

7. Neque possint rogari de Instrumentis quæ extrà judicium fiunt ad referendum alteri, quamvis Connotario, etiam Cameræ vel Auditoris Cameræ, sed quisque per se aut per proprios Substitutos qui in ipsius Officio commorantur, de dictis Instrumentis rogetur, & non pro altero ad referendum.

8. Si contingat unum Notarium accipere terminum pro alio Notario ad referendum, teneatur accipiens per totam illam diem qua acceperit, relationem facere, & decretum scribatur sive subscribatur manu Notarii referentis.

9. Nec quisquam similiter possit in futurum plura Notariatus Officia in diversis Tribunalibus obtinere, sed censeantur esse dicta Officia inter se incompatibilia, absque nostra vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum licentia.

10. Et tàm ipsi quàm eorum Substituti non possint esse Procuratores in Curia, in qua Notarii sunt, aut Substituti Officium exercent.

11. Citationes, Monitoria seu quasvis alias provisiones extrà Urbem mittendas non expediant ad alicujus instantiam, nisi notato in actis nomine Procuratoris, principalis aut alteriùs illas obtinentis, ut si ad illarum moderationem sit procedendum, possit pars incontinenti scire, quis sit citandus, ejúsque citatio sufficiat ad obtinendam moderationem.

12 Nec sufficiat in actis exprimere nomen Procuratoris, nisi iis notus sit in Curia ad hoc ut citari possit, vel saltem talis Procurator eligat domicilium ubi citari velit.

13. In mandatis executivis vigore instrumentorum sive apocarum relaxatis, tàm in Curia quàm extrà eam mittendis, apponatur dies, mensis & annus instrumenti sive apocæ, cujus vigore mandatum relaxatum fuit.

14. Similiter in relaxatione mandatorum & quarumcumque expeditionum, tàm in Curia quàm extrà eam mittendarum citatis partibus vel earum Procuratoribus aut in contradictorio judicio obtentarum, apponi debeat altera existis clausulis, videlicèt, in contumaciam N. Procuratoris, vel si Procurator verè contradixerit & in actis protestationem fecerit, loco prædictæ clausulæ scribatur, non obstante protestatione N. ex adverso Procuratoris.

15. Porrò moderatis Inhibitionibus à suo Judice emanatis nullo prætextu Notarii lapso termino intimationis possint obtentæ moderationis fidem retardare, nisi de impedimento verè constet in actis. Notarii quorumcumque Tribunalium Urbis, excepta Rota, teneantur in quibuscumque causis etiam commissariis intrà Statum Ecclesiasticum dare literas missivas loco Remissorialium, & pro singulis literis hujusmodi atque illarum instrumento, etiam cum articulis & interrogatoriis introclusis, solvatur merces juliorum novem, nec pars hujusmodi literas petens contrà ejus voluntatem cogatur remissoriam accipere.

16. Summaria testium quando à Notariis dari contigit scribantur in bona carta non bibula, & caractere intelligibili, soluta solita mercede.

17. Notarii nullam prorsus mercedem aut emolumentum etiam minimum recipiant, quòd priùs in libro receptorum (quem retinere debeant) fideliter non annotaverint, cum expressione diei, causæ & personæ solvendis, ut ex libro superior possit ex Officio cognoscere, si quid ultrà taxas indebitè receperint.

Cæterùm de datione Arrharum pro registris, extractibus aut copia Indiciorum, non stetur libro Notarii nec ejus annotationi, nisi cum subscriptione partis aut Procuratoris arrham dantis. 18.

In manualibus vel broliardis vel libris Instrumentorum Actorum & filzarum quas vocant ligatarum, non dimittant Notarii folia ulla in parte alba, ubi scribi solet, sed ubi sic alba remanserint, ea interlineare teneantur. 19.

Non retineant scripturas & jura quæcumque producta in pulpitis, sed infrà biduum à die productionis eorum productionem in manuali, seu broliardo actorum annotare & in filzis ponere teneantur, etiam quòd productio fuerit in calce citationis annotata. Examina reorum & testium quorumcumque tàm in civilibus quàm in criminalibus, ab initio & in ipso actu examinis describantur in libro benè compacto & compaginato. 20.

Non audeant Notarii inconsulto Judice facere ex se decretum aliquod quantumlibet solitum & ordinarium, nec aliquem terminum quamvis levissimum in forma, ut ajunt, servare, sed semper Judicem adeant, & Citationes omnes coram eodem legant, ab eóque decreta sumant, & deinde in actis apponant, & idem servent, etiam si terminus sit ad videndum inhiberi juxta formam commissionis, sub pœna falsi & privationis exercitii. 21.

Citationes & aliæ Cursorum & Mandatariorum relationes, nullatenùs in actis apponantur nisi Cursores & Mandatarii eas in cartulis earum subscripserint, & suprà subscriptionem nomen Notarii causæ appositum fuerit. 22.

Citationes & alios actus pro aliquo vel contrà aliquem non recipiant, nisi tàm Actoris quàm rei nomen cum cognomine & exercitii vel habitationis vel patriæ designatione specificè in eis exprimatur. 23.

Citationes ad videndum mandari consignari pignora non recipiant, nisi appositum sit etiam ad videndum mandari subhastari. 24.

Item non audeant differre vel retardare publicationem, ostensionem & lectionem sententiarum, tàm civilium quàm criminalium sub prætextu non solutæ notæ ipsarum aut registri, & aut alterius cujusque mercedis sibi debitæ. Quinimò teneantur per totum sequentem diem illas unà cum citationibus ad sententiam in peculiari libro, quem ad hoc habeant, registrare. 25.

Quòd etiam servetur in cedulis privatis Depositorum, quæ scilicet statim facta illarum productione registrentur. 26.

Sententiarum, Decretorum aut aliarum quarumcumque scripturarum tàm civilium quàm criminalium copiam unicuique petenti, soluta copiæ petitæ competenti mercede dare teneantur. 27.

Caveant insuper Notarii scribere quemquam in actis uti instantem, protestantem, producentem seu quomodolibet comparentem, nisi is tunc præsens fuerit, nec sufficiat agetur mandatum generale Notario datum à quavis persona, ut possit ejus nomen in causis vel actis apponere. 28.

In eventum in quem in causis fiant nullitates quæ possint adscribi culpæ aut negligentiæ Notarii, & pars propter paupertatem expensas reficere non valeat, ad illas Substitutus notarii, qui in causa scripsit, teneatur. 29.

Protestationes scribantur in broliardo eodem die, nec recipiantur in foliis volantibus, & quatenùs ob eorum longitudinem in hujusmodi foliis recipiantur, statim hujusmodi receptio in broliardo annotetur. 30.

Similiter non audeant expedire mandata, quæ non fuerint à Judice manu propria subscripta, & aliter expedita sint omninò, & in quacumque 31.

Curia etiam Capitolii nulla. Verùm dicta subscriptio gratis fiat, nec ob eam augeatur ullatenùs solita impensa mandatorum.

32. Quando aliquis Notarius allegatur suspectus, & alius deputatur, una tantùm merces consignanda alteri ex dictis Notariis, cui de jure, persolvatur.

33. Custodiant Notarii diligenter scripturas omnes, extractus & registra, & quibusvis personis accommodata infrà annum à die accommodationis recuperare, alioquin eis vel aliquo eorum deperditis illa suis sumptibus reficere teneantur.

34. In Notariorum Officiis non recipiantur Substituti, Scribæ, Juvenes vel alii quicumque ad Testes examinandos, neque ad conficienda acta civilia aut criminalia, nisi qui priùs fuerint tàm quoad sufficientiam pro munere ab eis exercendo, quàm quoad vitæ probitatem à Superiore Tribunalis approbari.

35. Ad rogandum verò quælibet Instrumenta. Testamenta & alias quascumque dispositiones, tàm inter vivos quàm in ultima voluntate, non admittantur, nisi prævio rigoroso examine sint priùs creati Notarii ab habente facultatem, neque tamen propterea talis approbatio principalem Notarium sive Officialem excuset, quo minùs si quid præfatorum culpa vel facto minùs rectè gestum fuerit, ipsi omninò Notarii teneantur, prout teneri volumus ad damna, expensas & interesse partibus, damnum passis.

36. Notarii non audeant rogare vel stipulari obligationes aliquas sive contractus etiam parvi momenti, nisi vel contrahentes ipsos Notarii benè noverint, vel ab uno saltem ex testibus cum juramento adhibitis, cognitos esse sciant testésque prædicti aut unus eorum, contrahentes ut suprà recognoscentes, noti sint iisdem Notariis, & nihilominùs in quibuscumque contractibus ultrà nomen & cognomen cujuslibet contrahentium, apponatur etiam patria & nomen patris, aut alia similis demonstratio, atque de hujusmodi cognitione mentio fiat in instrumento, alioqui ultrà pœnas infrà subjectas teneantur etiam partibus ad omnia damna, expensas & interesse, neque per hoc derogatum censeatur statutis, majorem in proposito solemnitatem vel diligentiam requirentibus.

37. Prohibemus insuper ne in instrumentis, testamentis & aliis actibus in quibus testes requiruntur, Notariorum socii, Substituti & alii in Officio illius Notarii qui rogatur degentes admittantur, sed alios adhiberi omninò mandamus.

38. Disdictam societatis Officii teneantur Notarii non solùm in manuali registrare, sed etiam in margine instrumenti Societatis annotare his verbis, videlicet. Die tali disdicta, & die tali reproducta, neque talis reproductio disdictæ in actis alterius Notarii de Societate non rogati fieri possit, neque facta suffragetur, nisi quando contractus Societatis extrà Urbem est rogatus, vel etiam in Urbe, quando est rogatus Notarius qui non sit actuarius alicujus Tribunalis, quibus casibus disdicta registretur in manuali, ut suprà, sub pœna in quolibet præfatorum casuum Notario principali scutorum centum ipso jure Fisco applicandorum, & Substituto scribenti, vel de tali actu rogato, sub pœna infamiæ, & suspensionis ab exercitio.

39. Idémque servetur in nominatione, necnon & in translatione periculi vitæ, quæ non suffragentur, neque cuiquam prosint, nisi parti intrà tempus ad nominandum vel transferendum intimatæ, & per Notarios ut suprà fuerint, annotatæ.

40. Et si Notarii, eorúmque Substituti, Actuarii vel Juvenes quicumque se quoquo modo directè vel indirectè sub quovis etiam amicitiæ nomine vel prætextu ingesserint, interposuerint vel tractaverint, seu mediatores fuerint in aliquo censuum, Societatis Officiorum aut aliorum quorumcumque negotiorum contractu, non possint sub pœna perpetuarum triremium, ac privationis Officii, ejúsque proprietatis & tituli ipso jure Cameræ Apostolicæ applicandi, ullas pecunias, bona seu res, etiam minimæ quantitatis à quoquam etiam spontè dante occasione præmissa recipere, sed sint & esse debeant contenti debita eis mercede rogitus instrumenti, si quod ab eis fuerit rogatum.

Quælibet instrumenta subscribantur ab eo Substituto qui illa confecit, apponendo nomen & cognomen suum in margine finis instrumenti. 41.

Instrumenta quoque in suis manualibus dietim extendantur & describantur. 42.

Instrumenta quæcumque ab eis rogata, Notarii debeant infrà tres menses à die celebrati contractus vel instrumenti in librum, quem filzam vocant, redegisse, vel in protocollum, quod alii manuale extensorum appellant, descripsisse cum suo indice. Non derogando per hoc statutis diligentiorum formam requirentibus. 43.

Testamenta autem & codicillos viventium nemini ostendant, sed fideliter recondita servent, & quatenùs sint aperta, illa & illos intrà tres menses in librum ad hoc de more compactum redigant. 44.

Alia cujuscumque generis, qualitatis, quantitatis, contractus, acta, instrumenta vel ab ipsis rogata, vel apud eos producta, teneantur partibus interesse habentibus ad earum beneplacitum gratis ostendere, ipsisque copiam facere & tradere, soluta solita mercede competenti, sine tamen die, anno, mense, testibus, ita ut nullam in judicio fidem facere possint. 45.

Neminem tamen possint adstringere ad accipiendum instrumenta publica vel eorum exempla, nisi ita ipsis Contrahentibus aut aliis interesse habentibus placuerit. 46.

Pro rogitu cujuslibet instrumenti, cum quibusvis conditionibus & clausulis, ubi non adsunt particulares taxæ, & ubi non præcedit conventio partium, solvantur pro quolibet centennario scutorum usque ad scuta mille julii duo, à mille usque ad quinque millia, julius unus pro quolibet simili centennario, à quinque mille usque ad quamcumque summam, bononeni quinque pro quolibet simili centennario, dummodò in totum non excedat summam scutorum vigintiquinque. 47.

Pro cassatione cujuslibet instrumenti seu retrovenditionis census vel similium, cum quibusvis cessionibus, reservationibus, conditionibus seu translationibus & aliis clausulis, ubi non adsunt particulares taxæ, solvatur ad eandem rationem, prout dictum est pro rogitu cujuslibet instrumenti. 48.

In tradendis autem publicis instrumentis quoad mercedem quicumque Notarii, sive descripti in Archivio Romanæ Curiæ sive in Archivio Capitolii, & alii Notarii retinentes publica Officia, non habentes specialem taxam publicorum instrumentorum, vel in quibus eorum taxa non disponeret, teneantur servare taxam Statutorum Urbis. 49.

Pro rogitu testamentorum, codicillorum, donationum inter vivos & causa mortis, ubi non adsint taxæ minores vel ubi Notarii non subjiciuntur Statutis Urbis, & ubi non fuerit aliter conventum per partes, si fuerint factæ à personis quorum patrimonium non excedat scuta quinque millia, solvantur julii quinque; à quinque millibus usque ad viginti millia, scutum unum; à viginti millibus usque ad quamcumque summam non exigant ultrà scuta duo. 50.

Orta inter Notarios & litigantes, vel alios differentia super ipsorum Notariorum mercede, non à Notariorum Collegiis seu deputatis ab eis, sed ab eorum Judicibus, qui non ad mensarios seu Notarios remittant, sed ipsimet proprio ipsorum arbitrio diffiniant inviolabiliter observata taxa. 51.

Et quandocumque Notarii vigore hujus constitutionis ex facto suo vel suorum tenentur aliquid refundere, restituere aut partibus refarcire, procedatur contrà eos executiva & manu regia. 52.

Ad

54. Ad hæc Archivii privilegia illæsa esse cupientes, statuimus & mandamus, quòd Protonotarii, Comites Palatini, & alii quicumque habentes vel habere prætendentes facultatem creandi Notarios, aut spurios legitimandi, non possint illos creare vel legitimare, nec jurisdictionem aut potestatem aliquam in Urbe & extrà eam per unam Dietam legalem exercere in præjudicium Collegii Archivii, & privilegiorum ejus, juxta constitutionem fœl.rec. Leonis X. prædecessoris nostri editam pridiè nonas Octob. 1513. quæ incipit. Ex ministerii pastoralis, quàm innovamus & appprobamus.

55. Quódque si aliquis creditor mandatum de capiendo ratione suspicionis fugæ in quocumque Tribunali, etiam Auditoris Cameræ, contrà debitorem suum vel ipsius debitoris pecunias & bona sequestrum aliquod obtinuerit, creditor ipse ad mandati executivi expeditionem vel aliquo modo illius solutionem faciendam aut ejus taxam deponendam, cogi non possit.

56. Juramenta suscipionis fugæ, ab aliis quam à principalibusmet, vel personis ad id speciale mandatum habentibus, non recipiant.

57. Sequestra non scribant etiam in causis mercedum, nisi in executionem mandatorum servandis relaxatorum, vel nisi docto de credito, etiam extràjudicialiter arbitrio Judicis, juratóque priùs de dilapidatione, aut fugæ suspicione.

58. Advocatos, Procuratores & Solicitatores pro fidejussoribus occasione litium dandis nullo pacto recipiant.

59. Significationes per viam recursus concedendas non scribant, nisi cum clausula, non tamen in contumaciam.

60. Aliàs verò significationes non scribant, nisi vigore termini, aut nisi productis juribus vel probationibus super solutione, aut nisi stante pendentia litis sive lite finita, vel nisi data cautione de stando juri & judicatum solvendo, quando essent relaxata mandata suscipionis fugæ pro assecuratione judicii, aut nisi stante negatione contrà mandata in contumaciam relaxata.

61. Responsiones ad articulos & juramenta super partitis decisivis, coràm Judice tantùm recipere possint & debeant, nisi ipsi Judex aliter decreverit ex causa infirmitatis aut legitimi impedimenti collitigantium.

62. Constitutionem à nobis die prima Martii 1608. contrà Notarios Criminales Urbis editam innovantes, denuò & districtè inhibendo præcipimus omnibus quibusvis Notariis cujuscumque Tribunalis & Curiæ quoquomodo causas criminales exercentibus, ne sub pœna privationis Officiorum & proprietatis ipsorum ipso facto incurrenda, & Cameræ nostræ Apostolicæ applicanda, aliisque gravioribus etiam corporalibus arbitrio Judicis imponendis pœnis, audeant vel præsumant mercedes notulæ sententiæ vel decreti aut cassationis processus in relaxatione Carceratorum seu abolitione quærelarum non Carceratorum etiam à sponte dantibus, nec etiam ad minimum accipere, nisi quando Reus ipse fabricato processu, & præcedente plena causæ cognitione & discussione Fisco, & parte si aderit, citatis, in ipsa sententia vel decreto vim diffinitivæ habente, & à Judice subscripto fuerit à crimine pro quo detinebatur vel quærelabatur, diffinitivè tanquàm innocens vel tamquàm hactenùs non repertus culpabilis, expressè absolutus.

63. Pro compositionibus verò easdem notulas decretorum & cassationes accipere, nisi in causis & criminalibus gravibus, & gravamen pœnam merentibus, & in quibus non solùm intervenerit plena causæ cognitio, sed etiam discussio, & decreta fuerint non judicis tantùm, sed & Procuratoris nostri Fiscalis manu subscripta, minimè possint.

64. Remissiones tamen gratiosas Bannitorum in contumaciam condemnatorum, necnon exilii & triremium pœnarum de ordine nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis, excipimus, in quibus iidem Notarii notulas decretorum, & cassationis processuum accipere licitè possint. In aliis autem quibuscumque casibus, contenti esse debeant sola mercede mandati de relaxando, si rei fuerint carcerati, & si non fuerint carcerati pariter contenti sint ea mercede, quæ si carcerati fuissent eis deberetur pro dicto mandato de relaxando, reprobata, prout reprobamus omni prava consuetudine & observantia Notariorum ad effectum extorquendi notulam decreti in omnibus ferè decretis de relaxando apponentium illa verba Mandavit cassari, Ampliùs non molestari, Silentium imponi vel similia.

Et insuper super eisdem pœnis, omnibus Notariis prohibemus, ne per se vel alios Reos quoquomodo processatos, ad processus cassationem aut cujuscumque sententiæ vel decreti absolutorii impetrationem vel postulationem per citationem ad se repræsentandum aut ad sententiam vel aliàs qualibet via, directè vel indirectè aut quoquomodo, cogere, inducere aut invitare audeant vel præsumant sed omnia & quæcumque hac nostra constitutione contenta ad unguem omninò observent. 65.

Et pro mandatis de excarcerando quibus à Judice adjectum est, Gratis, nihil prorsus, & in forma pauperum, pro medietate tantùm accipiant, idcóque nec mandati mercedem ante recipiant, quàm à Judice fuerit subscriptum, & forte receptam omninò restituant. 66.

Nec pro copia indiciorum quam effectualiter reo non dederint, quicquam percipere (nisi loco arrhæ) debeant, & ubi reus ampliùs ipsam copiam habere noluerit, etiam quòd arrham dederit, ab ipso non exigant, nisi pro rata copia confectæ. 67.

Similiter alimenta Carceratorum penès eos deposita Notarii sine ulla retentione pro deposito vel alia qualibet diminutione, Carceratis integrè consignent. 68.

Quicumque ex Notariis in eorum Officiis scribentibus in aliquo præmissorum contravenerit, pro qualibet vice pœnam scutorum vigintiquinque, aliásque pœnas pecuniarias & corporis afflictivas pro modo excessus à suo Judice arbitrandas incurrat, damnáque & interesse partibus reficere cogatur. 69.

Ultrà præmissa diligenter per omnes Notarios cujusvis Tribunalis observanda, sancimus, ut Notarii infràscriptorum Tribunalium etiam sequentes ordinationes quemlibet eorum tangentes servare debeant. 70.

Notarii Cameræ illis qui annatas & alia jura Cameræ pro expeditionibus debita persolverint, quietantiarum & liberationum instrumenta super solutionibus per eos factis intrà triduum juxta veterem consuetudinem, mercede solita recepta, in forma authentica tradere compellantur, aut per eos non stet quo minùs tradantur. Et abstineant ab indebitis exactionibus, maximè pro obligationibus solvendi annatas. 71.

Bullas quarum ratione, commune, annata vel alia jura solvi debent Cameræ Apost. vel quæ quomodolibet concernunt interesse dictæ Cameræ aut Sedis Apost. sive earum continentiam per seipsos tantùm, & non per substitutos scribant & annotent in libris, & bullæ registratæ auscultentur per mensarium ipsorum Notariorum, qui in signum auscultationis manum apponere in registro, & de mala auscultatione teneri debeant. Et registra in Archivio Palatii Apostolici custodiantur. 72.

Obligationes solvendi commune & alia jura Cameræ pro Monasteriis vel Ecclesiis oneratis pensione, aut solvendi quindennium ratione unionum, infrà quindecim dies ab ipsismet Notariis in libro scribantur. 73.

De restitutis autem servetur consuetudo capiendi julios duos cum dimidio Cancellariæ pro qualibet restitutione bullarum & non ultrà. 74.

Emo-

75. Emolumenta eis debita, tàm ratione registrationis Bullarum quàm alia quæcumque, inter se certò pretio vel alias quomodolibet non arrendent, nec arrendare possint.

76. In expeditionibus & scripturis conficiendis, de propositione & commissione facta in plena Camera, mentionem expressam facere teneantur.

77. Ponant in massa communi mercedes instrumentorum omnium, tàm Cameralium quàm interesse Cameræ activè & passivè seu alias quomodolibet concernentium, etiam extrà Cameram coràm Thesaurario vel alio per nostrum aut successorum nostrorum Chirographum, vel literas aut aliter deputato rogatorum, de quibus rogatus Notarius teneatur illa denunciare Collegio, & ut præfertur in massa ponere, dempta rata sibi pro mercede laborum debita juxtà constitutiones ipsorum.

78. Et conficiatur liber apud eorum mensalium dimittendus, in quo quisque Notarius in fine hebdomadæ summatim describat singulas, quas fecerit, expeditiones.

79. Pro expeditionibus & sigillo in gratiosis, quando sunt plures personæ consortes, etiam si sint Congregationes, Collegia, Capitula vel Universitates, non solvatur nisi pro taxa duorum. In judicialibus verò expeditionibus nonnisi pro uno tantùm exigatur.

80. Et pro literis patentibus quorumcumque Commissariorum, tàm à Camerario quàm à Thesaurario vel Commissario Cameræ, etiam in partibus constitutorum, non solvatur ultrà julios viginti duos in totum, computato sigillo & mercede Secretarii ac Notarii.

81. Mercede semel soluta juliorum quinque Notario dictæ Cameræ pro deputatione Judicum ad solidanda computa, pro quacumque posteà subrogatione solvatur tantùm medietas summæ prædictæ.

82. Notarii Gubernatoris teneant intùs vel juxtà d. Palatium eorum officia separata, & in locis ità distantibus, ut collitigatorum tumultus nullum afferre possit impedimentum.

83. Manualia Citationum & manualia protestationum separatim & distinctè teneant.

84. Expeditionum duos libros habeant, in quorum uno distinctæ & ordinatim annotare debeant omnes significationes per viam recursus concedendas, cum expressione nominis collitigantium & Curiarum à quibus Locumtenens recursus juxtà suas facultates concedet, & etiam summæ vel valoris rei de qua agitur; necnon omnia sequestra & monitoria ex quavis causa decernenda.

85. In altero autem similiter annotare debeant omnia mandata executiva, non tamen in contumaciam, & omnia arresta, mandata de excarcerando, significationes dotales aut vigore termini aut in vim litis pendentiæ aut litis finitæ aut stante deposito vel negatione, aut data cautione de stando juri & judicato solvendo concessas, & omnes citationes vel inhibitiones vigore commissionis aut extrà Curiam decretas, dummodò in quolibet ipsorum casuum agatur de re vel summa scutorum auri septem constituentium julios octuaginta quatuor, ut suprà.

86. Listas expensarum non conficiant, neque propterea mercedem aliquam etiam à sponte dantibus recipiant, nisi prævio Locumtenentis decreto, & ejusdem subscriptione, in calce citationum ad videndum taxari expensas apponenda.

87. Examen testium scribere possint duo tantùm Notarii pro quolibet officio, quos Gubernator pro tempore approbaverit & non alii.

88. Notarii Auditoris Cameræ ultrà eâ quæ sancita sunt de Tribunali Auditoris Cameræ, & de aliis Notariis, abstineant à monitoriis jactationis, & jactationnm aut aliis quibuscumque, quibus prima instantia à suis ordinariis auferatur, exceptis casibus privilegiatis.

89. Et in Monitoriis specialibus in prima instantia, ubi permittitur, & inhibitionibus vigore appellationum, quæ ab Auditore Cameræ conceduntur in partibus cum clausula, dummodò causa summam scutorum quinquaginta excedat, & molestiæ non sint judiciales, debeant prædictam clausulam, Dummodò causa, scribere literis majusculis, & loco illius clausulæ, Dummodò molestiæ non sint judiciales, scribere pariter literis majusculis hæc verba, videlicet, Dummodò judicium non sit cœptum in partibus, ita ut si judicium coràm aliquo Judice competenti sit cœptum, monitorium non afficiat: Et quatenùs inter partes de dicto valore controvertatur, Auditor Cameræ vel ejus in civilibus Locumtenens, constito sibi etiam extrajudicialiter causam non excedere dictam summam, teneatur per literas missivas & absque ulla impensa dictas eorum inhibitiones & monitoria revocare, & causas ad suos Judices remittere.

Et quoniam experientia compertum est, quòd Notarii multoties inducunt hujusmodi monitos & citatos, ut in jurisdictionem tacitè consentiant, volumus ut quando summam prædictam causa non excedit, hujusmodi consensus in jurisdictionem minimè sufficiat nisi adsit expressus. 90.

Non possint relaxare mandata vigore termini in eorum officiis suscepti, quando jam mandatum à Judice causæ in alio Tribunali est relaxatum. Eo verò nondum relaxato, in arbitrio sit & potestate creditoris illud utrobi voluerit accipere, cogi tamen ad id non possit. 91.

Atque in præfata termini susceptione non admittant aliquam conditionem, reservationem aut protestationem terminum petentis, neque illam scribant, sed tantùm simplicem debiti confessionem, & solvendi in fine termini obligationem & non aliter. 92.

Et ad effugienda incommoda, quæ ob citationes deperditas, fortè etiam subtractas, frequenter occurrunt, mandamus eisdem Auditoris Cameræ Notariis, ut singuli juxtà veterem consuetudinem Manuale Actorum omninò conficiant, illúdque infrà unius mensis spatium die publicationis præsentium debeant inchoasse; & quanto citiùs perfecisse, in futurum verò illud quolibet trimestri exhibere teneantur. 93.

Teneantur Notarii prædicti describere in lista omnes indistinctè informare volentes in sua die, nec pro ordine, antelatione vel informando Judice aliquid recipiant etiam à sponte dantibus. Et lista fiat una die pro altera. Et in eventum in quem omnes in lista positi informare non potuerint, aliis præferantur insequenti informatione. 94.

Pro contradictis non recipiant, nisi quod verè solvitur officio contradictarum. 95.

Substituti Notariorum ejusdem Auditoris Tribulis ad conficiendum acta civilia seu criminalia ad testes examinandos, necnon ad roganda quælibet instrumenta, testamenta & alias dispositiones, ultrà requisitas approbationes Auditoris Cameræ, sive ejus in civilibus vel criminalibus Locumtenentium non admittantur, nisi prævia etiam approbatione Collegii eorumdem Notariorum, in qua Notarii ipsi de approbatione, fide & idoneitate admittendorum attestentur. 96.

Quódque tàm Notarii sub amissionis officii, quàm eorum Substituti prædicti sub triremium perpetuarum pœna, aliquas societatum officiorum pecunias, censuum & aliorum cujusvis generis contractuum, nisi procuratorio nomine, vel de ordine consensu aut voluntate partium exigere, recipere & penès se quovis modo retinere, tractare & habere non audeant. Et si secus fecerint, Notarii ad damna & interesse, quæ culpa Substitutorum eorumdem partibus evenerit, teneantur & obligati sint, ac contrà eos in his executivè procedi possit & debeat. 97.

Postremò dicti Notarii nihil unquàm cujusvis generis scripturæ ad judicium pertinentis, quod extrà Curiam mittendum sit, expediant & parti 98.

tradant, nisi cum subscriptione Auditoris vel ejus Locumtenentis.

99. Notarii Vicarii Urbis non faciant monitoria generalia vel specialia extrà Curiam & Urbis districtum, cùm non sit eorum officii, nec dent censuras neque terminum super obligationibus in forma Cameræ. Neque concedant monitorium in forma Significavit, pro rebus deperditis, nisi juxtà formam Concilii Tridentini.

100. Non capiant pro examine vel literis ordinandorum, nisi quantum sibi à Concilii Tridentini decretis & reformatione sumere est permissum.

101. Pauperibus gratis dent ut tenentur.

102. Notarii Rotæ in confectione registrorum, rubricarum & copiarum, remissoriis, compulsoriis, executorialibus, notis sententiarum diffinitivarum, testium examine & hujusmodi, hanc nostram & alias Rotæ constitutiones accuratè observent, sub pœnis in eis contentis, quas innovamus, nec ultrà quam per eas licet, accipiant.

103. Literas remissoriales scribant in charta juxtà veterem morem à Chartulario lineata, cujus unaquæque linea contineat saltem syllabas decem & octo, atque rotuli palmus sit linearum triginta.

104. Dent iidem Notarii Rotæ petitas à partibus expeditione absque requisitione depositi pro registro illius actus vel expeditionis conficiendo, vel facto deposito registrum de illis omninò fiat, & non relinquant folia in albis.

105. Facto registro conficiant inventarium actorum, instrumentorum & scripturarum in eo descriptarum, Actoris primùm, deindè Rei acta & jura notando cum adjectione foliorum in quibus illa descripta reperiuntur, & dictum inventarium assuant initio registri.

106. Pro notis verò interlocutoriarum nihil accipiant, quod idem de moderatis solutionibus in copiis & publicatione testium servetur.

107. Ac pro relationibus socio faciendis de rogatis per eos nihil capiant.

108. Faciunt prætereà singuli in eorum officio broliardum qui dicitur actorum, in quo omnes omninò provisiones, decreta, comparitiones & protestationes, etiam à tergo citationum scriptæ notentur. Item & manuale citationum cum suis protestationibus & decretis, atque aliarum rerum registrari solitarium, ita ut nihil prorsus supersit in cartulis, quod non sit in libris descriptum.

109. Officia Notariorum Rotæ non conferantur nisi personis peritis & idoneis, quæ per seipsos illa exercere sciant & exerceant, nisi aliqua legitima causa impediantur. Nec eo casu officia aliquibus arrendare aut Substitutos deputare valeant, nisi à proprio Auditore approbati fuerint, qui insuper de officio fideliter exercendo arbitrio Auditoris cavere debeant.

110. Et pro ipsorum Substitutorum facto, Notarii ipsi quoad interesse partium tanquàm principaliter obligati omninò teneantur.

111. Pauperes omnes qui juxtà formam constitutionum admitti debent ad juramentum paupertatis, tàm in beneficialibus quàm in profanis, etiam per Procuratorem admittant, & si ille pro quo juratur, præsens non erit, ultrà Notarii vel Procuratoris assertionem per duos testes de paupertate doceri debeat, ita tamen ut quicumque fuerit admittendus non sine juramento, & obligatione pinguioris formæ, ut moris est, admittatur, & hoc nisi evidens sit atque notorium, quòd paupertatem jurare volens, sit opulentus, quo casu illam admittere non teneantur.

112. Quæ omnia, & singula inviolabiliter observari mandamus sub pœna ultrà aliàs infrà expressas vigintiquinque aureorum, ac suspensionis ad sex menses pro prima vice, & si secundò erraverint, eo ipso in pœnam privationis officii & aliàs hac nostra constitutione contenta incurrant.

Quocircà querelæ omnes pauperum & oppressorum ad dictæ Rotæ Decanum deferantur, qui his omnibus opportunis remediis provideat, tùm ne partes opprimantur, tùm ut opprimere ausi puniantur, & prædicta exactissimè serventur. 113.

Notarii Consulum Agriculturæ, & cæterarum Artium taxam eis per statuta præscriptam, & ubi aliqui ipsorum nullam minorem taxam haberent, aliorum qui illam habent sequantur, & secundùm illam exigant, & qui non habent officium titulo oneroso exigant tantùm pro medietate taxæ aliorum Notariorum Capitolinorum & non ultrà in omnibus & per omnia. 114.

Protonotarius Senatoris non se immisceat in causis criminalibus neque fidejussiones recipiendo, neque mandato subscribendo. 115.

Notarii Capitolini deservientes Collateralibus Senatoris pro Actuariis, per seipsos coràm Collateralibus acta conscribant, nullúmque aliud officium Notariatus in alia quavis Curia obtineant. 116.

Et tàm dictus Protonotarius, necnon maleficiorum & Collateralium Notarii quam Scriba Senatus, Secretarius Conservatorum, Notarius Magistrorum Viarum & alii omnes Notarii Curiarum Capitolii, aliquid etiam minimum non recipiant ultrà taxam ipsis statutam sub quocumque prætextu. 117.

Eorumdem Notariorum Capitolii defunctorum & eorum qui in posterum decedent Hærede, ac quicumque aliis scripturas eorum detinentes, exceptis iis qui emerunt officia juxtà constitutionem fœl. recor. Sixti Papæ Quinti prædecessoris nostri, infrà quindecim dies ab obitu ipsorum Notariorum, ac publicationis præsentium respectivè computandos, scripturas prædictas cum nomine Notarii cujus fuerint sub pœna amissionis dictarum scripturarum & emolumentorum indè provenientium, consignent Archivio Populi Romani, cujus Custos librum teneat, in quo inventarium dictæ scripturæ annotentur. 118.

Notariorum officia in Curia de Sabellis duo tantùm habeantes, neque hic numerus ullo prætextu augeri unquam possit, & ii etiam approbanti sint ab Urbis Gubernatore pro tempore existente. 119.

Notarius Curiæ Turris Nonæ observet tabulam Notariorum Curiæ Sabellorum. 120.

Notarii locorum piorum debeant servare stilum consuetudinem & Taxas Tribunalis Vicarii, nec prorsus aliquid recipere ultrà quod Notarii Vicarii in suis causis ordinariis recipere possunt. Qui autem ex eis gratis sunt deputati, nec habent officium titulo oneroso, non possint exigere nisi pro medietate dictæ taxæ Notariorum Vicarii, & non ultrà in omnibus & per omnia. 121.

Notarius Ripettæ pro publicandis instrumentis, & in publicam formam dandis, exigat juxtà formam Statutorum Urbis. 122.

Et in conficiendis extractibus servet formam Capitolinam, & normam aliis præscriptam. 123.

Atque in prima instantia nullus in Curia Ripertæ fiat extractus, minúsque in secunda coràm Præside, nisi de utriusque partis consensu, vel Notarius fuerit juratus suspectus, ita ut acta transportari debeant, & si secùs factum fuerit, qui arrham dedit totum de suo solvere teneatur, nec ulla detur cedula depositi contra alium. 124.

Nullum mandatum Notarius dare possit pro indiciis absque Judicis licentia. 125.

Singulis autem diebus etiam festivis, ab ortu solis usque ad occasum, officium apertum tenere debeat, neque ab illo discedat sine causa necessitatis. 126.

Deposito non recipiat, nisi usque ad summam permissam & penès eum facta, post decretum de consignando debeat omninò infrà diem consignare sub pœna arbitrio Præsidis. 127.

De

De registris, Extractibus & Exemplis seu Copiis.

Ad hac vide taxas Notariorum de quibus in constit. seq. seq. per totam.

§. 20.

1. QUoad Registra & Extractus perpetuò statuimus & ordinamus, quòd in omnibus & quibuscumque causis cujuscumque generis ordinariis in quibuscumque Urbis Tribunalibus, & coràm quibusvis Judicibus, nullis prorsus exceptis, motis & movendis (scilicet à principio via ordinaria introductæ fuerint, etiam si illarum progressu una forsan aut plures commissiones supervenerint, ac materia introducta via ordinaria non esset de jurisdictione Judicis) ordinarii nulla penitùs fiant registra, sed tantùm extractus simplices & absque aliqua terminorum extensione, qui in uno confecti in quibusvis aliis Tribunalibus, si ad illa transportantur, plenam fidem faciant in omnibus & per omnia, perindè ac si essent registra extensa.

2. Minúsque extractus in causis ordinariis fiant, etiam una vel utraque partium petente, nisi de Judicium licentia in scriptis obtenta, vel nisi acta essent ad alium Judicem transportanda.

3. In verè autem commissariis causis summam ducatorum ducentorum auri de Camera excedentibus, quarum videlicet principia ordinariæ non sunt introducta, registra quidem fiant, sed modo infrascripto, quem & in extractibus prædictis servari volumus & mandamus.

4. Registra bona & legibilia Notarii accuratè, & juxtà normam hac nostra constitutione traditam & innovatam faciant.

5. Tàm in registris quàm in Extractibus hujusmodi conficiendis, facultates Judicum ordinariorum vel deputationes eorum Locatentium, , cùm illæ sint notoriæ, & illarum exempla publica & impressa habeantur, nullatenùs præinserantur, & pro illis Notarii nihil à partibus exigant.

6. Deindè tàm in ordinariorum extractibus quàm in eorum & aliorum quorumcumque delegatorum etiam causarum Palatii nostri Apostolici Auditorum, & S. R. E. Cardinalium registris, dimittantantur appositiones Festorum ordinariorum & certorum. Si autem occurrant Festa incerta & repentina, in quæ caderet observatio alicujus termini, fiat mentio de illis summariè, & hoc modo videlicet Die tali fuit Consistorium publicum, & sic de cæteris similibus.

7. Successivè citatione sive cum inhibitione sive absque ea factæ, in earum reproductione nullo pacto repetantur, sed illarum executio tantùm apponatur his aut similibus verbis, Tali die reproducta citatio de qua suprà, quæ fuit executa.

8. Nec monitoria Procuratoribus de solutione registro facta ponantur in registro, nisi fortè ad effectum dicendi de censuris.

9. Prætereà si contingat commissiones semel registratas aliis Commissionibus dependentibus præinseri, illæ ampliùs non registrentur, sed annotetur folium in quo superiùs fuerunt registratæ, & idem de Motibus propriis Brevibus & aliis literis Apostolicis ac aliis quibuscumque jam semel registratis.

10. Idem & determinorum etiam substantialium extensione observari mandamus, ut semel tantùm pro qualibet parte extensa non ampliùs extendantur, sed tantùm eorum reiteratio sine extensione notetur etiam in citatione ad sententiam.

11. Instrumenta quæ in actis causæ cogantur, non ultrà illorum notulam extendantur, quoad ea verò quæ producuntur, præinseratur aliquid de illorum substantia, idque succinctè deindè illorum tenor opponatur hoc modo, Talis constituit Procuratorem suum talem, prout in instrumento cujus tenor sequitur, & sic de aliis.

Consequenter tàm in registris quàm extractibus causarum, in quibus per duos vel tres annos nihil actum fuerit, non ponatur in illarum reassumptione mutatio anni vel mensis, indictio vacantiarum, creatio Pontificis & similia ad causam non spectantia.

Porrò si contingat in aliqua causa plurium recipi juramenta testium unico contextu, in registris hujusmodi unicum juramentum, ubi omnes jurati nominentur, dumtaxat extendatur. 12.

Insuper non repetentur dignitates vel tituli Judicum vel locus eorum Tribunalium & partium litigantium, sed tantùm talis Judex vel Auditor prædictus vel talis Actor vel Reus aut Procurator aut similia. 13.

Singula folia in registris confectis coràm quibuscumque Tribunalibus, ac aliis Judicibus prædictis contineant in qualibet illorum pagina ad minùs lineas viginti quatuor, & unaquæque linea ad minùs duodecim syllabas, quæ scribantur literis bonis & intelligibilibus, & in charta bona, non infecta, nec bibula, alioqui liceat unicuique tàm Judicum quàm partium vel Procuratorum litigantium folia aliter scripta lacerare, & omninò debeant postmodùm expensis Notarii convenienter rescribi, sive lacerata sint sive non, aut si Judici, , & partibus seu Procuratoribus magis placuerit, folia sic malè scripta taxentur pro medietate, vel alia rata ad Judicis arbitrium. 14.

Rubricellæ registrorum similiter literis bonis & intelligibilibus scribantur, sintque fideles & sufficientes, integrè & exactè introscripto actui respondentes, totiúsque actus & decreti tenorem, prout in broliardo jacet, & instrumentum diem, annum, mensem & partium nomina reique gestæ summam vel indicem continentes. 15.

Processus de partibus, itémque Remissoriales, Compulsoriæ & alia, nulla scripturæ habita ratione, sive sit longa sive sit brevis, sive excedat sive non excedat numerum foliorum vigintiquatuor, non registrentur, neque in Registris aut Extractibus describantur, sed tantùm ut dicitur, rubricentur si rubricati non fuerint; & pro dicta rubricatione solvatur merces foliorum ipsius processus originalis tantùm. 16.

Nisi quando scriptura dicti originalis in qualibet facie excederet lineas triginta continentes in earum qualibet ultrà syllabas decem & octo, quo casu excessivitas reguletur & solvatur ad rationem linearum & syllabarum, ut suprà. 17.

Copiæ quæ instar Registri vel extractus dantur, non minori syllabarum aut linearum numero descriptæ tradantur. 18.

Instrumenta in actis rogata, etiam semel publicata aut quæ in actis aliàs producta sunt, si repetantur, & posteà si registrari contingat, non solvatur merces nisi foliorum scripturæ ad rationem registri vel extractus, & si non fuerint aliàs publicata, solvatur tantùm tertia pars mercedis debitæ pro publicatione, cujus etiam ratio habeatur in casu quo posteà sumantur in publica forma, ut scilicet tanto minùs de mercede publicationis solvatur. 19.

Pauperibus dentur gratis extractus registra, instrumenta etiam publica copiæ & aliæ quæcumque expeditiones & scripturæ, tàm civiles quàm criminales, & ostendantur etiam originalia Pauperum Advocato & Procuratori similiter gratis & absque ulla impensa, & si quando contigerit probandam esse paupertatem, testes similiter gratis & summariè examinentur, & de paupertate stetur arbitrio Judicis. 20.

Et quoniam aliquando Notarii extorquent à partibus modicam arrham, ut posteà cogere illas possint ad recipiendum Extractus, arrha non obliget, nisi in casibus in quibus extractus jure conficiendus est. 21.

Neque exigant Notarii, quicunque illi sint, etiam 22.

Archivii Romanæ Curiæ, mercedem extractus sive registri, nisi illis completis.

24. Notarii Rotæ, ultrà præmissa per eos omninò surranda rubricationes per se fideliter, & sufficienter faciant, & correspondentes actui introscripto, ut suprà dictum est.

25. Non rubricentur processus de partibus rubricati, ut jam suprà dictum est, nisi quantum illis deesse visum fuerit nec registra de illis ullatenùs fiant, sed post registra de Curia, ut moris est ligentur, & si interpretatione fieri necesse fuerit ob idioma à Latino diversum, in quo processus forte conscriptus erit, non fiat in forma registri, sed processus de partibus, ita ut una carta registri illius importet dimidiam ad minus processus de partibus, nisi de partium consensu id fieri convenerit.

26. De parte lucri registrorum vel testium, vel copiarum antequàm causæ suis sint Auditoribus commissæ, cum Sollicitatoribus, Advocatis vel Procuratoribus non paciscantur, nec de gratia quam de registro facere intendunt, veluti de dando quindecim vel viginti folia pro ducato, ita ut personæ cum quibus agunt, de lucro participent, sub pœna privationis, sed totum quicquid post commissam causam convenerit partis beneficio penitùs cedat.

27. Mandantes omnibus, & singulis Judicibus, & Auditoribus prædictis sub indignationis nostræ pœna, ut pro præmissorum inviolabili observatione in causis coràm eis ad præsens pendentibus, & quæ in posterùm pro tempore pendebunt, nulla aliter quàm ut præfertur, confecta registra, & extractus admittant, & recipiant, imò illa tamquàm in fraudem ac damnum partium litigantium confecta rejiciant, suósque Notarios, ut extractus, & registra hujusmodi juxtà præmissa conficiant cogant & compellant, atque ut illa observentur diligentem curam adhibeant. Districtiùs nihilominùs inhibentes Notariis ipsis sub mille ducatorum auri de Camera, partim partibus litigantibus, partim Cameræ Apostolicæ applicandorum, ac privationis, & amissionis Notariatus per quemcumque contravenientem eo ipso incurrendis pœnis, ne de cætero in causis in quibus Notarii deputati fuerint, & scripserint registra & extractus aliter quàm ut præfertur, omnibus semotis fraudibus, conficere audeant seu præsumant. Volumus tamen & mandamus, quòd Gubernator Urbis, & Auditor Cameræ cumulativè possint, & debeant, etiam ex Officia, & partibus non instantibus inquirere etiam extràjudicialiter, & manu regia, an Notarii cujusvis Tribunalis præmissa servent, & contravenientes supràdictis pœnis punire, prout etiam ipsimet Scribæ extractuum & registrorum, qui in illis scribendis præmissa omnia non servaverint, possint ab iisdem eorum arbitrio pœnis puniri, non obstante quavis appellatione reclamatione aut recursu.

De Cursoribus, & Mandatariis.

§. 21.

1. Cursores & Mandatarii quicumque, eorum Officium fideliter, & ea qua decet integritate, diligentia peritia, & discretione exerceant.

Vide etiam Pii iv const. 58 § 76 & seq. fol. 89. & seq. lib. 2.

2. Ad dicta Officia non admittantur personæ suspectæ de falsitate, & qui nesciant legere vel scribere latinè, neque infirmi non valentes ambulare propriis pedibus, vel senes excedentes annum sexagesimum.

3. Cursores solitam & debitam assistentiam irreprehensibiliter observent, Consistoria publica, & privata, necnon alias solemnitates & divina Officia intimari solita fideliter debito tempore intiment Cardinalibus & aliis quibus, tenentur absque præmii, & mercedis alicujus expectatione, nisi solita antiquitùs & consueta.

Citationes, & intimationes personales vel ad domum vel in valvis, & locis publicis, tàm Cursores quàm Mandatarii pro eorum Officio & Curiis quibus serviunt, fideliter & maturè faciant, & factas referant, & contrà proprias personas non suppositas vel falsas aut non cognitas per eos, sub pœna amissionis Officii. Et quando personæ citandæ eis notæ non sunt, non assertioni partis, sed duorum testium testimonio de citandorum qualitate veram notitiam habentem stare debeant, aliàs executionem citationis facere vel factæ referre non debeant sub simili pœna, & pro falsariis habeantur contrarium facientes, sintque statuta mercede contenti, novas angarias non faciant neque inducant. 4.

Relationes de citationibus personaliter executis, nisi sit persona citandi cognita, & personaliter apprehensa, tàm Cursores quàm Mandatarii facere non audeant neque debeant. 5.

Nec possint Cursores vel Mandatarii citationes ab aliis Cursoribus vel Mandatariis executas subscribere, etiam quòd inter se citationes vel Urbis Regionis distribuant, sed illemet Cursor vel Mandatarius qui citationem est executus in pede ejusdem debeat fidem, & relationem facere factæ per eum executionis, sub pœna falsi. 6.

Offitia pro alio vel aliis in arrendam capere vel exercere non debeant, nec possint. 7.

Caveant etiam ab appaltu citationum, super quibusvis quod pactum cum quibusvis personis iniri omninò interdicimus. 8.

Insuper curent tàm Cursores quàm Mandatarii omnes citationes personaliter exequi. Et si personas commodè habere non poterunt teneantur dimittere citationum copiam in manibus alicujus de familia, qui si non adsit aut fores aperire nolint, citationes affigant ad januam domus sibi cognitæ, adhibito saltem uno teste, & relationes in scriptis dumtaxat referre debeant, exprimendo an personaliter vel domi dimissa copia vel affixa, in casibus præmissis, qui in citatione exprimi debeant, & an ad statim vel ad hodiè per totam seu ad primam diem vel aliam fecerint, sub pœnis prædictis. 9.

Præterea citationes, & earum copiæ citatis dimittendæ vel affigendæ, tàm à Cursoribus; quàm à Mandatariis fiant omninò bono, & intelligibili charactere, & dictæ copiæ subscribantur à Cursoribus & Mandatariis qui eas exequuntur, ut in omnem casum possint ad eum qui eas fecerit, recurri. 10.

Citationes intimationes, & alia, non exequantur prædicti sive personaliter sive domi dimissa copia post tertiam horam noctis, per affixionem autem in casibus præmissis nonnisi de die, & tunc in relationibus exprimant fecisse de die dimissa copia affixa in tali loco. 11.

In citationibus & aliis nomen tàm actoris quàm rei cognomine exercitio vel habitationis vel patriæ designatione exprimant. 12.

Iidem Cursores, & Mandatarii in subhastationibus pignorum affigere debeant ad valvas Officii in quo sit subhastatio, oblationes quæ dietim fiunt pro pignoribus captis subhastandis. 13.

In citationibus ad videndum mandari consignari pignora apponant etiam. Et videndum mandari subhastari. 14.

Pignora omnia ab executoribus quibuscumque eis consignanda, ordinatim singulariter adnotare debeant in eorum libris, exprimendo rerum qualitates, & quantitates, nomen executoris, & colligantium. 15.

Oblationes recipiendas annotare debeant in eorum libris cum appositione anni, mensis, & diei, ac expressione nominis, cognominis, exercitii vel habitationis vel patriæ offerentium. 16.

Non recipiant oblationes cujuscumque Officialis illius Tribunalis in quo facta est executio, nec ipsius Officialibus inservientium neque Notariorum, & aliorum juvenum Tribunalis, neque ipsorum Cur- 17.

sorum,

sorum, & Mandatariorum affinium vel consanguineorum usque ad tertium gradum.

18. Minus Officium ipsorum cuiquam impartiri dolosè recusent vel differant, nec etiam sub prætextu modicæ mercedis, vel quòd majorem habere velint.

19. Cursores (ad quos spectat) commissiones ad bancum Cursorum perventas, statim scribant, & in libro solito annotent, ita ut ab omnibus videri possint, nec quovis modo aliquam commissionem non annotatam vel occultatam penès se retineat.

20. Quicumque ex Cursoribus, & Mandatariis, qui in aliquo præmissorum contravenerit, pœnam scutorum decem pro qualibet vice, aliásque pœnas pecuniarias, & corporis afflictivas, privationísque Officii pro modo excessus à suo Judice arbitrandas incurrat, damnáque & interesse partibus reficere compellatur.

21. Cursores pro qualibet citatione, inhibitione, vel quavis alia intimatione cujuslibet actus judiciarii, non exigant ultrà bononenos duos, nisi forsan executio citationis vel alterius actus judiciarii hujusmodi facienda esset in loco satis distandi à Tribunalibus Urbis, quo casu exigere possint bononenos quatuor, & non ultrà. Et loca intelligantur esse distantia, exempli gratia, si executio sit facienda in regione Transtyberim, Montium, Trivii, & non longè ab Ecclesia Beatæ Mariæ de Populo. Et si extrà mœnia Urbis (in illius tamen sub urbis) non ultrà carolenum unum.

22. Pro citatione verò, inhibitione, vel intimatione simili, facienda contrà Episcopos, & Prælatos, ac alias personas qualificatas, & Procuratores Fisci, non ultrà bononenos quinque.

23. Pro citationibus vel executionibus, aut intimationibus quarumcumque literarum extrà Curiam, & in partibus faciendis, statuta, & debita eis antiquitùs mercede sint contenti, & ultrà exigere non audeant.

24. Pro subhastatione quorumcumque pignorum, tàm mobilium quàm immobilium, iidem Cursores exigant prout hactenùs exigere consueverunt.

25. Pro deliberatione verò, custodia, vel restitutione pignorum, aut alio prætextu, etiam quando bona non sunt posita sub hasta, nihil, etiam à spontè dantibus, recipiant.

26. Nec quisquam ipsorum pro ea intimatione qua parti intimatur, mandatum procuræ esse in actis productum vel Procuratores in causa esse revocatos ultrà julium unum percipere audeant, etiamsi dictum procuræ mandatum de partibus veniret.

27. Et pro prima Commissione, per quam causa coràm aliquo Judice introducitur, exigant bononenos quinquaginta, & pro aliis verò si quæ in causa supervenerint bononenos decem, & octo, etiam quòd dictæ Commissiones post primam supervenientes adderent aliquid vel alterarent jurisdictionem, aut haberent aliquam novam clausulam, vel admitterent aliquem tertium pro suo interesse ad causam, quocumque contrario usu, vel potiùs abusu non obstante.

28. Diem præsentationis in Commissionibus appellationum, vel principalibus in causis, manu propria antequàm præsentent, vel in Arca eas ponant, seu ut vulgò dicitur, incapsent, verè, & fideliter ponere teneantur, nec sine tali manus, & nominis appositione, ultrà manum Magistri Cursorum dictæ Commissiones ponantur in Arca.

29. Cæterùm, Mandatarii quarumcumquè Curiarum, non exigant ultrà bononenum unum pro citatione, nisi facienda sit in longinquis locis ab eorum Curiis, quo casu exigant duos, & non ultrà, itémque exigant duos bononenos pro intimatione cujuslibet sequestri, monitorii, inhibitionis, decreti, & cujuscumque actus judiciarii, exceptis citationibus faciendis contrà Fiscum pro quibus exigere possint bononenos tres.

Pro subhastatione, & deliberatione pignorum, sive rerum, & bonorum mobilium, & immobilium, usque ad summam trium scutorum bononenum unum pro quolibet scuto, abindè suprà bononenos duos pro quolibet scuto, ita tamen quòd ultrà unum scutum non exigant pro quacumque summa, etiam quòd res subhastatæ, & deliberatæ ad magnam summam ascendant. 30.

De Baroncellis, & Executoribus.

Taxa istorum est in constit. seq. §. 13.

§. 22.

BAroncelli, & Executores omnes quarumcumque Curiarum, observent in omnibus, & per omnia Tabulam, ordinationes, & taxam de mandato nostro editas, & pro exequutione quacumque nihil ultrà prædictam taxam, & mercedem eis assignatam, etiam spontè dantibus recipiant, sub pœnis in ea contentis. 1. Ad hæc vide etiam Pii IV. const. 58 §. 39. & § 81 fol. 86. lib. a.

Quinimò nec debitam mercedem nec aliud quicquam etiam à spontè dantibus recipiant, nisi facta verè & realiter exequutione reali vel personali, aut captis pignoribus, quorum retractus si non sufficeret, ita ut si opus nova exequutione, novam proptereà mercedem recipere non possint, sed teneatur denuò gratis, & toties idem mandatum exequi donec integrè creditor satisfiat. 2.

Quo verò ad pignorum in exequutione captorum custodiam, subhastationem, & restitutionem, quo res integrè, & sine ulla fraude stat, quisque Magistratus in suo Tribunali suum quemque Depositarium eligat, & deputet, penès quem pignora conserventur. 3.

Capta autem pignora debeant Baroncelli, & Exequutores per totam sequentem diem consignare depositario, quem quisque Magistratus ad hoc hujus nostræ Constitutionis authoritate deputaverit. 4.

Quæ pignora fideliter describantur in libris ad hunc effectum specialiter per quemlibet Baroncellum, Exequutorem, & Depositarium ut suprà deputandum, retinendis, cum annotatione quantitatis, & qualitatis bonorum, dici, & Exequutoris. 5.

Et quando contingit poni sub hasta bona in partibus existentia vigore mandati in Urbe relaxati, volumus, & mandamus, prærer edicta, & diligentias in loco ubi vel in cujus territorio bona ipsa subhastanda reperiuntur pro reperiendis oblatoribus, nec aliter posse ad deliberationem deveniri, nisi habita priùs ab Officiali illius loci relaxatione de edictis ibi publicatis. 6.

Ad hæc in pignorum subhastationibus, si lapso ad offerendum tempore quispiam plus obtulerit, non fiat deliberatio nisi intimato eo qui priùs licitando vicerat, ut possit iterum si velit per totam sequentem diem plus offerre, alioqui oblatio, & deliberatio, illi cui facta est non suffragetur. 7.

Cùm autem in Exequutionibus realibus contigerit recipi cautionem in forma depositi, aut pignora alicui in depositum tradi, non credatur de hoc Exequutoribus, nisi vel cum subscriptione ipsiusmet depositarii à tergo mandati vel cum interventu duorum testium, quorum nomina similiter à tergo mandati describantur, ac deindè in prædictum librum referantur. 8.

Mandata civilia, birruarii vel Exequutores, non exequantur in diebus festivis, neque de nocte, nisi sint mandata suspicionis fugæ, neque de die in domo januis clausis, nisi parte citata, & cum speciali decreto Judicis. 9.

Mandata sibi à partibus consignata, teneantur infrà triduum exequi, vel illa partibus petentibus restituere, & casu quo mandata aliqua ipsis consignata perdiderint, ad sumptus duplicatorum extrahendorum teneri decernimus. 10.

11. Et ostensa Exequutoribus carta dotali, non gravetur, vel inhibitione aliqua, nihil exigant mercedis neque faciant exequutionem aliquam, & si quam fecerint gratis restituant.

12. Quando autem Exequutor asserit aliquam exequutionem non fecisse eo quia sibi exhibitum fuerit non gravetur, vel carta dotalis vel inhibitio, debeat sumere ejus copiam si brevis est, vel saltem annotare diem, Notarium, & Judicem, qui hujusmodi inhibitionem aut non gravetur aut cartam dotalem concessit, aliàs Exequutor Judicis arbitrio puniatur.

13. Restituat quilibet Exequutorum prædictorum, exequutiones sive bona in exequutione capta gratis, quotiescumque Judex id mandaverit.

14. Porrò, traditis sibi mandatis de consignandis pignoribus in exequutione captis, non possint Exequutores, eorum consignationem vigore cujusvis impedimenti supervenientis effugere vel differre, sed teneantur omninò dicta pignora consignare.

15. Cæterùm, nullus Exequutor aut birruarius, possit mandata civilia exequi alterius Tribunalis quàm ejus in quo sunt ipsi exequutores, exceptis Exequutoribus aut birruariis Gubernatoris Urbis, Vicarii, Auditoris Cameræ, Senatoris, & burgi, pro quibus omnibus teneantur eorum Baroncelli, contrà quos quocumque casu procedatur exequutivè, & manu regia.

16. Baroncelli autem, & cæteri Exequutores Urbis, possint ad exequutionem procedere contrà committentes fraudes, & facere, ut ajunt inventiones, eo modo quo Extraordinarii, & alii Curiæ Capitolinæ, & conservatorum exequutores faciunt, dummodò in fraude deprehensos ad ipsos Conservatores deferant, & deducant, habeantque partem pœnarum hujusmodi inventionum, sicuti, & dicti Extraordinarii.

17. Nec quispiam eorum qui exequutionem non fecerit, sub prætextu quòd facta fuerit exequutio ab eo exequutore à quo fieri non poterat, vel in loco in quo certus exequutor deputatus erat, aliquid prorsus à partibus contrà quas exequutio facta fuerit, sub pœna furti audeat exigere.

18. Capti cum mandato de deducendo ad præsentiam, non carcerentur, nec ad carceres, nisi de expresso ordine Judicis illius qui mandatum relaxavit ducantur, etiam quòd ipsius Judicis præsentia commodè haberi non possit.

19. Baroncelli non exigant à carceratis quicquam ratione expensarum in explorantibus factarum.

20. Baroncelli, & alii Exequutores quarumcumque Curiarum, Extraordinariis majoribus in spectantibus ad eorum Officium obedire teneantur.

21. Quicumque in præmissis, ac aliis sibi veritis aut ordinatis contravenerit, pro modo excessus etiam corporalibus pœnis, ac etiam privationis Officii, Superioris sui arbitrio plectatur, damnáque & interesse partibus reficere cogatur, pro quibus damnis, & interesse quilibet Baroncellus cujuscumque Curiæ, pro sui, Exequutoribus & birruariis obligatus sit.

De carceribus, & Carceratis, & eorum Visitatoribus & Custodibus.

Taxa Custodum est in constit. seq. §. 32.

§. 23.

1. CArceres Curiæ Sabellorum, Turris Nonæ, & Capitolii, nullo pacto locentur, sed ad eorum custodiam, & Officium Commentariensis, ipsorum carcerum domini, sub certa mercede deputent aliquem virum probum, à Gubernatore Urbis, & quoad Capitolium à Senatore approbatum. Et quatenùs de licentia nostra, vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum locentur, conductores approbentur à Gubernatore, & Senatore respectivè, qui etiam possint ipsos conductores ex causis illius benè visis, & ad eorum libitum removere.

(Ad hæc vide etiam Pauli iij. const. 44. §. 3. 28 31. & seq. & 16. Tom. 1. fol. 776. lib. 1. Pii. iv. const 25 §. 15. fol. 36. & Greg. xiii. constit. 26 §. 5. lib. 2. Tom. 2. fol. 433.)

2. Gubernator Urbis, semel in Mense unà cum Pauperum, & Fisci Advocatis, & Procuratoribus, ac deputatis à Societatibus Charitatis, & Pietatis, ultrà Visitationem ordinariam semel in hebdomada fieri solitam (quam omninò fieri volumus, & mandamus) visitet Carceres, tàm secretos quàm publicos per seipsum, ne carcerati indebitè à Custodibus carcerum malè tractentur. Atque ut tabula novissimè edita, & in ipsis carceribus affixa tenenda observetur, provideat.

3. Protector autem Charitatis, & illius deputati, cum interventu Gubernatoris, & Fisci Procuratoris, eligat duos Medicos fideles, & expertos, unum scilicet Physicum, alterum verò Chirurgum, qui visitent carceratos infirmos & current, ac de eorum infirmitate cùm opus fuerit, fidem gratis faciant eidem Gubernatori, & aliis Judicibus, provideátque eisdem de competenti salario ex pœnis maleficiorum solvendo.

4. Eligat etiam inprimis aliquem Presbyterum, sæcularem vel regularem, qui confessiones ipsorum infirmorum vel aliorum carceratorum (non tamen ultimo supplicio damnatorum, postquàm in manibus executorum consignati fuerint, quorum cura ad Confratres Societatis Misericordiæ spectat) audiat, eósque carceratos visitet ac spiritualiter consoletur.

5. Triremes his in anno visitentur à Commissario ad id deputato.

6. Visitator verò carcerum, qui nunc à Societate Pietatis carceratorum eligitur, & deputatur, quolibet die post carcerum Visitationem ad Advocatum pauperum accedere, & sibi nomina eorum qui in dies carcerantur in scriptis, & pariter etiam Judicibus deferre teneatur.

7. Capsæ omnes eleemosynarum quæ fiunt carceratis, clausæ teneantur, & claves sint penès Pauperum Advocatum, qui suo arbitrio eas aperiat, & eleemosynas in eis repertas distribuat inter carceratos qui facultatem se alendi, & alimenta aliunde non habent.

8. Carcerati in Ripa, præsententur in Visitatione Capitolii; Carcerati verò in Burgo præsententur in Visitatione Turris Nonæ, & Visitationes intimentur Camerario Ripæ, & Judici Burgi per Procuratores Pauperum.

9. Cæterùm omnes de carcere ad carcerem, occasione Visitationis transportandos, birruarii cujusvis Tribunalis requisiti transportare debeant gratis, & nihil prorsus recipiant etiam nomine muneris, sub pœna privationis Officii, & trium ictuum funis publicè infligenda.

10. Citationes contrà carceratos in carceribus exequendæ nonnisi personaliter fiant.

11. Arresta contrà debitores aliter quàm præcedente mandato servatis servandis relaxata, nulla sint, & eis non obstantibus arrestati relaxentur.

12. Alimenta debitoribus carceratis ex decreto præstanda deponantur anticipatè saltem pro decem diebus, & integrà carceratis solvantur, & consignentur absque ulla diminutione vel retentione.

13. Carcerati pro testibus, quibus ab Instigatore vel Fisco præstari debent alimenta necessaria quamdiù ibi detinebuntur, expediti statim relaxentur gratis ubique, nec pro dictis alimentis sive expensis ullatenus retineantur, sed carcerum Custodes illa exigant ab Institutoribus, vel Fisco.

14. Instrumenta satisdationum pro carceratis in partibus datarum vel receptarum, nonnisi parte cujus interest citata, in actis producantur, & aliter producta non suffragentur, & Notarii qui ea sine partis citatione receperit, periculo recepta intelligantur.

15. Julius dari solitus Cancellario Baroncelli pro quolibet carcerato, relaxando solvatur Cancellario dúmtaxat Baroncelli Gubernatoris, & non aliis cujusvis alterius Tribunalis, & quando mandatum

erit

erit signatum gratis, nihil, quando verò in forma pauperum, nonnisi medietatem julii Cancellarius præfatus possit, & audeat exigere, sub pœna arbitrio visitatorum.

16. Relaxati à carceribus in quibus pro causa criminali detinebantur, per spatium horæ non possint pro civili causa capi, & carcerari.

17. Relaxati verò à carceribus ob non præstationem alimentorum, possint quidem volente quandocumque creditore alimenta præstare denuò carcerari, sed non cum eodem mandato, nisi prævia nova citatione, & facto alimentorum deposito saltem pro quindecim diebus, aut ampliùs arbitrio judicis.

18. Pauperes carcerati quando sunt in casu liberationis, liberentur, & relaxentur gratis ubique, quoad Judices Notarios, Executores, carcerum Custodes, & alios omnes, nec quicquam pro nota sententiæ vel decreti, Judicum propinis, aut quibusvis juribus Fiscalibus solvere teneantur.

19. Et si cum exilio relaxentur, conserventur in solita exemptione non solvendi Custodibus carcerum expensas victus habitas in carceribus, & juxta formam mandatorum, statim ac liberè dimittantur.

20. Custodes quorumcumque carcerum, seu Commentarienses, observent, & ipsi tabulam post præsentem constitutionem suo loco imprimendam, quàm etiam publicè affixam teneant, & alias ordinationes, & decreta ipsos concernentia, sub pœnis contentis in eis.

21. Observent insuper, & executioni semper demandent quicquid communi Visitatorum voto fuerit deliberatum, & inobservantes eorumdem Visitatorum arbitrio puniantur.

22. Et post decretum à Visitatoribus factum de relaxando debitorem, Custodes ad instantiam cujusvis creditoris Arresta eadem die non recipiant, sed nec etiam postea ad instantiam illis creditoris qui eum detinebat, nisi Arrestum fuerit à duobus Visitatoribus subscriptum.

23. Teneantur etiam dicti Custodes, post publicam visitationem carcerum, à Visitatoribus seu ab Advocato pauperum requisiti, dare notam carceratorum criminalium in secretis existentium, cùm expressione temporis & Judicis illorum.

24. Et infirmos etiam pro civili causa detentos, teneantur ponere in Valetudinario, quòd infirmariam appellant.

25. Detentos in publicis carceribus superioribus, & in mediis, quolibet die conducant ad audiendam Missam.

26. Nullum recipiant in carceres, quem priùs non describant in libro carceratorum, de cujus mandato, ad cujus instantiam, & pro qua causa captus, & an pro suspicione fugæ. Alioqui carceratus non descriptus ad nullas victus aut carceris expensas teneatur.

27. Ac bona, vel pecuniæ quæ penès ipsum ad carceres ductum reperiuntur, facto inventario in ejusdem carcerati præsentia, cùm duobus testibus consignentur Custodi carcerum, qui teneatur omnia integrè restituere ad mandatum Judicis, qui illum capi fecit.

28. Nec possint Custodes vel Captanei, quicquam vestimentorum carceratis auferre, vel sibi retinere, prætextu alimentorum præstitorum, sub pæna privationis Officii, & aliis arbitrio Visitatorum.

29. Detentis in secretis carceribus nullo pacto, directè vel indirectè prohibeant, vel impediant quo minùs alimenta aliundè deferantur, facta tamen priùs per seipsos Custodes diligenti inquisitione, ne apodissa, vel quid aliud in ferculis transmittatur, nisi aliud sibi à Judice demandatum fuerit. Atque in tali casu alimentorum aliunde habitorum, non possint Custodes quicquam à dictis carceratis, neque pro alimentis neque alia de causa prætendere.

A carceratis autem in publicis carceribus, & ut dicitur ad largam existentibus, nihil pro Camera, passeggio, vel etiam alimentis ultrà quinque dies petere possint. 30.

Similiter pro transportatione carceratorum ad alios carceres de mandato Judicis facienda, vel pro extractione à carceribus ad effectum alicujus contractus vel obligationis faciendæ, aut etiam pro extractione compedum nihil recipiant. 31.

Nec pro Arresto ab Arrestantibus, etiam spontè dantibus plus exigant vel recipiant, quàm à carcerato exigitur pro relaxatione à carceribus. 32.

Non permittant in publicis mulierum carceribus neque ad earum ferreos cancellos, seu fenestras, aliquem alium carceratum accedere seu versari. 33.

Et ubi Judices in mandatis de excarcerando apponunt clausulam Absque alia manu, etiam Procuratoris Fisci, vel Commissarii Cameræ respectivè, Custodes obedire, & carceratos dimittere teneantur, licèt Procurator Fisci, aut Commissarius Cameræ respectivè manum apponere recusaverit. 34.

De facultatibus Visitatorum carcerum.

§. 24.

Visitatores carcerum possint relaxare debitores à carceribus ex causis infràscriptis. 1. Ad hæc vide constit. 44. Pauli iij lib 1. Tom. 1. & const. 58. Pii v. lib. 2. fol. 282. Tom. 2.

Primò, concedendo dilationem data cautione de solvendo infrà tempus assignatum, & hoc præsertim quando Visitatores considerant retentionem debitoris cedere non solùm in ipsius præjudicium, verùm etiam creditorum, cùm debitor in carceribus existens efficiatur deterioris conditionis, & in minùs solvendo, ubi extrà carceres faciliùs intrà tempus assignatum modum satisfaciendi reperturus sit, & hoc dummodò creditores sint ditiores, & ære alieno non onerati. 2.

Secundò, relaxare possint debitorem, qui licèt non habeat pecunias in promptu, habet tamen tot bona, ex quorum venditione potest creditoribus satisfieri, & ex tunc consensit eorumdem bonorum subhastationi, & Visitatores hoc faciant facta priùs per debitorem indicatione suorum omnium bonorum, ac data cautione de se repræsentando, in eisdem statu, & terminis in quibus carceratus reperitur, in casu impedimenti vel quod bona non sufficiant. 3.

Et si bona non sufficiant, nec bonis cedere velit, neque biretum viridè deferre, nonnisi de omnium creditorum consensu quenquam relaxare possint. 4.

Idémque servetur etiam quòd clarum sit, debitores nullum prorsus habere modùm satisfaciendi creditoribus suis nisi ex sudore vultus sui. 5.

Tertiò, relaxare possint quando creditor executionem habet realem, & est in bonis captis per executionem sibi benè cautum. 6.

Quartò, in casu infirmitatis, creditores eorum sumptibus pauperibus debitoribus alimenta, & medicamenta ministrent in carceribus, quibus creditoribus recusantibus relaxentur habita fide à Medicis deputatis, & data cautione, si illam habent, sin minùs recepta juratoria cautione, de se repræsentando postquam convaluerint. Quòd servetur etiam in debitoribus non pauperibus infimis, qui data pariter cautione de se repræsentando, ut suprà, sub pœna debiti relaxari possit. 7.

Quintò, relaxentur debitores quando cognita eorum paupertatæ, & pertinacia creditoris, qui tamen non sit æquè pauper, ei mandatum fuit ut carcerato debitori subministret alimenta, & ipse hoc facere recusat. Quandocumque autem debitori relaxato creditor paratus sit alimenta præstare, possit illum cogere ad redeundum ad carceres, prout suprà depositum est. 8.

Sextò, relaxentur mulieres pro debito civili detentæ quando sunt honestæ, etiamsi captæ sint pro debito publico. 9.

10. Septimò, relaxare possint debitores, qui ex natura debiti de jure non tenentur ultrà id quod facere possint, tunc enim nec carcerari poterant & proptereà contrà bona est executio dirigenda.

11. Octavò, relaxentur debitores capti ut suspecti de fuga, data cautione de se repræsentando sub pœna debiti.

12. Nonò, relaxentur debitores facta cessione bonorum prout de jure, & servata forma constitutionum fœl. recor. Pii Papæ Quarti, incipien. Cupientes mercatoribus, & Pii Papæ Quinti, incip. Reverendi Domini Visitatores.

13. Decimò, relaxentur debitores nulliter, & indebitè capti, de qua nullitate manifestè constet.

14. In quibus omnibus relaxationibus sint præsentes Judices, qui mandata relaxaruut, & uti edocti atque instructi de meritis causæ rationem reddant.

15. Et in præmissis habeatur ratio paupertatis creditoris, & an debitor calumniosè diù litem sustinuerit, fatigando creditorem expensis, & laboribus, & an aliam dilationem habuerit, & creditori non satisfecerit, non constito de legitimo impedimento. Et in his omnibus Visitatores arbitrio utantur, & pensatis qualitatibus tàm creditoris quàm debitoris, ac facultatibns, & natura debiti, decernant ea quæ juri, & æquitati, & utilitati etiam creditorum conveniant.

16. Cùm autem à Visitatoribus carcerum fuerit alicujus carcerati causa commissa alteri Judici, quàm illi qui mandatum de carcerando relaxavit, maneat nihilominùs dictæ causæ Notarius is, per cujus acta fuit relaxatum mandatum, & id ipsum servetur quandocumque contigerit cautionem aliquam recipi per alium quàm causæ Notarium, quo casus is qui cautionem recipit, teneatur dictæ cautionis integram fidem, & authenticam, dare causæ Notario.

17. Quando in visitatione alicui carcerato dilatio videtur concedenda, illa semper intelligatur concessa etiam quoad executionem realem, nisi in specie in decreto sit apposita clausula, sine præjudicio executionis realis.

18. Atqui Præsides carcerum, & aliis quibus à dictis carcerum Visitatoribus alicujus carcerati causa commissa est, cùm carceratum à carceribus relaxarint, nullo pacto se ampliùs in principalis causæ cognitionem immisceant, sed merita suo Judici cognoscenda relinquant.

De Protomedico, & Aromatariis.

De protomedico vide notata sup. in constit. 40. Greg. XIII. in Tomo 2. Et de Aromatariis attende notata hic sup. in const. 47. Clem. VIII. fol. 61. Tom. 3.

§. 25.

1. PRotomedicus in visitatione Aromatariarum faciat in manibus Notarii præstare juramentum ab Aromatariis, quòd bona in Aromataria existentia, sunt propria ipsorum, nec alia habent alio loco abscondita, & qui falsum juraverint, ab eodem Protomedico, & Consiliariis, debita pœna puniantur.

2. Consules Aromatariorum, sicut, & cæteri Aromatarii sint suppositi jurisdictioni, & obedientiæ Protomedici, à quo si quando se gravatos senserint, ad Auditorem Cameræ recurrant.

3. Atque in puniendis Aromatariorum delictis, & aliis casibus in quibus vigore concordiæ, Protomedicus, & Consiliarii tenentur exquirere consilium Consulum Aromatariorum, si dictis Protomedico & consiliariis visum fuerit dictum consilium minimè sequi, faciant eo non obstante suum decretum, à quo qui senserint se gravatos recurrant ad Auditorem Cameræ, & interim, recursu vel tempore ad recurrendum pendente, supersedeatur in executione decreti.

Iidem Consules nullam prorsus habeant potestatem, & jurisdictionem eligendi Aromatarium, quem Proconsulem vocant, ad visitandas Aromatarias extrà Urbem degentes, minúsque subscribendi patentes, uti Consules districtus Urbis, & superintendentes Artis in Statu Ecclesiastico, sed talis eligendi potestas penès Protomedicum sit, & remaneat. 4.

Decreta facta in Congregationibus Aromatariorum, quòd nullus Aromatarius possit pro veritate, fidem aliquam facere nisi de consensu vel licentia Consulum, sint penitùs nulla, & invalida, & quisque ad libitum possit absque ulla prorsus licentia pro veritate se examini subjicere, aut extrajudiciales fides facere. 5.

Pro pretio rerum Aromatariæ servetur præscriptio quinquennalis, non obstante quavis interruptione etiam per receptionem partis pecuniarum, aut per dationem aliarum rerum Aromatariæ. 6.

Aromatarii nullam prorsus audeat in quenquam exercere, sub quovis prætextu criminalem jurisdictionem. Protomedicus autem non nisi in delictis pro quibus veniat imponenda pœna pecuniaria usque ad aureos vigintiquinque. 7.

Pœnæ Constitutionis.

§. 26.

QUicumque verò ex iis, qui hac Constitutione sunt comprehensi, aliquid contrà præmissa eos respectivè concernentia, in quibus specialiter pœna non est adjecta commiserint, illi scilicet qui supremo magistratu funguntur, vel alia dignitate præfulgent, indignationis nostræ, & Romani Pontificis pro tempore existentis, aliásque similiter arbitrio nostro, & Romani Pontificis infligendas pœnas. Cæteri verò omnes, ultrà rerum & pecuniarum malè, indebitè, vel aliàs perceptarum restitutionem, & aliá damna, expensas & interesse, ad quæ omninò, tàm ex suo quàm suorum in officio existentium facto teneri, & pro eis executiva ac manu regia procedi volumus & mandamus, pœnam privationis, exilii, & alias pœnas pecuniarias, & etiam corporales arbitrio Judicis, pro facti & personarum qualitate infligendas pœnas incurrant.

Pœnarum quæ esse in contravenientes.

§. 27. Ut autem præmissa, omnia & singula, à Nobis ut præmittitur ad publicam præcipuè Pauperum carceratorum, & litigantium utilitatem & levamen, statuta, decreta, & ordinata, debitæ in omnibus & per omnia executioni mandentur, & inviolabiliter observentur, Mandamus omnibus & singulis Almæ Urbis, & Curiæ nostræ Judicibus & Magistratibus, ac præcipuè Camerario Vicecamerario, & Gubernatori Urbis, Auditori Cameræ, ac Præsidi Carcerum pro tempore existentibus, & eorum singulis, ut (ultrà alios etiam in aliquo casu specialiter deputatos) præmissa omnia & singula ab omnibus observari faciant cum effectu, inobedientes coërceant & compescant tàm ex officio & per inquisitionem quàm ad instantiam Advocati pauperum, Procuratoris Fisci, Commissarii Cameræ, & Procuratorem pauperum pro tempore existentium, & aliorum quorumcumque omni & quacumque appellatione sive recursu remotis.

Procedatur tàm ex officio, & per inquisitionem quam ad instantiam quorumcumque.

§. 28. Declarantes hac nostra Constitutione, sub simplici ac generali Magistratuum, Judicum, Notariorum, aut Officialium nomine, omnes omninò Magistratus Judices, & personas quantalibet dignitate fulgentes, ac speciali nota dignas, omniáque Tribunalia quamvis suprema, Camerarii, Vicecamerarii, Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarii, causarum Sacri Palatii nostri Auditorum, & Clericorum prædictæ Cameræ Præsidentium, Senatoris, Conservatorum, locorum Piorum, & cæterarum Curiarum Judices quoscumque, tàm majores quàm minores, eorúmque Notarios,

Omnésque etiam majores Magistratus ista constitutione comprehenduntur.

Officiales, & Ministros omnes, nullis prorsus exceptis, comprehendi & significari, & in ea expressis pœnis subjici, & ad eorum quæ in ea sancita sunt, observantiam indistinctè teneri.

Clausulæ sublatæ & decretum irritans.

§. 29. Et ità per quoscumque Judices, tàm ordinarios quàm delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos, judicari & definiri debere, sublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate. Decernentes irritum & inane quicquid secùs in præmissis, & quolibet præmissorum, & hac nostra Constitutione contentorum, & statutorum, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate, scienter aut ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum & Sanctio pœnalis.

§. 30. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, legibus, ac Urbis & Romanæ Curiæ Tribunalium, & Collegiorum prædictorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, stylis & consuetudinibus, quos & quas per præsentes improbamus, privilegiis quoque, indultis & facultatibus, & literis Apostolicis eisdem Tribunalibus, Officiis, & Collegiis, ac personis, etiam motu proprio, & consistorialiter, sub quibuscumque tenoribus & formis, etiam in vim contractus, accum quibusvis clausulis, & decretis, in genere vel in specie, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, aut etiam nos concessis, approbatis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorúmque totis tenoribus, specialis specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, seu quævis alia exquisita forma servanda foret, tenores hujusmodi pro sufficienter expressis habentes, specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque, aut si præfatis personis, vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo &c.

D. P. An. 7. die 1. Martii.

Datum Romæ apud S. Petrum, Kalendis Martii, anno incarnationis Dominicæ 1611. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU CHRISTI 1612. Indictione decima, die verò 10. mensis Martii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris & D. N. D. Pauli Divina providentia Papæ Quinti, Anno ejus Septimo, Supradictæ literæ publicatæ & affixæ fuerunt in Cancellaria Apostolica, & in Acie Campi Floræ, per nos Jo. Dominicum de Pac, & Petrum Matthæum Lucarutium Cursores Apostolicos.

Paulus Bartoccius Mag. Cur.

LXXII.

Taxa Notariorum & Officialium Almæ Urbis.

Reformavit hic idem Pontifex Tribunalia Romanæ Curiæ, ut in const. præcedenti. Et tàm illam quàm istam constit. posteà declaravit, ut in constit. subseq.

PAULUS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Proœmium.

CUm nos nuper generali reformationi Tribunalium Urbis incumbentes, Judicibus Notariis, aliísque Officialibus, & Justitiæ Ministris singulorum Tribunalium, singulariumvè Curiarum Taxas, juxtà quas mercedes & emolumenta exigere & percipere deberent, confici & tradi mandavimus, jámque expedito reformationis negocio, ac nostris literis desuper confectis & publicatis, Taxæ prædictæ, necnon ordinationes nonnullæ ad illarum clariorem intelligentiam de consilio prudentum virorum, quibus curam hanc demandavimus, vocatis & Auditis iis etiam de quorum interesse agebatur compilatæ, ac pleràsque veteres Taxas à prædecessoribus nostris editas, processúque temporis in abusum transactas innovando pleràsque novas, pro personarum & rerum qualitate addendo, tandem Dei auxilio ad formam & modum infrascriptas reductæ fuerint.

Confirmatio Taxarum.

§. 1. Nos ut illæ validiores & firmiores sint, omnibúsque innotescant, & à cunctis inviolatè serventur opportunè providere volentes, motu simili, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Taxas & ordinationes omnes & singulas supradictas illarum omnium tenorem hic pro repetito, expresso & inserto habentes, tenore præsentium approbamus & confirmamus, ac Bullæ nostræ generalis reformationis annecti volumus.

Jussio eas observandi.

§. 2. Ac ab omnibus Judicibus, Notariis, Officialibus, & Justitiæ Ministris, Tribunalium & Curiarum Urbis, & aliis ad quos spectat, & in futurum spectabit, sub pœnis in Bulla reformationis ac Taxis, & ordinationibus supradictis irrogatis, inconcussè ac inviolabiliter observari.

Ac in loco publico eas retinendi.

§. 3. Ac in singulis Notariorum officiis, Curiísque & Tribunalibus, Taxas illas, quæ Curias Tribunalia, & officia prædicta concernunt vulgari idiomatè impressas in loco pulico, quo ab omnibus inspici, legi, & intelligi possint, affixas etineri mandamus.

Solam Signaturam sufficere jubet.

§. 4. Non obstantibus omnibus, quæ in nostra Bulla reformationis prædictæ voluimus non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque.

PP. subsc.

§. 5. Volumus etiam quod præsentium sola Signatura sufficiat, absque alia data, & registratura, regula quacumque contraria pariter non obstante.

Placet Motu proprio C.

Taxa Notariorum Reverendæ Cameræ Apostolicæ, & solutionis Sigillis Illustrissimi D. Card. Camerarii.

Reformatio Cameræ & Camerarii est sup. in constit. præced. §. 2.

§. 1.

CItatio sive monitorium extrà Curiam, vigore commissionis Sanctissimi, cùm inhibitione vel sine, etiam sub censuris pro uno vel pluribus litis consortibus, Collegio Capitulo, vel Universitate, solvantur Notario julii octo, bon. duo cùm dimidio. Et pro sigillo solvantur bonon. viginti septem cum dimidio. 1.

Citatio sive monitorium simile per edictum, Notario scutum unum, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 2.

Compulsoriales generales sive speciales, pro uno sive pluribus, ut suprà, Notario scutum unum, sigillo bonon. vigintiseptem cum dimidio. 3.

Remissoriæ instrumentum, pro uno seu pluribus, ut suprà, Notario julii quindecim, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 4.

Remissoriæ rotulus si fiat, pro quolibet palmo solvantur Notario julii septem cum dimidio, sit autem palmus linearum triginta, & syllabarum decem & octo. 5.

Literæ missivæ clausæ loco remissorialium cum articulis introclusis, pro uno sive pluribus, ut suprà, Notario julii sex, bon. duo cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 6.

Instrumentum declaratoriæ vigore commissionis, pro uno sive pluribus, ut suprà, Notario scutum unum, & sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 7.

Instrumentum litis pendentiæ extra Curiam, pro uno sive pluribus, ut suprà, Notario julii quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 8.

Instrumentum sententiæ vigore commissionis, si extrahatur pro uno sive pluribus, ut suprà, Notario scutum unum, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 9.

Instru-

10. Instrumentum absolutionis vel commissionis, pro uno, Notario julii quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

11. Instrumentum absolutionis pro pluribus, Capitulo, Universitate, & similibus, Notario scutum unum, sigillo Julii quinque cum dimidio.

12. Instrumentum absolutionis cum reincidentia, pro uno sive pluribus, ut suprà, Notario julii quinque, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

13. Inhibito in Curia vigore Commissionis, pro uno sive pluribus, ut suprà, Notario julii quatuor, sigillo julius unus.

14. Instrumentum litis pendentiæ in Curia, pro uno sive pluribus, ut suprà, Notario julii quatuor, sigillo jul. unus.

15. Monitorium extra Curiam speciale, in ordinariis etiam cum inhibitione, & etiam pro pluribus consortibus, Capitulo, vel Universitate, Notario julii quinque sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

16. Inhibitio in Curia vigore privilegii, vel recursus, aut prævia citatione, pro uno vel pluribus consortibus, Notario julii tres cum dimidio, sigillo julius unus.

17. Citatio extrà Curiam vigore appellationis, etiam cum inhibitione, etiam pro pluribus, ut suprà, Notario julii quinque, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

18. Monitorium per edictum extrà Curiam, pro uno vel pluribus, ut suprà, Notario julii septem cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

19. Remissoria per literas clausulas cum articulis, pro uno vel pluribus, ut suprà, Notario julii sex, bon. duo cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptimo cum dimidio.

20. Sequestrum extrà Curiam, sive mandatum de sequestrando, pro uno vel pluribus, ut suprà, Notario julii quinque, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

21. Sequestrum in Curia, nihil ubique.

22. Instrumentum litis pendentiæ extrà Curiam, pro uno vel pluribus, ut suprà, Notario julii quinque, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

23. Instrumentum declaratoriæ; pro uno vel pluribus, ut suprà, Notario julii quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

24. Mandatum executivum post declaratorias, pro uno vel pluribus, ut suprà, Notario scuta duo, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

25. Mandatum suspicionis fugæ usque ad quamcumque summam, etiam vigore obligationis Cameralis, pro uno vel pluribus, ut suprà, etiam parte citata, Notario julii quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

26. Mandatum executivum usque ad scuta vigintiquinque, pro uno vel pluribus, ut suprà, Notario julii quinque, sigillo bon. vingintiseptem cum dimidio.

27. A viginti quinque usque ad quingenta, Notario julii viginti duo, sigillo jul. undecim.

28. A quingentis usque ad mille, Notario jul. quinquagintaquinque, sigillo jul. undecim.

29. A mille usque ad quamcumque summam, Notario scuta novem, & jul. novem, & sigillo jul. undecim.

30. Mandatum de excarcerando sive relaxando, pro uno vel pluribus, ut suprà in eadem causa, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

31. Pro examine cujuslibet testis in officio, tàm in commissariis quàm in ordinariis, cum articulis & interrogatoriis, Notario jul. quatuor.

32. Si autem super materiis expressis in citatione jul. duo.

33. Extrà officium capiatur duplum.

34. In excessivis arbitrio Judicis.

35. Pro examine cujuslibet testis super intrusione, Notario jul. unus.

36. Pro mandato super intrusione sine testibus etiam pro pluribus, & Capitulo, vel universitate, Notario julii quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

Pro nota sententiæ diffinitivæ in prima instantia, pro uno sive pluribus, ut suprà, Notario jul. trigintaseptem cum dimidio. 37.

In secunda instantia scuta tria. 38.

In tertia instantia jul. vigintiduo. 39.

Pro Nota sententiæ absolutoriæ, pro uno vel pluribus, ut suprà, scutum unum. 40.

Pro nota declaratoriæ, pro uno vel pluribus, ut suprà scutum unum. 41.

Pro nota interlocutoriæ, pro uno vel pluribus, ut suprà, scutum unum. 42.

Transumptum extrà Curiam alicujus bullæ, instrumenti seu cedulæ, vel etiam plurium similium, vel aliorum jurium in eodem transumpto descriptorum, non tamen de scripturis Archivii Cameræ, si fuerint in forma probanti (habita ratione scripturæ) arbitrio Judicis, pro uno vel pluribus, ut suprà, Notario jul. sex, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 43.

Pro transumpto alicujus bullæ extrà registrum bullarum Archivii, Notario ducatus unus, sigillo jul. quinque cum dimidio. 44.

Pro transumpto alicujus bullæ ex Archivio, quando ex licentia Superiorum dare contigerit, salva semper excessivitate scripturæ arbitrio Judicis, tàm in sumpto, quàm in transumpto, Notario ducatus unus, sigillo jul. duodecim. 45.

Pro quolibet instrumento publicato valoris usque ad quinquaginta ducatos auri, Notario jul. quinque. 46.

Usque ad centum inclusivè, ducatus unus. 47.

Usque ad quingentos, ducatus unus pro quolibet centenario. 48.

A quingentis usque ad mille, dimidium pro quolibet centenario. 49.

A mille suprà, solvatur unum quartum pro quolibet centenario excedente. 50.

Pro instrumentis non Cameralibus, quorum merces non ponitur in massa, servetur taxa Notariorum Auditoris Cameræ. 51.

Pro literis de jure summario, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 52.

Pro literis commendatitiis, Notario jul. quinque, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 53.

Pro rogitu quorumlibet instrumentorum, cassatione, & pro rogitu testamentorum, & aliorum, servetur constitutio Sanctissimi Domini nostri in rubr. de Notariis, §. pro rogitu cujuslibet, & §. pro cassatione, & §. in tradendis, & §. pro rogitu testamentorum. 54.

Pro quocumque deposito cujuscumque summæ vel rei, per cedulam vel sine, nihil recipiatur. 55.

Pro restitutione verò cedulæ vel depositi, usque summam scutorum quadragintaquinque inclusivè, recipiant Notarii omni casu bon. duos tantùm pro quolibet scuto, nec aliud quicquam, neque pro restitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione. 56.

A scutis quadragintaquinque suprà, usque ad quamcumque summam, quando depositum est factum ante mandati relaxationem, absque conditione vel protestatione extrinseca, cum consensu quòd consignetur adimpletis conventis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de consignando habeat Notarios julios quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro consignatione cedulæ, & non ultrà. 57.

Quando verò depositum est cum protestatione, vel conditione extrinseca non conventa in scriptura cujus vigore agitur, adeò quòd oriatur super ea decretum, tunc pro mandato de consignando illud, habeat Notarius tantum quantum solveretur pro mandato illius summæ executivo, & ampliùs julios quatuor cum dimidio pro restitutione cedulæ, si consignetur in totum, sin minus, julium unum pro quietatione summæ quæ consignabitur, & non ultrà. 58.

Quando depositum est factum post mandati executivi relaxationem quomodocumque fiat, etiam quòd plura desuper fieri decreta contingat, nun- 59.

quam habeat Notarius, nisi julios quatuor cum dimidio pro mandato de consignando, & totidem pro restitutione cedulæ & quietantia, si integrum consignetur, alioqui ultrà mandati prædicti mercedem habeat julium unum pro quietantia, ut suprà, & nihil ampliùs quolibet prædictorum casuum.

60. Mandatum de consignando, aut deliberando, à vigintiquinque scutis infrà, Notario jul. tres cum dimidio, sigillo julius unus.

61. A vigintiquinque suprà usque ad quamcumque summam, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

62. Mandatum regaliarum in totum, Notario jul. quinque cùm dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

63. Mandatum gratiosum de solvendo, pro uno seu pluribus, ut suprà, Notario julii tres cum dimidio, sigillo julius unus.

64. Mandatum de restituendo à scutis vigintiquinque infrà, pro uno seu pluribus, ut suprà, Notario julii tres cum dimidio, sigillo julius unus.

65. Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, Notario julii quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

66. Mandatum de immittendo, associando, vel manutenendo, seu simile, servatis servandis, exigatur prout in mandatis executivis.

67. Mandatum eleemosynæ salis, Notario jul. tres.

68. Mandatum de observando cum insertione privilegii, pro uno seu pluribus, ut suprà, Notario scutum unum, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

69. Pro mandato de retinendo annatam, Notario scutum unum, sigillo scutum unum.

70. Patentes quòd soluto damno non teneatur ad pœnam, pro uno sive pluribus, ut suprà, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim.

71. Patentes faciendi mercatum, seu nundinas, Notario jul. vigintiduo, sigillo jul. undecim.

72. Patentes ad favorem conducentium grasciam ad Urbem Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

73. Patentes concessionis Arcis, vel aliorum bonorum, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim.

74. Patentes aperiendi apothecam barbitonsoris, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim.

75. Patentes deferendi arma pro Ministris, & Appaltatoribus Cameralibus, Notario scutum unum, sigillo scutum unum.

76. Patentes ad favorem deferentium aurum seu margaritas ad Urbem, & statum Ecclesiasticum, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

77. Patentes concessionis Officii proxenetæ Ripæ in numero vigintiquinque, Notario julii vigintiduo, sigillo scuta quadraginta auri in auro.

78. Quietantia decimarum vel alterius subsidii, pro uno, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.

79. Pro Clero, & Capitulo, vel pluribus, Notario jul. undecim, sigillo jul. quinque cum dimidio.

80. Quietantia census unius anni, pro uno seu pluribus consortibus, Notario jul. tredecim, sigillo jul. quatuordecim.

81. Quietantia unius quindennii, pro uno sive pluribus, Universitate, vel Capitulo, Notario jul. duodecim, sigillo jul. duodecim.

82. Remissio caducitatis in plena Camera, pro uno vel pluribus consortibus, Notario jul. vigintiduo, sigillo jul. undecim.

83. Salvus conductus pro Navi, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim.

84. Rogitus præstationis juramenti, pro computis solidandis, & fide illius, Notario jul. quinque cum dimidio.

85. Pro quietantia apponenda in mandatis de solvendo, non tamen ordinariis, Notario jul. duo pro quolibet centenario, pro ordinario verò, nihil.

Pro patentibus confirmationis statuti, & capitulorum, sive pro privatis, sive pro Collegio, vel Universitate, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim. 86.

Pro parentibus confirmationis Officiorum, seu bonorum Cameræ, pro uno vel pluribus, ut suprà, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim, 87.

Pro patentibus deputationis alicujus Officialis, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim. 88.

Pro literis Cameralibus justitiæ, pro uno vel pluribus consortibus, ut suprà, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 89.

Mandatum de admittendo aliquem ad Officium Cursoratus, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim. 90.

Patentes cum insertione motus proprii, sive brevis in Camera Apostolica præsentati, pro uno sive pluribus, ut suprà, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim. 91.

Pro tollerantia pro Judæis pro quolibet anno, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo jul. undecim. 92.

Absolutiones, quas vocant, à transgressibus pro Judæis non sunt taxatæ, quia nullo modo sunt concedendæ. 93.

Patentes exemptionis ob numerum duodecim filiorum, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim. 94.

Patentes effodiendi thesauros, sive minerias, aut puteolanam, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim. 95.

Attestatio visitationis liminum, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 96.

Mandatum de cassando annatam alicujus Ecclesiæ, Notario scutum unum, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 97.

Pro quolibet consensu præstito per principalem, Notario bon. vigintiseptem cum dimidio. 98.

Pro recognitione mandati, Notario jul. unus. 99.

Pro consensu coadjutoriæ, Notario ducatus unus. 100.

Pro consensu cessionis Monasterii Consistorialis, Notario ducatus unus. 101.

Pro consensu cessionis Ecclesiæ Cathedralis, Notario ducati duo. 102.

Pro consensu reservationis pensionis per obitum, ad favorem Palatinorum seu alterius personæ, comprehensis obligatione principalis, & fidejussionibus, si in Italia adest beneficium, Notario ducatus unus, si extrà Italiam ducati duo. 103.

Pro consensu reservationis pensionis super fructibus mensæ Monasterii Consistorialis, Notario ducatus unus. 104.

Pro consensu reservationis pensionis super fructibus alicujus Ecclesiæ majoris, Notario ducatus unus. 105.

Pro registratura unius bullæ, pro singulis quinque lineis, Notario bon. undecim. 106.

Pro registratura bullæ alicujus Monasterii virorum, Notario ducati tres. 107.

Pro registratura bullæ alicujus Ecclesiæ majoris, Notario ducati quatuor. 108.

Pro registratura bullæ Monasterii Monialium usque ad valorem annuum ducatorum, Notario ducatus unus. 109.

Usque ad trecentos ducatos, Notario ducatus unus cum dimidio. 110.

A trecentis usque ad quingentos, Notario ducati duo. 111.

Et Notarius registri, vel ejus substituti non possint gravare partes ultrà taxam appositam in bulla per mensarium taxarum sub pœnis in reformatione Sanctissimi appositis, ac soluta taxa ordinaria, nihil prorsus pro collationatura, vel registratura recipiat. 112.

114. Pro qualibet obligatione annatarum, Notario bon. vigintiseptem cum dimidio.
115. Pro quolibet teste, Notario bon. undecim.
116. Pro qualibet quietantia annatæ usque ad ducentos ducatos exclusivè, Notario bon. vigintiseptem cum dimidio.
117. Pro ducentis ducatis, Notario jul. quinque cum dimidio.
118. A ducentis usque ad quatuorcentum exclusivè, Notario jul. octo cum dimidio.
119. Pro ducatis quatuorcentum, Notario ducatus unus.
120. Pro quietantia communium usque ad ducatos de Camera centum, Notario ducatus unus.
121. A centum usq; ad quingentos,Notario ducati duo.
122. A quingentis usque ad mille exclusivè, Notario ducati tres.
123. Pro mille ducatis, Notario ducati quatuor.
124. Ad mille verò usque ad quamcumque summam, multiplicetur usque ad dictam rationem quatuor ducatorum pro quolibet milliari.
125. Pro qualibet obligatione solvendi commune, Notario jul. quinque cum dimidio.
126. Pro decreto relaxationis bullæ Ecclesiæ Cathedralis, Notario ducati duo.
127. Pro decreto relaxationis bullarum Monasterii, Notario ducatus unus.
128. Pro qualibet restitutione bullarum, etiam quòd sint plures, Notario bon. vigintiseptem cum dimidio.
129. Absolutio à censuris pro uno, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.
130. Absolutio à censuris pro pluribus, Capitulo, vel Universitate, Notario jul. undecim, sigillo jul. quinque cum dimidio.
131. Arrestum pro uno, vel pluribus in eodem negocio vel causa, Notario jul. quinque cum dimidio; sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.
132. Attestatio valoris ducati, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.
133. Attestatio superviventiæ, vel obitu, Notario julii quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.
134. Attestatio decreti Cameralis, pro uno vel pluribus, ut suprà Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.
135. Aggravatoria excommunicationis, seu aggravatoria cum invocatione brachii sæcularis, pro uno vel pluribus, aut Collegio, Capitulo, vel Universitate, Notario jul. novem, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.
136. Bannimentum pro uno vel pluribus consortibus, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.
137. Exequatur mandatorum non emanatorum à Tribunali Cameræ, si prævia causæ cognitione, & transportatis actis, & si suprà scuta vigintiquinque, exigatur prout in mandatis executivis.
138. Si infrà, vel suprà, sine causæ cognitione, Notario jul. tres cum dimidio, sigillo julius unus.
139. Pro fide præstiti juramenti, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.
140. Pro fide pro natura, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.
141. Instrumentum moderationis, vel reductionis inhibitionis ad viam juris, vel supersessoriæ, pro uno vel pluribus, Notario jul. quinque, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio.
142. Indultum super aliquo novo modo invento, Notario jul. vigintiduo, sigillo jul. undecim.
143. Indultum imponendi, & exigendi collectam etiam pro Universitate, Notario jul. undecim, sigillo jul. undeci.m
144. Indultum faciendi, lottum Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim.

Salvus conductus à debitis extrà Statum Ecclesiasticum contractis juxtà formam novissimam, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim. 145.
Tracta grani extrà Statum Ecclesiasticum, & Civitates Bononiæ & Ferrariæ (quæ non concedatur, nisi prævio chirographo signato manu Sanctissimi) ab uno rubro usque ad decem rubra, Notario jul. unus, sigillo jul. unus. 146.
A decem usque ad quinquaginta inclusivè, Notario bon. vigintiseptem cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 147.
A quinquaginta usque ad centum inclusivè, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 148.
A centum usque ad ducenta, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim. 149.
Et ab indè suprà pro singulo centenario rubrorum. Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo jul. undecim.
Pro tractis expediendis à Præfecto Annonæ. 150.
Ab uno rubro usque ad quinquaginta, Notario jul. unus, sigillo jul. unus. 151.
A quinquaginta usque ad centum, Notario jul. duo, sigillo jul. duo. 152.
A centum usque ad quamcumque summam, Notario jul. quinque, sigillo jul. quinque. 153.
Pro tractis infrà Statum, de Provincia ad Provinciam (præter loca comprehensa in facultatibus Præfecti Annonæ) quæ non concedantur nisi prævio chirographo signato manu Sanctissimi, ab uno usque ad quinquaginta, Notario jul. duo, sigillo jul. duo. 154.
A quinquaginta usque ad centum, Notario jul. quatuor, sigillo jul. quatuor. 155.
A centum usque ad quamcumque summam, Notario scutum unum, sigillo scutum unum. 156.
Pro tractis de loco ad locum in eadem Provincia, nihil ubique. 157.
Licentia extrahendi usque ad unam salmam olei, pellium, vel saponis, nihil ubique. 158.
Pro salmis duabus, Notario jul. duo, sigillo jul. duo. 159.
Pro salmis tribus usque ad quinque Notario jul. tres, sigillo jul. tres. 160.
Pro salmis quinque usque ad decem, Notario jul. quinque, sigillo jul. quinque. 161.
Pro decem, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim. 162.
Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, pro singulis decem salmis, Notario jul. quinque cum dimidio, sigillo jul. quinque cum dimidio. 163.
Pro rebus quibuscumque, quæ ad Urbem conducuntur, nihil ubique. 164.
Idem fiat de pellibus quando concedi contigerit. *Est sublata in const. seq. §. 15.* 165.
Idem dè sapone, ex Urbe vel aliunde extrahendo. 166.
Pro licentia extrahendi oleum extrà Statum (prævio tamen chirographo manu Sanctissimi) ad rationem milliarium, pro singulis tribus millibus, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim. 167.
Et sic augeatur, & minuatur proportionabiliter. 168.
Idem fiat de carnibus salitis. 169.
Pro licentia extrahendi petia tria solæ albæ, nihil ubique. 170.
Licentia extrahendi cincia usque ad libras mille, nihil ubique. 171.
A mille usque ad tria millia, Notario bon. vigintiseptem cum dimidio, sigillo bon. vigintiseptem cum dimidio. 172.
A tribus millibus usque ad quinque millia, Notario jul. quinque cum dimidio. 173.
A quinque millibus usque ad octo millia, Notario jul. octo. bon. duo cum dimidio, sigillo jul. octo bon. duo cum dimidio. 174.
Ab octo millibus usque ac decem millia, Notario jul. undecim, sigillo jul. undecim. 175.
Et sic augeatur proportionabiliter. 176.
Pro licentia extrahenda agnos quinquaginta, Notario jul. duo, sigillo jul. duo. 177.

180. Pro centum, Notario bon. viginti septem cum di-
midio, sigillo Jul. duo.
181. Pro ducentis, Notario Jul. quinque cum dimidio,
sigillo bon. viginti septem cum dimidio.
182. Et sic pro singulisducentis.
183. Literæ passus, Notario Jul. quinque cum dimi-
dio, sigillo bon. viginti septem cum dimidio.
184. Literæ legalitatis, pro uno vel pluribus, Notario
Jul. unus, sigillo Jul. unus.
185. Licentia accipiendi ad censum, vel se obligandi
pro Communitate vigore decreti Cameræ, usque
ad quamcumque summam, Notario Jul. sexdecim
cum dimidio, sigillo Jul. quinque cum dimidio.
186. Pro non comprehensis in præsenti taxa, nihil
omninò recipiatur, neque à Notariis, neque pro sigillo.

Hoc declaratur infrà in const. seq. §.16.

Taxa Notariorum civilium Gubernatoris Urbis, Vicarii, Burgi, & aliorum Tribunalium non habentium propriam taxam.

Reformatio Curiæ Gubernatoris, & aliorum Tribunalium hujusmodi est sup. in const. præd. §.3. & seqq.

§. 2.

PRo quocumque monitorio, arresto, seu præce-
pto litis introductivo, cum clausula. Si quis
1. &c. nihil recipiatur.
Pro quacumque petitione, comparitione, prote-
statione, sive allegatione, bon. unus.
2. Pro quacumque revocatione inhibitionis de facto
factæ, arresti, sequestri, seu cujusvis mandati, bon. duo.
3. Pro mandato suspicionis fugæ cum examine te-
stium, usque ad summam scutorum decem, bon.
4. decem.
Cum productione jurium à decem infrà, bon. se-
ptem cum dimidio.
5. A decem suprà cum examine testium bon. duo-
decim.
6. Cum productione jurium à decem suprà, bon.
decem.
7. Pro arresto in carceribus idem solvatur respectivè.
Pro mandato de relaxando, cum cautione usque
8. ad summam scutorum decem, comprehensa mercede
9. cautionis, bon quindecim.
Si verò cum consensu sine cautione, bon. duo-
decim.
10. Ab indè suprà si cum cautione, comprehensa mer-
cede cautionis, ut suprà, bon. viginti quinque.
11. Si verò sine cautione, bon. viginti.
Pro quocumque mandato in contumaciam, bon.
12. tres.
13. Pro revocatione mandati in contumaciam, bon.
duo.
14. Pro non gravetur, seu mandato de non molestan-
do in forma juris, bon. tres.
15. Pro quocumque deposito, sive cedula cujuscum-
que summæ in actis faciendo, nihil.
16. Pro restitutione depositi, pro quolibet scuto bon,
unus.
Pro rogitu cujuscumque obligationis in officio us-
que ad summam scutorum decem, bon. septem cum
17. dimidio.

Hoc declaratur infrà in const. seq. §.17.

Ab indè suprà. bon. decem.
Extrà officium, duplum.
18. Pro cassatione cujuscumque obligationis judicialis
19. usque ad summam scutorum decem, bon. quinque.
20. Ab indè suprà, bon. decem.
Pro susceptione termini in judicio ad solvendum,
21. bon. duo.
22. Pro moderatione termini, bon. unus.
Pro quocumque partito litis decisivo, bon. duo.
23. Pro quocumque juramento extrà officium, susce-
24. ptione termini aut actus judicialis, usque ad scuta de-
25. cem, bon. septem cum dimidio.
Ab indè suprà, bon. decem.
Pro quocumque mandato vigore termini in judi-
26. cio suscepti, vel juramenti, usque ad summam scu-
27. torum quinque, bon. quinque.
A scutis quinque usque ad decem, bon. decem.
A decem usque ad viginti, bon. viginti.
28. A viginti usque ad quamcumque summam, bon.
29. quinquaginta.

Pro decreto supradicti mandati, bon. duo. 30.
Pro quacumque fide de exequendo mandatum in
alia Curia decretum, seu appositionis manus in con- 31.
tumaciam, vel aliàs non facto processu, bon. duo. 32.
Pro quocumque rogitu procuræ in officio bon.
duo.
Extrà verò officium, bon. octo. 33.
Pro fide cujusque procuræ in actis rogatæ vel pro- 34.
ductæ, bon. decem.
Pro productione quorumcumque jurium, articulo- 35.
rum, & interrogatoriorum, bon. duo.
Pro quacumque restitutione jurium, cum dimis- 36.
sione copiæ, à decem scutis infrà (suprà tamen duo)
in scripturis privatis, bon. septem cum dimidio.
A decem usquead viginti, bon. quindecim. 37.
A viginti suprà, bon. viginti. 38.
Si verò instrumenta publica, vel alià jura, du- 39.
plum in quolibet casuum prædictorum.
Pro relatione ad vivendum jurare testes, & illo- 40.
rum inductione; specificatione materiarum, etiamsi
simul cum inductione testium fiat, bon. duo.
Pro responsione articulorum, sive præparatorio- 41.
rum, pro quolibet articulo, seu præparatorio, etiam
generali sive fiat verbo, sive fiat per productionem
cedulæ, bon. unus.
Pro examine testis, in quacumque summa sum- 42.
mariè absque articulis & interrogatoriis, bon. septem
cum dimidio.
Pro examine super recognitione tesserarum, bon. 43.
quatuor.
Pro recognitione apocharum, bon. tres. 44.
Pro examine super articulis, & interrogatoriis, à 45.
scutis decem infrà (suprà tamen duo) bon. decem.
A decem usque ad viginti, bon. quindecim. 46.
A viginti usque ad quascumque summam, bon. vi- 47.
ginti quinque.
Si verò articuli, & interrogatoria fuerint excessiva 48.
solvatur arbitrio Judicis.
Extrà verò officium solvatur duplum. 49.
Pro examine super articulis absque interrogatoriis 50.
usque ad scuta decem (suprà tamen duo) bon. octo.
Usque ad scuta viginti bon. decem. 51.
Usque ad quamcumque summam, bon. quinde- 52.
cim, & non ultrà.
Pro copia testium publicatorum, solvatur ad ra- 53.
tionem ut suprà pro examine.
Pro quacumque informatione Judici facienda, cum 54.
ostensione actorum, jurium, vel testium, siqui ad-
sint, à quinque ducatis infrà, nihil.
A quinque usque ad decem, bon. sex. 55.
Ab indè suprà, bon. septem cum dimidio. 56.
Et unica tantùm informatio in omnibus casibus 57.
solvatur.
Et si fiat extractus, vel registrum, ubi juxtà refor- 58.
mationem fieri licet, nihil solvatur pro informatione.
Pro nota sententiæ diffinitivæ, & pro quocumque 59.
decreto vim diffinitivæ habente, usque ad summam
scutorum quinque bon. tres.
Usque ad decem, bon. septem cum dimidio. 60.
Usque ad viginti, bon. viginti quinque. 61.
Usque ad quamcumque summam, bon. quadra- 62.
ginta quinque.
Pro quocumque mandato vigore sententiæ servatis 63.
servandis, vel causa cognita, usque ad summam scu-
torum quinque bon. quinque.
Usque ad decem, bon. septem cum dimidio. 64.
Usque ad viginti, bon. viginti quinque. 65.
Usque ad quamcumque summam, bon. quadra- 66.
dinta quinque.
Pro copia cujuslibet commissionis, bon. decem. 67.
Pro copia simplici cujuslibet instrumenti in actis 68.
rogati, bon. septem cum dimidio.
Pro copia subscripta pro fide eorumdem, bon. 69.
decem.

Declaratur in const. seq §. 11.

Pro copia articulorum si sit magna scriptura, bon. 70.
decem.
Pro copia cujuslibet petitionis, partiti, juramen- 71.
ti, allegationis, & cujuscumque alterius acti judicia-
lis in actis facti, bon. duo.

72. Pro mandato de evacuando domum, bon. viginti quinque.
73. Pro quocumque mandato de consignandis pignoribus, bon. tres.
74. Pro quocumque decreto confessionis debiti, bon duo.
75. Pro quibuscumque literis, & declaratoriis vigore monitorii, vel illarum loco mandato in contumaciam, bon. triginta septem, cum dimidio.
76. pro quibuscumque literis excommunicatoriis, sive declaratoriis, vigore obligationis in forma Cameræ, vel monitarii reintegrati, vel mandato loco illarum. usque ad summam viginti quinque scutorum, bon. triginta septem cum dimidio.
77. A viginti quinque usque ad quamcumque summam, bon. quinquaginta.
78. Pro absolutione à censuris, bon. septem cum dimidio.
79. Pro instrumento absolutionis à censuris, idem solvatur prout in literis.
80. Pro quocumque brachio sæculari, solvatur duplum ad rationem summæ prædictæ.
81. Pro monitorio extrà Urbem in illius districtu, bon. viginti.
82. Pro rogitu instrumenti possessionis intrà mœnia Urbis, bon. triginta septem cum dimidio.
83. Extrà verò mœnia Urbis, arbitrio Judicis.
84. Pro inventario de bonis extrà officium, bon. quinquaginta.
85. Pro mercede publicocum instrumentorum, serventur Statuta Urbis.
86. In causis à quinque scutis infrà specificentur materiæ in actis & examinentur testes absque articulis, & interrogatoriis, & Notarius teneatur super generalibus examinare, & si pars voluerit dare interrogatoria, concordet Notarium.
87. Et si agatur de bonis & non de pecuniarum quantitatibus, stetur arbitrio Judicis quæ taxa solvi debeat.
88. Pro extractibus fiendis juxta reformationem Sanctissimi, & non aliter, pro quolibet folio benè scripto juxta dictam reformationem sub rub. de registris, bon. sex.
89. In causis verò commissariis, juxtà prædictam reformationem, pro comparitionibus, & relaxationibus, nihil recipiatur.
90. Et in omnibus casibus solvatur prout in aliis Urbis Tribunalibus solvi solitum, & consuetum est.
91. A pauperibus, & miserabilibus personis, nihil, de paupertate, & miserabilitate stetur relationi Advocati, vel Procuratoris pauperum.

Taxa Notariorum Auditoris Cameræ.

Reformatio Curiæ A. C. est sup. in const. præced. §. 4.

§. 3.

1. In causis ordinariis ad hoc forum pertinentibus etiam quod adsit commissio quocumque tempore impetrata, exigatur ut infrà.
2. Pro expeditionibus quando sunt plures personæ consortes, etiamsi sint Congregationes, Collegia, Capitula, vel Universitates, non nisi pro uno tantum exigatur, prout, & in reformatione Sanctissimi sancitum est sub rub. de Notariis. §. pro expeditionibus. *Est hic suprà num.* 79.
3. Pro monitorio speciali ad partes, Jul. novem.
4. Pro monitorio speciali per edictum, Jul. undecim.
5. Pro monitorio in vim bullæ Eugenianæ, Jul. duodecim.
6. Pro Eugeniana per edictum, Jul. quindecim.
7. Pro monitorio in vim bullæ Cœnæ Domini, Jul. quindecim.
8. Pro citatione cum inhibitione vigore appellatione extrà Curiam, cum insertione instrumenti sententiæ, à qua appellatur, Jul. decem.
9. Pro instrumento remissoriæ, Jul. novem.
10. Pro instrumento litis pendentiæ extrà Curiam, Jul. novem.
11. Pro transumpto simplici unius bullæ, vel instrumenti, aut cedulæ vel etiam plurium similium seu aliorum jurium in eodem transumpto descriptorum si fuerint in forma probanti, Jul. duodecim.
12. Si verò in forma, Vidimus, Jul. novem,
13. Habita tamen ratione excessus scripturarum arbitrio Judicis quoad laborem Notarii.
14. Pro sequestro extrà Curiam, Jul. novem.
15. Pro literis superviventiæ, quæ non taxentur, comprehenso sigillo, Jul. quatuor.
16. Pro fide legalitatis apponendæ in instrumentis Notariorum, in totum unà cum sigillo Jul. duo.
17. Pro mandato de exequendo, Jul. novem.
18. Pro nota sententiæ, nihil.
19. Pro sportulis, nihil.
20. In causis commissariis juxtà reformationem Sanctissimi, sub rubr. de Auditore Cameræ. §. in causis.
21. Pro citatione vigore commissionis absque inhibitione extrà Curiam, Jul. novem.
22. Pro citatione cum inhibitione simplici, jul. undecim.
23. Pro citatione cum inhibitione sub censuris, Jul. quatuordecim.
24. Pro citatione cum inhibitione sub censuris per edictum, etiam pro necessario examine, Jul. decem, & octo.
25. Pro inhibitione simplici extrà Curiam, Jul. novem.
26. Pro inhibitione extrà Curiam sub censuris, Jul. duodecim.
27. Pro inhibitione in Curiam, bon. triginta quinque.
28. Pro monitorio speciali, Jul. quindecim.
29. Pro instrumento remissoriæ, Jul. duodecim.
30. Pro notis sententiarum diffinitivarum, quæ in scriptis proferuntur, in prima instantia scuta quatuor, id est Jul. quadraginta,
31. In secunda instantia, Jul. triginta.
32. In tertia instantia, Jul. viginti.
33. Pro nota absolutoriæ ab observatione judicii, Jul. quindecim.
34. Pro nota interlocutoriæ, Jul. quindecim.
35. Pro nota declaratoriæ, Jul. octo.
36. Pro mandato de exequendo, Jul. quindecim.
37. Pro sequestro, Jul. quindecim.
Pro sportulis Judicum pro sententiis diffinitivis in scriptis proferendis, non ultrà id quod in aliis Curiæ Tribunalibus ordinariis, olim à fœl. rec. Pio Papa Quarto, & nuper à Sanctissimo præscriptum, & innovatum est, sub rub. de sportulis. *Et est hic suprà.*
38. In cæteris actis, scripturis, & expeditionibus infrascriptis, sive causæ sint ordinariæ sive commissariæ, solvatur ut infrà, videlicet.
39. Pro compulsorialibus generalibus sive specialibus, Jul. duodecim.
40. Pro palmo rotuli remissoriæ, qui sit linearum triginta, & quælibet linea sit syllabarum decem, & octo, Jul. tres.
41. Pro instrumento litis pendentiæ in Curia, bon. quadraginta quinque.
42. Pro interdicto speciali, Jul. quindecim.
43. Pro instrumento relaxationis interdicti, Jul. quindecim.
44. Pro executorialibus, Jul. triginta sex.
45. Pro mandato de immittendo in possessionem vigore literarum Apostolicarum, seu brevis, Jul. decem.
46. Pro absolutione, sive absolutionis commissione pro uno, Jul. novem.
47. Pro duobus litis consortibus, Jul. quatuordecim.
48. Pro tribus litis consortibus, Jul. decem & octo.
49. Pro quatuor litis consortibus, Jul. viginti tres.
50. Ultrà quatuor quotcumque addantur personæ litis consortes, nihil augeatur pretium expeditionis.
51. Pro Capitulo, Collegio, Confraternitate, aut Universitate, Jul. quinquaginta.
52. Pro instrumento absolutionis, Jul. duodecim.
53. Pro decretis à Judice non ex scripto prolatis, etiam vim diffinitivæ habentibus, nihil.
54. Pro nota eorumdem nihil.
55. Pro sportulis eorumdem, nihil.
56. Pro simplici, vide etiam plurium actorum, Jul. duo.

Pro

58. Pro examine testium cum articulis, & interrogatoriis in causa aestimationis, à quinquaginta scutis suprà usque ad quamcumque summam, si articuli non excedant numerum viginti quinque, & interrogatoria numerum triginta quinque, in domo, vel officio Notarii, Jul. quatuor.

59. Extrà officium, non ultrà duplum.

60. In causa aestimationis, à quinquaginta scutis infrà, ad rationem Jul. 11. pro scuto, solvatur tantum pro dimidia.

61. Quòd si articuli excedant numerum viginti quinque, & interrogatoria triginta quinque, solvatur merces Notarii arbitrio Judicis.

62. Pro instrumento sententiae, si extrahatur, Jul. quindecim.

63. Pro instrumento declaratoriae, non tamen vigore obligationis in forma Camerae, Jul. duodecim.

64. Pro brachio saeculari ob non paritionem monitorii, aut literarum Apostolicarum, vel executorialium, Jul. triginta.

65. Pro mandato suspicionis fugae, usque ad quamcumque summam, etiam in vim obligationis Cameralis, & etiam parte citata decreto, Jul. quatuor cum dimidio.

66. Pro mandato de consignando vigore sequestri, etiam ubi pro illius verificatione debitor priùs fuisset conventus via executiva, vigore obligationis Cameralis, Jul. quatuor cum dimidio.

67. Pro mandato de consignandis pignoribus, subhastandis, aut deliberandis, Jul. quatuor cum dimidio.

68. Pro mandato de relaxando pro debito civili, Jul. quatuor cum dimidio,

69. Pro mandato in causis civilibus loco literarum, pro parva summa, Jul. quatuor cum dimidio.

70. Computato in his omnibus mandatis Jul. sigilli.

71. Pro mandato executivo, sive brachio saeculari, ubi ejus invocatione opus fuerit per omnia expedito omnibus comprehensis, ab uno scuto usque ad quindecim ad rationem Jul. undecim pro scuto Jul. quatuor cum dimidio.

72. A scutis quindecim usque ad viginti quinque ad eamdem rationem, Jul. viginti duo.

73. A scutis viginti quinque usque ad quingentos ad eamdem rationem, Jul. triginta tres.

74. A scutis quingentis usque ad mille ad eamdem rationem, Jul. sexaginta sex.

75. A scutis mille usque ad quamcumque summam ad eamdem rationem, scuta undecim.

76. Pro censuris Ecclesiasticis, vel in expeditione mandati executivi, seu brachii saecularis, vel seorsum ab eo, nihil.

77. Neque usquam aliàs, nisi ubi ad illas ritè processum fuerit re ipsa.

78. Pro declaratoria, aggravatoria, & reaggravatoria simul junctis, & totali earum omnium expeditione ubi ad eas ritè processum fuerit, & non alias, exigetur tantumdem quantum pro mandato, seu brachio saeculari, habita distinctione summarum, ut suprà, ità ut omnis impensa utriusque expeditionis, tàm mandati scilicet, vel brachii saecularis, quàm censurarum simul juncta, duplum non excedat ejus precii, quod pro mandato seu brachio saeculari pro qualibet dictarum summarum taxatum est, excepta ultima majori summa, videlicet à mille suprà, in qua etiam si contingat ultrà, vel post mandatum executivum, seu brachium saeculare censuras quoque relaxari, nihil earum nomine exigatur, sed tantum ultrà pretium solius mandati, seu brachii saecularis, ut suprà taxatum accipi possit justa merces pro scriptura.

79. Nec umquàm cogantur partes invitae unà cum mandato executivo vel brachio saeculari, censurarum quoque expeditionem accipere, aut earum expeditionis pretium solvere, etiam si ad censuras ipsas in subsidium contrà contumacem Judex comminando ritè processerit, & extrà loca temporali dominio Sanctae Romanae Ecclesiae subjecta, vel etiam extrà Italiam expeditio mittenda foret.

Et ubi quisquam legitimè servatis processibus utramque expeditionem, mandati scilicet, vel brachii saecularis, & censurarum eodem tempore habere voluerit, tunc apponatur verbis expressis in ipsa expeditione quoad censuras, ne is pretium quod illarum ratione expendit, ullo modo repetere possit ab his contrà quos decretae, & prolatae fuerunt, nisi adversus eosdem vigore mandati executivi, seu brachii saecularis, non satisfacientes, aut alias non parentes censuris ipsis, uti necesse fuerit. 80.

Pro duplicatis, etiam post quodcumque tempus expeditis, nihil, praeter scripturae mercedem. 81.

Pro sigillo parvo appenso in qualibet expeditione, si non adsit minor taxa, solvatur tantum Jul. unus. 82.

Pro mandatis executivis, vel aliis quibuscumque expeditionibus, Notarii nihil recipiant nisi illis effectualiter partibus consignatis. 83.

Nec partes cogantur accipere aliquam expeditionem, nisi quam voluerint. 84.

Pauperibus expeditiones in forma pauperum, miserabilibus verò gratis omninò tradant, etiam scripturae mercedem, distinctio verò istarum personarum Judicis arbitrio remittitur. 85.

Pro terminis coràm Judice servandis, Judicibus informandis, scripturis ad eos deferendis, seu etiam in officio perquirendis, registris, seu extractibus transportandis, & aliis hujusmodi, Notarii vel eorum substituti, scribae, & copistae etiam nomine regalium, seu bibaliorum, nihil prorsus, etiam à spontè dantibus accipiant. 86.

In causis criminalibus expeditionum, quae erunt ejusdem generis seu nominis, cujus sunt suprascriptae, pretium augeri non possit ultrà tertiam partem ejus, quod suprà in civilibus praescriptum est. 87.

In registris, extractibus, copiis indiciorum, & alterius quàm supradicti generis seu nominis expeditionibus criminalibus, servetur Taxa aliis Tribunalibus ordinariis Urbis in criminalibus praescripta. 88.

Pro rogitu instrumentorum, cassatione, & pro rogitu testamentorum, & aliorum, servetur constitutio Sanctiss. D. N. sub rubr. de Notariis. §. pro rogitu cujuslibet. §. pro cassatione. §. in tradendis, & §. pro rogitu testamentorum. 89.

Pro mercede instrumentorum seu testamentorum publicatorum, ab uno scuto usque ad viginti quinque, bon. quadraginta quinque. 90.

A scutis viginti quinque usque ad quinquaginta, Jul. septem cum dimidio. 91.

A scutis quinquaginta usque ad centum, scutum unum. 92.

A scutis centum usque ad quingenta, pro quolibet centenario scutum unum. 93.

A scutis quingentis usque ad quamcumque summam, pro quolibet centenario Jul. duo. 94.

Dummodò in totum, usque ad centum scuta pro qualibet summa, & non ultrà recipere valeant. 95.

Pro quocumque deposito cujuscumque summae vel rei, per cedulam vel sine, nihil recipiatur. 96.

Pro restitutione verò cedulae, vel depositi, usque ad summam scutorum quadraginta quinque inclusivè, recipiant Notarii omni casu, bon. duos tantùm pro quolibet scuto, nec aliud quicquam, neque pro restitutione cedulae, neque pro mandato, neque pro quietatione. 97.

A scutis quadraginta quinque suprà, usque ad quamcumque summam, quando depositum est factum ante mandati relaxationem, absque conditione vel protestatione extrinseca, Cum consensu quòd consignetur adimpletis conventis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de consignando habeat Notarius Jul. quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro consignatione cedulae, & non ultrà. 98.

Quando verò depositum est cum protestatione, vel conditione extrinseca non conventa in scriptura cujus vigore agitur, adeò quod oriatur super ea decretum, tunc pro mandato de consignando il- 99.

lud, habeat Notarius tantum quantum solveretur pro mandato illius summæ executivo, & ampliùs Jul. quatuor cum dimidio pro restitutione cedulæ si consignetur in totum, sin minùs Jul. unum pro quietatione summæ quæ consignabitur, & non ultrà.

100. Quando depositum est factum post mandati executivi relaxationem, quomodocumque fiat, etiam quòd plura desuper fieri decreta contingat, numquàm habeat Notarius nisi Jul. quatuor cum dimidio pro mandato de consignando, & totidem pro restitutione cedulæ, & quietantia, si integrum consignetur, alioqui ultrà mandati prædicti mercedem habeat Jul. unum pro quietantia, ut suprà, & nihil ampliùs in quolibet prædictorum casuum.

101. Pro restitutione scripturarum quarumcumque in eodem termino productarum, etiamsi plures sint, Jul. quatuor cum dimidio.

102. Pro quibuscumque copiis, benè & una margine descriptis ad instar originalis, pro quolibet folio Jul. unus.

103. Pro contradictis, quod verè solvitur officio contradictarum, & non ampliùs.

Taxa Notariorum Rotæ.

Reformatio hujus Tribunalis habetur suprà in const. præced. §. 5.

§. 4.

1. Declaratur in constitut. seq. §. 19. PRO quolibet centenario foliorum registri boni facti juxtà reformationem Sanctissimi sub tit. de registris, Jul. sexaginta. *Est hic suprà.*

2. Pro quolibet folio copiarum instar boni originalis, bon. septem cum dimidio.

3. Pro rubricatura cujuslibet centenarii foliorum processus de partibus facta juxtà reformationem Sanctissimi sub tit. de registris. §. rubricellæ, & §. processus de partibus, & §. Notarii Rotæ, Jul. viginti quinque. *Est hic suprà num. 16. 17. & 24.*

4. Pro rubricatura testium de partibus, pro medietate.

5. Et idem solvatur de processibus per alium quàm Notarium rubricatis in Curia, nisi quòd deducatur ad favorem partis tantum quantum solvisset Notarius causæ copistæ rubricanti.

6. De aliis verò processibus rubricatis in partibus, in quorum rubricatura nihil est corrigendum, addendum, vel minuendum, solvantur pro revisione cujuslibet centenarii, Jul. quindecim.

7. Pro citatione simplici extrà Curiam, Jul. septem cum dimidio.

8. Pro citatione cum inhibitione extrà Curiam, Jul. quindecim.

9. Pro citatione cum inhibitione per edictum extrà Curiam, vel sub censuris, Jul. quindecim.

10. Pro inhibitione simplici facta in Curia, bon. triginta septem cum dimidio.

11. Pro inhibitione simplici extrà Curiam sub censuris, Jul. undecim & bon. duo cum dimidio.

12. Pro citatione ad valvas in Curia tempore feriarum, bon. quindecim.

13. Pro compulsoria generali extrà Curiam, Jul. septem cum dimidio.

14. Pro compulsoria speciali extrà Curiam, Jul. quindecim.

15. Pro arresto generali Jul. tres.

16. Pro instrumento remissoriæ ad partes Jul. quindecim.

17. Pro quolibet palmo rotuli remissoriæ, numerati juxtà reformationem Sanctissimi sub tit. de Notariis omnium Tribunalium. §. literas remissoriales, Jul. septem cum dimidio. *Est hic suprà num. 103.*

18. Et si remissoria consignatur non facto registro, depositum reguletur ad rationem sexaginta foliorum registri, excomputandum posteà in mercede registri.

19. Pro quolibet sequestro extrà Curiam cum illius instrumento Jul. quindecim.

20. Pro instrumento revocationis, seu relaxationis sequestri Jul. septem cum dimidio.

Pro monitorio pœnali in eventum citatorio extrà Curiam, Jul. quindecim. 21.

Pro literis excommunicationis in Curia ob non solutam mercedem Notarii, vel aliàs, bon. triginta septem cum dimidio. 22.

Pro mandato de reportando registrum, acta, vel processus, seu de perquirendo, Jul. quatuor cum dimidio. 23.

Pro nota sententiæ diffinitivæ in prima instantia, Jul. triginta septem cum dimidio. 24.

In secunda instantia, Jul. triginta. 25.

In tertia instantia, Jul. viginti duo cum dimidio. 26.

Pro instrumento sententiæ diffinitivæ, Jul. quindecim. 27.

Pro instrumento diffinitivæ sententiæ cum taxatione expensarum, Jul. viginti duo cum dimidio. 28.

Pro instrumento taxationis expensarum ad partem, Jul. septem cum dimidio. 29.

Pro nota sententiæ interlocutoriæ, nihil. 30.

Pro literis executorialibus, sive eorum instrumento ultrà depositum scutorum quatuor cum dimidio, excomputandum posteà in mercede registri, Jul. quindecim. 31.

Pro nota sententiæ declaratoriæ vigore monitorii, vel literarum exequutorialium, Jul. septem cum dimidio. 32.

Pro instrumento sententiæ declaratoriæ, Jul. quindecim. 33.

Pro instrumento aggravationis ad partem, Jul. quindecim. 34.

Pro instrumento reaggravationis ad partem, Jul. quindecim. 35.

Pro instrumento interdicti ad partem, Jul. quindecim. 36.

Pro instrumento brachii sæcularis per se, & simpliciter absque declaratione, Jul. triginta. 37.

Pro instrumento absolutionis ab excommunicationis sententia, sive commissionis ejusdem absolutionis in partibus faciendæ, etiamsi fuerint plures, sive Communitas, Capitulum, aut Collegium, in eidem causa, & expeditione, Jul. quindecim. 38.

Pro mandato executivo cujuscumque summæ, Jul. triginta. 39.

Pro mandato de manutenendo, reintegrando, sive de immittendo, Jul. triginta. 40.

Et si dentur non confecto registro, liceat exigere depositum pro foliis quinquaginta, excomputandum ut suprà in mercede registri. 41.

Pro instrumento cessionis juris, litis, & causæ, sive litis, & causæ dumtaxat, si extrahatur conjunctim, vel separatim, Jul. septem cum dimidio. 42.

Pro nota, seu rogitu instrumenti hujusmodi cessionis, bon. triginta septem cum dimidio, videlicet quando non extrahitur instrumentum, sed si extrahatur, tunc in extractione dicti instrumenti defalcatur dicta summa, bon. triginta septem cum dimidio. 43.

Pro instrumento processus subrogationis in jure cujusvis, Jul. quindecim. 44.

Pro examine testis in domo Notarii jurati coràm Domino, bon. triginta septem cum dimidio. 45.

Extrà domum, vel officium Notarii, Jul. septem cum dimidio. 46.

Et si articuli excedant numerum viginti quinque, & interrogatoria triginta, habeatur ratio excessivitatis juxtà laborem Notarii. 47.

Pro copiis testium publicatorum, sive in Partibus sive in Curia examinatorum solvatur prout de foliis registrorum dictum est. 48.

Pro quocumque instrumento, sive prorogationis remissoriæ, sive mutationis Judicum, vel alicujus intimationis, aut alio quovis actu judiciali in publicam formam redacto, Jul. septem cum dimidio. 49.

Pro quocumque deposito cujuscumque summæ vel rei, per cedulam vel sine, nihil recipiatur. 50.

Pro

51. Pro reſtitutione verò cedulæ vel depoſiti, uſque ad ſummam ſcutorum quadraginta quinque incluſivè, recipiant Notarii omni caſu bon. duos tantùm pro quolibet ſcuto, nec aliud quicquam, neque pro reſtitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione.

52. A ſcutis quadraginta quinque ſuprà, uſque ad quamcumque ſummam, quando depoſitum eſt factum antè mandati relaxationem, abſque conditione vel proteſtatione extrinſeca, Cum conſenſu quòd conſignetur adimpletis conventis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius Jul. quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non ultrà.

53. Quandò verò depoſitum eſt cum proteſtatione, vel conditione extrinſeca non conventa in ſcriptura cujus vigore agitur, adeò quòd audiatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de conſignando illud habeat Notarius tantum quantum ſolveretur pro mandato illius ſummæ executivo, & amplius Jul. quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ, ſi conſignetur in totum, ſin minus, Jul. unum pro quietatione ſummæ quæ conſignabitur, & non ultrà.

54. Quando depoſitum eſt factum poſt mandati executivi relaxationem quomodocumque fiat, etiam quòd plura deſuper fieri decreta contingat, numquam habeat Notarius niſi Jul. quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ, & quietantia, ſi integrum conſignetur, alioquin ultrà mandati prædicti mercedem habeat Jul. unum pro quietantia, ut ſuprà, & nihil ampliùs in quolibet prædictorum caſuum.

Taxa Archivii.

§. 5.

1. PRO quolibet folio copiæ factæ inſtar boni originalis, bon. ſex.

2. Pro fide cujuſlibet primi actus, Jul. quatuor cum dimidio.

3. Et ſi fuerint plures, addantur Jul. duo pro quolibet actu.

4. Pro quolibet centenario regiſtri boni juxtà reformationem Sanctiſſimi ſub rubr. de regiſtris, Jul. quadraginta quatuor.

5. Pro quolibet centenario rubricaturæ proceſſus de partibus, Jul. viginti.

6. Teſtes, qui non rubricantur, ſolvantur pro medietate.

7. Proceſſus habiti vigore remiſſoriæ, ſeu compulſoriæ, & alii, etiam non excedentes folia viginti duo, non regiſtrentur, & circà rubricaturam fiat numeratio juxtà dictam reformationem Sanctiſſimi ſub rub. de regiſtris.

8. Pro nota ſententiæ in prima inſtantia coràm Referendario, Jul. triginta.

9. In ſecunda, Jul. viginti.

10. In tertia, Jul. quindecim.

11. Pro nota ſententiæ interlocutoriæ, Jul. quinque.

12. Pro nota ſententiæ declaratoriæ, Jul. quinque.

13. Pro inſtrumento declaratoriæ, Jul. ſex.

14. Pro brachio ſæculari, Jul. decem & octo.

15. Pro nota ſententiæ abſolutoriæ à cenſuris, Jul. quinque.

16. Declaratur in conſt. ſeq. §. 20. Pro inſtrumento abſolutionis, etiamſi fuerint plures, aut Capitulum, Communitas, vel Collegium in eadem expeditione, & cauſa, Jul. ſex.

17. Pro inſtrumento reintruſionis in cenſuras ſimiliter ut ſuprà, Jul. ſex.

18. Pro quolibet teſte examinato in officio, Jul. quatuor cum dimidio.

19. Extrà officium duplum.

20. Et ſi materiæ fuerint exceſſivæ in officio, Jul. ſex.

21. Extrà officium duplum.

22. Exceſſivitas intelligatur ſi articuli excedant numerum viginti quinque, & interrogatoria numerum viginti quinque.

23. Pro publicatione, ſeu ſummario teſtium, ſolvatur modo quo ſuprà, & habeatur reſpectus ad exceſſivitatem modo prædicto.

24. Pro mandato de manutenendo, Jul. decem.

25. Et ſi fuerit vigore ſententiæ, Jul. quindecim.

26. Pro ſimili de reſtituendo, & reponendo, Jul. quindecim.

27. Pro mandato de ſubhaſtando extrà Curiam, Jul. ſeptem cum dimidio.

28. In Curia, Jul. quatuor cum dimidio.

29. Pro alio de deliberando, in Curia & extrà tantumdem.

30. Pro citatione cum inhibitione in Curia, Jul. quatuor cum dimidio.

31. Pro ſimili extrà Curiam abſque Cenſuris, Jul. decem.

32. Pro citatione cum inhibitione ſub cenſura extrà Curiam, Jul. duodecim.

33. Pro citatione ſimplici extrà Curiam, Jul. ſeptem cum dimidio.

34. Pro compulſorialibus generalibus, Jul. octo.

35. Pro compulſorialibus ſpecialibus, Jul. decem.

36. Pro monitorio pœnali vigore commiſſionis. Jul. octo.

37. Pro ſequeſtro extrà Curiam, Jul. octo.

38. Pro inſtrumento relaxationis illius, Jul. ſex.

39. Pro mandato de conſignando pecunias, res, & bona poſtquàm fuit relaxatum mandatum executivum extrà Curiam, Jul. novem.

40. In Curia, Jul. ſex.

41. Pro inſtrumento intimationis litis, ceſſionis, & ſimilium, Jul. ſex.

42. Pro mandato executivo extrà Curiam, Jul. viginti quinque.

43. In Curia, Jul. viginti duo.

44. Pro mandato de exequendo extrà Curiam, Jul. octo.

45. Pro fide Decreti, ſeu ſimili mandato in Curia, Jul. quatuor.

46. Pro inſtrumento remiſſoriæ, Jul. quindecim.

47. Pro literis miſſivis, etiam cum articulis & interrogatoriis introcluſis, Jul. novem.

48. Pro inſtrumento prorogationis termini remiſſoriæ ſeu deputationis Judicum, Jul. ſex.

49. Pro quolibet palmo rotuli remiſſoriæ factæ juxtà reformationem Sanctiſſimi ſub rub. de Notariis. §. literas remiſſoriales, Jul. quinque. *Eſt hic ſuprà num.* 103.

50. Pro inſtrumento ſubdelegationis, Jul. decem.

51. Pro mandato de immittendo in poſſeſſionem, ſolvatur tantum quantum pro mandato executivo, in Curia, & extrà.

52. Pro depoſito quocumque, etiam cedularum, nihil ſolvatur.

53. Pro reſtitutione verò cedulæ vel depoſiti, uſque ad ſummam ſcutorum quadraginta quinque incluſivè, recipiant Notarii omni caſu bon. duos tantùm pro quolibet ſcuto, nec aliud quidquam neque pro reſtitutione cedulæ, neque pro mandato, neque pro quietatione.

54. A ſcutis quadraginta quinque ſuprà, uſque ad quamcumque ſummam, quando depoſitum eſt factum, antè mandati relaxationem abſque conditione vel proteſtatione extrinſeca, cum conſenſu quòd conſignetur adimpletis conventis, & facta legitima quietatione, tunc pro mandato de conſignando habeat Notarius Jul. quatuor cum dimidio, & alios quatuor cum dimidio pro conſignatione cedulæ, & non ultrà.

55. Quandò vero depoſitum eſt cum proteſtatione vel conditione extrinſeca non conventa in ſcriptura cujus vigore agitur, adeò quòd oriatur ſuper ea decretum, tunc pro mandato de conſignando illud habeat Notarius tantum quantum ſolveretur pro mandato illius ſummæ executivo, & ampliùs Jul. quatuor cum dimidio pro reſtitutione cedulæ ſi conſignetur in totum, ſin minùs Jul. unum pro quietatione ſummæ quæ conſignabitur, & non ultrà.

56. Quandò depoſitum eſt factum pòſt mandati executivi relaxationem quomodocumque fiat, etiam quod plura deſuper fieri decreta contingat, numquàm habeat Notarius niſi Jul. quatuor cum dimidio pro mandato de conſignando, & totidem pro reſtitutione cedulæ, & quietantia, ſi integrum conſignetur, alioqui ultrà mandati prædicti mercedem, habeat Jul. unum pro quietantia, ut ſuprà & nil ampliùs in quolibet prædictorum caſuum.

57. Pro reſtitutione quarumcumque ſcripturarum ſimul, & eodem actu reſtituendarum, Jul. quatuor.

58. Et ſi fuerint exceſſivæ habeatur reſpectus quoad copiam à Notario faciendam, & in actis dimittendam.

59. Item, quòd pro regiſtratura quorumcumque mandatorum, & aliorum inſtrumentorum, pro quibus ſolet fieri, depoſitum in Rota, ſolvantur folia quinquaginta regiſtri, quod tamen omninò fiat.

60. In cauſis coràm Cardinalibus ſolvatur duplum juxtà ſolitum.

61. In cauſis Cardinalium, videlicet pro Cardinalibus propriis, & aliorum privilegiatorum ſervetur ſolitum eorumdem privilegiatorum.

62. Pro pauperibus tàm præſentibus quàm abſentibus, ſervetur reformatio Sanctiſſimi, ſub titulo de regiſtris, verſ. pauperibus. *Eſt hic ſuprà num.* 21.

Hoc declaratur infra in conſt. ſeq. §. 21.

63. Pro duplicatis ſolvatur medietas omnium ſupradictorum.

Taxa Notariorum cauſarum criminalium Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Vicarii, Senatoris, ac Judicis Burgi.

Reformatio Judicum criminalium eſt ſuprà in conſt. præced. §. 10.

§. 6.

1. PRo receptione quærelæ, ex officio vel ad inſtantiam partis ſive in officio ſive extrà officium, nihil.

2. Pro examine teſtium pro informatione Curiæ ſive in officio, ſive extrà officium ſimiliter ex officio vel ad inſtantiam partis, nihil.

3. Pro examine reorum in carceribus, nihil.

4. Pro quolibet monitorio, inhibitione vel ſequeſtro in Curia cum clauſula, Si quis, bon. tres.

5. Pro inhibitione, arreſto, monitorio vel ſequeſtro, ſine dicta clauſula, bon. quinque.

6. Pro qualibet ſignificatione, cum fidejuſſione ſive obligatione, bon. quindecim.

7. Pro ſimili ſignificatione abſque fidejuſſione, & obligatione, bon. decem.

8. Pro monitorio pœnali, citatione, inhibitione, ſequeſtro, arreſto, aut alio quovis inſtrumento, ſive in Curia ſive extrà Curiam, ſive auctoritate ordinaria ſive commiſſaria pro Fiſco, nihil.

9. Pro ſimili monitorio in Curia vim commiſſionis, ſi adeſt inſtigator ſecretus vel apertus, bon. triginta ſeptem cum dimidio.

10. Pro monitorio vel ſequeſtro extrà Curiam auctoritate ordinaria ſi adeſt inſtigator ut ſuprà, bon. viginti quinque.

11. Pro monitorio vel ſequeſtro extrà Curiam in vim commiſſionis, ſi adeſt ſimilis inſtigator ſecretus vel apertus, ſcutum unum.

12. Pro inhibitione in Curia vigore commiſſionis ad inſtantiam patris vel ſi adeſt inſtigator ut ſuprà, bon. triginta ſeptem cum dimidio.

13. Pro inhibitione ſimili extrà Curiam, Jul. ſex.

14. Pro citatione etiam cum inhibitione vigore commiſſionis, etiam per edictum extrà Curiam ad inſtantiam partis, vel ſi adeſt inſtigator ut ſuprà, ſcutum unum.

15. Pro compulſorialibus generalibus vel ſpecialibus extrà Curiam vigore commiſſionis, ſcutum unum.

16. Pro inſtrumento remiſſoriæ, ſcutum unum.

17. Pro quolibet palmo rotuli remiſſoriæ factæ juxta reformationem Sanctiſſimi ſub. rub. de Notariis §. literas remiſſoriales, bon. triginta ſeptem cum dimid. *Eſt hic ſup. num.* 103.

18. Pro literis miſſivis pro examinandis teſtibus extrà Curiam loco remiſſorialium, Jul. duo.

19. Pro literis declaratoriis ob non paritionem monitorii extra Curiam, Jul. ſeptem cum dimidio.

20. Si in cauſa commiſſaria, ſcutum unum.

21. Pro brachio ſæculari ſimiliter ob non paritionem monitorii extra Curiam in cauſa ordinaria ſcutum unum cum dimidio.

22. Pro brachio ſæculari vel mandato executivo loco executorialium extrà Curiam in cauſa commiſſaria, ſcuta duo cum dimidio.

23. Pro mandato de capiendo extrà Curiam auctoritate ordinaria ad inſtantiam partis vel inſtigatoris ſecreti vel aperti, bon. viginti quinque.

24. Si in cauſa commiſſaria, ſcutum unum.

25. Pro edicto tempore vacantiarum, bon. quinque.

26. Pro compiratione, relatione, jurium productione vel aliis quibuſvis actis pro Fiſco, nihil.

27. Pro qualibet relatione, comparitione, proteſtatione, jurium productione vel alio actu parte inſtante, ubi non ſit extractus vel regiſtrum, bon. duo.

28. Pro actu depoſiti pecuniarum vel cedulæ, nihil.

29. Pro conſignatione depoſiti, pro quolibet ſcuto bon. unus.

30. Pro conſignatione pignoris vel rei depoſitatæ, in totum, bon. ſeptem cum dimidio.

31. Pro examine cujuſlibet teſtis in cauſa capitali vel in qua veniret imponenda pœna corporis afflictiva, cum articulis, & interrogatoriis, vel cum interventu Judicis vel Fiſci in officio vel domo ipſius Judicis, Jul. quinque.

32. Si extrà domum, & officium, etiam ſi teſtis ſit egregius vel illuſtris, ſuper eiſdem, ſcutum unum.

33. Si abſque interrogatoriis, & interventu Judicis, & Fiſci vel ſuper bona fama aut ſuper uno vel duobus articulis tantum in officio, Jul. duo.

34. Si extrà officium, etiamſi teſtis ſit illuſtris, ut ſuprà, Jul. quatuor.

35. Pro examine teſtis in aliis cauſis non capitalibus ſuper articulis, & interrogatoriis vel cum interventu Judicis vel Fiſci in officio, Jul. tres.

36. Si extra officium etiamſi teſtis ſit egregius vel illuſtris, Jul. quinque.

37. Si abſque interrogatoriis, & interventu Judicis vel Fiſci in officio, bon. quindecim.

38. Si extrà officium, bon. viginti quinque.

39. Si materiæ in articulis vel interrogatoriis fuerint exceſſivæ, in quolibet ex caſibus prædictis augeri poſſit taxa juxta exceſſivitatem arbitrio Judicis.

40. Pro examine teſtis in officio ſummariè abſque articulis, & interrogatoriis, Jul. unus.

41. Si extrà officium, bon. quindecim.

42. Pro oſtenſione depoſitionis teſtium publicatorum abſque copia ſolvatur medietas ejus quod ſolutum fuerit pro examine reſpectivè.

43. Pro copia ipſius depoſitionis teſtium, pro quolibet folio facto in forma boni extractus juxta reformationem Sanctiſſimi, ſub rubr. de regiſtris, bon. ſex *Eſt hic ſuprà.*

44. Pro quolibet folio copiæ indiciorum continente lineas viginti quatuor, & pro qualibet linea duodecim ſyllabas ad minus, ſi unus tantum reus fuerit, bon. quinque.

45. Si duo vel plures rei fuerint, etiam pro Collegio, Univerſitate vel Capitulo, eamdem copiam inſimul omnibus dare teneantur, & pro quolibet folio ſimili, bon. ſeptem cum dimidio ad ſummum.

46. Pro quolibet folio extractus facti juxta prædictam reformationem Sanctiſſimi, etiamſi fuerint plures rei vel adhærentes in eadem cauſa bon. ſex, dummodò in aliquo ex prædictis Tribunalibus minor taxa non exiſtat, quàm omninò ſervari volumus.

47. Pro quolibet folio boni regiſtri facti juxtà dicta reformationem in cauſis in quibus illa fieri licet, ſolvatur idem.

48. Pro quolibet centenario rubricaturæ proceſſus de partibus ſcut. unum cum dimidio.

49. Pro mandato de relaxando aliquem in cauſa capitali vel alia in qua veniret imponenda pœna corporis

afflictiva

afflictiva, ubi præcesserint indicia, & reus fuerit examinatus, non tamen fuerit lata, & subscripta sententia, Jul. quinque.

50. Ubi verò reus præcedentibus indiciis examinatus fuerit condemnatus, vel etiam tàm antè quàm post composuerit aut solverit pœnam, seu ex gratia pœna ei remissa fuerit, scutum unum.

51. Pro mandato de relaxando aliquem in alia causa ubi præcedunt indicia, & reus componat vel pœnam solvat, aut condemnatus ex gratia liberetur, Jul. tres.

52. In aliis verò quibusvis casibus pro simili mandato de excarcerando, Jul. duo.

53. Pro præcepto injuncto illi qui excarceratur, nihil.

54. Pro rogitu cujuslibet fidejussionis in officio vel carcere, Jul. unus.

55. Si extrà officium, & carcerem, Jul. duo.

56. Pro mandato de capiendo aliquem pro indiciis vel pro Curiæ informatione, nihil.

57. Pro mandato de capiendo pro cautione de non offendendo, bon. septem cum dimidio.

58. Pro non gravetur, bon. quinque.

59. Pro mandato de evacuando servatis servandis, Jul. duo.

60. Pro inventario in causa capitali, scut. unum.

61. Pro simili inventario facto de mandato Judicis in quavis alia causa criminali, Jul. quinque, & plus vel minus arbitrio Judicis.

62. Et pro simili inventario in causa civili si fieri contingat, Jul. duo.

63. Pro æstimatione subhastatione, & venditione bonorum mobilium vel se moventium Fisco incorporatorum usque ad valorem scut. decem, bon. quindecim.

64. A scut. decem usque ad viginti, Jul. tres.

65. A scutis viginti usque ad quinquaginta, bon. sexaginta quinque.

66. A scut. quinquaginta usque ad centum, scutum unum.

67. A scutis centum usque ad quinquaginta, scuta duo.

68. A scutis quingentis usque ad quamcumque summam scuta tria, & non plus.

69. Pro adeptione possessiones bonorum stabilium Fisco incorporatorum intrà mœnia, scutum unum.

70. Si extrà solvatur juxtà importantiam causæ, & distantiam loci arbitrio Judicis.

71. Pro subhastatione, venditione, & deliberatione similium bonorum stabilium usque ad valorem scutorum centum, scut. unum.

72. Ab indè suprà capiatur arbitrio ejusdem Judicis.

73. Pro nota sententiæ diffinitivæ, declaratoriæ vel interlocutoriæ in quavis instantia pro Fisco; nihil.

74. Pro nota sententiæ absolutoriæ diffinitivæ in causa capitali in prima instantia, scut. quatuor.

75. Si in secunda instantia, scuta tria.

76. Si in tertia instantia, scut. duo.

77. Pro simili nota sententiæ in alia causa, in qua veniret imponenda pœna corporis afflictiva in prima instantia, scut. tria.

78. Si in secunda, scut. duo.

79. Si in tertia, scut. unum.

80. Pro simili nota sententiæ absolutoriæ diffinitivæ in causa non capitali, & in qua non veniret imponenda pœna corporis afflictiva in prima instantia, scut. duo.

81. Si in secunda, scut. unum cum dimidio.

82. Si in tertia, instantia scut. unum.

83. Pro simili nota sententiæ declaratoriæ in quavis causa, & instantia, scut. unum.

84. Pro nota sententiæ diffinitivæ in causa discussionis, recipiatur juxtà importantiam causæ arbitrio Judicis.

85. Pro nota decreti habentis, vim sententiæ diffinitivæ in quolibet ex casibus prædictis, permissis tamen, & juxtà reformationem Sanctissimi sub rubr. de Notariis. §. constitutionem, capiatur pro medietate juxtà taxam prædictarum sententiarum respectivè, & pariter si fuerint plures arbitrio Judicis. *Est hic suprà num. 79.*

Et in quolibet ex casibus prædictis, si fuerint plu- 86.
res pro nota sententiæ solvatur arbitrio Judicis.
Pro quolibet folio copiæ articulorum vel jurium 87.
productorum, factæ instar boni originalis, bon. sex.
Pro restitutione jurium, etiamsi fuerint plura, & 88.
diverso tempore producta, bon. viginti quinque.
Pro restitutione rerum furtivarum Domino, etiam 89.
si fuerit necessarium mandatum, nihil.
Pro quolibet salvoconducto pro homicidio ad 90.
quodvis tempus, si fortè dari contingat de mandato
S. D. N. scut. unum.
Si pro alio minori delicto, Jul. quinque. 91.
Pro decreto ad exequendum mandatum jam de- 92.
cretum revocationis, inhibitionis vel sequestri, de
consignando bona depositata vel simili naturæ, unà
cum fide vel mandato desuper opportuno, bon. septem cum dimidio.
Pro cassatione cujuslibet simplicis fidejussionis, ob- 93.
ligationis vel quærelæ, in casibus permissis, Jul.
unus.
Pro cassatione similis fidejussionis vel quære- 94.
læ ubi secutus fuerit processus vel examen inquisiti,
non tamen condemnatio in casibus permissis, Jul.
duo. 95.
Pro cassatione similis fidejussionis vel obligationis
in causa gravi & pro persona illustri, attendatur importantia
ipsius causæ, & personæ inquisitæ, & stetur arbitrio
Judicis, nisi partes fuerint inter se concordes. 96.
Pro cassatione processus in causa capitali, scutum
unum, & si fuerint plures, arbitrio Judicis. 97.
Si in causa minori, in qua tamen veniret impo-
nenda pœna corporis afflictiva, bon. septuaginta 98.
quinque, & si fuerint plures, arbitrio Judicis.
Pro cassatione processus in alia causa non capitali &
in qua non veniret imponenda pœna corporis affli- 99.
ctiva, Jul. quinque, & si fuerint plures, arbitrio
Judicis.
Pro cassatione processus in causa gravi, & persona
illustri attendatur importantia causæ, & personæ, 100.
& stetur arbitrio Judicis, ut suprà.
Pro instrumento sententiæ in causa capitali, scut.
duo. 101.
Pro simili instrumento in causa in qua tamen veni-
ret imponenda pœna corporis afflictiva, scut. unum 102.
cum dimidio.
Pro simili instrumento in causa minori, scut.
unum. 103.
Pro instrumento sententiæ declaratoriæ, absolu-
tionis vel decreti habentis vim similis sententiæ, Jul. 104.
quinque.
Pro susceptione censurarum vel termini in judicio, 105.
bon. quinque.
Pro fide cujuslibet actus judicialis. Jul. unus.
Pro fide decreti visitæ in die visitæ nihil, extrà 106.
diem visitæ, bon. quinque. 107.
Pro rogitu procuræ in officio, bon. quinque.
Si extrà officium, Jul. unus. 108.
Pro expensis contumacialibus in causa capitali or- 109.
dinaria, in qua præcedentibus indiciis reus fuerit 110.
monitus, & in contumaciam condemnatus, scut.
unum cum dimidio, & nihil ulterius à Fisco vel alio
recipiatur.
Si in causa non capitali, in qua tamen modo præ-
misso reus sit in pœnam corporis afflictivam con- 111.
demnatus, scut. unum, & nihil ultrà ut suprà.
Si in alia minori causa, in qua eodem modo reus
sit tantùm in pœnam pecuniariam condemnatus, Jul. 112.
quinque, & nihil ultrà ut suprà.
Pro similibus expensis contumacialibus in causa
commissaria in primo capite ut suprà, scut. duo, 113.
cum dimidio, & nihil ultrà ut suprà.
Si in secundo, scut. duo. & nihil ultrà ut suprà.
Si in tertio capite, scut. unum cum dimidio, & 114.
nihil ultrà ut suprà. 115.
Si verò hujusmodi expensæ fuerint in causa
gravi, vel pro persona Illustri, exigatur juxtà im- 116.
portantium causæ, & qualitatem personæ arbitrio
Judicis.

116. Pro quibusvis aliis instrumentis, expeditionibus, & scripturis, quarum merces in præsenti taxa non exprimitur, & etiam in præinsertis, in quibus videlicet controversia inter Notarium; & partem oriri contigerit, stetur arbitrio Judicis, nisi aliter per reformationem Sanctissimi fuerit provisum, & Judex per se cognoscat, & ad Notarios non remittat.

117. In omnibus casibus prædictis, & aliis quomodolibet contingentibus pro paupere nihil penitùs recipiatur, & de paupertate stetur relationi Domini Advocati vel Procuratoris pauperum, & ubi opus fuerit loco copiæ indiciorum vel jurium, ostendantur originalia ipsi Domino Advocato vel Procuratori dictorum pauperum gratis.

118. Eadem taxa præinserta servetur in quibusvis officiis criminalibus prædictis, etiam in causis mixtis vel etiam civilibus à criminalibus dependentibus, aut in quibus de interesse Fisci agitur.

119. In aliis verò meræ civilibus in eisdem officiis pertractandis, etiam in casibus prædictis, servetur taxa Notariis civilibus imposita.

Taxa Notariorum Curiæ Capitolii.

Reformationibus Curiæ legitur suprà in const. præced. §. 6

De Instrumentis publicis.

§. 7.

1. Pro publicis instrumentis quorumcumque contractuum inter vivos, & quorumcumque testamentorum, & aliarum ultimarum voluntatum, usque ad quantitatem seu valorem scutorum viginti quinque, recipiat Notarius, Jul. tres.

2. A viginti quinque usque ad quinquaginta, Jul. septem cum dimidio.

3. A quinquaginta usque ad centum, Jul. decem.

4. A centum usque ad ducentos, alios Jul. decem.

5. A ducentis usque ad mille, Jul. quinque pro quolibet centenario.

6. A mille usque ad quamcumque summam, bon. viginti quinque pro quolibet centenario, dummodò non excedat summam scutorum viginti quinque in totum.

7. Pro duplicato instrumenti publicati, recipiat Notarius à parte, si illa fuerit quæ habuit præfatum instrumentum vel illius hæres, ultrà mercedem scripturæ, quintam partem ejus quod valeret prædictum instrumentum, dummodò non excedat summam scutorum decem in totum.

8. Pro particula testamenti seu legati cum hæredis institutione, habeat Notarius à legatario juxtà importantiam particulæ sui legati tantum, ut suprà in primo capite.

9. Sed scriptus hæres ea particula quoad institutionem quoquo modo utatur, possit cogi per Notarium ad solutionem mercedis totius testamenti, dato tamen eidem instrumento publico totius testamenti.

10. Si verò Notarius ab hærede de institutione aut toto instrumento testamenti fuerit satisfactus, legatarius quartam partem prædictæ summæ taxatæ pro particula solvere teneatur.

11. Pro instrumentis divisionum recipiat Notarius tertiam partem ejus quod acciperet, si bona illa alienarentur.

12. Pro duplicatis illorum quintam partem ut suprà Notarius recipiat, habendo rationem in prædictis ad excessivitatem scripturæ, super qua si esset controversia inter Notarium, & partem, stetur declarationi D. Senatoris.

13. Pro instrumentis emphiteuticis, vel livellariis perpetuis aut censuariis, in quibus non esset apposita æstimatio rei, habeat Notarius pro quantitate census vel canonis, æstimando ad rationem scutorum quinque pro quolibet centenario, prout in primo capite, ubi verò apposita est æstimatio rei, itidem, ut in primo capite.

Pro duplicatis hujusmodi instrumentorum, recipiat Notarius, ut in capite de instrumentis duplicatis superiùs fuit expressum. 14.

Pro instrumentis quietationum si ipse Notarius de obligatione rogatus non sit, & est apposita certa quantitas, habeat tertiam partem ejus quòd solveretur pro principali obligatione, ubi verò non est apposita certa quantitas, si res æstimari potest, habeat Notarius prout suprà declaratum est, si verò æstimari non potest, stetur arbitrio D. Senatoris pro personarum, & rerum qualitate, qui in taxatione non excedat summam scutorum decem, si verò fuerit idem Notarius qui fuit de primæva obligatione rogatus, pro quacumque summa, sive fuerit expressa sive non recipiat Notarius non ultrà, Jul. quatuor. 15.

Pro instrumentis publicis investituræ seu adeptionis, possessionis, sive immissionis in illam, recipiat Notarius bon. triginta septem cum dimidio. 16.

Pro rogitu investituræ in Urbe, habeat Notarius, Jul. tres, extrà mœnia Urbis, & infrà duo milliaria, Jul. quinque, & habeat equum ad equitandum. 17.

Si verò ultrà dicta duo milliaria, habeat Jul. septem cum dimidio quolibet die, ultrà expensas victus, & vecturas. 18.

Pro instrumentis quorumcumque consensuum, ratificationum, accessionum, & similium, separatis à primo instrumento, cujuscumque sint summæ, & qualitatis bon. triginta septem cum dimidio. 19.

Pro instrumento cassationis obligationis, recipiat Notarius prout in quietationibus est dispositum, & pro quietatione, & cassatione uno contextu facta, sufficiat unica solutio. 20.

Pro instrumentis locationis à decem annis citrà, non excedentis annuam pensionem seu affictum scutorum centum, bon. triginta septem cum dimidio. 21.

A centum usque ad quamcumque summam, Jul. septem cum dimidio. 22.

Et si suprà decennium, dummodò non fuerit contractus emphiteuticus vel ex aliis supradictis expressis, recipiat Notarius tertiam partem mercedis expressæ in primo capite. 23.

Pro instrumento tutelæ vel curæ, cum inventario tutelari, Jul. septem cum dimidio. 24.

Pro instrumento actoriæ, Jul. tres. 25.

Pro instrumento aditionis hæreditatis cum inventario solemni ac bannimento, & edicto, habeat principalis Notarius, scut. unum. 26.

Reliqui Notarii se subscribentes pro quolibet, bon. decem. 27.

Et ità servetur in his duobus postremis casibus, nisi essent hærditates multum opulentæ, quo casu de instrumento tutelari cum inventario, & de instrumento aditionis hæreditatis plus recipiat Notarius arbitrio D. Senatoris. 28.

Pro rogitu instrumenti additionis hæreditatis cum edicto, & bannimento, ac illorum reportatione, Jul. quatuor. 29.

Reliqui Notarii se subscribentes, bon. quinque pro quolibet. 30.

Pro instrumentis mandatorum ad lites, bon. quindecim, ad quæcumque negocia seu ad exigendum, & quietandum cum quacumque clausula, Jul. tres. 31.

Pro instrumentis fidejussionis sive ratificationis sive recognitionis bonæ fidei, subbarrationis, & aliis similibus separatis à primo instrumento, recipiat Notarius bon. triginta septem cum dimidio. 32.

Et illud idem solvatur pro instrumento pacis. 33.

Pro instrumento insinuationis donationis, si sine insertione donationis fuerit, bon. triginta septem cum dimidio, si verò cum insertione ultrà scripturam, Jul. septem cum dimidio. 34.

Pro rogitu cassationis, & quietantiæ quarumcumque obligationum, recipiat Notarius à viginti quinque infrà Jul. unum. 35.

36. A viginti quinque usque ad quinquaginta, Jul. duos.

37. A quinquaginta usque ad centum, Jul. tres.

38. Indè usque ad quamcumque summam, Jul. unum. pro quolibet centenario, dummodò in totum non excedat summam Jul. decem.

39. Pro rogitibus quorumcumque instrumentorum, sive judicialium, sive extrajudicialium, in quibus per hujusmodi taxam non esset dispositum, recipiat Notarius prout à partibus contrahentibus dari placuerit, quarum absoluto arbitrio stari debeat.

40. Teneantur quoque Notarii partibus petentibus, instrumentorum de quibus rogati fuerint, copias dare simplices, exceptis instrumentis testamentorum, & codicillorum, quorum copias Notarius invitus tradere non teneatur, & pro dictis simplicibus copiis recipiat.

41. A scutis viginti quinque infrà, Jul. unum.

42. A viginti quinque usque ad quinquaginta, Jul. duos.

43. A quinquaginta usque ad centum, Jul. tres.

44. A centum usque ad quamcumque summam, Jul. unum pro quolibet centenario, ità quòd pro quavis summa non excedat, Jul. decem.

45. Exceptis instrumentis locationum, & similium minoris taxæ, pro quorum copiis non ultrà Jul. duos exigere valeat, habita tamen in omnibus præmissis ratione ad excessivitatem scripturæ, super qua si fuerit inter Notarium, & partem controversia, stetur semper declarationi D. Senatoris.

46. Excipimus tamen ab obligatione hujusmodi dandi copias Archivistas, qui nullo modo teneantur nec possint copias quorumcumque instrumentorum Notariorum defunctorum sub pœna decem scutorum pro qualibet copia dare.

47. Pro transumptis quorumcumque instrumentorum, testamentorum, & aliarum ultimarum voluntatum, Collegium habeat suam integram tertiam partem etiam ex instrumentis defunctorum, non obstante quocumque privilegio, etiam ex quavis causa, & occasione cuivis personæ concesso uni ex Notariis ad hujusmodi transumpta facienda deputatis, solvendam juxtà taxationem faciendam per dictos deputatos, reliquæ expensæ fiant sumptibus partium petentium transumptari.

Pro judiciariis actibus.

48. Pro expeditionibus quando sunt plures personæ consortes, etiamsi sint Congregationes, Collegia, Capitula vel Universitates, nonnisi pro uno tantum exigatur.

49. Pro quolibet monitorio de evacuando, & de respondendo articulis, bon. tres.

50. Pro quolibet monitorio cum inhibitione, & clausula Siquis, bon. tres.

51. Pro eorum reportatione, bon. duo.

52. Pro quolibet sequestro, bon. tres.

53. Pro verificatione crediti ad effectum obtinendi sequestrum, sive per testes, sive per instrumentum rogatum per eumdem Notarium cum sequestro, in totum Jul. unus.

54. Pro revocatione cujuslibet sequestri, bon. duo.

55. Pro citatione edicto Senatus, Jul. unus.

56. Pro qualibet constitutione Procuratoris ad lites, ad tribunal vel in officio Notarii, bon. duo, extrà officium arbitrio partis constituentis.

57. Si verò fuerit constitutio cum potestate exigendi, quietandi, paciscendi, & similium, in officio, bon. decem, extrà officium arbitrio partis, ultrà dictos decem.

58. Pro qualibet relatione, contradictione, replicatione, protestatione, comparitione, verbali petitione, bon. unus.

59. Pro fide moderationis inhibitionis ad effectum suspensivum, quando remanet cognitio quoad effectum devolutivum, bon. quinque.

60. Pro productione præparatoriorum, bon. unus.

61. Pro responsione super præparatoriis, bon. tres solvendi per partem producentem, & pro viatico, si in Urbe contingat per partem respondentem, bon. quinque.

Pro productione libelli sive petitionis in scriptis, unà cum actu productionis, bon. duo. 62.

Pro contestatione litis, & juramento calumniæ in qualibet parte lite contestante vel jurante, cum Judicis interlocutoria cum decreto destinationis Notarii ad recipiendum juramentum calumniæ à qualibet parte, sive in officio sive ad tribunal juris, bon. duo. 63.

Pro productione articulorum cum actu relationis, bon. duo. 64.

Pro specificatione materiarum ad tribunal juris sive officio Notarii, bon. duo. 65.

Pro inductione cujuslibet testis, & juramento quatren. duo. 66.

Pro responsione articulorum ad tribunal vel in domo Notarii, quatren. duo pro quolibet articulo, solvendi per partem producentem, si extrà domum, bon. quinque pro viatico per partem respondentem. 67.

Pro decreto de habendis articulis pro confessatis, bon. duo. 68.

Pro instrumento intimationis litis, bon. triginta septem cum dimidio. 69.

Pro relatione ad dicendum contrà facultates, bon. duo. 70.

Pro inhibitione emanata vigore facultatum, bon. septem cum dimidio, cum insertione Motus proprii, bon. triginta. 71.

Pro inhibitione vigore commissionis sine illius insertione, bon. triginta septem cum dimidio, & cum insertione commissionis, bon. triginta. 72.

Pro literis remissorialibus, sive compulsorialibus, cum insertione articulorum, & interrogatoriorum, bon. triginta septem cum dimidio. 73.

Pro productione quorumcumque instrumentorum, jurium, tesserarum aut similium, cum actu relationis pro quolibet, bon. duo, dummodò non excedat Jul. unum. 74.

Pro recognitione dictorum jurium seu tesserarum, bon. duo pro quolibet teste, & pro omnibus juribus, & tesseris, & si cum interrogatoriis partis, bon. quinque. 75.

Pro restitutione jurium quorumcumque unica citatione, & productione, habeat Notarius Jul. unum in totum, & si ipse Notarius copiam fecerit, habeat mercedem pro ipsius copia ultrà Jul. unum pro restitutione. 76.

Pro rogitu compromissi ex forma statutorum facti, Jul. unum à qualibet parte. 77.

Pro inventario cum Judicis decreto faciendo, Jul. tres. 78.

Pro præsentatione cujuslibet commissionis. bon. duos. 79.

Pro prorogatione instantiæ sive fatalium, seu nova termini præfixione vigore commissionis, bon. septem cum dimidio. 80.

Pro repetitione generali actorum, extractus sive extractuum, quanti fuerint, in totum bon. septem cum dimidio. 81.

Pro productione librorum, restitutione, & partitarum auscultatione, à quinque scutis infrà, bon. quinque. 82.

A quinque usque ad decem, bon. decem. 83.

A decem usque ad viginti, bon. quindecim. 84.

A viginti usque ad quamcumque summam, bon. viginti. 85.

Pro examine testium, & aliis.

Pro examine cujuslibet testis usque ad numerum quinque vel sex articulorum, excluso articulo repetitivo in domo Notarii, Jul. unum. 86.

Et ultrà supradictorum articulorum numerum, bon. quindecim. 87.

Si cum interrogatoriis partis, quæ numerum decem, & octo non excedant, in primo casu, Jul. duos. 88.

In secundo casu, Jul. tres. 89.

Si interrogatoria excedant numerum præfatum, pars que degerit interrogatoria excessiva, solvat excessivi- 90.

tatem

tatem. Si verò fuerit controversia inter Notarium, & partem, pars solvat Notario mercedem arbitrio Judicis.

91. Et in quolibet casu prædictorum si alius Notarius examini adjungatur, tantumdem solvatur adjuncto à parte illum adhibentes, sed si causa esset valdè gravis, & perplexa, vel articuli super quibus testes examinantur essent ultrà numerum prædictum, solvatur pro modo laboris, sed si super mercede esset controversia, solvatur Notario à parte quod fuerit declaratum per Judicem.

92. Si extrà domum vel officium Notarii, juxtà tamen mœnia Urbis, ultrà summam superiùs taxatam habeat pro viatico, sive unus sive plures testes examinentur, Jul. unum.

93. Si extrà mœnia per duo milliaria, habeat pro viatico Jul. duos & equum ad equitandum. Si verò ultrà dicta duo milliaria, habeat pro viatico (quando esset discordia inter Notarium, & partem) quòd fecerit taxatum per Judicem, ac expensas victus, & vecturas pro quolibet die.

94. Pro publicatione testium, & processus petita, & obtenta, termino dato ad dicendum contrà, seu excipiendum, bon. duos.

95. Pro extractibus, & quibuscumque copiis factis in forma extractus, bon. tres pro qualibet pagina, quæ debeat in se & qualibet facie habere lineas viginti, & quælibet linea literas triginta duas, juxtà formam Statuti, sub cap. 26. lib. 1. sed si extractus ab aliqua ex partibus peteretur revideri, solvatur id quod per Judicem fuerit taxatum.

96. Pro extractu duplicato pro medietate solvatur.

97. Pro rogitu voti Affettamenti, & extensione in actis, quando Judex juxtà illud pronunciat in omnibus articulis, in quibus votum Affettamenti à Judice conceditur, exceptis definitivis, & causam terminantibus, Jul. unum.

98. In definitivis autem, & causam terminantibus, bon. quindecim.

99. Pro lectura cujuslibet sententiæ definitivæ sive cum voto sive sine voto Dominorum de Affettamento, bon. quindecim.

100. Pro quolibet partito litis decisivo, sive in scriptis, sive verbali, bon. duos.

101. Pro juramento desuper faciendo, bon. duos.

102. Pro susceptione termini ad solvendum, bon. duos.

103. Pro decreto moderationis inhibitionis, cum clausula Si quis, bon. tres.

104. Pro moderatione seu decreto de exequendo ratione recursus ad DD. Conservatores vel alios, etiam cum clausula, Nisi, pro quacumque summa, bon. tres.

105. Pro aliis verò moderationibus cum remissione causæ bon. quindecim.

106. Pro bussula, & extractione Consultoris, bon. septem cum dimidio.

107. Pro traditione voti Assessoris seu Consultoris, & viatico in totum, Jul. unum.

108. Pro apertura dicti voti cum sententia, bon. quindecim.

109. Pro electione Peritorum à qualibet parte eligendorum, bon. duos.

110. Pro relatione eorumdem Peritorum à qualibet parte, & qualibet relatione, bon. duos.

111. Pro significatione concedenda, vigore instrumenti dotalis rogati per eumdem Notarium, bon. viginti duos cum dimidio.

112. Pro copia cujuslibet sententiæ bon. decem, præterquàm causarum discussionum prioritatis, & potioritatis, pro quibus solvatur pro modo scripturæ.

113. Pro non gravetur sive significatione de non molestando, bon. tres.

114. Pro interpositione appellationis, & cedulæ productione cum Judicis responsione, tàm interlocutoriis quàm definitivis, bon. duos.

115. Pro reditu Apostolorum, & responsione facta per Judicem, bon. duos.

116. Pro instrumento publico appellationis, cum insertione cedulæ appellationis vel sine, cum Judicis responsione, bon. quindecim.

Pro instrumento publico vel fide responsionis Apostolorum separato in alio folio ab appellatione primo loco interposita, bon. decem, & si insertum fuerit cum primo instrumento, nihil solvatur. 117.

Pro reportatione dicti instrumenti cum citatione vel sine, bon. duos. 118.

Pro fide mandati ad lites, bon. quinque, ad alia quæcumque negocia, Jul. unum. 119.

Pro fide remissionis causæ vel revocationis sequestri, moderationis inhibitionis, cum clausula, Si quis, & aliorum similium, bon. septem cum dimidio. 120.

Pro fide tutelæ vel curæ vel actoriæ vel additionis hæreditatis substantialiter, ut fieri solet, consensus, fidejussionis obligationis apud acta, immissionis in possessionem, rejectionis instrumenti appellationis, moderationis inhibitionis sine clausula, Si quis, pronunciæ desertionis causæ, & similium, bon. triginta septem cum dimidio, ubi verò taxa instrumentorum publicorum esset minor solvatur prout in taxa instrumentorum. 121.

Pro repetitionibus.

Pro repetitione instrumenti, de quo sit idem Notarius rogatus continentis usque ad summam scutorum viginti quinque Jul. unum. 122.

A viginti quinque usque ad quinquaginta, Jul. duos. 123.

A quinquaginta usque ad centum, Jul. tres. 124.

A centum usque ad quingentos, Jul. quinque. 125.

A quingentis usque ad quamcumque summam, Jul. decem. 126.

Pro repetitione instrumenti locationis ad non longum tempus, usque ad summam scutorum viginti quinque annuæ pensionis sive affictus, Jul. unum. 127.

A viginti quinque usque ad quinquaginta, Jul. duos. 128.

A quinquaginta usque ad centum, Jul. tres. 129.

A centum usque ad quamcumque summam, Jul. quinque. 130.

Pro repetitione instrumentorum in actis rogatorum per Notarium causæ, & aliàs repetitorum, bon. septem cum dimidio pro omnibus, si verò fuerit in alio judicio, bon. septem cum dimidio pro quolibet instrumento respectivè repetito. 131.

Pro rogitu decreti mandati vigore prædictarum repetitionum, à viginti quinque infrà, bon septem cum dimidio. 132.

A viginti quinque usque ad quamcumque summam, Jul. unum. 133.

Pro repetitione sententiæ in actis rogatæ, recipiat Notarius prout in capitulo de locatione ad modicum tempus dictum est. 134.

Si verò certa quantitas expressa non esset pro mercede repetitionis, recipiat bon. septem cum dimidio. 135.

De deposito, & illius consignatione.

De deposito in pecunia numerata seu cedula, vel in re mobili preciosa, seu aliàs in manibus Notarii faciendo pro quacumque summa, recipiat Notarius, bon. duos pro quolibet deposito. 136.

Pro consignatione seu restitutione cujusvis depositi in pecunia numerata vel re mobili, usque ad summam scutorum decem, habeat Notarius, bon. duos pro quolibet scuto. 137.

Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, habeat Notarius bon. unum pro quolibet scuto, dummodò in totum non excedat summam scutorum trium. 138.

Et idem servetur per Mandatarios in subhastatione pignorum, & illorum deliberatione. 139.

Si verò depositum factum fuerit in cedula usque ad scutum quinquaginta, bon. quindecim. 140.

Usque ad scuta centum, bon. viginti quinque. 141.

Usque ad quamcumque summam, bon. triginta septem cum dimidio. 142.

Pro deposito in immobilibus penès acta Notarii vel tertiam personam faciendo, recipiat Notarius usque ad summam scutorum centum, bon quinque. 143.

144. Usque ad quamcumque summam, Jul. unum.
145. Et totidem pro restitutione seu cassatione.

Pro sententiis publicis, sive in extractus registrandis.

146. Si ordinaria definitiva sit sententia continens quantitatem seu rem minoris valoris quinquaginta ducatorum, recipiat Notarius bon. triginta septem cum dimidio.
147. A quinquaginta usque ad trecentos, ducatum unum.
148. A trecentis usque ad quingentos. Jul. quindecim.
149. Indè usque ad quamcumque summam seu æstimationem, scuta duo.
150. Si verò certam non contineat quantitatem, vel de facili ejus valor æstimari non possit, habeat Notarius ducatum unum, aut plus vel minus arbitrio Judicis pro rerum qualitate, & personarum, dummodò prædictam summam duorum scutorum non excedat.
151. Pro sententiis verò super executione instrumentorum, sententiarum, testamentorum, & privatarum scripturarum si certam contineant quantitatem, vel rei valor de facili liquidari possit, usque ad summam viginti quinque ducatorum, recipiat Notarius bon. viginti duos cum dimidio.
152. Usque ad quinquaginta, bononenos triginta septem cum dimidio.
153. Indè usque ad centum. Jul. sex.
154. A centum usque ad ducentos, ducatum unum.
155. Indè usque ad quamcumque summam vel æstimationem, ducatos duos de carolenis.
156. Pro sententia super evacuatione seu exfractatione, Jul. tres.
157. Pro sententia super interdictis quibuscumque, Jul. septem cum dimidio.
158. Pro sententia lata in causa conventionis, & reconventionis introductæ antè litem contestatam, Notarius habeat mercedem ut suprà dictum est pro unica sententia tantum, non autem pro duabus, secus quando reconventio facta fuerit post litem contestatam, quia tunc satisfiat pro duabus sententiis juxtà præcedentem taxam.
159. Pro interlocutoriis, si publicentur cum signo, bon. quindecim.
160. Pro quolibet actu judiciario, de quo instrumentum actorum confecerint, bon. tres, in quo debeant acta integra, & non mutilata scribere, alioquin mercedem petere non possint, & acceptam restituere teneantur.
161. In causis verò discussionum accipiat à quolibet graduato pro summa graduata mercedem ut suprà in causis executivis est taxatum.

Pro mandatis.

162. Pro quolibet mandato in contumaciam, etiam de evacuando, pro quacumque summa bon. tres.
163. Pro mandato de consignandis pignoribus bon. tres.
164. Pro mandato de parendo sententiæ, Jul. tres.
165. Pro reportatione dicti mandati, bon. duos.
166. Si cum repetitione actorum sententiæ, sive sententiarum, & rei judicatæ, bon. septem cum dimidio.
167. Pro mandatis executivis in summariis vel executivis, & vigore obligationis in forma Cameræ, usque ad summam ducatorum decem, Jul. unum.
168. A decem usque ad viginti quinque, Jul. duos.
169. A viginti quinque usque ad quinquaginta, bon. triginta septem cum dimidio.
170. A quinquaginta usque ad centum, Jul. sex.
171. A centum usque ad quingentos, Jul. decem.
172. A quingentis usque ad quamcumque summam, Jul. quindecim.
173. Pro mandato duplicato usque ad summam scutorum decem, bon. quinque.
174. Usque ad quinquaginta, Jul. unum.
175. Ab indè usque ad quamcumque summam, bon. viginti.

In ordinariis.

176. Pro mandato servatis servandis à viginti quinque usque ad quinquaginta ducatos, Jul. tres.

A quinquaginta usque ad centum, Jul. sex. 177.
A centum usque ad trecentos, scutum unum. 178.
A trecentis usque ad quingentos, Jul. quindecim. 179.
A quingentis usque ad quamcumque summam scuta duo. 180.
Pro mandatis duplicatis, servetur forma superiùs tradita. 181.
Pro mandato vigore termini quando aliquid non fuerit verificatum, bon. tres. 182.
Quandò verò fuerit aliquid verificatum, solvat ut suprà fuit dispositum in mandatis servatis servandis. 183.
Pro mandato de evacuando servatis servandis, Jul. tres. 184.
Pro mandato suspicionis fugæ cum examine sive jurium productione, bon. quindecim. 185.
Pro mandato de restituendis pignoribus captis vigore mandati in contumaciam, bon. tres. 186.
Si verò ulterius mandati, bon. quinque. 187.
Pro mandato de excarcerando seu relaxando carcerato, pro quacumque summa bon. quindecim. 188.
Pro mandato gratioso in consignatione cedulæ depositi seu pecuniarum alibi quàm in manibus Notarii depositarum, usque ad summam scutorum viginti quinque, Jul. unum. 189.
A viginti quinque usque ad quamcumque summam, Jul. tres. 190.
Pro arresto in carceribus, Jul. unum. 191.
Pro appositione manus in mandatis alterius Judicis, à decem infrà, bon. quinque. 192.
Ab indè usque ad quamcumque summam, bon. quindecim. 193.
Pro appositione manus in mandato de auferendo pallium, de aperiendo portam per vim, vel de capiendo, quando non potest exequi in bonis, vel de exequendo non obstante significatione, & similibus, bon. tres. 194.
Pro mandato de immittendo in possessionem, & de associando Jul. tres. 195.
Sed si esset relaxatum servatis servandis, in ordinariis causis habeat Notarius prout in ordinariis causis pro mandato executivo est dispositum. Et in dubio quando esset discordia inter partem, & Notarium, stetur declarationi Judicis. 196.
Pro mandato de manutenendo, Jul. unum. 197.
Pro bannimento pro subhastatione bonorum immobilium, bon. quindecim. 198.
Pro reportatione illius, bon. duos. 199.
Pro decreto deliberationis bonorum stabilium plus offerenti. bon. quindecim. 200.
Pro decreto adjudicationis bonorum, bon. duos. 201.
Pro decreto dationis in solutum, bon. quindecim. 202.
Pro examine listæ expensarum, bon. septem cum dimidio. 203.
In casibus autem, in quibus scriptura videretur excessiva, cujus excessivitatis ratio semper habeatur, orta controversia, recipiat Notarius quantum per Judicem vel Senatorem respectivè oretenus taxatum fuerit, cui declarationi semper stare debeat Notarius, & partes in casibus hic non expressis. 204.
In quibus non reperitur provisum per hujusmodi taxam, procedatur prout in similibus, & aliàs arbitrio Senatoris vel Judicum, ut suprà, qui non excedant summas taxatas. 205.
Et quòd præsens taxa indistinctè servetur à Protonotario, Notariis Conservatorum, Capitani Appellationum, Magistrorum Viarum, Justitiariorum quorumcumque Consulatuum, (pro medietate tamen qui gratis officium, & non titulo oneroso habent juxtà reformationem Sanctissimi) & aliis quibuscumque Notariis Capitolinum forum versantibus, in omnibus casibus in quibus particulariter quoad eos respectivè per statuta vel reformationes provisum non fuerit. Et ità Senator, & alii Judices teneantur facere ab omnibus servari sub pœnis infrascriptis, sub quorum jurisdictione, & correctione sint omnes Notarii præfati, Archivistæ & aliàs quomodocumque & qualitercumque in 206.

foro

foro Capitolino, & illius Curiis versantes etiamsi præfati Notarii sint officiales.

207. Quòd quilibet Notarius, qui aliquid receperit ultrà summam præsentis taxæ vel aliàs contravenerit supradictis, pro qualibet vice puniatur in scutis decem, quæ actio sit popularis, & applicetur pro medietate Fisco Capitolino, & pro alia Collegio absque spe alicujus gratiæ sive remissionis, & ultrà dictam pœnam pro secunda vice suspendatur Notarius ab officio arbitrio Senatoris vel Judicis causæ, & pro tertia vice puniatur arbitrio eorumdem.

208. Notarius, qui quolibet anno non confecerit suum protocollum instrumentorum, & manuale actorum juxtà formam Statuti Urbis, & infrà duos menses post festum Nativitatis Domini illa non exhibuerit perfecta Decano & Mensario, ultrà pœnam statutariam non possit ab aliquo exigere, nisi tertiam partem mercedis superiùs taxatæ, etiam quoad acta judiciaria, sententias, mandata & quæcumque alia, & quatenùs exegerit, residuum restituat, & incidat in pœnam superiùs impositam plus debito recipienti. Et Decanus & Mensarius teneantur præmissa servari facere.

Taxa Notarii Magistrorum Viarum.

§. 8.

1. PRO literis patentibus licentiæ occidendi hædos, coquendi castaneas in locis publicis, aperiendi macellum porcorum, immittendi tabulata, & similium rerum, non recipiat Notarius ultrà Julium unum.

2. Pro literis Patentibus loci perpetui in platea Agonis in pergameno, cum capsula, sigillo, & cera, in totum Julios quinque.

3. Pro literis patentibus facultatis sternendi lateribus vel silicibus vias publicas sive alterius operis construendi, Jul. unum.

4. Pro literis patentibus perpetui macelli, semel tantùm, Julios quinque.

5. Pro licentia fodiendi puteolanam, & lapides, Jul. tres.

6. Pro literis patentibus concessionis aquæ, Jul. quinque.

7. Pro literis patentibus licentiæ vehiculorum, sive Cocchiorum, Jul. tres.

8. Pro renuncia vehiculorum seu Cocchiorum, Jul. unum.

9. Pro literis concessionis fili, & terreni publici simul, Jul. quinque.

10. Pro literis concessionis fili tantùm, Jul. duos.

11. Pro mandato de restituendis pignoribus ad Curiæ sive officii instantiam captis, cassationis quærelæ, contraventionis bannimentorum seu incursus pœnarum, bon. quinque.

12 Pro productione mensuræ filicatæ vel lateritii, bon. duos.

13. Pro relatione Peritorum, bon. duos.

14. Pro aperitione relationis, & decreto, pro qualibet parte bon. quindecim.

15. Pro mandato de restituendis pignoribus virtute mandati executivi captis, bon. tres.

16. Pro mandato de restituendo equos sive bubalos aut alia animalia, bon. quinque.

17. Pro mandato de capiendo, nihil.

18. Pro mandato de excarcerando pro uno vel pluribus ejusdem facti consortibus, bon. viginti quinque.

19. Pro mandato de assistendo, unà cum assistentia Notarii, & rogitu, bon. quinquaginta quinque.

20. Pro mandato de amovendo, unà cum assistentia Notarii, & rogitu, bon. quinquagintà quinque.

21. Pro licentia devastandi vias cum obligatione de reficiendo, Jul. duos.

22. Pro qualibet licentia à Magistris data Carrecteriis expurgatoribus latrinarum, bon. duos.

23. Pro visione loci differentiæ in Urbe, bon. quindecim.

24. Extrà Urbem, Jul. tres.

25. Pro quibusvis edictis sive bannimentis, nihil.

Pro taxa instaurationis seu directionis viarum vel jectitus, si usque ad summam scutorum quingentorum, scutum unum pro quolibet centenario. 26.

Ab indè suprà usque ad summam scutorum mille Jul. quinque pro quolibet centenario. 27.

A mille suprà usque ad quamcumque summam, scutum unum pro quolibet milliari. 28.

Et prædicta intelligantur pro quocumque suo labore, tàm in confectione taxæ quàm illius exactione, & executione, ità quòd nihil aliud exigere possit, nec etiam pro confectione, & registratione mandatorum solutionis faciendæ pro mandatis Depositario directis, de solvendis pecuniis jectitus, sive emendationis damnorum, & similium, nec alio quovis prætextu. 29.

Et si contingat taxam augeri aut novam fieri pro eodem opere, augmentum seu nova taxa jungatur, & computetur cum prima taxa ad prædictam Notarii mercedem æstimandam. 30.

Et dictam mercedem Notarius exigere non valeat, nisi exacta priùs integrè taxa, & interim donec taxa integrè exacta fuerit, possit Notarius recipere tantùm mercedem pro medietate taxæ exactæ. 31.

Eadem merces solvatur Submagistris Viarum pro suis laboribus in confectione taxarum, & si labor fuerit valdè excessivus, remittatur arbitrio Domini Præsidis, dummodò hujusmodi arbitrium medietatem supradictæ taxæ non excedat. 32.

Pro literis patentibus exactorum, & fidejussione per exactores præstanda de fideliter exercendo, & ratione reddenda, non exigat Notarius ultrà Jul. tres, & pro fidejussione Jul. unum. 33.

Neque Notarius, neque ejus Substituti pecunias taxæ, nec etiam à spontè offerentibus, recipiant, sed omnes taxæ debitores remittant ad exactores seu Depositarium. 34.

Nullo modo esse possint Exactores, neque Notarius neque ejus Substituti neque Mandatarius neque viarum fabricatores. 35.

Supradicta merces Notarii servetur etiam in taxis pendentibus. 36.

Pro immissione seu restitutione fistularum Notarius non exigat ultrà Julium unum, & Commissarius seu persona ad id deputata, quæ actu intervenit, & non ultrà Julios quinque. 37.

Pro rogitu instrumenti pro quolibet centenario usque ad scuta quinquaginta, Jul. duos. 38.

Ab indè suprà Jul. unum pro quolibet centenario scutorum, dummodò non excedat in totum summam scutorum quinque. 39.

In causis coram Cardinali Camerario seu Præside Viarum, tàm conjunctim, quàm divisim cum Magistris Viarum.

Pro monitorio de vendendo seu de rescindendo, solvatur Jul. unus. 40.

Pro simili monitorio extrà Urbem, cum insertione literarum seu commissionis, bon. septuaginta quinque. 41.

Pro visione loci differentiæ in Urbe, Jul. tres. 42.

Extrà Urbem ultrà unum milliare, Jul. sex. 43.

Pro nota, & publicatione sententiæ diffinitivæ, scuta duo. 44.

Pro instrumento sententiæ coram Camerario, & Magistris Viarum, pro quacumque summa bon. quadraginta quinque. 45.

Pro mandato de consignando pecunias parti, bon. quinque. 46.

Pro nota decreti diffinitivi in causis ordinariis, etiam coram Præside, vel cum voto Cardinalis Camerarii seu ejus Auditoris, bon. triginta quinque. 47.

Pro deposito sportularum, tàm pro sententiis quàm pro decretis definitivis, non recipiant, nec deponi faciat Notarius, neque ejus substituti, nisi summam verè Judicibus debitam. 48.

Pro mandato de immittendo in possessionem in vim sententiæ definitivæ, nullo alio mandato executivo præcedente, scutum unum. 49.

50. Præcedente verò mandato executivo, bon. vigintiquinque.

51. Pro repetitione sententiæ inter alias personas, bon. duos.

52. Pro declaratione de emendo juxta formam constitutionis fœl. recor. Gregorii Papæ XIII. super jure congrui jul. unum. *Hæc bulla est suprà lib. 2.*

53. Pro reproductione intimationis factæ vicinis seu inquilinis vigore dictæ constitutionis, jul. unum.

54. Pro juramento juxtà formam dictæ constitutionis præstando tàm ab emptoribus quàm à venditioribus, julium unum pro qualibet parte.

55. Pro consignatione sive restitutione cedulæ depositi in Monte Pietatis, usque ad summam scutorum quinquaginta, bon. unum pro quolibet scuto.

56. A dicta summa usque ad scuta quingenta, scuta duo.

57. Ab indè suprà usque ad scuta mille, scuta quatuor.

58. A mille suprà usque ad quamcumque summam non ultrà, scuta sex in totum.

59. In causa verò mercedis pro consignatione cedulæ seu restitutione depositi in casibus præmissis, in omnibus pro medietate.

60. Pro restitutione cedulæ facienda ipsimet parti deponenti in causa succumbentiæ, cessione litis, aut alio quocumque casu in quo depositum non habeat effectum, exigantur bon. quadragintaquinque, & non ultrà.

61. Pro deposito bonorum mobilium cujuscumque summæ, vel pecuniæ usque ad summam scutorum quinque in manibus Notarii, nihil.

62. Pro restitutione depositi usque ad summam scutorum quinque, bon. unus pro quolibet scuto.

63. Pro restitutione verò mobilium penès eum depositorum, exigat ut suprà dictum est pro restitutione cedulæ depositi.

64. Pro quolibet actu coràm Illustriss. D. Camerario tantùm nihil.

65. Pro examine testium coràm Illustrissimo D. Camerario cum articulis, & interrogatoriis, bon. trigintaquinque pro quolibet teste.

66. Super materiis verò in citatione expressis, jul. unus.

67. Pro mandato de parendo sententiæ vel decreto definitivo, jul. tres.

68. Pro non gravetur coràm Illustrissimo Domino Camerario tantùm, jul. unus.

69. Extractus autem faciat Notarius juxtà formam reformationis Sanctissimi Domini Nostri, ità ut acta in eo describantur prout jacent in manuali, nec repetantur in omnia, dignitates aut tituli Judicium seu partium litigantium aut Procuratorum comparentium vel similia, & singula folia contineant in qualibet eorum pagina ad minus lineas vigintiquatuor, & unaquæque linea ad minus syllabas duodecim, & intelligibili, & nullatenùs in carta bibula, & alias juxtà formam dictæ reformationis, alioquin partes ad earum solutionem non teneantur, & servata forma prædicta habeat Notarius pro singulis fol. bon. septem cum dimidio.

70. Pro copia simplici benè scripta ad instar boni originalis pro quolibet folio, bon. sex.

71. Pro extractibus, & quibuscumque aliis scripturis, & actis conficiendis pro officio, nihil, nec etiam pro sigillo.

72. Pro cessione litis, jul. tres.

73. In reliquis Notarius servet taxam novissimam Notariis Curiæ Capitolinæ præscriptam, quam in ejus officio in propatulo appensam simul cum ista perpetuò retinere debert.

74. Ultrà præmissa non exigat Notarius, nec ejus Substituti aliquid etiam à spontè dantibus, sub pœna privationis officii, & aliis pœnis, de quibus in generali reformatione Sanctissimi D. N.

Taxa Notarii Ripæ, servanda etiam coràm Præside in quacumque instantia.

Reformatio Curiæ Ripæ est suprà in const. præced.

§. 9. PEr qualsivoglia petitione, ò atro, bajocchio uno. 1.

Per qualsivoglia decreto che non finischi la causa, bajocchio uno. 2.

Per essame d'un testimonio, dove non siano articoli, bajocchi tre. 3.

Per essame d'un testimonio dove siano articoli, & interrogatorii, bajocchi sette, è mozo. 4.

Per la produttione di qualsivoglia instrumento, ò poliza, bajocchi due. 5.

Per qualsivoglia decreto definitivo, dove non intervione cedula di sentenza, bajocchi tre. 6.

Per rogito di qualsivoglia sentenza data in scriptis in causa civile, bajocchi sette, è mezo. 7.

Per qualsivoglia sentenza assolutoria in causa criminale data in sciptis, bajocchi sette, è mezo. 8.

Per qualsivoglia mandato esecutivo, bajocchi tre. 9.

Per qualsivoglia mandato penale, bajocchi tre. 10.

Per qualsivoglia mandato di relasso, tanto civile, quanto criminale, bajocchi cinque. 11.

Per un mandato sospetto di fuga bajoc. sette, e mezo. 12.

Per il termine che si piglia in giuditio, bajocchi due. 13.

Per il rogito di ciaschedun instrumento, bajocchi sette è mezo. 14.

Per instrumento publico fin alla somma di venticinque scudi, bajocchi quindeci. 15.

Per instrumento publico fin'alla somma di scudi cento giulii cinque. 16.

Da cento scudi fin'à mille, mezo scuto per cento. 17.

Da mille in sù fin'à qualsivoglia somma, scudi sei, & non più. 18.

Per restitutione di scritture, ò d'instromenti prodotti, ritenuta la copia collationata con obligo di riportarli, se la copia sarà fatta dal Notaro, habbia per detta restitutione, & obligo bajocchi quindici, se li sarà data la copia, & lui solo la collationarà, habbia bajocchi cinque. 19.

Dove occorre far atto, ò instanza, ò decreto di più persone nominate insieme, ò sia in causa di discussione ò di assicuramenti, ò in qualsivoglia altro modo, ò causa, anco se fosse Università, Congregatione, Capitolo, ò Collegio, non si paghi se non l'ordinario che si paga per un solo. 20.

Che quando si dimanda il conto, basti darlo semplice dal Mercante senz'altra mercede al Notaro, che un bajocco per l'atto. 21.

Quando si dimandasse essibir li libri, basti solo essibirli al Camerlengo, & con il Notaro collationare il conto, che lascierà, & riportarli, & il Notaro habbi per sua mercede con l'atto bajocchi due. 22.

Per qualsivoglia inventario, ancorche si facesse ad instanza di più persone, & della Corte, per qualsivoglia causa civile ò criminale, bajocchi settantacinque. 23.

Dove occorre far deposito di qualsivoglia sorte di robbe, in caso di fallimento, discussione, ò morte, si faccia in mano d'un Mercante idoneò di Ripa. Ma se saranno denari, si faccia nel Monte della Pietà, & in questi casi il Notaro non habbia più che bajocchi due per l'atto. 24.

Ne gl'altri casi da cinque scudi in giù si faccia in mano del Notaro, & da detta somma in sù, se in denari, nel Monte della Pietà, se in robbe, ad arbitrio del Camerlengo. 25.

Et per la restitutione de'detti depositi che si faranno in mano del Notaro, habbia esso Notaro, computato l'atto, & la quietanza, per ogni scudo bajocchi due. 26.

Per quelli che non si faranno in man sua, habbia solamente il Notaro per l'atto bajocchi due. 27.

Che il notaro non possa pigliar deposito alcuno senza il decreto del Giudice, eccetto quando fosse relassato il mandato contrà il debitore, nel qual caso li possa fare un non gravetur, ricevendo 28.

lui, ò depositando la parte come sopra la quantità giudicata, & le spese fatte, le quali debbia il Notaro pagare intieramente al creditore, senza ritenersi deposito alcuno, ma farsi pagare dal debitore quanto frà loro saranno d'accordo, quando gli darà il non gravetur.

29. Se per decreto di Giudice si farà deposito in mano del Notaro, debbia esso Notaro farsi pagare quanto gli viene dal deponente quando farà il deposito acciò il deposito, intiero si consegni al Creditore senz'alcuna diminutione.

30. Che il Notaro per portar'atti, & informare il Camerlengo, non possa pigliar cosa alcuna, ma per informare, & portare atti al Præsidente, possa pigliare bajocchi sette, è mezo.

31. Per pigliar'il possesso dentro di Roma, al Notaro si paghi bajocchi trentasette e mezo.

32. Fuori di Roma sin à tre miglia, ad instanza di uno ò di più persone, che siano insieme in causa contrà di uno, giulii sette, e mezo.

33. Et se si andasse lontano più di tre miglia, & contro diverse persone, & in diversi luoghi, si pigli quel più, che parerà al Camerlengo.

34. Per qualsivoglia calculo per conto di gettiti, ò altre simili cose, se verrà il testimoniale fatto, il Notaro non possa pigliare più d'un scuto in tutto, computato tutto quello si è fatto in tal causa, con la sentenza, la quale anco sia tenuto dar autentica.

35. Se essaminara essoNotaro li testimonii habbia d'havere più dello scudo la mercede dell'essame delli testimonii, secondo quelle che è detto di sopra circà l'essame di testimonii, & questo s'intanda tanto in approvare, quanto in reprovare.

36. Che il Notaro, ò altra persona, che haurà cura di tenere li trasti, siano obligati tenere sino al numero di cento trasti, & le barche, ò padroni di esse, che l'adopreranno, siano obligati à pagare li soliti quindeci bajocchi, & nel partir loro, consignarli fuori del l'acqua al padrone delli trasti, overo notificare à qual barca l'haveranno consignati per servirsene, sotto pena di pagarli del suo, & mancando il numero delli cento trasti, & le barche che non l'adopreranno per mancamento di essi, non siano tenute à pagare cosa alcuna per tal conto, ne le fregate, che non usano adoprarli.

37. Per qualsivoglia subhastatione, bajocchi due.

38. Per qualsivoglia deliberatione si paghi al Notaro sino à scudi cento bajocchi dua per scudo.

39. Da cento fino à cinquecento, bajoccho uno.

40. Da cinquecento sin'à mille, mezo bajocco.

41. Da mille sopra non si possa ascendere più.

42. Per la prima polliza, che si fà per l'espeditione delle barche, bajocchi sette è mezo.

43. Non si possa commettere cosa alcuna, ne civile ne criminale ad Assessore alcuno, & volendo il Camerlengo il parer del Savio, lopigli da se stesso, senza intervento delle parti.

44. Il Notaro che pro tempore sara à Ripa, debbia per se stesso, & non per Sustituti sottoscrivere mandati, instrumenti, fede & simili atti, se già non fosse talmente impeditoda infermità, ò altro caso, che paresse al Camerlengo di dar autorità di sottoscrivere ad altro idoneò, che nominasse il detto Notaro, & con il quale lui si debbia accordare.

45. Da dieci scudi d'oro in giu, non si possa in modo alcuno appellare, ne dir di nullità.

46. Li Notari, ne altri possin prendere parte alcuna della pena gratiata, ò in tutto ò in parte, se sia fata la gratia, mà debbinano ancor loro restar contenti della gratia.

47. In modo alcuno non si faccia estratto nella prima instanza, ancorche la causa fosse commissaria, se già tutte le parti non se ne contentassero, mà se una delle parti lo addimanda nella seconda instanza, si possa fare, & in tal caso si facci all'usanza di Campidoglio; & si pigli bajocchi tre per foglio.

48. Se in causa criminale occorrerà far estratto, ò dar copia d'inditii, si paghi bajocchi cinque per foglio.

Per un monitorio, bajocchi tre. 49.

Per un sequestro bajocchi tre. 50.

Per un'inhibitione concessa per facoltà ordinaria, bajocchi tre. 51.

Per un'inhibitione vigore commissionis, bajocchi tre. 52.

Per un non gravetur, ò mandato di non molestare bajocchi tre. 53.

Per un partito che decida la causa, bajocchi due. 54.

Per fede di esseguire un mandato fuor della Corte, bajocchi due. 55.

Per li mandati, & qualsivoglia altre essattioni, che si fanno dal. Præsidente in nome, & col sigillo del Cardinal Camerlengo, bajocchi dieci, oltra il sigillo. 56.

Per restituir chiavi, ò beni inventariati con la quietanza, bajocchi due. 57.

Per un Monitorio extrà Curiam in carta pergamena infrà quaranta miglia, giulii nove. 58.

Per un mandato simile extrà Curiam in carta pergamena, giulii nove. 59.

Tassa delli Mandatarii de Ripa.

Per ciascheduna citatione, bajocco uno. 60.

Per ciaschedun mandato penale, bajocchi due. 61.

Per ciascheduna subhastatione, & deliberatione sino à scudi tre, bajocco uno per scudo, da tre scudi in sù bajocchi due per scudo, purche non passi in tutto un scudo. 62.

Per ciascheduna citatione nel luogo il quale si dice il franco, bajocchi due. 63.

Per ciascheduna citatione alle porte della Città bajocchi due. 64.

Per citatione da farsi fuora dell: porte della Città frà un miglio in su, bajocchi sei, da un miglio in sù, bajocchi quattro per miglio. 65.

Tassa delli Essecutori di Ripa.

Per ciascheduna essecutione reale ò personale, sino alla somma di cinque scudi, bajocchi sette è mezo. 66.

Sino alla somma di dieci scudi, bajocchi quindeci. 67.

Sino alla somma di cinquanta scudi, bajocchi trentasette è mezo. 68.

Da li in sù sino à ciascheduna somma, bajocchi settantacinque. 69.

Nelli casi ne'quali è pena capitale, over di sangue, bajocchi settantacinque. 70.

Et nelli casi nelli quali se li deve la quarta part della pena secondo li statuti, cioè quando esso è prima instigatore, è delatore del delitto, se li paghi la quarta parte della pena che realmente, & effettivamente si essigerà. Et sia obligato stare alla compositione, ò gratia, che si farà della pena in parte del dutto. 71.

Taxa servanda in Curia Ripettæ, tam in prima quàm in secunda instantia per Judicem, Notarium, & alios Officiales dictæ Curiæ, etiam coram Præside.

Reformatio hujus Curiæ est suprà in const. praced.

§. 9.

De Sportulis Judici solvendis.

§. 10. PRO qualibet sententia diffinitiva seu decreto servatis servandis facto, usque ad summam scutorum centum, solvantur bon. duo cùm dimidio pro quolibet scuto. 1.

Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, bon. duo pro quolibet scuto, dummodò non excedet scuta tria monetæ. 2.

Pro quolibet mandato suspicionis fugæ, etiam parte citata relaxato, bon. quinque. 3.

Pro quolibet mandato restitutionis pignorum, bon. quinque. 4.

Pro mandato relaxationis carcerati, etiam pro pluribus in eadem causa, bon. quinque. 5.

Pro mandato vigore termini in officio suscepti, bon. quinque. 6.

7. Pro mandato vigore obligationis Cameralis, jul. unus.
8. Pro mandato de capiendo pro cautione de non offendendo, jul. unus.
9. Pro mandato de relaxando carceratum vel carceratos etiam plures pro indiciis in eadem causa, dummodò indicia fuerint relevantia, jul. unus.
10. Pro cassatione obligationis vel processus, etiam pro pluribus in eadem causa criminali, jul. unus.
11. Pro viatico faciendo ad videndum aliquam differentiam in Urbe, bon. trigintaseptem cum dimidio.
12. Extrà Urbem citrà decem milliaria, scutum unum auri; ultrà decem, scutum unum auri quolibet die, & expensæ victus.
13. Pro revocatione sequestri data cautione, bon. quinque.
14. Si verò servatis servandis, solvatur ut suprà dictum est de diffinitiva.
15. Pro sententia absolutoria, sive decreto servatis servandis facto in causa criminali in casibus permissis à Constitutione Sanctissimi Domini Nostri Papæ, etiam pro pluribus in eadem causa, bon. septuagintaquinque.
16. Pro quibuscumque pœnis pecuniariis, & aliis rebus confiscandis, quarta pars juxta solitum assignetur eidem.
17. Et prædicta taxa servetur etiam quod in causis ab initio adsit, vel posteà superveniat commissio.

De mercede Notarii tàm in prima quàm in secunda instantia, etiam coram Præside.

18. Pro monitorio bon. tres.
19. Pro sequestro bon. tres.
20. Pro non gravetur, bon. tres.
21. Pro inhibitione cum clausula Siquis, bon. tres.
22. Pro reproductione illorum, & decreto moderationis seu reductione ad viam juris, bon. duo.
23. Pro quacumque relatione, protestatione, & responsione, bon. unus.
24. Pro quocumque termino habito pro servato, nihil.
25. Pro monitione facta partibus præsentibus, nihil.
26. Pro mandato suspicionis fugæ, etiam parte citata relaxato, & cum examine testium, sive productione librorum, & jurium, usque ad scuta viginti, bon. quindecim.
27. A viginti suprà pro quacumque summa, jul. tres.
28. Pro arresto contra carceratum, constito de credito, & mandato relaxato, solvatur prout in mandato suspicionis fugæ.
29. Pro mandato de relaxando carceratum cum cautione vel de consensu usque ad scuta decem, in totum bon. quindecim.
30. Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, jul. duo.
31. Pro mandato in contumaciam relaxato, bon. tres.
32. Pro illius revocatione, bon. tres.
33. Pro quacumque significatione subscripta vel non subscripta à Judice, bon. tres.
34. Pro quocumque deposito faciendo, bon. duo.
35. Pro restitutione depositi pro quolibet scuto bon. duo, sed in causis mercedum pro medietate.
36. Pro rogitu cujusque obligationis in officio, jul. unus extrà officium jul. duo.
37. In causis mercedum, bon. septem cum dimidio.
38. Pro cassatione cujusque obligationis in causa civili, à scutis quinque infrà bon quinque.
39. A quinque suprà usque ad quamcumque summam, jul. unus.
40. Pro susceptione termini in officio, bon. duo.
41. Extrà officium, bon. quinque.
42. Pro moderatione termini, vel repositione, bon. duo.
43. Pro quocumque partito in actis facto, bon. duo.
44. Pro copia illius bon. duo.
45. Pro juramento illius, bon. duo.
46. Pro quocumque mandato vigore termini in judicio suscepti, usque ad scuta decem, jul. unus.

Ab indè usque ad scuta vigintiquinque, bon. vigintiquinque. 47.
Ab indè usque ad scuta quinquaginta, jul. quinque. 48.
Ab indè usque ad centum, bon. septuaginta quinque. 49.
Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, scutum unum. 50.
Pro fide litis pendentiæ, jul. unus. 51.
Pro fide cujuslibet actus, jul. unus. 52.
Pro productione quorumcumque jurium bon. duo. 53.
Pro quacumque restitutione cedularum privatarum Instrumentorum, ac librorum, aliarum quarumcumque scripturarum cum dimissione copiæ, usque ad summam scutorum vigintiquinque, bon. quindecim. 54.
Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, bon. vigintiquinque. 55.
Si copia fuerit excessiva solvatur arbitrio Judicis. 56.
Pro responsione super articulis, pro quolibet articulo omisso repetitivo, bon. unus. 57.
Pro examine testium sine articulis, & interrogatoriis usque ad quamcumque summam, bon. septem cum dimidio.
Cum articulis, & interrogatoriis usque ad summam scutorum decem, bon. quindecim. 58.
Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, bon. vigintiquinque. 59.
Et si articuli, & interrogatoria fuerint excessiva, solvatur arbitrio Judicis. 60.
Pro decreto publicationis testium, bon. duo. 61.
Pro copiis depositionis testium solvatur prout in examine. 62.
Pro recognitione, sive examine super recognotione tesserarum, & aliarum scripturarum, sive jurium sine interrogatoriis, bon. tres. 63. 64.
Cum interrogatoriis, solvatur arbitrio Judiciis.
Pro informatione Judici facienda in causa cujuscumque summæ, nihil. 65. 66.
Pro nota sententiæ seu decreto diffinitivo servatis servandis, solvatur, prout suprà in mandato vigore termini. 67.
Pro mandato servatis servandis relaxato, solvatur similiter prout in mandato vigore termini. 68.
Pro quacumque appellatione interposita verbo vel in scriptis, etiam cum productione cedulæ appellationis, bon. duo. 69.
Pro mandato de evacuando servatis servandis, jul. duo. 70.
Pro mandato de consignandis pignoribus mandatario ad effectum subhastandi bon. tres & de subhastando. 71.
Pro mandato de deliberando, bon. septem cum dimidio. 72.
Pro mandato vigore obligationis in forma Cameræ usque ad scuta decem, bon. quindecim. 73.
Usque ad triginta, jul. tres. 74.
A triginta usque ad quinquaginta, jul. quinque. 75.
A quinquaginta usque ad centum, scutum unum. 76.
Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, scuta duo. 77.
Pro subhastatione quorumcumque pignorum, nihil. 78.
Pro rogitu adeptionis possessionis barcæ, seu partis illius, bon. vigintiquinque. 79.
Pro rogitu adeptionis possessionis domus, seu vineæ in Urbe, bon. vigintiquinque. 80.
Extrà Urbem, jul. quinque. 81.
Pro confectione Inventarii, sive descriptionis bonorum extrà officium, similiter jul. quinque. 82.
Pro repetitione Instrumentorum rogatorum in officio usque ad summam scutorum decem, bon. septem cum dimidio. 83.
Usque ad summam scutorum quinquaginta, bon. vigintiquinque. 84.
Usque ad quamcumque summam, bon. quadragintaquinque. 85.
Pro bannimentis ad instantiam privatarum personarum, in totum jul. duo. 86.
Pro sequestris general. pro Universitatibus Artium 87.

Caracteriorum, impassatorum, & exoneratorum barcarum, bon. trigintaquinque.
88. Pro specificatione materiarum, bon. duo.
89. Pro juramento calumniæ, bon. duo.
90. Pro accessu ad locum differentiæ in Urbe, bon. vigintiquinque.
91. Extrà Urbem infrà duo milliaria, jul. quinque.
92. In aliis longinquioribus, scutum unum.
93. Pro mandato de restituendis pignoribus, à decem infrà, bon. quinque.
94. Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, jul. unus.
95. Pro patente quòd soluto damno non teneatur ad pœnam pro carrigio lignorum ad Urbem, etiam pro pluribus insimul, jul. quinque.
96. Pro inhibitionibus vigore decreti Cameræ in reassumptione causarum ab alio Tribunali, stante quod agitur de jurisdictione Riparum, jul. tres.
97. Pro quolibet folio extractus facti juxtà reformationem Sanctissimi Domini Nostri, bon. tres.
98. Admissus ad juramentum paupertatis solvat pro medietate.
99. Pro cassatione cujuslibet Inventionis, jul. unus.
100. Et prædicta taxa servetur etiam quòd in causa adsit, vel superveniat commissio.
101. Pro rogitu quorumcumque contractuum, testamentorum seu instrumentorum, ac pro illis in publicam formam dandis, necnon cassatione eorumdem, & aliis de quibus in præsenti taxa non est dispositum, servetur taxa Statutorum Urbis.
102. Teneatur quoque Notarius partibus petentibus instrumentorum copias, de quibus rogatus fuit tradere, & pro eis julium unum pro centenario scutorum, ità tamen quòd pro quavis summa julios decem non excedat, recipere possit & non ultrà, exceptis instrumentis locationum, pro quorum copiis non ultrà julios duos exigere possit.
103. Hanc taxam habes suprà lib.2.Tom.2. In causis criminalibus servet taxam fœl. rec. Pii Papæ Quarti à Sanctissimo Domino Nostro innovatam.

De mercede Mandatariorum.

104. Pro præsentatione monitorii, inhibitionis, sequestri pro qualibet persona, bon. duo.
105. Pro qualibet citatione in Curia, bon. unus.
106. Extrà Curiam infrà unum milliare, pro qualibet persona, bon. tres.
107. In Curia in locis longinquis, videlicet ad Ripam, ad Ecclesias Lateranen. vel Sanctæ Mariæ Majoris, & similia, bon. duo.
108. Pro citatione exequenda in causa crimnali contrà officiales Curiæ, bon. duo.
109. Pro executione literarum monitorialium rogatorialium citationis exequendæ extrà Curiam ultrà milliare solvatur arbitrio Judicis.
110. Pro subhastatione, & deliberatione pignorum seu bonorum usque ad scuta, tria bon. unus pro quolibet scuto, Ab inde suprà, duo pro quolibet scuto, ità tamen quòd non excedat in totum scutum unum.
111. Mandatarius teneatur præstare idoneam cautionem arbitrio Judicis de fideliter exercendo, de consignandis, & restituendis pignoribus, ac pretio pignorum juxta decretum Domini, ac etiam habitare propè officium.
112. Item teneatur singulis diebus tàm feriatis quàm non feriatis, bis in die ad minùs ad officium se præsentare, & signanter hora audientiæ, & durante audientia sine licentia Judicis ab officio non discedere, & in hora audientiæ in præsentia Judicis apud Notarium non sedere, & officium Mandatarii facere, & non Procuratoris vel partis aut Notarii.

De mercede executoris.

113. Pro quacumque executione reali vel personali usque ad summam scutorum trium inclusive, bonon. septem cum dimidio.
114. Ab inde usque ad decem, bon. duo cum dimidio pro quolibet scuto.

A decem usque ad quinquaginta, bon. duo pro quolibet scuto, dummodò merces non sit minor juliis tribus. 115.
Ab indè suprà usque ad centum, julii quindecim dividendi pro rata cujuslibet scuti. 116.
Ab indè suprà usque ad ducenta, julii viginti. 117.
Et à ducentis usque ad quingenta, jul. vigintiquinque in totum. 118.
Et ab indè suprà usque ad quamcumque summam solvatur arbitrio Præsidis, dummodò non excedat summam scutorum quatuor in totum. 119.
Extrà verò Urbem ultrà duo milliaria solvatur duplum. 120.
Pro executione mandati suspicionis fugæ, etiam parte citata, usque ad summam scutorum decem solvatur ut supra. 121.
Ab indè suprà usque ad quinquaginta julii quinque. 122.
Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, scutum unum in totum, & non ultra, & nonnisi ab una tantùm parte ad id obligata. 123.
Item executor teneatur præstare cautionem arbitrio Judicis de fideliter ac diligenter exercendo, ac de consignando pignora infrà unum diem juxtà Reformationem Sanctissimi Domini Nostri. 124.
Teneatur etiam habitare apud officium, & singulis diebus de mane, & de sero hora audientiæ se repræsentare, & per totam audientiam ibi permanere saltem cum uno socio, vel famulo habili, & sufficienti pro officio suo. 125.
Item executor teneatur præmissa omnia ad unguem observare sub privationis officii, & aliis pœnis arbitrio Præsidis. 126.
In criminalibus observet taxam generalem aliorum executorum, nisi à Judice minùs fuerit declaratum. 127.
In reliquis observet tàm reformationem generalem Sanctissimi sub rubr. de Baroncellis, & executoribus quàm alias ordinationes à Baroncellis, & executoribus observandas. 128.

Taxa Notarii Hebræorum.

De Hebræis habetur in praced. constit. §. 7.

§. 11. Pro qualibet citatione, intimatione, protestatione, bonon. unus. 1.
Pro productione jurium, bon. duo. 2.
Pro recognitione jurium, bon. tres. 3.
Pro monitorio de respondendo articulis, bon. tres. 4.
Pro responsione articulorum in domo Notarii, dimidium bon. 5.
Extrà domum, pro viatico bonon. quinque solvendi à parte respondente. 6.
Pro deposito, bon. duo. 7.
Pro rogitu procuræ ad lites in officio, bon. duo. 8.
Extrà officium jul. unus. 9.
Pro fide seu instrumento publico dictæ procuræ ad lites, jul. unus. 10.
Pro consensu, bon. duo. 11.
Pro quocunque termino ad solvendum, bon. duo. 12.
Pro nota sententiæ seu decreti diffinitivi servatis servandis usque ad summam vel æstimationem scutorum centum, bon. unus pro quobilet scuto. 13.
A centum usque ad ducenta, dimidium bono neni pro quolibet scuto suprà centum. 14.
Si excedat usque ad quamcumque summam, scuta duo in totum. 15.
Pro sequestro cum examine testium vel productione jurium, bon. quindecim. 16.
Pro mandato suspicionis fugæ, etiam parte citata & cum examine testium vel productione jurium, bon. quindecim. 17.
Pro inhibitione in Curia, jul. unus. 18.
Extrà Curiam in pergameno, bon. quadragintaquinque. 19.
Pro nongravetur, idem quod suprà dictum est de inhibitione. 20.
Pro monitorio seu inhibitione introductiva litis, bon. tres. 21.

Pro

22. Pro arresto, bon quindecim.
23. Pro mandato de excarcerando, bon. quindecim.
24. Pro mandato in contumaciam usque ac quamcumque summam in Curia, bon. tres.
25. Extrà curiam in pergameno, bon. quadragintaquinque.
26. Pro mandato executivo, usque ad summam scutorum decem, jul. unus.
27. Usque ad vigintiquinque, jul. tres.
28. Usque ad centum, jul. sex.
29. Usque ad ducenta, scuta duo in totum.
30. Usque ad quamcumque summam, scuta quatuor in totum.
31. Pro mandato de evacuando vel de admovendo, aut simili, jul. tres.
32. Pro mandato de immittendo seu de manutenendo, jul. tres.
33. Pro mandato de consignandis pignoribus seu deliberando aut de restituendo, jul. unus.
34. Pro obligatione seu fidejussione de stando juri, & judicatum solvendo, seu de repræsentando in officio, jul. unus.
35. Extrà officium, jul. duo.
36. Pro supersessoria in venditione pignorum intimanda per Notarium Hebræis Bancheriis, jul. unus.
37. Pro perquisitione bonorum generaliter apud omnes Hebræos bancherios facienda, jul. quinque.
38. Si autem fiat pro majori parte dictorum bancheriorum, jul. quatuor.
39. Si pro medietate eorumdem bancheriorum, bon. vigintiquinque.
40. Si pro minori numero, jul. duo.
41. Pro extractu bene facto juxtà reformationem Sanctissimi Domini nostri, quolibet folio solvatur prout in aliis Curiis.
42. Pro examine testis super materiis, jul. unus.
43. Super articulis autem sine interrogatoriis, jul. duo.
44. Cum interrogatoriis non excedentibus numerum triginta, jul. tres.
45. In excessivis autem solvatur arbitrio Judicis.
46. Pro summario cujuslibet testis, computata mercede scripturæ, tantum quantum pro examine ejusdem.
47. Pro restitutione jurium quorumcumque uno actu productorum, jul. unus.
48. Et si Notarius copiam fecerit, ultrà julium prædictum recipiat ut infrà pro copia.
49. Pro restitutione bonorum depositorum valoris usque ad summam scutorum decem unà cum quietantia, jul. unus.
50. Valoris autem usque ad vigintiquinque, jul. duo.
51. Usque ad quinquaginta, jul. tres.
52. Usque ad quamcumque summam, bon. quadragintaquinque.
53. Pro consignatione depositi sive cedulæ ipsius cum quietatione, pro quolibet scuto bon. duo.
54. Pro simplici copia benè scripta ad instar boni originalis apocarum & aliarum, pro quolibet folio jul. unus.
55. Pro rogitu instrumenti procuræ ad exigendum sive ad alia quæcumque negocia, jul. unus.
56. Pro fide seu instrumento publico dictæ procuræ ad negocia quæcumque, jul. duo.
57. Pro rogitu instrumentorum pro quolibet centenario usque ad scuta quingenta, jul. duo.
58. A quingentis usque ad duo millia, pro quolibet centenario bon. quindecim.
59. A duobus millibus usque ad quamcumque summam, scuta quinque.
60. Pro copia simplici dictorum instrumentorum integra solvatur pro medietate, si verò sine die, anno & testibus, ita ut non probet, solvatur quantum suprà dictum est pro copia simplici aliarum scripturarum.
61. Pro instrumentis publicis seu fide illorum usque ad scuta vigintiquinque, jul. tres.
62. Usque ad scuta quinquaginta, jul. quinque.
63. A quinquaginta usque ad trecenta, scutum unum pro quolibet centenario.

A trecentis usque ad mille, scuta quinque. 64.
Ab inde suprà, scutum unum pro quolibet milliare. 65.
Pro fide citationis, intimationis seu alterius cujuslibet actus, jul. unus. 66.
Pro fide litis pendentiæ, jul. unus. 67.
Pro instrumento publico sententiæ usque ad summam scutorum centum, bon. unus pro quolibet scuto. 68.
Ab inde suprà usque ad quamcumque summam, jul. quindecim. 69.
Pro deputatione Curatoris, jul. duo. 70.
Pro extractione seu fide partitarum, ultrà viaticum si fieri contingat, bon. tres pro qualibet partita. 71.
Pro viatico, jul. unus. 72.
Pro decreto admissionis ad exercitium fœnerandi in perpetuum, scuta quinque. 73.
Pro decreto dictæ admissionis ad tempus scuta duo, & jul. quinque. 74.
Pro approbatione libri Hebræorum bancheriorum, bon. vigintiquinque. 75.
Pro venditione pignorum, bon. duo pro quolibet pignore vendito. 76.
Pro supravantio pignorum venditorum, bon. duo pro quolibet scuto. 77.
Pro fide seu quietantia dicti supravantii, usque ad scuta quinque, bon. tres pro quolibet scuto. 78.
Usque ad decem, bon. duo pro quolibet scuto. 79.
Usque ad viginti, bon. unus cum dimidio. 80.
Usque ad quadraginta, in totum jul. quatuor. 81.
Ab indè suprà usque ad summam quamcumque in totum jul. quinque. 82.
Pro obligatione & fidejussione pro bollettinis amissis una cum bollettino dando usque ad summam scutorum quinque, bon. quinque. 83.
A scutus quinque usque ad decem, jul. unus. 84.
Ad decem usque ad vigintiquinque, bon. quindecim. 85.
A vigintiquinque usque ad centum, jul. tres. 86.
Ab indè suprà usque ad quamcumque summam, julios quinque. 87.
Pro examine listæ expensarum, jul. unus. 88.
In casibus in hac taxa omissis procedatur de similibus ad similia. 89.
In criminalibus servetur taxa fœl. recor. Pii Papæ Quarti à Sanctissimo Nostro innovatè. 90.
Pignora vendenda vendantur unà cum suis involucris positis in pignoratione sub pœna arbitrio Judicis. 91.

Ordini, & Tasse da osservarsi galli Guardiani delle Carceri.

La riforma di questi Guardiani si legge nella constitutione præcedente. §. 23.

§. 12. ET prima li Capitani, & Guardiani di qualsigvolia Carcere tengano un libro, nel quale debbano scrivere tutti quelli che intraranno prigione, esprimendo non solo con che mandato, ad instanza di chi, perche causa, & se per sospetto di fuga, mà anco quando entrano in secreta, & quando escano alla larga, & se inanzi, ò dobo pranzo, & parimente la sera, se inanzi ò doppo cena, à fine che si possa far conto delli pasti, & li non scritti al libro non siano tenuti pagare ne spese, ne cosa alcuna per conto di Carcere, & non essendo scritto il tempo præciso, come di sopra, non si paga cosa alcuna per quel giorno, cosi dell'entrata, come dell'uscita. 1.

Item siano obligati tener una cassa sorata con due chiavi, de quali una ne tenga il Capitano, & l'altra il Procurator de'poveri, nella quale s'habbino à riporre tutte le robbe & dinari che si trovaranno appresso quelli che saranno condotti, & scriverlo nel libro per inventario fatto in presenza del Carcerato, & testimonii, & non facendo, siano puniti come di furto, con quella pena che parerà à Monsignore Gouvernatore di Roma, ò al Chierico præsidente delle Carceri pro tempore. 2.

3. Sia in arbitrio de Carcerati farsi le spese da se, etiam in secreta, facendosi portar da mangiare come li barrà, se però altro per qualche raggione non ordinasse il Superiore, ne possa il Capitano, ò Guardiano in alcun modo direttamente ò indirettamente impedire, ne mutarli di luogo, ò trattarli peggio per questo chesto che si faccian le spese da se, ò per qualsivoglia altro suo pretenso credito, sotto le pœne infrascitte, facendo solo diligenza quanto à quelli che saranno in secreta, che non se li portino polize, ò imbasciate.

4. Et facendosi il carcerato le spese da se, non possi il Guardiano, ò Capitano per il servitio dimandare cosa alcuna.

5. Per le spese che faranno alli prigioni in secreta, & non possino pigliaro più di un carlino per pasto, & siano obligati à darli buon pane & buon vino à bastanza, & una libra almeno di carne il giorno con la minestra, & quando non si mangia carna, darli ova, ò pesce condo li tempi honestamente.

6. Ne possino metter mano à botte di vino per li prigioni. se prima non sia provata dal Procurator de poveri.

7. Non dando, ò non facendo come di sopra, per ogni volta che contraverrano li Capitani caschino in pena di scudi dieci, da applicarsi un quarto al Procurator sustituto sopra il gouverno de' prigioni, & gl'altri tre quarti .. san Leonardo, & inoltre di star'alla berlina per quel giorno.

8. Et li Guardiani, & Servitori che serviranno, non lo revelando, ipso fatto s'intendino esser'incorsi nella pena della frustra; alli quali Guardiani, ò Servidori si darà fede contrà il Capitano senz'altro testimonio.

9. Non possino pigliare da quelli che stanno nelle Cameræ più di bajocchi cinque il giorno, eccetto che in Tor di Nona & Corte Savella dove si permette il solito d'un giulio per persona.

10. Non possino mettere, ne tenere in dette Cameræ maggior numero di persone di quello che sarà scritto da Superiori delle Carceri (à quali però si ordina che lo scrivino quanto prima sopra dette Cameræ) senza espresso consenso d'essi carcerati, ò particolar' ordine de Superiori predetti. In qual caso però non si accresca la mercedæ statuita alle Cameræ, mà si divida egualmente trà tutti, facendo il conto con l'intervento del Procuratore de poveri, & deputati delle Charità.

11. Et alle controversie di chi volesse star nella Camere, ò nelle sale, & non fosse meritevole, il Prælato delle Carceri deputato dalla Charità pro tempore habbia à rimediare, & diffinirle.

12. Per la publica di sopra per qualsivoglia lungo tempo, non si paghi piu di cinque giuli per Carcerato all'uscire che farà, & standoci meno di sei giorni non paghi più di un grosso il giorno.

13. Per la publica di mezz per qualsivoglia lungo tempo non si paghi più di tre giulii per Carcerato all'uscire, & standoci meno di sei giorni, non paghi più di tre bajocchi il giorno.

14. Le publiche da basso, & le publiche delle donne siano gratis.

15. Parimente le publiche de Religiosi gratis, & le porte siano aperte.

16. Per la sala dove si fà la Visita, Cortili, Tinelli, Corridori & altri luoghi fuori delli sudetti, non si paghi cosa alcuna. Et l'abuso & nome di passeggio s'intenda levato via affatto.

17. Li poveri relassati con esilio, non paghino cos'alcuna, manco di spese, secondo il solito.

18. Et quando nel relasso de testimonii semplici, ò altri ci sarà, Gratis ubique, s'intenda etiam quanto alla prigionia di qualsivoglia stanza, & dalli testimonii simplici non habbino manco le spese, mà le recuperino dall'instigatore, ò dal Fisco.

19. Per la priprigione d'ogni Carcerato non si facci pagar piu di due carlini, ne si possa far pagare cos'alcuna per mancia del Guardiano, ò altro, perche quello è la sua mercede per la guardia.

20. Et per ogni arresto, che venisse contrà il prigione, non si possa far pargare se non altretanto, cioe due carlini da quello che portarà l'arresto, & non dal prigione, sotto pena della belina. da incorrersi irremessibilmente ogni volta che conttaverranno, così all'uno come all'altro capo.

Per trasportare i Carcerati, ò per causa della Visita, ò per altro, per cavar li ferri, ò per habilitarli per occasione di far'instrumento, ò altro non habbino cosa alcuna. 21.

Si facci l'infermaria in ciascheduna prigione, & ne habbia cura il Prælato delle Carceri deputato dalla Charità pro tempore, & in caso di bisogno, se ci mettino ancora li Carcerati civili, & li poverissiano gratis. 22.

Nell'hosteria, che si permette, si facci pagare la foglietta del vino mezzo bajocco manco, come nelle hosterie esenti, & si tenghino lemisure giuste di vetro. 23.

Nel ricever le monete, si osservino li bandi. 24.

Non permettino, che li carcerati trattino con le donne carcerate, ne manco alle grati loro. 25.

Menino ogni mattina li prigioni che stanno nelle publiche di sopra & di mezo, alla Messa. 26.

Del giulio di san Leonardo, & del giulio per il Cancelliero del Bargello del Governatore, si osservi il solito, & quando il mandato sarà in forma pauperum, si paghi per metà, & quando gratis, niente. 27.

Et quando li prigioni haveranno havuto il mandato di rilasso, non li possino il Capitano, ò Guardiani ritenere, ne levarli alcun vestito per il debito che haverranno fatto, etiam per causa di vitto, ò altro, mà si debbano subbito rilassare, imputando se stessi se l'haveranno tenuti di sopra senza farsi pagare, ò assicurarsi con sicurta, ò pegno. 28.

Alli condamnati à morte, galera, ò altra pena, non possino sotto pena di tre tatti di corda, frustra & berlina, levari panni, ò robba alcuna che detti condannati havessero, ò attorno, ò in prigione, mà tutto debbano notificare consignare al Giudice della causa, acciò ne possafate quel tanto sarà di giustitia. 29.

Ne li detti Capitani, ò Guardiani possino pigliare più delle Tasse supradette, ancorche se gli dasse spontaneamente, & debbano servare tutti li sopradetti capitoli, sotto pena di corda, frustra, & altre maggiori ad arbitrio del'Superiori. 30.

Dichiarando, che nelle Carceri dove è minor tassa non s'intenda per questi Capitoli innovato cosa alcuna, mà si servi sempre la minore. 31.

Ordini, & Tasse per li Barigelli, & Essecutori.

La riforma di questi si legge sopra nella constitution præcedente §. 22. fol. 207.

§. 12. Li Barigelli, & Essecutori qual si siano, & di qual si voglia Corte, non possino ad alcuno che condurranno prigione levar denari, ne robbe di sorte alcuna ne meno l'armi, quando non le portarano contrà bando, mà debbano le robbe, lasciarle ad essi prigioni, & quelle consignarle con l'arme al Capitano, Guardiano delle Carceri, à fin di riporle come si è detto, sotto pena di tre tratti di corda, della frustra, & berlina. 1.

Item dalli decapitati, ò altramente morti, ò puniti per giustitia, ò da qualsivoglia altro condannato à morte, galera, ò altra pena, ancorche vi fosse de'beni loro non possino pigliare ne panni ne cosa alcuna per loro essecutione, ò altro conto, mà tetti beni si consegnino à chi di ragione, sotto le sudet te pene. 2.

Per cattura di quelli che condurranno prigione per causa capitale, & meritevole di morte, ò siano assoluti per sentenza, ò commutali la pena, ò in qualsivoglia altro caso, non possino per loro essecutione pigliar piu d'un scudo. 3.

Et meritando la causa non pena di morte, mà galera, 4.

esilio, mutilatione di membro, ò frusta ò che siano assoluti per sentenza, ò commutatali la pena, ò rimessa, ò in qualsivoglia altro caso, per essecutione & cattura non possino pigliare più di giulii cinque, & dalli puniti niente come si è detto.

5. Nelle cause civili per essecution reale ò personale, per la somma di cinque scudi piglino due carlini, & da cinque scudi fino à dieci, tre giulii, & da dieci scudi fino à venti, giulii cinque, & da venti scudi fino à quaranta, giulii dieci, & da quaranta fino à scudi settanta, giulii quindici, da settanta fino à cento, giulii venti, da cento fino à cinquecento, scudi tre, da cinquecento fino à mille, scudi quattro, & facendosi essecutione per maggior somma, si paghi ad arbitrio del Giudice, de mandato del quale sarà fatta l'essecutione, pucche non passi la somma di scudi sei al più, eccetuando li Giudici di Corte Savella, Torre di Nona, Ripa & Ripetta, li quali non possino eccedere la detta Tassa senza licenza del Gouvernatore, overo Auditore della Camera, ò dal Chierico presidente delle Ripe respettivamente, eccetuando ancora li mandati della Corte del Governatore, nelli quali s'osservi la suatassa, quale è minore per la povertà de litiganti che concorrono ad essa Corte.

6. Per mandati di mettere in possesso de beni stabili senza espressione di somma, un scudo, è non più, & dove sia la somma espressa si osservi come sopra.

7. Per mandato di sospetto di fuga fino alla somma di scudi quaranta, si pigli secondo la tassa sopradetta, & da quaranta in sù, per qualsivoglia somma non più d'un scudo.

8. Per essecutione fatta in animali, si osservi il medesimo, ne si facci pagar alcuna cosa per la capezza, come già per abuso si è fatto alcuna volta,

9. Per essecutione fatta fuora di Roma fra tre miglia, ò sia civile ò criminale, si osservi come dentro di Roma, & se oltre tre miglia, & in qualsivoglia Città, ò Castello ancora oltre quarata miglia, gl'essecutori di Roma habbino l'essecutione che si paga in Roma duplicata, mà se saranno essecutori d'altre Città si paghi duplicata la tasse che si osserva in quel luogo dove si fà l'essecutione.

10. Occorendo caso non compreso in questa tassa, si stia alla dichiaratione del Giudice che hà rilassato il mandato, eccetto li sopradetti Giudici di Corte Savella, Tor di Nona, Ripa, & Ripetta, liquali non possino far tale dichiaratione senza licenza del Governatore, ò Auditore della Camera, ò Presidente delle Ripe respettivamente, come di sopra.

11. Nessuno Barigello, ne Essecutore predetto ardisca pigliar denari da debitori per la loro essecutione se effettualmente non la fanno, ne differire l'essecutione della quale son ricercati, mà debbano essequirla quanto prima, ne dal Creditore pigliar denari, se non in caso che il debitore non sia obligato à pagarlo. Et monstrata che li sia carta dotale, inhibitione, ò nongravetur, non piglino cosa alcuna, ne faccin' essecutione, & facendola la restituischino gratis.

12. Facendo cattura in casa d'alcuno, non possino pigliararme d'alcuna sorte se non prohibitè, come archibugietti, etiam sotto pretesto che il prigione l'habbia portate in tempo prohibitò.

13. Non ardischino senz'ordine particolare del Giudice della causa, andare con Notarii à far inventario di robbe, & in caso che li sia ordinato, non possino pigilar più d'un scudo in caso d'omicidio seguito, in ogni altro caso non più di giulii cinque.

14. Dalli poveri non possino per qualsivoglia mandato essigere cosa alcuna, ma siano tenuti lasciarli gratis, senza un quattrino di spesa, ò pigilare solamente la metà di quello che li verria secondo che li mandati saranno sottoscritti, ò gratis, ò in forma pauperum.

15. Alli quali mandati così sottoscritti nessun Barigello, Capitano, ò altro ministro ardisca replicare, ma subitò essequirili. Et quando li mandati saranno segnati gratis, non si ricerchi sottoscrittione di Bargello Essecutore, & il gratis, ò in forma pauperum, s'intenda tantò per il Notaro quanto per gli Essecutori.

Non possino pigliare mercede ne altro, se non fatta realmente l'essecutione, ò reale ò personale, & per la rata d'essecutione fatta, & essendo una volta sodisfatti, siano obligati ritorvare quant volte bisognarà à far nova essecutione; fin tanto che il creditore sia intieramente sodisfatto, senz'altra nuova mercede. 16.

Quelli che contraverranno alle cose predette alle quali non è prescritta pena, incorrano per la prima volta la pena di tre tratti di corda, per la seconda della frusta per la Città, & per la terza della Galera, da essequirsi irremissibilmente dalli suddetti Giudici senz'alcuna speranza di gratia. 17.

Et acciò ch'ogn'uno possa haver notitia delli detti Ordini, è Tasse, tanto li Barigelli, & Essecutori, quanto li Capitani delle Carceri, siano obligati tenere continuamente detti decreti stampati in una tavola affissa nel muro, in parte che ogn'uno possa vederli, & leggerli d'ogn'nota. Auvertendo particolarmente, che delle persone ignoranti non si pigli oltre il dovere, sotto le pene sudette di scudi cinquanta, d'aplicarsi à san Leonardo, & altre pene più gravi. 18.

Declaratio Constitutionis super reformatione Tribunalium Urbis, nuper editæ.

Est suprà ista Reformatio in duabus constitutionibus hanc præcedentibus.

PAULUS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Edita A. D. 1612.

Causa hujus declarationis.

Cum sicut accepimus nuper post nostram super Tribunalium Urbis reformationem à plerisque, præsertim verò à Notariis eorumdem Tribunalium, nonnullæ difficultates super intelligentia executione dictæ constitutionis, & taxarum indè confectarum, submotæ fuerint, Nos difficultates omnes opportuna declaratione tollere volentes, Motu simili.

Cap. istud est in const. 71. §. 19. nu. 16

§. 1. Inprimis quoad dispo sitionem, quæ habetur in vers. Notarii quorumcumque Tribunalium, declaramus, Notarios in causis Commissariis, summam aut valorem ducentorum ducatorum auri de Camera non excedentibus, teneri dare literas missivas loco remissorialium, sed si dictam summam, seu valorem excesserint, & sint veræ Commissariæ, Notarios ad dandas dictas literas missivas loco remissorialium non obligamus. Et ampliùs declaramus copiam articulorum & interrogatoriorum, si quæ in Curia data fuerint, & in dictis missivis introcludendorum, ultrà taxatam mercedem juliorum, novem esse solvendam ad instar aliarum copiarum.

Cap. istud est ibid. nu. 26.

§. 2. Insuper quoad vers. iidem. Addendo volumus eam partem quæ instat pro sententia, teneri in actu depositionis sportularum, sive propinarum pro Judice, etiam mercedem notæ sententiæ pro Notario deponere.

Cap. istud est ibid. nu. 37.

§. 3. Et quoad vers. Notarii non audeant, declaramus sufficere quòd Notarius, aut unus ex testibus cognoscat alterum ex contrahentibus. Et quando contrahens esset alienigena, sive peregrinus, aut tàm vilis conditionis ut ejus cognitio vel notitia esset in Urbe difficilis, contractum nihilominùs fieri permittimus cum licentia Gubernatoris, sive Auditoris Cameræ, aut Vicarii, vel Senatoris, seu Judicùm ipsorum, aut Burgi, modo dicta Judicis licentia in instrumento adnotetur, ac pro ea nihil omninò, neque Judici, neque Notario solvatur.

Cap. istud est ibid. nu. 11.

§. 4. Quoad vers. Citationes, monitoria, &c. post verba. Aut alterius illas obtinentes. Addatur, Et electo domicilio.

Hoc cap. est ibid. nu. 36.

§. 5. In vers. Ad rogandum verò &c. in fin. Addatur, Volumus autem & declaramus, quòd omnia

 testa-

testamenta & contractus, intelligantur rogati nomine officii, sive Notarii primarii, non autem nomine proprio etiam quòd aliter exprimeretur, aliàs Notarii substituti, aut alioquin in aliorum officiis manentes severissimè puniantur arbitrio Judicum cujusque Tribunalis.

Hoc cap. est ibid. nu. 61.

§. 6. Quoad vers. Responsiones, declaramus excipiendas esse mulieres, & egregias personas, ad quas Notarius possit Judicis arbitrio transmitti, qui Judex quandocumque ipse dictis responsionibus aut juramentis, etiam in domo respondentis, aut jurantis, vel alibi intervenerit, nihil recipere possit aut debeat.

Hoc cap. est ibid. nu. 131.

§. 7. Quoad vers. Notarii locorum piorum, declaramus, loca pia, quæ Notariorum opera uti hactenùs consueverunt, non posse de cætero alium Notarium, tàm in civilibus quàm in criminalibus eligere, quàm unum ex dictis Vicarii Notariis, inter quos & solita distributio servetur, & solita merces solvatur.

Hoc cap. est ibid §. 20. n. 33.

§. 8. Quo verò ad registra vers. Neque exigant, declaramus illa verba, nisi illis completis, intelligi de actis factis usque ad diem petitæ confectionis extractus, sive registri.

Hoc cap. est ibid. nu. 25.

§. 9. Quoad Vers. Non rubricentur, declaramus, tunc non esse rubricandos processus de partibus quando benè fuerunt in partibus rubricati, alioqui prohibemus in Curia ab alio quàm à Notario causæ rubricari.

Hoc cap. est ibid. nu. 3.

§. 10. Quoad vers. In verè autem Commissariis, & vers. processus de partibus, declaramus non fuisse nostræ intentionis comprehendere Notarium Archivii, qui propterea possit in causis Commissariis cujuscumque valoris registra conficere, in illisque processus de partibus, remissoriales & compulsorias, sive excederent sive non folia vigintiquatuor registrare; servata in cæteris forma in dicta nostra reformatione contenta super registrorum confectione.

Hoc cap. est sup. in const. 71 §. 21. n. 21.

§. 11. Quo verò ad Cursores, vers. Cursores pro qualibet citatione, declaramus Trivii regionem pro locis ultrà fontem & arcum Trivii non citrà, nec ullo pacto inter partes longinquas enumerari loca illa, quæ vel anteà ipsi Cursores non enumerabant, vel pro quibus solita mercede bon. duorum contenti erant, ne quod à Nobis ad publicam utilitatem, & tollendos abusus constitutum est prava interpretatione contrarium pariat effectum.

Hoc est additum.

§. 12. Insuper declaramus, pro citatione contrà Episcopos, vel alias qualificatas personas; quinque bon. accipi posse, quando citatio fit personaliter contrà ipsammet personam qualificatam executa, non autem contrà procuratorem, vel aliter.

Hoc cap. est in d. constit. 72. §. 4. n. 14.

§. 13. Et dùm in eadem nostra reformatione prohibetur Auditori Cameræ concedere remissoriam ad partes ad examinandum, vel repetendum citata parte testes ad instantiam Fisci, vel ad probandam ejus intentionem, & prout latiùs in ea, declaramus id non procedere, si aliqua legitima subsistente causa aliud in aliquo particulari casu ipsimet Auditori visum fuerit.

Hoc cap. est ibid. nu. 4.

§. 14. Insuper in vers. Quódque supersessoriæ &c. post verba, Vel alibi non susceperit. Addatur vel nisi ex legitima causa, & in causis sui Tribunalis tantùm & non alias.

Hoc cap. est ibid. § 1. numer. 166. & seq.

§. 15. Quoad taxas impressas post dictam nostrám reformationem, infrascripta corrigi mandamus. Inprimis quoad Notarios Cameræ deleatur versiculus, Idem fiat de pellibus, & vers. Idem de sapone, utpote impressoris errore supervacaneæ edicta, ex quo jam super sufficienter erat provisum.

Hoc cap. est ibid. nu. 186.

§. 16. Quoad vers. ultimum taxæ Notariorum Cam. incip: Pro non comprehensis, declaramus intelligi de expeditionibus gratiosis. In judicialibus autem siquid in ea, vel aliis taxis fuerit prætermissum, servetur de similibus ad similia.

Hoc cap. est in d. constit. præced. §. 2. n. 7.

§. 17. Quoad taxas Notariorum Gubernatoris, Vicarii, & aliorum, vers. Pro restitutione depositi, bon. unum pro quolibet scuto, intelligi volumus in causis mercedum, in aliis verò bon. duos pro quolibet scuto permittimus, sicuti verè in taxa fœl. rec. Pii Quarti prædecessoris nostri habetur, licet aliter aliquando fuerit per errorem impressum.

Hoc cap. est ibid. nu. 70.

§. 18. Et in eadem taxa vers. Pro copia simplici cujuslibet instrumenti in actis rogati, declaramus intelligi de instrumento actus judicialis, non de simplici extrajudicialium instrumentorum copia, pro qua benè & àd instar boni originalis descripta, bon. septem cum dimidio pro quolibet folio solvi, & exigi permittimus.

Hoc cap. est in d. constit. præced. §. 4. in princ.

§. 19. Quoad taxam Notariorum Rotæ in primo vers. julios sexaginta sex, legendum declaramus, non autem sexaginta, prout impressoris errore fuit notatum.

Hoc cap. est in d. constit. §. 5. num. 16.

§. 20. Quoad taxam Archivii, vers. Pro instrumento absolutionis, mandamus corrigi juxtà taxam fœl. recor. Gregorii xiii. prædecessoris nostri.

Hoc cap. est nu. 62.

§. 21. Rursus in vers. Pro pauperibus, declaramus & volumus servari eamdem taxam fœl. record. Gregorii xiii. ut admissi ad juramentum paupertatis, juxtà formam dictæ taxæ solvant.

Hoc cap. est in d. constit. præced. §. 6. num. 44.

§. 22. Quoad taxam Notariorum criminalium Gubernatoris, A. C. & aliorum, vers. Pro quolibet folio copiæ indiciorum, declaramus intelligendum, ut quælibet pagina, id est facies cujuslibet continere debeat lineas viginti quatuor, prout in nostra reformatione, sub tit. de registris §. singula folia, & alibi volumus intelligi. *Est suprà num. 15.*

Hoc cap. est in §. 7. nu. 4.

§. 23. Quoad taxam fori Capitolini, vers. A. centum usque ad ducentos, Addatur verbum, Alios, errore scriptoris omissum.

Clausulæ sublatæ & decretum irritans.

Sicque per quoscumque Judices ordinarios & extraordinarios, & etiam executores dictæ nostræ Constitutionis, judicari & diffiniri debere, sublata &c. irritum &c.

Non obstantibus præmissis, ac prioribus literis super reformatione & taxis emantis cæterisque contrariis quibuscumque; & cum decreto quòd præsentis sola signatura sufficiat, etiam absque alia data & registratura.

Placet Motu proprio.

PP. subsc.

Sequitur declaratio ejusdem Reformationis, quoad Aromatarios urbis.

PAULUS PAPA V.

Motu proprio, &c.

Causa hujus declarationis.

CUm post aliquas declarationes à Nobis constitutioni, quam super reformatione Tribunalium Urbis condidimus factas, Aromatarii quædam ejusdem constitutionis capita ipsos tangentia declarari suppliciter postulaverint; Nos dubia tollere, & litibus occurrere cupientes.

Declaratio circà præscriptionem.

§. 24. Dùm in præfata nostra constitutione dicitur, pro pretio aromatariæ servandam esse præscriptionem quinquennalem, non obstante quavis interruptione, etiam per receptionem partis pecuniarum, aut per dationem aliarum rerum aromatariæ, declaramus dictam dispositionem, non intelligi neque locum sibi vendicare ubi vel interruptio fuerit judicialis, vel aliter quàm per proprios ipsorum libros Aromatarii suum creditum probaverint, quibus casibus dispositionem Statutorum Urbis, servari volumus & mandamus.

Declaratio circà jurisdictionem criminalem.

§. 25. Insuper dùm in eadem constitutione interdicimus Aromatariis, ne ullam prorsus audeant in quemquam exercere, sub quovis prætextu criminalem jurisdictionem, declaramus intentionis nostræ non fuisse adimere eis facultatem aliàs ipsis à fœl. record. Clem. viii. prædecessore nostro concessam, res medicinales ad eorum artes spectantes, visitandi, recognoscendi, & quod in eis corrupti, vitiati, vel adulterati repertum fuerit, projiciendi, comburendique, ac juxtà dilecti & negligentiæ qualitatem culpabiles repertos, debitis pœnis non tamen corporis afflictivis, quæ pœnæ Ecclesiæ, & Hospitali S. Laurentii in Miranda nuncupatæ eo ipso applicentur,

centur, & applicatæ censeantur, afficiendi. Quod tamen quoad libros negamus, etiam quòd in illis fraus aliqua detegeretur, sed hoc à suo Judice competenti cognosci ac difiniri debere intendimus & mandamus.

Declaratio circà electionem Aromatarii mittendi extrà Urbem, ad visitandas aromatarias.

§. 26. Et tùm in dicta constitutione nostra sancitum est, quòd Consules nullam habeant jurisdictionem eligendi Aromatarium, quem Proconsulem vocant, ad visitandas aromatarias extrà Urbem, minusque subscribendi patentes uti Consules districtus Urbis, & Superintendentes artis in Statu Ecclesiastico, sed talis eligendi potestas penès Protomedicum sit, & remaneat. Declaramus nostræ intentionis non fuisse quoad hoc derogare concordiæ aliàs initæ inter Collegium Physicorum, & Collegium Aramatariorum, dùm in ea dicitur, quòd quotiescumque ad visitandas aromatarias extrà urbem, Medicus ex Urbe mittendus erit, ne eis forsan artis aromatariæ impeditum sibi comitem adjungat, Protomedicus qui visitatoris designandi jus obtinet, Urbanis aromatariis id denunciet, atque ab eis exquirat, habeant ne aliquem peritum & idoneum hominem, qui Medico illi in hujusmodi visitationis munere, comes & Minister esse velit &c. juxtà prædictam concordiam confirmatam per fœlicem recordationem Gregorium Decimumtertium prædecessorem nostrum, sub die prima Julii 1575. vers. Quotiescumque ad visitandas tabernas &c. Dummodò Aromatarii neque jurisdictionem propterea in hoc sibi aliquam usurpent juxtà formam dictæ concordiæ, neque electum; Proconsulem vocent, neque patentes subscribant uti Consules districtus Urbis, neque quisquam contrà tenorem nostræ prædictæ constitutionis faciant, sub pœnis in ea contentis.

Sola signatura sufficit.

§. 27. Et præsentis sola signatura sufficiat, etiam absque alia data, & registratura.

Subscriptio Papæ.

Placet Motu proprio C.

LXXIV.

Revocatio omnium licentiarum, Monasteria Monialium ingrediendi, aut cum eis conservandi, mulieribus hactenùs concessarum.

Ad hanc materiam vide constit. 28. Gregorii XIII. Ubi gratiæ. lib. 2. ubi notavi. in Tom. 2.

Vide quæ de hac materia addidi sup. ad hujus Pauli Const. facultatum fol. 52.

Edita A. D. 1612.

PAULUS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Monialium statui, quæ sæcularia desideria abnegantes, Dei obsequio sese addixerunt, pastorali sollicitudine consulere cupientes, ad ea removenda, quæ religiosam earum quietem, & regularem observantiam perturbare dignoscuntur, curam nostram libenter intendimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Revocatio licentiarum ingrediendi Monasteria Monialium mulieribus sæcularibus concessarum.

§. 1. Quoniam itaque, sicut accepimus, experientia compertum est, non levia incommoda licentias ingrediendi Monasteria Monialium mulieribus sæcularibus concessas, dictis Monialibus inferre: Nos malis hujusmodi opportuno remedio providere volentes; Motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulas licentias ingrediendi Monasteria Monialium ubique locorum existentium, ac cum Monialibus conversandi, & refectionem sumendi corporalem mulieribus cujuscumque status, gradus, & conditionis existentibus, etiam Marchionali, & Ducali dignitate fulgentibus, sub quibuscumque verborum formis & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque fortioribus & efficacioribus, ac insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, ad tempus vel in perpetuum à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, & etiam à Nobis concessas, quarum tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus haberi volumus pro expressis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium revocamus, cassamus, & irritamus, ac revocatas, cassas, & irritas esse decernimus.

Pœna utentium licentiis.

§. 2. Inhibentes mulieribus prædictis licentias hujusmodi habentibus, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, à qua non nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquàm in mortis articulo absolvi possint, ne Monasteria prædicta prætextu licentiarum hujusmodi ingredi audeant, seu præsumant.

Pœna eas admittentium.

§. 3. Ipsorum verò Monasteriorum Abbatissis, seu Priorissis, ac Superioribus, sub eadem ac privationis suorum officiorum quæ obtinent, & inhabilitatis ad illa in posterùm obtinenda, ipso facto sine alia declaratione incurrendis pœnis, ne eas introducere seu admittere, vel admissas quoquò modò retinere audeant, seu præsumant.

Deputatio executorum.

§. 4. Quocircà dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis pro tempore existentibus Nunciis, ac locorum Ordinariis, necnon dictorum Monasteriorum Prælatis, & Superioribus, præcipimus & mandamus, quatenùs præsentes literas publicari, & præmissa omnia observari faciant; Contradictores quoslibet, ac præmissis non parentes, per prædictas & alias sententias, censuras & pœnas aliaque juris & facti remedia opportuna, appellatione postposita compescendo, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 6. Quia verò difficile foret has litteras ad omnia loca deferri Volumus quòd earum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, acsi essent exhibitæ vel ostensæ.

Publ. P. A. 8. die 10. Julij.

Dat. Romæ apud sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die decima Julii 1612. Pontificatus nostri Anno Octavo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1612. Indictione decima, Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Pauli Divina providentia Papæ Quinti, Anno ejus Octavo, die verò 12. mensis Julii. Retroscriptæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicæ Principis Apostol. de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursorem. Virginius de Virginiis pro Mag. Curs.

LXXV.

Erectio Congregationis, ac deputatio Officialium super Aquæ Paulæ & illius Aquæductus cura & administratione, in Alma Urbe.

Alterius atque Fœlicis adductionem in Urbe, & dotis pro ejus conservatione assignationem fecit Sixtus V. ut supra in sua constitutione 101. Supremi. Tom. 2.

PAULUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D 1612.

Prœmium.

In Sede Beati Petri, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, boni Pastoris fungentes officio, creditas nobis oves non solùm sacris ac spiritualibus studemus munire præsidiis; sed temporalibus etiam commodis illisque præsertim quæ sunt humanæ vitæ usui necessaria abundanter cumulare enixæ curamus, ut apertius deindè ad supremi Pastoris, ac Mundi universi procreatoris immensam benignitatem ac munificentiam extollendam, ab operibus hisce nostris, ut ab humanis linguis quotidiè excitentur, ac fida veluti manu ad rerum divinarum assiduam contemplationem laudemque deducantur.

Hic Pont Urbem Romam novis ædificiis, Templi

§. 1. Quòd si omnium Christifidelium, cæterarúmque Civitatum, & locorum nostræ curæ & fidei

commis-

viis, aliiſq; modis illuſtravit.

commiſſorum, præcipua ratio Nobis habenda eſt, quanto impenſius Urbem Romam communem patriam, ac veritatis magiſtram, in qua Chriſtus Dominus illam præ aliis diligens, Eccleſiæ fundamenta jecit, & ſtabilivit, Nos in terris Chriſti vicem agentes ad ipſius imitationem præ cæteris amare, & novis aſſiduè ornamentis, commodiſque augere & illuſtrare debemus? Hiſce permoti cauſis Urbem hanc noſtram, tùm in Templis tùm in ædificiis, viis, areis, aliiſque ſtructuris amplificare, ac pulchriorem, & commodiorem reddere non deſiſtimus.

Et deindè aquarum fæcunditate ditare ſtudet.

§. 2. Et jamdudùm paterno conſiderantes affectu, illam licet in cæteris ſui partibus aquarum opportunitate fœcundam, in Tranſtyberina tamen regione, ac Civitate Leonina, quæ Burgus S. Petri appellatur, earum uſu penè deſtitutam eſſe, ac proptereà complura ibi exiſtentia Templa Virorum, & ſanctimonialium Cœnobia, Xenodochia, & alia pia loca, ædificiáque inſignia, & quod caput eſt, ipſius Principis Apoſtolorum Baſilicam, & Romani Pontificis Sedem & domicilium, aquarum commoditate carere, incommodo huic providere neceſſarium duximus.

Aquas multas, à locis ab Urbe longè diſtantibus collectas, magno ſumptu ad eam uno Aquæ ductu adducere fecit.

§. 3. Scientes itaque Aqueductum illum antiquitate atque operis magnitudine celeberrimum, per quem olim aqua Sabatina, & Alſietina, quæ etiam Auguſtæ à Cæſare Auguſto Imperatore cognomentum ſumpſit, in eamdem Urbem via Aurelia, ad Naumachias, aliáſque delicias, & voluptuarios uſus Gentilium Romanorum influebat, ſive barbaræ gentis, ſive temporis injuria dirutum ita jacere, ut ejus veſtigia vix alicubi apparerent, vigilantia paſtorali dignum ſanè putavimus, non ſolùm impuros ac ſuperſtitioſos veterum ritus, vera religione, ſacróque cultu emendare verum etiam reliqua, vel ad oſtentationem, & ſuperbiam ab illis extructa, vel ad illicita animi oblectamenta, relaxationeſque excogitata, ac deindè illorum temporum cujuſdam veluti intemperantiæ monumenta poſteris relicta, in meliorem, ac neceſſarium vitæ uſum quantum in Nobis eſt convertere, ſimúlque intelligentes ſuprà Lacum Sabatinum, Anquillariæ & Brachiani nunc dictum, ad radices collium eidem Lacui in illius ambitu dextrorſum ſuperaſtantium, ultrà Anguillariam, & Trivinianum, vigeſimo octavo ab Urbe milliario, complures aquarum perennium per ſilicum venas ſcaturientium, viſu, & guſtu jucundiſſimarum & ſaluberrimarum, fontes exoriri, de aquis prædictis colligendis, corrivandiſque, ac in Urbis, & Janiculum, & Vaticanum eminentes Colles inducendis cogitavimus, pro certo habentes, has Aquas non ſolùm regioni Tranſtyberinæ, & Palatio noſtro Apoſtolico in Vaticano, ac locis omnibus dictæ regionis, & Civitatis Leoninæ, ſed etiam ultrà Pontes traductas, in plura Caſtella diviſas, univerſæ ferè Urbi, tùm publicum tùm privatum commodum allaturas, necnon loca Tranſtyberina incolarum paucitate penè alicubi deſerta, uſu, & commoditate earum habitatu frequentiora, & frequentatione jucundiora, ac ſaniora reddenda. Inprimis autem Aquæductum veterem, ac ipſas Aquas, ſed longè ſalubriores quàm quæ primùm ab Auguſto, poſteà à fœl. record. Adriano Papa prædeceſſore noſtro reductæ ſunt, earúmque ſcaturigenes & diverticula perveſtigari juſſimus certioreſque facti ab iis quibus curam hanc demandavimus, Aquas hujuſmodi colligi, & ad Urbem Colleſque præfatos cura ſolerti adhibita adduci poſſe; Nos neque laboribus, neque ſumptibus pró hujus Urbis, & in ea degentium commodo, & utilitate parcentes, opus aquæducendæ quamprimùm aggredi, ac perficere deliberavimus. Ideóque compluriam aquarum fontibus ſalubrioribus, qui in Territoriis Brachiani, Vicarelli, Baſſani, & Triviniani, ſub certis diſtinctis eorum denominationibus oriuntur, opportuna ſubſtructione comprehenſis, corrivatiſque rivulis unà in receptaculum collectis atque confuſis, & unam aquam conficientibus, aquam omnem per novum aquæductum quem ob veterem diſſipatum, ſubterraneo & arcuato opere à fundamentis extruximus, & reſtituimus, ac inter cætera duobus ſublimioribus arcubus propè Urbem, cum ſuis ſubſcriptionibus ad perpetuum rei monumentum erectis ornavimus, longo nempe à priori receptaculo quinque & triginta millia paſſuum circuitu, ad emimentiorum collium, & humiliorum Vallium obices evitandos, & ut inflexo ductu, crebroque anfractu melior indè aqua redderetur ad eandem Urbem, Dei beneficio, ingenti omnium lætitia adduximus, & ex ea, quæ ad uncias centum ſuprà mille ſimul aſcendit, de majori ipſo aquæductu in via ſuprà Sacellum ſub invocatione beatæ Mariæ Repoſi vulgò nuncupatæ, trecentas in Vaticanum pro uſu Palatii noſtri Apoſtolici, & Burgi S. Petri derivavimus, reliquas octingentas uncias in Montem Janiculum inter Portam divi Pancratii, & Eccleſiam divi Petri in Monte aureo nuncupatam perduci placuit, ubi prædicto magnifico, latóque Fonte extructo, ac ingenti ſumptuoſóque perpolitorum marmorum, & columnarum apparatu exornato, per quinque lapideas Aquilas, & Dracones, veluti per totidem latiſſima ora magno, vel aſtantium, vel è longinquo proſpitientium, oblectamento abundè aqua decurrit, ac perenne manat. Ut verò Fons ipſe egregiáque ejus ſtructura meliorem è regione adventantibus præſtaret proſpectum, ac deindè publico uſui commodior, & viſui jucundior eſſet, omnibuſque ad eum acclivior & facilior pateret acceſſus, parte Montis in qua Fons ipſe conſpicitur quantum opus fuit depreſſa, aream ſatis amplam, & viam aperuimus, alia etiam ornamenta & commoditates indies adjecimus. Atque ut cætera urbis publica & privata loca, uſu & commoditate hujus aquæ frui poſſint, eamdem aquam ultrà Sixtum, & quatuor Capitum dictæ Urbis Pontes traduci, & in Caſtella diviſam, in Capitolium, & reliqua Urbis loca diſtribui mandavimus.

Et modo pro d. Aqua ipſiúſque aquæductus cura conſervatione, Congregationem Aqua Paula nuncupandam erigit.

§. 4. Cúmque non ſatis ſit Aquam hujuſmodi adduxiſſe, & tantum opus ſummo labore, ac tàm largo ſumptu abſolviſſe, niſi in ejus adminiſtratione, ac perpetua conſervatione exacta & præcipua quæque cura & diligentia adhibeatur, partes noſtri Paſtoralis officii eſſe cognovimus, ut hujus aquæ & illius aquæductus, totiúſque operis curam & rationem talibus viris committamus, quorum opera, fide, prudentia, ſolertíque ſtudio, rectè & fœliciter regantur & gubernentur, ac alia quæ ad eorum conſervationem ſpectare noſcuntur ſtatuamus. Motu proprio non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetua conſtitutione Congregationem Aquæ Paulæ nuncupandam, in qua dilecti filii Cameræ noſtræ Apoſtolicæ generalis Theſaurarius, & Archihoſpitalis ſancti Spiritus in Saxia de eadem Urbe Præceptor, ac ejuſdem Cameræ Commiſſarius etiam generalis, nunc & pro tempore exiſtentes, necnon per Nos, & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, ad noſtrum, ipſorumque ſucceſſorum beneplacitum deputandi, unus ex ejuſdem Cameræ Præſidentibus Clericis, & duo Cives Romani eſſe debeant, perpetuò erigimus & inſtituimus, ac ex nunc ad ipſam Congregationem Magiſtrum Galeatium Sanvitalem ejuſdem Cameræ Præſidentem Clericum, & Alexandrum Mutum, ac Paulum Mellinum Cives Romanos, dilectos filios, quibus Nos aliàs ducendæ aquæ hujus curam demandavimus, & de quorum prudentia, fide, & integritate plurimum in Domino confidimus, ad beneplacitum ſimiliter noſtrum deputamus.

protectorem d. Congregationis Illuſtriſſimum D. Burgheſium deputat.

§. 5. Ipſique Congregationi dilectum filium noſtrum Scipionem tit. S. Chryſogoni presbyterum Cardinalem Burbheſium nuncupatum, noſtrum ſecundum carnem ex ſorore germana nepotem, durante ejus vita præficimus, & in Aquæ Paulæ, & illius aquæductus & operis prædictorum Protectorem ſimiliter ad ejus vitam deputamus, ipſam pro-

tectio -

tectionem & præfectionem post ipsius Cardinalis obitum alteri concedi prohibentes, sed eas post obitum prædictum cessare; & penès dictam Congregationem remanere debere, decernentes & declarantes.

Secretarium ejusdem Cõgregationis Jo. Jacobum Bulgarinum eligit.

§. 6. Præterea dilectum filium Jo. Jacobum Bulgarinum, quem aliàs ad curam scripturarum hujus negocii deputavimus, ad ejus etiam vitam, cum honoribus & oneribus, juribusque & emolumentis solitis & consuetis, etiam in remunerationem laborum per eum, tàm in opere hujusmodi quàm pro servitio & utilitate Cameræ nostræ impensorum, ejusdem Congregationis Secretarium, cui Castella, & receptacula illorúmque claves custodiendi, & ne à quoquàm ampliùs aut latiori modulo, seu fistula, vel alias quàm fuerit impetratum vel concessum aqua accipiatur animadvertendi cura & onus incumbat, constituimus, deputamus, ac declaramus, & esse volumus.

Congregationis jurisdictionem & facultates præscribit.

§. 7. Dictæque Congregationi universam custodiam, & curam aquæ, & aquæductus, ac operis prædictorum, per præsentes committimus, & mandamus, illiusque Deputatis prædictis semel singulis mensibus, & quoties opus fuerit se congregandi, & aquam prædictam pro usu & commodo, tàm publico, quàm privato, & à quavis parte aquæductus, & quasvis Urbis regiones & loca deducendam, distribuendi & erogandi, & postquàm fuerit distributa & erogata per cessionem vel consensum obtinentium in alia etiam transferendi litterásque patentes desuper sub Scipionis Cardinalis quoad ipse vixerit, & successivè sub Thesaurarii pro tempore existentis præfatorum, sigillo & nomine expeditas, desuper concedendi, necnon pro ipsius aquæductus, & operis conservatione ea quæ facienda, quæ vitanda fuerint decernendi, ac super præmissis etiam statuta condendi, eáque mutandi, corrigendi, variandi, & de novo faciendi, ac de & super eisdem præmissis, & eorum occasione inter & contrà quascumque personas cujusvis status, gradus, ordinis, & conditionis, ac quavis tàm Ecclesiastica quàm temporali dignitate, titulo & honore fulgentes, summariè simpliciter, & de plano, manuque regia, & sola facti veritate inspecta cognoscendi, procedendi, judicandi, & definiendi, necnon citandi, ac ubi, quando, ac quoties opus fuerit inhibendi, ac pecuniarias, & ubi personarum & casuum qualitatem sic exigere Congregatio ipsa judicaverit, etiam corporis afflictivas penas contrà transgressores statutorum prædictorum, & alios contrà quos opus fuerit eorum arbitrio imponendi, & ad illarum necnon etiam earum quæ de jure communi, ac dictæ Urbis statutis de custodiendo aquæductu, aut alias in similibus constitutæ sunt incursus declarationem & executionem, omni & quacumque appellatione, reclamatione, revisione, & recursu, penitùs & omninò remotis, deveniendi, ac deveniri mandandi & faciendi, aliáque necessaria & opportuna gerendi, & exequendi etiam privativè quoad omnes Judices & Officiales Romanæ Curiæ, ita tamen ut ubi dicta Congregatio ac executionem alicujus pœnæ corporis afflictivæ super præmissis deveniendum duxerit executionem hujusmodi dilecto filio moderno, & pro tempore existenti dictæ Urbis Gubernatori, qui ad illam omni & quacumque appellatione pariter remota procedat, committere atque demandare debeat, similiter perpetuò tribuimus, concedimus, & impartimur plenariam & omnimodam potestatem, facultatem, & auctoritatem.

Visitatores Aquæductus duos esse, & deputari præcipit.

§. 8. Insuper, ut præmissa omnia accuratiùs perficiantur, duos aquæductus & operis hujusmodi Visitatores, quorum præcipuum inter alia aquæductum invisere, & perlustrari, repurgari, ac resarciri facere, ac ut aqua aliquo pacto non inficiatur, nec in aquæductu aliquid vitii fiat, nevè à quopiam in aquarum juribus ulla fraus, dolusvè committatur, minusque aqua, sive clandestinè sive palàm, per vim aut propria auctoritate, & nisi permissione aut consensu ipsiusmet Congregationis accedente, & juxtà modum ab ea præscribendum, etiam prætextu seu vigore cujuscumque rescripti, seu concessionis nostræ vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum alio derivetur, seu deducatur providè cavere, fornices, & parietes universos, & ipsum opus ac ædificium integrum diligenter tutari, & quicquid in reparatione indigere, aut in aquæductu, & illius juribus aliquid vitii seu damni factum fuisse, vel fieri repererint, quamprimum eidem Congregationi renunciare, ac de mandato ejusdem Congregationis reparationem, & provisionem oportunam adhibere, ac in omnibus jussa Congregationis præfatæ, ut ad effectum perducantur efficere munus existat, & esse debeat per Scipionem Cardinalem quoad vixerit, & eo vita functo per Congregationem hujusmodi deputari, ipsisque Visitatoribus, ac prædicto Jo. Jacobo, & pro tempore existenti Secretario hujusmodi quinque scuta monetæ singulis mensibus constitui, & persolvi mandamus & volumus.

Dotem locorum ducentum Montis non vacabilis, ut eorum annuus redditus pro Aquæductus conservatione deserviat assigna.

§. 9. Postremò, ut impensæ quæ necessario fient in reparatione & conservatione prædictis, necnon ut Officialium, & Ministrorum salaria solvi possint, ducenta loca alicujus Montis non vacabilis de pecuniis Cameræ Apostolicæ, sub nomine & in favorem aquæductus prædicti quamprimùm emi etiam mandamus, illáque sic empta ex nunc pro ejusdem aquæductus, & illius operis perpetua dote assignamus hoc modo videlicet, ut illorum annuus redditus illorúmque sors numquàm imminuatur, neque in alios usus quàm dicti aquæductus convertatur. Quicquid autem ex ipso redditu, impensis necessariis, & salariis deductis annuatim supererit, sorti accrescat, & in emptionem aliorum locorum ejusdem Montis in sortis incrementum collocetur, & ipsius redditus, ac incrementi administratio, ac libera dispositio, nunc & in perpetuum penès dictam Congregationem sit & esse debeat, non possit tamen redditus ipse in toto vel parte, alias quàm per Congregationis mandata Depositario hujus Montis, nunc & pro tempore existenti dirigenda exponi, & per dictum Depositarium absque ejusdem Congregationis mandati solvi, prout id omninò prohibemus.

Observantia præmissorum injungitur.

§. 10. Decernentes præmissa omnia & singula per eos ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmitèr, & inviolabiliter perpetuò observari debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquàm quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatur.

§. 11. Non obstantibus piæ memoriæ Pii Papæ IV. prædecessoris nostri quatenùs opus sit super gratiis interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intrà certum tunc expressum tempus registrandis, ità quod præsentes etiam si in ipsa Camera registratæ, vel in ea intimatæ non fuerint nihilominùs perpetuò valere, & in suo robore persistere debeant, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis facultatibus, privilegiis, indultis & literis Apostolicis, nostro & pro tempore existenti Romani Pontificis Camerario, seu Cameræ Apostolicæ, & ejus Præsidentibus Clericis aliisque Officialibus & Ministris quibuscumque, etiam iteratis vicibus, etiam motu simili ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam Consistorialiter, per Nos & Prædecessores nostros quomodolibet, etiam cum derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque & aliis decretis, ac tàm Præceptori Archihospitalis prædicti quam Deputatis Aquæ Paulæ, & quibusvis aliis communiter vel divisim, concessis, approbatis, & innovatis, etiam in corpore juris clausis, etiam præmissa fieri specialiter prohibentibus, eorúmque usibus, & naturis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut ali-

qua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores hujusmodi, acsi præsentibus etiam de verbo ad verbum, & forma in illis tradita nihil penitùs omisso observata insererentur, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter & expresè, motu, scientia, & potestate paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis apponitur.

§. 12. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum erectionis, institutionis, præfectionis, constitutionis deputatorum, deputationis, declarationis, commissionis, demandationis, tributionis, concessionis, impartitionis, voluntatum, mandatorum, assignationis, prohibitionis, decretorum, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 8.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo duodecimo, Idibus Septembris, Pontificatus nostri Anno octavo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo duodecimo, Indictione 10. Pontificatus Sanctissimi D. N. D. Pauli Divina providentia Papæ V. Anno ejus octavo, die verò 29. mensis Novembris, præsentes literæ Apostolicæ, Affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Urbe, in Valvis Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis & consuetis Urbis, per nos Apostolicos Cursores infrascriptos.

Ita est Balthassar Vacca Curs. Ita est Virginius de Virginiis Curs. Brandimartes Latinus Mag. Curs.

LXXVI.

Facultas Deputatorum à Capitulo Conventuali Eremi Montis Senarii, Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virginis, in recipiendis Novitiis. Et mitigatio jejunii in pane & aqua, pro quarta feria hebdomadæ.

Hæc Eremus instituta vel potiùs restituta fuit anno 1593. tempore Clem. VIII. ut videre est suprà in ejus const. 80. Decet. fol. 140. in hoc Tomo 3.

Cætera de Ordine isto Servitarum vide sup. in constit. 1. Martini V. fol. 289. Tom. 1.

Edita A. D. 1612.

PAULUS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SEdis Apostolicæ circumspecta benignitas, personarum quarumlibet, in Eremis & aliis locis regularibus Altissimo famulantium votis ad pii eorum instituti propagationem & incrementum tendentibus, libenter annuit, eáque favoribus prosequitur opportunis.

Facultas Deputatorum à Capitulo Conventuali, in recipiendis Novitiis ad Eremum.

§. 1. Hinc est quod nos suppliationibus nomine dilectorum filiorum Eremitarum domus Montis Senarii Florentiæ Diœcesis, Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eisdem Eremitis perpetuò concedimus & indulgemus ut in eorum domo tres ex antiquioribus à Capitulo Conventuali ejusdem domus deputari possint, qui eandem habeant facultatem & potestatem in admittendi Novitiis, quam habent Capitula generalis, & provincialia, aliáque deputandi juxta constitutionem super Novitiorum receptione à fœl. record. Sixto Papa V. prædecessore nostro editam, sub Dat. sexto Cal. Decembris anno tertio, & alteram ejus declarationem, sub Dat. duodecimo Kal. Novembris, anno quarto ejus Pontificatus, dummodò in reliquis earumdem constitutionum formam servent, ad hocque plenam, & amplam facultatem, & auctoritatem dictis Deputatis impartimur.

Iste constitutiones sunt suprà lib. 2. fol. & seqq.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obstantibus prædictis Sixti V. & aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 8. die 2. Octob.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die 2. Octobris 1612. Pontificatus Nostri Anno octavo.

Sequitur supradicta mittigatio Jejunii in pane, & aqua.

Edita A. D. 1612.

PAULUS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Clemens viij edidit const. 20. suprà fol. 91.

ALiàs fœl. rec. Clementi Papæ viii. prædecessori nostro, &c.

Omittitur narrativa residui quia ipsa est Bulla 80. Clem. viij.

Petitio mitigationis Jejunii in pane & aqua.

§. 3. Cùm autem sicut pro parte dilectorum filiorum Majoris, & Conventus Fratrum Eremitarum dictæ Eremi Montis Senarii, Nobis nuper expositum fuit, quòd prædicti Prior Generalis, ac Prior & Fratres dictæ domus Annunciatæ, concessa sibi ut præfertur facultate utentes, erectionem & alia præmissa fecerint, statuerint, & ordinaverint, experientia verò compertum sit, quod jejunium in pane & aqua tantùm, in tribus prædictis quarumlibet hebdomadarum Adventus, & Quadragesimæ feriis observandum, dictorum Fratrum Eremitarum vires nimis debilitet, ac valetudini officiat, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis, ut infrà providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio dictæ mitigationis.

§. 4. Nos igitur attendentes, quòd prædictorum Fratrum Eremitarum institutum, etiam si dicta panis & aquæ jejuniorum observantia moderetur tantum, satis arctum remaneat, humanæ infirmitati aliquid indulgendum duxerimus, itaque eosdem Fratres Eremitas, specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodòlibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eisdem nunc & pro tempore existentibus Eremi prædictæ Fratribus Eremitis, ut in Feria quarta cujuslibet hebdomadæ Adventus, & Quadragesimæ, in pane & aqua tantùm jejunare minimè teneantur, firmis in reliquis remanentibus literis prædictis, dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Jussio deserper non molestandi Eremitas.

§. 5. Decernentes ipsos Fratres Eremitas super præmissis, aut eorum aliquo, nullo modo molestari vel perturbari quoquo modo posse, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus literis prædictis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Eremi prædictorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis, quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenore præsentium pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 8. die 13. Octobris.

Datum Tusculi, sub Annulo Piscatoris, die 13. Octobris 1612. Pontificatus nostri Anno octavo.

LXXVII.

Apostolica benedictio ad Petrum Patriarcham Maronitarum Antiochenum, facultasque ei tributa, omnes Catholicos Maronitas benedicendi, cum Indulgentiarum elargitione.

Pro hac Maronitarum natione, Collegium Scholarium bonis artibus & catholice instruendorum, erexit in Urbe Gregorius XIII. in sua constit. 91. Humana. lib. 2. Tom. 2.

Edita A. D. 1612.

PAULUS PAPA V.

Venerabili Fratri, Petro Patriarchæ Maronitarum Antiocheno, salutem & Apostolicam benedictionem.

§. 1.

Patriarcha Maronitarum Pontificis benedictionem pro se & aliis postulat.

QUoniam fraternitatis tuæ nomine, Apostolatui nostro nobis nuper expositum fuit, quòd nostram Apostolicam benedictionem tibi, cæterisque Venerabilibus faatribus nostris Archiepiscopis, Episcopis, dilectisque filiis, Clero & populo Maronitarum impartiri desideras.

Qui illam sibi impartitur.

§. 2. Idcircò nos, pro desiderio hujusmodi boni pastoris, benignè satisfacere volentes, eidem Fraternitati tuæ hujusmodi Apostolicam benedictionem libentissimè impartimur.

Et alios, auctoritate ipsius Pontificis benedicendi munus injungit.

§. 3. Quo verò ad Archiepiscopos, Episcopos, Clerum & populum prædictos attinet, ut eorumdem personas utriusque sexus respectivè, tuósque etiam & illorum agros, possessiones, domos, & bona quæcumque, ex parte Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, & nostra, eadem Fraternitas tua per se vel alios, Episcopali tamen dignitate fungentes, una vice tantùm benedicere.

Præsentibúsque huic benedictioni confessisque & sacræ communione refectis, remissione peccatorum elargiendi.

§. 4. Iisque prætereà, qui confessi, & sacra communione refecti huic benedictioni præsentes erunt, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino, eadem auctoritate nostra Apostolica elargiri possit, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Deum insuper orat, ut ipsum Patriarcham, totamque Maronitarum nationem impleat benedictione sua.

§. 5. Precarúmque Dominum, ut aperiens manum suam, impleat vos, & bona vestra, & universam Maronitarum Catholicam nationem benedictione sua.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1612. decimo Kalend. Dec. Pont. nostri Anno octavo.

D. P. An. 8. die 22. Nov.

LXXVIII.

Erectio Seminarii sub invocatione S. Pauli in Urbe, Fratrum Carmelitarum Discalciatorum Congregationis Italiæ, pro Christianæ fidei propagatione.

De hoc Ordine dixi suprà in constit. 64. Gregorii XIII. Pia. Tom. 2. lib. 2.

Edita A. D. 1613.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis providentia circumspecta, animarum saluti assiduè invigilans, quæ anteà providè facta fuisse videntur, si rerum, & temporum ratio postulaverit, nonnumquàm in melius commutat, prout in Domino conspicit salubriter expedire,

Instituit hic Pont. Congregationem sub invocatione S. Pauli ex Ordine Carmelitarum Reformatorum pro Christianæ fidei propagatione.

§. 1. Aliàs siquidem pro missione ad conversionem Infidelium instituenda, per nostras in simili forma Brevis expeditas literas, sub datum 22. Julii 1608. Pontificatus nostri anno quarto. Motu nostro proprio, ex Ordine B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo novæ reformationis, tàm Hispaniarum quàm Italiæ, unam Congregationem sub invocatione S. Pauli, ab uno Commissario generali, cùm Diffinitorum interventu regendam perpetua ereximus, ipsámque Congregationem & ejus Commissarium generalem, ac Fratres, illorúmque Monasteria, domos, & bona, ab omni jurisdictione Ordinariorum locorum quorumcumque, necnon ab omni obedientia Præpositorum generalium, tàm Congregationis Hispaniæ, quàm Italiæ, præterquàm in nonnullis tunc expressis, etiam perpetuò eximimus, & liberavimus, ac sub nostra & Sedis Apostolicæ protectione subjecimus, aliáque fecimus prout in dictis literis pleniùs continetur.

Eam modò revocat.

§. 2. Quoniam autem sicut nobis innotuit, novæ Congregationis hujusmodi erectio, & alia præmissa justis de causis, ut effectum sortiantur non expedire in Domino dignoscitur. Idcircò nos dictarum literarum tenorem præsentibus pro plenè & sufficienter expresso habentes, motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Erectionem Congregationis, S. Pauli, & literas prædictas, ac in eis contenta, & si quæ sint indè secuta quæcumque, tenore præsentium perpetuò cassamus, irritamus & annullamus, viribúsque, & effectu evacuamus.

Seminariúmque in Urbe pro eisdem Fratribus Congregationis Italiæ ad eumdem effectum erigit.

§. 3. Cupientes autem dicti Ordinis Fratres in pio eorum propagandæ religionis zelo confovere, nihilque quod convertendis ad fidem infidelibus, & reducendis hæreticis opportunum in Domino judicamus prætermittere, in ædibus per dictos Fratres in Monte Quirinali propè Ecclesiam Monasterii Monialium sanctæ Susannæ de Urbe noviter extractis, unum Seminarium dicti Ordinis Congregationis Italiæ, sub invocatione S. Pauli, in quo prædicti Ordinis Fratres, qui ad messem Dominicam aptiores videbuntur, diversarum linguarum & controversiarum scientiam ad evertendos errores Hæreticorum, Schismaticorum, Saracenorum, Gentilium, & Judæorum, aliorúmque infidelium, necessariam addiscere, & majoribus vigiliis, abstinentiis, aliisque virtutum exercitiis assuescere possint, indéque edocti, pro arbitrio Superiorum ad infidelium partes pro conversione animarum proficisci debeant; motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam perpetuò erigimus.

Gratias aliorum quorumcumque Ordinum elargitur.

§. 4. Necnon Seminario hujusmodi, illiúsque Rectori, & Fratribus, quòd omnibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, concessionibus, gratiis, tàm spiritualibus quàm temporalibus, & indultis quibus alii Fratres, tàm Mendicantes quàm non Mendicantes, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, similiter uti, potiri, & gaudere possint & debeant, concedimus & indulgemus.

Clausulas præservativas, & decretum irritans apponit.

§. 5. Decernentes, præsentes literas & in eis contenta quæcumque, perpetuò valida & efficacia fore, ac suos plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Judices, ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti, & quorumcumque aliorum Ordinum statutis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ordinibus, illorúmque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa ac individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio credi jubet.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, aut sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus

fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. die 7. Martii.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annullo Piscatoris, die 7. Martii 1613. Pontificatus nostri Anno octavo.

LXXIX.

Contrà Monachos S. Bernardi Congregationis Cisterciensium Italiæ, dignitates & Officia ipsius Congregationis, conquisitis extrà eam favoribus, ambientes, eorúmque complices & fautores, necnon contrà Superiores, eosdem in electionibus favores attendentes.

Congregationem istam firmavit Alexander VI. in sua constit. 7. Plantatus, lib. 1. fol. 439. ubi alia etiam de Cisterciensi Ordine notavi in Tomo 1.

Edita A. D. 1613.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ut Ambitus Monachorum Congregationis S. Bernardi Cistercien. in Italia reprimatur.

ALias per nos, accepto quod quidam in Ordine S. Bernardi Congregationis Cisterciensium Italiæ, professionis & regulæ quam professi sunt penitùs immemores, nimiáque dignitatum, & Officiorum Ecclesiasticorum in d. Congregatione consequendorum ambitione ducti, pro iis consequendis Ecclesiasticorum & sæcularium Principum studia requirebant, commendatitias literas, aliósque favores & gratias, propterea expectabant, quibus adjuti, quos ipsi ex se promovisse minimè confidebant, gradus & dignitates in eadem Congregatione consequi valerent, sicque ejusdem Congregationis quietem non sine animarum suarum periculo perturbabant.

Hic Pontifex favores extrà Religionem, pro habendis gradibus in ea, exquirendibus pœnas imposuit, in aria ejus constit. quam uti hic plenè relatum prætermisi.

§. 1. Nos malum hoc ab eodem Ordine & Congregatione, pro nostra pastorali sollicitudine expellere summoperè cupientes, motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestatis plenitudine, eos omnes & singulos Monachos dicti Ordinis & Congregationis, cujuscumque status, gradus, ordinis conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui ex tunc de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia Officia dicti Ordinis, & Congregationis assequenda intenti, & ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum, tàm sæcularium quàm Ecclesiasticarum, de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam imperiali, regali, & ducali fungentium, favores recurrissent, vel etiam pactis pollicitationibus, aliisque viis, directè vel indirectè, palàm vel occultè, ad prælaturas gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia Officia prædicta obtinenda aspirassent, vel aliis minùs legitimis & honestis rationibus ea obtinere quæsiissent, aut etiam spontè oblatis, & minimè conquisitis usi fuissent, illorúmque complices, & fautores, ad quascumque prælaturas, dignitates, & Officia, gradus, honores, administrationes & munera in ipsa Congregatione obtinenda perpetuò inhabiles declaravimus, & obtentis per eos prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & Officiis hujusmodi eo ipso privavimus, ac privatos voce tàm activa, quàm passiva carere decrevimus & declaravimus.

Superioribus favores hujusmodi attendentibus pœnam inobedientiæ, & excommunicationis latæ sententiæ injunxit, ut ibidem.

§. 2. Atque in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub censuris latæ sententiæ pœna omnibus dicti Ordinis, & Congregationis, Superioribus, & Prælatis, quocumque titulo nuncupatis, etiam Præsidenti, & Patribus diffinitoribus, tunc præsentibus & futuris præcepimus, districtéque mandavimus, ne quempiam ullo tempore præcibus, literis, nec favoribus adducti, vel alias ad instantiam, seu requisitionem vel contemplationem Principum, vel Prælatorum aut aliorum quorumcumque, tàm sæcularium quàm Ecclesiasticorum, extrà dictum gremium existentium, etiam Cardinalium Imperatoris, Regum, Ducum ad cujusvis generis Prælaturas, gradus, honores dignitates, administrationes, functiones, & Officia prædictæ Congregationis promoveri, vel pœnas aliquas remittere, auderent vel præsumerent, & alias prout in nostris desuper in nobili forma brevis sub die 27. Julii 1605. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Ambientibus supradictis eamdem excommunicationis pœnam addit.

§. 3. Nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus, ut Ecclesiastica regularísque disciplina pristino candori restituatur, ac hujusmodi ambitionis malum, ne altius serpat, per ampliùs providere volentes, Motu, & scientia, & potestatis plenitudine similibus omnibus & singulis Monachis dicti Ordinis, & Congregationis cujuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentibus, ne de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & aliæ Officia dicti Ordinis, & Congregationis assequenda, ad Principum; & Prælatorum; ac aliarum quarumcumque personarum, tàm sæcularium quàm Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate fungentium favores recurrant, vel etiam pactis; pollicitationibus, aliisque viis, directè vel indirectè, palàm vel occultè, ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia Officia prædicta obtinenda aspirent, vel aliis minus legitimis; & honestis rationibus ea obtinere quærant, aut etiam spontè oblatis favoribus, & minimè conquisitis utantur, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna; per contrafacientes ipso facto incurrenda, districtè præcipimus, mandamus, ac prohibemus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstan. præmissis, necnon omnibus illis, quæ in dictis literis volumus non obstare, cæterísque con rariis quibuscumque, aut si prædictis Monachis, vel quibusvis aliis communiter aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum quod interdici &c. mentionem.

Hanc legem in Monasteriis publicè legi mandat.

§. 5. Ut autem harum literarum notitia ad omnes d. Ordinis & Congregationis Monachus faciliùs deveniat, volumus illas in Monasteriis d. Congregationis publicè legi, illásque in Monasteriis hujusmodi lectas sic arctare, ac si legitimè unicuique intimatæ essent.

Transumptis que credi jubet.

§. 6. Illarúmque exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur si eadem exhiberentur.

Dat. P. A. 8. die 30. Mart.

Dat. Rom. apud S. Petrum &c. die 30. Martii 1613. Anno octavo.

LXXX.

Declaratio super reformatione scrutinii in Superiorum electionibus. Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Alia quæ hunc Ordinem concernunt, indicavi hic suprà in constit. 48. Admonemur, fol. 269. & constit. 76. Sedes, fol. 348. & vide etiam aliam constit. hujus Pont. infrà num. 93. Provisionis.

Edita A. D. 1614.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis nostra sollicitudo nos admonet, ut ea quæ regularium sub sancto religionis jugo Deo militantium fœlici regimini conducunt, præsertim in Superiorum & Officialium, à quibus recta eorum Ordinum administratio maximè pendet, electionibus observari omninò curemus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Igitur

Electiones Prioris generalis, & aliorum Officialium, fiant in Capitulis per suffragia secreta & clausa, non aperienda nisi datis omnibus suffragiis.

§. 1. Igitur ut Prioris generalis, aliorúmque Officialium Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, tàm in proximo generali in domo regulari S. Augustini de Urbe, quàm in aliis ubilibet perpetuis futuris temporibus celebrandis Capitulis electione, cum zelo honoris Dei; & regularis disciplinæ observantiæ utilitate & incremento, rectè in Domino fiant, sublatiis iis quæ libertatam in ferendis suffragiis tollere aut quomodolibet minuere possent, Motu proprio non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudihe tenore præsentium perpetuò statuimus & ordinamus, ejusdem Prioris generalis, & quorumcumque Superiorum,& aliorum Officialium d.Ordinis in proximo prædicto generali, & aliis quibuscumque Capitulis, electiones per secreta & clausa suffragia fieri debere, quæ aperiri & legi non possint, nisi postquàm omnes qui suffragaturi sunt, suffragia tulerint, ita ut illi qui vota recipient, aut electioni assistent, intelligere aut scire non possint in cujus favorem quisque suffragatus fuerit, in reliquis verò ejusdem Ordinis constitutiones ab Apostolica Sede approbatas servari debere, præcipimus & mandamus, decernentes irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 2. Non obstan. quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac d. Ordinis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis & literis Apostolicis eidem Ordini, illiúsque apud Nos, & Sedem Apostolicam pro tempore existentibus Protectoribus, & Præsidentibus in dictis Capitulis, & quibusvis aliis Superioribus & personis, per Nos, seu quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cùm quibusvis clausulis & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenore præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Publicatio hujus constit. fienda in Congregatione vocalium sufficienter, liget.

§. 3. Volumus aut & decernimus, ut præsentes nostræ in Congregatione vocalium ante electionem ejusdem proximè futuri Prioris generalis ad hunc effectum convocanda publicatæ, obligent & adstringant perindè ac si singulis personaliter intimatæ fuissent.

Dat. P. A. 9. die 16. Maji.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 16. Maji 1614. Pontificatus nostri Anno nono.

Sequitur declaratio dictæ Constitutionis.

Edita A. D. 1614.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam,

§. 4.

Dubiorum proposito.

NUper à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicèt. Prstoralis, &c.*ut suprà.* Cùm autem ex eo quòd in constitutionibus d. Ordinis inter cætera cavetur, quòd in electione Prioris generalis hujusmodi, scriba in paucis schedulis scribat plura nomina, & cognomina diversorum Patrum ab Electoribus petita, & quòd unusquisque ex Electoribus petat plura nomina diversorum in diversis schedulis scribi ex quibus illam tantùm mittat in bussula in qua fuerit nomen, & cognomen illius Patris, quem ipse voluerit in Priorem generalem eligere, dubitari contigerit, an per constitutionem nostram supràscriptam Scribæ ministerium hujusmodi sublatum fuerit, ita ut nomina diversorum Fratrum ab Electoribus petita per Scribam in diversis schedulis, ut præfertur scribi ampliùs non possint. Et prætereà quoniam Nobis innotuit electiones Priorum Provincialium & Conventualium, aliorúmque Officialium in Capitulis generalibus, & provincialibus respectivè, per secreta & clausa suffragia, ut præfertur, hoc est per secretas schedulas ob eorum multitudinem difficile fieri posse.

Declaratio quòd prædictæ electiones fiant absque Scriba.

§. 4. Nos licèt constitutio nostra prædicta satis aperta sit, ad omnem tamen ambigendi occasionem tollen. omnésque interpretationes Conc. Trident. decretis, nostræque menti & secretæ electioni contrarias penitùs arcendas, & prohiben. & amputan. quascumque difficultates, quæ possent in prædictis electionibus exoriri, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, Scribæ ministerium prædictum, tàm in electione Prioris generalis quàm aliorum quorumcumque Superiorum & Officialium hujusmodi adhiberi minimè posse, sed electiones prædictas absque ejus Ministerio, & omnimodè secretas, juxtà decreta prædicti Concilii Tridentini esse debere.

Aliorum aut per fabas secretas.

§. 6. Insuper electiones Priorum provincialium & conventualium, aliorúmque Officialium (Prioris & Procuratoris generalium, ac Assistentium in generalibus, necnon similiter Provincialium,& Diffinitorum in Provincialibus Capitulis, electionibus dumtaxat exceptis) per secretas fabas fieri posse decernimus pariter & declaramus.

Clausula sublata &c.

§. 7. Sicque per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, similiter decernimus.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 8. Non obstantibus omnibus illis, quæ in literis nostris prædictis volumus non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque.

Publicatio quæ sufficiat

§. 9. Volumus autem, ut præsentes nostræ in Capitulo conventuali domus S. Augustini de Urbe, in quo Prior generalis, ac Procurator etiam generalis dicti Ordinis necnon Assistentes esse debeant, lectæ & publicatæ, & legitimè intimatæ fuissent.

Fides transumptorum.

§. 10. Utque earum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An 10. die 14. Junii.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 13. Julii 1614. Pontificatus nostri Anno decimo.

LXXXI.

Regimen & administratio Scholarum Piarum in Alma Urbe ad pauperes gratis erudiendos institutarum, & ubicumque instituendarum, Congregationi Clericorum sæcularium B. Mariæ perpetuò demandatur, ipsáque Congregatio B.Matris Dei de cætero nuncupari decernitur.

Congregationem istam pridem ab Episcopo Lucensi, in ea Civitate institutam, approbavit Clemens VIII. in ejus const. 123. Ex quo divina hic suprà fol. 193.

Mox alia pro fœliciori hujus Congregationis regimine, decernere intendit hic Sanctissimus Pontifex, sed usque modo ejus desuper constitutio firmata non fuit.

Erexit posteà hic idem Pont. Congregationem Clericorum Pauperum Matris Dei nuncupatorum ad pauperes scholares piè, & absque ullo præmio docendos, in const. 101. Ad ea hic infrà ubi alias Constitutiones de eadem Congregatione posteà in Religionem erecta, videre poteris.

Edita A. D. 1614.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter pastoralis Officii curas, quæ Romani Pontificis animum assiduè sollicitum habere debent, illa non mediocris esse dignoscitur, ut Christifideles piis moribus, & doctrina imbuantur.

Quia opus Scholarum Piarum ad pauperes gratis erudiendos pridem in Urbe institutum.

§. 1. Quapropter ut pium, ac maximè laudabile opus, pauperes erudiendi, & instituendi in Alma Urbe nostra pridem divina gratia institutum, in dies magis ad Dei gloriam promoveatur, pro nostri muneris debito libenter procuramus, & cum operarii religioso zelo labores suos in agro Domini tàm fructuosè impendere cupientes se offerunt, Apostolicæ auctoritatis favore prosequimur, ac præsidio communimus, & aliàs disponimus, prout conspicimus salubriter in Domino expedire.

Perpetuo duraturum sperat hic Pont. si alicui Congregationi Ecclesiasticarum personarum committatur.

§. 2. Sanè cùm sicut accepimus, opus piarum Scholarum à Nobis in Urbe nostra, ad pauperes erudiendos & instituendos erectarum uberes fructus ferat, operæ pretium esse duximus providere, ut pium ac salubre institutum hujusmodi perpetuò duret, quod facilè Deo adjuvante successurum speramus, si dictarum Scholarum cura alicui personarum Ecclesiasticarum Congregationi, in qua personæ idoneæ verè similiter defuturæ non sunt, committatur.

Præfectique dictarum Scholarum, convenerint cum Præposito & Clericis Congregationis B. Mariæ quod ipsis Præfectis deficientibus in d. opere subintret ipsa Congregatio.

§. 3. Cùm verò, sicut dilectorum filiorum Præpositi generalis, & Clericorum sæcularium Congregationis B. Mariæ, necnon Præfecti dictarum Scholarum nomine nobis nuper expositum fuit, Præpositus generalis, & Clerici præfati, Christiana Charitate ducti, sese onus hujusmodi suscepturos obtulerint, & habito desuper tractatu de consensu Venerabilis fratris nostri Benedicti Episcopi Prænestini, Cardinalis Justiniani nuncupati, earumdem Scholarum Protectoris, cum eodem Præfecto ad infràscriptas conditiones devenerint, videlicet, quòd Scholarum præfatarum cura, regimen & administratio, Præposito & Clericis d. Congregationis pro tempore existentibus perpetuò incumbat, ipse tamen Præfectus vita sua durante in hujusmodi Officio Præfecti dictarum Scholarum, & alii qui in domo earumdem Scholarum ad præsens reperiuntur, etiam vita eorum durante, possint & debeant secundùm suas proprias constitutiones ibi permanere, illis autem vita functis, seu inibi permanere recusantibus, in eorum locum non alii, quàm qui juxtà regulas d. Congregationis à fœl. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro confirmatas, servare voluerint admitti debeant.

Quodque Scholares pauperes in his Scholis gratis, & propter charitatem erudiantur.

§. 4. Insuper ut tàm in dictis Scholis piis in Urbe præfata erectis, quàm in aliis in eadem Urbe pro tempore erigendis, pauperes dumtaxat cùm fide Parochi de earum paupertate, necnon filii nobilium, quorum familiæ ad inopiam redactæ fuerint, cum fide eorum Confessariorum, vel alterius personæ fide dignæ, admittantur. In iisque gratis, & absque ullo præmio, propter charitatem & Dei amorem erudiri debeant.

Ipse Pont. dictam Congregationem Clericorum Matris Dei de cætero nuncupari decernit, illique opus hujusmodi sine regimen & administrationem Scholarum Piarum, ubique erectarum & erigendarum demandat.

§. 5. Quare nos dictæ Congregationis Clericos, utiles fore operis hujusmodi ministros firmiter in Domino sperantes, ac Præpositi & Clericorum præfatorum promptam ad præmissa voluntatem plurimum in Domino commendantes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon dictam Congregationem illiusque Præpositum & Clericos, specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes Apostolica auctoritate tenore præsentium, Præposito, Clericis, & Congregationi prædictæ, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus MATRIS DEI nuncupari, ac illa ejus Præpositis & Clericis, nunc & pro tempore existentes, sub regulis & constitutionibus ejusdem Congregationis à dicto Clemente prædecessore confirmatis, quibus necnon ejusdem Congregationis privilegiis præjudicare non intendimus, exceptis iis quæ præsentibus contrariæ sunt, militare debeant, curam, regimen, & administrationem dictarum in Urbe erectarum, & aliarum piarum Scholarum pro tempore erigendarum, cum supràdictis conventionibus dictis Præposito, Clericis, & Congregationi, auctoritate & tenore præsentis perpetuò committimus, & demandamus. Ita quòd liceat Præposito & Clericis præfatis præfatarum Scholarum hujusmodi, & aliarum simulátque erectæ fuerint, illarúmque bonorum & redditHuum quorumcumque, corporalem, realem & actualem possessionem capere, & apprehendere, ac de illis in Scholarum earumdem beneficium disponere.

Has literas perpetuò valituras decernit.

§. 6. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quacumque, semper & perpetuò valida, firma, & efficacia fore & esse, dictisque Præposito & Clericis, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari.

Decretum irritans apponit.

§. 7. Sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantiáq; omnia removet.

§. 8. Non obstantibus quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, ac consuetudinibus, illis præsertim, quibus cavetur expressè, quòd Clerici dictæ Congregationis novas domos, cum obligationibus docendi adolescentiam rudimenta grammatices, aut literas humaniores, & cum aliis quibusvis obligationibus quibus Clerici hujusmodi extrà Ecclesiam inservire teneantur, recipere non possint, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, concessis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An 9. die 14. Jan.

Dat. Romæ apud S. M. Majorem, sub annulo Piscatoris, die 14. Januarii 1614. Pont. nostri Anno nono.

LXXXII

Prohibitio de pecuniis Montium Pietatis Status Ecclesiastici, ad alium quàm ab eorum erectione destinatum usum, absque Sedis Apostolicæ licentia, quoquo modo disponendi.

Hujusmodi Montium institutiones licitas probavit Leo X. in constit. 11. Inter, fol. 555. lib. 1. & eorum administrationis rationem Ordinariis locorum reddendam esse censuit Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 9. De Monte autem in Urbe constituto attende Gregorii XIII. constit. 94. Inter, fol. . . . lib. 2. ubi notavi, in Tomo 2.

Edita A. D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONerosa pastoralis Officii cura, meritis licèt imparibus nobis ex alto commissa postulat, ut bonorum quorumcumque, miserabilium personarum subventionis destinatorum, conservationi consulamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Causa hujus prohibitionis.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus, pecuniæ Montium Pietatis nuncupatorum Status nostri Ecclesiastici, ad usus pauperum mutuò dandæ, in alios usus avertantur, & in dies minuantur.

Prohibitio pecunias Montiū Pieta-

§. 2. Nos huic malo opportuno remedio quantum cum Domino possumus providere volentes, motu proprio,

tis, in alios quàm ab erectione destinatum usum convertendi.

prio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, universis, & singulis Motium Pietatis hujusmodi Præsidentibus, Protectoribus, Defensoribus, Administratoribus, Deputatis, & Officialibus quibuscumque necnon Communitatibus, Universitatibus, & earum etiam Officialibus quarumcumque Civitatum, terrarum, & locorum Status nostri Ecclesiastici, quacumque dignitate fulgentibus, etiamsi Episcopi, Archiepiscopi, Patriarchæ, aut S.R.E.Cardinales, etiam de latere Legati existant, ne de pecuniis ad dd.Montes quomodolibet spectan. & pertinen. ac tàm pro sorte principali à principio illis assignatis quam pro d.sortis augmento posteà acquisitis, in alios quam pauperum usus, juxtà modum & formam in erectione dd.Montium præscriptam, absque nostra, & Sedis Apostolicæ licentia, sub quovis prætextu vel quæsito colore, & cum obligatione intrà quodcumque breve tempus restituendi, disponere præsumant, tenore præsentium prohibemus.

Contravenientias pœnæ.

§. 3. Quòd si quis contrà hanc nostram prohibitionem venire præsumpserit, Cardinales quidem, Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, suspensionis; aliæ verò inferiores personæ excommunicationis sententiam eo ipso incurrant, à qua nonnisi à Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo absolvi possint.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstann. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque in contrarium facien. quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentis prohibitionis copia, in loco publico Montium Pietatis hujusmodi quod ab omnibus legi possit continuò affixa remaneat.

Dat. P. A. 10. die 5. Febr.

Dat. Romæ apud S. M. Majorem sub annulo Piscatoris, die 5. Februarii 1615. Anno decimo.

LXXXIII.

Quæ servare debeant Clerici Regulares Congreg. S. Pauli Decollati in admittendis Novitiis ad habitum, & professionem Religionis.

Congregationem istam omnium primus approbavit Clem. VII. in sua const. 37. Votis, fol. 691. Tom. 1. ubi alia de hac Congregatione tibi indicavi. Quibus ad de quod hic Pontifex mox eidem Congregationi indultum concessit nova Monasteria, de sola Ordinariorum licentia fundandi, suprà pag. 661.

Quo verò ad receptionem & educationem Novitiorum, attende etiam const. 71. Sixti V. lib. 2. & const. 3. Greg.XIV. Circumspecta, lib. 2. Tom. 2. necnon const. 83. Clem. VIII. hic suprà fol. 144. in hoc Tomo 3.

Edita A. D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam,

§. 1.

Sixtus V. in sua const. 71. de qua supra in Tom 2. § 57 formam recipiendi Novitios ad Religionem præscripsit.

Aliàs fœl. recor. Sixtus Papa V. prædecessor noster modum, & formam admittendi Novitios ad habitum, & professionem regularem præscribens, & anteà desuper editam suam constitutionem, moderans inter alia concessit, ut in qualibet Provincia saltem duo, vel si commodè fieri posset tria, aut plura Monasteria, seu domus regulares deputarentur, quarum seu quorum Superiores infrà annum saltem, ad inquisitionem super Novitiis faciend. & ad ipsos religiosos juxtà formam ejus prioris constitutionis recipiendos, & alia in eadem constitutione contenta peragenda in simul congregarentur, prout in ejusdem Sixti prædecessoris sub plumbo desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Cujus Pontificis menti fati fieri videtur, ex inquisitione, quam ista Clericorum Congregatio facit secundum ejus in-

§. 2. Cùm autem sicut dilecti filii Præpositus Generalis, & Clerici regulares Congregationis Clericorum regularium S. Pauli Decollati Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Novitios ad habitum & professionem prædictos juxtà literarum prædictarum tenorem, nonnisi magno cum incommodo propter nimiam eorum domorum regularium ac se invicem distantiam recipere non possint, in regularibus verò eorum institutis Apostolica auctoritate confirmatis caveatur expressè ne Novitii in Congregatione prædicta ad habitum, & professionem absque consensu & voto d.Præpositi & quatuor Assistentium recipi possint, indéque piæ d. Sixti prædecessoris circà præmissa intentioni satis prospectum esse videatur.

stitutum, auctoritate Ap. confirmatum.

Ipsa ergò Congregatio huic Pontifici supplicat pro opportuna provisione.

§. 3. Nobis propterea Præpositus & Clerici prædicti humiliter supplicari fecerunt quatenùs sibi in præmissis, ut infrà indulgere, aliásque desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui eidem Congregationi indulget, Novitios de voto Præpositi generalis, & quatuor Assistentium ad habitum, & religionem admitti, servata in reliquis forma d Bullæ Sixti V.

§. 4. Nos igitur Præpositum, & Clericos prædictos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, siquibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabili fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis regularium præpositorum consilio. Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus in prædicta Congregatione Novitii ad habitum, & professionem regulares ejusdem Congregationis, cum consensu & voto illius Præpositi generalis, & quatuor Assistentium prædictorum, servata in reliquis prædictarum literarum forma, recipi & admitti liberè & licitè, ac validè possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contrariisq; derogat.

§. 5. Non obstantibus literis prædictis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P An 10 die 21. Febr

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 21. Febr. 1615. Pont. nostri Anno decimo.

LXXXIV

Institutio Studii generalis, in Collegio per Theodorum Episcopum Padebornen. & Sacri Imperii Principem, ad Catholicæ fidei, ac bonarum artium profectum in Civitate Padebornen. erecto, sub regimine Societatis JESU, cum privilegiorum, & gaatiarum elargitione.

Edita A. D 1615.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Studiorum universalium commendatio.

In supereminenti Apostolicæ Sedis specula, meritis licèt imparibus disponente Domino constituti, & intrà mentis nostræ arcana revolventes, quantum ex literarum studiis Catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoscatur, ac justitia colatur, ad ea per quæ literarum studia hujusmodi ubilibet excitentur & humiles personæ eis incumbere desiderantes id efficere possint, libenter intendimus, & in iis nostræ sollicitudinis partes propensius impartimur, prout pia Ecclesiasticorum Prælatorum vota exposcunt, nósque locorum qualitate pensata in Domino conspicimus salubriter expedire.

Theodorus Episc. Padebornen. Sacri Imperii Princeps. Collegium Societatis JESU, à præposito generali d. Societatis regendum, ad religionem, & bonas artes in sua Civitate Padebornen.

§. 1. Sanè nomine venerabilis fratris Theodori Episcopi Padebornen. Sacri Romani Imperii Principis, nobis nuper expositum fuit, quòd ipse à viginti annis, vel circà, ut adolescentes suæ Civitatis Padebornen. in bonis literis, moribus, & sincera pietate instituerentur, & populus sibi commissus, per frequentiam sacramentorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ, necnon Concionum, lectionum, & sacrificiorum in spiritualibus promoveretur, in eadem Civitate unum Collegium Societatis JESU, in quo humaniores literæ docerentur, per tunc

construi fecit redditibúsque competentibus donavit.

existentem Præpositum generalem dictæ Societatis, in vim privilegiorum sibi ab Apostolica Sede concessorum erigi, & institui curavit, illúdque opportuno ædificio construi fecit, & competentibus redditibus annuis dotavit.

Et in d. Collegio, universitatem Studii generalis Theologiæ, Philosophiæ, &c. ad Catholicæ fidei profectum ab isto Pontifice institui petiit.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Theodorus Episcopus providè consideret, tàm in suo quàm vicinis Episcopatibus magnam penuriam Parochorum, qui literas sciant, ut populum erudire, & sese hæreticis, eorúmque falsis, & erroneis opinionibus opponere, ac etiam eorum, qui cum dignitate Clero sæculari, Civitatibus, Oppidis, & locis, ac etiam Abbatiis, & Monasteriis præfici possint, existere, & Academias Catholicas, quinque aut sex dierum itinere distare, è contrà verò propinqua esse Gymnasia hæreticorum in quibus omnia studia, ad hæreses & falsa dogmata propaganda diriguntur, ac sapientia hujus sæculi gubernantur, & ad ea meliora sæpè ingenia cum magno spiritualium, & temporalium rerum damno proficiscuntur, & in tota veteri Saxonia nullam adesse Academiam Catholicam, & propterea, ut religionem Catholicam, quæ in locis sibi subjectis, & vicinis Episcopatibus viget, conservet, & ubi collapsa est hac potissima ratione restituat, ac suos subditos, & vicinos quamplurimos ad literarum studia, & navandi bonis literis operam excitet, Universitatum Studii generalis, in qua duæ facultates Theologia, & Philosophia, cum Scholis linguæ Latinæ, Græcæ, & Hebreæ, sub cura tamen, regimine, & administratione dictæ Societatis Præpositi generalis, & Clericorum ejus, seu personæ à dicto Præposito generali deputandæ, doceantur, seu legantur, sufficientibus redditibus per eum dotandam, ac competen. habitatione, aliísque rebus necessariis ei providendum, per nos erigi, & institui summoperè desideret. Nobis idcircò humiliter supplicari fecit, quatenùs subditorum suorum saluti & commodo consulendo, in dicta Civitate, ac ædibus ipsius Collegii, Universitatem in qua Societatis prædictæ Religiosi Theologiam, Philosophiam, & ingenuas artes prædictas publicè profiterentur, & juvenes quoscumque docerent, Apostolica auctoritate perpetuò exigere, & instituere, aliásque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui propterea illud instituit.

§. 3. Nos igitur Theodorum Episcopum à quibusvis & cætera censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex nunc, prout postquàm dictus Theodorus Episcopus sufficienter redditus infràscripta de suo attribuerit, & de rebus necessariis providerit, in Civitate prædicta, ac ædibus dicti Collegii, ubi nunc Scholæ sunt, seu forsan in ampliorem formam construentur, Universitatem Studii generalis, in qua Religiosi dictæ Societatis Theologiam, necnon Philosophiam, tàm Scholasticam quàm positivam, naturalem, ac moralem, linguas Latinam, Græcam, & Hebræam, aliásque ingenuas artes prædictas publicè profiteantur, ac juvenes quoscumque doceant, ad instar aliarum Universitatum Studiorum generalium, tàm in Transalpinis Provinciis, & Regnis, quàm aliàs ubilibet erectarum, Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus, sine tamen alicujus præjudicio.

Regiminíq; Societatis Jesu supponit.

§. 4. Ipsámque Universitatem, & Studium generale, sic erectum & institutum, curæ, regimini & administrationi dictæ Societatis, & illius Præpositi generalis, seu ab eo deputandi, qui totius Universitatis Rector existat, prædicta auctoritate etiam perpetuò supponimus, & submittimus.

Privilegiisq; & gratiis Studiorum hujusmodi, d. Collegium ejúsque personas exornat.

§. 5. Ac eidem Universitati, illiúsque Rectori, Magistris, Scholasticis, aliísque prædictis universis & singulis, ut omnibus & quibuscumque privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præeminentiis hujusmodi Universitatibus, illarúmque pro tempore existentibus Rectoribus, Magistris, Rectoribus, Doctoribus, Præceptoribus, Scholasticis, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, Officialibus, Ministris, & aliis personis, in genere vel in specie, tàm prædicta quàm Imperiali, Regia aut Ducali auctoritatibus, & aliàs pro tempore quomodolibet concessis, non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, ac æquè principaliter in omnibus & per omnia, uti, potiri & gaudere.

Rectori illius facultatem promovendi ad gradus Studentes d. Collegii concedit.

§. 6. Et insuper Rector ejusdem Universitatis, & Collegii pro tempore existenti, ut illos, quos in ipsa erecta Universitate, vel etiam alibi in alia quavis Catholica per debitum tempus studuisse, ac scientiæ & moribus idoneos esse repererit, in prædictis facultatibus artium & Theologiæ, ad Baccalaureatus etiam formati, Licentiaturæ laureæ, ac Doctoratus, necnon Magisterii gradus (servata in omnibus forma decretorum Viennen. & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus) & aliàs juxtà Universitatum aliorum Studiorum generalium consuetudines, & erectæ Universitatis statuta promovere, & ipsorum graduum solita insignia eis exhibere.

Promotis aut Privilegia, & facultates in aliis hujusmodi Studiis promotis competentes elargitur.

§. 7. Utque ad dictos gradus sic per illum promoti, posteà publicè & privatim, etiam in omnibus aliis Universitatibus Studiorum generalium facultate; prædictas interpretari, & alios docere, & de eis disputare, gradui seu gradibus hujusmodi convenien. actus exercere, ac omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, prærogativis & indultis, quibus alii in prædictis seu aliis Universitatibus, & alibi juxtà illarum constitutione & mores, ad gradus prædictos promoti de jure vel consuetudine utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poterunt in futurum, in omnibus & per omnia, perindè ac si gradus ipsos in Universitatibus hujusmodi juxtà illarum mores & consuetudines ritè suscepissent, uti, potiri, & gaudere.

Præposito generali Societatis JESU, statuta pro d. Collegii regimine condendi Officialésque & Ministros deputandi auctoritatem tribuit.

§. 8. Necnon pro tempore existenti dictæ Societatis Præposito generali, ut per se vel dd. Collegii, & erectæ Universitatis, Rectorem aut alium seu alios, pro salubri & dictæ Universitatis directione, ac Rectoris, Magistrorum, Procuratorum, Bidellorum, Nunciorum, ac aliorum Ministrorum & Officialium muneribus & functionibus, modóque & forma docendi, & alias sua Officia exercendi, & Scholasticorum manutentione, quæcumque statuta & ordinationes, licita & honesta, ac sacris Canonibus & Concilii Tridentini decretis, & constitutionibus Apostolicis non contraria, edere & promulgare, eáque pro tempore, rerum & personarum qualitate mutare, corrigere, & reformare, seu illa cassare & abrogare, ac alia de novo edere, & super illorum observatione pœnas ejus arbitrio imponere. Dictæque Universitatis Doctores, Magistros, Lectores, Scholasticos, Procuratores, Bidellos, aliósque Ministros, & Officiales eligere & amovere, seu electiones factas confirmare liberè & licitè valeant, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuò concedimus & indulgemus.

Bona & jura ab ipso Theodoro Episcopo d. Collegio concedenda, eidem perpetuò applicat.

§. 9. Necnon domum, bona & jura à dicto Theodoro Episcopus, ut præfertur Collegio, & illius Universitati per præsentes erectæ prædictis concessa & donata, ac etiam concedenda & donanda, auctoritate & tenore similibus itidem perpetuò applicamus & appropriamus.

Clausulas hujus constitutionis præservativas apposuit.

§. 10. Præsentes verò nostras literas de nullitatis vitio notari seu impugnari, infringi, limitari, seu in jus vel controversiam vocari, aut adversus eas quodcumque juris & facti vel justitiæ aut gratiæ remedium intendari, impetrari vel concedi nullatenùs unquàm posse, sed illas semper & perpetuò adversus quascumque impugnationes & exceptiones validas & efficaces fore & esse, suósque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere debere.

Et ità & non aliter judicari mandat.

§. 11. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S. R. E. Cardinales judicari &c. attentari decernimus.

§. 12. Non

Contrariisq; derogat.

§. 12. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrariis quibuscumque.

D P. An. 10. die 2. April.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 2. Aprilis 1615. Anno decimo.

LXXXV.

Constitutio Ritualis Romani, in administratione Sacramentorum, aliisque Ecclesiasticis functionibus, inviolatè servandi.

Edita A. D. 1614.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam,

Exordium.

Apostolicæ Sedi per abundantiam divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam domum Dei ita invigilando intenuere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honestè, & secundùm ordinem fiant; præcipuè verò quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiosè observari Apostolicis traditionibus, & Sanctorum Patrum decretis constitutos ritus, & ceremonias pro nostri officii debito curare omninò tenemur.

Pius v. Breviarium, & Missale reformavit suprà in sua constit. 64. p. 278. & const 106. p. 333. lib.2. Tom. 2.

§. 1. Quamobrem fœl. rec. Pius Papa V. prædecessor noster, hujus nostri, tunc sui, officii memor, ad restituendam sacrorum rituum observationem in sacrosancto Missæ sacrificio, divinóque officio, & simul ut Catholica Ecclesia in fidei unitate, ac sub uno visibili capite beati Petri successore Rom. Pont. congregata, unum psallendi, & orandi ordinem, quantum cum Domino poterat, teneret, Breviarium primum, & deinde Missale Romanum multo studio & diligentia elaborata, pastorali providentia edenda censuit.

Clemens viij Pontificale primo in const. 39. in Tom. 3. pag. 59 & ceremoniale pro Episcopis & prælatis restitutum edidit suprà in constit. 69.

§. 2. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus, similis mem. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster, non solùm Episcopis, & inferioribus Ecclesiæ Prælatis accuratè restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus, & inferioribus Ecclesiis ceremonias promulgato Ceremoniali ordinavit.

Hic modò Pont. Rituale Rom. præviæ diligenti examinationi edit, & servari mandat.

§. 3. His ità constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi, sacri, & sinceri Ecclesiæ Catholicæ ritus, qui in Sacramentorum administratione, aliisque ecclesiasticis functionibus servari debent ab iis, qui curam animarum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cujus voluminis præscriptum in tanta Ritualium multitudine, sua illi ministeria, tamquàm ad publicam & obsignatam normam peragerent, unóque ac fideli ductu, inoffenso sede ambularent cum consensu. Quod sanè jampridem agitatum negotium posteaquàm generalium Conciliorum Græcè, Latinéque divina gratia editorum opus morari desivit, sollicitè urgere nostri muneris esse existimavimus. Ut autem rectè, & ordine, ut par erat, res ageretur nonnullis ex Ven. fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus pietate, doctrina, & prudentia præstantibus, eam demandavimus, qui cum consilio eruditorum virorum, variisque præsertim antiquis, & quæ circumferuntur, ritualibus consultis, eóque inprimis, quod vir singulari pietatis zelo, & doctrina bon. mem. Julius Antonius S. R. E. Cardinalis Sanctæ Severinæ nuncupatus, longo Studio, multáque industria, & labore plenissimum composuerat, rebúsque omnibus maturè consideratis, demùm divina aspirante clementia, quanta oportuit brevitate, Rituale confecerunt, in quo cùm receptos, & approbatos Catholicæ Ecclesiæ ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani meritò edendum publico Ecclesiæ Dei bono judicavimus.

Prælatos, & illos ut in sacris functionibus eo utatur hortatur.

§. 4. Quapropter hortamur in Domino Ven. fratres PPatriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos filios eorum Vicarios, necnon Abbates, Parochos universos, ubique locorum existentes, & alios, ad quos spectat, ut in posterùm tamquàm Ecclesiæ Romanæ filii ejusdem Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, & in re tanti momenti, quæ Catholica Ecclesia, & ab ea probatus usus antiquitatis statuit, inviolatè observent.

Dat. P. A. 10. die 17. Junii.

Datum Romæ apud S. Mariam, sub Annulo Piscatoris, die 17. Julii 1614. Pontificatus nostri Anno decimo.

LXXXVI.

Erectio Capellæ in Basilica S. Mariæ Majoris de Urbe, & ad illam translatio Sacræ Imaginis Gloriosissimæ Virginis MARIÆ, cum Prioratus, Capellaniarum, & Clericatuum, ac Jurispatronatus institutione, annuorúmque redditruum assignatione, & Cardinalis Protectoris jurisdictione.

In hac eadem Basilica, & è conspectu hujus Capellæ, olim ædificata fuit altera Capella Præsepi D. N. JESU CHRISTI cum non absimili jurispatronatus, protectionisque ac beneficiorum institutione à Sixto V. ut sup. in ejus const. 58. Gloriosæ. Tom. 2. lib. 2.

PAULUS PAPA V.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1615.

B. Virginis aliquæ ex pluribus merita, & laudes in prooemio hic Pontifex recensit.

Immensæ bonitatis Creator omnium DEUS, cujus admirabili providentia cuncta reguntur, cùm ita dilexisset mundum, ut pro illius redemptione dare decrevisset Filium Unigenitum, ad tàm magnum & inestabile implendum mysterium, ex omni creatura MARIAM Virginem purissimam atque sanctissimam de Regia stirpe præelegit. Hinc Spiritus sancti virtute, ei sicut pluvia quæ de rore cœli in vellus descendit obrumbrante, fecit Unigeniti sui Genitricem, unáque cum uberrima fœcunditate florem Virginitatis illibatum perpetuò conservavit, cujus virtutem & pulchritudinem, sol & luna mirantur, natura obstupescit, infernus quoque contremiscit. Ipsa enim tot figuris, tot Prophetarum visionibus, ac vaticiniis anteà præmonstrata, & Sanctis Patribus diù expectata, tamdem veniens, splendore virtutum & gratiarum omnium ornata, salutifera fecunditate sua liberavit nos à captivitate, ac serpentis capite contrito, sole amicta, lunam habens sub pedibus, victrix & triumphatrix, duodecim corona stellarum coronari, ac super choros Angelorum exaltata, Regina cœli & terræ appellari promeruit.

Eamq; se suis operibus ad jutricem semper habuisse, & sanctissimi illius Imaginem in Basilica S Mariæ Majoris de Urbe asservatam præcipuit coluisse testatur, in illiúsque propterea honorem, novam in dicta Basilica à fundamentis Capellam erigere, & dictam Imaginem ad eam transferre deliberavit.

§. 1. Igitur dùm præcelsa meritorum insignia, quibus ipsa Virgo DEI Genitrix gloriosa sedibus illata sydereis, quasi Stella matutina refulget, nos piè considerationis indagine perscrutamur, dùm etiam intrà pectoris arcana revolvimus, quòd ipsa uti Mater misericordiæ pro Christiano Populo sedulo exoratrix, & pervigil ad Regem quem genuit, intercedit, quódque eamdem sacratissimam Virginem in omnium rerum difficultatibus, ac operibus nostris semper invenimus adjutricem, ac innumera quæ largitor Altissimus nobis contulit beneficia, piis illius precibus credimus accepisse, dignum quin potiùs debitum arbitramur, ut sicuti Redemptor noster, & DEUS ipsam sacratissimam Virginem sublimavit in cœlis, ità eam nos quantum possumus honoremus in terris. Atque ut Religionem quam semper erga ipsam DEI Genitricem animo inclusam tulimus, externi quoque cultus insigni testimonio aperiremus, cùm aliàs ejusdem sacratissimæ Virginis nomine & miraculorum splendore illustres Ecclesias semper honore habuimus, tùm in primis erga celeberrimam ejus in Alma Urbe Basilicam S. Mariæ Majoris appellatam, & illius sacratissimam imaginem, quæ inibi venerabiliter asservatur, præcipua quadam, & pia devotione affecti sumus etenim Imaginem hanc Christifidelium religione semper claruisse, pluráque & insignia ex ea miracula prodiisse antiqua monumenta testantur, ipsius verò Basilicæ fundamenta ab eadem Virgine præclaro Nivis miraculo designata fuisse, vetus traditio

docet. Plurimis item privilegiis, & gratiarum, tàm ſpiritualium quàm temporalium, titulis & prorogativis ipſa Baſilica, ipſaque Imago à Beato Gregorio Magno, & aliis ſummis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris decorata reperitur, ac frequens ad eam non modò Romani Populi, ſed exterarum Nationum devotus concurſus accedit. Itaque ubi primum ad Apoſtolatus apicem evecti fuimus, ſingulari ergà eamdem Glorioſiſſimam Virginem & illius ſacratiſſimam Imaginem prædictam devotione, & divina quadam inſpiratione permoti, in illius honorem inſignem Capellam à fundamentis extruere, & ornare, ac eamdem Imaginem, quæ in medio dictæ Baſilicæ Navi propè dextrum cornu Altaris majoris in ligno ciborio marmoreis columnis elato colebatur, ac Capellam novam prædictam transferre, & ſuprà Altare ejuſdem Capellæ propterea erigendum honorificentiùs collocare deliberavimus, ipſámque deliberationem ex animo amplectentes & omni ſtudio proſequentes.

Capellæ inſignem locum & ambitum elegit.

§. 2. Inprimis locum opportunum pro Capella hujuſmodi ædificanda, ſcilicet in navi dextera ejuſdem Baſilicæ, ubi antiqua illius Sacriſtia exiſtebat, è conſpectu alterius inſignis Capellæ ad Præſepe Domini per fel. rec. Sixtum Papam V. prædeceſſorum noſtrum à fundamentis erectè & omnem illius ambitum circumſtantem uſque in vias publicas elegimus, ac antiquam Sacriſtiam prædictam demoliri, & loco illius alia in extrema penè Baſilica ſiniſtrorſum, ſtructura, ædificio, ornatúque magnificentiſſimam & commodiſſimam, magna noſtra impenſa fieri, curavimus jactiſque Capellæ altiſſimis fundamentis validiſſimiſque & firmiſſimis muris illius ambitum univerſum complectentibus fabricatis, Capellam novam prædictam ad ſui formam ereximus, ipsámque extrinſecùs ſublimi teſtudine plumbi laminis tegi, ac cruſtis, Tiburtinorúmque lapidum tegmentis ad majorem illius roboris firmitatem undique vallari, intùs verò ſectis marmoribus, ac verſicoloribus lapidibus, & columnis pretioſis de longinquis partibus advectis, egregiis quoque ſtatuis marmoreis, & picturis à primariis ſeculi noſtri ſcultoribus, pictoribúſque delineatis atque confectis magnificentiſſimè ornari, noſtra itidem & quidem maxima impenſa, etiam curavimus.

In cujus præcipua parte, altare mirificè exculpium gemiſque pretioſioribus exornatum in ipſius Beatæ Virginis honorem erexit.

§. 3. In præcipuà verò parte ipſius Capellæ novæ, Altare in honorem ipſius Beatæ MARIÆ Virginis quatuor ex jaſpide columnis aurata junctura contextis, ac ſtatuis æneis ſuperſtantibus exculptum ereximus, medium autem qui prædictis columnis intercipitur parietem, ubi locum ſacræ Imagini deſignavimus, ceruleis lapidis lazuli cruſtis inteximus, ibíque locum inſtar feneſtræ æneis Angelorum figuris auro micantibus circumſeptum, ac pretioſis gemmis undíque exornatum pro ejuſdem ſacræ Imaginis digna ſede, excidi ac aptari mandavimus.

Ad Capellæ limina, ex una parte Sacellum S. Caroli, & ex altera S. Franciſcæ magnificè conſtruxit.

§. 4. Duo præterea minora Altaria ſive Sacella eodem modo picturis & ornamentis magnificè exculta, ad ipſius Capellæ novæ limina ab utraque parte, unum videlicet ſub S. Caroli Borromæi, alterum verò ſub B. Franciſcæ, quorum nomina in Catalogo Sanctorum à nobis deſcripta ſunt, invocationibus inſtituimus ſupra quæ quatuor manſiones ad uſum & formam chori reliquimus, & in unà, quæ eſt ſupra Altare ipſius S. Franciſcæ, organum juſſu noſtro collocatum eſt.

In eodem Capellæ loco, unum monumentum Clementi viij. poſuit, alterum vero ſibi ad ſepulturam reſervavit.

§. 5. Ad dictæ verò Capellæ novæ latera, duo itidem monumenta magnificè, extruximus, quorum alterum ab una parte piæ mem. Clementi Papæ VIII. etiam prædeceſſori noſtro, cum præcipuis ab eo in ſuo Pontificatu geſtis è marmore expreſſis erectum, & alterum è regione memores viæ univerſæ carnis ad noſtram ſepulturam reſervatam extruximus.

In veſtibulo ſanguine ſibi conjunctis ſepulchrum collocavit.

§. 6. Item aliud ſepulchrum in veſtibulo dictæ Capellæ novæ, pro ſanguine nobis conjunctis, & de parentela noſtra pro tempore exiſtentibus ſepeliendis fieri fecimus.

Sacriſtiam ad Capellæ uſũ pluréſque ad majorem commoditatem manſiones ædificavit.

§. 7. Sacriſtiam quoque eidem Capellæ novæ annexam ad illius uſum necnon plures manſiones ad majorem commoditatem adjunximus.

Ad ipſam poſteà Capellam dictam Virginis imaginem tranſtulit.

§. 8. Ec deindè Capellam novam prædictam, ejuſdem Beatiſſimæ Virginis ope adjuti, plurium annorum Pontificatus noſtri curriculo, omnia adhibita diligentia nullis parcentes expenſis abſolvimus atque perfecimus, & ad ipſius DEI Omnipotentis, & ejuſdem Glorioſiſſimæ Virginis laudem & honorem, ac ergà eam fidelis populi devotionem augendam, ſolemni ritu ſexto Kalend. Februarii ejuſdem Pontificatus Noſtri Anno octavo ſanctam imaginem prædictam, omnium S. R. E. Cardinalium cœtu, & Prælatorum Romanæ Curiæ Capitulique dictæ Baſilicæ, & ferè totius Romani Cleri interventu, ac fidelium utriuſque ſexus multitudine aſtante, ac etiam nobis ipſis in Capella nova prædicta, in una ex quatuor ad chori uſum deſtinatis manſionibus, ſacris ceremoniis præſentibus, pióque affectu cuncta aſpicientibus, debita cum reverentia & religione diligenter è loco ubi priùs aſſervabatur amoveri, & ſolemni proceſſione extrà ipſam Baſilicam per vias, & loca publica deſignata omnibus oſtendendam, Hymnis, & Laudibus decantandis Clero univerſo pſallente circumferri, móxque in eamdem Baſilicam reportatam ad eamdem Capellam novam transferri, & ſuprà Altare in loco ſeu tabernaculo, ut præfertur, in muro alte exciſo, & ad id decenter aptato, inibi ſub diligenti cuſtodia, clauſuráque religioſiſſimè ſervandam collocari etiam mandavimus.

Pro cujus majore veneratione missa ibidem & divina officia jugiter celebrari decernit.

§. 9. Quoniam verò maximè convenire cenſuimus, ut in hac Capella nova, ipſa Beatiſſima Virgo, & illius Imago prædicta non ſolùm in marmoribus lapidibus, figuris, picturiſque Imaginibus & ornamentis prædictis, ſed etiam & multo magis in Miſſæ ſacrificio, veráque & actuali Corporis & Sanguinis D. N. JESU CHRISTI filii ſui oblatione, diviniſque officiis jugiter honoretur, diviniſque cultus non temporalibus modò, ſed ſpiritualibus quoque ornamentis, & rebus augeatur, in eadem Capella nova, unum Prioratum pro uno Priore, & duodecim Capellanias pro duodecim Capellanis perpetuis, ex quibus unus Sacriſta, & alius Camerarius etiam ſint, necnon quatuor Clericatus pro quatuor Clericis amovibilibus ereximus, & inſtituimus, ac eidem Capellæ novæ diverſa ſæcularia, & forſan regularia beneficia Eccleſiaſtica univimus, illorúmque fructus, redditus & proventus ac emolumenta in dotem aſſignavimus, & infrà.

Aliqua ideò hic enunciata prætermitto, quia aliter ut ſequitur ſtatuta fuerunt.

Propterea unum Prioratum, duodecim Capellanias, & quatuor Clericatus in ea inſtituit, & ex illis Sacriſtam & Camerarium eligi, ac Priorem, locum digniorem habere, cóſque omnes per ſe ipſos deſervire, & aliud beneficium alibi obtinere non poſſe decernit.

§. 10. Et nihilominùs præmiſſa, ut infrà in meliùs declarantes, corrigentes, mutantes, ac illis addentes, & de ſuper de novo diſponentes, in dicta Capella à nobis apud Baſilicam prædictam, ut præfertur extructa, unum Prioratum perpetuum, qui inibi dignitas exiſtat pro uno presbytero Sacerdote ſæculari, etiam alienigena, Priore perpetuo nuncupando, & duodecim perpetuas Capellanias pro duodecim Clericis ſæcularibus etiam alienigenis in presbyteratus ordine, vel ſaltem in ea ætate conſtitutis, ut infrà annum ad dictum ordinem promoveri poſſint & debeant, futuris inibi perpetuis Capellanis, ex quibus etiam unus Sacriſta ſit, ad nutum Patroni pro tempore exiſtentis infraſcripti amovibilis, & alius Camerarius, à Priore & Capellanis prædictis anno quolibet eligatur, & quatuor Clericatus pro quatuor Clericis pariter ſæcularibus, & etiam alienigenis, ac amovibilibus. Quorum ſiquidem Capellanorum, Sacriſtæ, Camerarii & Clericorum dictus Prior caput exiſtat, ac in rebus negotiis & actibus, tàm publicis quàm privatis, per eos tractandis, primum & digniorem locum habeat, idémque præſit, ac tàm ipſe quàm prædicti Capellani, Sacriſta, Camerarius & Clerici dictæ Capellæ, per ſe ipſos, prout inferiùs dicetur & deſcriptum erit, deſerviant, nec aliud beneficium Eccleſiaſticum per-

ſonalem

sonalem residentiam requirens, in dicta Basilica vel alibi obtineant, Apostolica auctoritate perpetuò eximimus instituimus.

Pro dote Prioratus, Capellaniarum, ac officiorum Sacristæ & Camerarii & Clericatuum bona & redditus Archipresbyteratus, Canonicatuum & Beneficiorum Ecclesia S. Laurentii in Lucina suppressorum applicat.

§. 11. Ipsique Capellæ pro eorumdem Prioratus, ac duodecim Capellaniarum, & quatuor Clericatuum & Sacristæ, Camerariique officiorum prædictorum dote, ac illos illas & illa pro tempore obtinentium sustentatione, onerúmque eis incumbentium supportatione, eorumdem Archipresbyteratus, ac sex Canonicatuum, totidémque præbendarum ac trium Beneficiatorum, necnon Capellaniæ sub invocatione SS. Philippi & Jacobi in dicta Ecclesia S. Laurentii consistentium, & per nos, ut præfertur, suppressorum & extinctorum, ac dictæ Capellæ unitorum, prædia, casalia, ac alia bona stabilia & jura quomodolibet nuncupata, ubilibet existentia, illorúmque fructus, redditus, proventus, obventiones & emolumenta universa, eidem Capellæ, ut præfertur, aliàs applicata, ita quòd liceat eisdem Priori, Capellanis & Clericis hujusmodi per se vel alium seu alios, eorum & dictæ Capellæ, eorúmque mensæ seu massæ communis nominibus; illorum omnium & singulorum, realem, actualem, & corporalem possessionem, & seu quasi, propria auctoritate, absque spolii & attentatorum vitio, & cujuscumque Judicis decreto vel ministerio, liberè apprehendere, & perpetuò retinere, illáque regere & administrare, locare & dislocare, ac omnes & singulas pecuniarum, rerùm & bonorum summas, qualitates & quantitates, necnon fructus, redditus, proventus, obventiones emolumenta percipere, exigere & levare, ac de exactis & receptis quietare, ad infrà dicendos & destinatos usus convertere, nostra & pro tempore existentis Romani Pontificis, Diœcesani loci, vel Almæ Urbis Vicarii seu dictæ Basilicæ Archipresbyteri, aut cujusvis alterius licentia minimè requisita, auctoritate Apostolica, & tenore prædictis perpetuò damus, concedimus, assignamus, applicamus & appropriamus.

Capellæ vero pro illius fabrica, & Sacristia Cantoribus, alíisque necessitatibus, reliqua beneficia unita & unienda applicat. Et han. dotem Capellæ esse separatam à mensa comuni prædictorũ Prioris, Capellanorum, Sacristæ, Camerarii, & Clericorum decernit.

§. 12. Rursus eidem Capellæ, & illius fabricæ & Sacristiæ, quas dotem & mensam propriam & particularem, ac ab illa Priori, Capellanis, Sacristæ, Camerario & Clericis prædicti, ut præfertur assignatam prorsus distinctam, & separatam habere volumus & declaramus, pro Capellæ & illius fabricæ & Sacristæ hujusmodi propria & particulari dote & mensa, ac illarum reparatione, restauratione & manutentione, salariorúmque Cantorum & Scoparii, ut infrà ab eodem Patrono ad ejus nutum deputandorum præstatione, ac vini, olei, cerarum & luminum, aliarumque impensarum & onerum eisdem Capellæ, fabricæ & Sacristiæ nunc & pro tempore incumbentium supportatione, omnia & singula alia beneficia Ecclesiastica, sæcularia, & quorumvis Ordinum regularia quomodolibet qualificata, quæcumque, quotcumque & qualiacumque eidem Capellæ à nobis, ultrà Archipresbyteratum, Canonicatus, præbendas, Beneficiatus & Capellaniam in dicta Ecclesia S. Laurentii consistentia prædicta, quæ Priori Capellanis & Clericis prædictis, ut suprà reservata esse volumus, hactenùs quomodolibet unita, ac in posterùm à Nobis vel successoribus nostris Romanis Pontificibus, seu nostra vel eorum auctoritate unienda, ex nunc prout ex tunc, quando unita fuerint, ac illorum omnia, & singula prædia, tàm rustica quàm urbana, casalia, domos proprietates, terras, possessiones, census, livellos, canones, loca montium, & quæcumque alia bona stabilia quomodolibet nuncupata, & ubilibet existentia cum omnibus juribus, actionibus, grangiis, membris, pertinentiis, fructibus, redditibus, proventibus, obventionibus & emolumentis universis, cæterisque rebus & bonis, mobilibus & immobilibus ac se moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, prætii & valoris etiam annui existentibus, & ubique locorum consistentibus, eorúmque proprietate & dominio, ac omnia & singula, tàm in rebus quàm in redditibus, pecuniis, juribus & actionibus hactenùs à nobis quomodolibet data, donata, concessa, assignata & applicata, quàm etiam in posterùm à nobis & successoribus nostris Romanis Pontificibus prædictis, etiam quomodolibet danda, donanda, & concedenda, assignanda, & applicanda, similiter ex nunc prout ex tunc, quando data, donata, concessa, assignata & applicata fuerint.

Donata hactenùs, & donanda, ac oblationes, & largitiones factas post translationẽ S. Imaginis. & facienda doti Capellæ applicat.

§. 13. Necnon (cùm infrascripta tamen declaratione) etiam oblationes, & quæcumque à quibusvis primodictæ Imagini, & illius Capellæ prædictæ, à dicta die primodictæ Imaginis translationis data, donata seu relicta, dandáque donanda & seu relinquenda in futurum.

Patrono Capellæ accipiendi possessionem propria auctoritate bonorum Capellæ ut suprà unitorũ facultatem concedit.

§. 14. Ita quòd liceat nunc & pro tempore existenti ejusdem Capellæ Patrono infrascripto, per se vel alium seu alios, toties quoties sibi videbitur deputandos & removendos, dictæ Capellæ, illiúsque fabricæ & Sacristiæ, earúmque mensæ particularis hujusmodi nominibus, omnium & singulorum, sicut præfertur, unitorum, assignatorum, applicatorum, datorum, oblatorum, donatorum, cessorum, concessorum & relictorum, ac uniendorum, assignandorum, applicandorum, dandorum, offerendorum, donandorum, cedendorum, concedendorum & relinquendorum, postquàm unita, assignata, applicata, data, oblata, donata, cessa, concessa, & relicta fuerint, realem, actualem & corporalem possessionem, & seu quasi, propria auctoritate absque spolii & attentatorum vitio, & cujuscumque Judicis decreto vel ministerio, liberè & licitè apprehendere, & perpetuò retinere, illáque regere & administrare, locare, dioslcare.

Ex redditib. dotis Capellæ per Patronum, faciendæ impensæ pro vino, oleo, cera, & salariis Cantorum, Scoparius, residuum verò Patroni arbitrio in utilitatem Capellæ erit convertendum.

§. 15. Ac omnes & singulas pecuniarum, rerum & bonorum summas, qualitates & quantitates, necnon fructus, redditus, proventus, obventiones & emolumenta percipere, exigere & levare, ac de exactis & receptis quietare, ac ex illis, in primi vini, olei, ceræ aliásque impensas necessarias, necnon Cantorum & Scoparii salaria persolvere seu persolvi facere, & reliquum in ejusdem Capellæ, ac illius fabricæ & Sacristiæ usum & utilitatem, prout sibi videbitur & placebit, & ejus mero arbitrio convertere, nostra & pro tempore existentis Romani Pontificis, Diœcesani loci, vel Almæ Urbis Vicarii, seu dictæ Basilicæ Archipresbyteri, aut cujusvis alterius licentia desuper minimè requisita, auctoritate Apostolica & tenore prædictis perpetuò damus, concedimus, assignamus, applicamus & appropriamus.

Servitium incumbens Priori Sacristæ, Camerario, & Capellanis, ac Clericis in Capella.

§. 16. Ut autem tàm Prior, Capellani, Sacrista, Camerarius, Clerici, quàm alii dictæ Capellæ Ministri quicumque, certo sciant, quæ & qualia sint eorum servitium, munia, onera & instituta, & in illis à quoquam quovis prætextu minimè impediantur, seu ab illis distrahantur, motu scientia, & potestate similibus declaramus, statuimus & ordinamus, quòd Prior & Capellani prædicti, omnibus diebus Dominicis, ac etiam omnibus ipsis Beatæ MARIÆ Virginis festivitatibus, singuli singulas Missas, & intrà quamlibet hebdomadam singuli alias duas Missas per se ipsos, non autem per alium seu alios Sacerdotes celebrare, ac in solemnitatibus, in quibus Capitulum & Canonici dictæ Basilicæ in dicta Capella horas canonicas, & alia divina officia, ut infrà celebrabunt, Cotta superinduti, Missis, & horis canonicis, aliísque divinis officiis, tàm diurnis quàm nocturnis, in scamno & loco per Cardinalem Protectorem institutum designando, personaliter interesse teneantur.

Prior & Capellani faciunt Collegium, habentque insignia Collegialia, habitum aliorum Capellanorum

§. 17. Ac tàm Prior quàm Capellani prædicti insimul unum Collegium cum arca, massa & sigillo communibus, aliísque Collegialibus insignibus ad instar aliorum similium Collegiorum, tàm in prædicta quàm in aliis quibuscumque dictæ Urbis Basilicis, & Ecclesiis institutorum constituant, inibíque habitum per alios Capellanos deferri solitum, deferre possint.

§. 18. Et

Sacristæ deputatur à Patrono ad ejus nutum procura suppellectilium, de quibus Inventarium facere, cautionem præstare, & rationem reddere tenetur.

§. 18. Et duodecim autem Capellanis hujusmodi unus à pro tempore existente Patrono deputetur Sacrista, qui ad ejusdem Patroni nutum amovibilis existat, & curam celebrationis Missarum, necnon custodiam sacræ suppellectilis, ornamentorúmque & paramentorum ad Capellæ prædictæ usum pro tempore pertinentium, vasorum, tàm auri & argenti, quàm aliarum rerum, & universæ suppellectilis sibi sub inventario consignandorum habeat, aliáque Sacristæ hujusmodi officium concernentia gerat, exerceat rationem & computum paramentorum, & suppellectilis hujusmodi, & aliorum ejus curæ commissorum dictæ Capellæ Patrono singulis sex mensibus, & quoties ab eo fuerit requisitus fideliter reddat, & de ratione hujusmodi reddenda, & reliquum consignando se obliget, cautionémque idoneam, si eidem Patrono placuerit etiam præstet, paramenta, ornamenta, vasa vel alias quasvis res & bona Capellæ & Sacristiæ hujusmodi, quibusvis personis, Capitulis, Ecclesiis, Monasteriis aut aliis locis, juxtà formam aliarum literarum desuper à nobis emanatarum, & sub in eis contentis pœnis, accommodare non præsumat.

Sacristæ prohibetur, ne ornamenta, paramenta, vasa, & his, bona Capellæ possit cuique accomodare.

§. 19. Item de paramentis, ornamentis, vasis, totáque suppellectili, & rebus omnibus Sacristiæ, ejus curæ commissis, inventarium duplicatum, ab eodem Sacrista subscriptum conficiat, quorum unum penès Patronum, & alterum penès eum remaneat, quòd etiam singulis quibusque sex mensibus revideatur & removetur.

Camerarius eligitur à Priore, & Capellanis de gremio ipsorum Capellanorum, & officium duret per annum.

§. 20. Item singulis annis ab eisdem Priore & Capellanis antedictis, in plena eorum Congregatione, unus de numero eorumdem duodecim Capellanorum, Camerarius per secreta suffragia eligatur, qui duret per annum tantùm.

Camerarius exigit redditus eorum massæ, cum onere deponendi pecunias in Banco.

§. 21. Et cum officio Sacristæ incompatibilis sit, ac ipsorum Prioris & Capellanorum, & eorum massæ communis Procurator existat, fructúsque redditus & proventus, ac pecuniarum quantitate omnes eorumdem Prioris, & Capellanorum missæ communis exigere, & recuperare, ac tàm Priori quàm unicuique Capellano, & Clerico prædictis portionem singulis obvenientem statuto tempore solvere, nec pecunias receptas penès se retinere, sed eas in banco ad id ab ipsis Priore & Capellanis eligendo, statim consignare, clarámque & distinctam rationem officii sui, ac totius administrationi, necnon recepti & impensi per eum in plena Congregatione prædicta, seu coràm ab eadem Congregatione deputatis, singulis sex mensibus, ac etiam quoties eisdem Priori & Capellanis videbitur, reddere, sicque se in manibus Prioris efficaciter obligare debeat.

Camerarius tenetur per seipsum administrare, præter quam in casu infirmitatis, vel alterius legitimæ causæ, & tunc persona substituenda sit de illorum gremio, & per priorem Capellanos approbanda.

§. 22. Nec alium loco sui substituere possit, nisi de licentia Prioris & Capellanorum prædictorum in casu infirmitatis vel absentiæ necessariæ, seu aliàs licitè, quo casu persona sic substituenda, sit de numero eorumdem Capellanorum, & à Priore ac Capellanis prædictis approbari debeat, & in manibus Prioris de benè & fideliter administrando, & rationem reddendo, ac reliquum consignando, jurare, & se obligare, ac si eidem Congregationi videbitur, tàm ipse Camerarius quàm ab eo sic substituendus, cautionem dare teneatur. Nec ipsis liceat ipsas pecunias cuiquam mutuo dare, aut in proprios usus convertere, aliàs ultrà restitutionem debitam, etiam pœna arbitrio Congregationis prædictæ infligenda, puniatur.

Scoparius deputari debet per patronu ad ejus nutum amovibilis, cum salario 100. scutorum monera quolibet anno ex redditib. mensa Capellæ.

§. 23. Prætereà unum Laicum, qui pavimentum, statuas, columnas, lampades, candelabra, & alia ornamenta dictæ Capellæ & Sacristiæ, ipsarúmque Capellam & Sacristiam, illarúmque ædes, & mansiones tergat, vertat, ac desquillias, pulverem, & alias sordes auferat, ejiciat Scoparium nuncupandum, ad ejusdem Patroni nutum amovibilem, ab eodem Patrono toties quoties opus fuerit, ac eidem Patrono videbitur & placuerit deputari ac illi pro ejus salario centum scuta monetæ de pecuniis propriæ dotis & mensæ dictæ Capellæ, illiúsque fabricæ & Sacristiæ, ut præfertur, assignatæ, & quolibet mensæ proportionabiliter, & pro rata persolvi.

Scopario, & quatuor Clericis fiunt quolibet anno vestes talares panni violaces ex redditibus mensæ Capellæ.

§. 24. Et tàm ipsi quàm singulis quatuor Clericis prædictis, quolibet anno vestem talarem panni violacei de ejusdem dotis, & mensæ Capellæ pecuniis, fieri mandamus.

Festa celebranda in Capella & Litania B. M. Virginis inibi certis diebus decandandæ.

§. 25. Insuper, ad divinum cultum, & piorum devotionem in eadem Capella quantum possumus, augendum, singulis Sabbathi diebus, ac Beatæ MARIÆ festivitatibus, illarúmque vigiliis, ac in festivitate Translationis primodictæ Imaginis, quam ultima die Dominica mensis Januarii cujuslibet anni in eadem Capella celebrari jussimus singulis quibusque annis, perpetuis futuris temporibus Litanias cum Antiphona pro tempore currenti ejusdem Beatæ MARIÆ Virginis, cum organo, harmonia & cantu figurato, alternis choris decantandas, iterato instituimus, & ordinamus.

Pro salario Cantorum ad nutum Patrono eligendorum, applicantur scuta 300. annua juxtà Patroni circumspectionem distribuenda, ex redditib. mensæ Capellæ.

§. 26. Ac pro Cantorum & aliorum Ministrorum, ad arbitrium Patroni pro tempore existentis eligendorum, ad ejus nutum amovibilium, salario, annua trecenta scuta, juxtà providam dicti Patroni pro tempore existentis circumscriptionem & ordinationem, Cantoribus & Ministris prædictis distribuenda & eroganda, de pecuniis propriæ dotis & mensæ ipsius Capellæ, fabricæ & Sacristiæ solvenda, assignamus.

Prior, & Capellani tenentur interesse Litaniis, post Vesperas decantandis.

§. 27. Quibus Litaniis Prior & singuli Capellani, cùm eorum Cortis semper saltem alternatim in loco, modóque & ordine per Scipionem Cardinalem Protectorem antedictum præscribendis debeant interesse. Verùm quia Capellani, Tolerani nuncupati, ad primodictam Imaginem, & illius Altare instituti, ex eorum institutionis hujusmodi præscripto, seu alias Litanias ipsius Beatæ Virginis singulis Sabbathi, & forsan aliis diebus, etiam recitare tenentur, ne ipsorum concursu Litaniæ à nobis, ut præfertur, institutæ quoquomodo impediantur, statuimus & ordinamus, quòd Capellani Toletani prædicti, de manè statim post Missarum solemnia injunctas eis Litanias hujusmodi recitare debeant, prout hactenùs consueverunt, verò Litaniæ à nobis institutæ post Vesperas deceantur. Nos enim dicti Cardinalis de Toleto, & quamvis aliam dispositionem quatenùs opus sit quoad hæc sufficienter commutamus.

Clerici à Patrono ad ejus nutum deputantur, & ipsi Priori, & Capellanis, & Sacristæ in divinis deservire tenentur.

§. 28. Clerici autem prædicti, qui honestæ & bonæ indolis, à pro tempore existente Patrono dictæ Capellæ, ac ad ejus nutum amovibiles deputabuntur, Priori, Capellanis & Sacristæ in divinis inservire, ac obsequia & onera ipsis pro tempore imposita præstare teneantur.

Ex massa dentur quolibet anno scuta 300. Priori, & scuta 100. singulis Capellanis, nec non scuta 50. Sacristæ, & aliæ 50. Camerario, & alia 60. cuilibet ex Clericis.

§. 29. Porrò ex fructibus, redditibus & proventibus dictæ Capellæ pro eorumdem Prioris, Capelpelanorum, & Clericorum dote & sustentatione, ut præfertur, assignatis, scilicet ex massa Ecclesiæ suppressæ prædictæ tantùm annis singulis Prior trecenta, singuli verò Capellani centum, & qui fuerit Sacrista vel Camerarius, alia quinquaginta pro quolibet, singuli verò Clerici sexaginta scuta monetæ habeant atque percipiant & Clericis singulis mensibus præcise, Priori verò & Capellanis, etiam menstruatim, si pecuniæ promptè fuerint, sin autem in terminis inter eos statuendis, illa persolvantur.

Etsi aliquid supererit dividatur pro virili inter Priorem, & Capellanos, ac Clericos pro una, alia verò medietas applicetur mensæ Capellæ. Prior, Capellani & Clerici continuè in Urbe resideant, & obsequia injuncta præstent, Sacrista vero ac duo saltem ex quatuor Clericis habitent in mansionibus Capellæ.

§. 30. Et quicquid ex eorum dote, & mensa singulis annis, solutis summis prædictis, supererit, in fine anni in duas æquales portiones dividatur, quarum una inter ipsos Priorem, Capellanos, & Clericos pro virili distribuatur, & altera doti, & mensæ propriæ ipsius Capellæ, ac illius fabricæ, & Sacristiæ, ad Patroni prædicti omnimodam, & liberam dispositionem, augeatur, & consignetur.

§. 31. Ac tàm Prior quàm Capellani, & Clerici prædicti ad verè & personaliter continuóque in Urbe residendum ac debita servitia, & obsequia præstandum; Sacrista verò cum duobus saltem ex quatuor Clericis prædictis, ad continuò in mansionibus dictæ Capellæ habitandum, interdicta omninò Priori, Capellanis & Clericis hujusmodi ab Urbe absentia, ac Sacristæ, & Clericis prædictis extrà mansiones

siones dictæ Capellæ pernoctatione sub amissionis fructuum, aliisque pœnis per Cardinalem Protectorem in statutorum editione irrogandis, & declarandis obligati existant.

Officia Capellæ non possint resignari, nec permutari, nec pensionibus gravari.

§. 32. Nec liceat alicui ex Priore, Capellanis Camerario, Sacristæ, seu aliis dictæ Capellæ Ministris, Prioratum, Capellanias, seu officia, & munia eorum in favorem alicujus resignare vel permutare, neque pensionibus gravare, aut illarum reservationi consentire possint, tamen si velint, illos illas, & illa purè & simpliciter tantùm dimittere ad effectum alios per Patronum præsentandi, eligendi, & deputandi.

Exemptio Prioris, & Capellanorum, & Clericorum à functionibus & servitiis, ac etiam Processionibus Basilicæ.

§. 33. Insuper, ut Prior Capellani, & Clerici prædicti ab aliis servitiis liberi, promptiùs dictæ Capellæ illiusque obsequio & cultui, cui eos pia devotione addictos atque adscriptos esse desideramus, incumbere valeant, eosdem Priorem Capellanos, & Clericos, ab omnibus, & singulis obsequiis & servitiis, S. MARIÆ Majoris, ejusque Chori, Capitulique & Cleri, ac ab interventu, & interessentia in Missis; horis canonicis, & divinis officiis, etiam illis, quæ aliàs dictis Priori, & Capellanis, injunximus, ac à Processionibus, aliisque servitiis, & oneribus, ad quæ fortè alii dignitates habentes, necnon Capellani, & Clerici ejusdem Basilicæ teneatur, omninò eximimus, & liberamus, & nihilominùs tàm ipsi quàm Sacrista, & Clerici prædicti, ipsam Basilicam, & Capellam hujusmodi, quocumque tempore liberè, sine aliqua Capituli & Canonicorum prædictorum licentia, pro servitio ejusdem Capellæ adire, & ingredi possint.

Capitulum, & Canonici obligantur ad celebrationem divinorum in Capella in festivitatib. B. Mariæ ac S. Franciscæ, & S. Caroli, & nunc Sacristæ transmittet alia necessaria ad Sacristiam Basilicæ, celebratis divinis recuperanda.

§. 34. Capitulum autem, & Canononicos prædictus in festivitatibus Beatissimæ Virginis, ad Vesperas ad Missas in ejus honorem, ac etiam similes Missas in honorem S. Franciscæ, & S. Caroli prædictorum in eorum festivis diebus, cum Prioris & Capellanorum Capellæ prædictæ assistentia celebrandas, obligamus, & obligatos esse decernimus & declaramus, in quibus festivitatibus Sacrista dictæ Capellæ, planetas, tunicellas ac pluvialia tantùm, & ad celebrationem necessaria, cum quibus celebrare teneantur ad Sacristiam Basilicæ prædictæ transmittere, ut ea ab posteà Capitulum, & Canonici processionaliter procedendo pro solemni officio perficiendo ad Capellam prædictam perveniant.

Canonici ad celebrandum in tribus Altaribus dictæ Capellæ benignè recipiantur.

§. 35. Canonicis autem ad Altare Beatissimæ MARIÆ Virginis seu alia Altaria dictæ Capellæ, Missas privatas celebrare volentibus, in eorum tamen canonicali, & capitulari Sacristia planetis, & aliis sacris vestibus ex eorum Sacristia indutis, humaniter admissis, & receptis, omnis commoditas celebrandi, & sanctum Missæ sacrificium perficiendi, à Sacrista concedatur. Ità tamen, ut Prior, & Capellani dictæ Capellæ nequaquàm in eorum servitio impediantur.

Custodia sacræ Imaginis datur Capitulo, & Canonicis, qui deputare debent Canonicos qui claves tabernaculis retineant & illud quando erit opus aperiant.

§. 36. Quo verò ad primodictæ Imaginis custodiam, declaramus atque decernimus, quòd non obstantibus quibuscumque nostris, & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ordinationibus, etiam per modum concordiæ, & conventionum, seu aliàs quomodolibet editis, & suprà recensitis, perpetuis futuris temporibus primodictæ Imaginis custodia, Capitulo, & Canonicis prædictæ Basilicæ, ubi Capella à Nobis fundata, & etiam primodicta Imago de præsenti reposita existit spectet & spectare debeat, quorum cura, & sollicitudo erit deputare locum & singulares Canonicos, ubi & apud quos claves loci seu tabernaculi in quo primodicta Imago reposita est asservari, & Canonicos, qui primodictam Imaginem aperire, & claudere debeant.

Tabernaculum sacræ Imaginis non erit aperiendum nisi ex decreto Capituli, vel de mandato Protectoris, vel ex instant. Patroni, & pro apertione assignatur locus transitus.

§. 37. Inhibentes tabernaculum hujusmodi pro primodicta Imagine, populo seu aliis Christifidelibus monstranda, & exhibenda aperiri, nisi ex ipsius Capituli decreto, vel de Protectoris mandato, sive etiam instantia Patroni, tuncque Canonici ab ipso Capitulo ad aperiendum & claudendum deputati, per ostium à latere dictæ Capellæ versus occasum Solis, intrà dictam Basilicam constructum, introeuntes ac per scalam chochlidis ascendentes, & per deambulationes inibi relictas, & à cellis, seu cameris distinctas, rècto tramite, absque eo quòd per ipsas cellas seu cameras, tàm in eundo quàm in redeundo, transeant, procedentes ad conclave primodictæ Imaginis, pro ea aperienda, & claudenda, eant, & remeent.

Prohibetur, ne aperitio Tabernaculi, sive accessus ad conclavè fiat de nocte, nec per alium transitum, quàm suprà assignatum.

§. 38. Volentes ostium prædictum de die ab illius parte anteriori versus Basilicam semper posse à Canonicis deputatis aperiri, Vespere autem descendente, & de nocte, quando aliæ ejusdem Basilicæ fores clauduntur, à parte interiori versus ejusdem Capellæ Sacristiam, à Sacrista Capellæ, admoto etiam vecte, seu palo ferreo claudi debere; ostii prædicti aperitione, & ad sacræ Imaginis conclave accessione, præterquàm ex Capituli decreto, seu Protectoris mandato, seu ad instantiam Patroni, ut suprà, noctis tempore penitùs interdicta. Quòd si quis ex Canonicis, seu alius ad hoc deputatus, vel sine licentia Capituli, seu cum licentia Capituli, aliundè ad dictum conclave aperiendum ausu temerario accedere, & pervenire tentaverint; pœnam excommunicationis ipso facto à qua nonnisi à Nobis, & Romano Pontifice successore nostro absolvi valeat, incurrat.

Cura ornandi sacram imaginem coronis, & aliis pretiosis, datur Sacristæ Capellæ unà cum Canonicis ità tamen ut circa illius ornatum nihil innovetur absque Protectoris licentia.

§. 39. Solicitudinem autem curámque primodictam Imaginem coronis, torquibus, gemmis, & preciosis margaritis ornandi, & eamdem Imaginem conservandi, Sacristæ Capellæ, unà cum Canonicis prædictis demandamus, ità tamen ut circà illius ornatum, & conservationem nihil à prædictis, sine consensu Protectoris pro tempore existentis innovetur. Et si inter Canonicos, & Sacristam prædictos, aliqua circà præmissum ornatum, & conservationem controversia vel dissensio oriatur, semper idem Cardinalis Protector consulatur, à quo extrajudicialiter, & omni, & quacumque appellatione, & recursu remotis, omnis controversia, & dissensio hujusmodi decidatur, & terminetur.

De lampadibus, & candelis accensis in Capella tenendis.

§. 40. Præterea statuimus, & ordinamus, quòd lampades septem, quinque scilicet ante primodictam Imaginem, & reliquæ duæ singulæ ante singula Altaria sanctæ Franciscæ, & sancti Caroli hujusmodi, ubi de præsenti reperiuntur, diu noctúque perpetuò accensæ permaneant, ac in honorem & venerationem primodictæ Imaginis ultrà dictas lampades, duæ siquidem ceræ albæ singulæ librarum quatuor, semper & perpetuò de die ante Altare in illius angulis super altis candelabris ad eum usum confectis. In vigiliis verò, ac festivitatibus ejusdem Beatæ Virginis cum octo diebus sequentibus; dùm primodicta Imago aperta ad populi conspectum permanebit, sex aliæ candelæ similes de die etiam perpetuò accensæ in Altari, & super inibi existentibus candelabris retineantur, omnisque impensa propterea necessaria ex propria dote, & mensa ipsis Capellæ, fabricæ, & Sacristiæ, ut præfertur, assignata subministretur.

Reliquiæ non sunt portandæ extrà Capellam.

§. 41. Reliquias quoque eorumdem Sanctorum Caroli, & Franciscæ in Altaribus prædictorum Sanctorum, & alias quascumque in dicta Capella, illiusque Altaribus, & Sacristia, nunc, & pro tempore existentes, ab ea amoveri, seu extrahi, & alibi asportari etiam in die quo Capitulum, seu Canonici alias dictæ Basilicæ reliquias populo exhibebunt; omninò prohibemus, sed tunc in Altaribus dictæ Capellæ, ut inibi à Christifidelibus venerentur, in suis capsulis, & receptaculis publicè exponi mandamus.

Legata facta sacræ Imagini ante translationem,

§. 42. Insuper ad omnem differentiam, & quæstionis materiam, quæ inter Capitulum, & Canonicos prædictos ex una, ac Priorem, & Capellanos, aliósque Ministros dictæ Capellæ, illiúsque Patronum

pro

& Pallia hactenus data, relinquuntur Capitulo cum onere tamen accommodandi Pallia pro ornanda Capella.

prò tempore exoriri posset tollendam, Capitulo & Canonicis prædictis, tàm legatum bon. mem. Cardinalis Elciurii, quàm alia omnia legata primodictæ Imagini hactenùs ante translationem primodictæ Imaginis prædictam, facta, & etiam cultrices, & seu pallia à Camera nostra quotannis primodictæ Imagini dari, & offerri solita, tàm hactenus data, & oblata, quàm danda, & offerenda in futurum, dimittimus, relaxamus. Ita tamen quòd Capitulum, & Canonici prædicti, cultrices & pallia prædicta pro usu, & ornamento dictæ Capellæ, toties quoties occasio tulerit, & fuerint requisiti commodare, & tradere teneantur.

Oblationes, & aliæ largitiones, de cætero facienda sacræ Imagini ad quem spectent.

§. 43. Oblationes autem, quas manualiter à quibusvis pro tempore in majori Altari ipsius Capellæ, seu altero ex duobus Altaribus S. Caroli, & S. Franciscæ in dicta Capella existentibus, seu in manibus Sacristæ, aut alterius dictæ Capellæ Ministri, seu primodictæ Imagini, vel Capellæ, aut Altaribus prædictis fieri contigerit, sive sint in torquibus, localibus, margaritis, aureis, & gemmatis coronis, sive etiam paramentis, aut preciosis vestibus, vel in aureis seu argenteis votis, cujuscumque generis & valoris, semper, & sine aliqua distinctione sint, & esse debeant ipsius Capellæ, & Altarium prædictorum, ac in ejusdem Capellæ, suæque fabricæ, Sacristiæ, ac mensæ utilitatem omninò converti debeant. Illæ verò quæ mediante testamento, legato, donatione, seu alia dispositione primodictæ Imagini, vel Capellæ, aut Altaribus in ea existentibus prædictis relinquentur, si ad suppellectilem ecclesiasticam spectare dignoscentur, ut sunt cruces, candelabra, vasa argentea, aurea, custodiæ pro reliquiis, vestes, aut alia ejusdem generis res, & bona eidem Capellæ, & illius Altaribus, fabricæ ac Sacristiæ cedere, & applicari volumus. Si verò hujusmodi relicta, seu aliàs donata, & primodictæ Imagini, vel Capellæ, aut Altaribus prædictis pro tempore dedicata vel dedicanda, domus, casalia, prædia, aut alia stabilia, seu etiam pecuniæ sint, ad Basilicam ipsam, illiúsque Capitulum spectent, ac spectare declaramus, & ordinamus, hoc tamen ita statuimus, & declaramus, nisi ex legitimis, & justis conjecturis, aut aliàs constaret piam disponentis devotionem esse, etiam stabilia, & pecunias de quibus suprà, primodictæ Imagini, ejúsque Capellæ & Altaribus prædictis relinquere, & ordinare, ita ut in primodictæ Imaginis, & Capellæ, dictorúmque Altarium commodum, & honorem converti deberent, tunc enim piam offerentis mentem, & voluntatem, inprimis, & ante omnia servari volumus, & mandamus. Ceræ verò quæ in Anniversariis, & funeralibus superérunt, pro duobus Capitulo & Capellanis, pro reliqua verò tertiis partibus Priori Capellanis, & Clericis supradictis distribuantur, prout eas distribui jubemus. Ipsa autem Anniversaria, & funeralia quando fieri continget, non intrà Capellam prædictam, sed extrà eam in dicta Basilica in loco Patrono infrascripto beneviso fieri & celebrari volumus & mandamus.

Priori, Capellanis, & Clericis, eorumque Collegio communicantur omnia privilegia similibus personis, & Collegiis competentia.

§. 44. Rursus Priori, Capellanis, & Clericis prædictis, illorúmque Collegio, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præeminentiis, prærogativis, favoribus, facultatibus, indultis, & aliis gratiis, tàm spiritualibus quàm temporalibus, quibus alii dignitates, Capellanias, & alia beneficia in dicta Basilica S. Mariæ Majoris, & aliis ejusdem Urbis Basilicis, & Ecclesiis pro tempore obtinentes, earúmque Collegia, de jure, vel consuetudine, aut ex privilegio, vel aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar; sed æquè, & principaliter, & pariformiter, in omnibus, & per omnia, uti, potiri, & gaudere, liberè, & licitè valeant, Apostolica auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Eximuntur Capella, Prior, Capellani, Clerici, & alii Ministri, eorumque bona à jurisdictione correctione, & visitatione Urbis Vicarii, Basilicæ prædictæ Archipresbyteri, & quorumcumque aliorum Judicum.

§. 45. Præterea eamdem Capellam, illiúsque fabricam, & Sacristiam, necnon Priorem, Capellanos, Sacristam, Camerarium, Clericos, & alios Ministros, & personas ejusdem Capellæ pro tempore existentes, ipsúmque Collegium, ac prædicta, cæteráque omnia, & quæcumque illius & eorum bona, mobilia, & immobilia, cujuscumque qualitatis, & quantitatis in dictis Urbe, & locis, & extrà, ac aliàs ubicumque locorum consistentia, ab omni jurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate, nunc, & pro tempore existentis Urbis Vicarii, & Archipresbyteri dictæ Basilicæ S. Mariæ Majoris, ejúsque Vicarii, & Capituli, & cujusvis Ordinarii loci, aliorúmque quorumcumque Judicum & Officialium in ipsa Urbe, vel aliàs ubilibet constitutorum, perpetuò eximimus, & liberamus.

Datur Patrono facultas nominandi Cardinalem Protectorem ad ejus libitum & ipse Protector Capellæ constituitur Judex privativè quoad omnes alios.

§. 46. Ac prædictam Scipionem Cardinalem, illius vita durante, & eo vita functo, antiquiorem ejusdem S. R. E. Cardinalem ex nostra, ac Francisci, & Marci Antonii prædictorum familia, & parentela, vel in ejus defectum alium Cardinalem acceptare volentem quem etiam ex nunc requirimus, & hortamur pro tempore existenti Patrono Capellæ prædictæ benevisum, ac ad ipsius Patroni libitum & arbitrium, toties quoties opus fuerit nominandum, & eligendum ejusdem Capellæ, illiúsque fabricæ, & Sacristiæ, necnon Prioris, Capellanorum, Clericorum, Ministrorum, personarum, rerum, bonorum & jurium privativè, quoad Archipresbyterum prædictum, & Urbis Vicarium, & etiam omnes alios quoscumque Romanæ Curiæ, & Urbis prædictarum, & alios quosvis Judices quocumque nomine vocatos, & quacumque præeminentia, etiam Cardinalatus ac etiam Legati de latere, & alio quocumque honore, dignitate, præeminentia, & auctoritate pollentes, Protectorem. ac defensorem, necnon Judicem irrevocabilem perpetuò constituimus, deputamus. Ac Vicario Urbis, necnon Archipresbytero, & illius Vicario, ac prædictis, & aliis quibusvis etiam cujuscumque gradus, conditionis, & præeminentiæ existentibus personis, & Urbis, ac Romanæ Curiæ prædictarum, & aliorum locorum Judicibus, ne se in Capellam, illiúsque fabricam, ac servitium, ac Priorem, Capellanos, Clericos, Ministros, aut alias ejusdem Capellæ personas, ac res, bona, & jura quæcumque seu in litium, & differentiarum desuper, aut illorum occasione pro tempore suscitatarum, seu ortarum cognitionem, etiam ratione cujuscumque amicabilis compositionis, vel concordiæ, aut aliàs quomodocumque ingerere, seu decretum suum, vel auctoritatem interponere præsumant, districtiùs inhibemus.

Cardinales de familia præfertur quoad protectionem cuicumque Cardinali extraneo prius nominato.

§. 47. Præterea volumus, & declaramus, quòd licèt nullo de nostra, & Francisci, ac Marci Antonii prædictorum parentela hujusmodi existente in Cardinalatus honore constituto, alius ad id, ut præfertur, electus, & nominatus Cardinalis munus Protectoris hujusmodi subire, & exercere incepisset, nihilominùs si postmodùm contigerit aliquem ex nostra familia, & parentela prædicta ad Cardinalatus honorem assumi, is in ejusdem muneris functione, seu Protectoris gradu præferri debeat, & electio, nominatio, constitutio, & deputatio, de cujusvis alterius persona in Protectorem hujusmodi factæ, eo ipso cessare, & expirare censeantur.

Facultas condendi statuta, Protectori conceditur.

§. 48. Necnon eidem Scipioni Cardinali moderno, & pro tempore existenti ejusdem Capellæ Protectori, quascumque opportunas, & necessarias constitutiones, & ordinationes, statuta, & decreta, juxtà prudentiam eidem à Deo collatam pro primodictæ Imaginis veneratione, ejúsque cultus conservationes, & augmento, tàm circa tempora servitiorum præstandorum, ipsorúmque Prioris, Capellanorum, Clericorum, & aliorum Ministrorum fœlicem directionem, ac onerum eis incumbentium supportationem, quàm mulctas, punctuationes, & pœnas contrà negligentes, & servitia debita omittere illarúmque applicationem, ac super aliis

omnibus

omnibus quæ in præmissis omnibus, & singulis, ac præmissorum causa, & occasione necessaria esse judicabit, condendi, componendi, edendi, atque promulgandi, & postquàm semel edita, & promulgata fuerint, quoad Scipionem aut alios pro tempore existentes Cardinales Protectores, Patronos ex se: quo verò ad alios Cardinales Protectores non Patronos de Patroni consensu, semel edita, & promulgata, prout in domino, ac toties quoties eis expedire videbitur, in parte seu etiam in toto mutandi, & corrigendi, ac alia de novo edendi, & promulgandi, quæ semper, & perpetuò auctoritate nostra, ex nunc prout ex nunc, & è contrà, valere, & servari volumus, decernimus, & mandamus.

Omnes lites committuntur Protectori summario & appellatione remota, cum facultate ab aliis Judicibus avocandi causas, inhibendiq; &c.

§. 49. Necnon differentias, lites, & controversias inter quascumque personas, tàm Prioris quàm Capellanorum, & ministrorum hujusmodi, ac aliarum personarum ejusdem Capellæ servitio vel ministerio addictarum, & earumdem consortes, seu inter ipsos, & quosvis alios occasione personarum, & bonorum dictæ Capellæ pro tempore exortas, summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, omni, & quacumque contradictione, interpellatione, appellatione, & recursu, in integrum restitutione, ac mora remotis, etiam privativè quoad Archipresbyterum dictæ Basilicæ, & illius Vicarium, ac etiam Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ, & Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Cameræ Clericos, & Thesaurarium generalem, ac ejusdem Urbis Gubernatorem, Camerarium, & Vicecancellarium, necnon nostrum, & pro tempore existentem in ipsa Urbe in spiritualibus Vicarium generalem, atque omnes alios Curiæ, & Urbis prædictarum, & aliorum locorum quorumcumque ordinarios, & delegatos Judices, nunc, & pro tempore existentes, cognoscendi, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, litesque & causas hujusmodi alibi introductas, motas, seu pendentes avocandi, reassumendi, ac quos, quibus, & quoties opus fuerit citandi, ac sub censuris ecclesiasticis, & pœnis pecuniariis, ejus arbitrio imponendis, & moderandis, inhibendi, pœnásque & censuras hujusmodi incurrisse declarandi, ac servata forma Concilii Tridentini aggravandi, reaggravandi invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis ac deniquè eamdem prorsus jurisdictionem, superioritatem & potestatem in Capellam prædictam, illiúsque fabricam, Sacristiam, Altaria, & bona quæcumque ac universas & singulas personas prædictas, in omnibus, & per omnia, quam pro tempore existentes dictæ Basilicæ S. Mariæ majoris Archipresbyter, ejusque Vicarius in dictam Basilicam, illiúsque Altaria, Capitulum, Canonicos Beneficiatos, & Clericos, vel Ministros, de jure vel consuetudine, ac privilegio, vel aliàs quomodolibet exercere potest, & debet, sive in futurum poterit, & debebit, etiam quoad ea universa, & singula, quæ expressionem, & concessionem requirerent magis specialem, & quæ in & super generali hujusmodi concessione non comprehenduntur, seu non comprehendi dici possunt, liberè exercendi, plenam liberámque damus, & concedimus facultatem.

Facultas Cardinalis Protectoris disponendi de Cameris, & & mansionibus Capellæ adjacentibus.

§. 50. Ac eidem Scipioni Cardinali, & pro tempore existenti prædictæ Capellæ Protectori, & defensori, omnes quascumque, & singulas stantias, mansiones, & habitationes eidem Capellæ nostræ adjacentes, seu contiguas, & annexas, quas intus, & ad ambitum vel muros illius existentes fabricari fecimus ad hoc, ut de illis nunc, & quandocumque ad ejusdem Scipionis Cardinalis, & pro tempore existentis Protectoris, vel familiarium, & domesticorum, & sibi servientium, seu aliarum personarum usum, & commoditatem ac servitium, & aliàs ad beneplacitum, & arbitrium suum, liberè, & licitè absque aliqua recognitione, vel pensione seu solutione illarum ratione, etiam prædictæ Capellæ, vel Priori, & Capellanis, aliisque Ministris illius, seu Basilicæ hujusmodi, aut cuivis alii facienda disponere possit, liberúmque earumdem stantiarum, mansionum, & habitationum, usum, commoditatem & servitium; ità tamen quòd in illis, tàm in toto quàm in parte nullus præter Scipionem Cardinalem, & pro tempore existentem Protectorem, & defensorem hujusmodi, quovis prætextu, occasione, vel causa, seu ullo umquàm tempore se ingerere possit, perpetuò reservamus, concedimus, & assignamus.

Jurispatronatus Capellæ concessio, & forma succedendi in illo.

§. 51. Insuper circà Jurispatronatus, & præsentandi, nominandique, eligendi, & deputandi antedicti, reservationem, & seu Prioratus, ac Capellaniarum, & Clericatuum hujusmodi, aliorúmque prædictorum dispositionem de novo statuentes, vel statuendum censentes, prædicto Scipioni Cardinali prædictum Juspatronatus Capellæ prædictæ, ac ut supra, & infra præsentandi, eligendique, & deputandi, prædictámque dispositionem quoad vixerit faciendi, necnon eidem Scipioni Cardinali, tamquàm Patrono, & Protectori vita sibi comite, tàm Prioratus quàm omnium, & singularum Capellaniarum hujusmodi, tàm ea prima vice ab ipsa eorum primæva erectione, & institutione apud Sedem prædictam vacantium, quàm de cætero quibusvis modis, & quorumcumque, etiam nostrorum, & Romani Pontificis pro tempore existentis, seu cujusvis Cardinalis etiam viventis, familiarium continuorum commensalium, seu dictæ Curiæ Officialium, aut aliàs quomodolibet reservationem inducentibus personis, seu per liberas, vel ex causa permutationis, resignationes, jurium cessiones, etiam necessarias, vel simplices, de illis in dicta Curia, vel extrà eam, etiam in nostris vel Romani Pontificis pro tempore existentis manibus, etiam in dicta Curia, vel extrà eam quomodolibet factas & admissas, aut assecutionem alterius beneficii Ecclesiastici quavis auctoritate collati, seu illa pro tempore obtinentium decessum, vel quamvis aliam dimissionem, amissionem, privationem religionis ingressum, matrimonii contractum, ad Cathedralium Ecclesiarum vel Monasteriorum, etiam consistorialium, seu quamcumque aliam promotionem, aut aliàs quomodolibet, & qualitercumque, etiam apud Sedem prædictam, & in dicta Curia, simul vel successivè, toties quoties vacaturorum, plenam, & liberam collationem, & provisionem, ac omnimodam aliam dispositionem, & institutionem personarum in eisdem Prioratu, & Capellaniis, necnon Sacristæ, Clericorum, & Scoparii deputationem per ipsum Scipionem Cardinalem, vel alium seu alios, quem vel quos ad id duxerit deputandum vel deputandos, quando, & quoties etiamsi eumdem Scipionem Cardinalem ab ipsa Curia, etiam pro sua voluntate ubilibet, etiam ultrà montes abesse contigerit, faciendas concedimus, & reservamus.

Conceditur Illustriss. D. Card. Burghesio facultas conferendi ut supra, & in possessionem immittendi provisos.

§. 52. Necnon eidem Scipioni Cardinali hujusmodi Prioratum & Capellanias, ut præfertur, vacantes, & vacaturas conferendi, & de eis providendi ac disponendi, necnon de Prioratu, & Capellaniis prædictis sic pro tempore, & quandocumque provisos vel institutos, in eorumdem Prioratus ac Capellaniarum ac eorum singulorum possessionem veram, realem, & actualem, etiam eo ipso absque aliqua alterius Judicis vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel aliàs qualificatæ ministerio seu interventu aut præsentia seu licentia aliqua, propria auctoritate immittendi, ponendi, inducendi, & manutenendi, quos sic in possessionem immissos, & inductos in Priorem ac Capellanos hujusmodi, & in fratres ejusdem Capellæ, illius Prior & cæteri Capellani respectivè recipere, ac ad omnia jura, & tractatus ejusdem Capellæ admittere teneantur, plenam, & integram, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem, & potestatem attribuimus, sibíque desuper indulgemus. Post obitum verò prædicti Scipio-

nis Cardinalis, prædictum jufpatronatus dictæ Capellæ, & præfentandi perfonas idoneas etiam alienigenas ad Prioratum, omnefque & fingulas Capellanias hujufmodi, quotiefcumque illum, & illas, & illorum aliquos, ut præfertur, feu aliàs quomodocumque vacare contigerit, ac Sacriftam, dictofque Clericos, & Scoparium ad nutum deputandi, & removendi, ac Protectorem eligendi, & nominandi dicto Marco Antonio Burghefio Principi Sulmonis, noftro ex prædicto Jo. Baptifta fecundùm carnem Nepoti, ejufque natis, & defcendentibus mafculis per lineam mafculinam legitimis, & naturalibus, ex legitimo matrimonio natis, & procreatis.

Ordo primogenituræ in fucceffione jufpatronatus Capitulo.

§. 53. Ità tamen quòd præfentatio, electio, nominatio, & deputatio refpectivè folùm fieri debeat à primogenito, & ipfius primogenito ufque in infinitum, hoc modo videlicet, fi dictus Marcus Antonius plures filios mafculos habuerit, præfentatio, electio, nominatio, & deputatio refpectivè, pertineant ad natu majorem tantum, qui fi etiam plures fufceperit filios mafculos, natu major eorum tantum præfentet, & refpectivè deputet, nominet, & eligat & fic jus præfentandi, & refpectivè deputandi, eligendi, & nominandi hujufmodi femper tranfeat de primogenito in primogenitum ufque in infinitum, & deficiente vel non exiftente linea mafculorum ex mafculis à dicto primogenito defcendentibus, tunc præfentatio & refpectivè deputatio nominatio, & electio modo, & forma præmiffis, ad fecundogenitum fi fuperftes fuerit, fin minùs ad natu majorem mafculum fimiliter ufque in infinitum, & deficiente linea mafculorum ex mafculis defcendente à fecundogenito, Jufpatronatus præfentandi, deputandi, eligendi, & nominandi hujufmodi tranfeat ad tertiogenitum, prædicto ordine fervato, & fic fucceffivè de una linea ad aliam ad omnes defcendentes mafculos à dicto Marco Antonio. Non exiftentibus verò filiis vel aliis mafculis ex dicto Marco Antonio, ejufque pofteris mafculis defcendentibus, vel illis quandocumque in perpetuum deficientibus, Jufpatronatus, & præfentandi, & refpectivè deputandi, eligendi, eligendi, & nominandi hujufmodi, ad filiam fœminam dicti Marci Antonii, vel ultimi mafculi legitimi ab ipfo Marco Antonio defcenpentis, legitimam, & naturalem ac natu majorem, & poftmodùm ad ejus filios, & defcendentes mafculos legitimos, & naturales in perpetuum ordine primogenituræ, ut fuprà dictum eft, de defcendentibus mafculis fervato, fpectet, & pertineat. Si verò contigerit lineam mafculinam ex fœminis ex dicto Marco Antonio defcendentibus penitùs extingui vel non extare, tunc & eo cafu fœminæ ex filialibus vel aliis defcendentibus fœminis ex dicto Marco Antonio defcendentes, ordine primogenituræ, ut de Mafculis dictum eft, femper fervato, ad dictum jufpatronatus & præfentandi, & refpectivè deputandi, eligendi, & nominandi fuccedant. Deficiente verò in totum linea, tàm mafculina quàm fœminina ex dicto Marco Antonio defcendente vel illa non exiftente jufpatronatus, & præfentandi, ac refpectivè deputandi, eligendi & nominandi hujufmodi tranfeat ad prædictum Francifcum ejufque filios, & defcendentes mafculos, de primogenito in primogenitum, ac eis deficientibus ad fœminas, ut fuprà dictum eft de defcendentibus dicti Marci Antonii. Et tandem ex ipfo Francifco defcendentibus mafculis & fœminis deficientibus vel non exiftentibus ad prædictum Curtium Burghefium noftrum fecundùm carnem hujufmodi confanguineum, & poft eum, ejus primogenitum & aliàs modo præmiffo de primogenito in primogenitum prout de dicto Marco Antonio fupradictum eft, etiam quoad fœminas exindè defcendentes in infinitum. Deficientibus autem omnibus, & fingulis mafculis, & fœminis defcendentibus à Marco Antonio, & Francifco à Curtio prædictis, tunc fuccedat in jufptronatus, & præfentandis, ac refpectivè deputandi, eligendi & nominandi hujufmodi, qui nobis fuerit in linea mafculina, & ea deficiente in fœminina fanguinea proximior, fervato femper in omnibus cafibus fupradictis ordine primogenituræ, tranfeundo fcilicet de primogenito ad primogenitum, & præferendo lineam primogeniti lineæ fecundigeniti & mafculos ex fœminis defcendentes, natis ex fœminis, ac mafculos ex fœminis, ipfis fœminis, atque aliàs in omnibus, & per omnia, prout in linea filiorum defcendentium à dicto Marco Antonio ordinatum eft, ità quòd jufpatronatus, & præfentandi, ac refpectivè deputandi, eligendi, & nominandi hujufmodi, ad unum folum fucceffore in infolidum, & poft illum ad alium femper deveniat, abfque eo quod inter plures fucceffores dividi poffit.

Patronus præfentat coràm Protectore vel Priore, & quam de Patronus erit in dignitate Ecclefiaftica conftitutus, poterit conferre.

§. 54. Inftitutiones autem, collationes, & provifiones perfonarum, ut præfertur, à Patrono pro tempore præfentarum, videlicet quoad Prioratum per Cardinalem Protectore, & feu etiam ipfum Priorem prout ipfi Patrono magis placuerit, fieri debeant, fi verò pro tempore exiftens Patronus Prioratus & Capellaniarum hujufmodi in dignitate Ecclefiaftica conftitutus effet, tunc ipfe Patronus in hujufmodi dignitate conftitutus non teneatur præfentare fed Prioratum ac Capellanias, ac eorum fingulas, quomodocumque & quandocumque vacantes ut præfertur, pleno jure ac eifdem modo & forma, & auctoritate, quibus dicto Scipioni Cardinali refervavimus, & conceffimus, abfque alicujus præfentatione conferre, & de illis etiam providere ac difponere, & provifos in poffeffionem immittere, inducere, ponere, & defendere, liberè, & licitè poffit, motu, & ex certa fcientia, & poteftatis plenitudine fimilibus itidem perpetuò refervamus, concedimus, & affignamus.

Novæ refervatio Jurifpatronatus ad abundantiorem cautelam.

§. 55. Præatereà pro priori Scipionis Cardinalis, & Marci Antonii aliorumque ad jufpatronatus, necnon præfentandi, & refpectivè deputandi, eligendi, & nominandi, aliorumque prædictorum refervationem, & conceffionem per nos factam quomodolibet vocatorum, cautela & fecuritate, & fine aliarum donationum, & gratiarum quarumcumque illis, tàm in præmiffis quàm aliàs quandocumque & quomodocumque factarum aliquo præjudicio, quas præfentibus pro expreffis, & ad verbum infertis haberi, ac quas in omnibus iis quæ præfenti noftræ difpofitioni contraria non funt, femper falvas, validas, & firmas effe, & remanere, & fi quid in aliqua feu aliquibus ipfarum deficeret, per aliam feu alias fuppleri, & juvari poffe, & debere, volumus atque decernimus, dictam Capellam cum Altaribus, ftatuis, picturis, Sacriftia, manfionibus, ædificiis illi annexis, commoditatibus, omnique illius ftructura, & ornatu, ac impenfa, & impenfis, etiam notabiliffimis cujufcumque fummæ extiterint feu extent tàm hujufque quomodolibet factis, quàm in pofterùm faciendis, necnon dotibus, proventibus, introitibus, redditibus, juribus, & emolumentis, ac univerfa fuppellectili, jocalibus, & rebus, tàm hactenùs quomodolibet datis, donatis, unitis, & affignatis, applicatis & conceffis, quàm in pofterùm à nobis dandis, donandis uniendi, affignandis, applicandis, & concedendis, necnon melioramentis, & augumentis, etiam tàm hactenùs factis quàm faciendis quibufcumque; illorumque pretium, valorem, & æftimationem, ac omnes, & fingulas pecuniarum fummas, qualitates, & quantitates, à nobis feu de mandato noftro hactenùs erogatas, & erogandas in futurum quafcumque etiam notabiles, & notabiliffimas.

Donatio omnium expenfarum factarum, & faciendarum ac ceffio jurium Cameræ fuper illis competentium.

§. 59. Item omnia & fingula, ac quæcumque jura, & actiones Cameræ noftræ Apoftolicæ fuper præmiffis omnibus, & fingulis quibufcumque, feu præmifforum caufa & occafione, ex quovis jure caufa, & occafione, capite vel prætextu, ingenio vel quæfito colore, etiam in corpore juris claufis, ac tàm deductis quàm deducendis, cogitatifque & incogitatis, & quæ deduci, & excogitari quomo-

dolibet

modolibet possent, & de quibus in præsentibus mentionem fieri oportet specialem, aut alias quomodolibet, quomodocumque, & qualitercumque competentia, & competentes, ac competitura, & & competituras, ac quæ competere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum dictis Scipioni Cardinali, ac Marco Antonio, & aliis ut supra, ad Juspatronatus, & præsentandi, ac respectivè deputandi, eligendi, & nominandi quomodolibet vocatis quibuscumque, modo, & forma ac ordine supradictis, qui hic ad verbum pro repetitis habeantur, & censeantur, perpetuò ac donatione libera, & irrevocabili, quæ fit, & fieri dicitur inter vivos perpetuò valitura donamus, damus, cedimus, concedimus, & elargimus, ac eos omnes, & singulos in nostrum, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum, ac Sedis & Cameræ Apostolicæ jus, locum, privilegiúmque universum quoad prædicta ponimus, substituimus, & subrogamus in verbo Rom. Pont. motu, scientia & potestate similibus, attestantes atque asserentes, hanc tàm ab initio ipsius Capellæ fundationis, & constructionis quàm anteà, & posteà, ac semper fuisse & esse nostram mentem, intentionem, & indubitatam voluntatem, ut omnia, & quæcumque in dictæ Capellæ, & novæ Sacristiæ dictæ Basilicæ fundatione, ac constructione, & ornatu de nostris pecuniis exponenda, ac etiam aliundè applicanda cederent accedere deberent in acquisitionem & reservationem Jurispatronatus, ac præsentandi, & deputandi, necnon eligendi, & nominandi pro Scipione Cardinale ac Marco Antonio, aliisque prædicto ordine vocatis, ita ut eisdem ex vera, & reali fundatione, & constructione ac perpetua dotatione Jurispatronatus, & præsentandi ac deputandi, eligendi, & nominandi, perpetuò acquisitum foret, & esse deberet.

Decernitur Juspatronatus, & præsentandi esse ex vera, & reali fundatione constructione, & dotatione Nobilium, & Illustrium, ac Principum & ad instar Regum.

§. 57. Decernentes Juspatronatus, & præsentandi, deputandíque & eligendi, & nominandi hujusmodi, laicorum Nobilium, & Illustrium, ac Principum, ac in omnibus, & per omnia ad instar Regum verè existere, ac Scipioni Cardinali, Marco Antonio, & aliis futuris Patronis prædictis, non ex privilegio, sed ex veris primæva, reali, actuali, plena, integra, & omnimoda fundatione, & perpetua dotatione, ac etiam ratione ædificationis, ac totalis, & integræ à primis fundamentis originalísque & perpetuæ constructionis, tàm Capellæ quàm Sacristiæ prædictarum competere, & ad illos pertinere, & propterea verè Juspatronatus præsentandi, deputandi, eligendi, & nominandi Laicorum seu laicale Nobilium, & Illustrium, ac Principum, & ad instar Regum esse decernimus, declaramus atque pronunciamus.

Juspatronatus non cadere sub quacumque revocatione & derogatione, & ratione vocationis apud Sedem permutationis, devolutionis locis, nec ex quacumque alia causa posse derogari, etiam de Patronorum consensu.

§. 58. Illúdque veram, & propriam ac non fictam naturam Jurispatronatus præsentandi, deputandi, & nominandi laicalis, ac talem substantiam, essentiam, qualitatem, validitatem & roboris firmitatem, vimque, & effectum habere, & obtinere, ac Scipioni Cardinali, Marco Antonio, & aliis futuris Patronis prædictis, & eorum cuilibet perpetuò suffragari debere, in omnibus, & per omnia absque ulla prorsus differentia, ac ut tale, sub quacumque derogatione, etiam cum quibusvis prægnantissimis, & efficacissimis verbis clausulis, ac etiam irritantibus, & aliis fortioribus decretis, etiam cum clausula, quorum tenoris, in quacumque dispositione, etiam per via constitutionis, legis, regulæ Cancellariæ Apostolicæ etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pont. etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter pro tempore, etiam in assumptionis crastinum ad summi Apostolatus apicem quorumcumque Romanorum Pontificum successorum nostrorum, aut aliàs quomodocumque factis, concessis, & emanatis, nullatenùs comprehendi. nec illi ullo umquàm tempore, etiam ratione cujusvis litis pendentiæ, vel vacationis Prioratus, & Capellaniarum hujusmodi apud Sedem prædictam, etiam ex causa permutationis vel devolutionis, seu alio quocumque prætextu, & ex quacumque causa quantumvis urgenti, & legitima, per nos seu quoscumque alios Romanos Pontifices successores nostros pro tempore existentes, vel Sedem prædictam, aut illius etiam de latere Legatos, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu cujusvis intuitu, contemplatione per quascumque literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias ac fortiores & insolitas clausulas, necnon irritantia, & alia contraria decreta quæcumque etiam toto, & integro præsentium tenore inserto, ac de Patronorum seu cujusvis alterius consensu, aut aliàs quomodolibet derogari posse vel debere, aut derogatum censeri.

Uniones, & applicatione factæ mensæ Prioris, & Capellanorum non possint alteri Ecclesiæ, vel loco applicari, aut aliter disponi, contrariis non obstantibus quibuscumque.

§. 59. Minúsque Archipresbyteratum, Canonicatus & præbendas, Capellaniam, & beneficia in Ecclesia S. Laurentii, ut præfertur, suppressa, & extincta, ac dictæ Capellæ ut suprà constructæ, in eáque Prioratui, & Capellaniis, à Nobis erectis unita, & applicata, seu eorum alicui vacatione, ut præfertur, ut alias quomodolibet occurrente, cuiquam conferri, nec aliter de illis, etiam in favorem quarumvis personarum vel etiam Ecclesiarum, Hospitalium, Capellarum, locorum piorum, aut in alios quosvis, etiam magis pios, & privilegiatos usus, & quavis etiam urgente, & vigentissima causa, etiam de illa tunc obtinenda, ac Prioris, & Capellanorum prædictorum, & seu etiam Patronorum, aut Præpositi Religiosorum, & totius Congregationis prædictorum, aut aliorum quorumvis consensu, etiam formaliter habito, & etiam præsentium facta mentione, & ad verbum insertione, & derogatione, quomodocumque, & qualitercumque disponi posse neque debere. Ac omnes, & quascumque collationes provisiones, commendas, præsentationes, institutiones vel alias dispositiones, tàm de Archipresbyteratu, Canonicatibus, præbendis, Capellania, & beneficiis prædictis, ut suprà suppressis, & extinctis, quàm de Prioratu, & duodecim Capellaniis, etiam ut suprà à nobis erectis, & institutis, seu eorum aliqua, contra harum præsentium nostrarum literarum formam, tenorem, & dispositionem, sub quibusvis verborum expressionibus, & quomodolibet pro tempore faciendas processúsque desuper habitos, ac omnes, & quascumque collationes, provisiones, commendas, præsentationes, institutiones vel alias dispositiones de Prioratu & Capellaniis prædictis, ut præfertur, vel alias quovis modo, etiam apud Sedem eandem pro tempore vacantibus, quibusvis personis, & etiam communibus, Collegiis, locis piis, Capellis & alias quam ad præsentationem Patronorum prædictorum, sub quibusvis verborum expressionibus pro tempore factas seu faciendas, processúsque desuper habitos seu habendos, ac inde pro tempore sequenda quæcumque, nulla, & invalida, nulliúsque roboris vel momenti fore, & esse, ac pro nullis & infectis haberi & censeri, nec jus aut coloratum titulum possidenti cuiquam tribuere, vel per illa acquiri posse, suppressionem, extinctionem ac unionem & applicationem prædictas, & respectivè collationes, provisiones, & alias dispositiones per Scipionem Cardinalem ac Protectorem seu Priorem respectivè ut suprà. Necnon præsentationes per Patronos prædictos respectivè pro tempore factas, subsecutásque institutiones validas, & efficaces fore, esse, suósque effectus sortiri, ipsisque provisis præsentatis, & institutis, tale jus in re, vel ad rem acquiri, quale acquiritur præsentatis, & institutis ad beneficia de vero & reali Jurepatronatus Laicorum Nobilium, & Illustrium, ratione primævè & integræ institutionis, ac perpetuæ dotationis ex bonis merè laicalibus, & patrimonialibus, dumtaxat existentia. Necnon Archi-

presbyteratum, Canonicatus, & præbendas, Capellaniam & beneficia prædicta, ut præfertur, suppressa, extincta ac unita, & applicata, necnon respectivè, ut præfertur, erectos & institutos Prioratum, & Capellanias, Sacristiam & Clericatus hujusmodi, sub quibuscumque contrariis, vel similibus seu dissimilibus, specialibus vel generalibus reservationibus, unionibus, annexionibus, incorporationibus, suppressionibus, extinctionibus, dissolutionibus, dismembrationibus, applicationibus, etiam perpetuis vel temporalibus expectativis, & aliis etiam præventivis gratiis, ac uniendi, & applicandi, necnon conferendi, providendi, & aliis facultatibus, concessionibus, literis, mandatis etiam de providendo, ac indultis, & dispositionibus quibuscumque illorum, & illarum revaliditationibus quibusvis personis, etiam prædictæ S. R. E. Cardinalibus, etiam de latere Legatis, etiam motu scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis suspensivis, restrictivis, ac etiam derogatoriarum derogatoriis clausulis, irritantibus, etiam vim contractus inducentibus, aut fortioribus, & arctioribus decretis atque alias quomodolibet nunc, & pro tempore concessis, necnon quibusvis clausulis, & decretis quantumvis amplissimis, & prægnatissimis etiam cum clausula, quorum tenores, editis & edendis, nullatenùs comprehensa esse aut fore, miniméque comprehendi posse aut debere, sed semper ab illis excepta, & exclusa esse, & censeri debere.

Clausula quod non possit dari obreptione, subreptione, vel intentionis defectu.

§. 60. Ac omnia, & singula præmissa, necnon jam confectas literas, ac præsentes nullo umquàm tempore de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ vel alio quovis defectu, etiam ex eo quod causæ propter quas præmissa facta sunt coràm Urbis Vicario, aut Archipresbytero dictæ Basilicæ Sanctæ MARIÆ Majoris, nunc, & pro temporum existenti, vel ejus Vicario hujusmodi, aut quocumque locorum, ubi bona prædicta sita sunt, Ordinario, etiam tamquàm Sedis prædictæ delegato aut alibi, & coràm quibusvis examinatæ, verificatæ, & ab eis approbatæ, necnon Cardinales titulares Sancti Laurentii in Lucina, & Archipresbyter Basilicæ Sanctæ MARIÆ Majoris, qui fuerunt, & nunc sunt, Capitulúmque & Canonici ejusdem Basilicæ Sanctæ MARIÆ Majoris, necnon Prior & Capellani prædicti, ac Præpositus Religiosi Congregatióque Presbyterorum, necnon Archipresbyteratum, Canonicatus præbendas, Capellaniam, & beneficia prædicta obtinentes, ac Guardiani, & Confratres Archiconfraternitatis Confalonis, & Confraternitatum Beatæ MARIÆ de Aracœli & sancti Alberti, ac cæteri suprà dicti, & alii quicumque in præmissis quomodolibet jus seu interesse habentes vel habere prætendentes, ad id vocati, & auditi non fuerint, nec desuper suum consensum præstiterint, seu ex quavis alia causa vel quocumque prætextu quæsito colore vel ingenio notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, seu in jus vel controversiam revocari, aut adversus illa quodcumque juris facti vel gratiæ remedium impetrari posse, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo anteà erant statum restituta, reposita, & plenariè reintegrata, ac etiam de novo sub posteriori data per Scipionem Cardinalem, & Protectorem, ac Patronos futuros prædictos quandocumque eligenda concessa, validáque & efficacia fore & esse, suósque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac perpetuò suffragari, præmissáque omnia, & singula, ac super illis confectas literas prædictas, ac easdem præsentes, & in illis contenta quæcumque, etiam si in illis sive eorum aliquo de Sedis & Cameræ nostræ Apostolicæ, necnon Cardinalium titularium Sancti Laurentii in Lucina, & Archipresbyter Basilicæ Sanctæ MARIÆ Majoris, ac Capituli, & Canonicorum Capellanorum & Clericorum ejusdem Basilicæ, Priorísque & Capellanorum prædictorum, necnon dictos Archipresbyteratum, Canonicatus, & præbendas, Capellaniam, & beneficia suppressa prædicta obtinentium, ac Præpositi, Religiosorum, & Congregationis, necnon Archiconfraternitatis, & Confraternitatum, aliorúmque prædictorum, & aliorum quorumvis etiam speciali nota dignorum, & quantumvis privilegiatorum, & qualificatorum, etiam necessario, exprimendorum damno, interesse ac præjudicio & etiam quantumvis enormi & enormissima læsione ageretur, seu sequeretur, aut ipsum interesse, damnum, præjudicium, ipsæque læsio esset servata, & ad illa aut eorum aliqua prædicti & alii quicumque interesse habentes, seu habere prætendentes, auditi, citati vel vocati non fuissent, minúsque suppressionem, extinctionem, dismembrationem, unionem, applicationem, approbationem, donationes, concessiones pecuniarum solutiones, aliáque prædicta, ac præsentes juxtà Pii Papæ Quarti prædecessoris nostri de registrandis gratiis editam constitutionem infrà terminum in ea præfixum, seu unquàm in eadem Camera vel alibi admissa, neque etiam juxtà juris & quarumcumque Pontificalium constitutionum, ac etiam Statutorum Urbis, & illorum reformationum formam insinuata, notificata, & etiam in ejusdem Cameræ libris, seu apud acta publica vel alibi admissa, & registrata non existant, aut ex quibusvis nullitatibus aut dictæ constitutionis, seu nostræ regulæ de non tollendo jure quæsito, & quibusvis aliis nostris, etiam prædecessorum nostrorum constitutionibus, legibus, statutis, reformationibus, decretis, & consuetudinibus, etiam de directo & penitùs contrariis, seu aliis quibusvis obstaculis, impedimentis, etiam præjudicialibus quibuscumque, nullatenùs, seu minùs sufficienter derogatum sit, & quòd in illis certæ formæ certæque solemnitates etiam ex forma ipsarum literarum ad donationum, concessionum, aliorúmque præmissorum aut aliàs de necessitate servandæ, & quomodolibet requisitæ, servatæ non sint, nihilominùs semper, & perpetuò valere, ac firmitatem & robur obtinere, suósque plenarios, & integros effectus sortiri debere volumus; & declaramus. Nos enim prædictos & alios quoscumque, etiam quantumvis substantiales atque formales, & de necessitate exprimendos defectus, si qui in illis aut eorum aliquo vel circà illa quomodolibet intervenissent, motu scientia & potestatis plenitudine similibus supplemus, eosdémque defectus sanamus, tollimus, & abrogamus. Et nihilominùs pro potiori ipsorum Scipionis Cardinalis, & Marci Antonii, aliorúmque vocatorum, ac Priori, Sacristiæ, & Capellanorum prædictorum, cautela, perindè ac si numquàm præcedentes literæ nostræ quoad hæc à nobis emanassent, de novo de per se, ac æquè principaliter, juxtà præsentium formam continentiam, & tenorem, omnia, & singula suprà dicta facimus, statuimus, decernimus, declaramus, concedimus, damus, donamus, elargimur, ac ut suprà volumus, disponimus & ordinamus. Decernentes in omnibus, & singulis præmissis utile per inutile non vitiari, sed omnia rata, valida & firma omninò per se, sine aliqua dependentia seu correspondentia, existere debere.

§. 61. Necnon dictum Scipionem Cardinalem, ac Marcum Antonium, & alios vocatos prædictos seu quosvis alios ad prædictas literas, minúsque præsentes, & in illis ac præsentibus narrata, & contenta quæcumque, in Camera nostra Apostolica præsentandum, & in ejus libris admitti, & registrari faciendum, etiam juxtà dictam Pii Quarti prædecessoris de registrandis, minúsque illas vel illa in toto vel in aliquo illorum parte, in judicio vel extrà, quavis causa, & occasione exhiben-

Decernitur præsentes literas non esse in Camera præsentandas, nec ullibi esse in aliquo verificandas, & justificandas, nec illis contrariam probationem nocere.

dum,

dum, probandum, justificandum seu verificandum ullo tempore teneri, aut ad id cogi vel compelli ullatenùs posse seu debere, & etiam si eædemmet literæ non exhiberentur, & nunquàm apparerent nec apparere possent, nihilominùs illa pro verificatis haberi deberi, præsentésque absque aliarum literarum & scripturarum prædictarum exhibitione, & illarum præsentiúmque ac in eis contentorum, etiam ulla prorsus probatione, verificatione, & justificatione, nihilominùs ad omnia, & singula legitimè, & sufficienter in judicio, & extrà probandum, verificandum, & justificandum omninò sufficere, nec alterius probationis adminiculum requiri, imò quamcumque contrariam probationem illis minimè obesse, ac omnia, & singula præmissa perpetuò valida, firma & efficacia fore, & esse ad donationem, & concessionem, aliáque prædicta vim validi, & efficacis, ac initi & jurati contractus inter nos, & Sedem, Camerámque prædictas ex una, & dictum Scipionem Cardinalem, ac Marcum Antonium, alióſque vocatos prædictos ex altera partibus, etiam titulo oneroso habere, & obtinere, ipsisque Scipioni Cardinali, & Marco Antonio, aliisque vocatis prædictis plenissimè in omnibus, & per omnia suffragari, illósque præmissorum effectu pacificè frui, & gaudere debere. Nósque & Sedem, Camerámque prædictas, tàm ad eorumdem præmissorum plenariam observationem, quàm ad ipsius Scipionis Cardinalis, Marci Antonii, & aliorum vocatorum prædictorum, in pacifica eorum possessione, & usu, manutentionem perpetuò teneri, ac de omni & quacumque evictione obligatos esse, & fore decernimus & declaramus, prout in verbo Rom. Pontif. promittimus, ac Nos & Cameram Apostolicam, illiúsque bona quæcumque nominatim, & in specie pro eorumdem præmissorum observatione, etiam in casu cujuscumque evictionis dictorum jurium, tàm de facto quàm de jure, ac quovis casu, etiam inopinato, & inexcogitabili in ampliora forma Cameræ Apostolicæ in ipsorum Scipionis Cardinalis, Marci Antonii, & aliorum vocatorum prædictorum favorem, obligamus, & hypothecamus.

Clausula sublata.

§. 62. Sicque nostræ mentis, intentionis, & incommutabilis voluntatis fuisse & esse attestamur, & ità in omnibus & singulis præmissis ab omnibus censeri, ac per prædictos Cardinales Urbis Vicarios, ac dictæ Basilicæ S. MARIÆ Majoris, Archipresbyteros, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarios, necnon Thesaurarios, Clericos, Præsidentes Cameræ nostræ prædictæ, & quoscumque Judices ordinarios, & extraordinarios, Commissarios, necnon Curiæ causarum ejusdem Cameræ, & Palatii nostri Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritúmque & inane quicquid secus à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus, statuimus, & mandamus.

Derogationes constitutionum & aliorum constitutionum & aliorum contrariorumquorumcumque.

§. 63. Non obstantibus omnibus, & singulis præmissis ac quibusvis aliis nostris literis, & dispositionibus, necnon similis mem. Symmachi, Calisti, Gregorii Noni & Decimitertii, Joannis Vigesimiprimi, Clementis Septimi, Innocentii Sextis & Septimi, Pauli Secundi, Tertii & Quarti, Julii etiam Tertii, Pii similiter Quarti, & Quinti, ac Sixti pariter Quinti, & aliorum Romanorum Pont. prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, & malè alienatis recuperandis, ac dicta Pii Quarti etiam prædecessori, de registrandis, necnon de jure quæsito non tollendo & de non concedendis gratiis ad instar, & de unionibus committendis ad partes vocatis quorum interest, ac de exprimendo verò valore, aliisque nostris & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulis, necnon Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis fieri prohibentis, ac Bonifacii Papæ Octavi de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò quis vigore præsentium ultrà tres dietas ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis ac in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis specialibus vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictarum Basilicæ Sanctæ MARIÆ Majoris, & Ecclesiæ Sancti Laurentii, & aliarum Ecclesiarum juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis pro tempore existentibus dictæ Basilicæ Archipresbytero, Capitulo, Canonicis, Beneficiatis, Clericis, & Capellanis, necnon Presbytero Cardinali, sub cujus titulo dicta Ecclesia, Sancti Laurentii existit, necnon Camerario, Thesaurario, Auditoribus, Clericis aliisque Magistratibus, Officialibus, & Judicibus prædictis, ac etiam dilectis filiis Populo Romano contrà forenses, & alienigenas, necnon Archiconfraternitati, Confraternitatibus, Præposito Religiosis & Congregationi Presbyterorum, illorúmque Superioribus, necnon Capellæ, aliisque prædictis omnibus, & singulis, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, etiam motu pari, & consistorialiter, etiam in fundatione & primæva institutione, seu aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, etiam si in eis caveatur, quòd Capellaniæ, Prioratus, & alia beneficia prædictæ Urbis, nullis nisi civibus Romanis aut civium Romanorum originariorum filiis, & forsan aliis certo inibi expresso modo qualificatis conferri possint, aut alias de illis, etiam per Sedem prædictam pro tempore factæ provisiones, & aliæ dispositiones, nullæ sint, quibus omnibúsque aliis, quæ præsentibus quomodolibet obesse possent, etiam si de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenore hujusmodi etiam veriores, totósque & integros etiam præsentibus pro expressis insertis, ac de verbo ad verbum registratis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præsentium, & validitatis omnium, & singulorum præmissorum hac vice dumtaxat harum serie, motu, scientia, & potestatis plenitudine partibus, specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 46. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, supplementi, sanationum, abrogationum, declarationum, correctionis, mutationis, addictionis, dispositionis, erectionis, institutionis, concessionum, assignationum, applicationum, appropriationum, declarationum, statutorum, ordinationum, mandatorum commutationis, exemptionum, liberationum, decretorum, inhibitionum dimissionis, relaxationis, jussionis, indultorum, requisitionis, constitutionis, deputationis, reservationum donationis, cessionis elargitionum, positionis, substitutionis, subrogationis, pronunciationis, sublationis, promissionis, attestationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis DEI, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. F. A. 11. die 28. Octobris.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quintodecimo, quinto Kal. Novembris, Pont. Nostri Anno undecimo.

LXXXVII.

Institutio Confraternitatis utriusque sexus Christifidelium in Alma Urbe, sub invocatione SS. Benedicti.

Et Scholasticæ deNursia,cum indulgentiarum elargitione, & quotannis unum ex capitali pœna damnatis liberandi facultate.

Istam Confraternitatem in Archiconfraternitatem erexit, cum facultate alias Confraternitates aggregandi Greg. XV. in const. 43. Pias Christifidelium, infr. tom. 3.

Edita A. D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PAstoris æterni, qui pro gregis salute, in ara Crucis immolari voluit, vices quamquàm immeritis gerentes in terris, pia Christifidelium vota quæ ad divini cultus augmentum, & ipsorum fidelium salutem spectant, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eosdémque fideles & religiosa opera exercenda, indulgentiis, & peccatorem remissionibus invitamus, ut per operum hujusmodi exercitium, ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

Laërtius Cherubinus, & alii de terræ Nursiæ, unde S. Benedictus Oriundus est, huic Pontifici supplicant pro erectione Confraternitatis SS Benedicti & Scholasticæ in Urbe.

§. 1. Cùm itaque sicut dilecti filii Laërtius Cherubinus J. U. D. in Romana Curia Advocatus, ac Benedictus Passerinus etiam J. U. D. necnon Sebastianus Massaronus, Olympius Cistarellus, & Franciscus etiam Passerinus nobis nuper exponi fecerunt, ipsi & alii qui à Terra nostra Nursiæ, & locis adjacentibus Spoletan. Diœcesis originem ducunt, peculiari devotione ducti, ergà Sanctum Benedictum clarissimum Nursiæ lumen & decus, & ut saluti suæ magis consulant, aliosque Christifideles ad ejusdem devotionis studium accendant, in Ecclesia S. Eustachii de Urbe, unam utriusque sexus Christifidelium Confraternitatem, sub invocatione ejusdem S. Benedicti, & S. Scholasticæ, ad Dei gloriam animarúmque suarum salutem, per nos erigi summoperè desiderent.

Quam Pont. ipse erigit.

§. 2. Nos piis dictorum Laërtii ac Benedicti, Sebastiani, Olympii, & Francisci, ac aliorum prædictorum desideriis hujusmodi annuere, animarúmque saluti paterna charitate prospicere cupientes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, in prædicta Ecclesia S. Eustachii, unam utriusque sexus Christifidelium Confraternitatem quæ non sit pro hominibus unius specialis artis, sub invocatione prædicta, sine alicujus præjudicio, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

Confratribus illius dat facultatem processionaliter incedendi, divina officia in suo oratorio recitandi, ac licita statuta pro Confraternitatis regimine condendi.

§. 3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis pro tempore existentibus, ut processionaliter incedere, divina officia in suo Oratorio recitare, & pro ipsius Confraternitatis negociis se congregare, ac quæcumque statuta, capitula, ordinationes & decreta, pro salubri eorum & dictæ Confraternitatis regimine, & directione necessaria & opportuna, (licita tamen & honesta, sacrisque Canonibus & Concilii Tridentini decretis, ac constitutionibus Apostolicis non contraria) per dilectum filium nostrum in Alma Urbe Vicarium in spiritualibus generalem examinanda, & approbanda, facere, & edere, illáque pro tempore prout eis videbitur, prævia simili examinatione, & approbatione, mutare, alterare, corrigere & in melius reformare.

Et quæcumque eidem Confraternitati bonáque quomodo acquisita regendi, & in illius pios usus convertendi.

§. 4. Ac insuper omnia & singula legata, relicta, res & bona quomodolibet qualificata, mobilia, & immobilia per quoscumque Christifideles dictæ Confraternitati per viam testamenti, donationis aut aliàs quomodolibet pro tempore elargita, & relicta recipere illáque per eorum Officiales & deputatos regere, gubernare & administrare, ac in ipsius Confraternitatis, & ejus piorum operum usus convertere, ità tamen ut de receptis & administratis per eos eidem Vicario juxtà decreta Concilii Tridentini rationem reddere teneantur.

Hoc habes in cap. 9. sess. 22. de reform.

Indultum etiam quotannis unum capitaliter condemnatum liberandi concedit.

§. 5. Præterea singulis annis, unum reum quem perierint, & à dilecto filio moderno & pro tempore existenti dictæ Urbis Gubernatore obtinuerint, capitali pœna, præterquàm ob crimen hæresis, læsæ Majestatis, falsificationis monetæ aut literarum Apostolicarum, assassinii aut sacrilegii, necnon homicidii deliberati, aut extractionis frumentorum vel aliarum frugum, & rerum, contrà Apostolicas constitutiones extrà Statum Ecclesiæ) damnatum liberare, dummodò tamen pacem ab offensis vel eorum hæredibus habuerit, liberè & licitè valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Mandantes propterea eidem nunc & pro tempore existenti dictæ Urbis Gubernatori, ut singulis annis in perpetuum dictis Confratribus, unum ex capitali pœna damnatis, liberum dimittat & concedat, ipsúmque per eosdem Confratres pro tempore liberatum, ab omni pœna, capitali eo ipso absolutum, eúmque ad patriam, famam, gradus, honores & bona quæcumque, præterquàm Fisco incorporata) plenariè restitutum, & reintegratum, nec illum super præteritis delictis & excessibus ulteriùs molestari vel perturbari posse decernimus, & declaramus.

Indulgentias quoque infrà scriptas relargitur videlicet Confraternitatem ingredientibus, die prima ingressus plenariam.

§. 6. Postremò ut dicta Confraternitatis majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, Omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui dictam Confraternitatem in posterùm ingredientur, die prima eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserunt plenariam.

Ac in articulo mortis, etiam plenariam.

§. 7. Necnon tàm ipsis quàm pro tempore describendis in dicta Canfraternitate Confratribus, & Consororibus, in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenùs id facere nequiverint saltem contriti nomen JESU ore si potuerint, sin autem, corde devotè invocaverint, etiam plenariam.

Et pariter visitantibus illius Ecclesiam vel oratorium, in diebus festis S. Benedicti & etiã S. Scholasticæ.

§. 8. Ac eisdem nunc & pro tempore existentibus Confratribus, & Consororibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam vel Capellam seu Oratorium in die festo eorumdem SS. Benedicti & Scholasticæ, à primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi, singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, misericorditer in Domino concedimus.

Indulgentiam annorum septem & totidem quadragenarum concedit eisdem Confratribus, pia quadam opera facientibus.

§. 9. Insuper dictisConfratribus,&Consororibus, etiam veræ pœnitentibus & confessas, ac sacra communione refectis, qui prædictam Ecclesiam vel Capellam seu Oratorium in Nativitatis, ac secundò Paschatis Resurrectionis D. N. JESU CHRISTI, necnon Nativitatis & Assumptionis B. MARIÆ Virginis festis diebus, à primis similiter Vesperis. usque ad occasum solis dierum hujusmodi, singulis annis devotæ visitaverint, & tibi ut præfertur, oraverint, quo die prædictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentiam quoque sexaginta dierum alia quædam pia opera exercentibus impartitur.

§. 10. Quotiès verò Missis, & aliis divinis officiisin dicta Ecclesia vel Capella seu Oratorio pro tempore celebrandis & recitandis, seu Congregationibus publicis vel privatis ejusdem Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint seu componi fecerint vel procuraverint, necnon etiam, qui corpora Defunctorum tàm Confratrum, & Consororum dictæ Confraternitatis quàm aliorum ad sepulturam associaverint, aut quascumque processiones de licentia Vicarii prædicti faciendas sanctissimúmque Eucharistiæ sacramentum, tàm in processionibus quàm cùm ad infirmos aut alias ubicumque, & quomodocumque pro tempore deferretur, comitati fuerint, aut si impediti, Campanæ ad id signo dato, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint,

aut

aut etiam quinquies Orationem & Salutationem prædictas pro animabus Defunctorum Confratrum & Consororum dictæ Confraternitatis recitaverint, aut peccatorem aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes præcepta Dei, & ea quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumque pietatis vel charitatis opus exercuerint toties pro quolibet prædictorum onerum sexaginta dies de injunctis eis seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentiarum concessionem revocat, si hac Confraternitas, alteri Archiconfraternitati uniatur, vel aliàs instituatur.

§. 11. Volumus autem quòd si prædicta Confraternitatis alicui Archiconfraternitati aggregetur, vel alia quavis ratione uniatur, seu etiam quomodolibet instituatur, præsentes & quævis aliæ literæ Apostolicæ, illis nullatenùs quoad indulgentias, & remissiones præfatas suffragentur, sed ex nunc eo ipso prorsus nullæ sint.

Dat. P. A. 11. die 9. Nov.

Datum Romæ apud Sanctam MARIAM Majorem, sub annulo Piscatoris die 9. Novembris 1615. Pontificatus nostri Anno undecim.

LXXXVIII.

Confirmatio, & declaratio constitutionis Sixti V. super pœnis, & confiscationibus Status Ecclesiastici, illarúmque solutione Cameræ Apostolicæ debito. Et forma de cætero illis perpetuò servanda.

Hæc Sixti V. constitutio habetur suprà lib. 2. in Tomo 2. Ad Romanum, ejúsque confirmatio à Clemente VIII. promulgata legitur hic sup. fol. 3. Inter cæteras.

Edita A. D. 1615.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN suprema Beati Petri Sede (meritis licèt imparibus) à Domino constituti, muneris nostri esse cernimus, ut inter pastorales curas, Populorum nostræ, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ditioni in temporalibus subjectorum, recto regimi nostram sollicitudinem impendamus, ac etiam provideamus, ut juribus Cameræ nostræ Apostolicæ consulatur, ne ex iis, qui irreperire solent abusus, ipsa Camera Apostolica aliquod patiatur detrimentum, & quæ propterea sedula meditatione à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris salubriter constituta & ordinata fuisse comperimus, quo inviolabilius observentur confirmemus, & innovemus, nostræque auctoritatis munimine roboremus, aliáque disponamus, quæ in Domino conspicimus salubriter expedire.

Sixtus V. edidit Bullam de qua in rubr.

§. 1. Aliàs siquidem accepto per fœl. rec. Sixtum Papam Quintum prædecessorem nostrum, quod, &c.

Omittitur tenor hujus Bullæ, quia eam habes suprà.

Clem. viij. citatus in rubric. illam confirmavit.

§. 2. Quæ quidem constitutio postmodùm per recol. mem. Clementem Papam Octavum etiam prædecessorem nostrum, per suam Motus proprii cedulam sub die 22. mensis Aprilis Anni Domini 1592. publicatam, & affixam confirmata fuit.

Hic Pont. illius observantiam districtè præcipit.

§. 3. Cùm autem accepimus successit temporis, ut humana fert conditio, Constitutiones & Motus proprius hujusmodi, culpa etiam eorum qui in eodem Statu nostro temporali jurisdictionem exercent, per eosdem ac forsan graviores abusus eludantur, pœnæque mulctæ, & confiscationes dictæ Cameræ debitæ similiter intervertantur, & alia incommoda forsan etiam cum delictorum impunitate enascantur. Nos his malis opportuna remedia adhibere, eáque de medio tollere, ac dictæ Cameræ nostræ indemnitati consulere cupientes, Motu proprio non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meráque deliberatione nostris Constitutionem prædictam, omniáque & singula in ea contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, approbamus & innovamus, eáque inviolabilis firmitatis robur obtinere, & inviolabiliter observari perpetuis futuris temporibus debere constituimus, & ordinamus. Et nihilominùs dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis in Provinciis ejusdem Status nostri de Latere Legatis, tenore præsentium injungimus, eorúmque Vicelegatis, Præsidibus, Rectoribus, Gubernatoribus, Locatenentibus, Prætoribus, Vicariis, Notariis, Cancellariis & Scribis aliisque Officialibus, omnibus, & singulis ad quos spectat & pro tempore spectabit, præcipimus, & mandamus, ut eamdem Constitutionem inviolabiliter, & ad unguem sub pœnis in ea contentis, & aliis infrascriptis observent, exequantur, & adimpleant.

Officialésque teneri declarat in ingressu Officii cum juramento promittere observantiam Bullæ Sixti V & istius constitutionis & absque consensu Thesauriorum supplicationes, &c. non recipere nec signare.

§. 4. Prætereà, motu, scientia, deliberatione & auctoritate paribus decernimus, & ordinamus, quòd Vicelegati, Præsides, Rectores, Notarii, Cancellarii, cæterísque Officiales prædicti nunc & pro tempore existentes, cùm primum se ad eorum officia exercenda contulerint, teneantur expressè jurare, & juramento desuper præstando declarare se Sixti prædecessoris, ac præsentem Constitutionem nostram in omnibus, & per omnia sub pœnis in ea & nostra respectivè contentis & expressis inviolabiliter, & ad unguem observaturos, nec illis sub quovis prætextu, quæsito colore, causa vel ingenio contraventuros, quódque nec ipsi minúsque pro tempore existentes nostri, & dictæ Sedis Legatis, nullo prætextu, titulo, jure, causa, & forma supplicationes hujusmodi ipsis vel eorum alicui pro tempore porrigendas, dandas vel dimittendas, taxare, & subscribere, compositionésque facere, decretáque quovis modo gratiam seu remissionem pœnæ seu delicti directè vel indirectè concernentia, interponere, easque & illas registrare, & in acta referre, processúsque tàm per viam supplicationum decretorum hujusmodi, quàm gratiæ compositionis seu transactionis vel remissionis, & similium, cassare & abolere non possint neque valeant, nisi priùs Thesaurarii aut jurium ac proventuum dictæ Cameræ conductores vel pœnarum Depositarii, & seu eorum substituti, juxtà dispositionem tenorem & formam instrumentorum Cameralium cum eis celebratorum expressè supplicationibus, decretis, gratiis, compositionibus, transactionibus, & aliarum pœnarum remissionibus, abolitionibus, & similibus decretis desuper faciendis consenserint, illorúmque consensuum ante aliquam aliam subscriptionem in calce dictarum supplicationum, & seu decretorum vel abolitionem, aut etiam ad partes etiam propria eorum manu subscriptum præstiterint.

Aliterque receptas & signatas gratias & supplicationes irritas declarat.

§. 5. Alioquin compositiones, decreta, abolitiones, registrationes, cassationes, & alia quæcumque contrà præsentium nostrarum dictorúmque instrumentorum Cameralium, & capitulorum in eis appositorum formam, continentiam & tenorem, desuper facienda, & demandanda nulla & irrita, nulliúsque roboris, & momenti sint, & esse censeantur, prout ex nunc illa motu, scientia & potestate paribus cassamus, revocamus, & annullamus, viribúsque & effectu evacuamus, ac delinquentibus & condemnatis, & aliis quibuscumque in processibus aliisque actis desuper pro tempore faciendis, vocatis & comprehensis & seu aliàs interesse quomodolibet habentibus, nullatenùs decernimus prodesse, quinimò contrà eos pro pœnis incursis, & seu in sententiis contrà ipsos latis ac promulgatis, & in progressu temporis ferendis, & promulgandis contentis, procedi possit, & valeat, non secùs acsi compositiones, abolitiones, decreta, supplicationes & alia prædicta minimè emanassent, & seu facta fuissent.

Officialibus contravenientibus pœnas infligit.

§. 6. Et nihilominùs Vicelegati, Præsides, Rectores Notarii, Cancellarii, cæterique Officiales omnes, qui secus fecerint, indignationis nostræ, & pro tempore existentis Romani Pontificis, privationis officiorum, ac mille ducatorum auri, ac

alias etiam graviores arbitrio nostro, & ejusdem Romani Pontificis pœnas incurrisse & incidisse intelligantur, & ad illorum solutionem cogi omninò possint ac debeant.

Compendia harum constitutionum vulgari sermone conscripta & affigi jubet & in locis residentiarum affixa retineri.

§. 7. Cæterùm ut præsentes perpetuis futuris temporibus observentur, nevè aliquis earum ignorantiam prætendere allegare, aut se excusare possit, Volumus, decernimus & mandamus, quòd earumdem transumptis, & ut meliùs intelligantur ipsarum compendia sive summaria vulgari sermone conscripta, & annotata in singulis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castellis, Villis, & Burgis Status nostri prædicti affigantur, & publicentur, ac tàm præsentium quàm summarii transumpta in Cancellariis criminalibus, & in locis residentiæ Gubernatorum, & Officialium effixa perpetuò sub pœna scutorum ducentorum dictæ Cameræ applicandorum conserventur.

In deputationibus Legatorum earumdem const. observantiam jungi jubet.

§. 8. In novorum autem Legatorum prædictorum à nobis, & successoribus nostris pro tempore eligendorum & deputandorum, deputationibus ac literis desuper in quacumque forma quandocumque expediendis, apponi & exprimi omninò deberè volumus & mandamus, quòd Legati prædicti eamdem Sixti prædecessoris, necnon præsentem nostram hujusmodi constitutionem observare, adimplere, & exequutioni demandare omninò teneantur, & debeant, aliàs quæcumque per eos contrà illius tenorem facienda, gerenda, & mandanda, nulla, & invalida sunt eo ipso, prout ex nunc nulla esse itidem decernimus.

Officiales de contentis in dicta Bulla Sixti V. Syndicari mandat.

§. 9. In discessu verò seu syndicatu dictorum Vicelegatorum, Gubernatorum, Prætorum, & aliorum Officialium, quomodolibet pro tempore pariter deputandorum & eligendorum, cætera omnia per dictum Sixtum prædecessorem ut suprà ordinata à Fisci Procuratoribus seu Depositariis ac substitutis, & locorum Syndicis sub quingentorum aureorum, ut præfertur applicandorum, & aliis pœnis prædictis observari, & exequutioni similiter demandari debeant.

Et ità ac non aliter judicari decernit.

§. 10. Et ità in præmissis omnibus & singulis, & quolibet eorum, per Legatos, Vicelegatos, Præsides, Gubernatores & Locatenentes, Prætores, Vicarios & alios Officiales antedictos, omnes, & singulos, nunc & pro tempore existentes, & quemlibet eorum, necnon omnes alios Judices ordinarios & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secùs super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria omnia renovat.

§. 11. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Sixtus prædecessor in suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi præcipit.

§. 12. Volumus insuper quòd earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 11. die 18. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 18. Decembris millesimo sexcentesimo decimo quinto, Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Publicatio in Urbe.

Die 22. Mensis Decembris millesimo sexcentesimo decimo quinto retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ S. Petri, Cancellariæ ac Cameræ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Ambrosium Paulinum Sanctiss. Domini Nostri Papæ Curs.

Augustinus Braccherius Mag. Curs.

LXXXIX. De Abbatiarum, Prioratuum, aliarúmque domorum Congregationis Monachorum B. Mariæ montis Virginis Ordinis S. Benedicti erectione; Abbatúmque, & Priorum, ac aliorum eis perficiendorum electione: Vocalium in Capitulis præfinitione. Novitiorúmque Conversorum, & aliorum habitu, atque regimine.

Alia de hac Congregatione Pontificia rescripta indicavi suprà in const. 3. Cœlestini III. *Tom.* 1. *fol.* 51. & in const. 85. Sixti V. Dudùm, lib. 2. *Tom.* 2.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Postulat ratio pastoralis officii, Nobis licet imparibus meritis Divina providentia commissi, ut Congregationum ad Divini cultus augumentum, & Religionis propagationem institutarum conservationi intendentes, illa statuamus, & decernamus, per quæ non solùm ipsæ Congregationes conservari, verùm etiam incrementum suscipere valeant.

Quia decreta delegato Ap. edita circà Monasteria Congregationis retinenda & respectivè dimittēda, exequi minimè oportunum fuit.

§. 1. Cùm itàque sicut accepimus, aliàs dilectus filius Joannes de Leonardis Clericus Regularis Congregationis lucentis ad restituendam, & augendam regularem disciplinam Monachorum ordinis S. Benedicti Congregationis Montis virginis à fœl. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro delegatus, decretis Concilii Tridentini inhærens, & in vim facultatum sibi à dicto Clemente prædecessore attributarum, ne major esset Monachorum numerus quàm ejusdem Congregationis redditibus ali posset, quædam Monasteria ordinis, & Congregationis prædictorum perpetuò retinendas alia per modum provisionis, & ad certum tempus reliqua supprimendas decreverit experientia verò compertum sit in executione decretorum ipsius Joannis difficultates, & incommoda, & detrimenta varia circà Ecclesiasticum cultum, reditum, & Monasteriorum conservationem, & manutentionem nasci, & proindè dictus Clemens prædecessor multa ex illis sustulerit, & immutaverit, multáque alia pro conservatione, & augumento Ordinis, Congregationis prædictorum veniant abroganda.

Hic Pontifex decernit quòd Monasteria 24. sint cum certo Monachorum numero.

§. 2. Idcircò Nos dictorum decretorum tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, matura deliberatione desuper habita hac nostra perpetuò valitura Constitutione, perpetuò statuimus, & ordinamus, quòd Monasteria quibus tota Congregatio Montis Virginis constare debet, infrascripta viginti quatuor sint, & in eisdem infràscriptus Monachorum numerus ali debeat, qui neque minui, neque augeri, nisi quatenùs augeatur dictorum Monasteriorum redditus possit.

Quorum Monasteriorum decem & tria majora, reganturs singula per Abbates eis præficiendas.

§. 3. Videlicet Monasterium Montis Virginis de Monte in quo sint Monachi centum computatis omnibus, tàm Professis quàm Oblatis, & famulis, ità tamen ut dimidia saltem pars sint Sacerdotes, Monasterium S. Mariæ Montis Virginis de Neapoli, in quo sint sexdecim; Et Monasterium Casæ Maricanæ in quo quatuordecim, comprehensis Professis, Oblatis, & famulis, ut suprà dictum est; Monasterium Sanctæ Mariæ Virginis de Capua; Sanctæ Mariæ de Gratia Terræ Pintæ; Sanctæ Mariæ Montis Virginis Terræ Candidæ; Sanctæ Mariæ de Gratia Mariliani; S. Mariæ Virginis de Aversa; & S. Agathæ Urbis Romæ; S. Salvatoris de Gujeto; S. Agathæ de Apulia; S. Mariæ Lauretanæ montis Falcionis; S. Joannis de Argento, in quibus singulis sint Monachi duodecim, omnibus supradictis computatis. Prædicta verò Monasteria gubernentur sub titulo Abbatis, iisque non perficiantur nisi Monachi spectatæ virtutis & disciplinæ.

Alia verò Monasteria undecim regantur per Priores ad ea eligendas.

§. 4. Monasteria S. Honufrii Terræ Abbedinæ; Sanctæ Crucis Terræ Palmæ; S. Joannis de Sarno; S. Jacobi in Terra Lauri; S. Benedicti de Ariano; S. Joannis Baptistæ de Castello; Sancti Joannis Baptistæ Nuceriæ; S. Jacobi de Benevento, Sanctæ

Mariæ de Gratia de Carviſcara; Sanctiſſimi Corporis Chriſti Montis Aurei; S. Jacobi Terræ S. Angeli de Scala, in quibus ſint Monachi ſex pro quolibet Monaſterio, neque plures neque pauciores, computatis omnibus ſupradictis; & Monaſteria prædicta gubernentur ſub titulo Prioris.

Qui Priores juxtà eorum merita ſufficiantur in loco decedentium Abbatum. Et eorum tres coràm Abbate & Definitorib. ab ipſiſmet 11. Prioribus eligendi vocem electivã habeat Capitulo.

§. 5. Qui quidem Priores, Abbatibus decedentibus, per gradus perficiantur Monaſteriis majoribus ſupradictis, prout eorum virtutum merita, & adminiſtrationis ratio poſtulare videbuntur.

§. 6. Ex numero verò dictorum undecim Priorum, qui erunt ad nutum amovibiles, tres eligantur per vota decreta ipſorum tantùm undecim Priorum, fabis albis & nigris in pixidem conjiciendis, & qui plura vota tulerint, ii vocem electivam in ea in Capitulo habeant, ea verò electio celebretur coràm Abbate Generali, & duobus Definitoribus, vel ſaltem uno, ſi alter aliquo impedimento intercedente adeſſe non poterit.

Decanus, Definitores, Procurator generalis, & omnes ſupradicti Abbates vocem habeant, Capitulis, & in electione Abbatis Generalis ac Definitorum.

§. 7. Decanus verò, Definitores, ſeu Viſitatores, Procurator Generalis in Urbe pro tempore exiſtens, necnon ſupradicti omnes Abbates, & Magiſter Novitiorum qui tantùm eſt ad præſens, & Vicarius ſimiliter ad præſens exiſtens Presbyterorum Montis Virginis qui declaretur Abbas, & deinceps eligetur ex ſupradicto numero Abbatum, ſemper vocem habeant activam, & paſſivam in Capitulis Generalibus, & Provincialibus, & in electione Abbatis Generalis, & Definitorum.

Abbates prædicti gaudeant privilegiis Abbatuum Ordinis Camald.

§. 8. Omnéſque Abbates ſupradicti gaudeant, & gaudere debeant omnibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, & præeminentiis quibus gaudent Abbates Camaldulenſes quocumque jure.

Monachi majores ann. 60. qui Abbates, aut locis prædictis per ann. 10. præfuerint, vocem habeant, ſi Capitulum velit.

§. 9. Monachi quoque ſenes, & ſexaginta annis, majores, cùm fuerint Abbates ad minus decem annis, & ſeu per dictum temporis ſpatium iis locis præfuerint, qui nunc Abbatiæ appellantur, licèt velint cedere officio quod obtinent habeant pariter vocem activam & paſſivam in omnibus Capitulis & electionibus, ſi tamen ad id conſenſerit Capitulum Generale, & non aliàs.

In aliis 19. Monaſteriis quæ prædictis unita ſunt, collocetur unus Monachus cum Converſo vel Oblato, Sacerdos 40. ann. major, & hi cenſeantur de familia Monaſteria, cui illud in quo degunt Monaſterium unitum erit.

§. 10. In aliis Monaſteriis ſeu domibus & membris quæ prædictis unita & annexa, vel aliter reperiuntur nulla in poſterùm conſtituatur familia, ſed Monachus tantùm unus Sacerdos quadraginta annorum major, ac probatæ vitæ cum uno Converſo, ſeu Oblato collocetur, qui ſint & cenſeantur ex familia, cui domus ſeu membrum illud unitum fuerit, ac in ea Eccleſia celebrent & bonorum, & redituum curam habeant. Hujuſmodi verò Monaſteria ſeu domus ſit infraſcriptæ; videlicet Monaſterium Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Salerno; Sanctæ Mariæ de Nuje de Trivico; S. Bartholomæi de Troja; S. Joannis Baptiſtæ de Avellino; Annunciatæ Altavillæ; S. Mariæ Annunciatæ de Mercolliano; Montis Virginis de Thiano; S. Mariæ de Nuje de Prata; S. Leonardi de Monteſuſculo; S. Mariæ de Aſcenſione de Cariſſo; S. Mariæ Annunciatæ de Illiceto; S. Donati de Aſculo; S. Mariæ de Tocco; S. Mariæ de Bojano; S. Mariæ Montis Virginis de Altovilla Capacii; S. Catharinæ de S. Martino; S. Mariæ Annunciatæ de Matalona; S. Mariæ de Airola; & S. Rocchi de Baniolo.

In reliquis domibus ſeu membris, alii deputentur ut hic.

§. 11. In Monaſteriis autem feudi, quod ſicut accepimus membrum eſt Monaſterii Montis Virginis, & animarum curam habet, ſint Monachi, quot ſicut pariter accepimus in eo eſſe ſolent, numero quinque, in Monaſterio Puteolano quod ut aſſeritur hoſpitium eſt, & membrum Monaſterii Neapolitani, numero tres, in reliquis domibus ſeu membris, deputetur unus Oblatus Profeſſus ſpectatæ probitatis, & ætatis, qui ſit ex familia Monaſterii cui domus annexa eſt, qui Eccleſiæ ſuppellectilis ædium, & reddituum curam habeat.

Si quæ ad formam Monaſt. rediga-tur, cum competenti dote quoq; calendis 6. Monachis tunc reſtituatur ſub Abbatis vel Prioris titulo gubernandum.

§. 12. Si verò fortè contigerit, ut aliquod ſeu aliqua ex Monaſteriis prædictis, vel domibus ad formam Monaſterii redigantur, competentérque dotentur, ita, ut duodecim in eo Monachi, vel ſaltem ſex ali poſſint, ut ſuprà dictum eſt, tunc cum Capituli Generalis conſenſu, & protectoris licentia reſtituantur, ſub Abbatis vel Prioris titulo reſpectivè gubernanda.

Novitiatus in Monaſterio, montis Virginis, & S. Agathæ de Urbe eriguntur.

§. 13. Præterea, ad propagationem Congregationis unum in Monaſterio Montis Virginis de Monte, & alterum in Monaſterio S. Agathæ de Urbe Novitiatum, in quibus poſtquàm fabrica, & rebus neceſſariis inſtructi fuerint, Novitii recipi & admitti, ac ſumptibus dictorum Monaſteriorum reſpectivè ali, & manuteneri debeant inſtar aliorum dictæ Congregationis Novitiatuum Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, ſine alicujus præjudicio perpetuò erigimus, & inſtituimus.

Qui aliorum Novitiatuum Congregationis privilegiis omnibus perfruantur.

§. 14. Illíſque ſic erectis & inſtitutis; necnon Novitiis, & aliis perſonis Regularibus profeſſis, in illis pro tempore exiſtentibus, quòd omnibus & ſingulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, prærogativis, antelationibus, favoribus, præeminentiis, indultis, licentiis, aliíſque gratiis, tàm ſpiritualibus quàm temporalibus, quibus aliis ejuſdem Congregationis Novitiatus, & illorum Notarii, ac regulares perſonæ, de jure Statuto, uſu conſuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poſſint, & poterunt quomodolibet in futurùm, ipſi pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter, abſque ulla prorſus differentia, in omnibus, & per omnia, acſi illa nominatim, & expreſſè per præſentes conceſſa, & impartita forent, etiamſi talia eſſent quæ ſpecialem, & individuam requirerent mentionem, & ſub generali expreſſione non comprehenderentur, uti, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis, itidem perpetuò concedimus, & indulgemus.

Quæ verò ad Novitios recipiendos, ac regendos decreta Sedis Apoſt ſerventur.

§. 15. Quo verò ad uniuſcujuſque loci qualitatem & Novitiatus, ac recipiendorum in Novitios, formam ſpectat, eorúmque regimen, decreta ſuper prædictis à Sede Apoſtolica evulgata omninò ſerventur.

Qui & quot Novitii recipiendi ſint.

§. 16. Et quoniam ut ex ſtatu perſonali Monàchorum dictæ Congregationis nobis conſtitit, ex quorumdam Superiorum negligentia, ſeu aliquo humano effectu factum eſt, ut ex eadem patria, & etiam ex eadem familia multoties major numerus Monachorum receptus fuerit quàm pareret, ſeu Monaſterii redditibus, qui in eadem patria ſunt, ali poſſit, decernimus non plures Novitio, quàm tres ejuſdem patriæ in poſterùm in Congregatione prædicta recipiendos, niſi in defectum aliorum, quo caſu recipiendi munus hujuſmodi ad Capitulum Generale cum Protectoris licentia ſpectet, & non aliter.

Abbas, Prior vel Cellarius in propria patria non eligatur.

§. 17. Nemo etiam Abbas, Prior vel Cellarius creari poſſit in propria patria.

Novitiatus duo alii arbitrio Capituli generalis inſtituantur.

§. 19. Inſuper duo alii Novitiatus Monachorum profeſſorum arbitratu Capituli generalis conſtituantur, in quibus Novitii profeſſi uſque ad presbyteratus, vel ſaltem ad ſubdiaconatus ordinem, in obſervantia diſciplinæ monaſticæ, ſtudiis incumbant.

Horis, ac Monachorum, Converſorū profeſſorum, & non profeſſorum ac Oblatorum veſtitus diſtinctus ſit.

§. 19. Sicut veſtitus Novitiorum à veſtitu Monachorum profeſſorum diſtinctus eſſe debet, ſic Converſorum profeſſorum veſtitus à non profeſſis diſtinctus omninò ſit, & oblatis non profeſſis Tabanus tantùm cum decreto albi coloris concedatur.

Filiationes Monaſteriorum permittitur huic congregari, inſtar Congregationis S. Benedicti.

§. 20. Volumus etiam, & decernimus, ut filiationes Monaſteriorum, uti habent aliæ Congregationes Sancti Benedicti in Congregationum hujuſmodi introducantur.

Abbates, & Priores ubi prædicare poſſint.

§. 21. Et tàm Abbates quàm Priores prædicare verbum Dei in locis viginti quinque milliaribus à ſuis Monaſteriis diſtantibus.

Qui & quan-

§. 22. Et poſtquàm curſum in Theologia peregerint & quinque annos continuos legerint, gradum Doctoratus

do Doctoratus gradum suscipiant.

ctoratus suscipere cum licentia Abbatis generalis, qui nulla tamen gaudeant exemptione, possint, & valeant.

Oblati professionem quando emittant, & quo posteà habitu utantur.

§. 23. Ac omnes Oblati, tàm hactenùs professi quàm qui in posterùm emiserint professionem, debeant post illam emissam, deferre scapulare parvum, latitudinis palmi, longitudinis usque ad genua, ac in prima parte ad figuram octavi redactum, cum cuculla rotunda, & sine cauda ut dicunt, & dicto scapulari consueta, dictaque professio non possit ab illis emitti, nisi de vita, & moribus à Religiosis Monasteriorum ubi servierunt, & tunc servient fuerint approbati, ac servatis decretis à fœl. rec. Clemente Papa VIII. prædecessoie nostro, conditis; & publicatis, antequàm verò emiserint dictam professionem, debeant gestare tunicam oblongam dumtaxat cum mantello, & pileo.

Novitiatúmque faciant.

§. 24. Hi autem omnes supradicti Oblati, teneantur per annum integrum Novitiatum facere, & quæ sunt necessaria addiscere.

Alii servientes quem habitum gestent, Clausulæ hujus constitutionis præservativæ.

§. 25. Alii verò qui recipientur ad servitia utilia obeunda nec emittent professionem, solùm unam vestem usque ad genua & non infrà oblongam, unà cum mantello, & pileo ad instar laicorum sæcularium habere debeant.

§. 26. Decernentes præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque nullo umquàm tempore de subreptionis, vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari seu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari seu invalidari, aut in jus vel controversiam vocari, aut adversus eas, & ea quodcumque juris, & facti, vel justitiæ, & gratiæ remedium intentari, impetrari vel concedi nullatenùs umquàm posse, sed ab omnibus quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere.

Decretum irritans.

§. 27. Sicque & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, ac Commissarios, quavis auctoritate fungentes, ac etiam S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 28. Non obstantibus nostra, ac Cancellariæ Apostolicæ regula de privilegiis ad instar concedendis, ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & ordinis prædictorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, eorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

D. P. An. 6. die 19. Maji.

Dat. Romæ apud S. Marcum. sub annulo Piscatoris, die 19. Mart. 1611. Pont. Nostri Anno 6.

XC.

Quòd Superioribus Ordinum Mendicantium, liceat eorum religiosos etiam per aliam viam quàm per Lusitaniam, ad Japonicas, & alias Indiarum Orientalium regione, prædicandi aut Christianam fidem docendi causa transmittere, servata in reliquis forma constitutionis Clementis VIII.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1608.

Universis & singulis præsentes literas inspecturis, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

SEdis Apostolicæ providentia circumspecta, quæ ratione suadente aliquando decrevit, experientia deinde comperto, mutatione indigere, nonnumquàm immittat, prout re maturè discussa in Domino judicare expedire.

Gregor. xiii. (cujus constit. hic non posui, eo quod sufficiant refertut) prohibuit, ad regiones Chin. & Japon. absque Sedis Ap. licentia proficisci Evangelii prædicandi, doctrinam Christiana docendi, &c. causa, religiosos Societatis Jesu, in illis locis hæc sufficeret imponere posse credens.

§. 1. Aliàs siquidem fœl. rec. Greg. Papa XIII. prædecessor noster, certis tunc expressis causis adductus, per suas in simili forma Brevis literas, sub Datum die 28. Jan. 1585. Pontificatus sui anno 13. Omnibus Patriarchis, & Episcopis, etiam Provinciæ Chinæ, & Japonis, sub interdicti Ecclesiastici, & suspensionis ab ingressu Ecclesiæ, & Pontificalium exercitio, aliis verò Sacerdotibus, Clericis, & Ministris Ecclesiasticis, tàm sæcularibus quàm cujusvis Ordinis regularibus, cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, sub excommunicationis majoris pœnis ipso facto incurrendis interdixit, & inhibuit, ne ad earum regiones, & provincias Japonicas, Evangelii prædicandi, vel doctrinam Christianam docendi, aut sacramenta ministrandi, aliave munia Ecclesiastica obeundi causa, sine sua, & Sedis Apostolicæ expressè licentia proficisci auderent.

Clemen. viii. const. 74. suprà fol. 118 dictos Religiosos non sufficere, videns omnibus Mendicantium Ordinum Superioribus indulsit, ut spectatæ vitæ & conditionis religiosos transmitterent per Lusitaniam duntaxat in Indias, & Civitatem Goann. & Japonicas & finitima laca.

§. 2. Postmodùm autem rec. mem. Clemens Papa VIII. similiter prædecessor noster, accepto quod tàm Chinæ, & Japonum, quàm aliæ illis vicinæ & adjacentes Insulæ, regiones, & provinciæ, ac finitima Regina Indiæ Occidentalis, amplissima, & populis refertissima erant, & pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & spiritualibus alimentis fovenda, plures operarii, ac Ministri necessarii erant, quàm ex sola Religiosorum Societate JESU haberi poterant, omnibus, & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, seu Prioribus generalibus, tunc, & pro tempore existentibus indulsit, ut cùm necessitas postulasset, quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis religiosos, quos nimirúm ad prædicta officia, & Ministeria idoneos, & utiles fore in Domino judicarent, per Lusitaniam dumtaxat, & suscepta indè navigatione, in Indias, & Civitatem Goan. atque ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes transmittere, tàm ipsi sic transmittendi quàm alii supradictorum Ordinum Religiosi in eisdem Indiarum partibus existentes, & ad hoc munus obeundum à suis Magistris, Ministris, vel Prioribus generalibus, seu aliis Superioribus electi, & approbati, tàm ad Japonicas prædictas quàm ad alias proximas, & adjacentes, etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis Insulas, regiones, & provincias accedere possent.

Prohibuitq; ne ex Insulis Philippinis, vel alia loca Indiarum Occidentalium, parte in Japonicas vel eis finitimas regiones transirent ut in d. ejus const. §. 3.

§. 3. Cæterùm omnibus, & singulis Religiosis, cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis essent, sub excommunicationis majoris, à qua nonnisi à Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo absolvi possent, necnon privationis vocis tàm activæ quàm passivæ, ac dignitatum administrationum, & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia imposterùm obtinenda ac exercenda, pœnis ipso facto absque ulla declaratione incurrendis interdixit, & prohibuit, ne ex insulis Philippinis nuncupatis, sive qualibet alia Indiarum Occidentalium vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium tunc habebantur parte ad illas pertinente, in Japonicas, & alias illis proximas adjacentes, & finitimas Insulas, Provincias, & regiones prædictas, etiam quorumcumque privilegiorum, eis vel suis Ordinibus, à dicto Clemente, & Romanis Pontificibus prædecessoribus suis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, in genere vel in specie, etiam super facultate prædicandi verbum Dei per univarsum Mundum, eatenùs concessorum, seu in posterùm

etiam concedendorum, approbandorum, & innovandorum, nisi in illis de prohibitione hujusmodi, & interdicto, specialis specifica, & expressa mentio, cum sufficienti derogatione fieret, aut quovis alio prætextu, & quæsito colore proficisci, & transire auderent, vel præsumerent, & si qui eatenùs, vel in posterùm secus facerent postquàm moniti essent, statim sub eisdem pœnis, omni mora, & excusatione cessante, ad dictas Insulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reverti & redire omninò tenerentur, & ad id per quoscumque Judices Ecclesiasticos, sub eisdem & aliis coràm arbitrio infligendis pœnis cogi & compelli possent, prout in dictis Gregorii ac prædicti Clementis prædecessorum desuper etiam in forma Brevis, sub Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 12. Decembris 1600. Pont. sui Anno nono, confectis literis pleniùs continetur.

Sed hæc alias qua per Lusitaniam accedendi ad Indias prohibitio, & insinuatione Regis Hispaniarum, nihil ut credebatur profecit, ideoque ab isto Pontifice, ut Dei opus liberius peragi valeat revocatur, & ad prædicta loca etiam quam per Lusitaniam servata, in reliquis forma d. conf. Clericis viri ibi permittitur.

§. 4. Cùm autem sicut ex insinuatione Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici accepimus, experientia compertum sit, quod prohibitio accedendi ad Indias, & Civitatem Goam aliàs quàm per Lusitaniam, nec qui sperabatur ex eo fructum protulit, neque Catholicæ fidei propagationis negotio utilis fuit, Nos pro pastoralis officii nostri debito, ut tantum opus Dei omni sublato impedimento liberè peragi possit, quantum humilitati nostræ ex alto conceditur providere volentes, dictarumque literarum Gregorii & Clementis prædecessorum tenores præsentibus pro expressis habentes, omnibus, & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, Ministris, seu Prioribus generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus, nunc & pro tempore existentibus, ut cùm necessitas postulaverit, quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis religiosos, quos nimirùm ad prædicta officia, & munia idoneos & utiles fore in Domino judicaverint, ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes, etiam per aliam viam quam per Lusitaniam in Japonicas, & alias illis proximas adjacentes, & finitimas Insulas, Provincias, & regiones prædictas, servata in reliquis dictarum literarum Clementis prædecessoris forma, in omnibus, & per omnia, & non aliter, transmittere liberè, & licitè valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus.

Contrariisq; derogatur.

§. 5. Non obstantibus interdicto, & prohibitionibus, ac literis dictorum prædecessorum aliisque præmissis, necnon Apostolicis, ac in synodalibus, provincialibus, & universalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon prædictæ Societatis JESU, aliarúmque Religionum, Provinciarum, & regionum prædictarum juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, illis eorúmque Prælatis Superioribus, & personis etiam particularibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, in genere, val in specie, ac aliàs quomodolibet concessis, approbatis & innovatis, quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, aliàs de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes hac vice specialiter, & expresse in quantum nostris prohibitioni & interdicto aliisque præmissis adversentur, harum serie derogamus, & derogatum esse, & censeri neque illa eis ullatenùs suffragari volumus, & declaramus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis hujus Bullæ creditabet.

§. 6. Et quia difficile foret præsentes literas ubicumque usus venerit ostendi, & publicari, volumus earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici, vel alicujus dd. Religionum Secretarii subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel cujusvis ex Generalibus prædictis sigillo munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 4. die 14. Jun.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris die 11. Jun. 1608. Pont. nostri Anno quarto.

GCI.

Institutio Congregationis, Piorum Sacerdotum, Oratorii JESU CHRISTI Domini Nostri nuncupandæ, in Regno Franciæ, ab Henrico Episcopo Parisiense, & Maria Francorum, ad restituendam augendamque fidem Catholicam promotæ.

Aliam sed diversam Oratorii Congregationem instituit in Urbe Gregorius XIII. in ejus const. 101. Copiosus, vide suprà in Tomo 2.

Ad propagandam Catholicam fidem; Congregationem erexit Gregorius XV. in sua const. 26. Inscrutabili, cum duabus seqq. Constitutionibus, in quarum prima assignantur proventus, In secunda verò conceditur, quòd literæ, & scripturæ omnes pro ipsa Congregatione gratis tradantur Ministris ejusdem.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

EditaA. D. 1615.

Proœmium.

SAcrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, quam Dei unigenitus JESU CHRISTI D. N. auctor ipse piorum operum fundavit regimini suprema dispositione præsidentes pro nobis commissi gregis Dominici prospero statu, & animarum salute solliciti esse compellimur, & ea sincerè tenemur amplecti quæ ad incrementum Religionis pertinent, & ad virtutum spectant ornamentum, ac piæ Christifidelium Congregationes instituantur, & exindè uberiores fructus bonorum operum, in illis locis præsertim ubi id magis expedire dignoscitur, in dies per pia & spiritualia exercitia accrescunt, & iis exercitiis debitè ac Domino miserante faciliùs consequi, cæterisque Christifidelibus vitæ ac morum exemplo proficere valeant ad salutem.

Henricus Episcopus Parisiensis & Mariæ Francorum Regina, ad restituendam Ecclesiasticam disciplinam, supplicant Pontifici, pro institutione Congregationis Piorum Sacerdotum in eo Regno ejusque regimen Petro de Berulle presbytero Parisiensi committi

§. 1. Sanè exhibita nobis nuper pro parte venerabilis fratris nostri Henrici Episcopi Parisien. ac Charissimæ in Christo filiæ Mariæ Francorum Reginæ, petitio continebat, quod aliàs cum ipsa Maria Regina pro devotionis zelo ducta, ut aliquo devotionis suæ monumento, immensarum gratiarum munera quibus ea bonorum omnium largitor optimus decoravit testari possit, disciplinam Ecclesiasticam, undique ferè in regno Franciæ hæresum bellorúmque præteritorum injuria, tùm in Religione, tùm etiam in moribus non parùm depravatam ac corruptam, in primævum & pristinum suum statum, devotionisque & pietatis splendorem salubri aliqua ratione restitui plurimùm desideret, & id re ipsæ in consultatione cum viris gravibus & piis, ac præsertim cum d. Henrico Episcopo pluries habita maturè discussa, utilius & fructuosius quàm ex institutione alicujus Congregationis piorum sacerdotum, quorum studium & officium ac munus sacerdotale, juxtà sanctum atque pium illius institutum debitè exequen. & adimplen. sit omninò directum, instituen. exequi posse non videatur, ipsaque Maria Regina unam devotam piorum, ac probatæ vitæ Sacerdotum, quorum principale institutum singulas actiones ordini sacerdotali convenientes & essentiales amplecti, existat, Congregationem in ipso Regno & præsertim in civitate Parisiensi ubi illa non parùm desiderari videtur, erigi & institui, curámque erectionis, & institutionis

hujusmodi

hujusmodi dilecto alio Petro de Beralle presbytero Parisiensi, cujus ministerium fœlici progressui, & directioni ipsius Congregationis maximè profuturum esse Domino confidit, per Nos committi & demandari summoperè desideret, pro parte eorumdem Henrici Episcopi, & Mariæ Reginæ, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenùs Congregationem piorum ac probatæ vitæ sacerdotum perpetuò erigere, & instituere, illiúsque curam dicto Petro committere & demandare, ut præfertur, ac aliàs de Apostolicæ potestatis providentia consulere dignaremur.

Hic ideò Pontifex Congregationem Oratorii JESU CHRISTI D. N. nuncupandam, pro Piis Sacerdotibus instituit.

§. 2. Nos igitur quibus cura & sollicitudo cordi insidet fidem, & religionem Catholicam propagare divinique cultus augmentum, & ut Christifideles singuli per viam salutis in hoc sæculo gradientes, ad cœlestia Regna pervenire mereantur procurare, præsertim ubi Catholicorum Principum vota id exposcere, ac in Domino salubriter conspicimus expedire, considerantes hujusmodi institutionem, specialiter sacerdotes aut personas ad sacerdotalem statum aspirantes vel saltem eorum ministerio necessaria, ac JESUM CHRISTUM Dominum nostrum sacerdotalis dignitatis immediatum institutorem tangere & respicere, æquum maximè, & rationi consentaneum judicamus, ut qui hujusmodi institutum aggrediuntur ultrà communem fidelium devotionem, speciali & particulari devotioni JESU CHRISTI Domini Nostri addicantur, qui est sacerdos in æternum secundùm ordinem Melchisedech, & fons sacerdotii in Ecclesia Christiana. Hinc pio, & salubri d. Mariæ Reginæ desiderio favorabiliter annuere, ac ipsum opus pium muneris Sedis Apostolicæ consolatione confovere, necnon Christifideles ad pia meritoria, & salutaria opera exercenda, ecclesias quoque, & sacra Dei templa devotionis causa visitanda æternis præmiis, ac spiritualibus muneribus, & peccatorum remissione invitare volentes, necnon Henricum Episcopum & Petrum prædictos, ac eorum quemlibet, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, d. Petro apud Nos de religionis zelo, vitæ ac morum honestate, aliisque probitatis, & virtutum meritis multipliciter commendato, nostram & dictæ Sedis benedictionem impartientes, ad laudem & gloriam omnipotentis DEI Patris & animarum salutem, unam sub nomine Oratorii JESU CHRISTI Domini Nostri Congregationem, in honorem orationum quas in diebus carnis suæ fudit, ut ii qui Congregationem ipsam ingredientur eumdem JESUM CHRISTUM pro nobis in oratione positum, & pernoctantem revereantur, atque etiam instituti ad quod vocati sunt moveantur, & præsertim semper hanc præcipuam omnibus communem, & omni tempore congruentem officii eorum partem quæ in orationibus pro populo, ac in Dei laudibus celebrandis versantur habeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium sine alicujus præjudicio perpetuò erigimus & instituimus.

Dictúmque Petrum deputat Præpositum d. Congregationis Piorum Sacerdotum, qui insimul religiose vivat, eorum sit præcipuũ institutum, perfectioni statu sacerdotalis totaliter incumbere.

§. 3. Dictumque Petrum in Institutorem Præpositum generalem hujus piorum sacerdotum, nulli anteà religioni voto solemni addictorum, necnon & aliorum ad presbyteratus ordinem promoveri cupientium, & reliquorum ad familiaria officia necessariorum Congregationis Oratorii JESU CHRISTI Domini Nostri nuncupantur hujusmodi, qui simul, & in Societate religiosè vivere, & in humilitatis spiritu, & piæ vitæ studiis altissimo famulatum exhibere, & impendere studeant, quorum principale ac præcipuum institutum sit, perfectioni status sacerdotalis totaliter incumbere, singulásque actiones ordini sacerdotali propriè & essentialiter convenientes, sibi ab eorum Ordinariis ubi stabilita fuerit præscribendum, & non aliàs, amplecti sacerdotum. Insuper & aliorum ad sacros ordines aspirandum instructioni, non circà scientiam sed circà usum scientiæ ritus & mores propriè Ecclesiasticos se addicere volentes.

Dat eidem facultatem, Congregationes ejusmodi in locis ad quæ vocatus fuerit per Ordinarios, instituendi, & statuta pro earum regimine condendi, & alia quæcumque necessaria præmittendi.

§. 4. Cum plena & omnimoda facultate, potestate, & auctoritate eidem Petro per Nos ad id assumpto, & à dicta Maria Regina summoperè commendato, ut prædictam Congregationem hujusmodi, tàm in civitate Parisiensi quàm in omnibus aliis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis ad quæ à locorum Episcopis vocatus fuerit, & non aliàs, instituen. ac demùm pro fœlici statu, & directione personarum, ac bonorum spiritualium, & temporalium ejusdem Congregationis seu Congregationum sic erigen. tàm circà receptionem & admissionem, numerum, ætatem, & qualitates in ipsa Congregatione recipien. & admitten. eorúmque instructionem & disciplinam, exercitia, ac modum, & formam divinorum officiorum, precum, & orationum, aliorumque suffragiorum recitan. & alia ipsis Congregationibus utilia atque necessaria, quæcumque statuta, ordinationes, & capitula, licita & honesta, sacrísque Canonibus, & constitutionibus Apostolicis, necnon Concilii Tridentini decretis minimè contraria, à sancta Sede Apostolica postmodùm approbanda, confirmanda, ac per ipsarum Congregationum Præpositum, presbyteros, officiales, ministros, & coadjutores, sub pœnis in eis apponen. adimplen. & observan. faciendi, edendi & condendi, factaque edita, & condita, quoties pro illorum ac rerum, & temporum qualitate & vicissitudine, seu aliàs videbitur, corrigen. limitan. immutan. alteran. ac etiam alia ut præfertur examinan. & approban. ac etiam ut præfertur adimplenda, & observanda, ex integro facien. & conden. aliaque omnia & singula à similium Congregationum, necnon quorumcumque Ordinum approbatorum constitutoribus, aut aliis Superioribus etiam generalibus, de jure vel consuetudine, sive ex privilegio aut aliàs quomodocumque fieri, & exequi solita, facien. & exequen. dicta auctoritate deputamus, & assumimus.

Eas tamen Congregationes, à Congregatione Parisiensi dependere decernit.

§. 5. Omnesque alias ad instar supradictæ per Nos sic erectæ, canonicè erigen. Congregationes, quas ab ea Parisiensi, & à dicto Præposito generali quocumque locorum stabilitæ fuerint, in omnibus dependere volumus & intelligimus, ex nunc prout postquàm auctoritate prædicta erectæ fuerint, eisdem auctoritate & tenore perpetuò approbamus, & confirmamus.

Quam Congregationem Parisien. duodecim saltem presbyteros, alias autem decem habere præcipit, cum opportuna redditūum assignatione.

§. 6. Ità tamen quòd Congregatio Parisiensis saltem duodecim presbyteris constaret, tot redditus annuos habere debeat ex quibus unicuique presbytero hujusmodi portio annua quadraginta quinque ducatorum auri de Camera obvenire possit. Cæteræ verò Congregationes decem ad minùs presbyteros, ac eosdem redditus annuos, vel quæ Sedis prædictæ Legatus, aut pro tempore existens Nuncius Apostolicus, & Episcopus loci, ac dictæ Congregationis sic erectæ Præpositus generalis, pro loci qualitate sufficere judicaverit, habere debeant.

Legatorum & eleemosynarum receptionem eisdem Congregationibus concedit.

§. 7. Et postremò eisdem Congregationibus ex nunc prout etiam postquàm institutæ & erectæ fuerint ut præfertur, pro illarum dote & dicti Petri necnon Præpositi generalis & presbyterorum eorumdem pro tempore existentium sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, omnia & singula, res, bona, fructus, redditus, & legata, ac eleemosynas tàm per dictam Mariam Reginam quàm alios quoscumque Christifideles dictis Congregationibus quomodolibet relinquenda, donanda, & elargienda (ità quòd liceat dicto Petro, vel alio Præposito generali & presbyteris dictarum Congregationum pro tempore existentibus,

illorum omnium corporalem, realem, & actualem possessionem, per se vel alium seu alios dictarum Congregationum nomine liberè apprehendere, & perpetuò retinere, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque eorumdem percipere, exigere, levare, recuperare, ac in dictarum Congregationum usus, & utilitatem convertere, Diœcesani loci vel cujusvis alterius licentia desuper minimè requisita) etiam perpetuò applicamus.

Contrariis derogat quibuscumque.

§. 8. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus provincialibus & synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis, quibuscumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, in genere vel in specie, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem prædictam, ejusque Legatos quavis causa & occasione, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac etiam consistorialiter & aliàs quomodolibet etiam literatis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus etiam si sis, de illis eorúmque totis tenoribus, specialis specifica expressa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum & forma in illis tradita observata, nihilque penitùs ommisso inserti forent, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Indulgentias personis d. Congregationis elargitur.

§. 9. Cæterùm ad augenn. fidelium devotionem, animarúmque saluti consulen. & ut Christifideles ad hujus instituti exercitium animentur atque invitentur, de Omnipotentis DEI misericordia ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus confisi, omnibus & singulis presbyteris qui perpetuis futuris temporibus dictam Congregationem ingredientur & in ea recipientur, eorumque coadjutoribus, & oblatis aliisque ministris, die eorum & cujuslibet ipsorum ingressus receptionibus ac professionis, ac in mortis articulo, si pœnitentes, & confessi ac sacra communione refecti fuerint, plenariam indulgentiam & omnium peccatorum suorum remissionem, eisdem auctoritate & tenore misericorditer in Domino concedimus & elargimur. Postremò eisdem Præposito presbyteris coadjutoribus oblatis & aliis ministris prædictis, qui Congregationibus publicis vel secretis, pro quocumque opere, pio exercendo interfuerint, aut pium aliquod opus circà functiones suas exercuerint, toties pro quolibet præmissorum piorum operum, & ut magis ad sui instituti opera animentur & suavis ad ea invitentur, sexaginta dies de injunctis eis, vel aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis, etiam Apostolica auctoritate & tenore hujusmodi misericorditer relaxamus, necnon tàm ipsis quàm omnibus aliis Christifidelibus, qui etiam verè pœnitentes, & confessi ac sacra communione refecti eorumdem presbyterorum Ecclesias, aut Oratoria, in Sanctissimi Corporis CHRISTI, & Assumptionis B. MARIÆ Virginis festivitatum, ac in quo Ecclesiæ seu Oratoria dd. presbyterorum in unaquaque diœc. seu loco proximo vice populo aperientur diebus devotè visitaverint, simili Apostolica auctoritate tenore præsentium etiam Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum suorum remissionem concedimus, & elargimur, præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Nulli ergò &c. Si quis autem &c.

Dat. P. A. 8. die 10. Maji.

Dat. Tusculi anno à Nativitate D. N. JESU CHRISTI 1613. sexto Idus Maji, Anno octavo.

XCII. Confirmatio Constitutionum Congregationis Clericorum sæcularium de Oratorio nuncupatæ & à B. Philippo Nerio in Urbe fundatæ. Et prohibitio, ne quævis Congregatio, ordinationes sub denominatione dicti B. Philippi promulgare, aut ejusdem Instituti, domos in Urbe instituere possit.

Congregationem istam Gregorius XIII. approbavit; ut in ejus constit. 101. *Copiosus, hic suprà in Tom.* 2. *ubi notavi.*

Alia sed diversa in Regno Franciæ mox instituta est Congregatio Oratorii, ut legere est in constit. præced.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1612.

Prœmium.

CHristifidelium quorumlibet, præsertim Altissimo in humilitatis spiritu famulantium votis, quæ fœlicem eorum prosperitatemque directionem, & gubernium concernunt, libenter annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Congregatio Oratorii in Urbe suas ordinationes statuit, & pro confirmatione Papæ supplicavit.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Præpositus, & presbyteri Congregationis Ordinis Oratorii, in ecclesia S. Mariæ in Vallicella nuncupata de Urbe institutæ, quòd ipsi quasdam constitutiones, & ordinationes pro fœlici dictæ Congregationis regimine, & spirituali progressu conscripserunt, illásque non semel examinatas, ac etiam mandato nostro recognitas, in unum volumen redegerunt, tenoris subsequentis.

CAP. I.

De Oratorio, & Oratione.

Declarationem seu appendicem ad hoc Caput vide hic infra post cap. 12.

VErè locum orationi destinatum Oratorium dicimus; nam familiari, in ipso nota divini Verbi tractatio, post hæc tractanda, jam adulta, & in Ecclesiam nostram translata nomen minùs accommodatè retinuit Oratorii, in quo scilicet tàm exteri quàm nostri quotidiè vesperi, post orationem quam dicimus mentalem, consuetas Litanias recitant, aut singulis ter hebdomadis, quæ est voluntaria corporis castigatio, supplicio flagellorum sese afficiunt. Festis idem diebus à Kalendis Novembris, usque ad sanctam Christi Domini resurrectionem, non modò supplicationibus, sed etiam familiari cohortatione, & musico concentu excitantur ad Cœlestia contemplanda. A Resurrectione vicissim Dominica usque ad Kal. Novembris, post officium vespertinum in ecclesia à nostris decantatum, & auditum sermonem in suburbanum quempiam locum, vel (si per calores æstivos non liceat) in templum aliquod ad has rerum divinarum tractationes intrà Urbem convenire solent. Singulis præterea diebus Dominicis nisi nostro sit in templo concionandum, manè lectis Litaniis, & sermone opportuno de documentis præsertim Evangelicis familiariter habito, declarantur ex exteris qui septem primarias Urbis ecclesias, ac tres domos infirmorum publicas hospitales infrà hebdomadam aliquando visitent. Harum omnium cura rerum Præfectum attingit Oratorii, è nostris constitutum sacerdotibus, vel adjutorem, ut alteruter his ritibus præsit, salutique confluentium consulatique confluentium consultat externorum quibus etiam præsenti ope pietatis officia, in valetudinariis ergà ægrotos festis diebus proponat exercenda. Ex exteris item fratribus idoneos ad certa Oratorii munia deligat, & in primis Rectorem, caveátque ne ulla ex parte constitutioni derogetur, quam Congregatio his verbis expressam voluit.

Præfectus Oratorii nostri nullo modo permittat exteris officialibus in eo constitutis, ut in aliquid se rerum aut negociorum ingerant ad ipsum locum vel institutum quoquo modo pertinentium, quod ipse non eis præscripserit, nullum enim hujusmodi jus, aut potestatem habere possunt. Ne quid prætereà innovetur, ibi hactenùs observatum, de rebus præsertim gravibus ad Oratorium spectantibus quibuscumque Præpositum Congregationis nostræ consulat, penès quem rerum Oratorii & Congregationis eadem est gubernatio.

Hæc satis, ut appareat qua via sint externi frequentiores in Oratorio ad contemplationem, & amorem divinorum promovendi. Nostris autem ejusmodi instituto magis deditis, id etiam maximè adhibendum quod à B. Philippo partes edocti, ad hunc modum constituerunt.

Horas suas quilibet habeat mediationibus præstitutas, in quibus majores quotidiè progressus faciat, Deum cœlestiáque amando, & appetendo, quòd Superiores pro sua charitate ac prudentia sæpiùs unumquemque admonere, & qui hujusmodi studiorum fructus constet, animadvertere debebunt, habent igitur, quæ orationi & mediationi seponant stata tempora, & præter hortatorem Præpositum quem audiant, etiam sacerdotem sacris familiæ nostræ confessionibus audiendis præfectum qui pro sua quemque prudentia ad hæc divina studia vel segniorem incitare solet, vel nimis incitato, cùm fuerit consentaneum moderari.

Cæterùm, ob alias plurimas occupationes sibi proximísque salutares, aliud nullum manè vel die orandi tempus ac spatium sibi præfinitum capiunt, & consignatum, quàm quòd arbitratu quisque suo ejusmodi meditationibus, & sacris precibus, piè, sanctéque dederit. Ad Vesperum autem, sicuti dictum est, in Oratorium publicum externis etiam quibusque viris patens, & expositum ad orationem, unde nomen accepit seduli covenire debent. Sed de omni orationis, & flagellorum in Oratorio, ritu & consuetudine, déque piis externorum officiis, infrà post alias constitutiones, in hujus capitis appendice agendum est.

CAP. II.

Ecclesia & divinis officiis.

Congregationis nostræ Sacerdotes, utpotè divinorum administri, in ecclesia festis præsertim diebus frequentes adsunt, alii confluentibus divina mysteria præbent, alii ad sacras confessiones audiendas intenti, à prima luce ad horam usque prandii è subselliis suis, nonnisi necessitate impulsi recedunt. Sacrum omnes quotidiè peragunt, & cæteri inserviunt, potissimum Clerici, qui cùm res ipsa sacra solemniori ritu, & musico concentu celebranda est, benè manè descendentes in sacrarium, sacerdotes pia diligentia sacris vestibus ornat, & solemni sacrificio præsentes ac diversa munera obeuntes, ab ipsa Sacrorum custodia aut ecclesia dum datur divinis opera, numquàm recedunt, de rebus autem ad ecclesiam spectantibus hæc sunt nostris proposita decreta.

In ecclesia nostra nullæ erunt statuæ vita functorum, sive ex marmore, sive ære, sive gypso, aut alia materia.

Diebus festis semper solemni apparatu, tàm Missa quàm Vesperæ celebrabuntur. Erunt etiam Vesperæ solemnes in Vigiliis Corporis CHRISTI, Nativitatis B. MARIÆ Virginis, & Consecrationis ecclesiæ nostræ ad x. Kalen. Junii, cujus octavæ redditur officium. & infrà eam gratissima nobis recurrit memoria dormitionis B. Philippi Patris nostri, ad vii. Kal. Junias. Prætereà intra octavam Corporis CHRISTI Vesperas quotidiè decantamus.

Singulis similiter annis iv. Kal. Februarii dies festus Sanctis Papiæ, & Mauro martyribus, solemni apparatu celebratur, & manè ejus diei festi res sacra, Diacono & Subdiacono ministris peragitur. Vesperæ in Vigilia & ipso die festo, musico concertu decantantur. Porrò in Vigilia etiam matutinæ laudes antè cœnam, coram sacris eorum Reliquiis, à Sacerdotibus & Clericos, à Sacerdotibus unà recitantur, ut debitus honor patronis ecclesiæ, & Congregationis exhibeatur.

In translatione verò, quæ contingit iii. Idus Februarii idem servatur. Missa tamen & Vesperæ solemniter non decantantur.

Dies etiam festus S. Gregorii Papæ, Congregationis, & ecclesiæ nostræ Patroni, iv. Idus Martii, est nobis tàm in primis Vesperis quàm in Missa admodùm solemnis.

Alios item Sanctos, quorum sacris Reliquiis vel insignioribus aucti sumus, Ecclesiasticis officiis singulariter veneramur, nam iv. Nonas Maji Nereum, Achillæum, & Domicillam martyres, duplici.

vii. Nonas Julii Patermuthium, Copretem, & Alexandrum martyres, quibus dicatum est Altare, semiduplici.

viii. Kal. Augusti Pantaleonem martyrem, semiduplici.

xi. Kal. Novembris Ursulam, & Socias, Virgines & martyres, semiduplici.

xix. Kal. Jan. Spiridionem Episcopum, & Confessorem, semiduplici similiter prosequimur.

Quamvis verò nostri Ecclesiasticis officiis, Vesperis dierum festorum exceptis, ecclesiam non frequentent; cùm tamen habetur aliqua singularis celebritas anniversaria, ut die festo Purificationis B. MARIÆ Virginis ad candelas; in capite jejunii ad Cineres; Dominica Palmarum ad olivas; consuetis majoris Hebdomatæ diebus ad matutinas, Missam, aliásque solemnes ejus temporis ceremonias; die insuper festo omnium Sanctorum ad Vesperas, præter consuetas etiam defunctorum, item ad matutinas, sicut manè ad Missam; Nocte tandem Nativitatis D. N. JESU CHRISTI ad matutinas, & Missam in Chorum ecclesiæ convenire solent.

Sed jam ab hisce feriis veniamus ad funera.

Cùm enim aliquis è nostra Congregatione è vita decesserit, singuli Sacerdotes tres Missas celebrabunt pro vita functo, qui verò Sacerdotes non fuerint, novem coronas recitabunt, in loco verò ubi defuncti corpus fuerit præsens recitabitur, officium defunctorum, si manà fuerit celebrabitur Missa solemnis, sin minùs sequenti die Diacono, & Subdiacono ministris, sex candelis accensis in Altari, & quatuor facibus juxtà corpus. Absoluto autem officio, duæ ex illis remaneant usque ad sepulturam, quòd si absens obierit privatim recitabitur. Sacerdotibus nocturnum officio defunctoaum. Missa verò solemnis, ut suprà, singulis item annis infrà octavam omnium Sanctorum, celebrabitur Missa solemnis pro defunctis nostræ Congregationis.

Sine consensu Præpositi & Deputatorum, res sacra non celebrabitur solemni apparatu pro vita functis exteris, videlicet Diacono & Subdiacono ministris, nec id ipsi facilè concedent nisi mortuus Prælatus extiterit, aut certè valdè benemeritus de nostra Congregatione.

Nullum recipietur à congregatione nostra legatum de re sacra perpetuò peragenda, nisi fortè justissima causa intercedat, & ex consensu Patrum expleti decennii.

Quæ autem hoc in loco de sacris confessionibus videntur ponenda hæc habemus. Singulis diebus ferialibus, aliquis ex Sacerdotibus ad hoc muneris delectis morari debet in ecclesia ad confessiones audiendas. Feria verò quarta, & sexta, manè usque ad horam prandii omnes, & festis pariter diebus omnes excubare.

Nemo tamen eorum admittitur ad audiendas confessiones sine Patrum consensu, qui exegerint decennium in nostra Congregatione.

CAP. III.

Salutari familiarium sermonum usu, tam in Ecclesia quàm in Oratorio.

In ecclesia nostra, die Sabbato ad vacandum excepto quatuor quotidiè nisi etiam dies festi sint, cùm aliquis tantùm unus sermocinari solet, è Sacerdotibus nostris qui fuerint ad hoc oneris munerísque delecti, ordinatu successione, verba ad vulgi præsertim captum accomodantes, & ad nullam prorsus pompam, vel vanum populi applausum declinantes, genere dicendi verè fructuoso audientium, animos pascunt. Sanctorum præsertim exemplis, ac probatis historiis sermonem confirmantes, vitandæ enim sunt eis quæstionis difficiles, dogmatum tractatus, & quacumque scholas decent magis quàm

Ora-

Oratorium. Est autem ejus consuetudinis, qui provinciæ negocium id curet, stato tempore ad ecclesiam descendere, & inter alia quæ paranda sunt, horologium arenarium juxtà sedem sermocinantium ponere, & librum aliquem de salutaribus scriptum præceptis, aut de Sanctorum dictis, & factis, ubi octo, aut decem auditores præsentes viderit lectitare, cùm verò quindecim, vel ut summum viginti, ære campano hora consueta signum dare, quo ille quidem audito cui primo dicendum est, ad locum festinat, & postquàm legentem paulisper audierit ligneam sedem sex vel octo circiter gradum ascensu sublimem conscendit, arenarium, horologium juxtà positum invertit, quòd semihoræ spatium præfiniat, & nullo usus proœmio, ab argumento præsertim quod in libro lectum est sermonem orditur. In medio ejus sermone surgit custos ad signum eadem grandiori campana iterum dandum, quo habito alter dicturus secundo loco huc properat, & tantisper expectat dùm primus finem dicendi fecerit. Eodem penitùs modo secundo succedit tertius, & tertio quartus, nec horum cuiquam ampliùs hora dimidia datur, nec horologio solùm, sed tintinnabulo cùm opus est, ad finiendum admonentur.

Sermonibus absolutis sacer concentu musico canitur hymnus, quo expleto is qui dixit ultimus, ad orationem Dominicam & Angelicam salutationem ter secreto recitandam invitat, & concio dimittitur. At Dominicis cæterisque diebus festis, eorum unus quibus ad dicendum sunt ejusmodi dies consignati, in ecclesia post vespertinum officium decantatum sermonem habet, cui semihoram aliquantulum præterire, non tamen certas jam enarratas dicendi leges, liberum esse debet. Eisdem diebus à Kal. Novembris, usque ad celeberrimum Christi Domini resurrectionis diem, sicut etiam Dominicis, manè toto anno ab aliquo ex nostris sermo in Oratorio habendus est, sed hac de re alias, nunc sitis est referre nostras constitutiones huc pertinentes.

Ad sermonem habendum in Oratorio nullus admittetur ex nostris, absque consensu Patrum qui decennium expleverint in Congregatione.

Ex exteris verò nullus invitandus ad concionem habendam in Oratorio vel ecclesia, nisi ex Præpositi, & quatuor Deputatorum consensu.

CAP. IV.

Statu Congregationis Oratorii perpetuo.

NUnc statum, & formam Congregationis nostræ penitùs immutabilem in promptu ponimus duobus decretis expressam. Horum primum his verbis sancitum est.

Cùm nostro Congregatio solo charitatis mutuæ nexu, neque ullis exstricta votorum, juramenti, aut promissionis hujusmodi vinculis olim per beatum Patrem Philippum Nerium, fuerit divina inspiratione instituta, atque hæc fuerit ejus, & omnium Congregationis Patrum mens semper unanimis, ac sic, ut ità perseveret, decretum est, si quando aliqui ex nostris putaverint ab hoc statu recedendum, & alligare Patres, fratrésque ullis votorum jurisjurandi aut promissionis vinculis, etiam si isti majorem partem conficiant, ut sit ipsis quidem liberum, quam velint ingredi Religionem, sed altera pars quamvis numero longè impar, habet omnia bona Congregationis quocumque loco posita, quamdiù perseveraverit in hoc statu, nec alteri quicquàm dare, vel acquisitum, vel acquirendum teneatur. Sic enim conservabitur in Ecclesia DEI circumdata varietate, hactenùs decreti verba, ut indè etiam appareat parentem optimum in CHRISTO nostrum adduci non potuisse, ut suos alia via filios duceret, qui pro Christiana charitate religiosos homines tàm religiosè coluit, & pro singulari prudentia Sanctissima tot Ordinum instituta votorum vinculis religare se volentibus, eo tempore ad omnem Christianæ disciplinæ præstantiam satis esse noverit.

Alterum decretum est. Ne quis prætextu ampliandæ Congregationis, eam dissipet, atque ut confusio vitetur, quam multitudo parere solet, arctiúsque inter se, qui sunt è Congregatione amoris vinculo colligentur, quem quotidiana consuetudo conciliat, ac mores cujuslibet ipsorum ex hoc cognosci possint, & notorum vultus cuncti revereantur, statutum est ne Congregatio alibi unum locum recipiat, neque alterius Congregationis regendæ suscipiat onus. Siquæ verò aliorum locorum Collegia, & Congregationes nostra instituta obtinuerint, & servare voluerint, non sint illa quidem nostræ annexa, neque Clerici eorum sint è Congregatione Oratorii Romani, quemadmodùm esse debet instituti, & unaquæque domus aut familia, nostræ formam imitata, separatim ab iis se per se regat, & moderetur.

CAP. V.

Præpositi, & quatuor presbyterum deputandarum electione, & munere.

AD Congregationis, rerúmque ad ipsam spectantium gubernationem, & curam, Præpositus primum eligitur quem etiam Patrem appellamus, deindè quatuor presbyteri deputantur: de quorum omnium electione, & munere sic decernit Congregatio.

Nullus Præpositus eligetur, qui in nostrâ Congregatione quindecim annos non permanserit, quo temporis spatio Deputati vel Ministri sit functus officio, & qui ætatis suæ annum quadragesimum saltem non attigerit.

Electio Præpositi pertinebit ad omnes Sacerdotes Congregationis, qui exacto decennio fuerint admissi ad jus suffragii ferendi. Laici verò certò sciant, se nihil ad electionem Præpositi, Deputatorum, Præfectorúmque juris habere, munia assignata ex præscripto dumtaxat obituri.

Tàm præpositus quàm Deputati & cæteri Officiales eligi possunt etiam absentes.

Præesse debet in electione, absentiâque Præpositi, quasi Superior, qui primum è sacerdotibus nostris tenet post Præpositum in Congregatione locum.

Fiet autem Præpositi electio hoc modo. Qui erit à secretis, singulis electoribus schedulas dabit, in quibus scriptum vel typis impressum sit nomen eligendorum, ut illas in vas conjiciant, videntibus duobus ad id muneris deputandis. Eductus autem iisdem duobus cernentibus à Secretario clara voce legetur, & electus is erit Præpositus, in cujus electionem convenerint Electores medietate plures, hunc sanè modum eligendi, donec consentiant, decies repetere possunt, post decimum verò scrutinium, si necdum in unum pars major media conspiraverint, compromissum fiat, ut scilicet quinque solùm ex electoribus Præpositum è duobus tantummodò deligant, in quo plura suffragia ex quacúmque disquisitione hactenùs collecta concurrerint, quod exemplo declaratur. Si enim duo vel plures octavum, sibi numerum in suffragiis obtinuerint, vel unus aut plures octavum, alii verò septimum; tunc cæteris omnibus rejectis horum tantùm delectus electoribus habendus est. Ipsi autem electores quinque compromissarii, quibus scilicet datum est arbitrium deligendi Præpositum, in ipsa tunc simul Congregatione ità sunt deputandi, ut singuli ad eam electionis potestatem plures sibi suffragantes habeant (non enim plura medietate suffragia in ipsis deligendis requiruntur) & ex illis constituantur, qui non fuerint inter primos eligendos numerati, his enim duobus eo tempore, nulla ad hujusmodi electionem relinquitur facultas, sed activa simul, ut dicitur, & passiva voce privantur.

Siquando tandem schedulis eductis compromissarii pares extiterint, electus babeatur qui debito in Congregatione sibi loco aliis pariter concurrentibus præstat.

Tres annos duret Præpositi munus, & confirmari possit tertio quoque anno Congregationis arbitrio.

Ad eandem mensam unà cum cæteris accedet & assidebit, nisi impediat invaletudo.

Nihil singulare habeat in ecclesia, mensa cubiculo, domi, forísve præter locum primarium, & laicum ex nostris à Deputatis assignandum qui omnem in ejus obsequium conferat operam.

Circà rem familiarem, & bona Congregationis, administratione utatur accurata, præstétque nostris ad victum, & vestitum necessaria. At verò paupeperibus, aut aliis qui non sunt ex nostra Congregatione, quolibet mense nummi aurei summam poterit elargiri. In majori quidem summa quotiescumque ejusmodi largitionum se dederit occasio, quatuor Deputatorum requiret consensum, cùm verò decem nummos aureos excedere contigerit; totius Congregationis. Idem in aliis cujuslibet completi operis aut negocii servet impensis extraordinariis, & ad victum aut quotidianum familiæ nostræ usum nihil attinentibus.

Totius Congregationis gubernandæ, omniúmque curandorum quæ ad eam spectant, prima potestas sit penès Præpositum, ad ipsum enim solùm pertinebit Congregationem, cùm opus fuerit convocare, tractanda proponere, ritè constituta perficienda curare, exigere quoque rationem actorum vel agendorum à singulis nostrorum, quibus est aliquod munus vel onus quomodolibet ubique locorum mandatum, & videre, ut singula rectè expediantur. Convocabit ad hoc congregationem quatuor Deputatorum saltem qualibet hebdomada, sine quorum consensu nihil aget quod spectet ad universalem gubernationem Domus, & eligendos aut amovendos officiales. A Præposito enim, & quatuor Deputatis cæteri officiales, & ministri triennium duraturi eligentur, excepto Confessario, ad quem eligendum plures ex electoribus convenire debent in ipsa congregatione proximè post Præpositum, & Deputatos electos, horum enim nullus ei muneri præficiendus est.

Domesticis autem officiis præfecti, quos Officiales dicimus, suis nominibus satis noti sunt qui sequuntur.

Sacerdos à Confessionibus.

Corrector ex senioribus, qui secreto corripiat errantes.

Minister, qui rebus domesticis administrandis, Præpositi sententia consulta, & explorata, det operam.

Præfectus Sacrarii, cujus paternæ curæ Sacrarii ministerio assignati committuntur, sicut Ministro cæteri Laici omnes.

Custos Sacrarii.

Præfectus Oratorii, & Adjutor.

Præfectus Sermocinantium in Ecclesia.

Præfectus Ceremoniarum.

Præfectus Musicæ.

Receptatores hospitum duo.

Monitor precum, quas debemus commendati, in mensa Vesperi.

Tyronum Præfectus.

Custos depositæ pecuniæ.

Negociorum domesticorum Procurator, & adjutores.

Bibliothecarius, & adjutor, qui non permittant è communi Bibliotheca libros extrahi.

Minister infirmorum, & adjutores.

Præfectus ædificiorum, & adjutor.

Præfecti corrigendis legentium erroribus in mensa duo.

Aromatariæ Præfectus, & Aromatarius.

Pecuniarum exactor, & Dispensator.

Custos Supellectilium.

Cellæ Pænariæ custos.

Cellæ Vinariæ Custos.

Custos Triclinii.

Janitores.

Hos præsertim Congregatio singulos hujusmodi constitutione voluit admonitos.

Nemo munus à Congregatione, seu Præposito, & Deputatis demandatum recuset, sed omni animi dimissione suscipiet, quod si aliqua ex causa sibi recusandum judicabit, postquàm ea quæ senserit, debita modestia semel aut iterum exposuerit nec Præpositus, & Deputati approbaverint, injunctum munus sine ulla ampliùs excusatione accipiet.

De Deputatis autem cum Præposito eodem tempore eligendis, hæc habentur.

Post electionem Præpositi statim, eligentur ei quatuor ex presbyteris, qui decennium transegerint in Congregatione, ex quo sunt admissi ad primam probationem, & jus habeant eligendi à tota Congregatione de quorum consensu, ut dictum est, cuncta à Præposito agentur quæ ad universalem Congregationis gubernationem pertinere ipse judicaverit.

Ab eisdem ergò presbyteriis omnibus exacti decennii eodem modo quo suprà ad tertium scrutinium, eligentur quatuor Deputati, singuli separatim in eadem Congregatione, post tertium vero scrutinium, nullo facto compromisso duo eligantur, in quos plura fuerint suffragia in illa trina disquisitione collata, si verò plures pariter concurrant eligendi, duo tantùm cæteris rejectis ad electionem pervenire possunt, illi scilicet qui aliis de more præire debeant in Congregatione, exemplum proponimus. Si scrutinio ter peracto, in octavum alter suffragiorum numerum pervenerit; alter verò in septimum hos dicimus duos, cæteris omni suffragio privatis ad Deputati munus per scrutinium provehendos, quòd si plures septimum illum numerum obtineant, ille ex eis scrutinio similiter eligendus erit exclusis aliis, qui debeat eis in Congregatione antecedere, si rursus paria duorum fuerint eligendorum suffragia, is similiter habeatur Deputatus, qui ex instituto alterum inter nostros sit solitus anteire.

Unus à quatuor Deputatis triennii præteriti (tres enim annos durat, cujusque munus) aut etiam si placebit, duo confirmentur in tres alios annos, qui post illos confirmari ampliùs non possint.

Ex deputatis item eligetur aliquis à Secretis ex ipsorum consensu deputatorum, qui singula decreta à Congregatione universali, vel à Præposito, & quatuor Deputatis, in libro ad hæc conficiendo notabit, & literas ad quos continget, scribet. Literæ autem omnes quæ negocia continent, in alio libro sunt exscribendæ.

Deputatorum erit præterea cùm Præpositus decesserit vel finierit ejus munus, seniorum prædictum monere qui ejus vice interim fungitur, ut convocet ad electionem Præpositi convocandos, quòd si ille negligat, ipsi convocabunt.

Si nemine dissentiente ipsis videbitur cessatio muneris concedenda, vel indicenda Præposito ob justam causam, quatuor è Sacerdotibus exacti decennii advocabantur, quòd si his videbitur, iidem convocent Congregationem à qua deponatur, & eligatur Novus Præpositus, sicut jam supradictum est, eo modò tamen servato in præposito deponendo, qui in ejiciendis tenendus est.

Singulis annis mense Januario, aliquis ex Deputatis cùm altero non deputato, rationem omnium expensarum quæ toto anno fiunt sigillatim inibit, eámque initam in publica Congregatione referet, ut appareant omnibus quæ superiori anno factæ sunt expensæ, pateátque singulis contractum ne sic æs alienum, & quota si summa rei familiaris, & bonorum omnium nostræ Congregationis.

CAP. V.

Nostræ Congregationis Patres Beati Philippi Institutoris optimi morem secuti, non nisi homines probatæ vitæ, maximè idoneos & quasi ad institutum natos recipi volunt ad suo- *Admittendis in Congregationem, & ejiciendis ex ea*

rum

rum numerum aggregandos, etiam ad hunc modum factis decretis.

Minores duo de viginti annis, ac majores quadragintaquinque ad primam probationem non recipiantur, neque iis quos canones ab ordinibus arcent, nisi in ordine laicorum sint omninò permansuri non infirmæ valetudinis, non ii qui ingressi sint aliquam Religionem, non nisi bonæ apud omnes famæ, qui Oratorii nostri frequentes fuerint auditores & orationibus interfuerint, & sæpiùs alicui ex nostris Sacerdotibus soliti fuerint confiteri, & experimentum ceperint instituti nostri. In his tamen omnibus, si ità videatur partibus qui decennium expleverint, in Congregatione poterit.

Duo ex nostris presbyteris à Congregatione eligentur, qui diligentem adhibeant curam circà eos qui admittendi sunt in Congregationem, ut vel antequàm admittantur, eorum vita & mores omni studio explorentur, ea propter crebra cum illis inhibunt colloquia, unà cum ipsis versabuntur, nec his contenti, ab illis etiam certiores reddantur qui ejusdem erunt patriæ, & quibuscum anteacto tempore quàm recipiantur fuerint versati. Referre autem debent duo electi ad Congregationem iterum convocandam, quæcumque de illis habuerint, si quomodò scire intersit, antequàm secreto suffragia ferantur.

Præter duos patres, quos eligendos ad id muneris diximus, alii etiam patres diligenti cura exquirent quæ hactenùs præfati sumus & num animo veniant permanendi semper usque ad vitæ obitum in Congregatione, non alio prætextu quàm ut Deo inserviant, & observent nostræ Congregationis instituta seu constitutiones, quas propterea antequàm recipiantur, legendas patres offerent, quo rem totam maturiori consilio deliberent.

Quomodò autem oporteat admittendos expeditas habere res suas familiares & domesticas, habetur cap. 8. Antequàm enim per secreta suffragia admittantur, debent esse expediti ad vivendum nobiscum & habitandum, ne sic remissi extrà Congregationem degant, præter tempus dierum aliquot, ut ad summum quindecim.

Admissi ad primam probationem non continuò tyronibus aggregabuntur, sed mensem veluti hospites in nostris ædibus morabuntur, ut interim omnia nostra cognoscant, ac maturius deliberat deliberent, & è contrà ipsorum periculum fiat, si prompti sint in omnibus parere, vel in humillimis ac durissimis, si exercitationibus sanctarum meditationum, & sacramentorum sint à se ipsi devoti, non contentiosi, non pertinaces, non superbi ulla omninò in re, adversus majores aut etiam minores.

Si bonum sui specimen dederint, post mensem eorum nomina in libro ad hæc destinato notabuntur, & inde annus primæ probationis incipiet, per quòd anni spatium si fuerint in vitæ laudabilis ratione versati, in secunda probatione biennium consistent, alioquin dimittentur à Præposito, & Deputatis quorum est manus ad primam & secundam probationem admittere. Exacto autem triennio, si laudem simili modo probatæ vitæ habuerint in convictu, ut esse possint è Congregatione nominatim decernendum est. Aggrebantur ergò per secreta suffragia, poteruntque deinceps ad omnia ministeria, excepto Præpositi, & Deputati, munere eligi, jus autem ipsi alios eligendi post decennium solùm habebunt, nisi de consensu Deputatorum Præpositus hoc jus ex causa statuerit differendum.

Quòd si quis eorum, alia nulla intercedente causa nisi oblivionis aut modestiæ, ad tempus non petierit, quòd à Congregatione fuisset accepturus, cùm in nostrorum catalogum admissis referetur, ab eo tempore censeatur aggregatus, quo expletum fuerit consuetum triennium, vel decennium.

Admittere ad Congregationem, & omnia supradicta pertinebit ad Sacerdotes expleti decennii, & statuitur majori parti suffragiorum, ad primam tamen & secundam probationem, ut dictum est, ad Præpositum & Deputatos.

Nemo possit expelli è Congregatione, nisi primùm in unum locum congregati fuerint omnes Presbyteri, qui decennium exegerint in Congregatione, numerandum à die qua sunt admissi ad primam probationem, & singuli suum suffragium dederint, & quòd duæ è tribus paribus statuerint; id fiat. Quòd si in tres partes non poterit fieri Presbyterorum æqua distributio, tunc servabitur ratio, quæ est octo tredecim aut quatuordecim, ità ut octo exempli gratia conficiant duas partes, sive tredecim sint Presbyteri sive quatuordecim.

Nemo possit expelli è Congregatione, nisi propter iteratam, gravémque pertinaciam, vel grave delictum, sed qualia sint singula hujusmodi, stabitur judicio duarum partium è tribus, numerandarum ut suprà.

CAP. VII.

Tyronum institutione.

Admissi ad primam probationem, sive Clerici sive Sacerdotes, donec fuerint expleto triennio nostris adscripti, ejus curæ commendantur qui id muneris in Congregatione sustinet. Is ad fructum animorum omnia referens, præter virtutum singulare studium, quarum maximè compotes esse nostros oportet, curet alia quædam proponere, quæ sunt hactenùs observata, ut videlicet.

Sacro quotidiè inserviant.

A studiis literarum Superioris arbitrio abstineant. Hæc enim moderanda primùm, ut Divina sapientia imbuti discant amare nesciri.

Ad mensam signo dato sive ulla mora conveniant; ibique ex præscripto, Ministratoris vel Lectoris Officio fungantur.

Singuli ministrent vel legant singulis diebus aut hebdomadis, tàm prima quàm secunda prandii vel cœnæ hora, qui verò ex eis Sacerdotes fuerint, ad primam, non nisi manè ministrare solent.

Lectionem similiter in Ecclesia, ut cuique sua fuerit constituta hebdomada, sermonibus præmittant, intersint, dùm habentur, atque etiam curent, ne quid omittatur eo tempore quod esse solet instituti. Eam verò ministrandi & legendi consuetudinem, jam aggregati ad decennium usque retineant vel circiter, Superiorum arbitrio, Præpositi scilicet & Deputatorum.

Ubi finem sermones habuerint, quorum quotidiè duos, vel saltem unum audierint, ut etiam valetudini quadam ex parte inserviant, in aliquam ambulationem veniant.

Vesperi ad orationem in Oratorium se conferant.

A prandio & cœna, animi recreandi gratia per horæ spatium eorum quisque in unum cum aliis locum adveniat, & omni mitigata severitate, vultù hilariori, modestè tamen sic se gerat, ne alium vel loco tangat.

Si quis eorum per janitorem accersatur ab aliquo, statim ad portam domus descendat, se paucis expediat, & neminem externorum in cubiculum suum vel omninò in ædes nostras, inscio Superiore admittat.

Nec domo, nec soli, nisi facultate ab eodem data aliquando exeant.

Nulla externorum negocia vel quæcùmque in Congregatione degentibus, seu consuetudine sive decreto aliquo sunt denegata, sine Præpositi etiam licentia administrent aut conficiant.

Ab administratione Sacrorum, ipsóque Sacrario Festis diebus, vix necessitate cogente recedant.

Altare cujusquisque curam suscepit, ut tempori congruit, ex vicissitudine Ecclesiastici mysterii ornet.

Ter in hebdomada assignato Confessario peccata sua confiteantur, &, qui non fuerint Sacerdotes, ejus arbitrio Eucharistiam accipiant.

Curent, si quid erraverint, ut spontè se correctioni subjiciant.

De Congregatione autem ad quam convenientes in aliqua se culpa esse demonstrant, extat hujusmodi nostrorum constitutio.

Congregatio culparum Tyronum, id est eorum qui nondum triennium in nostra Congregatione exegerint, sive Sacerdotes sint sive Clerici, singulis fiet hebdomadis, ut scilicet ad omnium communem veniant & ea hebdomada in qua non habetur communis, privatim apud illum cujus curæ sunt commendati, ad suas culpas coarguendas congregentur.

Adhibere etiam, loco accusationis jam dictæ, aliquando solent probati cujusque auctoris lectionem, ex qua saluberrimis vicissim documentis per communicationem & divinorum collocationem imbui possint.

CAP. VIII.

Præcipuis Congregation observationibus.

AD excolendos diviniore disciplina suorum animos, & ad Christianam, veramque pietatem magis conformandos, hæc præsertim interposita decreta servat Congregatio.

Ter in hebdomada sua peccata Sacerdoti ad hoc delecto quilibet confiteatur, nisi aliqua interdùm de causa permittatur ab ipso quispiam aliter facere. Hanc tamen consuetudinem à Beato Philippo Patres instituti perutilem ad salutem æternam volunt & prædicant. Ad Eucharistiam similiter sumendam se paret, sumátque si videatur eidem cui confessus fuerit.

Congregatio (ut dicimus) culparum, decimoquinto quoque die perpetuo fiat, in qua non modò Sacerdotes intererunt, sed clerici, laicique omnes nostræ Congregationis, & à novissimis ad primos quisque commissam à se aliquam in consuetudine familiari culpam, etiam levem flexis genibus accusat, & quoquo modo alicujus animum offenderit, petit ab illo veniam. In hac tamen accusatione publica, nulla earum rerum mentio est, quarum secreta apud Sacerdotem debet esse confessio.

Nemo ex Sacerdotibus alios corrigat, qui decennium Sacerdotii non expleverit in Congregatione.

Statuto igitur die congregatis omnibus, invocato primùm, ut moris est, à Præposito in Sacris precibus Spiritu Sancto, ille à Sacerdotibus cujus est ex ordine alios corrigere, (solent enim in hujusmodi munere sibi invicem succedere) in sella ad Præpositi dexteram locata vocatus assidet, & perbrevi sermone ad inflammandos in Deum animos utiliter præmisso, fungitur in spiritu lenitatis Officio Correctoris, ac dum clericos corrigit, & Sacerdotes, caput detegit, quod in laicis corrigendis non solet. Præpositum insuper corrigendum detecto capite stans admonet.

Laici & clerici ubi suas culpas accusaverint, correcti, & à Præposito de aliqua vitiosa consuetudine emendanda vel laudabili retinenda, quàm brevissimè etiam admoniti simul discedunt. Singuli deindè Sacerdotes, qui adhuc infrà triennium approbationem expectant, sese culpant, his pariter abeuntibus remanent cæteri Sacerdotes, quorum accusatione expleta, & correctione adhibita, Præpositus Deo gratias agit precibus consuetis.

Præscribetur autem forma, ut dici solet, pœnitentiarum, quam in illis conscribendis nullo modo transgredi liceat. In schedulis autem scriptæ eodem diem quo fuerint accusatæ culpæ, vesperi in triclinio sub cœnæ finem per manus è sacculo singulis distribuantur.

Hac distributione facta, ut sorte obvenerint, ordinatim & apertè legat coràm omnibus quisque suam.

Eligetur prætereà, ut suprà diximus, aliquis ex senioribus, qui Correctoris Officio fungatur. Hujus erit unumquemque è nostra Congregatione, etiam Deputatos & Præpositum clàm corrigere, quòd tamen munus omni mansuetudine & animi lenitate exequetur, seipsum, ut ait Apostolus, considerans, ne & ipse tentetur, ita ut se potiùs & vitia sua corrigere videatur, ut hac ratione fratres ad meliorem frugem reducat.

Quod domesticæ tamdem disciplinæ studium postulat, ea hebdomada in qua nulla est communis accusatio culparum, Laici omnes nostræ Congregationis cujus ministerio assignati, apud Ministrum convenire debent, ut ab illo erudiantur, & ad tenendam salutis æternæ viam benignè instituantur.

Ad hæc, ne nostri inflammentur avaritia, vel ambitione prolabantur, ne modestiam leniter abjiciant, vel temerè auctoritatem teneant, his quæ sequuntur, constitutionibus aliqua ex parte cautum est.

Quo Deo divinísque rebus, expeditissimè quicumque admittuntur in Congregationem, se tradere possint, id maximè videbunt inprimis, ne quid litiosum sit ullo modo in rebus familiaribus quas habent sciántque cujuslibet anni redditus, expendendos in bonos, quos ipsi judicaverint usus, neque quicquam cumulandum, ne quis scilicet è nostra Congregatione ullam curam ponat in divitiis parandis, imò verò ex censu pro suis cuique facultatibus in commune commodum Congregationis liberè conferendum est. Quod à nostris adeò servatum est hactenùs, ut si quis ob inopiam id non præstiterit vel præstare intermiserit, statim atque de suo abundantior quoquo modo factus est, pecuniam pro rata portione dare, ac solvere non destiterit, ita eis conveniens ac consentaneum semper visum est stipendiis propriis militare, & à rebus etiam Congregationis tamquàm ab alienis abstinere, quibus ipsa inprimis non habentes undè vivant sustentare suos. Nec propterea pecuniam imperat Congregatio, dùm exigit quod ab hilari datore ex instituto pro victu offertur, idque etiam prout cujusque facultates ferunt.

Possunt etiam Præpositus & Deputati, partem vel totum assignatorum proventuum remittere, si eis videatur aliqua de causa id faciendum.

Omnia secularia negocia interdicuntur nostris, nisi aliquid justa de causa mandetur expediendum à Præposito, & quatuor Deputatis. Nulli ex nostris, quamvis fuerit requisitus, profiteri licebit sub aliqua Congregatione vel Societate extrà Domum, vel aliquod onus suscipere sine consensu Congregationis.

Cùm sint multi in Ecclesia Dei, qui audiendis Monialium confessionibus, aut dant operam aut dare optimè possunt, proptereà ne quis ab instituto Congregationis nostræ proprio possit abduci, statutum est, ne nostrorum aliquis sese obliget aut dedat confessionibus audiendis, moribus reformandis, rebúsque earum gerendis. Idem dicimus de Seminariis, Collegiis, Congregationibus, Societatibus aut aliis Universitatibus, rebusvè earum quomodolibet tractandis.

Nemo Episcopus, Præsul, aut alia quæcumque ea sit dignitate ornatus, recipiatur in ædes Congregationis, ut in iis unà cum nostris moraturus habitet, etiam ad fiat ad aliquod tempus.

Nulla Ecclesiastica beneficia petere aut accipere unquam omninò possint, habita olim si residentiam personalem non requirant, poterunt retinere.

Dignitates ullas nemo possit accipere, nisi Pontifex jubeat.

Nec licebit, absque Præpositi & quatuor Deputatorum consensu, frequentare Curias, neque officia vel beneficia pro se vel pro aliis exposcere.

Nulli sit proprius famulus, si qua aliquem necessitas premet, deferret ad Præpositum, qui una cum quatuor Deputatis, qui ei opus sit, curabit.

Nec sinat quis pueros ingredi cubiculum suum, nisi ducantur ab aliis, qui testes intersint reliquos admodùm parcè admittant, sed vocati deorsum ad illos se conferant.

Non admittatur aliquis ad quoscumque ordines Ecclesiasticos absque consensu Sacerdotum qui decennim exegerint in nostra Congregatione eodem modo nec ad sermones habendos, vel ad confessiones audiendas, sicut alibi dictum est.

Nemo librum imprimendum det absque licentia Præpositi, & Deputatorum.

Nulla

Nulla lex à Sanctissimo confirmanda proponantur, nisi priùs in eam consenserint Præsbyteri exacti in Congregatione decennii.

Quando lex aliqua universalis constituenda est, Sacerdotes omnes intersint qui expleverint triennium, votúmque consultivum habeant, decisivum verò tantùm qui decennium compleverint.

Cùm aliquid gerendum proponitur, anteà publica & libera de ea re habeatur à Partibus consulatio deindè aliquod transactis diebus suffragia erunt secreta, nisi fortè rei necessitas, utilitas, vel etiam aliquando modicitas, expediri statim post consultationem, de Congregationis sententia per secreta suffragia, cogant. Sed sicut dictum est, licet Sacerdotes omnes admittantur qui exegerint triennium in Congregatione, votúmque consultivum habeant, decisivum tamen solummodò illi, qui decennium expleverint.

CAP. IX.

Vestitu, & consuetudine familiari.

HAs præterea constitutiones & observationes ad externam nostrorum hominum modestiam exhibemus. Ipsi ad interiorem animi virtutem habendam adhibere non negligant.

Nemo ex Fratribus nostris aut Patribus, sericum quicquam in suis vestibus gerat, præter breve, pressúmque verticis operculum, confovendo capiti, & velum interiori pileo insuendum.

Forma item vestium semper servabitur conveniens Clericis sæcularibus.

Nostri laici gerent vestem demissam usque ad genua, paulò verò inferiùs pallium.

Qui ex domesticis impensis vestiuntur, quoties opus fuerit, ministrum adeant, vel ipso absente, Præpositum eique proponant quibus indigent, ipsi autem ad subveniendum expositi, quo charitatis affectu valent, eorum petitionibus satisfaciant.

In vestitu, incessu, sermone, actione, gestúque omni, decorum servent, modestiámque omnem singuli præseverant, nulla tamen appareat nostrorum actio, ut dicitur, singularis, à vulgari & communi bonorum & simplicium virorum moribus discrepans.

Quamquàm verò nostrorum est consuetudo peculiaris, ut se invicem honore prævenientes, & sibi invicem obsequentes, quisque velit ad demittendum animum, infimum inter alios tenere locum, ne tamen perturbetur quasi cujusdam antecessionis aut ætatum ordo, præsertim publicè in sedendo & incedendo, aliisque actibus hujusmodi, ex Sacerdotibus præcedent illi qui priores fuerint Sacerdotes, ex quo admissi sunt in Congregationem, ita tamen, ut si quis ex Clericis exacti triennii, promotus fuerit ad Sacerdotium, tyronibus Sacerdotibus, illis videlicet qui nondùm triennium in Congregatione exegerint, præferantur, Laici autem semper Clericis postponentur.

Post prandium & cœnam, morabuntur omnes nostræ Congregationis homines in loco deputato per horæ unius spatium, quo elapso omnes in suum cubiculum sese conferant.

In electione vacantium cubiculorum, erit optio penès seniores Sacerdotes, nisi aliter visum fuerit Præposito & Deputatis.

Domo non egrediatur quisquam ex nostris sine permissu Præpositi, nisi expleverit decennium in Congregatione, exacto enim triennio ad hoc usque tempus, illos vel maximè Sacerdotio nondùm præditos, Præpositus per se vel per alium peculiari quadam cura ad virtutum progressus juvare solet.

Invitatus ad prandium vel ad cœnam extrà domum nemo accedat absque permissu Præpositi.

Nemo externorum ad prandium vel ad cœnam, inscio Superiore invitetur, multò etiam minùs hospitio, nisi uno omnium consensu Præpositi & Deputatorum.

Ex exteris aliquem nullus Patrum aut Fratrum invitetur ad prædia quæcumque nostræ Congregationis, nec recipiet ut secum ibi moretur, sine consensu Præpositi Congregationis.

Nullus abesse ultrà mensem à Congregatione permittatur à Præposito, sive in patriam profecturus sit sive alio, nisi de consensu etiam Deputatorum.

Nullus è nostra Congregatione, in baptismate aut alio Sacramento quempiam suscipiet.

His aptè congruenterque addenda sunt etiam nonnulla, quæ diuturna consuetudine recepta & probata studiosè retinentur à nostris. Litanias enim in Oratorio vesperi singulis hebdomadis singuli Sacerdotes recitant.

In divinæ Sacrificio Missæ, non solùm singuli quotidiè Clerici Laicique deserviunt, sed Sacerdotes complures, laude quidem digni, sunt administri.

Mensæ, præter laicos & clericos qui perpetuò ministrant alterni, singuli etiam Sacerdotes vespere singulis diebus ministratores adsunt.

Neque desunt ex nostris, qui se frequenter ad domos infirmorum hospitales conferant, ut opera sua ægrotantes juvent.

Domi verò cùm quis nostrum ægrotaverit, omnes frequentes adsunt, subveniunt, consolantur, inserviunt, confirmant quàm diligentissimè.

Cùm autem morti proximus quis fuerit, signo dato conveniunt omnes, tàm Sacerdotes quàm cæteri, ut divinam morienti misericordiam unanimes exposcant.

Si quando alterum quis verbo offenderit, vesperi inter cœnandum, re dubia jam explicata, flexis in medio triclinio genibus, faciens si rerum, veniam ab illo petit, quem offenderit. Is verò assurgens, idémque faciens, culpam in se saltem convertit, quòd occasionem dederit, injuriosus autem merita afficitur à Præposito pœna, aliquando levi, aliquando nulla.

Pœnæ autem, quæ culpis in Congregatione bis in mense accusatis imponi solent, sunt hujus ferè generis. Trium priorum Sacerdotum, aut novissimorum pedes in mensa deosculari. Psalmum, cujus initium, De profundis, submissa voce, extensis brachiis, vel Psalmum Miserere, conjunctis manibus medio intriclinio recitare. In novissimo mensæ loco recumbere. Humi sedendo cibum capere. Auxiliares preces ab ingredientibus triclinium flexis genibus flagitare, vel easdem petere ad delenda ante obitum pœnitendo peccata. Ante mensæ accubitum aliquid à singulis recumbentibus elemosynæ nomine petere. Secundæ mensæ ministrare, vel in ea Lectoris officio fungi. Sacram Beatæ MARIÆ Virginis coronam pro summo Pontifice, aut pro beneficiis in Congregationem nostram aut pro mortuis nostris recitare. Infirmos qui sunt in domibus hospitalibus invisere, & aliæ his persimiles.

CAP. X.

Triclinio, & communi misa.

ASSumenda tandem est tractatio mensæ ad pium in Triclinio convictum instructæ, ubi singulis nostrum idem genus, eadem portio cibi, potionisque suppetit. Legitur ipsa Italicè, quandoque inter cœnandum, arbitratu Præpositi vel ministri, hoc ferè scripta exemplo.

Cùm primùm prandii aut cœnæ datum fuerit signum, unusquisque nostrum in omni prorsus opere, ac negocio cessans, ad triclinium se confert. Inter eumdum silentium facit, etiam dùm à mensa ad locum pervenerit, in quem homines nostri ad animum recreandum convenire debent.

In ipso primùm ingressu capite inclinato veneratur Imaginem Sacram è conspectu propositam, deindè consueto reverentiæ signo salutans alios, modestus, ac silens propè mensam, ut suo stat quisque, loco nec epulas appositas, nec alios ingredientes curiosè circumspicit.

Præpositus vel qui ejus absentis locum obtinet, postquàm tantisper expectaverit, dùm ex cubiculis convenire huc omnes potuerint, clarè, ac distinctè

ex præscripto S. R. E. mense benedicit, & in primo loco ipsæ Præpositus assidet, deindè alii, ut quotusquisque solet in Congregatione præcedere. Si quis verò tardior, lectione tamen Latina nondùm absoluta, advenerit, stans propè janua orat paulisper tacitus, & Præposito reverentiam exhibens, proximè post alios omnes assidet. Præposito enim absenti, reverentiæ & obsequii causa, non autem aliis proprius relinquitur in mensa locus. Post latinam tamen mensæ lectionem non ingredietur, donec ad mensam iterum instructam consueto signo convocetur, ut ad benedictionem & gratiarum actiones omnes conveniant. Excipiuntur tamen Confessarii, quibus præmissum est festis diebus, etiam absoluta mensæ lectione, ad prandium venire. Mensæ initio donec Præpositus ad cibum capiendum se expediat (antequàm enim incipiat, duos ad summum versus lectionis attendit) nemo quicquam attingit in mensa. Cavent etiam ne strepitus à principio nimiùs audiatur.

Singuli ex nostris, iis contenti erunt quæ ipsis apponuntur in mensa, nihil prætereà exposcentes vel per se ipsi deferentes, nisi Præpositi vel Ministri fruantur licentia, qui & promptiores largientur & providebunt quæ opus esse, & expedire unicuique judicaverint. Si earum rerum, quæ in mensam inferri solent & apponi, aliquid cuiquam deerit, ipse quidem per se à ministris exiget, ejus tamen curæ potiùs erit, qui proprior considerat.

Fit in mensa silentium semper, modò non incurrat exceptio, fit enim loquendi protestas proponenti vel respondentibus ad rem dubiam explicandam.

Prætereà denuncianti post cœnam nostrorum precibus commendandos. Præposito demùm vel Ministro, cùm quid occurrerit quod Lectori committi non potuerit nec differri debeat, alioquin silentii lex, qua etiam Præpositus astringitur, est observanda.

Nemo in mensa literas legat, nec janitor eas deferat, vel alicui quicquam denunciet comedentium. Quod si qua imminens urgeat necessitas, negocium cum Præposito, aut cum eo qui in illius locum succedit, collatum priùs, exequitur ex consensu. Idipsum servet, donec ex triclinio eo perventum fuerit, quo animi causa nostri omnes conveniunt.

Post epulas ablata mensa singuli, surgente Præposito, surgunt, & egressi ita stant propè mensam, ut commodè id fieri possit, qui sedentes extremos occupabant locos stantes occupabant medios, & qui sedebant medii, stent extremi, singuli recto consistentes ordine. Præpositus solus dignitatis causa paululùm à cæteris disjungitur. Hic igitur situs & ordo, quo Deo optimo maximo gratiæ referuntur. Quibus peractis egrediuntur bini ex triclinio ut qui in mensa primus post Præpositum sedebat, ipsi egredienti se adjungat, ac cæteri deinceps eodem ordine.

Nemo in Triclinio vel in proximo vestibulo, ubi solùm ad abluendas manus licet consistere, aliquam prætereà moram faciat.

CAP. XI.

Lectore, & Lectione ad mensam.

NON solùm corpori, sed etiam menti proprius suppeditari debet in mensa cibus. Sacra igitur antè alios libros leguntur Biblia, deindè pia quæcumque commentaria vel monumenta, postremò Superioris arbitrio, liber alius, in quo vel probatæ Sanctorum Historiæ, vel salutaria documenta Italicè habeantur. Lector autem antè prandium vel cœnam, in suggesto se librosque parat ad legendum. stat nudato capite, dùm preces adhibentur ad mensam, & ubi versum illum protulerit. Jube Domine benedicere, expectaveritque donec omnes consederint, ipse etiam sedens, tecto ac recto capite, clara voce, distinctè atque explicatè legit. Lectione jam in suas partes sapienter distributa, ab ultima non cessat, nisi jussus à Præposito nec eis is jubet, nisi ultrà dimidium prandium vel cœnam. Quod superest in mensa temporis, in quæstione, ut moris est, ponenda, ac responsionibus, declaranda traducitur. Lectoris erit non modò in mensa, quos diximus legere libros, sed ad rem dubiam ponendam invitare. Singulis item hebdomadis, semel, ut minimùm, eorum qui benefici fuerint in nostros, scripta nomina recitare, quæcumque tamdem verbis aut scriptis à Præposito seu Ministro jussus, fuerit, referre. Nihil enim prætereà legere aut nunciare debet, quàm quod sibi fuerit ab ipsis impositum. Correctus Lector verba correctoris eodem syllabarum sono, quo ille pronunciavit, repetat Corrector autem ad hoc electus, vocabulum solum in quo erratum est, corrigere modestè, nec alia verba interponere curet.

Legendi finem Lector faciet, cùm Præpositum audierit verba illa pronunciantem. Et reliqua, Tunc ille prolato versu. Tu autem Domine miserere nobis, & Sacerdotes clara voce admonito, cui sit res dubia ex ordine proponenda, descendit, & exhibita Præposito reverentia assidet in mensa ut comedat.

CAP. XII.

Rebus dubiis in mensa proponendis.

POst lectionem continuò unus aliquis ex Sacerdotibus (id enim ipsi singuli, quorum est expletum in Congregatione triennium, præstare solent) singulis diebus manè & vespere ex literis Sacris, moralis disciplina vel ex præceptis optimæ mentis & conscientiæ aliquid proponit, quod possit in dubium vel controversiam venire, cavet tamen, ne quid arduum, obscurum aut nimis exquisitum ponat, quo minus valeant singuli respondere. Si quando tamen aliquis non aliud responderit, quàm se aliorum communi judicio stare, datur id modestiæ potiùs quàm inscitiæ. Is autem cui muneris ejusmodi dies obvenerit, etiamsi Lector, ut moris est, non communefecerit, per se proponit. Si quis tamen externorum ad mensam vocatus adsit, non nisi jubente Præposito vel alio in ejus locum constituto, neque enim tunc Lector, ut alias, ipsum præmonere debet. Absenti is ad proponendum succedit, qui proximus post illum in mensa sedere consuevit. Si quis etiam tardior ad proponendum videatur, quòd oblivione vel negligentia accesserit imparatus, Præpositi est exposcere altiori voce, aut vicinioris convivæ submissa communefacere. Duæ quidem quæstiones esse solent, quæ dubitationem habentes ponuntur in mensa, explicant alterutram singuli, solus qui proponit, ut omnem dubitationem ultimis tollat, præmeditatus ad utramque respondet. Respondentium is primus esse debet, qui proponenti proximum inferiorem locum in mensa tenet, deindè alii Sacerdotes expleti in Congregatione triennii eodem ordine. A responsis, quæ debent esse quàm brevissima, recedat omnis apparatus, & ostentatio. Proponitur enim explicandum quod dubium est omnium nomine, ut quisque quasi discipulus à Præceptore interrogatus respondeat, etiam is qui proposuit.

Appendix.

DE ipsis tamen constitutionibus hæc habentur. Si quid ambiguum fuerit in nostris constitutionibus, Præpositus & Deputati declarabunt, nullo tamen modo possint eas immutare, derogare aut aliqua ex parte innovare vel novas condere.

Appendix primi Cap. consulto seposita.

IN Oratorio nostro ad Vesperum quotidiè, dato signo, lampade ac luminibus accensis, horologio item arenario super altare posito antè Sacram Beatæ Virginis MARIÆ Imaginem à solemni Christi Domini Resurrectionis die usque ad Calendas * Novembris hora die xxiv. ex Kal. autem * Novembris ad Sanctum Pascha prima noctis orationi præfinita est. Festis verò diebus * etiam secunda, habetur enim sermo, fitque concentus musicus.

** Septembris*
** à Cal. Novembris.*

Est autem orandi ritus, ut ibi dimidiam horam taciti in oratione, ut dicitur mentali traduxerit

accensis,

accensis ab Æditüo reliquis in Altari luminibus, & signo dato, Sacerdos, ad quem per hebdomadam pertinet, Litanias incipiat, & præces consequentes, alternis etiam multitudinis congregatæ vocibus recitandas, sibi solas reservans orationes. Cùm verò ad pacis orationem pervenerit, cujus est initium, Deus, à quo sancta desideria, &c. duo confestim ex Oratorii fratribus vel ministris Sacras clementissimi JESU, ex Altari sumentes imagunculas, Sacerdoti primùm genuflexo osculandas præbent. Exosculanti autem, dicentique hinc atque indè, Pax tecum, inclinato ipsi capite respondent, Et cum spiritu tuo. Deindè singulis qui sunt in Oratorio cum Salutatione qua Sacerdos usus est, eas ad osculum sanctum offerunt. Cæteris interim orationibus absolutis, petit ab omnibus clara voce ut à Deo jugem in ejus cultu, & servitute perseverantiam precentur, quinquies secreto Orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem recitantes, dicit enim, Petamus quæsò nobis in Divinis perseverantiam, recitantes, &c. His adhibitis precibus, petit iterum ut pro summo Pontifice, Cardinalibus, aliisque Sacerdotum primariis, pro Christianorum Principum concordia, Fidei propagatione, & hæresum extirpatione, atque improborum hominum obtinenda conversione utramque bis repetant. Tùm indè semel pro fratribus Oratorii vita defunctis precantes illis requiem sempiternam. Posteà versu illo prolato, Dominus det nobis suam pacem, Antiphonam Beatæ MARIÆ pronunciat, vel Salve Regina, vel aliam tempori magis congruentem. Tandem, qui pacis osculo per Sacras Imaginem primùm alios, deindè seipsos invicem salutarunt, quæcumque acceperint eo tempore orationibus commendanda, referunt Sacerdoti, qui omnes adhuc obsecrat, ut velint pro ejusmodi rebus Orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem semel repetere, & Sanctissimum JESU Nomen quinquies invocare. Ea prece completa, cùm ipse versum pronunciaverit, Divinum auxilium maneat semper nobiscum, & ad osculum usque terræ sese omnes inclinaverint, Oratorium dimittitur.

Hic perpetuus est Orationis usus, exceptis secunda, quarta & sexta feriis, tota præterea majori Hebdomada. His enim diebus ob memoriam flagellorum, quibus innocens pro nobis Christus Dominus cæsus fuit, se omnes in Oratorio flagellis cædunt. Est autem consuetudinis & instituti (nisi hujusmodi dies festi sint, aut hebdomadæ Resurrectionis Domini nostri JESU CHRISTI) ut post horæ dimidiæ tacitam orationem, quam mentalem appellant, statim aliqui ex Oratorii Custodibus vel Curatoribus, flagella ex funiculis crebris contexta nodis, distribuentes, missis foras (si qui sint) pueris, januis, fenestrisque diligenter clausis, lucernula tantùm accensa, quæ fit intrà ejus artificii laternam super Altare tunc positam, ut tantùm indè Christi cruci affixi nitida, nihil tamen fulgoris emittens appareat imago, cæteris extinctis luminaribus, tenebras obducant. Tunc Sacerdos clara, lugubríque voce pronunciat versum, Jube Domine benedicere.

Passio Domini nostri JESU CHRISTI sit semper in cordibus nostris.

Recordemini, Fratres charissimi, quòd Dominus noster JESUS CHRISTUS fuit pro nobis venditus, osculo traditus, ad Annam primùm, deindè ad Caipham Pontificem ductus, & postremò in Prætorium ad Pilatum, ubi fuit ad columnam ligatus & flagellatus, spinea corona coronatus, ac veste purpurea circumdatus, alapis percussus atque consputus, & Judæis traditus, ut crucifigerent, ad Calvariæ locum deductus, & crucifixus, & cum eo crucifixi sunt latrones duo, unus à dextris, & alter à sinistris, & cùm dixisset, Sitio, porrexerunt ei acetum, quòd cum accepisset, dixit: Consummatum est, & inclinato capite emisit spiritum (Hic singuli sibi pectus pugno tundunt) deindè unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuò exivit sanguis & aqua, & de cruce depositus fuit in monumento novo sepultus, tertia autem die resurrexit à mortuis. Tu autem Domine miserere nobis. Resp. Deo gratias, Sequitur.

Servite Domino in timore, & exultate ei cum tremore. Apprehendite disciplinam, &c.

Ad hæc verba arreptis funiculis nudatim corpus tamdiù verberant, donec Psalmi L. nempe Miserere, cum versu Gloria Patri, &c. & Psalmi 129. cujus initium. De profundis, in cujus fine dicunt, Requiem æternam &c. versus alterni devotè pronuncientur. Insuper orationes. Fidelium Deus omnium conditor, & redemptor, & Deus qui culpa offenderis, ad cujus finem fit, signo dato, flagellorum finis. Sacerdos autem ad orationem Dominicam, & ad salutationem Angelicam quinquies repetendam hortatur, deindè bis pro Pontifice, &c. & semel pro fidelibus defunctis, &c. ad eumdem planè modum, quo aliis diebus orare solent in quibus abstinent à verberibus. Hoc interim spatio singuli in tenebris, & silentio suis se vestibus induunt. Post hæc Cantici Simeonis videlicet. Nunc dimittis servum tuum Domine, &c. versus alternos recitant. Parat interim se Custos, ut, cùm illa verba audierit, Lumen ad revelationem gentium &c. laternam aperiens, lumina rursus accendat. Sequitur Sacerdos orans, Da pacem Domine, &c. & oratione illa absoluta, Deus, à quo sancta desideria, &c. offeruntur ad pacis osculum Imagines Sacræ eodem penitùs ritu, quo aliis feriis. Additis interim orationibus aliis consequentibus, subdit orans, Dominus det nobis suam pacem, Respondent, Vitam æternam Amen. Postremò Sanctam Virginem Deiparam salutant Antiphona consueta, ut anni tempus aptè congruentérque postulat, itémque cætera, ut in aliis feriis, in quibus nullus est flagellorum usus.

CAP. XIII.

Exercitationibus, in quibus versari solent Dominicis diebus.

ÆDituus vel quivis alius Custos, maturè diebus Dominicis fores Oratorii manè aperit. Lector succedit ad lectitandum librum optimi cujuspiam argumenti ac salutaris tractationis, donec frequentiori concursu facto, Præfectus vel adjutor flexis genibus ad piè meditandum aliquid proponit, posteà Litanias ac cæteras orationes prosequitur, sicut Vesperi moris est quotidiè facere. His absolutis, unus aliquis Sacerdotum qui ad audiendas confessiones non sunt deputati, ex Evangelio Sermonem habens ad diem recurrente, simplici stylo, ad peccata cavenda, ad optimos mores retinendos, ad omnem denique conservandam pietatem, hora non ampliùs dimidia adhortari solet auditores. Sermone habito, & oratione Dominica, Angelicáque Salutatione repetita, interrogat Præfectus, adsit ne aliquis qui noverit quempiam ex fratribus ægrotare, ut statim ad hoc muneris delectos, vel quos maluerit, mittat, qui languentem visitent, consolentur, mœrore vel inopia sublevent, ad peccatorum confessionem, atque ad dolorem patientur placidéque ferendum hortentur. Infirmi fratris nomen & habitatio scribitur in tabella, ne visitationis, & orationis prætermittatur officium. Septem deinceps ex fratribus ad septem Urbis Ecclesias, religione & sacris Pontificum Indulgentiis toto Orbe celebres, ac tres ad tria publica infirmorum hospitia mittuntur, ut quisque suam, quæ sortito obtigerit, vel Ecclesiam vel domum hospitalem semel infrà hebdomadam visitet. Festis enim diebus ad hæc pietatis officia ferè omnes commeant. In his autem exercitationibus impendunt ferè horam cum dimidia. Die autem Dominica quæcumque ultima mensis erit, præmonentur, ut ad Synaxim se præparent, ad Eucharistiam scilicet sumendam, hoc enim Sacramento prima quavis die mensis Dominica se communiunt, & à prandio Oratorio vel in schedulis, compendiaria quædam documenta scripta, vel Sanctorum Imagines chartaceæ distribuuntur, ut suam quisque accipiat, & quid per Sanctum cujus imago sibi obtigit, à Domino petere debeat, subscriptum in illa cognoscat.

CAP.

Allis à prandio excitationibus, tam in Dominicis quàm in aliis festis diebus.

CAP. XIV.

POst officium Vespertinum festis quibusque diebus in Ecclesia nostra decantatum, & sermonem habitum, statim ex Presbyteris nostris ac Laicis, cum externis Oratorii fratribus, aliisque plurimis ad suburbanum peculiarem locum frequentes conveniunt, ubi super herbam considentes, primum, qui musici sunt, pium aliquod sacrúmve carmen concinunt, deindè quispiam sermonem non minùs pietate quàm elegantia ornatum, ab Oratorii Præfecto in scriptis traditum, recitat memoriter. Quo habito rursus concinunt. Surgit post hæc Oratorii Præfectus, vel alius cui sit à Patribus demandatum, qui aliquod ad piè christianéque vivendum quàm brevissimè proponens argumentum, alterum, ad dicendum invitat, ac deinceps tertium, imò si tempus id postulet, etiam quartum, qui omnes ad rem propositam pari brevitate ac pietate, ad suam & audientium utilitatem sermocinantur. Cùm fuerit dicendi finis, hymnus concinitur, ac demùm omnes ad propria, vel ad Oratorium revertuntur. Dùm verò per æstivi caloris molestias ad hujusmodi loca non licet exire, in aliquod Templum ad eas exercitationes sese conferunt. At hyeme ex Kalendis Novembris usque ad Sanctum Pascha, Festis diebus vesperi ad Salutationis Angelicæ signum in Oratorium itur. Durat dimidiam horam mentalis oratio, Litaniæ recitantur, vel à musicis concinuntur. Oratio Dominica, Angelicáque Salutatio ad solitum numerum * repetuntur. Antiphona Sanctæ Mariæ Virginis pro temporis opportunitate mutata canitur, pium aliquod canticum musicis legibus concinitur. Sacerdos ex nostris, quotusquisque est in serie sermocinantium, Dei verbum adstanti populo, qua potest utilitate ac facilitate, per dimidiæ horæ spatium ministrat, rursus concentus efficitur. Ter prece consueta oratur Deus, Virgóque Deipara salutatur, ac cætus dimittitur.

Externorum in Oratorio munere.

CAP. XV.

EX æternis Oratorii Fratribus eligitur à Præfecto in primis Rector, qui aliorum officiis præsit. Æditui vel custodes duo aut quatuor, qui Oratorium scopis verrant, lampades & candelas accendant, flagellorum, horologii & Altaris ornandi curam gerant. Duo item vel quatuor ægrotantium curatores, qui infirmos fratres visitent. Aliqui etiam eliguntur, qui oblatam spontè pecuniam, vel ægrotantium fratrum vel domorum hospitalium, vel demum Oratorii commodo, sincerè ac diligenter attribuant, nec omninò accipiant, nisi quàm sciunt spontè oblatam, ut illud Apostoli dictum revera servetur, Non vestra, sed vos. A secretis etiam aliquis deligitur, qui in libro quæcumque tractantur, notat. Præterea Lector, qui pias lectiones diebus festis præmittit orationi. Ad infirmos item qui sunt in Valetudinariis, quolibet festo die perfertur corporis refectioni utilia, Medico probata.

Expensarum autem, Rectori & Oratorii Præfecto singulis mensibus, imò quoties eis libuerit, rationes ex præscripto referant. Nihil enim juris aut potestatem est hominibus exteris, & laicis in Oratorii rebus, præter administrationem à Præfecto Oratorii traditam.

Horum electionis Ordinis.

CAP. XVI.

QUarto quoque mense eliguntur exteri Fratres ad ejusmodi munera, hoc planè modo. Oratione Dominica & Salutatione Angelica recitatis, his Præfectus solet precibus Divinum auxilium invocare, videlicet. Veni creator Spiritus, reple, &c. Respondetur. Et tui amoris, & cæt. Vers. Emitte spiritum tuum, & creabuntur. Respondetur. Et renovabis faciem terræ. Oratio Deus, qui corda fidelium, &c. Actiones nostras, &c. Declaratis & publicatis recitatur hymnus. Te Deum, & cæt. Antiphona Beatæ Mariæ, Oratto. Gratiam tuam, &c. Antiphona. Da pacem, &c. Oratio. Deus, à quo sancta desideria, &c. Item oratio Dominicæ eo tempore recurrentis, vel Sancti cujus festum celebrari contingat. Electis pia aliqua documenta aut observationes brevissimè leguntur.

CAP. XVII.

Admonitione Instituto[illegible] Congregationis.

CUm sit Congregationi nostræ liberum, omnes graviter delinquentes vel statum ejus perturbantes, de convictu & familia suorum dimovere ac depellere; cùm satis item persuasum sit vix quemquàm suæ negligentem salutis diu permansurum, ubi & progressus ad virtutes & perfectorum pia æmulatio esse debet, Beatus Institutor asseruit, neminem penitùs has constitutiones obligare ad peccatum velle. Ipse Deus arbiter, prœmia pro pietate daturus æterna, sit sua nobis benignitate propitius. Amen.

Qui Pontifex dictas ordinationes approbat.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, Præpositus & Presbyteri prædicti plurimùm cupiant constitutiones & institutiones hujusmodi pro firmiori earum subsistentia, & inviolabili observatione, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, quatenùs eorum votis in præmissis annuere, aliásque desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur desiderii hujusmodi justitiam attendentes, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris & pœnis à jure vel ab homine; quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum dumtaxat præsentium consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, constitutiones & ordinationes prædictas, sicut præfertur, examinatas & recognitas, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque omnibus & singulis perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tàm juris quàm facti, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, siqui in præmissis aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, supplemus.

Illásque omnino servari præcipit.

§. 3. Decernentes, modernos & pro tempore existentes Præpositos, & Presbyteros dictæ Congregationis; ab eis prout illæ quemlibet eorum adstringunt, nullo umquam tempore resilire posse aut debere, sed ad plenariam eorum observationem teneri, & obligatos esse, & ad id pœnis in constitutionibus & ordinationibus hujusmodi contentis, cogi & compelli posse.

Et ita ac non alteriùs dicari mandat.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisq; derogatur.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolus, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus privilegiis quoque indultis & literis Apostolicis, eidem Congregationi, illiúsque Præposito & Presbyteris, & quibusvis aliis Superioribus & personis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus. cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 7 die 22. Febr.

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 24. Februarii 1612. Pont. Nostri Anno septimo.

Sequitur prohibitio de qua suprà in rubrica.

PAULUS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Congregationis petitio pro prohibitione de qua suprà.

§. 1. Cum dilecti filii Præpositus & Presbyteri Congregationis Oratorii S. MARIÆ in Vallicella nuncupatæ de Urbe, quibus pridem à Sede Apostolica indultum fuit ut pro fœlici regimine dictæ Congregationis, statuta & ordinationes ab ab ipsis observan. facere & condere valerent, indulto hujusmodi inhærentes, statuta & ordinationes condiderint, quæ de mandato nostro revisa, & per nos Apostolica auctoritate confirmata fuerunt. Et sicut accepimus in diversis locis aliæ Congregationes ad instar primò dictæ erectæ fuerint, quæ à primòdictæ Congregationis regulis declinare noscuntur.

Pontificis prohibitio.

§. 2. Nos primò dictæ Congregationis institutum in suo vigore perpetuò manere cupientes, Motu proprio non ad præpositi, & Presbyterorum prædictorum, vel alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ne de cætero quævis Congregationes ubivis locorum institutæ, constitutiones & instituta sub denominatione B. Philippi Nerii primò dictæ Congregationis Fundatoris, promulgare audeant, minúsque in Urbe aliæ domus ejusdem instituti absque prædictorum Præpositi & Presbyterorum licentia institui possint, sub pœnis arbitrio nostro imponendis, & per contrafacientes ipso facto incurrendis, tenore præsentium prohibemus.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterísque in contrarium facien. quibuscumque.

Dat. P. An. 3. die 26. Junii.

Dat. Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris, die 26. Junii, millesimo sexcentesimo decimosecundo, Pontificatus nostri Anno octavo.

XCIII.

Renovatio Constitutionum Clementis Papæ VIII. circà Officium duorum Assistentium, Prioris generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, unà cum earum declarationibus.

De hoc Ordine, habes etiam hic suprà constit. 80. *Pastoralis. fol.* 351. *ubi aliàs indicavi.*

Revocationem verò omnium gratiarum, exemptionum Indultorum, ac Privilegiorum quomodolibet concessorum Assistentibus Ultramontanis absolutis ab eorum officio habes infrà in S. D. N. Urban. VIII. Constit. 61. Romanus. tom. 4.

Edita A. D. 1614.

PAULUS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proëmium.

Provisionis nostræ debet provenire subsidio, ut jus suum unicuique conservetur, proindè nos tenorem quarumdam literarum in forma Brevis fœl. record. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri super deputatione, ac Officio duorum Assistentium Prioris generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini pro tempore existentium, confectarum in Secretaria nostra, tunc ipsius Clementis prædecessoris repertum, ex minuta originali de verbo ad verbum transcribi, & præsentibus annotari fecimus, pro eo quod hujusmodi tenore Dilecti filii Joannes Vincentius Spinola Genuensis, ac Alphonsus Nuntio de Andalucia dicti Ordinis professores, & dilecti etiam filii Nicolai à Sancto Angelo ejusdem Ordinis Prioris generalis Assistentes, se indigere nobis significari fecerunt, qui quidem tenor talis est, videlicet.

Inseritur hic prima constitutio Clem. viii. quia hodiè tantùm illa haberi potuit.

Clemens Papa Octavus, Ad perpetuam rei memoriam. De prospero Regularium Ordinum, & personarum statu, & regimine, pro nostri pastoralis officii debito sollicitè cogitantes, ad ea libenter intendimus per quæ recta, & fœlix, quam quærimus gubernandi ratio inducatur.

Exordium constitutionis Clem. viii.

Cùm itque sacras religiosorum domos in Ecclesia Dei, à Sanctis Patribus piè sanctéque institutas, quæ unius Superioris gubernio subsunt, majores in via mandatorum Domini progressus facturas confidamus, quando eidem Superiori viri aliqui religionis zelo, morum exemplo, rerúmque experientia præstantes, ad gubernii onus sustinendum, consiliarii adjungantur, & adjutores assistant: Nos qui Religiones ipsas nostris temporibus, restituta in his pristinæ regularis disciplinæ normo, & observantia, pietate, charitate, zelo, sanctitate, alisque regularibus virtutibus, fulgere maximè cupimus, id attentè considerantes, & Ordinem Sancti Augustini Fratrum Eremitarum nuncupatum, quem in visceribus gerimus charitatis, paternè respicientes, ipsius superiori levamento fore ad ejus Ordinis, qui benedicente Domino quasi fæcundus ager uberes fructus emittens, per universi Christiani Orbis partes copiosè diffusus est, curam gerendam, & regiminis pondus sustinendum, Ordini verò commodum & utilitatem non modicam aliquorum Assistentium, præstantium scilicet Religiosorum, operam allaturam judicavimus.

Institutio duorum assistentium Prioris generalis.

§. 1. His igitur, & aliis rationalibus de causis quas maturè ac diligenter perscrutati sumus adducti, hac nostra quam perpetuò valere volumus constitutione, decernimus, ut in ipso Ordine Sancti Augustini duo ex ejusdem Ordinibus Patribus, in Prioris generalis Assistentes nuncupari in perpetuum constitui, & deputari debeant, Assistentes (hac prima vice dumtaxat excepta, qua nos ipsi illos, ut infrà deputare voluimus) in Capitulo generali ejusdem Ordinis deputentur, eorum verò alter Citramontanus, alter Ultramontanus, sed uterque in sacra Theologia Magister ac Sacerdos, & in quadragesimo saltim suæ ætatis anno constitutus, vitæque innocentia, rerum usu, ac doctrina maximè commendatus esse debeat, quorum consilio Prior generalis, ut faciliùs & accuratiùs universa Ordinis negotia, quæ ad suum pertinent officium expedire possit, assiduè uti debeat, ipsique Assistentes in decernendis Ordinis negociis perpetuò eidem assistant, illúmque quocumque ierit, comitentur, & associent, & Generalis ipse absque eorum consilio nihil decernere valeat.

Eorum electio ad quem spectet. Tu vide hic infrà §. 17

§. 2. Ipsorum Assistentium officiorum ad sexennium tantùm duret, quo finito alii duo similes in Capitulo generali hujusmodi, ut prædicitur eligi debeant. Sed si intrà sexennium Assistentes prædicti aut alter eorum decesserint, vel ipsorum officium per dimissionem vel amissionem, aut alias quomodocumque vacare contigerit, tunc aliorum Assistentium, qui usque ad tunc futurum generale Capitulum durent, in deficientium locum subrogatio, & electio ad Romanum Pontificem, Sedémque Apostolicam spectet, & reservata existant.

Sedi Apost immediate sint subjecti

§. 3. Assistentes hujusmodi eorum officio durante Sedi Apostolicæ immediatè subjecti sint.

De crimine, ut inquirantur.

§. 4. Si verò interim crimen aliquod quod absit, commiserint, propter quod eorum officio de jure privandi sint, tunc processus informatius contrà illos à Priore generali, de licentia tamen Cardinalis Protectoris ipsius Ordinis fieri, & ad Romanum Pontificem pro tempore existentem, Sedémque Apostolicam transmitti debeat, ad quos ejus causæ cognitio, & definitio pertineat, exacto verò Assistentis officio, Priori generali immediatè subjecti remaneant.

Quam auctoritatem habeant.

§. 5. Hi præthereà Assistentes in omnibus prædicti Ordinis negociis votum habeant consultivum. Priorque generalis pro illorum expeditione bis in hebdomada ipsis Assistentibus negocia hujusmodi communicare, eorúmque consilium super illis requirere debeat. In quibusdam tamen gravioribus casibus, veluti in Vicarii Generalis nominatione, Provincialium privatione, aut legum, statutorum, & decretorum, quæ ad universum Ordinem spectent promulgatione, in Commissariis Generalibus alicubi instituendis, Visitatoribus Provinciarum deputandis,

pœna triremium, & carceris ultrà annum, aut exilii ultra biennium irroganda, aut vocis activæ, & passivæ privatione, aliisque similibus, si Assistentes prædicti fuerint concordes, & in voto contrario prædicti Generalis, tunc sine retardatione executionis voti ipsius Prioris generalis ejus rei cognitio ad Sedem Apostolicam devolvatur, si verò contingat vota esse diversa, tunc ea sententia præferatur, quæ in Generali magis probabitur.

Et quam procedentiam.

Hoc meliùs hic infra declaratur.

§. 6. Cæterùm, ijdem Assistentes pro tempore, dùm eo munere funguntur, in quibuscumque locis & actibus ejusdem Ordinis locum habeant immediatè, præsente Priore generali antè omnes alios Priores Provinciales, & etiam Procuratorem Generalem Ordinis, absente Priore generali, locum post ipsum Generalem Procuratorem, sed antè omnes alios habere debeant. Finito verò officio habeant locum immediatè post Assistentes pro tempore existentes.

Quòd cum stipendium.

Ad hoc vide declarationem hic seq.

§. 7. Utque pro ejus muneris qualitate congruè sustentari possint, eisdem Assistentibus dùm in officio fuerint congrua ad eorum sustentationem stipendia ex communibus Provinciarum, & domorum ejusdem Ordinis redditibus, per Cardinalem Protectorem, & Priorem generalem prædicti Ordinis decernendis, & stabiliensis assignari debeant, & per eos exigi, & in eorum usus, & utilitatem converti possint.

Electio Assistentium pro hac prima vice.

§. 8. Hac igitur prima vice, dilectos filios Jacobum de Cortona, & Petrum Mantrique ejusdem Ordinis Professores, & in sacra Theologia Magistros, in prædicti Prioris generalis Assistentes, Jacobum nimirùm nationis Citramontanæ, & Petrum Ultramontanæ, pro primo sexennio auctoritate Apostolica tenore præsentium constituimus, & deputamus.

Præceptum observandi supradicta.

§. 9. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, & privationis vocis activæ, & passivæ, aliisque arbitrii nostri pœnis, moderno & pro tempore existenti dicti Ordinis Priori generali, ac universis, & singulis aliis Superioribus, & Religiosis, ut præsentes literas, & in eis contenta quæcumque observent, & ab omnibus ad quos spectat, & observari curent, & faciant, nec à quoquam molestari patiantur, tàm prædictos à nobis electos, quàm pro tempore futuros Assistentes hujusmodi, sed illos eorum officio fungi, ac omnibus & singulis præmissis pacificè frui, & gaudere permittant, & faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 10. Non obstantibus Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus, & ordinationibus dictique Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, Priori generali, & aliis Superioribus & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, cæterisque, contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris die 5. Julii, millesimo quingentesimo nonagesimo tertio, Pontificatus nostri Anno secundo.

Hujus Paul. V. Pont renovatio dictæ constitutionis.

§. 11. Cæterùm, ut earumdem literarum tenor sic insertus omnimodam rei, seu facti certitudinem faciat, Apostolica auctoritate decernimus, ut illud idem robur, eamdémque vim, eumdem vigorem dictus tenor in omnibus, & per omnia habeat, quem haberent literæ originales prædictæ, ac eadem prorsus eidem tenori fides adhibeatur quandocumque, in judicio sive alibi, ubi fuerit exhibitus vel ostensus, ac illi pariter stetur sicut eisdem literis originalibus staretur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Per hoc autem nullum jus cuiquam de novo acquiri volumus, sed antiquum tantummodò conservari.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 27. Novembris, millesimo sexcentesimo decimoquarto, Pont. nostri Anno decimo.

Dat. P. A. 10 die 27. Novemb.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1615.

Proœmium.

PRovisionis nostræ debet provenire subsidio, ut jus suum unicuique conservetur, proindè nos tenorem quarumdam literarum in forma Brevis fœl. record. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri super deputatione, ac officio duorum Assistentium Prioris generalis Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Augustini pro tempore existentium confectarum, in Secretaria nostra, tunc ipsius Clementis prædecessoris repertum, ex minuta originali de verbo ad verbum transcribi, & præsentibus annotari fecimus, pro eo quòd hujusmodi tenor Dilecti filii Joannes Vincentius Spinula Genuensis, ac Alphonsus Nunio de Andalusia dicti Ordinis professores, & dilecti etiam filii Nicolai à sancto Angelo ejusdem Ordinis Prioris generalis Assistentes, se indigere nobis significari fecerunt, qui quidem tenor talis est, videlicet.

Clemens Papa Octavus, Ad perpetuam rei memoriam.

Inseritur hic servanda constitutio Clementis viij. quæ vix hodie haberi potuit.

§. 12. Quæ à nobis aliàs providè statuta, & ordinata sunt, firmiter perpetuò observari cupientes, ea cùm opus est confirmamus, & innovamus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire. Cùm itaque alias pro fœliciori regimine Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, decernimus, ut in ipso Ordine Sancti Augustini duo ex ejusdem Ordinis Patribus in Prioris Generalis Assistentes nuncupari in perpetuum constitui, & deputari deberent, qui, &c.

Omittitur residuum relationis, quia ipsa Bulla est quæ præcedit suprà §. 1. & seqq.

Clem. viij. primam ejus const. hic superinsertam omninò exequi mandat.

§. 13. Cùm autem Capitulum generale prædicti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, in proximè futuro Festo Pentecostes Romæ Deo favente celebrandum sit. Nos præmissa omnia juxtà ordinationem nostram hujusmodi, tàm in prædicto Capitulo quàm deinceps in perpetuum, observanda esse censentes, literarúmque prædictarum tenorem, acsi ad verbum insererentur præsentibus pro expresso habentes, Motu proprio, & ex certa scientia ac mera deliberatione nostra, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictas literas, ac omnia in illis contenta de novo quatenùs opus sit, perpetuò confirmamus, approbamus, & innovamus, ac juxtà illarum seriem, & tenorem in prædicto futuro, & aliis capitulis generalibus prædictos duos Assistentes, alterum ex Citramontana, & alterum ex Ultramontana natione eligi, & deputari, aliáque præmissa in omnibus, & per omnia observari, & executioni demandari statuimus, & ordinanamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, Præsidenti ac Definitoribus, & Fratribus vocalibus ejusdem Capituli generalis, cæterisque ad quos spectat, & in futurum spectabit ut præmissa omnia observent, & observari curent, & faciant.

Quibuscumque non obstantib.

§. 14. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis prædicti, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac omnibus illis quæ in prædictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Anconæ sub annulo Piscatoris, die 27. Aprilis 1598. Pont. nostri Anno septimo.

Hujus Pontifici Pauli V. revocatio d. Bullæ Clementis viij.

§. 15. Cæterùm ut earumdem literarum tenor sic insertus, omnimodam rei seu facti certitudinem faciat, Apostolica auctoritate decernimus, ut illud idem robur eamdémque vim & eumdem vigorem, dictus tenor in omnibus & per omnia habeat,

quem

quem haberent literæ originales prædictæ, ac eadem prorsùs eidem tenori fides adhibeatur, quandocunque, & ubicunque, in judicio, sive alibi, ubi fuerit exhibitus vel ostensus, ac illi pariter stetur, sicut eisdem literis originalibus staretur, si forent exhibitæ vel ostensæ, per hoc autem nullum jus cuiquam de novo acquiri volumus, sed antiquum tantummodò conservari.

Dat. P. A. 10. die 27. Novembris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 27. Novembris 1614. Pontificatus nostri Anno 10.

Opportunum duxi hic subinserere, quæ circà prædictam primam Clementis VIII. Constitutionem, Cardinalis Ordinis Protector consulto eodem Pontifice declaravit.

Antonius tituli Sancti Stephani S. R. E. Presbyter Cardinalis, Saulius nuncupatus, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Protector. Dilectis nobis in Christo Patribus, Magistro Andreæ Fivizano Priori Generali, Procuratori totius Ordinis, Provincialibus, Definitoribus, Prioribúsque localibus, ac cæteris omnibus ejusdem Ordinis Fratribus, Salutem, &c.

Cardinalis Saulius Protector Ordinis refert editiones præcedentis constitutionis Clementis VIII.

§. 16. CUm aliàs mensibus proximè elapsis, Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa VIII. pro bono regimine, ac faciliori totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini gubernio, per Breve Apostolicum duos viros probos, ac experientia præstantes dilectos Patres, videlicet Magistrum Jacobum Cortonensem Italum, & Magistrum Petrum Mantriquum Hispanum, Reverendo Patri Priori Generali adjunxerit, & in Assistentes deputaverit, quorum consilio & voto Prior ipse Generalis universa Ordinis negotia, quæ ad suum pertinent officium, accuratiùs expedire posset, & valeret, cum auctoritate, stipendio & præeminentia quadam, de quibus in dicto Brevi sub annulo Piscatoris confecto die quinto Julii 1593. latiùs continetur, ad quod, &c.

Et etiam nonnulla dubia super exorta.

§. 17. Cùm sit etiam, quòd eo publicato, circà nonnulla in dicto Brevi contenta, quæ non modicam perturbationem in toto Ordine generare posse videbantur, dubitari contigerit, quæ tùm ipsi perspeximus, tùm ab aliis admoniti fuimus.

Et modo consulto priùs ipso Pontifice declarat, & remonet primum dubium circà præcedentiam Assistentium prædictorum.

§. 18. Et properea ad tollendas omnes dubitationes, mentésque ac animos nonnullorum sedandos, præfatum Sanctissimum Dominum Nostrum consulendum duximus, ut voluntatem suam nobis in omnibus patefaceret. Qui specialiter in infrà scriptis nobis vivæ vocis oraculo mentem suam declaravit & expressit. Nunquàm suæ intentionis fuisse, nec esse, quoad præcedentiam dictorum Assistentium, qui de præsenti sunt, & in posterùm erunt, finito eorum officio post sexennium, velle in aliquo præjudicare Priori Generali ipsius officio functo, vel dimisso, vel absoluto ab eo, nec Generali Procuratori totius Ordinis, dùm fuerit in actu suæ procurationis, minúsque Provincialibus actu existentibus in sua Provincia, nec Definitoribus in Definitorio ipso actu permanentibus, nec etiam Prioribus localibus Conventuum generalium in suo Conventu actus Priorales exercentibus. Sed illam clausulam ibi, Finito autem officio, &c. quoad locum, quem habituri sunt inter Fratres dicti Assistentes, ita intelligendam esse, ut post sexennium, finito eorum officio, præfati Assistentes præcedere debeant omnes, & quoscunque Fratres, cujuscunque sint gradus, ordinis, dignitatis, honoris, & conditionis, exceptis suprà dictis, Priore Generali ab ejus officio absoluto, Procuratore totius Ordinis suum officium actu exercente, Provincialibus in sua Provincia cum effectu existentibus, Definitoribus actu in ipso Definitorio permanentibus, ac Prioribus localibus Conventuum generalium, Priorales actus in suo Conventu pertractantibus. Qui omnes in occurrenti casu dictos Assistentes, eorum officio finito, præcedere debeant, & non aliter. In cæteris omnibus dicto Brevi in suo robore inviolabiliter permanente.

Et secundùm circà eorum stipendium.

§. 19. Quo verò ad stipendia, præfatis Assistentibus pro eorum congrua sustentatione, ex communibus totius Ordinis redditibus assignanda, & in ipsorum usibus convertenda, idem S. D. N. declaravit, suæ intentionis pariter fuisse, & esse, ne detur locus proprietati, & ad hujusmodi suspicionem penitùs tollendam, per eosdem Assistentes, ea lege, & hac conditione dicta stipendia exigi posse, ac in suos usus utilitatémque dicto sexennio durante converti, dummodò eorum officio finito, in Capitulo generali de habitis & receptis, expensisque per eos factis fidelem computum reddant, cum reliquorum satisfactione, & effectuali consignatione eorum, quæ supererunt, quævè non expensa, vel malè erogata apparebunt, ad quæ omnia peragenda voluit eosdem omninò teneri, & obligatos esse.

Et hujusmodi declarationes servari præcipit.

§. 20. Hanc igitur S. D. N. voluntatem, declarationem, intentionem, ac mentis ipsius attestationem, ne de cætero super his dubitari contingat, vobis omnibus notum fieri cupientes, has nostras patentes literas manu nostra signatas, & sigillo parvo munitas, vobis exarandas, scribendásque curavimus. Vobis omnibus auctoritate nostri officii, imò veriùs S. D. N. vivæ vocis oraculo nobis facto, districtiùs præcipiendo, ut prædicta omnia observetis, ac inviolabiliter à cæteris omnibus observari mandetis, atque curetis. Valete in Domino.

Datum Romæ in Palatio nostræ solitæ Residentiæ, 5. Idibus Novembris Anno Domini 1593.

Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Recineti Anno Domini 1602. Præsidente Illustrissimo ac Reverendissimo Domino Domino Octavio, Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Bandino celebrati, circà officium duorum Assistentium.

Capitulum Generale circà officium Assistentium decernit uti hic.

§. 21. NE dignitatis memoria post officii functionem sordescat, visis literis Illustrissimi ac Reverendissimi Domini Domini Antonii Cardinalis Saulii Ordinis nostri Protectoris, ad Illustrissimum ac Reverendissimum Dominum Dominum Octavium Cardinalem Bandinum, sub 23. Aprilis hujus Anni, declaratur, quòd tàm Reverendissimus totius Ordinis Vicarius Generalis Apostolicus, quàm Reverendissimi Patres Assistentes, post abdicationem officiorum, jus habeant ferendi suffragium in commitiis generalibus, & loco post electos potiantur, quòd perpetuis temporibus servandum decernitur. Nova autem Patrum Assistentium electio ad Definitorium generale pertineat.

XCIV.

Quòd Monasteria Congregationis Monachorum Cælestinorum Ordinis S. Benedicti, observata suorum redditum quantitate, per Abbates, aut Priores gubernentur, in eisque, & non aliis illorum membris familia constituatur.

Istam Congregationem instituit Cœlestinus V. ut suprà in ejus Constit. 1. fol. 169. Tom. 1. lib. 1. ubi alias Constit. statum hujus Congregationis concernentes tibi indicacavi præter istam, quam hac die 14. Septembris 1616. habere potui.

Edita A. D. 1616.

PAULUS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD sacram B. Petri Sedem, meritis licèt imparibus, Divina Providentia vocati, circà statum Congregationem ad Divini cultus augmentum, & Religionis propagationem piè institutarum, solicitis studiis inten-

dentes, illa libenter statuimus & decernimus, per quæ Congregationis ipsæ majora tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus suscipere valeant incrementa.

Decrevit hic Pontifex, quæ Monasteria per Abbates gubernentur.

§. 1. Hinc est, quòd nos, fœlici prosperóque Monachorum Ordinis St. Benedicti Congregationis Cœlestinorum statui, & salubri directioni, quantum nobis ex Alto conceditur, prospicere volentes, matura deliberatione desuper habita, supplicationibus etiam totius Congregationis prædictæ, nobis humiliter porrectis inclinati, hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus & ordinamus, quòd omnia prædictæ Congregationis Monasteria, quorum redditus & proventus ad congruam duodecim Monachorum, computatis tàm professis, quàm oblatis & famulis, ex quibus saltem sex Sacerdotes esse debeant, sustentationem sufficiunt, ab uno ex prædictis Monachis, spectatæ tamen virtutis & disciplinæ, sub titulo Abbatis.

Quæ verò à Prioribus.

§. 2. Alia verò Monasteria, ex quorum redditibus sex dumtaxat, computatis omnibus ut suprà, congruè ali, & manuteneri possunt, per Priores canonicè eligendos, juxtà dictæ Congregationis instituta gubernentur, excepto tamen Monasterio Sancti Spiritus de Majella, quod primum omnium Monasteriorum dictæ Congregationis fuisse asseritur, & idcircò ab Abbate gubernari posse volumus, etiamsi prædictum Monachorum numerum non habeat, dummodò non minùs, quàm decem Monachi, ut suprà in eo alantur.

Et qui Priores in locum Abbatum decedentium succedant.

§. 3. Priores autem, Abbatibus decedentibus, Monasteriis majoribus per gradum, prout eorum virtutum merita, & administrationis ratio postulare videbuntur, canonicè similiter, ut prædicitur, præficiantur.

Abbatum & Priorum privilegia declarat.

§. 4. Omnésque Abbates & Priores suprà dicti gaudeant omnibus privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus & præeminentiis, quibus gaudent alii Abbates & Priores ejusdem Congregationis, quocunque jure, sine tamen præjudicio jurium Abbatis generalis & aliorum, qui Abbatis generalis munere functi fuerunt, eis juxtà dictæ Congregationis statuta competentium, & ita, quòd propter præmissa Monasteriorum status in aliquo nôn alteretur.

Alia Monasteria minora in Capitulo prædictis mensibus uniri mandat, & familiam ibi retineri vetat.

§. 5. Alia verò Monasteria seu Domus, & membra ejusdem Congregationis prædictis Monasteriis majoribus unita & annexa sint & esse censeantur, juxtà distributionem in proximè futuro Capitulo Definitoriali faciendam. Et in ipsis minoribus Monasteriis seu domibus ac membris sic unitis, nulla in posterùm constituatur familia, sed in illo seu illa unus duntaxat Monachus Sacerdos quadraginta annorum major, ac probatæ vitæ cum uno Converso seu Oblato collocetur, qui sint & censeantur ex familia Monasterii, cui domus seu membrum illud unitum & annexum fuerit, ac in ea Ecclesia celebrent, & bonorum ac reddituum curam respectivè habeant.

Etsi ad formam Monasterii majoris redigentur, sub titulo Abbatis vel Prioris restitui mandat.

§. 6. Si verò fore contigerit, ut aliquod seu aliqua ex minoribus Monasteriis prædictis, vel domibus ad formam Monasterii majoris redigantur, competentérque dotentur, ita ut duodecim in eo Monachi, vel saltem sex ali possint, ut præmittitur, tunc cum Capituli generalis consensu, & Protectoris licentia restituatur sub Abbatis vel Prioris titulo respectivè gubernanda.

Clausulas præservativas apponit.

§. 7. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, nullo unquàm tempore de nullitatis vitio notari seu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, seu invalidari, aut in jus vel controversiam vocari nullatenùs posse, sed ab omnibus, quos concernunt & concernent quomodolibet in futurum, observari debere.

Decretum irritans addit.

§. 8. Sicque per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, ac Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis... que deroga...

§. 9. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis & Congregationis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, quibusvis personis, sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis, quibus omnibus & singulis eorum omnium tenorem præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscunque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

D. P. A. ... die 29. Jan...

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 29. Januarii 1616. Pontificatus nostri Anno undecimo.

XCV.

Institutio Congregationis Monachorum Ordinis Cisterciensis, in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, & Principatu Cataloniæ, & Regno Navarræ, sub perpetua tamen obedientia Abbatis, & Capituli generalis Cistercii.

Hujusmodi Ordinis Monachorum Cistercii electionem, ejúsque privilegia & alia, indicavi suprà in Constitutione 1. Paschalis II. Desiderium, lib. 1. fol. 30.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1616.

Proœmium.

PAstoralis officii cura nobis, meritis licèt imparibus, ex Alto commissa, qua singulis Ecclesiis, Monasteriis, & Regularibus locis adstringimur, nos admonet & inducit, ut circà statum Monasteriorum, & locorum Regularium prædictorum, ac præsertim eorum, in quibus ex aliquo defectu regularem observantiam deformatam esse percipimus, salubriter dirigendum operosis studiis jugiter intendamus, & ad ea, per quæ meliori eorum directioni & reformationi, personarúmque ibi divinis obsequiis & beneplacitis, dictarum saluti & quieti consulitur nomine vigilantiæ partes, cùm id præsertim per Catholicos Reges desiderari cognoscimus, propensiùs impartimur, prout salubriter in Domino conspicimus expedire.

Capitulum generale apud Cistercium celebratum, unam Congregationem Monasteriorum & locorum Ordinis Cisterciensis in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum & Principatu Cathaloniæ existentia per Vicarium generalem, Visitatores, & Definitores regendam instituit.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, multa Monachorum Cisterciensis Ordinis Monasteria in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, ac Principatu Cathaloniæ consistentia, tùm propter locorum distantiam, tùm etiam propter aliorum dicti Ordinis negotiorum pondus, rarò à suo Abbate generali personaliter visitarentur. Idque non mediocrè prædictis Monasteriis, in quibus proptereà regularis minuitur observantia, neque, sicuti decet, ab ipsorum Religiosis Divinus Cultus exercetur, detrimentum contrahere manifestum sit. Et hæc dilecti filii Abbas generalis & Capitulum generale Ordinis Cister. de Anno Domini 1613. apud Cistercium Cabilonensis Diœcesis celebratum, providè animadvertentes, cupientésque fœlix & prosperum Monasteriorum Regnorum & Principatus prædictorum regimen & gubernium, in iisque disciplinæ regularis observantiam, ac Divini Cultus augmentum, ubi deciderint, salubri ratione restitui, visis priùs in Capitulo generali actis communicationum & deliberationum, quas dilecti pariter filii Abbates & Priores

dictorum Monasteriorum super hujusmodi negotio in Civitate Cæsaraugustana coràm Venerabili Fratre Archiepiscopo Cæsaraugustano congregati sub die 27. Januarii, & aliis forsan sequentibus, diebus Februarii mensium ejusdem Anni inter se habuerant, unam omnium Monasteriorum, & aliorum regularium locorum dicti Ordinis, in Regnis & Principatu prædictis, Congregationem ab uno Vicario generali, Definitoribus & Visitatoribus, qui Patres regiminis vocari deberent, regendam, & gubernandam, modis & formis sequentibus instituendam censuerint.

Auctoritas tamen Abbatis & Capituli generalis, & quatuor primorum Abbatum Ordinis integra remaneat.

§. 2. Ita videlicet, quòd Congregationis hujusmodi erectione non obstante, auctoritas, superioritas & jurisdictio Abbatis & Capituli generalis, & quatuor primariorum Abbatum totius Ordinis Cisterciensis pro tempore existentium, in omnibus, & per omnia salva & integra remaneret, & Vicarius generalis, Definitores, Visitatores, Abbates & quicunque dictæ Congregationis Superiores, atque subditi pro tempore existentes, Generalem & quatuor primarios Abbates prædictos, necnon Capituli generalis pro tempore deputatos Commissarios, Congregationem noviter erigendam hujusmodi, seu ejus Monasteria & loca, in capite & membris, in spiritualibus & temporalibus reformare volentes, reverenter recipere & admittere tenerentur, eodem planè modo, ac si Monasteria & loca prædicta, nunquàm in Congregationem hujusmodi reducta forent.

Ipsiúsque Capituli statuta servare, contributiones persolvere, & ad illud duos Abbates, cum statutis interim in Capitulo Provinciali editis, transmittere, teneantur.

§. 3. Quódque etiam tenerentur ipsius Capituli generalis statuta, & definitiones in omnibus servare, & contributiones Ordinis, subsidia quoque charitativa pro illius necessitatibus per Capitulum generale pro tempore imponenda persolvere, necnon quoties Capitulum generale hujusmodi celebrabitur, duos Abbates nomine totius hujusmodi Congregationis, illius expensis cum omnibus decretis & statutis, quæ de quadriennio in quadriennium in eorum Capitulo Provinciali pro bono Congregationis regimine conficerent, ut ea ab ipso Capitulo generali approbarentur & confirmarentur, vel si justum foret, rejicerentur & abrogarentur, transmittere.

Vicarius, Visitatores, & Definitores prædicti statim electi, Abbati & Capitulo generali nunquàm contraire jurent.

§. 4. Vicarius quoque generalis, Visitatores & Definitores, prout forent capitulariter electi, illicò publicæ fidelitatis juramentum Ordini, id est, Capitulo & Abbati generali Cisterciensi, quòd nihil unquàm directè vel indirectè illis contrarium facerent vel fieri procurarent, aut procurari permitterent, præstare pariter tenerentur.

Eorum officium quadriennio tantùm duret, Abbates verò perpetuò sint.

§. 5. Utque Vicarius generalis, Definitores & Visitatores prædicti essent quadriennales, quòd eorum nullus ultrà quadriennium quavis ex causa continuare posset, Abbates verò omnes perpetui forent.

Eorundémque electio juxtà formam hic præscriptam fieri debeat.

§. 6. Porrò, ut vacatione alicujus hujusce Congregationis Monasterii pro tempore adveniente, Vicarius generalis, Definitores & Visitatores sese non in vacante, sed in aliquo alio Monasterio, vel loco congregare, ibíque tres Monachos ex vacantis Monasterii ejusdem Congregationis professionis, quos ad vacantem Prælaturam digniores esse cognoscerent, eligere, sicque electos per aliquem Abbatem seu Priorem nihil de personis electis scientem cum literis clausis, Conventui & Monachis Monasterii vacantis capitulariter congregatis, ut ex tribus unum in suum Abbatem eligerent, præsentare, seu præsentari facere deberent. Conventus verò & Monachi interim inter se colloquia habere, aut ex Capitulo discedere, donec electio, cui deberet ipse Abbas seu Prior præsidere cum literis clausis, ut præfertur, mittendus, per vota seu suffragia secreta perfecta foret, non permitterentur.

Abbas insuper generalis, vel quatuor primarii Abbates Ordinis, vel

§. 7. Quódque etiamsi contingeret, Abbatem generalem Cisterciensem futuram hujusmodi Congregationem eo tempore, quo Capitulum Provinciale dictæ Congregationis celebrandum esset, visitare liceret, ei ipsi Capitulo præsidere personaliter, idque etiam esset de quatuor primariis Abbatibus, necnon à Capitulo generali pro tempore deputato Commissario, si ipsorum aliquem eo tempore in illis partibus adesse contingeret.

Commissarius à Capitulo generali destinandus, personaliter dicto Capitul. Provinciali præsidere possint.

§. 8. Aliáque decreverunt & ordinaverunt, prout in scripturis desuper factis pleniùs dicitur contineri.

Aliásque nonnullas ordinationes dictum Capitulum generale desuper statuit.

His Capituli generalis statutis hic Pontifex diligenter examinatis, ad preces Regis Hispaniarum dictam Congregationem modo hic expresso erigit.

§. 9. Quare Nos suprà dictis ordinationibus ab Abbate & Capitulo generali prædictis, ut præfertur, præscriptis, per aliquot ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, doctrina, prudentia, pietate & rerum usu præstantes, jussu nostro diligenter examinatis, supplicationibus charissimi in Christo filii nostri Philippi, Hispaniarum Regis Catholici, super hoc humiliter porrectis inclinati, unam omnium & singulorum Monasteriorum, & aliorum locorum dicti Ordinis Regnorum Aragoniæ, Valentiæ, Majoricarum, ac Principatus Cathaloniæ consistentium Congregationem, per unum Vicarium generalem, dignitate tamen Abbatiali insignitum, ex Monasteriis dicti Ordinis prædictorum Regnorum ac Principatûs, & pro hac prima vice ex Regno Aragoniæ in Civitate Cæsaraugustana, convocatis priùs per dilectum filium Vincentium Longuespec Monasterii B. MARIÆ de Laude, Torcacensis Diœcesis, Abbatem aut alium à Generali prædicto deputandum Commissarium, pro prima Dominica mensis Octobris Anni ejusdem Domini 1616. proximè futuri, aut alio commodiori die, omnibus & singulis, tàm perpetuis quàm triennalibus Abbatibus ac Prioribus & Administratoribus de Veruela, & Escarpe Monasteriorum dicti Ordinis Tirasonen. & Illerden. respectivè Diœcesis, necnon Procuratoribus omnium & singulorum aliorum dicti Ordinis Monasteriorum Regnorum Aragoniæ, Valentiæ, Principatus Cathaloniæ, & Majoricarum, Divino priùs implorato auxilio, auctoritate Abbatis & Capituli generalis Cisterciensis illis à Sede Apostolica attributa, ac successivè in Capitulo Provinciali dictæ Congregationis de quadriennio in quadriennium ordine successivo in Regno Aragoniæ primò, & deindè in Principatu Cathaloniæ, & demùm in Valentiæ Regno prædictis, perpetuis futuris temporibus celebrando, per Vicarium aut Commissarium prædictos, ac tres Definitores, unum ex Aragoniæ, ac alium ex Valentiæ Regnis, & reliquum ex Principatu Cathaloniæ, potestate atque auctoritate æquales, necnon duos Visitatores Patres regiminis nuncupandos, Abbates vel non Abbates, sed probatæ vitæ Religiosos ex Conventibus Monasteriorum Regnorum & Principatus prædictorum per Vincentium aut Commissarium hujusmodi pariter pro hac prima vice, & deindè in singulis futuris Capitulis Provincialibus, ut suprà celebrandis, per schedulas & vota secreta ab illius capitularibus ferenda, nominandi, regendi & gubernandi, Apostolica auctoritate tenore præsentium, sine cujusque præjudicio, & salvis infrà scriptis erigimus, & instituimus.

Abbates ad quadriennium, & certo modo eligendos decernit.

§. 10. Ac insuper, quòd de cætero omnia & singula dicti Ordinis Monasteria in Aragoniæ, & Valentiæ, ac Majoricarum Regnis, ac Principatu Cathaloniæ consistentia prædicta, cùm primùm illa, & eorum singula percessum vel decessum, aut quamcunque aliam dimissionem vel amissionem, seu privationem vel promotionem ad alicujus Ecclesiæ regimen, aut aliquam aliam dignitatem, illa ad præsens obtinentium vacare contigerit, nonnisi per Abbates quadriennales per ejusdem Congregationis Vicarium generalem, & Definitores tantùm nominandos, & modo, quo suprà, per Monachos eligendos regi & gubernari debeant, & ad hunc effectum ex nunc, prout ex tunc in singulis Monasteriis prædictis cùm vacaverint, ut præ-

fertur, nomen, titulum, & denominationem Abbatum perpetuorum, & triennalium, ità quòd de cætero perpetuis futuris temporibus Monasteriorum eorundem Abbates perpetui aut triennales vocari, denominari seu censeri, aut Monasteria ipsa alicui in titulum conferri, vel commendari nullatenùs possint, etsi de eisdem Monasteriis, & eorum singulis aliter, quàm per electionem hujusmodi de quadriennio in quadriennium, ut præfertur, faciendam pro tempore dispositum fuerit, aut qui in Abbates electi extiterint, electionem suam ad vitam seu aliud tempus ultrà quadriennium confirmari, aut illis præfici, vel sibi de illis provideri, aut aliter de eis disponi contigerit, tunc & eo casu hujusmodi electiones, confirmationes, provisiones coadjutorum deputationes, & quævis aliæ dictorum Monasteriorum dispositiones, nullæ, irritæ, & inanes existant, & esse censeantur, ipsique Vicarius generalis & Definitores, quadriennio elapso, ad novi Abbatis electionem in singulis Monasteriis hujusmodi, modo, quo suprà, procedere possint & debeant. Necnon Monasteria prædicta & eorum singula, illa videlicet, quæ per Abbates triennales ex nunc, alia verò, quæ per Abbates perpetuos regi & gubernari consueverant, ex nunc prout ex tunc, cùm vacaverint, ut præfertur, itaque, donec vacatio hujusmodi venerit, cæteris omnibus conditionibus & legibus ejusdem Congregationis, iidem Abbates perpetui adstricti sint, & si eos aut eorum aliquem ad alicujus Ecclesiæ regimen, aut aliam dignitatem promoveri contigerit, in Congregatione per præsentes erecta, nullum officium consequi possint, ad quadriennium reducimus.

Congregationem hanc ab obedientia Generalis quovis prætextu discedere prohibet.

§. 11. Cæterùm, quòd nullo unquàm tempore, quovis quæsito colore, prætextu vel ingenio, etiam sub specie majoris reformationis, Congregatio per præsentes erecta, ab obedientia Generali suo debita discedere, aut aliquod ex illius Monasteriis ab eadem Congregatione se segregare tentet, seu tentare, minùsque Castellæ, sive Portugaliæ Congregationibus dicti Ordinis, aut alicui eorum se injungere, adhærere, aut uniri se facere, vel procurare præsumat.

Commissarium à Capitulo generali deputandum, ad deputationes & privationes Prælatorum dictæ Congregationis procedere posse concedit.

§. 12. Insuper, quòd à Capitulo generali pro tempore deputatus Commissarius, Abbas vel non Abbas, cujuscunque nationis fuerit, dummodò dictum Ordinem exprèsse professus sit, in visitandis hujusce Congregationis Monasteriis, & ad deputationes & privationes Prælatorum causa cognita, ut licentiosè vivendi tollatur occasio, procedere valeat.

Monachis dictæ Congregationis ad Generalem Ordinis in rebus gravibus appellare permittit.

§. 13. Quódque, si quos ejusmodi Congregationis per præsentes erectæ Religiosos, aliquando ab illius Superioribus circà res graves, quas primum Generale dicti Ordinis celebrandum Capitulum declarabit, ad Generalem appellare, quódque Generalis ipsis unum vel plures Judices deputare etiam respectivè possit.

Contributiones à generali Capitulo taxandas, per dictamCongregationem solvi præcipit.

§. 14. Præterea, quòd contributiones prædicto Ordini per prædicta Monasteria, illorúmque Abbates & Conventus pro tempore existentes debitæ, per Capitulum generale taxentur, & omnes in unam summam reducantur, ut simul & semel in anno ei, qui à Generali mandatum, vel commissionem eas recipiendi habuerit, in posterùm & in perpetuùm à Vicario Congregationis per præsentes erectæ etiam pro tempore existentes, transmitti debeant.

Commissarium à dicto Capitulo eligendum, dictæ Congregationis Monasteria ejus sumptibus visitare decernit.

§. 15. Ac quòd quotiescunque hujusmodi Congregationis Monasteria, ab aliquo Commissario à generali Capitulo prædicto deputando visitari contigerit, Monasteriorum Congregationis per præsentes erectæ sumptibus id fiat.

Congregationem hanc opera Procuratoris generalis Ordinis in Curia Romana uti jubet.

§. 16. Ad majorem verò unionem hujus Congregationis sic erectæ, cum capite & aliis membris ejusdem Ordinis, & ut sumptibus parcatur minimè necessariis, eadem Congregatio in Curia Romana proprium Procuratorem non habebit, sed opera & ministerio Procuratoris generalis dicti Ordinis utetur, quem Capitulum generale seu Abbas generalis ejusdem Ordinis nominaverit.

Congregationi cessanti ad Capitulum generale unum Abbatem mittere, pœnam imponit.

§. 17. Rursùs, quòd si ipsa Congregatio Abbatem unum ex ejusdem Congregationis Monasteriis, quem loco duorum ex præscripto prædictarum ordinationum Capituli generalis sufficere, & eo infirmo, aut quavis alia ratione impedito, alium mittendum esse declaramus, ad Capitulum generale, quoties celebrabitur, non mitteret, pœnam triplicatæ contributionis totius summæ unius anni suis Monasteriis impositæ generali Capitulo acquirendam, ipso facto absque alia ejusdem Capituli declaratione incurrat.

Vicariis & aliis Officialibus in Capitulo Provinciali dictæ Congregationis juramentum fidelitatis Ordinis præstare cessantibus electiones eorum irritas declarat.

§. 18. Postremò, quòd si in electionibus Abbatum, Vicariorum, Definitorum & Secretarii, ipsos Vicarios, Definitores, Visitatores, & Secretarium sic electos, & Abbates, quorum nominatio ad dictum Philippum Regem spectare asseritur ex privilegio Apostolico, cui non-est hactenùs in aliquo derogatum, & quemlibet ipsorum fidelitatem dicto Ordini ab eis, ut suprà, præstandam, in manibus Præsidentis in Capitulo Provinciali, ut præfertur, celebrando, seu alicujus personæ per Vicarium pro tempore existentem nominandæ, non præstitisse ac jurasse constiterit, electiones de ipsorum, & cujuslibet eorum personis factæ, nullæ & irritæ sint, auctoritate & tenore prædictis perpetuò pariter statuimus, & decernimus & ordinamus.

Ad hanc Congregationem Monasteria Regni Navarræ unienda, & quartum Definitorem eligendum, Vicariumque generalem, &c. indicat.

§. 19. Ac demùm pro meliori Regni Navarræ Monasteriorum regimine, non intendentes eidem Philippo Regi, nec Monasteriorum eorundem Abbatum perpetuitati, neque eorum præeminentiis, privilegiis, & prærogativis competentibus per præsentes in aliquo derogare, nec aliquo modo præjudicare, ne sola remaneant, per Vincentium Abbatem prædictum, seu alium Commissarium destinandum, convocatis omnibus & singulis Monasteriorum dicti Regni Abbatibus & Prioribus in eorum Congregatione in Civitate Cæsaraugustana, aut alio commodiori loco habenda procurabit, ut Congregationem per præsentes erectam ingrediantur ac uniantur, & quòd eandem Congregationem ingressi, ac illi uniti, & in ea nostra auctoritate per dictum Vincentium Abbatem, aut alium Commissarium à prædicto Generali destinandum recepti, & admissi, suum etiam quarto loco post Regnum Valentiæ, & ordine quartum Definitorem habeant, ac ex tunc in ipsa Congregatione quatuor Definitores existant, ac Vicarius Generalis, etiam ex Abbatibus, necnon Definitores, aliique Officiales ex Religiosis Monasteriorum Regni Navarræ hujusmodi cum conditionibus superiùs pro Monasteriis Regnorum Aragoniæ, ac Valentiæ, Majoricarum & Principatus Cataloniæ, illorúmque Abbatibus, necnon Conventibus præscriptis, sine tamen præjudicio jurispatronatus ejusdem Philippi Regis, quod ex privilegio pariter Apostolico illi competere asseritur, cui non est in aliquo derogatum, eligi possint, ac præterea Abbates triennales, cæterósque Officiales, qui nunc in Monasteriis congregandis inveniuntur, in officiis & dignitatibus suis usque ad adventum Vincentii Abbatis, aut alterius Commissarii prædicti, & conclusionem Capituli Provincialis perdurent, posteà verò officia omnia etiam Monasteria electiva temporalia vacare etiam decernimus, ita ut ad novam Abbatum electionem modo, quo suprà, secundùm suprà dicti Generalis decretum, quo ad fieri poterit, procedi debeat, excepto, quod è 3. per Vicarium & Definitores prædictos nominatis in Monasteriis de Veruela, Rueda, Escarpe, & Labaix eorundem Regnorum & Principatus, quæ de jurepatronatus

ejusdem

ejusdem Philippi Regis existere, ut suprà asseritur, idem Philippus & ejus successores Hispaniarum Reges quem maluerint in Abbatem nominare possint, prout & sicut anteà nominabat.

Vicario Diffinitoribus & Visitatoribus d. Congreg. quæcumque pro ejus regiminè statuta condendi in generali tamen Capitulo Cisterciensi examinanda, facultatem tribuit.

§. 20. Prætereà ut pro fœlici & prospera Congregationis prædictæ illiúsque Monasteriorum & personarum directione, regimine & gubernio, Vicarius generalis, Diffinitores & Visitatores prædicti, in Capitulo generali singulo quoque quadriennio celebrando, quæcumque statuta, ordinationes & decreta, salubrem Congregationis & illius Monasteriorum hujusmodi statum, reformationem & gubernium concernentia, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus & Constitutionibus Apostolicis, necnon Concilii Tridentini decretis, & ipsius Ordinis regularibus institutis minimè contraria, & ab omnibus ad quos quomodolibet spectabit, inviolabiliter observanda, in dicto tamen Capitulo generali Cisterciensi præsentanda & examinanda, ac approbanda, condere atque edere, ipsáque sic condita & edita, pro rerum temporum & personarum qualitate, & vicissitudine, prout dicto Capitulo generali visum fuerit immutare, corrigere, & in melius reformare, cassare, & penitùs seu in parte abolere, & illorum loco alia de novo edere & condere liberè & licitè possint & valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Supradicta omnia inviolabiliter observari præcipit.

§. 21. Denique salvis & firmis remanentibus per Nos dispositis, statutis & decretis, omnes & singulas ordinationes superiùs insertas, & à Capitulo generali pariter ut præfertur præscriptas, auctoritate & tenore præmissis approbamus & confirmamus, illísque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnésque & singulos, tàm juris quàm facti ac solemnitatum, etiam quantumvis substantialium defectus, si qui forsan desuper quomodolibet intervenerint supplemus. Ac supradicta omnia, ut præfertur, disposita, statuta, decreta, & ordinata, ab omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, perpetuò firmiter & inviolabiliter observari, & adimplere debere.

Clausulas hujus concessionis præservativæ apponit.

§. 22. Præsentésque literas nullo unquam tempore de nullitatis vitio, etiam ex eo quòd causæ propter quas emanarunt, coràm locorum Ordinariis aut aliis verificatæ & approbatæ, vel interesse habentes vel prætendentes vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari in jus vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversùs illas quodcumque juris gratiæ vel facti remedium impetrari, neque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, modificationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos vel quoscumque alios Romanos Pontifices successores nostros, dictámque Sedem etiam in crastinum assumptionis eorumdem successorum ad summi Apostolatus apicem, vel aliàs etiam motu proprio ac etiam consistorialiter, & de Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium pro tempore existentium consilio, sub quibuscumque tenoribus, & verborum formis, ac ex quibusvis causis pro tempore faciendis, etiamsi de illis, ac eisdem præsentibus earumdémque toto tenore ac dato specialis, specifica & expressa, ac de verbo ad verbum mentio fiat, nullatenùs comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum, & eum in quo antequàm emanarent erant, statum restitutas, repositas & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque data per Vicarium, Diffinitores & Visitatores prædictos, vel quoscumque alios interesse habentes eligenda concessas, sempérque validas & efficaces fore & esse, suósque plenarios & integros effectus sortiri, ac Vicario, Diffinitoribus & Visitatoribus, aliísque interesse habentibus prædictis perpetuò suffragari.

Decretum irritans decernit.

§. 23. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ac dictæ Sedis Nuncios judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, &c. attentari decernimus.

Contrariis omnibus derogat.

§. 24. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, necnon in universalibus, Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus, ac etiam Monasteriorum & Ordinis prædictorum, etiam juramento, &c. roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini illiúsque Superioribus & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam per modum statuti perpetui, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, etiam iteratis vicibus, ac etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus & efficacissimis clausulis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si in eis caveatur expresè, quòd illis etiam per quascumque literas Apostolicas, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias, ac insolitas clausulas in se continentes, derogari non possit, nec derogatum censeatur nisi de eis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores, formas ac data, & decreta in eis apposita, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Hujus diplomatis transumptis credi mandat.

§. 25. Volumus autem, quòd præsentium transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur in judicio & extrà, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Abbatiarum vacantium quindennia Rev. Cameræ persolvi jubet.

§. 26. Volumus etiam, quòd occurrente vacatione singulorum Monasteriorum, quorum Abbates perpetui existunt, & quadriennales per præsentes fiunt, primò & deindè singulis quindecim annis, commune & alia jura debita juxtà illorum taxam in libris Cameræ Apostolicæ descriptam, cum effectu per eos ad quos spectabit respectivè persolvi omninò debeat, alioquin Monastéria ipsa eo ipso vacent, & vacare censeantur ipsæque præsentes literæ quoad ea nullæ sint, nec eis nullo umquàm tempore suffragentur.

D. P. An. 11. die 19. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, &c. die 19. Aprilis millesimo sexcentesimo decimo sexto, Anno undecimo.

Joannes Garsia Cardinalis Millinus.
Metellus Cardinalis Senensis.
Philippus Cardinalis Philonardus.

XCVI.

Unio Congregationis Clericorum Doctrinæ Christianæ in Civitate Avenionis institutæ, Congregationi Clericorum Somaschæ, sive S. Majoli Papiens. una cum capitulorum inter easdem Congregationes initorum comprobatione.

De hac secundo dicta Congregatione, habes in hoc opere, const. 21. Paul. III. sup. Tom. 1. l. 1. fol. 735. ubi alia aliorum Pont. rescripta illius statum concernentia tibi indicavi, præter constit. posteà ab isto Pont. editam, quæ est hic suprà. Illam verò primam Congregationem scias Anno 1592. institutam, & indè à

Clemente VIII. die 23. Decembris approbatam fuisse, sed ejus Bullæ authenticum usque modo habere non potui.

Edita A. D. 1616.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio, ad ea per quæ piorum hominum Congregationes, in militanti Ecclesia præsertim ad legem Christianam rudibus exponendam, providè sanctæque institutæ, majoribus in dies proficiant incrementis sedulò intendimus.

Congregatio Clericorum Doctrinæ Christianæ in Civitate Avenionensi instituta volens uniri Congregationi Clericorum Somaschæ, infrascripta Capitula, cum eisdem firmavit quæ hic Pont. examinari fecit.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Antonius Vigerius Præpositus, ac Clerici seculares Congregationis Doctrinæ Christianæ in Civitate Avenionensi canonicè institutæ, quòd ipsi fœliciori ejusdem Congregationis statui & augmento consulere volentes, eamdem Congregationem, Congregationi Clericorum Regularium, Congregationis Somaschæ, aliàs S. Majoli Papiensis per nos uniri & incorporari desiderant, & propterea infrascripta Capitula cum dilectis etiam filiis Præposito & Clericis Regularibus dictæ Congregationis Somaschæ statuerunt, quæ à Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, negociis Regularium præpositis recognita & approbata fuerunt, tenoris sequentis videlicèt.

Quarum tenor hic inseritur.

§. 2. Conventiones firmatæ ac stabilitæ inter Clericos Regulares Congregationis de Somascha, & Patres Congregationis Doctrinæ Christianæ in Regno Galliæ, pro unione facienda utriusque Congregationis. Quod quidem negocium à Sanctissimo D. N. fuit commissum Sacræ Congregationi Illustrissimorum DD. Cardinalium, negociis Episcoporum & Regularium præpositorum.

CAP. I.

Patres Doctrinæ Christianæ Galliæ retineant consuetudinem eam docendi.

IN primis igitur, Doctrinæ Christianæ Patres, eorúmque successores in perpetuum secum retinebunt institutum docendi Doctrinam Christianam parvam, mediocrem & magnam, juxtà laudabilem eorum consuetudinem, quàm inviolabiliter servabunt, & in iis Domibus quas nunc possident, & in iis, quas in posterùm possidebunt in toto Regno Galliæ.

CAP. II.

Pater Cæsar de Bus habeatur de institutione hujus instituti docens Doctrinam Christianam in Regno Galliæ.

REverendissime Pater Cæsar de Bus, vir pietatis eximiæ Congregationisque Patrum Doctrinæ Christianæ in Regno Galliæ, primus parens & institutor, habeatur in religione pro authore, ut revera fuit hujus sanctissimi instituti Doctrinam Christianam in dicto Regno Galliæ Populos edocendi.

CAP. III.

Patres dictæ doctrinæ Christianæ vocentur Patres Doctrinæ Christianæ Congregationis Somaschæ.

PAtres Doctrinæ Christianæ in Gallia, vocari deinceps post factam unionem debebunt Patres Doctrinæ Christianæ Congregationis Somaschæ seu Sancti Majoli Papiæ, & privilegia omnia erunt communia.

CAP. IV.

Vivant sub obedientia Præpositi generalis Somaschæ qui singulis trienniis eos visitabit. Et regetur in Regno Galliæ à Provinciali Gallo eligendo in Capitulo generali Somascha, ex tribus nominandis à Capitulo Provinciali Galliæ.

SUB obedientia vivent Præpositi generalis de Somascha, qui semel singulis trienniis per se vel per alium ab eo destinandum eos visitabit. Cæterùm eorum regimen & Gubernatio in toto Regno Galliæ, in domibus tàm acquisitis quàm acquirendis, sit penès Superiores Gallos, & Provincialis similiter Gallus eligendus per Capitulum generale de Somascha eis instituatur. Qui quidem erit unus ex duobus vel tribus Patribus nominatis, sive propositis à Capitulo Provinciali ipsius Provinciæ Galliæ, tempore debito congregato.

CAP. V.

Provincialis prædicti ejúsque Socii munus, & authoritas hic præscribitur.

CUjus Provincialis auctoritas erit, de loco ad locum personas mutare. Novitios per se vel per locorum Superiores ad professionem admittere. Concionatoribus concionandi facultatem concedere, dummodò ab Episcopis locorum licentiam seu benedictionem ad formam Concilii Tridentini obtineant, & alia facere, quæ Visitatoribus dictæ Congregationis de Somascha conceduntur. In reliquis autem tanta sit ejus auctoritas, quanta à Capitulo Provinciali conceditur eidemmet. Debebit tamen Præpositum generalem ubi commodè poterit consulere, vel saltem de singulis magni momenti rebus certiorem facere. Provincialis statim atque erit electus, censeatur esse, & sit ipso facto de gremio Capituli generalis, in quo vocem activam, & passivam habeat. Ejus officium per triennium durabit. Ad Capitulum generale cùm accedet, socium unum seu Discretum, anteà à Capitulo Provinciali electum deducet, qui quidem socius in Capitulo generali interveniet cum utraque voce.

CAP. VI.

Provinciali decedente quis succedet.

QUòd si contingat Provincialis obitus, eo casu Superior, professione senior, censeatur electus.

CAP. VII.

Ad Capitulum Provinciale quæ spectant.

AD Capitulum Provinciale spectabit, cum majori parte votorum nova loca, prævio tamen Episcoporum consensu, & servata forma Clementis Octavi, recipere; Recepta deserere, Superiores eligere vel deponere, Reos si qui erunt punire, aut innocentes absolvere, curam Monialium ordinariam pro Confessionibus audiendis, de consensu & licentia eorumdem Episcoporum recipere, bona in universum in toto Regno Galliæ ipsi Congregationi relicta alicui loco particulari assignare; Novitios quadragesimum annum excedentes, vel qui alterius Religionis habitum habuerint, & debitam transeundi facultatem à Sede Apostolica obtinuerint, ad probationem admittere, exemptiones diuturnas maximè Senibus & Studentibus, ad tempus non autem perpetuò, & ex causa impertiri, locum pro Capitulo Provinciali proximè congregando determinare.

CAP. VIII.

Qui ad dictum Capitulum accedent.

INsuper Capitulo Provinciali quod mense Septembris præcedente Capitulum generale convocandum erit, præter Provincialem, interesse debebit quilibet Superior localis unà cum Socio seu Discreto à Capitulo Conventuali ejusdem loci, dummodò sex saltem ibi resideant, eligendo.

Et modò Papa prædictam unionem, & Capitula approbat, & ab omnibus Regulas Congregat. Somaschæ servari præcipit, excepto quòd Provinciales exemptiones diurnas non nisi ex causa concedant.

§. 3. Quare pro parte primodictæ Congregationis fuit nobis humiliter supplicatum, quatenùs unionem & incorporationem hujusmodi facere, & eis in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos piis Clericorum prædictorum votis quantum cum Domino possumus annuere, illósque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulas personas à quibusvis, &c. censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio dictam Congregationem Doctrinæ Christianæ in prædicta Civitate Avenionensi institutam, Congregationi Somaschæ prædictæ, ita ut unum corpus Congregationis efficiant, ac Clerici dictæ Congregationis Doctrinæ Christi, regulas & constitutiones secundò dictæ Congregationis Somaschæ ab Apostolica Sede approbatas servent, & profiteantur, necnon Capitula prædicta adimpleantur & etiam serventur, salvis tamen limitationibus & modificationibus infrascriptis videlicèt, quòd Provincialis prædictus exemptiones diuturnas hujusmodi, nonnisi ex causa alicujus impedimenti concedere possit aut debeat, Apostolica au-

ctoritate

ctoritate tenore præsentium perpetuò unimus & incorporamus.

Ut professio emitti debeat, declarat.

§. 4. Necnon cum dicto Antonio, ut infrà quatuor menses à die cœptæ probationis numerandos, integro non expectato probationis anno, professionem per dictos Clericos Congregationis Somaschæ hujusmodi emitti solitam expressè emittere liberè & licitè valeat, auctoritate & tenore prædictis indulgemus, ac cum eodem desuper dispensamus. Cæteros verò primodictæ Congregationis Clericos, antequàm professionem hujusmodi emittant, annum probationis integrè complere debere.

In Statu Ecclesiastico Galliæ, etiam si non sint Galli, Superiores esse permittit.

§. 5. Ac Clericos secundò dictæ Congregationis in Galliam pro instructione dictorum Presbyterorum mittendos, in Statu Ecclesiastico Regni Galliæ locorum Superiores, etiamsi non sint Galli, eligi posse statuimus.

Clausulæ præservativæ, & decretum irritans.

§. 6. Decernentes præsentes literas validas, firmas & efficaces existere & fore, suósque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, ac irritum & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac utriusque Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores, præsentibus pro expressis, habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 8. Volumus etiam, ut præsentium transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 11. die 11. Apr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, &c. die 11. Aprilis millesimo sexcentesimo decimo sexto, Anno undecimo.

XCVII.

Innovatio Constitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum. Impositióque majorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquisitoribus puniendos.

Attende quæ notavi infrà ad hujus Pont. Constit. 105. Sanctissimus.

Edita A. D. 1616.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Regis pacifici, quamquàm nullo nostro merito divina dispensatione vices gerentes in terris, ex muneris nostri debito, pacis & concordiæ inter Christifideles, præsertim Ecclesiasticas personas, quæ aliis in viam pacis dirigendis & in unitate spiritus continendis sunt præpositæ, conservationi sedulò invigilare cupientes, ea quæ à Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus ad scandalorum semina tollenda salubriter constituta sunt, cùm hostis antiqui insidiis, qui ab initio dissidia serere cœpit, minimè observari, aut variis modis eludi dignoscuntur, ut inviolata serventur, opportunis remediis, quantum cum Domino possumus, providemus.

Sixtus IV. constitutionem edidit contrà affirmantes, hæreticum esse aut peccatū mortale credere vel tenere B. MARIAM Virginem jam sua conceptione à peccati originalis macula præservatam fuisse vel nōn fuisse; cùm nondum id esset à Sede Apost. & Romana Ecclesia decisum.

§. 1. Olim siquidem per fœlicis recordationis Sixtum Papam Quartum Prædecessorem nostrum, accepto quòd nonnulli diversorum Ordinum Prædicatores, in suis sermonibus ad populum publicè per diversas Civitates & Terras affirmare non erubuerant, & quotidiè prædicare non cessabant, omnes illos qui tenebant aut asserebant gloriosam & immaculatam DEI Genitricem absque originalis peccati macula fuisse conceptam, mortaliter peccare, vel esse hæreticos, ejusdémque immaculatæ Conceptionis officium celebrantes, audientésque sermones illorum qui eam sine hujusmodi macula conceptam esse affirmabant, graviter peccare, sed & prædictis prædicationibus non contenti, confectos super eisdem suis assertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum assertionibus & prædicationibus non levia scandala in mentibus fidelium exorta erant, & majora meritò exoriri formidabatur indies; Idem Sixtus prædecessor hujusmodi temerariis ausibus, & perversis assertionibus & scandalosis, quæ exindè in Dei Ecclesia exoriri poterant, obviare volens, hujusmodi assertiones Prædicatorum eorumdem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare præsumerent, eos qui crederent aut tenerent eamdem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in sua conceptione præservatam fuisse, propterea alicujus hæresis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut hujusmodi officium conceptionis celebrantes, seu hujusmodi sermones audientes alicujus peccati reatum incurrere, utpotè falsas & erroneas, & à veritate penitùs alienas, editósque desuper libros prædictos id continentes, quoad hoc reprobavit & damnavit, ac statuit & ordinavit, quòd Prædicatores verbi Dei, & quicumque alii cujuscumque status, gradus, aut ordinis & conditionis essent, qui ausu temerario præsumerent in eorum sermonibus ad populum, seu alias quomodolibet affirmare, hujusmodi sic per eum improbatas & damnatas assertiones veras esse, aut dictos libros pro veris legere, tenere vel habere, excommunicationis sententiam eo ipso incurrerent, à quo ab alio quàm à Romano Pontifice, nisi in mortis articulo, nequirent absolutionis beneficium obtinere. Similibúsque pœnis & censuris subjecit eos, qui ausi essent asserere contrariam opinionem, tenentes videlicèt, Gloriosam Virginem MARIAM cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cùm nondum id esset à Romana Ecclesia & Apostolica Sede decisum.

Hanc const. Sixti IV. vide in cap. 2. de Reliq. & Vener. Sanctorum inter Extravag. communes. Tom. 2.

Eam innovavit Conc. Trid. sess. 5. de Peccat. orig. infi.

§. 2. Hanc verò Sixti prædecessoris Constitutionem Oecumenica Tridentina Synodus posteà innovavit.

Pius V. prohibuit de hoc articulo in popularibus concionibus disputare, vulgari sermone scribi vel dictari, ut in ejus const. 114. Super speculam, lib. 2. fol. 343. Tom. 2.

§. 3. Ac deindè similis recordationis Pius Papa Quintus etiam Prædecessor noster, statuit, ordinavit & mandavit, quatenùs nemo cujuscumque ordinis vel dignitatis existeret, in popularibus concionibus, vel ubicumque promiscua virorum & mulierum multitudo convenire solet, de hujus controversiæ alterutra parte disputare rationibus vel Doctorum auctoritate, asserendo propriam sententiam & contrariam refellendo vel impugnando, aut de hac ipsa quæstione cujusvis pietatis aut necessitatis prætextu vulgari sermone scribere vel dictare præsumeret, qui contrafaceret suspensionis pœnam à divinis absque nova declaratione ipso facto incurreret, si modò esset in sacris constitutus, & quocumque præterea gradu sive dignitate vel administratione fungeretur, illis omnibus foret ipso jure privatus, & ad eadem vel similia munera obtinenda vel obeunda perpetuæ inhabilitatis censuræ, ipso etiam facto obnoxius foret, super quibus nisi à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari, sive absolvi non posset, & nihilominùs aliis pœnis, si opus foret, à proprio Prælato pro delicti mensura infligendis subjectus esset, prout subjecit.

Sed solummodò in Academiis & Capitulis, ubi nulla scandali occasio subesset permisit.

§. 4. Cæterùm, quàmdiu per Apostolicam Sedem altera pars diffinita non esset, oppositáque sententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Academiæ disputationibus, sive Generalium aut Provincialium Capitulorum, vel ubi aliàs interessent qui rem capere possent, nec scandali ulla subesset occasio, de illa quæstione differere & argumentis utramlibet

partem asserere vel impugnare, dùm tamen neutra veluti erronea prædicaretur, servarentúrque illa omnia, quæ à dicto Sixto prædecessore statuta sunt, quorum singula etiam quantum ad alias pœnas duxit innovanda & innovavit, prout in Sixti & Pii prædecessorum literis desuper confectis pleniùs continetur.

Quia tamen super prædictæ, sicut suprà statutis novæ quæstiones exortæ sunt.

§. 5. Verùm licèt hæc providè statuta sint, nihilominùs sicut accepimus, nonnulli in diversis Christiani Orbis partibus, interminatis quæstionibus nimis intenti, dissensionum hujusmodi, jampridem Ecclesiæ disciplinæ vigore recisa germina coalescere procurant, indéque contentiones & rixæ non sine Dei offensa & scandalo plurimorum exortæ sunt, & graviores in dies ne exoriantur periculum est, nisi à nobis opportunè provideatur.

Hic Pontifex prædictas Sixti IV. & Pii V. constitutiones innovat, & inviolabiliter observari præcipit.

§. 6. Quamobrem motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, constitutionum Sixti & Pii prædecessorum hujusmodi veriores tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, easdem Constitutiones Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & etiam quoad earum pœnas quascumque etiam absolutionis reservationem innovamus, & inviolabiliter ab omnibus, etiam regularibus cujuscumque Ordinis & instituti, & aliàs quibuscumque tàm Ecclesiasticis quàm secularibus personis, cujusvis status, gradus, ordinis, & conditionis aut dignitatis tàm ecclesiasticæ quàm sæcularis, etiamsi specialis, specifica & individua earum esset necessario facienda mentio, observari præcipimus & mandamus, donec à Romana Apostolica Sede hujusmodi controversia fuerit diffinita.

Transgressoribus pœnas auget.

§. 7. Ac prætereà si quis quovis modo contravenerit, præter supradictarum constitutionum pœnas respectivè ipso facto incurrendas, etiam concionandi, publicè legendi seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa & passiva in quibuscumque electionibus eo ipso absque alia declaratione, privatus existat, necnon ad concionandi & publicè legendi, docendi & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas similiter ipso facto incurrat, absque alia declaratione, à quibus nonnisi à Nobis ipsis vel successoribus nostris Romanis Pontificibus pariter absolvi, seu super iis dispensari possit, & nihilominùs aliis pœnis nostro & eorumdem Romanorum Pontificium successorum nostrorum arbitrio infligendis, subjiciatur, prout eum subjicimus per præsentes.

Et contrà eos, Episcopis, & cæt. ac hæreticæ pravitatis Inquisitoribus facultatem procedendi tribuit.

§. 8. Et contrà hujusmodi transgressores, etiam regulares cujusvis Ordinis & instituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas & sæculares personas cujuscumque status, gradus, ordinis aut dignitatis, tàm ecclesiasticæ quàm sæcularis, ut præfertur tàm Episcopi & Prælati, Superiores, aliíque Ordinarii locorum quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant & inquirant, atque in eos severè animadvertant. Nos enim iis & eorum cuilibet, contrà eosdem transgressores procedendi & inquirendi, ac pœnis coërcendi & puniendi liberam facultatem & auctoritatem iisdem auctoritate & tenore tribuimus & impartimur, eósque, ut præfertur, procedere, inquirere & punire præcipimus & mandamus.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus omnibus iis, & singulis, quæ tàm Sixtus quàm Pius Prædecessores prædicti in literis suis hujusmodi, voluerunt non obstare. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

§. 10. Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quòd præsentes literæ seu illarum exempla, ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ità arctent & afficiant, perindè acsi unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptísque credi jubet.

§. 11. Quódque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 12. die 6. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Julii, millesimo sexcentesimo decimo sexto, Pontificatûs nostri Anno duodecimo.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo decimo sexto, Indictione decima quinta, die verò nona mensis Julii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & Domini Nostri, D. PAULI Divina providentia Papæ V. Anno duodecimo, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, per me Augustinum Bracherium Cursorem.
Silverius Pontirolus Mag. Cursor.

XCVIII.

Inhibitio, ne Monachi Ordinis S. Benedicti Congregationis Cœlestinorum dignitates, gradus & officia, sæculari favore, & illicitis viis procurent, pluribus in eos eorúmque fautores pœnis indictis.

De hac Congregatione habes aliam hujusmet Pont. constit. 94. hic suprà. ubi cæteras indicavi.

Edita An. D. 1616.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

QUoniam nemo debet assumere sibi honorem nisi vocatus à Deo tamquàm Aaron, & à regularis vitæ instituto valdè alienum est, ut religiosi viri, quos honorum & dignitatum gradus, sanctitate vitæ, ac aliis religiosis virtutibus potiùs promereri, quàm appetere, eósque gradus cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptósque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei scandala & damna exoriri solent.

Prohibitio officia religionis conquisitis extrà eam fautoribus, illicitísque viis procurandi sub multis pœnis in eos, & eorum fautores inflictis.

§. 1. Nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimùm laborare non desistimus, ut Ecclesiastica regularísque disciplina pristinæ observantiæ restituatur, hoc malum è Congregatione Cœlestinorum Ordinis Sancti Benedicti, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ sanctæ utilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes, Motu proprio & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes & singulos Monachos dictæ Congregationis, cujuscumque gradus, status, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones & alia officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum ac Prælatorum, & aliarum quarumcumque personarum, tàm sæcularium quàm Ecclesiasticarum, de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliísque viis illicitis directè vel indirectè, palàm vel occultè ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones & alia officia præfata obtinenda aspiraverint, vel aliis minùs legitimis & honestis rationibus ea obtinere quæsiverint, aut etiam spontè oblatis, & minimè conquisitis usi fuerint, illorúmq; complices & fautores, vinculo excomunicationis

latæ

latæ sententiæ, à qua non nisi per Nos aut Romanos Pontifices pro tempore existentes, præterquàm in mortis articulo constituti, absolvi queant, innodamus, ipsósque & eorum quemlibet ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda, perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus, ac privatos voce tàm passiva quàm activa carere decernimus & declaramus.

Prohibitione Superiores d. Congregationis, favoribus extra ejus gremium attentis, aliquem ad officia admittant.

§. 2. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis etiam latæ sententiæ pœna, omnibus dictæ Congregationis Monachis, Superioribúsque & Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Abbati Generali, præsentibus, & futuris, præcipimus, districtéque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis vel favoribus adducti, vel aliàs ad instantiam seu requisitionem vel contemplationem Principum seu Prælatorum, aut aliorum quorumcumque tàm secularium quàm Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium præfatorum, ad cujusvis generis Prælaturas, gradus honores, dignitates, administrationes, functiones & officia dictæ Congregationis promovere audeant seu præsumant.

Declaratio quòd electiones, & promotiones aliter factæ sint invalidæ.

§. 3. Decernentes electiones & promotiones ad Monasteria, & Prioratus vel officia dictæ Congregationis contra præsentium dispositionem, quod absit, quandocumque faciendas, & pro tempore obtinendas, nullas prorsus invalidásque fore & esse, ac omnes & singulos in præmissis delinquentes sententias & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere.

Et ita non aliter judicetur.

§. 4. Et ità per quoscúmque Judices ordinarios & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Monachis vel quibusvis aliis, communiter aut divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Formam publicationis hujus Bullæ præscribit.

§. 6. Ut autem harum literarum notitia ad omnes Congregationis hujusmodi Monachos faciliùs deveniat, volumus illas pro hac prima vice in singulis dictæ Congregationis domibus regularibus, deindè in singulo quoque Capitulo Generali, seu dieta dictæ Congregationis publicè legi, illásque, ut præfertur lectas sic omnes arctare, ac si unicuique intimatæ fuissent.

Ejusdem exemplis credi jubet.

§. 7. Illarúmque exemplis, etiam impressis, manu Scribæ dictæ Congregationis vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur si eædem exhibentur.

D. P. An. 12. die 27. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem, sub annulo Piscatoris, die 27. Augusti, millesimo sexcentesimo decimosexto, Pontificatus nostri Anno duodecimo.

XCIX.

Confirmatio nonnullarum Constitutionum, seu Ordinationum à Fratribus Eremitis Ordinis S. Augustini Congregationis Siciliæ, pro fœliciori ejusdem gubernio editarum. Nec non approbatio Unionis ipsius Congregationis prædicto Ordini anteà factæ.

Horum Fratrum materiam vide in secunda rubr. ad Constit. 6. Alex. IV. Licet Ecclesiæ, sup. t. 1. fol. 110. & etiam infrà ad const. 30. S. D. N. URBAN. VIII. Romanus Pontifex. Tom. 4.

Edita A. D. 1617.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam

De anno 1581. unita fuit Ordini Eremitarum S. Augustini Congregatio Siciliæ ejusdem Ord. ab ejus Vicario Generali Apostolico.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Antonius de Castroiamne, & Paulus de Sancto Philippo Eremitæ Congregationis Siciliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini. Quòd aliàs quondam Thaddæus Perusinus, tunc Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini hujusmodi Vicarius Generalis Apostolicus, eamdem Congregationem prædicto Ordini univit, & incorporavit, prout in patentibus literis dicti Thaddæi, sub die 1. Aprilis Anni 1581. desuper expeditis, pleniùs dicitur contineri.

Subindè d. Congregatio nonnullas ordinationes pro fœliciori ipsius statu edidit, prout infrà.

§. 2. Subindè verò Eremitæ prædicti prospero ejusdem Congregationis regimini, & fœlici statui consulere cupientes, infrascriptas ordinationes in prædicta Congregatione hactenùs observatas, & quas de cætero observare intendunt, tenoris subsequentis videlicet.

De his quæ tenentur observare fratres professi in d. Congregatione.

§. 3. Congregatio ipsa, & Fratres in illa professi, omnibus legibus, ordinationibus, & constitutionibus, quæ in universo Ordine observantur, subjecti sint, & inviolabiliter observent.

De Privilegiis, immunitatibus, &c.

§. 4. Quòd Fratres Congregationis omnibus privilegiis, immunitatibus, indulgentiis, & gratiis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus Ordini Eremitarum S. Augustini concessis & in posterum concedendis, fruantur, & potiantur, dummodò sint in usu, neque sacris Canonibus, aut Concilii Tridentini decretis repugnent.

De receptione, ac fundatione novorum locorum.

§. 5. Quòd possint nova loca recipere, & Conventus fundare tàm in Regno Siciliæ, quàm per totam Italiam, servatis tamen decretis, & constitutionibus Apostolicis, & de licentia Prioris Generalis, & Ordinariorum locorum.

De Vicario gen. Congregationis.

§. 6. Quòd Congregatio gubernetur per Vicarium Generalem, in Capitulo Congregationis ab iisdem Fratribus eligendum, qui nullius Superioris Regularis jurisdictioni subjaceat, sed tantùm Priori Generali sit immediatè subjectus.

De auctoritate, & jurisdictione, Vicarii Generalis super totam Congregationem.

§. 7. Quòd Vicarius electus habeat eamdem auctoritatem, & jurisdictionem super totam Congregationem, quam habent singuli Provinciales in sua Provincia.

De confirmatione Vicarii Generalis.

§. 8. Quòd Vicarius generalis electus legitimè, & canonicè, absque repulsa à Priore Generali confirmari debeat, & Vicarius eligi semper debeat unus ex Congregatione, qui ejus vitæ asperitatem profiteatur.

De facultate Congregationi conservanda eligendi Vicarium Generalem.

§. 9. Quòd Prior Generalis facultatem, quam habet Congregatio eligendi Vicarium, inviolatam conservet, neque in Capitulo generali aliquid innovetur, quod ad substantiam dictæ facultatis eligendi pertineat, nisi priùs consulta Sede Apostolica, ad quam Fratres, ubi se gravatos senserint, recursum habere poterunt.

De exercitiis corporalibus Fratr.

§. 10. Quòd horis, quibus vacant ab exercitiis spiritualibus, corporalibus exercitiis incumbant, intrà tamen Monasterii septa, & prout decet viros Religiosos pro vitæ sustentatione: Quæ sunt

arte

arte elaborata, vendantur ab aliquo Converso, seu Laico, cui Prior injunxerit, & pretium in commune redigatur.

De transitu ad alias Congregationes, & de receptione fratrum Ordinis ad hanc Congregationem.

§. 11. Quòd nullus Frater Congregationis possit ad alias Congregationes ejusdem Ordinis transire, sine licentia Prioris Generalis; & quòd in Congregatione nullus Frater Ordinis recipiatur, qui eamdem vitæ asperitatem profiteri nolit, per Capitulum Conventus approbandus.

De facultate Prioris Gen. Ord. visitandi Congreg.

§. 12. Quòd Prior Generalis pro tempore existens, Congregationem, & ejus Conventus per se, vel per aliam personam visitare possit.

De Jejuniis.

§. 13. Quòd Fratres Congregationis præter dies ab Ecclesia ordinatos, jejunent quarta, & sexta feria, exceptis diebus festis Paschatis, Pentecostes, & Nativitatis Domini, S. P. Augustini, & omnium Sanctorum.

De his qui jejunare non possint.

§. 14. Quòd si quis ob aliquam causam jejunare non poterit, à carnibus, ovis, & lacticiniis abstineat, nisi Superiori Conventus de consilio Medici aliter videatur.

De locis Eremitoriis lege à Civitatibus construendis

§. 15. Quòd loca Eremitoria, in quibus Fratres habitant, sint ad minùs per unum milliare distantia à Civitatibus, Oppidis, vel aliis locis habitatis.

De vestibus.

§. 16. In vestibus tàm intraneis, quàm extraneis servetur omnimoda uniformitas, ita tamen, ut semper fiant ex vilioribus, quæ in locis, ubi fuerint Monasteria, reperiuntur, &c.

De victu, & aliis præstandis Priori Generali Visitanti, aut alteri de ejus mandato.

§. 17. Quòd Prior Generalis, sivè Visitator ab eo missus, præter victum quotidianum, nihil ultrà petere, vel recipere possit, exceptis tarenis duodecim, qui Priori Generali singulo quoque anno exhibentur pro sua collecta, &c.

Posteà insteterunt Pont. ut prædicta approbaret.

§. 18. Cùm autem (sicut eadem expositio subjungebat) Eremitæ depræsenti plurimùm cupiant, tàm unionem, quàm ordinationes hujusmodi, pro majori eorum validitate & subsistentia, Apostolicæ confirmationis robore communiri: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui unionem anteà dictam ac ordinationes præ insertas confirmat prohibendo tamen, ut nova loca extrà Regnum Siciliæ absque Sedis Apost. expressa licentia recipere, aut fundare non possint.

§. 19. Nos Eremitas prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis; si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Unionem, & Ordinationes hujusmodi, ita tamen, ut Eremitæ deprænsenti nova extra Regnum Siciliæ absque expressa Sedis Apostolicæ licentia fundare, vel accipere nullatenùs possint; Apostolica auctoritate; tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Defectus supplet.

§. 20. Ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas cum decreto irritanti superaddit.

§. 21. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis præfatæ Congregationis Eremitis, & aliis, ad quos spectat inviolabiliter observari debere, sac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 22. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, & juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinbus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 12. die 25. Jann.

Dat. Romæ apud S. M. Majorem, sub annulo Piscatoris, die 25. Januarii 1617. Pontificatus Nostri, Anno Duodecimo.

Congregationis Fratrum Joannis Dei in Italia pridem institutæ, & Hospitalia Germaniæ, Galliæ, & Poloniæ comprehendentis, in veram Religionem erectio sub tribus votis substantialibus, & quarto de juvandis Infirmis, & Regula S. Augustini.

Similem erectionem hic idem Paulus fecit de alia eorumdem Fratrum Congregatione Hispaniæ ut suprà in ejus constitutione 69. Et confirmationem Constitutionum ab ipsa Religione editarum inf. in constitutione 5. Eaqua, & in alia Const. Romanus. præfinivit Jurisdictionem Ordinariis locorum in istos Fratres quam habes inf. num. 15.

De institutione autem, & toto statu horum Fratrum Joannis Dei vide quæ suprà sunt notata ad const. 143. Pii V. Licèt. sup. t. 2. pag. 378. Communicationemque Privilegiorum Ordinibus Mendicantium concessorum huic Religioni fecisse S. D. N. Urb. VIII. vide inf. Const. 18. Sacrosanctum. t. 4.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1617.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex circà sacrarum Religionum, & Congregationum, ac etiam Hospitalium, & aliorum priorum locorum salubrem directionem, & fœlicem progressum ex demandatæ sibi Apostolicæ servitutis officio intentus, ea, quæ desuper à Prædecessoribus suis facta comperit, partim approbat, & confirmat, partim verò aliis justis ita suadentibus causis alterat, & immutat, aliàsque officii sui partes interponit, prout rerum, locorum, temporum, & personarum qualitate pensata conspicit salubriter in Domino expedire.

Refert quod statuerat circa regimen hujus Congregationis in Italia Clemen. 8. suprà in sua const. 44. pag.

§. 1. Aliàs siquidem cùm pridem Congregatio Joannis Dei in Urbe, ac diversis Italiæ partibus Apostolica auctoritate recepta, & confirmata, cujus Confratres pauperes infirmos, graviterque laborantes hospitio suscipere, eisque inservire consueverunt, valdè aucta esset, illique diversa privilegia, & indulta ab Apostolica Sede, Romanisque Pontificibus prædecessoribus nostris, præsertim quòd per unum ex ipsis Confratribus Majorem nuncupatum Congregatio ipsa regeretur, quódque ab Ordinariis locorum exempti essent, atque illius Religiosi professionem emittere, ac ad sacros ordines promoveri possent, concessa fuissent; fœl. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor noster accepto, quòd ejusdem Congregationis Confratres à primævo suo instituto paulatim recedebant, ac opus hospitalitatis eorum pauperum infirmorum, cui in primis incumbere tenebantur, intermittebatur, & multi Confratrum literarum studiis intendebant, & sacris ordinibus initiari, ut à servitio hospitalium excusarentur, procurabant, per suas sub die 12. Februarii MDXCII. in simili forma Brevis expeditas literas statuit, & ordinavit, quòd omnes, & singuli Confratres prædicti locorum Ordinariis subesse deberent, quódque ab hospitalibus in quibus professionem eatenùs quilibet emisisset, numquàm amoveretur, nisi ob incorrigibilitatem, ac de Ordinariorum, quibus dicta hospitalia subessent, nec etiam transferrentur de uno hospitali ad aliud, nisi pariter de Ordinariorum licentia, ac tàm hospitalis, à quo, quàm Ordinarii ad quem transferretur, ac de cætero votum tantùm inserviendi ipsis hospitalibus sub prædicta Ordinarii obedientia emitterent: Subindè verò cum experientia compertum fuisset, Congregationis prædictæ hospitalia, & loca pia in Italia existentia sic ad invicem separata, & alicujus communis Superioris, qui ea eorùmque Confratres ad primævi instituti observantiam restitueret, & eosdem in ipsa conservaret, regimine destituta, gravia incommoda, & damna passa fuisse, & indies pati, ita ut nisi de aliqua regiminis forma eis provideretur, facilè evenire posset, ut Congregatio ipsa in totum

Alià 11.

extin-

extingueretur, & corrueret; dictus Clemens prædecessor per alias similes suas sub die 9. Septembris MDXCVI. expeditas literas, eidem Congregationi Joannis Dei, ac singulis ejus hospitalibus, & locis in Italia jam receptis, & in futurum recipiendis, eorúmque Confratribus, & personis tunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, gratiis, facultatibus, indultis, & indulgentiis à fœl. record. Pio V. Gregorio XIII. & Sixto V. aliisque Romanis Pontificibus Congregationis Hospitalibus, & locis Hispaniarum, ac Hospitali Sancti Joannis Calabitæ in Insula S. Bartholomæi de Urbe ejusdem Congregationis Joannis Dei in genere vel in specie concessis, & confirmatis, circa tamen facultatem professionem emittendi, & sacros ordines suscipiendi, & citrà exemptionem à jurisdictione Ordinariorum locorum, quibus eos omninò subesse voluit, perpetuò, uti, frui, potiri, & gaudere in omnibus, & per omnia possent, & valerent, perindè ac si ipsis nominatim, & æquè principaliter concessa fuissent, ità tamen, ut Confratres in quocumque Italiæ loco jam recepti statim, & deinceps recipiendi in Congregatione prædicta debito tempore votum inserviendi eorum hospitalibus sub Ordinarii loci obedientia in manibus ejusdem Ordinarii, aut Majoris Confratris emittere, ac hospitalitatem pro iis infirmis, quos recipere, & curare consueverant, quatenùs fieri potuisset, exercere tenerentur, útque unus Confrater in Majorem ab omnibus Prioribus quorumcumque Hospitalium, & locorum dictæ Congregationis in Italia existentium Romæ in Hospitali S. Joannis Calabitæ prædicto per secreta suffragia majoris partis vocalium eligeretur, cujus officium ad sexennium tantùm durare deberet, ità ut finito sexennio, iterum eligi, aut confirmari, nisi lapso altero sexennio, minimé posset, Duo item Consiliarii, & duo Visitatores in eodem loco, ac eisdem modo, & forma eligerentur, quorum Consiliariorum, & Visitatorum, necnon etiam singulorum Priorum officium ad triennium tantùm duraret, & finito dicto triennio, ad idem officium nemo posset iterum eligi, vel in eo confirmari, nisi alterum triennium intercederet. Prætereà quòd Confratres hujus Congregationis Sacerdotes, aut in sacris ordinibus constituti esse non possent, nec ad hujusmodi sacros ordines promoveri valerent, sed juxtà primævum eorum institutum in simplicitate pauperibus infirmis, ut præfertur, inservire deberent, etiam statuit, & ordinavit. Et subindè pro parte Confratrum ejus Congregationis Nobis exposito, quòd omnes Domus regulares Congregationis prædictæ magna incommoda, & damna patiebantur, ex eo quòd Confratribus prædictis ascensus ad sacros ordines, ut præfertur, interdictus esset.

Et quid istemet Paulus decrevit in sua const. 55. supra in hoc Tomo 3.

§. 2. Nos supplicationibus eorumdem Confratrum nobis humiliter porrectis inclinati, per similes nostras sub die 1. Julii MDCIX. expeditas literas, quod in qualibet Domo dictæ Congregationis unus Confrater dumtaxat arbitrio tunc pro tempore existentis ejusdem Congregationis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines à suo Ordinario, vel de ejus licentia, à quocumque maluisset Catholico Antistite gratiam, & communionem prædictæ Sedis habente ad titulum Hospitalitatis hujusmodi promoveri, & promotus in illis etiam in altaris ministerio ministrare, dummodò tamen, prævio diligenti examine, ad hoc idoneus repertus foret, neque aliud ei obstare canonicum impedimentum, & ante sex annos saltem Congregationis hujusmodi regulam professus fuisset, liberè, & licitè valeret, Apostolica auctoritate licentiam concessimus, & indulsimus, utque sic promoti nullum officium, munus, aut administrationem in dicta Congregatione gerere, aut exercere possent, sed Missis celebrandis, aut Sacramentis ministrandis tantummodò vacare deberent, & si eorum aliquem, suis ita exigentibus demeritis, dictæ Congregationis habitu posteà privari contigisset, ipso facto, & absque ulla declaratione ab ordinum hujusmodi exercitio statim suspensus esset, & esse censeretur eadem, auctoritate statuimus, & aliàs prout in dicti Clementis prædecessoris & nostris literis prædictis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Et modo camdem Congregationē Italiæ in Religionem, erigit sub tribus votis substantialibus, & quarto de juvandis infirmis sub Regula S. Augustini & jurisdictione Ordinariorum. Hæc jurisdictio declaratur, ut hic infrà const. 15. Romanus.

§. 3. Cùm autem sicut dilecti filii Frater Major, ac Consiliarii Provinciales, & Priores ejusdem Congregationis Italiæ nobis nuper exponi fecerunt, ipsi pro fœliciori ejusdem Congregationis statu atque directione, ac etiam ut Congregatio ipsa majoribus in dies ad divini numinis laudem, & gloriam, pauperúmque infirmorum solamen, atque subsidium proficiat incrementis, ad emissionem trium votorum substantialium religionis, ultrà quartum de juvandis infirmis hujusmodi per Nos admitti, & ut infrà sibi indulgeri, ac aliàs statui, & ordinari summoperè desiderent, Nos qui similia opera pia, & merita Deo accepta ministerio nostri pastoralis officii libenter promovemus, piis Fratris Majoris, ac Consiliariorum, Provincialium, & Patrum prædictorum votis benignè annuere, illósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum seriè absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nominè Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, De venerabilium Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium sacri Concilii Tridentini Interpretum, quibus hujusmodi negotium diligenter examinandum, & Nobis referendum commisimus, consilio, & nobis attributæ potestatis plenitudine, præsentium tenore, perpetuò statuimus & ordinamus, ut quotquot in posterùm ipsam Congregationem Italiæ nuncupatam ingredi voluerint, anno probationis expleto ac aliàs juxta sacrorum Canonum, & Decretorum ejusdem Concilii Tridentini præscriptum tria vota substantialia, Obedientiæ, Castitatis, & Paupertatis, ac prætereà quartum de juvandis Infirmis in suorum Superiorum manibus solemniter emittere, vel à Congregatione prædicta ejici debeant, qui verò in eadem Congregatione ad præsens reperiuntur, ad vota, ut præfertur, emittenda minimè cogi possint, sed sit in cujusque optione, aut vota hujusmodi emittere, aut cum priori voto de infirmis juvandis in dicta Congregatione perseverare, hujusmodi autem personas, quæ elapso probationis anno quatuor vota prædicta solemniter emiserint, verè, ac propriè religiosos, ac proprios, & veros regulares esse, ac pro talibus ab universis Christifidelibus habendos, & recipiendos illámque veram, & propriam sub Regula Sancti Augustini Religionem esse, ac inter reliquas Ecclesiæ Catholicæ Religiones sine cujusque præjudicio esse connumerandam, eámque ac ejus tàm in Italia, quàm sub jurisdictione Fratris Majoris prædictæ Congregationis in Germania, Gallia, & Polonia erecta, & de cætero erigenda Hospitalia, quæ sub eadem Congregatione Italiæ comprehenduntur, jurisdictioni Ordinariorum perpetuò subesse debere, salva tamen illius apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris juxta illius facultates, ac Fratris Majoris pro tempore existentium auctoritate, & jurisdictione.

Consiliariorum officium ad sexennium durare statuit.

§. 4. Prætereà, quod Consiliariorum prædictorum, tàm in Capitulo generali ultimo celebrato electorum, quàm de cætero eligendorum officium ad sexennium duret, & finito sexennio hujusmodi ad idem officium nemo possit iterum eligi, vel in eo confirmari, nisi alterum sexennium intercedat, salvis aliàs, & illæsis remanentibus, & per omnia tàm Clementis prædecessoris, quàm nostris literis prædictis.

§. 5. Præ-

Clausulas præservativas & Decretum irritans apponit.

§. 5. Præsentes verò literas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de nullitatis vitio notari, impugnari, aut in jus, vel controversiam revocari posse, sed semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sícque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contrariisque derogat.

§. 6. Non obstantibus institutionibus Hospitalium, & locorum hujusmodi necnon Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibúsque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibúsque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 12. die 13. Febr.

Datum Romæ apud Sanctam MARIAM Majorem, sub annulo Piscatoris die 13. Februarii MDCXVII. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

CL.

Erectio Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum ad pauperes Scholares piè, & absque ullo præmio docendos, & erudiendos.

Hoc opus erudiendi, & docendi pauperes Scholares demandaverat hic idem Paulus Congregationi Clericorum sæcularium B. Mariæ suprà ut in ejus constit. 81. fol. 352. sed cùm posteà d. Congregatio renuisset regimen suscipere, Ideò erigit hanc Congregationem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, eique d. opus commisit. Quam Congregationem posteà Greg. XV. erexit in veram Religionem, ut inf. in ejus constit. 14. In supremo, ubi alia notabo.

Edita A. D. 1617.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD ea, per quæ Christifideles piis moribus, & doctrina maturè imbuantur, solicitæ considerationis dirigentes intuitum, ea, quæ proinde interdùm facta sunt, justis ita suadentibus causis, immutamus, ac aliàs, ut pium, & maximè laudabile opus pauperes erudiendi & instituendi hujusmodi indies magis ad Dai gloriam promoveatur, officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout personarum, & temporum qualitatibus pensatis conspicimus salubriter in Domino expedire.

Hic Pont. regimen Scholarum Piarum in Urbe erectarum, & erigendarum delegavit Congregationi Clericorum sæcularium B. Mariæ in constit. cit. in rubr.

§. 1. Aliàs siquidem cùm accepissemus, quod opus Scholarum piarum à Nobis in Urbe nostra ad pauperes erundiendos, & instituendos erectarum, uberes fructus ferebat, Nos fœlici ejusdem operis progressui consultum esse cupientes, curam, regimen, & administrationem dictarum in Urbe erectarum, & aliarum Piarum Scholarum pro tempore erigendarum dilectis filiis Præposito Generali, & Clericis sæcularibus Congregationis Beatæ Mariæ cum certis tunc expressis conventionibus inter eos, & dilectum etiam Filium Præfectum Scholarum hujusmodi, de consensu Venerabilis fratris nostri Benedicti Episcopi Prænestin. Cardinalis Justiniani nuncupati, earumdem Scholarum Protectoris initis, commisimus, & demandavimus, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Brevis sub die quarta Januarii 1614. expeditis literis, quarum ten. præsentibus pro sufficienter expressis, §. ad verbum insertis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 2. Cùm autem, sicut accepimus, Clerici sæculares præfati bonorum stabilium possessione se abdicari nolint, propterea quòd aliis muneribus, & exercitiis juxtà regularia ejusdem Congregationis instituta, Apostolica auctoritate confirmata, ne vacent, impediri se sentiant, & hujusmodi exercitiis potiùs operam dare, quàm prædictas Scholas regere malint, Nos, ne tàm pium, ac præsertim pauperum liberorum Christianæ educationi, & eruditioni proficuum opus aliquod propterea detrimentum patiatur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, literas nostras prædictas, omniáque, & singula in illis contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium revocamus, cassamus, & annullamus, ac revocatas, cassatas, & annullatas, nulliúsque roboris, vel momenti esse, & fore decernimus, & declaramus.

Congregationémque speciales, Pauperum Matris Dei nuncupandam, & ab uno Præfecto regendam, erigit, ut hic & non ultra 20. milliar à ab Urbe voluit extendi. Et ingredientium eorumque qui ingressi sunt institutum recenset.

§. 3. Præterea in domo earumdem Scholarum Urbis prædictæ unam Congregationem Scholarum piarum ab uno Præfecto regendam, seu gubernandam, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus Paulina pauperum Matris Dei Scholarum piarum nuncupari, nec ultrà viginti ab Urbe milliaria extendi, neque ullum locum, in quo Scholæ piæ non sint, domibus Novitiorum exceptis, habere, & qui eidem Congregationi nomen dare voluerint, finitis duobus probationis annis, omnes tàm ad sacros etiam Presbyteratus ordines promoti, & clericali charactere dumtaxat insigniti, quàm fratres operarii tria simplicia vota Paupertatis videlicet, ac Castitatis, & obedientiæ, super quibus à nemine, præterquàm à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari possit, emittere, ac gratis, & nullo stipendio, mercede, salario, aut honorario accipiendo pueros in primis elementis, Grammatica, Computo, ac præcipuè in fidei Catholicæ rudimentis erudiendos bonis, & piis moribus imbuendos, ac demùm Christiano more educandos operam, laborem, ac studium conferre debeant, sine alicujus præjudicio de novo erigimus, & instituimus, ita verò, quòd si simplex paupertatis votum, ut præfertur, emiserint, quamdiu in prædicta Congregatione permanserint, cujuscumque dominii, juris, & proprietatis incapaces sint, idémque paupertatis votum summam in iis paupertatem inducat, tàm in particulari, quàm in communi, ita ut nihil omninò juris habeant, sed nec habere, aut acquirere quovis titulo possint in bonis, seu ad bona, quæ vocantur immobilia, vel quæ pro immobilibus habentur; Huic verò paupertati omnia ad eorum usum pertinentia, cibos, vestes, supellectilem tàm sacram, quàm profanam statui, & instituto convenientia, domos verò, hortos contiguos domibus, Ecclesias, Sacristias, Oratoria, ac Scholas, & hujusmodi immobilia, quæ pariter usui eorum destinantur, similiter convenientia, ut præfertur, & præterea in dominio Romani Pontificis pro tempore existentis; Mobilia verò in dominio ipsorum; in communi tamen esse debere similiter decernimus, & declaramus; Dictarum verò in Urbe, & extrà eam infrà viginti milliaria erectarum, & pro tempore erigendarum piarum Scholarum, & Congregationis prædictæ sic erectæ Præfecturam, curam, regimen, & administrationem dilecto filio Josepho Calasantio, Scholarum prædictarum nunc Præfecto, ad nostrum beneplacitum committimus, & demandamus, ita quòd liceat Josepho, & Congregationi hujusmodi, earumdem, & aliarum Scholarum hujusmodi, simul atque erectæ fuerint, bonorum corporalem, realem, & actualem possessionem præsentium vigore capere, & apprehendere; & illa in Scholarum prædi-

ctarum

ctarum beneficium possidere. Insuper duodecim ejusdem Congregationis Clericis, qui votum paupertatis, ut præfertur, emiserint, ut arbitrio nunc, & pro tempore existentis apud Nos, & Sedem Apostolicam earumdem Scholarum Protectoris ad omnes, etiam sacros, & Presbyteratus Ordines, à quocumque maluerint Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente ad titulum paupertatis hujusmodi promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, dummodò tamen ad hoc idonei reperti fuerint, neque aliud illis canonicum obstet impedimentum, ita tamen, quòd si ex dicta Congregatione exire, sive emitti contigerit, tamdiù suspensi ab executione Ordinum susceptorum remaneant, quamdiù in redditibus tantum habuerint, quantum ad congruam eorum sustentationem sufficiat.

Eidem Congregationi facultatem ttibuit, Constitut. pro ejus regimine, condendi & immutandi. Quæ deindè præfinita fuerunt, & à Greg XV. corroborata, ut infrà in ejus constit. 14. In supremo.

§. 4. Insuper Josepho, & Congregationi hujusmodi de consensu dicti Benedicti Episcopi, & Cardinalis, ac pro tempore existentis Protectoris, ut pro fœlici Congregationis prædictæ, illiúsque domorum, & Scolarum regimine quæcumque Statuta, capitula, ordines, & decreta necessaria, & opportuna, licita tamen & honesta, sacrísque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria per Apostolicam Sedem approbanda, & confirmanda facere, & edere, illáque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, prævia simili approbatione, & confirmatione mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare, liberè & licitè valeant, auctoritate, & tenore paribus concedimus, & indulgemus.

Decretum quòd hæc Bulla perpetuò duret.

§. 5. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò valida, firma, efficacia fore, & esse, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Præfecto ejúsque sociis prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Decretum irritans contrariorum.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio obstantium.

§. 7. Non obstantibus literis nostris prædictis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterísque contrariis quibuscumque.

Dat. Pont. An. 12. die 6. Martii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Martii MDCXVII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

CIII.

Quòd Fratres Minores Conventuales Ordinis S. Francisci semel in Mense, prima die non impedita alio festo, novem lectionum Officium de ipso Sancto Francisco, prout recitatur in die festo ejusdem, recitare possint, & valeant.

Istum Franciscum Sanctorum Cathalogo adscripsit Greg. IX. ut sup. Const. 2. Mira, tom. 1. pag. 72. Ejúsque festum de præcepto ac sub ritu duplici servari jussit posteà Sixtus IV. ut constitut. 3. Præclara. ubi sup. in Tomo 2. Ordines verò ab isto Sancto institutos tibi adnotavi in Rubr. ad Const. 5. Honor. 3. Solet. ubi sup. 66. Tom. 1.

Hujusmodi Fratribus istummet Paul ambitum interdixisse videas inf. Constitut. 18. Admonemur. Collegiúmque in insula Melevitana pro eisdem studentibus instituisse in Constitut. 23. In supereminenti. Et aliud pariter Collegium in Civitate Fragæ deindè institutum fuit à Greg. XV. ut inf. Constitut. 21. In superem.

Edita A. D. 1617.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DOmini nostri JESU CHRISTI, qui Confessores suos æternæ Gloriæ præmio donat in cœlis vices quamquàm immeriti gerentes in terris, ex injuncti Nobis pastoralis officii debito, ut eorumdem Christi Confessorum nomen amplioribus in dies honoribus decoretur, libenter procuramus, & Christifidelium, præsertim sub piis illorum institutis DEO militantium, quæ peculiarem erga illos cultum respiciunt, votis libenter annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis.

Supplicatio facta Pont.

§. 1. Cùm itaque, sicut dilectus filius Frater Bonaventura à Carpanzano Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Conventualium à Sancto Francisco ad decorem, & utilitatem domus DEI universæ fundati, Nobis nuper exponi fecit, Fratres dicti Ordinis pro singulari, quem ergà dictum sanctum Franciscum ejusdem Ordinis, ut præfertur, Fundatorem, gerunt devotionis affectu, Officium de eodem Sancto Francisco, ut infrà, recitare posse summoperè desiderent.

Concessio de qua in Rubr.

§. 2. Nos piis eorumdem Fratrum desideriis in præmissis benignè annuere, illásque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Supplicationibus dicti Bonaventuræ Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrum S. R. E. Cardinalium, sacris Ritibus præpositorum, consilio. Eisdem Fratribus Minoribus Conventualibus, ut Officium de eodem Sancto Francisco, semel in mense, prima die non impedita alio Festo novem lectionum, prout ab ipsis recitatur in die festo ejusdem Sancti Francisci recitare liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium, licentiam, & facultatem perpetuò concedimus, & impartimur.

Contrariorum abrogatio.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterísque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 12. die 20. Mar

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 20. Martii MDCXVII. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

CIII.

Confirmatio Constitutiouum Religionis Fratrum Joannis Dei Ordinis Sancti Augustini.

Istas Constitutiones non posui, quia jam sunt impressæ in libro particulari, quas denuò imprimere supervacaneum censui.

Hujusmodi Congregationem approbaverat antea Pius V. in ejus Constitut. 143. Licèt sup. t. 2. pag. 378. eamque postea in Religionem erexit hic met Pont. ut in constit. 2. Romanus. hic sup. ubi vide alia quæ notavi.

Edita An. D. 1617.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

EA, quæ pro Congregationum in Ecclesia Dei, ad illius laudem, & gloriam, pauperúmque solamen, atque subsidium providè, sanctéque institutarum fœlici directione, ac gubernio ab eorum Superioribus in Capitulis generalibus facta, & ordinata fuisse dicuntur, ut firma, & illibata persistant, libenter cùm à Nobis petitur, Apostolicæ confirmationis robore communimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Isti Fratres condiderunt nonnullas Constitut.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti filii Frater Major, & Consiliarii Congregationis Joannis Dei Italiæ, quòd in Capitulo generali ejusdem

pro Congregationis regimine in Capitulo generali.

Congregationis in illius Hospitali sancti Joannis Colavitæ de Urbe novissimè celebrato, quædam Constitutiones, seu Statuta, prosperum ipsius Congregationis statum ac regimen concernentia, edita, & facta fuerunt.

Quas supplicant Pont. ut confirmare dignetur.

§. 2. Quæ pro majori eorum firmitate, & observantia Apostolicæ confirmationis robore communiri plurimùm desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui modo eas approbat, & confirmat.

§. 3. Nos igitur Fratrem Majorem, ac Consiliarios prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones seu Statuta hujusmodi, dummodò sint in usu, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, nostrisque, & Roman. Pontt. prædecessorum Constitutionibus, regularibusque dictæ Congregationis institutis non adversentur, nec revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa sint, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis firmitatis robur adjicimus.

Supplétque defectus.

§. 4. Ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ac eas servari mandat in Congr.

§. 5. Ac Constitutiones, seu Statuta hujusmodi in eadem Congregatione perpetuò observari.

Ità, & non aliter judicari decernit.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari decernimus.

Contraria tollit.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P.A. 12. 15. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctam MARIAM Majorem, sub annulo Piscatoris die 15. Aprilis MDCXII. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

CIV.

Jubilæi indictio ad Divinam opem in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus implorandam.

Similem indictionem fecit postea istemet Pont. pro aliis tunc adstantibus necessitatibus, ut hic inf. Const. 17. Dominus. Aliámque pro imminentium in Europa Anno Sancto 1625. necessitatum accessione plenariam peccatorum indulgentiam visitantibus Basilicam S. Petri & Ecclesiam Sanctæ Mariæ Transtiberim concessit S.D.N. Urb. VIII. in const. 39. Divinæ, ubi indicabo indictionem generalem Jubilæi pr. d. Anno Sancto. Aliud quoque Jubilæum indixit anno 1628. ut in ejus Const. 82. Quod ab initio. vide in Tomo 4.

Indictionem verò Jubilæi pro Divino auxilio expetendo initio suorum Pontificatuum unusquisque Pont. edere solet, ut notavit Genitor meus sup. ad Const. 1. Sixti V. T. 2. & 1. hujus Pauli in hoc T. 3. Præter quas etiam habes aliam Greg. XV. ut in ejus const. 2. Spiritus, & alteram sub forma Orationis quadraginta horarum à S. D. N. Urbano VIII. editam in Const. 7. Æternus. infrà in Tomo 4.

Edita An. D. 1617.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, Salutem, & Apost. bened.

Causæ hujus Const.

ECce tribulationes apprehenderunt nos. Diaboli tentamenta grassantur in nobis; Quapropter meritò nos tenet timor Divinæ iræ: Intelligimus enim, pressuras, & angustias secundùm peccata nostra venire: tantòque magis hæc Nos formido conturbat, quod non semel vidimus gregis curæ nostræ commissi mala, ac personare Nobis assiduè videntur aures nostræ divinis illis, per Hieremiam pronunciatis vocibus; Frustrà percussi filios vestros, & disciplinam non receperunt, iteraverunt vias suas, & malitiæ eorum non sunt consumptæ. Ita ut verendum sit, ne aggravet justus Dominus super nos manum suam, & cognoscamus, quàm amarum sit eum in iniquitatibus provocare. Quamobrem placemus Dominum in amaritudine animarum nostrarum, & offerentes Deo sacrificium contriti cordis, & spiritus humiliati, amplectemur in jejuniis, & lacrymis veram pœnitentiam, concludamus eleemosynam in sinu pauperis, ut hæc pro nobis exorent ad Dominum; Ipse enim visitat facinora in virga, & in flagellis delicta, misericordiam verò suam non dispergit à nobis. Hanc misericordiam ut consequamur, ad tribunal Gratiæ cum fiducia adire nos oportet unanimi oratione; memores multum posse apud Deum Patrem Domini nostri JESU Christi, Patrem misericordiarum, unanimes voluntates, & concordes preces; Dominum enim dixisse novimus, Si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re, quamcumque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in Cœlis est. Hoc autem ut fructuosius, & majori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ, omnium Matris, & Magistræ, more, in præsentibus necessitatibus ad ejusdem Ecclesiæ Thesauri dispensationem pro nostro pastorali officio confugiendum duximus.

Hortatur Christianos ad hoc Jubilæum assequendum.

§. 1. Itaque ex parte Omnipotentis DEI Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos utriusque sexus Christifideles tàm in Alma Urbe nostra, quàm alibi ubique locorum constitutos, auctoritate Apostolica paternè, enixéque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta devotè peragendum & adimplendum, & ad pias, ac fervidas ad Altissimum preces effundendum, ut per viscera misericordiæ suæ Ecclesiam suam exaltare, eámque ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur.

Præsentibus Processionibus hic descriptis indulgentias elargitur servatis hic servandis.

§. 2. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam nobis Dominus, meritis licèt minimè suffragantibus, contulit, Universis, & singulis Christifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui solemnibus processionibus, quas à Capella nostra publica Palatii Apostolici ad Ecclesiam S. Petri in Vaticano feria quarta, & ab Ecclesia S. Mariæ Angelorum ad Ecclesiam S. Mariæ Majoris feria sexta præsentis hebdomadæ unà cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Christianorúmque Regum, & Principum apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoribus, omnibúsque Prælatis, & Proceribus, universóque Clero, & populo agemus, interfuerint, vel qui præsenti, ut præfertur, vel sequenti hebdomada easdem sancti Petri, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, vel illarum alteram saltem semel visitaverint, ibique devotè ut suprà, Deum oraverint, ac feria quarta, & sexta, ac Sabbato ejusdem præsentis, vel sequentis hebdomadæ jejunaverint, & peccata sua confessi in primo die Dominico, vel secundo, vel saltem alio dictarum hebdomadarum die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter susceperint, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint.

ExtràUrbem vero normam tribuit illud assequendi.

§. 3. Ceteris verò omnibus, & singulis Christi fidelibus extrà Urbem existentibus in quibusvis Civitatibus, Terris, & locis, qui processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicarii, seu Officialibus,

vel

vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda hebdomada, postquàm ad eorum notitiam hæ nostræ literæ pervenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designandas saltem semel visitaverint, ibique, ut suprà, Deum oraverint, ac feria quarta, sexta, & Sabbato alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctissima Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intrà, & extrà Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & elargimur.

Ac etiam pro itinerantibus.

§. 4. Navigantes verò, aut iter agentes, ut cùm primùm ad sua sese domicilia receperint, suprà dictis omnibus peractis, ut suprà, eandem indulgentiam consequi possint & valeant.

Necnon pro Regularibus infirmis, carceratis, & similibus.

§. 5. Regularibus autem personis utriusque Sexus in Claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscunque, tàm Laicis, quàm Religiosis sæcularibus, seu Regularibus in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocunque impedimento detentis, qui suprà expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut Confessarius, quem, ut infrà elegerint, prædicta omnia & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eàque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

Una cum facultate eligendi sibi Confessarium cum potestate absolvendi ab hic explicatis casibus. De Approb. Confess. vide notata ad Const. 133. Pii V. Romani. sup. Tom. 2. fol. 368.

§. 6. Cupientes autem omnes Christifideles participes fieri hujus pretiosissimi thesauri, universis & singulis utriusque Sexus, tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcunque Presbyterum Confessarium, tàm sæcularem, quàm cujusvis Ordinis Regularem ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine, quavis causa latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, atque aliàs per quascunque Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocunque reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere & liberare valeant.

Votáque commutandi præter Religionem & Castitatem.

§. 7. Et insuper vota quæcunque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in suprà dictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Mandat hanc Constit. publicari à Prælatis.

§. 8. Quapropter tenore præsentium, in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus & mandamus omnibus & quibuscunque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, & quibuscunque Ordinariis locorum, eorúmque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, & Clericis, ac populis sibi subjectis solemnes processiones, & supplicationes indicent, & celebrent, Ecclesiámque, seu Ecclesias visitandas designent.

Excipit nonnullos casus, in quibus non intelligit posse dispensari.

§. 9. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ.

Publicè denunciatis hoc Jubilæum non suffragari declarat.

§. 10. Neque etiam iis, qui à nobis, & Sede Apostolica, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infrà tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contraria removet.

§. 11. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti, reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi Indulgentiarum & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularium, juramento, &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut expressio habenda, vel quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis, ac forma eorum tradita pro servata hac vice duntaxat specialiter, nominatim, & expressè habentes ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptis credi præcipit.

§. 12. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earundem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis ubique locorum, & gentium, eadem prorsùs fides habeatur, quæ haberetur ipsis literis, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. Pontificatus Anno 13. die 12. Junii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ M DC XVII. Pridie Idus Junii, Pontificatus Nostri Anno 13.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini N. JESU Christi 1617. Indictione 15. die verò 12. Junii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Pauli, Divina Providentia Papæ V. Anno XIII. Retroscriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, St. Joannis Lateranensis, ac Cancellariæ Apostolicæ in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis Urbis per nos Augustum Braccherium, & Paulum Bartoccium Apost. Curs.

Silverius Pontirolus Magister Curs.

CV.

Prohibitio, quòd in actibus publicis asseratur, Beatissimam MARIAM Virginem in peccato originali fuisse conceptam.

Ad hæc aliam ediderat sanctionem Sixtus IV. in cap. 2. inter Extravagant. Commun. de Reliq. & Veneratione Sanctorum comprobatam à Concilio Tridentino sessione 5. de Peccato Originali in fine. Et alteram Pius V. ut in ejus Const. 114. Super specula, suprà Tom. 2. fol. 343. Et eas innovaverat hic idem Paulus, ut in sua Constitut. 97. Regis hic suprà. Quas omnes posteà confirmavit, & dictam Prohibitionem extendit, & ampliavit etiam ad actus privatos Gregorius XV. in Constit. 29. Sanctissimus, hic infrà. Quam posteà declaravit non comprehendere Fratres St. Dominici in alia Constit. Eximii, sub dicta Constitut. Sanctissimus, posteà.

In Generali Congregatione St. Romanæ, & universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in

Edita Anno Dom. 1617.

Monte Quirinali coràm S. D. N. D. Paulo, Divina Providentia Papa V. feria quinta, die 31. Augusti, Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1617.

Procemium.

SAnctissimus D. N. post longam & maturam discussionem, auditis votis Illustrissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium contrà hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, re accuratè ac diligenter perpensâ, providè considerans, quòd quamvis in Constitutione fœl. record. Sixti IV. super Conceptione Beatissimæ Virginis MARIÆ, pro submovendis inter Christifideles scandalis, rixis, & contentionibus edita, à sancta Tridentina Synodo innovata, & deindè in alia Constitutione sanctæ memoriæ Pii V. super eadem re, quas similiter Sanctitas sua innovavit cum quibusdam provisionibus, & adjectionibus pœnarum pro efficaciori earum observatione relinquatur unicuique libera facultas tenendi, & etiam asserendi facultas utramque partem, quòd scilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, dùm tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur.

Causa hujus Constitut.

§. 1. Nihilominùs ex occasione assertionis affirmativæ in publicis Concionibus, Lectionibus, Conclusionibus, & actibus publicis, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Christiano, cum magna Dei offensa, scandala, jurgia, & dissensiones.

Prohibitio asserendi in actibus publicis B. V. Mariam fuisse conceptam in peccato originali.

§. 2. Propterea volens hujusmodi scandalis ex debito sui muneris providere, decrevit, & præcepit, ac præsentis Decreti virtute mandat & præcipit omnibus & singulis cujusvis Ordinis & Instituti Regularibus, & aliis quibuscunque, tàm Ecclesiasticis, quàm sæcularibus personis, cujusvis conditionis, status, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, etiamsi specialis, specifica, & individua earum esset necessariò mentio facienda, ut in posterùm, donec articulus hujusmodi à Sancta Sede Apostolica fuerit definitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis Concionibus, Lectionibus, Conclusionibus, & aliis quibuscunque actibus publicis asserere, quòd eadem Beatissima Virge fuerit concepta cum peccato originali.

Impositio pœnarum in contrafacientes.

§. 3. Contrafacientes autem, eadem Sanctitas sua voluit, & declaravit subjacere debere, & subjecit censuris & pœnis contentis in suprà dictis Constitutionibus suorum Prædecessorum, & sua, ipso facto incurrendis.

Permissio opinionis contrariæ.

§. 4. Per hujusmodi tamen provisionem Sanctitas sua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei ullum prorsùs præjudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus de præsenti reperitur, præterquàm quoad suprà disposita.

Prohibitio illam in actibus publicis impugnandi.

§. 5. Ulteriùs sub eisdem censuris & pœnis mandans, quòd negativam opinionem, videlicet, quòd non fuerit concepta cum peccato originali in prædictis publicis actibus asserentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent.

Præservatio dictarum Constitut. extrà hos casus actuum publicorum.

§. 6. Insuper voluit, & expressè mandavit, ut extrà hos casus expressos publicorum actuum, in reliquis omnibus suprà dictæ Constitutiones firmæ & illæsæ remaneant, & exactè observentur perindè, ac si præsens decretum non emanasset.

Observantia hujus Constitut. & derogatio contrariorum.

§. 7. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter observari, non obstantibus in hac parte suprà dictis Constitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus.

Jurisdictio Ordinariorum, & Inquisitorum in transgressores etiam exemptos.

§. 8. Volens, & decernens pro observatione, & executione præsentis decreti, & omnium in eo contentorum, quòd contrà hujusmodi transgressores etiam Regulares cujusvis Ordinis & Instituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quascunque Ecclesiasticas & sæculares personas cujuscumque status, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, tàm Episcopi & Prælati, Superiores, aliique Ordinarii locorum, quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & in eos severè animadvertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contrà eosdem transgressores procedendi, ac pœnis coërcendi, & puniendi.

Publicatio in Urbe omnes afficiat.

§. 9. Voluit demùm, ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, quòd præsens Decretum, seu illius exempla ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perindè, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Fides Transumptorum.

§. 10. Quódque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Andreas de Pettinis Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis Notarius.

Publicatio P. Anno 13. die 12. Septembris

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi 1617. Indictione 15. die verò 12. mensis Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Pauli Divina Providentia Papæ V. Anno 13. præsens Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ per me Franciscum de Clericis S. D. N. Papæ Cursorem.

Silverius Pontirolus Mag. Curs.

CVI.

Bulla erectionis, & concessionis Monasterii pro Congregatione Monachorum Silvestrinorum Ordinis St. Benedicti in Civitate Auximana, cum approbatione Sanctitatis, & miraculorum St. Silvestri Abbatis Fundatoris ejusdem Congregationis.

Istam Congregationem approbasse scito Innocentium IV. suprà Constit. 5. Religiosam, Tom. 1. fol. 88. Ac de electione Priorum nonnulla statuisse Paulum III. ut Const. 38. Exposcit, Tom. 1. fol. 769. Et denique hunc Pontificem dictam Congregationem omnibus privilegiis, & gratiis Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium communivisse, & ornasse, vide hic infrà in Constitut. sequenti Religiosorum, quam modò posui tanquàm hujus Pontificis hic indicatam.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Venerabili Fratri Episcopo Auximano, sive dilecto filio ejus Vicario in Spiritualibus Generali Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Procemium.

SAnctorum Virorum, qui, dùm in terris agerent, perfectum, ac pium Altissimo exhibuere famulatum, virtutes, ac merita non solùm in Cœlis à Domino æternum consequi præmium meruerunt, verùm etiam in terris ab Ecclesia Catholica quotidiè magis ac magis glorioso laudum præconio celebrari consueverunt.

Recenset merita, ac laudes S. Silvestri Abbatis fundatoris Monachorum Silvestrinorum.

§. 1. Et in cæteros Cœli Cives non mediocri laude dignus habetur Sanctus SILVESTER CUZOLINUS, nobilis Auximanus, Congregationis Monachorum Silvestrinorum Institutor, quem, cùm multis virtutibus, & miraculorum insignibus in Ecclesia celebretur, meritò Auximana Civitas Civem suum in Cœlis gloriosum, etiam in terris præcipua devotione colere, & venerari, novúmque Templum, ac Cœnobium ad ejus honorem erigere contendit. Undè nos considerantes, cujus, quantíque meriti apud Deum, & homines Sanctus hic Abbas extiterit, qui supremæ adspirationem vocationis sequens, & ad propositum sibi brabeium infatigabiliter

currens, honores Mundi ſpernens, ac gloriam, aſperam Montis Fani incoluit Eremum, ut uni Deo, ſibique vacaret, è qua poſteà divino afflatus Spiritu exiens, Brevi eos progreſſus fecit, ut ejus nomine per univerſum Picenum, & alias Provincias propagato, divini etiam Numinis gloriam amplificaverit. Novimus enim, quanto pietatis ſtudio, quantoque cœleſtis amoris æſtu mortales ad omnia pietatis officia excitaverit, quibus virtutibus, humilitate, animi manſuetudine, in proximos charitate, abſtinentia, caſtitate, patientia, aliiſque multis floruerit; quæ & quod miracula per eum ille, qui mirabilis eſt in Sanctis ſuis, patraverit, ſervi ſui merita, & ſanctitatem ſignis innumeris atteſtando. Nam de Sancto hoc viro, etiam Prophetiæ ſpiritu prædito, illud verè dici poterat, quòd de ſe Chriſtus Dominus prædicabat, Cœci vident, Claudi ambulant, Surdi audiunt, Leproſi mundantur; ut fortaſsè nihil mirum ſit, quòd illi DEI mater MARIA ſua ipſa manu, novo inauditoque, ſed indubitato, poſt hominum memoriam gratiæ genere, Filium ſuum ſub auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento latentem, porrexerit. Quapropter multa illi poſteà Templa erecta, & innumera ad ejus ſepulchrum vota ſuſcepta ſunt, ut non immeritò fœlicis recordationis Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter, Sanctum hunc virum Martyrologio Romano juſſerit adſcribi, & Nos in ſanctorum Monachorum Abbatum numerum, eum retulimus. Ejus verò memoria uſque ad hæc ſæcula in benedictione eſt, & hæreditas ſancta Nepotes ejus, eo quòd prædictam venerabilem Monachorum Congregationem de ſuo nomine Silveſtrinorum nuncupatam, ſub Regula Sancti Benedicti inſtituens, per piæ memoriæ Innocentium Papam IV. etiam prædeceſſorem noſtrum approbatam, quàm etiam Nos communicatione privilegiorum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium communivimus, ejus alumni religioſam, ac laudabilem agentes vitam, in agro Dominico operam ſuam ſtrenuè collocant, Chriſtianam pietatem, ſana doctrina, & virtutum exemplis promoventes.

Hæc Innoc. Conſtitut. eſt. Tom. 1.

Hanc Paul. hujus Conſt. habes hic ſubſequentem.

Cauſæ hujus Conſt.

§. 2. Pia igitur conſideratione hujuſmodi ad ea libenter intendimus, per quæ fabricarum Eccleſiæ, ac Monaſterii in eadem Civitate ad honorem ipſius Sancti SILVESTRI noviter erigendi perfectioni, ac perſonarum in eo ſub ſuavi Religionis jugo altiſſimo famulantium, ut bonarum artium, & Theologiæ Studiis vacare poſſint, commoditati, & utilitati, cum divini cultus augmento, valeat ſalubriter provideri.

Hic Pontif. reſervavit ſibi omnia Beneficia vacatura.

§. 3. Dudùm ſiquidem omnia beneficia Eccleſiaſtica, cum cura, & ſine cura apud Sedem Apoſtolicam tunc vacantia, & in anteà, vacatura, collationi, & diſpoſitioni noſtræ reſervavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Et poſteà ei liberè reſignata fuit Parochialis Eccleſia S. Andreæ à D. Jo. Bapt. illius Rectore.

§. 4. Cùm itaque poſtmodùm Parochialis Eccleſiæ Sancti Andreæ Auxim. Per liberam reſignationem dilecti filii Joannis Baptiſtæ Blaxini, nuper ipſius Eccleſiæ Rectoris, de illa, quam tunc à triennio, & ultrà obtinebat, in manibus noſtris ſponte factam, & per Nos admiſſam, apud Sedem eamdem vacaverit, & vacet ad præſens, nullúſque de illa præter Nos hac vice diſponere potuerit, ſive poſſit, reſervatione, & decreto obſiſtentibus ſupradictis.

Quam dicti Monachi ſupplicarunt Pontif. applicari ipſorum Monaſterio, ex cauſis hic expreſſis, & curam illius transferri in Vicinam Parochialem, Eccleſiam.

§. 5. Et ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Sebaſtiani Fabrini Generalis, & Maximi de Ubaldis Procuratoris Generalis Monachorum Silveſtrinorum hujuſmodi, petitio continebat, dilecti Filii, Communitas, & homines, ac populus Civitatis Auximanæ prædictæ, ob maximum pietatis, & devotionis ſtudium, quo Sanctum SILVESTRUM Abbatem Concivem ſuum, & Congregationis hujuſmodi auctorem, atque inſtitutorem ſemper proſecuti ſunt, diù, multúmque exoptaverunt, eoſdem Silveſtrinos Monachos intrà ſua mœnia evocare, atque complecti, & coacti inopia eorum Religioſorum hominum Monachorum, præcipuè quorum apud illos nulla extant Monaſteria; qui ſtudeant ſpiritualibus exercitationibus, concionibus, & ſermonibus de rebus divinis inſtituendis, conſcientiæ caſibus explanandis, Scripturæ ſacræ declarandæ, quíque etiam operam collocent in Philoſophiæ, & Theologiæ diſciplinis tradendis, ac explicandis. Nemo enim in tanta Civitate eſt ſive Secularium, ſive Regularium, qui hujuſmodi munia obeant, & qui propterea dies, ac noctes in Eccleſia pſallendo, Miſſarum ſolemnia celebrando, adoleſcentium animis Chriſtiana Doctrina imbuendis, & tùm Confeſſionum audiendarum, tùm etiam Euchariſtiæ Sacramentis adminiſtrandis, ea, quâ par eſt, religione, & diligentia inſerviant. Undè cùm nullus nec capacior, nec commodior locus exiſteret, proximum Parochiali Eccleſiæ prædictæ pro ſupradictis Monachis Monaſterium à fundamentis exſtruxerunt, & in eo ſex eorumdem Monachorum Religioſi ſub Prioris regimine, Regularíque obſervantia degentes, maxima cum populi frequentia; ac Religionis progreſſu omnia ſupradicta munia peragunt, & proſequuntur, aliiſque pietatis, & charitatis operibus ſe exercent, & de cætero exercere, magniſque indies augeri, & ampliari ad Dei Omnipotentis gloriam, & animarum ſalutem deſiderant. Verùm, quia habitationes Monaſterii hujuſmodi anguſtæ, & minùs capaces ſunt, ut ibi prædicti aliíque Monachi, eorum numero cupientes aggregari, recipi poſſint, pium hoc, & laudabile propoſitum ſatis commodè exequi, & adimplere nequeunt, niſi eis aliundè provideatur. Cùm autem ſicut eadem petitio ſubjungebat, ſi Parochialis Eccleſia prædicta cum ejus domo rectorali, quæ anguſtiſſimæ exiſtunt, & maxima reparatione indigent, & intrà ambitum ipſius Monaſterii comprehenduntur, Abbati, ſeu Priori, & Monachis prædictis, quibus illarum jam uſus conceſſus eſt, perpetuò concederetur, ac illius cura Parochialis, quæ viginti domorum circiter extitit, ad aliam Parochialem Auximanam vicinam, & tibi benè viſam transferretur, ac alia quæ ſequuntur fieret, ex hoc profectò dictorum Monachorum commoditatibus in tot piis, & laudabilibus operibus exercendis, illorúmque hujuſmodi Congregationis augmento, & ſtabilimento, cum Dei laude, & ſervitio plurimum conſuleretur, pro parte Sebaſtiani Generalis, & Maximi prædictorum aſſerentium, dictum Joannem Baptiſtam Eccleſiam Parochialem hujuſmodi à triennio, & ultrà obtinuiſſe, ut præfertur, & aliundè cum infraſcriptis commodè vivere valere, fructus verò, redditus, & proventus ejuſdem Parochialis Eccleſiæ vigintiquatuor ducatorum auri de Camera, ſecundùm communem æſtimationem valorem annuum non excedere. Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenùs ipſius Parochialis Eccleſiæ decori, & divini cultus in ea incremento, inſtitutíque regularis ipſius Congregationis propagationi opportuna ratione conſulere, ac aliàs in præmiſſis opportunè providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Ideò Pontif. mandat, dictam Eccleſiam ſupprimi, & extingui.

§. 6. Nos igitur certam de præmiſſis notitiam non habentes, ipſóſque Sebaſtianum Generalem, & Maximum, ac eorum quemlibet à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi, ac Communitatis, & hominum, ac populi prædictorum ſupplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ, Frater Epiſcope, ſeu Diſcretioni tuæ, fili Vicari, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenùs conſtito priùs tibi de præmiſſis, in Parochiali Eccleſia prædicta ſive præmiſ-

præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscumque personæ, seu per similem, vel aliam, vel liberam resignationem dicti Joannis Baptistæ, vel cujusvis alterius de illa in Romana curia, vel extrà eam etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam, aut constitutionem recolendæ memoriæ Joannis PP. XXII. similiter prædecessoris nostri, quæ incipit, Execrabilis; vel assecutionem alterius beneficii Ecclesiastici quavis auctoritate collati, vacet, etiam si tanto tempore vacaverit, quòd ejus collatio juxta Lateranensis Statuta Concilii ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipsáque Parochialis Ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter, vel aliàs generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodò ejus dispositio ad Nos hac vice pertineat, nomen, titulum & denominationem Rectoris perpetuò dicta auctoritate nostra supprimas, & extinguas.

Curámque animarum transferri in aliam Ecclesiam cum assignatione emolumentorum, ex tali cura provenientium.

§. 7. Illísque sic suppressis, & extinctis, & ad hoc, ut Ecclesiæ, illiúsque domus Rectoralis usus perpetuò Abbati, seu Priori, & Conventui Monasterii hujusmodi liber omninò, & absolutus remaneat, ab ipsa Ecclesia Sancti Andreæ omnem curam animarum dilectorum filiorum illius Parochianorum nunc, & pro tempore existentium, illiúsque exercitium, & usum etiam perpetuò eadem auctoritate nostra abdices, & separes, necnon curam, & exercitium hujusmodi ad aliam Parochialem Ecclesiam Auximanam vicinam, & opportunam, ac tibi benè visam, accedente tamen dilectorum filiorum, illius Rectoris, & Parochianorum consensu, ita ut illi, & ejus Rectori pro tempore existenti de cætero subsint, & dictus Joannes Baptista ex nunc ab ipsius Ecclesiæ Sancti Andreæ servitio, & residentia apud eam facienda, ac omnibus, & singulis functionibus, officiis, exercitiis, oneribus, & obligationibus Parochialibus tuta conscientia liber atque exemptus censeatur, similiter perpetuò prædicta auctoritate nostra transferas, ac eidem Ecclesiæ, ad quam prædicta Cura transferri contigerit, ex nunc prout ex tunc, & è contrà, postquàm Cura prædicta translata fuerit, omnia, & singula emolumenta incerta ex curæ animarum exercitio in primò dicta Ecclesia provenientia, & lucrari solita, ac etiam decimas, post obitum tamen dicti Joannis Baptistæ, quæ illi ejus vita durante reservatæ sint, & esse censeantur, ita quòd liceat illius Rectori pro tempore existenti per se, vel per alium seu alios suo, ac secundò dictæ Ecclesiæ nomine, emolumenta incerta ex nunc & post obitum dicti Joannis Baptistæ decimas hujusmodi, quæ valorem annuum septem ducatorum similium, vel circà, ut etiam asseritur, constituunt, percipere, exigere, & levare, ac in suos usus, & utilitatem convertere, pariter perpetuò auctoritate nostra prædicta applices, & appropries.

Eámque sine cura prædicta unà cum domo Rectorali, Reliquiis, ac supellectilibus tàm sacris, quàm profanis, dictis Monachis dicto Monasterio concedi, & assignari.

§. 8. Ecclesiam verò Sancti Andreæ sine cura remanentem, cum illius domo rectorali hujusmodi, cujus quidem domus valor in proprietate quinquaginta ducatorum hujusmodi summam non excedit, & ex qua, si locaretur, usque ad sex ducatos hujusmodi quotannis, ut pariter asseritur, perciperentur, Abbati, & Conventui prædictis, cum paramentis, & ornamentis Ecclesiæ primò dictæ, illiúsque Sacristiæ, ac omni & quacumque sacra, profanáque suppellectili, Sanctorum corporibus, & aliis Reliquiis, quantumvis insignibus, & principalibus, cæterísque rebus, in primò dicta Ecclesia, illiúsque Sacristia existentibus, pro eorum usibus, & exercitiis, itidem perpetuò eadem auctoritate nostra concedas, & assignes, ita quòd liceat Abbati, & Conventui Monasterii, nunc, & pro tempore existentibus, Ecclesiæ Sancti Andreæ, ac domus, aliorúmque præmissorum hujúsmodi corparalem, realem, & actualem possessionem per se, vel per alium, seu alios, eorum, & Congregationis hujusmodi nomine apprehendere, & perpetuò retinere, illísque uti, & gaudere, Diœcesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minimè requisita.

Verumque Beneficium simplex in illa, seu alia Ecclesia pro uno Presbytero sæculari ad subeunda onera prædictæ Ecclesiæ suppressæ institui jubet.

§. 9. Præterea in prædicta Sancti Andreæ, seu alia Ecclesia tibi benè visa, unum perpetuum simplex, & personalem residentiam non requirens beneficium sub ejusdem Sancti Andreæ, seu alia invocatione, pro uno Clerico, seu Presbytero sæculari, perpetuò futuro illius beneficiato, qui reliqua primò dictæ Ecclesiæ, illiúsque Rectoris, præter curæ animarum, & Sacramentorum Ecclesiasticorum administrationis, incumbentia onera supportare teneatur, etiam perpetuò, sine tamen alicujus præjudicio, prædicta auctoritate nostra erigas, & instituas.

Pro ejus dote assignando omnia prædictæ Ecclesiæ emolumenta præter translata.

§. 10. Illíque sic erecto, & instituto pro ejus dote, & futuri beneficiati, onerúmque illi incumbentium supportatione, omnia, & singula alia primò dictæ Ecclesiæ bona, fructus, redditus, proventus, jura, & actiones, præterquàm abdicata, & translata, & concessa, & assignata, à primo dicta Ecclesia dismembrando, & separando in perpetuum, auctoritate nostra hujusmodi applices, & appropries: Ita quòd futurus beneficiatus prædictus eorum possessionem etiam apprehendere, illáque habere, percipere, & consequi, ac in suos usus, & utilitatem convertere absque alicujus alterius licentia liberè possit, & valeat.

Et hujusmodi Beneficium dicto Joan. Bapt. si idoneus extiterit, cum suis honoribus, & oneribus conferri.

§. 11. Et nihilominùs beneficium prædictum, cujus, & illi forsan annexorum fructus, redditus, & proventus, quatuordecim ducatorum parium secundùm æstimationem prædictam valorem annuum, ut pariter asseritur, non excedunt, à primæva erectione, & institutione hujusmodi vacans, dicto Joanni Baptistæ, post quàm tamen per diligentem examinationem dictum Joannem Baptistam ad hoc idoneum esse repereris, super quo conscientiam tuam oneramus, prædicta auctoritate nostra conferas, & assignes, inducens per te, vel alium, seu alios, eumdem Joannem Baptistam, vel Procuratorem suum ejus nomine, in corporalem possessionem beneficii, ac annexorum, juriúmque & pertinentiarum prædictorum, ac defendens inductum, amoto exindè quolibet illicito detentore, ac faciens, Joannem Baptistam, vel pro eo Procuratorem prædictum ad beneficium hujusmodi, ut est moris, admitti, sibíque de illius, ac annexorum eorumdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus universis integrè responderi, contradictores auctoritate nostra prædicta, appellatione postposita, compescendo.

In contrarium facientibus derogat.

§. 12. Non obstantibus præmissis, & nostra de exprimendo verò annuo valore secundùm æstimationem prædictam, tàm beneficii uniendi, quàm illius, cui fit unio, necnon piæ memoriæ Bonifacii PP. VIII. similiter prædecessoris nostri, aliísque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscumque, aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de hujusmodi, vel aliis beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, aut Legatorum ejus literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per easdem, ac inde secuta quæcumque ad prædictam Ecclesiam Sancti Andreæ volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad assecutionem beneficiorum aliorum præjudicium generari.

Clausulas prærogativas adjungit.

§. 13. Nos enim quoad resignationem, prout est si attentatum forsan est hactenùs, vel in posterum, & quoad illam, & alia præmissa hujusmodi, dictusque Joannes Baptista ad hoc repertus fuerit idoneus, ex nunc perinde irritum decrevimus, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, ac si die datæ earúmdem præsentium dicto Joan. Bapt. ad id reperto idoneo, de beneficio hujusmodi mandavissemus provideri.

Datum

Dat. P. Ann. 13. die 23. Septembr.

Datum Tusculi Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Sexcentesimo Decimo septimo, Nono Kalendas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.

Sequitur extensio cujuscumque gratiæ, & privilegii Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium, ad prædictam Congregationem cum omnibus restrictionibus.

Edita A. D. 1606.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Religiosorum virorum altissimo famulantium profectui, quantum cum Domino possumus, paterna charitate prospicere cupientes, privilegia, & gratias aliorum Ordinum, & Congregationum Regularium Religiosis concessa, libenter illis communicamus, & ad eos extendimus, cùm id conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constitut.

§. 1. Cùm itaque, sicut dilecti filii Jacobus Mercatus Magister Generalis, & Monachi Congregationis Silvestrinorum Ordinis S. Benedicti Nobis nuper exponi fecerunt, Congregatio præfata nulla, aut pauca privilegia, gratias, & indulta, quibus ipsius Congregationis Religiosi fruuntur, habeat, & propterea, ut majori cum spiritus fervore, & animorum quiete Deo servire possit, cupiant Magister Generalis, & Monachi prædicti privilegia, gratias, & indulta hujusmodi, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus, ac eorum Monasteriis, domibus, locis, & personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, quomodolibet concessa, ad eorum Silvestrinorum Congregationem, illiúsque Monachos, & personas extendi, illaque eis communicari. Ideò pro parte dicti Jacobi Magistri Generalis, & Monachorum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenùs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Communicatio omnium gratiarum, & non alterarum, cujuscumque Ordin. Mendicantium, & non Mendicantium, cum tribus restrictionibus.

§. 2. Nos igitur Congregationem Silvestrinorum prædictam, ejúsque Monachos, & personas quascumque, ob eorum regularem disciplinam, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac singulorum privilegiorum, & gratiarum, & literarum desuper confectarum hujusmodi tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, & quemlibet eorumdem Religiosorum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultationibus, & negotiis Episcoporum, & Regularium deputatorum, omnia & singula privilegia, prærogativas, concessiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, cæterásque gratias spirituales, & temporales, ac tàm conjunctim, quàm divisim, & aliàs quomodolibet, quibusvis Mendicantium, & non Mendicantium Ordinum Congregationibus, ac tàm virorum, quàm mulierem Monasteriis, domibus, & regularibus locis, in quibuscumque Mundi partibus consistentibus, illorúmque Superioribus, Fratribus, Monachis, & personis, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros hujusmodi, ac Nos, & Sedem eamdem, & per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs concessa, ac quibus singulæ Congregationes prædictæ, earúmque Monasteria, domus, & loca, ac Superiores, Fratres, & Monachi, & personæ hujusmodi de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, aut concessione Apostolica, vel alia quavis auctoritate, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum (quatenùs sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris canonibus, & Concilii Tridentini decretis, seu particularibus Constitutionibus ejusdem Congregationis Silvestrinorum non contrarientur) ad prædictam Silvestrinorum Congregationem, ita ut illa, ejúsque tàm virorum, quàm mulierum Hospitalia, Conventus, seu regulares domus, illarúmque Priores, Superiores, Officiales, Fratres, Ministri, & aliæ personæ nunc, & pro tempore existentes, præmissis omnibus, & singulis æquè, ac pariformiter, & sine ulla prorsùs differentia uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, ac si in illa dictæ Silvestrinorum Congregationis, illiúsque Monasteriis, Hospitalibus, Conventibus, & domibus regularibus, ac Superioribus, Officialibus, Fratribus, Ministris, & aliis personis prædictis specialiter, & expresse, ac principaliter, non autem ad instar, concessa, ac præsentibus de verbo ad verbum inserta fuissent, auctoritate, & tenore prædictis perpetuò extendimus, illáque omnia, & singula dictæ Silvestrinorum Congregationi, illiúsque Monasteriis, Hospitalibus, Conventibus, ac regularibus domibus, necnon Prioribus, Superioribus, Officialibus, Fratribus, Ministris, & personis prædictis quibuscumque (exceptis tamen Privilegiis Monachorum S. Benedicti, per quæ eidem Ordini indulgentiæ conceduntur, ac etiam excepta facultate eligendi, & deputandi Conservatores Religionis, & Monachorum) communicamus.

Prima restrictio dictæ communicationis.

Secunda restitutio.

Tertia restrictio.

Clausulæ sublatæ cum decreto irritanti.

§. 3. Decernentes, sic, & non aliter, per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secùs super his à quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Mandat Protectori, ut faciat ea omnia observari omnibus opportunis remediis appellatione post posita, etiam invocato auxilio brachii sæcularis.

§. 4. Quocircà dilecto filio moderno, & pro tempore existenti dictæ Silvestrinorum Congregationis Protectori, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, solemniter publicans, ac dictæ Silvestrinorum Congregationis Monachis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra præsentes, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac singulos, quos ipsæ literæ concernunt, illis pacificè frui, & gaudere, non permittens, eos, vel eorum aliquem desuper contrà præsentium tenorem per quoscumque, etiam locorum Ordinarios, quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel impediri, Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, & censuras Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliáque opportuna juris, ac facti remedia, appellatione postposita, compescendi, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & in Synodalibus Conciliis editis, generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon Mendicantium, & non Mendicantium Ordinum, Congregationum, Monasteriorum, & regularium domorum, & juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, eorúmque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis ac irritantib. & aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu propriò, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus

omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, ac insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum. §. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo dictæ Silvestrinorum Congregationis, vel illius Protectoris obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Pont. Ann. 2. die 23. Novemb. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Novembris 1606. Pontificatus Nostri Anno secundo.

CVII. Quòd Fratres Capuccini Ordinis Minorum S. Francisci in publicis processionibus ubique locorum Crucem propriam deferre possint.

Horum Fratrum Institutionis approbationem edidit Clemens VII. in sua Constitut. Religionis. suprà Tom. 1. fol. 492. Ubi de eorum materia plenè notatum est. Et prohibitionem deferendi ipsorum habitum, vel consimilem edidit Gregorius XV. Ut infrà. In ejus Constitut. 15. Ex injuncto. ubi aliam similem Gregorius XIII. Constitut. habes insertam. Quòd verò isti Fratres sint verè Fratres Minores ex Ordine S. Francisci, declaraverunt istemet Paul. in Constitut. 54. Ecclesias. hic suprà. fol. Et S. D. N. Urb. VIII. in Const. 68. Salvatoris. hic infrà. Ubi notabo in Tomo 4.

Edita An. D. 1617.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PAstoralis officii, quo divina dispensatione nullo nostro merito fungimur, ratio postulat, ut Religiosorum, maximè strictioris Observantiæ, paci, & quieti, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunè consulamus.

Causæ Constitut. §. 1. Cùm itaque, sicut dilectus filius Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, nonnullæ rixæ, & dissensiones inter Fratres dicti Ordinis, & dilectos etiam filios Fratres Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci, dum primò dicti Fratres in processionibus publicis sub eorumdem Fratrum Minorum Conventualium Cruce incedunt, interdum oriantur.

Indultum horum Fratrum deferendi Crucem propriam in processionibus. §. 2. Nos omnem rixarum, & dissensionum prædictarum materiam submovere volentes, dictósque Fratres Minores Capuccinos nuncupatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, eisdem Fratribus Minoribus Capuccinis nuncupatis, quòd ubique locorum in publicis Processionibus hujusmodi, Crucem propriam ad formam constitutionis fœl. record. Gregorii Papæ XIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Exposcit Pastoralis officii &c. deferre possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Ista Gregor. XIII. Const. est 24. Tom. 2. Bullar.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulæ derogat. §. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon utriusque Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 13. die 12. Oct. Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die 12. Octobris 1617. Pontificatus Nostri Anno 13.

CVIII. Innovatio, & declaratio constitutionum Sixti Quinti, & Clementis VIII. De non alienandis bonis in Forenses, ac Castris, & aliis Jurisdictionalibus, tàm in Forenses, quàm in Subditos, absque præcedente Sedis Apostolicæ licentia in scriptis obtinenda.

Hujus Sixti Constitut. est suprà Tom. 2. fol. . . . Et Clementis VIII. suprà in hoc Tomo.

Istorum Pontificum constitutiones novissimè confirmavit, innovavit, declaravit, & extendit etiam ad Castra diruta, Tenutas, & Prædia etiam non Jurisdictionalia, in confinibus loci Jurisdictionalis, & ad bona in Statu Ecclesiastico in confinio Principum exterorum sita, necnon ad eorum locationes, aut censuum annuorum super præmissis impositiones, vel jam impositorum venditiones, S. D. N. Urbanus VIII. infrà in sua Constitut. 65. Decernens. Ubi etiam notabo, in Tomo 4.

Edita An. D. 1617.

PAULUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium. PAstorale munus, quod infirmitatem nostram gerere divina clementia voluit, Nos admonet, ut sicut rationis exigit ordo, Nos qui alii sua tribui procuramus, Sedis etiam Apostolicæ jura tueamur, & status, ac Subditorum nostrorum utilitati, & tranquillitati consulamus, ac proinde, ut ea, quæ à Rom. Pontif. prædecessoribus nostris providè constituta comperimus, illibata perpetuò perseverent, omnem ea eludendi viam Apostolicis declarationibus, ac novis dispositionibus præcludimus, & Apostolico munimine roboramus, ac aliàs disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Sixtus ut in rub. prohibuit absque licentia Sed. Apost. bona in statu Ecclesiastico existentia alienari in forenses, & castra, fortalitia ac feudalia & jurisdiction. alienari in quoscumque. §. 1. Siquidem licèt olim fœl. record. Sixtus Papa V. prædecessor noster, ut ditionis temporalis Sedis Apostolicæ, ejúsque Subditorum conservationi, & commodo prospiceret, Civitates, Oppida, Castra, Feuda, Jurisdictiones, ac bona quæcumque stabilia, vel immobilia in statu Ecclesiastico existentia, absque sua & Sedis Apostolicæ licentia, quibuscumque forensibus, & extraneis eidem Sedi non subditis, vendi, permutari, ultrà triennium locari, in emphyteusim, feudum, livellum, pignus, seu precarium concedi. Necnon Civitates, Castra, & Oppida, multóque magis fortalitia, ac feudalia, & jurisdictiones in eodem statu Ecclesiastico consistentia, & consistentes, tàm in exteros, vel forenses, quàm in alios quoscumque, etiam subditos, nisi de expressa præcedente sua, & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia, vendi, permutari, vel donari, prohibuerit, ac alia statuerit, & ordinaverit, prout in suis

sub

sub dat. Romæ apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis Dominicæ 1585. Kal. Julii Pontificatus sui anno primo, expeditis literis pleniùs continetur.

Clemens VIII. ut in rubr. eam lege declaravit, & extruxit.

§. 2. Ac subindè à rec. mem. Clemente Papa VIII. similiter Prædecessore nostro emanaverint literæ tenoris subsequentis, videlicet.

CLEMENS Episcopus, Servus servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Romanum decet Pontificem, &c.

Tenor est suprà insertus in par. 3. Bullarii.

Illæ tamen malè explicabantur.

§. 3. Nihilominùs, quia postmodùm experientia compertum fuit, ampliùs providendum esse, ne tàm ab extraneis, & forensibus, quàm à subditis nostris prohibitiones, ac constitutiones, & literæ eorumdem Sixti, & Clementis prædecessorum variis, & alienis ab eorum mente interpretationibus subverti, & diversis conventionibus, etiam palliatis, in iis, quæ circà alienationem Civitatum, Castrorum, Oppidorum, & locorum jurisdictionalium, nonnisi præcedente nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia facienda, disponunt, fraudibus eludi possint.

Illas ideò hic Pontif. approbat, & innovat.

§. 4. Nos tàm ex iis, quæ in constitutionibus prædictis continentur, quàm ex aliis justis, & rationabilibus causis animum nostrum moventibus, præmissis, & aliis infrascriptis opportunis remediis occurrere volentes, necnon præfatarum Sixti, & Clementis prædecessorum hujusmodi literarum tenores præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione easdem literas Sixti, & Clementis prædecessorum approbamus, & confirmamus, illósque innovamus, ac inviolabiliter observari mandamus.

Declarátque & ampliat in permutationibus, donationibus, etiam reservato beneplacito Sedis Apostolicæ, &c.

§. 5. Præthereà easdem constitutiones, quatenùs etiam in subditis bona alienari absque Sedis Apostolicæ licentia vetant, declarantes, & quatenùs opus sit, etiam extendentes, constitutiones hujusmodi in venditionis, permutationis, & donationis contractibus, etiam cum pacto de retrovendendo, seu retrocedendo, vel etiam reservato nostro, & Apostolicæ Sedis beneplacito, aut etiam correspectivis, seu connexis, vel sub locationis, aut alterius contractus nomine palliatis, super præfatis Civitatibus, Castris, Oppidis, & multò magis Fortalitiis, & quibuslibet locis jurisdictionalibus, vel feudalibus, intrà limites Status Ecclesiastici consistentibus, illorúmque dominio, & possessione, jurisdictionéque, ac jurisdictionis exercitio quomodolibet, & quavis occasione, prætextu, vel causa, etiam necessaria, etiam subhastationis, adjudicationis, & dationis in solutum, etiam judicialis faciendis obtinere, & inviolabiliter observandas esse, ità videlicet, quòd nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis expressa licentia priùs in scriptis imperrari, & in actu celebrationis contractus realiter apud Notarium exhiberi, & dimitti debeat, & non aliàs, decernimus, statuimus, & ordinamus.

Contravenientibus pœnam infligit, & contractus annullat.

§. 6. Quòd si quis ad aliquam alienationem devenerit contrà formam præsentis constitutionis, alienatio, seu contractus sint ipso jure nulli, nullúmque sortiantur effectum, & nihilominus alienanùs, ac contrahens pœnam præfatæ Clementis prædecessoris constitutionis incurrat, nempe cadat ab omni jure suo, & intelligatur ipso jure absque alia declaratione privatus omni sua possessione, ejúsque vita durante, fructus, & commoditas, ut suprà, alienatæ rei, translatæ, aut gravatæ, spectent pleno jure ad Sedem, & Cameram Apostol. ità quòd eo ipso Camera Apostolica possit bona præfata propria auctoritate capere, & penès se retinere, viventibus ità contrahentibus; ipsis verò defunctis, eadem Castra, Oppida, Jurisdictiones, aliáque supradicta ad eos, ad quos de jure, si disponentes ab intestato decessissent, vel contractus hujusmodi facti non fuissent, pervenire deberent, omninò perveniant.

Notariis harum alienationum instrumenta conficientibus pœnas imponit.

§. 7. Tabelliones verò, & Notarios, etiam de numero participantium, & alios quoscumque, instrumenta, & scripturas hujusmodi conficientes, & formam hujusmodi non servantes, seu illas Sedi, & Cameræ Apostolicæ non revelantes, nec exhibentes, pœnam falsi, ac privationis nedum exercitii, sed officii, & tituli Tabellionatus, ac Notariatus, aliorumque Officiorum, quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia in posterum exercenda, eo ipso incurrere decernimus.

Et ità & non aliter judicari mandat.

§. 8. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Observantiam hujus legis Officialibus injungit.

§. 9. Injungentes, & mandantes eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, ac Judicibus, nunc, & pro tempore in toto statu Ecclesiastico existentibus, & eorum cuilibet, ut declarationem, extensionem, decretum, inhibitionem, præceptum, mandatum, statutum, & ordinationem nostram hujusmodi in eodem statu Ecclesiastico ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit, perpetuò observari mandent, & faciant; Contradictores quoscumque opportunis juris, & facti remediis, appellatione postposita, compescendo.

Contrariísque derogat.

§. 10. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfati Sixtus, & Clemens prædecessores in suis literis præfatis voluerunt non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque.

Publicationem Bullæ, & ejus effectum subnectit.

§. 11. Volumus autem, ut præsentes, postquàm in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tàm præsentes, quàm absentes, & ubicumque etiam extrà statum nostrum Ecclesiasticum existentes, perinde obligent, & arctent, acsi unicuique eorum nominatim intimatæ fuissent.

Transumptis credi jubet.

§. 12. Ac etiam volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique locorum in judicio, & extrà habeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem subjungit.

§. 13. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum confirmationis, innovationis, declarationis, extensionis, decretorum, inhibitionis, præcepti, mandatorum, voluntatum, statuti, & ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. An. 13. die 20. Novemb.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1617. 12. Kalendas Decembris, Pontificatus Nostri anno 13.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1617. Indictione 15. die verò 29. mensis Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. Nostri, D. Pauli Divina providentia Papæ V. Anno ejus decimotertio, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joan. Lateranensis & S. Petri Principis Apostolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ, per nos Augustinum Bracherium, & Pompilium Corsettum Apostolicos Cursores.

Silverius Pontirolus Mag. Cursor.

Confir-

CIX. Confirmatio Statutorum, seu Capitulorum Confraternitatis Coquorum, ac Pasticeriorum sub invocatione Annunciationis beatissimæ Mariæ Virginis in Ecclesia sanctorum Vincentii, & Anastasii de Urbe.

De forma aggregandi Confraternitates habes suprà in Clementi VIII. Constitut. 115. Quæcumque, hic suprà pag. 182.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Pias Christi fidelium Confraternitates ad pietatis, & Christianæ charitatis opera exercenda canonicè institutas, ut in eorumdem piorum operum exercitio confoveantur, specialibus gratiis libenter prosequimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Narratur quòd ab ista Confrat. condita fuerunt nonnulla Statuta pro fœlici ipsius directione eorumque approb. à Vic. Urbis obtinuerunt. §. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Officialium, ac Confratrum Confraternitatis Coquorum, ac Pasticeriorum nuncupatæ, sub invocatione Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis in Ecclesia SS. Vincentii, & Anastasii Regionis Arenulæ de Urbe canonicè institutæ, Nobis nuper expositum fuit, quòd ipsi pro fœlici, prosperáque Confraternitatis hujusmodi directione nonnulla statuta condiderunt, illáque in unum volumen compilata, à dilecto filio nostro in Urbe Vicario in spiritualibus Generali approbari, & confirmari obtinuerunt, tenoris subsequentis, videlicet.

Tenor Cap. est hic subsequens. *Capitoli de la Venerabile Compagnia de Cuochi, è Pasticcieri di Roma.*

Omittitur tenor Statutorum, quia poteris reperire apud ipsos Confratres.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Officiales, & Confratres prædicti statuta hujusmodi, pro firmiori eorum subsistentia, ac validitate, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri plurimùm desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut eorum votis in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Officiales, & Confratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, siquibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequend. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, statuta prædicta Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ac clausula perpetua observantia & decreto irritanti. §. 3. Ipsáque statuta in eadem Confraternitate à modernis, & pro tempore existentibus illius Confratribus perpetuò observari debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Cum derogatione contrariorum. §. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 13. die 20. Decembr. Datum Romæ apud S. Mariam majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Decembris 1617. Pontificatus Nostri Anno 13.

CX. Extensio Indulti recitandi Officium beati Philippi Benitii Florentini Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Professoris pro Regularibus, & Sæcularibus civitatis Tudertinæ.

Hunc Philippum pro Beato venerari, ac ejus festum sub duplici Officio die 23. Augusti quotannis celebrari posse concesserat Fratribus dicti Ordinis Leo X. Ut Const. seq. Et posteà Lectiones proprias in Matutinis diei festi dicti Beati recitandas approbavit iste Paul. hic in Constitut. seq. Eximia. Ac deinde hujusmodi concessionem ampliavit, & extendit ad omnes tàm Regulares, quàm Seculares personas Civitatis Florentiæ, ut in Constitut. subseq. Domini nostri. Quas omnes Constitut. hic posui, tùm quia opportunas censui, tùm quia nondùm anteà reperiri potuerunt.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1618.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. §. 1. Domini Nostri Jesu Christi, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis pastoralis officii debito, libenter procuramus, ut eorumdem servorum Christi honos, & veneratio in terris promoveatur; ideóque fidelium votis, quæ peculiarem ergà illos cultum respiciunt, favorabiliter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Institerunt insuper eidem Pont. ipse Ordo Servorum & Commun. Tud. pro licentia recitandi Officium de dicto Beato Philippo in Civitate Tud. ubi ejus corpus requiescit. §. 2. Sanè nomine dilectorum filiorum Communitatis, & hominum Civitatis nostræ Tudertinum, ac Aurelii Raphaelis Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Procuratoris generalis, Nobis nuper expositum fuit, quòd ipsi ex singulari, quem erga B. Philippum Benitium ejusdem Ordinis Professorem gerunt, devotionis affectu, ac aliàs ad augendum fidelium erga illum devotionem, Officium de eodem B. Philippo, aliàs à Nobis per nostras in simili forma Brevis sub die 12. Octobris 1606. expeditas literas approbatum, in prædicta Civitate, ut infrà, recitari posse summoperè desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut de opportuna sibi in præmissis licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quam ipse Pontif. concedit pro omnibus Regularibus & Sæcularibus. §. 3. Nos igitur piis Communitatis, & hominum, necnon Aurelii Raphaëlis Procuratoris votis hujusmodi annuere, illósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Vener. Fr. nostrorum S. R. E. Card. Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut in Civitate prædicta tantùm, ubi ejusdem B. Philippi corpus, ut asseritur, asservatur, Officium de dicto B. Philippo per Nos, ut præmittitur approbatum, ab omnibus tàm Sæcularibus, quàm Regularibus personis publicè privatímque in die ejus obdormitionis in Domino recitari, liberè, & licitè valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium, licentiam, & facultatem perpetuò concedimus, & impartimur.

Quibuscumque non obstantibus. §. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 14. die 14. Octobr. Datum Romæ apud sanctam Mariam majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Octobris 1618. Pontif. Nostri Anno 14.

Sequitur Indultum, quòd Fratres Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis pro Beato venerari possint Philippum Benitium dicti Ordinis olim Professorem, ejúsque festum die 23. Augusti sub duplici officio quotannis celebrare.

LEO PAPA X.

Edita A. D. 1516.

Dilectis filiis Priori generali, & Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ Servorum, sub Regula S. Augustini, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exposuit

B. Philip. Benit. Fr. Ord. Serv. B. Mariæ, in vita, & post obitum miraculis claruit.

EXposuit Nobis nuper dilectus filius noster Antonius tit. S. Praxedis presbyter Cardinalis Ordinis vestri Protector, ex parte vestra, quòd tempore, quo institutus fuit Ordo vester Fratrum B. Mariæ Servorum sub regula S. Augustini, B. Philippus patria Florentinus, ex gente Benitia, trans Arnum, tunc Prior generalis ejusdem Ordinis, velut gemma rutilans, doctrina, humilitate, moribus, jejuniis, abstinentia, plurimísque miraculis Ordinem ipsum illustravit, tàm eo in humanis agente, quàm etiam vita functo, ob plurima miracula, quæ (ut creditur) intercessione ipsius B. Philippi, pluribus in locis operatus est Altissimus, & præsertim Tuderti, ubi ejus corpus summa cum veneratione quiescit, & pro Beato habitus est, & ad præsens habetur, & colitur.

Ideò supplic. huic Pont. ut Ordo in suis Ecclesiis possit ejus officia celebrare tamquàm Beati.

§. 1. Et propterea pro devotionis affectu, summoperè desideratis, instantérque efflagitatis, in vestris Ecclesiis, & Oratoriis utriusque sexûs d. Philippum pro Beato, ac Deo dilecto, orationibus, & officiis, ac Missarum celebrationibus tàm publicè, quàm privatim venerari, ac preces effundere, ut apud Deum pro vobis intercedere dignetur.

Ac in die obitus duplex festum itid. celebrare. Hoc festum est in die 23. Augusti ut mox declaratur.

§. 2. Ac etiam, quòd in die obitus d. B. Philippi, liceat vobis à primis Vesperis usque ad secundas Vesperas inclusivè per omnes Ecclesias, & monasteria, seu domos Fratrum, & Monialium dicti Ordinis vestri, ipsi B. Philippo, festum duplex cum campanis, & luminibus, & aliis cæremoniis in festo duplici fieri solitis, celebrare, seu celebrari facere posse, absque superstitione, seu quasi idolatriæ nota.

Hic modò Pont. utrumque concedit.

§. 3. Quare idem Cardinalis, qui ut præfertur Ordinis vestri Protector existit, & de præmissis ex mandato nostro ad plenum se informavit, & Nobis retulit, ac humiliter supplicavit, ut vestro pio desiderio annuere dignaremur. Nos itáque ejusdem Antonio Cardinalis & vestri in hac parte, supplicationibus inclinati, vobis, ut donec ad Canonizationem ipsius Philippi deventum fuerit, cui ad præsens, diversis arduis negotiis præpediti, vacare non possumus, in quibuscumque Ecclesiis, domibus, Monasteriis Monialium, & Oratoriis utriusque sexûs totius Ordinis vestri tantùm, tàm in Italia, quàm extrà, in quibuscumque locis consistentibus (liceat vobis absque aliqua superstitionis vel quasi idolatriæ nota, ac conscientiæ scrupulo venerari, & in Ecclesiis domorum ad eumdem Philippum, ut pro vobis apud Deum intercessor existat, in orationibus, & officiis, ac Missarum solemniis, preces tàm publicas quàm privatas, seu secretas fundere, vósque ipsius orationibus commendare, ac etiam quòd à primis Vesperis ad secundas Vesperas inclusivè diei ipsius Philippi obitus, qui erit dies 23. mensis Augusti, sub duplici festo Confessoris, cum Candelis, Campanis, Antiphonis, Versiculis, Orationibus, cæterísque cæremoniis in festo duplici fieri solitis adhibitis, celebrare possitis, & valeatis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium de specialis dono gratiæ concedimus.

Quinimò Paulus V. latiùs in hoc disponit ut notatum est suprà in rub.

Contrariis derogat.

§. 4. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim fœl. record. Alexandri Tertii, & Innocentii Tertii prædecessorum nostrorum, cæterísque in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Exemplis hujus const. credi jubet.

§. 5. Et quoniam difficile foret, præsentes literas ad diversas Mundi partes transmittere, volumus, & earumdem præsentium tenore decernimus, quòd illarum transumptis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo Protectoris dicti Ordinis, aut Prioris generalis ejusdem munitis, ea prorsùs fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

Declaratio quòd hæc licentia non habeat vim Canonizationis.

§. 6. Volumus autem, quòd per præmissa præfatus Philippus in Catalogo Sanctorum annumeratus, & canonizatus publicè minimè censeatur.

Dat. P. An. 3. die 24. Jan.

Datum Florentiæ, sub annulo Piscatoris, die 24. Januarii 1616. Pontificatus nostri Anno tertio.

Sequitur ampliatio dicti Indulti, scilicèt quòd Lectiones proprias dicti Beati in Matutinis recitare possint, & concessio solemniter Officium de ipsa B. Virgine celebrandi singulis diebus Sabbati non impeditis.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1606.

Dilectis filiis Priori generali, ac Fratribus Ordinis Servorum B. Mariæ, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

EXimia Ordinis vestri in Deum pietas, & singularis devotio, quam in primis ergà Beatissimam Virginem, cujus obsequiis ex prædicti vestri Ordinis instituto præcipuè obstricti estis, deindè ergà beatum Philippum, qui ejusdem Ordinis, dùm vixit, Prior extitit generalis, & illum, qua fuit vitæ sanctitate, suo nomine illustrat, at decorat, vos gerere accipimus, ac Venerabilis fratris nostri Hieronymi Episcopi Albanensis Cardinalis Asculani nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, preces, ac merita justè postulant, ut in his, quæ ad ipsius Beatissimæ Virginis venerationem augendam, & ad Beati quoque Philippi memoriam in vestro Ordine honorificentiùs recolendam pertinent, piis votis vestris libenter annuamus.

Leo X. concessit Ordini quòd sub duplici officio jussus B. Philippi Benitii celebrare possit, ut suprà in ejus constit. ante exposuit.

§. 1. Cùm itaque vobis fœl. record. Leo Papa Decimus Prædecessor noster, eumdem Beatum Philippum honorare studens, duplex de eodem officium vos agere voluerit. Nos eumdem beatum Virum ampliùs honorificare cupientes, supplicationibus vestro nomine per dictum Hieronymum Episcopum, & Cardinalem Nobis humiliter porrectis inclinati.

Et hic Pont indulget, ut lectiones proprias dicti Beati in matutinis recitare possint. Istæ mox subjunguntur.

§. 2. Vobis, ut in quibuscumque vestri Ordinis Ecclesiis in Matutinis, Officii, quòd de beato Philippo ex indulto dicti Leonis Prædecessoris recitare soletis, lectiones proprias infrascriptas, ex vita ipsius beati Philippi per approbatos Auctores descripta, desumptas, ac jussu nostro per Venerabilem Fratrem Hieronymum prædictum Asculanum, ac dilectos filios nostros Cæsarem Baronium, Robertum Bellarminum, & Hieronymum Pamphilium nuncupatos, S. R. E. Cardinales, examinatas, & approbatas, recitare liberè, & licitè possitis, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Utque in diebus Sabbati non impeditis, solemne Officium de Beatiss. Virg. augere valeat.

§. 3. Ac præterea quoniam, ut dictæ preces pariter continebant, Officium Beatissimæ Virginis ex antiquo vestri Ordinis more, usque ad reformationem Breviarii fœl. record. Pii Papæ Quinti prædecessoris nostri jussu factam, recitare consuevistis, & eamdem laudabilem consuetudinem renovare desideratis, religiosis desideriis vestris hujusmodi annuentes, ut diebus Sabbati, aliquo festo duplici, aut vigilia de præcepto non impeditis, & exceptis Sabbatis Adventus, & Quadragesimæ, Officium solemne cum novem lectionibus de beatissima Virgine agere, & illud agendo, divini Officii obligationi satisfacere, perindè ac si Officium Sabbati ageretis, similiter liberè, & licitè valeatis, auctoritate, & tenore præsentis pariter concedimus, & indulgemus.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac novi Breviarii Romani editione, cæterísque contrariis quibuscumque.

Exemplorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, manu Prioris, seu Vicarii generalis, ac sigillo vestri Ordinis obsignatis, eadem fides, quæ ipsis præsentibus haberetur, ubique locorum habeatur.

D. P. An. 2. die 12. Oct.

Datum Romæ apud S. Marcum die 12. Octobris 1606. Anno secundo.

Subsequitur extensio prædicti Indulti recitandi Officium de dicto Beato ad omnes tàm Regulares, quàm sæculares in Civitate Florentina.

Edita An. D. 1615.

PAULUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei.

Exordium.

DOmini nostri Jesu Christi, qui servos suos æternæ gloriæ premio donat in Cælis, vices quamquàm immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis pastoralis officii debito, ut eorumdem servorum Christi honos, & veneratio promoveatur, libenter procuramus, & Christifidelium votis, quæ peculiarem ergà illos cultum respiciunt, libenter annuimus, ut conspicimus salubriter in Domino expedire.

Leo X. Ord. Fr. Servorum B. Mariæ concessit, quòd in omnibus dicti Ordinis Ecclesiis Officium de B. Philippo Benitio Florentino celebrari posset in die sui obitus.

§. 1. Sanè nomine dilecti filii Aurelii Raphaelis Ordinis Servorum beatæ Mariæ Procuratoris generalis, Nobis nuper expositum fuit, quòd aliàs fœl. record. Leo Papa Decimus Prædecessor noster Fratribus Ordinis præfati indulsit, ut in omnibus dicti Ordinis Ecclesiis Officio de Beato Philippo Benitio Florentino, olim dicti Ordinis Professore, in die ejus obdormitionis in Domino celebrare possent, & valerent, prout in dictis Leonis prædecessoris desuper expeditis in simili forma Brevis literis pleniùs continetur.

Cosmus postea M. Dux Hetruriæ juxtà desiderium Ferdinandi prædicti piè defuncti, & altè hic nominati institerunt huic Pontifici pro festi celebratione & extensione dicti indulti ad omnes personas Ecclesiasticas Civitatis Florentiæ, undè ipse oriundus est.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, bo. mem. Ferdinandus, dùm vixit, desideravit, ac dilectus filius nob. vir Cosmus Hetruriæ sibi subject. Magni Duces, ac dilectæ in Christo filiæ nobiles mulieres Christierna dicti Ferdinandi vidua relicta, ipsiusque Cosmi mater, ac Maria Magdalena Archiducissa Austriæ, ejusdem Cosmi uxor, necnon Venerabilis Frater Alexander Archiepiscopus Florentinus plurimùm cupiant, indultum hujusmodi ad alias omnes tàm regulares, quàm sæculares personas Ecclesiasticas civitatis Florentinæ, in qua dictus beatus Philippus natus, & educatus fuit, extendi, ac diem festum celebrari posse.

Idem ergò Pont. illas hicconcedit, & festum die 23. Aug. celebrari posse indulget.

§. 3. Nos pium Cosmi Magni Ducis, & Christiernæ Magnæ Ducissæ viduæ, ac Mariæ Magdalenæ Archiducissæ, necnon Alexandri Archiepiscopi præfatorum desiderium plurimùm in Domino commendantes, supplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, omnibus, & singulis Ecclesiasticis personis, tàm secularibus, quàm regularibus, ut in die obdormitionis in Domino d. B. Philippi, qui ut asseritur, est 23. mensis Augusti, ejus festum celebrare, & Officium de d. B. Philippo sub ritu simplici juxtà formam, & rubricas Breviarii Romani in Civitate Florentina præfata tantùm, peragi liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam, & facultatem perpetuò concedimus, & impartimur.

Derogátque contrariis.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 11. die 31. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem, sub annulo Piscatoris, die ultima Julii 1615. Pontificatûs nostri Anno undecimo.

Beatificatio Paschalis Baylon ex Discalceatis Ordinis Minorum Regularis Observantiæ, Provinciæ S. Joannis Baptistæ Regni Valentiæ. Cum indulto recitandi Officium, & celebrandi Missam pro Fratribus hujus Ordinis in Regno Valentiæ prædicto, ac in Oppido Villæ Regalis ejusdem Regni, ubi ejus Corpus requiescit.

Edita A. D. 1618.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, à Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis.

Instantiæ factæ Pont. pro hujus Viri Beatificat.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Ministri generalis, & aliorum Superiorum, necnon Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, Nobis nuper expositum fuit, quòd bon. mem. Paschalis Baylon, ejusdem Ordinis dum vixit Professor, multis & eximiis virtutum, gratiarum, ac miraculorum donis à Domino illustratus fuit, quapropter non solùm universus Ordo prædictus, sed etiam charissimus in Christo filius noster, Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filii Nostri, Franciscus, S. R. E. Cardinalis Lermæ nuncupatus, necnon totius Regni Valentiæ Proceres, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honorem, quem dicto Paschali Baylon ob ejus excellentia merita aliquando divina adspirante gratia, habitum iri sperant, ab Apostolica Sede impetrent, idem Paschalis Baylon Beatus vocari, ac de eodem Officium, & Missa, ut infrà, recitari possit.

Qui declarat ex Voto S. Rituum Congr. quòd ipse Paschalis de cætero Beatus possit nuncupari, ac die 17. Maji ab omnibus sui Ordinis Fratribus in Regno Valentiæ Missa, & Officium celebrari, & in Ecclesia Oppidi Villæ Regalis Missa à Presbyteris celebrari similiter possit.

§. 2. Quare Nos, re priùs per Venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales, Sacris Ritibus Præpositos, quibus eam examinandam mandavimus, maturè discussè, de eorumdem Cardinalium consilio hujusmodi supplicationibus inclinati; Ut ipse bo. mem. Paschalis Baylon in posterum Beatus nuncupari, atque de eo singulis annis die 17. Maji, quo obdormivit in Domino, à Fratribus ejusdem Ordinis in Regno Valentiæ commorantibus, tamquàm de Confessore non Pontifice, juxtà Rubricas Breviarii, & Missalis Romani Officium recitari, & Missa celebrari, necnon in Ecclesia Fratrum ejusdem Ordinis Oppidi Villæ Regalis in eodem Regno Valentiæ existentis, ubi ejus Corpus requiescere asseritur, ab omnibus Presbyteris, tàm sæcularibus, quàm regularibus Missa, ut suprà, similiter celebrari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Cum derogatione contrariorum.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenùs opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 14. die 29. Oct.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 29. Octobr. 1618. Pontificatûs Nostri Anno decimo quarto.

Sequitur extensio concessionis præinserti Indulti pro universis Religiosis utriusque sexus ejusdem Ordinis in Hispaniæ Regnis utriusque Coronæ Castellæ, & Aragoniæ: & pro cuncto Clero in Oppidis, ubi dicti Beati Corpus requiescit, & natus fuit.

Edita An. D. 1620.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refertur tenor præinsertæ const. ac indulti recitandi Officium, & Missam celebrandi.

ALiàs pro parte dilectorum filiorum Ministri generalis, & aliorum Superiorum, necnon Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, Nobis exposito: Quòd bo. mem. Paschalis Baylon ejusdem Ordinis, dùm vixit, Professor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, & idcircò non solùm universus Ordo prædictus, sed etiam charissimus in Christo filius noster, Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filii noster, Franciscus S. R. E. Cardinalis Lermæ nuncupatus, necnon totius Regni Valentiæ Proceres, Nobis humiliter supplicari fecerant, ut, donec Canonizationis honorem (quem dicto Paschali Baylon ob ejus excellentia merita, aliquando divina adspirante gratia, habitum iri sperabant) ab Apostolica Sede impetrarent: idem Paschalis Baylon Beatus

vocari,

vocari, ac de eodem Officium, & Missa recitari posset; Nos, ne priùs per Venerabiles Fratres nostros ejusdem S. R. E. Cardinales, Sacris Ritibus Præpositos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipse bonæ memoriæ Paschalis Baylon in posterùm Beatus nuncupari, atque de eo singulis annis die 17. Maji, quo obdormivit in Domino, à Fratribus ejusdem Ordinis in Regno Valentiæ commorantibus, tamquàm de Confessore non Pontifice, juxtà rubricas Breviarii, & Missalis Romani Officium recitari, & Missa celebrari, necnon in Ecclesia Fratrum ejusdem Ordinis Oppidi Villæ Regalis, in eodem Regno Valentiæ existentis, ab omnibus Presbyteris, tàm sæcularibus, quàm regularibus Missa, ut suprà similiter, celebrari liberè, & licitè posset, & valeret, Apostolica auctoritate concessimus, & indulsimus, prout in aliis Nostris in simili forma Brevis sub die 29. Octobris anni 1618. expeditis literis, quarum tenor præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Quod modò supplicatur Pont. ut extendere dignetur, ut hic.

§. 2. Cùm autem, sicut dictus Philippus Rex, ac dilecti filii Minister Generalis, necnon alii Superiores, & Fratres ejusdem Ordinis S. Francisci de Observantia Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi pro eo, quem ergà ipsum Beatum Paschalem gerunt, devotionis affectu, plurimùm cupiant, concessionem, & indultum, ac desuper confectas literas hujusmodi ad universum Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia hujusmodi, ac etiam ad prædictum Villæ Regalis, ubi ejusdem Beati Paschalis Corpus requiescere, necnon Turris Formosæ Seguntin. diœcesis, unde idem Beatus Paschalis oriundus esse asseritur, respectivè Oppida, per Nos, ut infrà, extendi; Nobis idcircò humiliter supplicari fecerunt, ut eorum votis in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui illud extendit.

§. 3. Nos igitur de eorumdem Cardinalium consilio posterioribus hujusmodi supplicationibus inclinati, concessionem, & indultum, ac desuper confectas literas hujusmodi ad omnes utriusque sexûs Religiosos dicti Ordinis Minorum Regularis observantiæ in Regnis Castellæ, & Aragoniæ commorantes, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus. Necnon ut in Villæ Regalis (ubi ejusdem Beati Paschalis Corpus requiescere) ac Turris Formosæ, ubi idem beatus Paschalis, ut præfertur, natus, & educatus esse asseritur, Oppidis prædictis ab omnibus utriusque sexûs Regularibus, ac etiam Presbyteris, & Clericis sæcularibus, de eodem beato Paschale juxtà rubricas Breviarii, & Missalis Romani hujusmodi, de communi Confessoris non Pontificis, Officium recitari, & Missa celebrari respectivè valeat, auctoritate, & tenore prædictis concedimus pariter, & indulgemus.

Contrariisque derogat.

§. 4 Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ac transumptis fidem mandat.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 15. die 10. Febr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 10. Februarii 1620. Pontificatûs Nostri Anno 15.

CXII.

Magistrorum Cæremoniarum, aliorúmque Officialium S. R. E. Cardinalium Collegii Emolumentis, & Privilegiis.

Hujusmodi Emolumenta pro mercede provenienda ex Creatione, & Obitu dictorum Cardinalium assignasse scito Pium IV. cujus constitutionem, modò reperii, & quia est opportuna, hic subsequentem posui.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1619.

Exordium.

Fides, & diligentia Magistrorum Cæremoniarum, ac Clericorum, & Officialium Sacri Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegii, eorúmque assidui labores in rebus, & negotiis ejusdem Sacri Collegii procurandis, eorúmque præsertim, qui nunc in officio sunt, à Nobis meritò requirunt, ut eorum jura, & privilegia, quibus ex antiqua, & approbata consuetudine potiuntur, & gaudent, nostro patrocinio benignè tueamur.

Recenset summam pecuniarum à S. R. E. Cardinalibus solvi solitarum Magistrorum Cæremoniarum, Secretario, Clerico, & Computistæ in Creatione, & obitu eorumdem.

§. 1. Sanè cum dilecti filii Magistri nostri Cæremoniarum, centum: Secretarius verò, ac Clericus, & Computista ejusdem Collegii Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, septuaginta quinque ducatos auri de Camera à singulis Cardinalibus in promotionibus eorum ad Cardinalatus honorem; quinquaginta videlicèt pro quolibet Magistrorum Cæremoniarum hujusmodi, ac viginti quinque pro quolibet aliorum trium Officialium, seu Ministrorum præfatorum; in obitu autem ipsorum Cardinalium iidem Magistri Cæremoniarum quinquaginta, Secretarius verò, ac Clericus, & Computista præfati similiter septuaginta quinque ducatos hujusmodi; videlicèt viginti quinque pro quolibet Magistrorum Cæremoniarum, ac pariter viginti quinque pro quolibet eorumdem trium Officialium, seu Ministrorum ab ipsorum Cardinalium hæredibus accipere, & exigere consueverint, dictíque centum in promotione, & quinquaginta in obitu præfatis Magistris, ac septuaginta quinque ducati similes in obitu eorumdem Cardinalium aliis tribus Officialibus, seu Ministris, ut præfertur, solvi debeant.

Causa hujus Const.

§. 2. Nihilominùs Nos, ne ex eo, quòd literæ Apostolicæ pro omnibus hujusmodi Officialibus hactenùs nullæ emanaverint, sive ex eo, quòd ad Cardinalatus honorem promoti post illorum promotionem Romam nondùm venerint, sive ex eo, quòd Cardinales ipsi extrà Romanam Curiam decesserint, vel aliàs, Magistris, & Officialibus, seu Ministris præfatis dictas summas illis, ut præfertur, debitas solvere recusent, seu longiùs differant in eorum grave præjudicium: attendentes, præfatos Cardinales officio Magistrorum, ac trium Officialium, seu Ministrorum præfatorum egere, & uti; dictámque summam à Romanis Pontificibus tamquàm mercedem, seu pro mercede illorum ab immemorabili tempore constitutam esse.

Quam prædictam summam à dictis S. R. E. Cardinalibus & ejus hæredibus respectivè omnimodò solvi debere statuit.

§. 3. Et propterea indemnitatibus eorum consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, præfatis Cæremoniarum Magistris, centum, ac Secretario, & Clerico, ac Computistæ, septuagintaquinque in promotione ad Cardinalatus honorem; necnon eisdem Magistris, quinquaginta, ac Secretario, Clerico, & Computistæ similiter septuaginta quinque ducatos auri de Camera præfatos post obitum singulorum Cardinalium hujusmodi, etiamsi ad Cardinalatus honorem promoti Romam nondùm venerint, & sive in Romana Curia, vel extrà eam, & ubicumque decedere contigerit, in supplementum mercedis ordinariæ eorumdem Officialium, seu Ministrorum deberi, illisque conjunctim per pro tempore existentes Cardinales præfatos, seu eorum agentes, & hæredes respectivè, & aliàs, ut præfertur, absque mora solvi, & ex eis consignari debere, sine tamen præjudicio quorumcumque jurium Cameræ Apostolicæ quomodolibet debitorum, ac solvendorum, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

Executores deputat.

§. 4. Injungentes propterea dilectis filiis ejusdem S. R. E. Collegii dictorum Cardinalium moderno, & pro tempore existenti Camerario, necnon Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ nostræ generali Audi-

tori, quatenùs infrà mensem à die promotionis eorumdem Cardinalium computandum, etiamsi iidem Cardinales nondùm, ut præfertur, Romam venerint, per dicti Collegii Depositarium, vel aliàs, prout meliùs expedire videbitur, centum, Magistris Cæremoniarum, ac septuaginta quinque Secretario, Clerico, & Computistæ, in obitu autem, seu post obitum præfatorum Cardinalium, sive in dicta Curia, sive extrà eam, & ubicumque decedere contigerit, quinquaginta eisdem Magistris, ac pariter septuagintaquinque ducatos præfatos Secretario, Clerico, & Computistæ præfatis ab hæredibus eorumdem Cardinalium, quibusvis appellationibus, subterfugiis, & cavillationibus remotis, ut præfertur, persolvi curent, & etiam cum effectu faciant, ac summarium, & expeditum jus illis administrent, omnibúsque remediis opportunis sibi benè visis, etiam cum invocatione auxilii brachii sæcularis, cogant, & compellant.

Contrariæ removet.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutísque, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis præfatis Cardinalibus, & quibusvis aliis, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, & expressa mentio habenda foret, eorúmque tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque,

D. P. An. 14. die 3. Jan.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem sub annulo Piscatoris, die 3. Januarii 1619. Pontificatûs Nostri Anno 14.

Sequitur Assignatio dictorum Emolumentorum proveniendorum ex Creatione, & Obitu dictorum S. R. E. Cardinalium.

PIUS PAPA IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus constit.

LIcèt, sicut Nobis constat, & dùm in minoribus essemus sæpè vidimus, & ipsimet experti sumus, dilecti filii Magistri Nostri Cæremoniarum à singulis S. R. E. Cardinalibus in promotionibus eorum ad Cardinalatus honorem centum, & in obitu, seu post obitum ipsorum Cardinalium ab hæredibus eorum quinquaginta ducatos auri de Camera habere, & consequi consueverint, dictíque centum in promotione, & quinquaginta ducati in obitu hujusmodi præfatis Magistris solvi debeant: Nihilominùs nonnulli ex dictis Cardinalibus, seu eorum Agentes, & successores, nescitur quo prætextu, dictam summam per eos, ut præfertur, debitam, eisdem Magistris solvere recusant, in eorum grave præjudicium.

Statuit centum in promotione ad Cardinalatus & quinquaginta ducatos auri de Camera in obitu singulorum Cardinalium Cæremonialium Magistrorum omninò solvi debere.

§. 1. Nos igitur attendentes, præfatos Cardinales officio dictorum magistrorum egere, & uti, dictámque summam à Romanis Pontificibus tanquàm mercedem, seu pro mercede eorumdem Magistrorum ab immemorabili tempore citrà constitutam fuisse, & esse, & propterea indemnitatibus eorum opportunè consulere volentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, centum in promotione ad Cardinalatus honorem, & quinquaginta ducatos auri de Camera prædictos in obitu, seu post obitum singulorum Cardinalium hujusmodi, sive in Romana Curia, sive extrà eam, ubicumque decesserint, vel decedere contigerit, præfatis Magistris deberi, ac sibi per modernos, qui illos solvere recusant, & pro tempore existentes S. R. E. Cardinales, seu eorum Agentes, & hæredes respectivè solvi, & eis consignari debere, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò statuimus, volumus, & ordinamus.

Executores istius const.

§. 2. Mandantes propterea dilectis filiis, Guidoni Ascanio, sanctæ Mariæ in Via lata, Diacono Cardinali de Sancta Flora nuncupato, nostro, & ejusdem Romanæ Ecclesiæ Collegii dictorum Cardinalium modernis, & pro tempore existentibus Camerariis, quatenùs ejusdem Magistris Cæremoniarum de dictis ducatis sic debitis, & solvi recusatis, per Cardinales, seu eorum Agentes, & hæredes præfatos respectivè, plenariè, & integrè respondere faciant.

Mandat solvi omninò dictis Magistris infrà mensem appellatione, subterfugiis, cæterisque cavillationibus remotis.

§. 3. Et nihilominùs de cætero pro potiori cautela, infrà mensem à die promotionis eorumdem Cardinalium computandum, per dicti Collegii Depositarium, vel aliàs, prout melius expedire videbitur; centum: quinquaginta verò ducatos hujusmodi in obitu, seu post obitum præfatorum Cardinalium, sive in dicta Curia, sive extrà eam, & ubicumque decesserint, vel decedere contigerit, ut præfertur, ab hæredibus eorumdem Cardinalium, quibusvis appellationibus, subterfugiis, & cavillationibus remotis, ipsis Magistris Cæremoniarum persolvi curent, & cum effectu faciant, & ad id illos omnibus remediis opportunis sibi benè visis, etiam cum invocatione auxilii brachii sæcularis, cogant, & compellant.

Contrariorum derogatio.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutísque & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, literis Apostolicis præfatis Cardinalibus, quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, quibus omnibus, etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, & expressa mentio habenda foret, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 4. die 10. Maji.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 10. Maji 1563. Pontificatus nostri Anno quarto.

CXIII.

Declaratio Jurisdictionis Ordinariorum in Fratres Congregationis Joannis Dei, ac specialis ipsius præfinitio.

Istam Congregationem Ordinariorum jurisdictioni supposuerant Pius V. ut in sua const. Licèt. 143. suprà Tom. 2. pag. 378. & Clem. VIII. ut const. 44. Romani. hic suprà pag. 65.

Institutionem verò hujus Congregationis habes suprà in dicta const. 143. Pii V. ubi tibi indicatæ sunt Erectiones in Religionem tàm Congregationis Italiæ, quàm Hispaniæ, necnon de eorumdem Majoris electione, ac privilegiorum concessione, ubi vide, ac pariter alia nonnulla ad const. 64. pag. 285. & const. 100. hujus Pont. hic suprà pag. 394.

PAULUS PAPA V.

Edita A. D. 1619.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex ex supremo dispositionis arbitrio ad hoc potissimùm sollicitudinis suæ nervos intendit, ut Religionum omnium præsertim ad curam infirmorum, & miserabilium personarum institutarum, indemnitati consulat, exemptionésque & alias gratias illis, intuitu Charitatis, & laborum per Sedem Apostolicam concessas, à noxiis, & obstaculis, quibuslibet præservet, aliásque officii sui partes solerter impendat, statuat, & declaret, prout rerum, temporum, & personarum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Du-

Congregatio Fratrum Joannis Dei inserviendi Infirmis multum profecit, & ideò variis privilegiis à Sede Apostolica donata fuit.

§. 1. Dudùm siquidem, cùm Congregatio Joannis Dei, sub Regula S. Augustini in Republica Christiana introducta, & subindè Apostolica auctoritate recepta, atque admissa fuisset, & Gratia cooperante Divina, per varias Mundi partes, multiplicatis illius Fratribus, mirabiliter propagaretur, & quamplurima Hospitalia, tàm in Italia, quàm in Hispaniis, aliisque partibus ex congestis Christifidelium eleemosinis construerentur, in eisque innumerabiles Christi pauperes, utriusque Sexus videlicet senes, mente captos, membrorum, & virium impotentia, atque debilitate laborantes, aliásque miserabiles personas pro eorum morbis & infirmitatibus, etiam incurabilibus sublevandis, revovendis, & sanandis continuè reciperet, diversi Romani Pontifices, Prædecessores nostri, præfatæ Congregationi nonnulla privilegia, gratias, & indulta benignè concesserunt. Volentes tamen, quòd Hospitalia, & alia loca, ac Fratres in eis pro tempore degentes, sub obedientia Ordinariorum locorum, in quibus Hospitalia, & loca hujusmodi consisterent, perpetuò subessent, & subjacerent.

Eámque univit cum distinctione Provinciarum.

§. 2. Et cùm plerique Fratrum dictæ Congregationis tria vota substantialia, & quartum de juvando Infirmos emitterent, Generalem tamen, ac Constitutiones, aut certum vivendi modum non haberent, fœlicis recordationis Sixtus Papa V. etiam Prædecessor noster, omnia Hospitalia Joannis Dei nuncupata, tàm in Italia, quàm in cæteris quibusvis Provinciis etiam Transalpinis existentia, invicem univit, & ex eis unam Congregationem Confratrum Joannis Dei nuncupandam erexit, Provinciásque distinxit.

Clemens VIII. jussit emittere votum inserviendi Hospitalibus. Hæc Constitutio, ut sup. in hoc To. 3. Roman. §. 3. Hic Pontifex dictam Congregationem supposuit Ordinariis jurisdictioni cum aliquibus Ordinibus. Istam constit. habes in hoc dicto Tomo Roman. & aliam Pii V. Licet. ut superiori Tomo 2. §. 4.

§. 3. Subindè piæ memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor noster, inter alia perpetuò statuit & ordinavit, quòd de cætero Fratres dictæ Congregationis unum duntaxat inserviendi prædictis Hospitalibus sub obedientia Ordinarii votum emitterent.

§. 4. Postremò Nos ad summi Apostolatus apicem Divina favente Clementia assumpti, etiam statuimus, & ordinamus, quòd ex tunc deinceps perpetuis futuris temporibus in Hospitalibus, & locis Regnorum Hispaniarum, quæ proprium Confratrem Majorem eorum regimini & administrationi, sub jurisdictione tamen & visitatione Ordinarii loci, Præfectum habere consueverant, Fratres ejusdem Congregationis anno eorum probationis elapso, aut aliàs juxtà Sacrorum Canonum, & decretorum Concilii Tridentini præscriptum tria vota antedicta, videlicèt Obedientiæ, Castitatis & Paupertatis, & insuper quartum votum serviendi Infirmis in suorum Superiorum manibus solemniter omninò emittere tenerentur, & subindè eos, qui sic professi forent, propriè Religiosos, ac proprios & veros Regulares esse, & fore, ac pro talibus ab universis Christifidelibus habendos & recipiendos, ac Congregationem hujusmodi veram ac propriam sub Regula St. Augustini Religionem, & inter reliquas Ecclesiæ Catholicæ Religiones esse connumerandam.

Præterea, eisdem Hospitalibus dictorum Regnorum, ut deinceps in eorum singulis duo Fratres manere, & ali possent, qui confessiones tàm infirmorum, quàm aliorum Confratrum, & Ministrorum ejusdem Congregationis audire, & injuncta pœnitentibus pœnitentia salutari, eos à peccatis suis absolvere, illisque Sanctissimum Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta ministrare liberè, & licitè valerent, concessimus & indulsimus, ac omnia Hospitalia & loca dictorum Regnorum, illorúmque personas, & Superiores, etiam quòd personæ Religiosæ essent, ac etiam dictum Confratrem Majorem, & quemcunque alium pro tempore existentem jurisdictioni, superioritati, & correctioni Ordinariorum locorum perpetuò subesse, dictósque Ordinarios in loca, & personas hujusmodi quoad causas civiles & criminales, ac mixtas, & tàm in visitatione, quàm extrà, plenam facultatem & auctoritatem perpetuis futuris temporibus habere, ac rationem omnium & singulorum bonorum, proprietatum, & rerum tàm mobilium, quàm immobilium, decimas, primitias, novalia, & alia onera quomodolibet nuncupata, solita, & consueta quibuscunque locorum Ordinariis, Monasteriis, Domibus, Capitulis, Hospitalibus, Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, aliisque personis, & locis, quibus ea colligendi jus competit, solvere teneri, & ad id per opportuna juris remedia (nisi privilegio, vel legitima præscriptione eatenùs observata munirentur) cogi, & compelli, nec deinceps contrà jurisdictionem, & Superioritatem Ordinariorum, vel solutionem decimarum, primitiarum, novalium, & aliorum onerum præmissorum ullo unquàm tempore quantumvis longissimo præscribere, aut præscripsisse dici, vel censeri, quin imò, si quando in Hospitalibus, & locis suprà dictis Hospitalitas deficeret, eosdem Ordinarios illa, eorúmque bona per Fratres hujusmodi, aut alias personas etiam sæculares administrare, ita quòd Hospitalia & loca præfata, eorúmque bona nullatenùs unquàm dictæ Congregationi incorporarentur, committere & mandare posse, ac etiam debere, volumus & decernimus. Volentes etiam, quòd dum dictorum Hospitalium administratio ad Fratres dictæ Congregationis pertineret, & singulis annis suæ administrationis rationem Ordinario ad præscriptum Concilii Tridentini reddere tenerentur.

Postremò pariter statuimus, & ordinavimus, ut quotquot in posterùm dictam Congregationem Italiæ nuncupatam ingredi vellent, anno probationis expleto, ac aliàs juxtà sacrorum Canonum & Decretorum Concilii Tridentini præscriptum tria vota substantialia hujusmodi, ac præterea quartum de juvandis Infirmis, in suorum Superiorum manibus solemniter emittere, vel à Congregatione præfata ejici deberent, eos verò sic professos proprios & veros Regulares esse, ipsámque Congregationem, ac ejus tàm in Italia, quàm sub jurisdictione Fratris Majoris ejusdem Congregationis in Germania, Gallia & Polonia erecta, & de cætero erigenda Hospitalia, quæ sub eadem Congregatione Italiæ comprehenduntur, jurisdictioni Ordinariorum, salva tamen ejusdem Congregationis apud nos, & præfatam Sedem Protectoris juxtà illius facultates, ac Fratris Majoris pro tempore existentium auctoritate, & jurisdictione perpetuò subesse debere, ac aliàs prout in diversis tàm nostris, quàm suprà dictorum Prædecessorum nostrorum desuper confectis literis pleniùs continetur.

Et quia dicti Ordinar. hujusmodi jurisdictionem nimis extendebant.

§. 5. Cùm autem, sicut accepimus, nonnulli locorum Ordinarii, in quibus dicti Fratres introducti reperiuntur, prætextu obedientiæ, cui iidem Fratres, ac Hospitalia, tàm Italiæ, quàm Hispaniæ Provinciarum hujusmodi, ut præfertur, subjecta existunt, latè nimis se extendentes nedùm circà regimen, & gubernium Hospitalium ipsis Fratribus commissorum, ac Sacramentorum Ecclesiasticorum in eis administrationem, atque in eisdem Hospitalibus receptorum, & expositorum rationis redditionem, seu receptionem, verùm etiam privatam dictorum Fratrum correctionem, & disciplinam Regularem, omnémque in eos jurisdictionem exercere consueverint, Superiorésque dictæ Congregationis, ac Presbyteros, seu Cappellanos, qui dictis Hospitalibus in Divinis inserviant, eligere, ac Medicos, Chirurgos, & alios Ministros, ac Officiales gubernio, & regimini ipsorum Hospitalium necessarios deputare, Novitiósque recipere, ac generaliter omnia, & singula, quæ ad Regularem disciplinam, ac correctionem dictorum Fratrum spectant, quæque juxta Regularia Instituta dictæ Congregationis à præfata Sede approbata, per Superiores ejusdem Congregationis peragi debent, facere & exequi intendant, ipsorúmque Fratrum quietem circà præmissa diversimodè pertur-

perturbent, ob idque Superiorum dictæ Congregationis auctoritas, ac illius Regularis Instituti observantia evanescat, dictáque Hospitalia, ac Fratres in illis degentes in spiritualibus, & temporalibus non levia sustineant incommoda, ob idque operæpretium sit, ut tot, tantisque incommodis aliquo opportuno, & salubri remedio provideatur.

Illam modo terminat & declarat.

§. 6. Nos igitur cupientes, ut omnis difficultatis & ambiguitatis materia, quæ desuper oriri posset, prorsùs tollatur, ac Congregationis hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, siquibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon singularium literarum Apostolicarum tàm à præfatis, quàm quibusvis aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & Nobis ad favorem ejusdem Congregationis emanatarum, necnon quorumcunque privilegiorum, & indultorum illi per Sedem prædictam quomodolibet concessorum veriores, & totos tenores, ac datis præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes. Motu proprio, non ad ipsius Congregationis, vel ejus Superiorum, aut alicujus alterius pro eis Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, ac scientia nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, ex Voto tamen Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium Præpositorum, quibus negotium hujusmodi maturè discutiendum, & referendum commisimus, Congregationem Joannis Dei hujusmodi, ac omnes & singulos ipsius Congregationis domos, Superiores, etiam Majorem, ac Fratres, & personas, ac ministrantes, tàm in Italia, quàm Hispaniis, aliisque Mundi partibus consistentia, & tàm hactenùs fundata, quàm de cætero fundanda, in his dumtaxat, quæ Regularia Instituta, juxtà Constitutiones dictæ Congregationis Joannis Dei à Sede Apostolica approbatas, & confirmatas concernunt, à Superioritate, visitatione, correctione, ac etiam obedientia Ordinariorum locorum, ita ut Religiosis Congregationis Joannis Dei hujusmodi Regularibus Institutis suis se conformare debeant, salvis in reliquis, tàm sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini decretis, quàm Nostris, aliquorúmque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literis in favorem Ordinariorum emanatis, quibus nullatenùs derogare, quinimò eas in suo robore, & firmitate permanere intendimus, penitùs & omninò Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò eximimus, absolvimus, & liberamus, ac eos in præmissis duntaxat ab omnimoda Ordinariorum locorum jurisdictione perpetuò exemptos fore, & esse declaramus, ipsisque Ordinariis, & eorum cuilibet, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, ne deinceps in his, quæ observantiam, disciplinam, & Instituta regularia Congregationis Joannis Dei hujusmodi, ut præfertur, concernunt, præterquàm in casibus sacris Canonibus, & Concilio Tridentino, & literis Apostolicis præfatis quomodolibet contentis, se immiscere, aut intromittere valeant, seu præsumant, districtè præcipimus, & inhibemus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 7. Decernentes, præsentes literas, etiam ex eo, quòd Ordinarii locorum, seu quicunque alii quavis auctoritate, dignitate, officio, ac etiam Cardinalatus honore fungentes, ac in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & causæ, propter quas præmissa emanarunt, quomodolibet examinatæ, justificatæ, vel approbatæ non fuerint, nec præmissis consenserint, validas & efficaces fore, sicque & non aliter censeri, & ita per quoscunque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit, attentari.

Executores hujus Constitutionis deputat.

§. 8. Quocircà Venerabili Fratri nostro Episcopo Hostiensi, & dilectis filiis nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio in partibus Hispaniarum commorantibus, ac Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori motu pari per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Majoris, & Superiorum, ac Fratrum Congregationis Joannis Dei hujusmodi, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, literas præfatas, & in eis contenta quæcunque hujusmodi inviolabiliter observari, ac Fratres Congregationis Joannis Dei hujusmodi illis pacificè frui & gaudere, non permittentes, eos desuper per Ordinarios locorum, seu quosvis alios contrà præsentium tenorem quomodolibet molestari, aut inquietari. Contradictores quoslibet & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & pœnas etiam pecuniarias, aliáque juris & facti remedia auctoritate nostra prædicta, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravando, auxiliúmque brachii sæcularis ad hoc, si opus fuerit, invocando.

Contrariis omnibus derogat.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac singulis literis prædictis, necnon fœlicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodò non ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Joannis Dei, & Ordinis St. Augustini hujusmodi juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis dictæ Congregationis Joannis Dei, illiúsque Superioribus, & personis, ac quibusvis aliis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibúsque, & aliis decretis, etiam motu simili, ac aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscunque, aut si dictis Ordinariis, seu quibusvis aliis communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis fidem dari jubet.

§. 10. Cæterùm, quia difficile foret, præsentes literas ad singula quæque loca, in quibus opus fuerit, deferri, volumus, ac etiam præfata Apostolica potestate decernimus, quòd earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. Ann. 14. die 16. Martii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 16. Martii 1619. Pontificatus nostri anno decimo quarto.

De ambitu Fratribus Minoribus de Observantia Ordinis St. Francisci, eorúmque Superioribus interdicto.

Simi-

CXIV. Similem prohibitionem fecit hic idem Pontifex Fratribus Conventualibus St. Francisci, ut infrà in ejus Const. 116. Admonemur, fol. 415. & de tota Religione Franciscana notavi suprà ad Constitut. 5. Honorii III. Tom. 1. fol. 66.

Edita A. D. 1619.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ADmonemur Pastoralis Officii nostri debito diligentiùs prospicere, ne Religiosis, qui Regularem vitam professi, sæculo renuntiarunt, ad dignitates & officia per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus.

Prohibitio ambitus, de quo in rubr.

§. 1. Quocircà motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis Ministro Generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Prælatis nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcunque personarum, tàm Laicarum, quàm Ecclesiasticarum extrà dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacunque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuivis prædicti Ordinis Religioso, ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, honores, dignitates, officia & Prælaturas ejusdem Ordinis concedere audeant, quin imò dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contrà decreta hac via, & his mediis per conquisitos favores, & suffragia aliquid sibi procuraverint, ad talia, & similia, ac etiam majora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus. Insuper dictis Religiosis & Fratribus ejusdem Ordinis quibuscunque sub eisdem pœnis præcipimus, & expresè interdicimus, ut non solùm in præmissis omnibus favores hujusmodi minimè procurare, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter, ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant.

Contrariorum derogatio.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, cæterisque contrariis quibuscunque. Aut si eidem Ordini & Fratribus prædictis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, & quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 3. Volumus autem, quòd præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. Pont. A. 14. die 18. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 18. Aprilis 1619. Pontificatus nostri anno decimo quarto.

CXV. Jubilæi indictio ad Divinam opem in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus implorandam.

Non dissimilem habes suprà in hujusmet Pontificis Constitut. 104. *Ecce ubi notavi fol.* 398. *aliámque in exordio sui Pontificatus hic suprà fol.* 195. *Quod in omni, ut ab omnibus Pontificibus solet fieri, pro Divina ope initio Pontificatus imploranda, quam etiam fecit Gregorius* XV. *ut Const.* 2. *Spiritus, hic infrà, & Sanctissimus Dominus Noster Urbanus VIII. sub forma Orationis quadraginta Horarum, ut Constitut.* 7. *Æternus, ubi pariter alia tibi indicabo in Tom.* 4.

Edita A. D. 1619.

PAULUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

DOminus ac Deus noster excelsus, qui in omnibus operibus suis justus est, & misericors, justo licèt judicio visitet in virga iniquitates nostras, & in verberibus peccata nostra, misericordiam tamen suam non amovet à nobis; Temporalia enim immittens flagella, immensa benignitate, & charitate sua revocat nos ab iniquitatibus nostris, ut ad pœnitentiam adducamur.

Causa Indictionis hujus Jubilæi.

§. 1. Id verò nos cogitantes, sicut pro nostra pastorali cura maximo cordis dolore afficimur cernentes, tantis, ac tàm gravibus procellis interdùm, ac præcipuè hoc tempore in inclita Germania, & vicinis Provinciis agitari Ecclesiam Dei, ita etiam speramus in Domino, quòd si eum pressuris nos in vias suas revocantem audierimus, dignos fructus pœnitentiæ agentes, de tribulationum procellis populum suum educet, & tranquillitatem Ecclesiæ suæ restituet. Hoc verò ut impetrare valeamus, in corde contrito, & humiliato orationibus ad Deum adeamus; scriptum est enim: Orabitis me, & ego exaudiam vos, quæretis me, & invenietis, cùm quæsieritis in toto corde vestro: Nec desint orationi jejunia, eleemosynæ, & alia pia opera, memores Danielis, cujus verba, ex quo die apposuit cor suum, ut se affligeret in conspectu Dei, exaudita fuerunt, nam quod attinet ad eleemosynas, eas peccata purgare, ac facere, ut inveniatur misericordia, satis etiam Divinis eloquiis admonemur. Quocircà ut, quantum cum Domino possumus, fideles ad hæc alacriùs peragenda invitemus, pro nostro pastoralis officii munere, ex solemni Ecclesiæ Catholicæ more, ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum, licèt nullis nostris meritis, à Domino dispensatores constituti sumus, proferre & largissimè erogare decrevimus.

Hortatur ad assecutionem hujus Jubilæi.

§. 2. Itaque ex parte Omnipotentis DEI Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes & singulos utriusque Sexus Christifideles, tàm in Alma Urbe nostra, quàm alibi ubique locorum constitutos, Apostolica auctoritate paternè enixéque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur, ad infrà scripta devotè peragendum, & adimplendum, ac ad Deum Patrem misericordiarum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem & veram concordiam donare, ac præcipuè præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur.

Jubilæum prædictum concedit iis, qui interfuerint Processionibus hic enumeratis, ac fecerint alia ut hic.

§. 3. Quamobrem de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam nobis Dominus, meritis minimè suffragantibus, contulit, Universis & singulis Christifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui solemnibus processionibus, quas ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupata ad Basilicam Sanctæ Mariæ Majoris, & ab Ecclesia Sanctæ Mariæ suprà Minervam ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Anima, pariter nuncupatam, Feria quarta & Sexta Nos sequenti hebdomada unà cùm Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Christianorúmque Regum & Principum apud Nos, & Apostolicam Sedem Oratoribus, omnibúsque Prælatis, & Proceribus, universóque Clero, & Populo agemus, interfuerint, aut qui præ-

dicta, vel illam sequenti hebdomada easdem Ecclesias, vel duas illarum saltem semel visitaverint, ibique devotè, ut suprà, Deum oraverint, ac Feria quarta, & sexta, ac Sabbato ejusdem, vel sequentis hebdomadæ jejunaverint, & peccata sua confessi fuerint, atque in primo die Dominico, vel secundo, seu saltem alio dictarum hebdomadarum die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter susceperint, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint.

Absentibus formam consequendi præscribit.

§. 4. Cæteris verò omnibus, & singulis fidelibus extrà Urbem existentibus, in quibusvis Civitatibus, Terris & locis, qui processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima vel secunda hebdomada, postquàm ad eorum notitiam hæ nostræ literæ devenerint, indicendæ & agendæ interfuerint, vel Ecclesiam seu Ecclesias per eosdem designandas saltem semel visitaverint, ibique, ut suprà, Deum oraverint, ac Feria quarta, sexta & Sabbato alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctissima Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intrà, & extrà Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & elargimur.

Eámque ad Navigantes extendit.

§. 5. Navigantes verò, aut iter agentes, ut cùm primùm ad sua sese domicilia receperint, suprà scriptis omnibus peractis, ut suprà, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant.

Necnon ad Regulares, Infirmos, Carceratos, & similes, ut hic.

§. 6. Regularibus autem personis utriusque Sexus, in Claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscunque tàm Laicis, quàm Religiosis Sæcularibus, seu Regularibus in carcere, aut in captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocunque impedimento detentis, qui suprà expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut Confessarius, quem ut infrà elegerint, prædicta omnia & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eáque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Facultatem eligendi Confessarium approbatum cum potestate absolvendi à casibus reservatis, ut hic etiam, elargitur. De Confessario approbato vide Concilium Tridentinum Sessione 23. cap. 15. & Const. 133. Pii V. suprà Tom. 2. cum ibi notatis fol. 368.

§. 7. Cupientes autem omnes Christifideles participes fieri hujus pretiosissimi Thesauri, Universis & singulis utriusque Sexus tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis sæcularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcunque Presbyterum Confessarium, tàm Sæcularem, quàm cujusvis Ordinis Regularem, ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascunque Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocunque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant.

Et commutandi Vota Religionis, & Castitatis exceptis.

§. 8. Et insuper vota quæcunque, Religionis, & Castitatis exceptis, in alia pia opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in suprà dictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Jussio hoc Jubilæum publicandi.

§. 9. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ Obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscunque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscunque Ordinariis locorum, eorúmque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui cùram animarum exercent, ut cùm præsentium literarum transumpta, aut exempla acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, & Cleris, ac Populis sibi subjectis solemnes processiones & supplicationes indicent, & celebrent, Ecclesiámque, seu Ecclesias visitandas designent.

Declarat dictam facultatem, circà aliquos casus.

§. 10. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ.

Denuntiatosque Jubilæum prædictum non assequi posse.

§. 11. Neque etiam iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infrà tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Clausulas derogatorias apponit.

§. 12. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles, Jubilæi, Indulgentiarum, ac facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum & Congregationum, sive Institutorum Regularium juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut expressio habenda, vel quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, & nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Et transumptorum fidem apponit.

§. 13. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earundem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsùs fides habeatur, quæ haberetur ipsis literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P.A. 14. die 13. Jan.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1619. Idibus Januarii, Pontificatus nostri Anno decimo quarto.

CXVI.

De Ambitu Fratribus Minoribus Conventualibus Ordinis Sancti Francisci, eorúmque Superioribus interdicto.

Similem prohibitionem fecit hic idem Paulus Fratribus de Observantia Sancti Francisci, ut in ejus Constitut. 114.

tut. 114. *Admonemur. hic sup. pag.* 413. *Constitutiones Urbanas horum Conventualium noviter in Capitulo generali compilatas approbavit S. D. N. Urbanus VIII. ut inf. constit.* 88. *Militantis. Tom.* 4. *& de tota Religione Franciscana habes sup. ad const.* 5. *Honor. Tertii, Tom.* 1. *pag.* 66.*

Edita An. D. 1619.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ADmonemur Pastoralis officii nostri debito, diligentiùs prospicere, ne Religiosis, qui regularem vitam professi, sæculo renuntiarunt, ad dignitates, & officia per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus.

Prohibitio ambitus Conventualibus S. Francisci facta.

§. 1. Quocircà Motu proprio, & ex certa scientia nostra, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis, Ministro Generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci Prælatis nunc, & pro tempore existentibus, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcumque personarum tàm laicarum, quàm Ecclesiasticarum extrà d. Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cujusvis d. Ordinis Religioso ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, honores, dignitates, officia, administrationes, & Prælaturas ejusdem Ordinis concedere audeant.

§. 2. Quinimò d. Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contrà decreta, hac via, & his mediis per conquisitos favores, & suffragia, aliquid sibi procuraverint, ad talia, & similia, ac etiam majora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus.

Insuper dd. Religiosis, & Fratribus ejusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem pœnis præcipimus, & expresse interdicimus, ut non solùm in præmissis omnibus favores hujusmodi minimè procurare, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant.

Contrarium derogatio.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictíque Ordinis Statutis, & Consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis, Aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides transumptorum.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 15. 4. Septembr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Septembris MDCXIX. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

CXVII.

Contrà Superiores Ord. Fratrum Minorum S. Francisci de Paula, qui favores extrà suum Ordinem attendentes, officia, dignitates, ac gratias concedunt, & contrà Fratres, dictos favores conquirentes.

Congregationis istorum Fratrum approbationem fecit Sixt. IV. ut sup. in ejus constit. 5. *Sedes. tom.* 1. *paq.* 390. *Regulam verò ipsorum confirmavit Jul. II. ut constit.* 10. *Dudum in ubi suprà pag.* 474. *Transitúmque ad Capuccinos, & è contrà prohibuit Pius V. in constitut. t.* 1. 45. *Sedis. tom.* 2. *pag.* 257. *Qui etiam posteà d. Ordinem inter Mendicantium Ordines connumeravit in const.* 49. *Apostolicæ. pag.* 260. *Et posteà Capitulum generale quolibet sexennio celebrari, Officialiúmque durationis tempus statuit istemet Paul. in const.* 6. *Cùm sicut, hic suprà pag.* 206.

Hunc verò Franciscum de Paula inter Sanctorum numerum habemus fuisse relatum à Leone Decimo, ut suprà in ejus Const. 38. Excelsus. tom. 1. pag. 582. Ejúsque festum deindè sub duplicis Officii ritu quotannis celebrari jussit Sixtus Quintus, ut in ejusdem constitut. 8. In Cœli. tom. 2.

PAULUS PAPA V.

Edita An. D. 1619.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

ADmonemur pastoralis officii nostri debito, diligentiùs prospicere, ne Religiosis, qui regularem vitam professi sæculo renunciarunt, ad dignitates, & officia per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus.

Prohibitio ambitus, de quo in Rubrica.

§. 1. Quocircà Motuproprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filiis, Correctori generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula Minorum nuncupatorum Prælatis nunc, & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam & requisitionem quarumcumque personarum, tàm Laicarum, quàm Ecclesiasticarum, extrà dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuiquam dicti Ordinis Religioso ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, honores, dignitates, officia, administrationes, functiones, & Prælaturas ejusdem Ordinis concedere audeant, quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contrà decreta, hac via, & his mediis per conquisitos favores, & suffragia aliquid sibi procuraverint, ad talia, & similia, ac etiam majora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus. Insuper dictis Religiosis, & Fratribus ejusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem pœnis præcipimus, & expresse interdicimus, ut non solùm in præmissis omnibus favores hujusmodi minimè procurare, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter ne adhunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant.

Abrogatio Contrariorum.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictíque Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si Ordini, & Fratribus prædictis communiter, aut divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides transumptorum.

§. 3. Volumus autem, quòd præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides, ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 15. die 6. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 6. Septembris MDCXIX, Pontificatus nostri Anno Decimoquinto.

CXVIII.

Beatificatio Thomæ à Villanova, Ordinis Eremitarum S. Augustini Professoris, & Archiepiscopi Valentini, cum Officio, & Missa de communi Confessoris Pontificis,

Hujus B. Thomæ festi celebrationem ampliavit Gregorius XV. ut infrà in ejus const. 5. Aliàs à fœl. record.

Edita An. D. 1619.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licèt insufficientibus, divina dispositione constituti, ad ea, per quæ servorum Christi honor, & veneratio in terris promoveatur, juxtà creditum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium, libenter intendimus, & piis Christifidelium, præsertim Catholicorum Regum id exoptantium, votis libenter annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Ad preces Ordinis Eremi. S. August. & Regis Cathol.

§. 1. Aliàs siquidem nomine dilectorum filiorum, Prioris generalis, & aliorum Superiorum, necnon Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Nobis exposito, quòd bon. mem. Thomas à Villanova, ejusdem Ordinis dum vixit Professor, ac Archiepiscopus Valentinus multis & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, & propterea non solùm universus Ordo prædictus, sed etiam charissimus in Christo filius noster, Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, ac Venerabilis frater Isidorus Archiepiscopus Valentinus, necnon dilecti filii, Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Valentinæ, ac Deputati, Electi, & Syndici Regni, & Civitatis Valentiæ Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honor dicto Thomæ à Villanova ab Apostolica Sede decerneretur, idem Thomas à Villanova Beatus vocari & de eodam Officium, & Missa, ut infrà, recitari posset.

Hic Pont. concedit Thomam à Villanova Beatum nuncupari & 18. Sept à d. Ordine Officium recitari & Missam celebrari.

§. 2. Nos, re prius per Venerabiles Fratres nostros, S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipse bo. me. Thomas à Villanova in posterùm Beatus nuncupari, atque singulis annis die 18. Septembris in toto Regno Valentiæ à Religiosis ejusdem Ordinis Sancti Augustini tàm fratribus, quàm monialibus, & in dicta Civit. Valentina, ubi ejus corpus requiescere asserabatur, & diœcesi Valentina, cujus per undecim annos Archiepiscopus fuit, ut præfertur, ab omnibus utriusque sexus Regularibus personis, ac etiam Presbyteris, & Clericis Sæcularibus de eo tamquàm de Beato juxtà rubricas Breviarii, & Missalis Romani de communi Confessoris Pontificis Officium recitari, & Missa celebrari respectivè posset, Apostolica auctoritate perpetuò concessimus, & indulsimus, prout in aliis nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Et ad alias eorumdem preces.

§. 3. Cùm autem, sicut pro parte Prioris gen. ac Superiorum, & Fratrum prædictorum denuò Nobis nuper expositum fuit, tàm dictus Philippus Rex, quàm Ordo prædictus, necnon dicti Deputati, Electi, & Syndici concessionem & indultum prædicta ad universum Ordinem S. Augustini hujusmodi, ac etiam ad Oppidum Villanovæ de los Infantes nuncupat. Toletanen. diœcesis, undè dictus Thomas oriundus esse asseritur, per Nos auctoritate Apostolica extendi summoperè desiderent.

Concessionem prædictam ampliat.

§. 4. Nos supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc iterùm porrectis inclinati, de eorumdem Fratrum consilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus ab omnibus utriusque sexus ejusdem Ordinis Sancti Augustini Religiosis in Hispania, nempe in Regnis Castellæ, Aragoniæ, & Cathaloniæ commorantibus, necnon in Oppido de Villanova de los Infantes prædictis, ubi dictus Thomas natus, & educatus esse asseritur, ab omnibus, etiam utriusque sexus regularibus, ac etiam Presbyteris, & Clericis sæcularibus Officium, & Missa de eodem Thoma à Villanova, servata aliàs in omnibus, & per omnia literarum prædictarum forma, & tenore, recitari, & celebrari respectivè, liberè, & licitè possit, & valeat, auctoritate prædicta tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem literis nostris volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fidem transumptis mandat.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 15. die 4. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Septembris 1619. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

CXIX.

Beatificatio Francisci Xaverii, Sacerdotis Societatis Jesu, cum facultate recitandi Officium, ac celebrandi Missam de communi Confessoris non Pontificis, quotannis die 2. Decembris.

Istum Beatum Franciscum unà cum BB. Ignatio Lojola, d. Societatis Fundatore, Isidoro Agricola Hispano, Theresia Virgine, fratrum, monialiumque Carmelitarum Discalceatorum Fundatrice, ac Philippo Nerio, Congregationis Oratorii similiter Fundatore, in Sanctorum numerum fuisse relatos, scito, à Greg. XV. die 12. Mensis Martii, Anni 1622. Attamen Bullas hujusmodi Canonizationem non omnes habere potui, eas verò, quas habui, posui, videlicet D. Teresiæ, suam expedivit d. Gregorius XV. ut inf. in ejus const. 20. Omnipotens. S. S. Ignatii Lojolæ, & Philippi Nerii ob mortem d. Greg. expedivit desuper literas S. D. N. Urb. VIII. ut in Constit. 2. Rationi. & Constit. 3. Rationi, Tom. 4. Alias verò duas S. Joannis, & hujus S. Francisci non adhùc habere potui.

De Societatate Jesu vide uberrimè notata ad Const. 25. Paul. III. Regimini. suprà tom. 1.

Edita An. D. 1619.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, à Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis.

Clerici Soc. Jesu supplicarunt huic Pont. pro Beatif. Francisci Xaverii d. Soc Professoris.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum, Præpositi Generalis, ac Presbyterorum Societatis JESU Nobis nuper expositum fuit, quòd bo. me. Franciscus Xaverius, ejusdem Societatis, dùm vixit Presbyter, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuit. Quapropter Præpositus, & Presbyteri prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honorem, quem dicto Francisco Xaverio, ob ejus excellentia merita, aliquando, divina adspirante gratia, habitum iri sperant, ab Apost. Sede impetrent, idem Franciscus Xaverius Beatus vocari ac de eodem Officium, & Missa, ut infrà, recitari, & celebrari respectivè possit.

Quid d. Franciscum de cætero Beatum nuncupari, ac die 2. decembris de eo offic. recitari, & Missam celebrari posse indulget.

§. 2. Quare Nos, re priùs per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandavimus, maturè discussâ, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipse bon. me. Franciscus Xaverius in posterùm Beatus nuncupari, atque de eo die secunda Decembris, qua obdormivit in Domino, ab omnibus Religiosis dictæ Societatis ubique terrarum existentibus, in eorum Ecclesiis, necnon in omnibus Regnis Indiæ Orientalis, in quibus per undecim continuos annos

Christianam Religionem disseminavit, ac longè, latéque propagavit, Item & in Oppido Xavier nuncupato, Pampelonen. diœcesis, undè ipse Franciscus Xaverius oriundus esse asseritur, ab omnibus utriusque sexus regularibus, ac etiam Presbyteris, & Clericis Sæcularibus juxtà rubricas Breviarii, & Missalis Romani de communi Confess. non Pontif. Officium recitari, & Missa celebrari respectivè, liberè, & licitè valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptisque d. Concessionis fidem dari præcipit.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium literarum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 15. 25. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die vigesimaquinta Octobris, millesimo sexcentesimo decimonono. Pontificatus nostri Anno decimoquinto.

CXX.

Confirmatio Constitutionum Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Augustini Congregationis Discalceatorum Italiæ.

Tenorem Constitutionum hujusmodi consultò non pono, quia meum non est, Religionum Constitutiones, & Statuta compilare, nisi fortè esset aliquid peculiare.

Istam Congregationem approbasse Clementem VIII. vide suprà in hoc tom. const. 63. Decet. fol. 99. habitúmque determinasse, transitúmque declarasse ad aliam Religionem, vide ibidem Constit. 3. Pastoralis. fol. 2. Et tamdem scias, in d. Congregatione Provincias instituisse S. D. N. Urbanum Octavum, ut inf. in ejus Constitut. 58. Ad uberes. ubi alia notabo, in Tomo 4.

Edita A. D. 1620.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacri Apostolatus ministerio per abundantiam Divinæ gratiæ, nullo licèt merito nostro, præpositi, ad ea, per quæ Christifidelium, præsertim sub suavi Religionis jugo, & in humilitatis spiritu Altissimo famulantium fœlici, prosperæque directioni consulitur, libenter intendimus, & iis, quæ propterea facta fuisse dicuntur, ut ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter observentur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

...ti fratres ...onnullas ...onstitutiones & ordinationes ...ondiderunt ...uarum approbationem modò ...etunt ac ...o Pont.

§. 1. Cùm itaque pro fœlici dilectorum filiorum Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini Congregationis Discalceatorum Italiæ regiminè nonnullæ constitutiones editæ, & illæ jussu nostro recognitæ, & examinatæ, ac in unum volumen compilatæ sint, tenoris sequentis, videlicet.

Omittitur tenor ipsarum Constitutionum, quas in unoquoque Cœnobio ipsorum Patrum videre poteris.

...ui eas approbat & ...onfirmat ...pplendo ...mnes defe...us si qui ...int.

Nos inviolabili earumdem constitutionum observationi quantum cum Domino possumus, consulere volentes, constitutiones præfatas, omniáque, & singula in eis contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnésque, & singulos, tàm juris, quàm facti, & quosvis alios defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, supplemus.

...ásque ...mninò servari decer...t.

§. 3. Decernentes, modernos, & pro tempore existentes dictæ Congregationis Fratres ad plenariam earumdem constitutionum observationem, prout illæ eos concernunt, teneri, & obligatos esse, & forè ac ad id etiam sub censuris Ecclesiasticis, & aliis in constitutionibus prædictis contentis, pœnis cogi, & compelli posse.

Et ità & non aliter judicari mandat.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstante fœlic. recordat. Julii Secundi, sub data die 24 Septembris MDVIII. ac Leonis X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, sub data 10. Julii MDXXXIII. ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, alisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis, habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 14. die 5. Maii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris. Die 5. Maji MDCXX. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

CXXI.

Institutio Collegii S. Antonii de Padua in Insula Melevitana, & Domo regulari Fratrum Minorum Conventualium Ordinis S. Francisci pro Studentibus ejusdem Ordinis.

Aliud pro studentibus ejusdem Ordinis nuper erexit Greg. XV. in Civitate Praga, ut hic infrà in sua const. 21. In supereminenti: Et de tota Religione Franciscana notavi suprà ad Const. 5. Honor 3. tom. 1. pag. 66.

Edita A. D. 1620.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In supereminenti Apostolicæ Sedis specula, meritis licèt imparibus, disponente Domino, constituti, & intra mentis nostræ Arcana revolventes, quantum ex literarum studiis Catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoscatur, ac justitia colatur, ad ea, per quæ literarum studia hujusmodi ubilibet excitentur, libenter intendimus, & in his sollicitudinis nostræ partes propensiùs impartimur, prout locorum qualitate pensata, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Collegium studii Philosophiæ, & Theologiæ, ad petitionem, Ordinis Fratrum Conventualium & Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani pro d. Ordinis Professoribus & in domo regulari ipsius in Insula Melevitana sub invocatione S. Antonii de Padua eodem Ordine professionis instituit, ad instat Col-

§. 1. Cùm itaque, sicut dilectus filius Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, in domo regulari ejusdem Ordinis in Insula Melevitana quamplures d. domus Fratres uberes in vinea Domini fructus producere noscantur, ac in eadem domo cum ob Insulæ hujusmodi celebritatem, mansionémque satis perspicuam tum propter Turcarum, & Infidelium vicinitatem, unius Collegii studii pro ejusdem Ordinis in prædicta domo professoribus, qui litteris, & præsertim Sacræ Theologiæ operam navent, erectio, & institutio perutilis futura sit, Nobis propterea tàm Minister prædictus, quàm dilectus filius Aloysius de Vignacourt, Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Magnus

legii in Urbe à Sixti V. in domo regulari ex eodem Ordine instituti.

gnus Magister humiliter supplicari fecerunt, quatenùs Collegium hujusmodi cum facultate aliquot Professores ejusdem Ordinis idoneos, gradus Magisterii in Sacra Theologia decorandi, & aliàs, ut infrà, erigere, ac instituere, ac desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hanc Sixti Constitutionem habes hic supra.

§. 2. Nos piis, & laudabilibus Ministri, ac Alophii, Magni Magistri, prædictorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, ad Omnipotentis DEI laudem & gloriam, necnon Militantis Ecclesiæ exaltationem, Divinique cultus, & Orthodoxæ Fidei augmentum, ac Religiosorum prædictorum commoditatem, atque profectum in prædicta domo unum Collegium sub invocatione Sancti Antonii de Padua, ejusdem Ordinis Minorum Conventualium Professorum, ad instar Collegii Sancti Bonaventuræ per fœlicis recordationis Sixtum Papam Quintum, Prædecessorem nostrum, in Domo Regulari Sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe, ejusdem Ordinis, sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1587. Kalend. Januarii, Pontificatus sui Anno tertio erecti, & instituti, ita tamen, ut sex duntaxat primò dictæ Domûs Religiosi à prædicto Ministro generali eligendi, ad Magisterii hujusmodi gradum, nisi postquàm per debitum tempus Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ in Collegio per præsentes erecto operam dederint, & prævio rigoroso examine ad id idonei reperti fuerint, ac aliquo disputationum publicarum solemni actu, reliquisque muniis solitis, & ex instituto dicti Ordinis adimpletis, servatisque aliis servandis, & non aliàs, ad Magisterii in eadem Sacra Theologia gradum promoveri valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò erigimus & instituimus.

Clausulas hujus Institutionis præservativas subjicit.

§. 3. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariisque derogat.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. A. 16. die 10. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die decima Julii MDCXX. Pontificatus nostri Anno decimo sexto.

GREGORIUS XV. PONTIFEX CCXXXVIII.
ANNO DOMINI MDCXXI.

GREGORIUS Decimus quintus, Bononiensis, Alexander anteà dictus, Pompei de Ludovisiis filius, Presbyter Cardinalis tituli Sanctæ Mariæ in Transpontina, & Archiepiscopus Bononiensis, Creatus die 8. Februarii, & die 14. Coronatus, Anno Domini 1621. Vixit annos duos, menses quinque, diem unum. Creavit Cardinales undecim. Obiit Romæ die Sabbati 8. Julii 1623. Corpus ejus in Vaticana Basilica Principis Apostolorum temporario in tumulo repositum. Vacavit Sedes dies 21.

I.

Privilegia, & Indulta pro Conclavistis, qui interfuerunt Conclavi, in quo iste Pontifex electus fuit.

Similia Privilegia etiam concesserunt Conclavistis illius temporis Clemens VIII. ut in Constitut. 16. Æquitati, suprà fol. 103. Et Paulus V. Constitut. 3. Roman. ubi suprà & novissimè S. D. N. Urbanus VIII. ut in Constitut. 1. Circumspecta, hic infrà Tom. 4.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Edita A. D. 1620.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROMANUS Pontifex ex sua circumspecta providentia eas consuevit personas condignis præcipuè complecti favoribus & gratiis, quas sibi, & Apostolicæ Sedi devotas & obsequiosas, ac plurimis cognoscit meritis, adjuvari.

Causa hujus Constitut.

§. 1. Hinc est, quòd Nos dilectos filios Conclavistas, qui in Conclavi, in quo Divina favente Clementia, ad summi Apostolatûs apicem assumpti fuimus, Nobis & Fratribus nostris, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, uti familiares, & continui commensales inserviendo, interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscunque meritis exornare volentes.

Absolutio à Censuris, ac donatio decem millium scutatorum aureorum pro Conclavistis.

§. 2. Ipsósque Conclavistas, & quemlibet eorum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, etiamsi in illis per annum continuum insorduerint, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad ipsorum Conclavistarum, seu alicujus eorum, vel alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera liberalitate Conclavistis prædictis scutata decem millia auri in auro stampatum, per tres ex prædictis Cardinalibus singulatim in quolibet ordine antiquiores inter ipsos Conclavistas & per capita singulorum Conclavistarum, non autem per singulas cellulas æquis portionibus distribuenda, gratiosè, & irrevocabiliter Apostolica auctoritate tenore præsentium donamus.

Creantur Nobiles Cives, ac Familiares Papæ.

§. 3. Ipsósque Conclavistas in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quósque tres hujusmodi Cardinales gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, recipimus, ac tàm illos, quàm alios Conclavistas singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, ac tàm illos, quàm omnes & quoscunque alios Conclavistas indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio, & dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsùs differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios & antiquissimos etiam Nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipsum jus Civitatis ad quoscunque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & assignamus, & Nobilitatis, & Civilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorúmque

que familiarum, continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac illius Tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, ac mandamus.

Eorúmque Privilegiis ac indultis donantur eum privilegio, ut literæ sub his nominibus impetratæ subreptionis vitio careant.

§. 4. Eisque, ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tàm gratiam quàm justitiam concernentibus, se familiares, continuos Commensales nostros, Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant; sed validæ, & efficaces, existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsùs similibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii etiam de numero participantium existentes, etiam si habitum, & Rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ præfatorum Comites, Milites, & Nobiles etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quàm, ut præfertur elegerint, quique ex utroque parente verè nobili, & Cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali privilegio, seu aliàs quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcumque Beneficiorum, etiam Ecclesiasticorum, etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extrà, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint, perindè ac si de verè nobili genere ex utroque parente, nobili originario, & antiquissimo cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

A solutione Decimarum liberat, & eximit.

§. 5. Singulósque Conclavistas prædictos à solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, ac quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore, liberamus, & eximimus, liberósque, & exemptos fore, & esse decernimus.

Remittit fructus malè perceptos ob non recitationem horarum Canonicarum.

§. 6. Ipsisque Conclavistis singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos, etiam occasione pensionum annuarum, ipsis vel eorum alicui reservatarum, ratione omissionis recitationis Horarum canonicarum indebitè perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus.

Dispensátque super inhabilitate ad sacros Ordin.

§. 7. Ac cùm eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quòd censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, dummodò tamen non in contemptum clavium, celebraverint, aut aliàs in divinis se immiscuerint, ut illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes, etiam Sacros, & Presbyteratus ordines aliàs ritè promoveri, & in illis, ac in susceptis per eos alios ritè ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, etiam liberè, & licitè valeant, dispensamus.

De ætate, & qualitate promovendorum ad Ordines habes in Concili Trident. sess. 23. cap. 11. & 12.

Legitimatio Conclavistarum bastardorum.

§. 8. Ac eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum Natalium ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati aliàs existant, legitimamus, omnémque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac Natalibus restituimus.

Ac habilitatio ad successiones, & hæreditates bonorum. De successionibus, vel testam. ad favorem illegitimorum vide in Constitut. 117. Pii V. Quæ ordini. supra Tom. 2. pag. 346.

§. 9. Et cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato vel ex fideicommisso, seu aliàs de jure valida dispositione, succedere, & alia donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando, realiter, & cum effectu.

Necnon ad honores, & dignitates Vide prohibitionem Gregor. XI. ut Constitut. 8. Et si, suprà Tom. 1. pag. 268. Quo verò ad qualitates promovendorum ad hujusmodi dignitates, vide Concil. Trident. sess. 24 cap. Tom. 2. de reformat.

§. 10. Ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata, etiam assumi, illáque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat, aut clericali charactere, qui illo nondùm insigniti, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondùm ad illos promoti sint, promoveri ac postmodùm charactere, & ordinibus hujusmodi, illorúmque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, non tamen principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & retinere, liberè, & licitè valeant.

Expeditio literarum Apostolicarum pro dictis Conclavistis gratis fiat.

§. 11. Omnésque, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, etiam in forma Brevis, pro illis expediendis, gratis ubique expediantur, tàm de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quàm in forma literarum Apostolicarum, ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris familiaribus, continuis commensalibus, etiam gratis dentur, & concedantur, ac dari, & concedi omninò præcipimus, & mandamus.

Indulta Conclavistarum circa pensiones transferendas usque ad summam scutatorum centum auri de Camera.

§. 12. Ac eisdem Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitani, seu aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, tàm in Romana Curia, quàm extrà eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones annuas, eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, & proventibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos seu reservandos, etiamsi aliàs semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint, usque ad summam, centum ducatorum auri de Camera similium in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ & extinctæ fuerint, aliàs similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, &

proven-

proventus hujusmodi, usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & exspectantibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ seu reservati fuerint, etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu, integrè persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant, atque in possessiones dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Conclavistæ tempore traslationis per eos præsentium vigore faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulativè eos gaudere, & potiri volumus; Decernentes, ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditumm, & proventuum hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsósque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Habitum Clericalem gestare non teneantur ob dictas pensiones summam 200. scut. non excedentes, imò etiam si semel contraherent, posse retinere dispensat.

De habitus gestatione eorum qui pensiones obtinent, & beneficia Ecclesiast. vide in Const. 2. Sixt. V. suprà Tom. 2. & Concil. Trid. sess. 14. cap. 6. & sess. 23. cap. 6. & 17.

§. 13. Ac cum eisdem Conclavistis, quòd ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultrà summam ducentorum ducatorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatarum, & reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis, dummodò aliàs, ipsi habitum decentem, honestum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam desuper cogi, seu compelli, minúsque aliquas sententias, censuras etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & retinere.

Spolia de ipsorum bonis fieri prohibet sed hæredes succedere in dictis bonis concedit.

Civibus, & incolis Urbis hoc concesserat, Paul. V. in sua Const. 18. In eminenti. suprà Tom. 3. pag. 226. Ubi plenè notavi de materia spoliorum.

§. 14. Postremò, quòd bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum & Præbendarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium etiam speciali nota, & expressione dignarum quarumcumque per eos aliàs obtentorum, & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, licitè tamen acquisita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejusque districtu, & ubique existentium, spoliis minimè subjaceant, sed Conclavistæ præfati, etiamsi Religionis alicujus Militiæ, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum, etiamsi curiales esse desierint, & in quocumque loco, quantumvis remoto eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, iisque ab intestato decedentibus, legitimè eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licitè valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Executores deputat.

§. 15. Præcipientes, ac mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare, audeant, seu præsumant, ac etiam decernentes donationes per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas, de eorum bonis hujusmodi faciendas, semper, & perpetuò validas, & efficaces fore.

§. 16. Nec eosdem Conclavistas eorumvè aliquem ad præsentes literas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiamsi illæ intrà tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, proptereà minùs validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Registrationem in Camera remittit.

§. 17. Ac easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarent, quæ à Nobis & dicta Sede pro tempore, & ex quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, ac divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenùs, vel in posterùm emanaverint, minimè comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt, toties easdem præsentes in pristinum statum restitutas, repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Clausulas præservativas apponit.

§. 18. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri debere, Irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Jussio quòd dictæ literæ gratis expediantur.

§. 19. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine per Apostolica scripta mandamus, ut literas Apostolicas prædictas super præmissis omnibus, & singulis, tàm conjunctim, quàm separatim, ac pro singulis quibus concessa fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis gratis, de mandato nostro ubique, in omnibus officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, Plumbique, & Registri, absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facienda, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§. 20. Non obstantibus præmissis, ac decreto eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum nondam sit deventum, cui per hoc aliàs non intendimus derogare, ac una de insordescentibus, & altera nostris de præstando consensu in pensionibus, ac fœlicis recordationis Pii IV. de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infrà tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum contrà illegitimos, necnon Pictaviensis Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, specialibus, vel generalibus, constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romanæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis, etiam novis reformationibus, & legibus, tàm Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, & Sacris canonibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibúsque, & aliis decretis, etiam in vim contractus, & statuti perpetui continentibus,

tibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, illis præsertim, quibus inter alia caveri dicitur expresse, quod Beneficia Urbis nonnisi personis, sub certis modo, & forma inibi qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum, & Militiarum expresse professis conferri, & commendari possint disponentibus, quibus omnibus, etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquis communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam mentionem, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides transumptorum.

§. 21. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides tàm in judicio, quàm extrà adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nomina autem Conclavistarum, qui in Conclavi hujusmodi interfuerunt, sunt hæc, videlicet.

VEnerabilis Frater noster Joannes Vincentius Spinola Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Episcopus Tagastensis Sacrista, & dilecti filii Paulus Alaleo Canonicus, Joannes Baptista etiam Alaleo, & Carolus Antonius Vaccarius Clerici respectivè nuncupati beneficiati, Beneficiatus, & Clericus respectivè nuncupati Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Petrus Ciammariconus perpetuus Beneficiatus Ecclesiæ Lateranensis Magistri Ceremoniarum, Mutius Riccerius Camerinensis Canonicus Ecclesiæ S. Angeli in foro piscium Collegii S. R. E. Cardinalium Secretarius, Raphaël Pinchiarius Presbyter Bononiensis, & Livius Sonantius Reatinus clericus nostri etiam dum Cardinalatus honore fungebamur. Stephanus Racanus Spoletanus, Hortensius Balestrerius Fanensis diœcesis Presbyter, & Joannes Cæsar Trojanus de Palliano Clericus, seu Laicus Antonii Ostiensis Saulii. Franciscus Fuccius Tifernas, & Joannes Jacobus Baldinus de Apiro Camerinensis diœcesis Clerici Benedicti Porruensis Justiniani. Matthæus de Zannis laicus Bononiensis, & Angelus Orius Clericus Anconitanus, Francisci Mariæ Prænestinus à Monte. Sebastianus Brussatus Clericus Casalensis, & Cambius Artosinus Forolíviensis Miles Militiæ Sanctorum Mauritii, & Lazari, Franciscus Tusculanensis Sfortiæ. Cæsar Melottus Canonicus Ecclesiæ Sancti Laurentii in Damaso de Urbe, & Rodulphus Mancinus Clericus Perusinæ diœcesis, Alexandri Albanensis de Monte Alto Venerabilium Fratrum nostrorum Episcoporum. Alphonsus Carandinus Clericus conjugatus Mutinensis, & Miles Militiæ JESU Christi, Petrus de Castro Tolletanus, & Tobias Aldinus Cæsenatensis Clerici Odoardi nuper S. Mariæ in Via lata Farnesii. Franciscus Cavalcantes perpetuus commendatarius Monasterii Sancti Petri de Laderchia, aliàs de Riolo Imolensis diœcesis, & Joannes Baptista Buttus Clericus Assisiensi Octavii Sancti Laurentii in Lucina Bandini. Hieronymus Signorellus perpetuus Commendatarius Monasterii S. Petri Vallis Dasinæ Nucerinæ diœcesis. Justinus Jacoponus Camerinensis & Palmerius de Palmeriis Tiburtinensis diœcesis Clerici Bartholomæi S. Mariæ in Transtiberim Cœsii, Petrus Calabrinus Mutinensis & Stephanus de Rosis Cathacenensis Presbyter, Bonifacii S. Petri ad Vincula Bevilacquæ. Badinus de Nores Nicosiensis, Antonius Doctus Ferariensis, & Augustinus Mongardus Clerici Montis Politiani, Roberti Sanctæ Praxedis Bellarmini. Fabius Tanianus Pistoriensis. Gerhardus Gherardus Urbevetanus, & Nicolaus Accursinus de Sancta Flora Clerici, Joannes Baptistæ Sanctorum Marcellini, & Petri Deti, Emilius Sperellus Assisiensis, & Franciscus Thedeschius Laicis Imolensi Dominici Sanctorum duodecim Apostolorum Gimnasii, Joannes de Zunega Pacensis, & Gabriel Pratus Clerici Astensis Antonii Sanctæ Balbinæ Zapatæ, Jacobus Antonius Rigottus Canonicus Tridentinus, & Jacobus Franciſchinus Clerici Veronensis Caroli S. Cæsarei Madrutii, Jacobus Benedictus Nicosiensis, & Julius Saracenus Vicentinus Presbyteri, ac Franciscus Lambertus Clericus Florentinus Joannis S. Marci Delphini. Octavius Baccius Canonicus Ecclesiæ S. Mariæ Majoris etiam de Urbe, & Carolus Falcinellus Presbyter Perusinus Scipionis S. Chrysogoni Burghesii. Franciscus Adrianus Ceva Montis Regalis, & Antonius Crisolinus Clerici à Sancta Sophia, Maphæi Sancti Honuphrii Barberini, Franciscus Ferentillus nullius, seu Spoletanæ diœcesis, & Petrus Roncius Clerici à Campagnano Nepesinæ diœcesis. Joannes Garziæ Sanctorum quatuor Coronatorum Millini, Joannes Ferrarinus Regiensis, & Franciscus Baruffaldus Clerici Cremonenses Marcelli SS. Quirici, & Julittæ Lantis. Claudius Ruthy Bisuntinæ diœcesis, & Blasius Factorius Presbyteri Ariminenses Michaëlis Angeli S. Bartholomæi in Insula Nazareth. Alexander Biffius Florentinus, & Joannes Crisentus laici Corrigienses. Fabritii Sancti Augustini Veralli. Claudius Susannius perpetuus Commendatarius Monasterii Sancti Michaëlis de Posa Polensis diœcesis S. Benedicti, seu alterius Ordinis, & Franciscus Landus Presbyter Tyburtinus Joannis Baptistæ Sanctæ Cæciliæ Lenii. Alexander Viola presbyter Aquilanensis, & Joannes Paulus Leonardus Clericus, seu Laicus Beneventanus, Decii SS. Joann. & Pauli Caraffæ. Augustinus Jojosius Presbyter Sancti Severini, & Gaspar Morellus Romanus. Dominici S. Martini in Montibus Rivarolæ. Sigismundus Thadeus Florentinus, & Josephus Trullier Lingensis, & Carolus Gurgas Clerici Bitterrenses. Joannis S. Eusebii. Bonsii Bernardinus Zampa Clericus de Sarnano Camerinensis diœcesis & Lauretus de Franchis Presbyter Neapolitanus Philippi Sanctæ Mariæ de Populo Philonardi, Cornelius Henricus Notmanus Leodinensi, & Bartholomæus Junchettus de Mutiliano Clerici Faventinæ diœcesis Petri Paulis SS. Nerei, & Achillei Crescentii, Joannes Alphonsius Presbyt. Januensis, & Joannes Antonius Pasiadescus Laicus, seu Clericus Albinganensis diœcesis. Jacobi S. Mariæ de Pace Serræ, Rainaldus Magnus Sarsinatensis. Canonicus prædictæ Ecclesiæ Sancti Laurentii in Damaso, & Petrus Antonius Pugliolus Presbyter Mutinensis. Augustini S. Mariæ in Araceli de Araceli. Didacus de Savedra Canonicus Compostellanus, & Joannes de Rojas Clericus Seguntinus. Gasparis Sanctæ Crucis in Hierusalem Borgiæ. Franciscus Maria Costacutus Januensis, & Petrus Riccius Presbyteri Romani. Fœlicis Sancti Laurentii in Pane, & Perna de Asculo. Alexander Minerbetus Florentinus, & Horatius Piccinardus Clerici Romani. Roberti Sanctæ Pudentianæ Ubaldini. Timotheus Vannius Viterbiensis, & Aurelius Martignonus Clerici Mediolanenses. Tyberii S. Priscæ Muti, Petrus Palla Reatinensis diœcesis, & Paulus Vicarellus Clerici Urbevetani. Julii S. Sabinæ Sabellii. Michaël Angelus Anchianus Clericus Lucensis, & Antonius Botta Clericus, seu laicus Camerinensis. Petri S. Thomæ in Parione Camporei. Simon Brunus Nonantulanus. Sanctes Foroso Clerici Veronenses & Tyberius Fonsius Laicus Eugubinus. Matthæi Sancti Hieronymi Illiricorum

Priuli, Gaspar Lusiganus Constantinopolitanus, & DeliusCornices Clerici Narniensis diœcesis, Scipionis S. Susannæ Cobellutii. Antonius Benedellus Presbyter Nonantulanus, & Joannes Thomas Guglielmus Laicus, seu Clericus Pisaurensis diœcesis. Petri Sancti Salvatoris in Lauro Valerii, Bernardinus Saracinellus Urbevetanus, & Petrus Franciscus BuscaLaici, seu Clerici. Julii S. Mariæ suprà Minervam Romæ. Antonius Grassellus Clericus Nucerinæ diœcesis, & Flaminius Maggius Laicus, Cæsaris S. Petri in Monte Aureo Gherardi. Lazarus Carasinus Cremonensis, & Joannes Bonus Clerici Astensis. Desiderii S. Clementis Scaliæ. Dionysius Damianus Narniensis, & Franciscus Bevolus Clerici Tifernates Stephani Sanctæ Mariæ in Via titulorum Presbyterorum Pignatelli nuncupatorum. Petrus Franciscus Bonioannes Presbyter Firmanus prædictæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris Præpositus, & Franciscus Fracassinus Laicus Urbevetanus. Andreæ Sanctæ Mariæ in Via lata Peretti. Josephus Fontanella Regiensis, & Petrus Paulus Mecis Clerici conjugatus Campanensis diœcesis. Alexandri Sancti Eustachii Estensis, Clemens Merlinus Clericus Foroliviensi, & Paulus Boscus Laicus, seu Clericus Bononiensis. Caroli Emanuelis Sancti Nicolai in Carcere Pii, Joannes Restius Ragusinus, & Petrus Paulus Palmutius Laici, seu Clerici Tudertini. Aloysii Sancti Angeli in foro piscium Caponii. Everardus Medices Florentinus, & Octavianus de Lotto Clerici conjugatus, & Miles prædictæ Militiæ Sancti Stephani Caroli Sanctæ Mariæ in Dominica Medices. Dominicus Fedinus Canonicus prædictæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris, & Emilius Feus Miles ejusdem militiæ Sancti Stephani. Alexandri Sanctæ Mariæ inCosmedino Ursini Diaconorum S. R. E. Cardinalium etiam nuncupatorum. Laurentius Bernardinus Lucensis. Bernardinus de Lupis de sancto Oresto Presbyteri nullius diœcesis, & Angelus Colius Laicus, seu Clericus Senensis bon. mem. Petri Episcopi Sabinensis Aldobrandini. Urbanus Paleonus Civitatis Realis Reatinensis diœcesis, & Gregorius de Benedictis Clerici Maceratenses. Jacobi Sancti Stephani in Monte Celio Sannesii. Franciscus Maria Sinibaldus Forosempronienis. Antonius Ghirlandarius Florentinus, & Pompejus Normilla Clerici conjugatus VenafrensisLadislai nuper ejusdemSanctæMariæ suprà Minervam Aquini similiter titulorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyterorum Cardinalium defunctorum. Frater Christophorus Fucciarinus Perusinus Ordinis Sancti Augustini Magister in Theologia cum dicto Joanne Vicentio Episcopo, Frater Ferdinandus Astoricensis diœcesis de Matre Dei Ordinis Carmelitarum discalceatorum Confessarius. Cynthius Clemens Senogalliensis Canonicus prædictæ Ecclesiæ Lateranensis, & Camillus Gorus Clericus conjugatus Physici. Prosper Cecchinus Chirurgus. Cæsar Magnolus Aromatarius, Joannes Baptista Gallus Urbinatensis, & Joannes Maria Lolius Urbevetanus ejus Adjutores. Linus Blasinus de sancto Oresto nullius diœcesis. Custos Fontis. Gabriel Renzonus Fesulanæ diœcesis. Secretarii ejusdem Collegii Adjutor. Antonius Pacificus Camplesis diœcesis, Magistrorum Ceremoniarum Adjutor. Blasius Zucchius, & Riccius Tonsius Barbitonsores, Andreas Boccalinus, & Alexius Mollia eorum Adjutores, Antonius Bernasconus Cementarius, Joannes Volpetra Faber Lignarius, Joannes Augustini Mediolanensis. Joannes Sorcius, Joannes ad Rotundam, Joannes de Remedio, Antonius Mecus, Dominicus Covaja, Hieronymus Tamansinus, & Felicionus scopatores Conclavis.

Decretum, pœnale.

§. 22. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, donationis, receptionis, creationis, constitutionis, assignationis, decorationis, aggregationis, liberationis, exemptionis, remissionis, condonationis, dispensationis, legitimationis, abstersionis, abolitionis, restitutionis, decretorum, concessionum, indultorum, præceptorum, mandatorum, derogationis, voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1620. Idibus Martii, Pontificatus Nostri Anno primo. *D. P. An. 1. die 15. Mart.*

II.

Indictio universalis Jubilæi ad divinum auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Catholicæ Ecclesiæ regimine implorandum.

Similem indictionem omnes ferè Pontifices proferre solent, ut dixi suprà in Constitut. 1. Sixti V. Tom. 2. Eamque etiam postea promulgavit sub Oratione quadraginta Horarum S. D. N. Urbanus VIII. Ut infrà in ejus Constitut. 7. Æternus. Tomo. 4.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS EPISCOPUS, *Servus servorum Dei. Universis Christi fidelibus, ad quos præsentes literæ pervenerint, Salutem, & Apostolicam benedictionem.*

Causæ indict. hujus Jubil.

SPiritus Domini, cujus inenarrabili providentia regimur, & gubernamur, se neminem suorum spernere, hoc tempore præcipuè demonstravit; cum abundantiam misericordiæ suæ in humilitatem nostram derivare dignatus, in suprema Beati Petri Sede nos collocando, universi gregis sui curam, nullo meritorum suffragio nobis commisit. In quo, ut divina agnoscimus dona, ita etiam formidamus judicia. Quoties enim creditum munus mentis oculo circumspicimus, toties oneris gravitas nos terret, virium nostrarum infirmitatis conscientia conturbat, Gregem siquidem innumerabilem, per universum Orbem sparsum, nobis creditum cernimus, & gregem quidem non auro, aut argento, sed æterni Patris unigeniti JESU Christi Domini nostri sanguinis pretio acquisitum, non paucis in locis non solùm Pastoribus, sed pascuis etiam destitutum, hinc luporum insidiæ non cessantes, illinc prædonum, & hostium violentia, mactare, & perdere adnitentium. Quapropter ad Dominum cum Propheta clamare compellimur: Exaltatus humilitatus sum, & conturbatus, terrores tui conturbaverunt me, circumdederunt me, sicut aqua tota die, circumdederunt me simul, ac nisi ejus auxilium, qui nostris humeris tantum pondus imposuit, Nobis adfuturum consideremus, animum planè desponderemus, Sed quoniam benignus estDominus, & non derelinquit sperantes in se, infirmitatem nostram, licèt tanto oneri longè imparem, gratiæ suæ virtute confortabit, ac tribuet, ut sufficere valeamus. Id verò ut impetrare ab æterno Pastore mereamur, ad vestras orationes, & bona opera confugere ex more Roman. Pontif. Prædecessorum nostrorum decrevimus. Vos enim, quibus nostra Pastoralis impendenda est sollicitudo, apud Deum pro Nobis intercedendo, non vestram minùs, quàm nostram procurabitis spiritualem utilitatem. Quamobrem, ut majori cum fructu administrationi nostri officii suffragari ad divinum auxilium consequendum possitis, de Thesauro Ecclesiæ, cujus Nos Dispensatores sumus, abundanter erogando, ad veram pœnitentiam, & pia opera vos incitandos duximus. Dignos itaque fructus pœnitentiæ faciamus, animas nostras coram Domino humiliemus, & in hoc sacro Quadragesimali tempore, ubi eo durante, publicatæ hæ nostræ literæ fuerint, ad pensum sanctæ institutionis aliquid addamus, corda nostra scindamus, & in oratione, jejunio, cæterisque pietatis operibus unanimiter perseveremus.

Indict. Jubil. de quo in rubrica.

§. 1. Quapropter in hac Alma Urbe nostra à Capella nostra publica Palatii Apostolici ad Basilicam Principis Apostolorum in Vaticano, necnon ab Ecclesia S. Mariæ Angelorum nuncupata, ad Basilicam Sanctæ

Mariæ

Mariæ Majoris proxima hebdomada, quæ erit post quartam Dominicam Quadragesimæ, quarta, & sexta feria respectivè solemnes Processiones de more indicimus, ad quas Basilicas Nos unà cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, atque Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, aliisque Prælatis, atque Officialibus Romanæ Curiæ, universoque Clero, & Populo comitante, accedere, dictásque Processiones celebrare statuimus. Ut autem divinam opem efficaciùs imploremus, & simul effusis multorum precibus fructuosiùs exaudiamur, omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles, ubique existentes, enixè in Domino hortamur, & paterna charitate monemus, ut qui in hac Alma, Urbe sunt, dicta hebdomada, aut saltem altera sequenti, qui verò extrà Urbem in quibusvis orbis Terrarum locis existunt, proxima, aut altera sequenti hebdomada post præsentium notitiam, pias ad Deum preces effundant, ut Ecclesiam suam Sanctam tueatur, & protegat, hæreses undique evellere, & extirpare, Fidem sanctam Catholicam adaugere, & propagare, pacem, & veram concordiam largiri dignetur; Nobis verò vires tribuat, quibus susceptum onus ad ejus nominis gloriam, fideliúmque & animæ nostræ salutem administrare valeamus, & ii quidem, qui in eadem Urbe hic præsentes sint, prædictas Principis Apostolorum, ac Sanctæ Mariæ Majoris Basilicas, vel unam ex eis, quam maluerint, qui verò alibi extrà Urbem erunt, Ecclesiam, seu Ecclesias per locorum Ordinarios, seu eorum Vicarios, aut de eorum mandato, aut iis deficientibus per eos, qui inibi curam exercent animarum, deputandam, seu deputandas, quocumque sibi beneviso ejusdem hebdomadæ die, vel diebus, saltem semel devotè visitent, omnes præthereà quarta, & sexta Feria, Sabbato ejusdem, vel alterius sequentis hebdomadæ jejunent, & quantum, pro suo quisque arbitro judicaverit, eleemosynas erogent, atque intrà hoc ipsum tempus Sacerdotibus ab Ordinario approbatis peccata sua confiteantur, & die Dominico dictum Sabbati diem proximè subsequente, vel alio dictæ sequentis hebdomadæ die, arbitrio Confessarii, Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum devotè percipiant, qui autem in navigatione, vel itinere fuerint, eo peracto, hæc ipsa faciant, & exequantur, qui verò Regulares utriúsque sexus in claustris perpetuò degunt, vel in carcere, aut aliud quodcumque impedimentum, superiùs expressa, seu eorum aliqua facere, seu adimplere nequiverint, Sacerdotis Confessarii approbati ab Ordinario, quem elegerunt, arbitrio, prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud, proximum tamen tempus, differre valeant.

Concessit plenar. Indulg.

§. 2. Quæ omnia, ut eò libentiùs præstare studeant, quò uberiùs spiritualibus muneribus, & gratiis à Nobis se refectos cognoverint; De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Deus Nobis licèt indignis contulit, omnibus, & singulis prædictis, qui prædicta adimpleverint, plenissimam peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi, visitantibus certas Ecclesias intrà, & extrà Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & elargimur. Necnon eisdem fidelibus, etiam cujuscumque Ordinis, Congregationis & Instituti Regularibus utriusque sexus facultatem impartimur, eligendi sibi Presbyterum Confessarium tàm Secularem, quàm cujusvis Ordinis, vel Instituti Regularem, ex approbatis ab Ordinariis locorum, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & censuris, à jure, vel ab homine, quovis modo, vel causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam in casibus tàm locorum Ordinariis, quàm Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi consuetis, atque alias etiam per quascumque Roman. Pontif. prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodolibet reservatis, in foro tantùm conscientiæ, hac vice dumtaxat absolvere. Et insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis tantummodò exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis casibus pœnitentia salutari, ac aliis injungendis, possint, & valeant.

Jussit ubique publicari d. Jubilæum.

§. 3. Mandantes insuper Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopus, Episcopis & aliis quibuscumque Ecclesiarum Prælatis, & locorum Ordinariis in virtute sanctæ obedientiæ, ut cùm harum literarum transumpta, aut exempla acceperint, illa statim per suas Provincias, Ecclesias, Diœceses publicent, & publicare faciant, Cleróque & populo sibi subjecto solemnes Processiones, sicut Nos in prædicta Urbe indiximus, indicent, & celebrent. Per præsentes autem, super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, aut inhabilitate quomodolibet contracta non intendimus, nec etiam in foro conscientiæ, dispensare, neque ullam facultatem tribuere dispensandi. Ac declaramus has ipsas præsentes, quoad absolutionem in foro conscientiæ, & pœnitentiali tantùm, non autem in foro fori, seu contentioso consequendam, neque etiam quoad dictum forum conscientiæ iis, qui ab aliquo Judice excommunicati, suspensi, vel interdicti, seu in alias sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intrà tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, neque pariter hæreticis, aut schismaticis specialiter declaratis, seu condemnatis, ullo modo suffragari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus absolvendi facultas in certis tunc expressis casibus, ita specialiter Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi, Indulgentiarum, aut facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari valeat, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, & institutorum regularium juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis eorúmque totis tenoribus licèt specialis, specifica & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut expressio habenda, vel quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac formam in illis traditam penitùs pro servata, habentes, hac vice specialiter & expresse ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique gentium, & locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. I. die 17. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo, 6. Kalendas Aprilis, Pontificatus nostri Anno primo.

Confirmatio Unionis Congregationis Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini in Regno Siciliæ anteà erectæ, Congregationi Italiæ eorumdem Fratrum.

Multa hic opportuna tibi posui subsequentia, videlicet concessionem Ecclesiæ B. Mariæ de Catena Civitatis Panormitanæ Fratribus hujus Congregationis Siciliæ, necnon quædam vivæ vocis oracula, ac literas Card. Protectoris super dicta Unione.

Hujus Congregationis Institutionem habes suprà in Clement. VIII. Const. 63. Tom. 3. pag. 99. & transitum ad arctiorem Religionem, & ad quam, in Constit. 63. ubi suprà pag. 99. Confirmationem autem Constitutionum Ordinis habes in Paul. V. Constitut. 120. Sacri. hic suprà pag. 417. Et posteà ab istomet Gregor. XV. fuit divisa Provincia S. Augustini Hispaniarum in quatuor Provincias cum approbatione multarum Ordinationum pro eisdem conditarum, ut infrà Constitut. 63. Ad sacram. Et novissimè S. D. N. Urban. VIII. erexit in Congregationem Italiæ horum Fratrum quatuor Provincias, ut infrà in ejus Constitut. 58. Ad uberes. Postquàm tibi inserui nonnulla Decreta à Sacra Congregatione Apostolicæ Visitationis, eorumdem statum continentia, emanata. De electione Provincialium, quasdam constitutiones, seu ordinationes pro Congregatione Italiæ istorum Fratrum edidit infrà Constitut. 81. Aliàs pro parte. Ac postremò statuta pro Congregatione Galliæ approbavit in alia Constitut. 90. Ex injuncti.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

PAstoralis officii Nobis (meritis licèt imparibus) desuper commissi cura postulat, ut ad ea, per quæ fidelium quorumlibet, præsertim Religiosorum, eorum maximè, quos una Religio, & unum professionis vinculum invicem copulavit, quieti consulitur, ad hoc, ut nulla eos dissensio dissecet, nullavè immutatio perturbet, sed ipsi mutua charitate conjuncti cæteris exemplo proficiant, libenter intendamus, ac ea, quæ propterea providè decreta fuisse comperimus, ut firma perpetuò, & illibata persistant, cùm à nobis petitur, Apostolico munimine roboremus.

Narrat introductam esse hanc Congregat. in Regno Siciliæ à nonnull. Fr. hujus Ord. quibus Paul. V. concessit Ecclesf. S. Mariæ de Catena Panorm. Ac nonnulla ordinavit circà Const. concess. hujus Ecclesf. habes hic sequentem.

§. 1. Cùm itaque, sicut exhibita nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Religiosorum Congregationis Fratrum Discalceatorum Italiæ nuncupatorum, Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini petitio continebat, quòd cum aliàs nonnulli Religiosi Ordinis Fratrum Eremitarum ejusdem S. Augustini reformationem, & observationem regularem ad regulæ ipsius S. Augustini, necnon Decretorum fœlicis recordat. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri super reformatione dicti Ordinis editorum præscriptum in Regno Siciliæ introducere intenderent, recol. mem. Paulus Papa V. etiam Prædecessor noster ipsis, & aliis Regularibus hujusmodi sub reformatione, & observantia prædictis vitam acturis, Ecclesiam S. Mariæ de Catena nuncupatæ Panormitan. quæ per beneficiatos ad nominationem Communitatis, & hominum Civitatis Parnomitanæ quolibet anno mutari solitos regi consueverat, cum illius ædibus rectoralibus, ac juribus, & pertinentiis suis universis, ad effectum ædes prædictas ad formam domus regularis Observantium Eremitarum ejusdem S. Augustini reformatorum nuncupandorum reducendi, accedente tamen consensu Ordinarii, & quorumcumque interesse habentium, perpetuò concessit, ipsisque Religiosis, ut juxtà instituta regularia Ordinis hujusmodi Novitios absque licentia Ordinariorum ad habitus susceptionem, & professionis emissionem, servatis in reliquis decretis dicti Clementis Prædecessoris desuper editis, admittere, & in quibusvis Regnis, ac Provinciis Ecclesias, & ædes quascumque eis oblatas, de licentia Ordinariorum locorum pro fabricandis novis domibus regularibus reformatorum juxtà constitutionis, & Decretorum hujusmodi formam, & non alias, non autem domos jam fundatas, seu institutas alterius Provinciæ, vel Congregationis, quamvis ejusdem Ordinis existerent, absque expressa Prioris generalis dicti Ordinis licentia acceptare possent, & valerent, dicta auctoritate permisit, & etiam concessit, cum declaratione tamen, quòd Religiosi hujusmodi sub obedientia, & correctione Prioris generalis prædicti Ordinis in perpetuò remanerent, & calceati incederent, prout in literis Apostolicis desuper sub die vigesima tertia mensis Maji Anni Domini Millesimi sexcentesimi octavi confectis pleniùs continetur.

Novitior. recep.

Domorum Regul. ædificationem & aliter judicandi facultatem tollit.

Obedientiam.

Posteà in vim Const. dicti Pauli plures domus in dicto Regno fuerunt erectæ, facientes unam Congregat. sub invocatione S. Mariæ de Succursu Regni Siciliæ.

§. 2. Successivè cùm in vim dictarum literarum S. Nicolai Tolentini, & S. Gregorii, ac aliquæ aliæ domus regulares Ordinis Reformatorum S. Augustini hujusmodi in prædicto Regno erectæ fuissent, illarumque Religiosi unam Congregationem sub invocatione S. Mariæ de Succursu nuncupatæ, Regni Siciliæ facientes, sub obedientia tamen ejusdem Prioris generalis Deo famulari cœpissent.

Multi verò ejusd. Congregat. Fr. ad petendum uniri hujusmodi Congregat. dictæ Congregat. Italiæ plures deputarunt Procurat.

§. 3. Et deindè quamplures, & ferè omnes Religiosi Congregationis, & Regni Siciliæ hujusmodi, ut perfectiùs Deo inserviant; Procuratores ad effectum præfatam eorum Congregationem dictæ congregationi Fratrum Discalceatorum Italiæ nuncupatorum, uniri petendum deputassent.

Quorum opera à Cardin. Protect. habito vivæ vocis orac. a dicto Paulo fuit unita, & incorporata dictæ Congregat. Italiæ, & illius Vicar. gen. ad Reg. Sicil. transmissus uti Superior fuit ab illis Fr. receptus, atque ita fuit reservatus octo An. spatio.

§. 4. Ac Venerabilis Frater noster Antonius Episcopus Ostiensis Cardinalis Saulius nuncupatus, totius Ordinis S. Augustini Eremitarum apud Sedem Apostolicam Protector, vivæ vocis oraculo à prædicto Paulo Prædecessore habito, Congregationem Regni Siciliæ de consensu dictorum Procuratorum Congregationi Italiæ hujusmodi univisset, & incorporavisset, Vicariumque generalem Discalceatorum Italiæ hujusmodi ad supradictum effectum ad Regnum Siciliæ misisset, illúmque Fratres Siculi cum honore, & obedientia, tamquàm suum Superiorem recepissent, & quamplures eorum in Capitulis generalibus dictæ Congregationis Italiæ suffragia tulissent, ac in Priores, Definitores, Visitatores generales, & alios Officiales tàm intrà, quàm extrà Provinciam Siciliæ electi fuissent, ac etiam Habitum, Professiones, Constitutiones, Cæremonias, Visitationes, Correctiones, & omnia alia, tamquàm verè incorporati, & uniti dictæ Congregationi Italiæ circà octo annos recepissent, & observavissent.

Hoc vivæ vocis oraculum habes hic seq. Tandem à nonnullis Fr. Congreg. Sicil. fuit objectum de nullitate ipsius unionis.

§. 5. Tandem nonnulli memoratæ Congregationis Siciliæ Religiosi Procuratores fines eorum mandati excessisse, majoremque partem Religiosorum Congregationis Siciliæ Deputationi, & Constitutioni præfatorum Procuratorum non intervenisse, nonnulláque alia necessaria ad id adhibita non fuisse, prætendentes, unionémque præfatam nullam esse asserentes, se ei opposuerunt.

Quare dictus Paulus hujusmodi negotium examinandum remisit Congregat. Card. dictor. negotiis Regular. præpositorum.

§. 6. Quare negotio hujusmodi ab eodem Paulo Prædecessore ad Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis Episcoporum, & Regularium Præpositorum, remisso, in eáque diù, maturéque discusso, partibus ipsis videlicet dilectis filiis Fratribus præfatarum Congregationum Italiæ, & Siciliæ, ac etiam dilecto filio Priore generali totius Ordinis S. Augustini eorúmque Procuratoribus & Advocatis semel, & pluries auditis, bonæ memoriæ Joanne tituli S. Clementis presbytero Cardinale Bonsio nuncupato referente.

Qui dictam unionem validam esse censuit eámque confirmavit, & alia declaravit ut hic.

§. 7. Eadem Sacra Congregatio Unionem Congregationis Siciliæ Congregationi Religiosorum S. Augustini Discalceatorum Italiæ, ut præfertur, factam, validam esse censuit, eámque confirmavit, atque declaravit, supradictas literas fundationis, &

erectio-

erectionis Congregationis Siciliæ ejusdem Pauli Prædecessoris sub eadem die vigesima tertia Maji millesimi sexcentesimi octavi hujusmodi per dictam unionem exspirasse, nulliúsque roboris esse, & fore, & Fratres Siciliæ, ac Italiæ hujusmodi Congregationis Discalceatorum S. Augustini unam, eandémque Congregationem facere sub eadem Obedientia, Legibus, Constitutionibus, Statutis, Juribus, Privilegiis, & quibuscunque aliis sine aliqua differentia, neque particularitate in perpetuum esse, & fore, quibuscunque non obstantibus. Ita tamen, ut omnes & singuli Congregationis Siciliæ hujusmodi Religiosi, qui in ea ante unionem præfatam professionem emiserunt, ad sex menses duntaxat à notificatione facta, vel facienda, juxtà Decretum dictæ Congregationis sub ultima Novembris Millesimi sexcentesimi noni, & ejus literis sub decima nona Decembris, mensium, diebus, millesimi sexcentesimi vigesimi annorum ejusdem Domini, ad alias ejusdem Ordinis Congregationes sub Obedientia ejusdem Prioris generalis transire, in eisque de cætero vivere, & illorum Regularia Instituta observare teneantur. Illi verò hujusmodi Professi ante unionem, qui talem transitum facere noluerint, & aliis, qui post unionem præfatam in Congregatione Discalceatorum Italiæ sub eodem Vicario generali professionem emiserunt, in ea perpetuò similiter remanere debeant, ac etiam teneantur, ac Superioritati, Jurisdictioni, & Obedientiæ Superiorum Congreationis Discalceatorum St. Augustini Italiæ hujusmodi subjacere cogantur, ac aliàs, prout in Decreto dictæ Congregationis, cujus tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, etiam pleniùs continetur.

Hoc Decretum, & has literas habes inferiùs positas.

Nunc verò Congregatio supplicat Pontificem, ut Decretum Congregationis Cardinalium approbare velit.

§. 8. Cùm autem, sicut eadem petitio subjungebat, ea, quæ à Nobis, & Sede præfata confirmantur, & approbantur, firmiùs subsistant, & ab omnibus inviolabiliùs observentur, pro parte Religiosorum primò dictæ Congregationis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenùs Decretum prædictum approbare, & confirmare, aliisque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui modò illud approbat & confirmat cum omnibus indè secutis, necnon supplet defectus, si qui desuper intervenerint.

§. 9. Nos igitur, qui Christifidelium quorumlibet Altissimo, præsertim sub suavi Religionis jugo famulantium vota inviolabiliter observari, ac in eis cum animi tranquillitate perseverari sinceris desideramus affectibus, primò dictam Congregationem, ac omnes & singulos illius Religiosos, & Professores specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eosdémque Religiosos, & Professores, ac eorum quemlibet, necnon primò dictæ Congregationis singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ejusdémque Decreti, ac quarumcunque aliarum scripturarum desuper quomodolibet confectarum veriores, & totos tenores, ac Datum, cum indè legitimis secutis quibuscunque, necnon litis, & causæ, ratione oppositionis unioni hujusmodi status, & merita præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex voto ejusdem Sacræ Congregationis omnia, & quæcunque in eodem Decreto contenta, & inserta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, omnésque & singulos, tàm juris, quàm facti, ac solemnitatum tàm de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, in præmissis forsan omissarum, defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ac etiam domos Regulares in dicto Regno jam

§. 10. Et nihilominùs ad tollendas omnes lites, dictas domos Regulares St. Nicolai, & St. Gregorii Congregationi Discalceatorum Italiæ hujusmodi, non obstantibus prætensionibus, & reclamationibus Prioris generalis totius Ordinis prædicti, auctoritate, & tenore præfatis, quatenùs opus sit, de novo unimus, annectimus, & incorporamus.

erectas Congregationi Italiæ annectit, & de novo incorporat.

Clausulas præservativas apponit.

§. 11. Decernentes, confirmationem, approbationem, defectuum suppletionem, novam unionem, annexionem, & incorporationem hujusmodi, ac præsentes literas semper, & perpetuò validas & efficaces existere, suósque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, aut ab omnibus inviolabiliter observari, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, Cancellariæ Apostolicæ regulis, aut aliis contrariis dispositionibus à Nobis, vel aliis Romanis Pontificibus, Successoribus nostris, sub quibusvis justissimis causis, etiam ad Prioris Generalis dicti Ordinis, aut quorumcunque aliorum instantiam, intuitum, vel contemplationem, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, ac aliàs quomodolibet emanatis, & emanandis nullatenùs comprehensas, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub posteriori data per Religiosos Congregationis Italiæ hujusmodi eligenda, concessas esse, & censeri.

Aliter indicandi & decernendi facultatem tollit.

§. 12. Sicque, & non aliter, in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales judicari, & definiri debere, irritúmque & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, præsertim fœlicis recordationis Sixti IV. & Julii II. ac Leonis X. necnon Julii III. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, quorum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, eidem Ordini, ác illius Priori Generali, necnon quibusvis illius Fratribus, & Religiosis, seu aliis personis in genere, vel in specie sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibúsque, & aliis Decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice duntaxat harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscunque.

Sanctionémque pœnalem adjungit.

§. 14. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, defectuum suppletionis, unionis, annexionis, incorporationis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 1. die 12. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo primo, pridie Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno primo.

Sequitur Concessio Ecclesiæ Beatæ Mariæ de Catena in Civitate Panormitana existentis, istis Fratribus Congregationis Siciliæ nuper in eo Regno institutæ.

Edita A. D. 1608.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COllapsæ Regularis disciplinæ restitutioni pro Pastoralis officii nostri debito assiduè invigilantes, omnem adhibemus operam, ut Religioni primævus Sanctitatis ordo restituatur.

Dionysius de Neapoli, & alii Fratres hujus Ordinis Observantiam, ac Reformationem juxtà B. Augustini Regulas in Regnis Siciliæ introducere intendunt.

§. 1. Cùm itaque (sicut accepimus) dilectus filius Dionysius de Neapoli in sacra Theologia Magister, & nonnulli ejus Socii Ordinis St. Augustini Fratrum Eremitarum expresse professi reformationem, & observantiam Regularem ad præscriptum Regulæ St. Augustini, & Decretorum fœlicis recordationis Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri super reformationem dicti Ordinis Eremitarum St. Augustini editorum, in Siciliæ Regnum introducere intendant.

Pro cujus rei effectu Pontifex concedit S. Mariæ de Catena, Civitatis Panormitanæ, una cum omnibus Rectoralibus, aliísque pertinentiis &c. de consensu tamen Ordinarii, & aliorum interesse habentium.

§. 2. Et nos dicti Ordinis decus, integritatem, suíque pristini candoris restitutionem sincero considerantes affectu, Dionysio, & aliis Fratribus sub reformatione & observantia prædictis vitam acturis Ecclesiam St. Mariæ de Catena nuncupatam Panormitanam, quæ (ut accepimus) per Beneficiatos ad nominationem Communitatis, & hujusmodi Civitatis Panormitanæ quolibet anno mutari solitos regi consuevit, cum illius ædibus Rectoralibus, ac Juribus, & pertinentiis suis universis, ad effectum ædes prædictas ad formam Domûs Regularis Observantium Eremitarum S. Augustini nuncupandæ reducendas, accedente tamen consensu Ordinarii, & quorumcunque interesse habentium, perpetuò concedimus.

Et permittit, ut Novitios ad habitum & professionem sine Ordinariorum licentia possint admittere servata in reliqua constit. 63. Clem. VIII. sup. To. 3. fol. 99.

§. 3. Ac Dionysio, & Fratribus prædictis, ut juxtà Regularia Instituta Ordinis hujusmodi Novitios absque licentia Ordinariorum ad habiti susceptionem, & professionis emissionem, servatis in reliquis Decretis dicti Clementis Prædecessoris desuper editis, admittere.

Ac novas domos, non autem jam fundatas de Ordinariorum licentia accipere pro fabricandis eorum Monasteriis.

§. 4. Et in quibusvis Regnis, & Provinciis Ecclesias, & Ædes quascunque eis oblatas de licentia Ordinariorum pro fabricandis novis domibus Reformatorum juxtà formam similiter Constitutionis dicti Clementis Prædecessoris, & non aliàs, non autem domos jam fundatas, seu constructas alterius Provinciæ, vel Congregationis absque expressa dicti Prioris generalis licentia accipere possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium permittimus, & licentiam damus.

Declarat eos remanere subjectos Priori generali, nec posse aliquem gradum suscipere, sed nuda habeant officia exponendi, legendi, & similia.

§. 5. Cum declaratione tamen, quod Priori Generali prædicto subjecti remaneant, & aliquem gradum quovis nomine nuncupatum suscipere non possint, sed juxtà tenorem Constitutionum Apostolicarum habeant gradus absolutè ad Jus exponendum, legendum, interpretandum, & concionandum, & nomen Regentis, Respondentis, Magistri, Audientium, & Lectoris solus ipse actus legentibus, disputantibus, respondentibus, & argumentantibus Fratribus tribuat, & eo in actu tantùm hujusmodi nominibus frui & gaudere possint, sed omnes communi nomine Fratrum Reformatorum nuncupatorum, & si Magisterii, aut alio gradu insigniti dictam Reformationem, seu observantiam ingredi petierint, aut voluerint nomine, tantùm Fratris appellentur.

Statuit Superiores Refor. ab ipsis Reformatoribus, seu Observantibus eligi debent & à Generali confirmari, & si numerus domorum excreverit, Vicarium eligendum.

§. 6. Insuper perpetuò statuimus & ordinamus, quòd Superiores ipsorum Reformatorum, seu Observantium ab ipsismet Refotmatoribus, seu Observantibus tantùm, (servata tamen forma Constitutionum Ordinis prædicti) eligantur à Priore Generali totius Ordinis pro tempore existente confirmentur, quódque si numerus domorum Reformatorum, seu Observantium hujusmodi excreverit, Vicarius hujus Reformationis juxtà Constitutiones prædictas eligatur, & in quibusvis Capitulis eorum Prior primæ domûs, in quam primùm Reformatio, seu Observantia regularis introducetur, vel primus Definitor, eorum quilibet pro suo biennio, quod à Priore Generali confirmatur, Præsidens existat, liberum autem sit Priori generali in certis casibus Præsidentem nominare, & mittere non solùm ex prædicta Reformatione, sed quemcunque alium, non tamen Regni Siciliæ, cùm pro quiete Fratrum Reformationis hujusmodi ita expedire in Domino visum fuerit.

Aliáque statuit de habitu, & calceamentis in reliquo servanda constitut. 3. dicti Clementis suprà Tomo 3. fol. 2.

§. 7. Omnes autem calceati incedant, ac panno grosso, & vilis pretii, seu ferendina, ut vocant, etiam crassa, juxtà formam Constitutionum Ordinis prædicti, non autem alio panno subtiliori utantur, & in reliquis Constitutiones, Decreta, & Ordinationes à dicto Clemente Prædecessore edita, præsertim quæ Fratres dicti Ordinis nominatim concernunt, observent.

In die, qua accipi possess. d. Eccl. ipsis Fr. ut invicem se possint absolvere ab omnibus casibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis (hæresi excepta) facultatem tribuit. Et visitantibus ipsam Ecclesiam dicta die confessis, ac sacra Communione refectis plenariam indulgentiam elargitur.

§. 8. Denique, ut Reformatio hujusmodi cum puritate cordis introducatur, Fratribus reformatis prædictis, ut ea die, qua possessionem dictæ Ecclesiæ accipient, sese invicem à quibusvis peccatis, erroribus, & excessibus etiam Sedi Apostolicæ reservatis, non tamen hæresi, injuncta pro modo culpæ pœnitentia salutari, absolvere possint, & valeant, auctoritatem & facultatem concedimus.

§. 9. Ac tàm ipsis, quàm aliis utriusque Sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui eodem die eamdem Ecclesiam visitaverint, ac ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione preces ad Deum pias effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Contraria tollit.

§. 10. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & constitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiúsque Superioribus, & quibusvis aliis personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac etiam Motu proprio, vel consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressáque, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ, observatâ, inserti forent præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscunque.

D. P. A. 3. die 23. Maji.

Datum Romæ apud St. Petrum sub annulo Piscatoris die 23. Maji 1608. Pontificatus nostri anno 3.

Sequitur vivæ vocis oraculum, factum Cardinali Protectori ab istomet Paulo super unione atque incorporatione Congregationum Italiæ, & Siciliæ istorum Fratrum.

Antonius Cardinalis Saulius, Congregationis Reformatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum Italiæ nuncupatorum Protector.

CUm Reverendus Pater Frater Josephus à Messana, unus ex Congregatione Discalceatorum illius Regni, qui Fratres Reformati Discalceati Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Sanctæ Mariæ de Succursu nuncupantur, Romam ex Panormo venerit, mandatum Procuræ secum afferens, ut Fratrum illorum omnium nomine unionem, & incorporationem

cum

cum Refomatorum ejusdem Ord. Eremitarum S. Augustini Discalceatorum Italiæ nuncupatorum Congregatione, ut sic uniti, ac incorporati Deo humiliùs, & ferventiùs possent inservire, peteret, Nos nostræ Protectionis munere fungentes, eorúmque hujusmodi piæ petitioni favere volentes, verbum hac de re cum S. D. N. Paulo Papa V. fecimus, sua verò Sanctitas cùm annuerit, Nos auctoritate ob nostram eamdem Protectionem nobis à Sanctitate sua concessa suprà dictos Siciliæ Fratres Reformatos Discalceatos cum Fratrum Italiæ Discalceatorum Reformatorum Congregatione omnibus cum clausulis necessariis atque opportunis unimus, atque incorporamus. Deum Optimum Maximum precantes, ut hoc fidelium bono, & sui ipsius nominis fieri cum gloria velit. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Romæ in ædibus nostris die 7. mensis Maii 1611.
Antonius Cardinalis Saulius Ordinis Protector.

Sequitur aliud vivæ vocis oraculum super dicta unione confirmatorium primi cum supplemento quarumcumque defectuum, si qui desuper intervenerint.

Antonius Cardinalis Saulius totius Ordinis S. Augustini Protector.

NOvem jam propè abierunt anni, cùm sic volentibus, atque poscentibus Reverendis Nobis dilectis Fratribus in Sicilia Reformatis Discalceatis Eremitis S. Augustini Sanctæ Mariæ de Succursu nuncupatis, eos Nos cum Reformatorum ejusdem Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum Italiæ nuncupatorum Congregatione, facto hac de re verbo cum S. D. N. Papa Paulo V. qui annuit, univimus,atque incorporavimus; Nuper extitere tamen ex Siculis Fratres nonnulli, qui istam Congregationum conjunctionem dirimere, atque etiam tollere cogitarint, invalidam illam, ac nullam esse jactantes. Ajunt namque Procurationis mandatum ad ipsam hanc Congregationem unionem, atque incorporationem obtinendum ex Sicilia allatum, non ritè, neque eo quod debuit modo, hoc est, non omnibus convocatis Fratribus, neque per campanæ (ut dicitur) sonum fuisse confectum: Propterea nullas etiam esse habitus susceptiones, & professiones ab incorporatis ante lapsum probationis annum emissas. Nos omnia hæc S. D. N. narravimus: Sua verò Sanctitas dissentiones, & lites tollens omnes tàm præsentes, quàm futuras, & defectus (si qui fuerunt) tàm juris, quàm facti super præmisso Procurationis mandato, super etiam habitus susceptionibus, ac professionibus prædictis ab incorporatis emissas, aliisque omnibus nobis satis cognitis, justis de causis hic non expressis, supplet, ipsarúmque Congregationum unionem, atque incorporationem manere voluit: Itaque Nos ex auctoritate nobis, qui totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Protectoris munus gerimus, à Sanctitate sua vivæ vocis oraculo concessa eam confirmamus (& quatenùs opus sit) denuò facimus perpetuísque futuris temporibus in omnibus juxta voluntatem, ac jussum Sanctitatis suæ observari mandamus. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Amen.

Romæ die 5. Martii 1619.
Antonius Cardinalis Saulius Protector.

Subsequuntur Decretum, ac Literæ, quibus conceditur facultas dd. Fratribus in domibus S. Nicolai, ac S. Gregorii Panormit. ante d. Unionem professis, transeundi ad alias domos Conventuales extrà d. Regnum per Priorem Generalem assignandas, infrà sex menses à notitia præsentium decurrendos.

Ex Audientia Sanctissimi die ultima Novemb. 1619.

SAnctissimus Dominus Noster confirmationem hujusmodi Unionis ab Illustrissimo Cardinali Saulio factam probavit, ac (quatenùs opus sit) denuó uniri mandavit, cum Decreto, quòd Religiosi, qui in Sancti Nicolai de Tolentino, ac S. Gregorii Panormitani domibus ante supradictam Unionem professionem emiserunt, si Congregationem Italiæ ingredi, illiúsque Reformationem, ac Regularia Instituta accipere noluerint, ad alias domos Conventuales, etiam extrà dictum Regnum Siciliæ, eis per Priorem Generalem ejusdem Ordinis designandas, ad sex menses dumtaxat à die notificationis præsentium inchoandos, transire possint, & valeant, literásque sub annulo Piscatoris desuper expediri mandavit.

Ex Audientia Sanctissimi die 19. *Decemb.* 1621.

Santo Agustino Scalci d'Italia. Al Generale. Napoli.

HAvendo fatto supplicare alla Santità di N. S. li Scalzi di cotesta Religione che sono in Sicilia, è che si trovano Professi prima che da Noi col vivo oraculo della Santità Sua fossero uniti alla Congregatione delli Scalzi d'Italia del medesimo Ordine, di passare ad alcune di quelle Congregationi dell'istesso Ordine, che più piacerà loro, M'ha la Santità Sua ordinato di scrivere à V. P. che à tutti quelli Scalzi sudetti, che dentro à sei mesi da cominciarsi dalla notitia della presente vorranno passare à qualsivoglia delle Congregationi di cotesta Religione, dia loro licenza di poterlo fare, con pigliare l'habito della medesima Congregatione, alla quale passaranno, è restando ferma nel resto l'Unione sudetta conforme al Decreto della S. Congregatione, per quelli, che non si curano di fare simile transito, è per quelli, ch'hanno professato doppo la sudetta Unione, à quali restaranno anco li Conventi di Palermo, E. Dio &c.

Privilegia, Indulta, Gratiæ, Facultates, Exemptiones concessæ Cubiculariis, qui Sanctitati Suæ inserviebant. VI.

Horum Cubiculariorum Collegium unà cum alio Collegio Scutiferorum Apostolicorum erexit Leo X. in sua const. 14. *Romanus, suprà in Bullar. antiq. tom.* 1. *ubi nova sufficienter habes de ea materia. Sed posteà in Bullar. novo consultò prætermissa est.*

GREGORIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

VEnerabili fratri Galeatio Archiepiscopo Barensi, Domus, & Palatii nostri Præfecto, ac dilectis filiis, Petro Pavonio Ariminen. Cubiculi nostri Præfecto; Clementi Leoni Bononien. Pincernæ; Francisco Volparæ Bononien. Dapifero; Marco Antonio Gozzadino Bononien. Mario Bovio Bononien. Eleemosynario Secreto; Attilio Ariosto Bononien. Fratri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, Forerio Majori; Carolo Lilio Romano; Josepho Simoni Lucan. Bernardino Castellano Alben. Medico, Francisco Cecchino Romano, Paulo Alaleoni Romano, Joanni Antonio Pavonio Ariminen. Ernesto Adalberto ab Harrach Viennensi, Raphaeli Pinchiaro Bononien. Caudatario; Stephano Pinchiaro Bononien. Hippolyto Boncompagno Romano, Micheli Angelo Castello Bononien. Capellanis Secretis; Livio Sonantio Reatin. Thomæ Scribanario Bononien. Jacobo Domenichino Bononien. conjugato; Augustino Mirono Tiburtin. diœcesi. etiam conjugato, necnon Gaspari Polonio Romano, Secretario nostro domestico, ac respectivè Cubiculariis, & familiaribus, continuis commensali-

bus nostris Clericis Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum Dispensatoris Providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Pont. istis Cubiculariis concedit privilegia subsequentia, scilicet Eos creat Notarios Sedis Apostolicæ sine præjudicio participantium.

§. 1. Hinc est, quòd Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum nobis hactenùs impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon vitæ, ac morum honestas, aliáque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favoris gratia, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, Vos, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, ac interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine.

Comites, Nobiles, & Equites.

Vos, & quemlibet vestrum respectivè in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum nostrorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate, tenore præsentium recipimus.

Eorúmque privilegiis præter hic descripta etiam si habitum non deferant, utantur.

§. 2. Ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniúmque & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediatè subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

§. 3. Vobísque, etiam si habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxtà decreta Lateranensis Concilii novissimè celebrati, non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquàm in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citrà tamen exemptionem à Concilio Tridentino sublatam, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliáque hujusmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætensa, ità ut illis uti nullibi valeatis, ac irritum, & inane existat quicquid secùs per vos, aut quemlibet vestrum respectivè attentari contigerit.

Etiam in assecutione Beneficiorum Ecclesiasticorum.

§. 4. Necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac Secularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tàm in Urbe, quàm in Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum, & gentium, necnon Sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar, seu pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliísque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis, vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanos & aliarum Civitatum, & Terrarum prædictarum Cives, prout libuerit, inscribere, & vos illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihílque, qualecumque illud fuerit, cum iis expressionibus subreptitium, aut obreptitium, vel invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia gentis nostræ, sivè integrè, sivè cum vestris respectivè composita, gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Exemptio à decimis, & aliis impositionibus.

§. 5. Et insuper vos, vestráque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque illorum fructus, res, & jura, ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliáque temporalia mobilia, & immobilia, ac se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujusvis etiam annui valoris fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus subsidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio modo nuncupatis, angariis, perangariis, cæterísque oneribus, & contributionibus, tàm urbanis, quàm rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum Mœniorum, & Pontium, Portarum, Moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum Militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, etiam gravissima causa (pro subventione contrà infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impositis, ità quòd vos, & quemlibet vestrum nihil omninò horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, Conductores, & Exactores, quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, aliàs quàm, ut præfertur, valeatis coarctari, (quamdiù servitiis nostris insteteritis dumtaxat) eximinus, & liberamus.

Dispensatio ad duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis.

§. 6. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respectivè, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia, sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cardinalium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiam si unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, Personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit, quis per electionem assumi, eíque cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum aliàs canonicè conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut aliàs assumatur ad illa, & instituatur in eis recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere.

§. 7. Nec-

Necnon à residentia durante servitio Pont. cum perceptione omnium fructuum, distributionibus, quotidianis exceptis.

§. 7. Necnon etiam quandiù nobis inservieritis tantùm in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam Curatis, non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore respectivè obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiam si dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnésque, & singulos vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare.

Facultas recipiendi Ordines etiam sacros à quocumque Catholico Antistite, etiam extra tempora, & sine licentia Ordinarii.

§. 8. Ac interim, vel postmodum, si volueritis, hic in Romana Curia, vel extrà eam, à quocumque malueritis, Catholico Antistite, gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis Festivis diebus, etiam extra tempora à jure statuta proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minimè requisita, si aliàs idonei ad id reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & in illis promoti etiam in Altaris ministerio ministrare.

Indultum audiendi leges, & eas docendi, necnon Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis civilibus tantum exercendis.

§. 9. Necnon etiam si Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura Civilia, etiam publicè in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsáque jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis civilibus tantùm exercere, liberè, & licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Licentia eligendi sibi Confessarium cum facultate eos ab omnibus hic expressis absolvendi.

§. 10. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & ab Ordinario approbatum Presbyterum Secularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita ejus comite vos, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidii casualis, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis Horarum Canonicarum, aliorúmque divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis, quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicèt à contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm in vita, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliísque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) prædicta auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem.

Ac vota commutandi.

§. 11. Necnon vota quæcumque (visitationis liminum ultramarinorum, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, Castitatísque, ac Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare.

Indultum transferendi pensiones etiam in mortis articulo usque ad summam 300. ducatorum auri de Camera.

§. 12. Vobísque ulteriùs, & cuicumque vestrum respectivè, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tàm in dicta Curia, quàm extrà eam ad id per vos respectivè coràm Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura Secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summa videlicèt trecentorum ducatorum auri de Camera, quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respectivè placuerit, simul, vel successivè, in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquàm cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem præfatam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & exspectantibus, seu clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus ad id ab eis speciale mandatum habentibus, iisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, aut reservari, seu assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa aliàs cassari, & reservari de novo faciendo facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi eisdem pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis, in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, integrè persolvendas reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis, de speciali gratia indulgemus.

Facultas testandi ad favorem etiam consanguineorum vel aliorum etiam per privatam scripturam usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera.

§. 13. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterísque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, vel Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, seu usui deputata, séque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, etiam Metropolitanarum, quibus vos præesse forsan contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensatio-

nibus

nibus Apostolicis in titulum, Commendam, Administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditüum, & proventuum Ecclesiarum loco pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cujuslibet vestrum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventuris, etiamsi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tàm in dicta Curia, quàm extrà eam ubique locorum, & penès beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent; sed specialibus indigerent vocabulis præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, & declaratis haberi volumus, usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis, ac nondùm perceptis, & exactis, etiamsi illorum solutionis, aut perceptionis terminus nondùm advenerit, pro illa rata, quæ vobis debita erit, Constitutione, & declaratione super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstantibus, etiam cumulativè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis & habendis, usque ad summam quadringentorum ducatorum similium dumtaxat, tàm pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultrà servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum aliàs pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tàm inter vivos, quàm causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minùs solemni, coràm duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scriptâ, vel subscriptâ, & aliàs in omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quòd in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel atque iterum, aut pluries disponere, statuere, & ordinare; ita ut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu aliàs dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modò valeat, & servari debeat, ipsáque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apostolica, & tenore præmissis, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementum omnium defectuum super his sequutorum vel sequendorum.

§. 14. Et insuper statuimus, ordinamus, vobísque indulgemus, quòd si contigerit, vos ab intestato, & sine ulla, vel minùs valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditüum, & proventuum præfatorum dispositione, in dicta Curia, vel extrà eam, ac etiam extrà vestra beneficia, vel alia loca debitæ à vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnia, & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex præfatis, & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros, arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra, scriptura etiam minùs solemni, secùs appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices seu executores omninò exequi & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant; Et nihilominùs quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan aliàs à vobis, etiam nulla, aut minùs sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, ac actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea quæ per vos in futurum quomodolibet fient, ex nunc, prout ex tunc, & è contrà approbamus, & confirmamus, omnésque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliósque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quòd specialis, & specifica de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Inhibitio contrà molestantes.

§. 15. Districtiùs inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ præfatæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cruciatæ sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, statûs, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ne Universitates, Collegia, ac Loca, & Legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi Executores præfatos directè, vel indirectè, quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clausulæ reservativæ.

§. 16. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentésque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tàm vigore præsentis, quàm etiam aliarum concessionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum, cùm indè secutis, & secuturis, etiamsi vos intrà Curiam, aut quacumque alia Mundi parte extrà Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia, qualitercumque qualificata, per vos nunc & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa residentes, ab humanis decedere contigerit sub literis fœl. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri contrà quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterósque residentiæ personali prædictæ adstrictos, extrà illam quomodocumque decedentes, 7. Kalendas Decembris, Pontificatus sui Anno 5. aut alio veriori tempore, emanatis, & sub quibuscumque aliis constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis, ex quibusvis causis quantumcumque maximis, urgentibus, & incogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum; ac consistorialiter, etiam à Nobis, & Sede præfata hactenùs, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè com-

prehen-

prehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub data posteriori, etiam cum derogationibus, & regulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibúsque, & aliis decretis per vos eligenda apponendis, & latissimè specificandis, reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa, validáque & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suósque plenarios, & omnes effectus, qui de jure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocumque sortiri poterunt, aut vim, veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos, ex una, ac Nos, & Cameram prædictos ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones devenient, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis præfatis liberaliter concedimus, & donamus; Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis præfatis, etiam pro expeditione contrà infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut informationem præsentium à Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, sive ejus confirmatione vobis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam faciendam minimè teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata.

§. 17. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Palatii Apostolici causarum Auditores, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, necnon pro tempore existentem ejusdem Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executorum hujus constitutionis deputatio.

§. 18. Quocircà Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Bononiensi & Episcopo Ariminensi & dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus Motu simili, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobísque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contrà præsentium earumdem tenorem, quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 19. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis vigore præsentium ad judicium non trahatur, necnon Lateranensis Concilii, etiam novissimè celebrati, & de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondùm deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibuscumque aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterùm edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hactenùs observato, ac recolendæ memoriæ Alexandri VI. tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ præfatæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii VIII. per quam concessiones, & fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, necnon piæ etiam memoriæ Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera infrà certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ità quòd præsentes in eadem Camera nullo unquàm tempore registrare teneamini, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & aliis municipalibus, tàm Urbis, quàm aliarum Civitatum, & locorum in quibus Cives originarii creati existitis, & quorumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalium prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ præfatorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contrà ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo vos per vos vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenùs, vel vos in posterùm præstare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorúmque Præsulibus, seu Oratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliísque prædictis, illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliísque personis, & particularibus, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliorum Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorúmque Collegiis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac Motu, & scientia similibus, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum Contemplatione in genere; vel in specie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis præfatis caveatur expressè, vel tacitè, quòd Urbis nisi originarii Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quódque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expressè qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illarum privilegiis uti possint, nisi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris,

& locis

& locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, ipsique Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant; Quódque Praeceptoriae, & alia beneficia quaecumque dicti Hospitalis, tàm ex ejus institutione, quàm ex stabilimentorum praedictorum dispositione pensionibus Clericis saecularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint; quódque stabilimentis, & privilegiis praefatis, etiam vigore implicitae derogationis latissimè extendendae, etiamsi per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tùm demùm ad id Magistri, & Conventus praedictorum ad id accedat assensus; sintque literae derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptae, ac illi, & praedictis Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus, cùm certis intervallis praesentatas intimatae, & non aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus, quae sic fient, etiam de simili consilio derogationes, seu apposita clausula, quòd illorum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus praedictorum, & non aliàs, & nec alio modo. Quibus omnibus, illorum omnium tenores; ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, in genere, & in specie, ad effectum praesentium sufficienter, & expresse derogamus, & derogatum esse decernimus: Quódque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, caeterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 20. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Dat.P. An. I. die 31. Mart. Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 31. Martii 1621. Pontif. nostri Anno 1.

V.

Extensio Solemnizationis festi cum Officio, & Missa Beati Thomae à Villanova, Ordinis Eremitarum S. Augustini Professoris, & Archiepiscopi Valentini, pro universo Ordine praedicto utriusque sexus ubique Terrarum.

Hunc Thomam beatificavit Paul. V. suprà in ejus const. 118. In supremo, pag. 416.

Edita An. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs à fel. rec. Paulo Papa Quinto Praedecessore nostro emanarunt literae tenoris subsequentis, videlicet; In supremo. &c.

Omittitur residuum, quia ipsa const. Paul. est suprà pag. 416.

Paul. V. edidit cōst. quae est suprà pag. 416. §. 1. Cùm autem sicut pro parte clarae memoriae dicti Philippi Regis tunc in humanis agentis, ac Prioris Generalis, necnon Superiorum, & Fratrum, ac Deputatorum, Electorum, & Syndicorum praedictorum Nobis nuper fuit expositum, ipsi pro eo, quem ergà dictum Beatum Thomam gerunt respectivè devotionis affectu, plurimùm cupiant concessiones, & indulta praedicta ad omnes utriusque sexus Religiosos ejusdem Ordinis ubique terrarum existentes per Nos, ut infrà extendi.

Hic Pont. eam ampl. §. 2. Nos piis eorum votis in praemissis annuere, illósque amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; de eorumdem Cardinalium consilio, Quòd ab omnibus utriusque sexus Religiosis ejusdem Ordinis ubique terrarum existentibus, Officium, & Missa de eodem Beato Thoma à Villanova, servatâ aliàs in omnibus, & per omnia literarum praedictarum formâ, & tenore recitari, & celebrari respectivè liberè similiter, & licitè possit, & valeat, eadem auctoritate Apostolica tenore praesentium, etiam concedimus, & indulgemus.

§. 3. Non obstantibus omnibus illis, quae dictus Paulus Praedecessor in suis literis praedictis voluit non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§. 4. Volumus similiter, quòd praesentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Transumptis credi jubet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die 14. Maji 1621. Pontificatus nostri Anno primo. Dat.P. An. I. die 14. Maji.

Erectio Hospitii, & Collegii Gregoriani in Urbe pro universis Monachis, sub Regula S. Benedicti militantibus, unà cum privilegiorum concessione. VI.

De materia Monachorum diversarum Congregationum Ordinis S. Benedicti, perquire multas Pontificias Constitutiones indicatas in Repertorio 5. Monachi. Et de Confraternitate Laicorum sub invocatione SS. Benedicti, & Scholasticae instituta, habes suprà in Paul. V. const. 87. Pastoris. Tom. 3. pag. 562. & infrà in hujus Pont. const. 44. Pias Christifidelium. 366.

GREGORIUS EPISCOPUS. Edita An. D. 1621.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. SAlvatoris nostri JESU Christi, Dei Patris Unigeniti, qui ut Nos, Religione claris vitae probatae exemplis comprobata, coelestis patriae cultores efficeret, de summis caelorum in hujus Mundi infima descendere, & in ara venerandissimae Crucis in pretium immolari non abnuit, vices licèt immeriti gerentes in terris, inter multiplices curas, quae Nobis ex Apostolatus officio incumbere dignoscuntur illam, per quam Religio ipsa, praesertim Sancti Benedicti, quae longa, & continuata multorum saeculorum serie effloruit, multiplicatis illius cultoribus, quorum assiduis praecibus, & fructuosis operibus Deus ipse propitiatur, nostris temporibus amplificetur, ejúsque Religiosi ad Almam Urbem nostram pro negotiis confluentes ab inopia, & indecenti quaestu revocentur, quantum cum Deo possumus, libenter amplectimur, & ut foeliciter id subsequi valeat, ejusdem officii partes, ut piissimi Pastoris est, favorabiliter impartimur: prout etiam Nobis, & Apostolicae Sedi devotarum personarum ejusdem Religionis pia vota ad hoc tendere, & in Deo conspicimus salubriter expedire.

Causae erectionis hujus Hospitii, & Collegii. §. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Constantini Caetani, Abbatis Monasterii Sancti Baronti, Ordinis Sancti Benedicti, Pistoriensis dioecesis, Congregationis Casinensis familiaris continui

commen-

commensalis Nostri, petitio continebat, quòd licèt inter omnes disciplinæ regularis Ordines is maximè conspicuus esse dignoscatur, qui à Sancto Benedicto Abbate fundatus, saluberrimisque, Institutis excultus est, & quem olim tot Imperatores, tot Reges, tot Duces, tot Principes, Regalibus sceptris, Regnorúmque, & Provinciarum gubernaculis depositis, ingressos fuisse, vitámque monasticam in eo duxisse, ac ex quo tot Religiosos in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Prælatos assumptos: totque ad Summi Apostolatus apicem evectos fuisse constat, ut longa, & continuata multorum sæculorum serie Ecclesia ipsa, nullos alios, quam familiæ Benedictinæ Alumnos, Summos Pontifices habuerit, ex eóque jam ab antiquissimis temporibus admirabili doctrina, & sanctitate præditi viri propè innumerabiles prodierunt; Nihilominùs omnes Monachi sub vexillo dicti Ordinis Sancti Benedicti militantes, non uni, & eidem Superiori subsunt, sed in aliquibus Regionibus, particularium Monasteriorum Abbatibus, & Prioribus, in aliis verò, Casinensis etiam, in aliis aliarum Congregationum Superioribus subsunt. Et hinc fit, ut cùm in Alma Urbe nostra nullum præfati Ordinis, nisi præfatæ Congregationis Casinensis Cœnobium, seu Regularis locus existat, ejusdem Ordinis Monachi, qui ad illam devotionis, seu peregrinationis, ac liminum Apostolorum visitandorum, seu etiam negotiorum, vel studiorum causa, ex omnibus Christiani orbis partibus incessanter confluunt, si præfatæ Congregationis Casinensis non modò sæcularium personarum more, eísque promiscui, in publicis Hospitiis, atque etiam privatorum ædibus vivant, quin etiam plerique consumptis in longinquis itineribus, & peregrinationibus, sive negotiis, quas asportaverant, pecuniis, ad inopiam redacti, seu morbo aliquo correpti, ostiatim, & ad singula privatarum ædium vestibula cùm maxima monachalis habitus, atque status indecentia, Sacerdotalísque dignitatis vilipendio mendicare cogantur. Alii etiam, quod pejus est, ex rubore, & verecundia proprii status, & mendicitatis religiosum habitum non sine gravi laicorum scandalo deponant, Quorum infœlicem statum dictus Constantinus Abbas sic in Alma Urbe nostra residens, fraterna, atque Christiana charitate miseratus, tandem animi cogitationem ad operosiorem, & diuturniorem, imò verò perpetuam extraneorum illorum Monachorum, Confratrum suorum subventionem attollens, his incommodis opportuna ratione remedium afferri posse cogitavit: si in dicta Urbe aliquod Hospitium, seu Collegium, in quo omnes Monachi dicti Ordinis quarumcumque exterarum Regionum Romam devotionis, seu negotiorum, vel studiorum causa adventantes recipiantur, & convivant, instituatur.

Facultas ampla data ad effectum constituendi quorumcumque Benedictinorum Hospitium in Urbe D. Constantino Abbati Cajetano à Cardinali Montalto, uti Congreg. Casinensis Protect. per suas Patentes literas.

§. 2. Hócque suo consilio Venerabilibus Fratribus nostris, Alexandro Episcopo Albanensi Montalto, præfatæ Congregationis Casinensis, necnon Octavio Episcopo Prænestinensi Bandino, nuncupatis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Congregationis Bursfaldensis in Germania ejusdem Ordinis, respectivè Protectoribus, communicato, cùm eos non approbatores modò, sed pii hujusce sui propositi laudatores habuisset, in eam rem alacriori studio sibi incumbendum ratus, ab eodem Alexandro Episcopo Cardinale, Literas Patentes obtinuit: quibus idem Alexander Episcopus Cardinalis, ei, reservato tamen Sedis Apostolicæ beneplacito, ut in quocumque dictæ Urbis loco, & situ commodo, & decenti sibi benè viso, Hospitium, seu Collegium ad effectum recipiendi quoscumque Monachos ex omnibus Mundi partibus ad eamdem Urbem devotionis, & negotiorum causa accedentes, construere posset, facultatem concessit, ac omnia, & quæcumque Instrumenta super acquisitione situs ad id necessarii celebrata, & celebranda approbavit, ac Collegio, seu Hospitio sic construendo omnia bona, res, proprietates, & eleemosynas ei relicta, & relinquenda applicavit, & appropriavit, ipsúmque Constantinum Abbatem Collegii, seu Hospitii hujusmodi sic erigendi, illiúsque fabricæ Ministrum, & Curatorem, cum facultate illius redditus tunc præsentes, si qui essent, & futuros exigendi, citrà tamen illius bonorum alienationem: illiúsque lites, & causas defendendi, & ad illas unum, vel plures Procuratores substituendi, constituit, & deputavit.

Qui Abbas diversas domos situs, & ædificia emit, suam supellectilem, & libros aliáque suprà d. Hospicio, & Collegio donat.

§. 3. Atqui dictus Constantinus Abbas, hac licentia fultus, sanctum hoc opus pia meditatione conceptum, re ipsa aggredi statuit: datáque sibi certa spe, & fiducia, quòd si opus institutionis dicti Hospitii, seu Collegii inchoaretur, quamplurimi Italiæ, Galliæ, Hispaniæ, Germaniæ, Portugalliæ, atque Poloniæ, necnon Lotharingiæ, Flandriæ, aliarúmque Regionum, & Provinciarum Abbates, ad quorum notitiam dicti Constantini Abbatis intentio, nonnullorum Monachorum in Urbe degentium relatione, devenerat, fabricæ opus promovere, & pro stabilienda illius dote adjutrices manus porrigere intendebant, diversas domos, & ædificia, necnon situs acquisivit à dilectis in Christo filiabus, Victoria, Laura, & Lucretia quondam Laurentii de Castellanis, ac dilecto filio Tiberio quondam Pauli Arberini, tàm per viam emptionis, quàm perpetuæ conductionis emphiteoticæ de pecuniis ex parsimonia, atque industria sua licitè acquisitis ad opus dicti Hospitii, seu Collegii. Ad quod, si instituatur, omnem suam supellectilem, omnésque libros, quos magna in quantitate, magnique valoris habet, ut Monachi pro tempore in eo degentes studere, rudioresque ab eruditioribus, juxtà cujusque captum, seu capacitatem, tàm publicè, quàm privatim doceri possint: aliáque omnia sua transportare, illáque ei donare, & relinquere intendit: & ex nunc, prout postquàm dictum Collegium, seu Hospitium institutum fuerit, donat, & relinquit.

Quidam Christifideles cesserunt juribus sibi competentibus in quadam domo.

§. 4. Et dilecti filii, Joannes Baptista, & Paulus fratres, quondam Marsilii de Mancinis, sola pii hujusce operis, licèt nondùm inchoati fama ad charitatem excitati, jura sibi competentia suprà una eorum domo contigua, in eumdem Constantinum Abbatem, nomine dicti Ordinis, cessionis titulo, gratis, & tàm laudabilis operis intuitu transtulerunt; prout in diversis publicis Instrumentis, seu aliis scripturis dicitur contineri.

Hic Pont. approbat contractus emptionis, donat, & cæt. ac defectus supplet.

§. 5. Quare pro parte dicti Constantini Abbatis, asserentis, se dictum Ordinem in Monasterio S. Nicolai de Arena Cataniensi expressè professum, & ex Civitate Syracusana oriundum existere, ac primò dicto Monasterio præesse, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenùs Hospitium, seu Collegium hujusmodi instituere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, quibus nihil umquam accidere potest optatius, nihil jucundius, quàm dùm intelligimus hisce nostris temporibus Religiosos aliquos emergere, qui de ea, quam professi sunt, Religione non propaganda modò, sed & exornanda solliciti sunt, sanctum inprimis, & laudabile dicti Constantini Abbatis propositum plurimùm in Domino, gratiarum omnium auctore, commendantes; ipsúmque Constantinum Abbatem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, eúmque paterna benevolentia complectentes, ac sperantes, quòd si dictum Hospitium, seu Collegium instituatur, illius institutio non solùm in divini cultus augmentum, præfatíque Ordinis ornamentum, ac illius Monachorum subventionem, sed etiam in dictæ Urbis nostræ ornatum, ac Christifidelium spiritualem consolationem cessura

cessura sit. Necnon situum, ædificiorum, & locorum emptorum, conductorum, donatorum, & cessorum respectivè, situationes, confines, vocabula, & denominationes, præsentibus pro expressis habentes; necnon contractus emptionum, & conductionum, atque donationes, seu cessiones, ut præfertur, factas: ac etiam emptiones, & acquisitiones aliorum situum, & bonorum ad usum fabricæ dicti Hospitii, seu Collegii pro tempore faciendas, ex nunc, prout postquàm factæ fuerint, ea approbantes, & confirmantes: omnésque tàm juris, quàm facti, ac solemnitatum quantumvis substantialium, & circà præmissa requisitarum, seu requirendarum defectus, si qui jam intervenerint, aut pro tempore intervenisse apparuerint, harum serie supplentes, hujusmodi supplicationibus inclinati.

Facultatem D. Constantino Abbati concedit, ut possit construere Hospitium, & Collegium Gregorianum nuncupandum pro Monachis totius Ordinis S. Benedicti ad Urbem accedentibus.

§. 6. Eidem Constantino Abbati, ut in dicta Urbe, ac sitibus, ædificiis, & domibus à dilecto filio nostro in dicta Urbe, ejúsque districtu Vicario in spiritualibus generali, & dicto Alexandro Episcopo Cardinale, priùs approbandis, & visitandis, unum Hospitium, seu Collegium pro receptione Monachorum extraneorum totius Ordinis Sancti Benedicti, & sub ejus Regula militantium, ad Urbem devotionis, seu negotiorum, vel studiorum causa pro tempore accedentium, unà cum refectorio, dormitorio, cellis, & partibus necessariis, construere, seu construi facere, liberè, & licitè possit, & valeat, licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate concedimus, & impartimur.

Collegii Superiorem erigit in Abbatem præsidentem ejúsque Vicesgerentem nuncupari præpositum jubet.

§. 7. Illúdque ex nunc prout ex tunc & è contrà, postquàm constructum, & ad convenientem formam, ità ut in eo Monachi recipi, & habitare possint, reductum fuerit in Hospitium, seu Collegium Monachorum extraneorum dicti Ordinis, Gregorianum nuncupandum: in quo adsit unus Superior, qui Abbas Præsidens, unúsque Vicepræsidens, qui Præpositus, vocentur, & in quo Monachi dicti Ordinis ad eamdem Urbem devotionis, seu studiorum, vel negotiorum causa accedentes, recipi, ibique (durante eorum in dicta Urbe mansione) habitare, pernoctare, & quoad illius redditus ferre poterunt, charitativè tractari, eorum necessitates sublevari, & in causa infirmitatis curari possint & debeant. Et quamdiù inibi fuerint, Theologiæ, & Juris Canonici, aliísque Liberalium Artium Studiis, sub aliquibus ejusdem Hospitii, seu Collegii Professoribus, tàm publicè, quàm privatim vacare possint. Et sub cura, gubernio, & obedientia dicti Abbatis Præsidentis, qui in eos, aliásque dicti Hospitii, seu Collegii personas, & servientes Superioritatem exerceat: illiúsque bona gubernet, ac de redditibus in illius usum disponat, vivant: illíque uti Superiori obedientiam præstent, & aliàs ad instar quorumcumque aliorum Hospitiorum, seu Collegiorum quorumvis Ordinum tàm in dicta Urbe, quàm in quacumque alia Mundi parte, & regione institutorum, perpetuò sine alicujus præjudicio erigimus, & instituimus.

Quædam bona per dictum Constantinum Abbatem relicta, & per alios Christifideles relinquenda pro onerum supportatione applicat.

§. 8. Illíque sic erecto, & instituto pro onerum illi incumbentium supportatione, omnia, & singula, res, proprietates, & bona, in quibusvis rebus consistentia, illi tàm per dictum Constantinum Abbatem jam relicta ad valorem annuum centum scutatorum monetæ circiter ascendentia, quàm deinceps per quoscumque alios dicti Ordinis Abbates, & Conventus, ac alios Christifideles quocumque intuitu, etiam per viam testamenti, codicillorum, donationis, etiam inter vivos, & causa mortis, seu cujuscumque alterius dispositionis, ac etiam in eleemosynam, vel aliàs quandocumque, & qualitercumque relinquenda, elargienda, donanda, & eroganda, ex nunc, prout ex tunc, & è contrà postquàm relicta elargita, donata, & erogata fuerint: ità quòd liceat pro tempore existenti dicti Hospitii, seu Collegii Abbati Præsidenti, & ab eo deputatis, illorum omnium corporalem possessionem per se, vel alium, seu alios, nomine dicti Hospitii, seu Collegii, propria auctoritate liberè apprehendere, & perpetuò retinere: fructúsque, jura, obventiones, & emolumenta exindè provenientia, necnon oblationes, & eleemosynas eidem Collegio, seu Hospitio elargiendas percipere, colligere, levare, arrendare, & locare, ac in dicti Hospitii, seu Collegii, & Monachorum in eo pro tempore degentium usus, & utilitatem, ac necessitates convertere (Vicarii Urbis hujusmodi cujusvis alterius licentiâ desuper minimè requisitâ) dicta auctoritate etiam perpetuò applicamus, & appropriamus.

Collegium Abbatem Præsidentem, Monachos, & alias personas à jurisdictione, correctione, &c. Vicarii Urbis, & Superiorum Congregationis Casinensis eximit.

§. 9. Necnon Hospitium, seu Collegium, ac ejus Abbatem, Præsidentem, Præpositum, & Monachos, aliásque personas, & bona tàm mobilia, quàm immobilia cujuscumque qualitatis, & quantitatis existentia, ac ubilibet consistentia ab omni jurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate præfati nostri, & pro tempore existentis in eadem Urbe Vicarii, ad instar aliorum locorum Regularium in dicta Urbe existentium, ac Ordinis, seu Congregationis Casinensis hujusmodi Superiorum: Ità tamen, quòd singulis annis ab uno, seu duobus ex Procuratoribus generalibus Congregationum dicti Ordinis in Urbe præfata degentibus (qui si quid correctione, aut reformatione dignum invenerint, ejusdem Hospitii, seu Collegii Protectori pro tempore existenti quamprimùm referant) per turnum visitari debeat.

Collegium liberat à contributione, & solutione decimarum, aliorúmque onerum.

§. 10. Necnon à præstatione, contributione, & solutione decimarum, & quorumcumque aliorum onerum ordinariorum, & extraordinariorum ex quacumque causa impositorum, & imponendorum, penitùs, & omninò eximimus, & liberamus.

Sub Sedis Apostolicæ protectione suscipit, ac correctioni & omnimodæ jurisdictioni in spiritualibus, & temporalibus Cardin. Montalti, & prò tempore existentis protectoris submittit.

§. 11. Et sub Beati Petri Apostolici, ac nostra, & Sedis Apostolicæ protectionis inviolabili conservatione suscipimus: ac correctioni, & omnimodæ jurisdictioni in spiritualibus, & temporalibus dicti Alexandri Episcopi Cardinalis, & Protectoris pro tempore existentis: Qui etiam illius Defensor, Conservator, ac Judex Ordinarius existat: & coràm quo, seu Prælato ab eo in Viceprotectorem deputando dumtaxat, omnes, & singulæ lites, quæstiones, & molestiæ civiles, & criminales, ac mixtæ super Hospitii, seu Collegii hujusmodi bonis rebus, juribus, actionibus, & personis movendæ cum omnibus earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totóque negotio principali, privativè quoad omnes alios dictæ Urbis Judices ordinarios, eorúmque tribunalia cognosci, & decidi debeant, submittimus, & subjicimus.

Statuit Abbatem Præsidentem eligendum unum ex Monachis ejusdem Collegii, vel ex locis aliis Ordinis St. Benedicti ad quinquennium, hac prima vice tantùm excepta, quâ d. D. Constantin. Abb. ad vitam deputat. illéque privil. &c. Abbat. omnium Ordin. S. Benedicti fruatur.

§. 12. Statuentes, & ordinantes, quòd dicti Hospitii, seu Collegii Abbas-Præsidens à Monachis in eo pro tempore degentibus, ex eorum gremio, seu ex quocumque alio ejusdem Ordinis Monasterio, in perpetuum, servatis de jure servandis, eligi: ejúsque Officium ad quinquennium tantùm durare: ac perpetuis futuris temporibus, omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus præfati Ordinis, & Congregationum, ac præsertim Casinensis Abbates utuntur, fruuntur, & gaudent, similiter, & æquè principaliter, & absque ulla prorsùs differentia, uti, frui, & gaudere debeant, hac prima vice dumtaxat excepta, quâ eumdem Constantinum Abbatem uti Fundatorem, & pii hujus operis Auctorem, in gratiam fundationis hujusmodi, & laborum, quos illius causa suscepit, ut peculiari quadam prærogativa se è Nobis cohonestatum fuisse lætetur, tenore præsentium in perpetuum Præsidentem, & Superiorem dicti Hospitii, seu Collegii ad ejus vitam, etiam cum facultatibus, privilegiis, atque honoribus, quibuscumque aliis similium locorum, & Hospitiorum, seu Collegiorum Superioribus concessis, & competentibus, eadem auctoritate constituimus, & deputamus.

§. 13. Ipsi-

Dat facultatem Protectori, quòd possit cogere convicinos ad venditionem domorum & situum, soluto illorum pretio tantùm.

§. 13. Ipsique, ac pro tempore existenti dicti Hospitii, seu Collegii Protectori, ut attento, quòd illius constructio non solùm in divini cultus augmentum, sed etiam in ornatum Urbis cedit, si pro perfectione, & ampliatione illius fabricæ aliis sitibus, & ædificiis, seu fundis contiguis opus fuerit, ipsorum situum, fundorum, & ædificiorum dominos ad illorum venditionem, sibi ad effectum illa dictæ fabricæ incorporandi, faciendam, mediante solutione pretii à peritis æstimandi, & non ultra, cogere possint, facultatem impartimur.

Collegium, illius quæsitas & ædificium à fideicom. hypothecis, &c. eximit, illisque derogat.

§. 14. Et ne contingat tempore procedente, Hospitium, seu Collegium præfatum, vel ipsum Constantinum Abbatem, & pro tempore existentes illius Abbates Præsidentes, & Monachos, occasione situum, & bonorum pro dicta fabrica acquisitorum, & acquirendorum, aliqua damna, seu molestias pati, omnia, & singula, situs, domos, fundos, ædificia, & loca in dictam causam empta, & emenda, ab omnibus, & quibuscumque fideicommissis, substitutionibus, devolutionibus, hypothecis, & vinculis, tàm notis, quàm non notis, purificatis, & purificandis, si quibus quomodolibet subjecta sint, aut esse, dici, censeri, vel apparere possint, penitùs, & omninò eximimus, & liberamus. Ipsisque fideicommissis ad effectum præmissum, cum hoc, quòd pretia bonorum emendorum in emptionem tot bonorum stabilium, seu locorum Montium non vacabilium de Urbe convertantur, & loco bonorum fideicommissariorum ad favorem institutorum, substitutorum, & aliàs quomodolibet vocatorum succedant, & fideicommissum, seu hypothecam, aut alia jura, super dictis bonis pro dicta fabrica emptis, & emendis habentes, aut prætendentes, non ad illa, sed ad bona, aut loca Montium ex illorum pretiis emenda, agere, & actiones suas dirigere possint, specialiter, & expressè derogamus.

Card. Montaltum Collegii deputat Protectorem cum facultate decidendi causas, absolvendi à censuris, condendi statuta quæcumque.

§. 15. Cæterùm, eumdem Alexandrum Episcopum Cardinalem, ac pro tempore existentem Protectorem dicti Ordinis, in eorum, & dicti Hospitii, seu Collegii Protectorem, qui omnes illorum causas antedictas audiat, & decidat, cum facultate quos, quibus, ubi, quando, & quoties opus fuerit, citandi, & inhibendi, sub censuris Ecclesiasticis, ac pecuniariis pœnis, aliásque necessaria, & opportuna faciendi. Necnon quæcumque statuta, & ordinationes, Capitula, & decreta ipsius Hospitii, seu Collegii, illiúsque bonorum, & personarum directionem, administrationem, gubernium, & receptionem Monachorum extraneorum, eorúmque vivendi normam concernentia, ac aliàs utilia, & necessaria, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, Decretísque Concilii Tridentini, & Institutis ipsius Ordinis minimè contraria, faciendi, & condendi, ac quoties pro rerum, temporum, & personarum qualitate, seu aliàs expediens videbitur, immutandi, corrigendi, alterandi, moderandi, reformandi, & alia etiam ex integro condendi, quæ postquàm correcta, & condita fuerint, eo ipso Apostolica auctoritate approbata, & confirmata esse censeantur, pari auctoritate deputamus.

Indulget dicto Hospitio, & Collegio, ut possit gaudere privilegiis universi Ord. S. Bened. ejusque Congregationibus & præcipuè Casinen. concessis ad eorum instar.

§. 16. Denique eidem Collegio, seu Hospitio, ejusque Abbati Præsidenti, & personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, peccatorum remissionibus, cæterísque gratiis tàm spiritualibus quàm temporalibus, quibusvis aliis Ordinis præfati, & Congregationum, præsertim Casinensis hujusmodi Hospitiis, Collegiis, & Monasteriis tàm in prædicta Urbe, quàm in quibuscumque aliis Mundi partibus, Civitatibus, & locis existentibus, eorúmque personis in genere, vel specie, etiam per viam simplicis communicationis, ac aliàs quomodolibet nunc, & pro tempore concessis, & quibus illa, & illæ de jure, usu, statuto, consuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possint, non solùm ad eorum instar, sed pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter, & absque ulla prorsus differentia in omnibus, & per omnia, perindè ac si illa dicto Hospitio, seu Collegio, illiúsque personis specialiter, & expressè, ac in individuo concessa essent, æquè perpetuò indulgemus.

Dat facultatem aggregandi quæcumque Benedictinorum loca, iisque ea ipsa omnia privilegia communicandi.

§. 17. Illisque, ut quæcumque alia dicti Ordinis Hospitia, seu Collegia, Monasteria, & Regularia loca, Hospitio, seu Collegio per præsentes erecto, de licentia illius Protectoris pro tempore existentis, aggregare, illiúsque omnia, & singula, gratias, indulta, & privilegia eis per præsentes concessa, & deinceps tàm principaliter, quàm extensivè, & communicativè concedenda, communicare possint, dicta auctoritate concedimus.

Inhibet ne libri amoveantur a Collegii Bibliotheca.

§. 18. Postremò autem tàm præfato Constantino Abbati, quàm pro tempore existenti Hospitii, seu Collegii Abbati-Præsidenti, cæterísque personis tàm Regularibus, quàm Secularibus sub excommunicationis majoris pœna, ne ullo unquàm tempore, libros aliquos, qui tàm ab ipso Constantino Abbate, quàm quibusvis aliis eidem Hospitio, seu Collegio pro illius Monachorum usu donati, & assignati, seu empti, & in particulari Inventario, quod desuper fieri debeat, descripti, & annotati fuerint, ex illius Bibliotheca, Aniciana nuncupanda, mutare, vendere, aut quoquomodo distrahere audeant, seu præsumant, districtiùs inhibemus.

Decretum præservativum.

§. 19. Decernentes, præsentes Literas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos, vel alios Romanos Pontifices, Successores nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, etiam Motu proprio, seu ad quorumvis Imperatorum, Regum, aut aliorum Principum instantiam pro tempore factis, minimè comprehendi, sed tamquàm pro loci pii ad divini cultus, & piorum operum augmentum erectione concessas, ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo anteà quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, etiam, sub Dato per Cardinalem pro tempore Protectorem, necnon Collegii, seu Hospitii hujusmodi Abbatem-Præsidentem, & Monachos quandocumque eligenda, de novo concessas esse, & fore, suúmque plenarium effectum sortiri debere, sicquè ab omnibus censeri, atque ità & non aliàs per quoscumque Judices, etiam Palatii Apostolici causarum Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere.

Derogatio contrariorum.

§. 20. Non obstantibus præmissis, ac nostris, de Indulgentiis, & gratiis ad instar non concedendis, & si opus sit, de unionibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, exprimendóque verò valore, ac Lateranensis Concilii novissimè celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis, fieri prohibentis, ac fœlicis recordat. Gregorii Papæ XIII. de solvendo Augmento ex causa Retractus, vel Juris congrui, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Urbis, & Ordinis præfatorum, illiúsque Monasteriorum, & Regularium Locorum, ac Urbis præfatæ & quorumvis illius Tribunalium, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, reformationibus, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, dilectis filii Ordinis, illiúsque Monasteriorum, Regulariúmque locorum hujusmodi Superioribus, ac etiam Vrbi, & Senatori, Populóque Romani, necnon Vicario, Gubernatori, Senatori, Conservatoribus, Auditori Cameræ ejusdem nostræ Urbis, eorúmque Locatenentibus, Vicegerenti, Vicariis, Officialibus, & quibusvis aliis

Judicibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie per quoscumque Romanos Pontifices, etiam Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem præfatam; Motu simili, ac etiam consistorialiter, etiam iteratis vicibus in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 21. Volumus autem, quòd præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo Protectoris pro tempore existentis ejusdem Hospitii, seu Collegii munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur in judicio, & extrà illud, ac ubique locorum, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si ostensæ, vel exhibitæ forent.

Decretum irritans.

§. 22. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, defectuum suppletionis, concessionum, impartitionis, erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, exemptionis, liberationis, susceptionis, constitutionis, deputationis, derogationum, indulti, inhibitionis, decreti, & voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. I. die 18. Maji.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoprimo, quintodecimo Kalendis Junii, Pontificatus Nostri Anno primo.

VII.

Erectio Officii perpetui ad instar aliorum Officiorum Romanæ Curiæ vacabilis pro uno Notario specialiter deputato ad formandum, privativè quoad alios quoscumque Notarios, processus coràm S. R. E. Cardinalibus super qualitatibus promovendorum à Summo Pontifice ad Cathedrales Ecclesias, & Monasteria Consistorialia, eorúmque statu. Ac dicti Officii concessio in personam Odoardi Tibaldeschi cum privilegiorum, & gratiarum elargitione.

Conservationem hujusmodi processuum in partibus formatorum, & ad Romanam Curiam transmissorum, addixit huic Officio posteà istemet Pontifex. Ut in Constitut. seq. Pridem.

De forma autem promovendi ad hujusmodi Ecclesias, & dignitates, & qualitatibus promovendorum ultrà disposita per sacros Canones in Constitut. Cùm in cunctis, de Election. Et Concilii Tridentini Decreta; sess. 7. cap. 1. & sess. 25. cap. 1. de Reform. vide etiam in Constitut. 6. Greg. XIV. Onus. suprà in Tomo 2. Ubi alias Constitut. indicatas habes.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CONsuevit Romanus Pontifex in supremo Apostolicæ potestatis solio ex præpotentis Dei, cujus vices in inferiore Orbe hoc gerit, providentia, constitutus, qui suos actus provida moderatione dirigit, si quid in publicum, vel privatim præjudicium aliquando processisse, ac etiam ex defectu debitæ provisionis, & animadversionis inveterasse comperit, id de medio tollere, ac in literis etiam nonnumquàm per novorum Officiorum, viris fide, ingenio, industria, solertia, & diligentia pollentibus, qui officia ipsa fideliter, ut convenit, exercere, & suo muneri respondere sciant, velint, & valeant, committendorum, ex debito sui Pastoralis officii providere, & in his quoque ejusdem officii sui partes interponere, prout, rerum, temporum, & personarum qualitatibus debitè pensatis, conspicit, in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus erectionis.

§. 1. Cùm itaque, sicut Nobis innotuit, anteà in formandis, & instruendis processibus, eis super qualitatibus promovendorum per Romanum Pontificem pro tempore existentis ad quarumcumque Cathedralium Ecclesiarum Pastorum solatio destitutarum, ac Monasteriorum consistorialium pro tempore vacantium regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi statu hic in Curia coràm S. R. E. Cardinalibus etiam pro tempore existentibus, formari, & instrui consueverunt, quod tamen maxime necessarium videtur, nullus certus hactenùs deputatus, seu destinatus fuerit Notarius, sed ad hoc munus Notarii plerumque in eo parùm experti, qui promovendorum ad Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi regimina ignari adhibiti fuerint.

Erectio officii de quo in Rubrica.

§. 2. Nos, cui ab ipso nostri Pontificatus initio cordi fuit, abusus quoscumque, ab ipsa præsertim Romana Curia, quantum in nobis esset, extirpare, atque evellere, & circà ea provida animadversione, etiam per novorum Officiorum, viris fide, ingenio, industria, solertia, & diligentia, ut præfertur, pollentibus, committendorum, ubi id opportunum, & conveniens fore censeremus, prospicere. Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & mera deliberatione Nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine unum perpetuum Notariatus Officium ad instar aliorum Rom. Cur. Officiorum vacabile, cujus concessio, & omnimoda alia dispositio, quoties illud per obitum, resignationem, privationem, aut aliàs quovis modo vacare contigerit, ad Nos & Rom. Pontif. pro tempore existentem spectet, & pertineat, pro uno Notario, qui privativè quoad alios quoscumque Notarios, in formandis, & instruendis processibus, quos super qualitatibus promovendorum per Nos, & Roman. Pontificem pro tempore existentem ad quarumcumq; Cathedralium Ecclesiarum, Pastorum solatio etiam pro tempore destitutarum, necnon Monasteriorum quorumcumque Consistorialium, similiter pro tempore vacantium, regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi statu hic in Curia coram S. R. E. Cardinalibus, aut eorum Auditoribus formari, & instrui deinceps perpetuis futuris temporibus contigerit, ipsis Cardinalibus, seu eorum Auditoribus assistere, & testium dicta, & depositiones in scriptis, per se, vel Substitutum idoneum redigere teneatur, ac debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium erigimus, & instituimus.

Dotis assignatio.

§. 3. Illique sic erecto, & instituto, pro ejus congrua dote omnia, & singula emolumenta, regalia, & jura per alios Notarios, qui anteà informandis hujusmodi processibus eisdem Cardinalibus, seu eorum Auditoribus, ut præfertur, astiterunt, ac dicta, & depositiones testium in scriptis redegerunt, percipi solita, & consueta, eisque propterea, debita perpetuò applicamus, & appropriamus.

Privilegiorum & gratiarum concessio.

§. 4. Et insuper Officium Notariatus hujusmodi pro tempore obtinenti, ut in quibuscumque sessionibus, professionibus, necnon equitationibus, etiam solemnibus Romanis Pontificis & aliis quibuscumque una cum cæteris Roman. Cur. Notariis, cujuscumque gradus, & conditionis existentibus, interesse, ac omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, antelationibus, aliisque prærogativis, & gratiis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus, quibus Cameræ nostræ Apostolicæ Notarii de jure, usu,

consuetudine, seu privilegio, aut aliàs etiam quoad exemptionem vectigalium, gabellarum, & pedagiorum quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum similiter, & pariformiter, non solùm ad eorum instar, sed æqualiter & principaliter, ac sine ulla prorsùs differentia, uti, frui, & gaudere liberè & licitè possit, & valeat, perindè, ac si illa sibi per præsentes specialiter concessa fuissent, auctoritate, & tenore præmissis perpetuò concedimus & indulgemus.

Electio Odoardi Tibaldeschi ad dictum officium.

§. 5. Et insuper cupientes Officium prædictum, sic per Nos erectum, personæ idoneæ cum primùm concedere, de fide, industria, solertia, & diligentia, & non vulgari in arte Notariatûs hujusmodi peritia dilecti filii Odoardi Tibaldeschi Clerici Spoletanæ Diœcesis, fide dignis testimoniis certiorati Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Officium prædictum à primæva illius erectione hujusmodi vacans, cum omnibus & singulis illius honoribus, oneribus, salariis, & emolumentis universis, ordinariis & extraordinariis, undecunque ex illius exercitio provenientibus, & illi propterea debitis, prædicto Odoardo, qui ob urgentes, quibus premimur, necessitates, in nostram, & Sedis Apostolicæ subventionem summam scutorum mille persolvit, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & assignamus, ipsúmque ad Officium hujusmodi, illiúsque liberum exercitium, honores, & onera per eos, ad quos spectat, & pertinet, spectaréque & pertinere poterit, recipiendum, & admittendum fore, & esse, eique de ejusdem Officii juribus, regaliis, salariis, & emolumentis solitis, & consuetis integrè responderi debere decernimus.

Clausulæ præservativæ.

§. 6. Præsentésque ad probandum plenè, quòd eadem summa in nostram, & Sedis Apostolicæ subventionem conversa fuerit, aliáque præmissa ubique tàm in judicio, quàm extrà sufficere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri, neque ipsum Odoardum, ejúsque in dicto Officio successores ad easdem præsentes in Camera nostra Apostolica, juxtà Constitutionem piæ memoriæ Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri, sub Dato Octavo Idus Augusti, Pontificatus sui anno sexto editam, inter alia disponentem, quòd impetrantes gratias interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernentes, illas in eadem Camera infrà certum inibi expressum tempus præsentare, seu registrari facere debeant, teneri, neque ad id ulla unquàm necessitate cogi, nec propterea ipsas literas viribus carere, sed eidem Odoardo, ejúsque Successoribus prædictis in omnibus, & per omnia perindè, ac si juxtà constitutionem prædictam præsentatæ, seu registratæ, ac insinuatæ, ac omnia ad id necessaria adimpleta fuissent, suffragari, necnon easdem præsentes literas sub ea, per quam in principio Pontificatus cujusvis Romani Pontificis cassantur facultates, percipiendo pretium quorumvis Romanæ Curiæ officiorum in toto, vel in parte, ac quævis dispositiones per quemcunque Romanum Pontificem, Prædecessorem, de officiis vacantibus, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroso, ac sub quacunque verborum forma pro tempore factæ, & omninò sub aliis quibusvis constitutionibus, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, modificationibus, decretis, & declarationibus generalibus, & specialibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, ac Sedem prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & aliàs quandocunque, & ex quibusvis causis, etiam pro tempore factis, minimè comprehendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo concessas esse, ac Odoardo, & Successoribus prædictis suffragari, necnon quemcunque de non tollendo jure quæsito, aliísque constitutionibus, & Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, cæterísque beneficiis, quorum possessores longi temporis aliàs gaudere possunt, ac debent, & solent, plenissimè gaudere, præsentésque vim validi, & efficacis contractus solemni stipulatione interveniente, inter eos, & dictam Sedem, Successorésque nostros, & Cameram prædictam ex una, necnon prædictum Odoardum ex altera partibus, etiam ex causa onerosa initi habere, nec illas, etiam ex eo, quòd dictus Odoardus, aut alii quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, aut aliàs quovis etiam enormis, vel enormissimæ læsionis prætextu, occasione, vel causa, etiam gravissima, & urgentissima, ac de necessitate exprimenda revocari, nec etiam pro eo, quòd dicti Officii pretium juxtà currentem illius valorem præstitutum, vel solutum, aut ex alia quacunque causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio quocunque defectu notari, neque propterea, seu aliàs ad viam juris reduci posse.

Decretum irritans.

§. 7. Sicque & non aliter per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Camerarium, & ejusdem Cameræ Præsidentes, & Clericos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariorum derogatio.

§. 8. Non obstantibus, quatenùs opus sit, nostra de non tollendo jure quæsito, aliísque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Urbis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterísque contrariis quibuscunque.

D. P. An. I. die 16. Julii.

Datum Romæ apud St. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 16. Julii 1621. Pontificatus nostri Anno primo.

Sequitur Deputatio hujus Notarii ad conservandum dictos processus in partibus formatos, & ad Romanam Curiam transmissos, cum emolumentorum assignatione.

De hoc vide S.D.N. Urbani VIII. Const. 53. Admonet, quam omninò super hoc attendere debes. Tom. 4.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1621.

Proœmium, & enarratio Erectionis Officii Notariatus, de quo in rubr.

PRidem cum informandis, & instruendis processibus, qui super qualitatibus promovendorum per Romanum Pontificem pro tempore existentem, ad Ecclesiarum Cathedralium Pastorum solatio destitutarum, ac Monasteriorum consistorialium pro tempore vacantium regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi statu hic in Curia coràm S. R. E. Cardinalibus formari & institui consueverunt, nullus certus eatenùs deputatus, seu destinatus fuisset Notarius, sed ad hoc munus Notarii plerumque parùm experti adhiberentur, Nos huic incommodo opportuna ratione providere volentes. Motu proprio non ad alicujus super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & mera deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine unum perpetuum Notariatus Officium ad instar aliorum Romanæ Curiæ Officiorum vacabile, cujus concessio, & omnimoda alia dispositio, quoties illud per obitum, resignationem, privationem, aut aliàs quovis modo vacare contingeret, ad Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, spectaret pro uno Notario, qui privativè quoad alios quoscunque in formandis, instruendisque processibus, quos super qualitatibus promovendorum ad Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum consistorialium regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi statu hic in

Curia coràm S. R. E. Cardinalibus, aut eorum Auditoribus formari, & institui deinceps perpetuis futuris temporibus contingeret, ipsis Cardinalibus, seu eorum Auditoribus assistere, & testium dicta & depositiones in scriptis per se, vel substitutum idoneum redigere teneretur, ac deberet, Apostolica auctoritate ereximus, ac instituimus.

Et dotis ei assignatæ.

§. 1. Illique sic erecto, & instituto pro ejus congrua dote omnia, & singula emolumenta, regalia, & jura per alios Notarios, qui anteà in formandis hujusmodi processibus eisdem Cardinalibus, seu eorum Auditoribus, ut præfertur, astiterunt, ac dicta, & dispositiones testium in scriptis redegerunt, percipi solita, & consueta, eisque propterea ea debita, perpetuò applicavimus, & appropriavimus.

Privilegiorúmque illi concessorum.

§. 2. Et insuper Officium Notariatus hujusmodi pro tempore obtinenti, ut quibuscunque sessionibus, necnon processionibus, equitationibus, & solemnibus Romani Pontificis, & aliis quibuscunque unà cum cæteris Romanæ Curiæ Notariis cujuscunque gradus, & conditionis existentibus interesse, ac omnibus & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, antelationibus, aliisque prærogativis, & gratiis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus, quibus Cameræ nostræ Apostolicæ Notarii de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliàs etiam quoad exemptionem vectigalium, gabellarum, & pedagiorum quomodolibet utebantur, fruebantur, potiebantur & gaudebant, ac uti, frui, potiri & gaudere poterant quomodolibet in futurum similiter, & pariformiter, non solùm ad eorum instar, sed æqualiter, & principaliter, ac sine ulla prorsùs differentia, uti, frui, & gaudere, liberè, & licitè posset, & valeret, perindè ac si illa sibi per præsentes concessa fuissent, specialiter concessimus & indulsimus.

Concessiones quoque de dicto officio factæ Odoardo Tibaldescho.

§. 3. Et Insuper cupientes Officium prædictum sic per Nos erectum, personæ idoneæ cum primùm concedere, fide, & industria, solertia, & diligentia, & non vulgari in arte Notariatus hujusmodi peritia dilecti filii Odoardi Tibaldeschi Clerici Spotanæ Diœcesis, fide dignis testimoniis certiorati, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Officium prædictum à primæva illius erectione hujusmodi vacans cum omnibus & singulis illius honoribus, oneribus, salariis, & emolumentis universis ordinariis, & extraordinariis undecunque ex illius exercitio provenientibus, & illi propterea debitis prædicto Odoardo, qui ob urgentes, quibus premebamur, necessitates in nostram, & Sedis Apostolicæ subventionem summam scutorum mille persolverat, simili auctoritate concessimus, & assignavimus, ipsúmque ad officium hujusmodi, illiúsque liberum exercitium, honores, & onera per eos, ad quos spectabat, & pertinebat, spectaréque & pertinere poterat, recipiendum, & admittendum fore, & esse, eique de ejusdem Officii regaliis, juribus, & emolumentis solitis, & consuetis integrè responderi debere decrevimus, prout in nostris in forma Brevis, sub Dato Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die decima sexta Julii 1621. Pontificatus nostri anno primo, confectis literis pleniùs continetur.

Modò eidem officio annectit curam conservandi processus de partibus, de quibus in rubric.

§. 4. Cúmque à tempore erectionis, & institutionis Officii hujusmodi experientia docuerit, Nobisque constet ex illius exercitiò, non solùm meliori processuum hujusmodi instructioni, sed etiam illorum conservationi, cujus in tanta Notariorum varietate, nulla anteà ratio habebatur, consultum esse, Nobis verò, & quidem non sine animi nostri displicentia innotuerit, processus, qui extrà dictam Curiam in Germania, Gallia, Hispania, aliisque Christiani Orbis Provinciis, & Regionibus super qualitatibus promovendorum ad illarum partium Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum consistorialium regimina, ipsarúmque Ecclesiarum, & Monasteriorum statu

Ad hoc vide S. D. N. Urbani VIII. constit. 52. admonet. Tom. 4.

in partibus ipsis formantur, & ad eandem Curiam pro literarum Apostolicarum expeditione transmittuntur, expeditione facta, nullam prorsùs rationem haberi, sed illos uti nullius usus, aut considerationis, cartulas, vilipendi, distrahi, & deperdi solere. Nos considerantes, maximè expedire dictorum processuum conservationi providere, ut successivis temporibus semper de illis, eorúmque continentia apparere, & ad illos, juxtà casuum occurrentiam, recursus, & relatio haberi possit, id autem nulla conventiori ratione fieri posse videatur, quàm si hæc Cura prædictum Officium obtinenti demandetur, hocque processuum conservandorum onus, & munus eidem Officio annectatur, ut penès unum, & eundem omnes omnium partium hujusmodi processus, quandocunque opus fuerit, reperiri possint. Motu simili, non ad ipsius Odoardi, aut alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus volumus, & similiter Apostolica auctoritate statuimus, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, omnes & singuli processus, quos extrà dictam Curiam, tàm in Germania, Gallia, Hispania, cæterisque Christiani orbis Regnis, Provinciis, & Regionibus super qualitatibus promovendorum ad quarumcunque Cathedralium Ecclesiarum nunc, & pro tempore Pastoris solatio destitutarum, & Monasteriorum consistorialium, ubivis consistentium, & quovis modo vacantium & vacaturorum regimina, ac Ecclesiarum & Monasteriorum hujusmodi statu formari, & ad dictam Curiam transmitti contigerit, postquàm ab ejusdem S. R. E. Cardinalibus ipsarum Nationum Protectoribus, Comprotectoribus, seu Viceprotectoribus, seu qui Ecclesias, & Monasteria hujusmodi in nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis Consistorio, ut moris est, & fuerit, proposuerint, & ab Ordinum Capitibus visi, recogniti, approbati, & subscripti fuerint, ab ipsis Cardinalibus, seu coràm Auditoribus, & iis, ad quos spectaverit, ante cedulæ consistorialis subscriptionem, seu saltem illius partibus consignationem prædicto Odoardo, quamdiu prædictum Officium obtinuerit, ejúsque in illo Successoribus ad effectum illos conservandi, tradi, & consignari, ipsi verò Odoardus, & Successores illos sic ipsis consignatos, tamquàm prædicti Officii processus, & scripturas benè & fideliter conservare, & illorum durabilitati, & quoad fieri potest, & humana patitur conditio, perpetuitati providere, bonámque, fidelem, & diligentem illorum curam gerere, & ad effectum illorum, dum opus fuerit, facilioris perquisitionis, & repetitionis notam, seu, ut vocant, rubricellam in libro ad hunc particularem effectum retinendo facere debeant, & ad id obligati existant, & hoc conservationis processuum onus, curam, & munus prædicto Officio Notariatus per Nos, ut præfertur, erecto, imponimus, & annectimus.

§. 5. Et quia sua labori merces debetur, eidem Odoardo, ejúsque in dicto Officio Successoribus, ratione laboris eis ex dicto conservationis processuum accrescentis, & pro illius salario, & mercede, juribus, & regalibus Officii prædicti duos ducatos auri de Camera, pro singulo processu ad dictam Curiam pro expeditione transmittendo, & eis in conservationem tradendo, & consignando, ipsis à quolibet ex promovendis ad Ecclesias, & Monasteria hujusmodi, seu Sollicitatoribus in dicta Curia tales expeditiones prosequentibus, realiter, & cum effectu, & absque mora, seu dilatione aliqua solvendos assignamus, ipsisque, ut mercedem, seu salarium, ac jura, vel regalia duorum ducatorum pro quolibet processu hujusmodi ab ipsis promovendis, seu eorum agentibus, vel eorum nomine expeditionés in prædicta Curia prosequentibus, qui ad illorum solutionem omnibus juris & facti remediis opportunis cogi, & compelli possint, petere, exige-

Mercedem duorum ducatorum pro singulis processibus ejusmodi per promovendos eidem Odoardo præstari decernit.

re, &

te, & consequi valeant, atque etiam debeant, licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus.

Togam violaceam ipsum deferre indulget.

§. 6. Cæterùm, pro majori Officii prædicti decore, & ut illud obtinentes peculiari aliqua prærogativa gaudeant, eidem Odoardo, ejúsque Successoribus, ut quamdiu Officium prædictum obtinuerint, vestem, seu togam violaceam deferre, ac violaceo colore induti quandocunque, & in quibuscunque, tàm publicis, quàm privatis actibus incedere possint, simili auctoritate indulgemus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 7. Præsentes verò, etiam ex eo, quòd interesse forsan habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati non fuerint, seu quibusvis ex causis subreptionis, vel obreptionis vitio notari, impugnari, aut invalidari, seu ad viam, & terminos juris reduci, aut adversùs illas, quodcunque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, vel sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus editis, & edendis comprehendi non posse, sed semper uti ex titulo oneroso concessas ab illis excipi, & quoties illa revocari, seu annullari, aut alias contrarias dispositiones emanare contigerit, toties in pristinum & validissimum statum repositas, restitutas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacunque posteriori data per Odoardum, & Successores prædictos quandocunque eligenda, concessas esse & fore.

Decretum irritans adjungit.

§. 8. Sicque per quoscunque Judices ordinarios & delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, irritúmque, & inane, quidquid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, pari Apostolica auctoritate decernimus.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon consuetudinibus, usibus etiam, naturis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, quæ etiam hic præsentibus pro repetitis, ac de verbo ad verbum insertis habemus, & haberi volumus, cæterísque contrariis quibuscunque.

D. P. A. 1. 7. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 7. Decembris 1621. Pontificatus nostri Anno primo.

VIII.

Præfinitio nonnullarum Ordinationum pro fœliciori gubernio Fratrum Minorum St. Francisci de Observantia Reformatorum in Italia.

Gregorii Decimi quinti hic enunciatam Constitut. habes sup. in hoc Tom. 2. & Clem. VIII. habes Tom. 3. fol. 66. ubi vide, & alia tibi indicabo ad Constitut. 13. S. D. N. Urbani VIII. Romanus. hic infrà Tom. 4.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Onerosa Pastoralis Officii solicitudo, meritis licèt insufficientibus, nobis ex Alto commissa, crebrò nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christifidelium quorumlibet, præsertim Regularem vitam profitentium, salubriter dirigendum, operosis studiis intendentes, ea, quæ fœlici eorum gubernio, prosperæque directioni profutura noscuntur, providè statuamus, & ordinemus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Solus Custos Reformatorum accedat ad Capitulum Provinciale, & vocem habeat activam.

§. 1. Ut igitur Ordo Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, per totam Italiam fœlicioribus in dies augeatur progressibus, Motu proprio, non ad ipsorum Fratrum Reformatorum instantiam, sed de mera nostra matura deliberatione volumus, & mandamus, ut ultrà ea, quæ disponuntur in constitutionibus fœlic. recordat. Gregorii XIII. & Clementis VIII. Romanorum Pontificum, Prædecessorum nostrorum, circà modum vivendi Reformatorum, Fratres Observantes Reformati ampliùs ad Capitulum Provinciale non accedant, nisi solùm ipsorum Custos, qui etiam solus vocem activam tantùm habeat.

Transitus Reformatorum a i Observantes&c. contrà quomodo & quando datur.

§. 2. Non habeant in futurum præfati Reformati inter Observantes, seu de familia aliquam dignitatem, seu officium, & si aliqui de familia ob aliquam causam, & ob quodcunque privilegium, seu facultatem transierint ad Reformationem, nullum officium, & dignitatem habere possint, nisi per sex annos inter eos permanserint, & laudabiliter cum eis vixerint, & illi, qui transire voluerint à familia ad Reformatos, debeant hoc obtinere in Congregatione, seu Capitulo, prout modò observatur, & illi, qui talem licentiam obtinebunt, debeant facere annum Novitiatûs integrum, prout alii Reformati faciunt. Intimetur omnibus Reformatis in Congregatione, seu Capitulo Provinciali ad deducendas causas, propter quas velint ad familiam transire, quibus assignetur annus ad deliberandum, quo elapso, nullus posteà Reformatus ob quamcunque causam à Reformatis ad familiam transire possit.

Jurisdictio Ministri generalis Reformatorum præservatur.

§. 3. Quoad jurisdictionem Ministri generalis in Reformatos, servetur Constitutio ejusdem Gregorii Prædecessoris.

Procurator, & Visitatores Reformatorum à Cardinale Protectore eligendi Regularem observantiam curent.

§. 4. Procurator Reformatorum eligatur à Cardinale Protectore pro tempore existente, qui debeat etiam deputare quatuor Visitatores per totam Italiam de triennio in triennium, qui curent observari literas piæ memoriæ Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum, etiam Prædecessorum nostrorum, concernentes Observantiam regularem, & delinquentes corrigant, & puniant, prout eis magis expedire videbitur, certiorésque faciant Cardinalem Protectorem, & Procuratorem generalem Reformatorum, ut & ipsi, quòd necessarium fuerit ad animarum salutem, procurent observari.

Ministri Provinciales Observantium Superioritatem non habeant in Reformatos.

§. 5. Ministri Provinciales Fratrum de familia nullam habeant jurisdictionem, potestatem, & superioritatem in Reformatos.

Præmissa inviolabiliter observentur.

§. 6. Decernentes præmissa omnia & singula, perpetua, valida, firma, & efficacia esse, & fore, & per præfatos Fratres Reformatos perpetuò observari debere.

Clausulæ præservativæ.

§. 7. Præsentes quoque literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu notari, argui, seu impugnari, aut sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas esse, & fore; & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas censeri. Sicque per quoscunque Judices & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 8. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliísque locorum Ordinariis per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs quicunque illorum per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Reformatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ipsisque Fratribus Reformatis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos eorundem præmissorum effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam, quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradi-

ctores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 9. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscunque.

Fides transumptorum.

§. 10. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 1. die 1. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 1. Septembris 1621. Pontificatus nostri anno primo.

IX.

Revocatio quarumcunque electionum de Judicibus Conservatoribus hactenùs factarum, & nova de eis, eorúmque electionibus in posterùm faciendis dispositio.

De hac materia vide dispositionem Bonifacii VIII. in capite 11. de rescript. in 6. & etiam capite 1. & 15. de Officiis delegendis in 6. necnon Concil. Tridentin. Sessione 14. capite 5. de ref. & Leo X. Constit. 22. suprà Tom. 1. fol. 3. & Clementis VIII. Constitut. 3. suprà Tomo 3. fol. 2.

Scias super nonnullis verbis hujus Constitutionis exortum fuisse dubium, quod declaratum fuit per Congregationis Concilii Tridentini Interpretes in Decreto, quod hic subsequitur.

Edita A. D. 1621.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster D. Gregorius, Divina Providentia Papa XV. ex certis rationalibus causis animum suum moventibus, & de voto Venerabilium Fratrum suorum S.R.E. Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, partim fœlic. record. Clementis Prædecessoris sui vestigiis inhærendo.

Hujus Clementis Constit. est suprà Tom. 3. Hic Pontifex revocat omnes, & quascunque electiones Conservatorum hactenùs factas.

§. 1. Revocavit, ac nullas, & invalidas decrevit omnes, & quascunque Judicum Conservatorum electiones, nominationes, seu deputationes, tàm in vim literarum Conservatoriarum, juxtà formam in quinterno Cancellariæ descriptam, quàm in vim quorumcunque privilegiorum perpetuò, vel ad tempus nondùm elapsum, Apostolica auctoritate concessorum, seu aliàs quocunque jure, vel titulo hactenùs factas, pro quibuscunque Conventibus, Capitulis, Militiis, etiam St. Joannis Hierosolymitani, Congregationibus, Collegiis, Ordinibus, Monasteriis, Hospitalibus, aut aliis quibusvis piis, tàm sæcularibus, quàm cujusvis Ordinis, etiam Mendicantium, seu Instituti, vel Societatis Regularibus, locis quantumvis exemptis, etiam de necessitate exprimendis, seu illorum personis, cujusvis qualitatis seu conditionis existant.

Statuit hujusmodi electiones de cætero fieri, ut hic.

§. 2. In futurum verò Sanctitas sua hac generali, & perpetuò valitura constitutione statuit, & decrevit, ut Judices Conservatores hujusmodi, sive principales, sive subrogati, eligi, nominari, aut deputari non possint, nisi non solùm habeant qualitates requisitas, & descriptas in Constitutione similis record. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris sui, quæ incipit: Statutum; ita ut vel dignitate Ecclesiastica prædití, vel personatum obtinentes, vel Ecclesiarum Cathedralium Canonici existant, sed etiam in Concilii Provincialibus, aut diœcesanis, juxtè Decretum Concilii prædicti, Judices electi, seu designati sint.

Deindè Bonifacii VIII. Constitut. statutum est in 6. Decreto Trident. rescript.

Ac Conservatores aliter eligendos irritat.

§. 3. Quódque deinceps literæ Conservatoriæ per Sedem Apostolicam concedendæ suprà scriptis tantùm dirigantur, & si quæ aliter expedientur, illæ, ac deputationes hujusmodi, omniáque exindè sequenda nullius sint roboris, vel momenti.

Eligentibúsque pœnas infligit.

§. 4. Et nihilominùs qui secùs, quam juxtà formam superiùs præscriptam, Conservatores hujusmodi cum effectu eligere, nominare, seu deputare, aut electis, nominatis, seu deputatis uti ausi fuerint, Regulares quidem voce activa, & passiva sint ipso jure privati, adeò, ut habilitationem à nemine, præterquàm à Romano Pontifice consequi valeant, reliqui verò aliis pœnis arbitrio Sanctitatis suæ coërceantur, & prædictorum omnium Conventus, Monasteria, ac loca hujusmodi, eorúmque personæ, ac bona careant Conservatore ad annum, ita ut illorum causæ intereà coràm locorum Ordinariis duntaxat cognosci, ac definiri debeant.

Conservatores in Synodis Provincialibus ab Ordinariis certo modò eligi decernit.

§. 5. Cæterùm, ut latiùs pateat Conservatorum hujusmodi deligendorum facultas, Sanctitas sua admonitos voluit omnes locorum Ordinarios, ut in Synodis Parochialibus, aut Diœcesanis quamplures personas ex habentibus qualitates in prædicta Constitutione ejusdem Bonifacii Prædecessoris contentas, & alioquin ad id aptas designari procurent, & si aliquem interim ex designatis mori contigerit, substituat Ordinarius loci cum consilio Capituli alium in ejus locum, usque ad futuram Provincialem, aut Diœcesanam Synodum.

Tempus ad eligendos hujusmodi Conservatores præfinit.

§. 6. Insuper Sanctitas sua, inhærendo hac in parte Decreto similis recordationis Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris sui, statuit, & ordinavit, ut Regulares, ac personæ hujusmodi in Italia infrà duos, extrà Italiam verò infrà sex menses à die publicationis in Urbe præsentis Constitutionis inchoandos, debeant sibi eligere, seu assumere Conservatores juxtà formam superiùs propositam.

Electionésque factas in Curiis Ordinariorum in actis exhiberi mandat.

§. 7. Ejúsque electionis, seu assumptionis documentum infrà tempus hujusmodi penès Acta Curiæ Ordinariorum exhibere & dimittere teneantur; alioquin eo ipso termino elapso, quamdiu Conservatores secundùm formam præsentis Constitutionis non elegerint, coràm eisdem Ordinariis conveniantur.

Necnon electos infrà quinquennium non mutari præcipit.

§. 8. Quódque Conservatores hujusmodi semel legitimè deputati, nisi ex legitima causa à Sede Apostolica, aut locorum Ordinariis, prout iisdem Regularibus, & aliis suprà dictis libuerit, approbanda, durante quinquennio à die deputationis, amoveri, aut mutari nullatenùs possint, aut valeant.

Conservatorum jurisdictionem declarat.

§. 9. Ad hæc statuit Sanctitas sua, ut coràm ipsis Conservatoribus Regulares, ac personæ suprà scriptæ conveniri quidem, aut trahi debeant, sed alios convenire, aut trahere non possint, ita ut memorati Conservatores in causis, in quibus Regulares, & alii actores fuerint, nullam prorsùs jurisdictionem habeant, sed in iis tantùm, in quibus rei extiterint, neque extrà Civitates, seu Diœceses, in quibus fuerint deputati, contrà quoscunque procedere præsumant.

Conservatores hujusmodi à manifestis injuriis deferri de jure posse regul. declaravit Congregatio Concil. Trid. quodam Decreto sub Anno 1624. & hic subsequitur. Controversias inter Conservatores & Ordinarios per arbitros decidi jubet. Conservatorum & Litigantium suos limites excedentium juxtà Bonif. VIII. constit. pœnas declarat. Hæc Bonifacii Constit. est cap. 15.

§. 10. Si qua verò inter Judices Conservatores hujusmodi, & locorum Ordinarios controversia super competentia jurisdictionis orta fuerit, nequaquam in causa procedatur, donec per arbitros in forma Juris electos super jurisdictionis competentia fuerit judicatum.

§. 11. Quòd si qui Conservatores, sive in hac parte, sive aliàs quomodolibet suos limites excesserint, per annum ab Officio Conservatoris hujusmodi suspensi sint, & pars, quæ hoc fieri procuraverit, sententiam excommunicationis incurrat, juxtà formam alterius Constitutionis ejusdem Bonifacii Prædecessoris, quæ incipit: Hac Constitutione; quam Sanctitas sua in omnibus, quæ præsenti Constitutioni non adversantur, innovavit, & innovat.

§. 12. Per hoc tamen non intendit Sanctitas sua prohibere, quò minùs Regulares, & alii suprà dicti in casibus à jure permissis petant Judicem non suspectum à Principibus, seu Magistratibus sæcularibus; dùm tamen hæc tria copulativè concurrant, videlicet, ut Regulares, & alii prædicti sint actores, non autem rei, utque agant contrà Laicum, non autem contrà

Eccle-

de Offic. delegati in 6. Judices non suspecti, ut quando à princip. poti possint explicat.

Ecclesiasticum, vel aliàs à jurisdictione sæculari exemptum; atque ut causa, in qua Index deputatur, fuerit profana, non autem Ecclesiastica, & in ea juxtà sacrorum Canonum dispositionem Laicus, ut præfertur, eligendus, Judex competens existat.

Observantiam præmissorum præcipit cum Decr. irritanti.

§. 13. Quæ omnia & singula in præsenti Constitutione contenta Sanctitas sua voluit inviolabiliter observari; decernentes sic in iis, cæterisque omnibus præmissis per quoscumque &c. etiam Sacri Palatii Apostolici Auditores, necnon S. R. E. Cardinales, sublata &c. judicari &c. necnon irritum, & inane &c.

Contrariis quibuscumque pleniss. derogat.

§. 14. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac literis conservatoriis, quas omnes ad formam præsentis Constitutionis reduxit, in favorem quorumcumque Ordinum, tàm Medicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, aut cujusvis alterius Instituti etiam necessariò exprimendi, Collegiorum, Capitulorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, ac piorum quorumcumque, tàm Secularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, etiam ex causa, & titulo oneroso indultis, & literis Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogavit, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hanc legem in locis solitis, & in Cancellaria publicari, & in illius Quinterno describi mandat.

§. 15. Cæterùm, ut præsens Constitutio faciliùs omnibus innotescat, Sanctitas Sua voluit, & mandavit, ut non solùm in Cancellaria Apostolica, sed etiam ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ publicetur, illiúsque exempla in iisdem locis affixa dimittantur, ac in Quinterno Cancellariæ inter Constitutiones perpetuas describatur, & annotetur.

Papæ subscriptio.

Placet, publicetur & describatur A.

Publicatio in Cancell. die 20. Sept. 1621.

Lecta, & publicata fuit supradicta Constitutio in Cancellaria Apostolica ab altero ex Rev. P. D. Majoris Præsidentiæ Abbreviatoribus, die vigesima mensis Septembris, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo sexcentesimo vigesimoprimo, Pontificatus verò prælibati Sanctissimi Domini Nostri D. Gregorii Papæ Decimiquinti, Anno Primo.

Descriptio in illius Quinterno.

Et postmodùm die, & anno supradictis in Quinterno ejusdem Cancellariæ inter alias Constitutiones Apostolicas descripta, & annotata fuit.

Nicolaus Ursinus Procustos.

Publicatio in Urbe die 20. Septembris 1621. P. A. I.

In Dei nomine. Amen. Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo primo, Indictione quarta, die verò vigesimo Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Gregorii Divinâ Provieentiâ Papæ Decimiquinti, Pontificatus sui Anno Primo, retroscripta Constitutio Apostolica affixa, ac publicata fuit in Valvis Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, per me Augustinum Bracherium, Apostolicum Cursorem.

Octavius Spada Magister Cursorum.

Sequitur aliquod Dubium super ista Constitutione exortum, cum sua declaratione.

Dubium.

In Constitutione de Conservatoribus, edita à Sanct. mem. Gregorio Decimoquinto, ex sententia Sacræ Congregationis Concilii inter cætera statutum est, ut coràm Conservatoribus Regulares conveniri quidem, aut trahi debeant, sed alios convenire, aut trahere non possint, ita ut memorati Conservatores in causis, in quibus Regulares, & alii Actores fuerint, nullam prorsùs jurisdictionem habeant, sed in iis tantùm in quibus Rei extiterint.

Dubitatur nunc, An per hæc verba sublata sit facultas, quam habent Conservatores defendendi Regulares, & alios à manifestis injuriis, & violentiis, quæ illis de facto inferuntur, dùm à suis possessionibus dejiciuntur, & propriis bonis uti, ac frui impediuntur.

Responsio d. Dubii.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, ejusmodi verbis minimè sublatam fuisse facultatem, quam habent Conservatores defendendi Regulares à manifestis injuriis, ac violentiis, dummodò observent formam præscriptam in Constitutionibus Innocentii Quarti, & Bonifacii Octavi relatis in cap. 1. & fin. de offic. Deleg. in 6.

C. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Cong. Secr.

X.

Indultum pro Religiosis Societatis Jesu Officium recitandi, ac Missam celebrandi de Communi Confessoris non Pontificis die 11. Junii de B. Aloysio Gonzaga d. Societatis Professore.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis à Domino constituti piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis.

Ad preces Societatis Jesu.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Præpositi Generalis, ac Presbyterorum Societatis Jesu Nobis nuper expositum fuit, quod ipsi pro eo, quem ergà Beatum Aloysium Gonzagam ejusdem Societatis, dum vixit, religiosum, gerunt, devotionis affectu, Officium, & Missam de eo, ut infrà recitari posse summoperè desiderant. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eorum votis hujusmodi annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic Pont. concedit Religiosis d. Societatis Officium, & Missam B. Aloysii Gonzaga.

§. 2. Nos igitur Præpositum Generalem, ac Presbyteros prædictos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolicet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, ut de dicto B. Aloysio Gonzaga die 21. Junii, quo ex hac vita migravit ad Cœlum, ab omnibus ejusdem Societatis Religiosis ubique terrarum existentibus juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani de communi Confessoris non Pontificis Officium recitari, & Missa celebrari respectivè liberè, & licitè valeat, necnon

etiam

etiam confluentibus eo die ad eorumdem Religiosorum Ecclesias Missam in illis de eodem B. Aloysio Gonzaga ut suprà, celebrare liceat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, Secretarii ipsius Societatis, vel Notarii publici manu subscriptis, & personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel pro tempore existentis Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis sigillo munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà illud ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. I. die 2. Octob.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris, die 2. Octobris 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XI.

Suppressio, & extinctio Parochialis Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ de Urbe in Monte Jordano, cum animarum curæ translatione ad Ecclesias circumvicinas, & ex ejus proventibus duorum Canonicatuum in Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso erectione, ac ejusdem reductio ad profanos usus; Necnon ejusdem Concessio facta Congregationi Clericorum de Oratorio Urbis pro ampliori Sacristiæ, ac Oratorii ædificatione, & propriæ Domus dilatione.

His duobus Canonicatibus, & duabus Præbendis ex fructibus hujus Ecclesiæ erectis hic idem Pont. posteà applicavit etiam fructus ex altera Parochiali Ecclesia S. Nicolai in Agone suppressa provenientes, ut videre potes inf. const. 30. Dum ad Sacram.

Istorum Clericorum Congregationem à Sancto Philippo Nerio institutam approbaverat antea Greg. XIII. eique concesserat Parochialem Ecclesiam B. Mariæ in Vallicella de Urbe, ut sup. in ejus Const. Copiosus. 101. suprà in Tomo 2. Et hujus Sancti Bullam Canonizationis ab isto Pontifice factæ expeditam habes à S. D. N. Urb. VIII. ut inf. Const. 2. Rationi. Tom. 4.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dilecto filio Nostro in Urbe, ejúsque Districtu Vicario in spiritualibus Generali Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Cùm ad uberes fructus, quos Presbyteri Congregationis Oratorii in agro militanti Ecclesiæ producere non desistunt, nostræ considerationis dirigimus intuitum, dignum ducimus, ut ea quæ pro dictæ Congregationis, illiúsque domorum, & Oratoriorum ornatu, & usibus necessaria esse noscuntur, favorabiliter concedamus, & alias desuper nostri officii partes, etiam per concessionem Ecclesiarum interponamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Supplicatio horum Clericorum factaPont. pro obtinenda licentia de qua inRubr. ex causis hic enunciatis.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Præpositi, & Presbyterorum Congregationis Oratorii in Ecclesia Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Gregorii in Vallicella de Urbe dudùm à Beato Philippo Nerio fundatæ petitio continebat, Quòd ipse Præpositus, & Presbyteri amplioris loci spatio pro eorum Oratorii, Sacristiæ, & etiam propriæ domus dilatione, aut nova constructione indigentes, in vim facultatis à fœl. record. Paulo Papa Quinto Prædecessore Nostro eis concessæ, omnes ferè domos in utraque Insula, majori videlicet, & minori Montis Jordani intùs plateam dicti Montis, & Ecclesiam prædictam sitas, magnâ eorum impensâ emerunt, & alias in ipsis insulis per eos nondùm emptas domos vigore ejusdem facultatis emere, ibique amplam ædificationem eorum usibus, & necessitatibus congruentem, quamprimùm facere proposuerunt. Cùm autem sicut eadem petitio subjungebat, in dicto situ Parochialis Ecclesia Sanctæ Cæciliæ posita, & à tribus partibus, seu lateribus ab eisdem domibus hinc indè circumsepta reperiatur, & ea propter dictæ ædificationis operi, & ornatui haud parùm incommodum, & impedimentum allatum sit, huicque incommodo, & impedimento aliàs quàm per dictæ Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ demolitionem provideri non possit: Ipsa autem fonte baptismali careat, & in suis structuris satis angusta, & curam animarum illi imminens non valdè numerosa existat: curáque hujusmodi ad alias Parochiales Ecclesias circumvicinas transferri, & ab earum Rectoribus commodè exerceri possit: pro parte Præpositi, & Presbyterorum hujusmodi Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenùs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quibus per motus Pont. mandat Card. Vicario, ut ab Ecclesia S. Cæciliæ animarum curam proprietates fructus, & similia (exceptis Juribus Parochialibus Parocho modo obtinenti d. Eccl. reservanda) cum consensu Diac. Card. S. Laurentii in Damaso abdicet, separet, ac dismembret.

§. 2. Nos igitur, qui dudùm inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret; idémque servaretur in quibusvis dismembrationibus, concessionibus, & applicationibus de quibuscumque fructibus, & bonis Ecclesiasticis prædictis. Præpositum, ejúsque ac Presbyterorum hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon aliarum concessionum, & assignationum præfatæ Congregationis hactenùs quomodolibet factarum, tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Circumspectioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenùs vocatis, qui fuerint evocandi, te de præmissis diligenter informes, & si per informationem eamdem ità esse repereris, à dicta Ecclesia Sanctæ Cæciliæ, que ab Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso de dicta Urbe, tamquàm ejus Matrice dependit, & quam dilectus filius Angelus Baldus ipsius Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ Rector ad præsens obtinet; cujúsque fructus, redditus & proventus centum & viginti ducatorum auri de Camera, secundùm communem æstimationem, valorem annuum non excedunt, ut asseritur, ex nunc, prout ex tunc, & è contrà postquàm illa per cessum, etiam permutationis causâ, etiam in manibus Romani Pontificis pro tempore existentis, vel decessum, seu privationem, vel amissionem aliam quamcumque, aut Religionis ingressum dicti Angeli, seu aliàs quovis modo, etiam apud Sedem Apostolicam, etiam in aliquo ex mensibus Nobis, & eidem Romano Pontifici pro tempore existenti, Sedíque præfatæ, per quascumque constitutiones Apostolicas, aut Cancellariæ Apostolicæ regulas editas, & edendas nunc, & pro tempore reservatis, aut Collatoribus Ordinariis, etiam per easdem, vel quasvis alias constitutiones, aut regulas, seu literas alternativarum, vel alia privilegia, & indulta hactenùs concessis, & imposterùm concedendis, aut jure ordinario, vel aliàs competentibus, vacare contigerit, seu si in aliquo ex præmissis, vel alio quovis modo, & ex alterius cujuscumque personæ, seu per liberam resignationem dicti Angeli, vel cujusvis alterius de illa in Romana Curia, vel extrà eam, etiam coràm Notario publico, & testibus sponte factam, aut Constitutionem piæ mem. Joannis Papæ XXI. etiam Prædecessoris nostri, quæ incipit. Execrabilis; vel assecutionem alterius beneficii Ecclesiastici, quavis auctoritate collativa, & etiam si tanto tempore

vacaverit, quòd ejus collatio juxtà Lateranensis statuta Concilii ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipsáque Ecclesia Sanctæ Cæciliæ dispositioni Apostolicæ specialiter, vel generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statum etiam præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, omnimodam animarum dilectorum filiorum illius Parochianorum curam, aliáque jura officia, & onera parochialia universa, & illorum exercitium, necnon etiam omnia, & singula illius proprietates, fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, in quibusvis rebus consistentia, & undecumque provenientia, de consensu dilecti filii nostri Alexandri Sancti Laurentii in Damaso Diaconi Cardinalis de Montalto nuncupati, sine tamen aliquo dicti Angeli præjudicio, præsertim quoad universa jura Parochialia ipsius Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ, liberámque, & omnimodam, tàm illius, quàm bonorum ejusdem Administrationem, quæ præfato Angelo, quoad vixerit, & eamdem Ecclesiam Sanctæ Cæciliæ obtinuerit, plenè cedere, & competere valeant, auctoritate Nostra perpetuò abdices, ac respectivè separes, ac dismembres.

Distributionémque tenorum Parochialium Ecclesiis circumvicinis arbitrio d. Car. S Laurentii faciendam procurat.

§. 3. Necnon curam, jura, officia, & onera Parochialia, illorúmque exercitium hujusmodi cum utriusque sexus Parochianis prædictis, pro ea parte videlicet, quæ ambas Insulas prædictas complectitur, ad dictam Ecclesiam Beatæ Mariæ, & S. Gregorii, pro residuo verò ad alias Parochiales Ecclesias circumvicinas juxta distributionem à dicto Alexandro Cardinali, seu pro tempore existente ipsius Sancti Laurentii in Damaso Diacono Cardinale, desuper pro libero, & absoluto ejus voluntatis arbitrio faciendam.

Ac præcipit his Clericis ut d. Ecclesiæ S. Laurentii tamquàm Matricem singulis annis recognosceret modo hic descripto.

§. 4. Ita quòd ipsa Ecclesia B. Mariæ, & Sancti Gregorii, & prædicti moderni, ac pro tempore existentes Præpositi, & Presbyteri dictæ Congregationis Ecclesiam Sancti Laurentii prædictam ratione Parochianorum dictas duas Insulas pro tempore incolentium dumtaxat in Matricem ad instar aliarum similium Ecclesiarum recognoscere, & ad illam perpetuis futuris temporibus in signum recognitionis hujusmodi singulis annis die Sabbati Hebdomadæ Sanctæ Parochum, seu alium Presbyterum, qui ibi ad Olei Sancti benedictionem, ut moris est, assistat, mittere teneantur, dicta auctoritate etiam perpetuò transferas.

Nec non duos Canonicatus ad instar aliorum Canonicatuum in d. Ecclesia S. Laurentii cum consensu Capituli ac duas præbendas sacerdotales erigat & instituat.

§. 5. Ac in dicta Ecclesia Sancti Laurentii duos Canonicatus, & duas Præbendas Sacerdotales pro totidem Canonicis, qui apud eamdem Ecclesiam Sancti Laurentii personaliter residere, ac stallum in Choro, locúmque, & vocem in Capitulo habere, ac omnibus, & singulis privilegiis, quibus alii ejusdem Ecclesiæ Sancti Laurentii Canonici utuntur, similiter uti possint, & valeant, de consensu dictorum filiorum Capituli prædictæ Ecclesiæ S. Laurentii dictà auctoritate erigas, & institutas.

Cum dotis assignatione hic descripta.

§. 6. Illisque sic erectis, & institutis, pro illorum dote, ac illos pro tempore obtinentium substentatione omnia, & singula dictæ Parochialis Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ proprietates, fructus, redditus, & proventus, bona, canones, census, & alia quæcumque, non tamen emolumenta ex exercitio curæ animarum provenientia, & exceptis tot bonis stabilibus, seu legatis pro celebratione infrascriptarum Missarum, & Anniversariorum eidem Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ, seu ipsius Rectoris factis, seu relictis, ex quibus centum scuta monetæ annuatim percipi possint, quæ Ecclesiis, ad quas Missas, & Anniversaria infrascripta transferri contigerit, applicari debeant, auctoritate prædicta applices, & appropries.

Facultatem quoqueconcedat d. S. Laurentii Diac. Card. ut omnes Missas, preces orationes & alia suffragia quæcumque in d. Eccl. S Cæciliæ quomodolibet fundata ad alias Ecclesias sibi benevisas transferat.

§. 7. Cæterùm quia, ut asseritur, in dicta Ecclesia Sanctæ Cæciliæ septingentæ Missæ, vel forsan plures celebrandæ à diversis fidelibus fundatæ reperiuntur, eidem Alexandro, seu pro tempore existenti Sancti Laurentii in Damaso Diacono Cardinali, tàm Missas hujusmodi, cujuscumque numeri illæ existant, & etiamsi aliquæ earum in cantu celebrari debeant, quàm omnia, & quæcumque Anniversaria, orationes, preces & alia suffragia in eadem Ecclesia Sanctæ Cæciliæ hactenùs quomodolibet fundata, ad quaslibet alias Ecclesias sibi benevisas transferendi, & illis pro arbitrio suo applicandi, dummodò tamen piæ ipsorum fundatorum dispositiones indè in aliquo non lædantur, licentiam, & facultatem impartiaris.

Ipsámque Ecclesiam Cæciliæ præfatis oneribus liberam, ac sine bonis d. Congregationi ac Clericis concedat, & assignet.

§. 8. Porrò ipsam Ecclesiam Sanctæ Cæciliæ sic ab hujusmodi cura, officiis, oneribus, & exercitiis Parochialibus, Missarúmque, Anniversariorum, precum, orationum, & aliorum suffragiorum hujusmodi celebrationibus, & recitationibus liberam, & exemptam, ac sine bonis, & fructibus remanentem, dictæ Congregationi, ita quòd liceat illius Præposito, & Presbyteris prædictis nunc, & pro tempore existentibus, corporalem, realem, & actualem possessionem ipsius Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, cujusvis licentiâ desuper minimè requisitâ, de consensu ejusdem Alexandri Cardinalis, itidem eadem auctoritate similiter perpetuò concedas, & assignes.

Modò Card. Vicario licentiam tribuit d Ecclesiæ S. Cæciliæ (sublatis priùs defunctorum ossibus, ac in Ecclesia S. Mariæ, & S. Gregorii collocatis) profanandi.

§. 9. Postremò autem tibi pro tempore existenti dictæ Urbis Vicario, quotiescumque, post factum abdicationi, dismembrationi, concessioni, & assignationi, aliisque præmissis locum à Præposito, & Presbyteris dictæ Congregationis desuper requisiti fueritis, ipsam Ecclesiam Sanctæ Cæciliæ, extractis tamen priùs ex ea omnibus defunctorum ibi sepultorum ossibus, & corporibus, iisdémque ad dictam Ecclesiam B. Mariæ, & Sancti Gregorii translatis, & in ea decenter reconditis, servatis de jure servandis, profanandi, & ad profanos, non tamen sordidos usus, reducendi.

Et Clericis prædictis eam demoliendi ac de novo ædificandi.

§. 10. Præposito verò, & Presbyteris eisdem illam sic profanatam demoliendi, & ligna, lapides, aliaque rudera, & materialia inde provenientia in novas ædificationes prædictas aut alios quoscumque eorum usus convertendi, & in & super solo, seu situ ipsius Ecclesiæ Sanctæ Cæciliæ sic profanatæ, & demolitæ, fabricari faciendi.

Cum obligatione tamen, ut in Oratorio de novo construendo Altare majus sub invocatione S. Cæciliæ & S. Philippi Nerii, & illius Icone d. Sanctæ Imago collocari debeat.

§. 11. Cùm hoc tamen, quòd in signum profanatæ, & demolitæ Ecclesiæ hujusmodi, in Oratorio per dictam Congregationem de novo construendo Altare majus in honorem, & sub invocatione Sanctæ Cæciliæ, ac B. Philippi Nerii fieri, cum illius icone Imago ejusdem Sanctæ Cæciliæ à parte dextra collocari debeat, licentiam pariter, & facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

Clausulæ præservativæ hujus Const.

§. 12. Decernentes, præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, seu alios Romanos Pontifices Successores nostros sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine pro tempore quomodolibet factis, minimè comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo anteà quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data, per Præpositum, & Presbyteros ejusdem Congregationis quandocumque eligenda, concessas, ac semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum perpetuò firmiter, ac inviolabiliter observari, & adimpleri.

Decretum irritans.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, & de Latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, necnon irri-

tum,

tum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum abrogatio.

§. 14. Non obſtantibus priori voluntate noſtra, & ſingulis præmiſſis, ac Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati uniones perpetuas niſi in caſibus à jure permiſſis fieri prohibentibus, aliiſque Apoſtolicis, ac in Provincialibus, Synodalibus, & Univerſalibus Conciliis editis, ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, dictæque Eccleſiæ Sanctæ Cæciliæ, ac Miſſarum, orationum, precum, & ſuffragiorum hujuſmodi fundationibus, ejuſdémque Urbis, quatenùs opus ſit juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboraris, ſtatutis & conſtitutionibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. I. die I. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1621. ſeptimo Kal. Novembris, Pontificatus noſtri Anno primo.

XII.

Quòd votum, ac juramentum, quæ Clerici Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ de Urbe in ea perpetuò manendi emittunt, Romano Pontifici reſervata de cætero ſint.

Iſtam Congregationem unà cum Confraternitate Laicorum ſub invocatione Doctrinæ Chriſtianæ erexit Paul V. in Conſt. 36. Ex credito. ſuprà pag. 253. ubi vide.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1621.

Procemium.

Ex incumbenti Nobis deſuper paſtoralis officii debito, ad ea libenter intendimus, per quæ piorum Chriſtifidelium Congregationes ad divini nominis laudem, & gloriam, animarúmque ſalutem piè, & rectè inſtitutæ, ſub ſalubribus eorum Regulis, & Inſtitutis perſeverent, & majoribus indies proficiant incrementis.

Clerici Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ elapſo noviciatus anno ſponte emittunt Votum, ac Juramentum perpetuo manendi in d. Congregatione. Et tamen cùm nonnulli putent ſuper his licitum eſſe diſpenſare & commutare.

§. 1. Cùm itaque, ſicut dilecti filii Præpoſitus, & Clerici Congregationis Doctrinæ Chriſtianæ in Eccleſia Sanctæ Agathæ Tranſtyberim de Urbe inſtitutæ, Nobis nuper exponi fecerunt, Clerici ejuſdem Congregationis elapſo Novitiatus anno, votum cum juramento in eadem Congregatione perpetuò manendi libera, & ſpontanea voluntate emittant.

§. 2. Nonnulli verò ſuper voto, ac juramento præfatis, invita etiam Congregatione hujuſmodi, diſpenſare, & illa commutare licitum putent, & de facto in ejuſdem Congregationis præjudicium diſpenſent, & commutent.

Ideò Pont. commutationem & diſpenſationem ſuper Voto, ac Juramento prohibet, & Romanus Pont. de cætero reſervat.

§. 3. Nos præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, obviare, dictóſque Præpoſitum, & Clericos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Quòd de cætero cum Clericis ejuſdem Congregationis ſuper voto, & juramento præfatis, niſi per Nos, aut Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, diſpenſari, aut votum, & juramentum præfata commutari nullatenùs poſſint, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium decernimus, & ordinamus, & facultatem ſuper voto, & juramento præfatis diſpenſandi, ſeu eadem vota commutandi Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervamus.

Privilegia ipſius Congregationis non revoca-

§. 4. Inſuper omnia, & ſingula dictæ Congregationis privilegia, quatenùs ſint in uſu, & non ſint revocata, neque ſub aliquibus revocationibus comprehenſa, neque Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis adverſentur, auctoritate, & tenore præfatis approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

ta approbat, & confirmat.

Diſpenſationes, vel commutationes prædictas contrà harum tenorem faciendas irritat.

§. 5. Decernentes, quaſcumque voti, ſeu juramenti præfatorum diſpenſationes, ſeu voti, & juramenti eorumdem commutationes, contrà præſentium tenorem quandocumque faciendas, nullas, irritas, & inanes, nulliúſque roboris, vel momenti:

Clauſulas præſervativas adjungit.

§. 6. Præſentes verò literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari debere, irritumque, & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. I. die 12. Novembris.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die duodecima Novembris, 1621. Pontificatus Noſtri anno primo.

XIII.

De Electione Summi Romani Pontificis.

Alias de hac materia Electionis Papæ à diverſis Pontificibus hactenùs editæ erant Conſtitutiones, quarum nonnullæ ſunt in Corpore Juris ubi videre poteris diſpoſitionem Symmachi relatam in cap. 2. diſt. 79. Nicol. II. c. 1. diſt. 23. & Alexand. III. in cap. 6. de electión. Necnon Greg. X. in cap. 3. eod. tit. lib. 6. ac Clement. V. in Clem. 2. Ne Romani, eod. tit. Aliæ verò, quæ ſunt extrà Juris Corpus, omnes ſunt tibi indicatæ in Conſt. 63. Pii IV. ſup. tom. 2. pag. 97. Quoniam verò circa uſum, obſervantiam, & executionem hujus Gregorianæ ſanctionis, multæ excitari poterant difficultates; Ideò hic idem Pontifex ad eas præcidendas, ac pro faciliori ejuſdem Conſt. obſervantia edidit Ceremoniale, ritus hujuſmodi electionis continens, ſeriò obſervandum, & nequaquam immutandum, ut hic inf. conſt. 19. Decet. Quæ omnia noviſſimè approbavit, & confirmavit Sanctiſſ. D. N. Urban. VIII. ut in ejus Conſt. 45. Ad Romani, Tom. 4.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1621.

Exactiſſima cura, & diligentia adhibenda eſt in Electione ſummi Rom. Pontif. & ideò aliquot Rom. Pontificum, & ſanctorum Patrum decreta pro ritè, & rectè peragenda Electione edita fuerunt. Sed ſalubriori remedio Pontifex iſte locum eſſe cognovit, propterea plenius deſuper ut infrà diſpoſuit.

Aeterni Patris Filius, Magiſter, & Legiſlator noſter Chriſtus Dominus, cujus omnis actio, noſtra eſt inſtructio, licèt portaret omnia verbo virtutis ſuæ, nec eſſet quicquam abſconditum ab oculis ejus, tamen priuſquàm ad Apoſtolatus munus duodecim Apoſtolos eligeret, & nominaret, quod aliàs unquam feciſſe in ſcriptis non legimus, pernoctare voluit in oratione Dei: & antequàm B. Petro ovium ſuarum curam committeret, tertium repetita interrogatione, trinam extare æterni amorsi ejus profeſſionem: Nos ſcilicet erudiens quanta diligentia, cautione, & curia in omnium Paſtorum electione adniti debeamus, ut boni eligantur, & fideles, præſertim verò in Beati Petri Succeſſoris, qui Orbis eſt lumen, Doctor gentium, & Paſtor Paſtorum. Quapropter ſatis etiam admonemur, nihil eorum, quæ ad Electionis Romani Pontificis negotium cautiùs, & meliùs tranſigendum conducunt, omitti debere: Salus enim non unius membri, ſed totius corporis agitur, cum de Capite conſulitur. Igitur & ſi diverſis fœl rec. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & Sanctorum Patrum decretis ſalubriter proviſum eſt, ut ejus electio ritè, & rectè peragatur, & in ea non caro, & ſanguis, aut humana ſapientia, quæ ſtultitia eſt apud

Deum

Deum, dominetur, sed Spiritus Sancti gratia omnia dirigantur, & gubernentur: nihilominùs, ut dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat scientiam: experientia compertum est, salubriori remedio locum non deesse. Nos igitur, quos posuit Dominus, licèt nullis suffragantibus meritis, regere Ecclesiam suam, ne in extremo die prætermissi officii in re tanti momenti à Nobis ratio à districto Judice exigatur; quod multorum etiam votis, & postulationibus multum expetitum est, Sancti Spiritus adspirante gratia, faciendum decernimus.

§. 1. Matura itaque cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus deliberatione habita, de eorumdem Fratrum consilio pariter, & assensu, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, statuimus, decernimus, & declaramus, in posterùm electionem Romani Pontificis fieri aliter non posse, quàm Conclavi, & eo clauso, ac post celebratum in eo prima die Sacrosanctum Missæ solitum Sacrificium, cui Cardinales interesse, & in eo communicare consueverunt, ac per Secreta Schedularum suffragia duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclavi præsentium; præterquàm si omnes, & singuli Cardinales similiter in Conclavi præsentes, nemine dissentiente, aliquibus ex eorumdem Collegio Cardinalium committerent eligendi potestatem, ut vice omnium Ecclesiæ Catholicæ providerent de Pastore: aut nisi communiter ab omnibus, & singulis Cardinalibus, qui itidem in Conclavi præsentes erunt, nemine pariter dissentiente, quasi per inspirationem, nullo præcedente de persona speciali tractatu, per verbum, ELIGO, intelligibili voce prolatum, aut scripto, si voce fieri non potuerit, expressum, fuerit celebrata.

§. 2. Numerum autem Suffragiorum duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclavi præsentium, ut electio per viam Scrutinii, sive Scrutinii & accessus valida sit, decernimus, & declaramus ità esse censendum, ut in duabus tertii partibus Suffragium electi non numeretur, nec quisquam, sive Scrutinii & accessus, sive compromissi via procedatur, se ipsum eligere, seu suffragium sibi dare ullatenùs possit: Electi tamen persona, si in Conclavi sit, debeat in numerum Cardinalium computari.

§. 3. Rursus nemo per viam Scrutinii, seu Scrutinii & accessus habeatur pro electo, nisi publicatis omnibus suffragiis, & electi, si numerum tantummodò duarum ex tribus partibus habuisse compertum sit, etiam schedulis apertis.

§. 4. Ac si contingat plures in schedulis nominatos, duas tertias partes suffragiorum tulisse, in suffragiorum paritate neuter sit electus, in imparitate verò, qui numero suffragiorum superior erit dummodò duas tertias partes, etiam in uno suffragio excedat, electus censeatur.

§. 5. Insuper in uno quoque Scrutino antequàm Schedula in calicem mittatur, à quolibet Cardinale juramentum alta, & intelligibili voce fiat his verbis, TESTOR CHRISTUM DOMINUM, QUI ME JUDICATURUS EST, ME ELIGERE QUEM SECUNDUM DEUM JUDICO ELIGI DEBERE, ET QUOD IDEM IN ACCESSU PRÆSTABO. Et hoc juramentum à nullo omittatur.

§. 6. Suffragiorum autem Schedulæ hujusmodi tàm Scrutinii, quàm accessus, ubi fieri poterit, impressæ omninò esse debeant, ubi non potuerit, unius tantùm manu scriptæ sint, ità videlicet, ut tàm ita scriptæ, ea omnia, quæ id Schedulis hujusmodi exprimi solent, contineant, præter sola nomina, seu denominationes eligentis, & electi, & infràscripta signa; quæ omnia manu ejusdem eligentis scribantur: & nomen quidem eligentis in prima parte Schedulæ, electi, verò in sequenti, & rursus electi, quantum fieri poterit charactere alterato, ità ut cognosci non possit: eaque Schedulæ pars, in qua erit eligentis nomen, claudetur, ac sigillo ad hoc parato ac secretè habito, non autem eo quo quisque uti solet, obsignetur. Ut autem videri possit, ne qui alicui accessit, eidem in Scrutinio suffragium dederit, Schedulæ omnes duobus aliis signis in ultima parte signentur, numero nempe aliquo, & brevi dicto sacræ Scripturæ, vel alio hujusmodi, quæ signa in utraque Schedula tàm Scrutinii, quàm accessus eadem sint.

§. 7. Posteà verò pars illa Schedulæ, ubi hæc signa erunt, etiam complicetur, & obsignetur, ne à Scrutatoribus videri possit, nisi postquàm fuerit per Scrutinium & accessum electio perfecta; quo casu Schedulæ accessus à Scrutatoribus ea in parte, ubi duo prædicta sunt signa, aperiantur, iisque inspectis, & earum sigillis, aliæ Schedulæ cum iisdem signis notatæ, & in Scrutinio datæ reperiantur, ut videlicet an duo hæc signa, & sigillum eadem sint cognoscatur, & indè duo suffragia ab eodem Cardinali uni data non fuisse appareat.

Compiscationémque obsignationem, & aperitionem dictarum schedularum.

§. 8. At si inter Schedulas Scrutinii nulla reperietur iisdem signis notata, quibus schedulæ accessus signata erit, aut si quis eidem accesserit; quem in Scrutinio nominaverit, utroque casu suffragium accessus nullum sit. Subscriptio autem, seu nomen eligentis resignari non possit, nisi contingat, ut sigillum, & alia duo prædicta signa sint eadem cum signis, & sigillo alicujus alterius Cardinalis, aut alia difficultate cogente.

Quando suffragium accessus nullum sit declarat, & quando schedulæ aperiantur in ea etiam parte, ubi est nomen eligentis.

§. 9. Quod autem attinet ad nomen electi, illud eo modo à Cardinalibus scribatur, quomodo in folio impresso, ubi in Conclavi notari suffragia solent. Præterea ut secreto cautius consulatur, Schedulæ suffragiorum conficiantur, una seu pluribus in mensis, in media Capella constitutis, ità è Cardinalibus remotis, & circumspectis, ut quid scribatur ab aliis videri non possit. Si quis verò ad mensam accedere, impeditus valetudine non poterit, is suffragium suum in loco suo secretè conficere debeat, & ad illud accipiendum ultimus Scrutatorum accedat.

Nomen electi quomodo in schedulis scribendum & ubi debeat fieri schedularum inscriptio declarat.

§. 10. Et ut accessus secretè etiam peragatur, Scrutinio publicato, si electio per consensum duarum partium in eo non fuerit celebrata, statim antequàm ad alios actus deveniatur, Cardinales Schedulam pro accessu formatam prædictis in mensis conficere, sicut in Scrutinio teneantur. Porrò usus Schedularum pro accessu talis erit. Qui accedere alicui ex nominatis in Scrutinio voluerit, ejus nomen scribet, qui noluerit, ne cognosci possit eum nulli accedere, in loco nominis scribat NEMINI.

Ac quando sit locus accessus & quando & quomodo fieri debeat

§. 11. Nulli autem tàm in Schedula Scrutinii, quàm accessus plures nominare liceat, alioquin suffragium in quo plures fuerint nominati, nullum sit accedere tamen uni ex nominatis à se in dicta Schedula; vel alii, dummodò aliquod aliud suffragium in eodem Scrutinio tulerit, non prohibeatur, & in numerum Cardinalium in Conclavi præsentium numeretur.

Tàm in Scrutinio quàm in accessu plures nominare posse vetat. Et de accessu cui fieri posse subjungit.

§. 12. Neque in quolibet Scrutino, nisi semel accedere liceat; neque per accessum ab alterius nominatione, in Scrutinii Schedula facta recedi, decernimus, & declaramus.

Semel accedere in un scrutinio, per accessum non recedi nominatio decernit.

§. 13. Insuper antequàm Schedulæ, sive Scrutinii, sive accessus à Scrutatoribus aperiantur, omnes ab iis diligentissimè palàm numerentur: & si plures repertæ fuerint, quàm sint Cardinales in Conclavi præsentes omnes comburantur, & iterum ad suffragia statim deveniatur.

Numeratio Schedularum quomodò fiat, & quid si numero Cardinalium illa non respondeant declarat.

§. 14. Si quis autem aliquid ex suprà expressis non servaverit, aut quomodocumque directè, vel indirectè in aliquo contraxerit, sententiam excommunicationis ipso facto incurrat.

Aliquid de prædictis non observanti, excommunicationis pœnam infligit

§. 15. Prætereà statuimus, & ordinamus, quòd si aliquem infirmitas impediverit ad Scrutinium venire, ad eum adire debeant tres Cardinales, sorte ante Scrutinium, ut infrà ad hanc rem ex omnibus

Suffragia à Car infirmis in Scrutinio, & accessu quomodo ferant, ordinat

nibus Cardinalibus per ultimum Diaconorum extracti, cum capsula perforata, sed inani, & palàm à Scrutatoribus clausa, cujus clavis super altare remaneat, & Schedulam impressam illi deferre, ipseque illam, sicut alii Cardinales, prævio juramento suprascripto, secretè conficere teneatur, deindè in capsulam conjiciat, eáque per eosdem Cardinales relata, & aperta, in calicem Schedula mittatur. Publicato deindè Scrutinio, si accessus faciendus erit, ut etiam infirmi accedere possint, unum ex foliis in quibus nomina Cardinalium, & suffragiorum numerus notantur, à tribus Cardinalibus prædictis sumatur, & palàm recognito numero suffragiorum, quæ quisque in Scrutinio tulerit ad infirmum una cum alia impressa Schedula, pro accessu parata, & cum eadem capsula ab iis deferatur. Infirmus verò alicui accedere, vel nemini accedere debeat, omniáque & singula serventur, quæ de Scrutinii Schedula suprà ordinata sunt, sub eadem excommunicationis latæ sententiæ pœna. At si quis scribere valetudine impeditus, per alium prævio juramento, ab eo qui scribet præstando, de servando secreto, quod sub eadem excommunicationis pœna servari mandamus, subscribere liberè possit.

Et quomodò scrutatores, & deputati pro suscipiendis vocis infirmorum, Recognitores qui extrahantur, & quam pœnam incurrant, si quid secreti revelent. Et de officio Recognitorum, & combustione schedularum.

§. 16. Ad hæc Scrutatores tres, sicut & tres alii Cardinales, qui ad infirmorum suffragia deferenda proficientur, ex omnibus Cardinalibus præsentibus in Conclavi, nulla ordinis servata distinctione, sorte immediatè ante quolibet Scrutinium per ultimum Diaconorum extrahantur, & qui semel extracti fuerint in vas iterum conjiciantur; alioquin si quis contrafecerit, sicut si Scrutatores, vel recognitores aliquid secreti in exercendo suo officio cognoverint, & illud revelaverint, eamdem latæ sententiæ excommunicationem incurrant. Finito Scrutinio, & accessu, sive electio sequuta sit, sive non sit, tres alii Cardinales, sorte pariter ut suprà extrahendi, Schedulas omnes recognoscere debeant, sigillo tamen, & duobus aliis signis, si aperta non fuerint, intactis remanentibus. Quæ omnes, & singulæ, Schedulæ, sive sequuta, sive non sequuta electione, postmodùm statim palam comburantur.

Et etiam quoties in die, & quando fieri debeat scrutin. vel compromissum. Nec non quam pœnam incurrant non observantes.

§. 17. Similiter ne electio protrahatur, statuimus, & ordinamus, ut sub simili excommunicationis pœna, eo ipso incurrenda, Scrutinium bis singulis diebus peragatur, ità ut etiam perficiatur, manè scilicet post solitam Missam, & prima quidem die tantùm post Cardinalium sacram peractam communionem, & pomeridiano tempore hora opportuna, post Hymnum, Veni Creator Spiritus, & orationem de Spiritu Sancto: idémque si compromissi via eligatur, observari debeat: atque ad Scrutinium, cùm tertium pulsata per loca solita Conclavis campanula de more fuerit, omnes, & singuli Cardinales convenire debeant, valetudine non impediti, sub eadem excommunicationis latæ sententiæ pœna.

Factiones promissiones, signa, & aliarum respectu inclusionis, quàm exclusionis, &c. sub pœnam excommunic. prohibet.

§. 18. Cardinales prætereà omninò abstineant ab omnibus pactionibus, conventionibus, promissionibus, intendimentis, condictis, fœderibus, aliísque quibuscumque obligationibus, minis, signis, contrasignis suffragiorum, seu Schedularum, aut aliis tàm verbo, quàm scripto, aut quomodocumque dandis, aut petendis, tàm respectu inclusionis, quàm exclusionis, tàm unius personæ, quàm plurium aut certi generis, veluti creaturam, aut hujusmodi, seu de suffragio dando, vel non dando: quæ omnia, & singula, si de facto intervenerint, etiam juramento adjecto, nulla, & irrita, neque ad eorum observantiam quemquam teneri, aut ex transgressione notam incurrere fidei non servatæ decernimus, & declaramus; & contrafacientes ex nunc excommunicationis pœna innodamus: tractatus tamen pro electione habendos vetare non intelligimus.

quæ Electionem Rom. Pontif. nullam eddant, Pœnasque

§. 19. Quòd si electio hujusmodi alibi celebrata fuerit, quàm in Conclavi clauso, vel aliter quàm per secreta Schedularum suffragia duarum ex tribus tribus Cardinalium in Conclavi præsentium in Scrutinio, seu Scrutinio, & accessu, electi suffragio non computato, vel per viam compromissi, ab omnibus Cardinalibus similiter in Conclavi præsentibus, nemine dissentiente, initi, & ità ut nemo seipsum elegerit: vel quasi per inspirationem nullo præcedente de persona speciali tractatu, omnium pariter Cardinalium, præsentium in Conclavi, communiter, nemine itidem dissentiente, per verbum ELIGO, intelligibili voce prolatum aut scripto, si voce non potuerit, expressum, nulla sit, & invalida eo ipso, absque ulla declaratione, & ità electo nullum jus tribuat: quinimò is non Apostolicus, sed Apostaticus sit, & tàm ipse, quàm eligentes, ejúsque fautores, & complices sententiam excommunicationis, & anathema, aliásque censuras, & pœnas invasoribus Sedi Apostolicæ à sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis imposita, pariter ipso facto incurrant, à qua, sicut ab alia quacumque, in hac Constitutione imposita, & irrogata, seu infrà imponenda, & irroganda pœna excommunicationis tàm ipsi, quàm quilibet alius, sive S. R. E. Card. sive alia persona cujuscumque gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ à nullo, neque etiam à Majori Pœnitentiario, cujuscumque facultatis vigore præterquàm à Romano Pont. nisi in mortis articulo absolvi possit, & tàm ipse ejúsque complices, & fautores, quàm alii quicumque, etiam S. R. E. Cardinales hujus Constitutionis in aliquo transgressores aliis gravissimis pœnis teneantur, futuri Pontificis canonicè intrantis arbitrio irrogandis.

eligentium & electoru contrà huj const. formam tradi

Secretum i electione Pa pæ observari præcipit: u mutationem aut alterationem hujus constit. Cardd. prohibet.

§. 20. Postremò statuimus, & districtè præcipiendo mandamus, ut S. R. E. Cardinales, quæcumque secretum violare quomodolibet poterunt, omnia evitare, & cavere omninò teneantur, cùm intentio, & mens nostra sit electionis hujusmodi tàm sanctum negotium, si fiat per Scrutinium, & accessum, ut præfertur, secretissimè transigatur: ac proindè, iisdem omnibus, & singulis S. R. E. Cardin. & eorum sacro Collegio inhibemus, ne contra hæc, vel horum aliquod statuere, disponere; vel ordinare, seu in aliquo corrigere, alterare, mutare, seu aliquo modo facere, tractare, moliri, vel attentare præsumant quovis prætextu, causa, vel exquisito colore sub eadem excommunicationis pœna ipso facto incurrenda.

Hujus const. executores Card. deputat.

§. 21. Ut autem hujusmodi nostra Constitutio inviolabiliùs observetur, tres Cardinales, qui singulis diebus Congregationibus agendis præpositi sunt, & cùm iis S. R. E. Camerarius illam in omnibus, & per omnia observari procurent, & faciant.

Cardinales censuris teneatos ab electione Papæ non excludi decernit.

§. 22. Volumus etiam, & decernimus, censurarum, & excommunicationum prædictarum, & aliarum quarumcumque prætextu, vel causa Cardinales à summi Pont. electione activa, & passiva excludi nullo modo posse, quas quidem censuras, & excommunicationes ad effectum hujusmodi electionis tantùm, illis aliàs in suo robore permansuris, suspendimus: decernentes, easdem excommunicationes & censuras eos solùm afficere qui deliquerint, non autem alios, Conclavi durante, qui cum iis conversati fuerint.

Quæ in hujusmodi electione advertere debent Card. admonet.

§. 23. Cæterùm, & si opus non esse in Domino confidimus, tamen pro officii nostri debito, & rei de qua agitur gravitate, admonemus, hortamur, & in Domino obsecramus S. R. E. Cardinales, ut attentè considerent personæ, quam sustinent, officium, & dignitatem, quam Sacrum prætereà, & quanti momenti sit opus, quod tractant: & nihil quod se non deceat, nihil à re alienum committant, sed cogitent, quàm perniciosum futurum sit universæ Ecclesiæ, Christi sanguine acquisitæ, si malè administretur; ac proindè exuant omnes mundanas curas, & induant solùm Dominum nostrum JESUM Christum: memores, nihil prodesse homini,

uni-

Const. & aliis ... Const. contrariis ex-presse deroga-tat.

si universum Mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur. Denique animum advertant, se in Conclavi clausulos editissima in specula constitutos esse, & factos spectaculum DEO, & hominibus, à Domino cujus negotium gerunt, supplicii, vel gloriæ sempiternæ retributionem citissimè laturos.

Vide restri-ctionem hic infra §. 26.

§. 24. Non obstan. quatenùs opus sit, fel. rec. Alexandri Papæ III. præd. nostri in Concilio Lateranensi edita, quæ incipit. Licèt de vitanda, & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, etiam in Conciliis generalibus promulgatis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Juris clausis, quibus omnibus, & singulis, quatenùs pariter opus sit, eorum omnium, & singulorum tenores, perindè ac si ad verbum exprimerentur, pro expressis, insertis habentes, pro hac vice dumtaxat, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Quomodo, & quando juranda sit per Card. ista Const. sta-tuit.

§. 25. Volumus quoque, præsentes nostras coràm omnibus in prima Congregatione post obitum Pontificis fieri solita, & deindè post Conclavis ingressum, & cùm quis ad Cardinalatus honorem promotus fuerit, cum aliis similibus Constitutionibus legi, & juratum super illius observatione præstari: & ità præcipimus, & mandamus.

Derogat. de qua in §. 24. restringit, observantiamque hujus Const. success. Pont. indicat.

§. 26. Quibus Constitutionibus, & pœnis in eis contentis, nisi in superius expressis per hanc nostram derogare non intendimus, sed eas in sui roboris firmitate relinquere. Sperantes etiam Roman. Pontif. qui pro tempore canonicè eligentur, omni studio curaturos, ut quæ nostris hujusmodi, & in eis salubriter statuta sunt, inviolabiliter, ac etiam si opus fuerit, per pœnarum ipsarum contrà transgressores executionem, observentur.

Public. hujus const. in Urbe fie i, & factam quo-cumque Card. etiam absen. & fu-turos, & alios quos-cumque li-gare præci-pit.

§. 28. Denique volumus, easdem præsentes in Valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non in Acie Campi Floræ per Cursores nostros affigi & publicari, ac eorum exempla ibidem affixa dimitti, & deindè omnes, & singulos Cardinales tàm absentes quàm præsentes, modernos, & qui pro tempore erunt, & alios quoscumque quorum interest, vel interesse poterit quomodolibet in futurum, afficere, & ligare, nullámque harum ignorantium prætendere posse, ac si eis personaliter intimatæ forent; præmissis cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus.

Sanctionémque pœnalem, adjun-git.

§. 27. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum Statutorum Decretorum, Declarationum, Mandatorum, Innodationis, Derogationis, Præcepti, & suspensionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem DEI, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. I. die 15. No-vemb.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimoprimo, decimoseptimo Kalen. Decembris, Pontificatus Nostri anno Primo.

Papæ sub-scriptio.

Card. sub-scriptiones.

† Ego Gregorius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Antonius Card. Savijus Episc. Ostien. promitto, voveo, & juro.

† Franciscus Maria Cardinalis à Monte, Episc. Portuen. promitto, voveo, & juro.

†. A. Cardinalis Montaltus, Episcopus Albanen. S. R. E. Vicecancellarius, promitto, voveo, & juro.

† Odoardus Cardinalis Farnesius, Episcopus Sabinen. promitto, voveo, & juro.

† Octavius Cardinalis Bandinus, Episcopus Prænestinus, promitto, voveo, & juro.

†

† Andreas Cardinalis Perettus, promitto, voveo, & juro.

† B. Cardinalis Bevilacqua, promitto, voveo, & juro.

†

† F. tit. S. Praxedis, presb. Card. de Sourdis promitto, voveo, & juro.

† Ego Jo. Baptista tit. ss. Marcellini, & Petri, Card. Detus, promitto, voveo, & juro.

† Ego Dominicus ss. Apostolorum, presb. Card. Gymnasius, promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Carolus tit. s. Cæsari presb. Card. Madrutius promitto, voveo, & juro.

†

† Ego S. tit. s. Chrysogoni presb. Card. Burghesius, Major Pœnitentiarius, promitto, voveo, & juro.

† Ego M. tit. s. Onuphrii presb. Card. Barberinus promitto, voveo & juro.

† Ego Jo. Garsia tit. ss. Quatuor Coronatorum presb. Cardin. Millinus, promitto, voveo, & juro.

† Ego M. tit. ss. Quirici, & Juliæ presb. Card. Lantes, promitto, voveo, & juro.

† Ego M. Angelus Tontus tit. s. Petri ad Vincula, presb. Cardinalis Nazarenus, promitto voveo, & juro.

† Ego F. tt. s. Augustini presb. Verallus, promitto, voveo, & juro.

† Ego Jo. Bapt. tt. s. Cæciliæ presb. Card. Lenus, promitto, voveo, & juro.

† Ego Dominicus tit. s. Martini in Montibus, presb. Card. Rivavarola, promitto, voveo, & juro.

† Ego P. tt. s. Mariæ de Populo, presb. Card. Philonardus, promitto, voveo, & juro.

† Ego P. Paulus tt. ss. Nerei, & Achillei, presb. Card. Crescentius, promitto, voveo, & juro.

†

†

† Ego Caspar. tit. s. Crucis in Hierusalem, presb. Card. Borgia, promitto, voveo, & juro.

† Ego Robertus tt. s. Alexii presb. Card. Ubaldinus, promitto, voveo, & juro.

† Ego Tiberius tt. s. Priscæ, presb. Card. Mutus, promitto, voveo, & juro.

† Ego Gabriel tit. S. Pancratii, presb. Card. de Trejo, voveo, & juro.

†

†

†

† Ego Petrus tit. t. Thomæ in Parione, presb. Card. Camporeus, promitto, voveo, & juro.

† Ego Mattheus tt. S. Marci, presb. Card. Priolus, promitto, voveo, & juro.

† Ego S. presb. Cardinalis S. Susannæ. S. R. E. Biblioth. promitto, voveo, & juro.

†

†

†

† Ego Guido tit. s. Joannis aute portam Latinam, presb. Cardin. Bentivolus, promitto, voveo, & juro.

† Ego Petrus tit. s. Salvatoris in Lauro, presb. Card. promitto, voveo, & juro.

† Ego It. Federicus presb. Cardinalis de Zolrelen, promitto, voveo, & juro.

† Ego Cæsar. tt. s. Petri in Monte Aureo, presb. Card. Gherardus, promitto, voveo, & juro.

† Ego Fr. Desiderius tit. s. Clementis, presb. Card. de Cremona, promitto, voveo, & juro.

† Ego Stephanus tit. S. Mariæ in Via, in presb. Card. Pignattellus, promitto, voveo, & juro.
† Ego L. Card. Ludovisius, tit. S. Mariæ de Transpontina S. R. E. Cam. promitto, voveo, & juro.
† Ego Franciscus tt. S. Matthæi in Merulana, presb. Cardinalis Sacratus, promitto, voveo, & juro.
† Ego M. Ant. tit. S. Eusebii, presb. Card. Gozadinus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Alexander S. Mariæ in via lata Diaconus Cardinalis Esten. promitto, voveo, & juro.
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Franciscus, S. Angeli in Foro piscium, Diaconus Cardinalis Boncompagnus, promitto, voveo, & juro.
† Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ, Diac. Card. Aldobrandinus, promitto, voveo, & juro.
†

Publicatio hujus in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo primo, Indictione quarta, die verò vigesima sexta Mensis Novembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & Domini N. D. Gregorii divina providentia Papæ XV. Pontificatus sui primo. Introscriptæ literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuefuerant ad Valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, dimissis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, & exindè amotis, deindè dimissis earumdem literarum copiis affixis moris est, per nos Augustinum Bracherium, & Brandimartem Latinum prælibati S. D. N. Papæ Cursores.

Octavius Spada Magister Cursorum.

XIV. Erectio Congregationis Clericorum sæcularium Scholarum Piarum in Religionem Clericorum Regularium cum emissione trium Votorum solemnium.

Hanc Congregationem ad pauperes scholares piè, & sine ulla mercede erudiendos erexisse Paul. V. vides in sua Constitut. 101. *Ad ea. sup. ubi notavi. Et posteà iste Pontif. confirmavit Constitutiones ab ipsa Congregatione editas, ut Const.* 17. *Sacri, inf. Elegitque Josephum à Matre DEI in Ministrum Generalem, ut constit.* 35. *Apostolici, infrà.*

Ac demùm eidem communicavit omnia Privilegia, & quascumque gratias Religiosis Mendicantibus concessa: & concedenda in Const. seq. Ad uberes. Necnon posteà concessit Ecclesiam S. Pantaleonis de Urbe, sublata priùs animarum cura, ut Const. 45. Regimini: novissimè verò eos à Processionibus, & aliis actibus publicis exemit: S. D. N. Urb. VIII. inf. Const. 100. Debitum. Tom. 3.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei moriam.

Proœmium.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licèt imparibus, divina dispositione constituti, & ad ea vigilantiæ nostræ partes libenter interponimus, per quæ piæ Clericorum Congregationes in Ecclesia DEI ad illius laudem, & gloriam providè sanctéque institutæ, in perseverantia laudabilium operum incitentur, ac majoribus in dies proficiant incrementis.

Joseph à Matria Dei Præfectus, Congreg. Cleric.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Josephus de Matre Dei, Præfectus Generalis Congregationis Clericorum Pauperum Matris DEI Scholarum Piarum de Urbe, Nobis nuper exponi fecit, Clerici ejusdem Congregationis tria simplicia, Paupertatis scilicet, Castitatis, & Obedientiæ vota emittent. Cumque perfectioris vitæ studio ducti, simplicia vota prædicta per Nos solemnia declarari, Nobis humiliter supplicassent.

Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, supplicant Papæ quod votis solennibus.

§. 2. Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardi-Cardinales negotiis Episcoporum, & Regularium præpositi, quibus negotium hujusmodi maturè examinan. & Nobis referen. commisimus, prædictam Congregationem nuncupatam Pauperum Matris Dei, olim Romæ fœl. rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessores nostri auctoritate erectam, per sanctæ memoriæ Paulum Papam V. Prædecessorem nostrum confirmatam, & propè Ecclesiam sancti Pantaleonis de Urbe modò degentem, in Religionem trium votorum solemnium approbari posse censuerint, prout in decreto desuper sub die xxxi. Augusti proximè præteriti facto dicitur contineri.

Et ille id Card. negotiis Episcop & Regulari Præp commisit, ipsique Cong in Relig trium votorum sol. approbari censerunt in quodam Decreto.

§. 3. Nos piis Josephi & Clericorum prædictorum votis hujusmodi, quantum cum Domino possumus, benignè annuere, eósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, cen. & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum Apostolica auctoritate ten. præsentium approbamus, & confirmamus, illíque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Quod Decr. hic Pont. approbat, supplérque omnes defectus, si qui essent.

§. 4. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, a Josepho, & Clericis prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Clausulas Præservativas.

§. 5. Atque ità per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Irritámque Decret apponit.

§. 5. Non obstantibus Apostolicis, ac universalibúsque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenùs opus sit, dictæ Congregationis, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

Dat. Romæ, apud Sanctum sub Petrum Annulo Piscatoris die 18. Novembris 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Dat. P. A. 1. die 18. Nov

Sequitur Elargitio, & communicatio Congregationi Clericorum Regularium Pauperum Matris DEI Scholarum Piarum, omnium exemptionum, indultorum, & privilegiorum quibuscumque Ordinibus Mendicantum, eorúmque locis, & personis quomodolibet concessorum, & concedendorum.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

AD uberes fructus, quos dilecti filii Minister Generalis, & Clerici Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum in Militanti Ecclesia, cujus regimini divina disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, ac uberiores ex ipsa Congre-

gatione

gatione fructus in dies proventuros esse sperantes, ad ea meritò libenter intendimus., per quæ Congregatio ipsa fœlicioribus in dies proficiat incrementis.

Elargitio, & communic. privileg. & gratiarum de qua in rubrica.

§. 1. Ut igitur Minister, & Clerici prædicti eo ferventius in suo laudabili instituto perseverent, quo majoribus se viderint favoribus, & gratiis munitos, providere volentes, ac singulares Ministri, Clericorum prædictorum personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequenter, harum serie absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationi prædictæ, illiúsque personis ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, facultatibus, exemptionibus, aliisque gratiis, & indultis tàm spiritualibus, quàm temporalibus Ordinibus Mendicantium, illorúmque Superioribus, Professoribus, necnon Ecclesiis, Monasteriis, Regularibus locis, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Rom. Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos quomodolibet concessis, & quibus ipsi, necnon Ecclesiæ, Monasteria, & Regularia loca hujusmodi de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tàm conjunctim, quàm divisim, seu aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodò tamen sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, nec sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis aut Constitutionibus Apostolicis repugnent, pari modo non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, perindè ac si illis nominatim, & in specie concessa fuissent, uti, frui, & gaudere liberè, & licitè valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus, dictaque privilegia immunitates, libertates, facultates, exemptiones, gratias, & indulta eis communicamus, illáque ad eos extendimus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 2. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Præposito, & Clericis prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Et Decretum irritans.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisq; derogatur.

§. 4. Non obstant. nostra de gratiis ad instar non conceden. ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit, Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis eorum ten. præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 11. die 15. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xv. Octobris M. DC. XXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XV.

Confirmatio, & Invocatio Constitutionum Greg. XIII. & Greg. XIV. super prohibitione delationis habitus Fratrum Capuccinorum, vel consimilis habitus per alios Regulares. Nec non commissio, & demandatio Ordinis locorum Regnorum, & Provinciarum Italiæ, ne aliis quibusvis Religiosis cujuscumque Ordinis, Societatis, & Instituti Regularibus sub quovis prætextu in posterum, Nomen, vel Habitum ipsorum Fratrum Capuccinorum sibi vendicare, vel usurpare permittant, sed ipsas editas Constitutiones per Ecclesiasticas censuras, & pœnas observari faciant.

Horum Fratrum Regulæ approbationem cum habitus præfinitione habes in Clem. VII. Const. 21. Religionis; sup. t. 1. p. 673. ubi videas quæ notavit Genitor meus.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita A. D. 1621.

Ad perpetuam Rei memoriam.

Proëmium.

EX injuncto Nobis Apostolicæ servitutis Officio, ad ea, per quæ Christifidelium, quorumlibet præsertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium quieti, paci opportunè consulitur, libenter intendimus, ac in his Officii Nostri partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Greg xiij. & Greg. xiv. inferiùs citati prohibuerunt delationem habitus similis vel Capituli Frat. Capuccinorum.

§. 1. Aliàs siquidem à fœl. rec. Gregorius xiii. & Gregorio xiv. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet.

Gregorius Papa xiii. Ad perpetuam rei memoriam. Regularium personarum, præsertim exemplarem vitam in humilitatis, & paupertatis spiritu ducentium; quieti, ac indemnitati pro commisso Nobis Pastoralis Officii debito consulere cupientes, ad ea removenda, quæ ipsis præjudicium adferre, & scandali materiam præstare dignoscuntur, curam nostram libenter intendimus. Accipimus siquidem, quòd licèt aliàs fœl. rec. Paulus Papa xiii. Prædecessor Noster, per suas literas inter alia districtiùs inhibuerit quibusvis personis cujuscumque conditionis existerent, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna eo ipso incurrenda, ne Habitum per Fratres Ordinis Minorum Capuccinorum nuncupatorum, gestari solitum, nisi sub pro tempore existentis Vicarii Generalis ejusdem Ordinis obedientia, & cura permanerent, gestare quoquo modo præsumerent, & piæ mem. Pius Papa iii. etiam Prædecessor Noster literas Pauli Prædessoris hujusmodi, ità quòd nullus, cujuscumque conditionis existeret, non solitum habitum præfatum juxtà literarum Pauli prædecessoris hujusmodi tenorem, verùm etiam nec ità consimilem, quòd propter eum credi Frater eorum Congregationis, nisi sub præfati Vicarii Generalis pro tempore existentis obedientia, & cura permaneret, sub simili pœna excommunicationis latæ sententiæ quoquo modo gestare præsumeret, per alias suas literas confirmaverit, & approbaverit, & ad etiam ad id extenderit: nihilominùs multi Fratres Tertiarii nuncupati, Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci nucupatorum, in Regno Siciliæ degentes. Habitum ejusdem panni, & coloris, quo ipsi Fratres Capuccini utuntur, gestare, & salvo quod Capuccium rotundum more Fratrum Conventualium hujusmodi deferunt, in reliquis ità consimiles eisdem Fratribus Capuccinis incedere præsumunt, ut passim à populo pro Capuccinis habeantur, & repetuntur, ac illis tamquàm talibus eleemosynæ, & oblationes elargiantur, non sine eorumdem Capuccinorum, qui ea ratione eleemosynis hujusmodi ab aliis suo nomine interceptis frustrati remanent, præjudicio, & incommodo, sed etiam gravi dictæ plebis offensione; & scandalo, dùm quos disciplinæ regulari ipsorum Fratrum Capuccinorum mancipatos credit, eis pecuniarum usum, ac rerum commercium permitti intuetur. Quocircà Nos rationi consonum esse rati, ut qui in observantia vitæ re-

Ista Pauli Const. est sup. t. 1. p. 714. num. 11

Const. hujus Pii habes not. ad const Gre. xiv. signati in Rubr.

gularis uniformes non sunt, iidem etiam habitus delatione distinguantur, in præmissis ad evitandos confusiones, & contentiones, quæ nisi habitus utrinque distinguantur, oriri possent, providere volentes, ac singulas literas Prædecessorum hujusmodi, & in eis contenta quæcumquæ pro expressis habentes & harum serie approbantes, & confirmantes atque etiam innovantes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra statuimus, & ordinamus, quòd ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus hujusmodi Fratres Tertiarii nuncupati dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium in Regno Siciliæ existentes, & sub obedientia, & cura dicti Vicarii Generalis Capuccinorum pro tempore existentis non permantes, ad instar aliorum Fratrum ejusdem Ordinis Minorum Conventualium ibidem degentium, non solùm Capuccium rotundum, ut præfertur, sed etiam habitum ejusdem coloris, cujus est habitus dictorum Fratrum Conventualium, videlicet berrettini nuncupati, ut propterea à Capuccinis Fratribus facilè discernantur, deferre debeant, & teneantur, alioquin si secus fecerint, post sex menses ab intimatione præsentium, pœnas Constitutionum Pauli, & Pii prædictorum incurrant eo ipso. Decernentes, præsentes literas de subreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, etiam ex eo quòd interesse habentes vocati non fuerint, seu quocumque alio prætextu notari, impugnari, retractari, aut in jus, vel controversiam revocari, seu adversus eas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullo umquàm tempore posse; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane si secùs super à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominùs universis, & singulis dicti Regni locorum Ordinariis, in quorum diœcesibus Fratres Tertiarii Ordinis Minorum Conventualium hujusmodi pro tempore degent, per præsentes committimus, & mandamus, ut per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Capuccinorum prædictorum, vel aliorum quorum interest, fuerint requisiti, solemniter publicantes, faciant auctoritate Nostra literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, sublato quocumque exemptionis privilegio, inviolabiliter observari; contradictores quoslibet, & rebelles per prædictas, aliásque sententias, censuras, pœnas, aliáque juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, ipsas sententias, censuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon statutis, & indultis, & literis Apostolis, etiam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quæ omnia adversus præmissa nullatenùs suffragari volumus, contrariis quibuscumque; aut si Fratribus Tertiariis prædictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides ubique in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Tusculi sub annulo Piscatoris, die 4. Octobris MDLXXXI. Pontificatus Nostri Anno Decimo. Gregorius Papa XIV. Ad perpetuam rei memoriam. Beati Francisci Confessoris Sodalitas.

Omittitur residuum, quia illud habes in Tomo 2. fol. . . . . num. 2.

§. 2. Cùm itaque, sicut dilectus filius Procurator Generalis eorumdem Fratrum Capuccinorum totius Ordinis hujusmodi nomine Nobis nuper exponi fecit, nonnulli in Hispaniarum, Galliæ, & aliorum fortasse Regnorum, & Provinciarum, necnon in aliquibus Italiæ partibus nomen, habitum eorumdem Fratrum Capuccinorum sibi vendicent. Fr. isti supplicat Pont ut dd. const. observari mandaret.

§. 3. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obviare volentes, supplicationibus ejusdem Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari. De Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum consilio, locorum Ordinariis in eisdem Regnis, & Provinciis existentibus per præsentes committimus, & mandamus, ne Nomen, vel habitum præfatorum Fratrum Capuccinorum ab aliis quibusvis Religiosis, seu cujuscumque Ordinis, Societatis, vel Instituti Regularibus, sub quovis prætextu in posterùm sibi vendicare, aut usurpare permittant, sed Constitutiones Apostolicas dictorum Gregorii XIII. & Gregorii XIV. Prædecessorum hujusmodi per Ecclesiasticas censuras, & pœnas observari faciant. Qui modò jubet locorum Ord ut ipsos observari faciant.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria removendo.

§. 5. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclésiastica constitutæ munitis, eadem fides ubique in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis fidem præstari mand.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 9. Decembris MDCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo. Dat. P. A. 1. die 9. Decemb.

XVII.

Ampliatio, & extensio facultatis concessæ Fratribus Minoribus Ordinis sancti Francisci de Observantia Discalceatorum in Regnis Hispaniarum commorantium, nova loca erigendi, servata forma Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini, cæteris non obstantibus, ad Fratres ejusdem Ordinis citrà montes degentes.

Hujusmodi facultatis concessionem habes sup. in Pauli V. Constit. 27. ad Uberes, fol. 239. ubi notavi alia, sed pleniùs cernas tibi assignata ad Const. Approbationis Religionis dd. Fratrum per Clem. VII. Const. 21. Religioni, tom. 1. fol. 673. factam. Sed revocationem hujusmodi licentiarum (earum tamen quæ effectum suum sunt sortita) vid habitam per S. D. N. Urb. VIII. inf. in sua Const. Romanus; Tom. 4. ubi notavi Canones præscribentes formam erectionis novorum locorum Regularium.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita A. D. 1621.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fœl. rec. Paulus Papa V. prædecessor noster per suas in simili forma Brevis sub die 5. Septembris 1606. expeditas literas, Motu pro- Paul. V. concessit his Fr. in Regno Hispan facult. [illegible]

prio

nova loca servata forma sacror. Can. & Conc. Trid. sess. 25. c. 3. de Regular. Hæc Constit. est suprà hic num 27. Ad Uberes fol. 239.

prio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalciatorum, seu Recollectorum nuncupatorum superioribus, ut ubique locorum domos, & monasteria, servata forma sacrorum Canonum, & Conc. Trid. de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis Regularium requisito consensu, concedere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem concessit, & indulsit; prout in dictis literis, quarum tenor præsentibus pro expressis haberi volumus pleniùs continetur.

Hic Pont. præd. facultatem dictis Fr in Hispaniis commorantibus concessam ad Fr. citrà montes degentes extendit cum omnibus gratiis & privilegiis eisdem à dicto Paulo concessis.

§. 2. Nunc Nos ad uberes, & suaves fructus, quos citrà montes commorantes in militanti Ecclesia, cujus regimini disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, ad ea, quæ eorumdem Fratrum citrà montes commorantium, domorum, & locorum Regularium augmento conducere possunt; libenter intendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Itaque ultimò dictos Fratres Reformatos citrà montes hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Literas Pauli prædecessoris hujusmodi cum omnibus in eis contentis clausulis, decretis, ac derogationibus ad prædictos Fratres Reformatos citrà montes commorantes, ut præfertur, tenore præsentium, extendimus, eorumdémque Fratrum citrà montes commorantium Superioribus, ut ubique locorum citrà montes domos, & monasteria, servata forma sacrorum Canonum, & Conc. Trid. de sola Ordinariorum licentia, nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis Regularium requisito consensu, concedere, fundare, & erigere liberè, & licitè valeant, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariisq; derogatur.

§. 3. Non obstantibus omnibus illis, quæ idem Paulus Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. die 23. Decembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 23. Decembris 1621. Pontificatus Nostri Anno primo.

XVII.

Confirmatio Constitutionum, & Ordinationum à Congregatione Clericorum Pauperum Matris DEI Scholarum Piarum pro fœlici ejus regimine editarum.

Istius Congregrationis materiam vide indicatam hic sup. const. 14. *In supremo.*

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Sacri Apostolatus ministerio per abundantiam divinæ gratiæ, nullo licet merito nostro præpositi, ad ea, per quæ Christifidelium, præsertim sub suavi Religionis jugo, & in humilitatis spiritu altissimo famulantium, fœlici, prosperæque directioni consulitur, libenter intendimus, & his, quæ propterea facta esse dicuntur, ut ab omnibus quos illo concernunt, inviolabiliter observentur, Apostolici muniminis firmitatem adjicimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Cùm itaque, sicut dilecti filii Præpositus, & Clerici Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Nobis nuper exponi fecerunt; ipsi pro fœlici, & prospero ejusdem Congregationis statu, atque regimine diversas constitutiones fecerint, illásque in unum volumen redegerint; tenoris subsequentis, videlicet.

Omittitur tenor earum Constitutionem; quia illæ sunt impressæ in libro particulari, qui asservatur in Archivio hujus Congregationis, & in quolibet illius Monasterio habetur.

Demum Capitulum generale supradictas Constitutiones immutare, aut infringere, nisi ex sex Capituli partibus quinque concurrant, non posse, volumus, atque statuimus, ad Omnipotentis Dei gloriam, & proximorum utilitatem.

§. 2. Nos inviolabili dictarum Constitutionum observationi, quantum cum Domino possumus, consulere, dictósque Præpositum, & Clericos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Constitutiones prædictas, omniáque, & singula in eis contenta Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnésque, & singulos tàm juris, quàm facti, & quosvis alios defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmat constitutiones, & regularis Congreg. Clericorum Pauperum à Matris Dei Scholarum Piarum editas.

§. 3. Decernentes, modernos, & pro tempore existentes dictæ Congregationis Præpositum, & Clericos, aliásque personas ad plenariam earumdem Constitutionum observationem, prout illæ eos concernunt, teneri, & obligatos existere, & fore; & ad id sub censuris Ecclesiasticis, & aliis in Constitutionibus prædictis contentis pœnis cogi, & compelli posse, sicque per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicarii, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Omnésque hujus Religionis personas constitutiones observare debere decernit.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, qui adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptio hujus Bullæ credi jubet.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 31. Januarii 1721. Pontificatus Nostri Anno primo.

Dat. P. A. 1. die 31. Jan.

XVIII.

De Exemptorum privilegiis circà animarum curam, & Sacramentorum administrationem, Sanctimonialium monasteria, & prædicationem Verbi Dei.

Tu scias nonnulla dubia super ista Constitutione exorta fuisse, super quibus emanatæ sunt declarationes Sacræ Congregationis Cardd. Concilii Tridentini Interpretum, ab istomet Gregor. & S. D. N. Urb. VIII. ejus successore respectivè approbatæ, quæ hic subsequentur.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS EPISCOPUS, *Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Causa hujus constitut.

INscrutabili Dei providentia universalis Ecclesiæ regimini, meritis licèt imparibus, præsidentes, pastoralis nostræ solicitudinis partes esse dignoscimus, in eam curam præcipuè incumbere, ut à dignis, & probatis tantùm sacerdotibus sanctè administrentur Ecclesiastica Sacramenta; atque ut virginum Deo sacrarum Monasteria diligentissimè custodiantur; & viri assumantur idonei ad prædicationis officium salubriter exequendum.

Concil. Trid. sess. 23. c. 15. circa Confessorum idonei talem & approbationem disponit.

§. 1. Sanè Tridentinæ Synodi decretis providè cautum est, nullum Presbyterum, etiam regularem, posse Confessiones sæcularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus judicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat.

Et sess. 25. c. 11. & c. 5. circa sanctimoniales statuit.

§. 2. Necnon ut in monasteriis, seu domibus virorum, seu mulierum, quibus imminet animarum cura personarum sæcularium, præter eas, quæ sunt de illorum Monasteriorum, seu locorum familia personæ; tàm regulares, quàm sæculares ejusmodi curam exercentes, subsint immediatè in ijs, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, jurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cujus diœcesi sunt sita. Itémque ut Episcopi universi sub obtestatione Divini judicii, & in terminatione maledictionis æternæ in omnibus monasteriis sibi subjectis Ordinaria, in aliis verò Sedis Apostolicæ authoritate clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi inviolata est, conservari maximè procurent; inobedientes, atque contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliásque pœnas, quacumque appellatione postposita, compescentes.

Et sess. 24. cap 4 circà prædicatores Verbi Dei.

§. 3. Atque ut regulares in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare volentes, se coràm Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Ecclesiis verò, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo prædicare possint sine Episcopi licentia: contradicente autem Episcopo, nulli, etiam in suorum Ordinum Ecclesiis, prædicare præsumant.

Hic autem Pont. super hujusmodi Deum multas adjungit quoad exempl. privil. circà animar. curam, & Sacram. administr.

§. 4. Verùm, quia experientia compertum est, Ecclesiastici regiminis rationes postulare, ut decretis ejusmodi aliquid adjungatur: matura deliberatione nostra, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuò valitura Constitutione decernimus, statuimus, & declaramus, ut deinceps tàm regulares, quàm sæculares, quomodolibet exempti, sive animarum curam personarum sæcularium monasteriis, seu domibus regularibus, aut quibusvis aliis Ecclesiis, vel beneficiis sive regularibus, sive sæcularibus incumbentem exerceant; sive aliàs Ecclesiastica Sacramenta, aut unum ex illis ministrent prævia Episcopi licentia, & approbatione; sive quoquomodo in dictæ curæ exercitio, aut in eorumdem Sacramentorum, vel alicujus ex illis administratione de facto, absque ulla auctoritate se ingerant: in his, quæ ejusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ jurisdictioni, visitationi, & correctioni diœcesani Episcopi, tamquàm Sedis Apostolicæ delegati, plenè in omnibus subjiciantur. Ad hæc tàm regulares, quàm sæculares hujusmodi nullis privilegiis, aut exemptionibus tueri se possint, quominùs, si deliquerint circà personas intrà septa degentes, aut circà clausuram, vel circà bonorum administrationem Monasteriorum Monialium, etiam regularibus subjectarum, ab Episcopo loci similiter tamquàm ad hoc Sedis Apostolicæ delegato, quoties, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant.

Et quoad Confessores.

§. 5. Confessores verò, sive sæculares quomodocumque exempti, tàm ordinarii, quàm extraordinarii, ad Confessiones Monialium, etiam regularibus subjectarum, audiendas nullatenùs deputari valeant, nisi priùs ab Episcopo diœcesano idonei judicentur; & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. Sed & Administrantes bona ad ejusdem Monasteria Sanctimonialium, ut præfertur, etiam regularibus subjectarum, pertinentia, sive regulares extiterint, sive sæculares, quomodolibet exempti, Episcopo loci, adhibitis etiam Superioribus regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur, ad idque juris remediis cogi, & compelli queant. Liceátque Episcopo, ex rationabili causa Superiore, regulares admonere, ut ejusmodi Confessores, atque Administratores amoveant: ijsque Superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi quoties, & quando opus esse judicaverit. Ac similiter possit Episcopus, unà cum superioribus regularibus, quarumcumque Abbatissarum, Priorissarum, Præfectarum, vel Præpositarum eorumdem Monasteriorum, quocumque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere, absque ulla tamen ipsorum Monasteriorum impensa.

Et etiam quoad Prædicatores.

Ad hoc omnia vide declarat, quæ hic subjiciuntur.

§. 6. Ac demùm habeat Episcopus, tamquàm dictæ Sedis delegatus, auctoritatem coërcendi, ac puniendi quoscumque exemptos tàm sæculares, quàm regulares, qui in alienis Ecclesiis, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia; & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumpserint. Ita ut Episcopi in suprascriptis casibus, in prænominatas personas, in præmissis omnibus, & singulis, aut circà ea quoquomodo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extrà visitationem, per censuras Ecclesiasticas, aliásque pœnas, uti ejusdem Sedis delegati, procedere, omnémque jurisdictionem exercere liberè, & licitè valeant.

Et ità, non aliter judicari posse decernit.

§. 7. Decernentes, sic per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, Irritum quoque & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, & vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis omnibus plenè derogat.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tàm Mendicantium, quàm non Medicantium, Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujusvis alterius instituti, etiam necessariò, & in individuo exprimendi, Monasteriorum, Conventuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque tàm sæcularium, quàm regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis Firmitate alia roboratis Statutis, vel Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis; Conservatorum deputationibus, eorúmque, atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minimè teneantur; & quibusvis, aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet,

etiam

etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis & iteratis vicibus approbatis, & innovatis; etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus, & formis specialis & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, quibus quoad ea, quæ eisdem præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationem Romæ factam omnes ligare statuit.

§. 9. Cæterùm, quia difficile foret præsentes literas ad singula quæque loca deferri, ut eæ tamen omnibus innotescant, mandamus illas ad valvas Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, atque Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi publicari, & inibi affigi, & per aliquod temporis spatium dimitti, eisque detractis, earum exempla eo in loco relinqui.

Transumpt. credi mandat.

§. 10. Ac volumus, ut earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in judicio, & extrà illud, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem subjicit.

§. 11. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum Statuti, declarationis, decretorum, derogationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 2. die 5. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ M DC. XXII. Nonis Februarii, Pontificatus Nostri Anno II.

In Nomine Domine Amen. Anno à Nativitate Domini nostri Jesu Christi 1623. indictione sexta, die verò octava Mensis Februarii; Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri D. Gregorii Divina providentia Papæ XV. anno secundo, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranen. Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquod tempore spatium, & exinde remotis, deindè dimissis earumdem literarum copiis affixis, ut moris est, per nos Cosmum Modium, & Alexandrum de Rochis Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursores.

Octavius Spada Magister Cursorum.

Subsequuntur hîc aliquot dubia super ista Constitutione exortas; Quorum resolutiones mox subjicientur.

Posita Constitutione fœl. rec. Gregorii XV. de exemptorum privilegiis, &c. Dubitatur.

j. An liceat Episcopis visitare Altaria regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum sæcularium non incumbit, aut loca, ubi in iisdem Ecclesiis asservatur sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi audiuntur Confessiones personarum sæcularium.

ij. An Episcopi possint Regularibus præscribere, ut certis tantùm in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel aliàs illorum privilegia restringere, ac moderari in sacramentis administrandis?

iij. An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos tàm sæculares, quàm regulares, intelligatur etiam tributa in personas nullius diœcesis?

iiij. An eadem facultas competat inferioribus Prælatis proprium territorium, ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

v. An per eamdem Constitutionem in illis verbis, possit Episcopus unà cum superioribus regularibus quarumcumque Abbatissarum, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere; jus Abbatissas confirmandi Episcopus attributum censeatur.

vj. An Confessores Monialium antè editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

vij. An superiores Regulares similiter antè ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus sanctimonialium sibi subjectarum audiendis.

viij. An Confessiones, quas audiunt superiores Regulares electi, seu deputati vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ Bullæ, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, necne?

ix. An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum sæcularium audiendas, censeantur etiam approbati, ad audiendas Confessiones Monialium sibi subjectarum.

x. An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium unius Monasterii ab Episcopo approbatus, Confessiones Monialium alterius Monasterii audire possit?

xj. An Confessores Regulares extraordinarii semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro una vice infrà annum ad præscriptum sacri Concilii Tridentini, possint, virtute dictæ approbationis, pluries tamquàm Confessores extraordinarii, earumdem Confessiones audire absque nova Episcopi licentia?

xij. Cùm in eadem Constitutione statutum sit, ut liceat Episcopo ex rationabili causa superiores Regulares admonere, ut annoveant Confessores Monialium, atque Administratores bonorum ad earumdem Monialium Monasteria pertinentium, iisque superioribus id facere detractantibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi quoties, & quando opus esse judicaverit: An ejusmodi causam Episcopus superioribus Regularibus significare teneatur?

xiij. An eadem Constitutio qua parte supponit Episcopi jurisdictioni Regulares delinquentes circà personas degentes intrà septa Monasteriorum Monialium, aut circà clausuram, vel bonorum administrationem eorumdem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an verò solùm in notoriis, & cum scandalo populi?

Subsequuntur declarationes ad supradicta dubia Congregatione Cardd. S. Concilii Tridentini Interpretum datæ, & ab isto, & Urb. VIII. ejus successore respectivè approbatæ.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, Constitutionem sanct. mem. Gregorii XV. de exemptorum privilegiis, nequaquam subjicere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum sæcularium non incumbit, Episcoporum jurisdictioni in his, quæ Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cùm in Sacamentis personis sæcularibus administrandis ijdem Regulares delinquunt, ac propterea.

Ad primum dubium respondit, Episcopis non licere in vim ejusdem Constitutionis visitare Altara Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum sæcularium, nec

loca,

loca, ubi in iisdem Ecclesiis asservatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi Confessiones personarum sæcularium audiuntur.

Ad ij. Hac in parte Constitutionem nihil novi juris induxisse, nec ullam novam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse: Ideóque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel aliàs illorum privilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari. Quòd si aliundè Episcopis hujusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad iij. Censuit ejusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius diœcesis.

Ad iiij. Non competere.

Ad v. Jus confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per Constitutionem attributam.

Ad vj. Confessores quidem extraordinarios Monialium nullatenùs, posse post Constitutionem illarum Confessiones audire, nisi priùs ab Episcopo diœcesano idonei judicentur, & approbentur. Ordinarios verò Confessores antè Constitutionis publicationem deputatos posse, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quòd si contingat, ut illorum facultas à Sede Apostolica ultrà triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad vij. Superiores Regulares electos, seu deputatos antè ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competat audiendi Confessiones Monialium sibi subjectarum, posse, durante eorum officio, pergere sine alia Episcopi approbatione in Confessionibus audiendis illarum tantum, quæ spontè, ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officiis, seu dignitatibus, expleto jam tempore à Constitutionibus cujusque Ordinis, vel aliàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquàm posse Sanctimonialium Confessiones audire, nisi priùs à diœcesana Episcopo idonei judicati, atque approbati fuerint.

Ad viij. Confessiones hujusmodi nullas atque irritas esse.

Ad ix. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad Confessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquàm censeri approbatos au audiendas Confessiones Monialium sibi subjectarum, sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione.

Ad x. Regularem ad audiendas Confessiones Monialium unius Monasterii ab Episcopo approbatum, minimè posse audire Confessiones Monialium alterius Monasterii.

Ad xj. Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro una vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis ejusmodi illarum Confessiones audire: sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

Ad xij. Non teneri ejusmodi causam significare Superioribus Regularibus; sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio serie oneravit, ne facultate sibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, ejus rei in districto Dei judicio rationem reddituri.

Ad xiij. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantùm, & cum populi scandalo.

Quæ Sacræ Congregationis responsa ad se relata fœl. record. Gregor. XV. & S. D. N. Urbanus VIII. in omnibus approbarunt.

A. Card. Cætanus.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

Subsequuntur alia duo Dubia, ab eadem Congregatione declarata, & à Sanctiss. D. N. approbata.

Dub. An Regularis absque legitima licentia accedens ad Monasterium Monialium Regularibus subjectarum, ibique in loco colloquiis destinato cum Moniali colloquens, à diœcesano Episcopo, tamquàm Sedis Apostolicæ delegato, coërceri, & puniri possit?

Resolutio d. Dub. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, Posse. Quam Congregationis sententiam Sanctissimus Dominus Noster URBANUS VIII. ad se relatam approbavit.

Dub. An liceat Episcopo in vim Constitutionis sanct. mem. Greg. XV. de exemptorum privilegiis, punire Regulares, qui ad Abbatissæ electionem procedunt antè tempus ipsi Episcopo significatum, aut die electionis eidem nullatenùs prænunciata?

Declaratio d. Dub. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ita demùm teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eúmque usque ad præfinitum tempus expectare, si anteà ipse expressè declaraverit, se uti velle facultate sibi hac in parte attributa, Abbatissarúmque electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò declarationem licere Episcopo animadvertere in Regulares, qui antè tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatissæ electionem procedunt.

Cos. Card. de Torres.

Prosper Faguanus S. Congr. Secr.

XIX.

Approbatio Cæremonialis continentis usus electionis summi Romani Pontificis seriò observandi, & nullo pacto immutandi.

Plenissimam dispositionem fecisse hunc me. Pont. de hujusmodi electione vide sup. in sua const. 13. Æterni fol. 345. pro cujus observantia posteà editum fuit Cæremoniale cujus tenorem habes hic incertum.

Novissimè autem tàm Constitutionem de Electione, quàm hujusmodi Cæremoniale approbavit, & confirmavit S. D. N. Urbanus VIII. ut infrà in Const. 45. Ad Romani. Tom. 4.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Edita A. D. 1621.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus constitutionis. Decet Romanum Pontificem, quæ ad Ecclesiæ Catholicæ fœlix regimen, salubriter à se statuuntur, ut quàm facillimè observentur, Pastorali sollicitudine providere, & ea, per quæ à se decreta debitum sortiuntur effectum, stabilire. Si quidem postquàm novam Constitutionem de Romani Pontificis electione, ob causas in ea expressas, divina aspirante gratia edidimus; ne ejus usus, & observantia, veteri Rituli Ecclesiæ Romanæ ferè inutili ob eamdem Constitutionem reddito, proprii Cæremonialis directione destitueretur; novum, prout sequitur, confici mandavimus. Quòd cum post nonnullorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium commisimus, diligens, ut res postulabat, adhibitum examen, confectum fuerit, & à Nobis approbatum; ut illud cum omnibus, & singulis in eo contentis, inviolabiliter observetur;

ex No-

ex Nostri Pastoralis Officii debito, providendum censuimus. Tenor autem illius est, qui sequitur.

CÆREMONIALE.

De Exequiis Romani Pontificis.

Romano Pontifice vita functo, Cardinales, præstito in prima Congregatione juramento de observanda Constitutione Gregorii Papæ XV. de reformatione conclavis, unà cum aliis Constitutionibus, quæ legi, & jurari in ea hactenùs consueverunt, exequias pro ejus anima, juxtà ritum hucusque observatum, per novem continuos dies facere debent, nisi fortè in illis novem diebus aliquod festum ex præcipuis, & magnis incideret, propter cujus observantiam, exequias intermitti debere Cardinalibus videretur; hoc enim casu in numero quidem novem dierum exequiarum intermissarum dies computantur: verùm impensa quæ in omissis exequiis facienda esset, in pauperes Christi juxtà Pii IV. Constitutionem distribuenda est:

Impensis exquisitarum.

Qua etiam Constitutione, ut exequiarum impensis, quæ jam in immensum excreverant, modus, & finis aliquis esset, cautum est, ne impensæ illorum novem dierum, decem ducatorum millium summam, computatis omnibus, præter regalia Populo Romano præstari solita, excederent, & ut earum impensarum distributio justè fieret, tribus ex antiquioribus Cardinalibus, uni scilicet ex quolibet Ordine, S. R. E. Camerario, commissa fuit.

Missæ Spiritus Sancti in Basilica S. Petri.

Exequiis defuncti Pontificis completis, & interim conclavi opportuno præparato, Cardinales in Basilica S. Petri, vel alibi pro temporis, & loci opportunitate conveniunt, ubi per Decanum sacri Collegii, vel eo impedito, per alium ex antiquioribus Cardinalibus, Missa de Spiritu sancto celebratur, & in fine per aliquem Prælatum, aut alium virum doctum habetur oratio, in qua monentur, ut sepositis omnibus privatis affectibus, solùm Deum præ oculis habentes, Sanctæ Romanæ, & universali Ecclesiæ de Pastore sufficienti, & Idoneo providere, omni qua possunt brevitate, & diligentia curent, ad Apostolicarum Constitutionum, & sacrorum Conciliorum præscriptum.

Ingressus Concilij.

Re divina peracta, clericus cæremoniarum capit Crucem Papalem, & procedit, quem Cardinales sequuntur, Episcopi primùm, deindè Presbyteri, postremò Diaconi cum suis cappis violaceis: Crucem præcedunt familiares Cardinalium, & immediatè Cantores (Hymnum, Veni Creator Spiritus, cantantes) post Cardinales sequuntur Prælati, atque ità processionaliter procedentes, conclave ingrediuntur, & cum ad cappellam pervenerint, Cardinalium Decanus apud Altare dicit orationem (Deus qui corda fidelium) qua finita leguntur, & jurantur per Cardinales Constitutiones de Romani Pontificis electione, & unà cum eis Constitutio novissima Gregorii XV. Deindè Cardinales post sermonem habitum per Decanum, quo eos convenientibus verbis ad electionis negotium ritè, & rectè peragendum hortatur, ad cellas sorte inter eos juxtà Constit. Pii IV. distributas, divertunt, & post prandium omnes rursus simul congregantur, officiales, conclavis, & alii præstant Sacro Collegio juramenta consueta.

Hora claud. Concil.

Cardinales autem ingressi conclave non exeant, vespere reversuri, sed in ipso omninò permaneant. Ipsúmque conclave, post ter jussu Cardinalis Decani personarum campanulam, videlicet prima vice circà primam horam noctis, secunda circà secundam, & tertia circà tertiam, exclusis omnibus, qui in conclavi remanere non debent, intùs, & extrà claudatur, & claves S. R. E. Camerario, ac Magistro cæremoniarum, & Prælatis custodibus conclavis juxtà solitum assignentur.

Conclavistis.

Deindè accensis funalibus, tres Cardinales capita ordinum, & Camerarius unà cum Magistro cæremoniarom latebras, & angulos omnes conclavis diligenter perquirunt, ne quis ex ijs qui esse in conclavi prohibentur, intùs remanserit. In conclavi autem esse possunt familiares Cardinalium, & alii officiales, & ministri conclavis, cui in Constitutione Pii IV. recensentur, quibus adduntur duo alii, unus famulus pro Magistris cæremoniarum, & alius pro Secretario sacri Collegii, hac tamen conditione adjecta, ut famulus Magistrorum cæremoniarum, actu, uni ex illis inserviat, & per sex menses antè fuerit ejus continuus commensalis, quæ conditio in famulo secretarii similiter exigitur, omnium autem istorum conclavistarum, post prandium diei sequentis fit recognitio, ne quis inter illos fortè esset ex ijs, qui, in conclavi esse non possunt, quæ recognitio ut certiùs fiat, jubentur conclavistæ omnes intrare capellam, & posteà sigillatim recensentur.

Colloquiis, literis cibis, & vestibus.

Clauso conclavi, servari debent omnia, quæ de colloquiis, literis, & cibis, & quæ de non ingredientibus Cardinalibus, aut ijsdem, aut eorum familiaribus postquàm ingressi sunt, exeuntibus, in Constitutione Pii IV. sancita sunt. Quod verò attinet ad vestes, non solùm cùm ad electionem Cardinales procedunt, croceis uti debent, sed juxtà vetus cæremoniale, cum aliquid collegialiter agendum est.

Capit. ante elect. & ac voce activa Cardinalium.

Porrò capitula, quæ antè electionem fieri solent à singulis Cardinalibus subscribenda, etiam favorem conclavistarum fieri poterunt, vel antè ingressum conclavis, vel post ingressum, dummodò per ea non retardetur, aut differatur ingressus, vel electio. Quoniam autem juxtà Constitutionem Pii IV. Cardinales, qui saltem in ordine Diaconatus constituti non sunt, ad electionem Romani Pontificis non admittuntur, inspiciendum erit antequàm ad electionis negotium procedatur, an aliqui ex Cardinalibus præsentibus ordine prædicto careant, nam si careant, à suffragio ferendo excludendi erunt, nisi privilegio Pontificio muniti sint. De Cardinali autem; qui antè mortem Pontificis, os fuit clausum, aliquando dubitatum est, verùm à Pio V. fuit hæc dubitatio sopita per ejus decretum editum 26. Januarii 1571. quo declaravit hujusmodi oris clausuram cæremoniam quamdam esse ea de causa introductam, ut Cardinales, antequàm in Consistoriis, & Congregationibus suffragium ferant, de modestia, quæ ab ipsis in his, & aliis actibus adhiberi debet, quodammodò admoneamur, non autem pertinere ad præcipuam Cardinalium facultatem, quæ circà summi Pontificis electionem versatur, quæ declaratio Pii V. semper hucúsque observata fuit.

Modo præcavendi nullitates electionis ab executoribu Const. Gregoriana.

Quoniam autem ex Gregoriana Constitutione, ad actum electionis sub pœna nullitatis devenire non possunt Patres, nisi clauso conclavi: tres Cardinales, & Camerarius ejusdem Constitutionis executores deputati providebunt, ut statim post clausum conclave, diligens per aliquos fiat inquisitio super ipsa clausura, eáque in effectu reperta, curabunt, ut de ea publicum fiat documentum per Magistrum cæremoniarum rogandum, & post hujusmodi documentum, etiam si conclave in totum, vel pro parte de facto apertum fuisse reperiatur, semper tamen clausum, & pro clauso censeri, & haberi debet ad effectum validitatis electionis, donec de consensu duarum partium Cardinalium præsentium, per secreta suffragia apertum esse declaretur. Hæc tamen declaratio, electioni, quæ antè ipsam facta fuerit, nullatenùs præjudicare debet, neque ob ipsam declarationem, præcedens electio impugnari potest.

Formis electionis.

Manè sequenti post clausum præcedenti nocte conclave, post solitum campanulæ sonum conveniunt

niunt Cardinales in eo præsentes, qui infirmitate non sunt impediti, ad Capellam Paulinam, & ibi celebrata consueta Missa, & facta Cardinalium communione, statim ad negotium electionis procedere debent, quod quidem hodiè ex Greg. Constitutione, uno tantùm ex tribus modis, sive formis peragendum est, alioquin electio, nullitatis vitio subjacet.

Prima forma eligendi Papam per inspirationem.

Primus modus est, qui quasi per inspirationem vocatur, quando scilicet omnes Cardinales, quasi afflati Spiritu Sancto, aliquem unanimiter, & viva voce Summum Pontificem proclamant; circà quem modum, ex Constitutione Gregoriana, infrascripta notari possunt.

Primùm, hæc forma electionis practicari potest solùm in conclavi, & eo clauso. Secundò, debet fieri electio secundùm hanc formam ab omnibus, & singulis Cardinalibus in conclavi præsentibus. Tertiò, communiter, & nemine eorum dissentiente. Quartò, nullo præcedente de persona tractatu, & per verbum (eligo) intelligibili voce prolatum aut scripto expressum, si voce non possit proferri, exemplum autem hujus potest esse hujusmodi. Si aliquis Patrum, clauso conclavi, nullo, ut præfertur præcedenti speciali tractatu, diceret, Reverendissimi Domini: perspecta singulari virtute, & probitate Reverendissimi D. N. judicarem illum eligendum esse in summum Pontificem, & ex nunc ego ipsum eligo in Papam. Deindè hoc audito, si cæteri Patres, nemine excepto, sequentes primi sententiam, eodem verbo (eligo) intelligibili voce prolato, aut si non potest, in scriptis expresso, eumdem N. de quo nullus specialis tractatus præcessit, communiter eligerent, ipse N. esset canonicè electus, & verus Papa secundùm hanc electionis formam, quæ dicitur per inspirationem,

Secunda forma eligendi per compromissum.

Secundus modus est per compromissum, quando scilicet Cardinales ad electionem per hanc formam, seu viam procedere volentes, committerent aliquibus ex Patribus eligendi potestatem, ut vice omnium, Ecclesiæ Catholicæ provideant de Pastore, cujus formæ praxis potest esse hujusmodi. Primò omnes, & singuli Cardinales in conclavi præsentes, nemine eorum dissentiente, in aliquos ex Patribus compromissum faciunt, exempli gratia in hanc formam. In nomine Domini, Amen. Anno ab ejusdem &c. Mense &c. Die &c. Nos Episcopi, Presbyteri, & Diaconi S. R. E. Cardinales omnes, & singuli in conclavi existentes, videlicet N. N. (& sigillatim omnes nominentur Cardinales) elegimus, & eligimus per viam procedere compromissi, & unanimiter, & concorditer, nemine discrepante, elegimus compromissarios N. N. & N. Cardinales &c. quibus damus plenariam facultatem, & potestatem providendi S. R. E. de Pastore, sub hac forma videlicet (Hîc optimum erit, ut Cardinales compromittentes exprimant modum, & formam, secundùm quam compromissarii debebunt eligere, & secundùm quam electus debet censeri verus, & legitimus Papa, ut putà, si electi sint tres compromissarii, declarandum est, an ad hoc, ut electio si valida, priùs proponere debeant sacro Collegio personam, vel personas ab ipsis nominandam, vel nominandas ad Pontificatum, an verò absolutè debeant electionem peragere; an omnes tres debeant convenire in unam personam, an verò sufficiat, quòd duo in unam concordent, & an debeant nominare aliquem de Collegio, vel etiam aliquem extrà Collegium, & alia his similia.) His autem, vel aliis similibus expressis, addi compromissio solet tempus, ad quod usque volunt Cardinales, potestatem compromissarios habere eligendi, & posteà subjunguntur hæc verba. Et promittimus Nos illum pro Romano Pontifice habituros, quem D. D. compromissarii secundùm formam prædictam duxerint eligendum, vel alia ad formam compromissariis præscriptam accommodata.

Secundò, completo hujusmodi mandato, compromissarii ad partem in aliquo loco separato se conferunt, & de electione facienda tractant, & solet inter eos præmitti protestatio, quòd per quamcumque prolationem verborum, suum dare consensum non intelligunt, nisi in scriptis illum expressè ponant. Et hæc protestatio videtur necessaria inter compromissarios, ut verbis humanis, & reverentialibus inter se sine præjudicio uti possint.

Tertiò, facto per compromissarios electione secundùm formam eis præscriptam, & servatis ijs, quæ Gregorius XV. in sua Constitutione jussit, electus per hujusmodi viam compromissi, est canonicus, & verus Papa.

Tertia forma eligen. per simplex Scrutinium, vel cum accessu.

Tertius modus, seu forma electionis Romani Pontificis est, quæ vocatur per Scrutinium, vel per Scrutinium, & Accessum, cujus formæ ritus secundùm Gregorianam Constitutionem, quæ vult non solùm Scrutinium fieri secretum, sed etiam Accessum, continet tres actiones, alteram, quæ antè Scrutinium, alteram, quæ Scrutinium, & tertiam, quæ Postscrutinium appellari potest.

Antè Scrutinii actus sunt quinque, videlicet Præparatio Schedularum Scrutinii, & Accessus; Extractio Scrutatorum, & deputatorum pro votis infirmorum per sortem; scriptio schedularum Scrutinii; Earum complicatio, & obsignatio.

Schedularum præparatio ad Magistros cæremoniarum pertinet, qui eas impressas, ubi fieri poterit, alioquin unius manu scriptas secundùm formam inferiùs describendam accipient, tàm pro Scrutinio, quàm pro Accessu, & ponent in duobus discis vulgò (bacili) nuncupatis, quos in mensa antè Altare collocabunt, ut indè possint Cardinales, cùm opus fuerit, schedulas sumere.

Forma Schedularum Scrutinii.

Forma autem schedulæ Scrutinii quoad ejus figuram attinet, erit altera parte longior, hoc est plus longa, quàm lata? longitudo ejus erit ferè palmi, latitudo autem dimidii palmi. Quo verò ad contenta in ea, in anteriori ejus parte, quæ brevitatis gratia facies nominari potest, tria continere deberet, Primò in superiori parte secundùm ejus latitudinem, duo hæc verba (Ego Card.) cum tanta ab invicem distantia, ut inter ipsa, nomen proprium Cardinalis eligentis scribi possit, & paulò inferiùs duos circulos parvos, ad loco sigillorum indicanda.

Secundò, in medio continere debet hæc verba. Eligo in summum Pontificem Reverendiss. D. meum D. Cardinalem.

Forma Schedulæ Accessus.

Tertiò, in parte inferiori alios duos parvos circulos, ad loca sigillorum similiter demonstranda. Forma verò schedulæ Accessus, eadem prorsus est, quæ Scrutinii, nisi quòd in medio ejus, loco verborum (Eligo in summum Pontificem Reverendiss. D. meum Card.) ponuntur hæc verba (Accedo Reverendiss. D. meo D. Cardinali.) Verùm faciliùs, quæ dicta sunt, præcipientur ex infrascriptis figuris, & exemplis.

EXEM-

EXEMPLUM FACIEI SCHEDULÆ SCRUTINII.

Ego *Card.*

Eligo in Summum Pontificem R. D. meum D. Cardin.

Froma Schedulæ Accessus.

EXEMPLUM FACIEI SCHEDULÆ ACCESSUS.

Ego *Card.*

Accedo Reverendiss. D. meo
Ego *Card. D.*

In exteriori autem parte schedularum tàm Scrutinii, quàm Accessus, quæ tergum nominari potest, duo sunt imprimendi limbi ex illis, quos ad ornatum librorum impressores adhibent, & vulgari vocabulo, *fregi*, nuncupant, quorum primum circà sui medium continet hoc verbum, *Nomen*, impressum secundùm longitudinem ipsius limbi; alterum verò continet hoc verbum, *Signa*, similiter impressum, ut præcedens. Hi autem limbi excogitati sunt ad obscurandum diaphanum paginarum, ne scilicet ad lumen, nomina, & signa eligentium conspici possint, ubi verò impressoris copia non fuerit, limborum defectus, lineis suppleri poterit; Sed hæc fient clariora per infràpositam figuram tergi schedularum Scrutinii, & Accessus.

EXEM-

EXEMPLUM TERGI SCHEDULARUM Scrutinii, & Accessus.

Nomen.

Signa.

De Servatoribus, & infirmariis.

Secundus actus Antescrutinii est extractio Scrutatorum, & Deputatorum pro votis infirmorum; quæ extractio antequàm ad Scrutinium procedatur, fortè facienda est, hoc modo. In uno sacculo, aut vase, publicè ponantur tot schedulæ, vel si magis placet, spherulæ ligneæ palàm numeratæ; quot sunt Cardinales præsentes in Conclavi, cum eorum nominibus: deindè per ultimum Diaconum extrahantur primò Scrutatores tres, & posteà tres Deputati pro votis infirmorum, qui brevitatis gratia infirmarii appellari possunt, de quorum omnium officio inferiùs suo loco scribetur, quòd si in extractione Scrutatorum, & Infirmariorum, ac etiam Recognitorum, de quibus suo loco dicetur, extracti fuerint Cardinales, qui ob infirmitatem, aliudvè impedimentum muneribus prædictis satisfacere non possint, alii non impediti, loco illorum extrahantur; Peracta verò extractione, schedulæ, seu spherulæ eorum, qui extracti fuerunt in sacculum, seu in vas iterum conjiciantur.

Tertius actus Antescrutinii, est schedularum Scrutinii scriptio, quæ fiet hoc modo. Ad duas, vel plures parvas mensas, quæ erunt cum attramento, & calamis paratæ in loco capellæ apto, ut qui scribunt conspici possint, quid verò scribitur, non possit, accedent Cardinales per ordinem, incipiendo à Decano, & ibi sedentes in scabellis paratis, schedulam quisque suam acceptam priùs ex disco, scribet hoc modo. Primò in prima parte in spatio inter verba (Ego Card.) scribet proprium nomen; deindè in secunda parte, nomen illius, quem eligit, charactere tamen, quantum fieri potest, alterato, ut manus scribentis cognosci non possit; & caveat, ne plures in schedula scribat, quia suffragium juxtà Gregorianam constitutionem esset nullum. In tertia verò parte signa, hoc est numerum aliquem, & dictum aliquod Scripturæ, seu verbum, aut aliquid hujusmodi; ut in exemplo, pro faciliori intelligentia oculis subjecto, videre est.

EXEMPLUM SCHEDULÆ SCRUTINII SCRIPTRÆ.

Ego Bonifacius Card. Cajetanus.

Eligo in summum Pontificem R. D. meum Card. Baronium.

18. *Gloria in excelsis.*

Ego Robertus Card. Bellarminus.

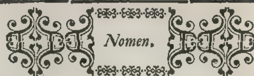

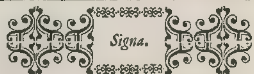
Eligo in summum Pontificem R. D. meum Card. Baronium.

18. *Gloria in excelsis.*

De plicatione schedulæ.

Quartus actus Antescrutinii, est schedularum complicatio, quæ, ut expeditiùs peragi à Cardd. valeat, poterit à Cæremoniariis Magistris, cùm eas præparant, fieri in hunc, qui sequitur modum. Binæ fient plicaturæ ex utraque parte cujusque schedulæ, ita ut nomen eligentis, & signa cùm fuerint scripta, maneant tecta ex utraque parte à limbis; deindè quod reliquum est, ita complicetur, ut schedula ferè ad latitudinem pollicis redigatur, prout ex complicata schedula, quæ hic exempli gratia ponitur, conspici potest.

Hic poni debet exemplum schedulæ complicatæ.

Cæterùm, Magistri Cæremoniarum schedulas, non complicatas ut suprà, sed explicatas, & cum cera rubra in parvis circulis, ponent in discis; & Cardinales postquàm eas ut suprà scripserint, eò usque solùm plicabunt, quò nomen, & signa eligentis tegantur, reliquas autem plicaturas tunc facient, cùm schedulas, ut infrà dicetur, obsignaverint.

Obsignatione schedulæ.

Quintus, & postremus actus Antescrutinii est schedularum obsignatio, quæ ab uno quoque Cardinali facienda erit in tergò schedularum cum sigillo ad hoc parato in loco parvorum circulorum, ubi cera fuerit posita. Porrò sigillum non debet esse solitum Cardinalis, sed aliud, & secretè habitum, & ita simplex, ut facilè notari possit, veluti, si in sigillo sculpantur aut tres numeri, aut tres literæ, vel literæ, numeri, vel una tantùm imago, & hæc de Antescrutinio sufficiant; Cæterùm, quod attinet ad Cardinales infirmos, aut aliter impeditos, inferiùs suo loco dicetur.

Scrutinio, & ejus actibus.

Sequitur secunda actio, quæ nomine Scrutinii appellata fuit. Octo sunt hujus actionis actus, videlicet, Delatio schedulæ, Juramenti præstatio, Positio schedulæ in calicem, Schedularum mixtio, earum numeratio, Scrutinii publicatio, Schedularum in filum insertio, Earúmque depositio seorsum.

Delatione schedulæ in calicem, & juramento.

Delatio schedulæ, & duo sequentes actus, qui melius simul describuntur ob eorum connexitatem; hoc modo fient. Quilibet Cardinalis propriam schedulam, postquàm illam scripserit, obsignaverit, & complicaverit; duobus primis digitis sumet, ac elevata manu palàm deferre ad altare, penès quod stant Scrutatores, in quo est calix magnus ad recipiendas schedulas paratus, & patena coopertus, ibíque genuflectens, aliquantulum orabit; deindè surgens, alta, & intelligibili voce, jurabit in hanc formam, quæ in tabella super Altari posita descripta habetur. TESTOR CHRISTUM DOMINUM, QUI ME JUDICATURUS EST, ME ELIGERE, QUEM SECUNDUM DEUM JUDICO ELIGI DEBERE, ET QUOD IDEM IN ACCESSU PRÆSTABO. Post hæc schedulam in patenam ponet, & per patenam mittet in calicem; quo facto, inclinabit se ad altare, &

Impeditis valetudine.

ad suum locum revertetur. Et hæc servanda erunt, si Cardinalis ad altare pergere possit, nam si ob infirmam valetudinem non possit, & præsens in capella sit, ultimus Scrutator discum cum schedulis ad eum deferret, ex quo Cardinalis infirmus, unam accipiens, eam in loco secretè, ut suprà dictum est, conficiet; deindè prævio juramento prædicto, schedulam obsignatam, & complicatam, eidem Scrutatori tradet, qui eam palàm deferret ad altare, & sine oratione, & juramento in patenam ponet, & per eam in calicem mittet; quæ omnia observanda erunt per ultimum Scrutatorem ergà eos Cardinales, qui in Capella præsentes, ob valetudinem ad altare pergere non poterunt: Si verò aliqui Cardinales infirmi sint in suis cellis, tres Card. Infirmarii, ut suprà extracti, ad eos accedent cum capsula altitudine unius palmi, in cujus superiori parte sit rima, seu foramen, ejus magnitudinis, ut per illud schedula complicata possit per suam latitudinem intùs capsulam transmitti; quam capsulam, antequàm Scrutatores Infirmariis tradant, palàm aperient, ut cæteri Cardinales possint eam inanem, & vacuam conspicere, deindè claudent, & clavem ponent super altare: deindè Infirmarii cum capsula clausa, & cum parvo disco tot schedulas continentes, quot sunt infirmi Cardinales, ad unumquemque eorum accedent; & infirmi acceptas ex disco schedulas, secretè scribent, obsignabunt, & complicabunt, & prævio jam dicto juramento, in capsulam per rimam mittent; quòd si infirmi scribere non possint, alii eorum arbitrio deligendi, præstito de secreto servando in manibus Infirmariorum juramento, prædicta facient, atque hi advertere debent, quòd non solùm juramenti vinculo tenentur servare secretum, sed etiam in excommunicationem latæ sententiæ, si contràfecerint, incurrent. His per actis, Infirmarii ad capellam revertentur cum capsula, quam Scrutatores aperient, & schedulas in ea contentas, palàm numerabunt, & tot repertas, quot sunt infirmi, ponent sigillatim in patenam, & per patenam simul omnes in calicem. Ne autem nimis in longum protrahatur Scrutinii actio, Infirmarii poterunt proprias schedulas post Decanum conficere, & in calicem ponere, deindè dùm cæteri Cardd. Scrutinium agunt, ad infirmos pergere ad accipienda eorum suffragia, eo modo, quo proximè ante dictum est.

Infirmis.

Monitiones.

Quartus actus Scrutinii, est schedularum permixtio, quæ fiet per primum Scrutatorem, calice, in quo ipsæ schedulæ positæ fuerunt, patena cooperto, pluries agitato.

Mixtione schedularum

Quintus actus, est numeratio schedularum, quæ palàm fiet per ultimum Scrutatorem, capiendo sigillatim unamquamque schedulam ex calice, eámque ponendo in alium, qui ad hoc paratus sit, calicem vacuum. Quòd si numerus schedularum non respondeat numero Card. omnes comburendæ sunt, & iterum, id est secunda vice, ad suffragia statim est deveniendum; Si verò numerus schedularum, numero Cardd. respondeat, prosequendi sunt alii actus Scrutinii.

Numeratione schedularum.

Sextus actus, est publicatio Scrutinii, quæ per Scrutatores, qui sedent ad mensam ante altare positam, fiet hoc modo: Primus Scrutator accipiet unam schedulam, eamque intactis sigillis explicabit, & viso in eo schedula, electi nomine, eam tradet secundo Scrutatori, qui pariter, eodem electi nomine perspecto, eamdem tradet tertio, qui illam alta, & intelligibili voce perleget, ut omnes Cardinales præsentes notare possint suffragium in folio impresso, quod penès se habebunt cum nominibus omnium Card. notabit autem juxtà nomen Card. ex schedula recitati: Idem faciendum erit de cæteris schedulis in calice positis, usque ad ultimam; Quòd si in Scrutinii publicatione, inveniant Scrutatores duas schedulas ita complicatas, ut ab uno tantùm datas fuisse appareat, si quidem unus & idem in utraque electus fuerit, schedulæ prædictæ habebuntur, & notabuntur pro uno suffragio; si verò diversi fuerint nominati, neutrum suffragium validum erit, prout in Bulla Gregoriana statuitur de illa schedula, in qua plures nominati sunt; Scrutinium tamen neutro casu vitiatur. Cæterùm, suffragia prædicta, finita scrutinii publicatione, poterunt à Patribus juxtà nomina Cardinalium, qui ea obtinuerunt, in unam summam redigi, vel in separato folio notari, hoc modo. Reverendissimus D. Cardinalis A. habet suffragia 15. & sic de aliis; quod fit, ne Cardinales, cùm opus est, cogantur semper numerare suffragia, quæ juxtà nomina Cardinalium notarunt.

Publicatione Scrutinii.

Septimus actus Scrutinii, est schedularum in filum insertio, quæ, ut schedulæ ipsæ cautiùs conservari possint, excogitata fuit. Hæc autem insertio fiet per ultimum Scrutatorem; inserendo schedulam unamquamque, postquàm eam perlegerit, acu cum filo ad hunc effectum parato, in loco ubi est verbum, ELIGO.

Schedularum in filum insertione.

Octavus, & postremus Scrutinii actus, est depositio schedularum seorsum, quæ similiter fiet per ultimum Scrutatorem, qui, finita insertione omnium schedularum in filum, capita fili nodo junget, & schedulas omnes ita colligatas, in alium calicem vacuum, vel in mensa seorsum ponet.

Postscrutinio & ejus actibus.

Sequitur tertia, & postrema actio, quæ Postscrutinium appellata fuit, cujus actus, si secuta sit electio per scrutinium, tres tantùm sunt, videlicet, Numeratio schedularum, Recognitio suffragiorum, & schedularum combustio; de quibus inferiùs suis locis dicetur. Si verò per Scrutinium non sit secuta electio, actus sunt septem, videlicet; Accessus; Sigillorum & signorum aperitio; Eorum annotatio; Suffragiorum scrutinii, vel scrutinii & accessus numeratio; Eorum recognitio; Et schedularum combustio.

Accessus.

Primus itaque actus, est Accessus, qui immediatè post scrutinium, hoc est, post depositas seorsum scrutinii schedulas fiet, nisi fortè in scrutinio fuerit creatus Papa; tunc enim nullus fieri debet accessus; In quo quidem accessu eadem omnia servanda sunt à Cardinalibus, quæ dicta sunt servari debere in scrutinio peragendo tàm in schedularum scriptione, obsignatione, complicatione, delatione, & positione in calicem, quàm in earum numeratione, publicatione, notatione suffragiorum, & insertione in filum, ac depositione seorsum; exceptis tamen infràscriptis. Primò quòd Cardinales, schedulas pro accessu, sumere debent ex disco schedularum accessus; Secundò in schedularum accessus scriptione si Cardinalis nemini velit accedere, debet in media schedulæ parte, loco nominis Cardinalis, qui scribendus esset, si ad eum fieret accessus, scribere, NEMINI, Schedula autem accessus scribi, & obsignari debet cum eisdem sigillis, & signis schedulæ scrutinii, sub pœna nullitatis suffragii ipsius accessus; Tertiò, quòd non potest accessus fieri ad eum Cardinalem, qui in scrutinio saltem unum suffragium non obtinuerit, neque ad eum, qui ab ipsomet Cardinali fuit in scrutinio nominatus; Quartò, quamvis in accessu non liceat plures nominare, sicut non licet in scrutinio plures eligere, sub pœna nullitatis suffragii, tàm in accessu, quàm in scrutinio; nihilominùs licebit accedere uni ex pluribus nulliter à se nominatis in scrutinio, dummodò ei ab alio aliquod suffragium, non tamen nulliter, ut præfertur, in ipso scrutinio datum fuerit; Quintò, quod in accessu non præstatur juramentum, de quo suprà, quia in scrutinio fuit jam præstitum per illa verba: (Et quod idem in accessu præstabo.) Sextò, denique Infirmarii deferre debent ad infirmos schedulas accessus, & simul etiam unum folium impressum, in quo sit notatus suffragiorum numerus palàm recognitus, quæ quisque Card. in scrutinio nominatus, obtinuerit.

Differentiis schedularum Accessus, & Scrutinii.

Secundus, tertius, & quartus actus Postscrutinii sunt Sigillorum, & Signorum aperitio, Eorum anno-

tatio, Suffragiorum examen, qui tunc solùm locum habere possunt, quando secuta est electio per scrutinium & accessum: fieri autem debent hoc modo.

Inspectione, apertione, & nullatione, seu annotatione, scholarum.

Primus Scrutator schedulas accessuum, quos obtinuit electus, in ea parte solùm, quæ signa continet, aperiet, & inspectis diligenter earum sigillis, & signis, apertas, ac in filo, ut erant, insertas, tradet secundo Scrutatori, & secundus, eadem inspectione facta porriget tertiò, qui alta, & intelligibili voce, sigilla & signa prædictorum schedularum enunciabit, & annotabit in latere sinistro folii impressi, ad hunc effectum parati, sub verbis (Sigilla, & Signa Accessuum) quam etiam annotationem facient cæteri Cardinales, si voluerint, in simili folio impresso.

Examine suffragiorum.

Deindè primus Scrutator, reliquis Scrutatoribus inspicientibus, pro accessuum prædictorum examine capiet schedulas scrutinii, & incipiens ab uno capite fili, in quo insertæ sunt, sigillum primæ ejus schedulæ quæret in sigillis accessuum notatis, ut suprà in folio impresso, & si illud in eo non invenerit, omissa prima scrutinii schedula, capiet secundam, ejúsque sigillum similiter quæret; quòd si etiam non invenerit, capiet tertiam, & deindè sequentes sigillatim, donec sigillum alicujus earum inveniant; eóque invento, scrutinii schedulam in ea parte, ubi signa sunt, aperiet, & si non invenerit, signa hujus schedulæ concordare cum signis accessus, schedulam illam omittet, & aliam capiet, sicut paulò antè de schedulis non concordantibus in sigillo dictum est; si verò invenerit signa concordare, ostendet illa secundo & tertio Scrutatoribus, qui unà cum ipsis, post diligens examen super identitate sigillorum, & signorum ambarum schedularum, scrutinii scilicet, & accessus, inspiciet, an idem, vel diversi in utraque schedula sint nominati; & si idem nominatus sit, suffragium accessus, nullum censebitur; si verò diversi nominati sint, suffragium accessus, pro valido habebitur, & hoc casu, tertius Scrutator sigillum, & signa schedulæ scrutinii, ac etiam nomen electi, qui in ea continetur, alta, & intelligibili voce enunciabit, & annotabit in latere dextero prædicti folii impressi, sub verbis (Sigilla, & Signa scrutinii respondentia accessibus) notabit autem ea, ex adverso accessus concordantis in sigillo, & signis; quam annotationem cæteri quoque Cardinales, si voluerint, in simili folio impresso facient.

Sed hujusmodi actus, qui explicatione difficiliores sunt, quàm operatione, exemplo melius percipientur.

EXEMPLUM.

Folii impressi, in quo Accessus. & Scrutinii, Sigilla, ac Signa concordantia annotantur.

Literæ Alphabeti indicant Sigil.

Sigilla, & Signa Accessuum.	*Sigilla, & Signa Scrutinii, Accessibus respondentia.*	*Cardinales nominati in Scrutinio.*
A CD. 43. Deus.		
B R F. 32. Bonitas.	B R F. 32. Bonitas.	Card. S. Euseb.
R G I. 50. Beatitudo.	R G I. 50. Beatitudo.	Card. S. Sixti.
N S P. 26. Gloria		

Monitio ad Scrutatores.

Quòd si fortasse in ista inquisitione contingat, duas, vel plures schedulas Scrutinii, reperiri cum eisdem sigillis, & signis alicujus schedulæ accessus, tunc si in earum aliqua, electus nominatus fuerit, in alia verò alius, primus Scrutator, reliquis Scrutatoribus similiter inspicientibus, Scrutinii schedulas hujusmodi, & schedulam accessus, in ea etiam parte, in qua est nomen eligentis, & accedentis aperiret, ut constare possit secundùm Gregorianam Constitutionem, de validitate, vel invaliditate accessus; si verò in aliqua hujusmodi schedularum Scrutinii concordantium cum accessu, non sit nominatus electus debent eæ schedulæ omitti, & ad subsequens procedendum erit.

De Numeratione suffragiorum.

Quintus actus Postscrutinii, est numeratio suffragiorum, vel Scrutinii solius, vel Scrutinii & accessus, quæ fiet per Scrutatores semper, sive sit electio, sive non, & si quidem secuta non sit electio; ut sciatur, quòd in eo Scrutinio, vel Scrutinio & accessu, non habetur Papa; si verò secuta sit; ut constet de canonica Pontificis electione; fiet autem hæc numeratio suffragiorum hoc modo. Scrutatores in unam summam redigent suffragia, quæ quilibet nominatus in Pontificem obtinuit, sive in Scrutinio solo, sive in Scrutinio, & accessu simul; & si invenerint, nullum ex nominatis ad duas tertias partes suffragiorum pervenisse, non habetur Papa in illo Scrutinio, sive Scrutinio & accessu; Si verò invenerint aliquem ex nominatis, duas tantùm partes suffragiorum obtinuisse, aperirent electi schedulam, etiam in parte, in qua est nomen eligentis; & si quidem ex ea apparuerit, electum alii suffragatum fuisse, electio ejus erit canonica; si verò constiterit, sibi suffragium dedisse, ejus electio ex dispositione Gregorianæ Constitutionis nulla erit, ob defectum unius suffragii. Si denique plures invenerint, duas tertias partes suffragiorum obtinuisse, vel etiam ultrà duas tertias, tunc in suffragiorum paritate, nullus erit electus; imparitate verò, ille est canonicus Papa, qui superat alium, etiam in uno suffragio.

Recognitione, & Recognitorum extractione.

Sextus actus Postscrutinii, est Recognitio, quæ per Recognitores, sive secuta sit electio, sive non, fiet; inspiciendo tàm schedulas scrutinii & accessus, quàm suffragiorum annotationes factas per Scrutatores, ut per hujusmodi recognitionem constare possit, an Scrutatores sincere, & fideliter muneri suo satisfecerint: Recognitores autem extrahentur sorte, ut Scrutatores, & Infirmarii, statim quidem post scrutinium, si secuta sit in eo electio; si verò non sit secuta, post scrutinium & accessum, cùm scilicet Scrutatores suum impleverint munus per numerationem suffragiorum, & hæc extractio fiet, sive secuta sit electio in scrutinio & accessu, sive non.

Combustione schedularum.

Septimus, & postremus actus post scrutinii, est combustio omnium schedularum, quæ semper, & palàm per Scrutatores fiet, ac statim post recognitionem, sive electio sit secuta, sive non. Et hæc omnia, quæ de scrutinii ritibus sunt exposita, servanda erunt diligenter à Cardinalibus in omnibus scrutiniis; sive fiant manè post Missam, sive vespere post Hymnum (Veni Creator Spiritus) Atque hi sunt Ritus ex præscripto constitutionis Gregorii Papæ XV. in electione Romani Pontificis observandi.

Approbatio inserti Cæremonialis.

Motu itaque proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula in prædicto Cæremoniali ordinata, & quomodolibet contenta, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus; illísque omnibus, & singulis, perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Jussio illud omnino observandi, & in nihilo immutandi.

§. 2. Eáque à Venerab. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, omnibúsque, & singulis aliis, ad quos spectat, & spectare quomodolibet poterit in futurum, omninò observari præcipimus, & mandavimus; ac Cæremoniale hujusmodi, in totum, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi prohibemus.

Ac non aliter judicandi, aut interpretandi.

§. 3. Decernentes, sic, & non aliter per quoscumque, ac eosdem S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstan. omnibus illis, quæ in primodicta constitutione volumus non obstare; cæterísque contrariis quibuscumque.

§. 5. Nulli

Sanctio pœnalis.

§. 5. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, adjectionis, præcepti, mandati, prohibitionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 1. die 12. Mart.

Dat. Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1621. quarto Idus Martii, Pontificatus nostri anno secundo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. JESU CHRISTI 1622. Indictione 5. die verò 2. mensis Aprilis, Pontificatus SS. in Christo Patris, & D. Nostri, D. Gregorii Divina providentia Papa XV. Anno ejus secundo, introscripta literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, & exindè amotis, deindè dimissis earumdem literarum copiis affixis, ut moris est, per nos Augustinum Braccherium, & Brandimartem Latinum, Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Octavius Spada Mag. Cursor.

XX. Canonizatio S. Thereſiæ Virginis, tàm Fratrum, quàm Monialium Carmelitarum Discalceatorum Fondatricis: Ejúsque relatio in numerum Sanctarum Virginum, & suæ festivitatis institutio die quinta mensis Octobris quotannis celebrandæ.

De primæva institutione Carmelitarum, & successiva illius Regularum mitigatione, ac postremò Discalceatorum reformatione, attende quæ notavi suprà ad Honor. III. const. 8. Tom. fol. 70. & Greg. XIII. const. 64. Genitor meus. in Tom. 2.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam memoriam.

Proœmium.

OMnipotens sermo Dei, cùm de sinu Patris ad hæc inferiora descendisset, ut erueret nos de potestate tenebrarum, completo dispensationis suæ, tempore, transiturus de hoc Mundo ad Patrem, ad propagandam per totum terrarum orbem electorum suorum Ecclesiam, quam sanguine suo acquisiverat, eamque verbo vitæ erudiendam, ad confundendam sapientiam sapientium, & destruendam omnem altitudinem, quæ adversus Deum extollebatur, non multos nobiles elegit, nec multos sapientes, sed contemptibiles mundi; qui non in sublimitate sermonis, nec in humanæ sapientiæ verbo, sed in simplicitate, & veritate ministerium suum, ad quod à diebus æternitatis prædestinati erant, adimplerent.

Teresia Virgo in diebus nostris à Deï suscitata, thesaurisque suæ gratiæ & miraculorum gloriæ illustrata est.

§. 1. In sequentibus verò generationibus, cùm juxtà præordinata tempora, plebem suam per servos suos fideles visitare dignatus est, plerúmque parvulos, & humiles assumpsit; per quos Catholicæ Ecclesiæ ingentia præstaret beneficia: quibus ipse juxtà verbum suum, abscondita à sapientibus, & prudentibus regni cœlestis mysteria revelaret; eósque supernorum charismarum donis adeò illustraret, ut omnium virtutum, ac bonorum operum exemplis Ecclesiam foverent, ac signorum gloria clarificarent, in diebus verò nostris fecit salutem magnam in manu fœminæ: suscitavit enim in Ecclesia sua, veluti novam Debboram, Theresiam Virginem; quæ postquàm mirabili victoria carnem suam perpetua virginitate, mundum admirabili humilitate, & cunctas adinventiones diaboli multis, maximísque virtutibus superasset, excelsiora moliens, & virtutem sexus animi magnitudine supergressa, accinxit fortitudine lumbos suos, & roboravit brachium suum, & instruxit exercitus fortium; qui pro domo Dei Sabaoth, & pro lege ejus, & pro mandatis ejus armis spiritualibus decertarent, quam Dominus ad tantum opus peragendum abundanter implevit Spiritu sapientiæ, & intellectus; & thesauris gratiæ suæ adeò illustravit, ut splendor ejus, tamquàm stella in Firmamento, fulgeat in domo Dei in perpetuas æternitates.

Et ideò uti sancta venerari debet; ut cognoscant omnes Deum etiam his temporibus amicos suos, qui ejus Ecclesiæ protegant multiplicare.

§. 2. Dignum igitur, & congruum existimavimus, ut quam Deus, & unigenitus Filius ejus Dominus noster JEsus Christus, quasi sponsam ornatam corona, & decoratam monialibus suis; in gloria miraculorum plebi suæ manifestare dignatus est, Nos quoque pro Pastorali solicitudine nostra in universali Ecclesia; cui, licet meritis minimè suffragantibus, præsidemus; tamquàm sanctam, & electam Dei, colendam, & venerandam, Apostolica auctoritate decreverimus, ut omnes populi confiteantur Domino in omnibus mirabilibus ejus, & cognoscat omnis caro, quoniam non defecerunt in diebus nostris miseratione ejus: qui, quamvis nostris exigentibus, visitet nos in virga indignationis suæ, non tamen continet in ira sua misericordias suas; dùm in afflictionibus nostris novis nos præsidiis munit, & amicos suos multiplicat, qui Ecclesiam suam meritorum, & intercessionum suffragiis protegant, ac defendant.

Teresia anno 1515. parentibus ... ortu, ... te emicuit, suæ sanctitatis specimen dedit.

§. 3. Atque ut universi Christifideles intelligant, quàm abundè in ancillam suam effuderit Deus de Spiritu suo, ac propterea ergà ipsam devotio in dies augeatur, insigniores quasdam ejus virtutes, & aliqua ex magnalibus, quæ in manu ejus operatus est Dominus, his literis duximus inferenda. Nata est Theresia Abulæ in regno Castellæ, anno salutis humanæ millesimo quingentesimo quinto decimo, parentibus ut genere præclaris, ità etiam vitæ integritate conspicuis; à quibus in timore Domini educata, admirandum futuræ sanctitatis in tenerrima adhuc ætate specimen dedit: nam cùm Martyrum Acta perlegeret, adeò Sancti Spiritus igne cor ejus intrà eam concaluit, ut cum fratre germano etiam puero domo aufugerit, ut in Africa trajiceret, ubi sanguinem, ac vitam pro testimonio JEsu Christi profunderet. Sed occursu patrui revocata, cùm optimam sortem sibi ereptam esse, jugibus lacrymis deploraret, ardens martyrii desiderium eleemosynis, aliisque operibus compensavit.

Ad 20. annum perventa sponsam se Christo dicavit, inter Moniales S. Mariæ de Monte Carmelo professa est, & gravissimis morbis, multisque vexata tentationibus, omnia sustinuit.

§. 4. Sed cùm ad vigesimum ætatis annum pervenisset, Christo se totam despondit, & vocationem, qua ab eo vocata erat, aggressa, ad Moniales Sanctæ Mariæ de monte Carmelo Ordinis Mitigati se contulit, ut plantata in domo Domini, in atriis domus Dei nostri floreret: professione itaque in eo monasterio emissa, cùm per duo de viginti annos gravissimis morbis, ac variis prætereà tentationibus vexata esset, nullisque supernis consolationibus reficeretur, adeò invictè, adjuvante Domino, omnia pertulit, ut probatio fidei illius omni pretiosior auro, quod per ignem probatur, inventa fuerit, in laudem, & gloriam, & honorem, in revelationem JEsu Christi.

Christi Corpus in Eucharistia mentis oculis intuita, gratiæ gaudia recolens, mente excessit.

§. 5. Et quoniam ad erigendum sublimè Christianarum virtutum ædificium, fidei fundamentum ponendum fuit, illud adeò stabile, ac inconcussum Theresia collocavit; ut juxtà verbum Domini, comparanda sit viro sapienti, qui ædificavit domum suam suprà petram, ea etenim firmitate Sacrosancta Ecclesiæ Sacramenta, cæteràque Catholicæ religionis dogmata credebat, & venerabatur, ut majorem, ut ipsa sæpiùs testificabatur, de qualibet re certitudinem habere non posset: hac fidei lucerna illuminata, Domini Nostri JEsu Christi corpus in Sacratissima Eucharistia mentis oculis adeò clarè intuebatur, ut assereret, nihil esse quod invideret eorum beatitudini, qui corporeis oculis Dominum conspexissent, tantum autem vivæ spei in Domino collocaverat, ut jugiter deploraret, quòd tamdiù in præsenti mortali vita detineretur, quæ sibi impedimentum afferret, quo minùs semper cum Domino esset, nec raro dum in corde suo cœlestis patriæ gaudia recogitabat mente excedebat, & ad eorum fruitionem in carne capiebatur.

§. 6.

Divini amoris flammma exarsit, ejúsque incendio, vita excessisse dixit.

§. 6. Sed inter cæteras Teresiæ virtutes, præcipuè emicuit dilectio Dei; quæ adeò in corde ejus exarsit, ut Confessarii ipsius Teresiæ charitatem, tamquàm non hominis, sed Cherubin propriam, admirarentur, & celebrarent, quam etiam Dominus Noster JEsus Christus multis visionibus, ac revelationibus mirabiliter auxit: quandoque enim data dextera, clavóque ostenso, illam in sponsam suam adoptavit, atquè his verbis alloqui dignatus est: deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem; jam ipse sum totus tuus; & tu tota mea, aliquando etiam Angelum vidit, ignito jaculo sibi præcordia transverberantem, ex quibus cœlestibus donis divini amoris flamma in ejus corde adeò exæstuabat, ut maximè arduum votum à Deo edocta emiserit, efficiendi semper quicquid perfectiùs esse, & ad majorem Dei gloriam pertinere intelligeret, quin etiam post mortem cuidam Moniali per visum manifestavit, se non vi morbi, sed ex intollerabili divini amoris incendio vita excessisse.

Charitate proximum mirabiliter dilexit, ejúsque salutem ardenti desiderio desideravit.

§. 7. Sed quàm perpetua charitate proximum dilexerit, multis argumentis manifestum fuit, sed præsertim ex ardenti desiderio, quo animarum salutem desiderabat. Infidelium enim, & Hæreticorum tenebras perpetuis lacrymis deflebat, ac pro eorum illuminatione non solùm juges ad Deum preces fundebat, sed & jejunia, flagellationes, ac alias carnis macerationes offerebat. Proposuit etiam S. Virgo in corde suo, nullum diem sine charitatis officio transigere; in quo etiam Deus ipsi auxilium præstitit: numquàm enim ei defuit, ipso largiente, exercendæ charitatis occasio.

In dilectione inimicorum mirabiliter Christum imitata est.

§. 8. Mirabiliter autem imitata est Dominum Nostrum JEsum Christum in dilectione inimicorum: nam cùm ingentes pateretur persecutiones, & adversitates, dilegebat tamen persequentes, & orabat pro his, qui oderant se: quinimò detrimenta, & offensiones, quas perpetiebatur, amoris, & charitatis ipsi escam ministrabant, adeò ut viri graves dicere solerent: qui amari à Teresia vellet, damno, aut injuria, ut eam afficeret, oportere.

Et spirit. humilitate admirabiliter præfulsit.

§. 9. Vota verò, quæ in professione Religionis Deo voverat, maxima cura, ac diligentia reddidit: nec enim tantummodò omnes exteriores actus superiorum arbitrio maxima cum habilitate spiritus perficiebat; sed firmiter etiam in corde suo constituit, eorum voluntati omnes etiam cogitationes suas subjicere; cujus etiam rei egregia exempla reliquit, nam Dominum JEsum Christum sibi sæpiùs apparentem aliquando à confessariis jussa, qui delusam ab Angelo tenebrarum suspicabantur, humiliter irrisit, sprevítque, sed non sine magno tàm profundæ obedientiæ premio, quin etiam volumen, quod in Cantica Canticorum insigni pietate refertum, scripserat, ut confessario obtemperarent, flammis injecit, dicere autem solebat, se in discernendis visionibus, ac revelationibus decipi posse, in obedientia verò superioribus præstanda falli non posse.

Paupertatem omnimodam dilexit.

§. 10. Paupertatem adeò dilexit, ut non solùm labore manuum suarum victum sibi compararet; sed si quam monialem vilioribus indutam vestimentis conspexisset, illicò sua cùm illius commutaret, ac si quando sibi necessaria deficerent, mirificè lætaretur, & exultaret, gratiásque Deo ageret, tamquàm insigne aliquod consecuta beneficium.

Integerrima charitate excelluit.

§. 11. Sed inter cæteras ejus virtutes, quibus quasi sponsa à Deo ornata, mirificè excelluit, integerrima efulsit castitas: quam adeò eximiè coluit, ut non solùm propositum virginitatis servandæ à pueritia conceptum, usque ad mortem perduxerit, sed omnis expertem maculæ, angelicam in corpore, & corde servaverit puritatem.

Divinis Charismatibus anima ejus impinguata fuit.

§. 12. Quas adeò insignes virtutes mirifica humilitate cordis ornabat, cùm etenim in dies divinis charismatibus anima ejus impinguaretur, sæpiùs exclamabat ad Dominum, ut beneficiis in eam suis terminum statueret, nec tàm citò ingentium scelerum oblivisceretur.

Contumelias ardentissimè sitivit, honoréſque abhorruit.

§. 13. Contumelias verò, & irrisiones ardentissimè sitebat, ac non solùm humanos honores, sed nosci quoque ab hominibus abhorrebat.

Invictæ patientiæ fuit.

§. 14. Invictam autem hujus Sanctæ Virginis patientiam illa vox attestatur, quæ sæpiùs ad Dominum exclamabat: Domine, aut pati, aut mori.

Spiritu intelligentiæ illustrata Theologia libellos edidit.

§. 15. Præter hæc omnia divinæ beneficientiæ munera, quibus hanc dilectam suam, quasi pretiosis monilibus decoratam esse voluit Omnipotens, aliis etiam gratiis, & donis abundè ipsam locupletavit, adimplevit enim eam Spiritu intelligentiæ, ut non solùm bonorum operum in Ecclesia Dei exempla relinqueret, sed & illam cœlestis sapientiæ imbribus irrigaret, editis de mistica Theologia, aliisque etiam multa pietate refertis libellis, ex quibus fidelium mentes uberrimos fructus percipiunt, & ad supernæ patriæ desiderium maximè excitantur.

Ord. Carmel.tano virorum mulieriúmque præstitit.

§. 16. Quibus cœlestibus instructa, ac illustrata muneribus, opus agressa est maximum quidem, & cuicumque difficillimum, sed Ecclesiæ Christi perquàm utile, ac proficuum: reformationem enim exorsa est Ordinis Carmelitani, illúdque non solùm in mulieribus, sed & in viris egregiè præstitit.

Monasteria adversitatibus sæculi superatis multa extruxit.

§. 17. Ædificatis non modò per universas Hispanias, sed & per alias etiam Christiani Orbis partes tàm virorum, quàm mulierum monasteriis, sine pecunia, sine proventibus, de sola Dei misericordia præsumens, nec modò omnibus humanis destituta auxiliis, sed adversantibus plerumque, ac contradicentibus Principibus, & potestatibus sæculi: quæ tamen, Domino opus suum confirmante, radices miserunt, incrementum susceperunt, & demùm in domo Dei uberes proventus fructificarunt.

Miraculis multis, ea vivente emicuit quorum aliqua hic inseruntur.

§. 18. Tantas virtutes Teresiæ, plurimis, dùm adhuc in humanis ageret, miraculis Deus illustravit, quorum nonnulla præsentibus literis duximus inferenda. Cùm in Conchensi diœcesi maxima esset frumenti penuria, atque in monasterio de Villa Nova Xara vix tantùm farinæ reperiretur, ut per integrum mensem ad victum decem, & octo monialium satis esset; hujus Sanctæ Virginis meritis, & intercessione, Deus Omnipotens, qui sperantes in se enutrit, eam adeò abundare fecit, ut quamvis per sex menses ex ea affatim panes ad refectionem ancillarum Dei fierent, numquàm tamen usque ad nonas fruges diminueretur. Gravi erysipilate in vultu ac febri afflictabatur Anna à Trinitate, monialis conventus Medinæ de Campo, cui Teresia primùm blandita, deindè læsa membra leviter attrectans bono animo, inquit, sis filia, Deus, ut spero te hoc modo liberabit, statímque febris, omnísque morbus ab ea abscessit. Alberta ejusdem monasterii Priorissa, pleuritide, ac febre, non absque vitæ periculo, laborabat; at Sancta Virgo Teresia, tacto latere, quod morbo urgebatur, eam sanam esse pronunciavit, ac surgere jussit, illa perfectè sanata statim è lecto exiliis laudans Deum.

Theresia tamdem sororibus suis paupertatem obedientiamque commendans Eucharistiæ, ac extrema unctione receptis Crucifixo effigiem manutenens obiit.

§. 19. Adveniente demùm tempore, quo pro tot bonis operibus in Ecclesiæ utilitatem perpetratis, coronam decoris de manu Dei esset receptura, gravi morbo Albe decumbens, cum toto infirmitatis tempore frequentes, ac plenè admirabiles de divina charitate cum sororibus sermones habuisset sæpiùs gratias Deo agens, quòd se Catholicæ Ecclesiæ aggregasset, commendans, tamquàm præcipua bona, paupertatem, ac debitam præpositis obedientiam, accepto humillimè ac cum cœlesti prorsus charitate sacro peregrinationis suæ viatico ac extremæ unctionis Sacramento, Christi Crucifixi effigiem manutenens, ad cœlestem patriam evolavit.

Et tunc mirabilia gloriæ Teresiæ signa visa fuerunt.

§. 20. Pluribus verò signis manifestavit Deus quam sublimem gloriæ gradum Teresiæ elargitus in cœlis esset, multæ etenim moniales, religiosæ, ac timentes Deum, viderunt decorem gloriæ ejus. Alia etenim conspexit suprà tectum Ecclesiæ, & in Choro, & super decumbentis cubiculum multitudinem cœlestium luminarium, alia Christum Domi-

num magno corruscantem splendore, & ingenti Angelorum frequentia circumdatum, ejus lecto assistentem, alia plurimos, albis amictos vestibus ipsius cellam ingredientes, ac cubili circumfusos, quædam etiam in ipso transitus momento candidam columbam ex ipsius ore in Cœlum evolantem, alia; splendorem, crystalli instar, fenestra egredientem vidit, quin etiam quædam arbor calce, ac macerie obstructa, ac jumdudùm arida, quæ cubiculo proxima erat, præter omnem temporis, & naturæ rationem, repentè floribus onusta, in ipsa transitus hora apparuit, corpus exanime, speciosissimum, ac nulla ruga contractum, ac miro decoratum candore apparuit, ac una cum vestibus, ac linteolis: quibus ægra usa erat, omnibus admirantibus, mirificè spirans odorem. Multa etiam magnalia, quæ meritis ancillæ suæ operatus est Deus, ipsius in Paradisum transitum exultabilem reddiderunt, quædam etenim monialis dudùm capitis, & oculorum infirmitate laborans, apprehensa mortuæ Virginis manu, ac capiti, oculisque admota, statim convaluit, alterá item ejus exosculatis pedibus, sensum odoratus amissum recuperavit, & corporaliter odorem unguentorum, quo sacrosanctum ejus corpus à Domino perfusum erat, percepit, corpus ejus absque ullo prorsus medicamine ligneo loculo inclusum, altè effossa ad sepulturam humo, ac ingentibus lapidibus, & calce oppleta scrobe sepultum est, sed è sepulchro ejus odor adeò ingens, ac mirificus emanabat, ut decretum fuerit, sacrum corpus exhumare, atque illud sanè integrum, ac incorruptum, ac flexibile, ac si super tumulatum fuisset, repertum fuit, adorato, liquore circumfusum, quo perenniter usque in præsentem diem, Deo ancillæ suæ sanctitatem jugi miraculo attestante, desudat, quare aliis vestibus indutum, nováque arca inclusum, cùm priore computruissent, eodem loco conditum fuit, lapsóque triennio, cùm rursus ipsius monumentum aperiretur, ut sacrum pignus Abulam asportaretur, ac deinceps frequenter jussu Delegatorum Apostolicorum inviseretur, semper incorruptum, ac tractabile, eodem odore, ac reliquore perfusum apparuit.

Miracul. que aliæ claruit postmortem ipsius.

§. 21. Sed, & procedentibus temporibus manifestavit Deus hominibus gloriam suam, præstitis per intercessionem ancillæ suæ frequentibus beneficiis his, qui se fideliter ejus precibus commendassent, puer etenim quidam quadriennis adeò contractus, ac detortus erat, ut nec pedibus insistere, nec cùm jaceret, movere posset, eáque infirmitas, cùm illi à nativitate fuisset, nullúmque afferret doloris sensum, incurabilis prorsus videbatur, cúmque per novem dies ad cubiculum, quòd vivens Sancta Virgo inhabitaverat, allatus fuisset, sensit in se virtutem venientem, ac repentè sanus, ac validus, ac suis pedibus ambulans, stupentibus cunctis, cœpit diffamare, se à matre Teresia de JEsu perfectam sanitatem fuisse consecutum. Sevissimis doloribus per biennium cruciabatur Anna à Sancto Michaële monialis, tribus cancris pectus ejus adeò affligentibus, ut non solùm solemni expers esset, sed nec collum flectere, nec brachii posset attollere, cúmque particulam reliquiarum Sanctæ Teresiæ, super pectus apposuisset, & toto cordis affectu se ejus patrocinio commendasset, non solùm omnis evanuit plaga à corpore ejus, sed & alia etiam, quam in corde diu habuerat, infirmitate, libera momento temporis affecta est. Adeò vexabatur Franciscus Perez parochialis Ecclesiæ Rector apostemate, quòd in os pectoris insederat, ut brachio etiam contracto, à celebratione sacrosancti Missæ sacrificii per quinque menses impediretur, humanísque remediis deficientibus, ad divina confugit, & ad montes Dei elevans oculos, salutem consecutus est, epistolam enim, Virginis Teresiæ manu exaratam, pectori admovens, consecutus est ejus partis sanctitatem cumque deindè sepulchrum Virginis visitasset, ejúsque brachium, quod Albæ asservatur, proprio brachio, quod adhuc contractum erat, admovisset in eo etiam divinam virtutem expertus est, restituta sibi perfecta valetudine. Joannes de Leyna magno gutturis morbo adeò affligebatur, ut omnis respirationis via ferè interclusa esset, tamque morti proximus animam agebat, cùm sudarium, quod Sanctæ Teresiæ fuerat, ad morbi locum magna cum fiducia apposuit, somnóque captus, paulò post experrectas, se meritis Beatæ Teresiæ coratum esse repentè sanus exclamavit.

Theresia ideo Sanctitas magna in veneratione fuit, & in Hispanis multi desuper fuerunt formati processus & ad Sedem Apostolicam transmissi.

§. 22. Cùm igitur per universas jam gentes, & nationes sanctitas Teresiæ celebraretur, & nomen ipsius ad Christifideles magno in honore esset, operante Domino per intercessionem ejus tot mirabilia, quæ etiam in dies unà cum ipsius veneratione augebantur, fuerunt auctoritate Apostolica in multis Hispaniæ partibus formati processus, ac ad sanctam hanc Sedem transmissi.

Instantémq. Philippo III. Rege Paul. V. divinum officium de ipsæ B. Virgine indulsit, & canonizationis negotium Congregationi rituum commisit, novíque processus desuper formari & ad eumdem Paulum transmissi fuerunt.

§. 23. Et instanter agente claræ memoriæ Philippo III. Hispaniæ Rege Catholico, negotio tàm in Sacra Rituum Congregatione, quàm in Rota diligenter discusso, fœl. record. Paulus V. prædecessor noster indulsit, ut in ejus honorem tamquàm de B. Virgine divinum officium in toto Fratrum Carmelitanorum Ordine posset celebrari. Cúmque idem Philippus Rex iterum apud prædictum Paulum similiter prædecessorem nostrum, pro Canonizatione B. Virginis Teresiæ supplicasset, idem Paulus iterum negotium commisit Cardinalibus Sac. Rituum Congregationis, qui novos processus auctoritate Apostolicá conficiendos decreverunt, atque ad id munus peragendum bon. mem. Bernardum Cardinalem de Roias Archiepiscopum Toletanum, & venerabiles Fratres Episcopos Abulen. & Salmatin. eodem auctoritate deputarunt, qui cùm diligenter de mandato negotio perfuncti essent, omnia Acta eidem Paulo V. prædecessori nostro transmiserunt.

Quos iterum jussit iterum examinari per Auditores Rotæ.

§. 24. Qui, tribus Apostolici Palatii causarum Auditoribus Francisco Archiepiscopo Damasceno Locumtenenti, nunc S. R. E. Cardinali, Joanni Baptistæ Coccino Decano, & Alphonso Manzanedo dedit in mandatis, ut summa cum diligentia dicta Acta examinarent, & quæ eorum sententia esset, ad ipsum referrent. Qui, omnibus accuratè, prout rei magnitudo postulabat, perpensis, eidem Paulo V. prædecessori retulerunt, plenè justificari vitæ sanctitatem, ac miracula Beatæ Virginis Teresiæ, omniáque abundè constare, quæ pro Canonizatione ejusdem à Sacr. Canonibus requiruntur, posséque ad ulteriora procedi.

Et etiam per Cardd. Congregationis sacrorum Rituum.

§. 25. Utque ea maturitate, quæ rem tantam decebat, negotium transigeretur, idem Paulus dilectis filiis nostris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus præfectis ordinavit, ut prædictos processus quàm diligentissimè rursus inspicerent, ac de tota causa accurratè cognoscerent.

Paulo defuncto iste Pont. iisdem Card. jussum Pauli exequendum mandavit.

§. 46. Cùm verò idem Paulus humanæ peregrinationis viam complevisset, Nósque (nullis licèt nostris meritis) sola divinæ gratiæ dignatione ad Ecclesiæ gubernacula vocati essemus, ad augumentum divini honoris, & Sanctæ Ecclesiæ utilitatem pertinere arbitrati sumus, ut hujusmodi negotium promoveretur, plurimum etiam ad præsentium temporum calamitatem levandam interesse existimavimus, si Christifidelium devotio ergà Sanctos, & electo Dei, qui pro nobis in tantis necessitatibus intercederet, augereentur, mandavimus itaque prædictis Cardinalibus, ut quòd illis à prædecessore nostro prædicto fuerat injunctum quamprimùm exequerentur.

Et ab eis ad ulteriora procedendum fore accepit.

§. 27. Quòd cùm illi ea diligentia, qua decebat, perfecissent, ac pro S. Virginis Canonizatione omnes unanimiter censuissent, venerabilis Frater noster Franciscus Maria Episc. Portuen. Cardinalis à Monte, totius processus summam, ac suam, Collegarúmque sententiam, coràm Nobis in Consistorio nostro exposuit, quibus auditis, reliqui Cardinales, qui aderant ad ulteriora fore procedendum communi suffragio pronuntiarunt.

§. 28. Igitur

Et in publico Consistorio multis hic enunciatis rite, & rectè completis, Teresiam sanctam esse devinisit, & Sanctarum Virginum cathalogo adscripsit, ejúsque festum die 5. Octobris annis celebrari decernit.

§. 28. Igitur cùm in publico Consistorio dilectus filius Joannes Baptista Melinus, Consistorialis aulæ nostræ Advocatus, pro ejus Canonizatione perorasset, ac nomine charissimi in Christo filii nostri, Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ut ad eam procedere dignaremur, humiliter supplicasset, Nos de re tanta venerabiles fratres nostros S. R. E. Cardinales, & Episcopos in curia præsentes consultores esse respondimus, atque interim Cardinales, atque Episcopos præsentes vehementer in visceribus Christi hortati sumus, ut orationibus instantes, in jejuniis, & eleemosynis animas suas coràm Deo nobiscum humilitantes, præces à Deo Patre luminum exposcerent, ut ex alto super nos lucem suam, & veritatem suam emitteret, quæ nos ad voluntatem, & beneplacitum ejus cognoscendum, & perficiendum deduceret, itaque cum semipublico Consistorio, quod consequenter celebratum est, vocatis non modò Cardinalibus, sed Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in curia nostra existentibus, præsentibus etiam nostris, ac Sedis Apost. Notariis, ac Sacri Palatii Apost. causarum Auditoribus, cùm plura à Nobis de eximia sanctitate ancillæ Dei, ac miraculorum frequentia, & celebritate, populorúmque ergà eam per universas Christianas nationes devotione, commemorata fuissent, expositis etiam instantiis, quæ coràm Nobis non modò nomine maximorum Regum, sed etiam charissimi in Christo filii nostri, Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, aliorúmque complurium Christianorum Principum fiebant omnes concorditer, ac uno ore benedicentes Deum, amicos suos honorificantem, Beatam Theresiam canonizandam esse, atque inter Sanctas Virgines adscribendam censuerunt, quorum omnium audito consensu, intimo cordis affectu exultavimus in Domino, & jubilavimus in salutari ejus gratias agentes Deo & Filio ejus Domino nostro JEsu Christo, quòd Ecclesiam misericorditer respexisset, ac tanta gloria illustrare decrevisset, canonizationis itaque publicavimus diem, eosdémque fratres, ac filios nostros monuimus, ut in orationibus, & eleemosynis perseverarent, ut in tanto opere exequendo splendor Domini Dei nostri esset super Nos, qui opùs manuum nostrarum ad perficiendam ejus voluntatem dirigeret. Demùm peractis omnibus, quæ ex sacris constitutionibus, ac Romanæ Ecclesiæ consuetudine peragenda erant, hodiè in Sacrosancta Principis Apostolorum Basilica cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, Romanæque Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus nostris, clero sæculari, & regulari, ac maxima populi frequentia, convenimus, ubi repetitis pro Canonizationis Decreto petitionibus nomine ejusdem charissimi in Christo Filii nostri, Philippi Regis Catholici, à dilecto Filio nostro Ludovico tit. Sanctæ Mariæ Transpontinæ Cardinali Ludovisio nuncupato, nostro secundùm carnem nepote, per Nicolaum Zambeccarium, Consistorialis Aulæ nostræ Advocatum prædictum, decantatis sacris Precibus; & Litaniis, ac Spiritus sancti gratia humiliter implorata; Ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei patris, & Filii, & Spiritus sancti, B. Apostolorum, ac nostra, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscopum Episcopum in Romana curia præsentium consilio, ac unanimi consensu bonam memoriam Teresiam Virginem de Abula, de cujus vitæ sanctitate, fidei sinceritate, & miraculorum excellentia plenè constabat, & constat ac Sanctam esse diffinivimus, ac Sanctarum Virginum cathalogo adscribendam decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, illámque universos Christifideles tamquàm verè Sanctam honorare, & venerari mandavimus, & mandamus statuentes, ut ab universali Ecclesia in ejus honorem Ecclesiæ, & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari. & consecrari, & singulis annis die quinta Octobris, quoad cœlestem gloriam translata est, ejus Officium ut de Sancta Virgine ad præscriptum Romani Breviarii possit.

Indulgentias ejus sepulchrum visitantibus concessit.

§. 29. Eadémque auctoritate omnibus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis eodem festo die ad sepulchrum in quo corpus ejus requiescit, visitandum accesserint, unum annum, & unam quadragenam, iis verò, qui in ejusdem festi octava, quadraginta dies de injunctis eis; seu quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavimus, ac relaxamus.

Omnibúsque qui hujusmodi Canonizationi præsentes fuerunt.

§. 30. Postremò gratiis Deo actis, quòd Ecclesiam suam insigni hoc, novóque luminari illustrare dignatus esset, decantata in Sanctæ Teresiæ honorem solemni sanctarum Virginum oratione, ad Altare Principis Apostolorum Missam celebravimus cum ejusdem Sanctæ Virginis commemoratione, omnibúsque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam concessimus.

Hortatur demùm omnes benedicendum & glorificandum Deum ob hujusmodi peractam canonizationem.

§. 31. Decet igitur, ut pro tàm insigni beneficio omnes cum omni humilitate benedicamus, & glorificemus eum, quem decet omnis benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sæcula sæculorum assiduis præcibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electæ suæ à peccatis nostris faciem suam avertens, misereatur nostri, & respiciat nos, & ostendat nobis lucem misericordiarum suarum, & immittat timorem suum super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut cognoscant, quia non est alius Deus nisi Deus noster.

Exemplis hujus Bullæ ubique fidem dari jubet.

§. 32. Cæterùm, quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus, esset, deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctionémque pœnale adjungit.

§. 33. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti, relaxationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. II. die 12. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo primo, quarto Idem Martii, Pontificatus nostri Anno secundo.

Papæ subscriptio.

† Ego Gregorius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardinalium subscriptiones.

† Ego Antonius Cardinalis Saulius Decanus.
† Ego Franciscus Maria Cardinalis à Monte, Episcopus Portuensis.
† Ego Franciscus Sfortia Cardinalis Episcopus Tusculanus.
† Ego Alexand. Cardinalis Montaltus, Episcopus Albanen. S. R. E. Vicecancellarius.
† Ego Octavius Episcopus Prænestinus Cardinalis Bandinus.
† Ego Andreas tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Perettus.
† Ego Joan. Baptista tit. SS. Petri, Marcellini, Presbyter Cardinalis Detus.
† Ego Dominicus Card. SS. Apostolorum, Gymnasius,
† Ego Carolus tit. S. Cæsarei Card. Madrutius.
† Ego S. tit. S. Chrysogoni presbyt. Card. Burghesius.
† Ego M. tit. S. Onuphrii presb. Card. Barberinus.
† Ego Joan. Garsia SS. Quatuor Coronatorum presbyter Cardinalis Millinus.
† Ego M. tit. SS. Quirici, & Julitæ presb. Card. Lantes.

† Ego

† Ego Fabritius tt. s. Augustini presb. Card. Veralius.
† Ego Jo. Bapt. tt. s. Cæciliæ presb. Card. Lenius.
† Ego Dominicus tit. S. Martini in Montibus, presb. Cardinalis Rivarola.
† Ego Gaspar Card. Borgia, tit. S. Crucis in Hierusalem.
† Ego Robertus tit. S. Alexii presb. Card. Ubaldinus.
† Ego Tiberius tt. S. Priscæ, presb. Card. Mutus.
† Ego Gabriel tit. S. Bartholomæi in Insula, presbyter Cardinalis de Trejo.
† Ego S. Presbyt. Cardinalis S. Susannæ. S. R. E. Biblioth.
† Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo presb. Card. Bentivolius.
† Ego Petrus tit. S. Salvatoris in Lauro, presbyt. Card. Valerius.
† Ego It. Federicus tit. S. Laurentius in Panisperna Cardinalis de Zolleren.
† Ego Julius S. Mariæ suprà Minervam Cardin. Roma.
† Ego Fr. Desiderius tit. S. Clementis, Card. de Cremona.
† Ego Stephanus tit. S. Mariæ in Via, Card. Pignattellus.
† Ego Franciscus tit. S. Matthæi in Merulana, presbyter Cardinalis Sattatus.
† Ego M. Ant. tit. S. Eusebii, presb. Card. Gozadinus.
† Ego Alexander tit. S. Mariæ in via lata Cardinalis Estensis.
† Ego Carolus Emanuel S. Nicolai in carcere Tulliano Cardinalis Pius.
† Ego Mauritius S. Eustachii Diaconus Card. de Sabaudia.
† Ego Carolus S. Mariæ in Dominica Card. Medices.
† Ego Ludovicus tit. S. Hadriani Cardinalis de la Valette.
† Ego Franciscus, S. Angeli in Foro piscium, Diaconus Cardinalis Boncompagnus.
† Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ, Card. Aldobrandinus.

XXI. Institutio Collegii S. Bonaventuræ in civitate Pragæ pro studentibus Fratrum Minorum Conventualium ordinis S. Francisci cum applicatione annui redditus, ab Imperatore Ferdinando II. eis assignati.

Aliud pro studentibus ejusdem Ordinis erexit Paul. V. in Insula Melevitana quam habes sup. tom. 3. Const. 121. In supereminenti fol. 419. Et de tota Religione Franciscana lege suprà ad const. 5. Honor. III. tom. 1. pag. 66.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memorram.

Exordium.

IN supereminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licet imparibus, disponente Domino, constituti, & intrà mentis nostræ arcana revolvente, quantum ex literarum studiis Catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoscatur, ac justitia colatur, ad ea, per quæ literarum studia hujusmodi ubilibet excitentur, libenter intendimus, & in his sollicitudinis nostræ partes propensius impartimur, prout locorum qualitate pensata, conspicimus salubriter expedire.

Imperator Ferdinandus II. annuum redditum assignavit pro Collegio in Domo regulari S. Jacobi Pragen. Ordinis Fratrum.

§. 1. Cùm itaque, sicut dilecti filii Jacobi de Bagnacavallo, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum Ministri Generalis nomine Nobis nuper expositum fuit, charissimus in Christo filius noster Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus, mille & ducentos taleros annuos monetæ illarum partium pro duodecim Baccalaureorum in domo regulari S. Jacobi Pragensis, ejusdem Ordinis manutentione assignaverit: & proptereà dictus Ferdinandus Rex in Imperatorem electus, tàm ad Fratrum dicti Ordinis in prædicta domo studentium commodum, & profectum, quàm etiam ad militantis Ecclesiæ exaltationem, ipsiúsque civitatis decorem in prædicta domo unum Collegium studii pro uno Regente nuncupant, ac duodecim Baccalaureis, seu Collegialibus ejusdem Ordinis professoribus per Nos erigi, & institui aliásque ut infrà indulgeri, summoperè desideret. Nos piis, & laudabilibus dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, votis in præmissis annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinat. Ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, necnon militantis Ecclesiæ exaltationem, diviníque cultus, & orthodoxæ fidei augumentum, ac Religiosorum prædictorum commoditatem, & profectum, in prædicta domo unum Collegium sub invocatione S. Bonaventuræ, & ejusdem Ordinis professoris, cum omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, & indultis Collegio S. Bonaventuræ ejusdem Ordinis de Urbe concessis, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

Conventualium S. Francisci, erigendi pro collegialibus ejusdem Ordinis professoribus ab isto Pont. qui ad ejusdem Imperatoris petitionem illud sub invocatione S. Bonaventuræ cum Privilegiis simili collegio S. Bonaventuræ in Urbe instituti erigit.

Illique dictum annuum redditum perpetuò applicat.

§. 2. Illique sic erecto, & instituto, pro ejus dotè, ac unius Regentis, & duodecim Baccalaureorum, seu Collegialium inibi pro tempore existentium sustentatione, & onerum eis, incumbentium supportatione, mille, & ducentos taleros hujusmodi, ità quod liceat eis corporalem, realem, & actualem illorum possessionem suò, & dicti Collegii nominibus propria auctoritate liberè apprehendere, & retinere, ac in ipsius Collegii usus, & utilitatem convertere, auctoritate & tenore prædictis etiam perpetuò applicamus, & appropriamus.

Clausulas hujus electionis subjicit.

§. 3. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuò validas firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 5. Aprilis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Aprilis 1622. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XXII. Confirmatio privilegiorum, gratiarum, & indultorum tàm spiritualium, quàm temporalium concessorum Ordini, & Fratribus Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Hujus Ordinis institutionem, ac approbationem Regulæ, cum omnibus aliis ipsum concernentibus, habes signatas ad constit. 1. Innoc. III. Operante, sup. tom. 1. pag. 52. Tom. 1.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Proëmium.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut Sacrarum Religionum, in militari Ecclesia suaves in Domino fructus assiduè præstantium, paternam curam gerentes, privilegia, gratias & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quo validiùs perpetuò subsistant, nostræ confirmatione robore muniamus.

Isti Fratres supplicarunt Pont. pro confirmatione privilegiorum tàm confirmatorum à Clem. viii. & Paul. v. Istorum Const. habes suprà t. 3. pag. 177. & pag. 236.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Petit Magister Generalis Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quòd variæ gratiæ, concessiones, libertates, prærogativæ, favores, immunitates, exemptiones, facultates, & indulta dicto Ordini, illiúsque Superioribus, Fratribus Monialibus, personis, domibus, Ecclesiis, & locis nunc & pro tempore existentibus, à diversis Rom. Pont. Prædecessoribus Nostris olim concessa, & à fœl. rec. Clem. viii. & novissimè Paulo V. Rom. Pont. similiter Prædecessoribus Nostris confirmata fuerunt. Cùm autem majorem obtineant roboris firmitate, ea quæ Apost. auct. sæpiùs muniuntur, & propterea dictus Ludovicus Magister Generalis, privilegia, gratias, indulta, aliáque prædicta per nos Apostolica auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret, nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui modò ea omnia confirmat supplendo omnes tàm juris, quàm facti defectus.

§. 2. Nos igitur Ordinem prædictum, ex quo uberrimi fructus in Ecclesia Dei ad illius laudem, & Christianæ Reipublicæ, necnon Captivorum commodum, & utilitatem, sicut accepimus, in dies proveniunt, specialis gratiæ favore prosequi volentes, ac eumdem Magistrum Generalem, & prædicti Ordinis singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, facultates, gratias, concessiones, & indulta, tàm spiritualia, quàm temporalia, eidem Ordini, illiúsque Ecclesiis, Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, & personis, necnon Ecclesiis, domibus, ac locis, bonis, & rebus quibuscumque ut suprà concessa, & confirmata, dummodò tamen privilegia, & indulta, & alia prædicta omnia, in usu, nec revocata, aut sub aliquibus revocationibus, & abolitionibus comprehensa sint, & Sacri Concilii Tridentini decretis, & constitutionibus, & ordination. Apostol. dictíque Ordinis Regularibus institutis non adversentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, supplentes omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti & quarumque solemnitatum & de jure, necessitate, aut aliàs quomodolibet requisitarum, forsan omissarum, & quoscumque alios, si qui desuper in eis quomodolibet intervenerint supplemus.

§. 3. Quocircà Venerabil. Fratribus Archiepiscopo Burgenn. & Episcopo Parisien. ac dilecto filio Curiæ causarum Cam. Apost. Generali Auditori, per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædicti Ludovici Magistri Generalis, ac omnium, & singulorum, quos concernunt, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque omnibus, & singulis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos omnes, & singulos, effectu earumdem præsentium pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari; contradictores quoscumque censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contraria removet.

§. 4. Non obstant. piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædecessoris Nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, aliisque Apost. ac in universalibus, provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari mandat.

§. 20. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 18. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xviii. Aprilis millesimo sexcentesimo vigesimosecundo Pontificatus nostri anno secundo.

XXIII.

Beatificatio Servi Dei Fr. Petri de Alcantara Ord. Min. Strictioris Observantiæ Discalceatorum Professoris, Provinciæ S. Josephi in Regno Castellæ Fundatoris, cum Officio, & Missa unius Confessoris non Pontificis, die 19. Octobris celebrando à tota Religione dictorum Minorum.

De hujusmodi Fratribus vide tibi plenissimè signatæ ad Const. 35. Clem. 7. In suprema, suprà tom. 1. pag. 689.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, à Domino constituti piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatus, libenter annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis.

Philippo III. & IV. Regibus H sp. Instantibus Cardinales Congregationis Sacrorum Rituum examinato processu Fr. Petri de Alcantara canonizari posse, per hanc Pont. censuerunt.

§. 1. Cùm itaque, instantibus non solùm claræ memoriæ Philippo III. & charissimo in Christo filio nostro Philippo IV. Hispaniarum Regibus Catholicis, sed etiam ferè omnibus Hispaniæ Regnis, Venerabiles fratres nostri S. R. E. Cardinales sacris Ritibus præpositi, de mandato nostro causam servi Dei Petri de Alcantara Ord. Minorum Strictioris Observantiæ Discalceatorum nuncupatorum, ac Provinciæ S. Josephi ejusdem Ordinis Fundatoris, juxtà seriem relationis trium causarum Palatii Apost. Auditorum ad effectum canonizationis pluries examinaverint, ac multis desuper habitis sessionibus referente dilecto filio nostro Marco Antonio tituli S. Eusebii presbytero Cardinale Gonzzadino nuncupato, plenissimè constare de validitate processuum fama Sanctitatis, fide puritate, cæterísque virtutibus non in genere solùm, sed etiam in specie, reliquiarum ac sepulchri veneratione, plurimísque tamdem miraculis pronunciaverint, censueríntque posse Nos, quandocumque voluerimus, eumdem Dei servum, juxtà Catholicæ Ecclesiæ ritum, Sanctum atque in Cœlis regnantem declarare omnibúsque fidelibus solemni canonizatione proponere venerandum.

Philippus IV. initet officium & Missam celebra-

§. 2. Prædictus verò Philippus IV. Rex, & dilecti filii Minister Generalis, & Fratres Ord. prædicti Nobis humiliter supplicari fecerint, ut donec

ad

Interim nosse ad. Religione.

ad Canonizationem dicti Petri deveniatur, idem Petrus Beatus nuncupari, ac de eo tamquàm de Confessore non Pont. Missa, ac Officium ut infrà celebrari, recitari respectivè possit, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui Pontifex ad concedit.

§. 3. Nos supplicationibus hujusmodi inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio ut idem Dei servus Petrus de Alcantara in posterùm Beatus nuncupari, atque de eo tamquàm de confessore non Pontifice die xix. Octobris, qua ipsius obitus memoria celebrabitur ubique terrarum ab universa Religione Minorum Observantium utriusque sexus respectivè Missa celebrari, atque Officium recitari possit.

In Oppido verò de Alcantara nullius diœcesis ubi natus atque in altero de Arenas Abulenn. diœcesis, ubi corpus ejusdem requiescere accepimus, omnibus tàm regularibus quàm sæcularibus Clericis, sub ritu tamen semiduplici, eidem omninò liceat.

Ac demùm in provincia prædicta Sancti Josephi, cujus auctor extitit, ab ipsis dicti Ordinis Discalceatorum Fratribus, etiam cum octava veluti de Patrono, Officiorum pariter ac Missa juxtà Breviarii, ac Missalis Romani rubricas celebrari possint. Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Quæcumque obstantia tollit.

§. 3. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 18. April.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 18. Aprilis 1622. Pontificatus nostri anno secundo.

XXIV.

Quod Festum S. Annæ Matris Mariæ Virginis, de præcepto ubique observetur.

Hoc festum sub duplici Officio, & die 26. Julii, celebrari decreverat Gregorius suprà in sua constitut. 87. tom. 2. Quinimò iste Pontifex festum S. Joachimi Patris ejusdem B. Mariæ Virgini, sub duplici Officio jussit observari, ut infrà in ejus const. 39. Apostolatus. Et mox S. R. E. Cardinale Sacrorum Rituum die 8. Maji 1621. decreverunt, etiam festum S. Josephi Sponsi ejusdem B. Virginis, de præcepto deinceps celebrari. Et hic idem Pontifex illud approbavit, quod decretum apud hos Reverendæ Cameræ Impressores casum legitur.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium cum enarratione meritorum, & venerationis S. Annæ Matris Beatissimæ Virginis Mariæ.

HOnor laudis, & cultus venerationis, quem Sanctæ Dei Genitricis parenti Beatæ Annæ in Sancta tribuitur Ecclesia, quam meritò fuerit spiritu Dei dictante, cujus providentia Ecclesia regitur, & gubernator, variis temporibus actus, inenarrabilis Sanctissimæ ejus Filiæ dignitas, & celsitudo satis superque declarant, cùm enim coronet patentes gloria liberorum tanti dono partus à Domino dignatam matrem, tamquàm honoris, & gratiæ cœlestis abundantia similiter decoratam, universa Ecclesia tàm in Occidente, quàm in Oriente, præcipuo cultu, & religione prosecuta est, nec sine magno credentium fructu, & religionis incremento, ut in Domino sperare debemus, exhibitus, & amplificatus est hic honor, crescente enim in eam fidelium devotione, etiam patrocinium, quod apud Deum per seipsam, & per Cœli Reginam ejus filiam gerit, eorumdem augeri merito credimus, sicut in gloriosæ parentis veneratione gloriosissimam ejus filiam honorari non dubitamus, tantóque magis ejus tutelam, & intercessionem apud unigenitum filium Dominum nostrum JEsum Christum non promereri, quantò majoribus honoribus per nostram ergà ejus parentem reverentiam eam veneramur, & colimus.

Propter quæ, & præcipuam, quam hic Pont. ergà eam devotionem gerit.

§. 1. Hæc nos nobiscum cogitantes, & peculiari etiam in Beatam Annam devotione incitari, Prædecessorum nostrorum quoque in ejus augendo cultu religionem in Domino emulantes, & gregis Nobis à Domino crediti, spiritualis utilitatis augmento consulere, nostri pastoralis Officii debitò cupientes, Beatæ Annæ Festum in universali Ecclesia Dei ampliùs honorandum censuimus.

Festum ejus de præcepto decernit observari.

§. 2. Itáque hac nostra perpetuò valitura Constitutione, Festum Sanctæ Annæ ab omnibus Christifidelibus, sicut alia Festa de præcepto celebrari, observari, ab omníque illicito opere abstineri, & sub præcepto observationis festorum comprehendi volumus, præcipimus, & mandamus.

Contrariis derogat.

§. 3. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An 2. die 23. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Aprilis MDCXXII. Pont. Nostri Anno secundo.

Anno à Nativitate Domini Nostri JEsu Christi, Millesimo sexcentesimo vigesimosecundo, Indictione quinta, die verò vigesimatertia mensis Aprilis, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & D. N. D. Gregorii, divina providentia Papæ XV. Anno ejus secundo, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in acie Campi Floræ, ac aliis locis consueti Urbis, ut moris est, per me Augustinum Braccherium Apost. Curs.

Pro Mag. Curs. Brandimartes Latinus Curs.

XXV.

Electio, & deputatio Josephi à Matre Dei in Ministrum Generalem totius Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, ut una cum quatuor hic descriptis Sociis vocem habeat activam, & passivam, totúmque corpus Religionis ad novennium repræsentet.

De ista Congregatione, & toto ejus statu vide notata ad istius Pont. Const. 14. in supremo hic suprà in hoc Tomo 3.

Edita A. D. 1622.

Proëmium.

APostolici muneris solicitudo, divina dispensatione, nullo licèt merito nostro, Nobis imposita, postulat, ut circà statum religiosarum personarum quarumlibet invigilantes, ad ea, per quæ religiosæ personæ hujusmodi in laudabili earum instituto perseverare valeant, sedulò intendamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Electio, & Deputatio Ministerii & quatuor ejus Sociorum, pro regimine Congregat Clericorum pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

§. 1. Hinc est, quòd Nos prospero fœlici dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Urbe regimini, quantum cum Domino possumus, consulere, eosdémque Clericos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis senten-

ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illarum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, De Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, dilectum filium Joſephum à Matre Dei ejuſdem Congregationis Clericum, in Miniſtrum Generalem ipſius Congregationis ad novennium tantùm, qui cum dilectis etiam Petro à Nativitate, Viviano ab Aſſumptione, Franciſco à Purificatione, ac Paulo ſimiliter ab Aſſumptione, dictæ Congregationis pariter Clericis ſociis ſuis, vocem activam, & paſſivam habeat, ac corpus Religionis repræſentet Apoſtolica auctoritate tenore præſentium facimus conſtituimus, & deputamus.

Ac facultatis conceſſio his prædictis, emittendi Vota in manu alicujus Prælati.

§. 2. Necnon eidem Joſepho, ut tàm ipſe, quàm ſui ſocii prædicti vota ſolemnia in manibus alicujus Prælati Eccleſiaſtici, eorum arbitrio eligendi, emittere, liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore prædictis licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 3. Decernentes præſentes literas, validas, firmas, & efficaces exiſtere: & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Joſepho, & aliis prædictis in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Decretum irritans.

§. 4. Irritúmque & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 5. Non obſtantib. Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibúſque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus ac quatenùs opus ſit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteríſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 2. die 18. April.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII, April. MCCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

XXVI.

Erectio Sacræ Congregationis S. R. E. Cardinalium, necnon Prælatorum, ac Regularium virorum de Fide Catholica propaganda, unà cum proventuum aſſignatione, privilegiorúmque conceſſione, & præcipuè quod Scripturæ gratis dentur.

Poſteà pro ſubventione dictæ Congregationis, omnes ſcripturas ejus ſtatum, aut res concernentes, oratio ipſius Miniſtris tradi decrevit hic idem Pont. ut ſua Conſt. ſeq. Cùm inter.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam,

Enarrat hic Pont. ſui Paſtoralis officii munus eſſe quod oves errantes Dominum gregis agnoſcant.

INſcrutabili divinæ providentiæ arcano, ad Chriſti Eccleſiæ regenda gubernacula, nullis noſtris meritis, à Spiritu ſancto vocati, præcipuas noſtri paſtoralis muneris partes eſſe intelligimus, ſedulò invigilandi, & quantum Nobis ex alto conceditur, intentis ſtudiis admittendi, ut oves miſerabiliter errantes, ad Chriſti ovile adducantur, ac Dominum gregis agnoſcent, & paſtorem.

Omnémque adhibere curam in adductione animarum ad Eccleſiam Chriſti, qui pro earum redemptione ſe ipſum examinavit uſque ad mortem.

Quo ſcilicet, divina adſpirante gratia, deſinant, per infœlicia paſcua infidelitatis, & hæreſum vagari, & aqua mortifera peſtilentiæ potari, ſed in loco paſcuæ veræ Fidei, ac ſalutaris doctrinæ collocentur & adducentur ad vitæ fontes aquarum. Et verò quis non intelligit, omnem noſtram ſollicitudinem deſiderare, omnémque conatum à Nobis exigere, opus adductionis animarum ad Eccleſiam Chriſti? quippe quod tanti fecerit Deus Mundi ſalutem, ut ipſum Unigenitum ſuum daret, Unigenitum illum, qui cum eſſet ſplendor gloriæ, & figura ſubſtantiæ ejus, portans omnia verbo virtutis ſuæ, exinanivit ſemetipſum, formam ſervi accipiens, factus obediens uſque ad mortem, mortem autem Crucis, ut ſua nimia charitate ſervos, & malos ſervos Dominus redimeret pretio ſanguinis ſui.

Cujus Chriſto charitatis imitatores eſſe debent omnes Chriſtiani.

§. 3. Inæſtimabilis hujus charitatis imitatores eſſe profectò omnes debent, qui Chriſtiano nomine fideliter gloriantur, & membra Chriſti effecti ſunt, ut ejus verbi factores, ſint, non auditores tantùm: nam & per ſanctum Apoſtolum ſuum monet: Eſtote imitatores ſicut filii chariſſimi, & ambulate in dilectione ſicut Chriſtus dilexit nos, & tradidit ſemetipſum pro nobis.

Et præſertim Epiſcopi ipſi, qui paſtores ſunt.

§. 4. Quòd ſi hæc ad unumquemque Chriſtianorum ſcripta ſunt quanto magis ad eos, qui in ſortem, & militiam Chriſti vocati, poſiti ſunt Epiſcopi regere Eccleſiam ſuam? quibus ſæpè per Prophetas ſuos gravibus verbis comminatur, ſi paſcentes ſemetipſos, gregem non paſcunt, & quod craſſum eſt occidentes, infirmum non conſolidant, ægrotum non ſanant, confractum non alligant, abjectum non reducunt; perditum non quærunt.

Multóque magis ſummus Pontif. qui paſtoribus ipſis, præpoſitus eſt, Petro enim principaliter andavit Deus, ut paſceret oves ſuas.

§. 5. Quæ profectò voces ut omnes Eccleſiarum Rectores valdè ſollicitos habere debent, licèt in partem ſollicitudinis ſint vocati;ità multò vehementiùs Nos urgent, qui in plenitudinem electi, non ſolùm univerſo gregi, ſed etiam paſtoribus præpoſiti ſumus. Quocircà quod Apoſtolis omnibus à Domino mandabatur, ut prædicarent Evangelium omni creaturæ, principaliter Petro incumbebat, quibus præſtabat prærogativa Principatus, & cui ſoli injunctum fuerat à Domino, ut paſceret oves ſuas.

Et ipſe, ac aliis ejus ſucceſſores de omnibus mundi partibus inſipientes, & errantes convertерent ad Deum.

§. 6. Quapropter & uni Petro vas illud quaſi linteum oſtenditur, quatuor initiis de cœlo ſubmitti in terram, in quo erant omnia quadrupedia, & ſerpentia terræ, & volatilia cœli, quódque illa vox ſecuta eſt: Surge Petre, occide, & manduca; ut præfiguraretur Petri, & Succeſſorum ejus munus ex quatuor Mundi partibus homines, varia impietate inſipientes, congregandi, quò eos quaſi occidendo, hoc eſt, veteri via exuendo, & exutos manducando, id eſt in ſua membra, qui viſibile erat caput Eccleſiæ, convertendo, etiam membra Chriſti redderet, inviſibilis Eccleſiæ capitis; atque ita adipiſcerentur participationem generationis Chriſti, eámque adepti, quæ Chriſti ſunt, ſaperent, quæ Chriſti ſunt operarentur, ac demùm per gratiam Spiritus ſancti ejus in æterna paſcua transferrentur, potandi torrente inexhauſto voluptatis Dei.

Et cum his temporibus magnus ſit diſperſarum ovium numerus

§. 7. Quantum verò his calamitoſis temporibus excreverit errantium, & diſperſarum ovium numerus, qui Eccleſiam Sanctam ejus Catholicam Chriſti ovile, vel numquàm cognoverunt, vel cognitam Sathanæ dolis deſeruerunt, ſine lacrymis commemorari non poteſt. Si enim mentis noſtræ aciem convertimus ad innumerabilem populorum multitudinem, jam tot ſæculis Agarenorum impuriſſima dementia captam, inſaníque erroris, ac mendacii tenebris obcæcatam, miſeratione commoventur viſcera noſtra, cernentes, tàm multis, ac variis cœleſtibus donis olim celebres nationes, per ignorantiæ, & peſtilentis perſuaſionis ſtuporem, humanitatem in beſtiarum naturam ferè mutaſſe, atque ad æterna incendia, Diabolo, & Angelis ejus parata, ali, ac propagari. Et licèt inter eas aliquæ ſint gentes in juſtitia detentæ, quæ Chriſti nomen invocant; tamen ità antiquarum hæreſum veneno ſunt infectæ, ut ſinceram veritatem pauciſſimæ agnoſcant, ac ferè omnes, in multis, nedùm in uno, peccantes, factæ ſint omnium reæ. Ubi verò peccatis noſtris facientibus, inimicus homo ſuper bonum ſemen in Septentrionalibus partibus ſeminavit

navit hæresum zizania, ita dira contagia grassata sunt, ut animas innumerabiles jamdiù perdiderit, ac Provincias, & Regna Christo per summam injuriam erepta, suæ tyrannidi mancipaverit.

Ideò ut hic Pont. ejusque successores majori curent vigilantia Catholicæ fides propagationem erigit Congreg. quorumdam Cardd. & Prælatorum semel in mense coràm eo, ac etiam Religiosorum Virorum pro fidei Catholicæ propagatione cum ampliss. potestate.

§. 8. Quamobrem, etsi à fel. record. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, pastorali vigilantia, ope, studio, & industria elaboratum fuerit, ne tàm multæ messi deessent operarii, & negotiatio hæc sancta non negligeretur: nihilominùs Nos, ut majori cum vigilantia, cura, & fervore, opus prosequi possimus, & in posterùm successores nostri possint; nonnullorum Venerabil. fratrum nostrorúm S. R. E. Cardinalium peculiari sollicitudinis negotium committendum duximus, prout tenore præsentium committimus, & demandamus. Volentes, ut in unum congregati, adhibitis etiam aliquot Romanæ Curiæ Prælatis, & Religiosis viris, ac Secretario, prout Nos hac prima vice eos adhiberi voluimus, & nominavimus, in commune consulant, tantæque rei nobiscum invigilent, ac tàm Sancto, & Divinæ Majestati maximè grato operi, quanto meliùs fieri poterit, incumbant, quòd ut commodiùs præstari possit, semel coràm Nobis, ac bis saltem in domo antiquioris eorum, quolibet mense congregentur, omniáque & singula negotia ad Fidem in universo Mundo propagandam pertinentia cognoscant, & tractent, & graviora, quæ in prædicta domo congregati tractaverint, ad Nos referant: alia verò per seipsos decidant, & expediant pro eorum prudentia. Missionibus omnibus ad prædicandum, & docendum Evangelium, & Catholicam doctrinam superintendant, ministros necessarios constituant, & mutent: Nos enim eis, tàm præmissa, quàm omnia, & singula alia desuper necessaria, & opportuna, etiam si talia fuerint, quæ specialem, specificam, & expressam requirant mentionem, faciendi, gerendi, tractandi, agendi, & exequendi, plenam, liberam, & amplam facultatem, auctoritatem, & potestatem, Apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Et illis annuos redditus assignare & ad administrationem Cardd. committere velle asseverat.

§. 9. Ut verò res tanti momenti, in quam magnos sumptus fieri necesse est; per temporalium cum spiritualibus fœlicem communicationem, nullo retardata impedimento, faciliùs, & celeriùs procedat, ultrà ea, quæ ex arca nostra privata suppeditari jam mandavimus, & piorum fidelium liberalitate collata sunt, & in posterùm non defutura subsidia in Domino confidimus, cùm nostrum, & hujus sanctæ Sedis propriam sit negotium, certus huic operi redditus ex Camera nostra Apostolica in perpetuum attribuemus, eorúmque administrantem iisdem Cardinalibus committemus, prout in aliis nostris expediendum pleniùs continebitur.

Cardinales modò enunciat.

§. 10. Cardinales autem, quos sancto huic negotio præfecimus, sunt qui sequuntur; Antonius Ostiendum Saulius, Odoardus Sabinen. Farnesius, Octavius Prænestinus Episcopi Bandinus, Franciscus S. Praxedis de Surdis, Maphæus S. Onuphrii Barberivus, Joannes Garsias, SS. Quatuor Coronatorum Millinus, Gaspar S. Crucis in Hierusalem Borgia, Robertus S. Alexii Ubaldinus, Scipio S. Susannæ, Petrus S. Salvatoris in Lauro Valerius, Itelius Fridericus S. Laurentii in pane & perna de Zolleren, Ludovicus S. Mariæ Transpontinæ Ludovisius, & Franciscus S. Matthæi Titulorum Presbyteri Cardinalis Sacratus nuncupati.

Prælatósque & Religiosos viros.

§. 11. Prælati verò, dilecti filii Joan. Baptista Vives in utraque Signatura nostra Referendarius, & Joan. Baptista Agucchius Secretarius noster, ac Sedis Apostolicæ Notarius, & Dominicus à JESU MARIA Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Professor, & Vicarius Generalis.

Et Secretarium.

§. 12. Secretarius verò à Nobis pariter deputatus dilectus filius Franciscus Ingolus presbyter Ravennas U. J. D.

Clausulas præservativas hujus erectionis apponit.

§. 13. Decernentes, præsentes literas, ac omnia, & singula in eis contenta, semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia esse, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter perpetuò observari debere.

Decretum irritans addit.

§. 14. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria quæcumque removet.

§. 15. Non obstantibus quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & institutis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctionem pœnalem adjungit.

§. 16. Nulli ergo omninò hominum liceat, hanc paginam nostrorum commissionis, demandationis, voluntatum, decretorum, concessionis, impartitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 2. die 22. Jun.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1621. decimo Kalendas Julii, Pontificatus nostri anno secundo.

Subsequitur Concessio emolumenti Annulorum Cardinalium pro subventione dictæ Congregationis.

Hoc emolumentum est ducatorum quingentorum, ut videre est suprà in princ. const. 7. Julii Tertii, tom. 1. fol. 793.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D 1621.

Exordium.

Romanum decet Pontificem ex Pastoralis Officii debito, ad ea, per quæ Congregationum quarumlibet, præsertim ad fidei Catholicæ propagationem institutarum necessitatibus, & indigentiis occurritur, libenter intendere, ac in his ejusdem officii sui partes favorabiliter interponere, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Cam. Apost. solvi solita.

Emolumenta annulorum S. R. E. Cardinalium defunctorum hic Pont. ad certum tempus Basilicæ S. Jo. Later. applicavit.

§. 22. Aliàs siquidem Nos certis rationabilibus de causis emolumenta ratione Annulorum Cardinalitiorum, per hæredes S. R. E. Cardinalium vita functorum Cameræ nostræ Apostolicæ solvi solita, Basilicæ Sancti Joannis Lateranen. de Urbe ad certum tunc expressum, & nondum elapsum tempus, Apostolica auctoritate concessimus, & elargiti fumus, prout in literis Apostolicis sub annulo Piscatoris desuper confectis pleniùs continetur.

Illa modò applicat Congregationi, ut in pios ejus usus, & necessitates convertantur.

§. 23. Nunc verò attendentes Congregationem Venerabilium fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, per Nos hodiè pro fidei Catholicæ propagatione institutam, sufficientibus redditibus, & proventibus ad opus tàm pium necessariis, & opportunis minimè suffultam reperiri: ac illi; ut

ut onera hujusmodi faciliùs perferri valeant, de alicujus subventionis auxilio providere volentes, necnon emolumentorum hujusmodi quantitates, ac valores etiam annuos scripturarúmque super præmissis confectarum veriores, ac totos tenores, ac datas præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad alicujus instantiam, sed de certa scientia, & mera liberalitate, ac matura deliberatione nostris, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas donationes, elargitiones, applicationes, & concessiones, seu quasvis alias dispositiones de dictis emolumentis, seu eorum juribus prædictæ, seu quibusvis aliis Basilicis, vel aliis locis piis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis hactenùs quomodolibet, & sub quorumvis verborum expressionibus, & formis perpetuò, vel ad tempus per Nos, seu quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, etiam Motu simili, ac Consistorialiter factas, aliáque jura illis, seu etiam aliis Urbis Basilicis, vel locis piis hujusmodi, ex prædicta donatione, vel alia etiam quantumvis justa, & rationabili causa, vel occasione competentia; ac quascumque literas Apostolicas forsan desuper confectas, & in eis contenta quæcumque, quorum omnium tenores præsentibus pro expressis, & insertis haberi volumus, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, cassamus, extinguimus, & annullamus, nulliúsque roboris, vel momenti fore esse declaramus, necnon emolumenta Annullorum Cardinalitiorum hujusmodi, quæ Cameræ nostræ Apostolicæ sive iis, quibus applicata fuerant, ab hæredibus Cardinalium defunctorum debebantur, & solvebantur, prædictæ Congregationi cum omnibus, & singulis juribus; & actionibus perpetuùm donamus, concedimus, & applicamus: Ita ut liceat S. R. E. Cardinalibus nunc, & pro tempore existentibus Congregationis hujusmodi, seu ab illis Deputatis, vel eorum Ministris præfata emolumenta propria auctoritate, etiam per mandata ab antiquiore Congregationis hujusmodi Cardinali, simpliciter, & de plano, ac sine strepitu & figura judicii, ac manu Regia, decernenda, & relaxanda, exigere, levare, ac illa penès Montes Pietatis deponere, seu in tot locis Montium non vacabilium, aut aliàs quovis modo arbitrio dictæ Congregationis ad effectum illa in pios usus, & necessitates ipsius Congregationis similiter ejus arbitrio, & prout ipsis meliùs videbitur expendenda, & eroganda, investire.

Solutionem dictorum proventuum à viventibus Cardinalibus factam eorumdem hæredes in quâquam desuper molestari posse decrevit.

§. 24. Insuper ut Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, qui nunc vivunt, hoc pium, & laudabile opus adjuvare possint, volumus, & similiter Apostolica auctoritate decernimus, & declaramus, quòd si aliqui ex dictis Cardinalibus in eorum vita emolumenta ratione sui Annuli Cardinalatii, prædictæ Congregationi realiter, & cum effectu tradiderint, vel qui de cætero tradent, & assignabunt, hæredes, Cardinalis ipsius vita functi, seu causam ab eo habentes, vel habituri, ad eorumdem emolumentorum præstationem, vel solutionem minimè teneantur, nec ad id obligati sint, minúsque ad id cogi, vel compelli possint, quinimò pro majori illorum securitate, dilecti filii S. R. E. Camerarius, Thesaurarius, aut alii officiales Cameræ Apostolicæ pro tempore existentes, ad quos spectabit, statim atque ipsis constiterit, Cardinales, seu hæredes hujusmodi emolumenta prædicta eidem Congregationi, ut præfertur, solvisse, eosdem Cardinales, seu hæredes per cedulam publicam, etiam in amplissima forma ejusdem Cameræ, etiam perindè ac si emolumenta hujusmodi sibi per soluta fuissent, de solutis quietare; & in eventum cujuscumque molestationis, eamdem Cameram ad pecuniarum eorumdem emolumentorum ratione solutarum, restitutionem obligare debeant: Nos enim eos ab alia emolumentorum hujusmodi assignatione, traditione, & effectuali consignatione absolvimus, & quietamus mandantes, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo inhibentes dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præsidentibus, necnon Cameræ Apostolicæ Commissario, & Officialibus, ne ex emolumentis hujusmodi ullam pecuniarum quantitatem ad certam rationem pro quolibet centenario, & anno per eos forsan percipi solita, aut regalia ut vocant, vel quicquam aliud quovis prætextu, colore, vel ingenio etiam ratione stipendii, seu salarii prætendere, habere consequi, aut exigere possint sed ut easdem præsentes literas firmiter, & inviolabiliter observent, ac ab omnibus inconcussè observari faciant, & procurent: Imò semper, & quandocumque illis constiterit, prædictos Cardinales, seu ipsorum hæredes hujusmodi emolumenta Annuli prædictæ Congregationi solvisse, statim, si petatur, quietantia in amplissima forma tamquàm si eidem Cam. Apost. soluta essent, expedire debeant, & ipsa Camera in casu molestiæ, ut præfertur, ad restitutionem ipsis Cardinalibus, seu eorum hæredibus faciendam teneatur: Non permittentes, ipsam Congregationem, illiúsque personas, & Ministros super dictorum emolumentorum consecutione à quoquam publicè, vel occultè, directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio impediri, molestari, aut inquietari.

Clausulæ præservativæ.

§. 25. At decernentes, præsentes literas, etiam ex eo quòd Capitulum, & Canonici dictæ basilicæ Lateranenn. vel quicumque alii in præmissis, quomodolibet interesse habentes seu habere prætendentes, vel alii ad quos forsan spectat, & pertinet, seu pro tempore spectabit, & pertinebit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque præmissis consenserint, seu consentiant, imò forsan illis contradicturi sint, seu quibusvis aliis quantumvis justis, justissimis, & rationabilibus causis, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu cogitato, vel inexcogitato notari, impugnari, retractari, annullari, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas quodcumque juris vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, vel sub quibuscumque constitutionibus, & literis Apostolicis in contrarium, etiam Motu pari, & Consistorialiter emanatis, & emanandis, vel quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nullatenùs unquàm comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antè præmissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per personas Congregationis hujusmodi pro tempore existentes, eligenda, concessas, semper, & perpetuò validas, & efficaces esse & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere, sicque & non aliter per quoscumque judices ordinarios vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ac ipsius S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ac etiam Thesaurarium, Clericos Præsidentes, ac Commissarios, aliquósque Cameræ hujusmodi Officiales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in qualibet instantia judicari instantia judicari, & definiri debere, irritúmque & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari auctoritate Apostolica decernimus.

§. 26. Quo-

Executorum deputatio.

§. 26. Quocircà Venerabilibus Fratribus nostris Ostien. & Portuenn. Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ prædictæ generali Auditori per Apostolica scripta Motu simili mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, quando, & quoties pro parte dictæ Congregationis, seu pro ea, agentium requisiti fuerint, præsentes literas, & in ea contenta quæcumque, ubi; quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter observari: Non permittentes, dictam Congregationem, seu pro ea agentes hujusmodi desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietati, contradictores, & rebelles quoslibet per censuras Ecclesiasticas, aliáque juris, & facti remedia compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio.

§. 27. Non obstantibus fœl. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, quatenùs opus sit, de una; ac Concilii generalis de duabus dietis, dummodò aliquis extrà suam civitatem, & diœcesim, ultrà tres dietas ad Judicium non trahatur, necnon Simmachi, & Pauli II. ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac Pii IV. de gratiis interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus infrà certum tunc expressum tempus in eadem Camera registrandis, & in illius libris insinuandis: Ità quòd Congregatio hujusmodi, aut alii ejus Ministri, ad illas insinuandum non teneantur, & nihilominùs præsentes literæ eamdem firmitatem obtineant, ac si in dicta Camera infrà tempus ad id præfixum insinuatæ, & registratæ fuissent. Necnon nostra, & Cameræ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliísque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædictæ Lateranenn. ac quarumvis aliarum Urbis; Basilicarum, vel piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, illarúmque Capitulis, & Canonicis, ac aliis Superioribus, & personis, etiam Consistorialiter, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, ac aliis efficacissimis, & insolitis clausulis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & confirmatis ac innovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda forat, latissimè hac vice harum serie derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Cardd. creati si præsentes fuerint statim, sive ro absentes suscepto bireto rubo dicta emolumenta solvere teneantur.

§. 28. Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd quicumque de cætero perpetuis futuris temporibus in Sacrum Collegium dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros cooptabuntur, si præsentes fuerint, statim, si verò à Curia absentes, post susceptionem bireti rubei, jura, quæ ratione annuli Cardinalitii, post eorum obitum Cameræ Apostolicæ debebantur, prædictæ Congregationi, seu ab ea Deputatis realiter, & cum effectu persolvere teneantur.

Sanctio pœnalis.

§. 29. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum revocationis, cassationis, extinctionis, annullationis, donationis, concessionis, assignationis, declarationum, absolutionis, inhibitionis, decretorum, mandatorum derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 2. die 22. Jun.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimovigesimo secundo, decimo Kal. Julii, Pontificatus nostri Anno secundo.

Die Lunæ 8. Mensis Augusti 1622.

Publicatio.

Supràdicta literæ Apostolicæ in plena Camera Apostolica exhibitæ, & præsentatæ fuerunt, & de ipsius Cameræ decreto commissæ Perillustri; & Reverendissimo D. Hieronymo Serlupio, ejusdem Cameræ Decano, & subsequenter die Mercurii 25. ejusdem mensi camera ipsa, citato prius admodum Illustri; & Reverendissimo D. Joanne Benio, Sanctissimi D. N. & prædictæ Cameræ Generali Commissario, referente eodem Reverendissimo D. Decano illa admisit, & in ejusdem Cameræ libris registrari mandavit, prout registratæ fuerunt lib. 2. signat. Sanctissimi D. N. Gregorii Papæ XV. rub. penès me infràscriptæ ejusdem Cameræ Apostolicæ Notarium.

Joannes Ferrinus.

Sequitur indultum pro d. Sacra Congregatione, quòd literæ, & scripturæ omnes tradantur gratis Ministris ejusdem Congregat.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita A. D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

Narrat iste Pont. aliam instituisse Congreg. ad propagandam fidem ac dissemi nandam, & causas hujus const.

Cum inter multiplices, & gravissimas Apostolatus nostri curas, quibus assiduè præmimur, illa Nos præ cæteris maximè sollicitos jugiter habeant, ut extirpatis hæreticarum pravitatum erroribus, Catholica fides ubique conservetur, & propagetur, eáque de causa negotium propagandæ in universo Mundo ejusdem fidei nonnullorum, Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, qui in unum congregati tantæ rei Nobiscum invigilent, peculiari sollicitudini, juxtà creditum nobis desuper Apostolicæ servitutis officium, nuper commiserimus, & demandaverimus, dignum, quin potiùs debitum reputamus, ea Congregationi hujusmodi concedere, per quæ faciliori onerum illi incumbentium supportationi opportunè consulatur.

Literas, Instrumenta, chirographa, ac quascumque scripturas d Congregationem, vel ejus interesse tangentes gratis, absque ulla mercede expediri indulget.

§. 2. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine. Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus quæcumque patentes, seu alio quovis nomine nuncupentur literæ, chirographa, instrumenta, testamenta, & aliæ quæcumque scripturæ quocumque nomine censeantur, necnon quæcumque literæ Apostolicæ, tàm sub plumbo, quàm in simili forma Brevis, earumdémque literarum Apostolicarum supplicationes super quibuscumque negotiis, rebúsque, & bonis, tàm mobilibus, quàm immobilibus ad ipsam Congregationem quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac demum quocumque interesse eamdem Congregationem quovis modo, & ex quavis causa concernente, pro tempore conficiendæ, & registrandæ; necnon similiter quæcumque literæ, quæ ex omnibus Mundi partibus eidem Congregationi scribentur, ac illæ, quæ ejusdem Congregationis nomine extrà Almam Urbem nostarm mittentur, gratis omninò, & absque ulla mercede, aut alicujus rei, etiam quantumvis minimæ, solutione expediri, confici, registrari, relaxari, tradi, & mitti debeant, tenorè præsentium concedimus, & indulgemus.

Contrafacientibus pœnas injungit.

§. 3. Ac in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ, & in aliis arbitrii nostri pœnis præcipimus, & mandamus dilectis filiis Rescribendario, ac Computatori literarum Apostolicarum; necnon Secretariis Apostolicis, & Brevium Apostolicorum Magistro, ac Scriptoribus, & Regenti Montium, Notariis, Tabellionibus, Postarum Magistris, aliisque Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, etiam si officia titulo, & causa merè onerosis obtineant, ut literas prædictas, ac chirographa, instrumenta, & alias scripturas hujusmodi super præmissis omnibus, &

singulis, tàm conjunctim, quàm divisim gratis de mandato nostro ubique in omnibus, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, plumbíque, & registri, ac aliis quibusvis Officiis absque aliqua pecuniarum exactione, etiam quantumvis minima, etiam per viam compositionis faciendæ omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, registrent, mittantque, & relaxent, ac signari, expediri, registrari, mittique, & relaxari curent, & faciant realiter, & cum effectu.

Clausulas præservativas apponit.

§. 4. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo unquàm tempore, etiam ex eo quod prædicti & quicumque alii in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, seu alio quocumque prætextu, causa, & occasione, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, ad jus, vel controversiam revocari, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, vel aliis contrariis dispositionibus nullatenùs comprehendi posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Aliter judicandi potestate tollit.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 6. Non obstant. fœl. record. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cam. Apostolicæ quomodolibet concernentibus, Camera in eadem infrà certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, necnon quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac regula nostra de jure quæsito non tollendo, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dare decernit.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu Secretarii dictæ Congregationis, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, vel extrà illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 14. Decemb.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 14. Decemb. 1622. Pontificatus Nostri anno secundo.

XXVII. Revocatio quorumcumque concessionum vivæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S.R.E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ divina providentia constitutis, gratias, & indulta à se, & prædecessoribus suis concessa, justis interdùm suadentibus causis, juxtà creditum sibi Pastoralis Officii debitum moderatur, aut revocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Revocatio de qua in Rubr.

§. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; Omnia, & singula indulta, facultates, privilegia, gratias, & concessiones quascumque spirituales, & Ecclesiasticas, tàm ad forum interiùs; quàm ad exteriùs spectan. ac tàm ad supplicationem partium, quàm motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, à Sede Apostolica, quæ tamen vivæ vocis oraculo hactenùs quantocumque, & qualitercumque, ex quavis, etiam de necessitate exprimenda causa, quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Societatibus, etiam Societatis Jesu, ac Congregationibus quibuslibet, sive eorum, & earum respectivè Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus generalibus, vel Provincialibus quorumcumque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediatè subjectis, cujuscumque dignitatis, præeminentiæ, aut quovis privilegio munitis, non tamen ad supplicationem Regum concessas, in iis, videlicet quæ non sunt sortita effectum, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribúsque, & effectu vacua perpetuò fore, & esse, neque in posterùm cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem iis de cætero uti ullo modo posse, etiamsi expressa, & specifica mentio, etiam de verbo ad verbum de iis facienda esset, decernimus, & declaramus.

Exceptio de quibus in Rubrica simul interdicitur.

§. 2. Firmis tamen, & in suo robore permanendum omnibus indultis, & aliis concessionibus prædictis; vivæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcumque favorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipsis, vel aliis factis, & de quibus iidem S. R. E. Card. testimonium in scriptis paæbuerunt.

Clausularum præservativarum adjunctio.

§. 3. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, ad jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas, quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenùs posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum quilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 5. Non obstant. præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorúmque Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, sub quibuscumque tenendum, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritandum, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum suf-

cienti derogatione de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenore hujusmodi, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habendum, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur judicio, & extrà illud, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Publicatio in Urbe omnes ligare decernit.

§. 7. Quódque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Joan. Lateranen. ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ità arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. P. A. 2. die 2. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem sub annulo Piscatoris, die 2. Julii 1622. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Publicatio

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1622. Indictione quinta, die verò prima mensis Septemb. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia PP. XV. anno ejus secundo, retroscripta Const. affixa, & publicata fuit ad Valvas Basilicarum S. Joan. Lateranen. Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum Apost. Cursorem.

Octavius Spada Mag. Curs.

XXVIII. Contrà hæreticos in locis Italiæ, & insularum adjacentium quovis prætextu commorantes, eorúmque fautores.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis Beati Petri Apostolorum Principis successoris munus exigit, ut pro incumbente Dominici gregis cura, & solicitudine, Prædecessorum suorum Constitutiones, eas præsertim quæ ad Sacrosanctæ Fidei Catholicæ conservationem pertinent, quo suum perpetuum sortiantur effectum, & inviolabiliter observentur innovet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè compensatis, conspicit in Domino salubriter repedire.

Clem VIII. edidit const. quæ est sup.

§. 1. Aliàs siquidem à fœl. record. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Cùm sicut non sine, &c.

Omittitur residuum qui habes suprà.

Hic Pont. illam omninò præcipit observari.

§. 2. Nos inviolabili dictarum Clementis literarum, & in eis contentorum quorumcumque observationi, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Clementis prædecessoris literas, cum omnibus & singulis in eis contentis, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illásque innovamus, ac inviolabiliter observari mandamus.

Et pleniùs modo disponit contra Hæreticos.

§. 3. Insuper ne ullus hæreticus in locis Italiæ, & insularum adjacentium, neque etiam sub commercii, mercimonii, aut alio quovis prætextu domicilium contrahere, seu domum apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis concessam, seu habitari, aut morari possit, earumdem tenore præsentium prohibemus, ac respectivè statuimus, & ordinamus.

§. 4. Contrà prohibitioni autem, ac statuto, & ordinationi nostris hujusmodi non parentes, seu contravenientes, cujusvis status, gradus, ordinis, dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quàm sæcularis existentes, juxtà formam juris procedatur, & puniantur. Contravenientibus pœnas infligit.

§. 5. Et simili modo eos, qui hæreticos prædictos receptaverint, eísque quoquomodo contrà præsentium literarum tenorem, favorem, opem, seu auxilium præbuerint, uti fautores, & receptatores hæreticorum puniri. Illorùm fautores ut hæreticos puniri jubet.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus. Et ita & non aliter judicari mandat.

§. 7. Non obstant. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscumque. Quibuscumque non obstantibus.

§. 8. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extrà, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quódque eædem præsentes post duos menses à die illarum publicationis computandos, omnes, & singulos ad quos spectat, arctent, & afficiant, perindè ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent. Publicationem in Urbe omnes ligare decernit.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 2. Julii 1622. Pontificatus nostri anno secundo. Dat. P. A. 3. die 2. Julii.

Anno à Nativitate D. N. JEsu Christi, 1622. Indictione 5. de verò prima mensis Sept. Pontificatus Sanctissimus in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii, divina prudentia Papa XT. Anno ejus secundo, retroscripta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicarum S. Joan. Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandemartem Latinum Apostolicum Cursorem. Publicatio.

Octavius Spada Mag. Curs.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis asserendi B. Mariam Virginem conceptam fuisse in peccato originali. XXIX.

Ad hæc vide, quæ superiùs notavi in constit. 97. Pauli V. in hoc Tom. 3. fol. 391.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali coràm S. D. N. Gregorio divina providentia PP. XV. ac Illustriss. & Reverendiss. DD. S. R. E. Cardd. adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis, feria 3. die 24. Maji, Anno à Nativitate D. N. JEsu Christi 1622. Edita A. D. 1622.

Sanctissimus D. N. auditis votis Illustrissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium contrà hæreticam pravitatem Generalium

Inqui-

Inquisitorum, decretum aliàs editum à fœl. rec. Paulo V. ejus prædecessore tenoris sequentis, videlicet.

Paulus V. decreto.

Sanctissimus Dominus Noster post longam, & maturam discussionem auditis votis Illustrissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium contrà hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, re accuratè, ac diligenter perpensa, providè considerans, quòd quamvis in Constitutione fœl. rec. Sixti IV. super CONCEPTIONE Beatissimæ Virginis MARIÆ pro submovendis inter Christifideles scandalis, rixis, & contentionibus edita, à S. Tridentina Synodo innovata, & deindè in alia constitutione San. mem. Pii V. super eadem re, quas similiter Sanctitas sua innovavit cum quibusdam provisionibus, & adjectionibus pœnarum pro efficaciori eorum observatione, relinquatur unicuique libera facultas tenendi, etiam asserendi utramque partem, quòd scilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, & dùm tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominùs ex occasione assertionis affirmativæ in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Christiano, cum magna Dei offensa, scandala, jurgia, & dissensiones. Propterea volens hujusmodi scandalis ex debito sui muneris providere, decrevit, & præcepit, ac præsentis decreti virtute mandat, & præcipit omnibus, & singulis cujusvis Ordinis, & Instituti regularibus, & aliis quibuscumque, tàm Ecclesiasticis, quàm sæcularibus personis cujusvis conditionis, status, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, etiam si specialis specifica, & individua earum esset necessariò mentio facienda, ut in posterùm, donec articulus hujusmodi à Sancta Sede Apostolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & aliis quibuscumque actibus publicis asserere, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali; Contrafacientes autem eadem Sanctitas sua voluit, & declaravit subjacere debere, & subjecit censuris, & pœnis contentis in supradictis constitutionibus suorum prædecessorum, & sua ipso facto incurrendis: Per hujusmodi tamen provisionem Sanctitas sua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei ullam prorsus præjudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus de præsenti reperitur, præterquàm quoad suprà disposita. Ulterius sub eisdem censuris, & pœnis mandans, quòd negativam opinionem, videlicet quòd non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus asserentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent. Insuper voluit, & expressè mandavit, ut extrà hos casus expressus, publicorum actuum, in reliquis omnibus supradictæ constitutiones firmæ, & illæsæ remaneant, & exactè observentur perindè, ac si præsens decretum non emanasset. Et ità decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter observari non obstantibus in hac parte supradictis constitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus &c.

Prohibuit in actibus publicis asserere B. Virginis conceptam fuisse peccato originali ut in const. indic. in rubr.

§. 2. Hoc suo præsenti decreto ex eisdem causis evitanda scandala, dissensiones, atque discordias in Populo Christiano, quæ pari ratione oriri possunt, &c, ut accepit, in aliquibus Regionibus jam ortæ sunt ex sermonibus privatis occasione assertionis affirmativæ, extendit, & ampliavit etiam ad privata colloquia, & scripta, mandans, & præcipiens omnibus, & singulis supradictis, ne de cætero, donec articulis hujusmodi à Sede Apostolica definitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, neque etiam in sermonibus, & scriptis privatis audeant asserere, quòd eadem Beatissimo Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmativa aliquo modo agere, seu tractare, exceptis tamen quibus à Sancta Sede Apostolica fuerit super hoc specialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei ullum prorsus præjudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus reperitur, præterquàm quoad in supradicto fœl. record. Pauli V. & hoc suo decreto disposita.

Quod hic F. nt extenuit etiam ad actus privatos.

§. 3. Eademque Sanctitas Sua voluit, & expressè mandavit, ut in reliquis omnibus, ubi hujusmodi decretis non adversantur, constitutiones Sixti IV. Alexandri VI. & Pii V. ac Paulo V. ejus prædecessorum super Conceptione Beatissimæ Virginis firmæ, & illibatæ remaneant, ac exactè observentur perindè, ac si hujusmodi decretum non emanassent.

Et in reliquis servandas esse aliorum Pont. constit.

§. 4. Et insuper eadem Sanctitas Sua, cùm Sancta Romana Ecclesia de Beatiss. Virginis Conceptione Festum solemniter, & Officium celebret, omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tàm sæcularibus, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularibus mandat, ac præcipit, ut Sacrosancto Missæ sacrificio, ac divino Officio celebrandis, tàm publicè, quàm privatim, non alio, quàm Conceptionis nomine uti debeant. Contravenientes autem Sanctitas sua voluit, & declaravit subjacere debere, & subjecit censuris, & pœnis contentis in supradictis constitutionis, ac præfato decreto suorum prædecessorum ipso facto incurrent. Et ità decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter observari.

Et in divinis officiis celebran. non alio quàm Conceptionis nomine uti debere.

§. 5. Non obstan. in hac parte constitutionibus suprascriptis, decreto præfato Pauli V. consuetudinibus, etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & singulis, quæ prædecessores prædicti voluerunt non obstare, ac aliis quibuscumque in contrarium facientibus.

Contrariis abrogat.

§. 6. Volens, & decernens pro observatione, & executione præsentis decreti, & omnium in eo contentorum, quòd contra hujusmodi transgressores etiam regulares, cujusvis Ordinis, & Instituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & sæculares personas cujuscumque status, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tàm Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, tàm Episcopi, & Prælati Superiores, aliique Ordinarii locorum, quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & in eos severè animadvertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contrà eosdem transgressores procedendi, ac pœnis coërcendi, & puniendi.

Executores deputat contrà omnes.

§. 7. Voluit demùm, ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, quòd præsens decretum, seu illius exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ità arctent, & afficiant perindè, ac si unicuique personaliter intimata fuissent; quódque præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si fuerint exhibitæ, vel ostensæ.

Publicationem in Urbe decernit, omnes ligare debere.

Andreas de Pettinis S. R. & univers. Inquis. Not.

Anno à Navitate D. N. JEsu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Indict. v. die verò secunda mensis Junii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia Papæ XV. Anno ejus secundo, supradictum decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Curs.

Publicatio in Urbe P. A. 2. die 2. Junii 1622.

Sequi-

Sequitur declaratio supradicti decreti.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

EXimii, atque singulares fructus, quos dilecti filii Fratres Ordinis Prædicatorum in militanti Ecclesia, cujus regimini, divina disponente clementia, præsidemus, attulerunt, & in dies afferunt, promerentur, ut eosdem Fratres, specialibus favoribus, & gratiis, quantum cum Domino possumus, libenter prosequamur.

Paul. V. edidit decretum quod est hic suprà fol. 385.

§. 8. Aliàs fœl. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster.

Omittitur residuum decreti hujus, quia est hic suprà fol. 385.

Hic Pont. illud ampliat ut in §§. præcedentibus.

§. 9. Nuper verò nos sub die videlicet 24. Maji 1622. in Generali Congregatione.

Hoc decretum est quod præcedit.

Et modò illud declarat.

§. 10. Nunc autem Nos ejusdem Fratres Ordinis Prædicatorum, quos in visceribus gerimus charitatis, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, omnibus, & singulis dicti Ordinis Prædicatorum Fratribus, ut de cætero in quibuscumque privatis eorum colloquiis, seu conferentiis, inter se dumtaxat, & non inter alios, aut cum aliis, de materia ejusdem Conceptionis B. MARIÆ Virginis disserere, & tractare, absque ullo pœnarum in dictis decretis contentarum incursu, liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam concedimus, & impartimur.

Et ità & non aliter judicari decernit.

§. 11. Decernentes, Fratres præfatos à quoquam quavis auctoritate desuper molestari, perturbari, vel inquietari nullatenùs posse, aut debere, sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 12. Non obstantibus singulis præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 28. Julii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 28. Julii 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXX.

Quòd in excommunicationem, & censuras Ecclesiasticas non incurrant, qui frumenta, & alias hujusmodi Annonæ species, extrà Statum Ecclesiasticum certis casibus extrahunt.

Contrà hujusmodi frumenta extrahentes extant nonnullæ prædecess. Pont. leges, quas tibi indicavi suprà in constit. 12. Paul. V. fol. 216.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis providentia circumspecta, sia quæ justas ob causas interdum statuta sunt, cùm temporum ratio, & ipsa rerum experientia suadet, moderatur, & immutat, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Aliàs siquidem à fœl. rec. Paulo Papa Quinto prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet.

Paul. V. & alii predecess. contrà hos extrahentes frumenta plures leges ediderunt, ut videre est sup. in d. Paul. constit. 12. fol. 216. cujus ideò tenor hic omittitur.

Inter gravissimas curas, quas pro nostro munere assiduè sustinemus, illa postrema non est, in quam Nobis totis viribus incumbendum esse ducimus, ut nimirùm Almam Urbem nostram, & universam Ecclesiasticam ditionem Annonæ charitate jam diu, graviterque laborantem, quantum cum Domino potерimus, liberemus, &c.

Idem Paul. aliam addidit constit. ut ibid. fol. 216. Cujus propterea tenor prætermittitur.

§. 2. Subindè verò per eumdem Paulum Prædecessorem, accepto, à nonnullis dubitari, an per præinsertas suas, aliásque literas, & provisiones supradictas etiam prohiberetur, ne frumenta, bladæ, legumina, & ad id Annonæ genus, etiam si in propriis bonis in statu Ecclesiastico existentibus, essent recollecta, à locis Sedi Apostolicæ immediatè subjectis, ad loca eidem Sedi mediatè subjecta, & à dictis locis sic mediatè subjectis ad alia loca extra dictum Statum asportarentur, & conducerentur, & idem Paulus Prædecessor Motu proprio, &c.

Hic modò Greg. in tit. de causis exf communic & censuras contra illos impositas casibus hic expressis non incurrere decernit.

§. 3. Cùm autem, sicut accepimus, nonnullorum locorum Status nostri Ecclesiastici Nobis immediatè subjecti personæ frequens admodum commercium cum personis ejusdem Status Nobis mediatè subjecti, & è contra propter locorum vicinitatem, seu aliàs habeant, propterea easdem personas sæpè censuris, & pœnis hujusmodi in eorum perniciem animarum variis modis illaqueati contingat, Nos earum personarum conscientiarum securitati, & animarum saluti, commodisque paterna charitate, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

Primus casus.

Quòd de cætero omnes, & quæcumque personæ, quæ Annonæ in constitutionibus prædictis extrahi prohibitæ, etiam solummodò quantitatem, quæ ad necessariam sustentationem suam, & familiarum suarum, unius anni, sive usque ad novam messem sufficiat, extra Statum nostrum Ecclesiasticum hujusmodi Nobis, & S. R. E. immediatè subjectum ad Statum mediatè subjectum.

Secundus casus.

Necnon quòd pauperes, qui fasciculos spicarum in agris relictarum, unius diei labore collectos, pro victu, & necessitate tantùm sua diurna.

Tertius casus.

Ac similiter quòd religiosi mendicantes, qui granum, & alia similiter eleemosyna data, pro victu Conventuum suorum communi.

Quartus casus.

Ac præterea quòd rustici, & pauperes operarii, qui mercedem diurnam, nonnisi in grano, aut aliis Annonæ generibus hujusmodi consequi possunt.

Quintus casus.

Quique ad mercatus pullos, ova, fructus, vel alia similia in parva quantitate ferunt, & ex pretio rerum prædictarum panem, farinam, & similia pro suo, & familiarum suarum usu, & necessitate dumtaxat ex locis Status prædicti immediatè subjecti ad loca Status Nobis mediatè subjecti aut etiam extrà Statum nostrum Ecclesiasticum extraxerint, & asportaverint, & asportaverint, dummodò omnis dolus, & fraus absit, ac mercatura: excommunicationis pœnam, ac censuras Ecclesiasticas non incurrant, decernimus, statuimus, & ordinamus.

Contrariisq; derogat.

§. 4. Non obstantibus prædictis Pauli Prædecessoris, & aliorum Rom. Pont. ejusdem Pauli expressis literis, cæterisque contrariis quibuscumque. Admonemus autem, & in Domino hortamur omnes Christifideles, ad quos spectat, ut nostro hujusmodi Pastoralis indulgentiæ beneficio minimè abutantur, & agi meminerint de dispendio salutis æternæ.

Transf. quoq; credi m n dat.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate

Eccle-

Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur.

Dat. P. A. 4. die 30. Julii.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 30. Julii M DC XXII. Pontificatus Nostri Anno Secundò.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri JEsu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, indictione quinta, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Gregorii divina providentia PP. XV. ejus Anno II. die verò tertia mensis Augusti, Retroscripta literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ per nos Julium Marzitellium, & Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Cursores.

Octavius Spada Mag. Curs.

XXXI.

Confirmatio, & ampliatio Constitutionibus Clem. VIII. circà novorum Conventuum Regularium erectiones editæ.

Pleniorem dispositionem in hoc decrevit Urban. VIII. ut infrà in ejus constit. 25. Romanus Tom. 4. Quæ propterea omninò servari debet.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Enuntiatur tenor const. 96. Clem. viij. est suprà in 3. tom. fol. 160.

§. 1. CUm aliàs fœl. rec. Clemens Papa Octavus decreverit, Ordinarios locorum licentiam ad novos Conventus cujuscumque, præsertim Mendicantium, Ordinis, in Civitatibus, & locis eorum ordinariæ jurisdictioni subjectis erigendos, impartiri non posse, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem Civitatibus, & locis existentium Conventuum Prioribus, seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa servatis servandis cognita, in eisdem Civitatibus, & locis novos hujusmodi erigendos Conventus, sine aliorum detrimento, commodè sustentari posse constiterit. Si verò ab eorum sententiis ad Sedem Apostolicam provocari, & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tamdiù erectionem novorum Conventuum suspendere debere, quamdiù à dicta Sede in ea causa pronuntiatum extiterit, ne aliàs prout in decreto hujusmodi pleniùs continetur.

Quam Congreg. Cardinalium Præposit. negotiis Regul. jussu hujus Greg. innovavit.

§. 2. Verùm per piæ mem. Paulum Papam Quintum accepto, pleróque ex Ordinariis prædictis, favore, vel nimis exposcentium importunitate ad novos Conventus, seu Domus, præter, & contra tenorem prædicti decreti erigendos, plerúmque adduci, quo fit, ut, non habita debita eleemosynarum, seu redditu um cujuscumque Monasterii, Conventus, seu Domus ratione, Monachi, seu Fratres, aut Religiosi ibi degentes, manuteneri nequeant, & ad tàm exiguum numerum reducantur, ut cultus divinus in eorum Ecclesiis destituatur, ibíque regularis disciplina, ut convenit, conservari non valeat. Sacra Congregatio Illustrissimorum DD. Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum, ad quos idem Paulus Papa V. negotium hujusmodi rejecerat, tot incommodis obviam ire, eisque aliquod opportunum remedium adhibere cupiens, decreti hujusmodi veriores, ac totos tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum inserentur, pro plenè, & sufficienter expressis habens, vivæ vocis oraculo à S. D. N. Gregorio Papa XV. habito, decretum prædictum, quatenùs opus sit, innovat, & in usum reducit.

Ampliavitq; & extendit. Hæc idem fecit posteà S. D. N Urban. VIII. infrà in constit. 41. cum sæpè in §. 14.

§. 3. Volens, quòd de cætero Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium cujuscumque, etiam Mendicantium, Ordinis, Societatis, Instituti, quocumque nomine nuncupentur, etiam si de illis particularis, expressa, & specifica mentio habenda esset, in quacumque Civitate, vel Oppido, seu quocumque alio loco non erigantur, nisi in eo saltem duodecim Fratres, aut Monachi, seu Religiosi inhabitare, ac ex redditibus, & consuetis eleemosynis sustentari valeant, ac Priores, seu Procuratores aliorum Monasterium, Conventuum, seu Domorum aliarum Religionum, vel Congregationum, aut Societatum, seu Institutorum hujusmodi non solùm in prædictis, sed etiam in aliis per quatuor millia passuum circumvicinis locis, ad id vocati, & auditi fuerint, ac tali erectioni consenserint, vel aliàs Ordinariis locorum constiterit, Religiosos Monasterii, Conventus, seu Domus regularis sic erigendi, seu erigendæ, absque detrimento Religiosorum in Monasteriis, seu Domibus anteà in Civitatibus, seu locis hujusmodi erectis degentium, ibi in numero duodecim commodè, & congruè manuteneri, & ali posse. Si verò novi Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas hujusmodi instituendæ erunt, nullíque alii Regulares inibi reperiantur, Ordinarii locorum nihilominùs diligenter inquirant, ac locorum incolæ, & habitatores, quorum & consensum requirant, ac adhibeant, hujusmodi duodecim Religiosos in Conventibus, ut præmittitur instituendis, commodè alere, & manutenere valeant.

§. 4. Si verò à decreto, seu decretis per Ordinarios prædictos in causis hujusmodi ferendis legitimè appellari contigerit, ex nunc prout ex ea die, qua appellatio interponetur, ea ad eamdem Sacram Congregationem unà cum toto negotio principali devoluta censeatur, appellationéque hujusmodi pendente, nihil innovandum esse, irritúmque & inane quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernens, quibuscumque in contrarium facien. non obstantibus.

Appellationem à decretis desuper fien. per locorum Ordinarios ad d. Congreg. spectare cáque pendente nihil innovare decrevit.

Romæ 17. Augusti 1622.

Ant. Card. Saulius.

Dat. P. A. 2. die 17. Aug.

Privilegia, & Indulta Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Capella Sanctitatis suæ Assistentium.

XXXII.

Non dissimilia privilegia concessit hujusmodi Assistentibus Jul. III. ut Const. 12. Romanus, sup. tom. 1. fol. 801.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita A. D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

CIrcumspecta Romani Pontificis, gratiarum dispensatoris, providentia, eas consuevit personas condignis præcipuè favoribus, & gratiis prosequi, quas sibi, & Apostolicæ Sedi devotas, & obsequiosas, ac plurimis cognoscit meritis adjuvari.

E ordium.

§. 1. Hinc est, quòd Nos, venerabiles Fratres, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, Prælatos domesticos nostros, & in Capella nostra Assistentes, eorum meritis, & obsequiis exigentibus, condignis favoribus, & gratiis prosequi, titulisque & honoribus decorare volentes: Motu proprio, non ad ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, vel aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra liberalitate, & certa scientia, eosdem Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ac eorum singulos respectivè, Nobiles Apostolica auctoritate tenore præsentium creamus, & facimus, ac nobilitamus, Nobilitatisque titulis & insignibus decoramus, necnon aliorum nobilium numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro nobilibus haberi, & nominari, ac reputari volumus, & mandamus, eisque ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, derogationibus, mandatis, dispensationibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus alii nobiles, etiam de nobili Comitum genere, etiam qui illustres reputantur, etiam

Prælatos Capella Papa assisten. Nobiles etiam de Nobili comitum genere creat eósque Indultis, Privilegiis donat.

ex utroque parente procreati, de jure vel consuetudine, ac aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, etiam uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant verè, & non fictè in omnibus, & per omnia ac si de illustri genere ex utroque parente procreati forent, ità quòd inter eos, & ipsos Illustres, quoad nobilitatem, & alia ad illam necessaria, nulla penitùs sit differentia, nec finctio locum habeat, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Exemptio à solutione vectigalis vini pro sex vegetibus.

§. 2. Necnon eos, & eorum singulos, dùm in Curia præsentes erunt, à solutione vectigalis, vini pro sex vegetibus pro quolibet dumtaxat, de quibus eorum, & cujuslibet ipsorum arbitrio disponere valeant ad instar Cameralium, eisdem, auctoritate, & tenore eximimus, liberamus, ac liberos, & exemptos esse volumus.

[illegible]nisque portionem dietim à Palatio Apostol. habendam assignat.

§. 3. Insuper eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & eorum singulis unam portionem panis, honoris nuncupati, ex Palatio Apost. dietim habendam, percipiendam, & consequendam, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & assignamus.

Notarios creandi facultatem tribuit.

§. 4. Ac illis & eorum singulis, ut tres viros, vitæ, ac morum probitate, aliisque virtutum donis commendatos, qui nostris, & Sedis Apostolicæ obsequiis insistere proponant, in nostros, & ejusdem Sedis Notarios auctoritate nostra Apostolica recipiendi, & admittendi, ac aliorum nostrorum, & consortio favorabiliter aggregandi.

[illegible]orumque privilegiis (exceptis hic descriptis,) gaudere etiam absque delatione habitus indulget,

§. 5. Illisque, ut, etiamsi habitum, & rocchettum non deferant, nihilominùs omnibus, & singulis favoribus, honoribus, privilegiis, gratiis, indultis, præeminentiis, exemptionibus, & prærogativis, quibus alii nostri, & dictæ Sedis Notarii, tàm de jure, quàm de consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, similiter uti, frui, & gaudere possint, & valeant. Sine tamen aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum de numero participantium præjudicio, & citrà exemptiones à Sacro Concilio Tridentino sublatas, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliàque similia privilegia eisdem Notariis de numero participantium concessa, seu ab eis prætensa, quibus Notarii ab illis vigore præsentium creandi nullibi uti valeant, & si secùs ab eis fieri contigerit, irritum, & inane existat, indulgendi.

Necnon Milites Aurata militia cum suis privilegiis.

§. 6, Necnon etiam alios octo viros habiles, & idoneos, ac qualitatibus ad hoc requisitis præditos, Auratæ militiæ Equites eadem auctoritate, creandi, & deputandi, illósque aliorum militiæ hujusmodi Equitum numero, & consortio favorabiliter aggregandi, ac eisdem ut torquem aureum, accensem, & aurata calcaria gestare, omnibúsque, & singulis privilegiis, gratiis, indultis, & prærogativis, quibus alii Equites hujusmodi utuntur, potiùntur, & gaudent, similiter uti, potiri, & gaudere valeant, circa tamen exemptiones à dicto Concilio sublatas, concedendi; facultatem auctoritate, & tenore præmissis impartimur.

Collegii facultas condendi, & immutandi statuta ipsius Collegii.

§. 7. Ac ulteriùs eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorum singulis, ut in his, quæ ad eorum Collegium pertinere judicabunt, quæcumque Statuta, Capitula, & Ordinationes, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, facere, & edere, illáque pro tempore prout expedire cognoverint; mutare, corrigere, & in melius reformare.

Indultum celebrandi, & aud. Missam in Oratoriis ad hoc destinatis, vel destinandis cum declaratione satisfa[illegible]

§. 8. Necnon pro spirituali eorum consolatione, in privato domus cujuslibet illorum, etiam in Alma Urbe nostra existentis, Oratorio ad huc decenter muro extructo, & ordinato, seu extruendo, & ordinando ab omnibus domesticis usibus libero, per dilectum filium in eadem Urbe Vicarium in spiritualibus generalem prius visitando & approbando, unam Missam pro unoquoque die, & dummodò in domo hujusmodi celebrandi licentia alteri concessa non fuerit, per seipsos celebrare, seu per quemcumque sacerdotem approbatum sæcularem, vel de Superiorum suorum licentia regularem, sine tamen quorumcumque jurium parochialium præjudicio; ac quoad eos, qui extrà Urbem fuerint, Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, & Nativitatis Domini nostri JESU CHRISTI, aliisque solemnioribus anni festis diebus exceptis, in sua, ac cujuslibet eorum familiæ præsentia celebrari facere, ita tamen ut familiares eorum servitiis non necessarii ibidem Missæ interessentes, ab obligatione audiendi Missam in Ecclesia diebus de præcepto minimè liberi censeantur.

[illegible] præcepti audiendi Missam in Ecclesiis.

§. 9. Prætereà eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tàm in Romana Curia, quàm extrà eam ad id per eos respectivè coràm Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas illis, & eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, ac quorumvis ordinum, & militiarum regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, ac distributionibus, etiam quotidianis, ipsis nunc, & pro tempore reservatas, assignatas, ac reservandas, & assignandas, pro summa videlicet quingentorum ducatorum auri de Camera, quoad singulos eorum quandocumque alicui eorum respectivè placuerit simul, vel successivè, in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet eorum mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquàm cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus usque ad summam, & quantitatem prædictam, uni, vel pluribus aliis personis, etiam per eos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu clericali saltem charactere insignatis, & aliàs pensionum hujusmodi capacibus; etiam eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus ad id ab eis speciale mandatum habentibus, iisdem modo, & forma, quibus eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac eorum singulis reservatæ, & assignatæ fuerint; etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium desuper præstando, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, integrè persolvendas reservare, constituere, & assignare valeant, eisdem auctoritate, & tenore de speciali gratia indulgemus.

Aliud Indultum circa re[illegible] ... & [illegible] beneficiorum ad summ[am] quingentorum ducatorum auri de Cam[era] non excedentium.

De forma [illegible] beneficia, [illegible] publ[illegible] habes [illegible] const[illegible] Gre[illegible] Bullario. Tom. 2. fol. 502.

§. 10. Necnon eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac eorum singulis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint altaris, vel altarium Ecclesiarum illis, & eorum cuilibet pro tempore commissarum, seu alicui speciali earum servitio, vel ministerio, aut aliàs divino cultui, vel usui dedicata, seu ad ejus usum confecta, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione quarumcumque Cathedralium, etiam Metropolita-

Facultas disponendi de quibuscumque bonis usque summam mille ducatorum auri de Camera ad favorem hic descriptorum.

narum, & Patriarchalium Ecclesiarum, quibus hactenùs præfuerunt, & ad præsens præsunt, necnon ad quas eos forsàn deinceps transferri, & quibus eos præfici, & præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, ac aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinuerunt, obtinent, & obtinebunt, ac fructuum, redditoum, & proventuum Ecclesiasticorum, necnon pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus eisdem Patriarchis, Archiepiscopis. & Episcopis, ac eorum singulis reservatorum, & assignatorum, ac reservatarum, & assignatarum, reservandorum, & assignandorum, reservandarúmque, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurùm, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, necnon eorum, & cujuslibet eorum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs, etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerunt, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eos perventis, & perventuris, etiam si in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliísque pretiosioribus rebus consistant; tàm in dicta Curia, quàm extrà eam ubique locorum, & penès beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates; & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, & declaratis haberi volumus, usque ad summam mille ducatorum auri de Camera, tàm pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui illis viventibus inservierint, etiam ultrà servitii meritum, ac in eorumdem Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & eorum singulorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, & aliàs pro arbitrio, & voluntate eorum, & cujuslibet eorum, absolutis, priùs tamen de omnibus bonis prædictis ære alieno, & iis, quæ pro restaurandis domibus, seu ædificiis consistentibus in locis Ecclesiarum, vel beneficiorum per eosdem Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ac eorum singulos obtentorum culpa, aut negligentia eorumdem Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac eorum singulorum, aut illorum procuratorum destructis: vel deterioratis, necnon recuperandis aliis juribus earumdem Ecclesiarum, vel beneficiorum deperditis ex culpa, vel negligentia supradictis, fuerint opportuna, deductis, & sine præjudicio literarum, seu constitutionum Apostolicarum super residentia editarum, & jurium Cameræ Apostolicæ, quoad bona jurisdictionalia, testari, ac testamento, codicillis fideicommissis, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm causa mortis, ac aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura, etiam minùs solemni coràm duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu illorum scripta, vel subscripta, ac aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodùm eis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, & nulla facta mentione præsentis, vel aliarum illis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quòd in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterùm, aut pluries statuere, disponere, ac ordinare, ità ut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, vel aliàs dispositum ab eis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & servari debeat, ipsáque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præmissis plenam, & liberam concedimus facultatem.

Defectus super eisdem dispositionibus tàm loquutos, quàm sequendos supplet.

§. 11. Et nihilominùs quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliísque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, ac aliàs quomodolibet ab eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorum singulis facta, cum omnibus indè secutis, ac etiam ea, quæ per illos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex nunc, & è contrà approbamus, & confirmamus, omnésque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliósque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quòd specialis, & specifica de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Inhibitio contrà molestantes.

§. 12. Districtiùs inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe. ac Cruciatæ sanctæ, ac aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterísque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, ne Universitates, Collegia, ac loca, legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos; directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquomodo, vel perturbare.

Clausula præservativa.

§. 13. Ac decernentes, prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, ac omnia, & singula in illis contenta, necnon testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut earumdem præsentium vigore fieri contigerit, tàm vigore præsentis, quàm aliarum concessionum illis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum cum indè secutis, & secuturis, valida, firma, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suósque plenarios, ac omnes effectus sortiri, & obtinere, nec etiam per translationem ad Metropolitanas, vel Patriarchales Ecclesias, vel quamlibet aliam status, & personæ ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac eorum singulorum respectivè mutationem, nec per similes, vel dissimiles gratias illis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, id per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ, bona, jura, & actiones devenient, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc illis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contrà infideles, & quibuslibet aliis quantumlibet piis usibus solvendum, aut cum iis desuper componendum, vel ipsos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & eorum singulos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, sive ejus confirmatione illis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam faciendum teneri, nec ad id ulla umquàm necessitate cogi posse.

§. 14.

Decretum irritans.

§. 14. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores; ac ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentes ejusdem Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane; si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius const. deputat.

§. 15. Quocircà Venerabilibus Fratribus nostris Ostiensis, & Portuensis Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque firmiter observari, ac eos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contrà præsentium earumdem tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliàque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsos, & iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contraria tollit.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilii novissimè creati de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum nondùm deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, & de consensu præstando in pensionibus, & quibuscumque aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterùm edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hactenùs observato, ac recolendæ memoriæ Alexandri VI. tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, ac quarumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac quibusvis aliis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon quorumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Collegiorum, Militiarum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Urbis, aliarúmque Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis Ordinibus, & Hospitali, illorúmque Præsulibus, ac Superioribus, Magistris, Præceptoribus, ac Militibus, Capitulis quoque, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis, necnon illorum Communitatibus, ac etiam vectigalis vini hujusmodi Exactoribus, & Appaltatoribus, seu redemptioribus, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam etiam consistorialiter, etiam de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & constitutionis perpetuorum, ac Motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie; ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis ac statutis prædictis caveatur expressè, quòd Exactores, & Appaltatores vectigalis prædicti, vectigal hujusmodi etiam ab exemptis exigere, ac illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant; quódque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis, tàm ex eorum institutione, quàm ex stabilimentorum dispositione pensionibus, Clericis sæcularibus, & aliis personis etiam Apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint, quódque stabilimentis, ac privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiamsi per quascumque literas Apostolicas, ac quasvis, etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas, clausulas, derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tùm demùm Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi, etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & prædictis Conventui per diversas in forma Brevis, & alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationes, sit apposita clausula, quòd illarum effectum sortiantur, de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, vel in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expressè derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 17. Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd privilegia hujusmodi infràscriptis Assistentibus dumtaxat suffragentur. Nomina autem Assistentium prædictorum sunt hæc, videlicet, Ascanius Constantinopolitanus, & Deiphebus Hierosolymitanus Patriarchæ, Petrus Ardmacanen. Galeatius olim Barenen. Attilius Athenarum, Ulpianus olim Theatinen. Paulus Æmilius Amalphitan. Dominicus Januen. Philibertus Taurinen. Andreas Massanen. & Alphonsus Rhodien. Archiepiscopi, Marinus Brixien. Paulus olim Isernien. Berlingerius olim Ariminen. Jacobus Vercellen. Antonius Vigilien. Petrus Antonius Trojan. Joannes Baptista Nolan. Antonius Casertan. Alphonsus Anglonen. & Joannes Vincentius Tagasten. Tiberius Esinus, Isidorus Asten. & Carolus Montis regalis Episcopi. Nomina Assistentium Capellæ quibus hæc privilegia suffragari decernit.

§. 18. Volumus etiam, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis fidem dare mandat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die xvii. Augusti M.DC.XXII. Pontificatus Nostri Anno II. D. P. An. 2. die 17. Aug.

Die quinta Septemb. 1622. suprà dictæ literæ Apostolicæ in forma Brevis expeditæ, exhibitæ fuerunt in Camera Apostolica, & ex illius decreto commissæ perillustrissimo & Reverendissimo D. Hieronymo Vidono ejusdem Cameræ Clerico, & die 19. ejusdem Mensis, citato priùs R. P. D. Antonio Cicalotto prædictæ Cameræ Generali Commissario, ex decreto ejusdem Reverendissimi Domini Vidoni desuper facto admissæ pro ducatis mille, ut in eis, quoad facultatem testandi, quo verò ad prætensam exemptionem pro sex vegetibus vini cum clausula, quatenùs aliàs habeant similem exemptionem, & existant in illius quasi possessione; & quoad facultatem disponendi de bonis jurisdictionalibus, sine præjudicio jurium Cameræ, & præcedente tamen licentia Sedis Apostolicæ, juxtà formam Bullæ Sixti Publicatio in Camera Apost.

Quinti, & aliorum Summorum Pontificum, & non aliter, &c. ac aliàs, juxta formam protestationis, dicti Domini Commissarii desuper factæ, ad quam, &c. & registratæ in libris ipsius Cameræ penès me illius Notarium existentibus, nempè libro diversorum fol. 95. & seqq. Et in fidem, &c.

Joannes Baptista Cennus, &c.

XXXIII. Confirmatio Privilegiorum omnium, & Indultorum, tàm per viam extensionis, quàm aliàs concessorum, Ac Communicatio singularum gratiarum, tàm spiritualium, quàm temporalium, quibus Congregationis Casinensis, & Canonicorum Regularium S. Salvatoris Bononiensis fruuntur, & gaudent, Congregationi Lateranensi Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini,

De Congregatione Lateranensi istorum Canonicorum vide quæ fuisse notavit Genitor meus ad Const. 2. Paschal. 2. Quantò suprà Tom. 1. fol. 31. Et de Congregatione Canonicorum Regularium S. Salvatoris vide ad Greg. XII. Const. 2. Excitat, ubi suprà, fol. 286. Tom. 1.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam Rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut Sanctarum Religionum gratos Domino fructus assiduè præstantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, quo validiùs perpetuò consistant, Apostolicæ confirmationis robur libenter communicamus.

Huic Congr. à diversis Pont. nonnulla privilegia concessa fuerunt.

§. 1. Exponi si quidem Nobis nuper fecit dilectus filius Jacobus à Bononia Procurator Generalis Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini, quòd nonnulla Monachorum Congregationis Casinensis Ordinis S. Benedicti, & alia diversa privilegia, gratiæ, & indulta à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, eidem Congregationi Lateranensi, tàm per viam communicationis, & extensionis, quàm aliàs concessa fuerint.

Pro quorum confirmatione, & aliorum Congr. Casinensi hujusque confessorum communicatione supplicarant Pont.

§. 2. Dùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Jacobus prædictus plurimùm cupiat, privilegia, gratias, & indulta hujusmodi pro eorum majori validitate, & subsistentia, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; & alia privilegia eidem Congregationi Casinensi hujúsque concessa, dictæ Congregationi Lateranensi concedi: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quia omnia privileg tàm per per viam communicationis quàm aliàs concessa eidem Congr approbat, & confirmat, ut quatenùs opus sit, novo concedit, dummodò sint in usu, nec revocata, vel sub revocationibus comprehensa, nec Sacrorum Canonum, vel Conc Trid. decreti adversentur.

§. 3. Nos igitur Jacobum prædictum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque, ac singulares dictæ Congregationis personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentiam dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Omnia, & singula privilegia, gratias, & indulta prædicta per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros eidem Congregationi Lateranensi, tàm per viam communicationis, & extensionis, quàm aliàs (ut præfertur) concessa, dummodò tamen sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac nostris constitutionibus non adversentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò appropamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac (quatenùs opus sit) dictæ Congregationi Lateranensi de novo concedimus.

Aliáq; Congregationibus Casinensium, ac Canonicorum Regularium S. Salvatoris quomodolibet concessa, eidem communicat.

§. 4. Præterea eidem Congregationi Lateranensi, illisque Abbatibus, Superioribus, Canonicis, aliisque personis quòd in omnibus, & singulis aliis privilegiis, gratiis, & indultis tàm spiritualibus, quàm temporalibus, tàm eidem Congregationi Casinensi in hunc usque diem: quàm Congregationi Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris Bononiensis, illarumque Abbatibus, Superioribus, & personis quibuscumque, etiam, ut præfertur, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos concessis, ac quibus utuntur: fruuntur, & gaudent, ac uti frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodò similiter sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, nec Sacris Canonibus, ac Concilii prædicti decretis, aut constitutionibus Apostolicis repugnent, pari modo uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præsentis etiam concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas ponit.

§. 5. Decernentes, præsentes literas perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac primo dictæ Congregationi, aliisque prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Aliter judicanda irritat.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria non obstare decernit.

§. 7. Non obstante nostra de gratiis ad instar non concedendis, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit, Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus: cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 2. die 23. Au.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 13. Augusti MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno II.

Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Pii Quarti editæ contrà Sacerdotes in confessionibus Sacramentalibus Pœnitentes ad turpia sollicitantes. XXXIV.

Hæc Pii Const. est 31. Tom. 2. fol. 48. ubi est à me indicata alia consimilis constitutioni Pauli Secundi.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

UNiversi Dominici gregis curam quamquam immeriti, cœlesti dispositione gerentes, sedulò invigilare tenemur, ut ab omnibus pravis contagiis conservetur immunis, multóque majori studio providere, ut omnis pestis ab iis avertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne quod Evangelica scripta Nos admonent, sale infatuato non sit in quo saliatur, & ad nihilum prosit ultrà: nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

Pont. contrà sollicitantes ad turpia pœnitentes, leges edixerunt.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quibusdam in locis provisum fuit, ut impium, ac nefandum scelus, quòd non solùm inter Christifideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab iis arceatur, videlicet ut aliquis Sacerdos ad sacras audiendas confessiones deputatus, sacrosancto Ponitentiæ Sacramento, sol-

licitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex cœlesti medico infernalis veneficus, ex patre spirituali proditor execrabilis animarum reddatur: idcircò Nos ea, quæ his perniciosissimis diaboli insidiis arcendis certis locis salubriter constituta sunt, ut nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, providendum duximus.

Pius IV. suam desuper edidit constit. quæ est suprà t. 2.

§. 2. Aliàs siquidem à fœl. rec. Pio Papa IV. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispalensi, in Regnis Hispaniarum hæreticæ pravitatis Inquisitori generali, Cùm sicut nuper &c.

Omittitur residuum, quia ipsa constit. est suprà tom. 2.

Hic Pont. illam præcipit inviolabiliter observari.

§. 3. Igitur ut literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & ubique locorum inviolabiliter observentur, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium contrà hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum præinsertas literas hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta Apostolica, auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illísque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illásque non solùm in prædictis Hispaniarum Regnis, sed in quibusvis Christiani orbis partibus firmiter, & inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus.

Imò pleniùs contrà hujusmodi sollicitantes in confessionibus, & earum occasione disponit.

§. 4. Ac præterea ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contrà eosdem procedendi ab aliquo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quòd omnes, & singuli Sacerdotes tàm sæculares quàm quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subjectorum, Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum regulares cujuscumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quovis privilegio muniti existant qui personas, quæcumque illæ sint, ad inhonesta, sive inter se, sive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, sive anteà vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu confessionis hujusmodi etiam ipsa confessione non secuta, sive extrà occasionem confessionis in confessionario aut in loco quocumque ubi confessiones Sacramentales audiantur seu ad confessionem audiendam electo, simulantes ibidem confessiones audire, sollicitare, vel provocare tentaverint aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint, in officio Sanctæ Inquisitionis severissimè, ut infrà, puniantur. Et præterea omnes hæreticæ pravitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & locorum universi orbis Christiani in suis quemque Diœcesibus, & Territoriis per has nostras literas, etiam privativæ quoad omnes alios specialiter, ac perpetuò Judices delegamus, ut super his contrà prædictos, simul, vel separatim in omnibus, prout in causis fidei, juxtà Sacrorum Canonum formam, necnon officii Inquisitionis hujusmodi constitutiones, privilegia, consuetudines, & decreta diligenter inquirant, & procedant: & quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint; in eos pro criminum qualitate, & circumstantiis, suspensis ab executione ordinis, privationis beneficiorum dignitatum, & officiorum quorumcumque ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon vocis activæ, & passivæ, si regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum absque ulla spe gratiæ, aliásque pœnas decernant eos quoque si pro delicti enormitate graviores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ sæcularis puniendos tradant.

Cardinalibus Inquisitorib. generalibus arbitrium circà probationes & pœnas concedit.

§. 5. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, ne delictum tàm enorme, & Ecclesiæ Dei tàm perniciosum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cùm difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus concurrentibus præsumptionibus, indiciis, & aliis adminiculis, delictum probatum esse arbitrio suo judicandi & Curiæ sæculari, ut præfertur, reum tradendum esse, pronunciandi.

Obstantia tolluntur.

§. 6. Non obstantibus omnibus, quæ dictus prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque.

Confessores scientes ab aliis pœnitentes fuisse sollicitatos moneant eos ut Inquisitoribus vel Ordinariis denuncient.

§. 7. Mandantes omnibus Confessariis, ut suos pœnitentes quos noverint fuisse ab aliis ut suprà sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu ut præfertur tractantes, Inquisitoribus seu locorum Ordinariis prædictis: quòd si hoc officium prætermiserint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, ut suprà; iidem locorum Ordinarii, & Inquisitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

Transumptis credendum.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà ubique habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Publicatio in Urbe omnes afficit.

§. 9. Quódque eædem præsentes literæ seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ità arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. P. A. 2. die 30. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxx. Augusti M. DCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Anno à Nativitate D. N. JEsu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimosecundo, Indictione quinta, die vigesima mensis Septembris, Pontificatus Sanctissimus in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii, Divina Prov. Papæ XV. Anno ejus Secundo: retroscripta Const. literæ Apostol. affixæ fuerunt ad Valvas S. Joan. Latteran. & Principis Apostolorum Basilicarum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum, Apostolicum Cursorem.

Octavius Spada Magister Cursorem.

XXXV.

Indultum Congregationis Fratrum JEsuatorum S. Hieronymi, quòd à locorum Ordinariis approbati possint in parochialibus Ecclesiis domorum Regularium ipsius Congregationis dumtaxat parochianorum confessiones audire.

Alia de hac Congregatione indicavi suprà ad Const. XI. Martin. V. tom. 1. p. 307. & Const. 16. Pauli V. suprà p. 221. ubi videas. Quibus nunc addo quod S. D. N. Urb. VIII. his Fratribus concessis, ut abjecto Caputio albi coloris, quòd hactenùs super humeres gestarunt, aliud coloris eorum habitus, ac forma, quæ cæteri Mendicante utuntur, gestare possint hic infrà Const. 31. Onerosa. tom. 4.

Publicatio. Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio, Christifidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium votis, iis præsertim, quæ ad divini cultus augumentum, & fidelium animarum facultatem faciunt, libenter annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Indultum de quo in rubr.

§. 1. Volentes itaque dilectos filios Visitatores generales, ac Fratres Congregationis Jesuatorum Sancti Hieronymi sub regula Sancti August. favore prosequi gratiæ specialis, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiast. sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad

ad effectum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Joannem Antonium Gallum Cremonensem dicti Ordinis Procuratorem generalem, super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Fratribus, qui à locorum Ordinariis approbati fuerint, ut in parochialibus Ecclesiis domorum regularium ipsius Congregationis dumtaxat parochianorum earumdem Ecclesiarum sacramentales confessiones audire, ac illis injunctis injungendam absolutionem impendere salutarem liberè, & licitè valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac licentiam, & facultatem impartimur.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, eorum omnium ten. præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2. die 30. Aug.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 30. Augusti MDCXXII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXVI.

Confirmatio divisionis Provinciæ S. Augustini Fratrum Recollectorum Discalceatorum Hispaniarum in quatuor Provincias; ac electionis Vicarii generalis, multarumque constitutionum, & Ordinationum per dictos Fratres in Capitulo emanatarum.

Scias, istam Congregationem Fratrum Recollectorii Discalceatorii S. Augustini Provinciæ Castellæ, eorúmque bona, & Conventus divisa, ac separata fuisse à gubernio, & superioritate Provincialis, & Fratrum Eremitarum Calceatorum d. Ordinis ejusdem Provinciæ, auctoritate Clem. VIII. & videre est in ipsius const. quæ in principio istius const. refertur. Et huic congreg. nonnullas domos Regulares Provinciarii novi Regni Granat. ac Quiten. eorumdem Fratrum univit S. D. N. Urbanus VIII. infrà constit. 101. Universalis, Tom. 4.

Vide etiam ea quæ tibi indicavi ac Constitut. 3. hujus Pontificis quæ incipit, Pastoralis, hic suprà Necnon ad Const. 58. Ad Uberes S. D. N. Urbani VIII. hic infrà in Tomo 4.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD sacram Beati Petri Sedem, meritis licèt imparibus, divina providentia vocati, ad ea, per quæ Christifideles sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis Altissimo famulantes, in laudabili eorum instituto perseverare valeant, libenter intendimus, atque ea quæ propterea providè facta fuisse dicuntur, ut firma, & illibata persistant, Apostolicæ confirmationis robore communimus, aliásque disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Clem. viij. edidit Constitutionem tenoris subsequenti videlicet.

§. 2. Aliàs siquidem à fœl. rec. Clemente Papa Octavo prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet.

Edita A. D. 1601.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proëmium.

APostolici muneris Nobis licèt immeritis divina dispositione commissi ratio postulat, ut Religiosos quoscumque eorum præsertim, qui sub strictiori Regulæ observantia Altissimo famulari student, quieti, & prospero regimini libenter consulamus, eósque specialibus favoribus, & gratiis prosequamur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Archiepisc. Sipotinus auctoritate hujus Pont. dismembravit, ac separavit Fratres Recollectis: seu Discalceatos Ordin. Eremit. S. Aug. Provinc. Castel. eorúmque Conv. res & bona superioritate & gubernio Provincialis, & Fr. Er. Calceator. dict. Ordinis ejusdem Provinciæ.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, Venerabilis frater Dominicus Archiepiscopus Sipotinus, noster, & Apostolicæ Sedis Nuncius vigore commissionis, & facultatis per Nos sibi ad hoc per nostras in forma Brevis literas sub Dat. die 24. Martii 1601. expeditas, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, attributæ, assentientibus, & petentibus dilectis filiis Priore Provinciali, & Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Calceatis Provinciæ Castellæ ab eorum Provincia, dilectos etiam filios Definitores, & Fratres Recollectos, seu Discalceatos ejusdem Ordinis Eremitarum sancti Augustini in prædicta Provincia Castellæ existentes, eorumque Conventus Matritii, Talaveræ, Nabæ, Portilli, & Tovoli, ac alios fundatos, & fundandos, necnon res, & bona quæcumque perpetuò separaverit, & segregaverit, ac à gubernio, & superioritate Provincialis, & Fratrum Calceatorum prædictorum exemerit, & liberaverit, ac alios circà statum, & gubernium eorumdem Fratrum Recollectorum Discalceatorum dispusuerit, & ordinaverit, prout in ipsius Dominici Archiepiscopi, & Nuncii patentibus literis desuper expeditis, quarum etiam tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, pleniùs dicitur contineri.

Pont. instantibus prædictis fr. dd. separationem, ac divisionem approbat, & confirmat, supplétque defectus acquatenùs opus sit de novo dividit.

§. 2. Nos eorumdem Fratrum Recollectorum Discalceatorum quieti, & prospero statui ampliùs consulere, eósque, ut strictiorem regularem observantiam, quam profitentur, ad Dei laudem, & Christifidelium ædificationem, & animarum salutem, ut decet retinere, & observare possint specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon Definitorem, & singulares Fratres Recollectos Discalceatos hujusmodi à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine per dilectum filium Joannem de S. Hieronymo eorum Procuratorem generalem in Romana Curia residentem Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, reparationem, & divisionem ipsorum Definitoris, & Fratrum Recollectorum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini in quacumque Regnorum Hispaniarum parte existentium à Provinciale, & Fratribus Provinciæ Castellæ Ordinis Fratrum Calceatorum Eremitarum S. Augustini à prædicto Dominico Archiepiscopo, & Nuncio factas, & prout illas concernunt literas patentes ejusdem Dominici Archiepiscopi, & Nuncii desuper expeditas, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus: & nihilominùs Definitorem, & Fratres Recollectos Discalceatos Regnorum Hispaniarum prædictos, eorúmque Conventus, res & bona quæcumque à Provincia, Provinciali, & Fratribus Calceatis d. Ordinis Eremitarum S. Augustini, tàm

Provinciæ Castellæ, quàm aliarum quarumcumque Provinciarum, eorúmque cura, gubernio, & superioritate, auctoritate, & tenore prædictis, quatenùs opus sit, de novo dividimus, & separamus, ac eximimus, & liberamus.

Séque sic separatos cum suis Conventib. in Provinc. S. Aug. Fr. Recollectorum discalceat. Hispan. nuncupandum instituit.

§. §. 3. Ipsósque Definitorem, & Fratres Recollectos Discalceatos, eorumque Conventus, tàm hactenùs receptos, quàm deindè recipiendos in Regnis Hispaniarum existentes, in Provinciam S. Augustini nuncupandam Fratrum Recollectorum Discalceatorum Hispaniarum perpetuò erigimus, & instituimus.

Et Prælatum d. Provinc. Priorem Provinc. denominari, ejusque electionem in Capit. Provinc. singulis triénnis juxtà ipsorum instituta Regularia fieri mandat.

§. 4. Ejusque Provinciæ sic erectæ, & institutæ Prælatum de cætero Priorem Provincialem, ejúsque Provinciæ S. Augustini denominari, & in Capitulo Provinciali, tàm hac prima vice, quàm deinceps quandócumque opus fuerit de triennio in triennium, juxtà regularia eorumdem Fratrum Recollectorum instituta, canonicè eligi debere volumus, & declaramus.

Provinciam istam sic erectam omnib. privil. &c. fratribus Ere Ord S Aug. concessis, & præsertim Provinciæ Castellæ gaudere indulget.

§. 5. Ipsis verò futuro Provinciali, ac cæteris Superioribus, Fratribus & Conventibus ejusdem Provinciæ S. Augustini, ut omnibus & singulis privilegiis, & gratiis, indultis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, favoribus, concessionibus, & indulgentiis, quibus aliæ Provinciæ, aut Provinciales, Conventus, & Fratres dicti Ordinis Eremitarum S. Augustini, & præsertim quibus dicta Provincia Castellæ, ejúsque Provincialis, atque Conventus, & Fratres, uti; frui, potiri, & gaudere solent, & possunt, ac poterunt quomodolibet in futurum (salva regulari eorumdem Fratrum Recollectorum Discalceatorum observantia) uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, concedimus, & indulgemus.

Eámque nec non Prior Provinc. Conventus & fratres jurisdictionem correctioni, & reform. Prioris Gen. totius Ord Erem. S Aug. immediatè subjicit, & supponit.

§. 6. Hanc autem Provinciam S. Augustini Fratrum Recollectorum Discalceatorum Hispaniarum, ejúsque Priorem Provincialem, Conventus, & Fratres nunc, & pro tempore existentes, jurisdictioni, visitationi, correctioni, & reformationi dilecti filii Prioris generalis totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini immediatè subjicimus, & supponimus, ac ab ipsomet Priore generali personaliter visitari, & reformari posse, qui Prior generalis in visitatione hujusmodi unum Definitorem eorumdem Fratrum Recollectorum, ex antiquioribus, & alterum religiosum magis idoneum ex eisdem Fratribus Recollectis, qui illum de statu totius Provinciæ S. Augustini hujusmodi informare possint, & debeant, assumere teneatur.

Cum prohibitione tamen concedendi aliquã exemptionem, aut libertatem Fratr. Recollectis aut eorumdem constitutionib. derogandi.

§. 7. Verùm tamen ipsum Priorem generalem neque antè, neque post hujusmodi visitationem, neque in ipso actu visitationis ipsis Fratribus Recollectis aliquam exemptionem, aut libertatem concedere, neque constitutionibus, & regularibus institutis ejusdem Provinciæ S. Augustini derogare, sed illorum transgressores castigare, ac pœnis in eisdem constitutionibus inflictis afficere posse.

Vel aliquem non professum Recollectorum habitum induendi sub excommunicationis majoris pœna. Hujusm. habitu indutum à quoquam privari posse decernit. Transitum à Discalcea. ad Calceatos, sive ad alium laxiorem Ordinem interdicit.

§. 8. Insuper neminem, qui professionem per eosdem Fratres Recollectos Discalceatos emitti solitam, non emiserit, eorum habitum sub excommunicationis majoris pœna induere posse.

§. 9. Et si quem non professum hujusmodi eo habitu indutum reperiri contingat, ipso habitu exui, & privari à quocumque licitè posse.

§. 10. Neque etiam cuicumque Fratri Recollecto Discalceato professo ad Fratres Calceatos ejusdem Ordinis, sive ad quemcumque alium Ordinem laxiorem sine speciali Sedis Apostolicæ licentia transire licitum esse: & secùs facientes, pœnas per Apostolicas constitutiones, & regularia ejusdem Ordinis instituta inflictas, eo ipso incurrere.

Aliter judicandi potestatem subtrahit.

§. 11. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apost. Audit. ac Sedis Apost. Nuncios, etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & ordinamus.

Provinciámque per dictam in aliis præter hic expressa juxtà ejusdem instituta, & constitutiones gubernari debere statuit.

§. 12. Cæterùm circà alia, quæ præsentibus non sunt expressa, Provinciam prædictam S. Augustini, eorúmque Conventus, & Fratres juxtà regularia instituta, & constitutiones in Capitulis Provincialibus, ejusdem Provinciæ canonicè faciendas, gubernari debere statuimus.

Executores hujus Sanctionis deputat.

§. 13. Quocircà prædicto Dominico Archiepiscopo nunc, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in eisdem Regnis Hispaniarum Nuncio, ac Venerabili Fratri Archiepiscopo Toletano, necnon dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Provincialis & Fratrum Recollectorum Provinciæ S. Augustini fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, auctoritate nostra, præmissa omnia, & singula inviolatè perpetuò observari, & Provincialem, & Fratres dictæ Provinciæ S. Augustini eorumdem præmissorum effectu pacificè frui, & gaudere; non permittentes, eos desuper à quoqua quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari; contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilii brachii sæcularis.

Contraria removet.

§. 14. Non obstantibus fel. rec. Bonif. Papæ VIII. prædecessoris nostri de uno, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis ac ejusdem Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini & dictæ Provinciæ Castellæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini ac Provinciæ, necnon Generali, Provinciali, cæterisque personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis; & confirmatis, & approbatis; Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 11. die 11. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 11. Febr. 1682. Pontificatus Nostri Anno undecimo.

Posteà d Provinc S. Aug. ob numerum Conventuum in plures Provincias dividi posse, ac expedire; ut gubernaretur, ab uno illius Vicario gener. exposuerunt huic licèt.

§. 15. Subindè verò pro parte tunc existentis Procuratoris generalis ejusdem Congregationis Nobis exposito, quòd numerus domorum, seu conventuum, & aliorum regularium locorum dictæ Provinciæ S. Augustini (benedicente Domino) excreverint, ut Provincia S. Augustini in plures Provincias dividi possit, & si dictæ Congregationis futurum foret, si illa de cætero per unum illius Vicarium generalem regeretur, & gubernaretur.

Qui divisionem dictarum Provinciarum arbitrio Card. Saulii d. Ord. Protectoris.

§. 16. Nos supplicationibus ejusdem Procuratoris generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis nunc existenti Priori Provinciali, ac aliis superioribus, & Fratribus dictæ Congregationis, prædictam S. Augustini in plures Provincias, prout domorum, Conventuum, & aliorum regularium locorum opportunitas suasisset, arbitrio tamen Venerabilis fratris nostri Antonii Episcopi Ostiensis, Cardinalis Saulii nuncupati,

dicti Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Procuratoris, dividere.

Electionémque Vic. Gen. ejusdem Congreg. sine præjudicio tamen superioritat. Prioris Gen. d. Ordin. fieri posse indulget.

§. 17. Necnon unum Vicarium generalem ejusdem Congregationis, qui ipsi Congregationi præesset, eámque regeret, & gubernaret, canonicè eligere, liberè, & licitè possent: ità tamen, ut nullatenùs præjudicarent superioritati, & auctoritati Prioris generalis dicti Ordinis, sed eidem Vicarius Provincialis, & Fratres Discalceati prædicti subjecti remanerent in omnibus, & per omnia sicut priùs erant. Apostolica auctoritate licentiam, & facultatem concessimus & impartiti sumus, prout in nostris in simili forma Brevis sub die 5. Jun. 1621. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Præd. Card. mandato celebratum fuit Capit. Gen.

§. 18. Cùm autem sicut accepimus prædictus Antonius Episcopus & Card. in vim, & executionem literarum nostrarum hujusmodi, Capitulum generale desuper celebrari mandaverit, & dilectum filium Gabrielem de conceptione ejusdem Congregationis Procuratorem generalem in hujusmodi Capituli generalis Præsidentem elegerit, constituerit, & deputaverit, dans illi auctoritatem dividendi Provincias, prout Capitulo generali prædicto expedire visum fuisset; prout in ipsius Antonii Episcopi, & Card. desuper confectis patentibus literis pleniùs dicitur contineri.

In quo ProvinciaS. Aug. in quatuor Provincias divisa fuit. Et Vic. Gen. Provincialesque dictarum Provinciarum & aliis officiales necessarii electi fuerunt.

§. 19. In Capitulo autem generali hujusmodi dilectus filius Hieronymus de Resurrectione ipsius Congregationis professor, in ejusdem Congregationis Vicarium generalem electus fuerit, ac prædicta S. Augustini in quatuor Provincias videlicet S. Augustini in Regnis Castellæ novæ, & veteris, B. Mariæ de Pilar in Regnis Aragoniæ, & Cathaloniæ, Beati Thomæ de Villanova in Regnis Valentiæ, & Bethicæ, ac S. Nicolai de Tolentino in Indiis Philippinis divisa, necnon quatuor Provinciales, aliisque Officiales necessarii electi.

Postmodùm in Capit. multa edita fuerunt decreta prout infrà.

§. 20. Et postmodùm pro fœlici, ac prospero ipsius Congregationis regimine, & progressu constitutiones, & decreta edita respectivè fuerint, tenoris subsequentis videlicet.

De Officialium electione, & ubi facienda.

§. 21. Quòd omnes electiones tàm Vicarii generalis, Definitorum, & Procuratorum generalium Romanæ Curiæ, ac Regiæ, & Secretarii generalis, quàm Priorum Provincialium, & Conventuum, Rectorúmque Collegiorum, fiant in Capitulis generalibus tàm ex præsentibus, quàm ex absentibus Congregationis.

De Vic. Gen. in totam Congregationem auctoritate.

§. 22. Item, quòd Vicarius generalis toti Congregationi præsit, eamque regat, atque gubernet cum omnimoda potestate, sicut habet Reverendissimus Generalis in toto Ordine tàm ex jure, quàm ex privilegiis, sine tamen præjudicio ejusdem Patris Generalis, & facultatum sibi in dictam Congregationem concessarum, & competentium.

De duratione officii Vicariatus Generalis.

§. 23. Quòd officium; & potestas Vicarii generalis per sex annos duret, quibus finitis, eo ipso illius potestas, & auctoritas absque alia renunciatione expiret, & novus Vicarius generalis eligatur, & nisi intermisso alio sexennio, iterùm in Vicarium generalem non eligatur.

De Præsidente Capituli Generalis.

§. 24. Item, quòd Definitor primus omnibus Capitulis generalibus dictæ Congregationis, quando eligendus est novus Vicarius generalis præsideat usque ad electionem novi Vicarii generalis.

De Diffinitoribus.

§. 25. Quòd non fiant Definitores Provinciales, sed tantùm quatuor Definitores generales, singuli ex singulis Provinciis, quorum consilio, & interventu ipse Vicarius generalis, ut debeat tùm in gravioribus controversiis, causis, & appellationibus universæ Congregationis, & singulorum Fratrum expediendis, tùm in Provinciarum, singulorum Monasteriorum, & domorum reformatione ac singulari observantia dirigenda.

De Vic. Generalis ac Definitoris generalis simul potestate.

§. 26. Item, quòd Vicarius generalis sine consilio, & consensu Definitorii generalis nullum Religiosum ad pœnas gravissimas, vel privationem habitus, & alia hujusmodi condemnare possit.

De negotiis, singulis quibuscumque sex mensib. expedientis.

§. 27. Item, quòd Vicarius generalis ad minùs singulis sex mensibus convocare, & congregare debeat quatuor Definitores generales ad discernendas, & judicandas causas Fratrum, & Conventuum, & ad tractandum de statu, & reformatione totius Congregationis, & officia tunc temporis vacantia providenda, quæ usque ad proximum Capitulum generale perdurabunt.

De Definitorum Gen. Priorumque Provincialium duratione.

§. 28. Item, quòd Definitores generales, & Priores Provinciales tribunales sint, & in eisdem, vel similibus officiis, nisi transacto altero triennio, eligi non possint.

De Priorum, Rectorum, Procur. & Secretariorum Provincialium duratione.

§. 29. Item, quòd Priores Conventuum, ac Rectores Collegiorum, Procuratores, & Secretarii Provinciales etiam durent ad tres annos, & nisi in intermisso anno cum dimidio, in eisdem vel similibus officiis eligi non possint, nisi novem Patribus Definitorii generalis, pro altero triennio eligi, convenire videbitur.

De Secretariorum, & Procuratorum Generalium duratione.

§. 30. Item, quòd Secretarii, & Procuratores generales tàm Curiæ Romanæ, quàm Regiæ, etiam durent ad tres annos nisi Pater Vicarius generalis, & Definitores generales esse conveniens judicaverint, ut pro altero triennio eligantur.

De Capituli generalis celebratione.

§. 31. Item, quòd Capitulum generale Congregationis tertio quoque anno celebretur Dominica tertia post Pascha Resurrectionis, illudque in singula triennia indicendum, & convocandum Vicarius generalis curam habeat.

De Officialium in d. Capitulo eligendorum numero.

§. 32. Atque in eodem Capitulo singulis trienniis novi Definitores generales, Priores provinciales, & Conventuales, Rectores Collegiorum, Procuratores generales, ac Secretarius generalis, necnon Procuratores, & Secretarii Provinciales eligantur, sicque sexto quoque anno in Capitulo generali novus Vicarius generalis eligi debeat, qui statim confirmetur à Præsidente Capituli absque præjudicio constitutionis faciendæ à Patre Generali.

De iis, qui convenire debent ad Capitulum generale, ac habentibus vocem in electione Vicarii generalis.

§. 33. Item, quòd ad Capitulum generale dictæ Congregationis convenire teneantur præter Vicarium generalem præsentem, & absolutum illius sexennii tantùm, quatuor Definitores generales, Procurator generalis Regiæ Curiæ, & Secretarius generalis, & ex unaquaque Provincia Provincialis cum Definitore, & Discreto; electio in Capitulis Provincialibus, quæ fieri debeant suo tempore infrà ultimum annum triennii, antequàm celebretur Capitulum generale, qui omnes solummodò vocem habebunt ad eligendum Vicarium generalem, quatuor Definitores generales, Secretarium, ac Procuratores generales, & Priores Provinciales.

De his, qui habent vocem in electionibus Priorum, Rectorum, Procuratorum, Secretariorum Provincialium.

§. 34. Item, quòd ad eligendum Priores Conventum, Rectores Collegiorum, Procuratores, ac Secretarios Provinciales solùm conveniant, & habeant vocem novem Patres, scilicet Vicarius generalis præsens, & absolutus illius sexenii, quatuor Definitores generales absoluti, & Provincialis absolutus illius triennii simul cum Definitore, & Discreto illius Provinciæ cujus officio fuerint, quæ providenda sunt, quia majorem notitiam habebunt de statu Provinciarum.

De eo, quod agendum est in casu mortis Vicarii generalis, vel absolutionis ab Officio antè expletum tempus sui muneris.

§. 35. Item, quòd si Vicarius generalis antè finitum tempus sui muneris à vita migraverit, vel ab officio amotus fuerit, Vicarius absolutus, & eo deficiente, Provincialis, in cujus Provincia mortuus fuerit, toti Congregationi præsideat, locum, & potestatem Vicarii generalis habeat usque ad Dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis proximè futuram; in qua celebrari faciat Capitulum generale pro electione novi Vicarii generalis, & tunc noviter electus, munus suum exerceat non solùm usque ad Capitulum, in quo faciendæ sunt omnes electione, sed etiam per sequens triennium.

§. 39.

De pœnis Vicario Gen. irreligiosè viventi aut malè administranti infligendis.

§. 36. Item, quòd si Vicarius generalis irreligiosè vixerit, vel in sui officii administratione malè se gesserit, ad Definitorium generale in Capitulis generalibus ejus culpas corrigere, & castigare pertineat.

De auctoritate Priorum Provincialium in tota Provinc durante suo officio.

§. 37. Item, quòd Priores provinciales (durante suo officio) eam auctoritatem, & potestatem habeant in tota Provincia, quàm cæteri Provinciales habere consueverunt, dummodò Institutis dictæ Congregationis non adversentur, vel à Capitulo generalis ejus potestas non fuerit limitata.

De Officialibus in Provincia Indiarum Philippinarum eligendis.

§. 38. Item, quòd in Provincia Indiarum Philippinarum propter magnam loci distantiam in suis Capitulis Provincialibus, quæ fieri debent singulis trienniis, eligantur Provincialis, quatuor Definitores provinciales, Priores Conventuum, & alii officiales; qui in similibus Capitulis Provincialibus eligi solent, nisi aliter aliquando Capitulo generali videbitur expedire, servata semper constitutione generali totius Congregationis.

De laicis Congreg ad Ordinem seu Clericarum non promovendis.

§. 39. Item, quòd nullus Religiosus laicus totius Congregationis possit ascendere ad aliquem Ordinem; neque ad Clericatum absque licentia Summi Pontificis, sed quòd semper maneant in professione.

Nunc iste Pont. electionem Vic. Gener. divisionem Provinciarum, ac decreta præinserta omnia approbat, & confirmat, supplétque defectus desuper interventus.

§. 40. Nos ad uberes, & suaves fructus, quos ejusdem Congregationis professores in militanti Ecclesia in dies afferunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, & ut eadem Congregatio majoribus proficiat incrementis, ac omnia, & singula præmissa ab omnibus, ad quos spectat, firmiter, & inviolabiliter observentur, quantum cum Domino possumus, providere, ac Gabrielem, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, electionem Vicarii generalis, ac divisionem Provinciarum in Capitulo generali, ut suprà factas, necnon constitutiones, decreta præinserta hujusmodi, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illísque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ac prædictas quatuor Provincia, in unam Provinc. S. Aug. nuncupandam (quare non opus sit) de novo erigit & instituit.

§. 41. Et insuper has quatuor Provincias, sicut præfertur, divisas, in unam Congregationem Fratrum Discalceatorum S. Augustini nuncupandam, & per unum illius Vicarium generalem, modo, & forme præmissis, regendam, & gubernandam, cum omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, & indultis eisdem Fratribus tàm in genere, quàm in specie, ac aliàs quomodolibet tàm per Nos, quàm per alios quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros concessis, auctoritate, & tenore prædictis de novo, quatenùs opus sit, erigimus & instituimus.

Privilegia confirmat, ac gratiis, & indultis aliis fratr. S. Aug concessis ipsos gaudere pari modo indulget.

§. 42. Necnon eisdem Fratribus Discalceatis, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis tàm spiritualibus, quàm temporalibus, dummodò sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacri Concilii Tridentini decretis, & constitutionibus Apostolicis non adversentur, & quibus alii Ordinis S. Augustini Fratres utuntur, potiuntur, & gaudent, pari modo uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, auctoritate & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas addit.

§. 43. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore; suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: ac Congregationi, & Fratribus prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Acità, & non aliter definiri statuit.

§. 44. Sicque ab omnibus censeri, & ità per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria aufert.

§. 45. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi præcipit.

§. 46. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 31. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXXI. Aug. MDCXXII. Pont. Nostri Anno secundo.

XXXVII

Declaratio, & approbatio Privileg. Not. Archiconfratern. Charitatis de Urbe circà transmissiones Commissariorum in causis extrà Urbem, ac registrationem Compositionum, liberationum, ac quarumcumque gratiarum à Sacra Consulta concessarum.

Approbationem hujus Confraternitati, cum iis Constitutionibus ipsius materiam tangentibus, videre poteris in Leo. X. const. 37. Illius, suprà Tom. 1. pag. 600.

Edita A. D. 1621.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium.

Exigit creditum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium, ut ad ea per quæ litibus, & controversiis inter Christifideles quoslibet, præsertim in Alma Urbe nostra degentes, vertentibus occurritur, libenter intendamus, ac desuper ejusdem officii partes favorabiliter interponamus, prout conspicimus salubriter expedire.

Privilegium circà commissiones causarum extrà Urbem, & assignationes Notariorum per non nulla decreta.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus, proposita aliàs sub die 10. Decembris Anni Domini 1621. in Congregatione Venerabili Fratrum nostrorum S. R. E. Card. negotiis Status nostri Ecclesiastici Præpositorum, causa privilegiorum Archiconfraternitatis S. Hieronymi Charitatis nuncupat. de Urbe, inter cætera sub die 9. Martii præsentis Anni decretum fuerit, quòd Commissarii, sive per literas in simili forma à Rom. Pont. pro tempore existente, sive per literas patentes ejusdem Congregationis transmissi, teneantur assumere Notarium d. Archiconfrat. quódque in posterùm non committantur causæ alicui Tribunali, nisi post transmissionem Commissariorum, & viso processu per eos fabricato, & postmodùm Venerabilis frater noster Octavius Episcop. Prænestin. Bandinus, & dilectus filius noster Petrus Paulus tit. SS. Nerei, & Achillei, Presb. Card. Crescentius nuncupati à Nobis in omnibus controversiis occasione præmissorum ortis, & oriundis specialiter deputati, infrascripta decreta ediderint, tenoris subsequentis videlicet. Sanxerunt, quòd ad singulos infrascriptos Commissarios jàm transmissos, amotis Notariis aliorum Tribunalium, quos ipsi secum duxerunt, accedant Notarii officii Charitatis; qui apud eos in commissionibus scribant cum perceptione viaticorum emolumentorum à die quo istæ Commissiones inceperunt, videlicet ad Bulgarellum in causa Saxoferrati vulnerum, in alia Britonorien. exemptionis è manibus Curiæ, & in tertia Assisien. homicidii de Sorbellis, pro quibus secum duxit juventum ex officio Lucæ de Carolis Aud. Cam. Notarii. Et ad Colangelum, qui pariter ducto secum alio juvene ex officio ejusdem Lucæ de Carolis, Beneventum profectus est in causa Beneventana homicidii. Præterea statuerunt, quòd nullatenùs censeatur illatum aliquod præjudicium privilegiis Charitatis, circà transmissionem Notar. cum Commissariis tàm per Breve, quàm per literas S. Consultæ hactenùs ex-

peditis, etiamsi constaret hujusmodi Commissarios aliquando secum duxisse alium Notarium, quàm Notarium officii Charitatis.

Aliud Privilegium circà gratias S. C. concedendas.

§. 2. Insuper decreverunt, quòd registrentur in actis Notarii Charitatis juxtà morem consuetum salviconductus, arresta, compositiones, transactiones, liberationes, & gratiæ quæcumque remigantibus, aliisvè personis faciendæ per S. Consultam cum omnibus scripturis ad prædicta facientibus, nisi tamen causæ reorum, quorum occasione præmissa facienda sunt, reperiantur introductæ in Tribunali Auditoris Cameræ; aliàs omnia, & singula præmissa per alium Notarium rogata, & registrata respectivè, nulla sint.

Pont. modo approbat Decreta dd. Privilegiorum.

§. 3. Nos inviolabili decretorum hujusmodi observationi, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, decreta prædicta Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robus adjicimus.

Jubétque illa observari.

§. 4. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari.

Sublata aliter judicandi potestate.

§. 5. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogandæ.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 20. Sept.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Sept. MDCXXII. Pontificatus nostri Anno secundo.

Publicatio.

Die Lunæ 10. Octobris 1622. Hujusmodi Breve Apostolicum fuit in Cameta Apostolica præsentatum, & die Veneris vigesima prima ejusdem Mensis, referente Admodùm Illustriss. & Reverendiss. D. Federico Cornelio dictæ Cameræ Clerico, & Judice citato etiam ad hoc Reverendiss. D. Antonio Cicalotto Cameræ prædictæ generali Commissario, Camera ipsa illud admisit, & in libris ejusdem Cameræ registrari mandavit, prout per me ejusdem Cameræ Notarium infrascriptum, registratum fuit in libro diversorum nuncupato, fol. 52. & in fidem, &c.

Astulphus de Tarano.

XXXVIII.

Extinctio Curiæ Animarum Parochiali Ecclesiæ Sancti Nicolai in Agone incumbentis, ejusdémque applicatio Parochialibus Ecclesiis circumvicinis, ac ipsius Ecclesiæ cum Cameris Rectoralibus, & universa suppellectili tàm sacra, quàm profana concessio Confraternitati sub invocatione SS. Nicolai, & Catharinæ Nationis Lotharingorum, anteà in Capella ipsorum Sanctorum nominibus dedicata in Ecclesia S. Ludovici de Urbe Nationis Gallicanæ, ad pia opera exercenda institutæ.

Fructus omnes ac redditus hujus Ecclesiæ (præter venientes ex exercitio Parochiali) approbavit in §. 11. duobus Canonicatibus ac totidem præbendis anteà erectis in Ecclesia S. Laurentii in Damaso, ex aliis redditibus Ecclesiæ Parochialis S. Cæciliæ de Monte Jorcano nuper suppressæ, & Clericis de Oratorio Urbis traditæ, pro dilatione Sacristiæ ac domus, ut suprà in const. 11. Cùm uberes.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Edita A. D. 1622.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam memoriam.

Causa hujus constitut.

DUm ad sacram beati Petri Sedem inscrutabili superni Patris prudentia, in plenitudinem potestatis, meritis licèt imparibus assumpti, mentis nostræ dirigimus aciem erga grata, & accepta sinceræ fidei, & propensæ devotionis obsequia, quæ inter cæteras universi Orbis ad Almam Urbem nostram confluentes, & in conspectu nostro degentes Nationes Dilecti filii Lotharingi veteris Austrasiæ Regni genus in Romana Curia pro illius, & Sedis Apostolicæ decore jàm ab immemorabili ferè tempore eximia etiam integritate, & indefessa sedulitate præstare consueverunt, dignum, quin potiùs debitum arbitramur, ut eorum preces, illæ præsertim, quæ prodire dignoscuntur ex intimo devotionis affectu, quem erga gloriosum Dei Confessorem Beatum Nicolaum Episcopum Lotharingiæ, ut accepimus, & Barriducis Ducatum Protectorum, & Tutelarem gerunt apud Nos, & dictam Sedem, ad exauditionis gratiam benignè admittantur, ipsique locum opportunum, & cognitum pro eorum Confraternitatis, & spiritualium exercitiorum commoditatibus in dicta Urbe ad instar aliarum Nationum in ea versantium, ex nostræ, & ejusdem Sedis munificentiis, & liberalitate, dictorum obsequiorum intuitu, & aliorum meritorum, quibus abundè eos ornatos esse Nobis constat, contemplatione consequantur,

§. 1. Cùm itaque Parochialis Ecclesia S. Nicolai in Agone nuncupati de Urbe, quæ ab Ecclesia S. Laurentii in Damaso de dicta Urbe tamquàm ejus Matrice dependet, & illi immediatè subjecta est cujusque dùm pro tempore vacat, collatio, & omnimoda dispositio ad pro tempore existentem S. Laurentii Diaconum, seu Presbyterum Cardinalem spectat, & quam quondam Joh. Baptista Bellobonus ipsius Ecclesiæ S. Nicolai Rector, dùm viveret obtinebat, per obitum ipsius Joh. Baptistæ, qui hodiè, seu nuper in dicta Curia diem clausit extremum, vacaverit, & vacet ad præsens.

Enarrat Pont. vacare Parochialem Ecclesiam S. Nicolai in Agone per obitum illius Rectoris quæ ab Eccl. S. Laurentii in Damaso tamquàm ejus Matrice dependet.

§. 2. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Rectorum & Confratrum Confraternitatis ejusdem S. Nicolai Lotharingorum petitio continebat, dicta Ecclesia S. Nicolai septuaginta domos, seu familias, vel circà dumtaxat sub sua cura, & Parochia habeat, & ad exercitium curæ animarum dilectorum filiorum illius Parochianorum, & officiorum, ac onerum Parochialium valdè angusta, & obscura existat, & in actu illius visitationis præteritis annis factæ pro tali habita, & relata fuerit, dictique Parochiani, qui numerum quadringentorum, & nonaginta, vel circà non excedunt, pro Missis, & aliis divinis officiis audiendis passim ad alias vicinas Eccl. accedere consueverint, & proindè expediat ipsam animarum curam indè ad aliquam, seu aliquas ex vicinis commodioribus Parochialibus Eccl. transferre, & dictam Eccl. S. Nicolai ali Congreg. seu Confraternitati, cujus cura in decenti statu construetur, & divinus in ea cultus manuteneatur, concedere. A longo tempore verò quamplurimi honestæ conditionis viri ex Lotharingiæ, & Barri Ducatibus oriundi in præd. Curiæ cum multa tùm fidei, & probitatis, tùm etiam pietatis, ac propensæ ergaSedem prædictam devotionis laude versati fuerint, & eorum multi diversis Datariæ, & Cancell. Apost. muneribus, & officiis secundæ peritiæ, fidelitatis, & integritatis fama præfuerint, continuóque & etiam nunc in ipsa Cura nonpacui ex dictis Ducatibus reperiantur, qui antecessorum suorum vestigiis sedulò insistentes, parem cum eis laudem promoveri indefessi animi, & corporis studio fœlici æmulatione contendant, & qui præcesserunt, perpetuum pietatis, & religionis sui monumentum posteris relinquere volentes, unam utriusque sexus Christifidelium ex ejusdem Ducatibus oriundorum Confraternitatem sub invocatione SS. Nicolai, & Catharinæ in Capella ejusdem S. Nicolai in Ecclesia S. Ludovici Nationis Gallicanæ de eadem Urbe sita, Apost. auctor. erigi, & institui obtinuerint, & Confratres ipsius Confraternitatis pro tempore existentes inter alia pietatis opera per eos exerceri solita,

Ac supplicatum fuisse à Confratribus Confraternitatis sub invocatione SS. Nicolai, & Catharinæ Nationis Lotharingiæ olim in una Capella Ecclesiæ S. Ludovici Nationis Gallicanæ institutæ, ut eidem Confraternitati ipsam Eccl. S. Nicolai prævia cura animarum translatione pro eorum commoditate concedere velit.

pauperes

pauperes puellas dotare, & egenos ad dictam Urbem ex ejusdem Ducatibus pro tempore accedentes eleemosynis juvare, dictáque Capella, quæ marmoreis lapidibus, & picturis insignibus eleganter ornata, ac cruce, & candelabris argenteis, aliáque supellectili sacra abundè instructa est per duos Capellanos, constituto eis menstruo salario competenti in divinis deserviri facere consueverint, aliquem verò locum nec in dicta Ecclesia S. Ludovici, illiúsque Sacristia, & ædificiis, nec alibi habeant, in quo pro negotiis dictæ Confraternitatis pertractandis congregari possint, & ex hoc non leve incommodum experiantur, Rectores autem, & Confratres prædicti speciali devotionis affectu ergà ipsum S. Nicolaum, quem uti tutelarem, & Patronum omnis Lotharingiæ Provincia insigni venerationi cultu prosequitur, permoti, dictam Ecclesiam S. Nicolai, præcedente translatione curæ animarum hujusmodi, Confraternitati prædictæ concedi summoperè desiderent, & ex hoc dictæ Confraternitatis commodis, & ipsius Ecclesia S. Nicolai manutentioni, & ornatui, divinique cultus in ea augmento opportuna ratione consultum futurum sit.

Et negotio prudenter discusso à Card. Vice Cancellario d. Ecclesiam concedendam censuit applicatis tamen priùs ipsius emolumentis duobus Canonicatibus, & duobus præbendis nuper in Eccl. S. Laurentii erectis.

§. 3. Et Venerabilis frater noster Alexander Episcopus Albanensis Cardinalis Montaltus nuncupatus & S. R. E. Vicecancellarius negotio ipso priùs de ejus mandato maturè, & prudenter discusso ad translationem curæ animarum, & concessionem Ecclesiæ Sancti Nicolai hujusmodi utiliter deveniri posse judicaverit, illisque ipse (dummodò tamen bona, & proprietates, ac fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta universa ejusdem Ecclesiæ Sancti Nicolai duobus Canonicatibus, & totidem præbendis nuper in dicta Ecclesia S. Laurentii Apostolica auctoritate erectis, ut infrà applicentur) consentire proposuerit.

Nunc verò Pont. ab Ecclesia S. Nicolai curam animarum aliáque onera & officia Parochialia omnia abdicat.

§. 4. Quare pro parte Rectorum, & Confratrum hujusmodi afferentium, fructus, redditus, & proventus dictæ Ecclesiæ Sancti Nicolai centum, & quinquaginta ducatorum auri de Camera secundùm communem æstimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenùs eis in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui dudùm inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimerè verum valorem secundùm existimationem prædictam etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur; alioquin unio hujusmodi non valeret; & semper in unionibus commissio fieret ad partes vocatis quorum interesset. Idémque observaretur in quibusvis applicationibus de quibusvis fructibus, & bonis Ecclesiasticis; quique divini cultus, ac piorum operum studio incumbentium propagationem, & incrementum, præsertim in Alma Urbe nostram vigere synceris exoptamus affectibus, ipsos Rectores, ac Confraternitatis hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex nunc à dicta Ecclesia S. Nicolai, sivè præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscumque persona, seu per liberam resignationem de Jo.Baptistæ, vel cujusvis alterius de illa in d. Curia, vel extrà eam etiam coràm Notario publico, & testibus spontè factam, aut Constit. fœl. rec. Joannis PP. XXII. prædecessoris nostris, quæ incipit Execrabilis; vel assecutionem alterius beneficii ecclesiastici quavis auctoritate collati vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quòd ejus collatio juxtà Lateranens. statuta Concilii est ad Sedem prædictam legitimè devoluta, ipsáque Ecclesia S. Nicolai dispositioni Apostolicæ specialiter, vel generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos his, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, omnimodam curam animarum parochianorum hujusmodi; ac officia, & onera parochialia illi quomodolibet incumbentia, illorúmque jus, & exercitium universum Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò abdicamus.

Abdicatáque prædicta ad alias paroch. Eccl. arbitrio d. Card. cum suis juribus transfert.

§. 5. Sicque abdicata ad aliquam, seu aliquas parochiales Ecclesias circumvicinas arbitrio d. Alexandri Episcopi & Card. ità quòd ipsius ecclesiæ S. Nicolai nunc, & pro tempore existent deinceps in perpetuum ad ecclesiam, seu ecclesias; ad quam, seu quas illos transferri contigerit tamquàm propriam, seu proprias eorum parochialem ecclesiam seu parochiales Ecclesias pro Missis, & aliis divinis officiis audiendis, ac Sacramentis Ecclesiast. percipiend. tamquàm veri, certi, & indubitati ejus seu earum parochiani accedere, & ad curam animarum in ecclesia, seu ecclesiis, ad quam, seu quas translati fuerint hujusmodi, canonicè deputatum, seu deputatos Rectorem, seu Rectores pro tempore uti verum, & proprium parochum, seu veros, & proprios Parocho recognoscere, & observare, ac illi, seu illis debitam obedientiam, & reverentiam exhibere; ac jura parochialia, & consueta præstare debeant, & teneantur, dicta auctoritate Apostol. etiam perpetuò transferrimus.

Ac denominationem & parochialem d. Ecclesiæ supprimis.

§. 6. Et in ipsa Ecclesia S. Nicolai nomen, titulum, & denominationem, ac essentiam parochialis ecclesiæ illiúsque Rectori, similiter perpetuò supprimimus, & extinguimus.

Ipsam verò Ecclesia liberam cum Cam. Rectoralibus, aliáque suppellectili omni tàm sacra, quàm profana assignat, & concedit d. Confraternitati.

§. 7. Ipsam verò Ecclesiam S. Nicolai ab omni cura, officiis, oneribus parochialibus liberam, & exemptam, & de cætero non collativam effectam, illiúsque cameras Rectorales super ea constructas, ex quibus si locarentur, decem ducati auri de Cam. similes, vel circà, ut etiam accepimus, annuatim perciperentur, cum Sanctorum, & quibusvis aliis reliquiis, ac omnibus, & singulis paramentis, & ornamentis, calicibus, crucibus, candelabris, campanis, libris, vasis, universáque alia supellectili tàm sacra, quàm profana, etiam ex auro, & argento, ac aliis rebus quibuscumque in d. Ecclesia S. Nicolai ad præsens existen. & ad illius usum comparatis, prædictæ Confraternitatis, ità quod liceat ipsius Rectoribus & Confratribus nunc, & pro tempore existent corporalem, & actualem Ecclesiæ S. Nicolai, ac camerarum prædictarum possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, ac de Confraternitatis nomine propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere.

Eique à presbytero idoneis, ab ipso ponendos deserviri facere.

§. 8. Dictæque Ecclesiæ S. Nicolai in divinis per presbyt. idoneos à Rectoribus, & Confratr. prædictis nunc, & pro tempore existen. ponendos, & pro libero, & absoluto eorum arbitrio amovend. deserviri facere.

Nec non dilatare, & in aliam formam reducere ut possint indulget.

§. 9. Illámque quotiescumque, & quandocumque illis benè visum fuerit delatare, & ampliare, immutare, ac etiam in aliam formam reducere.

Quotannis cereum unum 4. librarum in festo S. Laurentii d. Card. in signum recognitionis solvere obligat.

§. 10. Ipsi tamen Rectores, & Confratres singulis annis in perpetuum, cereum unicum ceræ albæ ponderis quatuor librarum die festo S. Laurentii d. Alexandro, & pro tempore existenti ejusdem ecclesiæ S. Laurentii diacono, seu presbyt. Card. in signum recognitionis tradere teneantur, dilecti filii nostri moderni, & pro tempore existentis Urbis prædictæ Vicarii aut cujuscumque alterius licentia desuper minimè requisita ejusdem Alexandri Episcopi, & Card. expresso, dilecti verò filii moderni Rectoris seu dilectorum filiorum modernorum Rectorum ecclesiæ, seu ecclesiarum, ad quam, seu ad quas curam animarum hujusmodi transferri contigerit, ad hoc accedente consensu auctoritate, & tenore præmissis, ut idem perpetuò concedimus, & assignamus.

§. 11. Postremò dictis duobus Canonicatibus, & duabus Præbendis noviter in d. ecclesia S. Laurentii ex fructibus, redditibus, & proventibus olim parochialis ecclesiæ S. Cæciliæ in monte Jordano de eadem Urbe, dictáque Apost. auctoritate erectis pro usu, & augumento distributionum quotidiana-

rum

& conceffit de Confrat.) duobus Canonic. ac duabus præb. jam erecti in Eccl. Laur. ex fructib. & reddit. Eccl. paroch. S. Cæcilia in monte Jordano olim fuppreffæ modo applicat.

CujusEcclef. S. Cæciliæ fuppreffionis Bullam vide hic fuprà, cum uberes.

rum inter dictos duos Canonicatus, & præbendas noviter erecta, & fuo tempore obtinentes, ac horis Canonicis, aliifque divinis officiis in d. Ecclefia S. Laurentii fuis loco, & tempore intereffentes, æquis portionibus, & ratis dividendarum, ità quòd uno eorum abfente, & non intereffente, ejus portio, & rata alteri præfenti, & intereffenti tantùm accrefcat, & accrefcere eo ipfo cenfeatur, omnia, & fingula d. Ecclefiæ S. Nicolai, & illi annexorum quorumcumque proprietates, prædia, domos, apothecas, canones, cenfus, rationes, aliáque bona & jura univerfa in quibufvis rebus confiftentia, & undecumque provenientia, ac quomodolibet, & quovis nomine nuncupata, cameris tamen, & bonis mobilibus; aliifque fic ut præmittitur d. Confraternitati conceffis tantummodò exceptis, quæ fub hujufmodi applicatione, & appropriatione comprehendi, aut venire non debeant, neque etiam cenfeantur, prævia illorum, quatenùs opus fit, ab eadem Ecclefia S. Nicolai opportuna difmembratione, & feparatione, ità quòd liceat dictos duos Canonicatus, & præbendas pro tempore obtinentibus, & eorum cuilibet per fe ipfos, feu eorum alterum, eorum, ac dd. Canonicatum, & præbendarum noviter erectorum nominibus, corporalem, realem, & actualem illorum omnium poffeffionem, cujufvis licentia etiam defuper minimè requifita, propria auctoritate liberè apprehendere, & apprehenfam perpetuò retinere; fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque exindè quomodolibet provenientia percipere, exigere, levare, recuperare, locare, diflocare, aredare, & adminiftrare eifdem auctoritate, & tenent. pariter, & perpetuò ex nunc applicamus, & appropriamus.

Claufulas præfervativas apponit.

§. 12. Decernentes præfentes literas, etiam ex eo quòd quicumque in præmiffis intereffe habentes, aut habere prætendentes, illis non confenferint, ad eaque vocati; & caufæ propter quas illa fiant vel facta fint, coràm prædicto Vicario Urbis, vel aliàs examinatæ, verificatæ, & juftificatæ non fuerint, feu aliàs ex quocumque alio capite, vel caufa quantumvis legitima vel juridica, de fubreptionis, vel obreptionis, feu nullitatis vitio, aut intentionis noftræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, vel invalidari, feu in jus, vel controverfiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, feu adverfus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut concedi nullatenùs poffe, fed illas femper, & perpetuò validas, & efficaces effe, & fore, fuófque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, neque fub quibufvis fimilium, vel diffimilium gratiarum revocationibus, fufpenfionibus, limitationibus: derogationibus, aut aliis contrariis difpofitionibus, etiam per Nos, & fucceffores noftros Romanos Pontifices pro tempore exiftentes, Sedemque prædictam fub quibufcumque verborum expreffionibus & formis, ac cum quibufvis claufulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis comprehendi, vel confundi, fed ab illis femper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priftinum; & validiffimum ftatum reftitutas, repofitas, & plenariè reintegratas, ac de novo, & fub quacumque pofteriori Dat. per Rectores, & Confratres dictæ Confraternitatis pro tempore exiftentes quandocumque eligenda conceffas effe, & fore.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 13. Sicque per quofcumque Judices ordinarios, commiffarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam caufarum Palatii Apoftolici Auditoress ac ejufdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncius judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid fecùs fuper his à quoquam quavis auctoritate fcienter; vel ignoranter contigerit attentari.

[illegible]tores [illegible] conft. deputat.

§. 4. Quocirca Venerabilibus fratribus noftris Oftien. & Portuen. Epifcopis, ac dilecto filio caufarum Curiæ Cameræ Apoftolicæ generali Auditori per Apoft. fcripta mandamus; quatenùs ipfi, vel duo, aut unus eorum per fe; vel alium, feu alios eafdem præfentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro parte exiftentium Rectorum, & Confratrum d. Confraternitatis, feu alicujus eorum fuerint requifiti folemniter publicantes, eifque in præmiffis efficacis defenfionis præfidio affiftentes, faciant auctoritate noftra eafdem præfentes literas, & in eis contenta hujufmodi ab omnibus, ad quos nunc fpectat, & fpectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter obfervari; ipfófque Rectores, & Confratres Ecclefia S. Nicolai, ac illius cameris Rectoralibus, necnon omnibus, & fingulis paramentis, & ornamentis, calicibus, Crucibus, candelabris, campanis, libris, vafis, univerfáque alia fupellectili, tàm facra, quàm profana eidem Confraternitati conceffis; dictos duos verò Canonicatus, & præbendas pro tempore obtinent. omnibus & fingulis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerfis, ac aliis eifdem duobus Canonicatibus, & præbendis, ut præfertur, applicatis, prædictis pacificè frui, & gaudere non permittentes eos, feu eorum quemlibet defuper per quofcumque quomodolibet indebitè moleftari; contradictores auctoritate noftra prædicta, appellatione poftpofita compefcendo, ac legitimis fuper his habendis, fervandis proceffibus, illos fententias, cenfuras & pœnas hujufmodi incurriffe, fervata forma Concilii Tridentini declarando, illófque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc fi opus fuerit, brachii fæcularis auxilio.

Contraria tollit.

§. 15. Non obftant. priori voluntate noftra prædicta, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecefforis noftri, necnon quibufvis aliis conftitutionibus & ordinationibus Apoftolicis, ac quatenùs opus fit, d. Urbis juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus, cæterifque contrariis quibufcumque.

Sanctionem pœnalem addit.

§. 16. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noftræ abfolutionis, abdicationis, tranflationis, fuppreffionis, extinctionis, conceffionis, affignationis, applicationis, appropriationis, decreti; & mandati infringere, vel ei aufu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præfumpferit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoftolorum ejus fe noverit incurfurum.

D. P. An. 2. die 5. Oct.

Datum Tufculi, Anno Incarnationis Dominicæ 1620. tertio Nonas Octobris, Pontificatus Noftri anno fecundo.

XXXXI.

Inftitutio feftivitatis S. Joachimi parentis Beatifs. MARIÆ Virginis fub dupplici officio die 20. Martii quotannis celebrandæ, & in Breviario, & Miffali, & Cal. in pofterùm imprimendis, defcribendæ.

Hic idem Pont. ftatuit, etiam feftum S. Annæ Matris ejufdem B. MARIÆ Virg. de præcepto obfervari debere, ut fuprà in conft. 24. Honor, fol. 471. & anteà illud fub die 26. Jul. fub duppl. officio agi, jufferat Greg. XIII. in fua conft. 87. in Tom. 2.

Edita A. D. 1622.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apoftolatus officium, nullo licèt meritorum fuffragio, Nobis ex alto commiffum, poftulat, ut ad ea, per quæ fancti Joachimi gloriofiffimæ Dei Genitricis MARIÆ parentis omni laude digniffimi cultus, & veneratio in dies magis augeatur, mentis noftræ aciem fedulò intendamus.

Juffio celebrandi feftum S. Joachimi fub dupl. officio.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa fcientia, ac matura deliberatione noftris, deque Apoftolicæ poteftatis plenitudine; Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, ejufdem S. Joachimi feftus dies, die 20. Martii celebrari folitus: Officio fub ritu dupplici, juxtà rubricas Breviarii Romani, per univerfum Orbem ab omnibus utriufque fexus Chriftifidelibus, tàm fæcularibus, quàm regularibus, qui divinum officium recitare tenentur celebrari; atque idcircò in Breviario, Miffali, & Calendarii in pofterùm imprimendis, ejufdem S. Joachimi feftum dupplex defcribi refpectivè debeat, tenore præfentium perpetuò ftatuimus, & ordinamus.

§. 2.

Deputatio executorum. §. 2. Quocircà Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Ecclesiarum, Prælatis in universo terrarum Orbe constitutis, præcipimus, & mandamus, ut in suis quisque Ecclesiis, Provinciis, & diœcesibus præsentes nostras literas solemniter publicari, & ab omnibus Ecclesiasticis personis sæcularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omninò observari faciant.

Derogatio contrariorum. §. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum. §. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 2 Decembris. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 2. Decembris 1622. Pontificatus nostri anno secundo.

XL.

Revocatio quarumcumque licentiarum legendi, & habendi quomodolibet libros prohibitos, quibuscumque personis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus concessarum.

Libri autem prohibiti qui sunt, vide in Indice desuper edito, de quo suprà in constit. 77. Pii IV. Tom. 2. fol. 110.

Edita A. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Apostolatus officium Nobis, nullo licèt meritorum suffragio, divina providentia commissum postulat, ut ad ea vigilantiæ nostræ partes propensiùs intendamus, per quæ religio Catholica, ubi divina gratia illæsa viget, conservetur, & ubi restitutione indiget, restituatur.

Prohibitio habendi legendi libros prohibitos. §. 1. Quapropter cùm librorum prohibitorum lectio magno esse sinceræ fidei cultoribus detrimento noscatur, & sicut accepimus, licentiæ libros hujusmodi legendi nimis excreverint: Nos, ut huic malo maturè occurratur, & in posterùm quàm cautissimè licentiæ hujusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis cujuscumque gradus, & conditionis existentibus etiam per literas Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque causa, tàm per literas in forma Brevis, quàm aliter quomodocumque à Nobis, seu prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu ab habentibus à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem concessas, earum tenorem præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique in posterùm suffragari.

Contravenientibus pœnas imponit. §. 2. Quinimò libros per licentias hujusmodi permissos legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, constitutionibus Apostolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem const. publicatam omnes ligare decernit. §. 3. Decernentes, ut præsentes literæ postquàm in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infrà duos menses ex tunc proximos, omnes, & singulos ad quos spectat, arctent, & afficiant, perindè ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent, quódque dictis duobus mensibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quantocitiùs comburere debeat, deferre, quique aliquos similes libros prohibitos habere sciverint, eos denunciare teneantur, neque de cætero similes licentiæ nisi à Congregatione Sancti Officii, quæ singulis hebdomadis coràm Nobis haberi solet, concedantur.

Ejúsque transumptis fidem dari mandat. §. 4. Ac quòd earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 30 Decembris. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 30. Decembris MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Publicatio. *Anno à Nativitate Domini N. JEsu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Indictione sexta, die verò secunda mensis Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia Papæ XV. Anno ejus secundo. Retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non in Acie Campi Floræ ut moris est, per me Brandimartem Latinum Apostol. Curs.*

Octavius Spada Mag. Curs.

XLI.

Revocatio quarumcumque præcedentiarum, seu paternitatum Fratribus Minoribus S. Francisci de Obervantia, præter constitutiones Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas, concessarum.

Hoc posteà fuit etiam in vim hujus const. decretum in Capitulo generali Romæ celebrato, & à S. D. N. Urbano VIII. confirmato, ut in Statutis pro Cismontana familia positis post const. 49. Sacrosanctam, Tom. 4.

Istorum Fratrum circà Prælatorum electiones nonnulla statuisse, Pium V. & Gregorium XIII. scias, quorum constitutiones indicatas habes ad const. 23. Leon. X. Ite & vos. sup. Tom. 1. fol. 583. ubi videas aliàs const. adnotatas.

Edita A. D. 1623.

GREGORIUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. PAstoralis officii Nobis divinitùs injuncti assidua sollicitudo nos admonet, ut omni cura, & vigilantia ad ea semper intendamus, per quæ regularium personarum, quæ relicto sæculo, Dei obsequio sese dedicarunt, quieti, fœlicique statui, ac regularis disciplinæ conservationi consulitur, ut regulares ipsæ personæ juxtà regularia suorum Ordinum instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

Revocatio de qua in rubr. §. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, ex nimia privilegiorum, prærogativarum, atque exemptionum Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, qui in dicto Ordine aliqua munia obierunt, seu aliàs tàm à Sede Apostolica, quàm ab ejusdem Ordinis Superioribus concessarum multitudine, non lævia inconvenientia oriantur, in regularis observantiæ, & disciplinæ detrimentum. Nos inconvenientibus hujusmodi, quantum cum Domino possumus obviare cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulas Paternitates, & Præcedentias, quibusvis dicti Ordinis Fratribus ex pri-

vilegio tàm per Sedem Apostolicam, quàm dicti Ordinis Superiores ex quacumque causa, & sub quibuscumque verborum tenore, & formis quomodolibet concessas, salvis tamen, & in suo robore remanentibus iis, quæ Fratribus prædictis ex dispositione Statutorum dicti Ordinis Apostolica auctoritate confirmatorum concessa sunt, tenore præsentium revocamus, cassamus, & abrogamus, ac revocatas, cassatas, & abrogatas esse, & fore, nec illas de cætero cuiquam suffragari posse.

Clausula sublata.

§. 2. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditore ubique judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus, & declaramus.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenùs opus sit, dicti Ordinis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 2. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 3. Febr. 1623. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XLII.

Communicatio, & extensio privilegiorum, immunitatum, & exemptionum, gratiarum, indultorum, tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus quibusvis aliis, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium Ordinibus, per quoscumque Romanos Pontifices concessorum, & in futurum concedendorum ad Sacrum Ordinem Carthusien.

De hoc Ordine & ejus approbatione vide suprà in const. 7. Alex. III. Cùm vos, Tom. 1. fol. 45. Et institutionem festivitatis S. Brunonis Confessoris d. Ordinis Institutoris, ac Officii sub ritu semiduplici celebrandi habes hic infrà const. 44. Domini Nostri.

Edita A. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Ad uberes, & suaves fructus, quos dilecti filii Prior generalis, & Monachi Ordinis Carthusiensis in militanti Ecclesia, cujus regimini divina disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, ac uberiores ex ipso Ordine fructus proventuros esse sperantes, ad ea meritò libenter intendimus, per quæ Ordo hujusmodi fælicioribus in dies proficere valeat incrementis.

Communicatio de qua in rubr.

§. 1. Ut igitur Prior generalis, & Monachi prædicti eò ferventiùs in suo laudabili instituto perseverent, quo majoribus se viderint favoribus, & gratiis munitos, providere volentes; ac singulares Prioris generalis, & Monachorum prædictorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordini prædicto illiúsque Priori generali, & Monachis, aliisque personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, & indultis, tàm spiritualibus, quam temporalibus, quibusvis aliis, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Ordinibus, illarúmque Superioribus, Abbatibus; Monachis, aliisque Regularibus personis, necnon Ecclesiis, Monasteriis, & regularibus locis, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam quomodolibet concessis, & in futurum concedentibus, & quibus ipsi, necnon Ecclesiæ, Monasteria, & regularia loca hujusmodi de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tàm conjunctim, quàm divisim, seu aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum; dummodò tamen sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque canonibus, & Concilii Tridentini decretis, aut constitutionibus Apostolicis non repugnent; pari modo, non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, perindè ac si illis nominatim, & in specie concessa fuissent, uti, frui, & gaudere liberè, & licitè valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus; dictaque privilegia, immunitates, exemptiones, gratias & indulta primo dicto Ordini, illiúsque Priori generali, & Monachis aliisque personis, necnon eorum Ecclesiis, Monasteriis, & regularibus locis communicamus, illáque ad eos, & illa extendimus.

§. 2. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac primo dicto Ordini, illiúsque Priori generali, & Monachis, ac personis hujusmodi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Clausulæ præservativæ hujus const.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ sublatæ.

§. 4. Non obstant. nostra de gratiis ad instar non concedent. ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenùs opus sit. Ordinum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ derogatoriæ.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides transumptorum.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, sub die 3. Febr. MDCXXIII. Pontificatus nostri Anno secundo. Dat. P. A. II. die 3. Febr.

XLIII.

Confraternitatem SS. Benedicti; & Scholasticæ à Paulo V. erectum, ob ejus incrementa in exercitio operum Charitatis erigit in Archiconfraternitatem cum facultate alias Confraternitates aggregandi, illisque Indulgentias, & gratias spirituales communicandi.

Erectionem hujus Confraternitatis factam per Paul. V. habes suprà in dicti Pontificis constit. 87. Pastoris, pag. 366.

Edita A. D. 1623.

GREGORIUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PIas Christifidelium Confraternitates, ad pietatis, & charitatis opera exercenda, præsertim in Alma Urbe nostra, canonicè institutas, ut in eorumdem piorum operum exercitio magis accendantur, & confoveantur, titulis, & gratiis amplioribus libenter decoramus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Confraternitatem à Paulo V. erectam suprà in ejus const. 87. Pastoris pag. 166.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, in Ecclesia S. Eustachii de Urbe, una pia utriusque sexus Christifidelium Confraternitas sub S. Benedicti, & S. Scholasticæ invocationibus per fœlicis recordationis Paulum Papam V. prædecessorem nostrum, Apostolica auctoritate erecta, & instituta fuerit, ac dilecti filii illius Officiales, & Confratres in quamplurimis pietatis, & charitatis operibus sese exercere consueverint, & in dies magis Deo dante exercere intendant.

Hic Pont. in Archiconfraternitatem erigit.

§. 2. Nos Confraternitatem prædictam, quo majora in dies suscipere valeant incrementa, hoc spirituali dono illustrare, ac Officiales, & Confratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium, dumtaxat consequenter harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Confraternitatem prædictam sicut præfertur erectam, & institutam, in Archiconfraternitatem (sine tamen cujusquam præjudicio) Apostolica auctoritate, tenore præsentium erigimus, & instituimus, ac in posterùm Archiconfraternitatem S. Benedicti, & Sanctæ Scholasticæ nuncupari posse decernimus.

Cum facultate alias Confraternitates aggregandi, ac Indulgentias, & gratias spirituales illis communicandi.

§. 3. Præterea Officialibus, & Confratribus prædictis nunc, & pro tempore existentes, ut quascumque alias Confraternitates ejusdem denominationis, & instituti canonicæ erectas aggregare, illisque omnes, & singulas Indulgentias, ac gratias spirituales, eorum Archiconfraternitati hujusmodi dicta Apostolica auctoritate concessas, servata tamen forma Constitutionis piæ mem. Clem. Papæ VIII. prædecessoris nostri, desuper editæ, ac sine cujusquam pariter præjudicio, communicare, liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præsentis facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 2. die 4. Febr.

Dat. Romæ, apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 4. Februarii MDCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XLIV.

Institutio festivitatis S. Brunonis Confessoris Fundatoris Ord. Carthusianorum sub semiduplici ritu, die 6. Octobris ubique terrarum celebrandæ; & in Breviario, Missali, & Calendariis imposterùm imprimendis apponendæ.

De hujus Ordinis approbatione, & aliis eum concernentibus vide const. 7. Alexandri III. Cum vos, tom. 1. pag. 45. & communicationem Privilegiorum Mendicantium, & non Mendicantium vide hic sup. const. 42. Ad uberes, pag. 493.

Edita A. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DOmini nostri Jesu Christi, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices, quamquàm immeritis, gerentes in terris, ex injuncto Nobis pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis: Quamobrem fidelium quorumlibet præsertim verò sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum, & venerationem respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus, in Domino salubriter expedire.

Institutio festivitatis S. Brunonis die 6. Octob. celebrandæ, sub ritu semiduplici.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii D. Bernardii Gazzi Ordinis Carthusiensis Procuratoris generalis Nobis humiliter porrectis inclinati. De Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio; Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus festum S. Brunonis ejusdem Ordinis Fundatoris die 6. Octobris, qua in cœlum evolavit, in Missali, & Breviario Romano reponi, Officiumque de eo semiduplex ab omnibus ubique fidelibus recitari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Deputatio executorum.

§. 2. Quocircà Venerabilib. Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Ecclesiarum Prælatis in universo terrarum orbe constitutis præcipimus, & mandamus, ut in suis quibusque Ecclesiis, Provinciis, & Diœces. præsentes literas solemniter publicari, & ab omnibus Ecclesiasticis personis sæcularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omnino observari faciant.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 3. die 17. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die xvii. Februarii MDCXXIII. Pontificatus nostri Anno tertio.

XLV.

Suppressio curæ Animarum in Parochiali Ecclesia Sancti Pantaleonis de Urbe existentis, & illius applicatio Ecclesiæ S. Eustachii, de cujus mensa Capitulari extat dicta Ecclesia S. Pantaleonis; ejusque concessio Congregationi Clericorum Regularium pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Urbe, ut in ea liberiùs Institutum suum exercere possint.

Usum perpetuum dictæ Ecclesiæ sine tamen Rectoris temporе existentis præjudicio concesserat eidem Congregationi Paul. V. ut in constit. seq. sed advertendum est, quòd tunc ista Congregatio erat Clericorum Secularium B. Mariæ nuncupatorum, cui d. Paul. hoc opus erudiendi Scholares ac mandaverat in constit. 81 suprà tom. 3. pag. 351. Quæ cùm postea revenisset d. opus administrare, ideò idem Paul. erexit aliam Congregationem Clericorum Regularium, cui d. opus commisit, ut in constit. 101. d. Paul. Ad ea, sup. in hoc tomo 3. pag. 396. quam posteà iste Pont. multis gratiis decoravit, ut in const. 14. In supremo, sup. pag. 448. ubi vide quæ signavi.

Edita A. D. 1623.

GREGORIUS EPISCOPUS,
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

REgimini universalis Ecclesiæ meritis licèt imparibus, disponente Domino, præsidentes, votis illis per quæ Congregationum, & aliorum locorum piorum quorumlibet præsertim in Alma Urbe nostra studio piorum operum vacantium prospero statui, & opportunæ subventioni cum divini cultus augmento, ac ipsa spirituali fidelium consolatione

valeat salubriter provideri, libentèr annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Narratur reservatio omnium Beneficiorum cum cura vacantium, & sine cura vacantium, & vacatororū Sedi Apost.

§. 1. Dudùm siquidem omnia beneficia Ecclesiastica cum cura apud Sedem Apostolicam, tunc vacantia, & in anteà vacatura, collationi, & dispositioni nostræ reservavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secùs suprà his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et ad præsens Ecclesiæ S. Pantaleonis in Regione Parionis de Urbe existentis, vacantis per resignationem Alexandri Lutii nuper Vicarii dictæ Ecclesiæ spontè in manu Pont. factam.

§. 2. Cùm itaque postmodùm perpetua Vicaria parochialis Ecclesiæ S. Pantaleonis Regionis Parionis de eadem Urbe, cujus dùm pro tempore vacat, nominatio personæ idoneæ ad dilectos filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ S. Eustachii de dicta Urbe, cujus mensæ Capitulari ipsa Ecclesia S. Pantaleonis perpetuò unita existit, expectare dignoscitur; per liberam resignationem dilecti filii Alexandri Lutii nuper dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis perpetui Vicarii, de illa, quam tunc obtinebat, in manibus nostris spontè factam, & per Nos admissam, apud Sedem eandem vacuerit, & vacet ad præsens nullusque de illa præter Nos hac vice disponere potuit, sive possit, reservatione, & decreto obsistentibus supràdictis.

Cujus Ecclesiæ usum, tàm anteà concessisset Paul. V. ut in const. tibi indicata in rubr. his Clericis pro Scholarium comoditate.

§. 3. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiarum, Præpositi generalis, & Clericorum Congregatione Matris DEI nuncupatæ de d. Urbe, petitio continebat, quòd d. Ecclesia S. Pantaleonis in regione Scholarum Piarum in eadem Urbe, dudùm institutarum, sita sit: proindè quod aliàs fel. rec. Paulus Papa V. prædecessor noster Præpositi, & Clericorum hujusmodi, quibus cura, & administratio dictarum Scholarum jam anteà ab ipso prædecessore perpetuò commissa, & demandata fuerat, ac Scholarium easdem scholas frequentantium commodis, & opportunitatibus, quo piis eorum exercitiis faciliùs vacare possent, providere volens, perpetuum usum ipsius Ecclesiæ S. Pantaleonis Præposito, & Clericis prædictis concesserit, & assignaverit, prout in suis literis desuper in forma Brevis confectis pleniùs continent.

In qua tamē ob curæ animarum exercitium varia & non modica oriuntur impedimenta, præsertim in exercitiis spiritualibus ipsorum Clericorum.

§. 4. Præpositus verò, & Clerico prædicti ipsa Ecclesia S. Pantaleonis ratione curæ animarum, quæ illi incumbit, & ibi exercetur, & prout eorum, & Scholarium prædictorum necessitas exigit, minimè uti possint, & ex hujusmodi curæ exercitio varia passim impedimenta, & incommoda, præsertim in exercitiis eorum spiritualibus obeundis, pati, & experiri soleant.

Quibus provideretur si dicta cura auferetur ab ipsa Ecclesia S. Pantaleonis, ac uniretur, seu transferetur ad Ecclesiam S. Eustachii cujus mensæ capitularia addicta est Ecclesia S. Pantaleonis.

§. 5. Si igitur dicta Vicaria, cujus fructus & proventus in portione sexaginta scutorum monetæ per Capitulum, & Canonicos prædictos annuatim persolvi solita, ultrà emolumenta ratione exercitii curæ, & administrationis Sacramentorum provenientia consistunt, perpetuò supprimeretur, & extingueretur, ac ab ipsa Ecclesia S. Pantaleonis omnimoda animarum hujusmodi cura abdicaretur, sicque abdicata ad prædictam Ecclesiam S. Eustachii, quæ etiam parochialis existit, in ea modo, & forma inferiùs expressis exercenda, transferretur, & alia fierent, quæ sequuntur: procul dubio incommoda, & impedimenta hujusmodi opportuna, & salubri ratione magno Scholarum, & Congregationis prædictarum bono tollerentur, & cura animarum prædictarum nullatenùs negligeretur, sed æquè benè, vel etiam meliùs, & fructuosiùs quàm anteà exerceretur, divinúsque cultus indè in dicta Ecclesia S. Pantaleonis non modicum augeretur.

Pro cujus suppressione dd. Clerici supplicarunt huic Pontifici.

§. 6. Quare pro parte Præpositi, & Clericorum prædictorum asserentium fructus, redditus, & proventus d. Vicariæ quinquaginta ducatorum auri de Camera, secundùm communem æstimationem, valorem annuum non excedere. Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenùs dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis usum eidem Congregationi concedere, & assignare, aliísque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quomodo curam præd. ac tituli denominationem supprimit, & extinguit.

§. 7. Nos igitur, qui dudùm inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem, secundùm æstimationem prædictam, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, idemque observaretur in quibusvis applicationibus de quibusvis fructibus, & bonis Ecclesiasticis, quíque divini cultus augumentum, & propagationem sinceris exoptamus affectibus: ipsum Præpositum, ac Congregationis hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutæ fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; Vicariam prædicta, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscumque personæ, seu per similem resignationem dicti Alexandri, vel cujusvis alterius de illa in Roma Curia, vel extrà eam etiam coràm Notario publico, & testibus spontè factam, aut constitutionem piæ mem. Joannis Papæ XXII. etiam prædecessoris nostri, quæ incipit, Execrabilis, vel assecutionem alterius beneficii Ecclesiastici, quavis auctoritate collati vacet, etiam si tantò tempore vacaverit, quòd illius collatio, juxtà Laterani Statuta Concilii, est ad Sedem prædictam devoluta legitimè, ipsáque Vicaria dispositioni Apostolicæ specialiter, vel aliàs generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendi indecisa, dummodò illius dispositio ad Nos hac vice pertineat; illiúsque ac in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis perpetui Vicarii titulus, & denominationes Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò supprimimus, & extinguimus.

Hæc extravagans execrabilis est in Tit. de præband. & dignit. num. 4.

Curamque ipsam applicat Ecclesiæ suprad. S. Eustachii.

§. 8. Illísque sic suppressis, & extinctis, ab eadem Ecclesia S. Pantaleonis omnimodam animarum illius parochianorum curam, aliáque jura, officia, & onera parochialia universa, & illorum exercitium etiam perpetuò applicamus, ac illa omnia etiam, unà cum utriusque sexus parochianis prædictis ad dictam Ecclesiam S. Eustachii in ea, ut infrà exercenda, & obeunda, similiter perpetuò transferimus.

Et Ecclesiam hujusmodi S. S. Pantaleonis cum illius ædibus, & stantiis Parochialib' ad usum d. Congregationi concedit.

§. 9. Dictam autem Ecclesiam S. Pantaleonis sic ab hujusmodi cura, juribus, officiis, oneribus, & exercitiis parochialibus liberam, & exemptam, illiúsque ædes, seu stantias parochiales pro dicti Vicarii habitatione destinatas, & eidem contiguas, & cohærentes, quoad liberum, & perpetuum illarum usum dumtaxat dictæ Congregationi, ità quòd liceat illius Præposito, & Clericis, nunc, & pro tempore existentibus corporalem, realem, & actualem possessionem, quoad usum hujusmodi tantùm per se, vel alium, seu alios eorum, seu prædictæ Congregationis nomine propria auctoritate ex nunc apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, Vicarii dictæ Urbis, vel alterius cujusvis licentia minimè requisita.

Cum facultate ibidem sacra faciendi, de alia omnia secundùm ejusdem Congr. institutum.

§. 10. Necnon in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis Missas, aliáque divina officia quæcumque celebrare, & decantare, ac spiritualia exercitia per Clericos ipsius Congregationis fieri solita similiter facere, & aliàs eidem in divinus ex instituto ejusdem Congregationi deservire auctoritate, & tenore præmissis pariter perpetuò concedimus & assignamus.

Necnon restaurandi, ac etiam de novo à fundamentis construandi.

§. 11. Et insuper pro fœlici, prosperáque omnium præmissorum executione, directione, & complemento, quòd Præpositus, & Clerici dictæ Congregationis nunc, & pro tempore existentes, dictam Ecclesiam S. Pantaleonis quandocumque, & quotiescumque voluerint, & illis benevisum fuerit pro libera, & absoluta eorum voluntate, & arbitrio instaurare, reparare, accommodare, ampliare, ac in quacumque aliam formam immutare, & etiam de novo à fundamentis construere liberè, & licitè valeant.

Cum obligatione solvendi quotannis in signum recognitionis hujus Concessionis 20. libras ceræ

§. 12. In signum tamen recognitionis præsentis concessionis quotannis in perpetuum Capitulo, & Canonicis prædictis in die festo S. Eustachii viginti libras ceræ Veneræ & duodecim scuta monetæ solvere.

§. 13. Vicarius autem perpetuus dictæ Ecclesiæ S. Eu-

venetæ & duodecim scuta monetæ ipsi Ecclesiæ S. Eustachii. Provisio circà curam animarum exercitium Capitulo, & Canonicis S. Eustachii demandatur.

Eustachii nunc, & pro tempore existens, curam animarum dictorum parochianorum, officiáque & onera sic translata exercere, & obire; Capitulum verò, & Canonici prædicti illi de coadjutore idoneo, & ad curam animarum exercendam ab ipso Urbis præfatæ Vicario examinato, & approbato, qui ad nutam eorumdem Capituli, & Canonicorum ammovibilis sit, ipsúmque Vicarium perpetuum Ecclesiæ Eustachii in exercitio curæ animarum illi incumbentis, & præsertim in casibus animas parochianorum infrà limites, ubi de præsenti Parochia S. Pantaleonis dictæ Ecclesiæ existit pro tempore habitantium concernentibus, coadjuvet, providere teneantur.

Calices, & alia supellectilia Sacristiæ S. Pantaleonis reservantur Capitulo & Canonicis S. Eustachii, cum exemptione ab expensis, etiam quoad Palatium Vicarii perpetui d. Ecclesiæ S. Pantaleonis.

§. 14. Omniáque paramenta, calices, & alia supellectilia ad Sacristiam ejusdem Ecclesiæ S. Pantaleonis pertinentia Capitulo, & Canonicis cedere, & eisdem post dicti Alexandri ab ipsa Ecclesia Sancti Pantaleonis discessum consignare, ac prædicta portio annua sexaginta scutorum monetæ Vicario perpetuò dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis, ut præfertur solvi, & omnes aliæ expensæ per dictos Capitulum, & Canonicos in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis quomodocumque fieri solitæ penitùs, & omninò cessare, illæque ad liberam dispositionem eorumdem Capituli, & Canonicorum tamquàm proprii, & peculiares eorum redditus remanere debeant.

Canonicis, ut possint Clericorum officiis interesse, & assistere facultatem tribuit.

§. 15. Et quotiescumque Capitulum, & Canonici prædicti in die festo ipsius S. Pantaleonis, primis Vesperis, & Missæ solemni in dicta Ecclesia S. Pantaleonis decantandis, ut illis mos est, intervenerint, Clerici dictæ Congregationis pro tempore existentes illos honorifice recipere, & tamquàm Dominos recognoscere teneantur.

Jurisdictióq; & dominium d. Ecclesia S. Pantaleonis, nec suis juribus ipsis Canonicis reservatur.

§. 16. Præterea dominium, & jurisdictionem dictæ Ecclesiæ Sancti Pantaleonis ad præsens dicti Capitulum, & Canonici habent eisdem Capitulo, & Canonicis etiam unà cum omnibus redditibus, proventibus, & emolumentis, quæ dictus Alexander in ea tamquàm perpetuus Vicarius ipsius Ecclesiæ S. Pantaleonis percipit, & aliis juribus quibuscumque præsentibus, & futuris, quæ ad ipsos Capitulum, & Canonicos expectant firmè, & continuatè remanere censeantur.

Ecclesia si de novo ædificabitur, ut debeat fieri.

§. 17. Et si dictam Ecclesiam S. Pantaleonis in toto, vel parte fabricare contigerit, etiam si facies ejus non immutetur, in ea tamen insignia, & arma S. Eustachii in lapide marmore collocari.

Reliquiarum custodia, ut fienda, & à quibus.

§. 18. Et Reliquiæ, quæ de præsenti in dicta Ecclesia S. Pantaleonis reperiuntur, apud eamdem de cætero remanere, & in ea benè, & decenter sub duabus clavibus, quarum unam Clerici dictæ Congregationis, alteram verò Capitulum, & Canonici prædicti habeant, custodire, & observare; piáque & devota consuetudo præbendi aquam bibendam, in quam Reliquiæ ejusdem S. Pantaleonis remissæ sint ipsa Ecclesia S. Pantaleonis hucusque recepta, etiam inposterùm in eamdem retineri, & servari.

Expensa verò pro conservatione d. Ecclesia ad dd. Clericos omni modò pertinere declarat.

§. 19. Omnes verò, & singulæ expensæ, quas tàm in aptando dictam Ecclesiam S. Pantaleonis, quàm in tectorum, murorum, statutorum, elatere, & silice pavimentorum manutensione, & aliàs circa dictam Ecclesiam S. Pantaleonis, fieri contigerit, ad dictam Congregationem in omnibus, & per omnia pertinere debeant, illiusque Præpositus, & Clerici nunc, & pro tempore existentes, neque ob id, neque ex causa, contributionis, vel quarumque aliarum impensarum, quas in paramentis, platenis, calicibus, linteanibus, cera, oleo, & quibusvis aliis reb. pro usu, & servitio d. Ecclesiæ S. Pantaleonis necessariis, & decentibus subire opus fuerit, aliquid à Capitulo, & Canonicis prædictis prætendere.

Cum prohibitione Capellas alicui quomolibet concedendi, sine d. Canonicorum licentia.

§. 20. Minúsque cuiquam ullum situm, aut locum quantumvis minimum ejusdem Ecclesiæ S. Pantaleonis, aut quibuscumque aliis sine dictorum Capituli, & Canonicorum licentia concedere, nec quidquam aliud, quod ullo umquàm tempore jurisdictioni, & directo domino Capituli, & Canonicorum prædictorum, directè, vel indirectè, præjudicare, vel obesse possit, facere queant, & si quid tale fecerint, id nullum, & invalidum esse censeatur eo ipso, dictúmque Capitulum, & Canonici illud propria auctoritate revocare possint, & Capellæ, quæ in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis fundatæ reperiuntur, sive sint de jure patronatus sive non sint, in primævis earum juribus remanere, & dispositioni Ordinariæ subjacere.

Sepulturarum, & sepeliendorum modus, & jus decernitur.

§. 21. Eisdémque Capitulo, & Canonicis jus sepeliendi mortuos in dicta Ecclesia S. Pantaleonis competere debeat, dicta verò Congregatio, illiusque Præpositus, & Clerici pro tempore existentes ibidem suas sepulturas habere, in eisque corpora, tàm suorum pro tempore defunctorum, quàm aliorum, qui ibi ex particulari devotione condi voluerint sepulchra facere, & lapides cum scriptionibus hujusmodi tantùm superimponere valeant, & similiter, qui jus sepulturarum in dicta Ecclesia S. Pantaleonis habent, illud eis reservatum, & salvum esse censeatur.

In casu recedentia dd. Clericorum ab ipsa Eccl. S. Pantaleonis eamdem denuò unitam esse d. Mensæ Capitulari S. Eustachii, cum omnibus structuris, & ornamentis in ea factis statuit.

§. 22. Et si Congregatio, illiusque Præpositus, & Clerici præfati à dicta Ecclesia Sancti Pantaleonis recesserint, illámque ex quacumque causa reliquerint, tunc, & eo casu, illa etiam quoad usum etiam una cum omnibus fabricis, & structuris, ac ornamentis in ea factis mensæ Capitulari præfatæ, ut priùs, unita, & incorporata sit, & esse censeatur; ac Congregatio, illiúsque Præpositus, & Clerici præfati ratione illorum quidquam prætendere, vel petere non possint, itidem perpetuò statuimus, & ordinamus.

Clausulæ præservativæ hujus Constit.

§. 23. Decernentes, præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiam revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & successores nostros Romanum Pontifices pro tempore existentes, Sedémque præfatam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis, comprehendi, vel confundi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per Præpositum, & Clericos dictæ Congregationis pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore eisdémque perpetuò suffragari.

Decretum irritans.

§. 24. Sícque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Vice-legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quovis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 25. Non obstan. Lateranen. Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis, fieri prohibentis, aliisque quibusvis Apostolicis, necnon in synodalibus, provincialibúsque, & universalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon, si in aliquo obstent, Vicariæ perpetuæ per præsentes suppressæ, & extinctæ erectione, & institutione, aliàs per recolendæ mem. Pium Papam V. similiter prædecessorem nostrum Motu proprio factis, ac dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis fundatione, & dotatione, illiúsque, ac dictæ Ecclesiæ S. Eustachii juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 26. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, ſuppreſſionis, extinctionis, abdicationis, translationis, conceſſionis, aſſignationis, ſtatuti, ordinationis, decretorum, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit; indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

D. P. An. 3. die 22. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ M. DC. XXII. vii. Kal. Martii. Pontificatus noſtri Anno III.

Sequitur Conceſſio uſus perpetui dictæ Eccleſiæ factæ per Paulum V. Congregationi Clericorum Sæcularium B. Mariæ.

Edita A. D. 1614.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CHriſtifidelium quorumlibet, præſertim ſub ſuavi Religionis jugo Altiſſimo famulantium votis, quæ ad promovendam, exercitandámque eorum, & aliorum fidelium devotionem pertinere dignoſcuntur, libenter annuimus, eáque favoribus proſequimur opportunis.

Demandavit curam dd. Scholarum Congr. Matris Dei.

§. 1. Cùm itaque Nos nuper curam, regimen, & adminiſtrationem in Urbe erectarum Piarum Scholarum dilectis filiis Præpoſito, & Clericis Congregationis Matris DEI nuncupatæ, Apoſtolica auctoritate perpetuò commiſerimus, & demandaverimus, prout in noſtris indè confectis in ſimili forma Brevis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Eidémque modo concedit perpetuum uſum Eccleſiæ S. Pantaleonis ſine præjudicio illius Rectoris.

§. 2. Nos ut præpoſitus, & Clerici, ac dictarum Scholarum Scholares piis eorum exercitiis, ſuo tempore faciendis, meliùs, & faciliùs vacare poſſint, providere volentes, ſupplicationibus dilecti filii Alexandri Bernardini dictæ Congregationis Præpoſiti generalis, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati: perpetuum uſum Eccleſiæ parochialis S. Pantaleonis, quæ è regione dictarum Scholarum Piarum in Urbe exiſtit, Præpoſito, & Clericis prædictis, ſine tamen moderni, & pro tempore exiſtentis dictæ Eccleſiæ Rectoris, ac cujuſquam præjudicio, & dummodò ad id dilecti filii noſtri Odoardi Sancti Euſtachii Diaconi Cardinalis Farneſii nuncupati expreſſus accedat aſſenſus, dicta auctoritate tenore præſentium perpetuò concedimus, & aſſignamus.

Super his moleſtari prohibet.

§. 3. Decernentes, Præpoſitum, & Clericos prædictos, deſuper à quocumque, quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari nullatenùs poſſit.

Contrariiſq; derogat.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 3. die 23. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 13. Junii M. DC. XIV. Pontificatus Noſtri Anno X.

XLVI.

Contrà Maleficos, & Sortilegos cum Diabolo pactum facientes, à fideque apoſtotando alios lædentes.

De hac materia habes ſuprà conſtitut. 1. Innocentii Octavi, Summi, fol. 449. tom. 1. Leon. X. conſtit. 43. Honeſtis, fol. 617. Hadriani VI. conſtit. 2. Dudùm, fol. 624. ibidem, & Sixtus V. conſt. 17. Cœl. Tom. 2.

Edita A. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

OMnipotentis DEI Salvatoris noſtri, qui, ut hominem à laqueis Diaboli liberaret, Crucem ſubire dignatus eſt, vices, quamquàm immeriti, gerentes in terris, in id ſummo ſtudio, juxtà creditum Nobis deſuper Apoſtolicæ ſervituris officium, incumbimus, ut gregem Dominicum, inæſtimabili pretio redemptum, adverſus Sathanæ fraudes defendamus, ejuſdem officii partes deſuper interponendo, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Maleficos, & Sortilegos de quibus in Rubr. deteſtatur.

§. 1. Sanè nonnulli ſuæ conditionis obliti, & ſolemnis ſponſionis ab iis factis, cùm in Chriſti gregem, per ſacrum regenerationis lavacrum adſciti fuerunt, Sathanæ, cui renunciarunt artibus, maleficiis, ſuperſtitionibus, ac nefariis inventis operam dare non verentur, quinimò magiſtrum imitantes, qui capitali odio, quo humanum genus proſequitur, hominibus inſidiari numquàm ceſſat, proximum variis modis lædere, animas verò ſuas perdere, non timent.

Graviſſimas eis pœnas infligit.

§. 2. Quapropter, ut tàm exitioſa ſcelera à Chriſtifidelibus arceantur, gravioribus pœnis vindicanda duximus. Motu itaque proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, déque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium decernimus, præcipimus, & mandamus, ut conſtito, quòd aliquis pactum cum Diabolo fecerit, & à fide apoſtoſtatando, maleficiis, ſive ſortilegiis unam, ſeu plures perſonas, ità læſerit, ut ex maleficio, vel ſortilegio mors ſecuta ſit, etiam primo lapſu, Curiæ ſæculari tradatur, debitis pœnis puniendus; Qui verò, ſimiliter apoſtando, pactum cum Diabolo, ut præfertur fecerit, maleficium, ſeu ſortilegium commiſerit, licèt mors ſecuta non ſit, infirmitas tamen, divortio, impotentia generandi, ſive animalibus, frugibus, vel aliis fructibus damnum notabile provenerit, muro claudi, ſive perpetuis carceribus, in Sancto Inquiſitionis officio, ubi ille exiſtit, fabricandis, mancipari debeat.

Delinquentes iſtos Epiſcopo, vel Inquiſitori denunciari mandat.

§. 3. Qui verò ſimilium delinquentium notitiam habuerint, eos Epiſcopo, ſive Inquiſitori denunciare teneantur.

Contraria tollit.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi jubet.

§. 5. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Hanc legem in Urbe publicatam omnes ubique ligare declaret.

§. 6. Quódque eædem præſentes, poſtquàm in valvis Baſilicarum Sancti Joannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perindè ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub annulo

Dat. P. A. 3° die 20. Martii.

lo Piscatoris die 20. Martii M. DC. XXIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Publicatio.

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Indictione sexta, die verò vigesimatertia mensis Martii, Pontificatus S. D. N. D. Gregorii divina providentia Papæ XV. anno ejus Tertio, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, Cdncellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ; per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursorem, &c.

XLVII.

Abdicatio curæ Animarum à parochiali Ecclesia Sancti Andreæ de Funariis de Urbe, ac ejus translatio ad aliam parochialem Ecclesiam Sancti Nicolai similiter de Funariis, seu alteram viciniorem Ecclesiam; ejúsque concessio Confraternitati Sculptorum, Lapicidarum, sub invocatione Sanctorum Quatuor Coronatorum in Urbe olim institutæ.

Formam conferendi parochiales Ecclesias præscriptum habes in Conc. Trid. sess. 7. cap. 13. & sess. 24. cap. 18. de Reformat. quam servari voluit, ac contrà eam collatas damnavit Pius V. ut suprà in Const. 33. In conferendis, tom. 2. fol. 234.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Edita A. D. 1623.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Regimini universalis Ecclesiæ, meritis licèt imparibus, disponente Domino, præsidentes, votis illis, per quæ Confraternitatum, & aliorum priorum locorum quorumlibet prospero statui, & opportunæ obventioni, cum divini cultus augumento, ac Christifidelium spirituali consolatione valeat salubriter provideri, libenter annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Pont. reservavit sibi omnia beneficia cum cura vacantia, & vacatura.

§. 1. Dudùm siquidem omnia beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & in anteà vacatura, collationi, & dispositioni nostræ reservavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Modo Ecclesia parochialis S. Andreæ de Funariis ab eiusdem Rectore libere resignata fuit Pont.

§. 2. Cùm itaque postmodùm parochialis Ecclesia Sancti Andreæ de Funariis nuncupata de urbe, quæ ab Ecclesia S. Marci de eadem Urbe, tamquàm ejus matrice dependet, per liberam resignationem dilecti filii Pompii Salvestrii presbyteri perpetui beneficiati in Ecclesia Senensi & nuper primodictæ Ecclesiæ Rectoris de illa, quam tunc obtinebat in manibus nostris spontè factam, & per Nos admissam apud Sedem eamdem vacaverit, & vacet ad præsens, nullúsque de illa præter Nos, hac vice disponere potuerit, sive possit, reservatione, & decreto obsistentibus suprà dictis.

Ac Confratres Sanctorum Quatuor Coronatorum asserunt habere unam Ecclesiam angustam propè Monasterium Monialium dd. Sanctorum Quatuor Coronatorum pro eorum functionibus obeundis incommodam.

§. 3. Et sicut exhibita Nobis; nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Gubernatoris, & Confratrum Confraternitatis Sanctorum Quatuor Coronatorum de dicta Urbe petitio continebat, quòd primodicta Ecclesia fonte baptismale careat, & in suis structuris, & ædificiis satis angustia, curáque animarum illi incumbens exigua erat, & ad circumvicinas Ecclesias transferri, & ab illius Rectoribus pro tempore existentibus commodè exerceri possit, Gubernator verò, & Confratres prædictæ Confraternitatis ex Sculptoribus, & Lapicidis coaggregatis unicam Ecclesiam, seu Capellam dumtaxat pro omnibus eorum functionibus obeundis habeant, ipsáque Ecclesia, seu Capella in suis structuris etiam angusta existat, ac monasterio Monialium Sanctorum Quatuor Coronatorum adjaceat, ipsique Confratres commodè ad illam propter illius distantiam, tùm devotionis causa, tùm etiam pro negotiis eorum pertractand. accedere nequeant.

Aliámque Ecclesiam S. Leonardi eis aliàs concessam fuisse, eamdémque olitam, ac palatio de Patritiis incorporatam reperiri.

§. 4. Et alia Ecclesia S. Leonardi de eadem Urbe dictæ Confraternitati aliàs concessa, prævia illius profanatione demolita, & palatio dilecti filii nostri magistri Constantii Patritii Cameræ Apostolicæ Thesaurarii incorporata reperiatur.

Necnon velle alteram Ecclesiam d. S. Leonardi nomini dedicare ex quodam pecuniarum summa ut hic.

§. 5. Ipsique Gubernator, & Confratres certam pecuniarum summam pro pretio dictæ Ecclesiæ S. Leonardi in alterius Ecclesiæ divo Leonardo dicatæ, seu dicandæ acquisitionem convertendam receperint, seu recipere debeant. Si igitur primodicta Ecclesia Gubernatori, & Confratribus prædictis, ut infrà concederetur, curáque animarum hujusmodi transferetur, ex hoc proculdubio; ejusdem Confraternitatis commodis, & utilitatibus, ac primodictæ Ecclesiæ ornatui, divinique cultus in ea augmento opportuna ratione consuleretur, nec parochiani illius quicquam detrimenti paterentur.

Quare supplicarunt Pont. ut d. Ecclesiam S. Andreæ ipsis Confratribus concedere, & ex fructibus unum simplex Beneficium instituere, & alia oportuna providere dignetur.

§. 6. Quare pro parte Gubernatoris, & Confratrum prædictorum asserentium fructus, redditus, & proventus primodictæ Ecclesiæ, super quibus pensio annua 29. ducatorum auri de Camera dilecto filio Joanni Margarina Clerici Romano, illam annuatim percipienti, Apostolica auctoritate reservata reperitur, centum & sexaginta ducatorum similium, secundùm communem æstimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenùs primodictam Ecclesiam eisdem Confraternitati concedere & assignare, ac unum perpetuum simplex beneficium Ecclesiasticum, ut infrà erigere, & instituere, aliásque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui modò ab ea Ecclesia animar. curam, proventus necnon onera omnia, & alia jura separat, ac dismembrat.

§. 6. Nos igitur, qui dudùm inter alia voluimus, quòd petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundùm æstimationem præfatam etiam beneficii, cui alia uniri peteretur, alioquin unio non valeret: quique divini cultus augmentum, & propagationem sinceris exoptamus affectibus, ipsum Gubernatorem, ac Confraternitatis hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, primodictam Ecclesiam sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscumque persona, seu per similem resignationem dicti Pompilii, vel cujusvis alterius de illa in Romana Curia vel extrà eam, etiam coràm Notario publico, & testibus spontè factam, aut constitutionem fœl. rec. Joannis Papæ Vigesimisecundi Prædecessoris nostri, quæ incipit, Execrabilis, vel assecutionem alterius beneficii Ecclesiastici quavis auctoritate collati vacet, etiam si tanto tempore vacaverit, quòd ejus collati vacet, etiam si tanto tempore vacaverit, quòd ejus collatio juxtà Lateranensis statuta Concilii ad sedem prædictam legitimè devoluta, ac primodicta Ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter, vel aliàs generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis cujus statum præsentibus haberi volumus pro ex-

De præben. & dignit. 4. est hoc Joan XXII. const. vel extravagant.

presso pendeat indecisa dummodò ejus dispositio ad Nos hac vice pertineat: omnimodam illius parochianorum curam, aliáque jura, officia, & onera parochialia universa, & illorum exercitium, necnon omnia, & singula illius proprietates, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque in quibusvis rebus consistentia Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò abdicamus, separamus, dismembramus.

Ex animar. curam Ecclesiam S. Nicolai de Funariis, si acceptare eam voluerit ipsius Rector alias ad viciniorem Ecclesiam cum suis juribus parochialibus consuetis transfert.

§. 8. Necnon curam ipsam, jura, officia, & onera, illorumque exercitium hujusmodi ad Ecclesiam Sancti Nicolai de Funariis etiam nuncupatorum primodictæ vicinorem, quatenùs verò dilectus filius, modernus Rector dictæ Ecclesiæ S. Nicolai curam hujusmodi acceptare nolit, ad aliam similiter prædictæ Ecclesiæ Sancti Andreæ viciniorum cujus Rector curam hujusmodi acceptare contentus sit, ità quòd parochiani primò dictæ Ecclesiæ nunc, & pro tempore existentes ad præfatam Sancti Nicolai, seu aliam Ecclesiam, ad quam cura hujusmodi transferri contigerit, tamquàm propriam eorum parochialem Ecclesiam pro Missis, & aliis divinis officiis audiendis, ac Sacramentis Ecclesiasticis percipiendis, tamquàm veri, certi, & indubitanti illius parochiani accedere, ac illius Rectorem uti verum, & proprium parochum, & animarum suarum pastorem recognoscere, & observare, illisque debitam obedientiam, & reverentiam exhibere, necnon jura parochialia solita, & consueta præstare debeant, & teneantur, dummodò ipsius Ecclesiæ Sancti Nicolai, seu alterius in ejus reservationem vicineris primodictæ Ecclesiæ parochi, & dilectorum filiorum modernorum primodictæ Ecclesiæ parochianorum ad id accedat assensus dicta auctoritate earumdem tenore præsentium perpetuò transferimus, cùm ipsa Ecclesia S. Andreæ nomen, titulum, & denominationem, ac essentiam parochialis Ecclesiæ Sancti Andreæ, illiúsque Rectoris similiter perpetuò supprimimus, & extinguimus.

Prædictámq, Eccl. S. Andreæ ac ab omnibus liberam cum Sanctorum reliquiis, ac universa tàm sacra, quam profana supellectili, nec non domo rectorali ipso rectore vita functo eidem confraternit. concedit.

§. 9. Et insuper ipsam Ecclesiam Sancti Andreæ sic ab hujusmodi cura, officiis, juribus, & exercitiis parochialibus liberam, & exemptam, ac sine bonis, & fructibus remanentem cum Sanctorum, & quibuscumque aliis reliquiis, ac omnibus, & singulis paramentis, & ornamentis, calicibus, Crucibus, candelabris, campanis, libris, universáque sacra, & profana suppellectili, ex auro, & argento, & aliis rebus quibuscumque in primodicta Ecclesia ad præsens existen. ex nunc prout postquàm dictus Pompilius fuerit vita functus, domo, cameris Rectoralibus, & horto, & arca in ea existente ex quibus, si locarentur, octo ducati pares, vel circà, ut accepimus, annuatim perciperentur, prædictæ Confraternitati pro illius Ecclesia ad instar aliarum dictæ Urbis Confraternitatum regenda, & administranda, ità quòd liceat Gubernatori, & Confratribus prædictis pro tempore existen. primodictæ Ecclesiæ ædium, & suppellectilis hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel per per alium seu alios eorum, & dictæ Confraternitatis nomine propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere.

In signum verò Ecclesiæ S. Leonardi demolitæ mandat, ut in ycone Altaris majoris Ecclesia S. Andreæ istorum Sanctorum Imagines apponantur.

§. 10. Ac insignum demolitæ Ecclesiæ Sancti Leonardi hujusmodi, ac in satisfactionem obligationis, aliam sub invocatione ejusdem S. Leonardi Ecclesiam ex pretio ipsius Ecclesiæ demolitæ recuperando in ycone Altaris majoris Ecclesiæ Sancti Andreæ Imagines Sancti Andreæ, & Sancti Leonardi patronum collocare, Vicarii Urbis, vel cujusvis alterius licentia desuper minimè requisita.

Nec non solvant unum censum redimibilem annuum ut hic.

§. 11. Ipsique Gubernator, & Confratres censum annuum, & redimibilem 2000. scutorum in summa principali, redditus autem annui 11. scutorum monetæ Romanæ super bonis primodictæ Ecclesiæ eadem auctoritate creatum, & impositum, ex pecuniis redactis, seu redigandis ex pretio demolitæ Ecclesiæ hujusmodi redimere, & extinguere, ac fructus hactenùs decursos, & non solutos ad summam 30. scutorum parium vel circà ascendentes solvere debeant, & teneantur, itidem perpetuò concedimus, & assignamus.

Modò unum simplex beneficium in dicta Ecclesia S. Andreæ ac sub ejusdem sancti denominatione.

§. 12. Cæterùm, in primodicta Ecclesia unum perpetuum simplex, & personalem residentiam non requirens beneficium Ecclesiasticum sub invocatione ejusdem Sancti Andreæ pro uno clerico, seu presbytero seculari futuro in primodicta Ecclesia perpetuò beneficiato eisdem auctoritate, & tenore sine alicujus præjudicio perpetuò erigimus, & instituimus.

Dotémque congruam assignat.

§. 13. Illique sic erecto, & instituto pro congrua, & competenti ejus dote, & illud pro tempore obtinentis sustentatione omnia, & singula primodictæ Ecclesiæ fructus, redditus, proventus, bona, & alia emolumenta quæcumque (non tamen ex exercitio curæ animarum quæ pro tempore existentem Ecclesiæ primodictæ Ecclesiæ vicinioris ad quam animarum curam prædictam transferri contigerit Rectorem, seu Superiorem pro cura sic transferenda spectare debeant provenientia, & exceptis domo, & cameris Rectoralibus prædictis, quæ sub hujusmodi applicatione comprehendi non debeant, prævia illorum à primodicta Ecclesia, quatenùs opus sit, dismembratione) auctoritate, & tenore præmissis, perpetuò applicamus, & appropriamus.

Has literas perpetuò validas, & efficaces esse decernit.

§. 14. Decernentes præsentes literas semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut Cancellariæ Apostolicæ regulis, unionum effectum suum non sortitarum revocatoriis, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, quomodolibet concessis, ac in posterùm concedendis, comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo anteà quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo sub quacumque posteriori per Gubernatorum, & Confratres præfatos pro tempore existentes quandocumque eligenda, concessas esse, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Sicque per quoscumque Judices definiri debere mandat.

§. 15. Sicque per quoscumque Judices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, & etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere: irritum quoque & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia removet.

§. 16. Non obstant. præmissis, ac Lateranensis Concilii novissimè celebrati uniones perpetuas nisi in casibus à jure præmissis fieri prohiben. ac Apostolicis, necnon in provincialibus, synodalibus, universalibusque conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus. & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit, Urbis, & Confraternitatis prædictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliàs roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque.

Decretúmque pœnale super addit.

§. 17. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ abdicationis, separationis, dismembrationis, translationis suspensionis, extinctionis concessionis, assignationis, erectionis, institutionis, applicationis, approbationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignitionem Omnipo-

ten-

tentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 3. die 20. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1623. 13. Kal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno tertio.

XLVIII.

Jurisdictiones, & facultates Scipionis Cardinalis Burghesii, aliorúmque pro tempore Cardd. Protectorum Venerabilis Hospitalis Pauperum Dementium de Urbe, causas cognoscendi; necnon Officialium, & Ministrorum suorum.

Hospitale hoc ad egenos dementes charitativè recipiendos, & alendos, instituit Pius IV. ut suprà in sua Const. 37. tom. 2. fol. 54.

Edita A. D. 1623.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio, votis, per quæ piorum locorum quorumlibet, præsertim in Alma Urbe nostra institutorum utilitatibus, & commodis consulitur, libenter annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis.

Deputatio Card pro tempore Protectoris Hospitalis Dementium in Urbe ejus, suorúmque Officialium causas quascumque Civiles criminales & mixtas summariè &c. cognoscendi.

§. 1. Volentes itaque ne dilecti filii Administratores, & alii Officiales Hospitalis Pauperum Dementium de Urbe per universa Tribunalia litigare cogantur, providere, ipsósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspend. & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequend. harum serie absolvend. & absolutas fore censens. supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Omnes, & singulas lites, quæstiones, causas, & controversias, tàm civiles, criminales, prophanas, spirituales, meras, & mixtas, inter Hospitale prædictum, seu illius Administratores, & Officiales hujusmodi, ipsósque Dementes, seu quemcumque eorum ex una, & quascumque alias personas, cujuscumque gradus, dignitatis, ordinis, conditionis, & præeminentiæ existent, seu Universitates, Societates, Congregationes, & Monasteria, aut alia loca pia ex altera partibus, coràm quibusvis Judicibus ordinariis, & extraordinariis, etiam delegatis, & S. R. E. Cardd. ac Cam. Apost. generali Auditore, Præsidentibus, & Cleris, necnon Vicario, Gubernatore, & Senatore Urbis prædictæ, illorúmque Locatenen. hucusque motas, & pendentes de & super statu, & bonis Hospitalis, & Dementium prædictorum, necnon quibuscumque aliis rebus, juribus, & actionibus, ac Hospitale prædictum, illiúsque Administratores, & Officiales prædictos, tàm conjunctim, quàm divisim, ac tàm activè, quàm passivè spectantibus, & pertinentibus in quacumque instantia, in statu, & terminis in quibus reperiuntur, ad Nos avocantes illas omnes, & singulas, necnon quas in futurum moveri de novo contigerit, tàm activè, quàm passivè, cum omnibus, & singulis suis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totóque negotio principali dilecto filio nostro Scipioni tit. S. Chrysogoni presbyt. Card. Burghesio nuncupato, moderno, & pro tempore existenti Hospitalis, & Dementium prædictorum apud Nos, & Sedem Apost. Protectori summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & quatenùs opus sit, executivè, & manu regia absque terminis substantialibus, ac alicujus telæ judiciariæ observatione, quacumque appellatione remota, etiam frivola, audiendas, cognoscendas, decidendas, & fine debito terminandas, committimus, & cum potestate citandi, ac in Romana Curia, & extrà eam per edictum publicum, constito summariè de non tuto accessu, ac quibusvis inhibendum fuerit, inhibendi, etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, atque etiam pecuniariis, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis, & super quibus plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem eidem Scipioni Cardinali moderno, & pro tempore existenti Protectori hujusmodi concedimus.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis ac quibusvis etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, usibus, stylis, reformationibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus, specialiter, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 3 die 1. April.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 1. Aprilis 1623. Pontificatus Nostri Anno tertio.

XLIX.

Extensio, & nova concessio privilegiorum omnium, & facultatum à Gregorio XIV. Capellanis Romani Pontificis tunc existentibus concessarum pro Capellanis hujus Pontificis.

Gregorii Decimiquarti constitutionem, in qua continentur dicta privilegia, habes hîc ad verbum relata.

Edita A D 1623.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus constitut.

Grata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Carolus Antonius Vacarius Bononiensis, Cæsar Ferrarinus etiam Bononiensis, Joannes Bernardinus similiter Bononiensis, Simon Fabrius Nucerinensis, Joan. Franciscus Sangiorgius Casalensis, Faustus Polius Spoletanus, Robertus Pavonius etiam Spoletanus, Fabritius Badesius Romanus, Claudius Thomasius Verulanus, & Paulus Majus Cephaludensis respectivè Civitatum, & diœcesum moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Capellani Nobis, & Apostolicæ Sedis hactenùs impenderunt, & adhùc sollicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliáque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas, tàm familiari experientia, quàm etiam fidedignorum testimoniis juvari percepimus: Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Greg. xiv. edidit constit. tenoris subsequtitis in qua concessit Capellaniis multa privilegia, & injusta/ut hic.

§. 1. Aliàs siquidem à fœlicis recordationis Gregorio XIV. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Gregorius Papa XIV. Ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia singularum merita debita meditatione considerans, illos, prout æquum est potioribus favoribus, & gratiis efficaciter prosequitur, & condignis honoribus attollit, quos sibi devotos, & obsequiosos, & amplioribus agnoscit meritis adjuvari. Ut quamprimùm antehac Romani Pontifices intimos Capellanos, & familiares suos privilegiis, & muneribus Apostolicis, uti temporum, & personarum conditio tulit, in primis honestarunt, ita Nos ad

præcipua virtutum merita, necnon ergà Nos, & Romanam Ecclesiam devotionis affectum, ac grata familiaritatis obsequia, quæ infrascripti Capellani, qui familiares, ac continui commensales nostri existunt, Nobis hactenùs impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, & quæ in nostro, ac Sedis Apostolicæ conspectu & familiari experientia, ac famæ laudabilis commendatione clarè dignoscuntur: debitum respectum habentes, ac proptereà personas eorum condigni favoris gratia, & specialis honoris, ac excellentiæ dignatis titulo sublimare volentes, ac dilectos filios Petrum Fulvium Romanum J. U. D. Petrum Mariam Anselmum Cremonensem, Petrum Antonium Poggiosum Mutinensem, Thomam Oldoinum Cremonensem, Benedictum Giorgescum Burgi S. Sepulchri J. U. D. Faustinum Fachinettum Patavinum; Cornelium Cantarinum Fanensem, Joannem Baptistam Fortunam Forosempronienſem, Jacobum Mitium Barensem, Nicolaum Farmianum Ferrariensem, Cæsarem Gorum de Setia Terracinensem, & Bernardinum Salvaranum Regiensem, respectivè Civitatum, & diœcesum Capellanos, ac familiares continuos commensales nostros, eorum meritis, & obsequiis sic exigentibus, condignis honoribus, & gratiis, ac favoribus prosequi cupientes, ipsosque & eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio non ad supradictorum Petri, Petri Mariæ, Petri Antonii, Thomæ, Benedicti, Faustini, Cornelii, Joannem Baptistæ, Jacobi, Nicolai, Cæsaris, & Bernardini, vel alicujus ipsorum, aut aliorum pro eis super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, ac certa scientia Apostolica auctoritate, tenore præsentium Petrum, Petrum Mariam, Petrum Antonium, Thomam, Benedictum, Faustinum, Cornelium, Joannem Baptistam, Jacobum, Nicolaum, Cæsarem, & Bernardinum supradictos, & illorum singulos in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranens. Comites, sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio, necnon auratæ Militiæ equites, ac nobiles Romanos & Urbis Romæ, omniúmque & singularum aliarum Civitatum, terrarum, & locorum S. R. E. mediatè, vel immediatè subjectorum Cives creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ Comitum, Equitum & nobilium Romanorum, aliorúmque Civium, Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus, ipsique etiam si habitum, & rochettum Notariorum de Sedis juxtà decreta Lateranensis Concilii novissimè celebrati non deferant, aut Civitates hujusmodi non incoluerint, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, necnon Comites, Equites, & Nobiles, necnon Cives originarii, etiam in dignitatum beneficiorum Ecclesiasticorum & sæcularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tàm in Urbe, quàm Civitatibus prædictis, & aliis ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad illorum instant. sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent (citrà tamen exemptionem à Concilio Tridentino sublatam, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, & Notarios, seu Tabelliones creandi, aliáque hujusmodi privilegia à Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, ut illis supranominati Capellani familiares nostri nullibi uti valeat, ac irritum, & inane existat, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis, deinceps eorum nomine conficiendis sese Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere, ex utroque parente procreatos, necnon Romanos, & aliarum civitatum Cives, ut libuerit, inscribere, & se illis subscribere, valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum ijs expressionibus subreptitium, obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur. Et insuper Petrum, Petrum Mariam, Petrum Antonium, Thomam, Benedictum, Faustinum, Cornelium, Joannem Baptistam, Jacobum, Nicolaum, Cæsarem, & Bernardinum prædictos, ac eorum singulos, ipsorúmque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque & qualiacumque illorúmque fructus, res, & jura, ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe civitatibus, terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis consistentia prædia, domos, possessiones & bona patrimonialia, aliáque temporalia, mobilia, immobilia, & semoventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac quanticumque etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint: ac etiam quæcumque ab ipsis vendenda, & pro eorum, & familiæ usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, dimidiis, fructibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vulgaribus portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio modo nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tàm urbanis, quàm rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, & pontium, portarum, moliturarum, mercium cujusvis generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum, militium, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi etiam urgentissima causa (pro subventione contrà Infideles dumtaxat excepta,) nunc, & pro tempore impositis. Ita quòd ipsi nihil omninò horum, aut aliorum hujusmodi subire teneantur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi redemptores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, aliàs quàm ut præfertur, valeant coarctari, quamdiù servitiis nostris insteterint dumtaxat eximimus, & liberamus; ad hæc cum eisdem, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, vel aliarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura; aut dignitas etiam major, & principalis canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit; & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit, quis per electionem assumi, eíque cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si eis aliàs canonicè conferantur, aut eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eis recipere, & dummodò illa omnia, uno excepto, personalem residentiam non requirant, insimul, quoad vixerint, retinere; necnon etiam quamdiù Nobis inservierint tantùm in beneficiis Ecclesiasticis etiam curatis non tamen parochialibus, nec curatis cura animarum parochianorum per eos

Absolutio à quacumque excommunicatione.

Nobilitas cum indulto utendi eisdem privilegiis quibus verè Nobiles etiam in assecutione beneficiorum Ecclesiasticorum [illegible]

Exemptio à decimi, & alii, impositionibus.

Dispensatio ad dua dissimilia, vel similia sub singulis tribus tectis.

Dispensatio à residentia durante servitio Papæ, cum perceptione omnium fructuum, exceptis distributionibus quotidianis.

pro tempore obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitatis in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, ac in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint, omnésque & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus durante servitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare; necnon etiamsi presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publicè in Scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium: dumtaxat, dummodò ijdem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fuerint etiam ad Doctoratus gradum, in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsáque jura etiam publicè decere, atque judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, civilibus tantùm, exercere liberè, & licitè possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus. Liceat quoque ipsis, ac eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem in suum eligere confessorem, qui vita eis comite, eos, & ipsorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiam si absolutio ad Nos, & successores Romanos Pontifices pro tempore existentes specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidii casualis, manum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas, non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris, ad id præstationibus jejuniorum, omissionibus, non tamen recitationibus horarum canonicarum, aliorúmque divinorum officiorum, & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis semel tantùm in vita, & mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno confessionibus illorum diligenter auditis, sine tamen alicujus præjudicio prædicta auctoritate Apostolica absolvere, ac illis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem; necnon vota quæcumque ultramarino, visitationis liminum Beatorum Apostolorum Petri & Pauli, castitatis, & religionis votis dumtaxat exceptis, in alia pietatis opera commutare. Ac etiam eisdem, eorúmque singulis, quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitan. seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tàm in dicta Curia, quàm extrà eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super mensuram Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, ac quorumvis Ordinum regularium etiam S. Joannis Hierosolymitanum, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, proventibus, juribus, obventionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi tunc, & pro tempore assignata, & reservata quandocumque simul vel successivè in toto, vel in parte, usque ad summam trecentorum ducatorum auri de Camera de eorumdem Capellanorum, vel cujuslibet ipsorum consensu in toto vel parte, etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquàm cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, distributionibus, seu illorum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujusmodi etiam usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per eosdem Capellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, expectantibus, seu clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Capellanis assignatæ, aut reservari, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiam si iisdem Capellani illa aliàs cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habuerint, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiamsi pluries cassatæ, & de novo assigatæ fuerint usque ad summam, & quantitatem præfatam, & literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmndi concessis, & conventis integrè persolvendis reservare, constituere, & assignare; necnon ut iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis etiam jurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint altaris, vel altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis nostris prædictis commissarum Ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, seu usui deputata, seq. moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis, in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, obtinent, & obtinebunt; ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionúmque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum, quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, & pensionibus annuis, necnon eorum industria, ac labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs, etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, & localibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tàm in dicta Curia, quàm extrà eam ubique locorum, etiam penès beneficia ipsa existentibus quorum omnium qualitates, & veros annuos valores etiam si talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, vel supellectilium non veniant, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, ac denotarentur, pro sufficienter expressis, &

Indultum audiendi, & docendi leges Judicis Advocati, & Procuratoris officiũ exercendi.

Confessionale.

Facultas solvendi.

Commutans votæ.

Facultas transferendi pensiones etiam in morti articulo usque ad sum 300. ducat.

Facultas testandi usque ad summam 200 ducat. etiam per privatam scripturam, ac cumulativè, &c.

declara-

declaratis haberi volumus: Ac etiam de ipsis proventibus, & pensionibus debitis. & debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiam si eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondùm advenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam accumulativè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis usque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat tàm pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus servierint, etiam ultrà servitii meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, & quorumcumque piorum locorum favorem, usum, ac aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate absolutè testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis; scriptura etiam minùs solemni, etiam coràm duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodùm eis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in articulo, nulla facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quòd in vim illarum testari, seu disponere velint, aut intendant semel atque iterùm, & pluries disponere, statuere, & ordinare, ita ut quicquid testatum, gestum, ordinatum, seu aliàs dispositùm ab ipsis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & servari omninò debeat, ipsâque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta, etiam pluries, ac toties quoties eis videbitur moderare, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere, etiam liberè, & licitè valeant, plenam & liberam concedimus facultatem. Statuentes nihilominùs, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quòd si contingeret ipsos ab intestato, & si ulla, vel minùs valida bonorum, & rerum, ac fructuum, & reddituum, proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extrà eam, ac etiam extrà sua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnis, & singula eorum bona, res, & jura, etiam ut præfertur qualificata, necnon Spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, ac aliàs undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed hæredes sanguinis eorumdem integrè deveniant; & illis deficientibus, inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nominaverint, distribuantur, nisi de illa dispositione, vel intentione eorumdem scriptura, etiam minùs solemni, secùs appareret; quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu executores omninò exequi adimplere, illisque se se conformare in omnibus, & per omnia debeant: Et nihilominùs quæcumque hujusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan, aliàs ab ipsis etiam nulla, aut minùs sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, localibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium præfatorum, ac aliàs quomodolibet facta, cum omnibus indè secutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, & nunc, prout ex tunc, & è contrà, approbamus, & confirmamus, omnésque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliósque defectus quoscumque qui intervenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica, de ipsis mentio habenda esset, supplemus. Districtiùs inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon fabricæ Basilicæ Principis, Apostolorum de Urbe, aut Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, & quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ne Universitates, Collegia, & loca, ac legatarios, hæredes, & personas, necnon testamenti, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores præfatas directè, vel indirectè, quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquomodo, vel perturbare, ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentésque literas, ac testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, erogationes, & dispositiones, ac alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tàm vigore præsentium, quàm etiam aliarum concessionum eis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum cum indè sequutis, & sequuturis, etiam si ipsos in prædicta Curia, aut quacumque alia Mundi parte, extrà Ecclesias, & loca beneficiorum suorum personalem residentiam requirentium qualitercumque qualificatorum per eos nunc, & pro tempore etiam pro sola voluntate, & nulla subsistente causa residentes ab humanis decedere, contigerit, sub literis fœlicis recordationis Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri, contrà quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterósque residentiæ personali prædictæ adstrictos, extrà illam quomodocumque decedentes, septimo Kal. Decembris, Pontificatus sui anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis, ex quibusvis causis quantumcumque maximis, & urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam à Nobis, & Sede prædicta hactenùs, vel nunc, aut pro tempore factis, & editis, minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint toties in pristinum, & validissimum statum; ac etiam sub data posteriori, etiam cum derogatoriarum derogatoriis, irritantibúsque & aliis decretis; per eosdem Capellanos, & eorum singulos eligenda, apponenda, & latissimè specificanda, reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa, ac valida, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes omninò effectus, qui de jure, stylo, consuetudine, ac aliàs quomodocumque sortiri poterunt, sortiri, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, ac validi, & efficacis contractus inter eosdem Capellanos ex una, ac Nos, & Sedem præfatam, & Cameram Apostolicam ex altera partibus habere, nec etiam per promotiones ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitan. aut translationes, vel alios status, & personarum mutationes, nec per similes, vel dissimiles gratias ipsis concessas, & concedendas, confundi, sed ipsis accumulativè in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defuerit, per aliam suppleri debere; nec hæredes, legatarios, & loca ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel eis relinquentur, aut executores prædictos ad tertia, seu aliam illorum partem, quam etiam ex nunc eis, ac locis, hæredibus, legatariis, & donatariis, liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis præfatis, etiam pro expeditione contrà Infideles, & quibuslibet aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum eis desuper componendum, vel eos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel successoribus

Inhibitio.

nostris

nostris Romanis Pontificibus petendum, vel impetrandum, aut etiam alia simili gratia sine ejus confirmatione ipsis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam faciendam minimè teneri, nec ad id ulla umquàm necessitate cogi posse: Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentem ejusdem Ecclesiæ Camerarium, Præsidentes, & Clericos præfatos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatum de expedien. gratis.

Mandantes dilectis filiis nostro Alexandro S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Montalto nuncupato, literarum Apostolicarum Summatori, plumbique & registri nostri magistris, secretariis, & cæteris ad quos pertinet, sub suspensione ab emolumentis suorum cujusque officiorum, quam eo ipso censeri volumus incurrisse, ut nullo alio desuper mandato, vel ordinatione, aut jussione expectatis, aut signi, vel contrasigni exhibitione, quibuscumque excusationibus, & dilationibus postpositis, literas Apostolicas super præmissis omnibus, & singulis tàm conjunctim, quàm divisim pro omnibus, & singulis Capellanis supradictis quocumque tempore etiam in forma Rationi congruit, gratis ubique etiam sine subscriptione literarum earumdem Scriptorum, Abbreviatorum, Secretariorum, aut aliorum Cancellariæ, & Cameræ Officialium, omni contradictione cessante, signent & expediant, ac expediri faciant. Quocircà venerabilibus fratribus nostris Ostiensis & Portuensis, ac Tusculanensis Episcopis, Motu simili per Apostolica scripta etiam mandamus, quatenùs ipsi vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Petri, Petri Mariæ, Petri Antonii, Thomæ, Benedicti, Faustini, Cornelii, Joannem Baptistæ, Jacobi, Nicolai, Cæsaris, & Bernardini præfatorum, vel alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac eis præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta quæcumque firmiter observari: necnon eisdem Capellanis, vel eorum procuratoribus, fructus, redditus & proventus prædictos, juxtà indulti de illis percipiendis in absentia, tenorem integrè ministrari; non permittentes eos desuper per locorum Ordinarios, ac dilectos filios Capitula, & Capitulares personas Ecclesiarum, in quibus beneficia hujusmodi forsan fuerint, seu quoscúmque alios, quavis auctoritate fungentes, contrà præmissa, aut eorum aliqua quomodolibet indebitè molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliàque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis, non obstantibus præmissis à fœlicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac alia ejusdem Bonifacii, qua cavetur, ne quis extrà Civitatem vel Diœcesim in quibus deputati fuerint, ad judicium non trahatur, necnon Pii Papæ IV. similiter prædecessoris nostri de gratiis interesse Cameræ Apostolicæ quomodocumque concernentibus, infrà certum, tunc expressum tempus in eadem Camera præsentandis & registrandis: ità ut præsentes nostræ literæ etiam si nunquàm in eadem Camera registrentur, perpetuò tamen valeant & subsistant: ac Lateranensis Concilii, etiam novissimè celebrati, etiam de certo Notariorum numero, etiamsi ad illud nondùm deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, & de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem præfatam quomodolibet editis, & inposterùm edendis Cancellariæ præfatæ regulis, ac stylo in similibus hactenùs servato: & piæ mem. Alexandri Papæ VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ præfatæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii prædecessoris, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum, etiam prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus tàm Urbis, quàm quarumvis aliarum Civitatum & locorum, etiam in quibus Cives originarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis præfati, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac præfatæ Cameræ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, stabilimentis, usibus & naturis, etiam si de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contrà ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo, ipsi Capellani, per se, vel eorum procuratores præstiterint, forsan hactenùs, vel in posterùm eos præstare contigerit juramentum, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis dd. Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali S. Joannis Hierosolymitani, illorúmque Præsulibus, seu Administratoribus & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam Ancianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus & locis, aliisque personis, & particularibus, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, aliorúmque onerum Redemptoribus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejusdem S. R. E. Cardinalibus, ac dictæ Curiæ officialibus, illorúmque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibúsque & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem præfatam etiam Consistorialiter, & de ejusdem S. R. E. Cardinalium consilio, & per modum statuti, & constitutionis perpetuorum, ac Motu, & scientia paribus, déque Apostolicæ potestatis plenitudine ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, concessis, confirmatis & innovatis, & in posterùm concedendis, confirmandis, & innovandis, etiam si in ijs, ac statutis, & stabilimentis præfatis caveatur expressè vel tacitè, quòd Urbis, nonnisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, aliarum verò partium beneficia, nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos obtineri, aut conferri possint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possit, nisi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverit, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideat, ipsique Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint seu debeant, quódque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque

Deputatio Judicum exe-cutorum.

Clausulæ derogat.

que

que d. Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, tàm ex ejus institutione, quàm ex stabilimentorum præfatorum dispositione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in commendam ad vitam concedendam, revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus, Clericis sæcularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint, quódque stabilimentis, & privilegiis præfatis etiam vigore clausæ implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias; efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possint, nec derogatum, censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dd. Cardinalium fiat, & etiam tunc demùm ad id Magistri, & Conventus præfatorum expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac eis, & prædictis Conventui, per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo semper in hujusmodi, quæ sic fient etiam de simili consilio, & derogatione, apposita clausula, quòd illa effectum sortiantur, de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis; etiam si pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis, eorúmque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut certa exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expressè, quod illis nullatenùs derogari possint, quódque clausula implicitæ derogationis in rescripto etiam Motu proprio emanato apposita, aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissum sufficienter, expressè; Motu, & scientia similibus derogamus, & derogatum esse decernimus, quódque prædicti Capellani primam non fecerint in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam cæterísque contrariis quibuscumque. Cæterùm, quia difficile foret, præsentes literas ad singula, in quibus de eis forsan fides facienda fuerit, loca deferre: volumus, & eadem Apostolica auctoritate decernimus, quòd ipsarum transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Curiæ, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides etiam in Judicio, vel alibi, ubi opus fuerit, adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die x. Septembris MDXCI. Pontificatus nostri Anno Primo.

Quæ omnia modo iste Pont. confirmat, & de novo concedit, indulget suis Capellanis.

§. 2. Nunc autem nos Carolum Antonium Cæsarem, Joannem, Simonem, Joannem Franciscum, Faustum, Robertum, Fabritium, Claudium, & Paulum præfatos, qui etiam, familiares continui Commensales nostri existunt, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes. Motu proprio non ad illorum, vel aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, ac certa scientia, omnia, & singula privilegia, facultates, concessiones, & indulta in præinsertis literis contenta, quatenùs tamen sint in usu, Carolo, Antonio, Cæsari, Joanni, Simoni, Joannem Francisco, Fausto, Roberto, Fabritio, Claudio, & Paulo præfatis Apostolica auctoritate tenore præsentium similiter concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas adjungit.

§. 3. Decernentes privilegia, facultates, concessiones, & indulta præfata, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, necnon eisdem Carolo, Antonio, Cæsari, Joanni, Simoni, Joanni Francisco, Fausto, Roberto, Fabrito, Paulo in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Aliter judicandi sublata facultate.

§. 4. Sicque per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et contrariis remotis.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictis Gregorius prædecessor in præinsertis literis suis voluit non obstare, cæterísque contrariis, quibuscumque.

Dat. P. A. 3. die 11. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xi. Aprilis MDCXVIII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

L.

Comprobatio Erectionis Novitiatus Fratrum Congregationis Jesuatorum S. Hieronymi in domo regulari SS. Joannis, & Pauli de Urbe à Petro Card. Aldobrandino illius Protectore pro regularis disciplinæ restitutione, & conservatione nuper instituti.

Scias alia de hac Congregatione multa me indicasse ad constit. xi. Martini V. tom. 1. pag. 307. & constit. 16. Pauli V. suprà pag. 450. tit. videre poteris. Et etiam in alia hujus Pont. const. 36. Ex injuncto, hic sup. pag. 486.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita A. D. 1623.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inter multiplices pastoralis officii curas, quibus assiduè premimur; illa Nos præ cæteris maximè sollicitos habet, ut regularis disciplinæ observantia in quibuslibet Monasteriis, & locis regularibus conservetur; & ubi collapsa est, modis quantum cum Domino fieri potest, restituatur opportunis.

P. Card. Aldobrand. Cong. Jesuatorum Protector Novitiatus instituit in Domo regulari SS. Joan. & Pauli de Urbe, undè multi fructus provenerunt.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimùs, bonæ memoriæ Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Aldobrandinus nuncupatus, Congregationis Jesuatorum sub regula S. Augustini, dùm vixit apud Nos, & Apostolicam Sedem Protector, pro regularis disciplinæ in prædicta Congregatione restitutione, & conservatione in domo SS. Joannis, & Pauli de Urbe ejusdem Congregationis unum Novitiatum octo ab hinc annis circiter sub cura, & gubernio, ac regimine unius Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupat. professoris erigi, & instituti obtinuerint: ex erectione autem, & institutione Novitiatus hujusmodi non mediocres in eadem Congregatione Jesuatorum fructus cum divini cultus incremento prodierint.

Hic Pont. d. Institutionem comprobat, & perpetua firmitatis robur adjicit.

§. 2. Nos inviolabili erectionis, & institutionis Novitiatus hujusmodi firmitati; simúlque prospero, & fœlici ejusdem Congregationis Jesuatorum statui, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes. Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, erectionem, & institutionem Novitiatus hujusmodi tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tàm juris, quàm

facti, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Et nihilominùs Novitiatum prædictum in dicta domo regulari modo, & forma quibus erectus, & institutus fuit Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium quatenùs opus sit, de novo erigimus, & instituimus.

Protectori certam dat facultatem circa Priorem, & lectorem, d. Novitiatus.

§. 3. Insuper quòd in novis domibus regularibus ejusdem Congregationis Jesuatorum, ad quas infrascriptos Novitios professos mitti contigerit Prior, sive Lector eorumdem Novitiorum professorum hujusmodi, sive alii ejusdem Congregationis professores absque expresso dilecti filii nostri Hippolyti S. Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati moderni, & pro tempore existentis ejusdem Congregationis Jesuatorum apud Nos, & Sedem eamdem Protectoris constitui, sive deputari, aut amoveri nullatenùs possint seu debeant, & in eventum, in quem Prior, seu Lector hujusmodi absque ejusdem Hippolyti Cardinalis consensu deputatus sit, seu eos deputari contingat, ab eorum officiis hujusmodi per eumdem Hippolytum Cardinalem, amoveri, & alii in eorum loca subrogari possint, & valeant, & tenore prædictis statuimus, & ordinamus, necnon eidem Hippolyto Cardinali unam ejusdem Congregationis domum regularem sibi benevisam, quæ à sua, & pro tempore existentis dictæ Congregationis Protectoris auctoritate immediatè dependeat, eligendi in eámque Novitios, qui in prædicto Novitiatu educati fuerint; post annum circiter ab emissione professionis per eos facta computandum, prout per multos annos fieri consuevit, mittendi, in eisdémque domibus regularibus, & earum qualibet Superiores cujusvis patriæ, sive Provinciæ constituendi, & deputandi plenam, & amplam facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impartimur.

Conservationem d. Novitiatus & regularis disciplinæ observantiam servari præcipit.

§. 4. Inhibentes propterea sub excommunicationis, & aliis arbitrio dicti Hippolyti Cardin. infligendis pœnis, omnibus, & singulis dictæ Congregationis Jesuatorum professoribus, nec contrà erectionem, & institutionem Novitiatus hujusmodi, aut regularis disciplinæ observantiam per dictum Congregationis Clericorum Regularium Teatinorum professorem in dicti Novitiatu introductam, & & quam in aliis ejusdem Congregationis Jesuatorum locis regularibus, benedicente Domino introduci contigerit, quovis quæsito colore, ingenio, vel prætextu venire, aut quicquam machinari, sive attentare audeant, seu præsumant.

Clausulas præservativas subdit.

§. 5. Necnon decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò valida, & efficacia existere & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, inviolabiliter observari; sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secùs super his à quoquàm quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisq; omnibus derogat.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis Jesuatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 3. die 29. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die xxii. Aprilis MDCXXIII. Pontificatus Nostri Anno tertio.

FINIS TOMI TERTII.

MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

A BEATO LEONE MAGNO USQUE AD S. D. N. BENEDICTUM XIII.

OPUS ABSOLUTISSIMUM,

LAERTII CHERUBINI, Præstantissimi Jurisconsulti Romani, à D. ANGELO MARIA CHERUBINO Monacho Cassinensi, deinde à R. R. P. P. ANGELO A LANTUSCA & JOANNE PAULO A ROMA, Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ, ac tandem eorum cura & studio qui recentiorum Pontificum Constitutiones hactenus promulgatas collegerunt, illustratum & auctum.

EDITIO NOVISSIMA,

OCTO VOLUMINIBUS COMPREHENSA.

Accedunt, prout in Editione Romana, Vitæ omnium Pontificum, Appendices insuper suis Locis restituti.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS.

TOMUS QUARTUS.

URBANI VIII. CONSTITUTIONES *complectens*, cum Appendice.

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ. MDCXXXVIII.

LUXEMBURGI,

Sumptibus ANDREÆ CHEVALIER, Bibliopolæ & Typographi.

MDCCXXVII.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

BULLARIUM ROMANUM,

TOMUS QUARTUS.

URBANUS OCTAVUS

PONT. CCXXXIX.

ANNO DOMINI MDCXXIII.

NNO 1623.

URBANUS OCTAVUS Florentinus, Maphæus antea dictus, Antonii Barberini filius, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter, Cardinalis tituli Sancti Onuphrii. Romæ die sexta Augusti Summus Pontifex pronuntiatus, anno Domini 1623. & die 29. Septembris ejusdem anni coronatus. Creavit Card. 72. Obiit 29. Julii 1644. & propè Sedem Principis Apost. ejusdem Basilicæ requiescit. Vacavit Sedes mensem unum, dies 17.

I.

Privilegia, Gratiæ, & indulta concessa Conclavistis, qui inservierunt in Conclavi, in quo S. D. N. Urbanus Octavus Divina inspirante Providentia ad summi Apostolatus apicem fuit evectus.

Non dissimiles gratias concesserunt Conclavistis suorum temporum Clem. VIII. const. 16. Æquitati, sup. Tom. 3. p. 22. Et Paul. V. const. 3. Romanum, ubi sup. ac Greg. XV. ut in sua Const. 1. Romanus, hic sup. in Tomo 3.

ılra A: D. 1623.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

rooemium.

CIRCUMSPECTA in omnibus Romani Pontificis providentia, singulorum merita æqua lance considerans, illos potioribus gratiis, & favoribus prosequitur, quos erga se & Sedem Apostolicam, benemeritos, & in laboribus, & vigiliis pro Sede ipsa sufferendis indefessos & pluribus cognoscit meritis adjuvari.

...tosConclavistas ob remunerationem laborum absolvit a Censuris, & eisdem donat decem mille scutatos auri in tot locis Montium vacabilium existentes cum primum vacare contigerit.

§. 1. Hinc est quod Nos dilectos filios Conclavistas, qui in Conclavi, in quo Nos, divina favente clementia, ad summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, uti familiares, & continui commensales inserviendo, interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis, pro cujusque meritis exornare volentes, ipsosque Conclavistas, & quemlibet eorum, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad ipsorum Conclavistarum, vel alicujus eorum, vel alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera liberalitate, ipsos Conclavistas, & eorum singulos, quibus etiam hodie summam decem millium scutatorum auri in auro in tot locis Montium vacabilium de Urbe, cùm primum illos vacare contigerit, per duos saltem ex Deputatis ab ipsis Conclavistis, inter eosdem Conclavistas, & per singula eorum capita solitum præscriptum numerum non excedentia, non autem singulas cellulas æquis portionibus distribuendorum, gratiosè, & irrevocabiliter Apostolica auctoritate donavimus.

Et creat nobiles, Cives, continuos commensales, ac familiares Papæ, & Comites Lateranenses ac Sedis Apostolicæ Notarios sine præjudicio participantium.

§. 2. In veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singulatim, in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios sine præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, recipimus, & tàm illos, quàm alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, ac tàm illos, quàm omnes, & quoscunque alios Conclavistas indistinctè, qui nobiles non sunt, Nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus, temporali dominio ejusdem Romanæ Ecclesiæ mediatè vel immediatè subjectis, Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate, quam sigillatim quisquis eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros cives ad instar, & nulla prorsus differentia, inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, etiam nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel civitatis, ita ut ipsum jus civitatis, ad quoscumque illorum hæredes, eodem modo transeat, creamus, constituimus, & assignamus, ac nobilitatis, & civitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, ac Sedis prædictæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio

favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, ac mandamus.

Eorumque privilegiis, gratiis, & indultis, etiamsi eorum habitum non deferant, gaudere declarat.

§. 3. Eisque, ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus & literis tam gratiam, quam justitiam concernentibus, se familiares, continuos Commensales nostros, Comites, Milites, Nobiles, & Cives, etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationum, antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium, existentes, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ præfatorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente verè nobili, & cive originario, & antiquissimo procreati, de jure, statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali privilegio, seu aliàs quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de verè nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativa, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, auctoritate, & tenore similibus, indulgemus,

Eximit à solutione quorumcumque onerum ad instar S. R. E. Cardd.

§. 4. Singulosque Conclavistas prædictos, à solutione, & exactione Decimarum & cujuscumque Pedagii, Subsidii, Gabellæ, & cujuscumque oneris, tàm ordinarii, quàm extraordinarii, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum impositarum, & imponendarum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, & è contra, & postquàm casus hujusmodi impositionis, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberosque & exemptos fore, & esse, ad instar Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, decernimus.

Absolvit à censuris forsan incursis ob contraventionem Const. super creatione Romani Pont. editarum.

§. 5. Ac à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis, pro tempore editis, vel aliàs quomodolibet incurrerunt in foro conscientiæ tantùm, absolvimus, & liberamus.

Supplet, & revalidat omnes defectus in provisionibus Beneficiorum pensionum &c. provenientes.

§. 6. Ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint, omnium provisionum, Beneficiorum, Dignitatum, ac Pensionum eorundem Conclavistarum, tàm ex multiplicitate titulorum, & ob incursionem quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quàm aliàs ex quavis causa provenientes sanamus, ac hujusmodi provisiones, vigore eorum privilegiorum, in foro conscientiæ tantùm, perinde ac si novas provisiones obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis, etiam cujusvis ordinis regularibus, per eos respectivè obtentis, de novo etiam respectivè providemus, & omnes & singulas pensiones eis, & eorum singulis, super quibusvis beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis & nuncupatis etiam alicujus ordinis regularibus, respectivè reservatis, similiter de novo reservamus.

Remittit fructus malè perceptos tam ob antedictos, quam alios defectus etiam ob non recitationem horarum Canonicarum.

§. 7. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos, occasione quarumcumque dignitatum, canonicatuum, & præbandarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, ac quarumcumque pensionum annuarum ipsis, vel eorum cuilibet collatorum, & reservatarum, tàm ex antedictis, quàm ex aliis defectibus, & occasionibus etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebitè perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus.

Dispensat super inhabilitate ad Sacros etiam ordines.

De promovendorum ad Ordines qualitatibus vide Conc. Trid. sess. 23 capp. 11. & 12.

§. 8. Ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate, per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quòd Censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, dummodò tamen non in contemptum Clavium, celebraverint, aut aliàs in divinis se immiscuerint, quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes, etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines aliàs ritè, & dummodo nullum alicui eorum obstet canonicum impedimentum, promoveri, & in illis & in susceptis per eos aliàs ritè Ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare, etiam liberè, & licitè valeant, dispensamus.

Illegitimos legitimis Natalibus restituit.

§. 9. Ac eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiuntur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus.

Habilitat que ad successiones bonorum omnium, præter Ecclesiasticas. De testamentis ad favorem illegitimorum habes Pii V. const. 117 t. 2. pag. 244.

§. 10. Et cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis aliorum consanguineorum, seu cognatorum vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de jure valida dispositione, & præterquàm in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus, succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi & habere, ac ad æquales portiones, cum legitimis succedere, eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditates, legata, libertates, restituendo realiter, & cum effectu.

Ac etiam ad dignitates, honores, & officia.

Hoc generaliter prohibuerat Greg. XI. const. 8. sup. t. 1. p. 200. & quoad dignitates

§. 11. Ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia secularia, publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum jus eis non obsistat, ut Clericali caractere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes, etiam Sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoveri, ac postmodum caractere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus, etiam in

Altaris

Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica etiam personatus, administrationes, & officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis Ecclesiis, seu parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, non tamen majores post Pontificalem, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint, quàm quæ à Concilio Tridentino permittuntur, retinere liberè, & licitè valeant.

Eccl. vide Conc. Tr. d. sess. 24. c. 12. de Reformat.

Conc. Trid. sess. 24. c. 17. de Reformat.

§. 12. Ac eisdem Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quàm extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, & proventibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum, cum cura, & sine cura, sæcularium & quorumvis ordinum regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi aliàs semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi, usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiamsi clericali caractere tunc temporis nondum insigniti sint, cum clausula tamen ex tunc, prout postquam dicto caractere ritè insigniti fuerint, per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliàs tamen capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, qui eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati fuerint, etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu, integrè persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant, atque in quasi possessione dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos præsentium vigore faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus.

Indulget, ut possint nominare personas ad pensiones summam 100. ducatorum auri non excedentes.

§. 13. Etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tàm vigore aliorum privilegiorum Conclavistarum, quàm ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impediri nolumus sed cumulativè concessam, vel concessas esse volumus; Itaut quilibet eorum cumulativè, & ampliativè prædictis facultatibus præsentibus, ac præteritis privilegiis hac in re concessis, uti, frui, & potiri possit. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum hujusmodi, ut præfertur, faciendas, ex nunc, prout postquam factæ fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ac illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Hanc facultatem cumulativè & ampliativè concessa esse declarat.

§. 14. Ac cum eisdem Conclavistis, quòd ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiis etiam Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis, etiam à prædictis S. R. E. Cardinalibus obtinendis, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, & reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo aliàs ipsi habitum decentem & honestum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam desuper cogi, seu compelli, minùsque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cassationis ipsarum pensionum pœnas, occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & liberè retinere.

Dispensat cum eis super delatione habitus Clericalis de super retentione pensionum 200. scut. valorem annuum excedentium, etiamsi matrimonium contrahant. De hoc nonnulla habes in Const. 92. Sixt. V. sup. t. 3. p. 495. & Conc. Trid. sess. 14. c. 6. & sess. 23. c. 6. & 17.

§. 15. Postremò quòd bona quæcumque ad dictos Conclavistas & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium, etiam speciali nota, & expressione dignarum quarumcumque, per eos aliàs obtentorum, & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, licita tamen ac aliàs licitè acquisita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentium spoliis minimè subjaceant, sed Conclavistæ prædicti, etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco, quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, iisque ab intestato decedentibus, legitimi eorum hæredes quicumque succedere, liberè & licitè valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Ipsorum bona spoliis subjacere prohibet, sed in illis hæredes succedere concedit.

De spoliis habes plura notata ad const. 18. Paul. V. sup. t. 3, p. 147.

§. 16. Præcipientes, ac mandantes, dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, & Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum prædictarum Officialibus, aut Prioribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes prædictorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant, ac etiam decernentes, donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi faciendas, semper, & perpetuò validas, & efficaces fore.

Contentorum in hac const. observantiam mandat.

§. 17. Nec eosdem Conclavistas, eorumvè aliquem ad præsentes literas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiam si illæ intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Nec ad registrationem & insinuationem teneri.

§. 18. Ac easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarent, quæ à Nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & ex quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint, minimè

Clausulas præservativas addit.

comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt, toties easdem præsentes in pristinum statum restitutas, repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Sublata aliter judicandi facultate.

§. 19. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri debere, irritumque & inane si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Literarum prædictarum expeditionem gratis fieri jubet.

§. 20. Et insuper dilectis filiis nostro Ludovico tituli Sancti Laurentii in Damaso Presbytero Cardinali, Ludovisio nuncupato, S. R. E. Vice-Cancellario, & literarum Apostolicarum Summatori, ac Secretariis Apostolicis, & Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus ad quos literarum earumdem expeditio per viam secretam spectat, in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiàm mandamus, ut easdem præsentes literas super præmissis omnibus, & singulis, tam conjunctim, quàm separatim, ac pro singulis, quibus concessa fuerunt, ac seorsum. & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratias etiam quoad compositionem in Dataria, & per viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant.

Confirmat omnia Privilegia eisdem Conclavistis concessa.

§. 21. Et insuper omnia, & singula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet à diversis Summis Pontificibus prædecessoribus nostris, hucusque concessa, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissimè concedimus.

Contraria removet.

§. 22. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum sit deventum, cui per hoc aliàs non intendimus derogare, ac nostra & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstando consensu in pensionibus, ac felicis recordationis Pii Quarti de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres Menses præsentandis, & registrandis, ac Pii Quinti Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum contra illegitimos, necnon Pictaviensis Concilii, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ Regulis, etiam in crastinum assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem editi, & in prædicta Cancellaria publicatis, & etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romanæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & terrarum Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis, etiam novis reformationibus, & legibus, tam Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus & Sacris Canonibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis eorumque superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam Consistorialiter, & alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia qua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si quibusvis communiter, aut divisim, ab eadem sit sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicati non possint, per litaras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuscemodi mentionem.

Nomina autem Conclavistarum, qui in Conclavi hujusmodi interfuerunt, sunc hæc, videlicet.

VEnerabilis Frater noster Fulgentius Gallutius ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Episcopus Tagastens. Sacrarii Pontificii Sacrista, & dilecti filii Paulus Alaleo Canonicus, Joannes Baptista etiam Alaleo, & Carolus Antonius Vaccarius Clerici respectivè, perpetui Beneficiati, Beneficiatus, & Clericus respectivè nuncupati Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Petrus Ciammariconus, perpetuus Beneficiatus Ecclesiæ Lateranensis, Magistri Ceremoniarum, Mutius Riccerius Cameranensis Canonicus Ecclesiæ Sancti Angeli in Foro Piscium, collegii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Secretarius, Franciscus Adrianus Ceva Montis regalis, & Antonius Crisolinus à Sancta Sofia Clerici, nostri etiam dum Cardinalatus honore fungebamur. Julius Piccininus Mutinens. Albertus Danesius Clerici Narniensis Diœcesis, Antonii Ostiensis Saulii Marcus Antonius Dognanus Mediolanensis, Sebastianus Brusattus Clerici Casalenses, Joannes Baptista Butus laicus Narniensis Diœcesis, Francisci Tusculani Sfortiæ, A'phonsus Carandinus Clericus conjugatus Mutinensis & Miles Militiæ JESU Christi, Petrus de Castro Toletanus & Tobias Aldinus Cæsenatensis, Clerici Odoardi Sabinensis Farnesii. Franciscus Cavalcantes perpetuus Commendatarius Monasterii S. Petri de Laderchia, aliàs de Riolo Imolensis Diœcesis, Soterus Tardettus clericus Sabinensis Diœcesis. Octavii Prænestini Bandini, Joseph Buccellas Presbyter Politianensis, Fabius Tavianus Pistoriensis, Nicolaus Acorsinius de Sancta Flora Clerici. Joann. Baptistæ Albanensi Deti, Venerabilium Fratrum nostrorum Episcoporum. Joannes Ambrosius Villa presbyter Mediolanensis, Hieronymus Ponzonus laicus etiam Mediolanensis Friderici Borromæi, Petrus Franciscus Bonjoannes Presbyter Firmanensis Ecclesiæ S. Mariæ Majoris de Urbe Præpositus, & Franciscus Fracassinus clericus Urbevetanus. Andreæ S. Laurentii in Lucina Peretti. Galeottus Oddus Laicus Perusinus & Miles Militiæ S. Stephani, Paulus Emilius Andrutius Laicus Romanus, Miles Militiæ JESU Christi, Pelegrinus Trevesanus clericus Ferrariensis Bonifacii S. Mariæ in Transtiberim Bevilacquæ, Æmilius Sperellus Laicus Asiniensis, Franciscus Thedeschius Ferrariensis, Guglielmus Valletta Avenionensis Clerici Dominici SS. Duodecim Apostolorum Gymnasii. Bernardinus Machanus Presbyter Senogalliensis Caroli S. Cæsarei Madruzzii, Franciscus Ghettus Faventinus, Thomas Pastorus Vellenensis clerici. Scipionis Sancti Chrysogoni Burghesii. Petrus Roncius clericus Nepesinæ Diœcesis. Jo. Garziæ Sanctorum Quatuor Coronatorum Millini. Joannes Baptista Laurus Perusinus, Franciscus Baruffaldus Cremonensis clerici. Marcelli Sanctorum Quirici, & Julittæ Lantis. Alexander Biffius Florentinus & Joannes Crisentus Corrigiensis Laici. Fabritii Sancti Augustini Veralli. Alexander Barbantes Laicus, sive clericus Urbinatensis & Baptistæ Sanctæ Cæciliæ Lenii. Joannes Restius Ragusin. &

Vitalis

Vitalis Tovanus Ravennatenses Laici, Aloysii Sancti Petri ad Vincula Capponii. Alexander Viola presbyter Aquilanus & Joannes Paulus Leonardus Terræ Camatariæ clericus, seu Laicus Beneventan. Diœcesis. Decii SS. Joannis, & Pauli Garaffæ Ludovicus de Horatiis Bononiensis Gaspar Morellus Romanus Laici. Dominici Sancti Martini in Montibus Rivarolæ. Cornelius Henricus Motmannus Clericus Leodiens. & Armonius Mancinellus Laicus Urbevetanus. Petri Pauli Sanctorum Nerei, & Acchillei Crescentii. Joannes Ansonsius Presbyter Januens. & Joannes Antonius Pasiadescus Laicus Albinganens. Diœcesis. Jacobi Sanctæ Mariæ de Pace Serræ. Raynaldus Magnanus Sarsinaten. canonicus Ecclesiæ Sancti Laurentii in Damaso, Petrus Antonius Pugliolus Presbyt. Mutin. Augustini S. Mariæ in Aracæli de Aracæli, Joseph de Hæredia clericus Illerdens. Gasparis Sanctæ Crucis in Hierusalem Borgiæ. Franciscus Maria Costagutus canonicus Ecclesiæ S. Mariæ in Via lata Januens. Petrus Settimius Cestarius Narniens. Presbyteri, Felicis S. Anastasiæ, de Ascolo. Andronicus Spinellus Clericus Patavin. Roberti S. Alexii Ubaldini. Aurelius Martignonus Mediolanensis & Julius Lavorius de Laurino Caputaquen. Diœcesis Clerici. Tiberii s. Prisciæ Muti. Philippus de Escobar, & Benavides clericus Vallisoletan. Petrus Munnonz de Castro Laicus Claurienfis, Gabrielis S. Bartholomæi in Insula Tressii. Petrus Palla presbyter Reatin. Diœcesis, & Vincentius Benignus clericus Camerinensis, Julii S. Sabinæ Sabellii. Jacobus Weiskircher Viennensis Marcus Antonius Guardanilla Romanus laici. Melchioris S. Sylvestri Klesel ii. Michael Angelus Anchianus Clericus Lucensis, Petri S. Thomæ in Parione Camporei. Joannes Dominicus Gera Vicentin. & Simon. Brunus Nonatulanus Presbyteri, Antonius Apastorellius clericus Nursiæ Matthæi Sancti Marci Prioli. Delius conversus clericus Narniensis Diœcesis, Scipionis, S. Susannæ Cobellutii. Albertus Mamianus presbyter Parmen. Joannes Baptista Mangilius clericus Romanus. Francisci Sancti Marcelli Cennini. Alderanus Bellactes clericus Lunen. Sarzanen. Diœces. Joannes Doupyè laicus Leodien. Guidonis Sanctæ Mariæ de Populo Bentivoli. Joannes Thomas Guglielmus laicus, seu clericus Pisauren. Antonius Benedellus Nonantulanus presbyter nullius Diœcesis, ac Annibal Palutius clericus Pirman. Petri S. Salvatoris in Lauro Valerii, Alexander Simon Antuerpiens Carolus Scatz Constantien, & Franciscus Antonius Rentius Tiburtin. clerici, Itelii Friderici S. Laurentii in Pane, & Perna Zolleren. Didacus Busca presbyter Papiens. Sextilius Balduccius de Volsinio clericus Urbevetanus. Julii S. Mariæ supra Minervam Romæ. Antonius Graffellus Nucerin. Germanicus de Leonibus Perusinus clerici, Laurentius Sclarra clericus Firmanus. Cæsaris S. Petri in Monte aureo Gherardi. Adrianus Tanus presbyter Nucerin. Diœc. Jo. Baptista Moranus Parmen. Andreas Morellus Florentin. Clerici, Albertus Burius Laicus Urbinaten. Diœc. Desiderii S. Clementis Scaliæ. Hieronymus Lanfrancus clericus Neapolitanus, Vincentius Jacobellus Romanus clericus, Jo. Baptista Belardus de Monte castello Tudertin. Laicus, Stephani S. Mariæ in Via Pignatelli, Joannes Nicolaus Tighettus presbyter Senogallienf. Basilicæ S. Petri de Urbe Canonicus, Epiphanius Rosa clericus Spoletan. Vincentius Crucius Januen. & Joseph de Burgonsonis Bononiens. Laici, Ludovici S. Laurentii in Damaso Ludovisii. Franciscus Petrillus presbyter Capuan. Antonii S. Pudentianæ Gaetani. Ludovicus Paulucius clericus Maceraten. Francisci S. Matthæi in Merulana Sacrati. Anellus Deamatus, & Matthæus Deamatus Clerici Campanien. Dominicus Brindolus de Mancinis Clericus Romanus. Lucii S. Stephani in Monte Cælio Sanseverini. Octavius Placidus presbyter Firman. Canonicus S. Mariæ in Cosmedin nuncupatæ de Urbe, & Aurelius Stiaticus laicus Bononien. Marci Antonii S. Eusebii Gozadini. Georgius Cedolinus Jadren. Commendatarius S. Ambrosii Nonen. Ricciardus Sissa Placentin. clerici. Cosmi S. Pancratii de Torres. Monaldus de Monaldis de Aspello Fulginaten. Diœcesis, Petrus Franciscus Rinuccius Florentinus clerici. Octavii S. Agnetis in Agone titulorum Presbyterorum Rodulphii nuncupatorum. Joseph Fontanella Regien. Miles militiæ S. Jacobi de Spatha, Tiberius Rubeus Ariminen. & Petrus Paulus Mecis Anignin. clerici Alexandri S. Mariæ in Via lata Estensis. Ambrosius del Pueyo clericus Tirasonens. Franciscus Rizzius Clericus, seu laicus Januen. Joannettini S. Adriani de Auria. Petrus de Nores clericus Papien. Lucas Massarentes laicus Reatin. Caroli Emanuelis S. Nicolai in Carcere Tulliano Pii. Angelus Magnesius Polignanen. perpetuus commendatarius Monasterii S. Mariæ della Grottella Hidruntin. Diœcesis, & Claudius Amadeus Vibo Gratiopolitaoens. clerici. Mauritii Emanuelis S. Eustachii de Sabaudia. Octavianus de Lotto Florentin. Miles militiæ ejusdem S. Stephani, & Franciscus Acursius Bombaglinus laicus. Caroli S. Mariæ in Dominica Medices. Fabius Leonidas de Sancta Flora, & Ulixes Severinus Clerici Auximan. Diœcesis, Francisci S. Angeli in Foro Piscium Boncompagni. Laurentius Bernardinus presbyter Lucen. & Hieronymus Adimanus clericus Florentinus Hippoliti S. Mariæ novæ Aldobrandini, Diaconorum S. R. E. Cardinalium, etiam nuncupatorum. Frater Marcus Antonius Vianus Bononien. cum dicto Fulgentio Episcopo, Stephanus de Bubalo Romanus presbyter Societatis Jesu confessarius, Gabriel Fonseca laicus Phisicus, Prosper Cecchinus Chyrurgus, Franciscus Amplius Clericus Romanus, adjutor dicti Secretarii Collegii, Fabius Novellus cum dictis Magistris Ceremoniarum, Appollonius de Appolloniis Senen. Aromatarius, Antonius Fernacutus clericus Romanus, Tarquinius Galardus laicus ejus adjutores, Linus Blasinus de Sancto Oresto Nullius Diœc. custos Fontis, Franciscus Anna, & Joannes Baptista Carpana Barbitonsores, Jacobus Philippus Tanus, & Secundus Tassonus eorum Adjutores, Franciscus Soria Faber lignarius, Joannes Antonius Bernasconus Cementarius, Joannes Sorcius, Dominicus Tognardellus, Joannes Augustinus, Simon Petricciolus, Basilius Colarellus, Jo. Augustinus Laurentii, Petrus Pomol, Andreas Palumbus, Hieronymus Tamansinus, Petrus Fumarettus, & Julianus Fulginaten. Scopatores Conclavis.

Nunc autem de gratia speciali omnia Privilegia Conclavistarum (excepta donatione decem millium scutatorum) concedit Francisco Viario ipsorum Conclavistarum procuratori.

§. 23. Et insuper cùm dilectus filius Franciscus Viarius laicus Burgi S. Sepulchri, tamquam dictorum Conclavistarum Procurator in præmissis sedulam pro ipsis operam, ut accepimus, navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, ac obsequiorum Nobis, & Sedi Apostolicæ impensorum intuitu, Volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Francisco Viario, quòd licèt in Conclavi prædicto non inservierit, nihilominus, omnibus, & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exceptionibus, ceterisque præmissis, non tamen quoad participationē decem milliū scutatorū sicut hujusmodi, per Nos ut supra dictis Conclavistis donatorum, & inter ipsos, ut præfertur distribuendorum, tamquam Conclavista, & unus ipsorum frui, & gaudere liberè, & licite possit & valeat, perinde ac si Conclavi hujusmodi verè, & realiter interfuisset, constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque supradictis, & aliis con-

trariis nequaquam obstantibus, Motu, & auctoritate similibus, de speciali gratia indulgemus.

Transumptis hujus const. fidem dari præcipit.

§. 24. Volumus autem, quòd præsentium transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides tàm in judicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem adiungit.

§. 25. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, receptionis, creationis, constitutionis, assignationis, decorationis, aggregationis, liberationis, exemptionis, remissionis, condonationis, dispensationis, legitimationis, abstersionis, abolitionis, restitutionis, decretorum, concessionum, indultorum, præceptorum, mandatorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 1. 6. Aug.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, octavo Idus Augusti, Pontificatus nostri Anno primo.

II.

Canonizatio S. Philippi Nerii Congregationis Clericorum Sæcularium Oratorii Fundatoris.

Hunc Philippum Greg. XV. retulerat in Sanctorum Confessorum numerum, unà cum Sanctis Isidoro, Ignatio, & Francisco Confessoribus, ac Teresia Virgine, sed morte præventus, Bulla desuper expediri non potuit, & ideò hic Pont. modò illam expedivit.

Iste Sanctus, dum viveret, erexit Congregationem enunciatam in prima rubr. quam postea approbavit Greg. 13. ut videre est in sua Const. 11. Copiosus, in Append. Tomi 3. ubi omnia ad eam spectantia adnotavi.

Edita An. D. 1622.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentia processerunt, licèt ejus superveniente obitu literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

Narrat Greg. XV. fel. rec. meditasse Deum, quotidie suscitare in terris sanctos.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Greg. Papa XV. Prædecessor noster piè præmeditatus, quòd supremus ille, & diligens Pater familias, qui ab origine mundi plantavit vineam suam, universalem scilicet Ecclesiam, in eam quotidie non desinat mittere operarios, quorum assiduitate culturæ illa vepribus expurgata fructum afferat, vel centesimum, vel sexagesimum, vel trigesimum, quòdque ante Incarnationem Verbi misit in eam Patriarchas, & Prophetas, virosque sanctissimos, qui portaverunt onus diei, & æstus, post assumptam verò humanitatis nostræ substantiam venit vocare novissimos, sanctos videlicet Apostolos, qui vineam hanc, & fidei fervore, & prædicationis verbo, per universum propagarunt orbem, iisque adjunxit non solùm fortissimorum Martyrum exercitus, qui effuso sanguine illam irrigarunt uberrimè, sed etiam Confessorum laudabilem numerum, quorum sanctitatis exemplo hæc vinea ubique terrarum odorem afflat suavissimum.

Et præcipue paucis ante annis Philippum Nerium sanctimoniâ redolentem, ut propterea illum Sanctorum cœtui addere intendit.

§. 2. Inter quos paucis ante annis sanctimoniam redolere satis constiterat Beatum Philippum Nerium, Congregationis Oratorii Fundatorem, cujus, & vitæ puritas, & omnium virtutum congeries, & miraculorum gloria plurimùm elucebat, ipsius Beati Philippi Cathalogo Sanctorum adscriptioni decrevit intendere.

Annò obitus ejusdem fuit cœptum formari processus super ipsius sanctitate & miraculis cujus vocis oraculo fel. rec. Clem. VIII.

§. 3. Cumque jam ab ipso die, quo dictus Beatus Philippus obdormiverat in Domino fama sanctitatis, & miraculorum ejus adeò crevisset, ut statim dignus Canonizatione acclamaretur, & multi viri graves de illa promovenda cogitassent, & apud piæ memoriæ Clementem Octavum etiam Prædecessorem nostrum desuper egissent, & ejusdem Clementis Prædecessoris auctoritate vivæ vocis oraculo concessa, statim eodem ipsius Beati Philippi obitus anno, in Urbe, & extra eam fuissent receptæ informationes, & facti processus super illius virtutibus, sanctitate, & miraculis.

Eo mortuo fel. rec. Paulo V. successori institerunt Reges & Principes, ac Presbyteri Congregationis Oratorii pro ejus Canonizatione.

§. 4. Et successivè coram similis recordationis Paulo Quinto pariter Prædecessore nostro, pro eadem canonizatione charissimus in Christo filius noster, Ludovicus Franciæ, & Navarræ Rex Christianissimus, & charissima etiam in Christo filia nostra Maria, ejusdem Ludovici Regis mater, ac dilecti filii nobiles viri, Senatus Populusque Romanus, & Maximilianus utriusque Bavariæ, necnon Carolus Gonzaga Niverniensium, & dum in humanis agerent, Ferdinandus Primus, & post ejus obitum Cosmus Secundus Magni Hetruriæ eis subjectæ Duces, & dilectæ in Christo filiæ nobiles mulieres, Christina Cosmi mater, & Catharina Caroli præfati uxor, ac etiam dilecti filii Presbyteri dictæ Congregationis institissent.

Qui Cardd. Cong Sacrorum Rituum processum in genere, & in specie desuper formari mandavit.

§. 5. Et Paulus prædecessor prædictus Venerabilibus Fratribus nostris, tunc suis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, super Sacris Ritibus deputatis, per suas in forma Brevis sub Annulo Piscatoris desuper expeditas literas commisisset, ut inquirerent in genere priùs, ac deinde in specie super fama Sanctitatis, virtutibus, & miraculis dicti Beati Philippi formarent juris ordine servato processum.

Finito processu in genere relatum fuit posse deveniri ad processum in specie.

§. 6. Eoque diligentissimè peracto, & facta per bonæ memor. Dominicum ejusdem S. R. E. Cardinalem Pinellum nuncupatum, relatione, ex processu videlicet in genere facto, plenè constare de fama sanctitatis, & miraculorum dicti Beati Philippi, ac deveniri meritò posse ad inquisitionem in specie.

Quem ut facerent vel conj..m vel duo eorum tribus Rotæ Auditoribus demandavit, Hic Dionysius de Marquemont creatus fuit Card. die 19. Mensis Jan. 1626.

§. 7. Dictus Paulus Prædecessor, bonæ memoriæ Francisco Peniæ Rotæ Decano, & Horatio Lancellotto, ipsoque Horatio promoto ad Cardinalatus honorem, Alexandro Ludovisio tunc in minoribus constituto, qui deinde ad Summi Apostolatus apicem assumptus, Gregorius XV. prædictus fuit nuncupatus, ac Venerabili fratri nostro Dionysio de Marquemont Ecclesiæ Lugdunensis postmodum Præfecto, omnibus causarum Palatii Apostolici tunc Auditoribus, ut conjunctim, vel saltem duo eorum procedentes, inquisitiones, & probationes hujusmodi facerent, factasque referrent, demandasset.

Qui canonizandum esse retulerunt.

§. 8. Dictique Auditores Commissarii injuncto sibi officio, diligenter perfuncti, totius negotii seriem in scriptis eidem Paulo Prædecessori retulissent.

Postea per octo Congreg. diversis temporibus habitas idem confirmatum fuit.

§. 9. Et dictus Paulus Prædecessor relationem, ut præfertur, factam una cum iteratis instantiis, ac precibus dictorum Principum, & presbyterorum dictæ Congregationis Oratorii, ad prædictos Cardinales, ut præfertur, deputatos remisisset, ac omnibus per bonæ memoriæ Robertum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Belarminum nuncupatum, ad id specialiter electum, examinatis, & relatis in octo Congregationibus, diversis temporibus habitis, de validitate processuum in specie factorum, tam in dicta Urbe, quam extra eam, & de Fide Spe, Charitate, Virginitate, de Prophetia, aliisque donis, & virtutibus, de fama sanctitatis, & miraculis quamplurimis tum in vita, tum post obitũ dicti Beati

Phi-

Philippi plenè constare, servatis servandis conclusum, & decretum extitisset.

Pont. his auditis missam & officium de Confessore non Pontifice recitari posse indulsit.

§. 10. Idem Paulus prædecessor, ut in illius honorem tamquam de Confessore non Pontifice missa celebrari, & officium recitari in Ecclesia Beatissimæ Virginis Mariæ, & Sancti Gregorii in Vallicella de Urbe licitè posset, indulsit, & successivè indultum hujusmodi ad alias ejusdem Instituti Congregationes in aliis Ecclesiis extra Urbem canonicè erectas extendit.

Eo mortuo facta fuit instantia Canonizationis apud Greg. XV. per eosdem.

§. 11. Dictoque Paulo Prædecessore viam universæ carnis ingresso, prædictus Gregorius Prædecessor, qui illi in Apostolatus ministerio successit, Beati Viri sanctitatem (quippe qui virtutum illius excellentiam in minoribus, ut præfertur, constitutus, benè noverat) veneratus, & Christi fidelium devotione, precibusque dictorum Principum instantiùs quàm unquam repetitis permotus, negotium Canonizationis illius perficiendum constituit.

Qui comisit processum probandum Cardd. Congreg. sacrorum Rituum.

§. 12. Et ad hunc effectum prædictis Cardinalibus dictæ Congregationis Sacrorum Rituum mandavit, ut prædictos processus omni qua decebat diligentia, rursus inspicerent, & universam causam sibi referrent.

Qui Cardd. processum approbarunt, cumque canonizandum judicarunt.

§. 13. Qui quidem Cardinales dictum Robertum Cardinalem denuò elegerunt, eoque ab humanis exempto, dilectum filium nostrum, tunc ejusdem Gregorii Prædecessoris, Petrum Paulum ejusdem S. R. E. Card. Crescentium nuncupatum, in ejus locum subrogarunt, & negotio exactissimè discusso, ac diligentissimè examinato, servatis similiter servandis, unanimiter congregati censuerunt, plenissimè constare tam de validitate processuum, quàm de vitæ sanctitate, virtutibus, & miraculis, tum in vita, tum post mortem dicti Beati Philippi, itaut si dicto Gregorio prædecessori videretur, posset dictus Beatus Philippus in Sanctorum numerum adscribi.

Relationemque omnium fecerunt Pontifici in Consistorio Secreto.

§. 14. Cùmque nihil jam superesset ulteriùs, idem Gregorius Prædecessor voluit in Consistorio suo secreto de his omnibus relationem fieri, & Venerabilis frater noster, tunc suus S. Franciscus Maria Episcopus Ostiensis, tunc Portuensis, & Cardinalis à Monte nuncupatus, suo, & aliorum dictæ Sacrorum Rituum Congregationis Cardinalis nomine summam processus exposuit, & ex rebus ab ipso Beato Philippo præclarè gestis selegit nonnullas, quas disertis planè verbis enarravit, ac se, ceterosque dictæ Congregationis Sacrorum Rituum Cardinalium censuisse asseruit, dictum Beatum Philippum, si ipsi Gregorio Prædecessori visum foret, Sanctorum Cathalogo aggregari posse, in quorum sententiam reliqui omnes Cardinales in dicto Consistorio tunc assistentes, de quorum numero Nos quoque tùnc eramus, suo quisque suffragio ex ordine devenerunt.

Quam in alio Consistorio confirmarunt.

§. 15. Et successivè idem Gregorius Prædecessor ex antiquo Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, tunc suorum, instituto, publico Consistorio, in quo præter dictos Cardinal. etiam Venerabiles fratres nostri Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, ac alii Romanæ Curiæ Prælati, & dicti Gregorii Prædecessoris familiares dilecti filii convenerunt, convocato, dilectus filius Magister Joannes Baptista Spada junior, Aulæ Consistorialis Advocatus, de vita, virtutibus, & miraculis dicti Beati Philippi dixit, & nomine prædictorum Principum illius Canonizationem suppliciter petiit. Quibus auditis, dictus Gregorius Prædecessor respondit, se precibus libenter assentire.

Dictus Greg. hortatus fuit omnes, ut super hoc divinæ voluntatis arbitrium explorarent.

§. 16. Sed quoniam non audebat Sancta Sedes librum æternæ vitæ perscrutari, nisi Spiritu Sancto aperiente declaravit, velle se diutiùs immorari, ac maturiùs procedere, & propterea omnes in Domino rogavit, ut secum una orationibus, jejuniis, ac eleemosynis divinæ voluntatis arbitrium explorarent.

Et tandem in alio Consistorio omnes unanimiter canonizandum judicarunt.

§. 17. Demum verò Consistorio, quòd semipublicum vocant, indicto, in quo prædicti omnes, ac etiam Sedis Apostolicæ Notarii, & causarum dicti Palatii Auditores dilecti filii interfuerunt, omnes Beatum Virum canonizandum esse publicis suffragiis judicarunt, quorum unanimi consensu audito, ipse Gregorius Prædecessor aperiens os suum in benedictiones, gratias egit divinæ Clementiæ, quòd tantam contulisset gratiam servo suo.

Decrevitque illum canonizare cum BB. Isidoro Agricola, Ignatio Loyola, Francisco Xaverio & Teresia Virgine.

§. 18. Statuitque illum inter Sanctos referre unà cum Beatis Isidoro Agricola, & Ignatio Loyola, ac Francisco Xaverio, necnon Teresia: de cujus quidem Beati Viri Philippi origine, vita, virtutum donis, & miraculis aliqua ex multis in processu deductis recensenda duxit.

Nunc nonnulla de ejus origine, vita, & miraculis recenset.

§. 19. Est igitur natus Beatus Philippus Florentiæ, millesimo quingentesimo decimoquinto salutis anno, sedente Leone Decimo Pontifice Maximo, & in Ecclesia Sancti Joannis Baptistæ baptismali fonte ablutus, Franciscum Nerium, & Lucretiam Soldiam honestissimæ vitæ, atque probatæ integritatis parentes habuit; à quib⁹ adhuc puerulus, optimis moribus imbutus, ab ipsa ineunte ætate ob præclaram, quàm præferabat naturæ indolem, nòn modò aliorum animos in sui rapiebat amorem, ut Pippus bonus appellaretur, sed divina in omnibus juvante gratia, videretur de se magnum aliquid præponere.

Octo annos natus oppressus onere aselli cum quo ceciderat in cellam vinariam, incolumis extractus fuit.

§. 20. Nam octo annos natus, unà cum asello, quem conscenderat, in cellam vinariam præceps delapsus, atque jumenti onere oppressus, ingenti admiratione, qui mortuus credebatur, extractus est vivus, & incolumis.

Año decimo octavo suæ ætatis à Patre missus ad Patruum, ut mercaturam exerceret valde ab ipso diligebatur.

§. 21. Ubi verò ad annum pervenit ætatis decimum octavum, missus est à Patre ad Oppidum S. Germani, ut ibi apud Patruum, opibus abundantem, mercaturam exerceret: qui adolescentis optimi lætificatus adventu, ipsum brevi propter ejus probitatem in hæreditatem vocare constituit.

His omnibus spret Philippus Romam se contulit, ut virtutum officia, ac Philosophiæ ac Theologiæ Studia adipisceretur.

§. 22. At verò Philippus cælestium desiderio in dies ardentior, à Patrui gratia, & benevolentia sibi timere cœpit, donec duobus annis transactis, mercaturæ nobilioris avidus, contempta viginti millium aureorum hæreditate ab illo oblata, Romam inde se contulit: ubi opportunum, & aptum ad solida virtutum officia nactus locum, pietatis operibus, Philosophiæ, ac Theologiæ studium adjunxit.

Humi cubabat, assiduò jejunio delectabatur, aliaque pia multa exercebat.

§. 23. Et interim arctam vitæ viam ingressus, humi plerumque cubare, tenui victu, atque assiduò jejunio delectari, & aliquando per triduum ab omni cibo abstinere, Septem præcipuas Urbis Ecclesias obire, & in Cœmeterio Callisti nuncupato, in oratione pernoctare sæpè consuevit.

Circa 29. annum suæ ætatis mirabilem habebat palpitationem Cordis, ac costarum fracturam.

§. 24. Ac vix annum ætatis suæ vigesimum nonum attigerat, cùm inter alia divinitùs accepta dona, planè mirabilis cordis palpitatio fuit, ac fractura costarum: quæ publico medicorum testimonio præter naturæ ordinem obtigit, quasi mentis dilatato sinu, etiam caro dilataretur, & exultaret in Deum vivum.

Ideoque sentiens ad animarum subsidium se vocari, multo labore quamplurimos Christo homines publicis adhortationibus lucrabatur.

§. 25. Et ad animarum propterea subsidium se multò magis vocari sentiens, de solitariæ vitæ severitate divino nutu remittere cœpit, atque inter cujusque conditionis homines eà mente versari, ut publicis adhortationibus, & privatis colloquiis Christo Domino quàmplurimos lucraretur, nullo incommodo, nullo penitus devitato labore.

Sodalitio Sanctissimæ Trinitatis instituto sæpe ante Sanctissimū Eucharistiæ Sacramentū orans noctes deducebat insomnes.

§. 26. Eodemque ferè tempore, quo Sanctissimæ Trinitatis Confraternitas ad Peregrinorum, & Convalescentium commoditatem ipsius consilio, atque opera fuit instituta, cùm unoquoque mense quadraginta horarum supplicatio decreta esset, ipse totas penè noctes deducebat insomnes, & confratres ad orationem hortabatur, & exemplo mirificè incitabat.

 §. 27.

Anno ſuæ ætatis 36. juſſu ſui Confeſſarii Sacerdos ac Confeſſor fit in ædibus S. Hieronymi deCharitate.

§. 27. Cùm verò ad trigeſimum ſextum annum perveniſſet,Confeſſarii juſſu Sacerdos factus,& audiendis fidelium confeſſionib⁹ præfectus,in ædib⁹Sancti Hieronimi deCaritate nuncupati habitavit

Ibique multos divinis collocutionibus ſcientiam ſalutis docebat.

§. 28. In cujus Eccleſia ad Sacramentorum frequentiam,& ad dandam ſcientiam ſalutis ſemper intentus,in proprio etiam cubiculo,pia de divinis collocutione illos erudiebat,qui ejus ſe diſciplinæ tradiderant.

Indias adeūdi deſiderio flagravit, ut Martyrio pro fide Chriſti donaretur.

§. 29. Et in hoc ipſo ſuorum progreſſu attendit animum Indias adeundi, ad vineam Domini excolendam, & fructus uberiores etiam profuſo ſanguine reportandos.

Sed admonitus Deo revelante à Monacho Ciſtercienſi, ejus Indias Romæ futuras, conſilium mutavit.

§. 30. Ut autem ea de re ſupremum conſilium exploraret,virum Ciſtercienſis ordinis pietate inſignem conſuluit, à quo revelante Deo admonitus eſt, ejus Indias Romæ futuras.

Ideoque cæpit peccatores ad Chriſtum reducere, & præcipue Hebræos & Hæreticos.

§. 31. Quamobrem majori ſuccenſus ardore, non ſolùm duriſſima peccatorum ſervitute preſſos ad Chriſti Domini obſequium traducere ſtuduit, verum etiam ſedentes in tenebris,& umbra mortis infideles ad clariſſimum fidei lumen adduxit, quo illuſtrati nonnulli Hebræi Chriſtum recipere, & Hæretici ad Catholicam veritatem redire non dubitarunt.

§. 32. Certè de novatoribus convincendis,vel ad Romanam Eccleſiam reducendis, maximè viſus eſt fuiſſe ſollicitus, cùm bonæ memoriæ Cæſarem Presbyterum Cardinalem Baronium nuncupatum, adhuc in minoribus conſtitutum, ad opus Annalium per tot annos urgere non deſtitit, ut ipſemet poſtea Cardinalis ſcripſerit,non ſe Annalium Eccleſiaſticorum,ſed Philippum auctorem extitiſſe.

Ex iis, quos ad Chriſtum reduxerat, ſelectis nonnullis Congreg. vocatam Oratorii in Eccl. S. Greg. de Urbe fundavit.

§. 33. Jamque in Eccleſia Sancti Hieronymi piis,ac familiaribus colloquiis diu ad virtutes erudierat confluentes, cum ad majorem fructum ex verbi Dei ſemine percipiendum, ex filiis, quos Chriſto genuerat, delectis nonnullis recol. mem. Gregorii XIII. etiam Prædeceſſoris noſtri auctoritate, apud d. Eccleſiam Beatiſſimæ Virginis MARIÆ, & Sancti Gregorii, Congregationem prædictam Oratorii fundavit.

Ipſamque congruentibus inſtitutis à Pont. confirmatis munivit.

§. 34. Et congruentibus inſtitutis à Prædicto Paulo Prædeceſſore poſtea confirmatis in Presbyterorum ſecularium ſtatu, abſque voti illius, vel promiſſionis vinculo, ad quatuor familiares ſermones ſingulis in hebdomada feriis, excepta die Sabbati, divinis de rebus habendis, ad quotidianam ſub veſperam in Oratorio publico Orationem, ad Sacramentorum frequentiam, & ad alias complures Chriſtianæ pietatis exercitationes retinendas munivit,ac ſtabilivit.

Modo Pont. ad devotionem fideliū excitandam nonnullas hujusS. virtutes recenſet. Et inprimis fuit amore in Deum admirabili, ita ut ſæpiùs illa Apoſtoli verba diceret; Cupio diſſolvi & eſſe cum Chriſto.

§. 35. Ut autem ſpeciatim tanti viri virtutes agnoſcantur,& per viam ſalutis incedentibus ſubſidio eſſe valeant:non eſt omittendum,quòd is fuit in primis caritate in Deum admirabili,ut internus ille ignis nonnunquam dum attenderet ad divina, redundaret in corpus,& facies, atque oculi ſcintillulis micarent,atque etiam ex improviſo, illa Apoſtoli verba ſæpiùs uſurparet, Cupio, ſed mox animadvertens, ſuæ in Deum devotionis occultandæ gratia,reliquum ſententiæ reticebat, nimirum, diſſolvi, & eſſe cum Chriſto.

Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramento frequenter reficiebatur

§. 36. Perpetuò, atque ardenti ſtudio venerandum Euchariſtiæ colebat Sacramentum, vel enim laicus, vel Sacerdos celebrans, vel ægrotans in lectulo, illius quotidiana ſuſceptione reficiebatur. Verùm inter celebrandum fervidus ligneum altaris gradum quodam exultationis tremore concutiebat.

In memoria paſſionisDomini, & hominum ingratitudine aſſiduè, & abſque viſus detrimento lacrymabatur.

§. 37. In ipſa Dominicæ paſſionis memoria,atque iniquorum hominum ingratitudine gemitus fundebat uberrimos, & miraculo tribuebatur, quòd præ aſſidua lacrymandi conſuetudine vim oculorum non amiſiſſet.

§.38. Inter cætera,quibus ad hujusmodi caritatis gradum pervenit Philippus, ſummum fuit orationis ſtudium,cui inexplicabili deſiderio ſemper addictus, omnia Congregationis exercitia in eam quodammodo tendere curavit,ut indè meritòOratorii Congregatio fuerit appellata.

Orationis ſtudio ſemper inexplicabili deſiderio erat addictus.

Caritate in proximo ſingulariter enituit.

§. 39. Hæc ipſa Beati Viri caritas miris modis redundabat in ſingulos cujusque conditionis homines,nam omnium utilitati, ac neceſſitati expoſitus, nullum ſibi tempus certum eſſe voluit, in quo ſuæ parceret valetudini, & quòd habitabat cubiculum non pateret aliorum commoditati,ſumma lenitate excipiens ad ſe venientes,factus omnibus omnia,ut omnes Chriſto lucrifaceret.

Frequentantes pia exercitia ſua induſtria à labore ſublevabat.

§. 40. Singulari præſertim induſtria per Chriſtianæ lætitiæ ſemitas deduxit adoleſcentes, qua vel ſeptem Urbis Eccleſias,vel Xenodochia, vel alia pia exercitia frequentantes labore, ac moleſtia ex parte levarentur.

Ægrotos, & præſertim in periculo morti S. Conſtitutos viſebat.

§. 41. Summa item aſſiduitate viſebat ægrotantes,præſertim è ſuis,nec eos deſerebat,dum noſſet mortis periculum inſtare.

Tentationes Diaboli, & ipſoſmet Dæmones fugabat.

§. 42. Tentationes diaboli repellebat mirabiliter, atque à plurimis laborantibus in extremis, cum ipſe accederet, proferretque verba. Quis iſthic? Dæmones ad vocem perterriti,ſeſe in fugam viſi ſunt conjicere.

Eleemoſynas abundantiſſimè indigentibus ſuppeditabat.

§. 43. Curabat autem hominum ſaluti non ſolùm interno, ſed etiam externo ſubvenire ſubſidio,& numeroſis plerumque familiis neceſſaria ſuppeditare, dotem indigentibus Virginibus elargiri: egenis Religioſorum domibus opem ferre,vinctis in carcere eleemoſynas abundanter impertiri,ut meritò Pater animarum diceretur, & corporum, quem caritatis affectum etiam miraculis Dominus comprobavit.

Noctu eleemoſynam deferens familiæ egena, incides in foveam incolumis ab Angelo ereptus eſt.

§. 44. Intempeſtâ enim nocte panem deferens ad familiam,in egeſtare multa conſtitutam, in profundam foveam incidens, ab Angelo incolumis ereptus eſt,qui etiam aliàs Angelo ſub ſpecie pauperis eleemoſynam ſibi petenti omnem pecuniam, quèm apud ſe habebat, prompto,atque hilari obtulit animo.

Virginitatis dono fuit litatus, ex qua odor ex corpore ſuo manabat.

§.45.Caritati Virginitatis donum adjunctum habuit,quo multi, qui cum ipſo verſabantur, vel vultus, atque oculorum intuitu, vel ſuavi fragantia, qua illius corpus redolere conſueverat, recreabantur.

Pudicitiam ex odore, impudicitiamque ex fætore in aliis dignoſcebat.

§. 46. Solitus ipſe pudicitiam ex odore, impudicitiam ex fætore dignoſcere, ſoloque manuum contactu impuris tentationibus eſſe remedio.

Impudicas mulierum tentationes per Orationē ſæpè vicit.

§. 47. Huic integerrimæ puritati ſæpè humani generis hoſtis per impudicas mulieres tetendit inſidias: ipſe verò ad orationem ſemper confugiens victor glorioſus evaſit.

Abſtinentiæ tam cibi, quam potus ita erat deditus,ut potiùs Euchariſtiæ virtute, quam eorum ſuſtentatione ad ſenectutem vitam traduxiſſe crederetur.

§. 48. Eam ob cauſam perpetuæ deditus abſtinentiæ,loco prandii tenui utebatur jentaculo, cui cœna ſuccedebat non abſimilis. Abſtinuit ſemper à cujusvis generis lacticiniis, raro piſces, carnes verò rariſſimè deguſtavit, potu fuit admodum tenui,aqua magis uſus,quàm vino. Ea demum erat potus,cibique parcitas,ut ſuſtentari medicorum atteſtatione naturæ viribus non valeret. Crederetur tamen (præſertim à ſuis) Euchariſtiæ virtute vitam ad ſenectutem traduxiſſe.

Mundum cum ſuis vanitatibus omninò deſpexit.

§. 49. Cùm hujusmodi abſtinentia conjunxit etiam rerum omnium mundanarum contemptum, non modò enim hæreditatem,ac patrimonium reſpuit,& quàm multas ſibi teſtamento relictas facultates ſumma animi conſtantia repudiavit,ſed etiam dum in ædibus S. Hieronymi habitaret,nudis contentus cellulis,conſueta ſtipendia recuſavit.

Honores omnes adeò abhorruit, ut etiam Cardinalitiam dignitatem recuſavit.

§.50.Ab honoribus,atqueEccleſiaſticis dignitatibus alienus,adduci nunquam potuit,ut penſiones,atque beneficia reciperet.Canonicatus inUrbe primos Epiſcopatum, & Cardinalitiam dignitatem à piæ etiam memoriæ Gregorio Decimoquarto, &

prædi-

prædicto Clem. Prædecessoribus nostris sibi oblatam omninò recusavit.

Humilitate summopere micuit.

§. 51. Humillimus fuit, atque Beati Francisci exemplo se maximum ex peccatoribus constanter affirmabat, ideoque contestari quotidie solitus Deum his ferè verbis, A me tibi caveas Domine, te enim hodie traditurus sum, & omnia perpetraturus mundi peccata, nisi tua me gratia benignè protexeris.

Et maxime ægrotus aliquando.

§. 52. Cumque ægrotaret aliquando atque obsecrarent adstantes, ut suorum saltem beneficio, illam Sancti Martini dirigeret ad Deum orationem: Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; summa animi demissione respondit: Non sum ego Sanctus Martinus, nec me talem unquam existimavi: quod si me vobis necessarium reputarem, perditum crederem.

Ideoque adeo abhorruit Fundatoris, seu Rectoris nomine appellari, ut biennio ante obitum d. Rectoris nomen deposuerit.

§. 53. Atque hinc est, quod se Rectoris, & Præpositi, necnon Congregationis à se erectæ Fundatoris titulo ægrè admodum tulerit appellari. Quinimo biennio ante obitum, Congregationis administrandæ munus deposuit.

Patientiæ tolerantia fuit illustris, qua multos illum vexantes ad Deum convertit.

§. 54. Tantæ ejus humilitati patientia non defuit. Tranquillo semper animo excitatas tam adversum se, quàm Oratorii sui exercitia persecutiones tolerans, in quibus etiam pro persecutoribus verus Christi imitator assiduè deprecabatur, isque fuit precationum fructus, ut ex eis plurimos sola patientia ad Deum converterit, qui verò ab incœptis non destitere, divinam ultionem sint experti.

Et præsertim in infirmitatibus corporis à quibus sæpe repentè solebat convalescere.

§. 55. Magnæ insuper patientiæ extitit in perferendis diuturnis corporis infirmitatibus, quibus singulis ferè annis divexabatur, ita ut ad extremum vitæ perductus, oleo sancto quater inunctus fuerit, quo autem tempore ægrotabat, nulla unquam de doloribus habita querimonia, sed hilaris facie incredibilem animi lætitiam indicabat, ab ipsa verò infirmitate quantumvis gravi, convalescere sæpe solebat repentè prorsus, ac mirabiliter.

Sensuum mortificatione & maximè rationalis discursus præcellebat.

§. 56. In Christiana mortificatione adeò præcellebat, ut meritò habitus fuerit ejusdem virtutis singularis magister, & in primis, mentis discursum, quem ipse rationalem nominare consueverat, assiduè comprimere, & captivare intellectum in obsequium Christi studuerit, ideòque ea ipse plerumque faciebat, & facienda proponebat aliis, quæ intuentibus animi potius levitatem, atque stultitiam saperent.

Exstases, & raptus frequenter patiebatur.

§. 57. Jam vero nonnulli etiam dona recensénda sunt, quibus Beati Viri virtutes immensa Dei bonitas illustravit, frequenter enim ecstasim raptusque divinos patiens, è terra sursum totus undique splendore circumfusus elevabatur.

Visionibus, & singulariter Christi ac Beatissimæ Virginis honorabatur assiduè, quæ etiam illum ab ægritudine sanavit.

§. 58. Cælestibus item visionibus honorabatur assiduè, Dominicæ etenim Nativitatis nocte Christum in altari pueri specie intuitus est, & aliquando in sacratissima Hostia Paradisi gloriam conspexit. Vidit etiam Beatissimam Virginem veteris Ecclesiæ S. Mariæ in Vallicella tectum manibus sustinentem, donec imminentis casus ademptum est periculum. Eamdem iterum vidit, cum anno ante obitum ægrotaret, quem ipsa sibi obviam sublatum in aëra mirificè recreatum repentè sanavit.

Multorum amicorum animas euntes in Cœlum vidit.

§. 59. Quamplurimum insuper confitentium, atque amicorum animas evolantes in cœlum intueri, atque Angelos concinentes interim audire solitus erat, quin etiam interiorem eorum pulchritudinem qui essent in statu gratiæ divinitùs agnoscebat.

SS. Caroli Borromæi & Ignatii Loyolæ facies splendescere aspexit.

§. 60. Sanctorum Caroli Borromæi, & Ignatii Loyolæ facies miris splendoribus vidit coruscantes.

Spirituum discretione excellebat.

§. 61. Ea erat prudentia præditus, & discretione spirituum ita excellebat, ut propterea cujusque conditionis homines ad ipsum, tamquam ad oraculum consulendi gratia confluerent, & ipsimet Summi Pontifices Prædecessores nostri, ejus consilium magni semper facerent.

Veras à falsis visionibus discernebat, dæmonemq. formidolosè apparentem non timuit.

§. 62. Veras à falsis visiones discernebat, & licèt sæpissimè antiquus nostri generis hostis horribili se forma videndum offerens, deterrere ipsum conaretur, semper tamen fortis, & invictus de eodem gloriosè triumphans, pacem, veramque tranquillitatem, qua fruebatur interiùs, retinuit.

Prophetia ac rerum prævisione donatus.

§. 63. In prophetiæ dono, & absentium rerum, ac si præsentes essent, prævisione, occultisque cordis humani divinitùs dignoscendis, talis erat, ut de ipso verè affirmari possit, non est inventus similis illi.

Absens pluribus apparebat.

§. 64. Illud etiam Philippo collatum à Deo fuit, ut dùm uno esset in loco in alio longe distante, uno eodemque prorsus tempore nonnullis apparuerit.

Manens in Ecclesia S. Hieronymi cuidam in Ecclesia S. Greg. degenti subsidio adfuit.

§. 65. Quapropter cum in ædibus S. Hieronymi commoraretur, cuidam è suis apud dictam Ecclesiam *Beatissimæ* Virginis Mariæ, & S. Gregorii degenti, se præsentem ostendens, subsidio quo indigebat, adfuit.

Alium sibi confitentem in mari pene submersum capillis apprehensum liberavit.

§. 66. Et Romæ aliàs existens, quemdam ex numero sibi confitentium, in mare pene submersum, mediis è fluctibus capillis apprehensum liberavit.

Romæ existens Catharinam Ricciam Prati in Hetruria manentem longo tempore fuit allocutus.

§. 67. Iterumque cum in Urbe maneret, tunc in humanis agentem Catharinam Ricciam, sub regula S. Augustini monialem, Prati in Hetruria commorantem, longo temporis spatio est allocutus.

Miraculis in vita fuit illustris, quorum aliqua hic referuntur.

§. 68. Inter hæc miram ad patranda miracula à præpotenti Domino consecutus gratiam, quamplurimos liberavit à quacuque detinerentur infirmitate.

Nonnullos Crucis signo vel manuum contactu tantum ab infirmitatib. liberavit.

§. 69. Nonnullos enim solo sanctissimæ Crucis adhibito signo, Alios salutari manuum contactu, inter quos Clemens Octavus prædecessor noster gravissimi chiragræ doloribus oppressus, sanus illicò factus est, & nobilis quidam Romanus à pestifera corporis contagione curatus. Alios præterea pristinæ sanitati restituit sola orationis virtute.

Moniale Turris speculorum a continua febri solo jussu sanavit.

§. 70. Alios morbis, quibus tenebantur, tantum imperando, quod præcipue contigit Mariæ Felici à Castro, in monasterio Turris speculorum moniali, quæ continua febri correpta, Philippo jubente, statim convaluit.

Card. Stomachi ac capitis debilitate laborantem contrariis remediis pristinæ sanitati restituit.

§. 71. Alios remediis omninò contrariis curavit, quòd dictus Cæsar Cardinalis est expertus, cui stomachi, & capitis debilitate ita laboranti, ut retinere vix cibum, atque orare nulla ratione posset, impetravit, ut coram se panem integrum cum malo citreo comederet: qui statim atque *Servi* Dei mandatum executus est, stomachi, atque capitis molestiis sensit se omninò liberatum.

Mulier narium ulcere infecta linteoli parte S. sanguine respersa morbo apposita subitò curata est.

§. 72. Alii verò, rebus, quibus utebatur Philippus, morbo admotis, sanitatem pristinam recepere: Inter quos Eugenia Mansueta de Colle Scipionis: naribus ulcere quodam decem & octo mensium spatio horrendum in modum infectis, linteoli parte, Servi Dei adhuc viventis, sanguine respersa, ulceri summa fide apposita, confestim curata est.

Mortuum ad vitam revocavit.

§. 73. Quin etiam constat, mortuos fuisse ejus voce vitæ restitutos; quod Paulo Fabritii de Maximis filio contigit, qui mortuus, nomen illius inclamante Philippo, illico ad vitam rediit, & confessione peracta, ab eodem interrogatus, an libens iterum è vita decederet, annuens, in pace quievit.

His miraculis factus jam fama illustris apud omnes, & etiam Pont. in veneratione habebatur.

§. 74. His virtutibus, ac donis, quibus à Deo tam liberaliter auctus est Philippus, tantæ extitit mortalibus admirationi, ut qui Servum Dei nossent, ejus sanctitatem ubique prædicarent, & prædicti prædecessores nostri summo honore, ac veneratione prosequerentur. Clemens prædecessor prædictus ejus manus etiam osculans, & Gabriel Paleottus in libro quem scripsit de bono senectutis Philippum, adhuc viventem, tamquam verum eximiæ sanctitatis, atque virtutum omnium exemplar proposuerit: & Augustinus dictæ S. R. E. Cardinalis Veronens. nuncupatus, libellum quem composuit, Beato Viro itidem vivente, Philippum, seu de lætitia Christiana inscripserit. Sumæ etiam venerationi habitus est à *Sanctis* viris, & quáplurimis Dei famulis, ut à Sancto

Carolo,

Carolo, qui quotiescumque eum adibat, ponere genua, & manus ejus osculo petere consuevit.

Anno Dom. 1595. die 24. Jun. mane sacrosanctæ Missæ sacrificio celebrato, ac piis operibus per totam diem de more expletis, post mediam sequentem noctem obdormivit in Domino.

§. 75. Verùm ingravescente jam ætate, cùm incitato semper cursu susceptam salutaris vitæ rationem feliciter prosequutus esset, die mortis suæ atque hora multifariam prædictis; plenus dierum, octavo Kalendas Junij, anno millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, qua die Dominici corporis celebritas contigit, cum mane vehementi devotionis spiritu, quasi præ lætitia concinens, sacrosanctum Missæ sacrificium celebrasset, & nonnullis adstantium, quorum confessiones audierat, Eucharistiæ Sacramentum ministrasset, consuetis exercitationibus de more expletis, post mediam noctem, ea qua prædixerat hora, omnipotenti Deo, cui fideliter servierat, spiritum placidissimè reddidit; & post obitum quamplurimis, tam Romæ, quam alibi gloriæ claritate illustris apparuit.

Ad ejus corpus in Ecclesia super feretrum expositum innumera populi multitudo concurrebat d. corpus, vel feretrum deosculans.

§. 76. Et summo mane Servi Dei corpore in Ecclesia super feretrum exposito, mortis felicissimæ fama jam divulgata, innumerabilis cujusque conditionis hominum illuc multitudo convenit: inter quos multi ex Viris Principibus, Præsulibus, atque Cardinalibus confluxere: & toto bidui spatio, quo corpus antequam conderetur in Ecclesia pie reservatum est, ingenti populi frequentia, absque intermissione, manus, pedesque exosculari, coronas, atque rosaria venerando corpori admovere, non destitit: & ii, quibus præ multitudine ad corpus non dabatur accessus, feretrum in quo jacebat osculabantur.

Miracula nonnulla eo tempore edita hic referuntur.

§. 77. Eo interim tempore multa sunt, ejus suffragantibus meritis, edita miracula.

Puer ac Soror strumis laborantes subito curati sunt.

§. 78. Inter cæteros enim adolescens una cum sorore, strumis diu laborantes, Servi Dei manu loco admota, ubi morb⁹ residebat, extemplò curati sunt.

Mulier à difficultate respirandi convaluit.

§. 79. Quemadmodum & mulier quædam à diutina difficultate respirandi, & alii quamplures à variis infirmitatum generibus convaluere.

Corpus aptiori loco repositum, ad illud populi concursus fuit, & ibi votivas deferebant tabellas.

§. 80. Post hæc, ubi selectiore in loco corpus reconditum est, ad ipsum venerandum populi concursus fieri, votivæ deferri tabellæ, donaria per multa appendi, ac suavissimus quidam odor à multis inde percipi cœperunt.

Post septem annos integrum repertum, in sacellum à quodam nobili Florentino ornatum cui Deus S. intercessione filium concesserat eudemque à morte liberaverat, translatum fuit.

§. 81. Septem autem post annos, integrum repertum, summa omnium lætitia translatum est in sacellum erectum, atque ornatum à quodam Nerio de Nigris, nobili Florentino, & Domicello Romano: cui Deus Sancti hujus intercessione filium concessit, Philippum propterea à parentibus nominatum: quem post menses decem & octo, gravi morbo correptum, mortique jam proximum Beatus vir sibi commendatum, pristinæ statim sanitati restituit.

Ejusdem præcordiis Monialis splenis morbo afflicta curata fuit.

§. 82. Sed ne videamur singula recensere miracula, quibus servum suum mirificavit Altissimus, nosse satis erit, alios præcordiis ejusdem sanatos, ut Theodosiam Monialem monasterii S. Luciæ in Silice de Urbe, quæ splenis morbo decem & quinque annos afflicta, extemplò curata fuit.

Puerum natum mortuum ut baptizaretur ejus capillis ad vitam revocatur.

§. 83. Alios verò capillis, ut puerulum natum mortuum, qui ut baptismo ablui posset, est revocatus ad vitam.

Ejus coronis à crurium ulceribus affecta convaluit.

§. 84. Alios quibusdam Servi Dei coronis, ut Felicem Sebastianam, quæ à diuturnis crurium ulceribus, statim convaluit.

Ab incauta percussione oculi alia linteolis liberata est.

§. 85. Alios linteolis, ut Septimiam Neria, quæ in interiori oculi parte, ignito ferro incautè a sorore percussa, illæsa omninò remansit.

Alter à debilitate corporis ex infirmitate veniens juvatur.

§. 86. Et Josephum Sermeium, qui cum ob gravem infirmitatem eò devenisset, ut omnium judicio mox efflaturus animam crederetur, sanus repente factus, è lectulo, in quo jacebat incredibili omnium admiratione surrexit.

A fœmina sollicitatus S. reliquiarum vi quas secum deferebat pectus sibi percuti sensit, ut à peccato caveret.

§. 87. Alios aliis ejusdem Reliquiis, gravissimis tentationibus ereptos, ut Stephanum Calcinardum, qui ab impurissima quadam femina sollicitatus, Sancti Viri Reliquiis, quas devotionis ergò secum deferebat, sibi pectus occulta quadam vi percuti sensit, & vocem ejus audiens increpantis se, ut à peccato caveret, atque inde festinus abiret, dicto obtemperans, continuò aufugit.

Ipsius vitam legens, à tentatione liberatur.

§. 88. Nonnullos sola ejus vitæ lectione, ut Vincentium Valesium, qui vehementi vexatus tentatione supradictum exemplum perlegens, ex animo Philippum compellans, his verbis affatus est: Cur modo non id ipsum mihi abs te Pater? eodem temporis instanti discessit omnis illa permolesta mentis agitatio.

Quamplures apparitionibus à corporum periculis liberavit.

§. 89. Quamplures miris apparitionibus, ut Drusillam Fantinam, quæ præcipiti casu prostrata, ac horribili capitis, oculorum, & totius corporis collisione semiviva jacens, tribus Servi Dei apparitionibus mirabiliter liberatur. Non absimile accidit Leonardo Rovello, cui sanitatem jam à medicis desperatam petenti, Philippus in sui festi pervigilio, noctu apparens, pronuncians que verba illa: Fili vade in pace, confestim præbuit: & adveniente die Leonardus accepti beneficii memor ad audiendam in ejus sacello missam, pro gratiarum actione, ecclesiam adivit.

Alios sepulchrum ejus visitantes à diversis quibus tenebantur infirmitatibus salvavit.

§. 90. Multos sepulchrum ejus visitantes, veluti Claudiam Grignanam, quæ post longam sexennii infirmitatem, non valens in ipsa summa dolorum acerbitate loco se penitus movere, ad Philippi sepulchrum aliorum auxilio perducta, vovens de servando singulis annis in vigilia festivitatis ejus, panis & aquæ jejunio, statim doloribus quibus tenebatur, liberata est, & omninò sana per ecclesiam nullius adminiculo incessit.

Frater quidam Neapoli manens vovens se huic S. eodem prorsus tempore quo Romæ in ejus Sacello Missæ votivum Sacrum solvebatur, à tribus quibus premebatur desperatis morbis repentè curatus est.

§. 91. Denique ferè innumerabiles editis votis, ut fratrem Joannem Baptistam Maffiam de Valentia, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis redemptionis captivorum, qui Neapoli cùm esset, annumque ageret supra septuagesimum, vovens se Dei Servo eadem prorsus hora, qua Romæ in ejusdem Sacello sacrum votivum peragebatur, tribus desperatis infirmitatibus, quibus toto biennii spatio laboraverat, & ita consumptus fuerat, ut de facie vix amplius agnosceretur, repentè curatus est.

Statuto tandem Canonizationis die hortatus est populum ad eleemosynas & preces ut supra.

§. 92. Præscripto itaque Canonizationis die, in festo S. Gregorii Magni nuncupati, quarto videlicet Idus Martii, Pontificatus ipsius Gregorii prædecessoris anno secundo; iterùm dictus Gregorius prædecessor est hortatus ad iteratas preces, jejunia, & eleemosynas, ut in tanto opere exequendo lumen ejus, qui lucem habitat inaccessibilem, implorarent ad ea peragenda, quibus divinæ gloriæ honor, & Catholicæ Ecclesiæ fides augeretur.

Hoc itaque die 12. Mart. ritè, & rectè omnibus servatis Greg. XV. fel. rec. B. Philippum cum BB. Isidoro, Ignatio, Francisco, ac Theresia Sanctum declarat, & Ss. Confessorum catalogo adscribit.

§. 93. Omnibus verò juxta Sanctorum Patrum traditiones, Sacrorumque Canonum instituta, & Romanæ Ecclesiæ consuetudinem ritè, & rectè peractis, dicta die, quarto Idus Martii, idem Gregorius prædecessor, ad Principis Apostolorum Basilicam, cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, & ipsius Gregorii prædecessoris familiaribus, necnon dilectis filiis Clero seculari, & regulari, ac maxima populi frequentia convenit, & post iteratas, primo, secundo, ac tertio pro Canonizationis decreto, petitiones, per dilectum filium nostrum, tunc suum, Ludovicum Tituli S. Mariæ Transpontinæ Presbyterum Cardinalem Ludovisium nuncupatum, nominæ prædictorum, qui pro ea institerant; post sacros Hymnos, Litanias, aliasque preces, & post imploratam Spiritus Sancti gratiam, ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate ejusdem Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum decrevit, & definivit, dictum Philippum Nerium

Florentinum, dictæ Congregationis Oratorii Fundatorem, una cum Beatis Isidoro, & Ignatio, ac Francisco, necnon Theresia prædictis, Sanctum, & Sanctorum Catalogo adscribendum esse, prout adscripsit, & aggregavit.

Et in ejus honorem Ecclesias, & Altaria construendi facultatem concedit.

§. 94. Statuens, ut ab universis Christifidelibus in ejus honorem Ecclesiæ, & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari.

Ejusque festum die 26. Maji agi jubet cum officii concessione.

§. 95. Et quolibet anno dicta die illius obitus, septimo videlicet Kalendas Junii, festum ipsius, & officium tamquam de Confessore non Pontifice, ad formam in rubricis Romani Breviarii præscriptam, solemniter celebrari possint.

Eodem die ejus sepulchrum visitantibus Indulgentias elargitur.

§. 96. Insuper eadem auctoritate omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis ipsius festo ad sepulchrum, in quo corpus ejus requiescit, visitandum accesserint, unum annum & quadraginta dies: iis vero qui in ejusdem festi octava id fecerint, etiam quadraginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit.

Post hæc præviis debitis cæremoniis ad altare Ss. Apost. Missæ solemnia celebravit cum eorundem SS. commemoratione.

§. 97. Et decantato solemniter Hymno Te Deum laudamus; & divina ope implorata, S. Philippi, & aliorum Sanctorum prædictorum meritis, per peculiarem ad id orationem, quam dictus Gregorius prædecessor piè, & solemniter recitavit; sacrosanctum Missæ sacrificium, solemni pompa, & ritu, cum eorumdem Sanctorum commemoratione, ad Altare Principis Apostolorum celebravit: & omnibus Christi fidelibus, tunc præsentibus, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum ejus impertitus fuit.

Et quia d. canonizationis Bulla expediri non potuit ob supervenientem obitum d. Gregor. modo hic Pont. illam expedit, ita ac si expedita fuisset à Greg. & suum effectum à d. die Canonizationis, sortiri debere mandat.

§. 98. Ne autem de decreto, definitione, adscriptione, aggregatione, statuto, relaxatione, aliisque præmissis, pro eo quòd super illis ipsius Gregorii prædecessoris literæ, ejus superveniente obitu, confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari: Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus; quòd decretum, definitio, adscriptio, aggregatio, statutum, relaxatio, impartitio, aliaque præmissa à dicta die, quarto Idus Martii, suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorii prædecessoris literæ, sub Datum ejusdem diei, confectæ fuissent, prout superiùs enarratur. Quòdque præsentes literæ ad probandum planè decretum, definitionem, adscriptionem, aggregationem, statutum, relaxationem, aliaque præmissa, ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Exemplis hujus Bullæ credi jubet.

§. 99. Cæterùm quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri; volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionemque pœnalem imponit.

§. 100. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 1. die 6. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, octavo Idus Augusti, Pontificii nostri anno primo.

Papæ subscriptio.

✠ Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardd. subscriptiones.

†
† Ego Franciscus Maria Episc. Portuens. Card. à Monte.
† Ego Odoardus Episc. Tusculan. Card. Farnesius.
† Ego Oct. Episc. Prænestin. Card. Bandinus.
† Ego Jo. Baptista Episc. Albanen. Card. Detus.
† Ego Federicus tit. Sanctæ Mariæ Angelorum presbyter Cardin. Borromæus.
† Ego And. tit. Sancti Laurentii in Lucina presbyter Cardinalis Perettus.
† Ego B. tit. Sanctæ Mariæ in Transtyberim presbyter Cardinalis Bevilaqua.
†
†
† Ego Dominicus SS. Apostolorum presb. Card. Gymnasius.
†
† Ego Carolus tit. S. Cæsarii presb. Card. Matruti.
† Ego S. Cardinalis Burghesius tit. S. Chrysogoni Major Pœnitentiarius.
† Ego Jo. Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum presbyter Card. Millinus.
† Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ presb. Card. Lantes.
†
†
† Ego Jo. B. tit. S. Cæciliæ presb. Card. Lenius.
† Ego A. tit. S. Petri ad Vincula presb. Cardin. Capponius.
†
† Ego D. tit. S. Martini in Montibus Card. Rivarola.
† Ego PetrusPaulus tit. SS. Nerei, & Achillei presb. Card. Crescentius ejusdem S. Philippi Discip.
†
† Ego Fr. Aug. tit. S. Mariæ de Aracæli presbyter Cardin. Sanctæ Romanæ Eccl.
† Ego G. tit. S. Crucis in Hierusalem Card. Borgia.
† Ego Felix tit. S. Anastasiæ presb. Card. Asculanus.
† Ego Robertus tit. S. Alexii presb. Card. Ubaldinus.
† Ego Tib. tit. S. Priscæ presb. Card. Mutus.
† Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Insula Card. de Trejo.
†
† Ego Julius tit. S. Sabinæ presb. Card. Sabellus.
†
† Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace presb. Card. Klesselius.
† Ego P. tit. S. Thomæ in Parione Card. Camporeus.
†
† Ego S. presbyter Card. S. Susanæ S. R. E. Biblioth.
†
† Ego Franciscus Cenninus Card. S. Marcelli.
†
† Ego Guido tituli Sanctæ Mariæ de Populo presbyter Cardinalis Bentivolus.
†
†
† Ego Julius S. Mariæ supra Minervam presb. Cardin. Roma.
†
† Fr. Desiderius tit. S. Clementis presb. Cardin. de Cremona.
†
† Ego Ludovicus tit. S. Laurentii in Damaso presbyt. Card. Ludovisius, S. R. E. Vicecancellarius, & Summator Sanctiss.
†
†
†
†
† Ego Cosmus tit. S. Pancratii presb. Card. de Torres.
†
†
†
†
† Ego C. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Pius.
† Ego M. S. Eustachii Diac. Card. de Sabaudia.
† Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Dominica Diaconus Cardinalis Medices.
† Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Ursinus.

†

†
†
† Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Boncompagnus.
† Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ Diaconus Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.
†

III.

Canonizatio S. Ignatii Lojolæ Societatis JESU Fundatoris; ejusque relatio in Sanctorum Confessorum numerum; ac institutio suæ festivitatis pro die 31. Julij.

Advertas lector, quòd (licet hanc Bullam expedierit iste S. D. N. Urbanus VIII.) istum Sanctum, una cum Sanctis Isidoro Agricola, Francisco Xaverio, & Philippo Nerio Confessoribus, ac Theresia Virgine canonizaverat Greg. XV. qui morte occupatus literas desuper expedire non valuit.

De tota verò Societatis, quam vivens iste Sanctus instituit, materia, plenissimè habes indicata in 2. & 3. Rubr. ad Const. 25. Pauli III. incip. Regimini, sup. tom. 1.

Edita An. D. 1623.

URBANUS EPISCOPUS.

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentia processerunt, licèt ejus superveniente obitu, literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

Excitaverat Dominus spiritum Ignatii Lojolæ ad disseminandum nomen ejus, ac fidem propagandam in Indiarum, & aliorum locorum remotissimis Insulis, pro quibus magis exercendis instituit Societatem Jesu: Ideoq ex his causis Greg. XV. decrevit intendere ejus Canonizationi.

§. 1. Dudum siquidem felicis recordationis Gregorius Papa XV. prædecessor noster, piè attendens, quòd ineffabilis Dei bonitas, & misericordia, quæ miro consilio suis quæque temporibus aptè disponit, & præteritis seculis, sive ad disseminandum Evangelium inter gentes, sive contra subnascentes hæresiarchas, destinavit plures sanctitate, ac doctrina illustres viros; novissimis temporibus, cum pii Lusitanorum Reges in longinquas Indiarum terras, ac remotissimas insulas latè patentem vineæ Domini propagandæ aditum aperuissent; necnon minorem Catholici Castellæ Reges novum in Orbem ad Occidentem repertum patefacerent; veterem autem Religionem, omnemque illius sanctitatem, ac perfectioris vitæ professionem Lutherus, monstrum teterrimum aliæque detestabiles pestes blasphemis eorum linguis in Septentrionis partibus corrumpere, & depravare, ac Sedis Apostolicæ auctoritati detrahere conarentur; excitavit spiritum Ignatii Lojolæ, qui ex medio honorum cursu, & à seculari, & terrena militia admirabili quadam ratione vocatus, ita se divino imperio regendum, & formandum tradidit, ut demum nova Societatis JESU, quæ inter alia pietatis, & caritatis opera Gentilibus convertendis, hæreticis ad fidei veritatem revocandis, & Romani Pontificis potestati tuendæ ex instituto se totam impendit, religione fundata, vitam admirabili sanctitate traductam sanctissimo pariter concluserit exitu, ac plurimis sit miraculis illustratus; ejusdem Ignatii Catalogo Sanctorum adscriptioni, de qua dudum agebatur, decrevit intendere.

Pro qua antea Reges, & Principes, ac ipsius Societatis Religiosi, aliique apud Clem. 8. institerunt.

§. 2. Quippe increbrescente in dies in diversis mundi partibus ipsius Ignatii sanctitatis fama, & miraculorum gloria; cùm claræ memoriæ Philippus Secundus, & Philippus Tertius, Hispaniarum Reges Catholici, & Maria similis memoriæ, Maximiliani Secundi Romanorum Regis Illustris, in Imperatorem electi, & Margarita dicti Philippi Tertii Regis conjuges, necnon plures Ecclesiarum Præsules, & Populi, una cum dilectis filiis Præposito, & aliis dictæ Societatis Religiosis, apud piæ mem. Clementem Papam VIII. etiam prædecessorem nostrum, oblatis illi processibus, per diversos locorum Ordinarios, etiam auctoritate tunc existentis Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncii, super prædictis sanctitate, & miraculis fabricatis, pro literarum remissorialium, & compulsorialium, ad faciendos pro canonizatione progressus, concessione institissent.

Ipse Pont. negotium discutiendum commisit Cardd. super Sacris Ritibus deputatis, qui postea censuerunt canonizandum, si Pont. placuisset: sed morte præventus nihil desuper constituit.

§. 3. Ipseque Clemens prædecessor oblatos processus, & petitionem ad dilectos filios nostros, tunc suos, S. R. E. Cardinales super sacris Ritibus deputatos commisisset; dictique Cardinales petitioni prædictæ satisfaciendum esse censuissent, si ita eidem Clementi prædecessori placuisset; & dictus Clemens prædecessor morte præventus nihil desuper constituere potuisset.

Similiter Paul. V. ad instantiam prædictorum, & Henrici 4. Regis Christianissimi commisit Rotæ Auditoribus ut causam hujusmodi in statu, quo tunc reperiebatur, reassumentes ultra procederent.

§. 4. Similis recordationis Paulus Papa V. similiter prædecessor noster, repetitis per dictos Principes, ac Præpositum, & Religiosos, ac novis, per claræ etiam memoriæ Henricum Quartum Francorum, & Navarræ Regem Christianissimum, porrectis instantiis permotus, prædicto Gregorio prædecessori, tunc in minoribus constituto, & officio Auditoris causarum Palatii Apostolici fungenti, ac dilectis filiis Alphonso Manzanedo, & Joanni Baptistæ Pamphilio, etiam causarum earumdem Auditoribus, dedit in mandatis, ut causam hujusmodi in statu, & terminis, quibus reperiebatur, reassumentes, conjunctimque procedentes, acta omnia, & probationes perpenderent; & si opus esset, alios testes super vita, & miraculis ejusdem Ignatii per se, & alios ab eis subdelegandos, de novo in genere reciperent, & super his suum ipsorum interponerent judicium: ut si ex iis constaret, inquisitiones, probationes, ac processus hujusmodi esse legitimè factos, causamque sufficienter esse instructam, ea posset ipse Paulus prædecessor exequi, quæ Sanctorum dogmata, & sacrorum Canonum postulant instituta.

Dictique Auditores omnib. bene consideratis, ac aliis desuper firmatis processib. ea ad Cardin. sup. Sac. Ritib. transmiserunt, de quorum sententia ipse Paul. eum Beatum nuncupari, ac missam, & officium de eodem posse celebrari indulsit.

§. 5. Unde dicti Auditores visis, & diligenter discussis processibus coram eis exhibitis, censuerunt, cum illis debere conjungi processus auctoritate Apostolica conficiendos; & ad hunc effectum per se ipsos in Romana Curia, & per nonnullos Archiepiscopos, & Episcopos extra eam, in diversis mundi partibus ab eis subdelegatos, juridicos processus super præmissis confici curarunt, quibus jussu ejusdem Pauli prædecessoris, ad eosdem Cardinales super Sacris Ritibus, ut præfertur, deputatos transmissis, & per eos visis, & perpensis; idem Paulus prædecessor, ex sententia eorumdem Cardinalium, quòd dictus Ignatius Beatus nuncupari, & de eo Missa, & Officium de Communi Confessoris non Pontificis celebrari posset, benignè concessit, & indulsit.

Deinde cùm preces pro d. Canonizatione in dies fierent auctiores, omnia prædicta diligentissimè examinari mandavit eisdem Auditoribus.

§. 6. Et deinde cùm preces eorum, qui pro canonizatione ejusdem Beati Ignatii institerant, fierent in dies auctiores; volens idem Paulus prædecessor in hujusmodi causa secundùm consuetudinem sanctæ Sedis Apostolicæ procedere, eisdem Auditoribus per speciale rescriptum mandavit, ut processus factos etiam de novo perpenderent, & alios testes super veritate præmissorum in specie diligentissimè examinarent, & ipsi Paulo prædecessori referrent.

Qui postea eodem Paulo retulerunt, omnia desuper formata, ritè ac rectè fuisse peracta, ac miracula & sanctitatem satis fuisse probata.

§. 7. Quod quidem mandatum Auditores prædicti exequi, prout par erat, volentes, causam similiter de novo excutere cœperunt: & alios quamplures testes super eisdem præmissis per se ipsos receperunt in dicta Curia; & per alios ab eis subdelegatos extra eam examinari curarunt: ac nonnulla jura ad causam facientia ex Archivio dictæ Societatis extraxerunt: & Alphonsus, ac Joannes Baptista Auditores prædicti, necnon dilectus filius noster Franciscus, ejusdem S. R. E. Cardinalis Sacratus

nuncupatus, tunc, tamquam Archiepiscopus Damascenus, unus ex Auditoribus causarum dicti Palatii Locumtenens, & in locum dicti Gregorii Prædecessoris, qui jam ad Ecclesiam Bononiensem assumptus fuerat, subrogatus, in pluribus Congregationibus, inter eos habitis, de novo fabricatos & alios processus prædictos etiam perpenderunt: illosque legitimè confectos, ac probationes in eis contentas ritè, & rectè peractas, ac sanctitatem, & miracula satis, superque probata fuisse, prædicto Paulo prædecessori retulerunt.

§. 8. Cùmque ipso Paulo prædecessore viam universæ carnis ingresso, dictus Præpositus ejusdem Societatis humiliter apud Gregorium prædecessorem prædictum institisset, ut ad ulteriora in Canonizatione ejusdem B. Ignatii procedere dignaretur; idem Gregorius prædecessor illius petitionem benignè audiens, relationem, ut præfertur, factam, ad eosdem Cardinales super prædictis Sacris Ritibus deputatos, recognoscendam etiam remisit.

§. 9. Cùmque, pendente dictæ relationis discussione, supervenissent charissimi in Christo filii nostri, Ludovici Francorum, & Navarræ Regis Christianissimi primùm; mox verò nobilis viri Maximiliani utriusque Bavariæ Ducis, & successivè etiam charissimi in Christo filii nostri, Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, preces accessissent; dictique Cardinales relationem prædicta, comprobassent; Venerabilis frater noster Franciscus Maria Episcopus Portuensis, ejusdem S. R. E. Cardinalis à Monte nuncupatus, rei summam, suamque & aliorum, ut præfertur, deputatorum Cardinalium sententiam in nostro, tunc ejusdem Gregorii prædecessoris, Consistorio secreto exposuit: & alii, qui in illo Consistorio aderant Cardinales, dilecti filii nostri, in eamdem sententiam devenerunt, posse videlicet dictum Gregorium prædecessorem, juxta sacros dictæ S. R. Eccl. ritus, dictum Beatum Ignatium inter Sanctos referre.

§. 10. Quare idem Gregorius Prædecessor ad ulteriora procedi mandavit, voluerat autem ipse Gregorius prædecessor nonnulla ex iis, quæ in processibus, & actis de vita, sanctitate, & miraculis ejusdem B. Ignatii constabant, in eodem Consistorio recenseri, videlicet.

§. 11. Natus est B. Ignatius in ea Hispaniarum regione, quæ ad Pyrenæum partinet, ad Oppidum Aspeithiæ Pampelonensis Diœcesis, anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo primo, ex Beltramo Loiola, & Maria Sanchez nobilibus, catholicis, & piis parentibus, qui simili pietate filium educandum curarunt.

§. 12. Adolescens ille factus, cum esset eximia & animi, & corporis indole, missus fuit in claræ similiter memoriæ Ferdinandi Regis Catholici Curiam: ubi cum inter honorarios pueros aliquandiu mansisset, ad tunc existentem Navarræ Proregem, in Civitate Pampelonense degentem, se contulit, & rei militari operam dare cœpit. Cùmque dicta Civitas ab exercitu Gallorum obsideretur; ipsi Ignatio ante alios dimicanti lapis, ex muro bombardæ vi excussus, lævam læsit tibiam; dexteram verò ita confregit, ut semivivus corrueret: quorum vulnerum acerbam, gravem, & diuturnam curationem ita patienter tulit, ut omnibus esset domesticis admirationi. Cùmque eidem, in lecto affixo, libros profanos, tunc sic Deo volente, non repertos, petenti, nonnulli pii libri, legendi causa porrecti fuissent, ex eorum lectione tam ardenter fuit incensus, ut ingenti sui odio concepto, decreverit Christi, & Sanctorum vestigia sequi, Hierosolymam proficisci, ut sacra illa loca veneraretur, & fideles in spiritu promoveret, ac infideles ad Evangelium adduceret.

§. 13. Curatis ergo vulneribus, patriam, parentes, res omnes fluxas, & caducas reliquit: & Christo deinceps militaturus, ad Monasterium B. Mariæ de Monte Serrato Ordinis S. Benedicti Vicen. Diœc. perrexit: ibique generali confessione peracta, gladio, & pugione in templo ejusdem Monasterii suspensis, aspera talari tunica indutus, fune præcinctus, nudo capite, baculum manu gestans, totam eam noctem, cui dies festus Angelicæ salutationis illuxit, ante aram ejusdem B. MARIÆ Virginis inter preces, & lacrymas vigilavit: seque penitus divino cultui, novum exinde militiæ genus sequuturum, addixit.

Curatis vulneribus ac omnibus caducis rebus relictis ad Monast. B. Mariæ de MonteSerrato Ord. S. P. N. Benedicti perrexit, ibique armis suspensis, aspera indutus tunica, fune præcinctus, ac nudo capite se penitus divino cultui addixit

§. 14. Minoressam indè vicinum Oppidum petiit: & ad Hospitale S. Luciæ divertit: & in eo, & quodam specu, ad præterfluentis amnis ripam sito, faciens dignos pœnitentiæ fructus, pauperem, atque asperam vitam transegit inter egentes & sordidos homines, quibus etiam humillimis inserviebat obsequiis.

Minoressam inde petiit, & in quodam specu prope amnem asperã: & pauperem vitam transegit sordidis etiam hominibus inserviens.

§. 15. Post aliquod verò tempus Almam Urbem nostram, & successivè Venetias, ac postmodum Hierosolymam contendit: & perlustratis sacris locis, ibidem permanere, & animarum saluti incumbere vetitus, rediit ad partes Hispaniarum, & quò meliùs posset in spiritu proximis utilitatem afferre, triginta natus annos, Grammaticæ primò in Civitate Barchinonensi, & deinde Compluti Philosophiæ, & Theologiæ per annum cum dimidio operam dedit: ac demum Parisiis omnia illa studia repetiit, ex eleemosynis victans, & officia charitatis, humilitatis, & pœnitentiæ non intermittens: sociis ejusdem propositi, inter quos fuit Franciscus Xaverius, vir Sanctus, & Indiarum Apostolus, collectis: & voto cum ejus nuncupato, ut consummatis studiis inceptis, Evangelica contenti paupertate, Hierosolymam omnes adirent; unanimi, ac summo conatu saluti proximorum inservituri: quòd si per annum navigandi se non offerret occasio, vel Hierosolymis permanere prohiberentur; illo voto absoluti Romam irent, & suam ipsorum operam Summo Pontifici in auxilium spirituale proximi offerrent.

PosteaRoma, ac Venetiis perlustratis, 30. annos natus Grammaticæ, Philosophiæ, ac Theologiæ studuit, sociis adhibitis, inter quos Franciscus Xaverius, contracto cum eis voto, ut post studia Hierosolymã adirent Evangelica contenti paupertate proximorum saluti inservituri, si per annum illuc navigandi occasionem habuissent, aliàs illo voto absoluti Romam irent, & suã ipsorum operam in d. opere Rom. Pont. offerrent.

§. 16. Verùm cum ex studiorum laboribus & vigiliis gravem stomachi morbum Parisiis contraxisset, jussu Medicorum, & ex sociorum consilio, in patriam rediit, anno ejusdem Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto: ibique per tres menses in Hospitali Sanctæ Mariæ Magdalenæ, ostiatim victum emendicans, & pauperibus inserviens, tempus sedulò traduxit.

Sed propter morbum stomachi, quo affligebatur, rediit in patriam an. 1535. ibique victum emendicans ac pauperibus inserviens per tres menses fuit.

§. 17. Quo transacto, cum convaluisset, Venetias, quo socii ex composito venire debebant, etiam ipse profectus; in ea Civitate ad Sacerdotium promoveri voluit: & paupertatis, castitatisque in manibus Hieronymi Veralli Archiepiscopi Rossanensis, in ea tunc Sedis Apostolici Nuntii, votum emisit.

Deinde Venetias profectus ibi ad Sacerdotiũ promoveri voluit, & paupertatis, castitatisque votum in manu Nuncii Sed. Apost. emisit.

§. 18. Et elapso anno inter eos condicto, & navigatione in Palæstinam, propter pacem inter Turchas & Venetos per id tempus sublatam, interclusa, Romam cum sociis venit, anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo: ubi à quodam Quirico Garzovio Romano cive, in quadam ipsius Garzovii vinea sub Monte Pincio receptus hospitio, constitutam operam piæ similiter memoriæ Paulo Tertio, pariter prædecessori nostro, ad animarum salutem obtulit paratissimam.

Elapso anno & navigatione in Palæstinam interclusa Romam venit anno 1537. & constitutã opera, Paul. 3 Pont. obtulit paratissimam.

§. 19. Quam causam quò uberiùs, & cumulatiùs tractare posset, dictam Societatem à se institutam, ad tria cum aliis Religionibus communia vota, quarto adjuncto, per quòd peculiarem polliceretur Romano Pontifici obedientiam in Missionibus, non petito viatico, etiam ad infideles, Turcas, Hæreticos, Schismaticos, & quoscumq; alios,

Quā ut uberius tractare posset d. Societ. à se institutam cum tribus votis quarto adjuncto per quod Rom. Pont. peculiarem obedientiam in Missionib. ad Infideles non petito viatico præstarent, confirmandam ab ipso Paulo curavit.

obeundis, à prædicto Paulo Tertio prædecessore confirmandam curavit: eamque postmodum optimis etiam constitutionibus, & legibus stabilivit; & in Præpositum Generalem electus, summa prudentia,& probitatis laude moderatus est.

An. D.1556. die 31. Jul. Romæ Jesum appellans obdormivit in Domino.

§. 20. Ac post multos labores, JESUM appellans,in eadem Urbe piè obdormivit in Domino, pridiè Kalend. Augusti anni ejusdem Domini millesimi quingentesimi quinquagesimi sexti. Vir verè,quem prælegerat Dominus, ut eorum Dux foret,qui portarent, ejus sanctissimum nomen coram gentibus,& populis, & infideles ad veræ fidei cognitionem inducerent, ac rebelles hæreticos ad illius unitatem revocarent, suique in terris Vicarii auctoritatem defenderent.

Fide, & Spe excelluit.

§. 21. Ornavit enim illum Dominus magnitudine,& excellentia Fidei, & maxima Spe communivit, ut satis superque ejus testantur actiones.

Utilitatis in proximis desiderio adeo exarsit, ut mulla loca pia ipsius cura fuerint excitata.

§. 22. Assiduum autem obsequium,quod pauperibus, & ægrotis exhibuit in hospitalibus, & eleemosynarum distributio, quas à piis personis suo ipsius studio corrogabat: maxima etiam cura, & studium, quod jam inde à principio suæ conversionis in eo posuit, ut rudes, & pueri doctrinam Christianam perdiscerent; & detentorum in carcere visitatio,ac sublevatio, quam instituit, & exercuit accuratè; necnon per universum terrarum orbem Missiones, quas fecit; & domus, Ecclesiæ,& Collegia,quæ erexit, & in dicta Urbe, præter scholas Grammaticæ, & Humanarum literarum,quas gratis aperuit, Collegium Germanicum,ac Orphanorum,& Cathecumenorum domus,& S. Marthæ, ac S. Catharinæ monasteria, aliaque loca pia, quæ excitari curavit; & dissidentium reconciliatio,salubria consilia data; & spiritualia exercitia ab eo composita, Sacramentorum frequentationes procuratæ; injuriarum denique remissio, & pro inimicis oratio, quàm ardenter amaret proximum propter Deum, planè demonstrant.

Dilectione erga Deum emicuit.

§. 23. Deum autem ipsum quantopere diligeret, patet ex illa summa cura, & diligentia, qua studuit propter Deum proximo in spiritualibus, & temporalibus semper benefacere: & ex maxima vigilantia, qua curavit cor suum mundum custodire. A sua conversione nullum in eo deprehensum est dictum, factumvè, quòd censeri posset esse peccatum mortale: omnes suas cogitationes, verba, & opera in Deum tamquam in finem referebat, & ad Deum, & Dei gloriam, & honorem destinabat: atque hæc verba, videlicet, Ad majorem Dei gloriam, uti symbolum in ore semper habebat.

Prudentia fuit admirabilis.

§. 24. Prudentia quoque fuit in eo admirabilis. In negotijs enim ad Dei honorem peragendis priùs quidem omnia Deo commendabat: deinde solerti habita consultatione, & rationibus ad examen vocatis,congruentia ad optatum finem adhibebat præsidia, & eo pacto contingentia mala facilè declinabat.

Justitiam coluit, & in ea usque ad finem constanter perseveravit.

§. 25. Ejus erga Deum,& homines justitiam, aspera vita,& voluntariæ pœnitentiæ, quibus offenso jam Deo satisfacere se putabat, spiritus devotio, & religio, qua Deo reddidit debitum cultum,& honorem; gratitudo quoque, quam erga suos,& Societatis benefactores continuò ostendit, & pura veritas, quæ ex ejus ore sine ulla fallacia, fuco,fictione,aut obscuritate procedebat,cum cordis puritate,& simplicitate satis commendant.Animi præclara magnitudo ex pœnitentiis,obsequio erga ægrotos; ex operibus caritatis, à quibus propter labores & difficultates, irrisiones, injurias, & contumelias non recessit;sed in illis constanter usque ad optatum finem perseveravit.

Patientia emicuit.

§. 26. Patientia verò admirabilis,& mansuetudo ex multis,& ingentibus laboribus; ex opprobriis, confusionibus,& persecutionibus, libenter, & alacriter pro Dei amore perpessis;ex gratiarum actione in maledicentes relata, & beneficiis in injuriantes collatis apparent.

Jenuniam servavit, etiam per hebdomadam solo pane & aqua contentus.

§. 27. Jejunium ipse adeò coluit,ut eo tempore, quo fuit Minoressæ,& Barchinonæ,per totam jejunans hebdomadam,exceptis diebus Dominicis,solo pane vesceretur,& aquam biberet:& propter continuatas orationes, & abstinentias semel, & iterum debilis, ac ferè sine viribus est inventus.

Castitatem custodivit.

§. 28. Castitatis fuit adeò diligens custos in se, & in aliis,ut in Constitutionibus Societatis voluerit,illam suis esse tam perfectè servandam, ut eniti debeant,corporis,mentisque munditia, Angelicam puritatem imitari.

Profundæ etiam fuit humilitatis.

§. 29. Profundæ etiam humilitatis non obscura dedit indicia,dum se ad novæ vitæ genus accingens, noluit suum audire germanum,sibi familiæ nobilitatem,opes,& in militia strenuitatem,ac futuram inde gloriam repræsentantem; sed statim atque ex morbo,& vulnere convaluit,seculo nuntium remisit. Idem etiam denotatur,quia in patriam valetudinis causa rediens, cùm se à quodam jam cognitum esse animadvertisset,timens honorem, quem & germanum, & incolas Aspeithiæ sibi exhibituros esse intelligebat,noluit cum eo, à quo cognitus fuerat, via recta Aspeithiam proficisci; sed per montes, & semitas obliquas solus illuc accessit: & nobile palatium cum vilitate humilis hospitalis libentissimè commutavit: nullisque precibus adduci potuit,ut domum paternam ingrederetur.

Mundum gloriam, ac seipsum contempsit.

§. 30. Denique non solùm vanam mundi gloriam, sed se etiam ipsum egregia magnanimitate contempsit, renunciatus enim Præpositus Generalis Societatis, tamdiù id muneris subire recusavit, quoad ejus Confessarius ei, ut demandatum reciperet officium,imperavit,& post receptum munus, ut eos, quos in Constitutionibus ad humilitatem hortatur verbo,firmaret exemplo;primùm quidem in coquinæ ministeriis aliquot versatus est dies, tum docere aggressus est pueros, & rudes doctrinam Christianam.

Adhuc vivus vultum ejus splendore circumdatum vidit B. Philippus Nerius.

§. 31. Excellentem verò famuli sui sanctitatem comprobari voluit etiam Altissimus supernaturali splendore vultus,quem dum viveret aliquando viderunt B. Philippus Nerius, & quondam Oliverius Manareus Flander,ejusdem Societatis religiosus.

Miraculis quoque claruit.

§. 32. Ac testimonio miraculorum:quorum plura etsi ab eo vivente facta in processibus recensentur, insigniora tamen post ejus felicem dormitionem edita probantur.

Moniali ad terram collapsæ, cui coxendix confracta fuerat, & doloribus, ac febri supervenientis cum salus & naturalib. remediis sanare non posset,sanitatem restituit.

§. 33. Isabella enim Rebelles monialis, ordinem S.Claræ in monasterioS. Elisabethæ Barchinonensi ejusdem Ordinis expressè professa,annos nata sexaginta septem,dum aliquid operis alto in loco molitur, repente tam gravi casu ad terram est collapsa,ut coxendicis,seu femoris os, quòd maximum est in humano corpore,totum fuerit confractum: & per quadraginta dies,& ultra adhibitis per medicum,& chirurgum,eventu planè irrito,medicamentis,ac dolore,& febri,quæ ex confractione supervenerant,non cessantibus; ægrota apud omnes erat citra ullam salutis opem,quæ saltem naturalib⁹ parari possent remediis,ut eadem die moritura crederetur:petita tamen pia cum religione,& impetrata reliquia B. Ignatii,& super coxendicem applicata,statim sana est reddita,& coxendicem, ac tibiam priùs tumentem,atque immobilem expeditè, ac sine dolore movere cœpit; & die proxima surrexit, ac liberè,& perfectè ambulavit.

Periculosam febrim cum stomachi nausea sanat.

§. 34. Joannes Leida Majoricensis in valdè acutam,& periculosam febrim inciderat: augebat periculum maxima stomachi nausea: post duodecimum,vel tertiumdecimum diem aucto periculo,cū Deo sese per merita B. Ignatii impensè cōmendasset, sequenti nocte somno excitatus, magno splen-

dore

dore circumfusum cubiculum vidit: & uxorem inclamans: Nonne, inquit, vides me à B. Ignatio sanatum? & illucescente die sanus, & valens sine alicujus auxilio è lecto surrexit, & vestibus se induit, ac in gratiarum actionem templum Societatis expeditè adiit.

Puero lethale vulnus, quod in supercilio prope tempora acceperat, consolidavit.

§. 35. Hieronymus Honuphrius Hetruscus, incola Oppidi Gandiæ Valentinæ diœces. puer decennis, cum lethale in supercilio prope tempora vulnus accepisset, propter quod totius oculi tumor, & vehemens febris accesserant, & post adhibita per mensem integrum per Chirurgum, ex artis præscripto, medicamenta, vulnus non solum non solidaretur, sed adeo latum, & profundum esset, ut linamentum digitale inserendum esset; ac tanta sanies, & putredo flueret, ut chirurgus ipse miraretur, & crederet os aliquod intus confractum; & alterum chirurgum etiam vocari jussisset, & ambo coram infirmo convenissent; remotis fasciis, quibus vulnus erat opertum, & obligatum: præter omnem exspectationem, meritis B. Ignatii, cui mater pueri, voto jam facto, illum commendaverat, vulnus illud penitùs obductum, clausum, & solidatum invenerunt.

Obstructiones seu hydropisim confirmatā ventri admota Imagine hujus Sancti expulit.

§. 36. Magdalena Talavera, in eodem Oppido Gandiæ commorans, cùm per tres annos gravibus laborasset obstructionibus, quæ in hydropisim, quam confirmatam appellant, terminaverant; ejusque ventrem adeò tumentem, & inflatum reddiderant, ut se de loco ad locum movere non posset, nisi permolestè; videns remedia per duos medicos adhibita sibi nihil profuisse, ad divina confugit subsidia: & voto Deo facto, ac Imagine dicti Beati ventri admota, statim melius se habuit, depulsusque est morbus obstructionis, & hydropisis, ita prorsus, ut intra tres, vel quatuor dies detumuerit venter, & exinde illa se bene habuerit.

Pestilentem febrim, cum mentis stupore, ac extraordinariis horroribus, sua pariter imagine liberat.

§. 37. Ferdinandus Pretel de Mendoza, cum in febrim incidisset tertianam, quæ mox in duplicem, deinde in pestilentem unà cum mentis stupore, & extraordinariis horroribus, ex humorum abundantia, & virium naturalium defectu accidentibus, degeneraverat; & ex multis purgationibus incassum adhibitis, vis morbi adeò aucta esset, ut à medicis destitutus, in supremo jam mortis discrimine versaretur, ritè confessus, & communione instructus, ac sacro perunctus oleo, manibus tenens Imaginem Beati Ignatii, quam collo pendentem gestabat, & ex toto corde illi se commendans, convalescere cœpit, & morbo est liberatus.

Feminæ sexagenariæ, paralysis, ac apoplexis morbis vexatæ & humanis remediis destitutæ, valetudinem reddit.

§. 38. Anna Barcellona ferè sexagenaria, cum toto biennii spatio morbo paralysis graviter vexata immobilis esset ad omne opus laboris; & gradus ascendere, aut ex illis descendere non posset, nisi scipionibus innixa: & insuper novus apoplexiæ in altero latere morbus accessisset, humanis remediis omninò destitutam se intelligens, voto nuncupato meliùs se habere cœpit: & toto illo die, ac nocte insequenti inchoata valetudo ita est aucta; ut jam illucescente mane sana omninò ad Ecclesiam Collegii dictæ Societatis accurrerit expeditissimè, gratias Deo, ac Beato Ignatio redditura.

Cæcitate laboranti visum restituit

§. 39. Joannæ quoque Claræ, & Noqueræ, mulieri Majoricensi, annos natæ quinquaginta sex, cæcitate laboranti, videndi facultatem reddidit Beatus Ignatius.

Capitis doloribus, & oculorum inflammatione oppressis sanitatem, & visum restituit.

§. 40. Bartholomæus Contesti chirurgus adeò acerbis, & diuturnis capitis doloribus opprimebatur, ut præ nimio dolore sæpe ad terram allideretur: accessit in oculorum altero tam gravis inflammatio, ut alterum etiam divexaret, itaut ne tenuissimum quidem lucis radium perferre, aut aliquantulum quiescere posset: ob idque in tenebroso conditus cubiculo inde non egrediebatur: & eo deventum est, ut ex intolerando dolore non dubitaret affirmare, quòd si quidam chirurgus jam defunctus in humanis ageret, oculum sibi erui jussurus esset: religione demum eximia erga Beatum istum incensus, illius Reliquias ad se afferri jussit: & in puncto, quo fuerunt illæ delatæ bene se habuit, capitis, & oculorum cessavit dolor, visum recuperavit, & lucis splendorem sine ulla offensione sustinuit, utque intelligeretur, subitam curationem divinæ virtuti, atque intercessioni Beati Ignatii tribuendam esse; bis, terve sacris Reliquis è cubiculo exportatis, dolor rediit: iisque in cubiculum reductis, illicò morbus discessit: quo facto admonitus Bartholomæus, sacras Reliquias penes se retinuit: atque ita intra tres, vel quatuor dies, ita perfectè sanatus est, quasi nunquam ægrotasset. Quo audito Columna Cortei, & Vich, quæ capitis dolore ita vexabatur, ut neque noctu quiesceret, & superveniente in uno oculorum tanto cruciatu, ut palpebram attollere non posset, & cæca denique remansisset: misit, qui easdem Reliquias ad se deferret: quibus allatis, & super oculos, prævia invocatione ejusdem Beati, impositis, palpebra, quæ prius per chirurgos aperiri non poterat, confestim ultro, ac per se cœpit aperiri: cessavit dolor, lucis splendorem Columna pertulit, & intra tres dies paulatim visum omninò recuperavit, & perfectè convaluit.

Dolorem ex tumore, & duritie mamillæ evenientem sanat.

§. 41. Joanna quoque de Aragona, & Pignatella, Ducissa Terrænovæ, quæ quatuor jam menses vehementissimo dolore cruciabatur ex tumore, & duritie alterius mamillæ, eoque reducta erat, ut neque pedes, neque brachia movere posset, quin sibi viscera transfigi quodammodo viderentur, ad opem ejusdem Beati confugiens, & illius Imaginem religiosè de mane venerata, & illi se commendans, vespere ejusdem diei sana sine tumore, sine duritie, & sine ullo doloris sensu reperta est.

Demùm his & aliis miraculis permotus d. Greg. in publico Consistorio per Consistorialis aulæ Advocatum merita ipsius Beati & Principium, ac Populorum vota relata fuerunt.

§. 42. Demùm his, & quamplurimis aliis permotus idem Gregorius prædecessor, ex antiquo Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, tunc suorum, instituto, publico prius, in quo præter prædictos Cardinales, etiam venerabiles fratres nostri Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Romanæ Curiæ Prælati, & dicti Gregorii prædecessoris familiares dilecti filii convenerunt: & dilectus filius Nicolaus Zambeccarius Aulæ Pontificiæ Consistorialis Advocatus, dicti Beati Ignatii merita, & Principum, ac Populorum super hujusmodi Canonizatione vota retulit.

Et successivè in semipublico Consistorio omnes d. B. Ignatium canonizandum judicarunt.

§. 43. Et successivè altero, quod semipublicum vocant, in quo prædicti omnes, ac etiam Sedis Apostolicæ Notarii, & causarum dicti Palatii Auditores dilecti filii interfuerunt: & omnes, quòd dictus Beatus Ignatius canonizandus esset, publicis suffragiis judicarunt: Convocatis Consistoriis, toto cordis affectu exultans in Domino, eumdem Beatum Ignatium, unà cum Beatis Isidoro Agricola, & Francisco Xaverio inter Sanctos referendum duxit.

Omnibus tandem ritè, & rectè expletis die 12 Mar. 1622. d. Gregor. B. Ignatium Sanctum esse definivit, ac SS. Confessorum cata logo una cum BB. Isidoro, Francisco, Philippo, ac Teresia adscripsit.

§. 44. Præscripto itaque Canonizationis die festo S. Gregorii Magni nuncupati, quarto videlicet Idus Martii, Pontificatus ipsius Gregorii prædecessoris Anno secundo: iterum d. Gregorius prædecessor est hortatus ad iteratas preces, jejunia, & eleemosynas: ut in tanto opere exequendo, lumen ejus, qui lucem habitat inaccessibilem, implorarent ad ea peragenda, quibus divinæ gloriæ honor, & Catholicæ Ecclesiæ fides augeretur. Omnibus verò juxta Sanctorum Patrum traditiones, sacrorumque Canonum instituta, & Romanæ Ecclesiæ consuetudinem ritè, & rectè peractis, dicta die quarto Idus Martii, idem Gregorius prædecessor ad Principis Apostolorum Basilicam cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis Prælatis, & ipsius Gregorii prædecessoris familiaribus prædictis; necnon dilectis filiis Clero seculari, & regula-

regulari, ac maxima populi frequentia, convenit: & post iteratas primò, secundò, ac tertiò pro Canonizationis decreto petitiones per dilectum filium nostrum, tunc suum, Ludovicum tituli S. Mariæ Transpontinæ presbyterum Cardinalem, Ludovisium nuncupatum, nomine prædictorum, qui pro ea institerant: post sacros Hymnos, Litanias: aliasque preces, & post imploratam Spiritus Sancti gratiam, ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate ejusdem Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, decrevit, & definivit, dictum Ignatium Loiolam, prædictæ Societatis fundatorem, una cum Isidoro, & Francisco præfatis, ac Beatis Philippo, necnon Theresia, Sanctum, & Sanctorum Catalogo adscribendum, & aggregandum esse, prout adscripsit, & aggregavit.

Ecclesias quoque & altaria in ipsius honorem ædificari, & festum ejusdem diē 31. Julii celebrati posse statuit.

§. 45. Statuens, ut ab universis Christi fidelibus in ejus honorem Ecclesiæ, & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari: & quolibet anno, dicta die illius obitus pridie Kalend. Augusti, festum ipsius, & Officium, tamquam de Confessore non Pontifice, ad formam in rubricis Romani Breviarii præscriptam, solemniter celebrari possint.

Sepulchrum ejus d. festo, vel octava visitantibus Indulgentias elargitus est.

§. 46. Insuper eadem auctoritate omnibus utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis ipsius festo ad sepulchrum, in quo corpus ejus requiescit, visitandum accesserint, unum annum, & quadraginta dies: iis verò, qui in ejusdem festi octava id fecerint, etiam quadraginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavit.

Aliamque plenariam impertitus fuit præsentib. d. Canonizationi.

§. 47. Et decantato solemniter hymno; Te Deum laudamus, & divina ope implorata, S. Ignatii, & aliorum Sanctorum prædictorum meritis, per peculiarem ad id orationem, quàm dictus Gregorius prædecessor piè, & solemniter recitavit, sacrosanctum Missæ sacrificium solemni pompa, & ritu, cum eorumdem Sanctorum commemoratione, ad altare Principis Apostolorum celebravit: & omnibus Christi fidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum ejus, impertitus fuit.

Modo iste Sanctiss. Urban. (quia d. Greg. literas Canonizationis superveniente obitu expedire non potuit) eas expedit ac suum effectum ab ipsa die 12 Mart. 1622. consequi debere decernit.

§. 48. Ne autem de decreto, definitione, adscriptione, aggregatione, statuto, relaxatione, impertitione, aliisque præmissis, pro eo quòd super illis ipsius Gregorii prædecessoris literæ, ejus superveniente obitu, confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari: Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd decretum, definitio, adscriptio, aggregatio, statutum, relaxatio, impertitio, aliaque præmissa à dicta die quarto Idus Martii suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorii prædecessoris literæ sub Datum ejusdem diei confectæ fuissent, prout superius enarratur: quodque præsentes nostræ literæ ad probandum plenè decretum, definitionem, adscriptionem, aggregationem, statutum, relaxationem, impertitionem, & alia præmissa ubique sufficiant; nec ad id approbationis alterius adminiculum requiratur.

Transumptisque hujus constit. fidem dari vult.

§. 49. Ceterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri; volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale superaddit.

§. 50. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam utriusque nostrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 1. die 6. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, octavo Idus Augusti, Pontific. nostri anno primo.

Papæ subscriptio.

✠ Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardd. subscriptiones.

†
† Ego Franciscus Maria Episc. Portuens. Card. à Monte.
†
†
† Ego Oct. Episc. Prænestin. Card. Bandinus.
† Ego Io. Baptista Episc. Albanens. Card. Detus.
†
† Ego And. tit. Sancti Laurentii in Lucina presbyter Cardinalis Perettus.
† Ego B. tit. Sanctæ Mariæ in Transtyberim presbyter Cardinalis Bevilaqua.
†
†
† (nasius.
† Ego Dominicus SS. Apostolorum Card. Gym-
† Ego Carolus Card. tit. S. Cæsarii Madrutius.
† Ego S. tit. S. Chrysogoni presb. Cardinalis Burghesius Major Pænitentiarius.
† Ego Jo. Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum presbyter Card. Millinus.
† Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ presb. Card. Lantes.
†
† Ego Jo. B. tit. S. Cæciliæ presb. Card. Lenius.
†
†
† (varola.
† Ego D. tit. S. Martini in Montibus Card. Ri-
†
†
† (dinalis Borgia.
† Ego G. tit. S. Crucis in Hierusalem presb. Car-
† Fr. Felix tit. S. Anastasiæ presb. Card. Asculanus.
†
† Tib. tit. S. Priscæ presb. Card. Mutus.
† Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Insula presb. Card. de Trejo.
†
† Ego Julius tit. S. Sabinæ presb. Card. Sabellus.
† Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace presb. Cardin. Kleselius.
†
†
† Ego S. presbyter Card. S. Susannæ S. R. E. Bibliothecarius.
†
†
†
† Ego Guido tituli Sanctæ Mariæ de Populo presbyter Cardinalis Bentivolus,
†
†
†
†
† (de Cremona.
† Fr. Desiderius tit. S. Clementis presb. Cardin.
†
† Ego Ludovicus presb. Card. Ludovisius, tit. S. Laurentii in Damaso S.R.E. Vicecancellarius.
†
†
†
† (Torres.
† Ego Cosmus tit. S. Pancratii presb. Cardin. de

†

†
†
†
†
† C. S. Nicolai in Carcere Tulliano Diac. Card. Pius.
† M. S. Eustachii Diac. Card. de Sabaudia.
†
† Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Ursinus.
†
†
†
†
† Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Boncompagnus.
† Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ Diaconus Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.
†
†

IV. Confirmatio Const. Pii V. & ejus Successorum de non alienandis, & infeudandis Civitatibus, Terris, & locis S. R. E.

Prædictorum Constitutiones omnes indicativi tibi sup. in præfati Pii Const. 35. tom. 2.

Edita An. D. 1623.

URBANUS EPISCOPUS.

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

SAcrosancti Apostolatus ministerii cura, & quam altitudo divitiarum sapientiæ & scientiæ Dei humilitatem nostram, nullo licèt meritorum suffragio, gerere voluit, jugiter Nos admonet, ut in iis præcipuam Apostolicæ servitutis sollicitudinem adhibeamus, per quæ temporali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ditionis conservationi consulitur; atque ideo Nos, quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris hanc ob causam providè sancita fuerunt, ea non solùm ipsi inviolatè curabimus custodire, sed etiam ab aliis perpetuò observari debere, statuemus.

Pius V. legem statuit de qua in ipsius const. 35. to. 2.

§. 1. Dudum siquidem à felicis recordationis Pio Papa Quinto prædecessore nostro literæ tenoris emanarunt: Pius Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Admonet nos suscepti cura regiminis, &c.

Omittitur tenor hujus constit. quia est sup. tom. 2. fol. 166.

Successores Pont. eam confirmarunt, & ampliarunt.

§. 2. Quæ quidem Constitutio, veluti optima, & ad conservandam S. R. E. Jurisdictionem & dignitatem, planè salutaris, approbata, confirmata, & innovata fuit ab iis, qui eidem Pio V. successerunt, recolendæ memoriæ prædecessoribus nostris, Gregorio XIII. Sixto V. Gregorio XIV. Innocentio IX. qui etiam de fratrum suorum tunc S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu declaravit, eadem Constitutione prohibitum fuisse, & prohiberi omnem & quamcumque infeudationem, ac alienationem Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum Sedi Apostolicæ tam mediatè, quàm immediatè subjectorum, non solùm ne fiat, nevè attentetur post eorum devolutionem, sed etiam antequam Civitates, Terræ, Oppida, & Loca prædicta devolvantur, ac omnem in quamcumque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extensionem infeudationum, investiturarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis finitarum eorumque incorporationem, quoad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extensionis hujusmodi, non à die eorum devolutionis, sed à die ipsius Constitutionis, etiam antequam illa devolvantur, ipso jure cum omnibus clausulis, & decretis in prædicta Constitutione contentis, Cameræ, & Sedi Apostolicæ factam censeri, adjecto etiam decreto, & declaratione, ut promissio, & juramentum præstitum, & præstandum de servanda ea Pii prædecessoris prædicti Constitutione per ipsum Innocentium, & successores suos Romanos Pontifices, ac prædictos S. R. E. Cardinales intelligatur de ipsa Pii V. prædecessoris Constitutione, per eum ut supra declarata, & secundùm hujusmodi declarationem, eamdem Constitutionem ad unguem, & inviolabiliter observari oportere, & debere, sicuti etiam se servaturum esse promisit, ac sanctè & solemni more juravit, prout in ejusdem Innocentii prædecessoris sub datum pridiè Non. Novembris, Pontificatus sui anno primo, expeditis literis latiùs continentur. Subinde verò à Clemente VIII. & novissimè à Paulo V. Romanis Pontificibus, & prædecessoribus nostris, juxta eamdem Innocentii IX. declarationem confirmata, approbata, & innovata fuit.

Hic vero Pont. ejusd. Pont Const. approbat, confirmat & ipsas servare promittit ac jurat.

§. 3. Quare Nos cùm primùm ad Apostolicæ dignitatis gradum, divina providentia vocati fuimus, idipsum ad exequendum nostri Pastoralis officii debitum præcipuè pertinere existimantes, præinsertas Pii prædecessoris literas, ac omnia in eis contenta, etiam juxta declarationem prædictam per ipsum Innocentium prædecessorem factam, ac desuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter præsentibus haberi volumus pro expresso, ac ad verbum inserto; auctoritate Apostolica tenore præsentium comprobamus, confirmamus, & innovamus, easque firmiter, & inviolatè; ac juxta declarationem prædictam, Nos similiter servaturos esse promittimus, & juramus, atque per eos, ad quos spectat, pariter perpetuò observari præcipimus, & mandamus.

Sanctionem pœnalem apponit.

§. 4. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum comprobationis, confirmationis, innovationis, promissionis, juramenti, præcepti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Contrariis derogat.

§. 5. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 1. die 30. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimotertio, pridiè Kal. Octobris, Pontificatus nostri anno primo.

V. Confirmatio translationis Jurium super hæreditate quadam Joannis Pizzulli, factæ per Fratres Conventus S. Andreæ de Fractis de Urbe Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, Fratribus Collegii ejusdem Ordinis Nationis Calabrensis, nuper per d. Joannem in Regione Montium d. Urbis instituti. Ac demandatio, quòd præfatum Collegium cum suis bonis, perpetuis futuris temporibus, à Religiosis dicti Ordinis ex Provincia Calabriæ tantùm, & non ab aliis ex quacumque alia Provincia, & Natione gubernetur, & administretur.

De his Fratribus multa tibi notavi ad const. 5. Sixti IV. Sedes, sup. tom. 1. necnon ad Pauli V. constit. 117. Admonemur, hic sup. in Tomo 3. In qua eisdem ambitum omninò prohibuit; & vide etiam infrà ad const. 17. Ut ea, ubi alia plura tibi indicabo.

Edita A. D. S. 1623.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Dilecto filio nostro in Urbe ejusque districtu Vicario in spiritualibus generali salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

EX injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio his quæ pro religiosorum locorum quorumlibet præsertim Juventuti Religionem ingredi, ac literarum humanarum, & divinarum studiis incumbere animum habenti destinatorum, commoditati, & feliciori directione prævio superiorum examine, ac aliàs providè facta fuisse dicuntur, ut firma, & illibata persistant, libenter, cum à Nobis petitur, etiam voluntates testantium, ac bona sua ad id erogantium hominum ad hoc accedunt, Apostolici mandamus adjici muniminis firmitatem.

Joannes Pizzullus vivẽs, in omnib. suis bonis instituit hæredes Fratres Conventus S. Andreæ de Fractis de Urbe Ord. Minimorum S. Francisci de Paula

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Joannis Baptistæ à Sancta Agatha, & Francisci de Spezzano, ac Dionysii de Paula, & Vincentii de Cusentia, necnon Laurentii etiam de Spezzano, ac Michaelis à Regina, & Pauli de Rovita, ac Joannis etiam à Regina, & Antonii de Morano Ordinem Minimorum nuncupatorum Fratrum Ordinis S. Francisci de Paula expressè professorum, petitio continebat, quòd cum aliàs tunc in humanis agens Joannes Pizzullus presbyter ex oppido Bisagnanensis diœcesis oriundus Almæ Urbis Incola, & Civis, dum vixit effectus, volens de bonis sibi à Deo collatis vita adhuc sibi comite piè disponere, perpetuumque suæ erga Sanctum Franciscum de Paula singularissimæ devotionis monumentum relinquere, in suo ultimo quod condidit, & sub cujus dispositione decessit ab humanis, testamento, in omnibus, & singulis bonis suis mobilibus, & immobilibus ac se moventibus, juribus, actionibus, creditis aliisque quibuscumque præsentibus, & futuris; ac quomodolibet nuncupatis, & qualificatis ubicumque existentibus, & in quibuscumque rebus consistentibus, hæredes suos universales dilectos filios Fratres domus regularis S. Andreæ de Fractis nuncupatæ de Urbe ejusdem Ordinis.

Ordinando summam sex mille scutatorum ad minus in emptione alicujus fundi in Urbe impendendam ibiq. construendam esse Ecclesiam cum Collegio in quo fratres d. Ordinis Citerioris Calabriæ studiorum causa reciperentur.

§. 2. Ea tamen lege, & conditione, ut ad minimum summa sex millium scuttaorum monetæ in emptionem cujusdam siti, seu fundi, aut prædii in Urbe prædicta per eos impenderetur, Ecclesiaque in illo, seu illa sub invocatione S. Francisci de Paula unà cum Hospitio, seu Collegio, in quo Fratres dicti Ordinis Nationis Citerioris Calabriæ studiorum gratia recipi, & admitti.

Ac pro eorũ victu, & necessariis alios suos redditus assignavit.

§. 3. Ac omnibus ad victum, & studiorum suorum prosequutionem necessariis, & opportunis ex reliquis dictæ hæreditatis bonis, & facultatibus commodè instrui deberent, extrueretur, & ædificaretur.

Proprietatemq. hæreditatis investiendam esse, ut hic voluit.

§. 4. Necnon proprietas hæreditatis hujusmodi in censuum annuorum, aut bonorum stabilium tutorum, & securorum, sive etiam locorum montium non vacabilium emptionem ad electionem Patris Generalis pro tempore existentis dicti Ordinis, aut ejus Vicarii, & cum consensu suorum exequutorum testamentariorum, vel saltem majoris partis illorum investiretur.

Ejusq. alienationem in toto vel parte prohibuit.

§. 5. Et sic investita perpetuò, absque aliqua bonorum sic emptorum hujusmodi in toto, vel in parte alienatione conservaretur.

ut ex fructibus d. hæreditatis tot Fratres Theologiæ studentes juxta reddituum quantitatem manuteneri pariter voluit.

§. 6. Ex fructibusque exinde provenientibus tot fratres studentes Ordinis prædicti, qui præcipuè sacræ Theologiæ studio incumbere deberent, juxta fructuum, & reddituum hujusmodi quantitatem proportionabiliter alerentur, & manutenerentur, & sub aliis certis conditionibus licitis, & honestis licitis, & honestis vinculis, & oneribus tunc expressis instituisset.

Deinde ipse Testator vivens emit quoddam Palatium in Regione Montium, & in platea S. Petri ad vincula, cum suis pertinentiis, illudq. ad effectum prædictorum dd. fratrib. irrevocabiliter donavit.

§. 7. Ac deinde volens ipse testator, & dum adhuc vita frueretur, pro tutiori, & certiori propositi sui hujusmodi complemento, manum operi per se ipsum adhibere, quoddam Palatium Romæ in Regione Montium, & Platea S. Petri ad Vincula situm per ipsum à dilecto filio nobili viro Joanne Georgio Cæsarino Duce emptum, una cum mansionibus, ac etiam sphæristerio, seu ludo pilæ, aliisque stantiis posterioribus eidem Palatio propinquis, necnon cum viridariis, membris, & pertinentiis, illius universis, exceptis tamen quodam parvo viridario sito in calce Montis ejusdem S. Petri ad Vincula, & casaleno contiguo ad usum caprarum hodie destinato, duabusque aliis stantiis terraneis etiam contiguis, cum stabulis existentibus in via S. Pantaleonis, dilecto etiam filio Laurentio Bonincontro per ipsum testatorem irrevocabiliter donatis, dicto Ordini, & pro eo Joanni Baptistæ, & Francisco Fratribus professis prædictis ad effectum inibi Ecclesiam, & Collegium hujusmodi construi faciendi, amore Dei, & ob singularem suam erga ipsum S. Franciscum de Paula, illiusque Ordinem prædictum observantiam, & devotionem, ac pro prædictæ suæ voluntatis executione irrevocabiliter, & inter vivos perpetuò donasset.

Cum onere & pacto, ut adhuc ipso vivente deberet reduci ad usum d. Collegii &c.

§. 8. Cum onere, & pacto inter cetera, quòd dictum Palatium, etiam ipso donatore vivente reduci, & destinari deberet ad usum Collegii, seu Monasterii pro condecenti mansione, studio, & habitatione Fratrum ejusdem Ordinis Theologiæ studiis operam dantium Nationis Citerioris Calabriæ hujusmodi.

In quo manere vult Fratres hic nominatos & alios in defectu eorum, ut hic, sub pœna nullitatis.

§. 9. Et in ipso Collegio, seu Monasterio semper commorari possent, & debeant Joannes Baptista, & Franciscus, necnon Dionysius, & Vincentius præsentes, omnesque alii Fratres ejusdem Ordinis ex dicto oppido Reginæ orti, & oriundi respectivè, donec, & quousque viverent, sub pœna nullitatis, & revocationis dictæ donationis, ac pœnis, & caducitatibus in dicto testamento contentis, in reliquis verò modo, & forma, ac sub eisdem conditionibus, vinculis, oneribus, & caducitatibus in eodem testamento expressis, prout in publicis desuper respectivè confectis instrumentis pleniùs dicitur contineri.

Eosque in actualem, & corporalem d. Palatii, ac pertinentiarum introduxit possessionem.

§. 10. Et consequenter idem donator, & testator respectivè Joannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, & Vincentium prædictos, necnon Laurentium à Spezzano, ac Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, dictæque suæ patriæ, ac Citerioris Calabriæ hujusmodi oriundos in actualem, & corporalem possessionem dicti Palatii, viridariorumque & pertinentiarum prædictarum introduxisset.

Qui sic introducti Templum juxta donationis ordinationem a peruerunt, aliaque ad effectum perducturi.

§. 11. Ipsique sic introducti per modum provisionis, ac superiorum auctoritate templum, vel capellam, seu oratorium sub invocatione ejusdem S. Francisci in certa parte ejusdem Palatii aperuissent, & clausuram conventus appellassent, ordinationem ipsius donationis successivè exactiùs ad effectum perducturi.

Testatore autem mortuo fratres S. Andreæ ex causis hic expensis omnia bona, jura, actiones onera, & pœnas dictæ hæreditatis. Fratrib novi Collegii, ac Jo. Baptistæ illius Vicario deputato cesserunt, transtulerunt, ac demandaverunt, de auctoritate Generalis Collegarum, Protectoris Ordinis ac Sedis Apost. beneplacito cum facultate ipsam hæreditatem admi

§. 12. Atque interea testator prædictus, sicut Domino placuit, rebus fuisset humanis exemptus, Fratres d. domus S. Andreæ hæredes ut præmittitur, instituti, maturè considerantes prædictum testatorem Nationis suæ Religiosos ex dicto eorum ordine existentes Ecclesia, Collegioque seu Monasterio hujusmodi honorare voluisse, omniaque ad eorum usum, & utilitatem destinasse, & consequenter onera diversa, sic & honorum administrationem eis demandare in mente forsan habuisse, prædictumque Joannem Baptistam dicti Collegii Vicarium deputatum, & pro tempore existentes illius Superiores idoneos, & opportunos dictæ hæreditatis administratores, eosque qui dicti testatoris voluntatem, & ordinationem meliùs, & efficaciùs ad unguem observent, & observari faciant fore perspicientes; de dilectorum filiorum moderni Generalis, illiusque Collegarum assensu, ac cum interventu, & præsentia tàm dictorum Collegarum, quàm etiam dilecti filii Hippolyti tituli Sanctæ Mariæ Novæ Dia-

coni

nistrandi gubernandi, &c. quæ omnia à d. Vicario, & Fratribus acceptata fuerunt, & desuper confecta instrumenta publica.

coni Cardinalis Aldobrandini nuncupati dicti Ordinis Protectoris, sive ejus Auditoris, ac sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito acceptatam per eosdem dicti testatoris hæreditatem, omneque commodum, & incommodum illius, necnon sua, & dictæ domus Sancti Andreæ jura, & actiones quæcumque, eis, & eorum cuilibet quomodolibet attributa, & competentia, ac competitura, cum omnibus, & singulis vinculis, oneribus, & honoribus, pactis, conditionibus, & pœnis in dicto testamento contentis, in Joannem Baptistam Vicarium prædictum præsentem, ac pro se, & successoribus suis, dictoque Collegio, & Monasterio, illiusque religiosis acceptantem, & pro tempore futurum dicti Collegii, seu Monasterii Superiorem, ac illius Collegiales, sive Religiosos pro tempore existentes transtulerunt, eisque cesserunt, & mandarunt constituentes propterea eosdem Jo. Baptistam, & futuros dicti Collegii, seu Monasterii Superiores, ac Collegiales, sive Religiosos veros, & proprios Administratores Procuratores generales, Gestores, & agentes totius dictæ hæreditatis, cum facultate, & auctoritate illam regendi, gubernandi, & administrandi, regique, gubernari, & administrari faciendi, ac Conventum, Ecclesiam, & Monasterium erigendi, & fabricandi, aliaque omnia, & singula faciendi, & adimplendi, ad quæ ex dispositione testamenti, & donationis prædictorum quomodolibet tenebuntur, & aliàs, prout in alio publico desuper confecto instrumento similiter dicitur contineri.

Modo Fratres d. Collegii supplicant Pont. ut ea omnia, quæ acta sunt roboraret, & confirmare dignetur.

§. 13. Cùm autem, sicut eadem petitio subjungebat, firmiora sint ea, quæ à Sede prædicta approbantur, & confirmantur: pro parte Joannis Baptistæ, & Francisci, ac Dionysii, & Vincentii, necnon Laurentii de Spezzano, ac Michaelis, & Pauli, ac Joannis, & Antonii prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus translationem, & concessionem, ac mandatum hujusmodi, nostro, & Sedis prædictæ munimine roborare, aliàsque eis in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui mandat prædicto Card. Vicario, ut omnia prædicta dummodo sint licita, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Conc. Trid non repugnent, Apostolica auctoritate approbet, & confirmet.

§. 14. Nos igitur certam de præmissis notitiam non habentes; ipsosque Joannem Baptistam, & Franciscum Dionysium, & Vincentium, necnon Laurentium de Spezzano, Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon instrumenti, ac singulorum testamentorum tenores etiam veriores, præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; circumspectioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenùs vocati qui fuerint vocandi, translationem, & cessionem, ac ultimò dictum mandatum hujusmodi, necnon instrumentum desuper, ut præmittitur, confectum, & tàm præmissa, quàm alia omnia, & singula, licita tamen, & honesta, ac sacris canonibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, maximeque sacri Concilii Tridentini decretis non contraria, in illo contenta, cum omnibus, & singulis inde legitimè secutis, & sequendis, Apostolica auctoritate perpetuò approbes, & confirmes, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicias.

Suppleatque defectus quomodolibet desuper interventos.

§. 15. Ac omnes, & singulos tàm Juris, quàm facti, etiam solemnitatum de Jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, & necessariarum, ac quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in eisdem suppleas.

Eaque omnia ab iis ad quos spectat observari faciat.

§. 16. Necnon translationem, cessionem, & mandatum hujusmodi perpetuò valida, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tàm à Fratribus dictæ domus Sancti Andreæ, quàm à Generali, & Superioribus nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis, aliisque universis, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum, perpetuò firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere; ab illisque, & ultimò dicto instrumento desuper confecto, nullo umquam tempore quovis prætextu, colore, vel ingenio resiliri, vel recedi posse.

Clausulæ irritantes.

§. 17. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, irritumque & inane; si secus super his à quoquam quavis auctoritate decernatur.

Clausula derogat.

§. 18. Non obstantibus Testatoris voluntate, quam quoad præmissa, quatenùs opus sit, illa aliàs in suo robore permansura, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè commutamus, aliisque præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ domus Sancti Andreæ, ipsiusque Ordinis, quatenus in aliquo obstent, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. die 18. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, quinto decimo Kal. Novemb. Pontificatus nostri Anno Primo.

Sequitur probibitio, quòd prædictum Collegium administrari, illiusque Officia tàm honoris, quàm oneris ab aliis, quàm Fratribus hujus Ordinis Provinciæ Calabriæ perpetuis futuris temporibus exerceri nequeant.

Edita Ann. Dom. 1624.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad majorem rei memoriam.

Procemium.

INter cetera cordis nostri desiderabilia, ea quoque ex debito pastoralis officii nostris humeris, licèt imparibus, divina dumtaxat dispositione, impositi non modicè Nos urget cura, ut inter Christi fideles quoslibet, præsertim religiosas personas sub suavi unius, & ejusdem instituti jugo, & charitatis vexillo, Altissimo famulantes, præcluso discordiarum, & zizaniarum inimici hominis sementorum aditu, pax, & concordia vigeant; piorum testantium voluntates adimpleantur, & inviolabiliter observentur, ac regularium loca ad divinum cultum propagandum, & ignorantiæ caliginem discutiendum, sacræque paginæ doctrinam, qua mediante uberiores in vinea, dextra Domini plantata, fructus colligi, & animarum salus procurari noscuntur, adipiscendam, liberè destinata, promoveantur, & propterea quæ successu temporis aliquid contra desiderium nostrorum hujusmodi dispositionem ausu temerario fieri, vel attentari contingat, sacri Apostolatus officii nostri partes interponimus, ac aliàs ultrò disponimus, prout rerum, temporum, locorum, & personarum qualitatibus debitè pensatis, conspicimus in Domino validiùs expedire.

Refertur tenor dispositionis testamentariæ Joannis Pizzulli, quam hic denuo paragraphis distinguere superfluum cò quia sit eadem cum præinserta constitutione.

§. 1. Cum itaque, sicut Nobis innotuit, quondam Joannes Pizzullus presbyter, dum vixit, Calaber ex Oppido Reginæ Bisinianensis diœcesis oriundus, Urbis tamen incola, & civis, pro charitatis affectu, & spirituali erga Nationem Citerioris Cala-

briæ benevolentia,& amore ductus,in ultimo per eum condito,sub cujus dispositione ab humanis decessit,testamento, in omnibus suis mobilibus,& immobilibus, ac se moventibus bonis, juribus, actionibus, creditis, aliisque quibuscumque quomodolibet nuncupatis, & qualificatis, dilectos filios,Correctorem,& Fratres, seù Conventum domus regularis Sancti Andreæ de Fratris nuncupati de Urbe, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Paula,hæredes suos universales instituerit,& inter cetera ordinaverit,quòd summa sex mille scutatorum monetæ ad minus in emptionem alicujus fundi in prædicta Urbe per dictos Correctorem,& Fratres,seu Conventum impendi, & in ipso fundo Ecclesiam sub invocatione ejusdem Sancti Francisci de Paula,cum Hospitio, seù Collegio extrui, ac in eodem Hospitio, seu Collegio Fratres Ordinis,& Nationis,prædictorum studiorum causa,recipi, & commorari, illisque de victu, & aliis ad studiorum prosecutionem necessariis provideri,& ad eum effectum, ac pro servitio, & usu solùm dictorum Fratrum Studentium omnes alii redditus hæreditatis suæ erogari, & converti deberent; ac omnem bonorum dictæ hæreditatis in toto, vel in parte alienationem ex quacumque, etiam urgentissima causa,prohibuerit,volens,quòd bona hujusmodi semper ad effectum, ut ex fructibus inde pro tempore provenientibus in dicto Hospitio,sed Collegio Fratres Studentes Ordinis, & Nationis hujusmodi manuteneri, & ali possint, & debeant,conservarentur; quòdque numerus ipsorum Fratrum fructibus hujusmodi, & expensis pro eorum manutentione necessariis, ad arbitrium Cardinalis Protectoris Ordinis, & executorum testamenti hujusmodi pro tempore existentium correspondet,seu proportionatus esset, necnon inter ipsos Fratres Studentes,eos, qui quovis modo domum maternam dicti testatoris, videlicet illorum de Grilli, etiam usque ad quartum gradum exclusivè consanguinitate attigerint,& deinde eos, qui ex dicto oppido oriundi forent, ac successivè illos,qui ex provincia Calabriæ Citerioris; & ultimo,si aliqua loca superessent,eos,qui ex provincia Ulterioris Calabriæ orti existerent,in ipso Hospitio,seu Collegio præferri,& in eventum,in quem dicti hæredes,vel Fratres dicti Hospitii, seù Collegii pro tempore existentes,hæreditatem hujusmodi cum conditionibus prædictis, & aliis oneribus per ipsum testatorem injunctis acceptare, vel ea acceptata,conditiones, ac onera hujusmodi adimplere nollent, aut etiam pro una vice in quavis etiam quantumvis minima parte dispositionem testamentariam hujusmodi transgrederentur;tunc, & eo casu etiam voluerit,& mandaverit, ut omni commodo,& beneficio hæreditatis prædictæ privati remanerent, in eoque Fratres Congregationis Colloreti nuncupatæ,sub regula, & habitu Sancti Augustini militantes,& in Provincia Calabriæ Citerioris prædictæ fundatæ succederent; eosdem Fratres dictæ Congregationis ipsis hæredibus, vel Fratribus Hospitii, seu Collegii hujusmodi in dicta hæreditate ex tunc cùm eisdem conditionibus, & oneribus substituendo, deinde parochiali Ecclesia SS. Sergii, & Bachi, de eadem Urbe, unà cum dilectorum filiorum illius parochianorum animarum cura,per dilectum filium tunc existentem Ministrum generalem dicti Ordinis,à felic. record. Gregorio Papa XV. prædecessore nostro, Ordini prædicto ad effectum Collegium hujusmodi construendi concedi obtenta: idem testator volens per seipsum suam hujusmodi dispositionem ad effectum perducere, quoddam palatium in dicta Urbe,& Regione Montium juxta Monasterium Sancti Petri ad Vincula nuncupati situm, unà cum viridariis,membris, & pertinentiis suis, à dilecto filio nobili Viro Joanne Gregorio Cæsarino Duce Civitatis novæ emerit, illudque sic emptum dicto Ordini ad effectum inibi Ecclesiam,& Hospitium,ac Collegium hujusmodi construi faciendi cum onere, quòd ipsi Corrector, & Fratres, seù Conventus dictum palatium ad usum Collegii pro habitatione Fratrum dicti Ordinis Theologiæ operam navantium Nationis Citerioris Calabriæ hujusmodi reducere, seu reduci debeant,& in reliquis sub eisdem conditionibus,oneribus,caducitatibus, modoque, & forma in dicto testamento contentis,irrevocabiliter inter vivos perpetuò donaverit, subindeque dilectos etiam filios,Joannem Baptistam à Sancta Agatha, & Franciscum de Spezzano,ac Dionysium de Paula, necnon Vincentium de Cusentia,& Laurentium etiam de Spezzano,ac Michaelem à Regina,& Paulum de Ruito,necnon Johannem etiam à Regina, & Antonium de Morano, Fratres dictum Ordinem expresè professos, & ex Citeriori Calabria hujusmodi oriundos in dicta domo Sancti Andreæ tunc commorantes, in actualem, & corporalem possessionem palatii, viridariorum, aliorumque membrorum,& pertinentiarum prædictorum introduxerit, ipsique denique sic introducti Superiorum auctoritate Capellam, seu Oratorium sub invocatione ejusdem Sancti Francisci de Paula in quadam parte ejusdem palatii existentem,seu existens ornaverint, & Clausuram Conventus appellaverint; illis verò ordinationem ipsius conditionis exactiùs adimplere desiderantibus, dictus testator, & donator, sicut domino placuit, ab hac vita decesserit, ac post ejus obitum Fratres dictæ domus Sancti Andreæ considerantes, ipsum testatorem,& donatorem Nationis suæ Religiosos ex dicto eorum Ordine existentes Collegio hujusmodi honorare voluisse, omniaque ad eorum usum, & utilitatem destinasse, & consequenter sicut onera diversa,sic & bonorum hujusmodi administrationem eis demandare in animo habuisse,dictumque Joannem Baptistam prædicti Collegii Vicarium deputatum, & pro tempore existentes illiùs Superiores idoneos, & opportunos dictæ hæreditatis administratores, & voluntatis ejusdem testatoris, & donatoris diligentes observatores, & executores futuros esse perspicientes, de ejusdem tunc existentis Generalis, ac dilectorum similiter filiorum dicti Ordinis,illiusque collegarum assensu,& cum interventu, & præsentia, tàm dictorum collegarum, quàm etiam dilecti pariter filii nostri Hippolyti Sanctæ Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati, moderni ejusdem Ordinis Protectoris, seu ejus Auditoris ad id ab eodem Hippolyto Cardinale specialiter deputati, ac sub nostro,& Sedis Apostolicæ beneplacito acceptatam per eos dicti testatoris hæreditatem, omneque commodum, & incommodum illius, necnon sua, & dictæ domus Sancti Andreæ jura, & actiones quæcumque eis, & eorum cuilibet quomodolibet attributa,ac competentia, & competitura, cum omnibus, & singulis conditionibus, oneribus, vinculis, & pœnis in dicto testamento contentis, in prædictum Joannem Baptistam Vicarium pro se, ac successoribus suis, dictoque Collegio, & illius Religiosis acceptantem, & ejusdem Collegii Superiorem, & Collegiales, seu Religiosos pro tempore existentes transtulerint, ac Joannem Baptistam, & pro tempore existentes dicti Collegii Superiores, & Collegiales, seu Religiosos prædictos veros, & proprios administratores, procuratores generales, gestores, & agentes totius hæreditatis prædictæ cum facultate illam regendi, gubernari, & administrandi, regique, gubernari, & administrari faciendi, necnon conventum, & Ecclesiam, ac domum egularem erigendi, & fabricandi, omniaque

& sin-

& singula faciendi, & adimplendi, ad quæ ex dispositione testamenti, & donatione prædictorum obligati fuerunt, constituerint; postmodumque idem Gregorius prædecessor supplicationibus testatoris, & donatoris, ac Joannis Baptistæ, & Francisci de Spezzano prædictorum inclinatus, donationem prædictam, ac desuper confectum instrumentum Apostolica auctoritate approbari, & confirmari mandaverit.

§. 2. Ac insuper Nos translationem, & donationem, ac instrumentum hujusmodi eadem auctoritate approbaverimus, & confirmaverimus, prout testamento, ac instrumentis, singulisque literis Apostolicis exinde confectis plenius continetur: ex forma verò, & tenore, tàm testamenti, quàm donationis hujusmodi clarè, & manifestè appareat, dictum testatorem Collegium prædictum Religiosis suæ Nationis tantùm, & non pro aliis fundare, & dotare, ac eamdem Nationem suam speciali hoc beneficio, ad testandam, & declarandam sui erga patriam animi pietatem prosequi voluisse, & Fratres dictæ domus Sancti Andreæ intentionem ejusdem testatoris, & donatoris talem fuisse existimantes, adhærendo ad translationem, & cessionem prædictas sponte, & libenter devenerint, ac ab eo tempore citra dictus Joannes Baptista Vicarius, & Franciscus, ac Dionysius, necnon Michael, & Paulus, ac Joannes, & Antonius prædicti hæreditatem hujusmodi, illiusque bona, ac dictum Collegium administraverint, & gubernaverint, & licèt tam ipsi, quàm postea alii Religiosi dicti Ordinis ex dicta Natione oriundi super libero gubernio regimine, & administratione ejusdem Collegii, & illius bonorum molestari, & in ipso Collegio alii Religiosi, quàm ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris orti recipi, & commorari non posse videatur.

§. Nihilominus, quia successu temporis facilè contingere poterit, ut Religiosi aliarum Provinciarum, & Nationum in Collegio prædicto recipi, & ad illius regimen, & gubernium assumi petant, & procurent, id autem non solum menti, & intentioni dicti testatoris omninò contrarium: sed etiam Religiosis dictæ Provinciæ Calabriæ grave præjudicium allaturum esse, exindeque probabile sit, inter Religiosos dicti Collegii rixas, odia, contentiones, & diffidia, aliaque non levia inconvenientia cum gravi status dicti Collegii perturbatione, & forsan totali illius ruina, & excidio sine dubio passim oritura esse: Nos præmissis inconvenientibus, & incommodis nostræ, & Sedis prædictæ providentia & ministerio consultum esse desiderantes, Joannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, necnon Vincentium, ac Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, aliosque dictæ Nationis Calabriæ Religiosos sub Regula dicti Ordinis Sancti Francisci de Paula nunc, & pro tempore militantes, specialis gratiæ favore prosequi volentes, eosque & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon testamenti, & instrumentorum, ac prædictarum literarum tenores etiam veriores, præsentibus pro expressis habentes, Motu nostro proprio, non ad Joannis Baptistæ, aut Francisci, vel Dionysii, seu Vincentii, nec ad Michaelis, vel Pauli, seu Joannis, aut Antonii prædictorum, vel alicujus eorum, aut cujusvis alterius Nobis pro eis oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione nostra, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, quòd ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus dictum Collegium, necnon tam prædictæ hæreditatis, quam alia Collegio hujusmodi proprietatis, jura, & bona universa præsentia, & futura in quibuscumque rebus consistentia, & ubicumque existentia, ac etiam officia, & munera, tàm oneris, quàm honoris per Religiosos dicti Ordinis ex Provincia Citerioris Calabriæ prædictæ nunc, & pro tempore oriundos, tantùm dummodo Superiores dicti Ordinis ex Calabria ab regendum, & gubernandum dictum Collegium, ac illius redditus, & bona administrandum idonei reperiantur, & non per alios quarumcumque aliarum Provinciarum, & Nationum ejusdem Ordinis Religiosos, quos ad id omninò incapaces, & inhabiles esse volumus, & declaramus, sub obedientia tamen, visitatione, correctione, & omnimoda superioritate ejusdem tunc, & pro tempore existentis dicti Ordinis Ministri generalis regi, gubernari, & administrari.

Et quòd Fratres d. Provinciæ habeantur in ipso Collegio, & alii manuteneri nullatenus possint.

§. 4. Ac in eodem Collegio nulli alii Religiosi, quàm ex dicta Provincia Citerioris Calabriæ oriundi, & aliàs juxta testamenti, & donationis prædictorum formam qualificati, recipi, commorari, ali, & manuteneri possint, & debeant.

Statuit ea quæ fient ullo unquam tempore contra prædicta nullius esse roboris.

§. 5. Et si ullo unquam tempore alios Religiosos, quàm, ut præfertur, oriundos, ad regimen, gubernium & administrationem Collegii, ac proprietatum, jurium, & bonorum, necnon ad officia, & onera hujusmodi, etiam per dictum Ministrum generalem, & Provinciales, aliosque Superiores dicti Ordinis nunc, & pro tempore existentes, seu eorum auctoritate; etiam ex quacumque, quantumvis urgenti, legitima, & necessaria causa deputari, & assumi, aut in Collegio prædicto manutenendos, & alendos, etiam studii causa mitti, vel in eis consignari, aut deponi contigerit, Religiosi ejusdem Collegii ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris, oriundi, ibi pro tempore commorantes, illos recipere, & admittere nullatenus teneantur, & si qui aliquando recepti, & admissi fuerint, eos inde dimittere, & expellere possint, & debeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

Inhibetque Superioribus d. Ordinis ea facere.

§. 6. Necnon Ministro generali, & dilectis filiis Provincialibus, aliisque Superioribus, nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis, in virtute sanctæ obedientiæ, ne ad regimen, gubernium, & administrationem Collegii, juriumque, & bonorum prædictorum, ac officia, & onera hujusmodi alios Religiosos, quàm ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris oriundos, & ut præmittitur, qualificatos, quovis prætextu, colore, vel ingenio, & ex quacumque etiam lecturæ, & studii causa per se, vel alios deputare, & assumere, seu in Collegio hujusmodi manutenendos, & alendos mittere, aut in illis consignare, seu deponere, aut deputari, assumi, mitti, consignari, & deponi facere quomodolibet audeant, seu præsumant, motu, deliberatione, ac de potestatis plenitudine, necnon auctoritate, & tenore similibus districtiùs præcipimus, & inhibemus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 7. Decernentes, præsentes nostras literas etiam ex eo, quod dictus Minister generalis, dilecti filii Provinciales, ac Superiores prædicti, aliique quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, illis non consenserint, ad eaque vocati, & causæ, propter quas illa fiant examinatæ, justificatæ, aut alias approbatæ non fuerint, seù quovis alio prætextu, ex quacumque, quantumvis legitima & juridica causa de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam vocari, ad viam, & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumq; juris, gratiæ, vel facti reme-

dium

dium impetrari, aut concedi non posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quoscumque Romanos Pontifices sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis facientibus comprehendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & cum, in quo ante præmissa quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data per dictos Joannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, necnon Vincentium, & Michaelem, ac Paulum, & Joannem, ac Antonium, eorumque successores ejusdem Collegii Collegiales quandocumque eligenda, concessas semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Aliter judicandi potestatem aufert.

§. 8. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores hujus Const. deputat.

§. 9. Quocirca dilectis filiis nostris, Archipresbytero Ecclesiæ Lateranensis, ac nostro, ac pro tempore existentis Rom. Pont. in Urbe, ejusque districtu Vicario in spiritualibus generali, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac venerabili fratri Archiepiscopo Cusentino, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seù alios, easdem præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Joannis Baptistæ, & pro tempore existentis Hospitii, seù Collegii hujusmodi Superioris, ac Collegialium, seù Religiosorum, aut alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes; eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, ab omnibus ad quos nunc spectat, & pro tempore spectabit, quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari; necnon Joannem Baptistam, ac pro tempore existentem Hospitii, seù Collegii hujusmodi Superiorem, & Collegiales, seù Religiosos prædictos, illis pacificè frui, & gaudere: non permittentes eos, aut eorum aliquos desuper quomodolibet indebitè molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo: invocato etiam adhoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio.

Cum facultate contradictores puniendi ac pœnis ut hic coercendi.

§. 10. Nos enim Archipresbytero, & Vicario, ac Archiepiscopo præfatis, & eorum cuilibet, quoscumque molestatores, perturbatores, contradictores, & rebelles, etiam per edictum publicum, constito summariè de non tuto accessu, citandi, eisque, ac quibus, & quoties inhibendum fuerit, etiam per simile edictum quoad Archiepiscopos, & Episcopos sub interdicti ingressus Ecclesiæ: quo verò ad alios inferiores, etiam sub censuris Ecclesiasticis, & etiam pecuniariis, eorum arbitrio imponendis, moderandis, & applicandis pœnis inhibendi; necnon eos, quos censuras, & pœnas prædictas incurrisse constiterit, eas incurrisse, servata forma Concilii Tridentini declarandi, ac legitimis super literis habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravandi, reaggravandi, & interdicendi, plenam, & liberam, motu, scientia, auctoritate, & tenore præmissis, concedimus facultatem.

Contraria removet.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ Octavi, etiam prædecessoris nostri, qua cavetur expresè, ne quis extra suam civitatem, vel diœcesim, nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis ultra unam dietam à fine suæ diœcesis, ad judicium evocetur, seù ne Judices à Sede prædicta deputati extra civitatem, vel diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant, seù præsumant, ac in Concilio generali de duabus dietis edita, dummodo quis ultra tres dietas vigore earumdem præsentium extra suam civitatem, vel diœcesim ad judicium non trahatur, necnon quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti ordinis, & juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illi, illiusque Ministro generali, Provincialibus, & Superioribus prædictis, ac aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in contrarium forsan præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hæc servanda esset, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresè harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Decretum pœnale superaddit.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, voluntatis, declarationis, statuti, ordinationis, præcepti, inhibitionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. An. 2. die 4. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. pridiè nonas Decembris, Pontificatus nostri Anno Secundo.

VI.

Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicæ.

Has Constitutiones, tamquam amplissimas, ac quotidiè necessarias, pro publica Curialium commoditate posui.

Edita An. Dom. 1623.

Sanctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Urbanus divina providentia Papa Octavus suorum prædecessorum vestigiis inhærendo, normam, & ordinem rebus gerendis dare volens, in crastinum suæ assumptionis ad Summi Apostolatus apicem, videlicet die septima mensis Augusti, Anno ab Incarnatione Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, reservationes, constitutiones, & regulas infrascriptas fecit, quas etiam ex tunc, licèt nondum publicatas, & suo tempore duraturas observari voluit, ac quas Nos Ludovicus tit. S. Laurentii in Damaso Presbyter Cardinalis Ludovisius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarius, die 21. mensis Octobris dicti Anni in Cancellaria Apostolica publicari fecimus.

Reservationes generales, & speciales.

1. In primis fecit easdem reservationes, quæ

in Con-

in Constitutione felicis recordationis Benedicti Papæ XII. quæ incipit, *Ad regimen*, continentur,& illas innovavit,ac locum habere voluit,etiamsi Officiales in eadem Constitutione expressi Apostolicæ Sedis Officiales ante obitum eorum esse desierint,quoad beneficia, quæ tempore, quo officiales erant,obtinebant. Declarans, nihilominus, beneficia,quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione officiorum suorum hujusmodi, ejusdem Sedis Notarii erant,etiam dimissis ipsis officiis, & quandocumque assecuti fuerint, sub hujusmodi reservationibus comprehendi. Ac reservavit beneficia, quæ per Constitutionem piæ memoriæ Joannis Papæ XXII. quæ incipit, *Execrabilis*, vacant, vel vacare contigerit,quam Constitutionem, & reservationem Sanctitatis Suæ tàm ad Beneficia obtenta,quàm alia quæcumque,de quibus, Ordinarii, & alii Collatores, contra Concilii Tridentini decreta disposuerunt, & disponent in futurum, extendit,& ampliavit. Et ea etiam beneficia omnia dispositioni suæ reservavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores, contra ejusdem Concilii decretorum formam dispositum fuerit.

Reservatio Cathedralium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac de tempore vacationis Episcopatuum vacaturorum beneficiorum.

2. Item reservavit generaliter omnes Ecclesias Patriarchales,Primitiales,Archiepiscopales,Episcopales, necnon omnia Monasteria virorum, valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æstimatione excedentia,nunc quomodocumque vacantia, & imposterum vacatura, & voluit, quòd excessus hujusmodi in literis exprimatur. Ac etiam reservavit dignitates,& beneficia omnia ad collationem, præsentationem, & electionem, & quamcumque aliam dispositionem Patriarcharum,Primatuum,Archiepiscoporum, & Episcoporum,necnon Abbatum, ac aliorum quorumcumque collatorum,& collatricum, secularium, & regularium, quomodolibet (non tamen ad collationem, cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius præsentationem, vel electionem, pertinentia,) quæ post illorum obitum, aut Ecclesiarum, seu Monasteriorum, vel aliarum dignitatum suarum dimissionem, seu amissionem, vel privationem, seu translationem, vel aliàs quomodocumque vacaverint, usque ad provisionem successorum, ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel dignitates Apostolica auctoritate faciendam, & adeptam ab eisdem successoribus pacificam illorum possessionem; quomodocumque vacaverint, & vacabunt in futurum.

Extensio reservationis Beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturorum.

3. Item,qui de beneficiis Ecclesiasticis, præsertim curam animarum habentibus, seu aliàs personalem residentiam requirentibus, dum pro tempore vacant,Apostolica auctoritate provisi, seu providendi, ante illorum assecutionem alia cùm eisdem incompatibilia beneficia Ecclesiastica per eos tunc obtenta, in fraudem reservationis suæ resignarent,seu dimitterent,Voluit, decrevit, & declaravit, quòd si imposterum, quibusvis personis de aliquibus beneficiis Ecclesiasticis tunc vacantibus,seu vacaturis,per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri; ipsosque provisos,seu providendos,intra vacationis, & provisionis, seu assecutionis eorum beneficiorum tempora; quæcumque alia cum illis incompatibilia beneficia Ecclesiastica secularia,vel quorumvis ordinum,ac etiam hospitalium,regularia,per eos tunc obtenta, nulla speciali, & expressa de eisdem in provisionibus prædictis facta mentione, simpliciter, vel causa permutationis,ac aliàs quomodolibet,sive in Sanctitatis Suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis,aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis,sive Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcumque manibus resignare, seu dimittere, aut juribus sibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit; omnes & singulæ concessiones, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones de beneficiis, seu juribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis, pro tempore faciendæ, cum inde secutis quibuscumque, cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti existant,nec cuiquam suffragentur; sed beneficia, & jura, ut præfertur, resignata, dimissa, & cessa, eò ipso vacent, & vacare, ac sub reservatione prædicta, quam Sanctitas Sua etiam quoad hoc extendit,& ampliavit, comprehensa censeantur, ita quòd de illis per alium quam eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem nullatenùs disponi possit in omnibus, & per omnia, perinde ac si per pacificam assecutionem beneficiorum aliorum hujusmodi verè & realiter vacavissent. Decernens irritum,&c. attentari.

Reservatio Dignitatum,necnon suorum, & S. R. E. Cardinalium familiarium, beneficiorum.

4. Item reservavit generaliter dispositioni suæ omnes dignitates majores post Pontificales in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus,necnon valorem decem florenorum auri communi æstimatione excedentes, principales in Collegiatis Ecclesiis,reservavit etiam Prioratus, Præposituras,Præpositatus, ac aliàs dignitates conventuales, & Præceptorias generales Ordinum quorumcumque (sed non militiarum) ac quæcunque beneficia, quæ sui, etiam dum Cardinalatus fungebatur honore, existentes, ac S. R. E. viventium nunc, & qui erunt suo tempore Cardinalium, familiares, continui commensales obtinent, & imposterum obtinebunt, eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quæ,jus ejus competit, aut competierit, etiam si ab ipsa familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel aliàs recesserint. Declarans,dignitates, quæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificales majores existunt, & quæ ex Apostolicæ Sedis indulgentia, vel ordinaria auctoritate, aut consuetudine præscripta, vel aliàs quovis modo in Collegiatis Ecclesiis principalem præeminentiam habere noscuntur, sub reservatione prædicta comprehendi debere.

Reservatio beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

5. Item reservavit generaliter omnia, & singula beneficia Ecclesiastica quorumcumque Collectorum, & unicorum in quacumque civitate, vel diœcesi, qui suo tempore officia exercuerint, Subcollectorum fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum, illa videlicet beneficia dumtaxat, quæ durante eorum officio obtinebant,& in quibus, seu ad quæ jus eis competebat.

Reservatio beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur.

6. Item reservavit omnia, & singula beneficia Ecclesiastica quorumcumque Curialium, quos, dum Curia Romana de loco ad locum transfertur, eam sequendo, decedere con-

tigerit in quovis loco quantumcumque etiam à dicta Curia remoto.

Reservatio beneficiorum Cubiculariorum, & Cursorum.

7. Item reservavit generaliter idem D. N. Papa dispositioni suæ omnia beneficia Cubiculariorum, etiam Honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum. Declarans, in prædecessorum suorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & regulis reservatoriis beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios Honoris, nuncupatos, etiam à die earum editionis, & publicationis intelligi, & comprehendi, & comprehensos fuisse, & esse. Irritumque, &c. attentari decernens.

Reservatio Beneficiorum Ecclesiarum S. Jo. Lateranens. & S. Petri, ac B. Mariæ Majoris de Urbe, & beneficiorum titulorum Cardinal. à Curia absentium.

8. Item reservavit dispositioni suæ generaliter quoscumque canonicatus, & præbendas, ac dignitates, personatus, & officia in S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac B. Mariæ Majoris de Urbe Ecclesiis, necnon ad collationem, provisionem, & præsentationem, seu quamvis aliam dispositionem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium à Romana Curia absentium, ratione suorum Episcopatuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium titulorum, & Diaconiarum spectantia, quamdiu absentia sua duraverit, canonicatus, & præbendas, dignitates, personatus, administrationes, & officia, ceteraque beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura vacantia, & in antea vacatura, tam in eadem Urbe, quam in Ecclesiis, Civitatibus, & Diœcesibus dictorum Episcopatuum consistentia. Ac decrevit irritum, &c.

Reservatio mensium Apostolicorum, & Alternativa pro Episcopis residentibus.

9. Item cupiens idem D. N. Papa pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, secularia, & quorumvis Ordinum regularia, qualitercumque qualificata, & ubicumque existentia, in singulis Januarii, Februarij, Aprilis, Maij, Julij, Augusti, Octobris, & Novembris mensibus, usque ad suæ voluntatis beneplacitum, extra Romanam Curiam, aliàs quàm per resignationem quocumque modo vacatura, ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcumque collatorum, & collatricum, secularium, & quorumvis Ordinum regularium, non tamen Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, aut aliorum sub Concordatis inter Sedem Apostolicam, & quoscumque alios initis, per eos, qui illa acceptare, & observare debuerant, acceptatis, & observatis, quæ lædere non intendit, comprehensorum) quomodolibet pertinentia, dispositioni suæ generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ de dictis beneficiis tunc vacantibus, etiam Motu proprio fient, de mense in quo vacaverint, dispositivè mentionem fieri, alioquin gratias nullas esse. Ac consuetudines, etiam immemorabiles, optandi majores, & pinguiores præbendas, necnon Privilegia, etiam in limine erectionis concessa, & indulta Apostolica circa ea, ac etiam disponendi de hujusmodi beneficiis, aut quòd illa sub hujusmodi reservationibus numquam comprehendantur, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores pro expressis haberi, & latissimè extendi voluit, quibusvis personis, & Collegiis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, quomodolibet concessa, adversùs reservationem hujusmodi minimè suffragari. Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intenta, ipsis quamdiù apud Ecclesias, aut diœceses suas verè, ac personaliter resederint dumtaxat, de omnibus, & quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, secularibus, & regularibus (ad liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu præsentationem, vel electionem, nec etiam cum Consilio, vel consensu, seu interventu Capitulorum, vel aliorum, aut aliàs pertinentibus) quæ in antea in mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, & Octobris, & Decembris, extra Curiam ipsam vacare contigerit (dummodo aliàs dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non fuerint) liberè disponendi facultatem concessit. Ac etiam voluit, ut si ipsi in collatione, aut alia dispositione beneficiorum in aliis sex mensibus, videlicet Januarij, Martij, Maij, Julij, Septembris, & Novembris, vacaturorum (quæ etiam dispositioni suæ, ut præfertur, reservavit,) seu etiam aliorum dispositioni, suæ, & dictæ Sedis aliàs quomodolibet reservatorum, vel affectorum, sese intromiserint, aut quominus provisiones, & gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum effectum consequantur, impedimentum quoquo modo præstiterint, usu, & beneficio prædictæ facultatis eo ipso privati existant, ac collationes, & aliæ dispositiones de beneficiis, illius prætextu deinceps faciendæ, nullius sint roboris, vel momenti. Illi verò, qui gratiam alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujusmodi per patentes literas manu propria subscriptas, suoque sigillo munitas, & in sua quisque Civitate, vel diœcesi datas, declarare, & literas ipsas huc ad Datarium Sanctitatis Suæ transmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, tunc demum, & non antea uti incipiant gratia supradicta. Decernens, sic in præmissis omnibus per quoscumque, &c. judicari debere, ac irritum, &c.

De literis in forma Rationi congruis expediendis.

10. Item voluit idem D. N. Papa, quòd concessa per felic. rec. Paulum V. & Gregorium XV, prædecessores suos, & de eorum mandato, expediantur in forma Rationi congrua, à die Assumptionis suæ ad summi Apostolatus apicem. Et idem quoad concessa per piæ memoriæ Leonem XI. etiam prædecessorem suum, ad sex menses dumtaxat, ab ipso die Assumptionis incipiendos, observari voluit.

Declaratio reservationis Ecclesiarum, & beneficiorum per Prædecessores reservatorum.

11. Item declaravit, & omnium, & singularum Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum provisiones, quas prædicti Prædecessores sui, ordinationi, & dispositioni eorum, necnon omnia, & singula beneficia Ecclesiastica, quæ dicti Prædecessores, etiam prædictæ dispositioni cum interpositione decreti reservaverant, (quæ quidem Ecclesiæ, Monasteria, necnon sic reservata beneficia, tempore obitus eorumdem Prædecessorum vacabant, aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria hujusmodi, si commendata, vel eis administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent) remansisse, & remanere per hujusmodi reservationem, & decretum, affecta, nullamque de illis, præter Romanum Pontificem, ea vice se intromittere, vel disponere potuisse, sive posse quoquo modo. Decernens irritum, & inane, si secus super illis attentatum forsan erat tunc, vel imposterum contingeret attentari.

Revalidatio literarum Prædecessoris, gratiæ, & justitiæ infra annum concessarum.

12. Item prædictus D. N. omnes & singulas, ab ipsis Paulo V. & Gregorio XV, Rom. Pontif. prædecessoribus suis intra annum ante diem obitus eorum

con-

concessas, gratiæ, vel justitiæ literas, temporibus debitis eorum executoribus, seu Judicibus non præsentatas, omninò revalidavit, & in statum pristinum, in quo videlicet anteà fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenariè restituit, ac decrevit, per executores, seu Judices prædictos, vel ab eis subdelegandos, ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi posse, & debere, juxta illarum formam.

Revocatio unionis.

§. 13. Item, rationabilibus suadentibus causis, ipse D. N. omnes uniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiones, & dismembrationes, etiam perpetuas, de quibusvis Cathedralibus, nec non aliis Ecclesiis, eorumve domibus, prædiis, & locis, per cessum, vel decessum, aut quamvis aliam dimissionem, vel amissionem, qualiacumque fuerint, invicem, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & mensis etiam capitularibus, dignitatibus, personatibus, officiis, beneficiis, ac piis, & aliis locis, universitatibus, etiam studiorum generalium, & Collegiis etiam in favorem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Ecclesiis, Monasteriis, & beneficiis per eos obtentis, quomodolibet, Apostolica, vel alia quavis (non tamen Concilii Tridentini) auctoritate, nec non pro fundatione, seu donatione, argumento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum, institutorum factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum; ac quæcumque concessiones, & mandata super unionibus, annexionibus, incorporationibus, & aliis præmissis taliter faciendis, revocavit, cassavit, & irritavit, nulliusque decrevit existere firmitatis. Nec alicui quascumque clausulas, vel adjectiones, aut decreta, quæ Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit, in quibusvis Apostolicis, etiam quæ Motu proprio, aut ex certa scientia & consistorialiter processerunt, & emanarunt literis, etiamsi in eis decretum esset, illas ex tunc effectum sortitas esse, aut jus quæsitum fore, quomodolibet contenta, adversus revocationem, & irritationem hujusmodi, voluit aliquatenus suffragari.

Revocatio facultatum quibusvis concessarum.

14. Item revocavit quascumque facultates concessas quibusvis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Prælatis, & personis, necnon Apostolicæ Sedis Nunciis, ac fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus de dispensando cum quibusvis personis super matrimonio contracto, vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium, & ætatis defectibus, & de incompatibilibus beneficiis Ecclesiasticis insimul retinendis, nec non de Notariis publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis, & aliàs, à præmissis officia ipsorum Nuntiorum, & Collectorum directè non concernentes, etiamsi in literis desuper confectis sint clausulæ restitutoriæ & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expressis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiamsi Nunciis eisdem, dictæ Sedis Legatis de latere competens sit concessa potestas. Decernens irritum, &c.

Revocatio facultatum conferendi beneficia reservata.

15. Item revocavit quascumque facultates, & literas desuper confectas, per quas quicumque sui Prædecessores Romani Pontifices quibusvis personis ordinariam collationem, seu aliam dispositionem beneficiorum Ecclesiasticorum, de jure, vel consuetudine habentibus, quavis etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia dignitate, vel alio, non tamen Cardinalatus honore fulgentibus, quavis consideratione, vel intuitu, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, concesserant, ut quamdiu viverent, vel suis Ecclesiis, seu Monasteriis præessent, aut ad aliud tempus, de beneficiis Ecclesiasticis generaliter reservatis, seu affectis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem communiter, vel divisim, spectantibus, disponere liberè, & licitè valerent, aut etiam ad id per eosdem Prædecessores, Vicarii perpetui, vel ad tempus constituti forent, decernens irritum, & inane, &c.

De dictionibus numeralibus.

16. Item, ut in Apostolicis literis committendi crimen falsi per amplius tollatur occasio, voluit, & ordinavit, quòd dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Nonas, Idus, & Kal. immediatè poni consueverunt, per literas, & syllabas extensæ describantur, & illæ ex prædictis literis, in quibus hujusmodi dictiones alitèr scriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur.

De concurrentibus in Data.

17. Item voluit, quòd de concurrentibus in Data ejusdem diei super vacantibus, seu certo modo vacaturis beneficiis, illi quibus gratiæ Motu proprio conceduntur, ceteris simili modo gratias non habentibus, aliàs graduati non graduatis, aut inter graduatos priùs graduati ac inter æqualiter graduatos priùs graduati, necnon colorato titulo possessores non possessoribus, ac inter personas alias in Curia præsentes absentibus ab ea, ac inter præsentes non beneficiati beneficiatis; & similiter inter absentes, ceteris paribus, oriundus non oriundo, & diœcesanus non diœcesano: In reliquis verò singulis, qui priùs Apostolicas desuper literas eorum executoribus præsentaverint, aliis, in ipsorum, de quibus agi contigerit, beneficiorum assecutione præferantur.

De non tollendo jus quæsitum.

18. Item, ne per varias, quæ pro commissionibus, seu mandatis, & declarationibus habendis in causis, plerumque fiunt suggestiones, justitia postponatur, idem D. N. decrevit, & declaravit, suæ intentionis fore, quòd deinceps per quamcumque signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel literas Apostolicas, pro commissionibus, seu mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiamsi Motu proprio, ex certa scientia, ac etiam antè motam litem, à Sanctitate Sua emanaverint, vel de ejus mandato faciendas, nulli jus sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

Regula de viginti.

19. Item voluit, quòd si quis in infirmitate constitutus resignaverit aliquod beneficium, sive simpliciter, sive ex causa permutationis, vel aliàs dimiserit, aut illius commendæ cesserit, seu ipsius beneficii unionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signatæ, & postea infra viginti dies à die per ipsum resignantem præstandi consensus, computandos; de ipsa infirmitate decesserit, & ipsum beneficium quavis auctoritate conferatur per resignationem sic factam, collatio hujusmodi sit nulla, ipsumque beneficium nihilominus per obitum censeatur vacare.

De Idiomate.

20. Item voluit, quòd si contingat, ipsum, alicui personæ de parochiali Ecclesia, vel quovis alio beneficio exercitium curæ animarum parochianorum quomodolibet habente, providere, nisi ipsa persona intelligat, & intelligibiliter loqui sciat idioma loci, ubi Ecclesia, vel beneficiorum hujusmodi consistit provisio, seu mandatum, & gratia desuper, quoad parochialem Ecclesiam, vel beneficium hujusmodi, nullius sint roboris vel momenti.

De non impetrando beneficium per obitum viventium.

§. 21. Item, si quis supplicaverit sibi de beneficio quocumque tamquam per obitum alicujus, licèt tunc viventis, vacante provideri, & postea per obitum ejus vacet, provisio, & quævis dispositio, dicto supplicanti, per obitum hujusmodi, denuò faciendæ nullius sit roboris, vel momenti.

De unionibus, & unionum confirmatione.

§. 22. Item voluit, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneantur exprimere verum annuum valorem secundùm communem æstimationem, tam beneficii uniendi, quam illius, cui uniri petitur, alioquin unio non valeat, & semper unionis commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest; & idem voluit observari in quibusvis supplicationibus, perpetuis concessionibus, dismenbrationibns, & applicationibus, etiam de quibuscumque fructibus, & bonis Ecclesiasticis, ac etiam in confirmationibus unionum, singularumque dispositionum hujusmodi.

De Mendicantibus transferendis.

§. 23. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines transierint pro tempore, Constitutionem fel. rec. Martini Papæ V. Prædecessoris sui desuper factam, & in libro Concellariæ Apostolicæ descriptam, quæ incipit, *Viam ambitiosæ cupiditatis, &c.* firmiter observari.

De malè promotis.

§. 24. Item de Clericis extra tempora à jure statuta, sive ante ætatem legitimam, aut absque dimissoriis literis ad sacros Ordines se promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ mem. Pii Secundi similiter Prædecessoris sui desuper editam in dicto Cancellariæ Apostolicæ libro descriptam, quæ incipit, *Cum ex sacrorum ordinum &c.* pari modo observari.

De Moneta.

§. 25. Item, declaravit idem D. N. quòd libra Turonensium parvorum, & florenus auri de Camera, pro æquali valore in concernentibus literas, & Cameram Apostolicam, computari, & æstimari debeant.

De beneficiis vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

§. 26. Item, prædictus D.N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quòd quæcumque concessiones, gratiæ, & mandata, etiam Motu proprio, & cum derogatione hujus constitutionis, quæ ab eo, pro quibusvis personis emanuerit, de providendo ei de quibusvis beneficiis vacaturis per promotionem quorumcumque ad Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si hujusmodi concessiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipsorum præcesserint, nec non quæcumque collationes, provisiones, & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis, ac quibusvis aliis beneficiis Ecclesiasticis, secularibus, & regularibus, quæ per promovendos, vel assumendos ad quascumque Prælaturas inter illarum vacationis, & hujusmodi promotionis, vel assumptionis tempora simpliciter, vel ex causa permutationis ubicumque resignari, vel alias dimitti contige it, cùm inde secutis pro tempore, sint cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti.

De non judicando juxta formam supplicationum, sed literarum expeditarum.

§. 27. Item, cùm ante confectionem literarum, gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit, & ordinavit idem D. N. quòd Iudices in Romana Curia, & extra eam pro tempore existentes, etiam si sint Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, causarum Palatii Apostolici Auditores, vel quicumque alii, non juxta supplicationum signatarum super quibusvis impetrationibus, (nisi in dicta Curia dumtaxat sint commissiones, justitiam concernentes, per Placet, vel per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarium, juxta facultatem super hoc sibi concessam signatæ) sed juxta literarum super eisdem impetrationibus, & concessionibus confectarum tenores, & formas, judicare debeant. Decernens irritum, &c. Etsi literæ ipsæ per præoccupationem, vel aliàs minùs benè expeditæ reperiantur, ad illorum, quorum interest, instantiam, ad Apostolicam Cancellariam remitti poterunt, per ejus Officiales, quibus hujusmodi tenores, & formas restringere convenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

§. 28. Item, attendens D. N. Papa, quòd super habendis de Cancellaria Apostolica regulis, & constitutionibus inibi descriptis, faciliter per eos, qui in Romana Curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret, quod super earundem regularum, & constitutionum (quæ juxta veritatem occurrentium causarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore, vel effectu, testium plerumque tenacem desuper memoriam non habentium dispositionibus stari deberet, voluit, statuit, & ordinavit, quod deinceps quilibet ex Auditoribus causarum Palatii Apostolici, & aliis (etiamsi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sint Cardinales) in ipsa Curia pro tempore deputatis auctoritate Apostolica judicibus, etiam in causis actu pendentibus, super hujusmodi tenore, vel effectu probando dumtaxat, stet, fidemque adhibeat cedulæ, seu scripturæ desuper à duobus majoris Præsidentiæ, quòd danda sit, à tergo signatæ, & etiam à duobus aliis literarum Apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultatæ, & Vicecancellarii, seu dictam Cancellariam Regentis manu subscriptæ, ut moris est. Quicquid autem secus fieri contigerit, nullius sit roboris, vel momenti.

De subrogandis Collitigantibus.

§. 29. Item, D. N. cupiens litium succidere anfractus, & ne novi collitigantibus adversarii dentur, providere voluit, statuit, & ordinavit, quòd quoties deinceps aliquem super quovis beneficio Ecclesiastico collitigantem in jure, vel ad jus, si quod forsan ejus adversario in dicto beneficio competierit, subrogari concesserit (dummodo prædictus collitigans in dicto beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contra dictum adversarium, postquam illud per triennium pacificè possederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de præmisso jure, sive tunc vacet, vel cùm vacaverit, impetrationes, vel concessiones, etiam Motu proprio, infra mensem ante concessionem hujusmodi factæ, nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium beneficia, illorum præsertim, quibus, aut propter senium, aut propter infirmitatem, immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus, tamquam collitigantes in eorum juribus faciliùs subrogentur, voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad jus in beneficio defuncti, quod illo vivente in casibus præmissis, vel similibus impetraverit, aliquo modo subrogetur, ac subrogatio, vel gratia Si neutri, Si nulli, seu Novæ provisionis, aut perinde valere, taliter impetranti nullatenus suffragetur. Quod etiam strictissimè observari mandavit in impetrationibus beneficiorum per privationem, & amotionem ex quibusvis criminibus, & excessibus forsan perpetratis, etiam si usque ad definitivam sententiam, quæ tamen in rem non transiverit judicatam, processum foret.

De verisimili notitia.

§. 30. Item, voluit, & ordinavit, quòd omnes gratiæ, quas de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis,

cum

cum cura, vel sine cura, secularibus, vel regularibus, per obitum quarumcumque personarum vacantibus, in antea fecerit, nullius roboris, vel momenti sint, nisi post obitum, & ante datam gratiam hujusmodi tantum tempus effluxerit, quòd interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decesserint, ad notitiam ejusdem D. N. verisimiliter potuerint pervenisse.

Non valeant Commissiones causarum, nisi in literis expeditis.

§. 31. Item, quòd omnes, & singulæ commissiones causarum, quas in antea fieri contigerit, obtentæ, vel occasione concessionum dumtaxat Apostolicarum de beneficiis Ecclesiasticis gratiarum, super quibus literæ Apostolicæ confectæ non fuerint, ac processus desuper habendi, nullius sint roboris, vel momenti.

De impetrantibus beneficia per obitum familiarium Cardinalium.

§. 32. Item voluit, quòd impetrans beneficium vacans per obitum familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen, & titulum ipsius Cardinalis, & si ille in Curia fuerit, ejus ad id accedat assensus, alias desuper gratia sit nulla. Et idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet, ab ipsa Curia absentes, & ubilibet etiam in locis infra duas dietas vicinis degentes, familiamque, & lares in eadem Curia retinentes, ab ipsa Curia recesserint ad eamdem illico reversuri, & infra decem, vel ad summum quindecim dies vere, & personaliter reversi fuerint, ita quod Cardinalibus alias quam ut præfertur, ex quacumque causa quantumlibet necessaria, ac qualibet alia hic necessario exprimenda absentibus, facultas præstandi consensum hujusmodi non competat; sed beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis suæ & Sedis Apostolicæ provisionem, & dispositionem, pertineant. Declarans Regulas, & Constitutiones suorum Prædecessorum, etiam à die earum editionis; & publicationis super assensu hujusmodi præstando, sic intellectas, & intelligendas fuisse, irritumque, &c. attentari decernens. Quodque si prædicti familitates, eorumdem Cardinalium familiares esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiatatem similem transierint, quoad beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus, vel ad quæ, priori ipsa familiaritate durante jus eis competierit, Cardinales, quorum prius familiares fuerint, suum habeant adhibere consensum. Declarans, præsentem Constitutionem locum non habere in illis beficiis, quæ familiares ipsi tempore obitus eorum, in dicta Curia, vel extra eam obtinerent, aut antea obtinuissent, & ratione officiorum per eos obtentorum dictæ dispositioni generaliter reservata, vel effecta fuisse apparerent. Nec non illos, quoad effectum dictæ Constitutionis, familiares eorumdem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium familiares continui commensales ad minus per quatuor menses etiam ante Cardinalatum, fuisse probarentur, Decernentes irritum, &c.

Super eadem familiaritate.

§. 13. Item, idem D. N. ad evitandas lites, & contentiones, quæ ex præcedenti sua Constitutione exoriri possent, vestigiis Prædecessorum inhærendo, voluit, statuit, & ordinavit, quod si beneficia, quæ per obitum familiarium, continuorum commensalium eorumdem Cardinalium in futurum vacabunt, cessantibus Apostolicis reservationibus, ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta præcedenti Constitutione non comprehendantur, quoad hoc, ut in provisionibus talium beneficiorum, super expeditione literarum illius Cardinalis, cujus familiaris defunctus ille extitit, consensus requiri debeat, sed beneficia hujusmodi ad collationem, seu quamvis dispositionem Cardinalis, Ordinarii collatoris, ut præfertur, libére spectare censeantur. Et si apud Sedem Apostolicam beneficia hujusmodi per obitum dictorum familiarium vacaverint, tunc in provisione talium beneficiorum, super expeditione literarum, illius Cardinalis exigatur consensus, si in Romana Curia præsens fuerit, ad quem eorumdem collatio, & dispositio, ut præfertur, pertinere deberet.

Signatura per Fiat, præferatur alteri per Concessum.

34. Item voluit D. N. quòd concurrentibus, eadem die super quocumque beneficio, per fiat, & concessum, signaturis ex eis per fiat, etiam ut petitur, habens, alteri per Concessum, etiam Motu proprio habenti præferatur, etiamsi in illa per Concessum prægnantiores, & quantumlibet privilegiatæ essent clausulæ.

De Annali possessore.

35. Item, S. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quòd quicumque beneficium Ecclesiasticum tunc per annum immediate præcedentem pacifice possessum, & quòd certo modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit; nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quot annis ipse illud possederit, ac specificam, & determinatam, ex qua clare poterit constare, quòd nullum ipsi possessori in dicto beneficio jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsum possessorem ad judicium evocari facere; causamque ex tunc desuper infra annum usque ad sententiam definitivam inclusive prosequi debeat, & teneatur: alioquin impetratio prædicta, & quæcumque inde secuta nullius existant firmitatis, & idem impetrans, de damnis, & interesse possessorem præfatam propterea contingentibus, ei satisfacere, & si possessorem ipsum injustè, frivolè, & indebitè molestasse repertus extiterit, quinquaginta florenos auri persolvere Cameræ Apostolicæ sit adstrictus. Nec alius quàm præmissæ vacationis modus, etiam per literas Si neutri, aut subrogationis, aut aliàs sibi quoad hoc, ut beneficium hujusmodi ea vice consequi aut obtinere valeat, quomodolibet suffragetur, illudque nullatenus in antea litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes beneficia Ecclesiastica cujuscumque qualitatis, per privationem, & amotionem, vel aliàs propter commissa excessus, & crimina, vacantia, vel vacatura, & similiter ad impetrantes beneficia tamquam vacantia per devolutionem.

De triennali.

§. 36. Item, statuit, & ordinavit idem D. N. quòd si quis quæcumque beneficia Ecclesiastica, qualiacumque sint, absque simoniaco ingressu, ex quovis titulo, Apostolica, vel Ordinaria collatione, aut electione, & electionis hujusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum, ad quos beneficiorum hujusmodi collatio, provisio, electio, & præsentatio, seu quævis alia dispositio pertinet, per triennium pacificè possederet (dummodo in beneficiis hujusmodi, si dispositioni Apostolicæ ex reservatione generali in corpore juris clausa reservata fuerint, se non intruserit) super eisdem beneficiis taliter possessis molestari nequeat, necnon impetrationes quaslibet de beneficiis ipsis sic possessis factas, irritas, & inanes censeri debere, decrevit; antiquas lites super illis motas penitus extinguendo.

De non appellando ante sententiam definitivam.

37. Item, idem D. N. ut finis litibus celeriùs imponatur, & litigantium parcatur sumptibus, & expensis, suorum Prædecessorum constitutionibus, & statutis inhærendo, statuit, & ordinavit; quòd in causis pendentibus, & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante definitivam sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, de-

beat admitti, nisi ab interlocutoria, quæ vim habeat definitivæ; vel à gravamine minime concernente negotium principale, quòd non possit per appellationem à definitiva sententia reparari; Nullæque causæ appellationum committantur, nisi in commissione exprimatur, quòd interlocutoria vim definitivæ habeat, vel gravamen sit tale, quòd in appellatione à definitiva non valeat reparari. Alioquin appellationes, & commissiones inposterum, & quicquid inde secutum fuerit, nullius sint roboris, vel momenti; commissionibus appellationum jam judicibus præsentatis, & exhibitis, in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem sententiis, secundò, vel ulteriùs ab eis non liceat appellare: Appellantes verò, & appellationes, etiam ab interlocutoriis, & gravaminibus hujusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint, ultra expensas, & damna, ad quæ resarcienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœna mulctentur.

Non stetur commissioni post conclusionem.

38. Item statuit, & ordinavit: quòd in commissionibus de justitia, seu mandatis, etiam consistorialibus, per eum, seu de ejus mandato, vel auctoritate in causis, in quibus conclusum existat, inposterum concedendis, etiamsi in eis de conclusione hujusmodi implicitè vel explicitè, mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi per concessionem Commissionis hujusmodi derogetur expressè.

De literis Religiosorum expediendis.

39. Item, voluit, & ordinavit, quòd si aliqui Religiosi petunt aliquod beneficium ad nutum amovibile cum clausula, quòd exinde pro solo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non possint; literæ, quoad ipsam clausulam, nullatenus expediantur, nisi idem D. N. ponat in signatura, quòd non possit amoveri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

De clausula ponenda in literis permutationum beneficiorum.

40. Item, si committatur alicui beneficio resignationis receptio, ponatur clausula, Attentè quoque provideas, &c. & si ex causa permutationis resignationes fiant, ponatur clausula. Quòd neuter permutantium jus acquirat, nisi quilibet ipsorum jus habuerit in beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

41. Voluit, quòd si petatur suppleri defectus in genere, nullatenus literæ desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimantur, vel, per Fiat, ut petitur, supplicatio signata fuerit.

De derogatione Jurispatronatus.

42. Item voluit, quod super quovis beneficio Ecclesiastico de jure patronatus laicorum, non expediantur literæ, nisi ponatur expressè, quòd tale beneficium tanto tempore vacavit, quòd ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitimè est devoluta, vel quia tempus patronis laicis ad præsentandum à jure præfixum, lapsum existat, aut ad id patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum juris patronatus hujusmodi derogari contigerit, juris patronatus hujusmodi mentio dispositivè, ac specificè, & determinatè, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat, & de hoc in literis provisionis, vel mandato de providendo de dicto beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

43. Item voluit, quòd nulli seculari, de regulari, nec religioso de seculari, beneficiis Commenda detur, nisi in signatura, per clausulam Ad partem, super petitione Commendæ hujusmodi, de Commenda ipsa mentio fiat.

De Reformationibus.

44. Item voluit, statuit, & ordinavit, quòd super quibuscumque reformationibus signatis super impetrationibus quorumcumque beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quòd literæ super prima Data expediri possint, si ex hujusmodi expeditione sub tali Data, cuiquam videatur posse fieri præjudicium, literæ hujusmodi sub ipsa prima Data nullatenus expediantur, nisi reformationes hujusmodi per Fiat, sub prima Data signatæ fuerint.

De consensu in resignationibus, & pensionibus.

45. Item, voluit, & ordinavit, quòd super resignatione cujuscunque beneficii Ecclesiastici, seu cessione juris in eo, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit; Apostolicæ literæ nullatenus expediantur, nisi resignans, vel cedens, si præsens in Romana Curia fuerit, personaliter, alioquin per procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum, expeditioni hujusmodi in eadem Cancellaria expressè consenserit, & juraverit, ut moris est. Et si ipsum resignantem seu cedentem, pluries super uno, & eodem beneficio, in favorem diversarum personarum successivè consentire contigerit, voluit Sanctitas Sua, quòd primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac literæ illorum prætextu etiam sub priori Data expeditæ pro tempore, nullius sint roboris, vel momenti. Nec literæ reservationis, vel assignationis, etiam Motu proprio, cujusvis pensionis annuæ super alicujus beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem persolvere tunc habebit.

De ingressu Religionis.

46. Item non dentur literæ super beneficiis vacaturis per ingressum Religionis, nisi ille præcesserit Datam desuper petitionis.

Non valeat impetratio facta per modum in Cancellaria exprimendum.

47. Item voluit, quòd si petatur aliquod beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolica exprimendum, talis impetratio non valeat, nec literæ desuper expediantur.

De executione facienda.

48. Item, voluit statuit, & ordinavit, quòd quotiescumque per signaturam suam, vel de ejus mandato factam, super exequendis aliquibus cum adjectione proprii nominis, vel dignitatis cujusvis, Judex datur, literæ desuper expediantur cum expressione, quòd idem Judex executionem faciat per se ipsum.

De dispensationibus in gradibus consanguinitatis.

49. Voluit, quòd in literis dispensationum super aliquo gradu consanguinitatis, vel affinitatis, aut aliàs prohibito, ponatur clausula. Si mulier rapta non fuerit. Et si scienter; ponatur clausula, Addita in quaterno.

Super defectu natalium.

50. Voluit, quòd in dispensationibus super defectu natalium, quòd possint succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula; Quòd non præjudicetur illis, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.

Super dispensationibus.

51. Item, quòd per quamcumque signaturam in quavis gratia nullatenus dispensatio veniat, nisi dicta gratia, totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel aliàs nihil conferat, aut operetur.

Nulli suffragatur dispensatio, nisi literis confectis.

52. Item, cum concessiones super gratiis dispensationum quarumcumque quibusvis per ipsum D. N. concessarum, vel concedendarum, per regulas Cancellariæ Apostolicæ sint providè limitatæ, licèt aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblatis multa sint petita, ne quis talium conces-

sionum prætextu, id dispensative tenere, aut facere præsumat, ad quod concessiones hujusmodi se non extendant; voluit idem D. N. quòd nulla talis dispensatio cuiquam, in judicio, vel extra, suffragetur, antequam super ea literæ Apostolicæ sint confectæ.

De clausulis ponendis in literis Indulgentiarum

53. Item voluit, quòd in literis indulgentiarum ponatur, quòd, si Ecclesiæ, vel Capellæ, vel aliàs, aliqua Indulgentia fuerit per ipsum concessa, de qua inibi specialis mentio facta non sit; hujusmodi literæ sint nullæ.

De Indulgentiis concessis Ad instar.

54. Item, voluit idem D. N. quòd literæ super indulgentiis non expediantur Ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valorem beneficiorum in impetrationibus.

55. Item voluit, quòd in gratiis, quas quibusvis personis, de beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis, fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibus eis fuerit provisum, vel concessum, aut mandatum provideri, verus annuus valor per Marcas Argenti, aut Sterlingorum, vel libras Turonen. parvorum, seu Florenos auri, aut Ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam secundum communem æstimationem exprimatur, nisi personæ prædictæ, beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ jus eis competit, juxta ipsarum oblationes, aut aliàs dimittere teneantur, Alioquin gratiæ prædictæ sint nullæ. Et idem servetur in gratiis, quas à Sanctitate Sua Motu proprio emanare contigerit: quoad beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur, seu provideri mandatur, aut aliàs disponitur, ad literas, per quas pro tempore ad Ecclesiarum Patriarchalium, & Cathedraliũ, ac Monasteriorum regimina promotis conceditur, ut Monasteria, & alia beneficia Ecclesiastica, secularia, & regularia per eos obtenta, & in quibus & ad quæ jus competit, retinere possint.

De clausulis, & beneficiis vacantibus ponendis.

56. Voluit, & ordinavit, quòd quando providet, seu mandat provideri alicui de beneficio Ecclesiastico vacante, tunc dari potuerunt clausulæ, si petantur; etiam si illud quovis modo, &c. seu per Constitutionem, *Execrabilis*, vacet, ac specialiter reservatum, inter aliquos litigiosum sit, & ejus collatio devoluta fuerit, & si pro collitigante, vel subrogationem, aut si neutri, vel si nulli, &c. petente, si tunc iis specificè exprimatur. Nec detur aliqua generalis reservatio dispositivè, nisi desuper in concessione, specialis, & expressa, ac purè, & non sub conditione, mentio fiat, & tunc reliquæ reservationes ibi contentæ veniant. Si verò tempore expeditionis literarum, inde generalis reservatio hujusmodi probari non possit, aut in novis provisionibus, seu pro collitigantibus, si neutri, vel si nulli, &c. si expressum, quòd ab aliquibus asseritur, illum, cujus beneficium conceditur, Collectorem vel unicum Subcollectorem, Abbreviatorem, vel Familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem, fuisse, clausula ponatur, Etiam si dictum beneficium ex eo quod talis Collector, vel unicus Subcollector, Abbreviator, vel Familiaris, Notarius, aut dictæ Sedis Officialis fuit, dispositioni Apostolicæ generaliter reservatum existat, dummodo non sit in eo alicui specialiter jus quæsitum. In reliquis verò nulla clausula detur, unde reservatio generalis elici possit, nisi desuper signatura per duplex Fiat signata sit, aut reservatio; vel aliàs specialiter habeatur.

De expressione qualitatum beneficiorum in impetrationibus.

57. Item voluit, quòd super beneficiis Ecclesiasticis, de qualitatibus illorum, videlicet an dignitates, personatus, vel officia sint, eisque immineat cura animarum, & ad illa consueverint, qui per electionem assumi, solent mentio fiat, aliàs gratiæ desuper factæ sint nullæ. Et si qualitates hujusmodi, affirmativè, vel conditionaliter non exprimantur, negativa expressè desuper fiat, in beneficiis, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas consueverint habere.

De beneficiis vacantibus per contractum Matrimonii.

58. Item, si reservetur beneficium per contractum Matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, nec censeatur beneficium reservatum specialiter, vel affectum, nisi sequatur Matrimonium. Sed in beneficiis per promotionem, aut ingressum Religionis, vel assecutionem, vacaturis, ponatur clausula, etiam si non petatur, Cùm beneficia hujusmodi præmisso, vel aliàs quovis modo, &c. præterquam per obitum obtinentis, vacare contigerit, etiam si vacent.

De clausulis ponendis in literis Religiosorum.

59. Item voluit, quòd si petatur, aliquem in Religionem recipi, & sibi de quovis beneficio Ecclesiastico provideri, per simplicem Signaturam fiat. Recepto hujusmodi dumtaxat detur, adjecto, si petens idoneus sit, aut aliud Canonicum non obsistat, & exprimatur, si certus numerus Regularium sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expressè concedatur, & si numerus iste non existat, ponatur. Dummodo receptionis locus hujusmodi nimium propterea non gravetur. Possintque executores provisionis hujusmodi, ad receptionem emissionis professionis, non expectato probationis anno, providere.

De translatione Religiosorum.

60. Item, si regularis petat, sibi de beneficio, ab aliquo Monasterio, vel alio regulari loco dependente, provideri, & appareat ex petitione hujusmodi, quòd alterius Monasterii, vel loci religiosus sit, licitè ibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clausula, Si est ista.

61. Item, quòd in literis super beneficiis, per constitutionem, *Execrabilis*, vacantibus, ponatur clausula, Si ista est; similiter de quibuscumque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti.

62. Item, petenti sibi provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti prout expedierit impetranti.

Revocatio decimarum, & aliarum impositionum.

63. Item, revocavit quascumque decimarum (non tamen nuper pro defensione Fidei Catholicæ in Germania contra hæreticos, & Imperii rebelles impositarum sub Dat. Idibus Januarii anno quintodecimo Pontificatus ejusdem Pauli prædecessoris) necnon subsidiorum vigesimæ, & aliorum onerum impositiones, quæ à prædicto Paulo V. Prædecessore suo ex quavis causa, etiam in subsidium expeditionis contra Turcas, & orthodoxæ Fidei hostes, emanarunt; & quascumque facultates super decimarum, vigesimæ, & onerum hujusmodi exactione, quibusvis fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, & Apostolicæ Sedis Nunciis, ab iisdem Prædecessoribus concessas. Suspendit quoque ad Suæ Sanctitatis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, quascumque plenarias Indulgentias, ab eisdem Prædecessoribus ex quavis causa, etiam expeditionis hujusmodi. concessas, si quæ per Nuncios, vel Quæstores deferebantur, necnon deputandi, & eligendi Confessores, qui plenariè absolvant, & alia faciant ad earumdem Indulgentiarum suspensarum effectum, reliquasque facultates, ipsas indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea, in quibus Indulgentiæ, & facultates, in aliqua sui parte sint sortitæ effectum; ita ut illis, qui implentes injuncta eis in literis Indulgentiarum hujusmodi, jam consecuti sint facultatem eligendi Confessores, qui absolvant eos plena-

riè in mortis articulo, per hujusmodi suspensionem non præjudicetur, quin facultare ipsa uti possint in futurum. Decrevit quoque irritum, & inane quicquid facultatum revocatarum earumdem prætextu imposterum contigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

64. Item, revocavit, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit quascumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium, in toto vel in parte, ac quasvis concessiones, & collationns, aliásque dispositiones per fel. rec. Greg. XV. prædecessorem suum de dictis officiis, etiam ex die collationum, concessionum, & dispositionum earumdem in antea vacaturis, in favorem quarumcumque personarum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Piorum locorum, collegiorum, seu eorum mensarum, etiam perpetuò, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroso, & sub alia quavis verborum forma, quam, & præmissorum tenore pro expressis haberi voluit, concessas, & factas, quoad Officia, quæ post obitum ipsius prædecessoris vacarunt, & inposterum quomodolibet vacabunt.

Item revocavit quoque, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit, quascumque infeudationes, investituras, gratias, concessiones quoquomodo, etiam in emphyteusim, ad tempus, seu in perpetuum, etiam Motu proprio, & de plenitudine potestatis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis (extra tamen Consistorium, & sine S.R.E. Cardinalium consilio, & consensu) à die constitutionis fel. rec. Pii Papæ V. prædecessoris sui super prohibitione alienandi, & infeudandi Civitates, & loca S. R. E. sub Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto Kal. Aprilis, Pontificatus sui Anno secundo, usque in præsentem diem, per quoscumque Rom. Pont. suos prædessores, aut mandato, vel auctoritate eorum, quomodocumque, ac qualitercumque, & quovis colore factas, & concessas, de Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis S. R. E. & Sanctæ Sedis Apostolicæ & tam mediatè, quàm immediatè subjectis, tunc, videlicet de tempore dictarum infeudationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum nondum devolutis. Necnon quascumque prorogationes, & extensiones quarumcumque infeudationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis, tunc, videlicet de tempore dictarum prorogationum, & extensionum nondum finitarum quibusvis personis cujuscumque gradus, status, & conditionis, ac præeminentiæ, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, aut alia quavis præfulgeant dignitate, etiam in vim contractus, ex quocumque titulo, etiam oneroso, & per quascumque, tam sub plumbo, quam in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, aut etiam aliàs quomodocumque & qualitercumque, expeditas literas, ac sub quavis verborum forma; quam, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expresso haberi voluit, latissimè extendendos.

Est in 2 Tom. p. 221. n. 34.

Quod fructus in Tertia parte augeri possint vigore clausulæ.

65. Item, cùm nonnulli in impetrationibus beneficiorum ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & certo modo vacaturorum, asserendo, illorum fructus, &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnumquam obtineant à Sanctitate Sua, ut hujusmodi valorem annuum augere possint, ut veriùs possit in confectione literarum super hujusmodi impetrationibus, summa, aut valor annus exprimi alitèr desuper non specificato: ne de veritate hujusmodi concessionis inposterum hæsitari contingat; Declaravit, prætextu concessionis hujusmodi, valorem ipsum usque ad Tertiam partem valoris expressi, & in prima, quæ desuper fiet literarum expeditione, dumtaxat augeri posse, & eas, quas, literis jam expeditis cum expressione valoris specificati, aut non integro augmento prædicto, denuo super expediri contigerit literas, cum aliquo augmento valoris hujusmodi, nullius esse roboris, vel momenti, etiam si motu proprio beneficiales gratiæ, & dispositiones quæcumque à Sanctitate Sua emanaverint

De insordescentibus.

66. Item, ne personis, pro quibus literæ Suæ Sanctitatis emanabunt, ob generalem absolutionem à censuris ecclesiasticis, quibus ligati forent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in literis Apostolicis apponi solita, præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & insordescendi in illis, statuit, & ordinavit, hujusmodi absolutionem, & clausulam in literis, quas in futurum cum illa concedi continget, non suffragari non parentibus rei judicatæ incendiariis, violatoribus Ecclesiarum, falsificatoribus, & falsificari procuranibus literas, & supplicationes Apostolicas, & illis utentibus, receptatoribus, & fautoribus eorum, ac res vetitas ad infideles deferentibus, violatoribus ecclesiasticæ libertatis, via facti, ausu temerario, Apostolicis mandatis non obtemperantibus; & Nuncios, vel executores Apostolicæ Sedis, & ejus Officialium, & ejus commissa exequentes, impedientibus, qui propter præmissa, vel aliquod eorum excommunicati à jure, vel ab homine, per quatuor menses, scienter excommunicationis sententiam hujusmodi sustinuerunt; & generaliter quibuscumq; aliis, qui Aensuris aliquibus, etiam aliàs, quàm ut præfertur, quomodolibet ligatis, in illis per annum continuum insorduerint.

Officiales nihil exigant ultra debitum.

67. Item, idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua, non sine displicentia, plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ; qui constitutis sibi emolumentis pro exercitio Officiorum quæ obtinent, non contenti, ultra, à prosequentibus negotiorum quorumdam expeditionem in eadem, exigere non verentur, obviare volens, districtè præcipiendo inhibuit omnibus, & singulis, quævis Officia in eadem Curia obtinentibus, ne de cetero quicquam prætextu Officiorum, quæ obtineant, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultra emolumenta ejusmodi exigere, seu ad hunc effectum expeditionem eorum, quæ eis incumbunt, malitiosè differre præsumát, sub excommunicationis, & præter illam, suspensionis à perceptione emolumentorum hujusmodi pro prima ad semestre, & pro secunda ad annum, & pro tertia vicibus, quibus sic excederent, privationis Officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint, pœnis. Ac voluit, quòd S. R. E. Vicecancellarius, & Camerarius, excedentes ipsos, respectivè prout eis subsunt, per subtractionem emolumentorum eorumdem, ac aliàs, ut præfertur, compellant ab hujusmodi illicitis exactionibus abstinere, & contra eos, per prædictas pœnas, & aliàs, prout melius expedire viderint, procedant.

Reservatio beneficiorum vacantium Sede Apostolica vacante.

68. Item S. D. N. providè considerans, consuevisse quandoque Romanos Pontifices prædecessores suos, beneficia, quæ vacante Sede Apostolica vacare contigerat, dispositioni suæ reservare, intendens de beneficiis hujusmodi tam Conclavistis, quàm pauperibus Clericis, & alis benemeritis personis providere, omnia, & singula beneficia per regulas Cancellariæ Apostolicæ, aut quaslibet alias Apostolicas Constitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quavis causa reservari solita, quæ à die obitus fel. rec. Gregorii XV. prædecessoris sui usque ad diem supradictã septimam Augusti vacaverunt, & de quibus per quoscumque Ordinarios Collatores tunc disposi-

tum

tum non fuerat, suæ dispositioni reservavit, decernens irritum, &c.

Revocatio indultorum superviventiæ.

69. Item quia ad importunam nonnullorum suggestionem quandoque contigit, Prædecessores suos Rom. Pontifices pro tempore existentes, sub contractorum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessisse, & indulsisse beneficiatis, ut fructus suorum beneficiorum, aut partem eorum anticipatis solutionibus ad tempus elocare, vel erga creditores, aut quascumque alias personas obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut aliàs quomodolibet de eis disponere liceret ad tempus minimè restrictum ad vitam supplicantium, cum gravi successorum præjudicio, &Ecclesiarum detrimento. Ideò in demnitati Ecclesiarum, & successorum in beneficiis hujusmodi salubriter consulere volens, revocavit, cassavit, & annullavit omnia, & singula indulta, & facultates in ea parte, quæ necdum verè, & realiter suum sunt sortita effectum, per quoscumque Rom. Pontifices Prædecessores suos hactenus ad favorem quarumcumque personarum concessas, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causa, vel prætextu permittitur, fructos certos, vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus ultra unicum annum elocare, arrendare, ad fermam, vel responsionem concedere, vel eos ad favorem quarumcumque personarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & tempus, quo beneficia hujusmodi obtinuerint, minimè restricto & coarctato, illorum tenores, &c. decernens irritum, &c.

Quòd Cardinales non comprehendantur sub regulis facien.

70. Item, cum S. R. E. Cardinales ipsi S. D. N. assistant, ac propterea debeant specialibus prærogativis, & privilegiis gaudere, idem D. N. statuit, ordinavit, decrevit, & declaravit, quòd in quibuscumque Constitutionibus, & regulis per Sanctitatem Suam inposterum post hanc primam editionem, & suarum Constitutionum, & regularum publicationem, faciendis, non includantur ipsi Cardinales, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ Constitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum, consilio, editæ fuerint.

De potestate Reverendiss. D. Vicecancellarii, & Cancell. Regentis.

71. Primò, quòd possit committere absolutionem illorum, qui ignoranter in supplicationibus, vel in literis Apostolicis, aliquid scriberent, corrigerent, vel delerent.

Item quòd possit corrigere nomina, & cognomina personarum, non tamen eorum, quibus gratiæ, & concessiones fiunt, ac beneficiorum, dum tamen de corpore constet.

Item, quòd possit omnes causas beneficiales, etiam non devolutas, committere in Curia, cum potestate citandi ad partes.

Item, quòd processus Apostolica auctoritate decretos aggravare possit, cum invocatione brachii secularis, & sententias executioni demandari facere contra intrusos, & intruendos per literas Apostolicas desuper conficiendas, & non aliàs.

Item, quòd possit signare supplicationes, manibus duorum Referendariorum signatas, de beneficiis ecclesiasticis, secularibus, & regularibus dispositioni Apostolicæ generaliter non reservatis, quorum cujuslibet valor centum florenorum auri de Camera, vel totidem in alia moneta secundum communem æstimationem valorem annuum non excedet.

Item, quòd possit signare supplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus signatas, de novis provisionibus, Si neutri, & subrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clausula, generalem reservationem importans.

Item, quòd possit, ad Ordines suscipiendos arctatis prorogare terminos de dictis suscipiendis Ordinibus, usque ad proxima tunc à jure statuta tempora, in quibus sic arctati successivè ad ipsos Ordines promoveantur.

Placet, publicentur, & describantur M. — Papæ subscriptio.

Lectæ, & publicatæ fuerunt suprascriptæ regulæ, & ordinationes, & Constitutiones in Cancellaria Apostolica ab uno ex R. P. D. Majoris Præsidentiæ Abbreviatoribus, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, die verò vigesima prima mensis Octobris, Pontificatus prælibati Sanctissimi D. N. *Anno Primo.* — Publicatio in Cancellaria P. An. I. die 21. Oct.

Petrus Gentilis Procustos.

VIII.

Indictio Orationis Quadraginta Horarum ad divinum auxilium initio sui Pontificatus, pro salutari Catholicæ Ecclesiæ regimine implorandum.

Similes indictiones vide sup. in constit. 1. Sexti V. tom. 2. ubi tamen non invenies sub hac forma Orationis Quadraginta Horarum, sed sub forma Jubilæi, quod etiam indixit Greg. XV. in sua constit. 2. Spiritus, hic sup. in Tomo 3.

URBANUS PAPA VIII.

Edita Ann. Dom. 1623.

Exordium & causa hujus const.

Universis Christi fidelibus, ad quos præsentes literæ pervenerint, salutem & Apostolicam benedictionem.

Æternus rerum Conditor, cujus judicia abyssus multa, eò vel maximè imperscrutabilis, ejus sapientiæ atque inexhaustæ potentiæ thesauros recludit, & manifestat, quòd maximis in rebus, non fortiorum, sed imbecilliorum operà plerumque uti non dedignatur. Quod quidem in Catholicæ Ecclesiæ administratione, quam in hac temporum difficultate nullo modo nostrorum suffragio meritorum, sed ejus misericordia Nobis demandatam agnoscimus, tantò luculentiùs apparet, quantò majora earum, quibus circumdamur, infirmitatum argumenta extare dignoscuntur. Hinc fit, ut quemadmodum misericordiam Dei humillimè suscepimus, ita etiam trepidè vereamur, ne ingenti onere prægavati, Christiani orbis necessitatibus Apostolica providentia, ut par est, succurrere valeamus. Tantæ rei cogitatione permotis, illud Nobis sæpiùs occurrit, beatum planè illum esse, quem Deus ipse erudierit, ac ne facies nostræ confundantur, ad eum, ut illuminemur, accedendum esse.

Non indicit Jubilæum de more Prædecessorum, sed aliter dispo-nit temporum habita ratione videlicet.

§. 1. Quoniam verò tanti Regis Majestatem tum propriis cujusque, tum etiam aliorum orationibus adiri certum est; id ut faciliùs assequi possemus, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exempla Nobis ob oculos proponentes, universis Christi fidelibus Jubilæem de more indicere statuissemus, ut saluberrimis pœnitentiæ operibus orationes sociatæ, & rogantium merita cumulassent, & divinæ Nobis largitatis munera uberiùs impetrassent. Verùm habita temporis ratione, necnon aliis æquissimis causis, ea qua decuit maturitate, perpensis, aliam opportuniorem spiritualibus, quibus urgemur necessitatibus, consulendi rationem iniri decrevimus.

Orationem Quadraginta horarum feriis 4. & 6. ac Sabato in certis Urbis Eccl. haberi decernit.

§. 2. Piam igitur Quadraginta horarum orationem in Ecclesia Lateranensi, ac Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Basilicis, necnon in una seculari, & altera regulari Ecclesiis cujuslibet regionis Almæ Urbis nostræ, per dilectum filium nostrum in eadem Urbe Vicarium in spiritualibus generalem, extra verò dictam Urbem, in quibuslibet virorum tam secularium, quam regularium Ecclesiis ubilibet existentibus per Ordinarios loco rum proxima, vel altera subsequenti hebdomada post præsentium notitiam respectivè designandis, &

quoad Ecclesias, & Basilicas Urbis prædictæ Quarta, & Sexta Feriis, ac Sabbato præsentis, & sequentis hebdomadæ; quo verò ad Ecclesias extra Urbem diebus ab eisdem Ordinariis pro utraque hebdomada præscribendis, inchoandam, & semel pro qualibet Ecclesia peragendam; tenore præsentium indicimus, & instituimus; ad quas quidem Ecclesiam Lateranensem, ac Basilicas Nos ipsi privatè accedere, eidemque orationi interesse statuimus.

Eccl. illas visitantibus quid orandum sit ostendit.

§. 3. Et propterea, ut divinam opem efficaciùs imploremus, & simul effusis multorum precibus, fructuosiùs exaudiamur: omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles ubique existentes enixè in Domino hortamur, & paterna caritate monemus, ut durante oratione prædicta, pias ad Deum preces effundant, ut Ecclesiam suam Sanctam tueatur, & protegat, hæreses undique evellere, & extirpare, Fidem Sanctam Catholicam augere, & propagare, pacemque & concordiam largiri dignetur: Nobis verò vires tribuat, quibus susceptum onus ad ejus nominis gloriam, fideliumque & animæ nostræ salutem, administrare valeamus.

Confessis, ac sacra Communione refectis, & visitantibus dictas Eccl & ibi (ac etiam Monialibus in Eccl. propriis) orantibus indulgentiam plenariam impertitur.

§. 4. Quæ, ut eò libentiùs præstare studeant, quò uberiùs spiritualibus muneribus, & gratiis à Nobis se refectos esse cognoverint, De omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, Omnibus, & singulis prædictis verè pœnitentibus & confessis, ac sacra Communione refectis, qui quamcumque Ecclesiam, ubi oratio ejusmodi indicta, & instituta fuerit, devotè visitaverint, & ibi per aliquod temporis spatium, prout unicuique suggeret devotio, pias ad Deum ut præfertur, preces effuderint; Monialibus verò similiter vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, quæ tempore orationis prædictæ in suorum Monasteriorum Ecclesiis similiter, ut supra, oraverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Omnibus utriusque sexus personis, etiam Regularibus Confessarium sibi posse eligere conceditur qui valeat absolvere ab omnibus casibus, exceptis contentis in Bulla Cœnæ Domini, & hic expressis, pro hac vice tantùm.

§. 5. Necnon eisdem fidelibus etiam cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti regularibus utriusque sexus facultatem impartimur, eligendi sibi presbyterum Confessarium tam secularem, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ab Ordinariis locorum, qui eos ab omnibus & singulis peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, non tamen à casibus contentis in literis, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, necnon violationis immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ, ac clausuræ Monasteriorum Monialium, si videlicet sine necessaria, & urgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiam si causa, & licentia abutentes prædicta Monasteria ingressi fuerint, necnon violentæ manus injectionis in Clericum, ac singularis certaminis, sive duelli, ac ab aliis etiam casibus tam à Nobis, quàm à præfato nostro in dicta Urbe Vicario, & locorum Ordinariis respectivè reservatis, nec etiam à quavis excommunicatione ab homine lata in foro conscientiæ tantùm, hac vice dumtaxat absolvere, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet pœnitentia salutari, ac aliis injungendis, possint, & valeant.

Ordinariis locorum, hujusmodi Conff. ubiq. publicare percipit.

§. 6. Mandantes insuper Venerabilibus fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis quibuscumque Ecclesiarum Prælatis, & locorum Ordinariis in virtute sanctæ obedientiæ, ut cum harum nostrarum transumpta, seù exempla acceperint, illas statim per suas Civitates, Diœceses, & Territoria publicent, & publicari faciant, gregemque eorum curæ divinitùs commissum, ut corde contrito & humiliato piæ hujusmodi orationi, ut præfertur, intersint, sedulò moneant. Per præsentes autem super aliqua irregularitate publica, vel occult, anota, defectu, incapacitate, aut inhabilitate quomodolibet contracta, nec etiam in foro conscientiæ dispensare, ullamvè facultatem dispensandi tribuere non intendimus. Declarantes, has ipsas præsentes quoad absolutionem in foro conscientiæ tantùm non autem in foro fori consequendam ullo modo suffragari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, earumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importrantes mentio, aut expressio habenda, vel quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac formam in illis traditam penitus pro servata habentes, hac vice specialiter, & expresè ad effectum præsentium tantùm, derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique gentium, & locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. I. 22. Octobris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Octobris MDCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VIII.

Extensio Indulti recitandi Officium, & Missam celebrandi de Beata Margarita de Cortona, Monialii Tertii Ordinis S. Francisci pro omnibus tàm Viris, quàm Mulieribus d. Ordinis ubique existentibus.

Edita Ann. Dom. 1623.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CÆlestis aquæ flumen, quod ab inexhausto vitæ fonte procedens, impetu perpetuo fluit, fidelium mentes septem charismatum donis felici inundatione fœcundans, multò cernitur admirabilius, cum erga vascula infirmiora, & sexum consilii imbecillioris apponens cor suum, misericordiarum suarum divitias superabundanter elargitur.

Leo X. indulsit, posse celebrari Missam cum officio de hac Beata Civitatis Corttonen. & illius Diœcesi quotannis die 22. Febr.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Leo Papa X. prædecessor noster ex præclaris attestationibus à piæ mem. Bonifacio VIII. & Eugenio IV. Romanis Pontificibus etiam prædecessoribus nostris de B. Margarita de Cortona, Moniali Tertii Ordinis S. Francisci de Pœnitentia prolatis motus, quòd Festum ipsius B. Margaritæ cum Officio, nec Virginis, nec Martyris, in Ecclesia S. Margaritæ Civitatis Cortonen. singulis annis die 22. mensis Februarii celebrari, eademque B. Margarita à quibusvis Christi fidelibus in Civitate prædicta, & illa Diœcesi privatim, & publicè venerari, liberè, & licitè valeret, Apostolica auctoritate indulsit, prout in suis exinde confectis literis plenius continetur.

Postea hoc indultum Congreg. Card. super Ritibus deputatorum extendit ad omnes Fratr. & Moniales Ord. S. Francisci ubique existentes.

§. 2. Nuperrimè verò Congregatio Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium super Sacris Ritibus Deputatorum, considerata sanctitate prædictæ B. Margaritæ, quæ à trecentum annis, & ultra continuò miraculorum splendore corruscat, necnon mirabili illius corporis integritate, quæ his etiam diebus supra naturæ vires odorem efflat suavissimum, ad instantiam non solùm Cleri, & Populi Cortonensis, sed etiam Fratrum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum dilectorum filiorum ad omnes ejusdem Ordinis Sancti Francisci viros, & mulieres indultum prædictum extendi posse, habito super hoc, fel. mem. Gregorii Papæ XV. similiter

præde-

prædecessoris nostri beneplacito, ac omnibus ejusdem S. R. E. Cardinalibus unanimiter consentientibus, decrevit.

Isti Fratres modo supplicant Pont. ut illud Decretum confirmare, & extendere dignetur.

§. 3. Quare pro eorumdem Cleri, & Populi, ac Fratrum parte Nobis nuper fuit humiliter supplicatum, quatenus pro eorum desiderio, ut infra, annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui illud confirmat.

§. 4. Nos igitur attendentes, quòd sicut ipsa Beata Margarita corruscat in Cælis, ita quasi multiplici rutilantium honore gemmarum corona decora, Cæli universo præfulgeat; Cleri, & Populi, ac Fratrum prædictorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; nec non literarum prædictarum, & inde secutorum quorumcumque tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, De voto ejusdem Congregationis S. R. E. Cardinalium super Ritibus Ecclesiæ deputatorum, indultum, & desuper confectas literas hujusmodi ad omnes, & singulas personas, tàm viros, videlicet quam mulieres, nunc, & pro tempore existentes ejusdem Ordinis S. Francisci, earumque Ecclesias, tàm intra Italiam, quàm extra eam ubicumque consistentes; ita quòd ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus, possint hujusmodi Festum dictæ B. Margaritæ in earum Ecclesiis hujusmodi quotannis dicta die 22. Februarii, cum Officio, nec Virginis, nec Martyris celebrare, & eandem Beatam Margaritam privatim, & publicè venerari, liberè, & licitè possint, & valeant; Apostolica auctoritate prædicta extendimus, ac extensam, & extensas, ex nunc esse, & fores dictasque personas desuper à quoquam quovis prætextu, colore vel ingenio molestari, perturbari, aut quoquomodo impediri nullatenus unquam posse; necnon quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernimus.

Contraria removet.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, regula nostra de gratiis ad instar non concedendis, aliisque quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus illis, quæ dictus Leo prædecessor in dictis literis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctionem pœnalem adjungit.

§. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, extensionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 1. 13. Decem.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIII. Idibus Decembris, Pontific. Nostri Anno I.

IX.

Privilegia, Indulta, Gratiæ, & Exemptiones pro Dapiferis, qui huic Sanctissimo Pont. ceterisque S. R. E. Cardinalibus in Conclavi, in quo Summus Pontifex fuit electus, inservierunt.

Edita A. D. 1623.

URBANUS EPISCOPUS
Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex, ad quem gratiarum omnium distributio spectat, & pertinet, singulorum merita, & probitatem æqua lance perpendens, personas illas potiori favore attollere, majorique prærogativa decorare consuevit, quas sibi, & Sedi Apostolicæ obsequiosas, & in laboribus, & vigiliis pro eadem Sede sufferendis indefessas, & pluribus cognoscit meritis adjuvari.

Causa concessionis horum privilegiorum.

§. 1. Hinc est, quòd Nos volentes dilectos filios, nostrum, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Dapiferos, qui Nobis, & eisdem Cardinalibus in Conclavi, in quo Nos, divina favente clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, existentibus inservierunt, quique ea de causa labores, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscumque meritis honorare.

Scilicet Nobilitatis, Civilitatis, Familiaritatis Notariatus Apost. &c.

§. 2. Ac eosdem Conclavistas; & eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis; si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate, certaque scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, eosdem Dapiferos, & eorum singulos, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos Commensales nostros; & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex prædictis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos, tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero Participantium; tenore præsentium recipimus: & tàm illos, quàm alios Dapiferos singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites; ac tam illos, quàm alios omnes, & quoscumque Dapiferos indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles; quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis, Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam se ab eisdem Cardinalibus admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, etiam nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, itaut ipsum Jus Civitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & assignamus, ac Nobilitatis, & Civilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque familiarium, continuorum Commensalium, Nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & illius Pinello comedentium, & bibentium, nostrorum; & Sedis prædictæ Notariorum, Palatiique & Aulæ prædictarum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus; ac pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus, continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus.

Ac eisdem frui, & gaudere, etiamsi habitum eorumdem non deferant, indulget.

§. 3. Eisque, ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis tàm gratiam, quàm justitiam concernentibus, se Familiares, continuos Commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives etiam originarios nominare; nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant; sed validæ, & effica-

ces existant; ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore Dat. assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii etiam de numero Participantium existentes, etiamsi habitum, & Rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictarum Comites, & Milites, ac Nobiles, & Originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque Parente vere Nobili, & Cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali privilegio, seu aliàs etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, potiri, frui & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extra, sine tamen eorundem Notariorum de numero Participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere, liberè, & licitè valeant, realiter, & integrè, in omnibus, & per omnia etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de vere nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis compeutnt, pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione vel aliàs competerent, earumdem tenore præsentium indulgemus.

Eexemptio à solutione decimarum.

§. 4. Ac singulos Dapiferos prædictos à solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, & ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus.

Remissio fructũ malè perceptorum ob non recitationem horarumCanonicarum.

§. 5. Ipsisque Dapiferis singulis quoscumque fructus, reditus, & proventus Ecclesiasticos, tàm occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis Horarum Canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus.

Dispensatio super inhabilitate ad Ordines sacros. De qualitate promovendorum, vi. de Concil. Trid. sess. 23. cap. 11. & 12.

§. 6. Ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quòd censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina Officia, dummodo tamen non in contemptum Clavium celebraverint, aut aliàs divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines aliàs rite promoveri, & in illis, ac in susceptis per eos aliàs rite ordinibus, etiam in altaris ministerio ministrare etiàm libere, & licitè valeant, dispensamus.

Legitimatio Dapiferorum illegitimorum.

§. 7. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis Parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati aliàs existant, legitimamus, omnemque ab illis geniturae hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac natalibus restituimus.

Habilitatio ad successiones bonorum nonnullis hic exceptis. De testament. ad favorem illegit. vide const. 117. Pii V. t. 2. p. 44.

§. 8. Ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de jure valida dispositione, succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones, cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditatis legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum affectu.

Nec non ad Dignitates, honores, & officia prohibuerat hoc Greg. XI. ut const. 81. t. 1. p. 220. Et de dignit. Eccl. est conc. Triden. sess. 24. cap. 12. de reformat.

§. 9. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia secularia publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sunt, promoveri, ac postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus, etiam in altaris ministerio, ministrare, ac quæcumque & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, non tamen in Cathedralibus; ac Dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ à Concilio Tridentino permittuntur, retinere liberè, & licità valeant, similiter dispensamus.

Est in sess. 24. c. 17. de Reform. Expeditio literarum Apost. pro eisdem gratis fiat.

§. 10. Quòdque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendis gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam in favorem literarum Apostolicarum, ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris familiaribus, continuis Commensalibus etiam gratis dentur, & concedantur, ac dari, & concedi debeant, præcipimus, & mandamus.

Indultum Dapiferorum circa translationem pensionum usque ad summam 100. Ducatorum.

§. 11. Ac Dapiferis prædictis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, tàm in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, & proventibus quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, secularium, aut quorumvis Ordinum regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatas; seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias, semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint, usque ad summam centum ducatorum similium in toto, vel in parte, ac etiam mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ fuerint, aliàs similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, & quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis, eisdem modo, & forma, quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati fuerint, etiam absque beneficia prædicta obtinentium consensu, integrè persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, & levandas, seu percipiendos, exigeudos, & levandos,

reservare, constituere, concedere, & assignare valeat, atque in possessione dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos præsentium vigore faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia surrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus.

Illudque cumulativè concedit.

§. 12. Et si similem gratiam à Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerint, illius effectu cumulativè eos gaudere, & potiri volumus, Decernentes, ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditutum, & proventuum hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Dispensatio super gestatione habitus Clericalis ac Tonsuræ, ac Facultas pensiones usque ad summam ... ducatorum etiamsi matrimonium contraxerint retinendi.

§. 13. Ac eisdem Dapiferis, quòd ratione quarumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatorum, seu reservatorum, ac reservatarum, & reservandorum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam cogi, seu compelli, minusq; aliquas sententias, aut censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentium, & reservatarum, ut præfertur incurrere, etiamsi matrimonium contraxerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & retinere.

Ipsorum bona a spoliis liberat, & ad eorum hæredes vocat; De spoliis vide Const. 18. Pauli V. t. 3. pag. 297.

§. 14. Postremò, quòd bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos, etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium, etiam speciali nota, & expressione dignarum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, licita tamen, & licitè atquisita, & acquirenda etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minimè subjaceant; sed ipsi Dapiferi, etiamsi Religioni alicujus militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint; de illis in favorem quarumcumque personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco, quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, iisque ab intestato decedentibus, eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licitè valeant. simili modo concedimus, & indulgemus.

Executionem hujus Const. præcipit.

§. 15. Præcipientes, & mandates dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis Spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum prædictarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes prædictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant. Ac etiam decernentes, donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas, semper, & perpetuò validas, & efficaces fore.

Registrationem & insinuationem hujus const. remittit.

§. 16. Nec eosdem Dapiferos, eorumve aliquem ad præsentes literas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum, teneri; nec illas, etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minùs validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Clausula præservativa

§. 17. Easdemque præsentes, & in eiis contenta, quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, vel moderarent, quæ à Nobis, & d. Sede pro tempore, & ex quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Clausula sublata.

§. 18. Sicque per quoscumque Judces, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Hujusmodi literæ gratis expediantur

§. 19. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus; ut easdem præsentes, & forsan alias literas Apostolicas super præmissis omnibus & singulis tam conjunctim, quam divisim ac pro singulis quibuscumque derogationibus, & decretis, & clausulis in eis contentis gratis de mandato nostro ubique in omnibus officiis, & Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, Plumbique, & Registri absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facienda, omni contractione, & dilatione cessantibus, signent, & expediant, & expndiri faciant.

Contrariorum derogasio.

§. 20. Non obstantibus præmissis, ac decetto eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illud nondum sit deventum, cui per præsentes aliàs non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in pensionibus, felicis recordationis Pii Papæ Quarti prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac recolendæ memorii Pii Papæ Quinti etiam prædecessoris nostri contra illegitimos, ac Pictaviensis Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in universalibus, provincialibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, Ecelesiarum, Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, & quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, usibns, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, & etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque, in genere, vel in speeie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam vim contractus, etiam statuti perpetui continentibus, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, & aliàs in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, inter alias disponentibus, quòd beneficia Urbis nonnisi personis, certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militarum, & expresse professis conferri, & commendari soleant: quibus omnibus, etiamsi aliàs pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad

verbum,

verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hæc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse harum serie derogamus, contrariis quibuscumque, aut si quibusvis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, quòd earumdem præsentium transumptis etiam impressis, ac sigillo, & manu alicujus personæ indignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nomina autem singulorum Dapiferorum, qui Nobis, & eisdem Cardinalibus in Conclavi existentibus inservierunt, sunt hæc, &c.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omninò hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, receptionis, creationis, constitutionis, assignationis, aggregationis, liberationis, exemptionis, remissionis, condonationis, legitimationis, abstersionis, dispensationum, decretorum, concessionum, præceptorum, mandatorum, indultorum, derogationis, & voluntarum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 1. 23. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIII. decimo Kal. Januar. Pontific. Nostri Anno I.

Qòud professi in Religione Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis ad Sacerdotium destinati, in Domibus, Novitiatuum, vel aliis distinctis Domibus, donec Presbyteri ordinentur, ex illarum perpetuis redditibus vivere possint.

De tempore emittendæ professionis ab utriusque sexus Regularibus personis statuit Concil. Trid. sess. 25. cap. 15. Et de hac Religione habes indicata ad Constit. 25. Sixti V. Ex omnibus, sup. tom. 2. De Electione verò officialium nonnulla demum ordinavit hic idem Sanctiss. init. in Constit. 85. Romanus

Edita A. D. 1623.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium

Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, quam Dei filius Jesus Christus auctor pietatis instituit, regimini præsidentes, pia, & salubria vota fidelium, præsertim sub regularis observantiæ disciplina in humilitatis spiritu Altissimo famulantium, ex quibus in eorum locis regularis disciplina, & observantia peramplius conservatur, & augetur, pii Patris affectione prosequimur, & ut optatum sortiantur effectum, cum à Nobis petitur, pleniùs favoribus confovemus.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Sanctii Cicarelli, moderni Præfecti Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis petitio continebat, quòd cùm in dicta Congregatione longa, & diuturna multorum annorum experientia compertum sit pro conservanda, & augenda in ea regulari disciplina, & observantia, non expedire, ut Novitii ipsius Congregationis ad Sacerdotium destinati, statim post emissam ab eis solenнem professionem, ad domos professas ejusdem Congregationis mitti, & inibi inter professos antiquos connumerari debeant. Et habito ad Sacram Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super negotiis, & consultationibus Regularium deputatorum, per Superiores primò dictæ Congreg. recursu pro consequendo super præmissis salubri aliquo remedio.

Quæ decrevit dd. Clericos usq. dum Sacerdotes ordinentur in aliis separatis Domibus arbitrio Generalis permanere debere.

§. 2. Secundòdicta Congregatio, negotio hujusmodi per eam maturè, & prudenter discusso, per suum decretum censuerit primodictæ Congregationi concedendum esse, ut de cætero illius Novitii ad Sacerdotium destinati tantùm, non autem Fratres Laici, nec illi, qui jam in presbyteros ordinati habitum in ea suscipiunt, possint post professionis emissionem in domibus Novitiatuum, habitatione tamen separata, aut aliis domibus distinctis, arbitrio Præfecti Generalis primodictæ Congregationis, & illius Consultorum pro tempore existentium, donec presbyteri ordinentur, permanere.

Ibiq. ex redditibus dd. domorum ac si Novitii, essent vivere, non obstante voto paupertatis.

§. 3. Ibique, non obstante voto Paupertatis, ex redditibus, & proventibus perpetuis Domorum hujusmodi, perinde ac Novitii, vivere.

Et deinde supplicatum fuit Pont. ut super his omnibus provideretur.

§. 4. Proindeque dictus Sanctius præfectus Generalis cupiat, primodictæ Congregationi juxta formam decreti hujusmodi, per Nos, & Sedem Apostolicam, ut infra, perpetuò indulgeri. Quare pro parte ejusdem Sanctii Præfecti Generalis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ejus piis votis hujusmodi annuere, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apost. dignaremur.

Qui prædicta omnia a Cardd. Congreg. hujusmodi sancita approbat eisque juri indulget.

§. 5. Nos igitur dictum Sanctium Præfectum Generalem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quàvis occasione, vel causa latis, si quibus quomòdolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumdaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Ex voto secundodictæ Congregationis negociorum hujusmodi, primodictæ Congregationi, quòd deinceps in parpertuum illius Novitii nunc, & pro tempore existentes, ad Sacerdotium destinati dumtaxat, non autem Fratres laici, nec illi, qui jam in Presbyteros ordinati, habitum regularem susceperunt, & in futurum susceperint; post emissam ab eis solemnem professionem, in Domibus Novitiatuum, habitatione tamen separata, aut aliis Domibus distinctis, arbitrio Præfecti Generalis, & illius Consultorum præfatorum nunc, & pro tempore existentium, donec, & quousque Presbyteri ordinentur, permanere, inibique, non obstante Paupertatis voto, ex reditibus, & proventibus perpetuis earumdem Domorum, perinde ac Novitii, vivere, liberè, & licitè valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, de speciali gratia, perpetuò concedimus, & indulgemus.

Ac super his nullo modo molestari posse decernit.

§. 6. Ac primodictam Congregationem, illiusque Præfectum Generalem, & alios Superiores, ac personas nunc, & pro tempore existentes, super præmissis à quoquam publicè, vel occulte, directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio molestari, inquietari, perturbari, aut aliàs quoquomodo impediri nullatenus unquam posse.

Decretum irritans apponit.

§. 7. Necnon quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernimus.

Contraria prohibet.

§. 7. Non obstantibus primodictæ Congregationis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illi, ejusque Præfecto Generali, ac aliis Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsanquomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis,

carum-

earumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctionem-que pœnalem adjungat.

§. 9. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli, Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 1. 12. Januarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1623. undecimo Kal. Februarii, Pontificatus nostri Anno Primo.

XI.

Erectio Religionis Militiæ Christianæ sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis immaculatæ, & Regula Sancti Francisci, cum ejus Privilegiorum, exemptionum, & Indultorum concessione.

Deputavit hic idem Pontif. Judicem, ut infra in Constit. 27. Cum Nos nuper: Confirmavitque Statuta hujus Religionis inf. Constit. 41. Aliàs supplicationibus.

Edita An. Dom. 1623. 1624 & 1625

URBANUS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium, & causa Constitutionis.

IMperscrutabilis divinorum Judiciorum Altitudo statim atque humilitatem nostram ad Pontificiæ dignitatis culmen, nullo licèt meritorum suffragio, evexit, inter multiplices, gravissimasque Apostolatus nostri curas, ad Militares Ordines, qui anteactis temporibus maximo Christianæ Reipublicæ bono instituti, in Catholica re firmanda, varia terra, marique discrimina subeuntes, gloriose desudant, peculiari sollicitudinis studio mentis nostræ aciem jure optimo convertimus. Quemadmodum enim spiritualibus Evangelicæ justitiæ armis invisibile militantis Ecclesiæ hostes felici certamine profligantur, ita adversus perditas gentes, quæ superno fidei lumine destitutæ, Christianoque nomini infensæ, eidem Ecclesiæ perniciem afferre moliuntur, visibilium armorum usu Orthodoxa Religio opportunè propugnatur. Quamobrem inæstimabili gaudio perfundimur, cum Principes viri, vel ad veteres eosdem Ordines amplificandos, vel ad novos Apostolica auctoritate instituendos, animos generose convertunt. Verùm præcipuè in Domino oblectamur, dum institutionem unius Militaris Religionis sub invocatione Conceptionis Deiparæ Virginis Immaculatæ meditantur, quam Christi fideles omnes propitiam apud Unigenitum Filium suum nacti sunt Advocatam, utpote quæ Mater gratiæ, & pietatis pro humani generis salute sedula oratrix, apud Regem, quem genuit, semper intercedat, sperantes, hujusmodi institutionem ejusdem Virginis Cælorum Reginæ intercessione præfatæ Christianæ Reipublicæ uberrimos fructus allaturam, præter quam quòd hoc pacto Ecclesia ipsa circumamicta varietate, cælestis ejus Sponsi jucundiorem se præbet obtutui: ac terribilis, ut Castrorum acies ordinata, dissipat gentes, quæ bella volunt, divinoque suffulta præsidio, nunquam adversus se portas Inferi prævalituras ostendit. Hinc verò fit, ut eorum, qui saluberrimum hujusmodi opus sedulò promovere student, & porrectas Nobis preces pronis auribus excipiamus, & piè conceptis votis Pontificiæ benignitatis memores, quantum in Domino possumus, annuamus.

Ferdinandus Mantuæ, & Carolus Nivernensium Duces, ac

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum, nobilium virorum, Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Nivernensium Ducum, & Adolphi Comitis ab Althan petitio continebat, quòd nuper ipsi Ferdinandus, & Carolus Duces, & Adolphus Comes, animos ad cælestia erigentes, probèque cognoscentes, nihil Christiano Principi convenientius esse posse, quam ad Dei Optimi Maximi, bonorum omnium largitoris, cultum promovendum, Fidem Catholicam propagandam, Christianorum omnium defensionem, Orthodoxæ Fidei hostium depressionem, cogitationes, operasque suas convertere: Spiritu sancto inspirante, unius Militiæ Christianæ institutionem, in qua omnium nationum, qui Christiano nomine censentur, nobiles, & ingenuè nati viri, pro Fide Catholica, & adversus illius hostes Terra, Marique, exigente occasione, certaturi recipiantur, meditati sunt. Cùmque (sicut eorum petitio subjungebat) multi jam ex variis nationibus Catholici hoc institutum amplecti, talique Militiæ se adscribere summoperè desiderent; sperandumque sit, eam (si Sedis Apostolicæ auctoritate instituatur) Reipublicæ Christianæ non ornamento tantùm, sed etiam adjumento futuram. Quare iidem Ferdinandus, & Carolus Duces, & Adolphus Comes, desiderantes, pium hoc, & laudabile opus, auspiciis nostris ad effectum perduci. Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus in præmissis opportunè, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Adolphus Comes ab Althan ad fidei Christianæ propagationem pro Militia Christiane huic Pont. humiliter supplicant.

§. 2. Nos igitur, qui divini cultus augmentum, Fideique Catholicæ propagationem ubique vigere sinceris desideramus affectibus, eosdem Ferdinandum, & Carolum Duces, ac Adolphum Comitem, in tam laudabili Militiæ Christianæ promovendæ proposito confoventes, ipsosque, & eorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, unam Militiam Christianam nuncupandam, sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, quam Ferdinandus, & Carolus Duces, ac Adolphus Comes præfati semper habuerunt, & habent apud misericordem Filium suum Advocatam, ac sub Regula S. Francisci, nec non sub protectione SS. Michaelis Archangeli, & Basilii, pro uno Magistro, qui Magnus nuncupetur, & ipsius Militiæ Caput & Superior existat; cujusque Sedes, & Conventus in loco apto, & commodo ei assignando, sit: & qui in ipsius Militiæ Capitulo eligi, & infra tres menses à die suæ electionis computandos, illius confirmationem à Sede Apostolica, à qua confirmari vel infirmari debeat, prout ordo exegerit rationis, impetrari teneatur.

Qui propriè sub titulo Conceptionis B. M. Virg. Immaculatæ, & Regula S. Francisci, ac protectione S. Michaelis Archangeli, & Basilii instituit, cujus M. Magister, & Militiæ caput unus, sit, & in loco assignando in capitulo eligatur.

De Mag. Magistri electione vide c. 10. statutorumque sunt infra in const. 231 Cum Nos, Et de Capitulo vide dd. statutorum cap. 1

§. 3. Nec non Militum, ac Ministrorum numero eidem Magistro beneviso.

Militum, & Ministrorum num. sibi committitur.

§. 4. Qui Magister, & Milites Habitum ipsius Militiæ gestare.

Habitum Militiæ omnes gestent.

§. 5. Et quilibet pro sua receptione, seu admissione, seu (ut dicitur) Passaggio ducentos scutatos aureos ad rationem duodecim juliorum pro quolibet scuto, hujusmodi Conventui, seu illius Thesauro, vel communi Æratio solvere.

Pro admissione scut. 200. ærario persolvant.

§. 6. Et Novitiatum, seu Probationem in aliqua dictæ Militiæ regulari domo, eis à Magistro Militiæ hujusmodi, seu ab eo ad id deputando assignanda, facere.

Novitiatum in loco Militiæ faciant.

§. 7. Et postea Castitatis conjugalis, ac Paupertatis, juxta Statuta, seu Stabilimenta dictæ Militiæ, ac Obedientiæ Vota, & professionem Fidei, ac juramentum fidelitatis Sedi Apostolicæ, & Romano Pontifici pro tempore existenti præstandæ, emittere.

Votaque, & professionem Fidei, ac juramentum fidelitatis emittant. vide c 6 & 7 Statutorum.

§. 8. Et quotiescumque eis præcipietur, aut occasio, vel necessitas postulaverit, Terra, Marique con-

Contra infideles & Fidei hostes militent, Vide c 7 & 8 id. Statutorum.

contra Infideles, ac S. R. E ac Fidei Catholicæ hostes militare teneantur.

Nobiles viri, & ingenuè nati etiam conjugati recipiuntur. Vide etiam ampliationem hic mox subsequendam & c. 4. Statut. inf. in constit. 132. Cum Nos.

§. 9. Et ad habitum, seu Crucem, ac professionem d. Militiæ, nobiles, & ingenuè nati viri, etiam qui cum unica, vel, ea defuncta, cum altera tantùm muliere virgine, vel etiam vidua conjugati sint, vel fuerint, & non aliàs, absque dispensatione Apostolica admittantur: seu ipsi Milites non conjugati, etiam d. professione emissa, matrimonium cum unica, vel ea mortua, cum altera tantùm virgine, vel vidua absque simili dispensatione contrahere possint.

Mensam, offic. jurisd. & insignia consueta hæc Militia habeat ad instar aliarum.

§. 10. Cum Mensa magistrali, officiis, juribus, jurisdictionibus, & insignibus consuetis, ad instar aliarum hujusmodi Militiarum, ubivis institutarum, sine tamen alicujus præjudicio, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuò erigimus, & instituimus.

Militiæ sic institutæ dotem tribuit.

§. 11. Illique sic erectæ, & institutæ, pro ejus dote omnes, & quascumque pecuniarum quantitates ex receptione, seu admissione, vel passaggio cujuslibet Militis, provenientes: ita ut illæ in alios quam d. dotis usus, donec aliter à Sede Apost. mandatum fuerit, converti nequeant: necnon alia bona, non tamen Ecclesiastica, sed merè laicalia, ei à quibusvis, quandocumque, & quomodocumque pro tempore assignanda, eroganda, & elargienda, salva semper constit. fel. rec. Clem. Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit: Romanum decet Pontificem, sub Dat. Romæ apud S. Petrum, pridie Nonas Julii, Pontif. sui anno 10. ex nunc, prout ex tunc, & è contra, postquam assignata, erogata & elargita, fuerint, etiam perpetuò applicamus, & appropriamus.

Clem. const. est to. 3. fol. 88. n. 78.

Illamque, ejus personas, & bona Sedi Apost. subjicit Hoc declaratur hic infra.

§. 12. Ipsamque Militiam, ac illius Conventum, Prioratus, Præposituras, Ecclesias, & loca, necnon Magistrum, Priores, Præpositos, Milites, tàm Ecclesiasticos, quàm laicos, eorumque ministros, personas, vassallos, servitores, & colonos, ac res, prædia, grangias, & bona quæcumque ratione d. Militiæ ad eos spectantia, à quorumvis Primatum, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Ordinariorum, & aliorum Prælatorum jurisdictione, & subjectione eximimus, & liberamus, illosque, & illa Nobis, & Sedi Apostolicæ immediatè subjicimus, ac sub nostra, & dictæ Sedis tutela, & protectione suscipimus.

Milites etiam bigamos super benef. ecclesiast. pensiones usque ad sc. 300 habere posse decernit.

§. 13. Præterea d. Militiæ Magistro, & Militibus, ut (etiamsi matrimonium eum unica, vel, ea defuncta, cum alia virgine, vel vidua, contraxerint, vel contrahant) unam, seu plures pensiones annuas, quæ tamen in totum trecentos scutatos monetæ Romanæ, ad rationem decem juliorum pro quolibet scutato hujusmodi, in singulas personas non excedant, super Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum, etiam Abbatialium, Conventualium, & Capitularium mensarum, necnon Monasteriorum, etiam Consistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, & Præbendarum, dignitatum, personatuum, administrationum, & officiorum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, ac etiam distributionibus quotidianis, aliàs sibi canonicè reservandas, recipere, percipere, exigere, ac in suos usus, & utilitatem convertere, ipsasque pensiones unà cum Præceptoriis, Prioratibus, aut aliis beneficiis quibuscumque dictæ Militiæ, quoad vixerint, retinere liberè, & licitè possint.

M. Magistro & Capit. ad bonam Militiæ directione statuta per Sedem Apost. postea approbanda edere posse concedit.

§. 14. Eisdemque Magistro, & Capitulo gen. d. Militiæ, ut quascumque constitutiones, statuta, ordinationes, capitula, stabilimenta ad prosperam d. Militiæ directionem facientia, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, Conciliique Tridentini decretis minimè contraria, à d. Sede tamen approbanda, concedere, illaque pro rerum, & temporum qualitate, & varietate alterare, revocare, mutare, moderare, corrigere, & alia de novo condere possint; quæ postquam condita, alterata, revocata, mutata, moderata, correcta, & de novo edita, & à d. Sede approbata fuerint, & non aliàs, valida, & efficacia existant, suosque plenarios, & integros effectus sortiantur, & per Milites Fratres religiosos, & alias ejusdem Militiæ personas, inviolabiliter observari debeant, ita, & taliter, quòd Milites, & alii religiosi d. Militiæ ab illis nullo modo resilire possint, sed ad illorum observationem teneantur, & obligati existant, ad id censuris Ecclesiasticis, & aliis pœnis cogi, & compelli possint.

Statuta postea edita, & ab isto Pont. approbata habes infra in const. Cum Nos.

Carolo supradicto Nivernen. Duci usque ad primum futurum Capit. die Pentec. an. 1625. celebrandum auctoritatem Milites admittendi tribuit.

§. 15. Et quoniam justis ex causis electio Magni Magistri Militiæ per præsentes erectæ usque ad Capit. gen. in Urbe in festo Sanctiss. Pentecostes anni 1625. celebrandum, differenda est, ne interim præfatæ Militiæ progressus retardetur, & ut ad illius Habitum admitti volentium devotioni satisfieri possit; eidem Carolo Duci, ut duodecim ejusdem Militiæ Milites, in Orientalis, Meridionalis, Occidentalis, & Septentrionalis districtuum Directores, unum videlicet Ecclesiasticum, & duos alios ejusdem Militiæ Milites pro quolibet districtu hujusmodi deputare, ipsisque Directoribus sic deputatis, ut pro felici directione d. Militiæ aliqua statuta, & ordinationes, quæ ad locorum, rerum, & temporis qualitatem, secundùm eorum conscientiam, accommodata judicaverint, ab ipsis Militiæ Militibus in dictis respectivè districtibus observanda, usque ad d. Capit. gen. & tempus, ut præfertur, ad illud celebrandum præfixum, & non ultra, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis minimè repugnantia, condere, & præscribere: & per se, vel alios ab eis respectivè deputandos, quibusvis personis idoneis, & qualificatis præfatæ Militiæ se adscribi petentibus, Habitum illius tradere, & eas ad Militiam hujusmodi admittere, aliaque ad id dicto medio tempore necessaria facere, & exequi respectivè possint, amplam, liberam facultatem, & potestatem, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & impartimur.

Hujus Capit. tempus ad alium annum fuit prorogatum, ut infra sub hac Bulla habetur, & de d. Capit. vide c. 9. inter Statuta supradicta.

Præservativas hujus Bullæ adjungit.

§. 16. Præsentes verò literas etiam ex eo quòd causa, seu causæ, propter quam, seu quas illæ à Nobis emanarunt, justificatæ, & verificatæ, & interesse forsan habentes, seu habere prætendentes, vocati non fuerint, seu quibusvis aliis ex causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quopiam alio defectu notari, aut impugnari, seu ad viam, & terminos juris reduci non posse, sed semper validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Decretum irritans addit.

§. 17. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S. R. E. Card. etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, necnon d. Sedis Apost. Nuncios, in quacumque instantia, ubicumque, & quomodocumque judicari, decidi, definiri, ac etiam terminari posse, atque debere, auctoritate Apostolica, & earumdem tenore præsentium decernimus.

M. Magistro & Militiæ personis Indulgent. elargitur.

§. 18. Postremò eisdem Magistro, Militibus, & aliis d. Militiæ personis pro tempore existentibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione (si id commodè fieri poterit) refectis, tàm die illorum professionis, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione præfata refecti, quàm quocumque die, quo alicui expeditioni vel functioni, aut prælio contra fidei Catholicæ hostes interfuerint, si saltem contriti fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem elargimur.

§. 19.

Contrariis omnibus derogat.

§. 19. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non concedendis, & aliis quibusvis Apost. necnon in Provincialibus, & synodalibus, universalibusque Conciliis editis, & edendis, specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis, quoque, indultis, & literis Apost. sub quibuscumque tenoribus & formis, ac quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis, etiam vim contractus inducentibus Decretis, in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus latissimè, hac vice duntaxat, specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Privilegium de quo sup. in §. 12. declarat.

§. 20. Volumus autem, quòd exemptio præfata non comprehendat Ecclesias, neque personas in eis, quæ ad animarum curam pertinent, in quibus Decreta Concil. Trident. omninò servari debeant.

Sanctionem pœnalem contravenientibus imponit.

§. 21. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, subjectionis, susceptionis, concessionis, impartitionis, decreti, elargitionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli, Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 1. 12. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1623. Pridie Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno primo.

Subsequitur ampliatio auctoritatis Magni Magistri, & gratiarum Militum ejusdem Militiæ

Edita An. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Narrat erexisse Militiam Christianam, ut supra.

CUm Nos nuper Militiam Christianam Conceptionis Deiparæ Virginis Apostolica auctoritate erexerimus, & instituerimus, ac sub nostra, & Sedis Apost. protectione susceperimus, illique, & ejus Militibus, ac Magno Magistro varia privilegia, indulta, immunitates, prærogativas, gratias, & favores, prout in literis erectionis prædictæ Militiæ sub Dat. Romæ apud S. Petrum pridie Id. Februarii Pontificatus nostri anno 1. expeditis, plenius continetur, Apostolica auctoritate concesserimus.

Et pro ejus ampliatione auctoritatem M. Magistro concedit, ut certos Prælatos Rom. Curiæ in eandem Militiam accipere valeat.

§. 1. Ad ampliandum eo magis d. Militiæ felicissimum incrementum, ita ut militantis Ecclesiæ infensissimi hostes tàm potentum, & illustrium Virorum fortitudine, quàm etiam Ecclesiasticorum Principum majestate & auctoritate perterriti, ab assiduis, quas erga Christianam Rempublicam moliuntur, insidiis desistant, & Catholicæ Fidei propagatio in dies magis augeatur. Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, ac de Apost. potestatis plenitudine, ejusdem Militiæ Magno Magistro pro tempore existenti, seu ab eo delegandis, vel deputandis, ac ejusdem Militiæ Institutoribus plenam, & omnimodam facultatem concedimus per præsentes, ut quoscumque Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, causarum Palatii Apost. Auditores necnon Cameræ nostræ Apost. Clericos, Protonotarios de numero participantium, necnon utriusque Signaturæ nostræ Referendarios, qui saltem per biennium actu officia sua exercuerint, Sedis Apost. servitiis realiter insistendo secundum d. Militiæ statuta, & constit. à Nobis approbatas, absque aliis ab eis faciendis probationibus in eamdem Militiam recipere, admittere, ac illis Habitum, & Crucem per ejusdem Militiæ Milites gestari solitum, conferre liberè, & licitè possint.

Qui sic recepti omnibus Militiæ indultis gaudeant, in quisque gradibus remanere ad majores ascendere ac alia bona ecclesiast. & quascumque pensiones habere possint.

§. 2. Qui omnibus, & singulis privilegiis, indultis, præeminentiis, prærogativis, gratiis, favoribus, immunitatibus, & exemptionibus, quibus alii d. Militiæ Milites utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, uti, frui, potiri, & gaudere, ac Habitum, & Crucem hujusmodi gestare, necnon vocem activam, & passivam in Capitulis, consiliis, etiam supremo secundum d. Militiæ constit. faciendis, si ad hoc deputati fuerint, ac aliis d. Militiæ actibus habere, & in tali habitu, ac suis dignitatibus quas obtinent, remanere, necnon ad quoscumque alios majores, & nobiliores gradus ascendere similiter possint, necnon quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica, Prioratus, Præceptorias, Commendas, Præposituras, Abbatias, Personatus, Administrationes, ac Officia, Dignitates, Canonicatus, ac Præbendas, in Cathedralibus, seu Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur, in eisdem recipere, ac dummodo plura simul non sint, quàm quæ à Conc. Trid. permittuntur, quoad vixerint, retinere, & quascumque pensiones annuas, usque ad quamcumque summam super Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Abbatialium, Conventualium, & Capitularium mensarum, necnon Monasteriorum, etiam Consistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, ac Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, ac etiam distributionibus quotidianis, aliàs sibi canonicè reservandas, percipere, exigere, & in suos usus, ac utilitatem convertere, ipsasque pensiones unà cum Præceptoriis, & Beneficiis quibuscumque, quoad vixerint, retinere, liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium indulgemus, sicque ab omnibus, & singulis censeri decernimus.

Obstantia quæcumque removet.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Militiæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 14. Nov.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 14. Novemb. 1624. Pontificatus Nostri anno secundo.

Subsequitur prorogatio Capituli generalis de quo supra.

Edita A. D. 1625.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus constit.

ORthodoxæ Fidei, Religionisque zelus, Nobilitas generis, ac eximiæ devotionis affectus, quo dilectus filius, Nobilis vir Carolus Dux Nivernensis, Nos & Romanam reveretur Ecclesiam, promerentur, ut petitiones suas ad exauditionis gratiam admittentes, ea favorabiliter concedamus, per quæ Reipublicæ Christianæ progressui, semotis impedimentis consulitur.

Narratio præcedentis institutionis hujus Militiæ.

§. 1. Nuper siquidem supplicationibus dicti Caroli Ducis Nobis porrectis annuentes, Militiam Christianam sub denominatione Conceptionis Deiparæ Virginis Immaculatæ Apostolica auctoritate ereximus, & instituimus, ac illius Magni Magistri electionem usque ad Capitulum generale in Festivitate Pentecostes præsentis anni millesimi sexcentesimi vigesimi quinti in Alma Urbe nostra celebrandum differendam, & ne interim prædictæ Militiæ progressus retardaretur, ejusdem Militiæ Consilium supremum nuncupandum, in dicta Urbe usque ad beneplacitum nostrum cum certo personarum numero statuendum duximus.

Causa hujus prorogationis Capit. ad alium annum.

§. 2. Cùm autem, ficut exhibita Nobis nuper pro parte d. Caroli Ducis petitio continebat, propter præfentium temporum calamitates, & undique imminentia bellorum pericula, necnon hoftis infidias dictæ Militiæ feliciffimam propagationem non parum impedientis, Capitulum prædictum in feftivitate Pentecoftes hujufmodi haberi minimè poffit, ficque Magni Magiftri electionem hujufmodi retardatam effe comperiatur. Etiam pro parte ejufdem Caroli Ducis Nobis fuit humiliter fupplicatum, quatenus in præmiffis opportunè providere, eumque amplioris gratiæ favore profequi de benignitate Apoftolica dignaremur.

Prorogatio d. Capit. gener.

§. 3. Nos igitur, qui honeftis fidelium quorumlibet, præfertim nobilitatis genere pollentium, Votis libenter annuimus, eaque favoribus profequimur opportunis, dictum Carolum Ducem à quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occafione, vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatus exiftit, ad effectum præfentium dumtaxat confequendum, harum ferie abfolventes, & abfolutum fore cenfentes, pofterioribus fupplicationibus hujufmodi inclinati, tempus ad Capitulum generale prædictum, ac electionem Magni Magiftri ejufdem Militiæ faciendam, ut præfertur præfixum, quod adhuc durat, ad unum Annum tantum à die ipfius feftivitatis computandum, Apoftolica auctoritate tenore præfentium prorogamus, extendimus, & ampliamus.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obftantibus conftitutionibus, & ordinationibus Apoftolicis, dictæque Militiæ, etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus contrariis quibufcumque.

Sanctio pœnalis.

§. 5. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noftræ abfolutionis, prorogationis, extenfionis, ampliationifque infringere, vel ei aufu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præfumpferit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoftolorum ejus, fe noverit incurfurum.

D. P. An. 2. die 10. Maji.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1625. fexto Idus Maji, Pontificatus Noftri Anno fecundo.

XII.

Definitiones, & declarationes fuper reaffumptione Calopodiorum, depofitione Solearum, & delatione Caputii rotundi, largiorifque Mozzettæ, ac protenfi Mantelli, à Fratribus Minoribus Ordinis S. Francifci Strictioris Obfervantiæ deferendi.

Quoad hujufmodi Habitum habes etiam fup. conft. 11. Paul. III. to. 1. & Greg. XIV. conft. 11. to. 2. Et quoad d. Fratres Strictioris Obfervantiæ multa notavi fup. in conft. 35. Clem. VII. tom. 1. & pariter notavi ad conft. 8. Greg. XV. Onerofa fup. Quo verò ad Capuccinos notavi ad conft. 21. Clem. VII. fup. tom. 1.

Edita Ann. Dom. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN fupremo Apoftolatus folio, meritis licèt imparibus, divina difpofitione conftituti, circa ftatum religioforum Ordinum quorumcumque in Ecclefia Dei militantium profperè dirigendum, mentis noftræ aciem affiduè intendimus, eaque ftatuimus, & ordinamus, per quæ profpero, feliciqué eorum ftatui, atque directioni confulitur, prout confpicimus in Domino falubriter expedire.

Prævia examinatione, & difcuffione Card. Congr. fuper Regularium caufis.

§. 1. Cùm itaque, caufa inter dilectos filios Fratres ejufdem Ordinis Minorum S. Francifci Capuccinos nuncupatos ex una, ac Fratres ejufdem Ordinis Strictioris Obfervantiæ ex altera, partibus, de, & fuper reaffumptione Calopodiorum, & diftinctione Habitus ad præfcriptum Bullarum per diverfos Rom. Pontifices prædeceffores noftros emanatarum, diu agitata, ac de mandato noftro in Congregatione Venerabilium Fratrum noftrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpofitorum iterum propofita, per eofdem Cardinales auditis partibus vififque fcripturis maturè, & diligentiffimè perpenfa, & examinata fuerit.

Hic Pont. decernit Fratres Strictioris Obferv. S. Francifci in Italia Calopodia reaffumere debere. Hoc declaratur hic infra.

§. 2. Nos eorumdem Religioforum paci, & quieti, felicique ac profperæ directioni, quantum in Nobis eft, providere volentes, de eorumdem Cardinalium confilio, Motu proprio, & ex certa fcientia, ac matura deliberatione noftris, deque Apoftolicæ poteftatis plenitudine, eifdem Fratribus Strictioris Obfervantiæ, quatenus Calopodia reaffumere, Soleafque ubique per totam Italiam deponere, nec eas in pofterum recipere debeant, fub excommunicationis latæ fententiæ, ac privationis vocis activæ, & paffivæ, necnon quoad Superiores, etiam fufpenfionis ab officiis ipfo facto incurrendis pœnis tenore præfentium injungimus, ac infuper locorum Ordinariis, ut in cafu tranfgreffionis, regulares Strictioris Obfervantiæ prædictos ad id cogant, & compellant.

Recollectofque Galliæ rotundum Caputium, & latiorem mozzettam deferre.

§. 3. Quo verò ad ejufdem Ordinis Fratres Recollectos nuncupatos Galliæ qui non deferunt foleas, fed calopodia; cùm conftet, eos capuccium aliquantifper acuminatum deferre, Ven. fratri Bernardino Archiepifcopo Damiatenfi, moderno, & pro tempore exiftenti noftro, & Apoftolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuncio, per præfentes fimiliter mandamus, ut opportunè curet, quòd omninò rotundum capuccium, mozzettamque largiorem affumant.

Supradictos Fratres vilioribus pannis, & defpectij coloris uti poffe indulget.

§. 4. Præterea ad pleniorem, certioremque provifionem, inhærendo præfertim literis fel. rec. Clementis VIII. & Gregorii XIII. Rom. Pontt. etiam prædecefforum noftrorum, per eafdem præfentes pariter mandamus, prædictos Fratres Strictioris Obfervantiæ non moleftari, quum vilioribus, & repetiatis pannis, & defpecto colore utantur, fed volumus fub eifdem pœnis, quòd eorum forma habitus quoad Caputium rotundum, Mozzettam latam, & Mantellum perpetuò protenfum fit, & effe debeat, Obfervantiæ Fratribus omninò conformis, illumque intra duos menfes aptare, ac geftare debeant.

Et ita & non aliter jubet poffe judicari.

§. 5. Atque ita per quofcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam caufarum Palatii Apoftolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, fi fecus fuper his a quocumque quavis auctoritate, fcienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obftantibus conftitutionibus, & ordinationibus Apoftolicis, ac quatenus opus fit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, literis Apoftolicis, eifdem Fratribus Strictoris Obfervantiæ, illorumque Superioribus, & quibufvis aliis fub quibufcumque tenore, & formis, ac cum quibufvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliifque efficacioribus, & infolitis claufulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in fpecie, ac aliàs in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis eorum omnium tenores præfentibus pro plenè & fufficienter expreffis, & ad verbum infertis habentes, illis aliàs in fuo robore permanfuris, hac vice dumtaxat fpecialiter, & exprefsè derogamus, ceterifque contrariis quibufcumque.

Tranfumptifque credi mandat.

§. 7. Volumus autem, quòd præfentium tranfumptis, etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, & figillo alicujus perfonæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ munitis, eadem prorfus

fides

fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. I. 10. Januarii. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 10. Januarii 1624. Pontificatus nostri Anno primo.

Sequitur declaratio supradictæ Constitutionis.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1.

Refertur tenor constit. præced. Nuper cum causa inter dilectos filios Fratres nostros Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinos nuncupatos ex una, ac Fratres ejusdem Ordinis Strictioris Observantiæ ex altera partibus, de, & super reassumptione Calopodiorum; & distinctione habitus ad præscriptum Bullarum per diversos Romanos Pont. prædecessores nostros emanatarum agitata, ac de mandato nostro in Congregatione Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardd. negotiis Regularium præpositorum proposita, & examinata fuisset, eisdem Fratribus Strictioris Observantiæ, quatenus Calopodia reassumere, Soleasque ubique per totam Italiam deponere, nec eas in posterum reassumere deberent, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, necnon quoad Superiores, etiam suspensionis ab officiis ipso facto incurrendis pœnis injunximus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis sub die 10. Januarii proximè præteriti expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Sequitur ipsius declaratio. §. 2. Nunc autem, cùm experientia docuerit, nonnullos ex dictis Fratribus Strictioris Observantiæ Calopodiis uti ægrè posse. Nos, Fratres Strictioris Observantiæ hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Superioribus eorumdem Fratrum Strictioris Observantiæ; Fratribus senio confectis, aut qui ita infirmi fuerint, ut Calopodia deferre non valeant; ut in domibus regularibus hujusmodi, necnon itinerantibus dumtaxat, qui iter saltem unius diei, cum Calopodiis habere non possunt, non autem quæstuantibus soleas cum calcaneo usque ad talos circiter; superiori autem pedis parte unica tantùm fascia usque ad digitos in circa copertas deferre absque pœnarum, & censurarum incursu, liberè & licitè possint, & valeant, super quibus eorumdem Superiorum conscientiam oneramus concedendi, & indulgendi, licentiam Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur. Decernentes, eosdem Fratres Strictioris Observantiæ præmissorum occasione nullo modo molestari, perturbari, aut inquietari posse, seu debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio. §. 3. Non obstantibus literis nostris prædictis, ac omnibus illis, quæ in eis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. I. die 31. Martii. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 31 Mart. 1624. Pontificatus Nostri Anno primo.

Confirmatio, & Innovatio Constitutionum Greg. XIII. Clem. VIII. & Pauli V. super bono regimine Fratrum Reformatorum Strictioris Observantiæ Ordinis S. Francisci editarum. Et additio aliarum ordinationum pro feliciori ejusdem regiminis progressu.

Constitutiones horum Pontificum habes sup. videlicet Greg. XIII. const. 55. Cum illius tom. 2. Clementis VIII. const. 45. Pro injuncti tom. 3. & Pauli V. const. 31. Postulat. d. tom. 3. & pro eisdem Fratribus per totam Italiam nonnullas edidit ordinationes Greg. XV. ut in const. 8. Onerosa.

De horum Reformatorum primæva Congregationis approbatione, totoque ejus statu multa habes indicata in Clem. VIII. const. 35. In supremo. sup. tom. 3. Cujus custodiam Bavariæ in Provinciam erexit, ac eidem communicavit gratias omnes aliis Hispaniarum Provinciis concessas hicmet Sanctiss. Pont. infrà constit. 36. Sacrosanctum.

Edita An. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Romanus Pontifex, in quo, dispositione incommutabili, divina providentia universalis Ecclesiæ constituit principatum, auctoritatem à Christo per Beatum Petrum Apostolorum culmen, sibi traditam intelligens, ut noxia evellat, & destruat, utiliaque plantet, & ædificet, & interdum, quæ rationalibus ex causis à Sede Apostolica sancita sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis alterat, & immutat, in hisque pastoralis officii sui partes solicitè, & prudenter interponit, prout rerum, temporumque qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Greg. 15. edidit const. circa Reformatos Strictior. Observantiæ S. Francisci, quæ à me prætermissæ sunt, quia in §. seq. revocantur. §. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Gregorius Papa XV. prædecessor noster dilectos filios Antonium Strozium, & posteà, eo à munere infrascripti officii absoluto, Aloysium à Cruce Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ Reformatorum nuncupatorum professores, prævia electione de ejus persona ad idem officium à Fratribus facta, in Vicarios generales omnium Fratrum Reformatorum citrà montes commorantium, & existentium sub certis modo, & forma tunc expressis fecit, constituit, deputavit, ac respectivè confirmavit, aliaque tunc expressa, tam super ipsius Vicarii generalis auctoritate, & jurisdictione, necnon Capituli generalis eorumdem Fratrum Reformatorum celebratione, quàm aliàs Fratrum ipsorum gubernio, regimine, atque directione statuit, decrevit, & ordinavit, prout in diversis ipsius Gregorii prædecessoris desuper in simili forma Brevis, & præsertim sub die 24. Novemb. 1621. ac die 7. Decemb. 1622. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Hic Pont. eas pro eorum magis prospero regimine revocat. §. 2. Nunc verò Nos dictorum Fratrum paci, & quieti, necnon salubri, prosperoque eorumdem regimini, atque directioni, quantum cum Domino possumus, perampliùs consulere volentes, de consilio dilectorum filiorum nostrorum, Dominici Basilicæ SS. Duodecim Apostolorum Gymnasii, Fabritii S. Augustini Veralli, Gabrielis S. Bartholomæi in Insula de Treje, Scipionis S. Susannæ, ac Petri S. Salvatoris in Lauro titulorum S. R. E. Presbyterorum Cardd. Valerii nuncupatorum, quibus negotium unionis eorumdem Fratrum Reformatorum cum Fratribus ejusdem Ordinis de Observantia, seu de familia nuncupatis examinandum commisimus; Deputationes, electiones, & confirmationes, de Antonii, & successivè de Aloysii prædictorum personis in eorumdem Fratrum Reformatorum Vicarios per eumdem

Gregorium prædecessorem, ut præfertur. respective factas, singulasque ipsius Gregorii prædecessoris literas, ac omnia, & singula in illis quomodolibet contenta, & expressa, dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, cassamus, & annullamus, viribusque & effectu omnino evacuamus.

Sub obedientia gen. Ministri de Observ. degere statuit, juxta const. Gregor 13. Clem. 8. & Pauli 5. Has indicavi hic supra in rubr.

§. 3. De cetero autem perpetuis futuris temporibus eosdem Fratres Reformatos nuncupatos sub obedientia Ministri generalis Minorum de Observantia, seu de familia similiter nuncupat. degere, prout degebant, & vivebant ante primodictas literas Gregorii prædecessoris, ac aliàs in omnibus, & per omnia secundum dispositionem literarum, seu constitutionem recol. mem. Gregorii XIII Clem. VIII. & Paul. V. etiam Rom. Pontif. prædecessorum nostrorum.

Eidem Ministro Hospitium S. Isidori nuper in Urbe pro discalceatis Hispan. & Indiarum institutum subjecit.

§. 4. Hospitium verò S. Isidori de Urbe, pro Provinciis Reformatorum Discalceatorum Hispaniæ, & Indiarum, dicto Ministro generali subjici, qui pro sua prudentia Religiosis ex illis Provinciis ad Romanam Curiam venientibus, providere valeat, reservatis omnibus juribus Ecclesiæ fundatori, seu constructori, quomodolibet competentibus, quatenus adsint, & competant.

Const. Clem 8. quæ est sup. t. 3. fol. 44. observari mandat.

§. 5. Constitutiones præterea dicti Clementis prædecessoris, sub Dat. Tusculi 12. Octobris 1596. Pontificatus anno 5. quæ incipit, Pro injuncti Nobis, omninò observari.

Reformati vocem habeant in Capitulis declarat.

§. 6. In Capitulis autem tam provincialibus, quàm generalibus Fratrum de Observantia, seu de familia prædictorum, eosdem Fratres Reformatos, passivam; qui verò deputati, seu electi fuerint in Capitulis provincialibus, juxta constitutiones Clementis, & Pauli prædecessorum prædictorum, etiam activam vocem habere.

Ministrique generalis auctoritatem in eosdem.

§. 7. Ministrumque generalem prædictum quemvis ex Religiosis Reformatis hujusmodi in alicujus provinciæ Commissarium interdum ad sui libitum deputare posse, eumdemque Ministrum generalem, ex Refotmatis, qui ad illos de Observantia, seu de familia de utriusque Superioris, & aliorum licentia juxta literas dicti Pauli prædecessoris desuper editas transire voluerit, recipere, & admittere debere, illi autem sic transeunti, si durante deliberationis anno, ad Reformatos redire voluerit, regressum non denegandum: finito autem deliberationis anno, hujusmodi regressum illi concedendum nullatenus, nisi eo modo, quo transitus ad Reformationem Fratribus de Observantia, seu de familia conceditur: à Fratribus verò de Observantia, seu de familia ad Reformatos transire volentibus, Clementis, & Pauli prædecessorum prædictorum constitutiones, ipsiusque Pauli decreta super hoc emanata inviolabiliter observanda.

Custodes Reformatorum ut congregari possint, decernit.

§. 8. Ad hæc in Capitulis generalibus ejusdem Ordinis in Italia celebrandis, omnes Custodes congregari ad Statuta felici eorum gubernio opportuna condenda. Et quando Capitula generalia, sive Congregationes hujusmodi non celebrabuntur, Custodes singulis trienniis in Alma Urbe nostra cum assistentia Protectoris pro tempore existentis pariter congregari.

Visitatoresque duo ut eligi valeant

§. 9. Unum verò pro Regnorum Neapolis & Siciliæ, & alterum ex ipsis Reformatis Visitatores pro reliquis Italiæ reformationibus ab eisdem Custodibus de triennio in triennium, de nostro tamen, vel Rom. Pont. ac ejusdem Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris pro tempore existentium respectivè consensu eligi.

Et quod Minister gen. contra Reformatos procedere possit.

§. 10. At contra quos seu eorum quemlibet, si deliquerit, Generalem Ministrum, cum interventu Prucuratoris eorumdem Reformatorum, ac majori parte Custodum sui districtus procedere posse, ac debere.

§. 11. Porrò Fratres Reformatos ab eorum Conventibus, nisi ex causa in definitorio illius reformationis, vel ab eodem Protectore probata removeri minimè posse.

vel à Conventibus removere.

Const. Clem. 8. de Novitiis recipien. innovat. Hæc est const. 45. sup. tom. 3. fol. 44.

§. 12. Constitutionem autem de non admittendis ad habitum ab Observantibus, seu de familia Novitiis, sed à Reformatis, tum juxta decreta ejusdem Clem. prædecessoris innovari, ac inviolabiliter observari volumus, decernimus, innovamus, constituimus, & declaramus.

Decretum irritans, & Clausula sublata.

§. 13. Decernentes etiam per præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia esse, & fore, ac ab omnibus quos illa concernunt, etiam inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 14. Non obstantibus ipsius Gregorii prædecessoris ☧ literis, necnon omnibus illis, quæ in eis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 15. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prosus fides in judiciis, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. 7. Martii.

Dta. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 7. Martii 1624. Pontificatus nostri anno primo.

XIV.

Indictio Visitationis omnium Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum Almæ Urbis; necnon Orationis Quadraginta horarum cum Indulgentiarum elargitione pro recta d. Visitationis directione. Et multarum facultatum concessiones pro ejusdem Visitationis feliciori progressu, & expeditione.

Similem constitutionem edidit Clem. VIII. ut in ejus Bulla, Speculatores. 8. sup. tom. 3. fol. 7.

Edita An. Dñi 1624.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei.

Dilectis filiis universo Clero, & Populo Romano salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procemium, & causa hujus constit.

Militantem Ecclesiam, quæ vel cælestis ejus Sponsi commendata præconio, progreditur Aurora consurgens in Evangelicæ perfectionis via subsistere non decet, sed novis semper supernæ gratiæ fulgoribus illustratam, ad uberiorem, veluti virtutum lucem, ac sanctitatis decorem æquum est properare. Hac in re Nobis cogitationem defigentibus anticipaverunt vigilias oculi nostri, ac ut Ecclesiastica res majora in dies ubique suscipiat incrementa, tantò magis ad Nos pertinere intelligimus, quantò in hoc rerum vertice constituti, apertius agnoscimus, imperscrutabili omnipotentis Dei providentia Nos fuisse acceptos pascere Jacob servum suum, & Israel hæreditatem suam. Quoniam verò nulla ratione fieri potest, ut in Agro Domini Christianæ virtutes feliciter serantur, nisi spinæ, quæ suffocant sementem Patrisfamilias, inde prius evellantur: Nos ut id faciliùs assequamur, eumdem agrum, & vineam, quam plantavit dextera ejus, diligenter repurgare, nihilque eorum prætermittere decrevimus, quæ corruptis moribus corrigendis, sanctisque operibus, quæ, vel temporis injuria, vel humanæ naturæ imbecillitate in desuetudinem abierunt, restituendis, opportuna esse arbitramur. Licèt autem Christiana Respublica universa multiplici malorum genere vexetur, omnibusque ejus partibus, quod maxime deplorandum est, medicina opus

esse

esse intelligamus, eam tamen Almæ Urbis nostræ non uno nomine præcipue duximus adhibendam: quandoquidem hæc est Civitas supra montem posita, quæ totius Orbis patet obtutui: hæc eadem pietatis exemplum cunctis ad imitandum propositum, primaque Catholicæ Religionis Sedes tantis divina munificentia honorum prærogativis decorata, ut verè de ea dicatur: Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Indicit hic Pont. visitationem Eccl. & priorum locorum Urbis, eamque sex Episcopis committit. Deputationem, & facultates ipsorum vide in constit. seqq.

§. 1. Cùm igitur hæc ita se habeant, pro nostro pastorali munere peculiarem hunc agrum, & gregem nostrum recognoscere, & Romanæ Urbis omnes tam Patriarchales, quàm Collegiatas, earumque Capitula necnon parochiales, ceterasque alias Ecclesias, & personas; Item Monasteria, Conventus, & Ecclesias quorumvis Ordinum Regulares, tàm virorum, quàm mulierum, Hospitalia, Collegia, Confraternitates laicorum, Montem Pietatis, & omnia quocumque nomine censentur, loca pia, per infrascriptos Archiepiscopum, & Episcopos visitare statuimus. Quod quidem saluberrimum opus, etsi per Nos ipsos inchoare, prosequi, & perficere vehementer optamus, nihilominus dum ad alia quamplurima, eaque gravissima negotia, quorum mole assiduè premimur, cogitationem convertimus, aliis eam provinciam cogimur demandare. Quapropter Venerabilibus Fratribus Ulpiano Archiepiscopo Theatino, necnon Raphaeli Zacynthensi, Octavio Caballicensi, Ludovico olim Adriano, Antonio Casertano, ac Alexandro nuper Hieracensi Episcopis, de quorum pietate, & Ecclesiasticarum rerum peritia Nobis ipsi multa possumus polliceri ad hoc munus obeundum, maturo consilio delectis, ad laudem, & gloriam omnipotentis Dei, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltationem, Visitationem hujusmodi committimus, illamque vobis omnibus indicimus, quam in proxima futura Dominica in Albis in Sacrosancta primaria Laternensi Ecclesia iidem Archiepiscopus, & Episcopi inchoabunt, ac statutis diebus Deo juvante prosequentur.

Hortatur omnes, ut corrigendo pravos mores vitæ proprie eadem visitationem præveniant.

§. 2. Ut autem nostram Visitationem ea spiritualia commoda, quæ Nos divini cultus amplificationi, & propagationi, necnon animarum saluti paterna caritate studentes, & cupimus, & speramus, feliciter consequantur. Omnes per viscera misericordiæ Dei nostri, qua visitavit nos Oriens ex alto, hortamur, & monemus, ut memores vocationis suæ, opportuna vitæ, & morum emendatione eamdem Visitationem præveniant. Quod quidem eos facilè, & libenter præstituros confidimus, si memoria repetierint, se in ea Urbe Clericalis officii munera obire, quàm in montibus sanctis fundatam, ac sanctissimorum Martyrum sanguine respersam, & irrigatam, non nisi uberrimos pietatis, & religionis fructus ad totius Christiani Orbis ædificationem beata fœcunditate proferre decet.

Jubet in ecclesiis eligen. per Vicarium Orationem 40. horar. celebrari ad implorand auxilium pro bona directione d. visit.

§. 3. Quoniam autem non sumus sufficientes cogitare aliquid ex nobis, quasi ex nobis, sed sufficientia nostra ex Deo est, ac nisi Dominus ædificaverit Domum, in vanum laboraverunt, qui ædificant eam. Nos infirmitatem nostram humiliter agnoscentes, ad cælestem opem implorandam, volumus ut sexta Feria eamdem Dominicam antecedente, in nonnullis Ecclesiis Urbis Patriarchalibus, Collegiatis, & aliis præcipuis per dilectum filium nostrum in eadem Urbe Vicarium in spiritualibus generalem præscribendis, Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum solemni ritu in Altari proponatur, ac Quadraginta horarum oratio de more celebretur.

Hortatur omnes ad efficaciter orandum.

§. 4. Quæ ut sollicitudinem nostram magis sublevet, ac laborem illorum, qui hac in re Vicariam Nobis operam præstituri sunt, efficaciùs adjuvet, universos Christi fideles in hac Alma Urbe commorantes, hortamur, ut Deo, qui Cor contritum, & humiliatum non despicit, dignis pœnitentiæ fructibus placere studeant.

Visitantib. d. Ecclesias, confessis. & sacra Communione refectis, Indulg. plen. elargitur.

§. 5. Quod quidem, ut libentiùs, & salutarius fiat, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus Romæ degentibus, qui visitatis Ecclesiis hujusmodi, seu eorum aliqua eodem ipso proximo Dominico die, post diligentem peccatorum suorum confessionem, sacram Eucharistiam sumpserint, & ut hæc nostra Visitatio ad Dei gloriam, & animarum salutem feliciter eveniat, piè in quavis Ecclesia oraverint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam concedimus, & elargimur.

Universos hortatur, ut ferventer Deo inserviant.

§. 6. Omnes igitur simul dilecti filii, sive ex Clero, sive ex Populo veterem hominem exuentes, in novitate spiritus ambulemus, solicitudine non pigri, spiritu ferventes, Domino in toto corde serviamus, ut ejus misericordiam copiosam, tum ad hoc sanctæ Visitationis opus, tum ad ceteras necessitates nostras, fratrumque nostrorum, bonis operibus, & sedulo pietatis cultu impetremus.

Dat. P. A. I. 27. Martii.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1624. sexto Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno primo.

Sequitur demandatio visitandi nomine Pontificis in Parochialibus Ecclesiis infirmos existentes, eisque eleemosynam elargiendi.

Edita An. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Theatino, necnon Raphaeli Zacynthino, Octavio Caballicensi, Ludovico olim Adriensi, Antonio Casertano, & Alexandro nuper Hieracensi Episcopis, Venerabiles Fratres! Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium & causæ.

CUpientes in hac nostra pastorali Ecclesiarum Almæ Urbis Visitatione non solùm divini cultus conservationem, & incrementum, quantum in Nobis est, modis omnibus procurare, verumetiam animarum saluti prodesse, & corporales Christi pauperum, præsertim infirmorum indigentias, quantum cum Domino possumus, paterna caritate sublevare.

Quib. permotus Pont. mandat dd. Visitator. ut ejus nomine visitent in singulis Parochial. eccles. pauperes infirmos graviter decumbentes. Eisq. Apost. benedictionem semel impartiatur.

§. 1. Cùm hæc omnia per Nosmetipsos exequi, ob assiduas, quibus detinemur occupationes, nequaquam possumus; Fraternitati vestræ, & vestrum cuilibet per præsentes mandamus, ut conjunctim, vel divisim, Parochias Ecclesiarum diligenter perlustrare, ac perquirere studeatis, atque earum pauperes infirmos graviter decumbentes singulos nostro nomine visitetis.

§. 2. Apostolicam, & nostram eis benedictionem, ut moris est, semel impartiatis, paternis monitis & salutaribus consolationibus recreetis.

Et ad patientiam, ac ecclesiast. sacram, suscipienda hortentur.

§. 3. Hortantes ipsos, ut in humilitate, & patientia propter Deum, corporis infirmitatem, & dolores sustineant, & ad parendum divinæ voluntati, quandocumque ei placuerit ipsos ex hoc seculo revocare, se piè, & Christianè præparent, sinceroque corde ad Deum conversi, humiliter ab eo suorum peccatorum veniam petant, atque omnia Ecclesiastica Sacramenta, quibus Christi fideles ex hac vita migraturi, se præmuniri solent, & debent, devotè, & reverenter, suscipiant.

Confessis, ac sacra Communione refectis plen. indulg.

§. 4. Nos enim eorum singulis ante vel post vestram visitationem, ut præmittitur pœnitentibus, confessis, & Sanctiss. Eucharistiæ Sacramento refectis, semel plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem elargimur.

Ac eleemosynas per Eleemosynar. Palatii Apost. secum adducendum habita egestatis & personarum ratione elargitur.

§. 5. Volumus autem, ut eò interim vobiscum adducatis dilectum filium nostrum, & Palatii Apostolici Eleemosynarium, qui prout cujusque eorum egestas, & personarum conditio postulaverit, etiam oblatis nostra impensa caritatis subsidiis, pecuniis, cibis, potu, pharmacis, vestibus, medicorum ope cere-

ad victum, seu ad recuperandam valetudinem necessariis, temporalibus, quibus nunc urgentur, eorum necessitatibus succurrat.

Dat. P. A. 1. 29. Martii. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno primo.

Sequitur facultas cognoscendi Causas quascumque etiam criminales absque irregularitatis incursu.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilibus Ulpiano Archiepiscopo Theatin. necnon Raphaeli Zacynthin. Octavio Caballicen. Ludovico olim Adrien. Antonio Casertan. & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis. Ven. Fratres! Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causa hujus constit. QUoniam in prosequendo munere Visitationis Ecclesiarum, & piorum locorum hujus Almæ Urbis nostræ, ad quos vos nominatim ex Episcoporum ordine delegimus, facilè contingere poterit, ut aliqua negotia criminalia pertractanda sint.

Indultum de quo in rubr. §. 1. Nos conscientiarum, ac status vestrorum securitati opportunè providere volentes, vobis, & cuilibet vestrum, ut tam conjunctim, quam divisim, durante hujusmodi Visitatione, ac illius occasione, ac duntaxat, quascumque querelas, accusationes, denuntias contra quascumque personas tàm Ecclesiasticas seculares, vel regulares, quàm laicas cujuscumque status, gradus, dignitatis, & præeminentiæ existentes, recipere & audire, causasque exinde, aut aliàs quomodolibet ex dicta Visitatione, vel illius causa emergentes tàm Ecclesiasticas, quàm prophanas, & tàm civiles, quàm criminales & mixtas, sive ad Procuratoris Fisci, sive ad aliorum quorumcumque instantiam, ex officio, audire, cognoscere, quandoque Nobis referre, Nobiscumque communicare, ac juxta mandata nostra, seu aliàs, prout justitia suaserit, & ordo dictaverit rationis, illas decidere, & terminare, aliasque in illis vos immiscere, ac sine aliquo conscientiæ scrupulo, aut censurarum Ecclesiasticarum, vel etiam irregularitatis incursu, etiam si inde sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, aut etiam ultimi supplicii pœna infligenda venerit, dummodo vos ipsi à sententia sanguinis per vos ipsos ferenda abstineatis, liberè, & licite valeatis, licentiam concedimus, & indulgemus.

Ejusque extensio ad omnes tam denuntiantes, vel quomodocumque consilium, aut auxilium, seu favorem præstantes. §. 2. Utque liberiùs ab omnibus denunciationes, querelæ, & accusationes, ac causæ quæcumque ad dictam Visitationem pertinentes deferri possint, omnibus similiter, & singulis personis, tàm laicis quàm clericis, etiam in sacris, presbyteratus Ordinibus constitutis, secularibus, & quorumvis Ordinum, Congregationum, & instituti regularibus, quavis etiam Episcopali, vel majori Ecclesiastica, vel mundana dignitate, vel præeminentia fulgentibus, qui in actu ejusdem visitationis, seu aliàs illius occasione aliquid, quod ad prædictas causas pertineat per viam denunciationis, querelæ, vel accusationis, palam vel occultè sponte vel ad aliorum, etiam Procuratoris Fisci instantiam, in judicio vel extra judicium, revelaverint, aut in præmissis testimonium dixerint, vel aliquid propterea scripserint, subscripserint, indicaverint, dictaverint, detulerint, interrogaverint, vel interrogati responderint, vel ad reos detegendos, convinciendos, capiendos, custodiendos, puniendos, judicia, votum, consilium, auxilium vel favorem per se vel alium, directè vel indirectè, præstiterint, sive tamquam Judices ordinarii, vel delegati, Custodes, Scribæ, Testes, Tabelliones, Consultores, Procuratores, Advocati, seu aliàs se in præmissis quomodolibet ingesserint, nullam propterea pœnam vel censuram Ecclesiasticam, aut irregularitatis notam incurrant, concedimus pariter, & indulgemus.

Contraria removet. §. 3. Non obstantibus generalis Concilii; atque aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis; ac cujuscumque Ordinis, & Monasterii, atque Ecclesiarum, & aliorum piorum locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 1. 29. Martii. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 29 Mart. 1624. Pontificatus Nostri Anno primo.

Sequitur Indultum dd. Visitatoribus concessum exercendi ubique Pontificalia.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Venerab. Fratribus Ulpiano Archiepiscopo Theatin. necnon Raphaeli Zacynthin. Octavio Caballicen. Ludovico olim Adrien. Antonio Casertan. ac Alexandro nuper Hieracen. Episcopis. Ven. Fratres! Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procemium. OFfici nostri est, pastoralia munera, quæ divina favente clementia administranda suscepimus, ea prompto, hilarique animo prosequi; eos verò quos in eisdem pastoralibus muneribus prosequendis assumpsimus, & deputavimus, nostræ item mentis est opportunis facultatibus adhuc munire; ut illis suffulti incumbentia onera melius subire, & inceptum onus perficere quamprimùm valeant.

Causa hujus Constit. Cùm itaque occasione visitationis nostræ Apostolicæ, quam in universæ Almæ Urbis, ejusque districtus Ecclesiis, monasteriis, locisque sacris & piis, proximis diebus indiximus, & quam nuper etiam inchoavimus, experientia comprobante cognoverimus, aliquando necesse esse in compluribus ejusdem Urbis, ac illius districtus Ecclesiis Altaria consecrari, campanas, ornamenta, indumentaque Ecclesiastica benedici, Sacramenta ministrari, & alia pontificalia munia exerceri;

Quæ conceditur Visitator. prædictis exercendi Pontificialia in quibuscumque Eccl. etiam Patriarchalib. quamvis exemptis. §. 1. Vobis, & vestrum cuilibet, quos in eadem Visitatione operarios, & adjutores delegimus, & deputavimus, plenam per præsentem concedimus facultatem, ut in quibuscumque tàm intra eandem Urbem, ac propè, & extra illius muros, quàm etiam ejusdem Urbis districtum sitis Ecclesiis, etiam Patriarchalibus, necnon Monasteriis, Prioratibus & domibus secularibus, seu cujuscumque Ordinis mendicantium, vel non mendicantium, Militiæ, Congregationis, aut instituti regularibus tam virorum, quàm mulierum, atque Hospitalibus, oratoriis, sacellis, cœmeteriis, locisque piis, aut religiosis tam exemptis, Nobisque & Apostolicæ Sedi immediatè subjectis, quàm etiam non exemptis, & cujusvis etiam S. R. E. Cardinalibus ratione tituli aut denominationis seu Cardinalatus, aut aliàs quomodolibet, & ex quavis causa subjectis.

Altaria, & Eccles. consecrandi, ac paramenta, vasa, & similia benedicendi. §. 2. Altaria, ac ipsasmet Ecclesias consecrare, aut illa vel easdem Ecclesias, aut illis annexa reconciliare, seu etiam cœmeteria, campanas, calices, patenas, cruces, indumenta, & ornamenta Ecclesiastica quæcumque, & aquam, ut moris est benedicere.

Sacramentum Confirmation. ministrandi. §. 3. Sacramenta Confirmationis, quod ex ritu in visitatione ministrari consuevit, quibus, ubi, quando, & quoties vobis, seu cuique vestrum expedire videbitur, ministrare.

Missam, & Vesp. Pontificali ritu celebrandi, & cantandi. §. 4. Sacrosanctum quoque Missæ sacrificium; necnon Vesperas, & quæcumque alia divina officia solemni, ac pontificali ritu in Ecclesiis, & locis, in quibus vos id ad majorem animarum consolationem, spiritualemque profectum, & ad ipsam etiam quam intendimus reformationem inducendum pertinere judicaveritis, celebrare, & decantare.

Necnon concionandi tam publicè, quam privatim. §. 5. Verbi Dei prædicationes, & conciones ad Dei amorem, & timorem in cordibus fidelium excitandum, & accendendum publicè ad Clerum & Populum, seu aliàs privatim, prout occasio & necessitas postulabit, habere.

§. 6.

Et alia omnia munia Pontificialia quæ speciali concess. indigerent, simpliciter exercendi.

§. 6. Aliaque omnia, & quæcumque munia Pontificialia, etiam quæ notam aut expressionem requirerent magis specialem, & sub generali hujusmodi concessione non comprehenduntur, etiam erga personas alioquin habiles & idoneas exercere, etiam nullo alio à Nobis expectato aut requisito mandato liberè, & licitè valeatis.

Contraria tollit.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus Apostolicis, ac in Conciliis tam generalibus editis, dictarum, que Ecclesiarum, monasteriorum ordinum, Congregationum, militiarum, hospitalium, aut domorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. 29. Martii.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno primo.

Sequitur aliarum facultatum concessio pro d. Visitationis feliciori progressu.

Edita ad D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Ulpiano Archiepiscopo Theatino, necnon Raphaeli Zacynthien. Octavio Caballicen., Ludovico olim Adrien., Antonio Casertan., & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis, Venerabiles Fratres! Salutem, & Apostolicam benedictionem.

CUm in pastorali visitatione, quam nuper vobis mandavimus, quamque Deo adjuvante prosequendam intendimus, Cleri nimirum Romani, & omnium Almæ Urbis Ecclesiarum, & piorum, ac religiosorum locorum vos potissimum ex Episcoporum ordine delegerimus, & Nobis in eo munere operarios, & adjutores assumpserimus: Nos, ut vestrum ea in re ministerium plus habeat auctoritatis, & firmitatis, uberioremque ad cultus divini propagationem, & animarum salutem, Deique gloriam pariat fructum, providere volentes.

Jubet obtemperari eorum mandatis tanquam à Pont. vivæ vocis oraculo, vel alias factis.

§. 1. Vobis, & vestrum cuilibet insolidum circa visitationem ipsam, eaque durante mandata quæcumque etiam vivæ vocis oraculo per vos, & vobis accepta, illis ad quos ea res pertinet referendi, & oretenus per Nos ordinata mandandi, quibus relationi, ac mandatis vestris, & cuilibet vestrum de ordine nostro factis hujusmodi plenam, & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, atque firmiter obtemperari, tamquam mandatis nostris Apostolicis volumus, & jubemus.

Et exequi ea quæ mandat pro d. Visitationis præparatione, statu, progressu, & executione.

§. 2. Mandata quoque, & præcepta quæcumque necessaria, & oportuna illis in rebus, quæ visitationis hujusmodi præparationem, statum, progressum, & executionem concernunt, decernendi, faciendi, eaque exequi jubendi.

Dat ipsis facultate vocandi ad se quascumque personas tam Ecclesiast. quã laicales.

§. 3. Personas quascumque tam Ecclesiasticas, seculares, & cujusvis Ordinis regulares, necnon etiam laicas pro rebus, & negotiis ad visitationem hujusmodi pertinentibus, ad vos vocandi, & ad personaliter coram vobis citandi, opportunisque juris & facti remediis compellendi.

Easque examinandi, & recusantes id facere compellendi.

§. 4. Similes item personas quascumque & tamquam principales, & tamquam testes, seu tamquam principales quoad se, & tamquam testes quoad alios examinandi, & ut veritati testimonium perhibeant, admonendi, & etiam cogendi, juramenta eis deferendi, & ab eis exigendi, & recipiendi ad sacrorum Canonum præscriptum, ac recusantes per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas, etiam corporales vobis benevisas compescendi.

Memorialia eis inscripta, querelas, & similia recipiendi, ac super eis providendi.

§. 5. Memorialia etiam vobis inscripta & directa, atque instructiones, relationes, delationes, querelas etiam secretas contra quascumque personas accipiendi, & Nobis referendi, seu aliàs, prout rerum & personarum qualitas requiret, juxta ordinationes nostras, & ex auctoritate vobis tradita providendi.

Congreg. aliarum personarum pro consilio & tractatu d. visitationis faciendi.

§. 6. Congregationes aliquarum personarum, quæ vobis in consilium super præmissis adhibendæ videbuntur faciendi, & illas easdem personas auctoritate nostra vocandi, & cum eis de negotiis visitationis hujusmodi tractandi, consultandi, & liberandi.

Necnon Commissar. fiscalem unum sive plures creandi ac mutandi.

§. 7. Commissarium sive fiscalem visitationis unum, sive plures eligendum, & deputandum electum, sive electos cassandi arbitrio vestro, toties quoties vobis videbitur removendi, & alium seu alios locorum cassati, & amoti subrogandi.

Modo potestatem concedit omnia loca religiosa, & pia Urbis, vel quocumque alio nomine censeantur, visitandi, ibique inspiciendi Archivia, libros, ac similia &c. & quæ opportuna judicabunt ordinandi.

§. 8. Quotiescumque vobis etiam videbitur, & etiam seorsum à vobis, & iteratis vicibus quarumvis d. Urbis, seu extra illam, intra tamen illius districtum consistentium Patriarchalium, Collegiatarum, Parochialium, seu aliarum Ecclesiarum, etiam cujusvis, etiam S. R. E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis, seu Cardinalatus, aut aliàs quomodolibet, vel ex quavis causa subjectarum, seu cujusvis Capellæ, vel Oratorii, necnon monasteriorum, tàm virorum, quàm mulierum, prioratuum, domorum, & locorum secularium, seu cujuslibet Ordinis etiam mendicantium, Congregationis, militiæ, aut instituti regularium, aut hospitalium etiam exemptorum, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediatè subiectorum, eorumque Capitulorum, Conventuum, Universitatum, Collegiorum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum etiam laicorum, etiam nullo alio speciali nostro expectato ordine vel mandato, aut etiam requisito consensu vel licentia, illa & quælibet illorum visitandi, ac in illorum statum, formam, regulas, instituta, regimen, statuta, consuetudines, vitamque, ritus, mores, disciplinam, doctrinam, & idoneitatem singularum personarum conjunctim vel divisim, & tàm in capite, quam in membris, necnon circa divinum cultum, religiosam functionem, Ecclesiarum decorem, fructuum, & introituum dispositionem, regularem religiosorum tam virorum, quàm mulierum observantiam, aliaque omnia & singula ad actum hujusmodi visitationis quomodocumque spectantia diligenter inquirendi, & ad hunc effectum quæcumque illorum archiva, bibliothecas, librorum quæcumque in illis continentur documenta, & instrumenta authentica, scripturas, libros rationum dati & accepti, computa, & ratiocinia perlustrandi, inspiciendi, perscrutandi, præsertim verò sacras Reliquias, & quibus ipsæ sacræ Reliquiæ, necnon sanctum Eucharistiæ sacramentum, & res ad alia Ecclesiastica Sacramenta pertinentes continentur, sacra vasa, thecas, tabernacula, necnon indumenta, ornamenta, & instrumenta, utensilia, & suppellectilem Ecclesiasticam, & pretiosam diligenter inspiciendi, & ad prædicta exhibenda quascumque personas cogendi, compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis, quæcumque correctione, emendatione, reformatione indigere cognoveritis, corrigendi, emendandi, reformandi, processusque necessarios, desuper faciendi, & Nobis referendi, seu juxta ordinationes nostras, in his opportunè providendi, mandata, decreta, statuta, & ordinationes executioni demandandi, & custodiri, & observari præcipiendi, demumque omnia alia, & singula, quæ hujusmodi visitationis negotium, ulteriorem progressum, executionem, & in ea facta, & facienda mandata, decreta, statuta, & ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, & spectabunt, faciendi, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi.

Contradictores quoque & rebelles compescendi.

§. 9. Contradictoresque, & vobis in præmissis inobedientes, & rebelles, eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè vel occultè, directè vel indirectè quomodolibet præstantes, per suspensionis,

ac etiam privationis beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & temporales, etiam mancipationis carceris, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendi, auxiliumque brachii secularis, si opus fuerit, invocandi, plenam, liberam, amplam, & universam, tribuimus potestatem.

Mandat obedientiam dd. visitatoribus præberi.

§. 10. Mandantes propterea omnibus, & singulis ad quos spectat, & spectabit, quacumque dignitate, auctoritate, potestate, & præeminentia fulgentibus, ut vobis, & cuilibet vestrum in præmissis omnibus, & singulis prompte pareant, & obediant, alioquin sententias, seu pœnas, quas ritè tuleritis, seu statueritis in rebelles, ratas habebimus, & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Contraria tollit.

§. 11. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus, Apostolicis, atque Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Ordinum, Congregationum, Militiarum, Confraternitatum, & aliorum piorũ locorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, & literis Apostolicis illis, & cuivis illorum, ac Superioribus, & personis eorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, quibuscumque sint concepta verborum formis, & tenoribus, quos præsentibus pro expressis haberi volumus, specialiter, & expresse, ac latissimè ad effectum præsentium derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D.P.A.1.die 30. Martii.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 30. Martii 1624. Pontificatus Nostri Anno primo.

Sequitur deputatio Secretarii prædictæ Visitationis.

Edita Ann. Dom. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabili Fratri Octavio Caballicen., Venerabilis Frater! Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Rerum, quæ Nobis cordi sunt, & quibus universæ, quam meditamur, Reformationis pars non ultima continetur, curam fidis, & diligentibus viris libenter committimus.

Visitationem prædictã commiserat nonnullis Episc. inter quos erat iste Caballicen.

§. 1. De tua itaque singulari, & Nobis jampridem perspecta fide, & diligentia plurimùm in Domino confidentes, Visitationis nostræ Apostolicæ, quàm in omnibus Almæ Urbis ejusque districtus Ecclesiis, Monasteriis, locisque sacris, & piis, secularibus, & regularibus, universoque Clero, & Populo Romano indiximus, ac Venerabilibus Fratribus Ulpiano Archiepiscopo Theatino, necnon Raphaeli Zacynthien. Octavio Caballicen. Ludovico olim Adrieno, Antonio Casertan. & Alexandro nuper Hieracensi Episcopis munus una tecum commisimus, & demandavimus.

Quem modo creat in Secret. d. Visitationis.

§. 2. Te & Secretarium duximus deligendum, prout etiam per præsentes munus hujusmodi cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritatibus, prærogativis, privilegiis, & juribus, quæ tale officium obtinenti, & exercenti quomodolibet competere possunt, & debent, Motu proprio tibi committimus, & demandamus, teque etiam Secretarium Visitationis prædictæ creamus, constituimus, & deputamus.

Cum facultate exercendi omnia quæ ad d. munus quomodolibet spectare possunt.

§. 3. Dantes tibi plenam, & liberam facultatem ejusdem Visitationis decreta, statuta, ordinationes, mandata, præcepta, inhibitiones informationes, relationes, ordinem, & seriem adnotandi, describendi, & in libellos, seu commentarios, sive etiam in publica, & authentica documenta, & instrumenta redigendi, ceteraque omnia, & quæcumque ad idem munus spectantia gerendi, & exercendi etiam si notam, & expressionem requirerent magis specialem, & sub generali commissione hujusmodi non venirent.

Mandat ordinationib. seu decretis &c. de Secr. manu & signo munitis omnino fidem dari tam in judicio, quam extra.

§. 4. Nos enim volumus iis, quæ à te de rebus in visitatione gestis, & ordinatis fient, & emanabunt, documentis, & scripturis tua manu, ac sigillo munitis plenam, atque indubitatam fidem nunc, & perpetuis futuris temporibus, tàm in judicio, quàm extra illud omnino haberi, neque ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Hortatur ut bene se gerat in isto munere.

§. 5. Tu igitur in delato tibi munere ita te gere, ut fidem, & diligentiam nunquam à te desiderasse lætemur.

Dat. P. A. 1. 30. Martii.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 30. Martii 1624. Pontificatus Nostri Anno primo.

Subsequitur alia facultas vocandi ad se quascumque causas occasione d. Visitationis in aliis Tribunalibus, & coram aliis Judicibus antea cœptas, vel instructas, ac in statu, in quo tunc reperientur.

Edita Anno Dom. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Venerab. Fratribus Ulpiano Archiepiscopo Theatin. necnon Raphaeli Zacynthin. Octavio Caballicen. Ludovico olim Adrien. Antonio Casertan. & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis. Ven. Fratres! Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causa hujus constit.

Ut in prosequendo visitationis Ecclesiarum, & piorum locorum hujus Almæ Urbis nostræ munere, ad quod vos nominatim ex Episcoporum ordine delegimus, causæ occurrentes omni qua fieri potest celeritate, justitia mediante terminentur, quantum cum Domino possumus, providere volentes.

Facultas visitatorũ avocandi ad se quascumque causas occasione d. Visit. coram quibusvis Judicib. pendentes, seu instructas, ac in statu in quo reperientur, easq. manu regia, & prout juris fuerit, terminandi.

§. 1. Motu proprio, & ex certa scientia nostra vobis, ut ultra aliàs facultates per diversas nostras in simili forma Brevis expeditas literas vobis attributas, ut omnes, & singulas causas occasione Visitationis hujusmodi, coram quibuscumque Judicibus, tam ordinariis, quàm delegatis pendentes, & etiam instructas, in statu, & terminis in quibus reperiuntur, cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, & connexis, totoque negotio principali ad vos, auctoritate nostra avocare, illasque summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & manu regia audire, cognoscere, & fine debito, prout juris fuerit terminare.

Nec non in Ecclesiis, in quibus Missarum onerib. ad Altare privilegiatum satisfieri una die non potest. dd onera seu ipsorum partem ad aliud, vel alia Altaria privilegiata & non privil. transferendi, & commutandi, & alia providendi.

§. 2. Præterea ubi contigerit, alicui Altari, etiam pro defunctis privilegiato, seu Capellæ tam magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum legatis impositum esse, ut singulis diebus præscriptis nequeat illis satisfieri, quicquid magis ad Dei honorem Ecclesiarum utilitatem, salutemque animarum eorum, qui legata pia reliquerunt, etiam per translationem partis Missarum hujusmodi ad aliud Altare, seu Altaria, etiam non privilegiata videritis expedire, re tamen diligenter perspecta, statuere, & ordinare, ut in eis commodiùs, ac pleniùs piæ defunctorum voluntari satisfiat, transferre; ceteraque omnia, singula in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem; facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licitè possitis & valeatis, Apostolica auctoritate tenore præsentium plenam, & amplam facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

D.P A, 1, die 11. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem sub Annulo Piscatoris, die 11. Julii 1624. Pontificatus Nostri Anno primo.

Confirmatio, & approbatio Privilegiorum, Indultorum, Facultatum, Exemptionum, Immunitatum, Libertatum, & aliarum gratiarum omnium quomodolibet concessorum Hospitali, & Religioni S. Joannis Hierosolymitani.

Alia de hac Militia habes sup. ad const. 2. Anast. IV. Christianæ n. 1. fol. 60. præter quæ habes etiam constit. 30. Pauli V. de promovendis ad magnam Crucem. sup. tom. 3.

Novissimè hic Sanctissimus Pontifex confirmavit Decretum à Sacra Congregatione Cardd. Concilii Tridentini Interpretum, ad favorem hujus Militiæ emanatum circa constit. Gregorii XV. de Conservatoribus infra in const. 78. Exponi. Et etiam quamplura in electione Magni Magistri supradictæ Militiæ observanda sancivit in const. 84. In specula, hic infra.

Edita An.D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Universalis Ecclesiæ regimini per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam, meritis licèt insufficientibus præpositi, inter multiplices pastoralis officii curas illam peculiari sollicitudine libenter amplectimur, qua privilegia, gratiæ, & indulta Militiis, & Hospitalibus quibuslibet ad majorem Dei gloriam, suæque Ecclesiæ sanctæ exaltationem; illius verò hostium profligationem piè providèque instructis, à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa, quo majoris validitatis munimine subsistant, Apostolicæ confirmationis patrocinio muniuntur, prout rerum, temporumque qualitatibus debitè pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Leo X. & alii Pont. multa privil. concesserunt Hospitali, & ejus personis, ac inter alia exemerunt à solutione decimarum, & aliorum onerum.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, aliàs fel. record. Leo X. Clemens VIII. Paulus III. Pius IV. & Pius V. Romani Pontifices prædecessores nostri inter alia privilegia, & indulta dilectis filiis Magno Magistro, ac Conventui Hospitalis S. Johannis Hierosolymitani à Sede Apostolica concessa, eundem, & pro tempore existentem Magnam Magistrum, Bajulivos, Castellanum Empostæ, Priores, Præceptores, Milites, familiares, aliasque personas Hospitalis hujusmodi, necnon etiam subditos, vasallos, colonos, servitores, & alios in eorum obsequiis, & dicti Hospitaliis beneficiis, quomodolibet nuncupatis existentes, etiam presbyteros curam animarum exercentes, quamdiu illam exercent, & illorum obsequiis forent, illorumque animalia, prædia, domos, molendina, & bona quæcumque, quæ obtinebant, ac in posterum obtinerent, & possiderent, à solutione, & exactione decimarum, censuum, jurium etiam synodalium, & canonicarum portionum, seu caritativi subsidii, aut jucundi adventus, seu quartæ, aut aliàs quomodolibet, aut aliorum quorumcumque onerum sub certis modo, & forma exemerint, & liberaverint, prout in diversis ipsorum prædecessorum desuper confectis literis pleniùs continetur.

Et quia Ordinarii locorum, & aliæ personæ eos molestabant Greg. XIII. & alii Pont. privilegia approbarunt, ac perturbari eos districtiùs prohibuerunt.

§. 2. Et licèt ipsi Milites, & aliæ personæ prædictæ non debuissent à quoquam contra dictorum privilegiorum tenorem, & formam molestari, perturbari, vel inquietari, cum ipsi non modo eorum facultatibus, & fortunis, verùm etiam sanguini, & vitæ pro tuitione Fidei Catholicæ non parcant; Nihilominus cum diversi locorum Ordinarii, ac parochialium Ecclesiarum Rectores, & multæ Capitulares personæ id sibi omninò juxta Sacri Concilii Tridentini decreta, licere asserentes, eosdem Magnum Magistrum, Bajulivos, Castellanum Empostæ Priores, Præceptores, Milites, & personas, diversis oneribus contra eorum privilegia prægravarent, illosque ad decimas, census, subsidia etiam caritativa, congruas portiones, jucundum adventum, Pastor bonus, aut aliàs nuncupata onera, etiam jura synodalia cogere præsumerent, in maximum ipsius Hospitalis detrimentum, & gravamen, fel. rec. Gregorius XIII. Sixtus V. & Gregorius XIV. similiter prædecessores nostri ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias, eisdem Magno Magistro, & Conventui, quomodolibet concessa, confirmantes, approbantes, & innovantes; eos super præmissis quomodolibet molestari, inquietari, ac perturbari districtiùs prohibuerunt.

Pius IV. concessit eidem Conventui uniendi, & dismembrandi beneficia facultatem.

§. 3. Et præterea cum inter alia fel. record. Pius Papa IV. prædecessor noster eisdem Magno Magistro, & Conventui inter cetera privilegia Prioratus, Bajulivatus, Castellaniam Empostæ, Commendas, & alia ejusdem Hospitalis beneficia liberè uniendi, & dismembrandi, facultatem concessisset.

Quam Greg. 14. in const. 5. sup. tom 2 fol. 528. extendit, ac declaravit, & Clemens 8. Paul. 5. & Greg. 15. approbarunt.

§. 4. Et nihilominus à quibusdam quandoque dubitaretur, an ante, vel post mortem possessorum unio, seu dismembratio ipsa fieri posset, ac deberet; idem Gregorius prædecessor ad tollendum omne dubium, & ambiguitatem, quæ in præmissis in futurum oriri poterant, ut quandocumque eis videretur, sive ante, sive post mortem possessorum, Prioratus, Bajulivatus, Castellaniam Empostæ, & alia ejusdem Ordinis beneficia unire; & dismembrare, liberè, & licitè possent, & valerent; Necnon omnia, & singula privilegia, & exemptiones prædictas etiam ad Confratres, & Donatos ejusdem Hospitalis extendi deberent, decrevit, & declaravit; Ac decretum, & declarationem hujusmodi, aliaque præmissa fel. record. Clem. VIII. Paul. V. & Greg. XV. Rom. Pont. similiter prædec. nostrorum approbarunt & confirmarunt, prout in eorundem prædecess. lit. pleniùs continetur.

Nunc Pont. privil. gratias, exemptiones, immunitates per alios Pont. Magno Magistro Conventui concessas approbat. & confirmat.

§. 5. Nos itaque attendentes præclara ejusdem Hospitalis erga fidem Catholicam, & Sedem Apostolicam merita, ac cupientes, ut privilegia, exemptiones, & gratiæ eò firmiùs subsistant, quæ sæpiùs ab eadem Sede confirmata extiterint, Magnum Magistrum, Priorem, Bajulivos, Castellanum Empostæ, Præceptores, Milites, & Fratres, & eorum singulos, singularesque dicti Hospitalis personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum privilegiorum, indultorum, facultatum, exemptionum, immunitatum, libertatum, & gratiarum, per prædictos, & alios quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam Hospitali prædicto, illiusque Magno Magistro, Conventui, & Fratribus, Militibus, aliisque personis prædictis concessorum, ac literarum desuper confectarum tenores, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad Magni Magistri, & Conventus Hospitalis hujusmodi, aut alicujus alterius super hoc pro eis Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & de mera nostra liberalitate, ac Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias eisdem Magno Magistro, & Conventui quomodolibet concessa, Apost. auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, supplemus.

Clausulas præservativas ponit.

§. 6. Decernentes, præsentes literas ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut

aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quòd locorum Ordinarii vocati non fuerint, notari, impugnari, vel invalidari minimè posse, minusque sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, & derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, & plenariè reintegratas esse, sicque ab omnibus censeri.

Clausulas præservativas ponit.

§. 7. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 8. Quocirca dilectis filiis in Regnis Hispaniarum, & Neapolitan, nostris, & Sedis Apostolicæ pro tempore existentibus Nunciis, ac Curiæ causarum Cameræ Apost. generali Auditori per præsentes motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Magni Magistri, & Conventus fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Magnum Magistrum, & Conventum, confirmatione, approbatione, decreto, & aliis præmissis, uti, frui, & gaudere; non permittentes eos per ordinarios prædictos, aut quoscumque alios contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria prohibet.

§. 9. Non obstantibus piæ mem. Bonifacii Papæ Octavi, etiam prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, ac aliis quibusvis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus, ordinationibus, necnon juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis, etiam prædictis locorum Ordinariis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu, & scientia similibus etiam consistorialiter, & de Fratrum nostrorum consilio, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque tòtis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Const. 136. Pii 5. sup. to 2. fol. 260. & Greg 13. const. 60 fol. 320 & circa animarum curam Concil. Trid. censeri jubet.

§. 10. Eorumdem autem Prædecessorem vestigiis inhærentes, volumus, quòd fel. record. Pii, V. 22. Septembris anno sexto, ac Gregorii XIII. prædecessorum nostrorum literis sub Annulo Piscatoris 25. Novembris anno nono, Pontificatuum suorum expeditis, in suo robore, & efficacia permanentibus; præsentes literæ Ecclesias, & personas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus decreta Concilii Tridentini hujusmodi, omninò servari debere intendimus, minimè comprehendant.

Exemplis hujus bullæ credi mandat.

§. 11. Ac quod præsentium literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in judicio & extra illud ubique locorum plena & indubitata, eademque prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 1. 29. Martii.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Martii 1624. Pontificatus nostri anno primo.

XVI.

Indictio Jubilæi universalis pro Anno 1625. quo plenaria peccatorum venia indulgetur iis, qui Basilicas Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum, & S. Joannis Lateranen, ac Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe visitaverint, & ibi pro totius populi Christiani salute pias ad Deum preces effuderint. Ac suspensio quarumcumque aliarum Indulgentiarum dicto Anno durante, Necnon ejusdem Jubilæi concessio pro Sanctis monialibus, Anachoretis, Eremitis, aliisque Christi fidelibus, carceratis, & infirmis Romam venire impeditis.

De hac materia vide supra in secunda rubr. const. 58. Clem. VIII. tom. 3. Scias autem quòd post hujus Jubilæi indictionem multa Oppida, Civitates, & Terræ Regni Siciliæ pestilentiæ morbo graviter affligtari cœperunt; Iste verò Summus Pontifex ad urbem Romam totamque Ecclesiæ ditionem conservandam ab hujusmodi periculo, & ad removenda impedimenta, quibus retardari possent Christi fideles à visitatione quatuor Ecclesiarum Urbis, deputavit Ecclesiam S. Mariæ Transtyberim loco Ecclesiæ S. Pauli extra mœnia existentis unius ex prædictis quatuor, eidemque concessit (cum is lativè tamen) omnes Indulgentias Ecclesiæ antedictæ S. Pauli, ut hic infra const. 34. Paterna. Aliam quoque deputationem trium Ecclesiarum in Urbe, loco aliarum trium ex septem extra Urbem positarum, eadem ex causa factam habes, inferius const. 35. Paterna. Et paulo deindè bellorum turbine, & sanguinis effusione vexata est tota ferè Europa. Ideò hic Pontifex ad Patrem misericordiarum recurrens, aliam plenariam peccatorum Indulgentiam promulgavit, ut infra const. 39. Divinæ.

Edita An. D. 1624.

URBANUS EPISCOPUS,
Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Evangelizat appropinquantem Annum sanctum Jubilei celebratione.

OMnes Gentes plaudite manibus, jubilate Deo in voce exultationis: non enim ut in veteri lege sacerdotalis buccinæ clangore, sed Apostolicæ vocis oraculo sacrosanctum Jubilæi Annum, jam Regis seculorum beneficio appropinquantem, Vobis evangelizamus. Annum divino cultui dicatum, ac ferventioribus Christianæ pietatis studiis destinatum. Annum remissionis, ac veniæ, tempus acceptabile, diem salutis. Licèt enim nulla excurrant tempora, quæ Divinæ largitatis muneribus fœcunda, spiritualibus nos non cumulent bonis, ac numquam ad ineffabilem Dei misericordiam,

ejus

ejus aspirante gratia, nobis aditus præcludatur; nihilominus tot, tantaque eo Anno ad hominum sanctificationem beneficia cælitùs promanant, ut penè omnes sacros thesauros divina munificentia in Christi fideles diffundere videatur. Quapropter si quinquagesimus Annus, quem Deus Moysen sanctificare jussit, incredibili Hebræorum plausu, atque inæstimabili gaudio excipiebatur, quanto magis decet Christianum orbem sacro Jubilæi anno recurrente, lætari? Laboriosa eo tempore agriculturæ opera intermittebantur: nunc proprio quisque parcens labori, fructus, quos Christi Domini, Deiparæ Virginis, ac Sanctorum merita protulerunt, uberrimos percipit. Distracta tunc prædia, alienique juris effecta recuperabantur: nunc virtutes, dona, & merita, quibus peccando meritò exuimur, liberali Dei misericordia recipimus. Exules tunc patriam repetebant: nunc ad cælum, unde exulantes in hac lachrymarum valle miserè pererramus, iter nobis præmonstratur, & aperitur.

Principes, & omnes ad illius celebrationem convocat, & invitat.

§. 1. Vos igitur Catholici Principes, qui tot decorum prærogativis insigniti, ad Christianam pietatem promovendam arctioribus, quam ceteri obligationis nexibus obstricti estis. Vos omnes Christi fideles, quos Romana Ecclesia materno gremio complectitur, ad jucundissimam sacrosancti hujus Jubilæi celebrationem, paterna, quæ urget Nos, caritate, vocamus, & invitamus, ac quasi tubam exaltantes vocem nostram prophetica in vos oracula convertimus, & clamamus. Audite hæc omnes Gentes, auribus percipite, qui habitatis Orbem; Adveniunt dies pœnitentiæ ad redimenda peccata, ad salvandas animas, appropinquat tempus, quo Dei misericordia eos tandem convertat, quos sera ejus ulciscendi voluntas diu toleravit, humanæ vitæ brevitatem vobis ipsi ob oculos proponite: cogitate, nos instar aquæ dilabi, ac vitam nostram, velut à texente præcidi. Et quamvis nonnulli ex Romanis Pontt. prædecessoribus nostris eidem Jubilæi Anno concelebrando præscriptum olim temporis spatium providè arctantes, tàm solemnem culparum remissionem, divinæque Justitiæ debitarum pœnarum relaxationem, intra angustiores annorum limites contraxerint, nihilominus ob paucitatem dierum nostrorum paucis illam redituram putantes, quæramus Dominum dum inveniri potest, invocemus eum dum propè est. Venite ergò ad locum, quem elegit Dominus, ascendite ad mysticam hanc Hierusalem, tot, tantisque à Deo beneficiis auctam, tot muneribus cumulatam, ut verè de ea dicatur, Fluminis impetum lætificare Civitatem Domini, cælestium nempè fluminis gratiarum, cujus opportuna irrigatione fidelium Animæ fœcundantur. Venite, & afferte Domino gloriam nomini ejus, adorate Dominum in Atrio sancto ejus. Hic filii dilectissimi, verè confitebimini Deo in Ecclesia magna in populo gravi laudabitis eum; quandoquidem hæc est ceterarum Ecclesiarum Magistra, prima Catholicæ religionis Sedes, Mater credentium, Orbis Caput, Vertex rerum, quapropter, & cælestes benedictiones, quas sititis, hic non ex rivulis petetis, sed haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, aquas videlicet, saluberrimas, quibus haustis, efficietur in vobis fons aquæ salientis in vitam æternam.

Jubilæi celebrationem in proximum Annum 1625. indicit, & plenissimam impartitur indulgentiam visitantib. quatuor Cathed. Urbis eccles.

§. 2. Hæc igitur Nos præ oculis, atque in votis habentes, Romanorumque Pontt. prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, & eorum pium ac saluberrimum institutum retinentes, de Ven. nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, Jubilæi celebrationem in Annum proximum 1625. à primis Vesperis Vigiliæ Nativitatis D. N. JESU CHRISTI proximè futuræ inchoandam, & per totum Annum ipsum finiendam, auctoritate Dei omnipotentis, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quanto maximo possumus animi nostri gaudio, ad ipsius Dei gloriam, & Catholicæ Ecclesiæ exaltationem indicimus, & promulgamus. Quo ipso Jubilæi Anno durante, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui Ecclesiam Lateranensem, Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon S. Mariæ Majoris de Urbe Basilicas semel saltem in die, per triginta continuos, aut interpellatos dies, si Romani, vel Incolæ Urbis, si verò Peregrini, aut aliàs externi fuerint, per quindecim saltem dies devotè visitaverint, & pro ipsorum fidelium, ac totius Christiani populi salute pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, ac veniam misericorditer in Domino concedimus, & impartimur.

Impeditis iter agendi, ut eccles. visitarent, benignè providet de his, vide latius hic inf.

§. 3. Et quoniam evenire potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, morbo, vel alia legitima causa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortasse inchoato præmissa exequi, ac Ecclesiam, & Basilicas hujusmodi obire nequeant; Nos piæ, promtæque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benignè favere cupientes, eosdem verè pœnitentes, & confessos, prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus, ac si Ecclesiam, & Basilicas prædictas diebus à Nobis præscriptis re ipsa visitassent.

Prælatis præcipit ut omnes moneant, & instruant ad pia opera peragenda pro hujusmodi Jubilæi consecutione.

§. 4. Vos autem Venerabiles Fratres nostri, Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in partem solicitudinis nostræ vocati, capite tubas argenteas, quarum usus est in Jubilæo, adhibite prædicationem verbi Dei, & prænunciate populis gaudium magnum, ut sanctificentur, & Dei juvante gratia, parati sint ad ea cælestia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filiis dilectionis suæ per ministerium humilitatis nostræ præparavit. Ad cælestia munera in hac Urbe percipienda, vocate cœtum, congregate populum, sanctificate Ecclesiam, docete oves fidei vestræ creditas, quia advenæ, & peregrini sumus in hac vita, & civitatem hic permanentem non habemus, sed futuram inquirimus. Docete omnes, si unquam aliàs, nunc potissimùm, iras, rixas, contentiones, & inveterata odia extinguenda propter Christum; nunc præcipuè omnes carnis sordes esse detergendas, ut templum Dei mundum fit, & unusquisque vas suum possideat in honore, & sanctificatione, & portet Deum in corpore suo. Docete eos nunc maximè scelere detestanda esse, dandamque operam ne quis Christiano nomine abutatur. Docete, sacros Indulgentiarum thesauros lucrandi, spem omnem inanem esse, nisi quis contrito, & humiliato corde se ipsum præparare, & Christianis operibus exercere studeat. Qui autem divitiis abundant, aperiant viscera sua, fratrum suorum pauperum inopiam sublevent, præcipuè verò erga Peregrinos Romam venientes, misericordes sint, & sanctam hospitalitatem Deo gratissimam, & quam vetustissimi illi Christiani, etiam inter persecutionum fluctus, diligentissimè coluerunt, ipsi quoque multa hilaritate spiritus renovent, atque observent, faciantque sibi amicos de Mammona iniquitatis, ut recipiantur in æterna tabernacula. Admonete etiam omnes, ut orent pro Regibus, & Principibus Christianis, ut quietam, & tranquillam vitam agamus, & pax, ac concordia perpetuò conservetur. Postremò docete eos, cùm sanctam peregrinationem susceperint qua modestia, quà devotione, qua fraternæ pacis observantia connecti eos oporteat, ut sint Christi bonus odor in omni loco. Præbete autem vos ipsos Fratres Venerabiles, & omnem Clerum exemplum inprimis bonorum operum, & formam gregis, ut vestræ virtutis, ac religionis veluti sale ceteri condiantur, & omnem peccati putredinem abhorreant, & denique omnes unanimes

in uno spiritu Christianæ caritatis, atque in omni sanctitate, & justitia Deo serviamus.

Principesque hortatur ut ad pia opera, & præcipuè ad Peregrinis subveniendum ardentiùs se agant.

§. 5. Hortamur quoque & rogamus in Domino charissimos in Christo filios nostros, Imperatorem electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos, ut quò plura, & magis illustria beneficia ab eo, per quem Reges regnant, acceperunt, tantò ardentiùs, ut par est, ad Dei gloriam procurandam, pio zelo excitentur; præcipuè verò fratum nostrorum Episcoporum, & superiorum Antistitum pastoralem sedulitatem, & vigilantiam adjuvent, & magis à suis magistratibus, ac ministris adjuvari mandent, ut improborum licentia coerceatur, & bonorum studia eorum regia ope, & gratia foveantur, maximè autem erga peregrinos beneficientiam, & liberalitatem exerceant, curentque ut tutis incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur, sed hospitalibus, domibus, & publicis hospitiis amanter excepti, & commeatu, & rebus ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione, & injuria institutum iter læti peragant, & cum gaudio in patriam revertantur, his enim hostiis Reges potissimum, & Principes Deum sibi placabilem reddent, ut diu in terris felices vivant, & demum in æterna tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur.

Exemplis hujus const. credi mandat.

§. 6. Ut verò præsentes literæ, ad omnium fidelium quibuscumque locis existentium facilius perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eandem prorsus fidem haberi, quæ haberetur iisdem præsentibus, si exhibitæ forent, & ostensæ.

Sanctionem pœnalem adjungit.

§. 7. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ indictionis, promulgationis, concessionis, impartitionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 1. 29. Aprilis.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1624. tertio Kal. Maji, Pontificatus Nostri Anno primo.

Lectio, &

Anno à Nativitate Domini 1624. Ind. 7. die vero 16. Maji Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Urbani Papæ VIII. Anno primo. Suprascriptæ litteræ Apost. lectæ & public. fuerunt in atrio Basilicæ Principis Apost. de Urbe per me infrascriptum Abbreviat. de Curia.

Augustinus Hurandus Abbreviator de Curia.

Publicatio die 17. Maij 1624.

Anno Domini 1624. Indict. 7. die 17. Maji, Pontificatus Sanctiss. D. N. *Urbani VIII. Pontificatus sui primo, suprascriptæ literæ Apost. public. & affixæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Jo. Lateran. Principis Apost. de Urbe, ac Cancell. Apost. & inacie Campi Floræ, dimissis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquòd temporis spatium, & exinde amotis, deinde dimissis earumdem literarum copiis affixis, ut moris est, per nos Camicum Fundatum, & BrandimartemLatinum prælibati S.*D. N. *Papæ Cursores. Octavius Spada Mag. Curs.*

Sequitur suspensio aliarum Indulgentiarum hoc Anno Sancto durante.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Relatio prædictæ indictionis Jubilæi.

CUm nuper Sancti Jubilæi celebrationem à vigilia Nativit. D. N. Jesu Christi anni proximè vent. inchoandam, & usque ad finem ejusdem Anni duraturam, universo populo Christiano de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardd. assensu indixerimus, ac omnibus utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui Beatiss. Petri, & Pauli Apostolorum Basilicas, & S. Joannis Laternensis, ac B. Mariæ Majoris de Urbe Ecclesias visitarent, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem, & veniam concesserimus, prout in nostris nuper desuper confectis literis plenius continetur.

§. 1. Cupientes, ut Christianæ nationes ex omnibus terrarum orbis locis in Alma Urbe nostra in fidei, ac religionis unitate congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis spiritu, Basilicas, & Ecclesias prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Jubilæo visitent, & frequentent: multorum Romanorum Pontt. prædecess. nostrorum exemplo adducti, omnes, & singulas Indulg. etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates, & indulta absolvendi etiam in casibus Sedi Apost. reservatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, quibusvis Ecclesiis, monasteriis, Hospitalibus, etiam S. Jo. Hierosolymitani, domibus, militiis, ordinibus, etiam mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam laicorum, Universitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, & tàm secularibus, quàm quorumvis etiam mendicantium ordinum regularibus personis, coronisque, granis, imaginibus, & numismatibus, ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tàm singulariter, quàm universaliter per quoscumque Rom. Pontt. prædecess. nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipsis etiam Imperatori, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Ecclesiastica dignitate, etiam speciali nota digna fulgentibus, etiam ad instar Jubilæi, aut alias quomodocumque, & ex quibusvis causis, & occasionibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac aliàs quomodolibet concessis, quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta præsentibus pro expressis haberi volumus, Apost. auctoritate, de eorumdem Fratrum consilio & assensu, ac Apost. potestatis plenitudine suspendimus, & suspensas esse declaramus, easque & ea, eodem Anno durante, nulli prodesse, aut suffragari debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Suspensio omnium aliarum Indulgent. & facultatum absolvendi durante hoc año Jubilæi.

§. 2. Quocirca per præsentes auctoritate Apost. præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ quàm indicti à Nobis prædicti Jubilæi Indulgentiæ sive publicè, sive privatim quovis prætextu, ubivis locorum, & gentium, sub excommunicationis, eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis publicentur, vel nuncientur, aut in usum demandentur.

Et prohibitio eas publicandi.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apost. necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Confraternitatum, Universitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & indultis Apost. illis eorumque Superioribus, & personis, ac aliis quibuscumque per eosdem Rom. Pontt. prædecess. nostros, ac Nos, & d. Sedem ejusque Legatos, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, & ex quibusvis causis concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamsi in illis caveatur exprese, quòd sub similibus, vel dissimilibus suspensionibus nequaquam comprehendantur; nisi de illis specialis, & individua mentio fiat, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissum hac vice dumtaxat

Contrariorum derogatio.

specia

ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemplorum fides.

§. 4. Et quia difficile nimis eſſet, præſentes, quocumque, ubi illis opus fuerit, perferri; Volumus earum exemplis, etiam impreſſis, Notarii publici manu, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eamdem prorſus fidem in judicio, & extra, ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præſentibus, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſuſpenſionis, declarationis, decreti, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

D. P. An. 1. die 2. Maji.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1624. ſexto Non. Maji, Pontificatus Noſtri Anno primo.

Publicatio die 17. Maij.

Anno à Nativitate Domini N. Jeſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto, Indictione ſeptima, die verò 17. menſis Maji, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Pontif. ſui primo, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valvas Baſilicarum S. Jo. Lateran. Principis Apoſt. de Urbe, ac Cancellariæ Apoſt. & in acie Campi Floræ, dimiſſis ibidem earumdem literarum orginalibus appenſis per aliquod temporis ſpatium, & exinde amotis, deinde dimiſſis earumdem literarum copiis affixis, ut moris eſt, per nos Camillum Fundatum de Ceſis, & Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ prælibati Curſ. *Octovius Spada Mag. Curſ.*

Sequitur ejuſdem Jubilæi conceſſio pro Sanctimonialibus, Anachoretis, Eremitis, aliiſque Chriſti fidelibus carceratis, & infirmis hoc anno 1625. Romam venire impeditis.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Sanctimoniales eò quòd in clauſura vivunt.

POntificia ſollicitudo, quamvis omnium Chriſti fidelium ſaluti proſpiciat, præcipuè tamen ſpiritualibus Sanctimonialium profectibus, paternæ caritatis affectu, ſtudet providere, ipſæ enim ſunt filiæ, quæ oblitæ populum ſuum, & domum patris ſui, animi ſplendore cæleſtem Regem oblectant: ipſæ ſunt prudentes virgines, quæ lampades ſuas, caritatis flamma ſuccenſas, providè aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cælitus petitam ducunt, non modo ſibi ipſis ad cælum viam ſternunt, ſed jejuniis, vigiliis, & orationibus ceteris quoque Chriſti fidelibus eam aperire ſtudent. Quare ſummoporè optandum eſt, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat, conſtantiſſimè retineant, ac dent operam, ut ſicuti præclaros hic agunt de carne in carne triumphos, ita poſt hujus vitæ certamina in cæleſti patria feliciter coronentur.

Anachoretæ, & Eremitæ ſimile vitæ genus ducunt: Ideoque ipſi Romam venire non valent.

§. 2. Quoniam autem conſimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut ſupernarum rerum contemplationi ſecuriùs vacent, laudabiliter elegerunt; ſpiritualibus quoque ipſorum incrementis, paternis viſceribus, maximè ducimus conſulendum. Cùm igitur tàm prædictæ Sanctimoniales perpetua vivant clauſura mancipatæ.

Neque carcerati & infirmi.

§. 3. Necnon multi, ut accipimus, utriuſque ſexus Chriſti fideles, partim carceribus detenti, partim verò diuturna infirmitate præpediti, non ſolùm in Alma Urbe noſtra, & Italia, ſed in aliis etiam regionibus, provinciis, & locis reperiantur, qui, & quæ reſpectivè impedimentis hujuſmodi remotis, pro percipiendis præſentis anni Jubilæi fructibus, ad Almam Urbem noſtram omninò venirent, & Baſilicas, Eccleſiaſque ad id deputatas, benedicente Domino, indubitanter viſitarent; ob prædicta impedimenta, ad Urbem hujuſmodi minimè venire, neque reſpectivè Baſilicas, & Eccleſias ipſas viſitare valeant.

Hic ideo Pontifex eiſdem alio modo hic præſcripto ejuſdem Jubilæi indulgentiam concedit.

§. 4. Nos pro paſtoralis officii noſtri debito, paternaque caritate, illorum omnium animarum ſaluti, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere volentes; Omnibus, & ſingulis Sanctimonialibus, necnon Anachoretis, atque Eremitis hujuſmodi, necnon utriuſque ſexus Chriſti fidelibus, tàm carceratis, quàm infirmis prædictis tantùm, & qui, aliàs impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis ceſſantibus, ad hanc Almam Urbem, pro theſauris ſpiritualibus hujuſmodi conſequendis, venturi fuiſſent, verè pœnitentibus, & confeſſis, quòd in locis, ubi eos eſſe contigerit, pia Chriſtianæ pietatis, & caritatis opera juxta formam à Ordinariis locorum, ſeu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujuſmodi Superioribus, vel de eorum mandato, à prudente Confeſſario; in Alma verò Urbe à dilecto filio noſtro Vicario, ſeu ejus Viceſgerente tantùm, præſcribenda, pro cujuslibet ſtatu & conditione, ac loci, & temporis ratione habita; exercendo, & alia noſtris in literis indictionis Anni Jubilæi contenta adimplendo, omnes & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones etiam pleniſſimam conſequantur, & eorum quilibet conſequatur, quas conſequerentur, & conſequi poſſent, ſi in hoc præſenti anno Jubilæi, diebus ad id ſtatutis, quatuor ad id deputatas Baſilicas, & Eccleſias Almæ Urbis, & extra illius muros, pro quibus viſitandis Jubilæum, & Indulgentiæ prædictæ conceſſæ ſunt, perſonaliter viſitarent, & eorum quilibet viſitaret.

Et dat facultatem eligendi ad hunc effectum Confeſſarios locorū ab Ordinariis approbatos, qui eos ab omnibus peccatis abſolvere poſſint.

§. 5. Eiſdem Sanctimonialibus, & Chriſti fidelibus impeditis hujuſmodi, ut ad effectum præſentium, Confeſſarios presbyteros ſeculares, vel cujuſvis Ordinis regulares, ab eiſdem Ordinariis locorum ad id probatos, qui confeſſionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet à quibuſvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Apoſtolicæ Sedi reſervatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia ſalutari, abſolvere poſſint, eligere valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Hujuſque conceſſionis exemplis credi jubet.

§. 7. Volumus autem, quòd præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 2. die 28. Jan.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 28. Januarii 1625. Pontificatus noſtri anno Secundo.

XVII.

Approbatio quorumdam Statutorum in Capitulo generali Fratrum Minorum S. Franciſci de Paula editorum, circa ea, quæ agenda ſunt in caſu mortis Patris Generalis totius Ordinis.

Ultra ea, quæ habes ad conſt. 5. Sixti IV. Sedes ſup. tom. 1. ſcias iſtis Fratribus ambitum prohibuiſſe Paul.

Paul. V. in const. 117. Admonemur. sup. in Tom. 3. & paulo post à quodam Joanne Pizzuvio in Urbe institutum fuisse Collegium pro Fratribus Studentibus hujus Ordinis Nationis Calabren. prout videre est in const. 5. Ex injuncto, hujus Sanctissimi Pont. hic sup. Cum alia const. incipien. Inter cetera, prædictæ subsequen. qua prohibetur administratio tàm dicti Collegii, quàm ejus bonorum aliis Fratribus, quàm dicti Ordinis, ac Provinciæ Calabriæ. Confirmationem demum omnium Privilegiorum ipsius Ordinis ab ipso S. D. N. factam, lege inf. const. 19. Injuncti.

Hæc Statuta quia inserta posui pro indigentium commoditate.

Edita Ann. Dom. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

UT ea, quæ pro personarum quarumlibet, præsertim Regi seculorum obsequiis suavi Religionis jugo Altissimo famulantium, prospero, felicique regimine facta fuisse dicuntur, firma perpetuò, & illibata persistant, libenter, cùm à Nobis petitur, Apostolicæ confirmationis patrocinio communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Expositum fuit Pont. multa olim Statuta fuisse à Capit. gen. circa electionem Vicarii in casu mortis P. Generalis, eaque Apost. auctoritate confirmata.

§. 1. Sanè nomine dilecti filii Ægidii Camart. Correctoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Paula Nobis nuper expositum fuit, quòd aliàs pro felici ejusdem Ordinis directione, & præsertim illius Vicarii generalis electione nonnulla Statuta condita fuerunt tenoris subsequentis, videlicet.

Primò, statutum fuit in Capitulo generali ejusdem Ordinis habito Paulæ Anno 1535. auctoritate Apostolica confirmato, quòd si contingeret (quod Deus avertat) Reverendissimum Patrem Generalem diem claudere extremum, fiat de Vicario generali electio per ejusdem Generalis socios cum Rev. Patre Provinciali illius Provinciæ, in qua morietur, vel ei proximioris, si extra Provinciam quandam morietur, ac sociis illius, & Correctore locali, ubi moritur, vel proximioris Conventus. Qui omnes simul prædicti electores de toto gremio religionis unum in Vicegeneralem usque ad proximum Capitulum generale celebrandum eligant, ita tamen quòd nullus prædictorum eligentium ad prædictum officium assumi valeat; hic autem in prædictum Vicarium, etiam pro quocumque tempore assignatus, in Generalem immediatè, & postmodum reeligi, & deputari valebit.

Eisque postea in alio Capit. Generali Romæ celebrato Anno 1623. nonnulla alia addita fuisse, ut hic.

§. 2. Deinde in ultimo generali Capitulo ejusdem Ordinis habito Romæ in Conventu Sanctissimæ Trinitatis anno 1623. sessione decima quæsitum fuit, an in casu mortis Reverendissimi Patris Generalis (quod absit) standum esset in numero electorum jam ab aliis Capitulis deputatorum; an potius idem numerus esset augendus: & variis hinc inde discussis rationibus, tandem negotium remiserunt Patri Generali, qui una cum suis Collegis, consulto etiam Illustrissimo Protectore, determinarent, quid esset agendum: Quapropter facta circa hoc matura consideratione, prout infra, statuendum consentaneum duximus.

Dispositio circa electionem Vicarii Generalis. Primò de morte Generalis, & quis erit ejus Vicarius usque ad electionem.

Patre Generali claudente diem extremum, continuò antiquior ex Collegis, qui tunc præsentes aderunt, accipiat utrumque sigillum Ordinis, & Vicegeneralis fungatur officio tantisper, donec cum Patribus electoribus, ad electionem Vicarii generalis procedatur.

Secundò, de monendis Superioribus Ordinis circa mortem Generalis.

Præfatus Pater Collega in Vicarium institutus, ut primum mors Patris Generalis acciderit, notamillam faciat omnibus Provincialibus Ordinis, tum ut debitæ orationes, & sacrificia pro anima defuncti offerantur, tum ut electores futuri Vicarii generalis præparent se ad electionem faciendam.

Tertiò, de potestate Collegarum Sede Generalis vacante.

Quamdiù Sedes Generalis vacabit, non poterunt Collegæ ullam visitationem facere, neque instituere ullos Provinciales, aut alios Superiores, neque illos deponere. Non poterunt etiam ulla Statuta condere, vel aliquem Fratrem privare, aut rehabilitare, neque ullam rem magni momenti expedire, sed omnia reservabuntur Vicario generali futuro. Poterunt autem urgentia negotia, & quæ celerem resolutionem requirunt, expedire, fratresque scandalosos punire.

Quartò, de electoribus Generalis.

Ex qualibet natione Italiæ, Galliæ, & Hispaniæ quatuor Patres convenient ad locum destinatum cum tribus Patribus Collegis Generalis prædefuncti, ut eligant simul Vicarium generalem, nempe duo Provinciales, & duo Commissi ex qualibet natione.

Quintò, de Provincialibus, & quomodo assumi debeant.

Porrò Provinciales assumentur secundum ordinem antiquitatis Provinciarum, mutando de sexennio ad sexennium juxta seriem dictarum Provinciarum, exempli gratia in hoc sexennio habebunt jus electionis pro Italia Patres Provinciales S. Francisci, & Messanæ; pro Gallia Turonensis, & Franciæ, pro Hispania Granatensis, & Castellæ; in futuro autem sexennio duo alii Provinciales Provinciarum proximè succedentium in qualibet natione secundùm antiquitatem, & ita deinceps de sexennio in sexennium, donec impleatur numerus Provinciarum cujuslibet nationis. Poterunt autem Provinciales, quibus continget in suo ordine interesse electioni Vicarii generalis, causa evidentis infirmitatis substituere Vicarium, prout fit in Capitulo generali.

Sextò, de Collegis Patris Generalis morbo detentis.

Similiter si Patres Collegæ Generalis, vel illorum alter morbo aliquo ita detineantur, ut non possint adire locum ad electionem destinatum, poterunt substituere aliquem Patrem idoneum ex illa natione, cujus sunt Collegæ, qui literis authenticis munitus jus habebit in electione.

Septimò, de Commissis.

Commissi verò non assumentur ex ejusdem Provinciis, ex quibus Provinciales veniunt ad electionem, sed ex duabus Provinciis proximè succedentibus, ad hoc, ut plures cujuslibet nationis concurrant ad electionem Vicarii generalis.

Octavò, à quibus fieri debeat electio Commissorum.

Ipsi verò Commissi eligantur respectivè in suis Provinciis à Provinciali, Collegis, & Definitoribus Provinciæ, veniantque ad locum deputatum muniti literis authenticis suæ deputationis.

Nonò, de Correctore Conventus, ubi moritur Generalis.

Ceterùm si Pater Generalis decedet in aliquo Conventu, Superior illius Conventus veniet ad electionem Vicarii generalis futuri, & tunc pro illa natione, in qua est ipse Corrector, non eligatur nisi unus Commissus, nempe in antiquiori Provincia ex duabus, quæ venient in ordinem, ad hoc ut votorum sit paritas in qualibet natione, & Provincia, in qua non fuit electio, pro hac vice carebit suo voto, ita ut subsequenti sexennio assumantur Commissi ex aliis duabus Provinciis immediatè subsequentibus.

Decimò, de morte Generalis extra Conventus.

Si verò contingat Patrem Generalem mori extra Conventum, ut puta in itinere, vel in mari, vel in alio quovis loco, secundum quod frequenter accidit inter immensa pericula viarum, tunc nullus ex Correctoribus vicinioribus loci decessus hujusmodi intererit electioni, sed tantùm Provinciales, & Commissi.

Undecimò, quòd semper Corrector Conventus, ubi morietur Pater Generalis, votum habeat.

Quamquam verò Commissi nullo modo assumi debeant ex eisdem Provinciis, ex quibus Provinciales votum habebunt in electione, nihilominus Pater Corrector Conventus, in quo obierit Reverendiss. Pater Generalis, semper votum habeat, etiam si reperiatur in illa Provincia, in qua continget Provicialem esse vocalem.

Duodecimò, de notificatione electorum in Capitulis generalibus.

Ut autem tota Religio noscat, quinam ex Provincialibus, & Commissis debeant habere votum pro futuro sexennio in electione Vicarii generalis causa mortis, in quolibet generali Capitulo, inter reliqua Statuta ponatur hujusmodi decretum. Si contingat Reverendiss. Patrem Generalem diem obire (quod Deus avertat) pro futuro sexennio ii erunt Electores Vicarii generalis unà cum Patribus Collegis defuncti Generalis, nempè pro natione Italica Patres Provinciales talis, & talis, & talis, & talis Provincia mittant suos Commissos; pro natione vero Gallica talis, & talis Provincialis, & talis, & talis Provincia mittant suos Commissos; pro natione vero Hispanica talis, & talis Provincialis, & similiter talis, & talis Provincia suos Commissos destinabunt: & hoc inviolabiliter servabitur in futuris Capitulis generalibus.

Decimotertiò, de notificatione loci, in quo obiit Pater Generalis.

Spectabit autem ad Patrem Collegam, cui commissa erunt sigilla Religionis, dum significabit mortem Generalis omnibus Provinciis Ordinis, simul etiam notificare Conventum, in quo prædictus Pater Generalis obierit, ut sciatur, quòd Superior illius Conventus debet habere votum in electione, & quòd proinde in illa natione, in qua situs est ille Conventus, non debet fieri electio, nisi unius Commissi, nempe in antiquiori Provincia, ex duabus illis, quæ veniunt in vice sua, quoniam Superior Conventus cum sit ejusdem nationis, supplet pro altero Commisso. Si verò extra Conventum obeat Pater Generalis, & hoc ipsum notificabit prædictus Pater Collega Generalis, ut sciant quælibet nationes, sibi deligendos esse duos Commissos.

Decimoquartò, de loco, in quo fieri debet electio.

Si Pater Generalis diem claudat Romæ, electio fiet Romæ, & illuc omnes electores convenient, & quidem si moriatur in Conventu Sanctissimæ Trinitatis, Pater Corrector illius Conventus votum habebit in electione, & computabitur pro natione Gallica; si verò in Conventu S. Andreæ, vel S. Francisci, super illorum respectivè Conventuum votum habebit pro natione Italica. Porrò in quocumque horum trium Conventuum obierit Pater Generalis, in eo conveniant Patres electores ad faciendam electionem Vicarii generalis.

Decimoquintò de Patre Zeloso.

Pater Zelosus votum habebit in electione Vicarii generalis in quocumque Conventu Romano decesserit Pater Generalis. Quo casu natio illa, de qua est Pater Zelosus, non mittet alium Commissum, verbi gratia si Pater Zelosus sit Italus, & Pater Generalis diem claudat in Conventu S. Andreæ, vel S. Francisci, Superior illius Conventus & Pater Zelosus erunt electores, & cum sint ambo Italicæ Provinciæ, quæ deberent eligere Commissos, non eligent pro hac vice. Si Gallus fuerit, & Pater Generalis obeat in Conventu Sanctiss. Trinitatis, Corrector, & Zelosus similiter erunt electores, & ex Gallia non mittentur Commissi. Si Hispanus, tunc unus tantum Commissus veniet ex Hispania, nempè is qui eligetur ab antiquiori Provincia ex duabus, ut supra dictum est.

Decimosextò, de loco electionis quando Pater Generalis diem claudit extra Romam.

Ac si contigerit Patrem Generalem obire extra Romam, ut puta dum visitat Provincias, conveniant omnes electores ad Conventum commodiorem pro nationibus, exempli gratia, si decedat Pater Generalis in Italia, omnes electores veniant ad Conventum Januensem, qui est in confinio Italiæ, Galliæ, & Hispaniæ; si in Gallia decesserit, electio fiet in Conventu Massiliensi, qui est vicinior aliis nationibus; si in Hispania, conveniant ad electionem in Conventu Barchinonensi, & hoc semper servetur pro regula in omnibus futuris electionibus Vicarii generalis.

Decimoseptimò, quo tempore debent convenire electores.

Quia verò Ordo valde extensus est, & oportet aliquod temporis spatium ad hoc ut mors Patris Generalis toto Ordini innotescat, dabitur spatium quinque mensium à die obitus Patris Generalis usque ad diem electionis, sufficient enim duo menses ad notificandam mortem toto Ordini, & reliquum, ad hoc, ut electores conveniant ad locum electionis.

Decimooctavò, cujus erit indicere tempus, & diem, ac locum electionis.

Spectabit ad P. Collegam Generalem, qui in manibus habebit sigilla Religionis, eodem tempore, quo significabit mortem Generalis, simul etiam indicare tempus, & diem, ac locum supra in cap. 16. determinatum futuræ electionis, ita quod semper sint quinque menses integri inter obitum, & diem electionis; Provinciales verò, & Commissi, sub pœnis iisdem, quæ sunt statuta contra eos, qui non intersunt Capitulis generalibus, sint obligati statuto tempore præsentes esse in loco, in quo fieri debet electio futuri Vicarii generalis, si qui verò fuerint absentes; elapso tempore præfinito, continuò præsentes procedant ad electionem, amplius non expectando.

Decimonono de Præside Capituli in electione.

Quando omnes electores convenerint, præsidebit in Capitulo Pater Collegæ Generalis, cui commissa sunt sigilla Ordinis absque aliquo respectu Provincialium.

Vigesimò, quisnam potest eligi in Vicarium generalem.

Omnes electores sic coadunati poterunt ex toto Ordine eligere in Vicarium generalem, quem magis idoneum judicaverint, etiam ex corpore ipsorum electorum, si qui inter ipsos magis capaces, & ad hoc officium magis idonei reperiuntur.

Vigesimoprimo, de potestate Vicarii generalis electi.

Qui verò electus fuerit in Vicarium generalem, statim fungetur officio suo secundùm exigentiam negotiorum juxta privilegia ejusdem Ordinis, sicut hactenus factum est.

Vigesimosecundò, de notificatione electionis Vicarii generalis.

Statim atque facta fuerit electio Vicarii generalis, curabunt Patres electores, ut notificetur per omnes Provincias Ordinis, & ideo mittent ad omnes Patres Provinciales authenticas literas electionis à se factæ.

Vigesimotertiò, quibus expensis Patres convenient ad electionem.

Justum est, ut Patres Collegæ Generalis conveniant ad locum electionis expensis suarum respectivè nationum, Patres verò Provinciales, & commissi expensis suarum Provinciarum, sicuti fit in Capitulis generalibus.

Vigesimoquartò, quid faciendum in casu, quo Pater Generalis diem claudat extremum post expletum quodrinennium sui generalatus.

Si Pater Generalis obeat post expletum quadriennium sui officii, tunc ii eligent Vicarium generalem, qui jam olim deputati fuerunt à Capitulo generali Paulitano, quibus adjungentur Pater Provincialis vicinioris Provinciæ cum suis Patribus Collegis, ut major sit votorum numerus, si verò fuerit discrepantia, quæ nam sit vicinior Provincia, tunc posita æquali distantia antiquior Provincia votum habebit.

Modò autem supplicat Pont. ut ea omnia Apost. auctoritate communire dignetur.

§. 3. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, Ægidius prædictus plurimùm cupiat statuta hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia, & inviolabili observatione Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri. Ideo Nobis totius Ordinis prædicti nomine humiliter supplicari fecit, ut desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui ea approbat, & confirmat, supplet que defectus, dummodo in Capit. proximè celebrando iterum examinentur, & approbentur.

§. 4. Nos igitur ejusdem Aegidii desideriis in præmissis annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati. De Unerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum consilio, statuta præinserta hujusmodi, ita tamen ut à Capitulo generali ejusdem Ordinis proximè celebrando rursus examinentur, atque approbentur, alioquin ex eo tempore præsens confirmatio nulla prorsus atque irrita sit, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Et ita approbata observari decernit.

§. 5. Ipsaque statuta in prædicto Ordine, si ab eodem Capitulo denuò examinata, & probata fuerint, ut petitur, perpetuò observari debere, irritumque, & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Contrariis remotis.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. I. 29. Maij.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Maji, 1624. Pontificatus nostri Anno primo.

XVIII.

Comprobatio omnium gratiarum, privilegiorum Congregationis Johannis Dei sub regula S. Augustini degentis, unà cum elargitione, & communicatione quarumcumque prærogativarum, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & signanter Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumque locis, & personis hactenus concessorum, & concedendorum.

Institutionem Congregationis horum Fratrum perlege in Pii V. const. 143. tom. 2. ubi notavi. Et illius erectionem in veram Religionem habes sup. in Paul. V. const. 69. tom. 3. & const. 100. Romanus f. 258. ubi vide notata. Quibus nunc addo, quòd iste Sanctiss. Pont. probibuit ne Fratres sacerdotes Prælaturas, aut dignitates ipsius Religionis exercere possent, cum declaratione quænam sub earumdem nominibus veniant, ac impositione pœnarum tam melectis, quàm eligentibus contra hujusmodi probibitionem, ut inf. const. 84. Circumspecta, & novissimè eorumdem Præcedentiam cum Ordinibus Mendicantium declaravit, & confirmavit in const. 76. Commissi, hic inf.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetaam rei memoriam.

Edita A. D. 1624.

Exordium.

SAcrosanctum Apostolatus officium, quod humilitatem nostram, nullo licèt meritorum suffragio, gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, atque Congregationum uberes, & suaves in militanti Ecclesia fructus assiduè præstantium, curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis à Rom. Pontt. prædecessoribus nostris concessa, non solùm approbemus, verùm alia eis concedamus, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicimus salubriter in Domino expedire.

Comprobatio gratiarum, & privilegiorum, ut in rubr.

§. 1. Hinc est, quòd Nos dilectos filios fratres Congregationis Joannis Dei sub regula S. Augustini, qui sicut accepimus, ab ipso Congregationis prædictæ initio multiplicia atque insignia pietatis, & Christianæ caritatis opera erga pauperes, & infirmos in eorum Hospitalibus degentes, magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitate exercuerunt, & indies exercere non desinunt, spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Gasparem Diaz Campomanes istius Congregationis in Regnis Hispaniarum Procuratorem generalem super hoc humiliter porrectis inclinati: omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservationes, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis, seu aliàs per quoscumque Rom. Pontt. prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem sub quacumque verborum forma, & expressione in genere, & in specie quomodolibet concessa, ac pluries confirmata, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas, tam sub plumbo, quam in forma Brevis, aut aliàs desuper confectas, quatenus tamen sint in usu, & non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tàm juris, quàm facti, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus,

Communicatio prærogativarum, & indulto. rum Ordinibus Mendicantium, & Congreg. Clericorum

§. 2. Et insuper, ut fratres Congregationis hujusmodi tantò ferventiùs divinis beneplacitis, priorumque operum hujusmodi exercitio insistant, quantò majoribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes,

conser-

Regularium Ministrantium infirmis concessorum & concedendorum.

conservatorias, immunitates, exemptiones, libertates, ceterasque gratias, præeminentias, & indulta cujusvis generis existentia spiritualia, & temporalia, qualiacumque illa sint, quæ pariter sint in usu, & non sint revocata, vel sub aliquibus revocationibus comprehensa, neque sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, aut Apostolicis constitutionibus adversentur, ut præfertur, Ordinibus Mendicantium, & Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, eorumque Conventibus, domibus, & aliis locis regularibus, necnon Ecclesiasticis, & dilectis filiis Ordinum, & Congregationis hujusmodi Generalibus, Præsidentibus, & quibusvis aliis Superioribus Prælatis, & Capitulis etiam generalibus, provincialibus, seu intermediis, eorumque Definitoribus, Prioribus Novitiis, Fratribus, Conversis, Donatis, ac quibusvis eorum regularibus personis, tàm in Urbe, quàm etiam in quibuscumque Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Rom. Pontt. prædecessores nostros, seu per Nos, & successores nostros, aut alios auctoritatem habentes, concessa sunt, & concedentur, ac quibus de jure, usu consuetudine, vel privilegio, seu concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quàm divisim, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ad dictam Congregationem Joannis Dei, & singula illius Monasteria, Domos, Hospitalia, & alia loca regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quascumque regulares personas auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuò extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, ac suffragari volumus.

Deputatio executorum hujus Bullæ.

§. 3. Quocirca Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per se vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum Congregationis Joannis Dei prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacificè frui, & gaudere. Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa, etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, quinimo quicquid in contrarium attentari, vel fieri contingет, omninò semper in pristinum reponi, contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuris, & pœnis ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujusmodi statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expressè, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides transumptorum.

§. 5. Verùm quia difficile foret præsentes literas ubicumque opus esset deferri, volumus, & pariter auctoritate Apostolica decernimns, quòd illarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. 20. Junii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 20. Junii 1624. Pontificatus Nostri Anno primo.

XIX.

Confirmatio omnium privilegorum, immunitatum, prærogativarum, gratiarum, & indultorum tàm spiritualium, quàm temporalium, etiam per modum communicationis, ac extensionis Ordini Fratrum Minorum S. Francisci de Paula concessorum, quatenus sint in usu, nec revocata, seu sub revocationibus comprehensa, neque sacris Canonibus, aut Concilio Tridentino adversentur.

Attende quæ sunt signata ad Const. 5. Sixti IV. tom. 1. fol. 390. & etiam ad Const. 17. Ut ea hic sup.

Edita An. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Injuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut sacrarum Religionum in militanti Ecclesia suaves in Domino fructus assiduè præstantium, paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis à Romanis Pontt. prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quò validiùs perpetuò subsistant, Apostolicæ confirmationis robore libenter communiamus.

Confirmatio, de qua in rubr.

§. 1. Volentes igitur universum Ordinem Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, ex quo uberrimi in eadem Dei Ecclesia fructus ad ipsius omnipotentis Dei laudem, & Christianæ Reipublicæ spirituale commodum, & utilitatem ab ipsius Ordinis initio semper prodierunt, & indies prodeunt, ac ipsius Ordinis Correctorem generalem, & Fratres universos specialibus favoribus, & gratiis prosequi, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eorum nomine per dilectum filium Deodatum Lomellinum Fratrem, & Procuratorem generalem ejusdem Ordinis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates,

exemptiones, libertates, prærogativas, favores conservationes, declarationes, facultates, dispensationes gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis inter se, & cum aliis Ordinibus Mendicantium, & non Mendicantium eidem Ordini Minorum, ejusque Correctori generali, ac fratribus, & sororibus, aliisque religiosis utriusque sexus, eorumque domibus, Monasteriis, Ecclesiis, & locis regularibus quibuscumque per quoscumque Rom. Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet concessa, ac pluries confirmata, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas tam sub plumbo, quam in forma Brevis, aut aliàs desuper confectas, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, quatenus tamen sint in usu, & non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus; illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Supplementum defectuum.

§. 2. Ac omnes, & singulos tàm juris, quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

Executorum deputatio.

§. 3. Quocirca Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum, quandocumque fuerint requisiti, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Correctoris generalis, & fratrum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, easdem plenum eorum effectum sortiri, illosque omnes, quos concernunt, pacificè frui, & gaudere, non permittentes quempiam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa, etiam defectu intentionis nostræ, per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, quinimmo quicquid in contrarium attentari, vel fieri continget, omninò semper in pristinum reponi; Contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariorum remotio.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinum prædictorum statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quòd in eis caveatur expressè, quòd illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, & motu, scientia, & auctoritate similibus derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 5. Verùm quia difficile foret, præsentes literas, ubicumque opus esset, deferri, volumus, & pariter auctoritate Apostolica decernimus, quòd illarum transumptis manu alicujus ex Secretariis cujusvis prædictorum Prælatorum generalium, ac Romanæ Curiæ Commissarii, & successorum, aut Notarii publici subscriptis, & sigillo officii alterius eorumdem, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Curiæ Ecclesiasticæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Junii 1624. Pontificatus Nostri Anno primo. Dat. P. A. 1, 28. Junii.

XX. Edita A. D. 1624.

Revocatio facultatum disponendi de officiis vacabilibus Romanæ Curiæ, eorumque pretio, & moderatio Indultorum transferendi pensiones.

Causa hujus constit.

Sanctissimus D. N. D. Urbanus divina providentia Papa VIII. pro Sedis Apostolicæ indemnitate officiorum quorumcumque vacabilium Romanæ Curiæ ad collationem, seu concessionem dictæ Sedis quomodolibet pertinentium liberæ dispositioni, & devolutioni ex personis illa obtinentium provenire solitæ, & quandoque imminenti, necnon exonerationi beneficiorum Ecclesiasticorum quorumlibet prospicere, prout par est, intendens.

Revocatio facultatum disponendi de officiis, vacabilibus Rom. Curiæ eorumque pretio.

§. 1. Omnes, & quascumque facultates, indulta, & privilegia disponendi quovis modo de officiis prædictis, seu eorum pretio absque speciali suo, & successorum suorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium assensu, & beneplacito de tempore dispositionis hujusmodi interponendo, etiam per viam subrogationis, translationis, vel deputationis, etiam prætextu concessionis tituli, & officiorum hujusmodi locis piis, etiam motu proprio, & ex certa, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & vim contractus importantibus, ac aliis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, vel aliàs quovis modo, & ex quavis causa factæ, etiam si illorum vigore ad deputationem, & resignationem hujusmodi, vel aliam quamvis dispositionem processum fuisset, ac etiamsi officia ipsa tempore concessionis indultorum hujusmodi actu vacarent in ea parte, qua vivente Rom. Pont. illorum auctore consummata, & realem effectum sortita non sunt, salvis tamen remanentibus decretis, & reservationibus dispositionum in concessione officiorum tunc actu vacantium, particularibus personis dumtaxat, non autem Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, vel Capitulis facta interpositis, ipsorumque decretorum translationibus.

Moderatio indultorum transferendi pensiones.

§. 2. Necnon transferendi quascumque pensiones annuas super Patriarchalium, Metropolitanarum,

Cathedralium, & Abbatialium mensarum, & quorumvis Ecclesiasticorum, tam secularium, quàm regularium beneficiorum quomodocumque qualificatorum fructibus tàm certis, quàm incertis, ac etiam distributionibus quotidianis reservatas, quæ tamen per exactionem integrarum pensionum hujusmodi ab ipsis translatariis factam realem, & actualem effectum similiter sortita non sunt, pro summa, quæ medietatem veri annui valoris fructuum mensæ, seu beneficii, super quibus pensio transferenda, seu translata reservata reperitur, excedat, quibusvis personis etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia quavis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, sive etiam ad favorem quorumcumque locorum piorum, & collegiorum quovis intuitu, & consideratione, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, necnon clausulis, & decretis paribus, quorum tenores similiter pro expressis haberi voluit, tam per quoscumque Rom. Pontifices prædecessores suos, quàm Sanctitatem Suam concessa hactenus, revocavit, cassavit, & annullavit, ac viribus, & effectu evacuavit: ita tamen ut facultates transferendi pensiones hujusmodi pro ea parte, quæ medietatem fructuum etiam incertorum, vel distributionem, quatenus super illis sint impositæ, non excedat firmæ, & illæsæ remaneant. Et insuper voluit, & ordinavit eos, qui prætextu excessus medietatis fructuum, seu distributionum hujusmodi partem pensionum translatarum solvere recusaverint, ad excessum ipsum probandum teneri; nec interim præsentis dispositionis prætextu processum executivum, aut solutionem integræ pensionis, quatenus aliàs illis locus sit, impediri, aut retardari debere.

Appositio decreti irritantis.

§. 3. Decernens, sic in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ipsosmet Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super præmissis per quoscumq; etiam prætextu facultatum, indultorum, & privilegiorum prædictorum, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio omnium contrariorum.

§. 4. Facultatibus, indultis, & privilegiis, aliisque præmissis, necnon statuto, ordinatione; & declaratione Suæ Sanctitatis in crastinum ejus assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, & in Cancellaria Apostolica, sub die 21. mensis Octobris anni millesimi sexcentesimi vigesimi tertii publicatis; quòdque dicti S. R. E. Cardinales constitutionibus, & regulis per Sanctitatem Suam post priorum suarum constitutionum, & regularum editionem, & publicationem, faciendis, non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ constitutiones, & regulæ edendæ, de ipsorum Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, aliisque regulis, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque nequaquam obstantibus.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit supradicta Constitutio Romæ in Cancellaria Apostolica Anno Incarnationis Dominicæ 1624. die vero Veneris 24. mensis Januarii, Pontificatus Sanctiss. D. N. *Urbani divina providentia Papæ Octavi anno secundo.*

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

XXI. Confirmatio Constitutionis Pauli V. circa eleemosynam, quam Rectores Ecclesiarum Parochialium Indiarum Occidentalium, & Orientalium habere possunt ab his, qui in Ecclesiis domorum utriusque sexus S. Francisci de Observantia sepeliuntur, aut pro eorum anima Missas celebrandas reliquerint. Cum deputatione hæreticæ pravitatis Inquisitorum pro ejusmodi Constitutionis executione.

Parochi autem, & Clerici quam pro sepulturis, & Missis eleemosynam petere possint, vide sup. in Clem. VIII. const. 96. t. 3. & const. 47. Paul. V. int. 3. De istis Fratribus vide notata ad const. 23. Leon. X. sup. tom. 1. pag. 433. & inf. ad const. 36. hujus Pont. quæ incipit, Sacrosanctum. p. 54.

Edita An. D. 1624.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Dilectis filiis hæreticæ pravitatis Inquisitoribus in Liman. & Mexican. aliisque Orientalium, & Occidentalium Indiarum Civitatibus, & diœcesibus, commorantibus, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1.

Paul. V. edidit const. quæ est sup. t. 3. pag. 175 cujus summa hic refertur.

ALiàs fel. record. Paulo Papæ Quinto prædecessori nostro pro parte tunc in humanis agentis Matthæi de Recalde etiam tunc Vicecommissarii generalis Indiarum Occidentalium Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia exposito, quòd Rectores Parochialium Ecclesiarum Indiarum Occidentalium, & Orientalium, ne Christi fidelium, qui pro tempore ab humanis decedebant cadavera ita commodè in Ecclesiis Fratrum, & Monialium d. Ordinis Ecclesiasticæ sepulturæ tradi valerent; de consilio forsan Superiorum suorum abusum introduxerunt, ut majorem scilicet eleemosynam exigerent ab illis, qui in Ecclesiis dicti Ordinis sepeliebantur, quam si in propriis Ecclesiis sepelirentur, itaut Christi fideles, qui in Ecclesiis hujusmodi sepeliri desiderabant, parem ad minus parochialibus Ecclesiis eleemosynam relinquere debebant ratione eorum sepulturæ cum ea quam Ecclesiis Ordinis hujusmodi relinquebant, & quod pejus erat, si quis pro animæ suæ refrigerio nonnullas Missas, à Fratribus prædicti Ordinis, celebrandas reliquisset, prætendebant Parochi eleemosynam ratione Missarum hujusmodi relictam, inter ipsos, & Fratres prædictos dividendam esse, & ulteriùs iidem Rectores de mandato forsan Ordinariorum suorum filios, quorum Patres in Ecclesiis dictorum Fratrum, & Monialium sepulti erant, aut sepulturam particularem pro se, & suis habebant, nulla consuetudine legitima suffulti in eorum parochialibus Ecclesiis sepeliri, & dictos Patres, ad hoc ut in dictis Parochialibus Ecclesiis sepelirentur cogere, & compellere contendebant, & quotquot Fratres regulares ad sepulturam Ecclesiasticam in suas regulares Ecclesias comitabantur, tot Sacerdotes seculares, aut Clericos assumi volebant in maximum domorum Monasteriorum dicti Ordinis præjudicium, eò quòd multi duplicis hujusmodi funerum impensæ difficultate deterriti in dictis regularibus Ecclesiis sepulturam eligere non poterant. Unde fiebat, ut dicti Ordinis Ecclesias mortuorum sepulturis, & consequenter eleemosynis, & quæ in suffragium animarum fieri consueverant, paulatim destitutas iri verendum erat. Idem prædecessor supplicationibus sibi desuper tunc porrectis inclinatus, & abusus hujusmodi è medio tollere, ac prædicti Ordinis, ejusque religiosorum, ut majores in vinea Domini fructus afferre studerent, commoditatibus prospicere cupiens, de consilio Venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum S. R. E. Cardinalium consultationibus, & negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum, omnibus, & singulis parochialium Ecclesiarum in partibus Indiarum tam Occidentalium, quam Orientalium Rectoribus tunc, & pro tempore existentibus interdixit, prohibuitque, ne sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, à qua nonnisi ab ipso Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo absolvi possent, ex tunc deinceps perpetuis futuris temporibus

majore

majorem eleemosynam ab iis, qui in dictarum domorum utriusque sexus Ordinis S. Francisci Ecclesiis sepulturam eligebant, & sepeliebantur, ea, quàm illis præscribit Conc. Trid. sess. 25. cap. 13. juxta explicationem à piæ memoriæ Pio Papa V. prædecessore nostro sub Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1567. septimo Kalendas Junii, Pontificatus sui anno secundo, quovis prætextu, aut occasione, etiam de consilio, consensu, & mandato suorum Ordinariorum exigere, nec filios, quorum patres in Ecclesiis dictorum Fratrum, & Monialium sepulti erant, aut sepulturam particularem pro se, & suis habebant, & in eorum parochialibus Ecclesiis sepeliri, & dictos patres ad hoc, ut in dictis parochialibus Ecclesiis sepelirentur, cogere valerent, seu præsumerent, mandans propterea dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac earumdem Indiarum Societatis JESU Provincialibus pro tempore existentibus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus foret, & quoties pro parte Superiorum, & Fratrum cujuscumque domus, & Monasterii dicti Ordinis fuissent requisiti, vel eorum aliquis fuisset requisitus, prædictas literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, facerent Apostolica auctoritate illorum omnium, & singulorum effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittentes, eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoscumque, & præmissis non parentes, eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, directè, vel indirectè dantes, per Censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo. Invocato etiam ad hoc, si opus foret, brachii secularis auxilio, & aliàs, prout in dictis literis plenius continetur.

In tit. de Reform. forsan se 17. Kal. Junii, ut in pag. 148. t. 2. ad finem.

Iste Urban. ex causa hic expressa.

§. 2. Cùm autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filii Fr. Jo. Baptistæ Sanchez moderni Custodis Provinciæ Carthaginensis, ac Secretarii, & in Romana Curia Procuratoris dicti Ordinis petitio continebat, rerum usu compertum fuerit, quòd prædicti Provinciales, qui adeo pauci, & propter negotiorum multitudinem detenti existunt, ac etiam propter locorum, in quibus pro tempore commorantur distantiam, tum etiam ex eo, quòd Provinciales præfati nullos Notarios, quorum opera prædictæ literæ, & in eis contenta præmissis contrafacientibus intimari, illaque adimpleri facere possint habentes, Notariorum Ordinariorum locorum arochis potiùs quàm prædictis Religiosis adhærentium opera, uti cogantur, quo fit, ut dictarum literarum executio non ita facile reportari possit, præmissis difficile intendere possint, id verò in grave, maximumque dictorum religiosorum incommodum cedat. Et si prædictæ literæ, ac in eis contenta Nobis committentur, multò facilius, & citiùs dictarum literarum executionem reportare possent. Quare pro parte dicti Joan. Baptistæ Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus prædictorum Religiosorum indemnitati, ac aliàs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Prædictam Constitutionem comprobat, novosque executores deputat.

§. 3. Nos igitur eumdem Joannem Baptistam, ac Ordinis hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon dictarum literarum, & inde legitimè secutorum quorumcumque tenores, ac Dat. præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vos, vel duo, aut unus vestrum, si & postquam dictæ literæ vobis præsentatæ fuerint, ad illarum executionem, servata aliàs earum forma, auctoritate nostra procedatis, illasque exequamini, & in eis contenta quæcumque adimpleri faciatis in omnibus, & per omnia, perinde ac si illæ vobis, & non prædictis Provincialibus à principio directæ fuissent.

Contrariisque derogat.

§. 4. Non obstantibus omnibus iis, quæ dictus Paulus prædecessor in dictis literis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 21. Mar.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1624. duodecimo Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Secundo,

XXII.

Beatificatio Servi Dei Jacobi de Marchia, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia dum vixit Professoris, una cum concessione celebrandi Missam, & Officium de Communi Confessorum non Pontificum in Ecclesia d. Ordinis, ubi Corpus ejus requiescit. Ac extensio d. concessionis ad omnes Ecclesias d. Ordinis, & eorum personas ubique existentes.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, à Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificetur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Rex Hispaniarum, & Civitas Neapolitana, necnon Fratres d. Ordinis supplicarunt Pont. pro Beatificatione & Officio d. Jacobi.

§. 1. Sanè pro parte Charissimi in Christo filii nostri, Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatis Neapolitanæ, necnon totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis nuper expositum fuit, quòd bo. me. Jacobus de Marchia multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuit; quapropter Philippus Rex, ac Clerus, & Populus, necnon Ordo prædicti, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honor dicto Jacobo de Marchia ob ejus eximiam caritatem, & excellentia merita, divina adspirante gratia, ab Apostolica Sede decernatur, idem Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium de eo, ut infra, recitari possit.

Pont. eum Beatum nuncupari, Officiumq. in Ecclesia tantùm, in qua corpus ejus requiescit, recitari posse concedit.

§. 2. Quare Nos, re priùs per Venerab. fratres nostros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus Præpositos, quibus eam examinandam mandavimus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipse bo. me. Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo tamquam de Confessore, non Pontifice in Ecclesia tantummodo Sanctæ Mariæ della Nova nuncupatæ, Civitatis Neapolitanæ, ubi corpus ejusdem requiescere asseritur, recitari, & celebrari respective liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. die 12. Aug.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris, die 12. Augusti 1624. Pontificatus Nostri Anno primo.

Sequitur Extensio d. Concessionis ad omnes Fratres d. Ordinis ubique existentes.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Recenset indultum Constitutionis præcedentis.

NUper pro parte Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatis

tatis Neapolitanus, necnon totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis exposito, quòd bon. mem. Jacobus de Marchia multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, & propterea Philippi Regis, ac Cleri, & Populi, necnon Ordinis prædictorum nominibus Nobis humiliter supplicato, ut donec Canonizationis honor dicto Jacobo de Marchia ob ejus eximiam claritatem, & excellentia merita, divina adspirante gratia, ab Apostolica Sede decerneretur, idem Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium de eo, ut infra, recitari posset; Nos, re prius per Venerabiles fratres nostros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus Præpositos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati. Ut ipse bon. mem. Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo tamquam de Confessore non Pontifice in Ecclesia tantummodo Sanctæ Mariæ della Nova nuncupatæ Civitatis Neapolitanæ, ubi corpus ejusdem requiescere asserebatur, recitari, & celebrari respectivè liberè, & licitè posset, & valeret, Apostolica auctoritate licentiam, & facultatem concessimus, prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Quod modo ad petitionem eorumdem extenditad eos Fratres dicti Ord. S. Francisci ubique existentes.

§. 1. Cùm autem, sicut Philippus Rex ac Clerus, & Populus, Ordoque prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, pro eo, quem erga dictum Beatum Jacobum de Marchia gerunt devotionis affectu, plurimùm cupiant concessionem hujusmodi ad universum Ordinem prædictum extendi; Nos piis Philippi Regis, ac Cleri, & Populi, necnon Ordinis eorumdem votis in præmissis peramplius annuere volentes, singularesque Cleri, & Populi, necnon Ordinis prædictorum personas à quibusvis excommunicationis, suspensionibus & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, cens. & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis denuò super hoc humiliter porrectis inclinati: De Cardinalium prædictorum consilio concessionem hujusmodi ad universum Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum prædictum, itaut ab omnibus illius personis Officium, & Missa de dicto Beato Jacobo tamquam de Confessore non Pontifice, juxta tamen Rubricas Missalis, & Breviarii Romani recitari, & celebrari respectivè similiter possit, & valeat, eadem auctoritate tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Contrariis derogat.

§. 2. Non obstantibus omnibus illis, quæ in indictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem mandat.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2. 23. Octob.

Dat. Tusculi sub annulo Piscatoris die 23 Octobris 1624. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XXIII.

Concessio recitandi Officium, & celebrandi Missam de B. Clara, de Monte Falchio Ordinis Eremitarum S. Augustini, pro Ordinis prædicti Fratribus, & Monialibus.

Edita An. Dom. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Domini Nostri JESU Christi, qui servos, & ancillas suas æternæ gloriæ præmio donat in cælis, vices quanquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem servorum, & ancillarum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis; Quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim verò sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium, votis, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Procuratoris generalis, & Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Nobis nuper expositum fuit, quòd ipsi ex peculiari, quem erga B. Claram de Monte Falchio ejusdem Ordinis Monialem, gerunt devotionis affectu, in cujus visceribus Passionis Domini Nostri Jesu Christi mysteria maxima cum devotione à vicinis incolis venerari asserunt, & ad augendam Christi fidelium erga illam devotionem Officium, & Missam de eadem B. Clara recitari, & celebrari posse summoperè desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Supplicant Procurator, & Fratres Ord. Eremitarum S. Augustini pro licentia celebrandi Missam, & recitandi Officium de B. Clara de Monte Falchio.

§. 2. Nos igitur piis eorumdem Procuratoris, & Fratrum votis hujusmodi annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilim fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut de dicta B. Clara Officium, & Missa de Communi Virginum cum oratione propria, in ejusdem Ordinis Missalibus inserta, ab omnibus Ordinis prædicti utriusque sexus Regularibus personis tantùm, recitari, & celebrari liberè, & licitè possit, & valeat, Apost. auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur.

Et hic Pont. eam concedit.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis; ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria removet.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Concessionis transumptis credi jubet.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 14. Augusti 1624. Pontificatus Nostri anno secundo.

Dat. P. A. 2. die 14. Aug.

XXIV.

Congregationi Monachorum Cælestinorum Ord. S. P. N. Benedicti, ejusque personis, & locis communicat, & elargitur hic Pontifex gratias, & privilegia omnia nostræ Congregationi Cassinensi, aliisque Monachorum Congregationibus concessa, & concedenda.

De statu d. Congregationis Cælestinorum vide notata sup. in const. 1. Cælest. V. tom. 1. pag. 169. Quibus addendum, quòd de mandato hujus Pont. compilarunt nonnullas Constitutiones diversis temporibus factas, easque à S. D. N. approbatas ediderunt, ut inf. const. 56. Sacrosanctum.

Scias, quòd Abbati Generali hujus Congregationis ut habitu Prælatorum Regularium, ac pontificalibus indumentis in Monasteriis sui Ordinis uti possit, ac alia omnia facere quæ Abbates exempti facere consueverunt, concessum fuerat à Paulo V. de Anno 1606. ut in Const. quam hic subinserendam opportunum censui, videre poteris.

Edita Ann. Dom. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus ministerium, quod ineffabilis divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei altitudo humilitati nostræ, nullis licèt suffragantibus meritis, per abundantiam cælestis misericordiæ credidit, jugiter Nos admonet, ut inter multiplices, gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, eam peculiari sollicitudine amplectamur, qua privilegia piis Christi fidelium Congregationibus in militanti Ecclesia ad divini nominis laudem, & gloriam, sanctæque fidei Catholicæ exaltationem salubriter institutis, à Sede Apostolica concessa non solum conserventur, verum etiam Congregationes ipsæ novis ab eadem Sede gratiis, atque indultis decorentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Gratias, & privilegia omnia quibuscumque Monacorum Congregationib. eorumque personis, & locis concessa, & concedenda, huic Cælestinorum Congr. ejusque personis, & locis (quatenus Conc. Trid. decretis &c. non adversentur) communicat, & elargitur.

§. 1. Hinc est, quòd Nos ad uberes fructus, quos dilecti filii Monachi Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti, vel ab ipsius Congregationis primordio in eadem Ecclesia magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo attulerunt, & in dies afferunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, & attentè prospicientes, quòd Congregatio prædicta una ex duodecim extitit, quæ cum Camera Apost. tempore fel. rec. Pii Papæ V. prædecessoris nostri de subsidio ordinario concordarunt: Necnon Monachos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excomunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad Abbatis seu Procuratoris, generalium, aut aliorum quorumcumque Superiorum, vel Monachorũ ejusdem Congregationis, aut alterius pro eis Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia, prærogativas, favores, facultates, declarationes, libertates, immunitates, exemptiones, præeminentias, indulta, aliasque gratias tam spirituales, quam temporales cujusvis generis, & speciei existentes, tam Cassinensi Ordini S. Benedicti, quàm quibusvis aliis Monachorum Congregationibus eorumque Superioribus, Præsidentibus, Abbatibus, Monachis, aliisque regularibus personis, necnon Ecclesiis, Monasteriis, & locis regularibus quibuscumque, tam specialiter, & nominatim, quam in genere, & per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs quomodolibet, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, seu Nos, & Sedem Apostolicam, eorumque & nostros de latere Legatos, & Nuncios sufficienti ad id auctoritate suffultos, concessa, & in futurum per successores nostros, aut alios auctoritatem habentes concedenda, & quibus ipsæ Congregationes, earumque Abbates, & alii quocumque nomine nuncupati Superiores, & Monachi, ceteræque personæ regulares, de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tàm conjunctim quàm divisim, seu aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Conc. Tridentini decretis non adversentur, Congregationi Cælestinorum prædictæ, illiusque Generali, ac ceteris Abbatibus, Prioribus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus, Monachis, & personis regularibus quibuscumque, necnon Monasteriis, Ecclesiis, Domibus, Conventibus, & locis regularibus quibuslibet, tenore præsentium perpetuò concedimus, dictaque privilegia, indulta immunitates, exemptiones, ac gratias spirituales, & temporales hujusmodi primodictæ Congregationi, illiusque Generali, ceterisque Abbatibus, Prioribus, & Monachis personis prædictis necnon eorum Ecclesiis, Monasteriis, & regularibus locis communicamus, illaque ad eos, & illa extendimus; Ita quòd Congregatio Cælestinorum prædictorum prædicta, illiusque Generalis, & ceteri Abbates, Superiores, Monachi, & personæ hujusmodi, eorumque Monasteria, Prioratus, Grangiæ, Domus, Ecclesiæ, Oratoria, Collegia, & alia loca regularia, necnon res, & bona quæcumque præmissis omnibus, & singulis non solùm ad aliarum Congregationum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri, & gaudere liberè, & licite valeant, perinde ac si ea omnia illis, & eorum singulis specialiter, & expresse, & non ad instar, sed à principio concessa, & in primodictæ Congregationis favorem à Sede Apost. nominatim emanassent.

Clausulas hujus concessionis præservativas apponit.

§. 2. Decernentes, præsentes literas, nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quopiam defectu notari, impugnari, redargui, seu infringi, aut in jus, vel controversiam revocari posse, sed eas semper & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Congregationi Cælestinorum hujusmodi, illiusque personis, & locis regularibus supra expressis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Decretum irritans addit.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executoresque deputat.

§. 4. Quocirca Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum, quandocumque per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatis Generalis, & Monachorum Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, easdem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacificè frui, & gaudere; non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa, etiam defectu intentionis nostræ, per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, quinimo quicquid in contrarium attentari, vel fieri continget, omninò semper in pristinum reponi; contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quascumque de quibusvis eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis omnibus derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apost. Const. ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujusmodi statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis privilegiis, quoque indultis, & literis

Aposto-

Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quòd in eis caveatur expresse, quòd illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & forma derogari possit; tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter; vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumpt. credi decernit.

§. 6. Verùm quia difficile foret, præsentes literas ubicumque opus esset, deferri, volumus, & pariter Apostolica auctoritate decernimus, quòd illarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2. 14. Augusti.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 14. Augusti 1624. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Ex libro Constitutionum Monachorum Cælestinorum novissimè impressarum Romæ anno 1629. pag. 255.

Sequitur facultas concessa Abbati Generali prædictæ Congregationis, quòd eas facere valeat functiones, quas alii Abbates exempti facere consueverunt, habituque Prælatorum regularium, & in Monasteriis sui Ordinis Pontificalibus indumentis uti, ac Missas solemniter celebrare, & interessentibus solemnem benedictionem impartiri possit.

Edita An. D. 1606.

URBANUS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis Apostolici muneris debito. Jus suum unicuique conservare tenemur.

Exponit Celsus Romanus Abbas generalis Congr. Monacorum Cælestinorũ ex antiquo Pontificii privilegio, Abb. generalem d. Congr. omnes facere functiones, quas alii Abbates exempti faciunt, & habitum Prælatorum Regularium ubiq. locorum deferre, & in Monasteriis sibi subjectis Pontificalib. uti indumentis, Missasque solemnes celebrare, & solemnem benedictionem interessentib. (si ibi Prælati præsentes non sint) impertiri, propterea huic Pontifici supplicat confirmari decretum desuper factum à sacrorum Rituum Congregat.

§. 1. Proinde cùm sicut pro parte dilecti filii Celsi Romani Abbatis Generalis Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti Nobis nuper expositum fuit, ex antiquo privilegio Apostolico, à fel. rec. Cælestino Papa V. nimirum concesso, & ab Eugenio IV. & aliis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris confirmato, quòd pro tempore existens Abbas Generalis dictæ Congregationis Cælestinorum functiones omnes, quas ceteri omnes Abbates exempti faciunt, & exercent, facere, & exercere, necnon semper tàm in Urbe quam in omnibus aliis Civitatibus, & ubique locorum habitum Prælatorum regularium, caputium scilicet, sive mozzettam super mantelletto. & biretum quadratum, more Clericorum secularium, ac pileum more Prælatorum, ac in Ecclesiis, & Monasteriis suo Ordini subjectis cappa, baculo, mitra, & ceteris Pontificalibus indumentis uti, & in eisdem Ecclesiis Missas solemniter more aliorum Abbatum Benedictorum celebrare, ac Monachis sui Ordinis, & aliis Christifidelibus quibuscumque ad dicti Abbatis Missas audiendas convenientibus, & interessentibus quandocumque Episcopi, & alii Superiores Prælati, & S. R. E. Cardinales ibi præsentes non sint, solemnem benedictionem impertiri possit, & consueverit: cumque in Congregatione Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super sacris Ritibus, & Cæremoniis deputatorum, examinatis privilegiis supradictis, decretum semel atque iterum fuerit, prædictum Abbatem Generalem Congregationis Cælestinorum pro tempore existentem in pacifica possessione omnium, & singulorum præmissorum manutenendum esse; illumque à quovis Episcopo, vel Ordinario locorum, aut eorum Vicariis, & aliis quibuscumque personis, super præmissis molestari, perturbari, vel inquietari non posse, declaratum fuerit: & cùm sicut eadem expositio subjungebat, ipse Celsus Abas pro majori eorumdem decretorum validitate cupiat, illa confirmationis Apostolicæ robore communiri.

Qui illud approbat, & confirmat.

§. 2. Nos illius honestis votis benignè annuentes, ac ipsum Celsum Abbatem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, decreta ejusdem Congregationis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmantes, & approbantes, juxta illorum seriem per easdem præsentes decernimus, & declaramus, prædictum Celsum modernum Abbatem Congregationis Cælestinorum, ejusque successores, stante antiqua possessione d. Abbatis, & prædecessorum prædicta faciendi, & exercendi, in pacifica possessione omnium, & singulorum præmissorum manutenendum, ac manutenendos esse, nec illos, aut quempiam illorum à quovis Episcopo, vel Ordinario locorum, aut eorum Vicariis & aliis quibuscumque personis, desuper quovis prætextu molestari, perturbari, vel inquietari nullatenus posse.

Decretum irritans apponit.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 4. Quocirca dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusmodi Congregationis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori, & causarum Cur. Cam. Apost. Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Celsi moderni, aut pro tempore existentis Abbatis Generalis dictæ Congregationis fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac ipsi Abbati in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, auctoritate nostra illum eorumdem præmissorum effectu pacificè frui, & gaudere; non permittentes, illum desuper à quoquam quavis auctoritate, quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariaq. omnia removet.

§. 5. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis consti-

constitutionibus, & ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D P. An. 1. 9. Dec. 1606.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 9. Decembris 1606. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XXV.

Revocatio quarumcumque licentiarum à prædecessoribus Pontificibus, loca regularia erigendi non servata forma Constitutionis Clementis VIII. & Decretorum Sedis Apost. concessarum, quæ nondum effectum suum sortitæ sunt. Ac prohibitio illa de cetero erigendi absque licentia Ordinariorum, & sacr. Canon. Concilioque Trid. necnon Clem. VIII. & Greg. XV. Constitutionibus non servatis.

Sacri Canones hic enunciati sunt Bonifac. VIII. t. 1. in cap. 1. de stat. Regular. in 6. & cap. 1. de excess. Prælator. in 6. & Conc. Trid. cap. 3. & 5. sess. 25. necnon Clem. 8. const. 99. sup. tom. 3. & const. 31. Greg. XV. Cum alias.

Edita An. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Romanus Pontifex, cui Salvator, & Dominus noster, qui Caritas est, & Deus pacis, Universalis Ecclesiæ credidit Principatum, ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus de causis à Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim personarum suavi Religionis jugo Altissimo famulantium paci, & quieti consulitur, litibusque ac controversiis inter eos obviam itur, revocat, & immutat, in hisque pastoralis sollicitudinis, & providentiæ suæ studium interponit, prout rerum & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Revocatio licentiarum, de qua in rubr. locа regularia erigenda.

§. 1. Cùm itaque, sicut Nobis innotuit, complures licentiæ suæ, sive facultates à nonnullis Roman. Pont. prædecessoribus nostris per diversos Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum regularium Institutorum Superiores, seu alios eorum nomine, ubique locorum Monasteria, Domos, Collegia, Conventus, & alia loca regularia, quovis nomine nuncupata, servata dumtaxat Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini decretorum forma, de sola Ordinarii licentia, seu etiam forsan non servata forma & absque licentia hujusmodi, & contra decreta à Sede Apostolica super præmissis edita fundandi, erigendi, & instituendi importunis precibus, seu etiam Motu proprio, vel aliàs obtentæ, & extortæ fuerint: Idcirco Nos, omnes, & quascumque licentias, ac facultates hujusmodi, literasque desuper tàm sub plumbo, quàm in hujusmodi forma Brevis desuper expeditas, earumque tenores etiam veriores, & Dat. præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & insererentur, pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, justis de causis animum nostrum moventibus, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & quascumque licentias & facultates hujusmodi, literasque desuper tam sub plumbo, quam in eadem forma Brevis expeditas, omniaque & singula in eis quomodolibet contenta, & expressa, etiam quoad erectiones, fundationes, & institutiones Monasteriorum, Collegiorum, Domorum, Conventuum, & aliorum regularium locorum hujusmodi, quæ suum nondum sortitæ sunt effectum, tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusque & effectu prorsus evacuamus.

Prohibitio illis utendi, aut quovis prætextu ejusmodi loca erigendi absque licentia Ordinariorum, & servata forma sacrorum Canonum, & Conc. Trid. & const. Clem. 8. & Greg. XV.

§. 2. Præterea Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum Institutorum regularium Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, ceterisque personis, ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ, necnon officiorum quorumcumque, ac inhabilitatis ad illa, & in alia in futurum obtinenda necnon etiam excommunicationis ipso facto incurrendis pœnis interdicimus, & prohibemus, ne licentiarum, seu facultatum per Nos, ut præfertur, revocatarum, & annullatarum, sive alio quovis prætextu, vel causa, etiam quatumvis privilegiata, nova Monasteria, Collegia, Domos, Conventus, & alia loca regularia hujusmodi nisi de expressa Ordinariorum licentia, ac servata in omnibus, & per omnia sacrorum Canonum & Conc. Trid. necnon Constitutionibus fel. rec. Clem. VIII, quæ incipit, Quoniam ad institutam, sub dat. Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 23. Julii 1603. ac Decretorum de mandato ejusdem Clementis, necnon sim. me. Greg. XV. Rom. Pont. prædecessorum desuper editorum forma recipere, erigere, fundare seu alias quomodolibet instituere, seu incœpta finire, & absolvere audeant, seu præsumant.

Clausulæ hujus legis præservativæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas etiam ex eo, quòd causæ, propter quas illæ emanarint, expressæ, verificatæ, & justificatæ, aut quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque illis consenserint, vel aliàs, ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, & impugnari, redargui, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut contra eas quodvis gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse, sed eas, ac omnia, & singula in eis contenta semper, & perpetuò valida, & firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, sicque & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Executorum ejus deputatio.

§. 4. Quocirca Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, faciant illas, & illa ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariorum omnium derogatio.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac regula nostra de jure quæsito non tollendo, & re. mem. Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam Mare magnum, vel aliàs quomodolibet nuncupatis, & literis Apostolicis, illis eorumque Superioribus & personis sub quibuscumque tenore & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum

deroga-

derogatoriis, aliisque efficacioribus, & in solitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac aliàs quomodolibet, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenore præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibucumque.

Publicatio Romæ facta omnes ligat.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentes in Valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ, ut moris est affixæ, omnes quos illæ concernunt, ita arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptisque plenè creditur.

§. 7. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 2. die 28. Aug. Publicatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Aug. 1624. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Anno 1624. Indict. 7. Pontificatus autem Sanct. in Christo patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus secundò, die vero ultima mensis Augusti, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, ut moris est per nos Camillum Fundatum de Cesis, & Julium Marzitellium, prælibati Sanctiss. D. N. Pap. Curs. &c.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Curs.

XXVI.

De Regularibus Apostatis, & Ejectis, ac de innovatione, & observantia generalium decretorum à Clem. VIII. ad Regularium reformationem, Novitiorumque receptionem spectantium, editorum.

Ista Clem. VIII. Decreta sunt hic inserta; licet nonnulla etiam habeas in Clem. 8. const. 60. Nullus sup. tom. 3. tamen quia non omnia, & hic innovantur, & ideò ponenda censui.

Quoad Apostatas, & extra Claustra Religionum vagantes, edita olim fuit à Paulo IV. const. 14. sup. tom. 1. quæ tamen (ut ibi notavi) ad terminos juris reducta fuit.

Decreta S. Congregationis Concilii de Regularibus Apostatis, & Ejectis.

Edita Anno Dom. 1624. Causa constitut.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Triden. Interpretum, Regularium electorum, & fugitivorum statui consulere, illorumque scandala submovere, & succrescentem numerum frangere operæpretium existimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentissimè perpensa, communicato etiam consilio cum S. D. N. Urbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infrascripta decreta edidit.

Innovat, & observari mandat hic Pont. decreta Clem. 8. ad Regularium reformationem &c. edita. Hæc decreta mox subsequentur.

§. 1. Ac primò, ut infecta semina, è quibus pravi ejusmodi fructus potissimum prodeunt, deinceps ne serantur in vinea Domini, censuit, esse innovandas, & Sanctissimi auctoritate innovat Constitutiones, & Decreta generalia sanct. mem. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, districtèque præcipit Generalibus, atque aliis omnibus Ordinum Superioribus, ut illa exactè observent, atque, ut observentur, efficiant, sub pœnis statutis in iisdem Constitutionibus.

Excipit caput de licentia approbandi Novitios. Hoc cap. est inf. in Clem. decretis hic inserendis, nempe penult. & antepenult.

§. 2. A quibus tamen excipiendum censuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos hactenus designatis, & approbatis, seu imposterum designandis, & approbandis, Novitii ad habitum ullatenus recipi possint, nisi prius à Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel à propriis locorum Ordinariis expressè, & nominatim approbati fuerint. A cujus quidem decreti observatione Sacra Congregatio justis de causis censuit Regulares esse absolvendos, prout auctoritate Sanctissimi Domini nostri, absolvit, atque exemit.

Jubet Regulares non transire ad arctiorem Religionem illos recipere non paratam.

§. 3. Deinde, ut apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, ut de cetero nulli permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitimè constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque Regularis recta se transferat ad arctiorem. Quod ut re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia invigilet.

Apostatas, & fugitivos jubet ab Episcopis carcerari; & eorū Superiorib. consignari ab eisdem puniendis, & etiam ab Ordinariis juxta Concil. Trid. sess. 6. cap.

§. 4. Rursus statuit, ut fugitivi, & Apostatæ, sive habitum regularem deferant, sive non, possint, ac debeant ab Episcopo loci, ubi moram trahunt, in carceres conjici, ac Superioribus Regularibus consignari, secundùm regularia instituta puniendi, utque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad religionem reducere, atque efficere, ut apprehendantur; salva tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum attributa decreto Concil. cap. 3. sess. 6.

At si in termino hic præscripto ad Religionem redierint, absolutione petita recipi mandat.

§. 5. Quòd si Apostatæ hujusmodi citra montes infra quatuor, ultra montes verò infra octo menses à præsentis Decreti publicatione inchoandos, sua sponte ad suam quisque Religionem redierit, tùm pœnarum omnium ipsis propter Apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur. Ita tamen ut debeant à Superiore absolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior verò è contra benignè illos teneatur, ab hujusmodi pœnis absolvere & paterna caritate complecti.

Incorrigibiles tantum prævio processu à Religionibus ejici decernit.

§. 6. Ad hæc, ut in posterum à Religionibus nullus legitimè professus ejici possit, nisi sit verè incorrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè censeatur, nisi non solùm concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex juris communis dispositione requiruntur, sublatis hac in parte Statutis, & Constitutionibus cujusque Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apostolica approbatis, & confirmatis: verùm etiam unius anni spatio in jejunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque unaquæque Religio privatos habeat carceres in qualibet saltem Provincia. Elapso autem anno, si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua pertinacia perseveraverit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tamquam pecus morbida, ac membrum putre ejici tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantùm de consilio, & assensu sex Patrum ex gravioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque nonnisi instructo secundùm eorum stylum, & Constitutiones processu, & plenè probatis causis expulsionis ad Sacrorum Canonum præscriptum. Interea tamen usque ad primum generale Capitulum, seu Congregationem proximè celebrandum, si quempiam ex justis, & necessariis causis expellere oportebit, ejectio fieri possit à Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, ut supra, quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor menses à præsentis Decreti publicatione; servata tamen in reliquis forma superiùs præscripta.

Ejecti quoque notificari Ordinariis, quorum jurisdictioni subsint, & in clericali habitu incedant, donec non redeant ad Religionem.

§. 7. Sic verò electi, quamdiù non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarii loci jurisdictioni, & obedientiæ subsint; proindeque Generalis illicò expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur.

Superioribus Religionum jubet omne studiũ adhibere, ut suorum Fratrum animas lucrentur.

§. 8. Ceterum Sacra Congregatio Religionum Superiores seriò admonet, ac per JESU Christi viscera obtestatur, ut, memores paternæ caritatis, & mansuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquant, ut lucrentur animas fratrum suorum ferè in profundum malorum delapsas, antequam gravissimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idque eo magis, quòd subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officii immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus noster Jesus Christus in supremo Dei judicio de eorumdem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Expulsis testimoniales literæ non dentur.

§. 9. Præterea statuit, ut iidem Superiores nemini ex Religiosis expulsis literas testimoniales concedant, illos ad Sedem Apostolicam rejicientes, vel jubentes aliam ingredi Religionem.

Ejecti ab ordinum exercitio perpetuò sint suspensi.

§. 10. Item, ut ejecti extra Religionem degentes sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinariis locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi.

Innovat, & declarat cap. ultimum de Regularibus.

§. 11. Ac postremò censuit, esse innovandam, & suæ Beatitudinis auctoritate innovat Constitutionem fel. rec. Gregorii Noni relatam in c. fin. extra de regul. ac præterea declarat, eam Constitutionem iis quoque vendicare sibi locum, servandamque esse; qui justè, definitivèque ac juris ordine servato expulsi fuerint; dummodo tamen in expulsis hujusmodi subsit spes evidens emendationis ex literis saltem testimonialibus Ordinarii, cujus conscientiam in his literis concedendis Sacra Congregatio seriò oneravit.

Hæc Clem. 8. decreta observari mandat, & his in anno perlegi in publica mensa cujuscumque domus.

§. 12. Ne qua verò difficultas in suprascriptis decretis, & ordinationibus exequendis suboriatur, Sacra Congregatio, Sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, universis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus quorumcumque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum regularium ubique locorum existentium injungit, serioque mandat, ut illa diligenter observent, atque observari procurent in omnibus Cœnobiis, ac Monasteriis, Collegiis, ac Domibus quorumcumque Monachorum, ac Regularium ubique locorum existentibus, efficiantque ut tàm Decreta supradicta fel. rec. Clem. VIII. quàm præsentes Ordinationes in singulis ejusmodi locis bis saltem in anno legantur in publica mensa.

Contravenientibus pœnas imponit.

§. 13. Si quis verò ipsorum adversus ea, quæ superiùs præscripta sunt, vel eorum aliquid, quo quomodo facere, vel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa imposterum obtinenda, pœnaque hujusmodi sit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apostolicæ reservata, eisdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum, & inane quicquid secus à quoquam actum extiterit.

Contrariis quibuscumque derogat.

§. 14. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, ac locorum regularium quorumcumque, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemtionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis; etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma servanda esset; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quo ad ea, quæ supradictis quomodolibet adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expressè Sanctitatis Suæ auctoritate, derogat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 21. Sept.

Datum Romæ die 21. Sept. 1624.

C. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

Subsequuntur supra dicta Decreta generalia Clementis Papæ Octavi.

Primùm de Novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designandis.

Edita An. D. 1596.

Est in Bullar. t. 3. pag. 94. ubi sunt etiã in marg. apostill. quæ propterea hic omittuntur.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimùm juxta nostri muneris debitum, laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano usu compertum est, quòd in omnibus Conventibus, iis præsertim, qui majori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes passim recipiuntur. Unde fit, quò magis Nos variis Constitutionibus male affectas radices amputare studemus: eo magis in dies depravata, infructuosaque ejusmodi noviter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes, præsenti Decreto statuimus, directèque præcipimus omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, ceterisque Superioribus Conventuum intra Italiæ, & Insularum adjacentium fines existentium quibuscumque, & quorumcumque Ordinum Mendicantium, ut de cetero neminem sub quovis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conventibus auctoritate nostra propediem in unaquaque Provincia designandis. Insuper sancimus, ut quo ad ejusdem Conventus, ut præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcumque Novitiorum, sive ad habitum, sive ad professionem omnino abstineant. Superior, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, se noverit incurrisse, ac aliis etiam pœnis arbitrio nostro subjaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ex nunc decernimus, & declaramus, privilegiis, statutis, & consuetudinibus, quibuscumque in contrarium minime obstantibus.

Datum Romæ die 12. Mart. 1596.

Editum A.D. 1599.

Secundum Revoc. & ampliationis ejusdem Decreti. *De Novitiis ad habitum regularem non accipiendis, nisi in Monasteriis, & locis designandis.*

Et in Bullar. sup. t. 3. pag. 94. ubi sunt etiam in

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster D. Clemens divina providentia Papa VIII. cum jam

margine apostil. quæ propterea hic omittuntur.

jam dudum animadverteret, collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, juxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quòd in omnibus Monasteriis, & Conventibus, iisque præsertim, qui majori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quò magis variis Constitutionibus malè affectas radices evellere studet, eo magis infructuosâ noviter profitentium germina quotidie succrescant; cumque ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cujusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturvè, quousque Monasteria, & Conventus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius Regularis observantia, secundum reformationem à Sanctitate Sua institutam, introduci: Quia tamen, non obstante tali prohibitione cognovit, nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit; receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum; Idcircò huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum hujusmodi subreptione, ac prætextu Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuo districtè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscumque, ceterisque Superioribus Conventuum, Monasteriorum, ac Domorum, quocumque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adjacentium fines existentium, quorumcumque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori Observantia, necnon Capuccinorum S. Francisci, Reformatorum S. Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fuliensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis JESU, S. Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum, respectivè Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo voluit, prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi) Ne sub cujusvis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per literas in forma Brevis dumtaxat, & non aliàs quemquam ad Habitum Regularem suscipiendum, nec etiam Conversos nisi in Conventibus, Monasteriis, & Domibus, auctoritate ejusdem S. D. N. propediem in unaquaque Provincia designandis, recipere, aut receptos ad professionem admittere ullo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamsi imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino ejicere debeant.

Superiorem autem, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis activæ, & passivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decrevit, & aliis etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis subjacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcumque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conventus, Domus, & Monasteria à se probata pro Novitiorum receptione, & educatione, hactenus ex permissione sua constituerint.

Ceteras verò licentias, sive particulares, quæ in hanc diem effectum non sunt sortitæ, revocat, & annullat.

Vult autem, Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatum, ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, privilegiis, statutis, & constitutionibus quibuscumque in contrarium minime obstantibus.

Datum Romæ apud S. Marcum, die 20. mensis Junii 1599. Dat. P. A. D. 1599. die 20. Jun.

Decreta alia pro reformatione Regularium, tàm Monachorum, quam Mendicantium cujuscumque Ordinis & Instituti.

URBANUS PAPA VIII.

edita A. D 1599 & 1600 Et sup in Bullar. t. 3 pag. 20. ubi sunt etia... in margin... apostil quæ propterea hic omittuntur.

3 Nullus omninò prætextu cujuscumque privilegii; vel superioritatis, etiam Generalatus, à servitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus, Superiores iis tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint. Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superiores animadvertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam si opus fuerit, subtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientiæ bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasteriis, & Conventibus habeatur, ad quam Fratres omnes conveniant, eaque absoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam sese utiliter exerceant.

Quo Tridentini Concilii Decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius observentur, Præcipitur, ut nullus ex Fratribus, etiam si Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, proventus, census, eleemosynas, sive ex concionibus, sive ex lectionibus, aut promissis, tàm in propria Ecclesia, quàm ubicumque celebrandis, aliovè ipsorum justo labore, & causa, & quocumque nomine acquisita, etiam si subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tamquam propria, aut etiam nomine Conventus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum ceteris illius bonis, redditibus, pecuniis, ac proventibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit. Sess. 25. d reg.

4. Neque Superioribus, quicumque illi sint, ullo pacto liceat eisdem Fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad usumfructum, vel usum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5. Eorum verò, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat ut propriam, neque ut proprio utatur.

6. Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas, nedum à Concilio Tridentino præscriptas, sed alias quoque multò graviores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7. Nulla quorumcumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia vel mobilia Fratres excusare possit, quo culpæ, & pœnæ ab ejusdem Concilii Decretis impositæ, & ipso facto incurrendæ, obnoxii sint, etiamsi Superiores asseverent, hujusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse: quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

8. Fratrum vestitus, & suppellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omnino uniformis sit Fratrum, & quorumcumque Superiorum,

natuique paupertatis, quam professi sunt, conveniat: ita ut nihil superflui admittatur; nihil etiam quod sit necessarium alicui denegetur.

9. Quæcumque Fratrum vestes, sive laneæ, sive lineæ, omnisque alia suppellex in aliquem commodum Conventus locum deferantur, ibique ab uno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis, diligenter custodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, subministrari opportune possint.

10. Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, sive eadem (ut ajunt) pitantia; in communi mensa prima, vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo privatim quisque in cibum utatur, ullo modo afferri possit, si quis in ea re peccaverit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem & aquam.

11. Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios usus, quam ratione officii sui necessarios, quicquam expendant. Cum verò contigerit, ipsos in aliquo Conventu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & iis, qui secum erunt, victus ad præscriptum regulæ, & constitutionum suppeditetur.

12. Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & redditum sui Conventus, etiam, nomine Conventus, per se ipsum habere, sive exercere possit; sed universum id onus tribus Fratribus ejusdem Conventus à Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum curam habeat; alter tamquam depotarius, pecunias, ac cetera ab illo collecta, & exacta fideliter asservet: alius de pecuniis, & rebus à Depositario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conventui universo de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed juxta caritatis regulam, veluti bonus dispensator provideat, officiorum hujusmodi confusione penitus interdicta.

13. Ceterum hi tres tam impensi, quàm accepti singulis mensibus Superiori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus ejusdem Conventus probatioribus, rerumque usu peritis, rationem reddant: Deinde ipsimet rursus, præsentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum advenerit: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo generali, saltem coram tribus judicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, universamque suæ administrationis tàm publicæ, quàm privatæ rationem reddere teneatur, cujus etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, ut ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14. In unoquoque Conventu, Fratrum is tantum deinceps constituatur, & imposterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, aliisque quibuscumque obventionibus in commune (ut præfertur) conferendis, commode possit sustentari: redditus verò & supradicta omnia in communi loco, ac tutò diligenter asserventur.

15. Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare ullo modo possint, omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum &c. Si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque privatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

16. Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus privilegio gaudeat.

17. Si alicui ex necessaria causa, Generalis judicio probanda, socius ex eodem Ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimumquintum agat annum, & qui communi servitio sit deputatus, non concedatur, & si commode fieri potest, sit laicus conversus.

18. Ut omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conventus clausura perpetuo, ac diligenter servetur, propterea à Superiore Janitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur: is januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

§. 19. Nullus à Conventu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adjungat, non petentis rogatu; sed arbitrio suo, neque eumdem sæpius. Licentiæ vero generales exeundi, nulli omninò concedantur.

20. Contravenientes autem pœna gravi etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur: eamdem etiam Janitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21. Cum autem quis in Conventum revertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22. Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius à Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetraverint.

23. Si quis autem sine hujusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce activa, & passiva biennio privatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia adversus eos, qui supradictos admiserint & receperint, sine ulla exceptione, locum habeant.

24. Habeat Superior clavem ita fabrefactam, ut cùm sibi videbitur, cellas omnes reserare possit, & propterea nullus cellam, etiam noctu, ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

25. In medio Dormitorii totam noctem lampas colluceat.

26. Nullus etiam Superior cellas sive in claustro, sive alibi separatas à communi Dormitorio habeat, sed unusquisque unica cella, eadem cum ceteris aliorum Fratrum conjuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, uniformique supellectili (ut præfertur) quemadmodum Religiosos decet, contentus sit, possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conventuum, si eorum muneris, & officii necessitatem id exigere cognoverit, alteram etiam cellam concedere.

27. Cellæ sive ædiculæ, quæ extra Dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem usum, & commoditatem Conventus redigantur.

§. 28. Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29. In privatis cellis nulli camini permittantur, sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parietibus convulsis, ut res illa non ad tempus facta, sed perpetuò duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30. Conventus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, ut omnino is prospectus impediatur.

31. Valetudinarium in singulis Conventibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci

situ,

situ, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde nisi recuperata sanitate, abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac caritate operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32. Ineatur ratio, qua sublatis licentiis, ac facultatibus hactenus quibuscumque concessis, degentes extra Conventus claustra ad ea quamprimum revocentur, nec de cetero, nisi ex gravissima causa, à Sede Apostolica probanda, hujusmodi facultates concedi possint.

33. Nulli imposterum ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conventibus per Sedem Apostolicam in qualibet Provincia deputatis.

34. Curent Superiores, ut constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conventu inviolabiliter observetur.

35. Ut omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caveant omnes à directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tàm pro se ipsis, quàm pro aliis, tum in Capitulis locorum, tum in ceteris præsertim generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hactenus contra hujusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam privationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari à nemine possit, nisi à Nobis, vel successoribus nostris, & pro qualitate culparum gravius etiam plectantur. Porro supradictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non revelantes extendimus.

36. In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta à sacro Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inviolabiliter serventur, jurentque Electores secundum veritatem cujusque conscientiæ, probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deveniatur, in primis, & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueverint regulas Ordinis, & Constitutiones observare, præsertim quæ pertinent ad servitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

37. Eligantur in Capitulo generali vel provinciali aliquot graves, & periti ex Fratribus cujuslibet Provinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum Fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad hujusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare, tàm quoad doctrinam, quàm quoad mores, promovendos ad quoscumque Ordines, in quo servetur decretum Congregationis Interpretum sacri Concilii Tridentini, hac de causa nuper editum, & promulgatum.

38. Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores sint rationis, quam in novissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio invigilent, ut quæ in eorumdem Ordinum regulis, & constitutionibus de oratione mentali, silentio, & jejuniis, capitulo culparum, aliisque spiritualibus exercitiis prudenter, ac pie sancita sunt, ea omnia, & singula ad unguem observentur, intelligantque, super his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia construenda, & amplianda esse, quæ ut faciliorem exitum sortiantur, & fructus uberiores in animis Fratrum producant, valde opportunum erit, si in quolibet Conventu, singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regularique observantia.

39. Quo verò omnia ordinate peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo uniuscujusque Conventus, in quà distincte adnotetur, quid singulis horis cujusque diei quilibet Frater præstare debeat, ut certo quoque signo præmonitus, majore animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones, his Decretis non adversantur, inviolate custodiendæ erunt.

40. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Ut autem hæc Decreta (donec alia, quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus observari possit, districte præcipimus Generalibus, ac omnibus aliis quibuscumque Superioribus, ad quos hoc spectat, ut curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorumdem Constitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum singulis facultate illas declarandi, & adversùs eas umquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum privationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipso facto, & sine ulla exceptione, respectivè incidisse.

41. Ne vero prætextu dilatæ publicationis eorum observatio quoquomodo differri possit, aut impediri, volumus, ut post illorum publicationem in Conventu, vel Monasterio cujuslibet Ordinis de Urbe factam, Generalem, aliosque Ordinum Superiores, ceterosque quoscumque fratres præsentes statim, reliquos vero absentes citra montes, unius mensis, ultra montes, trium mensium spatio, ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42. Insuper mandamus, quod Generales in Conventibus citra montes, unius mensis, ultra vero montes, trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciant, sub pœna privationis Generalatus, aliisque arbitrio nostro imponendis.

Datum Romæ apud S. Petrum die 25. mensis Junii 1599. Dat. P. A. 8. die 25. Julii.

Aliud Decretum de licentia obtinenda à Fratribus Romam venientibus.

DEcretum illud, quod Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Provincialem decrevit, ita ut Provincialis ipse ex causa communi totius Provinciæ dumtaxat facultatem hujusmodi facere valeat, declaravitque pœnam privationis vocis activæ, & passivæ contrafacientibus inflictam Sanctitati Suæ reservatam esse, inter dicta omnino eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi.

Datum Romæ die 20. Martii 1601. D. P. A. 10. 20. Martii.

Aliud Decretum, super casuum reservatione ab omnibus Regularium Superioribus observandum.

Hoc decretum non est in Bullario impresso.

SAnctissimus Dominus noster, qui jam pridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quod reservatio facultatis absolvendi Religiosos pœnitentes à peccatis quibusdam gravioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderate illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedii desperationem.

Regularium Superiores non reservent sibi absolutiones peccatorum exceptis infra dicendis.

§. 1. Ideò, ut huic malo Sanctitas Sua opportunè prospiceret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reservet, exceptis iis, quæ sequuntur, aut omnibus,

aut eorum aliquot, prout subditorum utilitati expedire, prudenter in Domino judicaverint.

1. Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

2. Apostasia à Religione, sive habitu dimisso, sivè retento, quando eò pervenerit, ut extra septa Monasterii, seu Conventus fiat egressio. Nocturna, ac furtiva è Monasterio, seu Conventu egressio, etiam non animo apostatandi.

3. Proprietas contrà votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale. Juramentum falsum in judicio regulari, seu legitimo.

4. Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

5. Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterii, aut Conventus, Furtum de rebus Monasterii, seu Conventus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

6. Lapsus carnis voluntarius opere consummatus.

8. Maliciosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

9. Si quod aliud præterea peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro conscientiæ puritate reservandum videbitur, id non aliter fiat, quam generalis Capituli in toto Ordine; aut Provincialis in Provincia, matura discussione, & consensu.

Neque confessiones audiant subditor. id proprio motu non petentium, aut peccatorum non reservatorum.

§. 2. Non liceat Superioribus Regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsimet subditi sponte, ac proprio motu id ab iis petierint.

Confessarii pro subdit. numer. deputent. idonei, quibus reservator. absolutio comittatur quando casus occurrerit, & confessarius judicaverit.

§. 3. Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero majori, vel minori, iique sint docti, prudentes, ac caritate prædicti, qui à non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerint, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius judicaverit.

Superiores, & confessarii notitia dd. peccatorum ad exteriorem gubernat. non utantur

§. 4. Tàm superiores pro tempore existentes, quàm Confessarii, qui ad superioritatis gradum fuerint promori, caveant diligentissime, ne ea notitia, quàm de aliorum peccatis in confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

Superiores, graves pœnitentias confessariis imponen. certis peccatis determinent.

§. 5. Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis à Confessariis imponendas, quæ subditos ab hujusmodi perpetrandis cohibere possint.

Hæc observet ceteris quibuscumque non obstan.

§. 6. Atque ita per quoscumque Regularium Superiores, quicumque illi sint, observari mandavit. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cujusvis Concilii, etiam generalis decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore observatis, aut regulis in generalibus, seu provincialibus capitibus editis, statutis, & constitutionibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & concessionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, ceterisque in contrarium facientibus, quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 26. Maji.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 26. mensis Maji, Anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declaravit, & declarat, ut si hujusmodi Regularium Confessariis casus alicujus reservati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, absolvere.

Aliud de Formula concedendi facultatem pro Novitiis ad regularem habitum recipiendis in Monasteriis, & locis designatis.

Non est in Bullario impressum.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens divina providentia Papa VIII. cum regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum revocare maximè cuperet, regularesque omnes, vitam, moresque suos ad rationem ejus instituti, quod quisque professus esset, ita componere, ut quæ ad votorum vim habitum, victumque communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissime observarent, generali decreto, quod de mense Junii editum tertia Julii anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Novitios reciperent, aut quemquam ad professionem ante admitterent, quam à Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus observantia regularis vigeret.

Et vide etiā in decreto subsequent..

Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinariis, quibus id muneris demandaverat, certior facta, infrascriptis Monasteriis, & Conventibus Ordinis N. præfinitum esse numerum dumtaxat eorum, qui vel ipsius Monasterii censibus, vel consuetis eleemosynis sustentari ibi commode possint, atque in iis omnia fideliter observari, quæ sint cum illorum professionis perfectione conjuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ voto, una cum ceteris decretis particularibus, vel Instituti ipsius, vel Pontificiis etiam ad victum, vestitumque communem spectantibus (ipso decreto, ut supra edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit Superiori ejusdem Ordininis Novitiatus in infrascriptis Monasteriis, & Conventibus erigendi; & Novitios recipiendi, educandi, atque ad professionem admittendi, modo tamen id ad præscriptum instructionis, jussu Suæ Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam verò ea est Sua Sanctitatis mens, & voluntas, ut in Monasteriis, & Conventibus ad alendos Novitios præfinitis, regularis observantia perpetuo retineatur, mandat, & præcipit, ut in ipsis præscriptus jam personarum numerus in posterum servetur; nullusque omnino Superior cujusvis conditionis, personarum, & Novitiorum numerum augere præsumat, ea pœna proposita, ut in omnibus privatus officiis, vocis activæ, & passivæ jus omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua hujusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc Decreto Secretarii manu subscripto concedi, non obstante Decreto, ut supra promulgato.

Datum Romæ die, &c. Præscribitur vero numerus Sacerdotum . . . , Clericorum . . . , Novitiorum . . . , Conversorum autem . . .

N. *Visitationis, & Reformationis Apostolicæ Secr.*

Aliud Decretum super forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum, & professionem.

Edita A. D. 1602. die 19 Martii.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster, Dominus Clemens divina providentia Papa Octavus qui aliàs pro regularis disciplinæ restitutione, singulis Regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad regularem habitum Novitios in posterum reciperent, receptosvè ad professionem admitterent, quousque in aliquibus cujusvis Ordinis Monasteriis, seu Conventibus (in quibus Novitiatus pro recipiendis, & educandis Novitiis designarentur, & approbarentur) ad ejus quam professi sunt, regulæ præscriptum, vitam, moresque restituerent, & componerent, certior deinde factus, quosdam omnum fere Ordinum Conventus, seu Monasteria ad pristinam illam regularem vivendi formam, & disciplinam, quam diutius desideraverat, fuisse redacta, in eisdem Monasteriis, & Conventibus, ut Novitiatus erigi, Novitiique recipi possint, (sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, ut licentia à Congregatione Reformationis

Est sup. in Bullar. pag. 95. in fine t. 3 Ubi sunt etiam in margine Apostillæ, quæ propterea hic omittuntur.

Aposto-

Apostolicæ prius obtenta esset) concessit, & ad illa designavit & approbavit. Nunc volens, ut ea quæ pro Novitiorum receptione, de mandato Sanctitatis Suæ præscripta fuerunt, in posterum accuratius, & exactius observentur, ultra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis Suæ super receptione Novitiorum, decrevit, ac præsentis Decreti virtute mandavit, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos de Sanctitatis Suæ, seu dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus designandis, & approbandis,

Ad hoc vide etiā præcedens decret.

Novitii ad habitum recipi ullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel à propriis locorum Ordinariis, aut ab illis in quorum diœcesi Novitiatus existunt, ubi Novitii recipiendi fuerint, expresse, & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis) gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios, omnem curam, & diligentiam adhibere, ut circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, ceterasque qualitates in ipsis Novitiis requisitas, observentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant. Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando si quempiam approbaverint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & juxta constitutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcumque Ordinum, qui in admittendis ad habitum, & professionem Novitiis, formam constitutionum, & institutionum prædictarum non servaverint, aut Novitium aliquem quantumvis idoneum, & approbatum, in quovis alio Conventu, & loco, seu Monasterio, præterquam in hactenus a Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu imposterum designandis, & approbandis, vel ultra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu aliàs præmissis quovis modo contrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quicquid secus, vel aliàs quavis auctoritate à quovis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscumque, &c.

D. P. A. 11. die 10. Maji.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 10. Maji 1602. Pont. ejusdem S. D. N. Anno XI.

Aliud de Institutionibus super receptione, & educatione Novitiorum Religiosorum in Monasteriis, & Conventibus designatis, vel designandis, Clementis ejusdem jussu editum.

Edita A. D. 1630.

Est supra in Bulla t. 3. p. 95. Ubi sunt etiam in margine Apostillæ quæ propterea hic omittuntur.

Cum ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis propagandam, Novitiorum institutio maxime utilis sit, ac necessaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum vivendi rationem relaxandam majorem vim habuisse compertum sit, quàm vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an vere esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inserviendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque instituendis. Idcirco, ut hujusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum institutione, atque educatione, necnon in magistri, & aliorum ministrorum electione, præter alia, quæ in sacris Canonibus, ac Decretis præsertim Concilii Tridentini, Pontificiis, & cujuscumque Ordinis, aut Instituti constitutionibus continetur, tàm in aliàs designatis, quàm nunc, & imposterum ad hoc designandis Monasteriis & Conventibus, hæc quæ sequuntur, inviolatè observari, & exequenda perpetuo curent.

Primùm, quod attinet ad Novitiorum recipiendorum formam, ultra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de uniuscujusque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita anteacta, ac præcipue eorum, qui sextum decimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus administrationis rationi obnoxii sint, juxta formam constitutionis fel. record. Sixti V. & Moderationum subsecutarum, illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulo perquirant: ut quibus Monasteriis, & Conventibus, ex Apostolica facultate Novitiatus fuerint instituti, in iis ad Religionem nullus in posterum admittatur, qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorumque Pontificum constitutionibus præscriptas non habeat juxta Decretum super forma recipiendi Novitios die 19. Maji 1602. editum.

Quique recipiendus in aliquo Ordine regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam ejus Ordinis, in quo recipietur regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam verò literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, ut minores, & suis temporibus, majores Ordines, juxta decreta Sacri Concilii Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimumquintum excedens, ad habitum regularem admitti postulaverit, & talis eruditionis inexpers inventus fuerit, in Conversorum tantum, quibus literarum scientia non est necessaria, numerum referatur; ipsi autem Conversi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita noverint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo Spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut Deo liberius famulari possint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Provideant quoque, ut omnes etiam Conversi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab iis, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & aliis cujusque Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarumdam Religionum moris est nedum Conversos ad professionem admittendos, verum, & oblatos, ut vocant, recipere, circa ipsorum oblatorum receptionem unaquæque Religio suas peculiares Constitutiones, specialiaque instituta observare teneatur.

Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteactæ vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem uniuscuiusque Novitiatus spectat, locus hujusmodi propria clausura ab ea parte Conventus, & Monasterii, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commodè sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, ejusque socio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones

intru-

instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Capella, si commode fieri poterit, ad Novitios in spiritualibus, præsertim in cæremoniis, Ecclesiasticisque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem bene conclusus, atque munitus adsit, sin minus hortum ceteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis vero Novitiis ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eumdem quisquam alius ingrediatur.

Ad hujusmodi locum Novitiatus nemini ejusdem, vel alterius Ordinis Regulari, etiam Conventus, & Monasterii Officiali, ullo unquam tempore sub quovis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, ejusque socio, ac etiam Monasterii, aut Conventus Superiori, si quandocumque ingrediendum sibi necessario existimaverit, quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conventus, & Monasterii Patribus socium assumat.

Hujus loci clausuræ clavis apud Magistrum semper asservetur, illique soli liceat ex gravi tantum causa ingressum illuc alicui permittere, si quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur.

Novitiorum Magistro socius, si per Novitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Novitiatus regimen spectant, dicto Magistro immediate subjectus existat, eliganturque tàm Magister, quàm socius per provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujusmodi subituri. Quod si aliquo casu extra tempus capitulare nova loca Novitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Novitiorum, & socii hujusmodi in his novis locis per Generalem, vel Provincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Definitorum tamen, vel graviorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur: idemque servetur, si intra triennium, alterum, vel utrumque urgenti aliqua de causa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cujus, vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant.

Tàm Novitiorum Magister, quàm socius ab iis omnibus officiis, oneribusque vacationem habeant, quæ Novitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissa in Religione perstiterit. Socius vero trigesimum annum excedat, sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, caritateque referti, non sine affabilitate graves, zelum Dei cum mansuetudine præ se ferentes, ab omni cordis, ac animi perturbatione ab ira præsertim, & indignatione, quæ in se, & erga alios caritatem impedire consueverunt, quàm longissime alieni, & tales, demum, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quàm revereantur, nec illis unquam detrahere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Novitiorum institutionem, ac Novitiatus regimen, ut in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus majoribus, vel etiam localibus exceptis) quovis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes in regulari disciplina sedulo exerceantur, agnoscantque præcipuè divinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quæ vera sit, atque perfecta votorum solemnium, & quàm necessaria cujusque Ordinis Constitutionum observantia, modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuosè persistendi, illicitas passiones, & vitia ad quæ natura (per peccatum labefactata, omni tempore prona est, atque proclivis) per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi austeritatem, jejunia, cilicia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum, cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat unusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam unusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Novitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire judicaverit, vel per se ipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel aut bis in anno eorumdem Novitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro, nocturnis, diurnisque divinis Officiis assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Novitiatum semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur, fiatque semper Magistro præsente, vel socio, qui multum invigilent, ne duo ab aliis commorentur disjuncti, atque eo tempore, cujusque in quam natura feratur propensionem, scrutentur.

Non liceat eis, durante Novitiatus, & Probationis tempore, una cum Professis nisi in Choro & in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus, aut in cœnaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis, Professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & propriis cujusque necessitatibus, quæ accidere possunt, unus ex Novitiis ipsis ætate, moribusque provectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianuæ custodia, & rerum levioris momenti provisio intra Novitiatum committi poterit.

Cum autem, licet Clericorum bene instituendorum cura debeat esse præcipua, Conversorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eamdem, perfectam educationem tum Religioni decorem, & ornamentum, tum aliis Christi fidelibus ædificationem, exemplum, atque utilitatem afferre. Conversis ipsis à Clericorum Novitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commode fieri doterit) assignari præcipitur. Illi tamen, hac separatione non obstante, Magistro Novitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Conventuum juxta cujusque Ordinis Statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debebunt, à quo non tantum circa corporalia, obsequia probandi, & exercendi, verum etiam, pro eorum capacitate, & commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt, quod ut commodius fiat, ad Capitula, & spirituales Conciones, quæ per Magistros Novitiis fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesiis statutis horis conveniant, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempo-

Tempore vero probationis elapso, ii tantùm, qui non solùm religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, novo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum, quoad Clericos decimumsextum, quò verò ad Conversos, vigesimumprimùm excesserint) ad professionem admittantur. Sed qui ad Conversorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cujuslibet Conventus, in quo Novitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo Novitii professio registretur, illamque Novitius professus propria manu, & duo testes qui præsentes fuerint, subscribant.

Conversus verò literarum ignarus, professus, in eorumdem testium, qui se subscripserint, præsentia, propria manu signum Crucis apponat, asserveturque liber, & custodiatur in Archivio, ubi scripturæ ad Monasterium, sed Conventum pertinentes reponi consueverunt.

Quia vero in quibusdam Ordinibus filiationis usus est receptus, declaratur, quod licet decretum sit, ut Novitiis educandis certa Monasteria, aut Conventus designata quilibet Ordo habere debeat licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conventuum hujusmodi Ordinum, in quibus filiationis usus receptus est, eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos reperterint, in suorum locorum filios, juxta cujusque Ordinis constitutiones adscribere, sicque adscriptos, cùm juxta præsentes Institutiones, & aliàs servatis servandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Novitiatuum cum testimonialibus literis transmittere, ubi tamquam dictorum Conventuum, seu Monasteriorum filii, eorumdem nomine, & instantia recipi, ac in Novitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conventus filiationis hujusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, ut permissum est, exerceri debebunt.

Porro, ne oca unius Monasterii, seu Conventus ab alio præoccupentur, Capituli generalis, aut Provincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conventibus, & Monasteriis præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Ut autem Novitii jam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti, meliùs in bono spiritu, regularisque disciplinæ observantia stabiliantur, & confirmentur; mandatur, ut statim post professionem emissam, si in Conventibus, aut Monasteriis pro Novitiatibus assignatis locus aderit secundi Novitiatus, sive Professorii, ab ea, quæ Novitiorum est atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium aut Conventus eos alere queat sin minus, in alium commodiorem Conventum, aut Monasterium transferantur, in quo his locus cum requisitis, ad Novitiatum supranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de novo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ, suarum Constitutionum, seu Institutorum vigore, majoris temporis cursu novos professos intra Novitiatum detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, ut prædictis earum Constitutionibus non obstantibus, idipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicaverint, quibus in locis degant sub regulis, & modo vivendi adhuc arctiori, quam servent antiquiores professi, ita quòd in negotiis Monasteriorum, aut Conventuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicujus exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem Sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem devenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt quinimmo & debebunt literarum studiis operam navare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quòd propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Novitios, in locis nisi pro Novitiis designatis aut imposterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alii, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quovis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, privationem, gravioresque pro modo admissæ culpæ pœnas, se subituros certo sciant.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 19. Martii 1603. D.P. A. II. 19. Martii.

Ant. Seneca Reformationis Apost. Sec.

Publicatio. *Anno Millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, Indictione septima Pontificatus autem Sanctissimi Domini N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Anno ejus Secundo, die vero vigesima sexta mensis Octobris, supradicta Decreta tàm Sacræ Congregationis Concilii, quàm san. mem. Clemen. VIII. affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Julium Marzitellium Cursores Sanctissimi.*

Brandimartes Latinus Pro Magistro DD. *Cursorum.*

XXVII.

Deputatio Francisci Ubaldi Sac. Rotæ Auditoris in Præsidentem, & Judicem probationum Equitum Religionis Militiæ Christianæ.

Erexit hic Pont. Militiam istam in sua constitut. 11. Imperscrutabilis hic sup. pag. ubi notavi. Hanc autem deputationem posui ad cognoscendum de facultate Judicis hujus Militiæ.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili! Salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1.

Erectionis hujus Militiæ relatio.

Cum Nos nuper supplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum, Ferdinandi Mantuæ, ac Caroli Nivernienfis Ducum, necnon Adolphi Comitis de Althan Nobis humiliter porrectis inclinati, unam militiam Christianam nuncupandam sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ sub certis modo, & forma tunc expressis Apostolica Auctoritate erexerimus, & instituerimus, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Judicis deputatio de qua in rubrica.

§. 2. Idcirco, ut eorum, qui habitum per dictæ Militiæ Fratres Milites gestari solitum susceperunt, professionem per eosdem emitti consuetam expresse emittere voluerint, regulares nobilitatis, & aliorum requisitorum probationes rectè, & juxta ejusdem Militiæ Statuta, Apostolica auctoritate conmata fiant, quantum cum Domino possumus, providere volentes, ac de tua fide, prudentia integritate, doctrina, rerumque experientia plurimùm in Domino confisi, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Te in Præsidentem, seu Judicem probationum prædictarum cum omnibus, & singulis honoribus, privilegiis, gratiis,

&

& indultis solitis, & consuetis ad nostrum beneplacitum tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus, tibique, ut probationes prædictas sufficientes vel non sufficientes, juxta ejusdem Militiæ Statuta, seu stabilimenta eadem auctoritate confirmata decernere, & declarare in actis Notarii, per te eligendi, & nominandi, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna facere, dicere, gerere, & exequi liberè, & licitè possis, & valeas, auctoritate, & tenore præsentis plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Obstantium derogatio.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 26. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Sept. 1624. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XXVIII.

Revocatio concessionum diversorum Officiorum, ac Privilegiorum, Exemptionum, gratiarum, & Indultorum, in præjudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ emanatarum.

Ad hujusmodi materiam plures extant Pontificiæ Constitutiones, quarum præcipuæ sunt à me indicatæ hic in Apostillis.

Edita A. D. 1624.

URBANUS EPISCOPUS, *Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Causæ hujus revocationis.

Superni benignitas Conditoris, cujus admirabili providentia cuncta reguntur, cum nullis nostris suffragantibus meritis, Nos ad sublime evexerit Apostolicæ dignitatis fastigium, universam Reipublicæ curam, ad ipsius Dei laudem amplectentes, ad hoc inter alia nostræ Pastoralis vigilantiæ studium duximus adhibendum, ut officia tàm Romanæ Curiæ, quàm alia ad Sedem Apostolicam pertinentia, à probatis viris exerceantur, ac illa personis idoneis, modoque debito conferantur: Camera nostra Apostolica, quam ob varias superiorum temporum causas, magno ære alieno conflato, & ejus ærario exhausto, in maximas redditnum, & pecuniarum angustias incidisse comperimus, ab ære alieno, ac angustiis hujusmodi, quantum in Nobis est, sublevetur: frumentorum, & aliarum rerum ad communem vitæ usum pertinentium copia in hac Urbe nostra, & reliquo Statu Ecclesiastico conservetur, & vigeat; ejusdem Sedis auctoritas, & Romanæ Curiæ dignitas eluceat, ac per debitæ reformationis, & provisionis occursum impedimentis quibuscumque sublatis, omnia prosperè dirigantur, ac justitia duce, quod suum est unicuique tribuatur, felicique profectu virtus undique suscipiat incrementum.

Narrat hic Pont. in præjudicium sedis & Cam. Apost. aliqua officia amovibilia, ad vitam unius & plurium personarum concessa, & super illis ac aliis officiis coadiutorias cum futura coadiutoris successione concessas fuisse. Hoc habes etiam revocatum à Pio V. ut sup. const. 134. Romani t. 2. p. 200. ubi vide etiam Conc. Trid.

§. 1. Cum itaque inter cetera, quæ mentem nostram non modicè perturbarunt, atque perturbant, invenerimus, pleraque Sedis, & Cameræ prædictarum officia, seu munera, præsertim administrationem habentia, & quæ amovibilia sunt, & esse debent, tàm in Urbe, quàm extra eam, contra eorum naturam, & consuetudinem, per ambitionem, & importunitatem (ut credimus) impetrantium, ad vitam, & non solum unius, verum plurium etiam personarum, concessa fuisse, necnon super illis, & aliis etiam Romanæ Curiæ prædictæ officiis, etiam perpetuis, coadiutorias, cum futura coadiutorum successione, factas, & constitutas esse: quo fit, ut eadem officia, quæ antea personis benemeritis, & idoneis, ac doctrina, prudentia, & consilio præditis, experientiaque, & ætate maturis concessa sunt, interdum ad personas minùs idoneas, coadjutoriarum nomine, deveniant, in Sedis, & Curiæ hujusmodi dignitatis diminutionem, & ipsorum officiorum detrimentum.

Et licèt plures Pont. diversas pro indemnitate d. Cameræ & Universitatum status Ecclesiastici & pro ubertate annonæ, & grasciæ ediderint constitutiones.

§. 2. Et licet plerique Romani Pontifices Prædecessores nostri, & novissimè fel. record. Paulus Papa Quintus ad indemnitati Cameræ prædictæ, necnon Communitatum, & Universitatum Status Ecclesiastici opportune consulendum, ac etiam ad ubertatem Annonæ, & Grasciæ in Urbe, Statuque prædictis conservandum, & augendum, plures constitutiones ediderint.

Ac Paul. V. exemptiones à solutione oner. Cameralium revocaverit in sua const. 11. t. 3. pag. 139. §. 3. Una cum applicationib. & concession. in d. Cam. præjudicium lib. ut ibid. in §. 4. & 5. Frumentaque & alia ad annonam, & grasciam, pertinentia, à locis status Ecclesiastici sine licentia & facultate extrahendi sub pœna etiam excommunicationis prohibuerit in const. 12. p. 140. Vide etiam inf. §. 15. & 16. ubi notabo, & etiam §. 28.

§. 3. Et inter alia idem Paulus Prædecessor per binas suas in forma Brevis editas constitutiones, in una videlicet omnes, & quascumque immunitates, & exemptiones à solutione Gabellarum, Datiorum, Impositionum, & aliorum onerum Cameralium quorumcumque & quæ etiam per Communitates, & Universitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione & publicorum munerum supportatione indicta, & imposita, ac exigi solita erant.

§. 4. Necnon assignationes, & provisiones super Cameræ prædictæ redditibus, & juribus, & pœnarum quoque maleficiorum applicationes, appropriationes, ceterasque tàm illarum, & Cancellariarum, sive bancharum civilium, & criminalium, ac Secretariarum, & illarum emolumentorum, quàm bonorum, jurium ejusdem Cameræ, cujusvis qualitatis, & quantitatis gratias, & concessiones, in præjudicium ipsius Cameræ eatenus concessas, & factas.

§. 5. Et in altera omnia, & singula, ac quæcumque privilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum & alia, tàm Annonam, quàm Grasciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, possessionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta ex quibuscumque statûs nostri Ecclesiastici temporalis Provinciis ac Civitatibus, terris, Castris, & Locis, eorumque territoriis, & districtibus Nobis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediate quomodolibet subjectis extrahendi, similiter eatenus concessa, præterquam quoad aliqua tunc expressa, ac aliàs modo, & forma in eisdem constitutionibus, & literis desuper, expeditis, contentis, revocaverit, & Prædecessorum suorum prædictorum constitutiones, ordinationes, & litteras desuper expeditas, & omnia in eis contenta perpetuò approbando, confirmando, & innovando, illas, & illa, extunc de cetero observari mandaverit, ac frumenta, blada, legumina, oleum, animalia, & alia prædicta extra Statum Ecclesiasticum extrahi sub excommunicationis, & aliis gravissimis pœnis de novo expresse prohibuerit.

Et postremò hanc prohibitionem, etiam ad loca mediatè Sedi Apostolicæ subjecta extendit. in d. const. 12. pag. 140.

§. 6. Et postremò idem Paulus prædecessor ad tollendam omnem dubitationem super ultimodicta constitutione excitatam per suam Motus proprii cedulam die vigesima sexta Augusti anni Domini millesimi sexcentesimi sexti, publicatam, sub ultimodicta ejus constitutione, quæcumque loca Sanctæ Romanè Ecclesiæ mediatæ subjecta comprehendi, & comprehensa fuisse, & esse declaraverit, & quatenus opus sit, illam cum omnibus in ea contentis ad loca prædicta extenderit, & ampliaverit, prout in eisdem constitutionibus, & cedula latiùs continetur.

Nihilominus contra const. prædictas diversa grana, & etiam quoad spolia personarum Ecclesiasticarum postea in Sedis, Cameræ, & Papæ, supremæ potestatis & Rom. Curiæ dignitatis præjudicium extracta fuerunt.

§. 7. Nihilominus cùm acceperimus nonnullos contra dictas constitutiones, & literas easdem immunitates, exemptiones, privilegia, extrahendique facultates, & gratias, quæ antea eis concessa fuerant, confirmari, & innovari, ac in pristinum restitui, ac respectivè tàm ipsos, quàm alios, etiam Communitates, Universitates, Collegia, & loca diversa, & forsan majora, & etiam quòd in quibusdam Provinciis, Civitatibus, & locis, spolia Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum fieri, & colligi non possint, ac alia privilegia Sedi, & Cameræ prædictis Romanique Pontificis supremæ potestati, ac ejusdem, & Sedis & Romanæ Curiæ dignitati, & auctoritati præjudi-

cialia

cialia sibi dari, & concedi importrasse, & obtinuisse, seù potius extorsisse.

§. 8. Nos pro debito pastoralis officii hos, & alios abusus, & corruptelas, necnon damna, & præjudicia, quæ circa præmissa hactenus irrepserunt, & facta sunt, ac quotidie augentur, & fiunt, è medio tollere volentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac perpetuò valitura constitutione, in primis omnes, & quascumque ad quævis officia, & munera etiam collegiata, etiam militaria, ac etiam venalia, tàm perpetua, quàm temporalia Sedis, & Cameræ Apostolicæ, ac Romanæ Curiæ, & tàm in Urbe, quam extra eam, & in quibusvis etiam Avenionensi, Bononiensi, Ferrariensi, Beneventana, aliisque Civitatibus, Terris, Locis Dominiis, & Regnis, & ad Nos, Sedemque prædictam, nostramque, & ejusdem Sedis collationem, concessionem, & deputationem quomodolibet pertinentia, coauditorias, & coauditorum quorumcumque deputationes, constitutiones, necnon eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium personarum, seù aliud tempus vitam cujusque illa obtinentium excedens, concessiones, confirmationis, & prorogationes, etiam in remunerationem laborum, meritorum, ac etiam prætextu expensarum factarum, damnorum passorum, seù illorum intuitu, ac ex quavis alia causa, per quosvis Prædecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque prædictam, & illius Officiales, etiam Motu simili, & cum quibusvis decretis, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliàs quomodolibet ad favorem quarumcumque personarum factas, & concessas, veluti quamdam imaginem hæreditariæ successionis repræsentantes, ac dictæ Sedi, bonoque publico, ac ipsis officiis perniciosas, & quascumque literas etiam sub plumbo, & in alia quavis forma expeditas cum omnibus inde sequutis, quæ hactenus tamen per obitum illa obtinentium, aut aliam quamcumque, vacationem effectum sortitæ non sunt, necnon quoad illarum perpetuitatem, quascumque concessiones, confirmationes, extensiones, seù prorogationes ad vitam officiorum, & munerum quorumcumque præsertim negotiorum, & pecuniarum dictæ Cameræ administrationem, vel causarum civilium, seu criminalium cognitionem, advocationem, defensionem, seù etiam procurationem, & sollicitationem concernentium ad collationem, concessionem, & deputationem scilicet pro tempore Romani Pontificis, Sedisque prædictæ spectantium, quæ à primæva eorum erectione, seu ex inveterata consuetudine perpetua, & ad vitam concedi solita, seù collegialia non sunt, ac etiam ea quæ extra Romanam Curiam exercentur, per quoscumque Prædecessores nostros Romanos Pontifices, ac Nos, Sedemque prædictam ex quavis causa, etiam Motu simili, & ex certa scientia, & de similis potestatis plenitudine in favorem quarumvis personarum, cum quibusvis decretis, & clausulis etiam insolitis, & derogatoriarum derogatoriis, & aliàs quomodolibet factas revocamus, ac irritas declaramus, ita ut in re, vel ad rem, sive in possessorio, sive in petitorio, etiamsi ad plures actus positivos, & possessorios deventum fuerit, coadjutoribus, & deputatis acquisitum dici aut censeri non possint, sed officia, & munera prædicta libera sint, & remaneant, ac ut priùs liberè conferri, & concedi possint, æquè ac si coadjutoriæ, & coadjutorum deputationes, & constitutiones, ac eorumdem officiorum concessiones, extensiones, & prorogationes minimè factæ fuissent, ac in futurum coadjutorias, & coadjutorum deputationes, constitutiones, ac officiorum, munerum prædictorum ad plurium, vel unius vitam contra primævam eorum naturam, & antiquam consuetudinem, concessiones, extensiones, & prorogationes quascumque hujusmodi tanquam apprimè præjudiciales, ac rei publicæ, bonoque gubernio damnosas reprobamus, ac in posterum fieri prohibemus.

Officia, omnia pro quibus salaria de pecuniis Cameræ persolvuntur, vel quæ, illius cognitionem, defensionem, vel sollicitationem habent (aliquibus hic exceptis) sibi, & successoribus Pont. reservat.

§. 9. Quinimmò omnia etiam, & singula officia, seù munera tàm in dicta Urbe, quàm extra eam, & etiam in quibusvis Regnis, & Dominiis consistentia, pro quibus salaria de pecuniis Cameræ nostræ prædictæ persolvuntur, seù quæ negotiorum, vel pecuniarum Cameræ prædictæ administrationem, vel causarum tàm civilium, quàm criminalium cognitionem, advocationem, defensionem, procurationem, seù sollicitationem habent per quosvis etiam Sedis Apostolicæ, & Romanæ Ecclesiæ Officiales, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, conferri, seù concedi solita (non tamen ea, quæ ab initio, venalia, vacabilia, & perpetua, legitimè erecta, ratione officiorum majorum, quæ obtinent, eis specialiter assignata, seù concessa sunt, in quibus aliquid innovare non intendimus) nostræ, Romanorumque Pontificum successorum nostrorum dispositioni ita reservamus, ut ex nunc in perpetuum, & quandocumque illa à Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus ad nutum quibus libuerit, quibuscumque deputationibus, & concessionibus per officiales etiam Cardinales, & Legatos prædictos quibusvis personis, quomodolibet hactenus factis, & in posterum forsan faciendis, minimè obstantibus, dari, & concedi possint.

Coadjutorias & supradictas officiorum concessiones uti Romanis Pont. præjudiciales si qua forsan fieri contigerit, nullas, & per subreptionem extortas declarat.

§. 10. Cùm Nos ab omnibus officiorum coadjutoriis, & coadjutorum deputationibus hujusmodi, necnon ab eorumdem officiorum, & munerum, ad vitam plurium personarum, sivè etiam unius contra eorum primævam institutionem, seù antiquam consuetudinem, concessionibus, deputationibus, confirmationibus, & prorogationibus de cætero abstinere intendamus, & quæ Nobis licere non patimur, ac videntur incongrua, & præjudicialia, successoribus nostris Romanis Pontificibus etiam indicamus, & sic neque eosdem successores nostros Romanos Pontifices similia concessuros esse arbitremur; ob id omnes, & quascumque similes, vel dissimiles concessiones, deputationes, confirmationes, extensiones, & prorogationes, quæ contra præsentium formam, & tenorem à Nobis & successoribus nostris prædictis quandocumque (quod non credimus) emanarent, per subreptionem, obreptionem, ac præoccupationem potius extortas quàm obtentas, ac nullas, nulliusque roboris, & momenti fore, & esse, & censeri, neminique suffragari posse, vel debere, æquè, ac si factæ, & concessæ non essent, decernimus, & declaramus.

Exemptiones à solutione onerum Cameralium ordinariorum omnium abrogat. Hujus Pauli const. est nu. 11. t. 3. pag. 12. Tu vide moderationem ibi, & hic infra §. 18. & seqq. & ibidem indicavi alias hujusmodi revocationes.

§. 11. Præterea pro indemnitate Cameræ nostræ, ac ubertate Annonæ, & Grasciæ, tàm in Urbe, quàm toto Statu Ecclesiastico conservanda, prædictorum Pauli V. & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, illorumque constitutiones etiam opportunè extendentes, Motu, scientia, & potestate similibus omnes, & quascumque immunitates, & exemptiones à solutione subsidii triennalis, quatreni carnis, taxarum equorum, tallearum, censuum, Archivii, fogliettæ, triremium, utensilium, necnon Dohanarum, Gabellarum, Datiorum, taxæ portus Anconæ, quatrenorum, tractarum, & aliarum impositionum, & onerum Cameralium, & etiam eorum, quæ per Communitates, & Universitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione, ac pro viis, & pontibus construendis, & manutenendis, seù aliàs indicta, & imposita, ac exigi solita sunt, ac etiam recipiendi, & hospitandi milites, & Sedis

Apostolicæ officiales, barigellos, executores, aliosque justitiæ ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi, ac aliorum quorumcumque tàm realium, quàm personalium seu mixtorum, ordinariorumque, & extraordinariorum quorumque.

Privilegia, ne spolia fiant præterquam in Urbe juxta bullam Paul. V. pro Curialibus II. irritat.

§. 12. Necnon omnia privilegia localia, ne scilicet in quibusdam Civitatibus, locis, & Dominiis temporalibus, etiam Avenionensi, Bononiensi, Ferrariensi, Beneventana, seu aliis Provinciis, Civitatibus & locis, etiam privilegiatis, & speciali nota dignis, (non tamen in Urbe prædicta, & ejus districtu, præter, & contra formam constitutionis ejusdem Pauli prædecessoris in favorem Curialium, & Incolarum, dictæ Urbis editæ, quam in suo robore permanere, & omninò servari volumus) Archiepiscoporum, & Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum spolia fiant, & colligantur, & Commissarii, & Collectores spoliorum & jurium dictæ Cameræ debitorum in eis non retineantur, vel ad ea non transmittantur, seu in illicitæ negotiationis, dispositionum contra constitutiones piæ mem. Pii Papæ V. etiam prædecessoris nostri in illegitimos factarum, apostatarum, & clericorum extra residentiam decedentium, seù aliis causis non procedatur.

Hujus Pii bulla est n. 117. l. 2. pag. 244.

Assignationes & applicationes super redditibus & juribus Cameræ illiusque & universitatũ bonis concessas aliis annullat. Vide etiam p. 17.

§. 13. Ac omnes etiam, & singulas provisiones, assignationes super Cameræ prædictæ redditibus, & juribus, pœnarum quoque maleficiorum, & introituum applicationes, appropriationes, necnon Cancellariarum, Notariatuum, seu Bancharum civilium, & criminalium, Secretariarum, & illarum emolumentorum, aliorumque jurium, & bonorum stabilium Cameræ, & Communitatum prædictarum cujusvis qualitatis, & quantitatis, gratias, concessiones, & alienationes quascumque in præjudicium earumdem Cameræ, & Communitatum.

Indulta de bonis, & juribus Cameræ ubique existen. certis personis tamen infeudandis revocat.

§. 14. Necnon indulta de bonis stabilibus, & juribus ejusdem Cameræ in civitate nostra, & districtu Ferrariensi, seu alibi consistentibus, certis personis tantum infeudandis, per piæ mem. Greg. PP. XV. etiam prædecessorem nostrum concessa.

Privilegia quæcumque extrahendi frumenta, & alia ad Annonam, & Grasciam pertinentia, à locis etiã Sedi Apostolicæ mediatè subjectis (præterquã ad Urbem) aut alia ultra propriũ usum emendi, & incettandi contra formam constitutionum Apostolicarum & bannimentorum abrogat.

§. 15. Ac omnia, & singula privilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, olivas, & alia quæcumque tàm Annonam, quàm Grasciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, possessionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta, tàm ad effectum extra Statum Ecclesiasticum, quàm etiam ad loca mediatè, vel immediatè Sedi Apostolicæ subjecta, præterquam ad Urbem prædictam, asportandi, etiam tempore Annonæ difficultatis, & pro usu proprio, vel ad effectum in eorum, vel alienis quibusvis Molendinis molendi, sive terra, sive mari, vel per aquam dulcem, ex quibuscumque Status nostri Ecclesiastici temporalis Provinciis, & etiam à dicta Urbe, ac Civitatibus, Terris, Castris, & locis, eorumque territoriis, & districtibus, Nobis, & dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis extrahendi, aut illa ultra usum contra tamen formam constitutionum, & ordinationem Apostolicarum, & bannimentorum desuper editorum, & edendorum emendi, ac ut dicitur, etiam incettandi, per quoscumque Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & Cameram prædictam, seu etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Ministros, quibusvis etiam Avenionensi, Ferrariensi, Beneventanæ, & aliis etiam speciali nota dignis Civitatibus, & illarum Regiminibus, Communitatibus, & Universitatibus, necnon familiis, nobilibus, Principibus, Ducibus, & Marchionibus, Baronibus, Domicellis, & quibusvis aliis personis, quacumque etiam Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, & Cardinalatus, aliaque tàm seculari, quam Ecclesiastica dignitate fulgentibus, etiam ratione guberniorum, & aliorum officiorum, & munerum eis commissorum, etiam pro se, & filiis, eorumque hæredibus, & descendentibus, necnon familiaribus, & inservientibus, colonis etiam, partiariis, laboratoribus, & affictuariis, ac pro eorum Civitatibus, Terris, Castris, Villis, Casalibus, Prædiis, Vineis, & aliis bonis stabilibus, fructibus, juribus, & actionibus perpetuò, vel ad tempus, ac in toto vel pro parte, & etiam causa emporiorum, seu nundinarum etiam publicarum, aut aliàs, & ex quavis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & alia quantumvis urgentissima, ac de necessitate exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi in appaltuum, seu locationum instrumentis promissum, & cautum sit, illas observari debere, Appaltatoresque, & Conductores ad illarum observationem teneri, ac illas quomodocumque, & qualitercumque hactenus, in genere, vel in specie, tàm ante, quàm post ejusdem Pauli Quinti, & aliorum Prædecessorum prædictorum, & quandocumque datas, factas, seu confirmatas, restitutas, reintegratas, aut aliàs concessas, & inde, etiam auctoritate Judicis, secuta quæcumque, etiam perpetuò, ac Motu, scientia, & potestate similibus, revocamus, & abrogamus.

Vide etiam in parag. seq.

Constitutiones Pontificum hic enunciatorum contra supra dictos extrahentes edita approbat, & innovat, nempè Pauli, & Julii III, quæ tamen hoc meo Bull. non, hujusmodi Pii vero 5. est n. 108. & habetur sup. t.2. p. 238.

§. 16. Necnon similis memoriæ Pauli Tertii, & Julii etiam Tertii, Pii Quinti, Sixti Quinti, prædictorum, ac Clementis Octavi similiter Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quæ incipit. In maximis rerum difficultatibus, per prædictum Paulum V. prædecessorem sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die vigesima tertia Decembris 1605. Pontificatus sui Anno Primo editas constitutiones exemptionum, immunitatum, concessionum, & gratiarum prædictarum, revocatorias, ac rec. mem. Pii Quarti super revocatione similium licentiarum & facultatum extrahendi frumenta, blada, & legumina ex Provinciis, Terris, & locis, dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis quibusvis concessarum, ac prohibitione, ne à dictis Provinciis, Civitatibus, Terris, & locis frumenta, blada, & legumina prædicta quicumque extraherent, ac dicti Pii Quinti, per quam, revocationem, & prohibitionem ejusdem Pii Papæ Quarti ad licentias, & facultates quodcumque genus Grasciæ, etiam in carnibus, ovibus, agnis, & aliis animalibus, necnon oleo, ac rebus aliis quibuscumque consistentis extendit, & ampliavit, & Gregorii Decimitertii pariter Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, per quam omnibus & singulis Communitatibus, Universitatibus, & quibuscumque personis inhibuit, ne quovis prætextu directè, vel indirectè, cujusvis generis frumenta, blada, legumina, atque animalia quæcumque extra Statum Ecclesiasticum extrahere & asportare auderent, seu præsumerent, & ejusdem Gregorii XIII sub Dat. die prima Maji 1578. sui Pontificatus anno sexto, per quam quod nulli, sibi, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediatè subjecti cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, etiamsi Barones Domicelli, Comites, Marchiones, vel Duces, & Domini in temporalibus existerent, sub excommunicationis majoris, ac læsæ Majestatis criminis, dominorum, & bonorum suorum confiscationis, feudorum amissionis, & quorumvis privilegiorum suspensionis, ac aliis etiam Pecuniairiis arbitrio suo imponendis, & applicandis, ac etiam in publicis edictis, &

Sixti v. non habetur in d. Bullar.

Clem. 8. const. est n. 49. t. 3. pag. 48.

Pauli v. est num. 12. t. 3. pag 140.

Gregorii 13. est const 90. t. 2. p. 316.

Credo autem præservatam esse const. Greg. 15. Romani sup. pag 315.

procla-

ubi excommunicationes & censuras Ecclesiasticas certis casibus abstulit.

proclamatibus per Annonæ Præfectos pro tempore tàm eatenus editis, & emissis, quàm in futurum edendis, & emittendis, contentis censuris, & pœnis triticum, hordeum, legumina, ac omnis generis frumenta, & fruges, à terris, & locis dicti Status Ecclesiastici absque expressa ipsius Gregorii prædecessoris, & ab eo obtenta in scriptis, & ejus manu signata licentia, extrahere, vel extrahi facere, nullique ex prædictis, eorum Subditos, & Vassallos, aut alias quascumque personas, quominus triticum, hordeum, legumina, frumenta, & fruges prædicta in quibusvis locis eis subjectis, quovis prætextu, etiam molituræ, aut cujusvis alterius oneris solutionis ad Almam Urbem afferant, prohibere, aut per se, vel alium seu alios directè vel indirectè impedire auderent, quin potius illis sic afferentibus omnem opem, & favorem præstarent, ac insuper nulli, quamlibet tritici, hordei, & leguminum, omnisque generis frumentorum, & frugum quantitatem, nisi pro suo, suarumque familiarum unius anni dumtaxat usu emere valerent, & contrafacientes pœnas prædictas incurrisse declararentur, & aggravarentur ipso facto, non obstantibus etiam privilegiis, indultis, literis, & gratiis Apostolicis quibusvis personis, Civitatibus, Terris, & locis in genere, vel in specie, etiam ex causa onerosa concessis, statuit, atque decrevit, ac dicti Clementis, per quam prædicta omnia, dempta ex illis excommunicationis pœna, approbavit, & confirmavit, necnon ejusdem Pauli Quinti, per quam omnes, & singulas Pii Quarti, Pii Quinti, Gregorii Decimitertii, & Clementis Octavi prædecessorum suorum constitutiones, & literas in quibuslibet earum partibus, quoad excommunicationis, & alias Ecclesiasticas censuras, quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem innovavit, ac privilegia, licentias, & facultates extrahendi prædicta revocavit, ac frumenta, hordea, legumina, & alia Annonam, & Grasciam concernentia, sub excommunicationis, & aliis censuris Ecclesiasticis, & pœnis temporalibus supradictis extra Statum Ecclesiasticum extrahi prohibuit, ac aliam per quam ultimo dictam ipsius constitutionem, innovationem, prohibitionem, & revocationem ad loca immediatè Sedi Apostolicæ subjecta extendit, & ampliavit, in quibuslibet earum partibus, demptis tamen ex illis pœna excommunicationis, & aliis censuris Ecclesiasticis, præterquam in casibus, in quibus extra Statum nostrum Ecclesiasticum, vel ad loca Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum, & aliorum, quorum dominia in confinibus dicti Status nostri Ecclesiastici existunt extractio mercimonii causa fiet, Motu, scientia, & potestate paribus similiter perpetuo approbamus, confirmamus, & innovamus, illasque adversus quascumque revocationes, suspensiones, limitationes, & moderationes in pristinum, & eum in quo, antequam illa emanarent, erant statum, restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, illasque & earum singulas, ab omnibus, & singulis ad quos spectat, sub temporalibus pœnis prædictis in illis contentis inviolabiliter de cetero observari debere.

Istæ const. mox sup. indicatæ sunt.

§. 17. Ac provisiones, assignationes, pœnas maleficiorum, emolumenta, impositiones, gabellas, vectigalia, & alias res, bona, & jura prædicta ex hujusmodi revocatione, prohibitione, & constitutione, restituta eidem Cameræ, & respective Communitatibus prædictis, & non aliis, quibus forsan illarum redditus, & proventus locati, & appalati reperiuntur, licèt antequam exemptiones, concessiones, & assignationes, & alia prædicta emanassent, aliter dispositum fuerit, omninò deberi, ac ad illa omnia, & singula Cameram ipsam, necnon Communitates, & Universitates eo ipso, absque alia adepta, seu recuperata possessione restitutas, & reintegratas fore, & esse præcipimus, statuimus, & ordinamus.

Assignationes &c. de quibus in §.13 ad Cameram & ad Universitates respectivè pertinere decernit.

§. 18. Per prædicta autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis tam sæcularibus, quàm regularibus de jure competentes, minusque immunitates, & exemptiones, ac extrahendi, & alias facultates, applicationes, & alia Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium Cameræ nostræ ab ipsa Camera seu aliis illius nomine in appaltuum, & locationum instrumentis, & illorum ratione concessa.

Excipit exemptiones, & immunitates quibuscumque de jure competentes, & applicationes & alia Thesaurariis, Appaltatoribus, Conductoribus bonorum, & jurium Cameræ & ab ea illis concessa.

§. 19. Et insuper à revocationibus omnibus, & singulis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus, & declaramus immunitates, exemptiones, confirmationes, extensiones, prorogationes facultates, privilegia, concessiones, & alienationes, quibusvis Communitatibus, Universitatibus, & aliis quibuscumque data, facta, & respectivè concessa in vim contractus ex causa verè onerosa; videlicet congruæ, & effectualis Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimæ factæ pecuniarum solutionis, vel ex aliis causis rationabilibus per Nos cognoscendis, & approbandis, & etiam declarandis, quas causas omnes onerosas, nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas, prout de jure approbare intendimus, & propterea illa obtinentes quicumque in eadem Camera, citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario generali illas verificare, in ipsaque Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi gratiæ, concessiones, privilegia, literæ, instrumenta, ceteraque prædicta aliàs in eadem Camera admissa, & in ea, suisque libris fuerint, & sint registrata, quatenus tamen causæ onerosæ prædictæ pro verè onerosis, & legitimis, ut supra aliàs in eadem Camera verificatæ, ac approbatæ, & judicatæ non sint, quo casu ad indicationem tantùm, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus.

Excipit privilegia, & alienationes, ex causa verè onerosa concessas, in Camera examinan. & approban.

§. 20. Excipimus etiam immunitates, & exemptiones dictæ S. R. E. Cardinalibus, ratione dignitatis Cardinalatus, & Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent, concedi solitas, ac etiam exemptiones, quibus ad præsens Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ ac Prælati domestici, Cubicularii secreti, & Secretarii ac alii Familiares, & continui Commensales nostri, & successiorum nostrorum Romanorum Pontificum in rotulo descripti.

Excipit immunitates, & exemptiones Cardinalib. & Cameralibus, qui in ea sederunt & sedent, concedi solitas, & exemptiones quibus ad præsens Prælati, & officiales Rom. Curiæ in rotulo descripti potiuntur.

§. 21. Necnon facultates testandi de quibusvis bonis etiam ubicumque sitis, & in illis, eis ab intestato succedendi dictis Cardinalibus, ac nostris, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum familiaribus, & continuis Commensalibus, etiamsi illi familiares postmodum esse desierint, vel desinant, & aliis quibusvis etiam gratuito, & quomodolibet tàm per eosdem Prædecessores, quam etiam per Nos concessas, & aliàs in omnibus & per omnia juxta earumdem facultatum, & literarum desuper expeditarum formam, ac tenorem, quem pro latissimè expresso haberi volumus.

Excipit facultates testandi etiam gratuitò à Pontificib.

§. 22. Necnon exemptiones, immunitates, & privilegia quæcumque, quibus Fratres, Nepotes, & Consanguinei nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis viventis, fruuntur, potiuntur, & gaudent.

Excipit privil. quibus consanguinei Romani pro tempore Pontificis viventis perfruuntur.

§. 23. Ac demum illas ob numerum duodecim filiorum concessas, quas tamen ad terminos ejusdem Pii Papæ Quarti, & aliarum Apostolicarum constitutionum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore, & personis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illi competunt, ac alias juxta ipsius

Immunitates ob num. filior. ad terminos juris communis, & bullas Pii 4. & aliorum Pont. reducit.

Pii 4. const. est sup. n. 78. t. 2. p. 77.

juris

juris communis, & ſupradictarum, & aliarum Apoſtolicarum conſtitutionum diſpoſitionem reducimus, neque aliter, quam ut præfertur, illis ſive in petitorio, ſive in poſſeſſorio ſuffragari volumus, & decernimus.

Regulam Cancellariæ ſuper revocatione indultorum ſupervivenitiæ præſervat.

§. 24. Noſtræ autem mentis fuiſſe, & eſſe declaramus Regulæ Cancellariæ ſuper revocatione Indultorum ſupervenientiæ per Nos editæ nullatenus præjudicare, quinimò eam quoad omnia in illa comprehenſa, ac omnes, & quaſcumque perſonas quavis dignitate etiam Cardinalitia fulgentes confirmamus, & quatenus opus ſit, innovamus, & extendimus.

Et bullam Sixti V. circa pœnas maleficiorũ innovat. Hujus Six. conſt. eſt 93. t. 2. p. 496.

§. 25. Ceterùm Legatis, & aliis omnibus Officialibus prædictis ad quos ſpectat, ſeu in futurum quomodolibet ſpectabit injungimus, quatenus conſtitutionem Sixti Quinti Prædeceſſoris prædicti circa pœnas maleficiorum editam, quam in omnibus, & quoad omnia, cum ſuis declarationibus poſtea factis innovamus, omninò obſervent.

Feudatariis, & Baronib. ne ad alias quam ad Sedis Apoſtolicæ triremes condemnent reos præcipit.

§. 26. Omnibuſque, & ſingulis Sedis prædictæ feudatariis, ſive Baronibus ei mediate, vel immediatè ſubjectis ne reos, ad alias quam ad triremes Sedis Apoſt. tranſmittere audeant, ſeù præſumant præcipimus, & inhibemus.

Miniſtris Cameræ, & Univerſitatum, ne proviſiones ſolvant, neque gratias, exemptiones contra hujus conſt. formã admittant præcipit.

§. 27. Appaltatoribus, verò Theſaurariis, Depoſitariis, Commiſſariis, Exactoribus, & cæteris Agentibus, & Miniſtis Cameræ, & Communitatum prædictarum, ne contra præſentium formam, proviſiones, conceſſiones, aſſignationeſque prædictas de cætero ſolvant, aut exemptiones, gratias, & immunitates, niſi, ut præfertur, exceptas, & eas quæ in eadem Camera ex cauſa oneroſa prædicta, vel ex aliis rationalibus cauſis per Nos, ut præfertur cognoſcendis, & approbandis, & ſeu etiam declarandis, illas conceſſas fuiſſe, citato Commiſſario prædicto verificatæ, & pro talibus in eadem Camera admiſſæ fuerint, admittant, expreſsè prohibemus; & ſi ſecus ſolverint, vel admiſerint, ſolutiones hujuſmodi, ac exemptiones illas nullatenus in eorum computis admitti volumus, ſed eorum damno ceſſuras eſſe, quinimò eos ad refectionem damni teneri declaramus.

Extractionũ de quibus ſupra, licentias ſolitis Papæ chirographo dari jubet.

§. 28. Ac deinceps perpetuis futuris temporibus, nullas licentiarum, facultatum, & privilegiorum quorumcumque, etiam ex cauſa oneroſa, ut præfertur, conceſſorum, vel concedendorum vigore, etiamſi extractionem propria auctoritate fieri poſſe illis permiſſum ſit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra Statum noſtrum prædictum, vel etiam ad loca mediatè ſubjecta, & etiam à dictis locis mediatè ſubjectis extra dictum Statum aliquo pacto facere, nec etiam ſimiles extrahendi licentias, & facultates in poſterum concedi poſſe, aut debere, niſi chirographo manu noſtra, aut Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, quoties extractio facienda erit, ſubſignato, præcedente, alioquin licentias, & facultates hujuſmodi, aliàs quam chirographo prædicto præcedente, pro tempore concedendas, & extractiones faciendas, nullas nulliuſque roboris, & momenti fore, & eſſe, ac ipſos extrahentes in pœnas ſupradictas incidere, & ad illarum executionem contra illos irremiſſibiliter procedi poſſe, & debere, volumus pariter, & declaramus.

Privilegia, & indulta omnia Rom. Pontificis, ſuorumque Judicum, & Officialium (exceptis hic expreſſis) in ſtatu temporali competentia ratione ſupremæ poteſtatis & ſuperioritatis revocat, & abrogat.

§. 29. Poſtremò omnia, & quæcumque privilegia, facultates, & indulta Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti in Statu temporali, ratione ſupremæ poteſtatis à jure, vel per quaſvis Apoſtolicas conſtitutiones competentia, ſeu reſervata, exercendi, aut eidem ſupremæ poteſtati, ac ſuperioritati noſtræ, & noſtrorum tribunalium, Officialium, & Judicum Romanæ Curiæ juriſdictioni, & auctoritati præjudicialia, & ſingulis ſupranominatis, etiam ut præfertur, qualificatis, ac etiam ut ſupra, & alias quomodolibet conceſſa quæcumque, exceptis tamen iis, quæ conceſſa ſunt ex cauſa verè oneroſa, ſcilicet congruæ ſolutionis pecuniarum dictæ Cameræ factæ, aut ex inveſtitura, vel immemorabili conſuetudine inviolabiliter obſervata, vel ex aliis rationalibus cauſis per Nos, vel Succeſſores noſtros cognoſcendis, approbandis, ſeù etiam declarandis competentibus, quæ etiam licèt tollere non intendamus, tamen noſtram, & Romani Pontificis ſupremam poteſtatem, ſuperioritatem, noſtramque, & ejuſdem Romani Pontificis, noſtrorumque Romanæ Curiæ Tribunalium, Officialium, & Judicum Juriſdictionem prædictam impedire, aut contra illam præterquam in caſibus à jure permiſſis, ſuffragari poſſe, vel debere nolumus, niſi prius cauſa oneroſa, vel inveſtitura, ſeu immemorabili prædicta in eadem Camera, citato Commiſſario prædicto, legitimè probata, verificata, & juſtificata, aliæ verò cauſæ rationabiles prædictæ, à Nobis, ſeu Succeſſoribus prædictis pro talibus cognitæ, approbatæ, & ſeu declaratæ fuerint, revocamus pariter, & abrogamus.

Irritum quicquid in contrarium attentatur, decernit.

§. 30. Irritum, & inane etiam decernentes quicquid ſecus ſuper his à quoquam quovis prætextu, occaſione, vel cauſa ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis omnibus latiſſimè derogat.

§. 31. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenus opus ſit, noſtra de non tollendo jure quæſito, ac quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon ſtatutis, privilegiis, indultis, conceſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extenſionibus, prorogationibus, & literis Apoſtolicis prædictis, & quibuſvis aliis, etiam ut præfertur, ſeù aliàs qualificatis, & ſpeciali nota, & mentione dignis, etiam Motu, ſcientia, & poteſtate paribus, & etiam Conſiſtorialiter, & de eorumdem Cardinalium conſilio, & aſſenſu, ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam inexcogitabilibus, & neceſſario exprimendis, etiam in vim contractus jurati, Camerali que obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmatis, editis, & ſeu factis, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi in eis caveatur expreſsè, quòd nullo unquam tempore ſub ſimilium, vel diſſimilium exemptionum, immunitatum, facultatum, licentiarum, conceſſionum, deputationum, confirmationum, extenſionum, prorogationum, gratiarum, privilegiorum, & alienationum, revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis quibuſcumque contrariis diſpoſitionibus pro tempore edendis, comprehendantur, ſed ſemper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, etiam ſub poſteriori data per eos, quibus conceſſa ſunt eligenda, reſtituta, repoſita, & plenariè reintegrata & de novo conceſſa ſint, & eſſe cenſeantur, necnon pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, ſpecialiter, & expreſsè, ac latiſſimè derogamus, & derogatum eſſe volumus, Cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 32. Ut

...ujusConst. ...ublicatio- ...em in Ur- ...e persona- ...iter omni- ...us pro in- ...mata ha- ...eri jubet.

§. 32. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, easdem præsentes, ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

...ransump- ...s fidem da- ...mandat.

§. 33. Quòdque earumdem præsentium transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate, Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra habeatur, quæ ipsis originalibus litteris haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

...anctio- ...emque ...enalem ...djicit.

§. 34. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ reprobationis, reservationis, approbationis, confirmationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, præcepti, statuti, ordinationis, exceptionum, prohibitionum, revocationum, abrogationum, reductionis, inhibitionis, innovationum, declarationum, derogationis, voluntatum, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

...at. P. A. 2. ...ie 21 Octo- ...ris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, duodecimo Kalendas Novembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

...ublicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo quarto Indictione septima, die verò vigesima septima mensis Novembris Pontific. Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Urbani Divina providentia Papæ VIII. Pontificatus sui Anno secundo, retroscriptæ literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, ex inde amotis, deinde dimissis earundem literarum copiis affixis, ut moris est, per nos Andream Scalmanum, & Fabium Emilianum prælibati S. D. N. Papæ Cursores.

Octavius Spada Magister Cursorum.

XXIX.

Declaratio, quòd consensus Monialium, sine quo mulieres sæculares licentiis Monasteria ingrediendi uti non possunt, expresse, capitulariter, & per secreta suffragia de cætero haberi debeat, ut illis valeant uti.

Hujusmodi licentiarum revocationem habes sup. in Tomo 2. in Greg. XIII. const. 28. Ubi gratiæ t. 2. Et postea contra abutentes hujusmodi licentiis, & circa illarum usum ordinavit nonnulla Paul. V. in const. 52. Facultatum sup. tom. 3. Sed deinde idemmet Paul. ex causis ibi expresis revocavit omnes licentias mulieribus concessas ingrediendi Monasteria Monialium, ut in ejusdem Const. 4. Monialium, ubi sup. in d. Tom. 3.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

...dita A. D. 1624.

...roœmium.

Sacrosanctum Apostolatus ministerium, quod ineffabilis divinæ sapientiæ providentia humilitati nostræ, nullo licèt meritorum suffragio, credidit, jugiter postulat, ut inter multiplices Pastoralis officii curas, illam sedulò amplectamur, qua sanctimonialium quieti opportunè consulitur.

§. 1. Cùm itaque plures licentiæ Monasteria Monialium ingrediendi diversis mulieribus sæcularibus, sub certis modo, & forma tunc expressis à Nobis, & diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessæ fuerint, eædemque mulieres in vim licentiarum prædictarum Monasteria hujusmodi, nonnisi de expresso earumdem Monialium, & illorum Superiorum consensu, ingredi possint, seu debeant.

§. 2. Nos omnem dubitandi materiam, quæ super modo consensum hujusmodi præstandi, forsan oriri posset, è medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, harum serie decernimus, atque declaramus, consensum dictarum Monialium, de cetero per easdem Moniales capitulariter, & per secreta suffragia præstandum esse, & præstari debere, aliàs licentiæ hujusmodi, mulieribus, quibus concessæ fuerunt, nullatenus suffragentur.

§. 3. Et quæ sanctimonialium Monasteria vigore licentiarum prædictarum, absque consensu capitulariter, ut præfertur, præstito, ingredi præsumpserint, sententias, censuras, & pœnas contra clausuras Monasteriorum Monialium violantes inflictas, se noverint incursuras. Et absque eo Monasteria ingredientes puniuntur.

§. 4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque. Prohibitio contrarium judicandi.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides transumptis detur.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris, die 27. Octobris 1624. Pontificatus Nostri Anno Secundo. Dat. P. A. 2. 27 Octobris.

XXX.

Institutio Confraternitatis Aulicorum Urbis in Ecclesia Sancti Nicolai ad Cæsarinos sub invocatione Confraternitatis Urbanæ, Cum concessione Ecclesiæ S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Urbis sitæ, eidem Confraternitati, ad pia opera in ipsa exercenda.

De forma aggregandi Confraternitates lege const. 115. Clementis VIII. Quæcumque, sup. tom. 3.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1624.

Prooemium.

Pastoris æterni, qui pro gregis salute in Ara Crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christi fidelium vota, Divini cultus augumentum, & ipsorum fidelium salutem concernentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eosdemque fideles ad pia, & devota opera exercenda Indulgentiis, & peccatorum remissionibus invitamus, ut per operum hujusmodi exercitium ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

§. 1. Cùm itaque, sicut dilecti filii Almæ Urbis nostræ Aulici Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi peculiari devotionis affectu ducti, & ut alios Christi fideles ad ejusdem devotionis studium accendant, in Parochiali Ecclesia Sancti Nicolai ad Cæsarinos de Urbe, unam eorumdem Aulicorum Confraternitatem Urbanam nuncupandam ad Dei gloriam, & honorem, ac animarum dictorum fidelium salutem per Nos erigi summopere desiderent. Aulici Urbis supplicant Papæ pro erectione Confraternitatis Urbana nuncupandam in Ecclesia S. Nicolai ad Cæsarinos Urbis.

§. 2. Nos piis eorumdem Aulicorum desideriis hujusmodi benignè annuere, animarumque saluti Quam Pontifex erigit.

paterna caritate prospicere, eosdemque Aulicos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, in prædicta Ecclesia unam Christi fidelium Aulicorum dictæ Urbis Confraternitatem Urbanam nuncupatam, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis, sine alicujus præjudicio, Apostolica auctoritate perpetuo erigimus, & instituimus.

Ejusque Confratribus auctoritatē concedit processionaliter incedendi, Divina Officia in suo Oratorio recitandi, ac statuta pro Confraternitatis gubernio condendi.

§. 3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis pro tempore existentibus, ut processionaliter incedere, Divina Officia in suo Oratorio recitare, & pro ipsius Confraternitatis negotiis se congregare, ac quæcumque Statuta, Capitula, Ordinationes, & Decreta pro salubri eorum, & dictæ Confraternitatis, regimine, & administratione necessaria, & opportuna, licita tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, per dilectum filium nostrum in dicta Urbe Vicarium in spiritualibus Generalem examinanda, & approbanda facere, & edere, illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, prævia simili examinatione, & approbatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare.

Necnon bona quæcumque eidem legitimè relicta, & elargita recipiendi, & gubernandi.

§. 4. Ac insuper omnia, & singula legata, relicta, res, & bona quomodolibet qualificata, mobilia, & immobilia, per quoscumque Christi fideles, dictæ Confraternitati per viam testamenti, donationis, aut alias quomodolibet pro tempore legitime elargita, & relicta recipere, illaque per eorum Officiales, & Deputatos regere, gubernare, & administrare, ac in ipsius Confraternitatis, & ejus piorum operum usus convertere, liberè similiter, & licitè valeant, ita tamen, ut de receptis, & administratis per eosdem eidem Vicario juxta Decreta Concilii Tridentini hujusmodi rationem reddere teneantur, & auctoritate, & tenore præsentis concedimus, & indulgemus.

Postremò indulgentias elargitur. Et inde in primo ingressu in Confrater. plenariam.

§. 5. Postremò, ut dicta Confraternitas majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Christi fidelibus, qui in dictam Confraternitatem imposterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam.

In articulo mortis existentibus tiam plenariam.

§. 6. Necnon pro tempore describendis in dicta Confraternitate Confratribus, in cujuslibet eorum articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequirint, saltem contriti nomen JESU ore, si potuerint, sin autem corde devotè invocaverint, etiam plenariam.

Visitantibus illius Ecclesiam vel Oratorium in die exaltationis S. Crucis itidem plenariam.

§. 7. Ac eisdem pro tempore existentibus Confratribus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac eadem sacra Communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam, vel Capellam, seu Oratorium die festo Exaltationis Sanctæ Crucis à primis Vesperis usque ad occasum Solis festi hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Visitantibus in quibusdam aliis festis 7. annorum, & itidem quadragenarum indulgentiam elargitur.

§. 8. Insuper dictis Confratribus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, Ecclesiam, vel Capellam, seu Oratorium hujusmodi in Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Urbani Papæ, & Martyris, & Sanctorum Joannis, & Pauli, ac Sancti Antonii festis diebus, ut præfertur visitantibus, & ibidem orantibus, quo die prædictorum id egerint, septem Annos, & totidem quadragenas.

Indulgentiam 60 dierum, alia pia quædam opera exercentibus impartitur.

§. 9. Quoties verò ipsi Missis, & aliis Divinis Officiis in dicta Ecclesia, vel Capella, seu Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, necnon etiam qui corpora defunctorum tàm Confratrum dictæ Confraternitatis, quàm aliorum ad sepulturam associaverint, aut quascumque Processiones de licentia Ordinarii faciendas, Sanctissimumque Eucharistiæ Sacramentum, tàm in Processionibus, quàm cum ad infirmos, aut aliàs ubicumque, & quomodocumque pro tempore deferetur, comitati fuerint, aut si impediti campanæ ad id signo dato semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem prædictas pro animabus defunctorum Confratrum dictæ Confraternitatis recitaverint, aut peccatorem aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes Dei præcepta, & ea quæ ad salutem sunt, docuerint, aut aliud quodcumque pietatis, vel caritatis opus exercuerint, toties pro quolibet præfatorum operum sexaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentias prædictas revocatas esse si hæc Confrat. alicui Archiconf. aggregetur, vel uniatur, declarat.

§. 10. Volumus autem, quod si dicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregetur, vel quavis alia ratione uniatur, seu etiam quomodolibet instituatur, præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ illis nullatenus quoad Indulgentias, & remissiones præfatas suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus nullæ sint.

Dat. P. A. 2. 30 Octobris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Octobris 1624. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Sequitur concessio S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Urbis sitæ Confraternitati, ad pia opera per ejus Confratres in ipsa exercenda.

Edita An. Dom. 1628.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs iste Pont. edidit constit. antecedentem.

Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet, Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Pastoris æterni, &c.

Omittitur residuum quia est, quæ præcedit.

Subinde concessit Eccl. S. Laurentii in Fonte huic Confraternitati certis sub conditionibus, & hic.

Subindè vero postquam de anno proximè præterito cupientes providere, ut Ecclesia S. Laurentii in Fonte nuncupata in Regione Montium de Urbe, antiquitate, aliisque pluribus nominibus venerabilis, debitis non careret obsequiis, prævia revocatione (quatenus opus esset) concessionis Ecclesiæ præfatæ aliàs de anno nunc præterito Fratribus Ruthenis per Nos factæ, Ecclesiam præfatam S. Laurentii, simul cum omnibus suis juribus, bonis, redditibus, proventibus, & emolumentis supradictæ Confraternitati ad utendum in perpetuum, prout de similibus Ecclesiis Laicorum Confraternitates, seu Congregationes ad sacros, & pietatis usus destinatæ uti consueverunt, ita tamen, & non aliàs, ut ipsa Confraternitas Ecclesiam Sancti Laurentii præfatam in necessariis reparare, & ma-

nutenere,

nutenere, sacraque, & sufficienti supellectili providere, Missamque Dominicis, ac festis diebus saltem in ea celebrari facere teneretur, & quòd Ecclesiam præfatam S. Laurentii etiam ad pios usus aliis concedere non valeret, & cum Decreto, quòd si quandocumque contingeret, Confraternitatem præfatam dissolvi, reparationes, & melioramenta facta, & ad quamcumque summam ascendentia eidem Ecclesiæ cessisse, & cedere sine aliqua refectione intelligerentur, concesseramus.

Super qua concessione inter Canonicos Monast. S Petri ad vincula, & d Confraternit orta fuit controversia.

§. 2. Per Nos accepto, quòd occasione concessionis Ecclesiæ hujusmodi, inter dictam Confraternitatem ex una, & dilectos filios Priorem, & Canonicos Regulares Monasterii S. Petri ad Vincula de Urbe Congregationis Sancti Salvatoris Ordinis S. Augustini ex altera partibus, orta fuerit controversia; cum nimirum Prior, & Canonici præfati prætenderent, dictam Ecclesiam Sancti Laurentii à centum, & amplius annis Ecclesiæ eorum Monasterii hujusmodi Apostolica auctoritate unitam fuisse, ob idque concessionem præfatam viribus non substinere, & redditus, seu canonem domus annexæ dictæ Ecclesiæ S. Laurentii singulis annis solvi solitum per quondam Prudentiam Agazinam, & hæredes quondam Sancti Mazzi, necnon dilectum in Christo filium Mitium de Gradibus, Ecclesiæ dicti Monasterii deberi.

Quam Pont. ad favorem Confraternitatis decidit.

§. 3. Nos concessionem Ecclesiæ S. Laurentii hujusmodi per Nos ut supra factam, suum plenarium effectum sortiri debere, canonem præfatum dictæ Ecclesiæ S. Laurentii fore, & esse solvendum decrevimus, oppositis per parte Prioris, & Canonicorum præfatorum minimè obstantibus.

Eamque singulis annis lib. 5. ceræ albæ d. Monast. solvere debere statuit.

§. 4. Volumus tamen quòd dicta Confraternitas singulis annis à die concessionis in recognitionem directi juris solveret Ecclesiæ dicti Monasterii libras quinque ceræ albæ die festo ejusdem S. Laurentii.

Et in casu dissolutionis Confratern. Jura Monast. illibata reservat.

§. 5. Quòdque si contingeret prædictam Confraternitatem dissolvi, seu à prædicta Ecclesia S. Laurentii recedere, jura Ecclesiæ dicti Monasterii de & super Ecclesiæ S. Laurentii hujusmodi illæsa, & illibata remanerent, perinde ac si concessio ejusdem Ecclesiæ S. Laurentii per Nos, ut præfertur, facta, non emanasset.

Confraternit Officiales supplicarunt Pont. pro prædicto rum confirmatione.

§. 6. Cùm autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Officialium, & Confratrum Confraternitatis prædictæ Nobis nuper expositum fuit, ipsi plurimum cupiant concessionem dictæ Ecclesiæ ac Decretum desuper emanatum, aliaque præmissa Apostolica nostræ confirmationis robore communiri, ac alias sibi per Nos infra, indulgeri.

Et Papa omnia approbat, & confirmat supletque defectus.

§. 7. Nos Officiales, & Confratres præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Concessionem Ecclesiæ S. Laurentii hujusmodi, necnon Decretum à Nobis desuper emanatum prædictum, aliaque præmissa cum omnibus in eis contentis, & inde sequutis, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Indulgentias Eccl. S. Nicolai sua concessas ad Ecclesiam S. Laurentii de quo hic transfert.

§. 8. Præterea eamdem Confraternitatem cum omnibus, & singulis Indulgentiis, ac peccatorum remissionibus, & pœnitentiarum relaxationibus illi per Nos ut supra concessis, à prædicta Ecclesia S. Nicolai ad Ecclesiam S. Laurentii hujusmodi, necnon Indulgentiam septem Annorum, & totidem quadragenarum in conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, & S. Antonii festis diebus per Nos similiter concessam, ad ejusdem Sancti Laurentii, & Sancti Hippolyti festos dies, ita ut dictæ Confraternitatis Confratres, præmissa in ipsis festis diebus, ad quos translatio, ut infra fiet, adimplentes, eamdem Indulgentiam prorsus consequantur, auctoritate, & tenore præfatis transferimus.

Clausulas præservativas ponit.

§. 9. Decernentes, præmissa omnia, & singula, necnon præsentes literas, & in eis contenta quæcumque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Confraternitati in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Ita judicari mandat.

§. 10. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentati.

Quibuscumque non obstantibus.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Monasterii, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 5. 14. Januarii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, 14. Junii 1628. Pontificatus Nostri Anno V.

XXXI.

Indultum pro Fratribus Jesuatis S. Hieronymi Ordinis S. Augustini, quòd abjecto Caputio albi coloris, quod hactenus super humeros gestarunt, aliud coloris eorum habitus eaque forma, qua ceteri Mendicantes utuntur, deinceps gestare valeant.

Institutum horum Fratrum habes sup. in Martin. V. constitut. 11. Tom. 1. pag. 303. ubi vide quæ indicata sunt, & plenius in constitut. 16. Paul. V. Tom. 3. Et eisdem Fratribus approbatis à locorum Ordinariis ad audiendas confessiones, in Ecclesiis Parochialibus d. Ordinis ut Parochianorum confessiones audire valeant, concessit Greg. XV. in const. 35. Ex injuncto, sup. in Tomo 3. Qui etiam comprobavit Novitiatum in Urbe, ut in ejusd. const. 50. Inter multiplices.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Onerosa pastoralis officii cura, Nobis licet immeritis, ex alto commissa postulat, ut religiosos viros, qui spretis mundi vanitatibus, divini numinis obsequiis se se manciparunt, propensis studiis complectamur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Concessio Indulti de quo in rubr.

§. 1. Hinc est, quòd Nos dilectos filios Fratres Jesuatos Sancti Hieronymi Ordinis Sancti Augustini specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De Venerabilium

fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, sacris Ritibus præpositorum, consilio, eisdem Fratribus, ut abjecto caputio albi coloris, quod super humeros hactenus gesserunt, aliud in capite coloris eorumdem pallio similis atque ea forma, qua ceteri Mendicantes utuntur gestare, liberè, & licitè valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac licentiam & facultatem impartimur.

Clausula d. Concessionis, & indulti præservativa.

§. 2. Decernentes, illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus posse, neque debere, præsentes vero literas validas, & efficaces esse, & fore, eisdemque Fratribus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Decretum irritans.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri, debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus, omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 2. 19 Novemb.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Novembris 1624. Pontificatus Nostri Anno II.

XXXII.

Approbatio, & Confirmatio Confraternitatis Artis Musicæ sub Visitationis B. Mariæ S. Gregorii Papæ, ac S. Cæciliæ invocationibus, antea in Ecclesia S. Pauli Decollati de Urbe institutæ, cum Indultorum, ac Indulgentiarum concessione.

Edita An. D. 1624. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Pietatis, & Christianæ caritatis opera ubique cum divini cultus incremento exerceri cupientes, his quæ propterea pie, & providè facta fuisse dicuntur, libenter, cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, Christique fideles, ut in eorumdem piorum operum exercitio magis confoveantur, favoribus, & gratiis prosequimur.

Erecta fuit Confraternitas Artis Musicæ sub visitationis B. Mariæ S. Greg. Papæ ac S. Cæciliæ invocationib. in Eccl. S. Pauli decollati de Urbe.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales, & Confratres Confraternitatis Musicorum noviter sub Visitationis Beatæ Mariæ Virginis, ac S. Gregorii Papæ, & Sanctæ Cæciliæ invocationibus quòd aliàs Confraternitas prædicta in Sancti Pauli Clericorum Regularium Congregationis ejusdem Sancti Pauli decollati, seu alia Almæ Urbis nostræ Ecclesia canonicè erecta, & instituta fuit.

Ac pro ipsius gubernio condita fuerunt statuta.

§. 2. Ac pro felici prosperaque illius directione, & gubernio, nonnulla statuta condita fuerunt, illaque à dilecto filio nostro in dicta Urbe Vicario in spiritualibus Generali probata fuerunt, prout in publicis desuper confectis scripturis pleniùs dicitur contineri.

Pro quorum omnium confirmatione & approbatione supplicant Pont.

§. 3. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora sint ea, quæ à Sede Apostolica approbantur, & confirmantur, cupiantque propterea Officiales, & Confratres prædicti, erectionem, & institutionem, statutaque prædicta Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri, aliàsque sibi per Nos indulgeri.

Qui modo ea confirmat, & approbat supplendo omnes (si qui desuper intervenerint) defectus.

§. 4. Nos eorum votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationum, suspensionum, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, erectionem, & institutionem prædictas, quatenus canonicè factæ fuerint, ut præfertur, necnon statuta prædicta, dummodo tamen licita sint, & honesta, sacrisque Canonibus, & Conc. Trid. decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non adversentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Cum facultate statuta mutandi, corrigendi ac etiam de novo condendi.

§. 5. Eisdemque Officialibus, & Confratribus, ut statuta hujusmodi pro temporum varietate, prout eis melius, & expediens videbitur, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare, ac etiam de novo condere, prævia tamen ejusdem Vicarii examinatione, & probatione, liberè, & licitè valeant, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Prohibet librorum Impressoribus, ac Bibliopolis, ne imprimant, aut vendant quascumque musicales compositiones nisi de speciali Correctorii, seu Revisorum à dicta Confr. ad hoc specialiter deputatorum licentia; revocavit postea hanc prohibitionem iste Pont. ut in const. seq. §. 1.

§. 6. Præterea, ut Officiales, & Confratres prædicti in piorum operum exercitio magis accendantur, & confoveantur, nonnullorumque compescatur temeritas, qui nullis, vel saltem incompositis Artis Musicæ hujusmodi studiis, aut legibus servatis publicè typis mandare non verentur. Omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, & præsertim librorum Impressoribus, & Bibliopolis sub quingentorum ducatorum auri de Camera pro una Cameræ nostræ Apostolicæ, ac pro alia eidem Confraternitati, ac pro reliqua tertiis partibus accusatori, & Judici exequenti irremissibiliter applicandorum eo ipso absque ulla declaratione incurrenda pœna, ne de cetero in Urbe quascumque tàm proprias, quam alienas musicales compositiones & mottetta cujusvis generis, & speciei existentia, jam per quoslibet ejusdem Artis peritos composita, & de cetero componenda, & imprimenda, sive ad ipsam Urbem ad effectum impressionis transmittendi, absque specialiCorrectorum, seu Revisorum ab ipsa Confraternitate deputatorum licentia, in scriptis obtinenda, quæ tamen gratis concedi debeat, imprimere, aut ab alio vel aliis impressa vendere, seu venalia habere, vel proponere quoquo modo audeat, seu præsumat, intendimus, & prohibemus.

Neque aperiant scholas d. artis vel eam publicè doceant nisi de licentia ut supra. Vide revocationem hujus indulti in §. 3. const. seq.

§. 7. Ad hæc, ut ad publicas Artis Musicæ hujusmodi scholas in dicta Urbe aperiendas imperiti nullatenus admittantur, dictæ Confraternitati, quòd de cetero omnes, & singuli, sive clerici sive laici Artis Musicæ hujusmodi scholas in dicta Urbe aperire, in eisque publicè Musicam docere volentes, licentiam ab ejusdem deputatis in scriptis, & sigillo ejusdemConfraternitatis munitam, quæ gratis concedantur, petere, & obtinere teneantur, auctoritate, & tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Indulgentias quoque elargitur infra scriptas vide licet Confraternitatem ingredientibus, die prima ingressus, plenariam,

§. 8. Postremò, ut dicta Confraternitas majora in dies suscipiat incrementa, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Christi fidelibus qui d. Confraternitatem imposterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si verè pœnitentes Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam.

Et in articulo mortis etiam plenariam.

§. 9. Necnon nunc, & pro tempore descriptis, & describendis in dicta Confraternitate Confratribus in cujuslibet eorum mortis articulo,

si

si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequierint, saltem contriti nomen JESU ore si potuerint, sin autem corde devote invocaverint, etiam plenariam.

Ac pariter visitantibus illius Eccl. seu Oratorium in festo S. Cæciliæ plenariam.

§. 10. Ac eisdem nunc, & pro tempore existentibus Confratribus etiam vere pœnitentibus, & confessis, ac eadem sacra Communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam, vel Cappellam seu Oratorium die festo Sanctæ Cæciliæ à primis Vesperis, usque ad occasum Solis festi hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia Hæreticorum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Necnon in aliis diebus festis 7. annorum ac toties quadragenarum.

§. 11. Insuper dictis Confratribus etiam vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, Ecclesiam, vel Cappellam seu Oratorium hujusmodi in visitationis Beatæ Mariæ Virginis, ac Sanctorum Angelorum Custodum, & Sanctorum Gregorii, & Leonis Secundi Romanorum Pontificum festis diebus, ut præfertur, visitantibus, & ibidem orantibus, quo die prædictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas.

Modo Indulgentiam sexaginta dierum dd. Confratribus pia quædam opera exercentibus concedit.

§. 12. Quoties vero Missis, & aliis divinis officiis in dicta Ecclesia, vel Cappella, vel Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis; seu Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis ubi vis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, necnon etiam qui corpora defunctorum, tàm Confratrum, & Consororum dictæ Confraternitatis, quam aliorum ad sepulturam associaverint, ac quascumque processiones de licentia Ordinarii faciendas, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, tàm in processionibus, quàm cum ad infirmos, aut aliàs ubicumque, & quomodocumque pro tempore deferetur comitati fuerint, aut si impediti campanæ ad id signo dato, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem easdem pro animabus defunctorum Confratrum, & Consororum dictæ Confraternitatis recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes præcepta Dei, & quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel caritatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum sexaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, præsentibus, perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentias prædictas revocat, si d. Confraternitati aliæ indulgentiæ vel perpetuæ, vel ad tempus non dum elapsum concessæ fuerint.

§. 13. Volumus autem, ut si dictis Confratribus præmissa peragentibus aliquam Indulgentiam perpetuo, vel ad tempus non dum elapsum duraturam concesserimus, præsentes nullæ sint.

D. P. An. 1. 20 Novemb.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 20. Novembris 1624. Pontificatus Nostri Anno primo.

Sequitur Revocatio Prohibitionis, de qua in §. 6. ac Indulti, de quo in §. 7. Constitutionis præcedentis.

Edita A. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

HUmanarum rerum ea est incerta conditio, ut nihil tàm prudenter statui, & tàm provide concedi possit, quod interdum novis rationibus, & causis exigentibus, immutandum, atque in aliam formam omninò redigendum esse non appareat.

Hic Pont. in const. præcedenti prohibuerat Impressorib. & Bibliopolis, ne imprimerent, aut venderent musicas compositiones nisi de licentia Correctorum seu Revisorum à Confrater. artis musicæ deputandorum.

§. 1. Aliàs si quidem supplicationibus dilectorum filiorum Officialium, & Confratrum Confraternitatis Musicorum nuncupatorum de Urbe Nobis humiliter porrectis inclinati, inter ceteras gratias eis à Nobis concessas, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, & præsertim librorum Impressoribus, & Bibliopolis sub certis pœnis eo ipso absque ulla declaratione incurrendis, ne de cetero in Urbe quascumque tàm proprias, quàm alienas musicas compositiones, & motecta cujusvis generis, & speciei existentia eatenus per quoslibet Artis Musicæ peritos composita, & decreto componenda, sive ad ipsam Urbem ad effectum impressionis transmittendi, absque speciali Correctorum, seu Revisorum ab ipsa Confraternitate deputatorum licentia in scriptis obtinenda, quæ tamen gratis concedi deberet, imprimere, aut ab alio, vel aliis impressa, vendere, seu venalia habere, vel proponere quoquo modo auderent seu præsumerent, interdiximus, & prohibuimus.

Neque aperirent scholas d. Artis, vel eam ocerent nisi de licentia eorumdem.

§. 2. Ad hæc ut ad publicas Artis Musicæ hujusmodi scholas in d. Urbe aperiendas imperiti nullatenus admitterentur, d. Confraternitati, quòd de cetero omnes, & singuli, sive Clerici, sive Laici Artis Musicæ hujusmodi scholas in d. Urbe aperire, in eisque publicè Musicam docere volentes, licentiam ab eisdem Deputatis inscriptis & sigillo ejusdem Confraternitatis munitam, quæ gratis concederetur, petere, & obtinere deberent, concessimus, & indulsimus, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Brevis sub die vigesima Novembr. 1624. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modo ex causis hic expressis.

§. 3. Cùm autem, sicut accepimus, per prohibitionem, & concessionem, & indultum supra expressa non solummodo Cantoribus & Cappellanis Capellæ nostræ, verum etiam aliis Christi fidelibus & præsertim Musicis & Bibliopolis, & impressoribus præjudicium inferri, experientia compertum sit.

Revocat prohibitionem, ac Indultum prædictum.

§. 4. Nos illorum omnium indemnitati paterna caritate consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, prohibitionem & concessionem, & indultum, quoad supra expressa tantum Apostolica auctoritate, tenore præsentium, revocamus, cassamus, & annullamus, viribusque, & effectu evacuamus, ac revocata, cassa, viribusque & effectu vacua esse, & fore, nec Officialibus, & Confratribus prædictis de cetero suffragari posse aut debere declaramus.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Obstantia removet.

§. 6. Non obstantibus literis nostris prædictis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 4. 9. Decembr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Decembris 1624. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

XXXIII

Contra male ad sacros, vel minores ordines, seu Clericalem characterem ordinantes, & male ordinatos.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SEcretis æternæ providentiæ consiliis, nullo nostrorum suffragio meritorum, Speculatores Domus Israel, in sublimi Apostolatus culmine constituti, eo potissimum Pontificiæ sedulitatis officia convertenda esse arbitramur, ut qui in sortem Domini vocantur, Christique Militiæ dant nomen, spiritualem Ecclesiæ tranquillitatem non perturbent, sed pacem confirment, vires augeant, ac tam strenue se gerant, ut ipsam terribilem, quasi

castrorum

Causæ hujus constit.

castrorum aciem ordinatam, inferæ potestates, ac Principes tenebrarum quotidie magis perhorrescant.

§. 1. Hæc autem quantò impensius fieri optamus, tantò majori indignatione irreligiosam quorumdam impudentiam detestamur, ac sacrilegam temeritatem execramur, qui Sacros Canones, Summorumque Pontificum decreta non verentes, Clericales Ordines illegitimè suscipiunt, ac dum in Ecclesiasticorum ministrorum cœtum per nefas irrepunt, Dei cultui, animarum saluti, omnibusque ad optimum Christianæ Reipublicæ regimen pertinentibus, plurimùm obesse noscuntur.

Clemens 4. prohibuit Episcopis Italiæ, ne aliquem Clericum ultramontanum ordinarent absque ipsius, vel Episcopi loci originis ordinandi, vel beneficii, in quo illud existebat, licentia speciali

§. 2. Aliàs siquidem fel. rec. Clemens Papa IV. Prædecessor noster volens periculis animarum eorum obviare, qui vinculo excommunicationis adstricti, aut apostatæ, seu irregulares, vel aliàs Ordinum sacrorum susceptione indigni, suam patriam, in qua de his haberetur notitia, fugientes, se in remotis partibus faciebant ad hujusmodi Ordines promoveri, statuit, ut nullus Episcoporum Italiæ de cetero aliquem ultramontanum Clericum ordinare præsumeret, nisi ab eodem Clemente Prædecessore, vel ab Episcopo, de cujus diœcesi traxerat originem, ordinandus, vel in cujus diœcesi beneficiatus existebat, per ejus patentes literas causam rationabilem continentes, quare ipsum nolebat, aut nequibat ordinare, specialem licentiam haberet, eos verò, quos contra præmissa contigisset ordinari, manere voluit absque spe dispensationis super hoc à Sede Apostolica obtinendæ suspensos, ac ordinantes condigna pœnitentia puniri.

Hic Pont. Clementis prohibitionem illam innovat, Et Episcopis in Italia existentibus vetat, neq. Ultramontanos extra Italiam oriundos, ad sacros & neque etiam ad minores ordines, vel clericalem characterem promoveant absque dimissorialibus ordinarior. &c. sub pœnis tam ordinantib. quam ordinatis.

§. 3. Cùm autem non sine gravi animi nostri molestia, Nobis innotuerit, quamplures Ultramontanos suæ salutis immemores Deique timore postposito, ad Ordines prædictos dimissorialibus literis, seu etiam cum titulo patrimonii ficto, vel fiduciario, seu etiam falso, cum maximo bonorum omnium scandalo, se promoveri fecisse. Nos innumeris, quæ ex minus canonica Clericorum ordinatione hujusmodi proveniunt, malis, quantum Nobis ex alto conceditur, providere volentes, prædictam Clementis Prædecessoris constitutionem, cum omnibus, & singulis in ea contentis approbantes, & innovantes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis in Italia existentibus tenore præsentium prohibemus, ne quovis prætextu, & ex quacumque causa, Hispanos, Lusitanos, Gallos, vel Germanos, aliosque quoscumque Ultramontanos, & ex quibusvis locis extra Italiam oriundos, non solum ad sacros, sed neque etiam ad minores Ordines, vel Clericalem characterem promovere audeant, seu præsumant, nisi dimissoriales suorum Ordinariorum literas à nostris, & hujus Sanctæ Sedis Nunciis, seu Collectoribus in illis partibus commorantibus recognitas, probatas, & subscriptas habeant, eorumdemve Nunciorum, seu Collectorum subscriptiones à dilecto filio nostro in Alma Urbe Vicario in spiritualibus Generali similiter examinatæ, recognitæ, & approbatæ fuerint, aliàs promoventes, ad annum ab exercitio Pontificalium, promoti vero, perpetuæ suspensionis pœnam, absque spe dispensationis à Sede Apostolica obtinendæ, incurrant eo ipso. Insuper promotos hujusmodi, ac etiam eos, qui cum falsis, vel fictis, aut fiduciariis patrimonii titulis scienter se ad Ordines hujusmodi promoveri fecerint, non solùm prædictis, verùm etiam majoribus arbitrio nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis infligendis pœnis.

Italis quoque ab alieno Episc. ordinandis cum falsis dimissoriis, privilegium fori aufert, & sæculari subjicit jurisdictioni.

§. 4. Italos verò, si quos imposterum Clericali charactere insigniri, vel ad minores Ordines promoveri ab alieno Episcopo, cum falsis dimissoriis contigerit, etiamsi qualitatibus per Concil. Trident, Decretum cap. 16. sess. 23. requisitis præditi sint, nihilominus sequuta tamen prius desuper Judicis Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minimè gaudere, sed sæculari jurisdictioni, ut antea, plenè in omnibus subjacere, & subjectos esse respectivè volumus.

Et ita & non aliter judicari statuit.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata, eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Sanctionem quæ pœnalem contra malè promotos editam à Pio 2. confirmat.

§. 6. Per præsentes autem constitutioni rec. mem. Pii Papæ II. Prædecessoris nostri contra malè promotos editæ, nullatenus derogare intendimus, sed illam cum omnibus, & singulis in ea contentis, in suo robore, & efficacia permanere, perinde ac si præsentes non emanassent, decernimus.

Hæc Bulla est sup. in 2. tom. pag. 292.

Hujus Bullæ publicationem in Urbe omnibus pro personaliter intimatam decernit.

§. 7. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius devenire possint, volumus, quod illæ, sive earum exempla in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Ejusque transumptis fidem dari præcipit.

§. 8. Quodque earumdem transumptis, etiam manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 2. 11. Decemb.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 11. Decembris 1624. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Publicatio.

Anno Millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, Indictione septima Pontificatus Sanctissimi Domini N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die vero decima sexta mensis Decembris, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranen. Principis Apostolorum, de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ & in acie Campi Floræ, per nos Alexandrum de Rocchis, & Fabium Emilianum Sanctissimi D. Papæ Cursores.

Brandimartes Latinus Proto-Magister DD. Cursorum.

XXXIV

Deputatio Ecclesiæ S. Mariæ Transtiberim in loco Ecclesiæ S. Pauli extra Urbem stante suspicione pestis, una cum concessione (cumulativè tamen) omnium Indulgentiarum, ac spiritualium gratiarum dictæ Ecclesiæ S. Pauli competentium. *Deputavit etiam alias tres Ecclesias in Urbe loco trium extra Urbem consistentium, existamet causa hic Pont. ut in Constit. seqq. Et de Anno Jubilæi vide Constitut. 16. Omnes gentes sup.*

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAterna Gregis cura, quam misericordiarum Pater, & consolationis Deus humilitati nostræ, nullo licèt meritorum suffragio, commisit, à Nobis postulat, ut apertis abundantius præsenti Anno Jubilæi Ecclesiæ thesauris, provideamus, quò Grex ipse Thesauros hujusmodi per abundantiam, divinæ gratiæ salubriter consequatur, & si quæ pium ejusdem Gregis in præmissis desiderium impedire, seu retardare posse dignoscuntur, illa quantum Nobis ex alto conceditur, peculiari studio removeamus.

§. 1. Cùm

Causæ hujus Constitutionis.

§. 1. Cùm itaque, sicut non sine viscerum nostrorum commotione accepimus, nonnullæ Regni Siciliæ Civitates, Oppida, & Terræ innumeris malis, atque incommodis ob sævientium inibi pestiferæ contagionis morbum miserabiliter conflictentur, & propterea pro avertendis, quantum divinæ bonitati placuerit, in hac Alma Urbe nostra, totaque ditione Ecclesiastica, & reliquis Italiæ partibus hujus pestilentiæ periculis evenire possit, ut Christi fidelibus ad percipiendos spirituales ejusdem Jubilæi fructus Ecclesiam Sancti Pauli extra muros Almæ Urbis nostræ, unam ex quatuor ad id deputatis visitare volentibus, mora, atque impedimentum inferantur.

Concessio de qua in Rubr.

§. 2. Idcircò pro pastorali, quam procurandæ ejusdem Gregis animarum saluti impendere tenemur, sollicitudine, spirituali Christi fidelium prædictorum consolationi, benedicente Domino, consulere volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, qui Ecclesiam Sanctæ Mariæ Transtiberim loco Ecclesiæ Sancti Pauli prædictæ visitaverint, & præscripta, atqua injuncta pro consequendis spiritualibus ejusdem Jubilæi fructibus adimpleverint, quòd omnes, & singulas indulgentias, etiam plenissimas, & peccatorum remissionis, necnon pœnitentiarum relaxationes, aliasque gratias spirituales eisdem prorsus modo, & forma consequantur, cumulativè tamen, non autem privativè quoad Ecclesiam Sancti Pauli prædictam, quas consequerentur, si ipsam Ecclesiam Sancti Pauli visitarent, ibique præscripta, & injuncta ut præfertur, adimplerent, quodque ad effectum hujusmodi dicta Ecclesia S. Mariæ Transtiberim omnibus, & singulis Indulgentiis etiam plenariis, & plenissimis stationibus, peccatorum remissionibus, pœnitentiarum relaxationibus, aliisque quibusvis gratiis spiritualibus tàm circa Altarium quorumcumque visitationem, quàm in illis Missarum celebrationem, quibus Ecclesia Sancti Pauli extra muros hujusmodi utitur, potitur, & gaudet, ac uti, potiri, & gaudere possit, & poterit quomodolibet in futurum, pari modo, & æquè principaliter, sine ulla prorsus differentia, uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Contrariorum sublatio.

§. 3. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutisque & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Tempus durationis huius const.

§. 4. Præsentibus ad nostrum beneplacitum dumtaxat valituris.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. 30. Januarii.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 30. Januarii 1625. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXXV.

Deputatio Ecclesiarum S. Mariæ de Populo, S. Mariæ Transtiberim ac S. Laurentii in Lucina in Urbe consistentium, loco Ecclesiarum S. Sebastiani, S. Pauli, & S. Laurentii extra muros positarum, Ac declaratio, quòd visitantes septem Urbis, & extra illius mœnia Ecclesias, tres prædictas loco istarum visitare possint, cum concessione omnium Indulgentiarum, quæ in visitatione prædictarum Ecclesiarum consequi solent (cumulativè tamen) ob suspicionem pestis.

Consimilem deputationem, & ex eadem causa factam ab istomet Pont. pro Ecclesia Sancti Pauli una ex quatuor, quæ visitari solent Anno Jubilæi, habes in Const. præced.

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

PAterna Dominici Gregis cura, quam misericordiarum pater, & consolationis Deus humilitati nostræ, nullo licèt meritorum suffragio commisit, à Nobis postulat, ut apertis abundantiùs præsenti Anno Jubilæi Ecclesiæ thesauris, provideamus, quo Grex ipse thesauros hujusmodi per abundantiam, divinæ gratiæ salubriter consequatur, et si quæ primum ejusdem Gregis in præmissis desiderium impedire posse dignoscuntur, illa quantum Nobis ex alto conceditur, peculiari studio removeamus.

Enarrat multa Siciliæ Oppida, & Civitates pestis morbo conflicta ri, ideoque pro tuenda Urbe Roma totaque ditione Ecclesiastica ab hujus pestilentia periculis, & ne ob id Christi fideles à visitatione septem Ecclesiarum Urbis, & extra muros existentium retardentur, Deputat tres Ecclesias in Urbe loco trium extra eam consistentium, de quibus in rub. eisdemque concedit omnes Indulgentias prædictis tribus Eccl. antea concess. cumulativè tamen.

§. 1. Cùm itaque, sicut non sine viscerum nostrorum commotione accepimus, nonnulla Regni Siciliæ Civitates, Oppida, & Terræ innumeris malis, atque incommodis ob sævientem inibi pestiferæ contagionis morbum miserabiliter conflictentur, & propterea pro avertendis, quantum Divinæ bonitati placuerit, ab hac Alma Urbe nostra, totaque ditione Ecclesiastica, & reliquis Italiæ partibus hujus pestilentiæ periculis, evenire possit, ut Christi fidelibus septem Ecclesias Almæ Urbis nostræ, & extra illius muros devotionis causa visitare volentibus, circa eas, quæ extra muros hujusmodi sunt, mora atque impedimentum inferantur.

§. 2. Idcircò pro pastorali, quam procurandæ ejusdem Gregis animarum saluti impendere tenemur, solicitudine spirituali, Christi fidelium prædictorum consolatione benedicente Domino consulere volentes, de omnipotentis Dei misericodia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi. Omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, qui S. Mariæ de Populo nuncupatæ, loco S. Sebastiani, ac etiam S. Mariæ Transtyberim loco S. Pauli, necnon S. Laurentii in Lucina etiam nuncupati Ecclesias ejusdem Almæ Urbis loco S. Laurentii Ecclesiarum extra muros hujusmodi visitaverint, & præscripta, atque injuncta pro Indulgentiis, & aliis gratiis spiritualibus, quibus S. Sebastiani, ac S. Pauli, necnon S. Laurentii Ecclesiæ extra muros hujusmodi decoratæ sunt consequendis adimpleverint, quod omnes, & singulas Indulgentias plenarias, & peccatorum remissiones, necnon pœnitentiarum relaxationes, aliasque gratias spirituales, etiam pro animabus defunctorum eisdem prorsus modo, & forma consequantur, cumulativè tamen, non, autem privativè quoad S. Sebastiani, ac S. Pauli, necnon S. Laurentii Ecclesias extra muros hujusmodi, quas consequerentur, si ipsas S. Sebastiani, ac S. Pauli, necnon S Laurentii Ecclesias extra muros visitarent, ibique præscripta, & injuncta, ut præfertur, adimplerent, quòdque ad effectum hujusmodi S. Mariæ de Populo, ac S. Mariæ Transtyberim, necnon S. Laurentii in Lucina Ecclesiæ prædictæ omnibus, & singulis Indulgentiis, etiam plenariis, & stationibus, peccatorum remissionibus, pœnitentiarum relaxationibus, aliisque quibusvis gratiis spiritualibus, tàm circa Altarium quorumcumque visitationem, quàm in illis Missarum celebrationem, quibus S. Sebastiani, & S. Pauli, necnon S. Laurentii Ecclesiæ extra muros hujusmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & æquè principaliter, sine ulla prorsus differentia uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Contrariis non obstantibus.

§. 3. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, &

Ordina-

Ordinationibus Apostolicis, statutisque & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Quòd præsentes literæ ad beneplacitum durent. Quòdque earum transumptis fides adhibeatur.

§. 4. Præsentibus ad nostrum beneplacitum dumtaxat valituris.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2 die 30. Jan.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 30. Januarii 1625. Pontificatus nostri anno secundo.

XXXVI.

Erectio Custodiæ Bavariæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum, in provinciam Ordinis ejusdem S. Francisci Reformatorum Discalceatorum Bavariæ nuncupandam, conformis aliis Provinciis Regnorum Hispaniarum, cum communicatione omnium gratiarum spiritualium, & temporalium dd. Provinciis concessarum, ac nonnullis aliis ordinationibus pro bono hujus Provinciæ regimine.

De istis, Fratribus vide quæ notavi ad Greg. XV. const. 8. Onerosa sup. Et ad hujus Sanctissimi Pont. const. 27. Romanus in Tom. 3.

Edita An. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosanctum Apostolatus ministerium humilitati nostræ, licèt nullo meritorum suffragio, per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissum postulat, ut inter multiplices, gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam personæ sub suavi Religionis jugo Salvatoris nostri obsequiis famulantes, felicioribus in dies proficiant incrementis.

Causa hujus constit.

§. 1. Dum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Custodiæ Bavariæ, assiduis verbi Dei prædicationibus, continuaque Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, necnon aliis spiritualibus exercitiis uberes in vinea Domini fructus afferre noscantur.

Custodia Bavariæ erigitur in provinciam ut in Rubr. modò Pont. nonnulla statuit circa Visitationem d. Provinciæ.

§. 2. Nos, ut Fratres præfati, in priorum hujusmodi operum exercitio perseverare valeant, providere, ac felici illorum statui, quantum cum Domino possumus, per ampliùs consulere volentes; Motu proprio, & certa scientia, ac matura deliberatione nostris, custodiam præfatam in Provinciam Ordinis ejusdem S. Francisci Reformatorum Discalceatorum Bavariæ nuncupandam, quæ Reformata, & aliis eorumdem Fratrum Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Provinciis Regnorum Hispaniarum conformis, & ad illarum instar esse.

§. 3. Necnon sub omnimoda Ministri Generalis dicti Ordinis, ac eo Italicæ Nationis, & extra Italiam existente, ejus Vicarii Generalis, necnon & Commissarii Generalis, juxta Bullam Unionis electi, non autem Commissariorum Generalium eorumdem Ordinis, & Regnorum, nec superioris vel inferioris Germaniæ, ita quòd Minister, ac Vicarius, & Commissarius Generales præfati juxta Bullam hujusmodi electi, illam nonnisi per se ipsos, aut Commissarius Ordinis Reformatorum præfatorum visitare valeant, jurisdictione, auctoritate, & superioritate.

Modum vivendi ipsorum fratrum Nicol. 3. const. est in cap. 3. de verb. sine & Clem V. in clem. 1. eod. tit.

§. 4. Cujusque Fratres juxta declarationes felicis recordationis Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, vivere debeant.

Ministri d. provinciæ auctoritatem circa novas domos, ac Novitios accipiendos.

§. 5. Et cum hoc etiam, ex nunc Minister Provincialis Provinciæ Bavariæ hujusmodi omnem jurisdictionem, facultatem, & auctoritatem, tàm in Fratres Ordinis præfati sibi subditos, quàm circa novarum domorum ejusdem Instituti in eadem Provincia fundationem, seu erectionem, aut ædificationem, necnon etiam circa Novitios, aliaque in literis Apostolicis recolendæ mem. Gregorii Papæ XIII. & prædecessoris nostri contenta, prout alii Ministri Provinciales aliarum Provinciarum Fratrum ejusdem ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum, in omnibus, & per omnia habeat.

Privilegia, immunitates vel gratias tam spirituales, quam temporales.

§. 6. Ac tàm ipsi, quàm singularum domorum dictæ Provinciæ Fratrum Minorum S. Francisci Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Bavariæ Superiores, necnon singulares eorum, & cujuslibet illarum personæ, omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indultis, concessionibus, favoribus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus alii hujusmodi Ministri Provinciales, & illarum domorum Regularium superiores, & singulares personæ uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt, quomodolibet in futurum, pariter & pariformiter ac æquè personaliter sine ulla prorsus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere possint, & gaudeant.

Statuta, constitutiones, & ordinationes d. provinc.

§. 7. Quòdque nunc, & pro tempore existens Minister Generalis præfatus, aut Visitatores ab eo, & pro tempore mittendi, statuta, constitutiones, & ordinationes ejusdem Provinciæ Bavariæ, illiusque domorum Regularium hujusmodi, nisi de consensu majoris partis Fratrum vocalium dictæ Provinciæ Bavariæ in eorum Capitulis provincialibus præstando alterare, vel immutare, aut eosdem Fratres ab eorum modo vivendi, dummodo juxta easdem declarationes vivant, disturbare.

Collecturas & quæsturas.

§. 8. Necnon quòd Fratres ordinis ejusdem S. Francisci de Observantia nuncupati, infra limites ejusdem, seu alterius Provinciæ existentes, collecturas, seu quæsturas ad domos regulares ejusdem Provinciæ Reformatorum Discalceatorum Bavariæ spectantes, exceptis eis à Fratribus dictæ Provinciæ Bavariæ in dicto eorum Capitulo Provinciali forsan concedendis occupare, aut eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Provinciæ Bavariæ hujusmodi desuper perturbare nullo unquam tempore possint, nec valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Ministro Generali omnimodã auctoritatem concedit super d. Provincia dummodo ipsi fratres constitutionib, strictioris observantiæ remaneant subjecti, ad quarum observantia omnino teneri decernit.

§. 8. Et insuper eidem Ministro Generali, ut Ministrum Provincialem, Custodem, & Definitores dictæ Provinciæ Bavariæ creare, & eligere, ceteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, individuam, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, ordinare, & exequi liberè, & licitè possit, & valeat, plenam, liberam, & amplam auctoritatem, & tenore præmissis concedimus, & impartimur licentiam, & facultatem, ita tamen, ut Fratres Provinciæ hujusmodi, constitutionibus, & Ordinationibus in Capitulo, sive Congregatione generali factis, quæ strictiori observantiæ non adversentur, subjaceant, ad illarumque observationem omninò teneantur.

Clausulæ præservativæ.

§. 9. Decernentes, Provinciam per præsentes erectam, & institutam hujusmodi decretis, & declarationibus à Nobis, & Romanis Pontificibus, prædecessoribus, & successoribus nostris, pro reformationibus, & custodiis Italiæ emanatis, seu emanandis nullatenus subjectam, & comprehensam esse, vel fore, ac Provincialem, Custodem, & Definitores, aliosque Superiores, ac Fratres Provinciæ per præsentes erectæ, & institutæ, à quoquam, quavis etiam Archiepiscopali, aut Episcopali, vel etiam majori auctoritate fungentes, desuper molestari, inquietari, perturbari, aut impediri non posse.

Clausula sublata

§. 10. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios

missarios ordinarios, vel delegatos, sublata, eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clauf. derog.

§. 11. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam dicti ordinis, illiusque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eidem ordini, & Provinciis, illiusque & illarum Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, & eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 2. die 1. Mart.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 1. Martii 1625. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XXXVII.

Definitio quoad Imagines nondum à Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, splendoribus, & laureolis proponendas, vel tabella, & luminaria ad eorum sepulchra apponenda, & cum attestationibus, desuper proponendis, recipienda, & asservanda, sive eorum miracula in imprimendis libris enarranda.

Feria V. die 13. Martii Anno à Nativitate D. N. JESU Christi 1625.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico in Vaticano coram S. D. N. D. Urbano divina providentia Papa VIII. ac Illustriss. & Reverendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus, adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Edita Ann. Dom. 1625.

Sanctiss. D. N. solicitè animadvertens abusus, qui irrepserunt, & quotidie irrepere non cessant in colendis quibusdam cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, etsi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore insigniti sint ab Apostolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atque Ecclesiis, aliisque locis publicis, ac etiam privatis, cum laureolis aut radiis, seu splendoribus proponuntur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia, à Deo per eorum intercessiones accepta, in libris rerum ab ipsis gestarum enarrantur, & ad illorum sepulchra, tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

Prohibitio ubique proponendi Imagines cum laureolis, radiis vel splendoribus.

§. 1. Volensque proinde hujusmodi abusibus, pro debito officii pastoralis, occurrere, re etiam cum Illustriss. & Reverendiss. DD. Cardinalibus, contra hæreticam pravitatem in universa Republica Christiana generalibus Inquisitoribus communicata, & maturè considerata, ac discussa, declaravit, statuit, & decrevit, ne quorumvis hominum, cum sanctitatis, seu martyrii fama (quantacumque illa sit) defunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud, venerationem, & cultum præ se ferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, seu privatis, vel Ecclesiis tàm secularibus, quàm regularibus, cujuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apostolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (si quæ appositæ sunt) amoveantur, prout eas statim amoveri mandavit.

Libros etiā à contin. ntes imprimendi.

§. 2. Ac pariter imprimi de cetero inhibuit libros eorumdem hominum, qui Sanctitatis, sive Martyrii fama, vel opinione (ut præfertur) celebres è vita migraverint, gesta, miracula, vel revelationes, seu quæcumque beneficia tamquam eorum intercessionibus à Deo accepta continentes, sine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui in iis recognoscendis, Theologos, aliosque pios, ac doctos viros in consilium adhibeat, & ne deinceps fraus, aut error, aut aliquid novum, ac inordinatum in re tàm gravi committatur, negotium instructum ad Sedem Apostolicam transmittat, ejusque responsum exspectet: Revelationes verò, & miracula, aliaque beneficia supradicta, quæ in libris horum hominum vitam, & gesta continentibus, hactenus sine recognitione, atque approbatione hujusmodi impressa sunt, nullo modo approbata censeri vult, mandatque Sua Sanctitas.

Tabellasque Imagines, & luminaria ad eorum sepulchra apponendi.

§. 3. Ad horum hominum sepulchra, vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, atque imagines, ex cera, aut argento, seu ex alia quacumque materia, tàm pictas, quàm fictas, atque exsculptas appendi; aut affigi, & lampades, sive alia quæcumque lumina accendi, sine recognitione ab Ordinario omninò, prout supra facienda, Sedique Apostolicæ referenda, ac probanda.

Declaratio in prædictis.

§. 4. Declarans, quòd per suprascripta, præjudicare in aliquo non vult, neque intendit iis, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii, coluntur.

Executorum deputatio.

§. 5. Ut autem præmissa diligentiùs observentur, universis, ac singulis, tàm Ordinariis, quàm hæreticæ pravitatis Inquisitoribus districtè præcipit, ut in sua quisque Diœcesi, vel Provincia sedulò pervigilent, ne sine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra superiùs disposita fiant.

Pœnarum in transgressores impositio.

§. 6. Transgressores verò, si Regulares fuerint, privationis suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, necnon & suspensionis à divinis: si verò Clerici seculares, privationis pariter suorum officiorum, suspensionis à divinis, & ab administratione Sacramentorum, executioneque suorum ordinum respectivè, aliisque arbitrio prædictorum Ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo.

Et signanter Impressores.

§. 7. Qui autem libros impresserint, aut Imagines pinxerint, sculpserint, seu quoquomodo effinxerint, vel formaverint, ceterique Artifices circa præmissa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & insuper pecuniariis, aliisque etiam corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem, eorumdem Ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Efficacia publicationis factæ Romæ.

§. 9. Et ne præmissorum ignorantia possit ab aliquo prætendi, voluit, ut Decretum hujusmodi, seu illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ affixum omnes perinde arctet, atque afficiat, ac si unicuique personaliter intimatum fuisset.

Fides transumptorum.

§. 10. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ

Jo. Antonius Thomasius Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis Not.

Publicatio.

Anno 1625. Indict. 7. Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus 2. die vero 4. mensis Aprilis, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ,

ut moris est, per me Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Curs. Octavius Spada Mag. Curs.

Sequitur declaratio præinsertæ prohibitionis.

Declaratio de qua in rub.

POstmodum verò idem Sanctiss. D. N. à quibusdam revocari in dubium accepit, an Tabellas, & Imagines, quas in posterum offerri contigerit, recipere, & antea oblatas conservare liceret. Sanctitas Sua, quæ tantummodo voluit, occurrendo abusibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum sanctimoniam divinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illustrare; re prius cum Illustriss. & Reverendiss. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus communicata, præsenti Decreto declaravit. Quòd sicut numquam prohibuit, nec suæ intentionis fuit prohibere oblationem, receptionemque Tabellarum, & Imaginum hujusmodi, ita, ut nulli deinceps hæsitationi locus relinquatur, statuit in præsentiarum, & decernit, ut quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium, locumve alium publicum secularem, seu regularem Tabellas, & Imagines, aliudve simile quispiam detulerit, ac intercessione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adscriptorum, quamvis cum martyrii, vel sanctitatis fama demortuorum, optata se impetravisse dixerit, liceat Ecclesiasticis personis, Ecclesiarum, locorumvè prædictorum curæ Præpositis, Tabellas, & Imagines, sive pictas, sive ex quavis materia fictas, atque alia quæcumque collatæ gratiæ fidem facientia simul cum deferentis, aliorumque, qui conscii fuerint, attestationibus accipere, atque approbantibus Ordinariis, ad quos referre statim omnia teneatur, in secreto aliquo, seorsum ab Ecclesia, loco custodire, ibidemque jam amotà collocare, & asservare, ut si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, seu Canonizationis honore in terris decorare voluerit, extent hujusmodi sanctitatis qualescumque probationes, Apostolicæ Sedis judicio tunc examinandæ, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Jo. Antonius Thomasius S. Rom. & univers. Inquisitionis Not.

Publicatio.

Anno 1625. Indictione 8. Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die verò 30. mensis Octobris, supradictæ literæ, sive decretum affixum & publicatum fuit ad valvas Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Curs.

XXXVIII Pastoralis, & pia adhortatio ad Catholicæ Ecclesiæ Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ut ipsi, & Christi fideles omnes bonis operibus muniti, omnipotentem Deum pro pace, & concordia inter Christianos Principes inducenda, & Christiani populi incolumitate assequenda efficacibus precibus exorent.

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabiles Fratres! Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Narrat Principes esse discordes & bellorum tempestates excitatas.

TOnitrua ultionis Omnipotentis exterrent Europam, & furente discordiarum turbine concutiuntur fundamenta Orbis terrarum. Consurgunt Principes indignantes de soliis suis, & Nationes ardentes odio, sitiunt sanguinem, & ad arma properant. Armata hæresis existimans abscondi non posse acceptarum cladium ignominiam, nisi in templorum incendiis, non patitur in Germania conquiescere Religionem quamvis clarissimis victoriis triumphantem: quinimò ostentans faces exitiales, & remota accersens auxilia, tempestates sævientis Oceani, Romano Imperio minitatur Belgium diuturnis bellis vexatum, ut intestina dissidia coerceat, non potest propria viscera non laniare, eorumque populorum internecionem, quos vellet paterno patrocinio tueri, cogitur appellare victoriam.

Et particulariter in Italia.

§. 2. Hæc regio pacis, & religionis arx, Italia, quæ exterarum provinciarum calamitates misericors spectatrix lamentabatur, fit hac tempestate campus seditionum, & ea bellorum incendia in Valtellina, finitimisque regionibus timet excitari, quæ nonnisi gentium sanguis, & principatuum casus extinguat.

Et hic timet hæreses latiùs se diffundere.

§. 3. Periculum autem est, ne hac arrepta occasione, pestiferum hæresium virùs latius se diffundat, & animorum sanitatem corrumpat contagione impietatis. Quocumque enim animo bellum inter Christianos Principes geratur, non potest tanta moderatione administrari, quin plerumque triumphos sceleri ferat, & naufragia Religioni. Jam verò audaces illæ hæreticorum minitantium voces audiri sine lacrymis non possunt, qui impiam causam defendere se posse gloriantur framea Dei nostri, idest, potentia Principum Catholicorum. Neque solùm hæc existimanda sunt damna, quia regionibus vastitatem, & animis perniciem parant, sed quia beatissimos triumphos creduntur adimere hoc tempore Christianitati.

Ideoque plurimum ipse dolet, & vitam propriam pro Christianæ Reipublicæ salute Omnipotenti vovet.

§. 4. Hæc tàm vasta, & tàm minax humanarum miseriarum scena, quodnam lacrymantibus oculis Pontificiæ caritatis spectaculum præbeat, facilè conjicere potestis Venerabiles Fratres. Tamen neque animum despondemus, qui scimus, Dominum aliquando in tempestate, & turbine delitescere; neque inanibus querimoniis tempus ducimus, qui lamenta viribus destituta putamus haberi potius solaria pereuntium, quàm periclitantium auxilia. Accenditur velut ignis zelus noster & si noster sanguis fortiter fusus opportuna est medicina ægrotanti Reipublicæ, gaudentes in proprio damno salute filiorum, vitam ipsam pro Dei gloria devovemus. Omnipotentem cordium scrutatorem testamur, Nos Cæsarum triumphis anteferre eas Pontificum ærumnas, qui digni habiti sunt pro nomine JESU contumeliam pati, & divinum Pastorem imitantes, animam suam posuerunt pro ovibus suis.

Omnem etiam adhibet conatum pro concordia Principum dissidentium pace.

§. 5. Cùm autem non videatur ejusmodi holocaustis hoc tempore delectari Pontifex sempiternus, ea consilia dies, noctesque meditamur, quæ habeantur arma lucis ad profligandum patrem discordiarum. Armamus quidem Ecclesiasticas legiones, ne opus Dei facere negligenter arguamur; at enim eodem tempore nullum prætermittimus officium, quo possit conciliari concordia Regum, & leniri furor armorum.

Illustriss. quoque Franciscum Card. Barberinum S. D. N. Nepotem pro concordia obtinenda Legatum ad Reges destinavit.

§. 6. Tandem postquam accuratissimis precibus flagitavimus pacem numinis dissipantis gentes, quæ bella volunt, decrevimus id remedium adhibere, quod in consimili rerum discrimine non semel peperit incolumitatem Orbi Christiano. Ergo nuper approbante Apostolico Senatu declaravimus Ecclesiæ universæ Pastoralem sollicitudinem Cardinalitia legatione prodere. Selegimus verò Franciscum Cardinalem Barberinum fratris nostri filium. Creditur Pontificia consanguinitas non levem actori publicæ causæ adjungere auctoritatem: Porrò autem allegantes eum, quem natura Nobis voluit esse charissimum, videmur luculentius paternum affectum testari generi humano. Nunquam certè Nos ei gravissimum hoc terrarum tumultuantium negotium mandaremus, nisi explotatum Nobis foret, eam illi mentem inesse, ut gloriam Dei, & populorum salutem existimet verum Ecclesiasticorum Principum thesaurum, ac triumphum. Nunc autem ille ad potentissimos Reges proficiscitur cura-

turus

turus, ut exoptata Christianæ Reipublicæ concordia lætificet mœrentem Ecclesiam, & propugnacula communiat publicæ incolumitatis.

Hortaturque modo Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ut in rubr.

§. 7. Timidæ sunt cogitationes hominum, & consilia mortalitatis non rarò ludibria existunt, nisi pater luminum cordibus nostris infundat Spiritum sapientiæ, & fortitudinis. Quare Venerabiles fratres in partem sollicitudinum nostrarum vocati, congregate hoc tempore populos, & quasi tubæ exaltate vocem vestram. Currat Christiana plebs ad arma justitiæ, muniatur sacco, & cilicio, quibus lorica salutis conficitur, & distringens gladium ancipitem orationibus conflatum, profligat legiones Inferni, ut pœnitentium Ninivitarum gemitus imitata leniat iram Dei furore suo terras arguentis. Tum autem eum orate, ut det verba sua in ore Apostolici Legati, ne pax, quæ Christi in Cælum redeuntis testamentum fuit, & hæreditas, à filiis discordiarum temerè dissipetur. Turris fortissima nomen Domini, ad hanc confugiant justi, & fides, quæ montes transferre, & maria potest perambulare, sentient, montes Syon esse in circuitu mysticæ Hierusalem, & Dominum potentem in prælio excubare in circuitu populi sui. Omnipotens Princeps pacis, qui arcum conteris, & confringis arma impiorum, in manu tua sunt corda dominantium, & sub te curvantur qui portant Orbem: Emitte è thesauris misericordiæ sempiternæ Spiritum caritatis, qui Christianorum Principum voluntates conciliet: effice ut fœderatis potentium viribus, atque animis, in hac altissima terrarum specula canere quàm citissimè possimus classicum cæli, atque uti tanto armorum apparatu ad Regnum Dei propagandum plaudente concilio justorum, & triumphante fide orthodoxa. Justissimi hujus voti spem, & fiduciam præbere potest Omnipotens fidelium precibus exoratus, Venerabiles fratres, à quibus pium hoc solatium expectamus, vobisque Apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

D. P. An. 2. die 25. Mart.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 25. Martii 1625. Pont. Nostri Anno secundo.

XXXIX.

Elargitio plenariæ peccatorum Indulgentiæ pro omnibus in Urbe constitutis, qui Basilicam S. Petri, & Ecclesiam B. Mariæ Transtyberim devote visitaverint, & ibi Deum pro suæ Ecclesiæ exaltatione, ab hostium conatibus defensione, hæresium extirpatione, Principum Christianorum vera pace, ac imminentium in Europa ne cessitatum aversione oraverint.

Jubilæum hic indixit pro tunc Ecclesiæ necessitatibus imminentibus Paul. V. ut hic sup. const. 106. Ecce. & Const. 115.

Generalem autem indictionem plenariæ Indulgentiæ pro currenti Anno Sancto hic idem Pontifex promulgavit, ut sup in Tomo 3. in ejus constit. 16. Omnes.

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1.

Indixit hic Pont. die 29. April. 1624. Jubileum Anni Sancti in sua const. Omnes.

Divinæ misericordiæ foribus hoc sacrosancto Jubilæi Anno per nos reclusis, teterrimus humani generis, hostis qui spiritualis ædificii ruinam assiduè molitur, bellico furori ostium reseravit. Perstrepunt ubique arma, & populi, quos Christiana caritate ferventes, hoc præsertim tempore, charismata meliora æmulari opta bamus, sævis iræ flammis incensi, mutuas in clades exardescunt.

Sed statim fere in Europa, & signanter in Italia bellorum turbines orti sunt, & sanguinis effusiones, de quib. ipse affligitur.

§. 2. Nos verò, qui omnes paterna dilectione complectimur, Europæ fere universæ, præcipuè autem Italiæ, quæ illibatæ religionis studio, jure optimo gloriatur, ac tutissimum florentis, diuturnæque pacis existit domicilium, casus mirum in modum dolemus, & sanguinem, qui effundi jam cœpit, magna nostrarum consequitur copia lacrymarum.

His malis omni studio nixus est obviare, sed adhuc Patrem misericordiarum adeundum esse cognoscit.

§. 3. Quamquam verò, tot, tantisque malis opportuna remedia adhibere cupientes, ea quæ officii nostri ratio poscebat, humanæque prudentiæ leges monere videbantur, quantum in Domino potuimus, Pastorali sedulitate providimus, nihilominus fortiora præsidia nonnisi è Cælo sperantes, Patrem misericordiarum, quem iniquitates nostræ in iram concitaverunt, contritis, & humiliatis cordibus ducimus adeundum, ut in gentes, quæ eum non noverunt, non in filios, iram suam effundat, ut recordetur, quia caro sunt, nec contra fœnum, quod vento rapitur, ostendat potentiam suam, ut exortam sedet tempestatem, statuat procellam ejus in auram, & sileant fluctus ejus.

Quod ut fructuosius nat ad Rom. Ecc. thesauri dispensationem devenit.

§. 4. Hoc autem ut fructuosius, & majori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more in præsentibus necessitatibus ad ejusdem Ecclesiæ thesauri largam dispensationem pro nostro pastorali munere confugiendum duximus.

Constitutosque in Urbe monet, ut illum pro suæ Ecclesiæ exaltatione & Principum Christianor. vera pace ferventer orent.

§. 5. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus sancti, omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles in Alma Urbe nostra constitutos, auctoritate Apostolica paternè, enixèque requirimus, & monemus, ac in Domino hortamur ad infrascripta devotè peragendum, & adimplendum, necnon ad pias, ac fervidas ad Altissimum preces effundendum, ut per viscera misericordiæ suæ, Ecclesiam suam exaltare, eamque ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac in necessitatibus hujusmodi subvenire dignetur.

Quibus infra scripta servantibus plenariam peccatorum remissionem elargitur.

§. 6. Nos enim de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis licet minimè suffragantibus, contulit: Universis, & singulis Christi fidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui solemni processioni, quam à Basilica Principis Apostolorum ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ Transtyberim, feria quarta sequentis hebdomadæ, unà cum Venerabilibus fratribus nostris, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoribus, omnibusque Prælatis, & Proceribus, universoque Clero, & populo agemus, interfuerint, vel qui eadem hebdomada Basilicam, & Ecclesiam hujusmodi, saltem semel visitaverint, ibique devotè, ut supra, Deum oraverint, necnon feria quarta, & sexta, ac sabbato ejusdem hebdomadæ jejunaverint, peccataque sua confessi, in qualibet ex dictis diebus, vel Dominica immediatè subsequenti, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter susceperint, quòd omnes, & quascumque præsentis Anni Jubilæi Indulgentias, & peccatorum remissiones, pœnitentiarumque relaxationes consequantur, quas consequerentur, si omnes Ecclesias ad id deputatas personaliter visitarent, & alia in literis, indictionis ejusdem Jubilæi præscripta adimplerent, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Impeditis autem hæc peragere opportunè providet.

§. 7. Regularibus autem personis utriusque sexus in Claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tàm laicis, quàm religiosis sæcularibus, seu regularibus in carcere existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque legitimo impedimento detentis, qui suprà expressa, vel eorum aliqua præstare quiverint, ut Confessarius quem ut infra elegerint, prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commu-

commurare, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, concedimus pariter, & indulgemus.

Licentiam que idoneū eligendi confessorem ampla cum facultate eos absolvendi concedit.

§. 8. Cupientes autem omnes Christi fideles participes fieri hujus pretiosissimi thesauri, universis, & singulis utriusque sexus tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis secularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tàm secularem, quàm cujusvis Ordinis regularem ex approbatis à dilecto filio nostro in Alma Urbe Vicario in spiritualibus Generali, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, atque aliàs per quascumque Rom. Pontif. prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant. Et insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutifera opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet, in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio infligendis.

Hoc tamen limitat.

§. 9. Non intendimus autem præsentes iis qui à Nobis, & Sede Apostolica, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, & interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infra tempus hujusmodi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariis omnib. derogat.

§. 10. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Rom. Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi, indulgentiarum, & facultarum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, acquorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut expressio habenda, vel quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis, habentes, ad formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis hujus const. credi decernit.

§. 11. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorùs fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2. die 21. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 21. Aprilis 1625.

XL. Quòd Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini in Hispania, & Indiis, ad Doctoratus seu Magisterii in sacra Theologia gradus promovendi, ab Examinatoribus in Capitulo Generali à Priore generali deputandis examinentur, ad effectum, ut Magistralibus exemptionibus, & dignitate gaudere possint. Cum extensione Constitutionis Clementis VIII. qua sublata fuerunt vota ex gratia concessa in Capitulis Provincialibus in quibusdam Provinciis Hispaniarum, & Indiarum, ad omnes Provincias Italiæ.

De numero, electione, & qualitatibus Magistrorum sacræ Theologiæ in Provinciis Italiæ eligendorum statuit Greg. XIII. const. 83. Dominicum. sup. tom. 2. Et de his Fratribus scripsi sup. ad Alexan. 4. Const. 6. Licet. tom. 1. pag. 110. Præter quæ scias, ordinationes Congregationis Siciliæ approbasse Paul. V. sup. tom. 3. Const. 99. Exponi. & S. D. N. revocasse omnia privilegia, quibus gaudebant Assistentes Ultramontani expleto eorum officio in const. 61. Romanus. ubi de hujusmodi Assistentibus notabo, & alia indicabo.

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex in sacra B. Petri Sede à Domino constitutus, ex injuncto sibi munere, religiosos viros, qui spretis hujus sæculi vanitatibus, divini numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo sese manciparunt, præcipua benignitate complectens, in his, quæ prosperæ, felicique eorum directioni conducunt, sedulò invigilat, quæ verò in hoc impedimento esse dignoscuntur, pastorali solicitudine tollere procurat, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Multi fratres hujus ordinis in Indiis & Hispaniis pro consequendis Doctoratus, seu Magisterii in sacra Theologia gradibus ad Universitates studiorū generalium recurrunt, vel aliàs ad id aditum sibi patefacere contendunt in ordinis præjudicium.

§. 1. Cùm itaque (sicut accepimus) multi Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Provinciarum Hispaniarum, & Indiarum Religiosi doctrina, & meritis sufficientibus carentes nimiaque Doctoratus, seu Magisterii in sacra Theologia graduum in eisdem Provinciis consequendorum ambitione ducti, partim ad Universitates studiorum generalium, in quibus ad gradus hujusmodi suscipiendos levissima fiunt examina, studiosè recurrant: partim verò ne hujusmodi quidem examina apud ullam Universitatem subeant, ac aliis etiam minus legitimis, & honestis rationibus ad eosdem gradus aditum sibi patefacere contendant, in non modicum Ordinis, & Provinciarum hujusmodi præjudicium.

Pont. id facere eis prohibet ad effectum Magistralib. exemptionib gaudendi nisi prævio rigoroso examine ab Examinatoribus in cap. per Priorem gener. deputandis faciendis.

§. 2. Nos præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare, prosperoque Ordinis Provinciarum hujusmodi, & directioni providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris. Quòd de cetero perpetuis futuris temporibus, nullus Ordinis, & Provinciarum hujusmodi Religiosus, etiam prætextu licentiæ à quibuscumque Superioribus obtentæ in qualibet Studii generalis Universitate ad hoc, ut inibi, ad Doctoratus, seu Magisterii in sacra Theologia gradum promoveatur, præsentari, aut gradum ipsum aliàs quoquomodo, ut suscipere deberet, ad effectum, ut Magistralibus exemptionibus, & dignitate, & Ordine gaudere possit, suscipere valeat, nisi priùs prævio rigoroso examine ab Examinatoribus in partibus per dicti Ordinis Priorem generalem in Capitulo generali deputandis faciendo, etiam per aliquos actus literarios, ac etiam in his quæ à sacro Concilio Tridentino circa Prædicatores præcipiuntur, examinatus, & approbatus fuerit, Apostolica auctoritate tenore præsentium, statuimus, & ordinamus.

Pœnas Examinatorib. ad hujusmodi gradū admittenti-

§. 3. Mandantes propterra eisdem Examinatoribus, ut præfertur, deputandis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excummunicationis, necnon

bus non idoneum mer- tis & doctrina infligit.

privationis vocis activæ, & passivæ, aliorumque officiorum per eos obtentorum ipso facto incurrendis pœnis, nequempiam Ordinis, & Provinciarum hujusmodi religiosum, doctrina & meritis sufficientibus ad hujusmodi gradus suscipiendos non præditum quoquomodo approbent, vel admittant.

Approbationes contra hanc const. faciendas annullat.

§. 4. Et nihilominus quascumque hujusmodi approbationes, aut ad gradus admissiones contra præsentium tenorem (quod absit) quandocumque, aut quomodocumque faciendas, nullas prorsus, & invalidas, nulliusque roboris, & momenti fore, & esse, ac nulli prorsus suffragari posse.

Sicque & non aliter judicari decernit.

§. 5. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, auctoritate, & tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eorumdem Ordinis, & Provinciarum religiosis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis, necnon irritantibus & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda esset, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. 24. Apr.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 24. Aprilis 1625. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Sequitur Extensio Constitutionis Clem. VIII. qua sublata fuerant vota ex gratia concessa in Capitulis Provincialibus quarumdam Provinciarum Hispaniæ, & Indiarum ad omnes Provincias Italiæ.

Edita A. D. 1628.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Clem. 8. ordinavit in Capitulis Provinc. nonnullarum provinc. in Hispaniis, & Indiis existentium hujus ord. illos tantum vocem activam habere, quibus de jure juxta d. Ord constitut. licebat, alios vero, quibus ex gratia id concessum fuerat, d. voce privavit.

ALiàs per felicis recordationi Clementem Papam VIII. prædecessorem nostrum inter alia accepto, quòd in Provinciis Bethica, Mexicana de Mechoacan, del Perù, del Quinto, novi Regni, Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, aut in aliquibus illarum permulti vocem in electionibus ex gratia habuerant, ex quo propter magnum vocalium numerum in Capitulis Provincialibus ut plurimùm confusiones, & perturbationes oriri solebant, idem Clemens prædecessor ad eas omninò tollendas, ac de cetero in perpetuum in quacumque dictarum Provinciarum nulli præter eos, quibus de jure juxta dicti Ordinis Constitutiones licebat, vocem in Capitulis provincialibus haberent, sed ii, quibus ex gratia concessa esset, voce activa omninò carerent, ex nunc privati essent, & esse censerentur, prout ipse Clemens prædecessor ex tunc illos, & eorum quemlibet privavit, Apostolica auctoritate statuit, & ordinavit. Nuper verò Nos Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione statutum, & ordinationem hujusmodi ad Provincias Italiæ dicti Ordinis, sub certis modo, & forma tunc expressis, extendimus, & ampliavimus, prout in ipsius Clementis prædictis, ac nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Nunc iste Pont. d. Clem. ordinationem in Capitulis Provincial Italiæ servari mandat.

§. 2. Nunc autem prospero, felicique quarumcumque aliarum dicti Ordinis Provinciarum statui, & directioni in præmissis quantum cum Domino possumus, obviam ire volentes, Motu, scientia, & deliberatione similibus statutum, & ordinationem per Clementem prædecessorem hujusmodi facta, & per Nos extensa, & ampliata, ut præfertur, ad universas Provincias, & Congregationes totius Ordinis prædicti eadem auctoritate tenore præsentium rursus perpetuò extendimus, pariter & ampliamus: illaque in universarum Provinciarum, & Congregationum hujusmodi, Capitulis Provincialibus locum habere, & sic ab omnibus censeri.

Decretum irritans addit.

§. 3. Atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, irritumque & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, auctoritate etiam, & tenore prædictis, decernimus, & declaramus.

Contraria tollit.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis & singularum Provinciarum prædictarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, aliisque omnibus, & singulis, quæ in dictis literis concessa sunt, non obstantibus. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem præcipit.

§. 5. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2 die 14. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Septemb. 1624. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XLI.

Confirmatio Statutorum, pro Religionis Militiæ Christianæ sub titulo Conceptionis B. MARIAE Virginis institutæ gubernio editorum.

Hæc Statuta tibi non subjicio, quia eas poteris apud hos Milites legere.

Instituit hanc Militiam istemet Pont. sup. in const. 11. Imperscrutabilis. ubi notavi. Deputavitque Judicem probationum sup. in const. 27. Cùm Nos nuper.

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Erecta fuit hæc Militia cum facultate conditut. pro ejus regimine condendi.

ALiàs supplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Nivernensis Ducum, & Adolphi Comitis ab Althan Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, unam Militiam Christianam nuncupandam sub titulo Conceptionis B. MARIAE Virginis Immaculatæ, ac sub Regula S. Francisci, necnon sub protectione SS. Michaelis Archangeli, & Basilii pro uno Magistro, qui Magnus nuncupetur, ipsius Militiæ Caput, & Superior, necnon Militum, ac Ministrorum numero eidem Magistro beneviso, Apostolica auctoritate sine cujusquam præjudicio

perpetuò ereximus, & instituimus, eisdemque Magistro, & Capitulo generali dictæ Militiæ, ut quascumque constitutiones, statuta, ordinationes, capitula, & stabilimenta ad prosperam dictæ Militiæ directionem facientia, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus, Conciliique Tridentini decretis minimè contraria, ab hac tamen sancta Sede approbanda, condere, illaque pro rerum, & temporum qualitate, & varietate, alterare, revocare, mutare, moderari, corrigere, & alia de novo condere liberè, & licitè possent, & valerent, dicta auctoritate concessimus, & indulsimus, & aliàs prout in nostris desuper sub plumbo expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Qui cùm jam sint condita, hic Pont. ea confirmat.

§. 2. Cùm autem, sicut dictus Carolus Dux Nobis nuper exponi fecit, nonnulla pro felici ejusdem Militiæ statu, atque gubernio, statuta nuper condita fuerint, illaque pro inviolabili eorum observatione Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri plurimùm desideret. Nos pii dicti Caroli votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, statuta prædicta, dummodo tamen licita, & honesta, nec revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa sint respectivè, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac constitutionibus Apostolicis, neque debitæ Nobis, & S. R. E. obedientiæ, & fidelitati adversentur, dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus.

Eaque observari jubet.

§. 3. Decernentes, eadem statuta ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari debere, irritumque & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariisque derogat.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat P. A. 2. die 24. Maij.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Maji 1625. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XLII.

Beatificatio Servi Dei Andreæ Avellini Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum, cum concessione Clericis dictæ Congregationis ubique existentibus facta, quotannis in die sui obitus Missam, & Officium de Communi Confessoris non Pontificis celebrandi.

Hujusmodi indultum celebrandi Missam, & Officium istis Clericis concessum extendit ad omnes in Civitate Neapolitana, ac Diœcesi, quæ nuper in novum Patronum d. Beatum recepit, ejusque Reliquiis, ac statuæ locum in Capella Thesauri Ecclesiæ d. Civitatis deberi statuit Sacra Rituum Congregatio, quæ etiam Indultum prædictum extendit, prout in ipsius Congregationis Decretis videre poteris.

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, à Deo constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Supplicationes Præpositi Gen. & Clericorũ Congregationis Theatinorum factæ huic Pont. pro Andreæ Avellini d. Cõgr. Clerici Beatificatione, ac Missæ, & Officii concessione.

§. 1. Cùm itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, Venerabiles fratres S. R. Eccl. Cardinales Sacris Ritibus præpositi, causam Servi Dei Andreæ Avellini eorumdem Clericorum Regularium à tribus Rotæ Auditoribus, ac deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Carolo Emanuele S. Mariæ in Via Lata Diacono Cardinale Pio nuncupato, discussam, cum utrobique de validitate processuum, de sanctitate vitæ, ac de miraculis tàm in vita quàm in morte, sufficienter constare pronunciatum fuisset; in tali statu censuerint habendam, ut ad solemnem ipsius Servi Dei Canonizationem quandocumque deveniri possit: Præpositus verò, & Clerici prædicti pro eo, quem erga eumdem Servum Dei Andream Avellinum gerunt devotionis affectum, illum Beatum nuncupari, Officiumque & Missam de eo, donec ad illius Canonizationem deveniatur, recitari posse summoperè desiderent.

Concessio de qua in rubr.

§. 2. Nos piis Præpositi, & Clericorum prædictorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasioné, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De eorumdem Cardinalium consilio, ut idem Dei Servus Andreas Avellinus Beatus nuncupari, deque eo ab omnibus Clericis Regularibus hujusmodi ubique existentibus Officium, & Missa de Communi Confessoris non Pontificis ipsa die ejus obitus celebrari, ac recitari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2 die 10 Jun.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 10. Junii 1625. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XLIII.

De Celebratione Missarum, ac de prohibitione illas moderandi seu reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia. Necnon de earumdem oneribus perpetuis suscipiendis: Et de Religiosorum numero ultra redditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo.

Super his Decretis multæ postea sunt ortæ Dubitationes: quibus eadem Sacra Congregatio respondit, & Sanctiss. D. N. *eas confirmavit, & approbavit, quas omnes mox tibi sujiciam.*

Edita A. D. 1625.

Causæ constitut.

CUm sæpè contingat, in quibusdam Ecclesiis tàm magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri; & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, ut depereant piæ testantium voluntates, obstricta

benefactoribus fides violetur, defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christi fideles gravi scandalo affecti, plerumque à similibus caritatis operibus retrahantur: Cùmque his malis maximum inter cetera fomentum præbeat, aut quòd ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent, illas brevi ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quòd Ecclesiis, sorte pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum absque ullo emolumento; aut quòd eleemosyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis, ut non facile inveniantur, qui velint huic se muneri subjicere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterii adeò exigui, ut Sacerdotes pro necessaria sua sustentatione novis se oneribus obstringere compellantur; Sacra Congregatio Card. Conc. Trident. Interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, caritatique ac Justitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat hunc teterrimum abusum è Christiana Republica convellere, atque eradicare, Sanctissimi D. N. Urbani divina providentia PP. VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infrascripta Decreta edidit.

Prohibet Episcopis in Diœcesana Synodo ac Generalib. in Capitulis reductiones seu moderationes Missarum, sed pro eis ad Apost. Sedem recurrendum, ac aliter factas nullas esse decernit.

§. 1. Ac primò districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis; sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quòd magis in Domino expedire arbitrabitur: Alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas atque inanes decernit.

Mandat quod ubi sunt imposita vel imponentur onera Missarum, & collata stipendia licèt exigua, tot Missæ celebrentur quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint, aliter facientes non satisfaciant obligationi, peccent, & teneantur ad restitutionem.

§. 2. Deinde, ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis celebrandis, plura stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum, Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac locis piis quibuscumque tàm secularibus, quàm regularibus, Sac. Congregatio sub obtestatione divini Judicii mandat, ac præcipit, ut absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint; itaut alioquin ii, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quinimò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Ad quod exactiùs observandum revocat indulta quibusvis quomodolibet concessa aliquibus collectis, vel orationib. plurib. Missarum onerib. satisfaciendi.

§. 3. Id verò ut deinceps observetur exactiùs, Sac. Congregatio eadem auctoritate revocat privilegia, & indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac locis piis, tàm secularibus, quàm regularibus, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Prohibet sacerdoti, qui Missam celebrandam cum certa eleemosyna suscepit, d. missam alteri celebrandam committere, d. eleemosyna sibi retenta.

§. 4. Ac similiter, omne damnabile lucrum ab Ecclesia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Decernit sub pœna interdicti ipso facto incurrenda,

§. 5. Præterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eo tepidiores, ac segniores reddantur, quòd onera hujusmodi, cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta; statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac locis omnibus tàm secularibus, quàm regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ab iis, ad quos pertinet, sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda, à die realis acquisitionis statim deponi debeant penès ædem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimùm investiendi in bonis immobilibus fructiferis, cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

ut pecunia seu bona mobilia relicta Ecclesiis cum onere perpetuo Missarum celebrandarum deponantur apud personam id neā, ad effectum eadem investiendi in tot bonis immobilib. fructiferis cum expressa mentione oneris illis annexi

Quæ bona, si postea auctoritate Apost. alienari contigerit, in tot bonis ut supra reinvestiantur

§. 6. Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium sub eadem pœna, ut suprà, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Modo prohibet Superioribus tam locorum secularium, quam regularium, ne imposterum suscipiant d. onera perpetua nisi de licentia Episcopi, vel Vicarii pro secularibus, & Generalis aut Provincialis pro Regularibus cum pœnis Secularib, interdicti ab Ecclesiæ ingressu, Regularibus privationis officiorum, ac inhabilitatis ad eadem ipso facto incurrendis.

§. 7. Ad hæc Sacra Congregatio quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum, tàm secularium, quàm regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne imposterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, seculares quidem sine Episcopi, vel ejus generalis Vicarii, Regulares verò sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda; alioquin secularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis verò pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cetero obtinenda, vocisque activæ, ac passivæ, absque alia declaratione incurrat.

Eleemosynas manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita permittit, si oneribus antea impositis satis fecerint, aliàs ab eis abstineant sub prædictis pœnis & auferant ab Ecclesiis, capsulas pro dd. eleemosynis haberi solitas

§. 8. Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera sucipere valeant; alioquin omninò abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis, in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa, Eleemosyna pro Missis, vel alia simili, sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrentur.

Mandat dd. Superiorib. ut in concedendis licentiis pro perpetuis onerib. suscipiendis diligenter de omnib. hic expressis inquirant.

§. 9. Episcopus verò, seu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut loco pio incumbentibus; nec antea assensum hujusmodi, aut licentiam præbeant, quam eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tàm novo oneri suscipiendo, quàm antiquis jam susceptis satisfacere posse; præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesiis, & locis piis relinquuntur, omninò respondeant oneribus adjunctis, secundùm morem cujusque Civitatis, vel Provinciæ, intelligantque, si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremo ex causis hic expressis Sacra Congr. præcipit Superiorib. locorum Regularium intrà fines Italiæ, & Insularum adiacentiū existentium, ut duos, vel tres eligant in qualibet Provincia sui Ordinis,

§. 10. Postremò Illustriss. Patres, non sine gravi animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ regularem disciplinam evertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fovent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quàm ferant redditus, & eleemosynæ cujusque Monasterii; Inhærentes Summorum Pontificum, ac Sac. Tridentini Concilii decretis, hac de re editis, Sanctissimi D. N. auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, ac Domorum Regularium bona immobilia possidentium, vel non possi-

dentium,

qui omnia bona immobilia, census, redditus, ac proventus omnes, & eleemosynas, ac obventiones dd. Monasteriis, seu eorum personis assignatas in communem usum deinceps conferendas decem annorum praecedentium habita ratione diligenter & maturè recognoscant detractis omnibus oneribus.

dentium, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum usu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & proventus omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones, tàm communes Monasteriorum, Conventuum, & Domorum ejusdem Provinciæ, quàm etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas, in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediate præcedentium habita ratione, diligenter, & maturè recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliavè cujuslibet generis onera consuerunt absorbere.

Eaque omnia scripto exarata prædicti Superiores deferant in Capitulis, & coram Judicib. à Capitulis eligendis, omnib. ut supra detractis examinet, ac decernant, quot possint in unoquoque loco regulari, juxta victum, vestitum, & medicinalia sustentari.

§. 11. Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cujus interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione Generali, vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui computatis hujusmodi redditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, & oneribus, ut supra, detractis, sedulò examinent, quot religiosi homines, connumeratis etiam laicis, aliisque necessariis servientibus, in unoquoque Monasterio, Conventu, & Domo regulari juxta regionis, & proprii Instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorumdem bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cujusque familiæ, Monasterii, Conventus, ac Domus regularis in singula quaque Provincia certus earum tantùm personarum numerus, Patrum capitularium voto, præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obventionibus, ut superiùs, sufficienter ali possint.

Mandat etiã Superiorib. ut infra annum post celebrata Capitula generalia omnia in dd. Capitulis gesta, & in authenticam formam redacta mittant ad hanc Sacr. Congr.

§. 12. Ne verò Superiores, qui id præstare debent, aut seriùs, aut remissius, quàm par est, suo muneri satisfaciant, mandat Sac. Congregatio, ut infra annum, post proximum Capitulum Generale, vel Provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad sacram ipsam Congregationem Concilii singuli mittant.

Numerumque familiæ in unoquoque loco per ipsum Capitulum præfinitum nullatenus possint augere sine d. Congr. licentia sub pœnis hic impositis.

§. 13. Numerumque familiæ, singulorum Conventuum, Monasteriorum, & Domorum hujusmodi regularium, Capituli, seu Congregationis Generalis, vel Provincialis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores, tam Generales, & Provinciales, omnes, quàm locales perpetuò servare omnino teneantur, nec possint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, absque Sacræ ipsius Congregationis licentia. Superiores autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, ut supra præscriptum, quovis modo augere præsumpserint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque activæ, ac passivæ, & ad omnia suæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiam gravioribus à Sede Apostolica infligendis Sacra Congregatio subjacere voluit, & declaravit.

Deinceps vetat quòd loca Regularium nullibi recipiantur hic præteralia requisita quo decem Religiosi ex redditib. & consuetis eleemosynis omnibus ut sup. detractis ali possint juxta decret. Greg. XV. quod habes hic sup. n. 25. Cum alias p. 186. Aliàs loca in futurũ recipienda contra hanc formam Ordinariorum Jurisdictioni subjecta sint.

§. 14. Deinceps vero Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium, nullibi recipiatur, nisi, præter alia ad id requisita, in singulis ejusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis eleemosynis, detractis omnibus, ut supra, detrahendis, competenter sustentari valeant, ad præscriptum decreti fel. rec. Greg. XV. hac de re editi. Alioquin Monasteria, & loca hujusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, ut supra, sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ jurisdictioni subjecta esse intelligantur.

Jubet Superiorib. localibus locorum Regularium, ut bis in Anno temporibus hic expressis sub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & passivæ prædicta decreta in publica mensa legi curent.

§. 15. Porrò, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, seu desuetudinem abeant, Superiores locales cujusque Monasterii, Conventus, ac Domus regularis curare, atque efficere teneantur, sub pœna privationis officii, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Advantus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi præsentes ordinationes in publica mensa perlegantur.

Sublata quibuscumque personis ea declarandi, vel interpretandi facultate.

§. 16. Omnibus tàm Ecclesiasticis personis, cujusque sint ordinis, conditionis, & gradus, quam laicis quocumque honore, ac potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Contrariis plenissimè derogat.

§. 17. Non obstantibus, quòd suprascripta omnia, & singula in præsentibus Decretis contenta, Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Jo. Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque, tàm secularium, quàm regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & invidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter, & expresse derogat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Quòd publicatio in Urbe omnes afficiat vult.

§. 18. Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præsentes ordinationes, in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, in acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptisque fidem præcipit.

§. 19. Utque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibivel ostensæ.

Dat. P. A. 3. 21. Jun.

Datum Romæ die 21. Junii 1625.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

Publicatio.

Anno D. N. *JESU Christi* 1625. *Indict.* 8. *Pontificatus autem in Christo patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus tertio, die verò 22. mensis Septembris, suprascripta Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emilianum Sanctiss.* D. N. *Pap. Curs.*

Brandimartes Latinus prælibati Sanctiss. D. N. *Pap. ac S. Rom. & Univers. Inquis. pro Mag. DD. Curs.*

Sequuntur dubia, ac declarationes aliquot Sacræ Congregationis Concilii S. D. N. Urbani Papæ VIII. auctoritate editæ super Decretis ejusdem Congregationis de Celebratione Missarum.

Super primo Sacræ Congregationis decreto, de Celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, ut non sit, qui velit onus illi injunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, ut possit hujusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo ejusdem Congregationis decreto, quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam juxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes qui tenentur Missas celebrare ratione beneficii, seu capellæ, legati, aut salarii, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votivis, aut defunctorum, recipere, & unico Missæ sacrificio utrique oneri satisfacere?

Quintò, Posito, quòd Testator relinquat, ut celebrentur pro ejus anima centum Missæ, absque ulla præscriptione eleemosynæ: Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario.

Sextò, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, An verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium?

Septimò, super quarto ejusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur. An permittendum sit Administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inservientium, paramentorum, luminum, vini, hostiæ, & similium?

Octavò, An hoc decretum habeat locum in beneficiis, quæ conferuntur in titulum, idest, An Rector beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem redditúum Beneficii?

Decimò, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna major solita pro celebratione Missæ, debeant dare eamdem integram eleemosynam iis, quibus Missas celebrandas committunt: An verò satis sit, ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Undecimò, super quinto ejusdem Congregationis decreto, quo inter cetera statuitur in hæc verba (eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam spontè oblatis, in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæritur, An hoc decretum prohibeat absolutè, quo minus accipiant novas eleemosynas ii, qui acceptis non satisfecerunt: & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimò, quid si offerens eleemosynas, audito impedimento, consentiat, ut Sacerdos Missam celebret cùm primùm poterit?

Decimotertiò, An pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem decreto afficiant tàm eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur?

Decimoquartò, An in hoc decreto comprehendantur illæ capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis in die commemorationis omnium Sanctorum, quæ vulgò dicuntur (Casse de Morti)?

Decimoquintò, An Administratores Ecclesiæ magnæ devotionis, & concursus possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis nonnisi post longum tempus satisfacere valeant, ne aliàs cultus Ecclesiæ, & devotio, ac concursus fidelium, ut ajunt, minuantur?

Decimosextò, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tàm secularium, quàm regularium, Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (& aliis ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimoseptimò, super septimo ejusdem Sacræ Congregationis decreto, quo cavetur, ut in singulis monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, An ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis decreti san. mem. Pauli V. absque tamen computatione redditúum cujusque religiosi, sit denuò facienda, nec ne?

Decimooctavò, An novitii, ad habitum regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasteriis, in quibus, habita ut supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimononò, super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint jurisdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis JESU.

Ultimo, An idem decretum, ubi disponit, ut nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum decretum proximè antecedens, an vero etiam extra Italiam?

Subse-

Subsequuntur Declarationes, seu Responsiones ad supradicta Dubia.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à Sanctiss. D. N. attributa, ad singula dubia superiùs proposita, ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatum sit adeò tenue, nihilominus pro reductione oneris, ut supra impositi, ab iis, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse judicaverit; Verumtamen si in ipsa beneficii erectione expresse cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario, Quòd si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad Tertium, teneri.

Ad Quartum, Sacerdotes quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficii, seu capellæ, legati, aut salarii, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, ubi nullam certam eleemosynam testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad Sextum, Ita esse intelligenda.

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac loca pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in missarum celebratione, nisi cùm Ecclesiæ, & loco ipsa alios non habent redditus, quos in usum earumdem expensarum erogare licitè possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ sacrificio necessariò sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis ut supra deductis, absolutè tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad Octavum, non habere locum, sed satis esse, ut Rector beneficii, qui potest missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundùm morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in fundatione ipsius beneficii aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere absolutè integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad undecimum, respondit, non prohibere absolutè: Ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Duodecimum, quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione, id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cùm susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quò minùs eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem Missis juxta benefactoris consensum celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscipiendis oneribus perpetuis Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi vel ejus generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad Decimumquartum, comprehendi.

Ad Decimumquintum. Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, ut suprà in responsione ad Duodecimum.

Ad Decimumsextum, comprehendi etiam privatos Sacerdotes,

Ad Decimumseptimum, numeri præfixionem esse iterùm faciendam servata forma ultimi decreti hac de re editi.

Ad Decimumoctavum, esse admittendos ad professionem, si aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio monasterio ejusdem Religionis esse collocandos, ubi commodè ali possint.

Ad Decimumnonum, censuit comprehendere.

Ad Ultimum, habere locum extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

XLIV.

Indultum pro Fratribus S. Francisci de Observantia in partibus Indiarum Occidentalium existentibus expresse professis, quòd de suorum Superiorum licentia à quocumque Catholico Antistite de consensu Diœcesani ad omnes etiam Presbyteratus Ordines extra tempora, & non servatis interstitiis promoveri possint.

De his Fratribus habes sup. ad Const. 23. Leon. X. Ite, & vos t. 1. Vide etiam Const. seq. quæ incipit, Ad Apost.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1625.

1. CUm sicut dilectus filius Commissarius in Romana Curia generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum Nobis exponi fecit, ejusdem Ordinis Sancti Francisci professores in Indiarum Occidentalium partibus commorantes assidua in Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, continuisque Verbi Dei prædicationibus, & aliis spiritualibus exercitiis uberes in vinea Domini fructus inibi afferant, & propterea quò ipsi Fratres dicti Ordinis Sancti Francisci dictis partibus commorantes, in piorum operum hujusmodi exercitio utiliùs, & meliùs continuare valeant, eisdem Fratribus per Nos desuper indulgeri summoperè desideret.

Ut uberiores fructus Fratres Minores de observantia S. Francisci afferant in Indiis Occidentalibus.

§. 2. Nos ejusdem Commissarii generalis votis, quantum cum Domino possumus, benignè annuere, ipsumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac Domorum, seu Conventuum Ordinis Fratrum Sancti Francisci in eisdem partibus existentium singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejusdem Commissarii generalis nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, Omnibus, & singulis ejusdem Ordinis Sancti Francisci, in partibus Indiarum Occidentalium hujusmodi tantùm existentibus expresse professis, ut de Superiorum suorum licentia, à quocumque quem maluerint Catholico Antistite, gratiam & concessionem Apostolicæ Sedis habente, in propria Diœcesi residente, vel in aliena de Diœcesani loci consensu Pontificalia exercente per eos eligendo, ad omnes, etiam sacros, & Presbyteranus Ordines extra tempora ad id à jure statuta, ac interstitiis à Sacro Concilio Tridentino designatis minimè servatis, annique circulo non expectato, etiamsi in unoquoque ex dictis sacris Ordinibus susceptis antequam ad alium promoveantur, se minimè exercuerint, dummodò tamen ad id idonei reperiantur, & servatis aliàs servandis promoverint & promoti in

Hic Pont. eisdem concedit, ut ibi professi à quocumque Catholico Antistite de licentia Diœcesani ad omnes etiam Presbyteratus ordines extra tempora, & non servatis interstitiis promoveri possint.

:llis etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac facultatem impartimur.

[...]uibus[...]umque non [...]bstantibus.

§. 3. Non obstantibus fel. rec. Gregorii XIII. & Gregorii XIV. Rom. Pont. Prædecessorum nostrorum aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

[...]ransump[...]is credi [...]andat.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

[...]at. P. A. 1. [...]ie 30. Jun.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 30. Junii 1625. Pontificatus Nostri Anno primo.

XLV.

Confirmatio, & approbatio Constitutionis Gregorii XV. de electione summi Rom. Pont. ac Cæremonialis continentis illius ritus.

Constitutionem de electione habes sup. num. 13. Aeterni. ubi tibi notavi quæ ad ejus materiam pertinent; Approbationem verò illius Cæremonialis habes Const. 19. Decet, sup. & etiam ipsum Cæremoniale impressum pro majori lectoris commoditate.

[...]dita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

[...]rooemium.

AD Romani Pontificis providentiam spectare dignoscitur, ut ea, quæ salubriter à Prædecessoribus suis, præsertim Sedis Apostolicæ, universalis Ecclesiæ decori, & utilitati conducentia, statuta sunt, firma, & inconcussa, quantum ex Alto conceditur, perseverent.

[...]reg. XV. [...]didit Con[...]titutionem [...]ro felicio[...] directione [...]lectionis [...]omani [...]ont. quam [...]abes indi[...]atam in [...]ubr.

§. 1. Cùm igitur formam in ejusdem Pontificis electione servandam sacrorum Conciliorum decretis, & variis Apostolicis Constitutionibus sæpiùs præscriptam felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor noster Pastorali sollicitudine permotus, ut res tanti ponderis postulabat, perfectiùs dirigendam duxerit Constitutione desuper edita, cujus tenor est talis: Gregorius Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Aeterni Patris Filius, Magister, & Legislator Christus Dominus, &c.

Omittitur residuum, quia eam habes supra pag. 291.

[...]t postea [...]onfirmavit [...]æremonia[...] continens [...]itus d. ele[...]tionis in [...]onst. pari [...]r tibi ind[...] Rub.

§. 2. Et successivè idem Gregorius Prædecessor Cæremoniale ritus dictæ Electionis continens de ejus mandato compositum confirmaverit, cujus tenor sequitur, Gregorius Episcopus servus servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Decet Romanum Pontificem.

Reliquum hujus Const. cum suo Cæremoniali habes ubi sup. p. 297.

[...]odò iste [...]ont. prædi[...]ta appro[...]at, & con[...]rmat.

§. 3. Nos, qui ut rei tàm arduæ negotium ritè, & rectè procederet, & absolveretur, intentis studiis desideravimus, cùm primùm (nullis licèt suffragantibus meritis) ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, animo revolventes, quantam in omnium animis Constitutionis exequutio, & Cæremonialis prædictorum usus approbationem excitarit, ut Constitutio, & Cæremoniale prædicta nostra etiam confirmatione roborata, inviolabiliter semper observentur, providere cupientes, ex mera animi nostri deliberatione, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, Constitutionem, & Cæremoniale prædicta cum omnibus, & singulis in eis, & eorum quolibet contentis clausulis, & decretis, hac nostra perpetuò valitura constitutione, Apostolica auctoritate perpetuò confirmamus, & approbamus.

[...]aque per[...]etuò in fu[...]uris Pont.

§. 4. Eaque etiam perpetuò in omnibus futuris Romanorum Pontificum electionibus firmiter, & inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus, ac derogationem in eadem Constitutione dicti Gregorii Prædecessoris insertam, semper vigere, suamque vim perpetuis futuris temporibus obtinere decernimus.

electionibus servari præcipit.

§. 5. Non obstantibus, quatenus opus sit, ea in parte, qua præsentibus adversentur recolendæ memoriæ Alexandri Papæ III. similiter Prædecessoris nostri in Lateranensi, quæ incipit, Licèt de vitanda, & quibuscumque aliis etiam in universalibus Conciliis editis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in Constitutione, & Cæremonialis confirmatione prædictis voluit non obstare; quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis quoad reliqua omnia, quæ Constitutioni dicti Gregorii, & Cæremoniali prædictis, & huic nostro præcepto, mandato & decreto non sunt repugnantia, in suo robore permansuris harum serie de simili plenitudine potestatis derogamus, & derogatum esse volumus, & hanc nostram derogationem suum pariter effectum perpetuò consequi jubemus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariaque omnia tollit.

§. 6. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, præcepti, mandati, decreti, derogationis, voluntatis, & jussionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Decretumque pœnale superaddit.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, quinto Kal. Februarii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Dat. P. A. 3. die 28. Januarii.

✠ Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Papæ subscriptio.

† Ego Franciscus Maria Episc. Ostiensis S. R. E. Card. à Monte promitto, voveo, & juro.

Cardinalium subscript.

†

† Ego Oct. Episc. Portuensis S. R. E. Card. Bandinus, promitto, voveo, & juro.

† Ego Jo. Baptista Episc. Albanensis S. R. E. Card. Detus promitto, voveo, & juro.

† Ego B. Episcopus Sabinensis Cardinalis Bevilaqua promitto, voveo, & juro.

† Ego A. Episcopus Prænestinus Cardinalis Perettus promitto, voveo, & juro.

†

†

†

† Ego Dominicus Cardinalis Gymnasius tit. Sancti Laurentii in Lucina promitto, voveo, & juro.

†

† Ego C. Card. Madrutius tit. S. Cæsarei promitto, voveo, & & juro.

†

† Ego Scipio tit. S. Chrysogoni presb. Cardinalis Burgesius Major Pœnitentiarius, promitto, vovevo, & juro.

† Ego Jo. Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Millinus promitto, voveo, & juro.

† Ego Marcellus tit. SS. Quirici, & Julittæ Presb. Card. Lantes promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Jo.B. tit. S. Cæciliæ presb. Card. Lenius promitto, voveo, & juro.
†
† Ego D. tit. S. Martini in Montibus Card. Rivarola promitto, voveo, & juro.
†
† Ego Fr. Augustinus S. R. E. presb. Cardinalis tit. S. Mariæ de Aracæli promitto voveo, & juro.
† Ego Gaspar tit. S. Crucis in Hierusalem Presb. Card. Borgia. promitto, voveo, & juro.
†
† Ego Fr. Felix tit. S. Anastasiæ Presb. Card. Asculanus promitto, voveo, & juro.
†
† Ego Gabriel tit. S. Bartholomæi in Insula Presb. Card. de Trejo promitto, voveo, & juro.
†
†
† Ego Julius tit. S. Sabinæ Presb. Card. Sabellus promitto, voveo, & juro.
† Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace Presb. Card Kleselius promitto, voveo, & juro.
† Ego S. Presbyter Card. S. Susannæ S. R. E. Bibliothecarius promitto, voveo, & juro.
†
† Ego Guido tituli Sanctæ Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Bentivolus promitto, voveo, & juro.
†
†
† Fr. Desiderius tit. SS. Duodecim Apostolorum Card. de Cremona promitto voveo, & juro.
† Ego Ludovicus tit. S. Laurentii in Damaso Presb. Card. Ludovisius, S. R. E. Vicecancellarius, & Sanctiss. D. N. Summator promitto, voveo, & juro.
† Ego Cosmus tit. S. Pancratii presb. Card. de Torres promitto voveo, & juro.
†
†
† Ego F. A. Cardinalis S. Honuphrii S. R. E. Presb. Cardinalis promitto, voveo, & juro.
† Ego Laurentius tit. S. M. in Aquiro S. R. E. Cardinalis Magalottus promitto, voveo, & juro.
† Ego Aloysius tit. S. Pudentianæ Presbyter S. R. E. Cardinalis Caetanus promitto, voveo, & juro.
† Ego Dionysius tit. Sanctiss. Trinit. in Monte Pincio Cardinalis de Marquemont promitto, voveo, & juro.
†
†
† Ego Laudivimus Cardinalis S. Sixti promitto, voveo, & juro.
†
†
†
† Ego Jo. Dominicus Spinula Cardinalis S. Clementis promitto, voveo, & juro.
† Ego Jacobus Cavalerius S. R. E. Presb. Cardinalis S. Eusebii promitto, voveo, & juro.
†
†
†
†
†
†
† Ego C. S. Mariæ in Via lata Diac. Cardinalis Pius promitto, voveo, & juro.
† Ego M. S. Eustachii Diac. Card. de Sabaudia Promitto, voveo, & juro.
†
† Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Ursinus promitto, voveo, & juro.
†
†
†
†
† Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Boncompagnus promitto, voveo, & juro.
† Ego Hippolitus S. Mariæ Novæ Diaconus Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius promitto, voveo, & juro.
†
† Ego P. Maria Burghesius Diac. Cardinalis tit. S. Gregorii promitto, voveo, & juro.
† Ego L. SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Biscia promitto, voveo, & juro.
†

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi Millesimo sexentesimo vigesimo sexto, Indictione Nona, die verò sexta Mensis Julii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri D. URBANI divina providentia Papæ VIII. Anno ejus Tertio supradictæ literæ lectæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ per me Tarquinium Majonum Cursorem, & per me Brandimartem Latinum Prælibati Santiss. D. N. P. ac Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Cursorem, &c.

Augustinus de Bolis Romanus pro D. Mag. DD. Cursorum.

XLVI.

Indultum, quòd Servus Dei Franciscus Borgia, olim Dux Gandiæ, & deindè Religiosus professus, ac tertius Præpositus Generalis Societatis Jesu, Beatus nuncupari, & in die sui obitus Missa celebrari, & officium de Communi Confessorum non Pontificum in Ecclesiis, & Domibus regularibus dictæ Societ. recitari possit.

Quamplura de Societate indicavi supra in Const. Pauli III. Regimini, tom. 2. & Const. 119. Pauli V. In Sede. sup. tom. 3.

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ALiàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In Sede Principis Apostolorum, nullo meritorum nostrorum suffragio, à Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum largitor in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Congregatio Cardinalium sac. rituum præpositorum censuerunt ad canonizationem Servi Dei Francisci Borgia quandocumque deveniri posse.

§. 1. Cùm itaque sicut dilectus filius noster Gaspar tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis Borgia nuncupatus Nobis nuper exposuit, Venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Cardinales Sacris ritibus præpositi causam Servi Dei Francisci Borgiæ olim Ducis Gandiæ, ac postea Religiosi professi, & tertii Præpositi Generalis Societatis Jesu à tribus Rotæ Auditoribus, instante cla. mem. Philippo III. Hispaniarum Rege Catholico, necnon Regnorum ejusdem Philippi Regis Proceribus, Civitatibus, Universitatibus, ac demum Præposito Generali ejusdem Societatis: & deindè de mandato Nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio Francisco S. Angeli in Foro Piscium Diacono Card. Boncompagno nuncupato discussam, cum de validitate processuum, de sanctitatæ vitæ ac denique de miraculis sufficienter constare pronunciassent, in tali statu censuerint habendam, ut ad solemnem ipsius Servi Dei Canonizationem quandocumque deveniri possit.

Gaspar, Card. Borgia & Soc. prædicta,

§. 2. Gaspar verò Cardinalis, ac Præpositus, & Presbyteri dictæ Societatis pro eo, quem erga eumdem Dei Servum Franciscum Borgiam gerunt

devotionis

lum Bea- m nuncu- ri, ac Of- cium, & issam de interim citari huic ont. sup icarunt. ui Ponti- x id ei in- lget.

devotionis affectum, Illum Beatum nuncupari, ac Officium,& Missam de eo, donec ad illius Canonizationem deveniatur, recitari summoperè desiderent.

§. 3. Nos piis Gasparis Cardinalis, ac Præpositi Generalis, & Presbyterorum prædictorum votis,quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes; ac singulares Præpositi,& presbyterorum prædictorum personas à quibusvis excommunicationis,suspensi,& interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,censuis,& pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione,vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt,ad effectum præsentium dumtaxat consequendū harum serie absolventes,& absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: De eorumdem Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut idem Dei Servus Franciscus Borgia Beatus nuncupari, deque eo ab omnibus dictæ Societatis JEsu Religiosis ubique existentibus, necnon in ditionibus Familiæ illorum de Borgia ab omnibus Sacerdotibus,tàm sæcularibus,quàm regularibus Kalend. Octobris, ipso nempè die sui obitus, Missa celebrari,ac Officium de Communi Confessorum non Pontificum recitari,juxta rubricas Missalis, & Breviarii Rom. respectivè, liberè, & licitè valeant,Apostolica auctoritate,tenore præsentium perpetuò concedimus,& indulgemus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis; cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis- que derogat.

§. 5. Volumus autem,ut præsentium transumptis,etiam impressis, Secretarii ipsius Societatis, vel Notarii publici manu subscriptis, & personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ; vel ostensæ. Transumptis etiam credi mandat.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxiij. Novembris 1624. Pontificatus Nostri Anno II. Dat. die 23. Novemb. Pont. An. 2.

§. 6. Nunc autem eosdem Gasparem Cardinalem,ac Præpositum,& Presbyteros amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & singulares Præpositi, & Clericorum prædictorum personas à quibusvis excommunicationis, suspensi, & interdicti,aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris,& pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt,ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De eorumdem Fratrum consilio, concessionem,& indultum, desuperque confectas literas hujusmodi, ad quoscumque Sacerdotes sæculares, seu cujusvis Ordinis, Congregationis,seu Instituti regulares, ad Ecclesias, seu domos regulares dictæ Societatis JEsu accedentes,itaut Sacerdotes hujusmodi in dictis Ecclesiis, seu domibus dumtaxat Missam, & Officium hujusmodi servata prædictarum literarum formâ respectivè celebrare,& recitare possint, & valeant, eadem auctoritate tenore præsentium extendimus,ac concedimus pariter,& indulgemus. Indultum- que prædi- ctum modo ampliat.

§. 7. Non obstantibus omnibus illis,quæ in dictis nostris literis voluimus non obstare cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis- que derogat.

§. 8. Volumus autem,ut præsentium transumptis,etiam impressis, Secretarii ipsius Societatis, vel Notarii publici manu subscriptis, & personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Et transum- ptis fidem dari jubet.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die ij. Septembris MDCXXV. Pont. Nostri Anno Tertio. Dat. P. A. 2. die 2. Sep.

Indultum pro Ordine Fratrum Capucinorum Officium de S. Conrado Tertii Ordinis Sancti Francisci Professore in die suæ festivitatis recitandi sub ritu semiduplici, & de communi unius Confessoris non Pontificis. XLVII.

Tres Ordines instituit S. Franciscus, quorum tertium pro sæcularibus Tertiariis nuncupatis instituit, & illius professor fuit iste Conradus non autem Congregationis Fratrum Regularium, qui etiam Tertiarii vocantur; ut notavi supra tom. 1. ad const. 5. Honor. 3. p. 66.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1625.

DOMINI Nostri JESU Christi, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cælis, vices quamquam immeriti gerentes, ex injuncto Nobis pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis: Quamobrem fidelium quorumlibet præsertim verò sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium votis,quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Exordium.

§. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Ministri generalis, ac Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper expositum fuit, quòd ipsi ex peculiari, quem erga Sanctum Conradum tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci dum vixit, professorem, gerunt, devotionis affectu,& ut alios Christi fideles ad ejusdem devotionis studium accendant, Officium de eodem Sancto Conrado die ejus festo sub ritu Semiduplici recitare posse summoperè desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut de opportuna in præmissis licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur. Ad supplicationem Ordinis Fratrum Capucinorum;

§. 2. Nos igitur Ministri generalis,& Fratrum prædictorum laudabile ejusmodi desiderium plurimum in Domino commendantes,illosque specialibus favoribus,& gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: De Venerab. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio,ut de eodem Sancto Conrado die ejus festo ab omnibus,& singulis Ordinis Minorum Sancti Francisci Religiosis ubique existentibus Officium sub ritu semiduplici de communi unius Confessoris non Pontificis juxta Rubricas Breviarii Romani recitari liberè,& licitè possit,& valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem perpetuò concedimus, & indulgemus. Hic Pont. licent a concedit officium de communi unius Confessoris sub ritu semiduplici pro die festivitatis recitandi.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento,confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§. 4. Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis,manu alicujus Notarii publi- Transumptisque credi mandat.

publici subscriptis,& sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis,eadem prorsus fides in judicio,& extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 12. Septembris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Septembris 1625. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLVIII. Beatificatio Servi Dei Felicis de Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum,ac Indultum quod de eo Missa celebrari,ac Officium recitari possit à Fratribus dicti Ordinis in Nancei,Romaricomontis,& Cantalicii Oppidis existentibus, & Romæ ab omnibus ad Ecclesiam ipsius Ordinis, ubi Corpus ejusdem requiescit,confluentibus.

Hoc Indultum ad omnes Fratres dicti Ordinis ubique existentes extendit postea hic idem Pont. ut in Const. seq. & deinde ad omnes Sacerdotes confluentes ad Ecclesias hujus Ordinis extendit,ut inf. Const. 86. Alias nomine.

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN specula militantis Ecclesiæ, & Apostolicæ potestatis plenitudine, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, divina providentia constituti,piis fidelium votis,quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Multi Principes, ac Minister gen. Fratrum Capucinorum supplicari fecerunt Pont. ut iste Fr. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari ac de eo Missam celebrari, & Officium recitari posse, indulgere dignetur.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum,Maximiliani Bavariæ Sacri Rom. Imperii Principis Electoris,ac Caroli Lotharingiæ Ducum respectivè, necnon Francisci à Lotharingia Comitis Valdemontani,dilectarumque in Christo filiarum nobilis Mulieris Elisabethæ Bavariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam à Lotharingia Monasterii Sedi Apostolicæ immediatè subjecti S. Petri de Romaricomonte Ordinis S. Benedicti Nullius seu Tullens. Diœcef. Abbatissæ,necnon etiam Ministri generalis, & Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit,quòd bo. me. Felix de Cantalico,ejusdem Ordinis dum vixit professor, multis,& eximiis virtutum,gratiarum,& miraculorum donis à Domino illustratus fuit. Quapropter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciscus Comes,necnon Elisabetha Ducissa,& Catharina Abbatissa, ac Minister,& Fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob ejus eximiam charitatem,& excellentia merita, divina aspirante gratia, ab Apostolica Sede decernatur, Idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo, ut infra recitari, & celebrari possit.

Qui modo id concedit Fratrib. d. Ordinis tantum in Nancei, Romaricomontis ac Cantalicis Oppidis existentibus Romæ vero ubi Corpus ejus requiescit etiam confluentibus elargitur.

§. 2. Quare Nos,re prius per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam demandavimus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati. Ut ipse bo. me. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari,Officiumque & Missa de eo, tamquam de communi Confessoris non Pontificis juxta rubricas Missalis,& Breviarii Romani, hoc anno videlicet post præsentes literas emanatas, ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique existentibus; hic autem Romæ etiam à confluentibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum die eorum Superioribus bene visa; in posterum verò die dumtaxat sui obitus in Ecclesiis Fratrum prædictorum, videlicet in Nanceij ac prædicto Romaricomontis, necnon Cantalicii Oppidis ab ejusdem Fratribus tantùm; Romæ verò ubi Corpus ejusdem requiescit, etiam ad Ecclesiam dictorum Fratrum confluentibus recitari,& celebrari respectivè,liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam,& facultatem concedimus, & impartimur.

Contraria removet.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari mandat.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis,eadem prorsus fides in judicio,& extra adhibeatur,quæ eisdem præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ.

Dat. P. A. 3 die 1. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Octobris 1625. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Sequitur extensio hujus Indulti ad omnes Fratres d. Ordinis ubique existentes.

Edita A. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Refertur tenor præinsertæ Constitutionis.

NUper nomine dilectorum filiorum, nobilium virorum Maximiliani Bavariæ Sacri Romani Imperii Principis Electoris, ac Caroli Lotharingiæ Ducum respectivè,necnon Francisci à Lotharingia Comitis Valdemontani,dilectarumque in Christo filiarum nobilis mulieris Elisabethæ Bavariæ Ducissæ,& Catharinæ etiam à Lotharingia,Monasterii Sedi Apostolicæ immediatè subjecti Sancti Petri de Romaricomonte Ordinis Sancti Benedicti Nullius, seu Tullens. Diœcef. Abbatissæ,necnon etiam Ministri generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis exposito,quòd bon. mem. Felix de Cantalicio, ejusdem Ordinis dum vixit Professor,multis,& eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, eaque propter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciscus Comes, necnon Elisabetha Ducissa, & Catharina Abbatissa, ac Minister, & Fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerant, ut donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina aspirante gratia, ab Apostolica Sede decerneretur;Idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari,Officiumque,& Missa de eo recitari, & celebrari posset.Nos hujusmodi supplicationibus tunc inclinati,de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium,sacris Ritibus præpositorum,consilio; Ut ipse bon. mem. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari,Officiumque, & Missa de eo tamquam de communi Confessoris non Pontificis juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani eo anno ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique existentibus,hic autem Romæ etiam à Sacerdotibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus die eorum Superioribus bene visa, in posterum verò die dumtaxat sui obitus in Ecclesiis Fratrum prædictorum, videlicet in Nanceij, ac prædicto Romaricomontis,necnon Cantalicii Oppidis ab eisdem Fratribus tantùm, Romæ verò ubi Corpus requiescit etiam à Sacerdotibus ad Ecclesiam dictorum Fratrum confluentibus, recitari, & celebrari respectivè liberè, & licitè posset, & valeret, licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate concessimus, & impartiti sumus, prout in Nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Extensio qua in Rub

§. 1. Nunc autem dilecti filii Procuratoris generalis dicti Ordinis,ac Ministri generalis, & Fratrum prædictorum nomine Nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati; de eorumdem Cardinalium

dinalium consilio, ut à Fratribus ejusdem Ordinis universis, & singulis, ubique existentibus, Romæ autem dumtaxat, & à Sacerdotibus ad Ecclesiam, ubi ejusdem Beati Felicis Corpus quiescit, confluentibus, ut præfertur, in die obdormitionis ipsius Beati Felicis Officium, & Missa de eo tanquam de communi Confessoris non Pontificis juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani recitari, & celebrari respectivè libere similiter, & licitè possit, & valeat, licentiam, & facultatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus pariter, & impartimur.

Contraria tollit.

§. 3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fidem jubet.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 9 Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die ix. Aprilis 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLIX.

Abrogatio omnium Indultorum, gratiarum, seu declarationum, quæ Observantiæ Regulæ S. Francisci quomodolibet contraria sunt. Ac approbatio Statutorum editorum in Capitulo generali Romæ die 17. Maij 1625. celebrato. Necnon confirmatio Statutorum Barchinonensium pro Ultramontana Familia, novissimè Segoviæ recognitorum, & approbatorum.

Hæc Statuta sunt inserta, & aliæ Ordinationes à Generali Ordinis in Congregatione de Regulæ Observantia facta, necnon Decreta à Congreg. à S. D. N. istorum Fratrum consultationibus præpositæ emanata, hic subsequuntur. Et hanc Regulam olim ab ipso S. Francisco editam, confirmatam habes ab Honor. III. const. 5. Solet, sup. tom. 1. pag. 66. ubi notata sunt plura, & postea declaratam fuisse scias à Nicol. III. in cap. exiit, de verb. signif. in 6. necnon à Clem. V. in clem. 1. eod. tit.

De istis autem Fratribus de Observantia vide const. 23. Leon. X. *Ite & vos.* d. tom. 1. Quibus addo, quod Paul. V. eisdem ambitum omninò prohibuit, ut sup. tom. 3. const. 114. *Admonemur.* & Greg. XV. deinde revocavit quascumque Præcedentias, & Paternitates præter Ordinis constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas, concessas, ut in const. 41. Pastoralis officii; Novissimè verò ab isto Sanctiss. Pont. confirmata fuit constit. 47. Pauli V. circa eleemosynam, quam quærere possunt Parochi Indiarum ab iis, qui in Ecclesiis istorum Fratrum sepeliuntur, ut const. 21. *Alias fel.* hic sup. Et quod possint isti Fratres expresse professi in Indiis Occidentalibus de suorum Superiorum licentia, ac Diœcesani consensu, Ordines à quolibet Antistite recipere, pariter indulsit in constit. 44. *Cum sicut.*

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Sacrosanctum Apostolatus ministerium humilitati nostræ, nullo licèt meritorum suffragio, divina dispositione commissum, postulat, ut inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ sollicitudinis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam personæ sub suavi Religionis jugo Salvatoris, & Domini nostri obsequiis famulantes felicioribus in dies proficiant incrementis.

Inhærendo regulæ horum Fratrum

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, assiduis alibi Dei prædicationibus, continuaque Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, necnon aliis spiritualibus exercitiis, uberes in vinea Domini fructus jugiter afferre noscantur. Nos ut Fratres prædicti in tam laudibilium operum exercitio eò clariùs perseverent, quò amplioribus fuerint ab hac sancta Sede favoribus muniti, providere, necnón felici illorum statui, quantúm Nobis ex alto conceditur, consulere volentes, necnon statutis, & per eos in Capitulo generali proximè præterito decretis inhærentes, ac supplicationibus etiam dilecti filii Bernardini de Senis, ejusdem Ordinis Ministri generalis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli ejusdem Ordinis professores juxta dicti Ordinis regulam, necnon declarationes à piæ me. Nicolao III. & Clemente V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris de super emanatas cum calopodiis, seu sandaliis apertis dumtaxat incedere teneantur, neque alio pedum operimento sive panneo, sive alterius cujuscumque materiæ existat, absque expressa licentia uti possint.

ordinationibusque seu declarationibus, Nicol. 3. & Cl. 5. tibi signat. hic in 2. rubr, prohibet operimentū cujuscumque materiæ pedibus adaptari, & mandat ut cum calopodiis apertis, seu sandaliis incedere teneantur.

Nicol. 3. & Clem. 5. Const. habes n. et in 2. Rubr.

Quodque professorum vestimentum duabus tantum tunicis una cum caputio, & alia sine caputio constet.

§. 2. Quodque integrum eorumdem professorum vestimentum, duabus tantùm tunicis constet, & constare debeat: Una scilicet cum caputio, & alia sine caputio, ut eadem regula præscribit, neque ejusdem Ordinis professores tertia tunica, seu camisa staminea, aut interula, seu sudariis, vel alia quacumque re contra ejusdem regulæ tenorem, etiam in vim concessionis fel. record. Julii Papæ II. etiam prædecessoris nostri, sive alio quovis prætextu, & ex quacumque causa ullo modo uti valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò statuimus, atque declaramus.

Concessiones, seu indulta concessa, quæ eidem regulæ contrariantur, abrogat.

§. 3. Prædictamque Julii prædecessoris, & quascumque alias concessiones, seu indulta, tàm per literas Apostolicas, & Motu proprio, quàm vivæ vocis oraculo, & aliàs quomodolibet concessa eidem regulæ quomodolibet contraria, abrogamus.

Clausulas præservativas addit.

§. 4. Decernentes præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ab omnibusque dicti Ordinis Fratribus inviolabiliter observari.

Aliter definiri prohibet.

§. 5. Sicque, & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria derogat.

§. 6. Non obstantibus prædicta Julii prædecessoris, ac quibusvis aliis concessionibus, sive indultis hujusmodi, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 3. die 1. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die prima Octobris 1625. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Sequitur approbatio Statutorum editorum in Capitulo generali Romæ celebrato die 17. Maij. 1625.

Hujusmodi Statuta sunt inserta in ista Constitutione, ut videre poteris, & quia multùm interest, & sunt generalia, ea posui ad verbum.

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In supremo Apostolatus solio, meritis licèt imparibus, divina dispensatione præsidentes, ex incumbenti Nobis pastoralis Officii debitò religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem, sinceris

desiderantes affectibus iis, quæ propterea piè, & providè præsertim in eorum capitulis generalibus facta fuisse comperimus, ut firma perpetuò, & illibata remaneant, libenter cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

In Capitulo gen. hujus Ordinis ultimo loco Romæ celebrato pro felici utriusque familiæ directione edita fuerunt quædam statuta prout, sequuntur.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, in Capitulo generali ejusdem Ordinis in domo Beatæ Mariæ de Araceli nuncupatæ de Urbe prædicti Ordinis ultimo loco celebrato, pro felici Fratrum ipsius Ordinis utriusque familiæ gubernio, & directione nonnulla statuta edita fuerint, tenoris subsequentis, videlicet.

Statuta pro utraque Familia.

Qua licentia debeant Fratres Romam venire.

PRo publicis totam Provinciam concernentibus negotiis, accedente etiam Definitorii consensu, Fratribus suis ad Curiam Romanam eundi facultatem, Provinciales Ministri concedere possint: pro privatis autem, auctoritatem hanc sibi noverint esse negatam. Qui secus fecerit, pœnis à sanctæ memoriæ Clemente VIII. positis subjaceat.

De habitu Oblatorum, seu Donatorum.

Oblati omnes, Donati, Tertiarii, ad Conventus famulatum assumpti, Caparonem seu Caputium, ferre deinceps non præsumant, sed ut ab omnibus dignoscantur Fratres non esse, calceatis incedant pedibus: habitum genua non excedentem, galerum, seu biretum in capite portent.

De auctoritate Congregationum erga Guardianos.

Statutum generale, quo decernitur, Capitulum intermedium, seu Congregationem habere plenam auctoritatem non continuandi Guardianos, sed prioribus amotis, alios instituendi, etiam nulla interveniente causa, innovatur, & roboratur: Ideò Guardiani omnes renunciationem suorum officiorum spontaneam, & ex animo, in scriptis mittere teneantur.

Provincia Anglicana restituitur.

Provincia Anglicana, quæ ob persecutiones Hæreticorum defecerat, pristino suo honori, & loco restituitur: ita tamen, ut quia pauci adhuc in ea sunt Conventus, & Fratres, donec augeatur numerus, separatæ Custodiæ nomen retineat, cujus Custos generali Capitulo intersit, habeatq; votum in eo.

Excellentiss. Marchio de Cannete ut Patronus ab utraque familia recipitur.

Utraque familia pro acceptis beneficiis, & munificentissima liberalitate Excellentissimi Domini Marchionis de Cannete, eum Benefactorem agnoscit, sicut jam antea in Congregatione Segoviensi proximè præterita communi omnium suffragio sancitum fuerat.

Confirmationem Jurispat. ab isto Marchione facti habes hic supra.

Patres tertii Ordinis habent suffragium in Cap. generali Provincia S. Didaci recipitur.

Provinciarum Tertii Ordinis, quæ nunc temporis in Hispania, & Gallia, erectæ sunt Ministri, Comitiis generalibus deinceps interesse, & in electionibus Ministri, & Commissarii generalis, respectivè votum activum habere poterunt. Fratres enim nostri sunt. Provincia Sancti Didaci in Bethica recipitur, & cathalogo Provinciarum Ordinis adscribitur, & antiquitatis suæ locum, à suæ erectionis die qui xx. mensis Decembris 1620. fuit, in posterum obtinebit.

Provincia Saxoniæ S. Crucis restituitur.

Provincia Saxoniæ Sanctæ Crucis antiquo suo Juri, & Ordini restituitur, ad eamque, non solùm Abastudensis Conventus, aliique qui antiquitus ejus erant, sed etiam Hildesimensis, & Fuldensis, qui hactenus Ministro Coloniensi paruerunt: Item Conventus Egar, & Monialium ejusdem loci, qui ad tempus Argentinensi Provinciæ subditi fuerant, deinceps, & imposterum pertinebunt.

Pro Cismontana Familia.

De onerib. Missarum suscipiendi. Ista Decreta de celebratione Missarum habes hic sup.

VT conscientiis Fratrum circa Missarum celebrationem efficaci remedio provideatur, strictissimè Patribus Guardianis, & quibuscumque aliis Conventuum Superioribus præcipitur, ut in oneribus Missarum suscipiendis omninò observent formam præscriptam in decretis à Sacra Congregatione Concilii Sanctissimi Domini nostri auctoritate nuper editis de celebratione Missarum.

De limitibus constituendis inter Conventus pro eleemosynis petendis.

Ne pax mutua detrimentum patiatur: Noverint patres Reformati sibi interdictam divini verbi prædicationem; necnon eleemosynarum petitionem intra limites Conventuum Fratrum Observantium de familia, nisi prius Ministri provincialis in scriptis obtenta facultate: Cui interdictioni reciprocè Fratres regularis Observantiæ subjacebunt, nisi Patris Custodis Reformatorum voluntas accesserit atque consensus.

Quomodo subsignandæ sint licentiæ ad exeundum extra Provinciam vel Conventum intra Provinciam.

Pro evitandis Fratrum evagationibus ordinatur, & præcipitur, ut quotiescumque eorum aliquis à suo Superiore extra Provinciam, vel etiam Conventum intra Provinciam exeundi facultatem impetraverit, in illius obedientia dies determinati assignentur suæ peregrinationis, suique reditus: nec possit accingere se itineri, & obtenta facultate gaudere, nisi obedientiales literæ prius registratæ, & à Patre Ministro, sive Guardiano subscriptæ fuerint: In quibus dies discessus adnotetur.

Vide etiam Sixt. v. const. 71 sup. t. 2. pag. 450. paragr. 17. Quod non retineantur Apostatæ.

Apostatæ nec recipiantur, nec retineantur in alienis Provinciis, ad quas quomodocumque confugerint: sed ubi primum fuerint absoluti juxta consuetudinem, & Ordinis constitutiones, ad proprias remittantur sub pœna privationis Officiorum Provincialis, sive Guardiani, aut cujuscumque alterius Superioris ipso facto incurrenda.

Cum Ordo noster Seraphicus ad totius Ecclesiæ obsequium sit institutus, toto conatu innitendum est, ut non solùm in eo scientia non pereat, sed in dies augeatur. Ideò decernitur, atque statuitur, ut in qualibet Provincia, ubi hactenus desiderantur, & non sunt, Philosophiæ, & Theologiæ studia erigantur, & instituantur: quibus ex eadem Provincia Patres Lectores ex doctioribus præficiantur: caveaturque, ne deinceps in alienas Provincias Studentes mittantur; aut Prædicatores, nisi in casu aliquo urgenti, de quo tàm Minister generalis, quàm Commissarius Judex esto. Hac lege Provinciæ Ultramarinæ non tenentur, qua Studentium, & Lectorum penuriam patiuntur.

De transeuntibus ex una ad aliã Provinciam.

Transitus ab una ad aliam Provinciam plurimorum est causa malorum, quibus provisum fore judicamus, si quod nunc statuitur, in posterum observetur: Ut scilicet, qui sua spontè, licet obtenta prius licentia, ad alienam Provinciam transierunt Fratres tam incorporati, quàm incorporandi, in ea locum, ordinem, & præcedentiam à die tantùm incorporationis suæ, non autem à die receptionis habitus, aut emissæ professionis teneant, & habeant.

Quod nulla sint privileg. concessa propter Ord. Statuta à Sede Apost. confirmata.

Ad tollendam ambitionem, & eliminandam relaxationem decernitur: ut juxta Gregorii XV. Breve nullus aliquo gaudeat privilegio ex quacumque causa, quod per leges & ordinis status à Sede Apostolica confirmata, concessum non fuerit.

Quod erigantur Communitates ad subministrandum Fratribus necessaria.

Sicut. Statutum de erigendis Communitatibus in unoquoque Conventu ad majorem paupertatis observantiam, & Fratrum consolationem innovatur: ita Guardianis sub pœna suorum officiorum privationis præcipitur, ut infra duorum mensium à suo ingressu spatium, Communitates erigant, in quibus, quæ necessaria sunt Fratribus, asserventur, suo tempore illis distribuenda, & subministranda; hujusmodi autem Communitates de eleemosynis Conventuum, & superfluis Fratrum erigantur: quibus habere habitum, & tunicam unam conceditur: alteram verò tunicam, non nisi ex necessitate, & superioris condescensione, & licentia.

Quid de Vineis, & Pratis sit faciendum.

Omnibus, & singulis Patribus Guardianis sub pœna privationis officii præcipitur, ut si in suis Conventibus Vineæ, seu Prata fuerint, ex quibus vinum ad bibendum, & fœnum ad vendendum colligitur, antequam à suo ingressu duos menses com-

pleantur,

pleantur, omni posthabita excusatione tollant, & aliis usibus permissis terram applicent.

De visitandis Fratrum Cellis.

Iteratò statuitur, ut Guardiani sub pœna suspensionis à suis officiis, Cellas Fratrum singulis mensibus visitent, indeque auferant quidquid perfectæ, & Franciscanæ repugnat paupertati.

Renovantur Statuta contra insultantes suis Superioribus.

Renovatur Statutum contra illos Fratres, qui suis Superioribus insultant, verba injuriosa & contumeliosa in eos proferunt: in recognoscendis culpis sine licentia loquuntur: protestationes in scriptis offerre ausu temerario præsumunt.

De colligendis Statutis Cismontanæ familiæ.

Sicut in Congregatione Segoviensi proximè præterita, in unum collecta fuere Statuta, quæ in Ultramontana familia in posterum observari debeant; ita in hac Cismontana fiat: hujusmodi autem collectio duobus Patribus doctrina, & pietate pollentibus à Cismontano Definitorio eligendis committatur.

De habenda clave magistra, seu communi.

Servetur Apostolica constitutio; qua Ministro Provinciali in sua Provincia, & Guardiano in suo Conventu præcipitur, ut eorum quilibet clavem communem, quæ Magistra vocatur, apud se habeat; & sollicitè custodiat; qua suorum subditorum cellas ad libitum saltem cum duobus Discretis Conventus aperire; ingredi; & visitare possit.

Pro Hispanis.

In Provinciis semper sit unius Definitor recollectus.

SI contingat, Patrem Definitorem Recollectum ad meliorem transire vitam, soluto mortis tributo, ejus locum; munus, & officium antiquior ejusdem Recollectionis Definitor obtineat; quòd si nullus Definitoris officio functus superstes inveniatur; qui erit Guardianus antiquior, aut secundùm tabulæ ordinem dignior extiterit, defuncto Definitori substituatur: ita ut sine Definitore Recollecto nunquam Definitorium congregetur.

Distantia a qua vocandi sunt Definitores.

Ad electiones non vocetur Definitor extra Nationem existens: si verò intra Nationem, extra Provinciam tamen fuerit; dummodò non plus quàm per duas, aut tres dietas distare dignoscatur, vocandus erit, alioquin omnes Definitorii actiones nullius sint valoris, & auctoritatis.

Quis subrogandus pro Definitore mortuo.

Mortuo aliquo Definitore, antiquior Provinciæ pater defuncti locum accipiat; quòd si nullus talis extiterit, antiquior in Definitoris officio subrogetur. Idem aliis in Nationibus observandum erit.

De accomodandis Bibliothecis.

Ne Bibliothecæ, Lectores, Prædicatores, & Confessores libris necessariis careant, singulis Provincialibus Ministris conceditur, ut quilibet in sua Provincia eleemosynas procuret pro Missis diebus Dominicis celebrandis ad præscriptum eorumdem decretorum sacræ Congregationis Concilii de celebratione Missarum, dummodo ducentorum ducatorum quantitas valorem non excedat quolibet anno, hujusmodi autem eleemosynis emantur libri, & pro uniuscujusque necessitate, judicio Ministri, distribuantur: quod ut sine dolo, & fraude fiat, Visitator solerter inquirat, specialem rationem in singulis Conventibus exigat, & in Capitulo Provinciali: An libri juxta quantitatem assignatam procurati & distributi fuerint, vel non, publicè, & in conscientia declaret. Quæ supererunt die Dominico Missæ supranumerum ex Statutorum nostrorum præscripto, benefactoribus in communi applicentur.

Pro Gallis.

Constituantur domus recollectæ in provinciis Galliæ.

QUòd unanimes in suo Discretorio novem Provinciæ Galliarum à Definitorio generali obnixè postularunt, eis libenter ad majorem Dei gloriam conceditur: ut in qualibet dictarum Provinciarum tres eligantur, & assignentur Conventus, in quibus Regulæ observantia adeo districtè servetur, ut Recollectorum, seu Reformatorum vivendi modum Fratres imitentur: Ideò Capitulum Generale tàm Ministris, quàm Visitatoribus in virtute sanctæ obedientiæ præcipit, ut hoc diligentissimè exequantur: ita tamen, ut prædicti Conventus Ministris in omnibus subjiciantur: iis casibus exceptis, qui in Statutis pro Reformatis jam factis, declarantur.

Provinciæ Recollectæ Galliæ habeant suo loco Definitorem gen.

Eodem jure, ac privilegio gaudeant Recollectorum Provinciæ in Gallia existentes, quo duæ aliæ ejusdem Nationis familiæ, ut videlicet suo ordine, & tempore successivo Definitorē habeant generalē.

Cetera remittuntur ad Statuta Segovien.

Pauca hæc Statuta fieri debuerunt; quia quæcùmque alia ad bonum publicum necessaria; in Statutis Segoviensibus auctoritate totius Congregationis ibidem confectis, cumulatissimè reperientur.

Pro Indis.

Ne Ministri provinc. Indiani ejiciant, aut mittant ad Capit. gen.

CAveant ex Indianis Provinciis Ministri Provinciales, ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Commissarios, suo nomine mittant; Solis Custodibus veniendi facultas conceditur.

Quomodo Commiss. Indiarum se gerere debeant in visitandis Provinciis.

Indiarum Commissarii Generales ipsimet Provincias omnes visitent: impediti necessitate urgenti ex vicinioribus Provinciis; non autem remotis, Visitatores assumere teneantur.

De condemnandis Guardianis delinquentibus.

Nulli liceat Commissario generali, vel etiam Visitatori ante Ministri provincialis electionem, neque ea peracta; aliquem voce activa; & passiva privare, seu alia graviori afficere pœna; nisi confecto processu, & præcedente rei auditione in sui defensionem, Qui secus fecerit, suo privetur officio.

De existentia Visit. in Provincia.

Visitatores peracto Provinciali Capitulo, in Provincia visitata, ultra viginti dies, non remaneant; quibus elapsis, omninò auctoritate careant.

De electione

Tàm Commissarius generalis, seu Visitator ab Electoribus subscriptionem petens, hunc, vel illum eligendi; quàm ipsi scribentes, privationi actuū legitimorum, ipso facto, incurrendæ subjaceant.

De juramento præstando ab Electoribus.

Electores in Provinciali Capitulo congregati, antequam ad electionem Ministri; Definitorum, Custodum, & Guardianorum procedant, nominatim juramentum præstent coram Vener. Crucifixi imagine, se eum electuros, quem in conscientia, & omnibus æquâ lance libratis; digniorem judicabunt, ita jubente Clementis VIII. sanctione à S. D. N. Urbano VIII. renovata.

Pro Belgis.

De Statutis quoad Provincias Belgicas.

PErmittit Capitulum Generale Provinciis Belgicis, & annexis, in iis tantum, quæ Sacris Canonibus, Tridentini Concilii decretis, & constitutionibus Apostolicis non adversantur, juxta Statuta Barchinonensia nuper Segoviæ recognita, & auctoritate Reverendiss. Patris, Ministri generalis eisdem accommodata, deinceps vivere, sua Statuta provincialia servare, reformationis modos à Visitatoribus Apostolicis introductos retinere: itaut neque præsentes, neque futuræ constitutiones aliæ prædictarum provinciarum Patres, ac Fratres ullo modo obligent: nisi ex parte illa, qua dictis Statutis conformes erunt, vel primo in Capitulo provinciali, seu Congregatione lectæ, & promulgatæ fuerint.

De Comiss. Nationali per totum Belgium.

Commissarius Nationalis in dictis Provinciis nemo esse, aut institui possit, nisi qui antea, aut Definitor, aut jubilatus Lector, aut majori officio functus fuerit, & per se ipsum Provincias visitare valeat. Dispensatio in Statutis provincialibus sine Definitorii assensu omninò ei interdicitur: sicut & causarum commissio in instantia prima, quæ penes Prælatos ordinarios esse, & remanere debet.

Receptionem Novitiorum, necnon Fratrum incorporationem nōn esse sui juris, noverit. Capitulis provincialibus ipsemet præsideat.

Procurat. & Commiss. in Rom. Cur. suo officio functi præcedant omnes Fratres Ultramontanæ famil. licèt ipsi P. Ministri Provinciales non fuerint

Instante Definitorio totius Capituli generalis statuitur ad evitanda dubia, ut Procuratores, & Commissarii Romanæ Curiæ officio functi (etiam si Ministri provinciales aliàs non fuerint) intra suam Provinciam, & extra, omnes alios præcedant: licèt Ministri provinciales, aut Definitores generales extitissent

§. 2. Nos inviolabili Statutorum hujusmodi obſervationi,prrpetuæque firmitati, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunè providere, ipſumque Procuratorem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibusvis excommunicationis,ſuſpenſionis,& interdicti,aliisque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure,vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſeriè abſolventes, & abſolutum fore cenſentes,ſupplicationibus ejusdem Procuratoris totius Ordinis hujusmodi nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Statuta præinſerta hujusmodi Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus,& confirmamus, illisque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes,& ſingulos tàm juris, quàm facti defectus,ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Quæ iſte Pot. ad ſupplicationem Ord. approbat, & confirmat cum ſupplemento defectuum.

§. 3. Decernentes, eadem Statuta in prædicto Ordine ab omnibus ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit in futurum, inviolabiliter perpetuò obſervari, & adimpleri debere, irritumque & inane,ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate,ſcienter, vel ignoranter,contigerit attentari.

Obſervantiam prædictorum Statutorum decernit.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis,ac quatenus opus ſit, dicti Ordinis,etiam juramento, confirmatione Apoſtolica,vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria tollit.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Novembris 1625. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

D. P. An. 3. 20.Novemb.

Sequitur confirmatio Statutorum Barchinonenſium pro Ultramontana familia, noviſſimè Segoviæ recognitorum,& approbatorum,dum tamen Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Regularibus ipſius Ordinis inſtitutis non adverſentur.

Edita An. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

INjuncti Nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut Religioſorum Ordinum in Eccleſia Dei militantium proſpero ſtatui,felicique directioni invigilantes,hæc,quæ propterea provide facta fuiſſe dicuntur, ut firma perpetuò, & illibata perſiſtant, libenter cum à Nobis petitur, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis munimine roboremus, prout conſpicimus in Dòmino ſalubriter expedire.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupat, quòd in Congregatione generali ipſius Ordinis in illius domo regulari Segobienſi noviſſimè celebrata Statuta generalia pro Fratribus ejusdem Ordinis Ultramontanæ familiæ aliàs in civitate Barchinonenſi edita,recognita,& approbata fuerunt.

In Congreg. gen. Segoviæ celebrata Statuta generalia pro iſtis Fratribus Ultramontanis aliter in Civitate Barchinonenſi edita, recognita,& approbata fuerunt. Et ea modò petunt ab iſto Pont. confirmari.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat,Procurator prædictus plurimum cupiat, Statuta hujusmodi pro firmiori illorum validitate, & ſubſiſtentia Apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut deſuper opportunè providere de benignitate Apoſtol. dignaremur.

§. 3. Nos igitur Procuratorem prædictum ſpecialibus favoribus,& gratiis proſequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti,aliisque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris,& pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit,ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſeriè abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujusmodi ſupplicationibus inclinati,Statuta prædicta, ſic ut præfertur recognita,& approbata,quatenus tamen licita ſint, & honeſta, ſacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis,& conſtitutionibus Apoſtolicis, regularibus que ipſius Ordinis inſtitutis non adverſentur,Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos,tàm juris,quàm facti defectus,ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Quiampliat, & confirmat, ſuppletque defectus.

§. 4. Decernentes eadem Statuta, ac præſentes literas valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuosque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere à Fratribus familiæ prædictæ,nunc,& pro tempore exiſtentibus,in omnibus,& per omnia inviolabiliter obſervari debere,necnon irritum, & inane, ſi ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter,vel ignoranter,contigerit attentari.

Eorumque obſervantiā perpetuò mandat cum clauſula præſervativa.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis,& innovatis.Quibus omnibus,& ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris,hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria aufert.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 18. Decembris 1625. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

D. P. An. 3. 18.Decemb.

Sequuntur Ordinationes factæ in generali Congregatione,de Obſervantia Regulæ.

PRimò declarat generalis Congregatio, nullam diſpenſationem contra præcepta noſtræ Regulæ eſſe admittendam; ſed omnes & ſinguLos Fratres teneri ad Regulæ obſervantiam ſecundùm ſuam puritatem juxta declarationes Nicolai III. & Clementis V. ſicut in multis aliis generalibus conſtitutionibus declaratum eſt; Cum omnia privilegia,ſeu conceſſiones cujuscumque conditionis exiſtant,vel quomodolibet impetrata, vel conceſſa per Brevia Apoſtolica,per indulta, per vivæ vocis Oracula contra Regulæ puritatem, ſi quæ forent, penitus abrogata fuerint per Breve Sanctiſſ. D. N. Urbani VIII. Qui verò contrafecerint, tanquam Regulæ transgreſſores ſeverè puniantur.

De obſervantiaRegulæ ſecundum declarationes Pont. notat. in rubr. hujus conſt. 40.

Et quoniam in quibusdam Eccleſiis tàm magnus numerus Miſſarum celebrandarum ex variis defunctorum legatis impoſitus reperitur, ut illis pro ſingulis diebus à teſtatoribus præſcriptis nequeat ſatisfieri, & conſequenter, nec aliis,pro quibus eleemoſynæ indies offeruntur; idcircò nè detur occaſio Fratribus eorum conſcientias onerandi,determinatum eſt, ut Superiores locorum illorum,ac etiam Provinciales declarare, & proteſtari debeant coram iis,ad quos ſpectat,ſe nolle amplius legata perpetua ipſis à teſtatoribus relicta exigere, & de facto amplius non exigant, immò ea quantùm in ipſis eſt,eo modo quo poſſunt reſignent, & reſpuant. Ac in illis Conventibus is numerus Fratrum collocetur, qui ex eleemoſynis quotidianis honeſtè ſuſtentari poteſt. Si quæ verò legata quoad capitale fuerint extincta; remanente apud Fratres obligatione celebrandi Miſſas in perpetuum,fiat recurſus ad ſummum Pontificem,ut ipſe pro ſua benignitate ſuper hoc de opportuno remedio provideat.

Dè oneribus Miſſarum celebrandarum.

Capſæ, vel Trunci ad recipiendas eleemoſynas pecuniarias etiam pro Miſſis oblatas,non ſolùm ab Eccleſia,ſed etiam à Sacriſtia,& à quacumque parte, quæ ſit intra clauſuram Conventus, omninò prohibentur ſub pœna inobedientiæ, & excom-

De eleemoſynis pecuniis pro Miſſis celebrandis in futurum & recipiendis.

municationis majoris: oblatæ autem eleemosynæ pro Missis nullo modo intra clausuram Conventus, aut intra Ecclesiam, vel Sacristiam ab aliquo recipi permittantur: sed ad Syndicum Apostolicum offerens remittatur: Quòd si id grave illi fuerit, & voluerit Tertiario, vel Servitori Conventus tamquam Syndici substituto illam tradere, ut ad Syndicum ipsum ejus nomine deferatur, id fieri poterit, ea tamen lege, ut intra claustra Conventus, aut Ecclesiæ, nec Tertiarius, nec servus illam recipiat, & Guardianus, qui contrarium permiserit, privetur officio suo.

De Apostatis.

Circa Apostatas, aliosque delinquentes observetur omninò Breve fel. rec. Sanctiss. D. N. Pauli V. contra Superiores nostri Ordinis promulgatum, quod incipit, Admonemur, In quo ordinatur, ut ad instantiam personarum quarumcumque extra Ordinem constitutarum nullo modo remittantur pœnæ eis impositæ.

De Fratribus ad Missas in alienis ecclesiis celebrandas non mittendis.

Ad evitandas evagationes Fratrum, & alia gravia inconvenientia, præcipitur, ut Sacerdotes nostri Ordinis nullo modo mittantur extra Conventum ad Missas in aliorum Ecclesiis celebrandas, sed unusquisque in propria teneatur Ecclesia celebrare. Guardianus autem, qui contrafecerit, vel id permiserit, per Mensem suo suspendatur officio pro prima vice, pro secunda autem gravius puniatur Superioris arbitratu.

De Parochiarum jure.

Cùm Parochiarum curam habere in illis Civitatibus, & locis, in quibus Christiana Religio propagata est, & in quibus copia Sacerdotum secularium adest, maximum detrimentum afferat nostræ professioni, & Regulæ observantiæ, determinat Generalis Congregatio, ut in præfatis locis omninò relinquantur, & si aliquæ sint, quæ de mandato Sedis Apostolicæ detineantur, ad ipsam Sedem Apostolicam fiat recursus, ut super hoc opportunè provideat, Fratrumque conscientiæ consulat.

De Comissario Regni Poloniæ.

Commissarius in Regnum Poloniæ mittendus ad Provincias illas visitandas, in unaquaque illarum Provinciarum Patres Definitorii, & alios Patres principaliores congreget, atque simul cum eis de negotio divisionis illarum Provinciarum discurrat, illudque exactè discutiat, & quidquid circa hoc de communi consensu, paceque conservanda determinatum fuerit esse melius, Reverendissimo Patri Superiori Generali significet, ut ipse pro sua prudentia, & zelo, quidquid opportunum fuerit ad sedandam controversiam circa hoc exortam decernat, & statuat, etiam Sedem Apostolicam consulendo, si opus fuerit. Quidquid verò ab ipso statutum fuerit in illis Provinciis, executioni mandetur.

De Custodiis Reformatorum Poloniæ, Austriæ, & aliis.

Declaratur, duas Custodias Reformatorum Poloniæ fuisse bene institutas: easque, & ad idem institutum servandum teneri, & eisdem privilegiis, & prærogativis gaudere, quod servant, & quibus gaudent Custodiæ Reformatorum Italiæ, & præsertim quod votum habeant in Capitulis Provincialibus illarum Provinciarum, quibus sunt annexæ. Insuper declarat totum Definitorium, Reformam seu Custodiam Austriæ veram esse Custodiam ad formam aliarum Reformationum Italiæ institutam, eisdemque privilegiis, & gratiis, quibus ceteræ Italiæ Custodiæ gaudent, potiri, & gaudere debere. Idem dicimus etiam de Conventu Pragensi, Provincia Bohemiæ, & Tyrnaviensi Provincia S. Mariæ Hungariæ Reformatis, jam assignatis, & traditis, &c.

De Monasterio Monialium majoris Glogoviæ.

Monasterium Monialium clausarum majoris Glogoviæ Provinciæ Bohemiæ, supposita ipsarum inobedientia, & contumacia, omninò relinquatur, & resignetur loci Ordinario; itaut imposterum nulli Provincialium successivè futurorum, aut aliorum quorumcumque Fratrum, liceat in contrarium aliquid attentare, sub pœna privationis Actuum legitimorum contrafacientibus.

De Conventu Glivicensi.

Conventus Glivicensis, olim ad Provinciæ Bohemiæ Fratres spectans, ac deinde Reformatis Provinciæ Poloniæ assignatus, declaratur incorporatus Reformationi Provinciæ Poloniæ, præcipiturq; ut imposterum non liceat Provinciali Bohemiæ, vel alteri Patri ejusdem Provinciæ aliquid in contrarium attentare sub pœna privationis officiorum, actuumque legitimorum iis qui contrafecerint.

De Statutis Fratrum Reformatorum.

Ad confusiones, & varietates Statutorum Reformatos concernentium tollendas, & ad certam insuper, stabilemque inter ipsos Constitutionum observationem præfigendam, statuendamque, consulto statuitur, strictiusque præcipitur sub pœnis in eisdem Constitutionibus taxatis, & irremissibiliter infligendis, ut imposterum Fratres Reformati iis dumtaxat statutis generalibus utantur, ac ea inviolabiliter observent, quæ pro bono, ac strictiori ipsorum vivendi modo in præsenti Congregatione generali etiam ipsis Reformatis assentientibus, & acceptantibus maturè decreta, & sancita fuere, eaque quolibet bimestri legere teneantur tempore communis refectionis.

Quòd Fratr. familiæ Cismontanæ Novitios ad habitum de cetero admittere vacant.

Sacra Congregatio à Sanctiss. D. N. Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ familiæ consultationibus præposita, volens, quantum potest in Domino, ipsorum postulato satisfacere circa Novitios ad habitum, & professionem admittendos, Sanctitate Sua approbante censuit, tunc demum esse illis permittendum, ut Novitios, ut supra recipiant, cum constiterit, ex ipsorum Conventibus eos sustulisse abusus omnes, qui Regulæ S. Francisci Observantiæ adversantur. Quod ubi præstiterint, designanda erunt loca, pro iisdem Novitiis recipiendis, & præscribendus recipiendorum numerus, & qualitas, & alia ad eorum institutionem pertinentia; & prout unaquæque Provincia id exequetur, eidem receptionem hujusmodi fore permittendam.

Abusus verò, quibus eos propterea mederi oportebit, sunt potissimum infrascripti.

De bonis immobilibus, censibus perpetuis & legatis annuis abdicandis.

Ac primùm abdicent à se, & eorum Conventibus, non solùm pristina, ac bona omnia immobilia, quæ alicubi contra Regulæ puritatem, & declarationes fel. rec. Nicolai III. & Clem. VIII. extra, vel intra septa Monasteriorum detinent, sed etiam census perpetuos, & legata annua, super quibus sacra Congregatio præcipit observari Decretum Congregationis generalis Romæ habitæ die 17. Maij 1603. Cujus tenor talis est.

CUm annuos redditus, sicut cetera bona immobilia Nobis habere non liceat, ideò renovantes alia generalia Statuta decernimus, quòd nullus Frater inducat personam aliquam ad eleemosynam perpetuam Ordini nostro exhibendam, nec exhibitam, à quopiam vivente suscipiat, & si aliqua talis nobis fuerit relicta, nullo modo in judicio exigatur: declarantes, quòd ad perpetua legata petenda non possunt Fratres recurrere, nisi humiliter, & per modum eleemosynæ absque allegatione alicujus debiti: Decernitur præterea, ac præcipitur per sanctam Obedientiam, quòd quoties relinqui contingat aliqua legata perpetua aliquibus personis, & hospitalibus, vel alicui Reipublicæ, & aliis domibus, ea lege, quod teneantur Fratribus præstare singulis annis certam eleemosynam, sive omninò gratis, sive ut ipsi Fratres dicant certa Officia, & Missas, quòd Guardianus faciat protestationem ei, qui testatoris voluntatem adimplere tenetur, quòd ad illas eleemosynas, nullum jus habent ex vi legati, non possunt obligari ad illa Officia, & Missas; Si tamen facta ista protestatione, hæres ex sua libera voluntate voluerit dare eleemosynas illas, & committere Fratribus dicta Officia, & Missas, tunc Fratres tuta conscientia possunt eleemosynas hujusmodi recipere. Quod totum, & multo fortiùs in

relictis legatis singularibus Fratribus simili modo faciendum esse decernimus: Inhibemus autem, ne Syndicus in sua persona hujusmodi annuos redditus recipiat distribuendos ipsis Fratribus. Protestatio autem sic fiat sub sigillo Conventus, videlicet: Nos Frater N. Guardianus, & Fratres Discreti hujus Conventus N. dicimus, ad nostram notitiam pervenisse, quondam N. certam eleemosynæ quantitatem Conventui huic distribuendam perpetuò gratis, vel forsan pro aliquibus Officiis, & Missis dicendis, legasse. Cumque legata hujusmodi, nisi per viam simplicis eleemosynæ acceptare ex instituto sancto nostro, & jure nobis non liceat; ideò per præsentes liberè protestamur in Domino, quod legatum prædictum, tanquam illius incapaces, ex vi legati recipere nolumus, nec intendimus. Si tamen hæres, Commissarius, aut Legatarius ipsius testatoris dictam quantitatem per viam simplicis eleemosynæ omni obligatione, dominio, & proprietate penitus cessantibus, nobis liberè conferre voluerit, illam simpliciter accipiemus, & piè testatoris voluntati, quantum in nobis fuerit, plenè, ac fideliter satisfaciemus. Hæc autem protestatio subscripta per Guardianum, & Discretos Conventus dabitur illi, qui tenetur testatoris voluntatem implere, & eadem protestatio scribetur in libro Conventus, ut constare possit succedentibus Guardianis, hanc constitutionem fuisse ad plenum adimpletam. Est autem hæc protestatio necessaria, ut optimè decernit D. Bonaventura, hanc disputans quæstionem, & ex Apostolicis declarationibus Regulæ nostræ colligitur: Et ut omnibus sit compertum id quod tantoperè est nobis necessarium, ipsam D. Bonaventuræ quæstiunculam ex suo Apologetico desumptam, hic apponere de industria, non gravabimur, quæ talis est, ut sequitur.

CUm asseratis, vos secundum Regulam, & professionem vestram nullos debere recipere proventus redditūum, seu possessiones exceptis domibus, in quibus habitatis, videmini transgressores Regulæ vestræ in eo, quod recipitis domos, vel areas non contiguas vestris areis, in quibus habitatis; eodem enim modo, si hoc licet, poteritis etiam vineas recipere, & agros, & mansos, & similia quæque recipere, imò Grangias, & Villas, & Castra, & Terras, & Oppida, & quæcumque fuerint vobis data, & sic pristina paupertas, & mendicitas, quam professi estis, paulatim evanescet, & non eritis Discipuli S. Francisci, cum non sequamini vestigia ejus, nec ejus Regulam teneatis: de domibus enim vobis contiguis potest esse excusabile, quòd pro dilatanda area vestra illas quandoque recipiatis, sed de aliis non ita, in quibus homines alios pro censu locatis, quem Procurator vester loco vestri exigit, & in usus vestros convertit de voluntate vestra.

℟. Si qui in talibus incautè agunt, dolemus, & contradicimus, & prohibemus. Qualiter autem in hoc licitè agere possimus, adverte, & tunc non judicabis nos (si sanè intelligis) transgressores. Protestamur nos secundùm Regulam nostram nil debere, seu velle possessionis, vel certorum redditūum recipere, vel habere. Quia verò mendici sumus, & pauperes, ea, quibus pro præsenti necessitate indigemus, ideò recipimus, prout licèt, sive pro solvendis debitis, vel aliis necessariis procurandis; Cùm ergo aliquis ex devotione vult nobis legare domum suam, vel aream non contiguam nostræ mansioni, non recipimus eam per nos nec per interpositam personam, ut nostram; sed si ille eam disponit per alium quemcumque, ut ea vendita, de pretio ejus provideatur nobis ex parte sui, in his, quibus tunc indigemus procurandis, vel solvendis debitis, acceptamus. Si autem ille timens ne fortè ejus talis dispositio per hæredes suos, vel alios imposterum impediatur, & propter hoc præoccupat roborare illam sigillo alicujus Judicis, vel civium, vel alterius &c. & sic committit eam alicui amico suo, vel Fratrum, qui conservat, quod ipse disponit de domo tali, vel area, nil ad nos, cum de rebus suis possit ordinare quod vult, nec locum talem vel domum dicimus esse nostram, cum nihil juris nos in ea protestemur habere. Similiter si aliquis disponeret per amicum, vel alium, quod de pretio, vel de proventibus, illis, vel illis darentur Fratribus tot pane quotidie, vel tantum eleemosynæ singulis septimanis, aut annis, non essemus propter hoc prædii, vel redditūum possessores: nam si me petente eleemosynam, aliquis dives promittat, quod singulis annis velit dare Fratribus duas tunicas, vel tantùm unam, vel singulis hebdomadibus tot panes, & hoc committat officialibus suis, ut vice sui ista dent, etiam eo absente, & hoc pro Fratribus recipiam, vel etiam, si illi negligant dare, admonendo exigam, nunquid propterea certos redditus habere dicendi sumus? cum non ex jure, sed ex gratia solum talem eleemosynam recipiamus, vel exigamus. Et si post obitum illius uxor ejus, vel alii amici pro anima illius adhuc velint aliquo tempore talem nobis eleemosynam per se, vel ex dispositione illius largiri, possumus similiter accipere ex tali gratia, ita quod quandocumque nollent amplius ista dare, nihil peteremus ab eis, quasi ex debito, sed more mendicorum recurreremus ad domum Clementis Domini pro quotidiana eleemosyna; quamdiu illi placeret: sed quando plus nollet, discedimus vacui, gratias agentes de dato, non murmurantes de negato. Hæc est vera, & pura vita mendicorum, quod datur ex gratia recipere, non ex jure.

De censibus verò domorum Fratribus legatarum nihil quærimus, sicut nec de aliis redditibus: Si autem antequam vendantur, aliquem inde censum dare volunt hi, in quorum tunc potestate sunt illæ domus, nihil juris habere in eo protestamur, sed eleemosynam nobis spontè oblatam simpliciter recipimus, sicut aliundè donatam. Quia verò Dominus docet, nos cavere ab hominibus. Matth. 10. & Apostolus, ab omni specie mala abstinere. 1. Thess. 5. Ne putemur ab ignorantibus transgressores Regulæ nostræ, debemus apertè protestari nihil nos juris in talibus donationibus velle habere; sicut tenetur suspectus de fornicatione omnia illa cavere, ex quibus posset ista suspicio probabilis judicari. Hæc omnia D. Bonaventura.

Sed quia in his casus solet aliquando evenire, quòd annuus redditus ob temporis antiquitatem non comperiatur habere aliquem patronum, cui fieri debeat talis, ut supra, protestatio, decernimus, quòd in tali casu servetur statutum Ordinis Minorum sub Paulo II. contentum in constitutionibus super Cap. 6. Reg. & §. Inhibemus. Quòd nimirum hujusmodi redditus assignetur Rectoribus spiritualibus, aut temporalibus Collegiorum, aut Communitatum, Terrarum, aut Civitatum, qui tales eleemosynas, sive fructus, vel redditus annuos nomine Ecclesiæ Romanæ, vel donantium sine Fratribus exigant, & recipiant, & Fratribus, sivè aliis Sacerdotibus, quando Fratres noluerint, tales Missas, vel suffragia juxta piam intentionem benefactorum in toto, vel in parte secundùm quantitatem talium obventionum dicere faciant.

De dominio per instrumenta publica, vel alio modo à Fratribus capitulariter congregatis deinceps non transferendo, ac præscriptis modis

Item statuitur, ut deinceps nulla instrumenta publica fiant à Fratribus capitulariter congregatis, nec quocumque alio modo se habentibus, in quibus transferatur dominium & proprietas alicujus Capellæ, sive Sepulturæ, cum hoc omninò sit contra Regulam, & nostro repugnet instituto:

nam

nam quomodo aliquis dat quod non habet? si tamen occasio se obtulerit, in quo oporteat satisfacere devotæ fidelium voluntati, id fiat per modos nostræ Regulæ, & instituto congruentes. Est autem protestatio prædicta necessaria, ne ut ait D. Bonaventura, ab ignorantibus nostrum Institutum, Regulæ nostræ transgressores judicemur, cujus Seraphici Doctoris sententiam hic inserendam judicavimus, quatenus è medio tollatur abusus ignorantissimorum aliquorum, qui existimantes Charibdim fugere, in Scyllam inciderunt in favorem Ordinariorum, vel alicujus tertii, vel hæredis, renunciantes prædicta legata, quasi non esset opus proprietatis, & dominii donare, sicuti accipere, & summa dementia alienum renunciare.

De hujusmodi autem bonis, seu illorum pretio Generalis, vel Commissarius generalis unà cum consilio Guardiani, & Discretorum Conventus in usum Sacristiæ, Fabricæ Ecclesiæ, & Conventuum provideat, prout illorum necessitate perspecta salubriter in Domino expedire arbitrabitur. Et de hac provisione quamprimum sacram hanc Congregationem fideliter certiorem faciat. Hanc verò bonorum abdicationem, & legatorum renunciationem fuisse executioni demandatam, constare debebit huic S. Congregationi ex Generalis, vel Commissarii generalis, & Ordinariorum attestationibus gratis, & absque ullo Fratrum dispendio concedendis.

Deinde à Fratribus particularibus auferatur cujuscumque rei proprietas, si qua sit, & omnia in communi redigantur ad Regulæ, sacr. Canonum, Apostolicarum constitutionum, & sac. Conc. Trident. dispositionem. Potissimum verò tollantur pecuniæ, & quamprimum insumantur in veras, & communes ipsorem Conventuum necessitates, idque fiat à Syndicis Apostolicis tantùm, itaut nihil pecuniæ mediatè, vel immediatè superfit in manibus, vel potestate Fratrum, etiam Superiorum.

Ad hæc tollatur abusus Aromatariarum, itaut de cetero illæ non retineantur, nisi ad usum Monasteriorum dumtaxat, nec liceat res illarum cuique vendere.

Præterea nullo modo habeant in eorum Ecclesiis, vel Sacristiis, aut alibi cippos, aut truncos ordinatos ad offerentium, seu donantium pecunias, nec capsulas pro eleemosynis Missarum.

Ac demum Superiores Regulares invigilent, ut Fratres communi mensa utantur; Divina officia temporibus debitis recitent; vacent orationi mentali, & divinum cultum diligenter exerceant, ac cetera impleant, ad quæ pro Regulæ observatione tenentur.

Hæc autem superius expressa, fuisse ad effectum perducta, constare debebit eidem Sac. Congregationi ex attestationibus, mediante juramento Generalis, aut Visitatorum, prævia diligenti informatione capta in Visitatione singulorum Conventuum cujusque Provinciæ. Romæ 14. Junii 1628.

F. A. Card. S. Honuphrii. P. Fagnanus Sec.

Lecta, & publicata fuere præfata Decreta die 15. Junii in Congregatione Generali Fratrum Minorum de Observantia, in præsentia Illustriss. & Reverendiss. Card. Gipsii Præsidentis ejusdem Congregationis.

Subsequuntur Decreta Sac. Congregationis à Sanctiss. D. N. Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ familiæ consultationibus præpositæ.

IN primis statutum est, ut Fratres de Familia liberè ad Reformationem transire valeant in quocumque tempore, etiam extra Capitulum, & Congregationem, cum hoc tamen, ut se Conventu, in quo de familia manent, recedere nequeant, nisi prius habita obedientia à Custode, vel alio Superiore Reformatorum, qui eam nullatenus denegare possit. Et in casu, quo eam denegaverit, fiat recursus ad Superiorem Generalem, qui teneatur Fratres pro hac re ad ipsum recurrentes ad Reformationem recipere, necnon, & Superiores dictam licentiam negantes, pœna sibi arbitraria punire, nisi sibi constiterit, reformari volentes id facere, ut judicium, vel pœnas sibi injunctas subterfugiant, aut esse omninò ad reformationem inhabiles.

Secundò: Ut qui ad Reformationem transierit, annum unum à die suæ receptionis computandum, ad deliberandum habeat, an in illo statu velit remanere, quo anno expleto, Superior Reformatorum, Custos videlicet, vel Provincialis ad Conventum, in quo dictus Frater de Familia commoratur, se transferat, ibique simplicem informationem à Guardiano, vel alio Superiori locali, à Discretis Conventus, & ab aliquo Patre principaliori, vel antiquiori, qui ibi reperiatur, fideliter capiat de vita, & moribus supradicti Fratris, & si cognoverit, eum bene vixisse, ac statui, & professioni Reformatorum se conformasse, ipsum ad reformationem incorporatum declaret, & hujusmodi incorporationem in libro Custodiæ diligenter notet.

Quod si id per se ipsum personaliter facere nequeat, alium substituat, qui id exequatur, dummodò non sit de familia illius Conventus, in quo Frater in reformatione in corporandus reperitur.

Quo autem ad faciendam assignationem aliquorum Conventuum Observantium de familia Fratribus Reformatis, in singulis casibus recurratur ad Sacram Congregationem, quæ habita ratione numeri Fratrum ad reformationem transeuntium, & omnibus accuratè perpensis deliberabit, prout in Domino expedire arbitrabitur.

Tertiò: Determinatum est, ut de cetero Novitii inter Reformatos non recipiantur extra Capitula, vel Congregationes Capitulares non obstante decreto sanct. mem. Clem. VIII. hac de re edito, aliàs receptiones, & professiones inde secutæ, nullæ sint, & invalidæ.

De noviriis inter Reformatos recipiendis.

Quartò: Determinatum est, ut Minister provincialis eligi possit ex familia, vel ex reformatione, juxta antiquam consuetudinem Religionis, & juxta constitutiones sanct. mem. Clem. VIII. & Pauli V. & quando Minister provincialis eligetur ex Fratribus Reformatis, tunc ad tollendas discordias, & lites, Custos reformationis non eligatur; sed ipsemet Minister ipsam reformationem regat, & moderetur. Ceterum, ut necessitatibus dictæ reformationis opportuniùs provideatur, Dictus P. Minister statim ac fuerit electus, teneatur unum ex iis, qui aliàs Custodes fuerunt, vel ex Discretis Custodialibus actualibus Commissarium instituere, cui suam auctoritatem tribuat ad dictam reformationem visitandam, quandocumque ipse per se id facere non potuerit, necnon & ad capiendas informationes in casibus occurrentibus: Quibus captis, teneatur de omnibus certiorem facere dictum Provincialem, ut ipse, quod opportunum sibi videbitur, determinare, ac ordinare valeat. In casu autem, quod dictus Commissarius non rectè functus fuerit officio suo, tunc Provincialis per se solum possit ipsum ab officio removere, & alium ut supra de novo instituere.

De Ministro Provinciali eligendo.

Insuper determinatum est, ut quandocumque Minister provincialis fuerit reformatus, tunc Custos mittendus ad Comitia generalia eligatur ex Patribus de familia; & viceversa, quando Provincialis fuerit ex Fratribus de Familia, tunc Custos supradictus sit Reformatus, ut utraque pars unum vocalem habeat in dictis Comitiis generalibus.

Ulterius determinatum est, ut nominetur à

Generali Procurator in Curia Patrum Reformatorum. Romæ die 14. Junii 1628.

F. A. Card. S. Honuphrii. P. Fagnanus. Sec.

Publicatio Decretorum in Gener. Congr. Fratrum. Lecta, & publicata fuere præfata Decreta die 15. Junii 1628. in Congregatione generali Fratrum Minorum de Observantia in præsentia Illustriss. & Reverendiss. Card. Gipsii Præsidentis ejusdem Congregationis.

L. Prohibitio, ne degentes in Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Sedi Apostolicæ subjecto, libros ab eis ubicumque compositos de quacumque materia tractantes, absque Cardinalis Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Urbe, & extra eam absque Ordinarii, & Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant.

Generalem circa libros imprimendos prohibitionem habes sup. in const. 12. Leon. X. tom. 1.

Feria 5. die 18. Septembris. 1625.

Edita A. D. 1625. In Generali Congregatione S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Urbano divina providentia Papa Octavo, ac Illustrissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus, à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

§. 1.

Prohibitio de qua in rubr. Sanctissimus D. N. pro debito sui pastoralis officii corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedi Apostolicæ mediatè, vel immediatè subjecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum Statum absque ulla Ordinariorum, & Inquisitorum loci, ubi degunt, approbatione, imprimendos transmittunt: statuit, & decrevit, ut imposterum nemo in Statu prædicto degens, cujusvis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis existat, libros de quavis materia tractantes, & ubicumque compositos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illustrissimi, & Reverendissimi D. Card. S. D. N. Vicarii, & Magistri Sacri Palatii, si in Urbe, si verò extra Urbem existat, sine Ordinarii, & Inquisitoris loci illius, sive ab iis deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

Impositio pœnarum. §. 2. Libros autem, quos contra præsentis decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, absque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expressè prohibitis haberi vult, & mandat. Contrariis quibuscumque non obstantibus &c.

Jo. Antonius Thomasius Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Publicatio in Urbe. *Anno Millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, Indictione octava, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus tertio, die verò 3. mensis Octobris, Supradictæ literæ Apostolicæ, sive Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis, per me Brandimartem Latinum prælibati Sanctiss. D. N. Papæ, & Sac. Rom. Inquisitionis Curs.*

LI. De bonis jurisdictionalibus ad Ecclesias & loca pia spectantibus in feudum, vel emphyteusim non dandis, neque ultra triennium locandis, aut concessionibus hujusmodi renovandis, sive prorogandis.

De alienandis verò bonis Ecclesiæ, vel ultra triennium locandis, generales extant nonnullæ Pontificiæ prohibitiones per me indicatæ in prima const. Leon. I. pag. 6. & const. 5. Pauli II. Ambitiosæ pag. 384. tom. 1. ubi notavi.

De alienandis autem, & infeudandis Terris S. R. E. specialis extat prohibitio 3. Pii V. Admonet. tom. 2. ubi pariter notavi.

URBANUS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1625. *Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium. Humanæ salutis Auctor Christus Dominus Romanam Ecclesiam amplissima temporalis ditionis prærogativa decoravit, quàm voluit inferioribus etiam Ecclesiis aliqua ex parte communicari, ut filiarum decor matris augeret in Summis Pontificibus majestatem, quibus cum Ecclesiarum omnium regimen incumbat, illarum quoque omnium tutelam ad Apostolicam eorum providentiam necesse est pertinere.

Causa impulsiva hujus prohibitionis. §. 1. Olim equidem quamplurimi inferiorum Ecclesiarum Prælati, ut strenuos, ac præstantes virtute viros haberent, qui debitum sibi, & Ecclesiis suis impenderent famulatum, temporales ditiones ad easdem Ecclesias pertinentes eximiorum virorum fidei, atque administrationi commiserunt: tempore verò præcedente dilabentibus in deterius bonis institutis factum est, ut nonnulli Ecclesiarum Præsules humanis potius affectibus quàm meritorum intuitu moti, ditiones temporales hujusmodi variis personis, & Universitatibus in feudum, vel emphyteusim dare, vel ultra triennium locare; & rursus occurrente earum ditionum temporalium devolutione ad novam infeudationem, seu investituram, vel locationem ultra triennium sub specie quòd illæ in feudum, vel emphyteusim dari, vel, ut præfertur, locari sint solitæ, seu alias causas prætendentes, devenire consueverunt, quod in non modicum Ecclesiarum ipsarum damnum, & præjudicium tendere usu compertum est.

Prohibitio in feudum, vel emphyteusim quæcumque prætextu, vel causa quæcumque bona ad Ecclesias inferiores, & quævis loca pia nunc, vel deinceps spectantia concedendi, vel ultra triennium locandi, & concessiones hujusmodi revocandi, vel prorogandi cum plurium pœnarum impositione. §. 2. Nos itaque nostri muneris partes adimplendo, præmissis obviam ire, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum quorumcumque indemnitati, ac jurium eis quomodolibet competentium conservationi, quantum Nobis exalto conceditur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione omnibus, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, etiam Generalibus, ceterisque Ecclesiarum, & locorum piorum utriusque sexus Præsulibus, Prælatis, Præsidentibus, Rectoribus, Præceptoribus, Commendatariis, & Administratoribus cujuscumque status, gradus, dignitatis, & præeminentiæ existant, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, necnon Capitulis, etiam Generalibus, & Provincialibus, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, etiam laicorum, & quibuscumque aliis Superioribus cujusvis Ordinis, Societatis, vel Instituti, etiam de necessitate exprimendi, aut Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani in universa Italia, etiam in quorumvis Principum secularium quomodolibet qualificatorum, etiam Ducali, Regia, Imperiali, vel quavis alia dignitate, honore, vel excellentia præstantium, ditione temporali existentibus, si Pontificali vel Abbatiali immineant dignitate, sub Interdicti ingressus Ecclesiæ; ac, si per sex menses immediatè subsequentes sub Interdicto hujusmodi permanserint, lapsis mensibus eisdem sub regiminis, & administrationis Ecclesiarum, vel Monasteriorum, quibus præsident in spiritualibus, & temporalibus, suspensionis, Capitulis verò, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, & Universitatibus prædictis, sub Interdicti à divinis, eorumque singularibus personis, ac inferioribus Prælatis, Commendatariis, & aliis præfatis sub excommunicationis latæ

nam

sententiæ,ac omnium dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, de quorum rebus, & bonis contra præsentis constitutionis tenorem eos disponere contigerit,vocisque activæ,& passivæ privationis,& perpetuæ inhabilitatis ad illa, seu quælibet alia imposterum obtinenda ipso facto, etiam absque Judicis ministerio, vel sententia incurrendis pœnis,ne de cetero Civitates,Terras,Castra,Oppida,Villas, Arces, Fortalitia, Munitiones, Territoria,Districtus,Jurisdictiones, aut quævis alia loca; vel bona jurisdictionalia, seu quovis modo jurisdictionem temporalem etiam cum alio, vel aliis conjunctim,seu divisim,aut aliàs quomodolibet annexam habentia,aut eorum, seu jurisdictionis partem,etiam minimam ad Patriarchales, Primatiales,Metropolitanas, Episcopales, & alias Ecclesias,Monasteria,Collegia, vel loca pia supradicta nunc; & pro tempore quovis modo spectantia,& pertinentia; tàm quæ ad præsens per Ecclesias,Monasteria,& loca hujusmodi pleno jure possidentur,quàm ea quæ in feudum; vel emphyteusim concessa,vel ultra triennium locata,per quoscumque,quomodolibet, & sub quibusvis prætextibus occupata, seu usurpata reperiuntur, aut ad Ecclesias,Monasteria,& loca prædicta jam de præsenti forsan de jure, vel de facto reversa; seu devoluta sunt,etiamsi Ecclesiis,Monasteriis,locisque piis hujusmodi adhuc incorporata; & de eorum mensa effecta non sint,aut quandocumque perpetuis futuris temporibus per lineam finitam; Canonem non solutum, delictum perpetratum, vel alio quocumque modo revertentur, seu devolventur in futurum,etiamsi ex antiqua,seu immemorabili consuetudine, aut etiam privilegio Apostolico; quamcumque ob causam concesso, & iteratis vicibus approbato, in feudum, vel emphyteusim concedi,vel ultra triennium locari,aut finita concessione, vel locatione hujusmodi feuda; investituræ,vel aliæ concessiones renovari consueverint, quibusvis personis, quavis Ecclesiastica, seu mundana dignitate,vel excellentia fulgentibus, ac speciali nota dignis, Capitulis, Collegiis, Ecclesiis, Congregationibus,Monasteriis, Conventibus,Hospitalibus,& quibusvis Universitatibus,tàm secularibus,quàm Ecclesiasticis,aut quibuscumque aliis quocumque nomine,ac titulo nuncupatis; & quomodolibet qualificatis,in feudum, vel emphyteusim concedere,aut ultra triennium locare,aut concessiones,investituras,& locationes hujusmodi post finitum illarum tempus, vel aliàs quandocumque renovare,prorogare, vel de novo facere, etiam ad favorem descendentium,hæredum, vel consanguineorum illorum, qui Civitates, Terras, & bona jurisdictionalia prædicta obtinuerint; possederint, vel occupata detinuerint, etiam intuitu meritorum,etiam si concessiones, & alia præmissa in evidentem, immò evidentissimam utilitatem Ecclesiæ,Monasterii,vel loci pii cedant, aut concessionibus, aut prorogationibus consentire, aut aliud scripto, verbo, vel alio quovis modo, per quem dictæ Civitates,Terræ,& bona jurisdictionalia hujusmodi ad Ecclesias,Monasteria, & loca pia prædicta,(sive eorum Prælatos, Superiores, Rectores, seu Administratores revertantur; etiamsi in prædictis concessionibus,investituris,renovationibus, prorogationibus,& aliis præmissis,nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum,etiam cum clausula, & non aliàs aliter, nec alio modo, reservetur,& nisi illo in scriptis tantum priùs obtento, facere audeant,vel præsumant,ultra alias pœnas per Canonicas sanctiones desuper quomodolibet inflictas districtè interdicimus,& prohibemus.

[...]ibus ali[...] pœnam [...]llitatis [...]djungit.

§. 3. Et insuper quascumque concessiones, investituras,locationes,vel illarum prorogationes, & renovationes, quas contra præsentium tenorem quocumque modo, & quovis tempore fieri contigerit,prorsus nullas,irritas, & effectu omninò carere debere.

Decretumq. irritans addit.

§. 4. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores; & ejusdem Cameræ Apostolicæ Thesaurarium, & Clericos, necnon S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, & quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit,irritum & inane decernimus, & declaramus.

Contrariis quoque omnibus derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore juris insertis; ac etiam in favorem quarumcumque Ecclesiarum, Provinciarum, Civitatum,Universitatum, Collegiorum, Capitulorum, & locorum piorum; eorumque personarum atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, necnon Congregationum, & Societatum,& cujusvis alterius Instituti, etiam necessariò,ut præfertur,& individuò exprimendi, eorumque Monasteriorum; Conventuum, & domorum Regularium, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica; vel quavis firmitate alia roboratis statutis; & consuetudinibus etiam immemorabilibus,indultis quoque, & privilegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis,aliisque efficacioribus,efficacissimis, & insolitis clausulis,etiam irritantibus decretis, etiam Motu proprio,& ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine; aut aliàs quomodolibet concessis, & iteratis vicibus approbatis,& innovatis. Quibus omnibus,& singulis; etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis,specifica,& expressa, ac individua,& de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, quoad ea quæ iisdem præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris,harum serie specialiter,& expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Prælatos de hac constit. servanda jurare mandat.

§. 6. Volumus autem, quòd de cetero Patriarchæ,Primates,Archiepiscopi, & Episcopi, necnon Abbates,Præsules, Prælati, aliique præfati in aliis juramentis ab iis præstandis,de præsenti etiam constitutione servanda,omninò jurare teneantur.

Eamque in Cancellaria describi,

§. 7. Ipsaque constitutio in quinterno Cancellariæ Apostolicæ describatur.

Et in Urbe publicari jubet.

§. 8. Quodque præsentes ad valvas Lateranensis,& Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & dictæ Cancellariæ, & in acie Campi Floræ publicentur,& sic publicatæ omnes, & singulos,quos concernunt,& concernent in futurum, perindè arctent,& afficiant,ac si eis,& eorum cuilibet personaliter intimatæ forent.

Ejus quoque transumptis credi decernit.

§. 9. Earumdem transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Prælati,seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis,in judicio, & extra illud eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem adjicit.

§. 10. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostri interdicti, prohibitionis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis infringere,vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem

omni-

omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 3. 26. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1625. Kal. Novemb. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, Indictione nona, die vero 17. mensis Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus tertio, retroscriptæ literæ Apostolicæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, & deinde amotis per nos Pompejum Girancortes, & Brandimartem Latinum prælibati Sanctiss. D. Papæ Curs. &c.

Octavius Spada Magist. Curs.

Registratio in Cancellaria.

Retroscriptæ literæ Apostolicæ registratæ fuerunt in quinterno Cancellariæ Apostolicæ anno Incarnationis Dominicæ 1625. die verò quarta mensis Februarii Pontificatus Sanctiss. D. N. Urbani divina providentia Papæ Octavi, anno tertio.

Marcus Antonius Ascensius Cancellariæ Apost. Procustos.

LII.

Indultum, quòd Fratres Discalceati B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, Officium, & Missam de Communi Confessoris non Pontificis recitare possint de S. Raymundo d. Ordinis, dum vixit, professore, & Procuratore generali, ac S. R. E. Cardinale in die suæ festivitatis.

De hoc Ordine vide ad const. 9. Greg. IX. Devotionis, sup. tom. 1. pag. 28. & ejusdem Privilegia confirmavit hic Pont. ut inf. in const. 94. Ex Clementi.

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAlvatoris, & D. N. JESU CHRISTI, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in cælis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis desuper pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem Servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, laudeturque Dominus in Sanctis suis; Quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim verò sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium, votis, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa hujus constit.

§. 1. Sanè dilectus filius Dydacus de Sancto Raymundo Procurator generalis Ordinis fratrum Discalceatorum nuncupatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecit, quòd Fratres prædicti pro eo, quem erga S. Raymundum Nonnat. ejusdem Ordinis dum vixit professorem, ac S. R. E. Cardinalem, gerunt, devotionis affectu, & ad augendam Christi fidelium erga illum devotionem, Officium, & Missam de eodem S. Raymundo, ut infra recitari, & celebrari posse summopere desiderant; Nobis propterea idem Dydacus totius Ordinis hujusmodi nomine humiliter supplicari fecit, ut de opportuna ad hoc licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Indultum de quo in rubr.

§. 2. Nos igitur piis Dydaci, & Fratrum prædictorum votis in præmissis annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensi & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus præpositorum, consilio, Ut de eodem S. Raymundo die ejus festo Officium, & Missa de Communi Confessoris non Pontificis juxta Rubricas Missalis Romani ab omnibus prædicti Ordinis utriusque sexus regularibus personis tantùm recitari, & celebrari respectivè, liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. die 5. Novembris.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris, 1625. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LIII.

Institutio Archivii Sacri Collegii S. R. Eccl. Cardinalium in Palatio Vaticano, in quo conservari debent scripturæ, & alia acta ad ipsum Collegium quomodolibet pertinentia, necnon processus super qualitatibus promovendorum ad Cathedrales Ecclesias, & Monasteria Consistorialia coram dd. Cardinalibus formati. Ac unio officii Secretariatus Congregationis Cardinalium super provisionibus consistorialibus deputatorum Officio Clerici Itali d. Sacri Collegii Secretarii.

Tu adverte quod Greg. XV. erexerat, & instituerat Notarium ad formandum processus, privativè quoad omnes alios, coram S. R. E. Cardinalibus, super qualitatibus promovendorum ad Ecclesias Cathedrales, & Monasteria Consistorialia sup. in Const. 7. Consuevit. Cui postea demandavit Conservationem dictorum processuum cum assignatione duorum ducatorum auri de Camera pro unoquoque processu, ut in Const. seq. Pridem. post d. Const. Greg. Quam Constitutionem iste Pont. pro hac parte revocat.

Archivium Romanæ Curiæ instituit Jul. II. ut Const. 15. Sicut prudens sup. tom. 1. pag. 492. videre potes. Archivia verò in toto Statu Ecclesiastico erexit Sixt. V. Constit. 83. Solicitudo, sup. tom. 2.

Edita An. D. 1625.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad majorem rei memoriam.

Exordium.

ADmonet nos Cura Pastoralis officii, Nobis, meritis licèt imparibus, divina dispositione commissi, ut ad ea libenter intendamus, per quæ gratiæ Apostolicæ, quæ à Nobis, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus, præsertim in Consistorio secreto de S. R. E. Cardinalium consilio pro tempore emanare dignoscuntur, ut eveniente casu personæ, in cujus favorem fiunt, sciant quò tendere pro illarum consequutione, sub bona, & fideli custodia perpetuò præserventur, & ut id facilius subsequi possit, quandoque nova loca, & officia, quæ pro gratiarum hujusmodi conservatione

necessaria esse conspicimus, de novo erigimus, & instituimus, ac illorum curam viris fide, doctrina, ac morum integritate conspicuis, qui circa hoc exactam diligentiam adhibituri sperantur, committimus, & mandamus, ac aliàs desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Tempore Leonis X S. R. E. Cardinales communi impensa redemerunt officium Clericorum sacri illorum Collegii, & Constitutiones instaurarunt.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, dudum tunc existentes S. R. E. Cardinales, tempore videlicet Pontificatus fel. rec. Leonis Papæ X. prædecessoris nostri, officio duorum Clericorum Sacri illorum Collegii, quod per multos annos antea magno ipsius Collegii incommodo fuerat venale, communi ab eis redempto impensa, & in pristinum suum statum redacto, veteres ejusdem Collegii constitutiones nova quadam forma, & modo instaurari fecerint primo.

Quas tempore Paul. III. in melius redegerunt ac statuerunt duos Clericos d. Collegii ministros per fabarum suffragia creari, unum exterum ad annum duraturum, alterum Italum ad benè placitum. Cujus cura scripturæ ad d. Collegium pertinentes conficerentur, ac originalibus in Archivio in Palatio Apost. designando, depositis, duplicata ad usum quotidianum apud ipsum Clericum Italum remanerent.

§. 2. Et successivè sedente piæ mem. Paulo III. etiam prædecessore nostro, cum constitutionum, ut præfertur, instauratarum partem rarò observatam, partem verò antiquatam, & neglectam animadvertissent, de communi omnium consensu, ac declaratione, prædicto Paulo prædecessore id etiam approbante, ex dictis constitutionibus nonnullis rejectis, aliquibus retentis, aliisve adjunctis, ac aliqua ex parte aliis immutatis, inter alia voluerint, & constituerint, inter cæteros ipsius Collegii Ministros debere duos Clericos per fabarum suffragia creari, quorum alter ex Italia, & alter exterus esset, & hic quidem ad annum dumtaxat, ille verò ad beneplacitum, cujus etiam cura libri omnes, & scripturæ ad præfatum Collegium pertinentes conficerentur, & duplicarentur, & originalibus in Archivio, quod in Palatio Apostolico designandum erat, ad perpetuam rei memoriam repositis, duplicata ad usum quotidianum penes ipsum Clericum Italum remanerent, ac recolendæ mem. Pius Papa IV. similiter prædecessor noster sub die sexta Septemb. Anno Domini Millesimi quingentesimi sexagesimi quarti libros propositionum, & actorum Consistorialium, aliasque scripturas prædictas in eodem Archivio, quod tunc jam erat designatum, deponi decreverit.

Deinde Greg. XV. erexit Notariatus officium perpetuum ad instar aliorum Rom. Cur. officiorum pro formandis processibus coram R. S. E. Cardinalibus super qualitatibus promovendorum privativè quoad alios quoscumque Notarios. Habes hanc Constit. pag. 285.

§. 3. Et similis memoriæ Gregorius Papa XV. pariter prædecessor noster, cum informandis, & instruendis processibus, qui super qualitatibus promovendorum per Romanum Pontificem pro tempore existentem ad Ecclesiarum Cathedralium Pastorum solatio destitutarum, ac Monasteriorum Consistorialium pro tempore vacantium regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi statu in Romana Curia coram eisdem Cardinalibus formari, & institui consueverunt, nullus certus eatenus destinatus, seu deputatus fuisset Notarius, sed ad id muneris Notarii plerumque parum periti adhiberentur, unum perpetuum Notariatus officium ad instar aliorum Romanæ Curiæ officiorum vacabile, cujus concessio, & omnimoda alia dispositio, quoties illud per obitum, resignationem, privationem, aut aliàs quovis modo vacare contingeret, ad Romanum Pontificem pro tempore existentem spectaret, pro uno Notario, qui privativè quoad alios quoscumque, informandis, & instruendis processibus prædictis, quos coram dictis Cardinalibus, sive eorum Auditoribus formari, & instrui deinceps perpetuis futuris temporibus contingeret, ipsis Cardinalibus, seu Auditoribus assistere, ac testium dicta, & depositiones in scriptis per se, vel substitutum idoneum redigere teneretur, & deberet, erexerit, & instituerit.

Et pro ejus congrua dote emolumenta assignavit, quæ per alios Notarios percipi soli- ta erant.

§. 4. Illique sic erecto, & instituto pro ejus congrua dote omnia, & singula emolumenta, regalia, & jura per alios Notarios, qui antea in formandis hujusmodi processibus eisdem Cardinalibus, seu Auditoribus astiterant, ac dicta, & depositiones prædicta in scriptis redegerant, percipi solita, & consueta, eisque propterea debita perpetuò applicaverit, & appropriaverit.

Officiumq. prædictum Odoardo Tibaldesco concessit.

§. 5. Ac officium sic erectum dilecto filio Odoardo Tibaldesco Clerico Spoletan. diœces. concesserit, & assignaverit per quasdam.

Officio sic erecto conservationem processuum super qualitatibus promovendorum formatorum imposuit, ac demandavit. Ista Const. est sup. pag. 286. Hoc evocatur infr. §. 10.

§. 6. Ac deinde statuerit, quòd de cætero similiter perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli Processus, quos extra dictam Curiam in Germania, Gallia, Hispania, cæterisque Christiani Orbis Regnis, Provinciis, & Regionibus, super qualitatibus promovendorum ad quarumcumque Cathedralium Ecclesiarum tunc, & pro tempore Pastorum solatio etiam destitutarum, & Monasteriorum Consistorialium ubivis consistentium, & quovis modo vacantium, & vacaturorum regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi statu formari, & ad dictam Curiam transmitti contingeret, postquam à Cardinalibus ipsarum nationum Protectoribus, Comprotectoribus, seu Protectoribus, vel iis, qui Ecclesias, & Monasteria hujusmodi in nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis Consistorio, ut moris est, proponerent, & à Cardinalibus in ordine Prioribus visi, recogniti, approbati, & subscripti forent ab ipsis Cardinalibus, seu eorum Auditoribus, & iis ad quos spectaret ante Cedulæ Consistorialis subscriptionem, seù saltem illius partibus consignationem prædicto Odoardo quamdiu officium prædictum obtineret, ejusque in illo successoribus, ad effectum illos conservandi, tradi, & consignari, iidem verò Odoardus, & successores, illos sic eis consignatos tanquam prædicti officii processus, & scripturas benè, & fideliter conservare, & quoad fieri posset, ac humana pateretur conditio, perpetuitati providere, bonamque fidelem, & diligentem illorum curam gerere, & ad illorum, dum opus foret, faciliores perquisitionis, & repetitionis notam, seu ut vocant rubricellam in libro ad hunc particularem effectum retinendo facere deberent, & ad id obligati existerent, & hoc conservationis processuum onus, curam, & munus prædicto officio Notariatus sic erecto imposuerit, & annexuerit.

Hujusmodi Notario ratione laboris ex conservatione ipsorum processuum accrescentis duos ducatos auri de Camera à promovendis solvendos assignavit. Hoc annullatur in §. 10.

§. 7. Ac eidem Odoardo, ejusque in dicto Officio successoribus ratione laboris eis ex dicta conservatione processuum accrescentis, & pro illius salario, & mercede, juribus, & regalibus duos Ducatos auri de Camera pro singulo processu ad dictam Curiam pro expeditione transmittendo, & eis in conservationem tradendo, & consignando, ipsis à quolibet ex promovendis ad Ecclesias, & Monasteria hujusmodi, seù Sollicitatoribus, in dicta Curia tales expeditiones prosequentibus, realiter, & cum effectu, & absque mora, seu dilatione aliqua persolvendos, per alias suas in forma Brevis desuper confectas literas etiam assignaverit.

Ac desuper clausulas præservativ. apposuit.

§. 8. Et ipsas secundò dictas literas etiam ex eo quod interesse forsan habentes, seu habere prætendentes, ad id vocati non fuissent, seu quibusvis ex causis de subreptionis, vel obreptionis vitio notari, impugnari, aut invalidari, seu ad viam, & terminos Juris reduci, aut adversus illas quodcumque Juris, facti, gratiæ, vel Justitiæ remedium impetrari, vel sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus editis, & edendis, comprehendi non posse, sed semper uti ex titulo oneroso concessas ab illis excipi, & quoties illas revocari, seu annullari, aut alias contrarias dispositiones emanari contingeret, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori Dat. per Odoardum, & successores prædictos quandocumque eligenda concessas esse, & fore, sicque per quos-

cumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cardinales prædictos, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contingeret attentari decreverit, prout in singulis literis prædictis plenius dicitur contineri.

Novissimè Cardd. d. Colleg. statuerunt processus ac alias scripturas ad ipsum spectantes in Archivio reponendas, & à Clerico Italo sine ulla recognitione conservandas esse.

§. 9. Novissimè verò Venerabiles fratres nostri, Franciscus Maria à Monte, & Dominicus Gymnasius, necnon Carolus Emanuel Pius in ordine Priores, ac Marcellus dicti Collegii Camerarius Lantes, nuncupati S. R. Eccl. prædictæ Cardinales, inhærentes decreto aliàs per dictum Pium prædecessorem, ut præfertur, facto, & illud, quatenus opus sit, innovantes, de mandato Nostro libros propositionum, & actorum Consistorialium, aliasque scripturas ad prædictum Collegium quomodolibet spectantes, ac processus omnes Ecclesiarum, & Monasteriorum in Archivio deponi debere, eosque à nemine, præterquam ab ejusdem Collegii Clerico Italo detineri, nec pro recognitione, seu admissione eorumdem processuum quicquam recipi posse, etiam statuerint.

Ex his Pont. conservationem ipsarum scripturarum d. Clerico Italo demandat, eique unit, & annectit officium Secretarii Congregationis Cardd. sup. provisionib. Consistorial. deput. cùm primùm vacaverit. Ac revocat Greg. XV. Const. pro ea parte, quæ assignat emolumenta duorum ducatorum, &c.

§. 10. Nos, quibus inter alia præcipuè cordi est ne aliqui novis absque necessaria, vel utili causa impositionibus prægraventur, & quorum intentio est, ut gravati subleventur, dictorum processuum conservationi non satis consultum iri, si illi penes particularem aliquam personam, qualis dictum Notariatus officium pro tempore obtinens existit, conservari debeant, & si in Archivio cum libris, actis, & aliis scripturis prædictis deponantur, longè tutius illorum conservationi prospectum fore, & consequenter solutionem dictorum duorum ducatorum, quam, ut etiam accepimus, plures interesse in præmissis habentes, licèt ad unum dumtaxat ducatum postmodum redactam, facere recusant, necessariam, aut utilem non esse, & in Congregatione dilectorum filiorum nostrorum S. R. E. Cardinalium super provisionibus Consistorialibus deputatorum plurima tractari, quæ verè ad officium dicti Clerici Itali, qui etiam dicti Collegii Secretarius existit, pertinere dignoscuntur, ob idque officium Secretarii dictæ Congregationis officio Clerici Itali, & Secretarii prædicti annectendum operæ pretium esse attendentes, ac in præmissis opportunè consulere volentes, Et nihilominus quod dictum Archivium erectum reperiatur notitiam non habentes, ac singularum dicti Gregorii prædecessoris litterarum prædictarum, aliorumque omnium & singulorum præmissorum veriores tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, ac de Apolicæ potestatis plenitudine, secundò dictas Gregorii prædecessoris prædicti litteras, quoad eam partem, quæ assignationem, & solutionem dictorum duorum ducatorum concernit, dumtaxat Apostolica auctoritate tenore præsentium revocamus, cassamus, & annullamus, ac viribus, & effectu carere debere, nec aliquem ad illorum solutionem in posterum teneri decernimus & declaramus, ac officium Secretarii dictæ Congregationis, cum primùm illud per cessum, aut decessum, seù quamcumque aliam dimissionem moderni Secretarii Congregationis hujusmodi, aut aliàs quovis modo vacare contigerit, officio Clerici Itali, & Secretarii dicti Collegii cum omnibus illius oneribus, & honoribus perpetuò eisdem auctoritate, & tenore unimus, annectimus, & incorporamus.

Statuitque cum primùm vacaverit officium Secretarii d. Cong. ut illud exerceat Clericus Italus & Secretar. d. Collegii. Et acta ipsius Congregationis describat, & in infra scripto Archivio reponat.

§. 11. Volentes, & eadem auctoritate statuentes, quòd cum primùm officium Secretarii dictæ Congregationis, ut præfertur, vacaverit, dilectus filius Joannes Baptista Laurus, Clericus Perusinus familiaris, & continuus Commensalis noster modernus, seu tunc existens Clericus Italus, & Secretarius dicti Collegii, Officium dicti Secretarii dictæ Congregationis exerceat, decreta, & acta in illa prò tempore facta describat, & in infrascripto Archivio custodienda reponat.

Erigit modo unum Archivium Sac. Cardd. Collegii nuncupandum in Palatio Vaticano, in quo conservari scripturas ad ipsum Collegium spectantes, seu interesse Consistorii Apostolici concernentes demandat sub cura Clerici Itali, &c.

§. 12. Necnon unum Archivium Sacri Cardinalium Collegii nuncupandum in Palatio nostro Vaticano sub protectione, & suprema superintendentia Trium S. R. E. Cardinalium in ordine priorum, & dicti Sacri Collegii Camerarii pro tempore existentium, sub cura tamen, & administratione etiam moderni, & pro tempore existentis ejusdem Collegii Clerici Itali, & Secretarii, ad quod Auditores Cardinalium proponentium jussu in conficiendis, vel recognoscendis processibus assistunt, statim facta in Consistorio secreto propositione, processus hujusmodi transmittere teneantur, & in quo processus ipsi, & dicti libri propositionum, necnon actorum, & decretorum etiam super erectionibus, suppressionibus, unionibus, reparationibus, dismembrationibus, cessionibus, permutationibus, translationibus, pensionum super illorum redditibus assignationibus, præsentationibus, nominationibus, electionum, seu postulationum confirmationibus Ecclesiarum Cathedralium & Metropolitanarum, ac Patriarchalium, necnon Monasteriorum quorumcumque in Congregatione prædicta, & aliàs quomodolibet & ubicumque emanatorum, interesse Consistorii Apostolici aliquo modo concernentium, aliæque scripturæ quomodolibet ad idem Collegium spectantes in perpetuum conservari, nec inde absque Cardinalium priorum, & Camerarii prædictorum pro tempore existentium licentia aliquo modo extrahi debeant, eisdem auctoritate, & tenore etiam perpetuò erigimus, & instituimus.

Clerico Italo prædicto nonnulla privilegia concedit, videlicet familiarium, & continuorum commensalium.

§. 13. Utque imposterum Clericus Italus & Secretarius prædictus pro tempore existens amplioribus favoribus, & gratiis decoretur: quòd pro tempore existens Clericus Italus, & Secretarius hujusmodi ratione curæ, & administrationis dicti Archivii, Romani Pontificis verus, & indubitatus, non fictus familiaris, & continuus Commensalis, aliorumque familiarium, & continuorum Commensalium numero, & consortio adscriptus, & aggregatus eo ipso existat.

Ut vestes violaceas ad instar Cubiculariorum honoris gestare possit.

§. 14. Et vestes violacei coloris ad instar nostrorum Cubiculariorum honoris nuncupatorum gestet, illisque arbitrio suo utatur.

Eique portionem quotidianam, ut hic ex Palatio Apost. quotidie dari mandat.

§. 15. Et in signum veræ, & indubitatæ, ac non fictæ familiaritatis hujusmodi, singulis diebus ex Palatio Apostolico ultra panem sibi ratione officii Clerici Itali, & Secretarii dari solitum, etiam panem ejusdem quantitatis, & qualitatis, prout dilectis filiis in utraque Signatura nostra Referendariis dari consuevit, habeat, etiam decernimus, & panem hujusmodi dietim sibi ex dicto Palatio dari mandamus.

Inhibet antedicto Notario ulterius se ingerere in cōservatione dd. processuum.

§. 16. Inhibentes sub indignationis nostræ ac mille ducatorum Cameræ nostræ applicandorum, aliisque trium Cardinalium in ordine priorum, & Camerarii prædictorum arbitrio imponendis pœnis, Odoardo, ejusque in Officio Notariatus successoribus, ne in conservatione tàm extra Urbem, quàm in Urbe super præmissis fabricatorum processuum ulterius se ingerere præsumant.

Præfigit terminum, infra quem deferri processus, decreta, & alia acta, ut supra ad ipsum Archivium præcipit.

§. 17. Et sub eisdem pœnis præcipientes tàm Odoardo, quàm Auditoribus prædictis nunc, & pro tempore existentibus, cæterisque omnibus, & singulis, quatenus omnes & singulos tàm in Urbe, quam extra eam fabricatos processus hujusmodi, ac decreta, & acta prædicta, quæ penes eos,

& eo-

& eorum singulos ad præsens reperiuntur, intra triduum à publicatione præsentium computandum, processus verò, qui pro tempore penes eos erunt, ante (ut præfertur) cedularum Consistorialium subscriptionem, seu saltem illarum partibus consignationem, actaque & decreta prædicta, quæ ad eorum, & cujuslibet manus quoquo modo devenerint, intra octo dies tunc immediatè sequentes ad Archivium prædictum transmittant, & moderno ac pro tempore existenti Clerico Italo, & Secretario prædicto consignent, ac transmitti, & consignari faciant realiter, & cum effectu.

§. 18. Ac similiter decernentes, easdem præsentes etiam ex eo quod dictus Odoardus & Auditores prædicti, ac alii interesse habentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, vel ex eo quod illi nulla subsistente causa, vel etiam de facto processisse dici possent, sivè etiam processerint, aut ex alia quavis juridica, & legitima etiam necessariò exprimenda causa, vel quocumque prætextu, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ; aut quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos Juris reduci, aut in Jus, vel controversiam revocari, seu adversus illas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, vel sub quibusvis Constitutionibus; & Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ac literis Apostolicis in contrarium etiam pari Motu, & Consistorialiter emanatis, aut quibusvis aliis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi nullo unquam tempore posse, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo ante præmissa erant, validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori Data, per modernos, & pro tempore existentes tres Cardinales in ordine priores & Camerarium, ac Clericum Italum, & Secretarium prædictos quandocumque eligenda concessas, validasque & efficaces, etiam quando in Camera nostra Apostolica nullo unquam tempore registrarentur, aut præsentarentur, fore, & esse.

§. 19. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ prædictæ Præsidentes, & Clericos, necnon ejusdem S. R. E. Camerarium; & alios Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 20. Quocirca dilectis filiis Urbis nostræ Gubernatori, & causarum Curiæ dictæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & dilecti filii nostri in eadem Urbe, ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis, & in civilibus causis Locumtenenti, Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte moderni, & pro tempore existentis Clerici Itali, & Secretarii hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac modernum, & pro tempore existentem Clericum Italum, & Secretarium hujusmodi illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes, eum desuper per Odoardum, & Auditores Cardinalium hujusmodi, seu quoscumque alios quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac sententias, censuras, & pœnas ipsas, servata forma Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 21. Non obstantibus Gregorii secundò dictis litteris, aliisque præmissis, ac nostra de non tollendo Jure quæsito, aliisque Cancellariæ prædictæ regulis, necnon Pii Prædecessorum prædictorum sub Dat. videlicet Octavo Idus Augusti Pontificatus sui Anno Sexto edita, inter alia disponente, quod omnes gratiæ qualecumque Cameræ prædictæ interesse concernentes, infra certum inibi expressum tempus in eadem Camera præsentari, & registrari debeant, & quatenus in aliquo obstet, similis memoriæ Sixti Quinti etiam Prædecessoris nostri super institutione prædictæ, & aliarum Quatuordecim Congregationum edita, aliisque Apostolicis, & dicti Collegii Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam juramento confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam Motu hujusmodi, etiam Consistorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, ac in futurum concedendis, approbandis, & innovandis: Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem, importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad id servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, etiam pari Motu specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, contrariis quibuscumque, aut si quibus communiter, aut divisim ab Apostolica Sede sit indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Contraria tollit.

§. 22. Volumus autem quod eædem præsentes literæ, ut omnibus innotescant, ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, dimissis inibi etiam copiis, quæ perindè omnes arctent, ac si personaliter unicuique intimatæ fuissent.

Publicationem in Urbe omnes arctare vult.

§. 23. Quodque earumdem transumptis, & exemplaribus, etiam impressis, ac manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur tàm in judicio, quàm extra, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Hujus Bullæ exemplis fidem dari jubet.

§. 24. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis, cassationis, annullationis, declarationis, unionis, annexionis, incorporationis, statuti, erectionis, institutionis, inhibitionis, præcepti, decretorum, derogationis, mandatorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Sanctionem pœnalem superaddit.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo quinto

Dat. P. A. 4. die 15. Dec.

quinto, Decimo octavo Kal. Januarii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Publicatio. Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, Indictione nona, die verò 30. Mensis Martii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Urbani Divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus Tertio retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, & deinde amotis per Nos Camillum Fundatum, & Brandimartem Latinum prælibati Sanctissimi D. N. Papæ Cursores, &c.

Octavius Spada Magister Cursorum.

Sequitur Decretum Romæ in Palatio Apostolico Quirinali feriâ 2. die 22. Junii 1626. in Consistorio secreto editum de clavibus Ærarii Sanctioris, ejusque Scriniorum, ac Portarum fidelius posthac custodiendis.

Hoc Decretum ideò hic posui, quia versatur circa Archivium Sacri Cardinalium Collegii, prout in eo legitur, Institutionem verò hujus Ærarii in Arce S. Angeli factam habes à Sixt. V. in Const. 31. ad Clavum. sup. tom. 2. Ubi vide indicata.

Exquisitis, & auditis Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium sententiis, de unanimi eorum consilio pariter, & assensu, quo fidelius, ac diligentius imposterum Claves Ærarii Sanctioris in Arce S. Angeli à fel. rec. Sixto V. instituti, custodirentur, Sanctiss. D. N. infrascriptas ordinationes declaravit, ac decrevit esse perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observandas, nimirum ut.

Conficiatur liber perpetuò asservandus in Archivio Sacri Collegii, in quo Secretarius ejusdem fidem faciat de consignatione Clavium pro tempore facta singulis Cardinalibus, aliisque jus ad eas habentibus, & horum unusquisque à se conscriptum Juramentum coram Secretario emittat, se subscribat, suumque signum apponat.

Cardinales, cum transitum facturi sunt ad altiorem ordinem, promoveri, aut optare in Consistorio non possint, nisi priùs de suarum Clavium consignatione Secretario facta constiterit, qui succedentibus Episc. Presbyt. & Diacono eas prædicto modo tradet.

In casu absentiæ à Curia, quæ excedat quadraginta milliaria, Cardinales, antequam ab Urbe discedant, evocent Secretarium, qui Claves acceptas statim deferat aliis in ordine succedentibus.

Decanus Cameræ Apostolicæ consignet Clerico succedenti coram duobus Clericis, & Secretario.

Thesaurarius tàm Generalis, quàm Secretus, eidem Secretario, qui teneatur subitò id Suæ Sanctitati significare.

Si contingat obitus asservantium Claves, idem Secretarius instet pro recuperatione apud Hæredes: & si sint in mora, addat protestationem cum Censuris coram Notario, & testibus.

Præfectus Castri S. Angeli, ultra Juramentum Summo Pontifici præstari solitum pro fideli Arcis custodia, juret etiam de Ærario fideliter custodiendo in manibus ejusdem Sanctissimi D. vel S. R. E. Camerarii, juxta formam Bullæ, cujus Juramenti in libro fiat mentio.

Idem verò liber quotannis in prima Congregatione Generali à Secretario in medium afferatur, ut penes quos prædictæ extent Claves, facilè omnibus constare possit.

Ita est Octavius Episcopus Portuensis S. R. E. Card. Bandinus.

Carolus Cardinalis Madrutius.

Jo. Baptista Card. Lenius Sac. Collegii Camerarius.

Ludovicus Card. Ludovisius S. R. E. Vicecancellarius.

Mauritius S. R. E. Diaconus Card. de Sabaudia.

Jo. B. Laurus Secretarius.

LIV. Contra extrahentes, seu permittentes, ut extrahantur libri, ac etiam manuscripta à Bibliothecis Fratrum Ord. Prædicatorum.

Similem prohibitionem pro conservatione Bibliothecarum Fratrum Minorum de Observantia Ordinis S. Francisci, fecit Sixtus V. ut in ejus Const. 67. Cum sicut, sup. tom. 2. Cujus mitigationem habes impressam in Compendio Bullarii à Flavio Cherubino Canonico V. I. D. meo fratre edito sub Schol. 1. prædictæ Constitutionis. Et aliam pro Bibliothecis Fratrum B. Mariæ, de Monte Camelo edidit prohibitionem Clem. viij. Const. 42. tom. 3. Quæ ad tuenda. De Prædicatorum autem Ordine habes ad Const. 2. Honorii III. Religiosum. tom. 1. pag. 64. ubi requiras.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1626.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus Constitutionis. Cum sicut dilectus filius Lucas Castellinas Ordinis Fratrum Prædicatorum Procurator generalis Nobis exponi fecit, hactenus compertum fuerit, nonnullos conscientiarum suarum prodigos, Libros ex Bibliothecis domorum Regularium dicti Ordinis furto subripuisse, ac subripere, & seu extrahere, atque apud se utiq; proprios, in grave animarum suarum periculum, & dictarum Bibliothecarum præjudicium retinere.

Prohibitio, & pœnarum inflictio, de quibus in Rubr. §. 1. Nos permissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare, & ipsarum Bibliothecarum conservationi, & manutentioni consulere volentes, supplicationibus dicti Lucæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati. Ne de cetero quisquam, quavis auctoritate fungens Libros, Quinterna, folia, sive impressa, sive manuscripta, Bibliothecis domorum Regularium dicti Ordinis hactenus donata, seu assignata, & in posterum donanda, seu assignanda, ex eisdem Bibliothecis extrahere, seu ut extrahantur permittere, aut consentire sub quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, necnon privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Derogatio contrariorũ. §. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, & illius Domuum Regularium quarumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum. §. 4. Volumus autem, quòd transumptis, præsentiũ etiã impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque transumpta hujusmodi in valvis dictarum Bibliothecarum, vel aliquo alio perspicuo loco, unde ab omnibus cerni possint, continuò affixa remaneant.

Dat. P. A. 3. die 23. Mar. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Martij 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LV. Declaratio, quod Sancta Elisabetha Regina dum vixit Portugalliæ Tertium Ordinem S. Francisci expressè fuerit professa.

Ista Sancta fuit Canonizata ab ipsomet Pontifice, sed desuper Bulla adhuc expedita non est, prout accepi, & ideò hic non habes.

Edita A. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Instante Procuratore Generali Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia.

CUm sicut dilectus filius Joannes de Sancto Bernardino Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Nobis nuper exponi fecit, Sanctam Elisabetham Reginam, dum vixit, Portugalliæ, quàm Nos alias divina aspirante gratia in Sanctorum numerum retulimus, Tertium Ordinem S. Francisci expresè professam fuisse plenè constiterit, prout in processu, aliisque informationibus desuper fabricatis latius continetur, & propterea d. Joannes, ne ulli in hoc dubitationi locus unquam esse possit, per Nos ut infra opportunè providere summopere desideret.

Declarat. S. Elisabetham Reginam dum vixit Portugalliæ Tertium Ordinem ipsius S. Francisci fuisse expresè professam.

§. 1. Nos eundem Joannem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, eandem Sanctam Elisabetham Tertii Ordinis S. Francisci hujusmodi fuisse, & esse, atque in omnibus pro tali ubique haberi, & reputari.

Aliter judicari prohibet.

§. 2. Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò decernimus, & declaramus.

Contraria subtrahit.

§. 3. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. P. A. 3. die 22. Apr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Aprilis 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LVI.

Confirmatio Constitutionum, seu Statutorum pro Monachorum Congregationis Cælestinorum Ordinis Sanctissimi P. N. Benedicti gubernio, novissimè de mandato S. D. N. emendatorum, atque editorum.

Vide quæ tibi indicavit sup. ad Constit. 24. Sacrosancti hujusmet Pontificis pag. 98. Genitor meus.

Edita An. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosanctum Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissum jugiter Nos admonet, ut inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas illam peculiari studio amplectamur, per quam Christi fideles sub suavi Religionis jugo virtutum Domino famulantes, sub certis, & provide ordinatis Statutis, atque Constitutionibus in sanctitate, & justitia felicioribus in dies proficiant incrementis, ac proinde iis, quæ propterea statuta, & ordinata sunt, ut ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observentur, perpetuaque roboris firmitate subsistant, Apostolicæ confirmationis patrocinio communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sane dilectus filius Abbas Generalis Monachorum Congregationis Cælestinorum Ordinis Sancti Benedicti, suo, & Definitorum dictæ Congregationis nominibus Nobis nuper exponi fecit; quod pro felici, & prospero ejusdem Congregationis regimine, atque gubernio, nonnullæ Constitutiones, & Statuta diversis temporibus facta, novissimè autem de mandato nostro recognita, & multis in locis ad Sac. Conc. Trid. Decretorum, & Constitutionum Apostolicarum præscriptum emendata, atque aptata, tandem in unum volumen compilata fuerunt, tenoris subsequentis, videlicet. Monachi Congreg. Cælestinorum Ord. S. P. N. Benedicti, nonnulla Statuta, ac Constitut. antea factas, novissimè de mandato S. D. N. Papæ emendarunt, & in unum volumen compilarunt.

Omittitur tenor istarum Constitutionum, quia sunt in libro particulari impressæ Romæ anno 1629.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Abbas Generalis nominibus prædictis, præinsertis Constitutionibus pro perpetua illarum subsistentia, & inviolabili observantia Apostolici nostri muniminis firmitatem per Nos adjici summoperè desideret: Nobisque propterea humiliter supplicari fecerit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Ac pro perpetua illarum subsistentia, supplicarunt Pont. ut eas confirmaret.

§. 3. Nos inviolabili earumdem Constitutionum observationi, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, necnon dictum Abbatem Generalem, ac totam Congregationem prædictam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; præinsertas Constitutiones, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tàm juris, quàm facti quantumlibet substantiales defectus, si qui in illis intervenerint, supplemus. Qui approbat illas, & confirmat, suppletque defectus quoscumque.

§. 4. Decernentes, easdem Constitutiones, necnon præinsertas literas, semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore. Clausulas præservativas addit.

§. 5. Necnon in dicta Congregatione ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter sub pœnis in eisdem Constitutionibus comminatis observari, & adimpleri debere; ac quoscumque ejusdem Superiores, Monachos & personas ad observationem omnibus juris, & facti remediis cogi, & compelli posse. Earundem observantiam mandat.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigeeit attentari. Ita, & non aliter judicari præcipit.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quibusvis aliis dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis ipsius Congregationis Superioribus, Monachis, & personis hujusmodi, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenoribus præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria aufert.

Transumptis fidem dari jubet.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Generalis, vel alterius personæ in dignitatæ Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 8. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Julii 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LVII.

Revocat omnia, & singula privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum, Religiosis in Regnis Hispaniarum existentibus, tam per Apostolicam Sedem, illiusque in dd. Regnis Nuntios, quam eorum Superiores concessa, ac prohibet, illa de cætero absque sua, & Sedis Apostolicæ licentia concedi.

Edita A. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Pastoralis officii Nobis divinitùs commissi solicitudo jugiter Nos admonet, ut omni cura, & vigilantia ad ea semper intendamus, per quæ regularium personarum, quæ relicto sæculo, divini numinis obsequiis sese manciparunt, quieti, felicique statui, ac regularis disciplinæ conservationi consulitur, ut ipsæ personæ juxta regularia suorum Ordinum instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

Ob multas exemptiones, privileg. prærogativas, & immunitates diversorum Ordinum Religiosis in Regnis Hispaniarũ concessas tàm à Sede Apostolica, vel ejus Nuntiis, quàm ab ipsorum Superioribus, gravissima scandala, & inconvenientia oriuntur.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, in Regnis Hispaniarum diversa privilegia, prærogativæ, immunitates, atque exemptiones diversorum Ordinum Religiosis tam ab ipsorum Superioribus, quam à Sede Apostolica, illiusque in dictis Regnis Nuntiis pro tempore existentibus, concessa reperiantur, per quæ iidem Religiosi ab eorum Prælatorum obedientia eximuntur, & Monasteriis, & regularibus domibus ad eorum libitum, ac cum sociis sibi benè visis, & jam destinatis, etiam Superiorum suorum non petita licentia, egrediuntur, absque eo, quòd iidem Superiores tam hujusmodi egressum, quàm sæcularium personarum quibusvis horis ad eorum cellas accessum, atque ingressum impedire possint; Præterea de uno ad aliud Monasterium, seu regularem domum etiam ipsis Superioribus invitis transeunt, nec Choro, & aliis spiritualibus exercitiis, minusque Refectorio cum aliis intersint, Ex hoc autem gravissima inconvenientia, & scandala in non modicum regularis observantiæ, & disciplinæ detrimentum exoriantur.

Quibus Pont. obviare volens revocat omnes prædictas concessiones & exemptiones, easque de cætero nemini absque sua, & Sedis Apost. licentia concedi posse declarat.

§. 2. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obviare volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, omnia, & singula, ac quæcumque hujusmodi privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum Religiosis, tàm per Sedem Apostolicam, illiusque in eisdem Regnis Nuntios, quam illorum Superiores ex quacumque causa, ac sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus quomodolibet concessa, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, cassamus, & abrogamus, ac revocata, cassa, & abrogata, viribusque & effectu vacua esse, & fore, nec illa cuiquam suffragari, neque de cætero absque nostra, & Sedis Apostolicæ licentia concedi posse:

Ita judicari ab omnibus decernit.

§. 3. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contraria removet.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon (quatenus opus sit) Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi, & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis eisdem Religiosis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda esset, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis vult fidem adhiberi.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris diè 30. Julii 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LVIII.

Dividit Congregationem Fratrum Eremitarum Discalceatorum Italiæ Ordinis S. Augustini in quatuor Provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Januensem, & Siculam, & instituit quatuor Provinciales pro earum gubernio usque ad celebrationem futuri Capituli generalis ipsius Congregationis.

Vide quæ plenè de hac Congregatione indicavi sup. in Tomo 3. ad Const. 3. Greg. XV. Pastoralis. Et etiam vide subsequentia Decreta à Sacra Apostolicæ Visitationis Congregatione edita de his Fratribus Congregationis Italiæ opportunè à me hic posita.

Edita A. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinis commendatio.

Ad uberes, & suaves fructus, quos dilecti filii Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceati nuncupati Congregationis Italiæ in militanti Ecclesia, cujus regimini, divina disponente Clementia, præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, quid pro laudabilis eorum Instituti felici directione, atque progressu conferat, diligenter prospicimus, ac desuper officii nostri partes propensis studiis interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatur Pont. ut hanc Congr. in Provincias dividat.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Basilius à Sanctissima Trinitate, Vicarius generalis Congregationis prædictæ, quod Congregatio ipsa quamplures domos regulares per universam Italiam habet, itaut solus per seipsum commodè eas regere, & gubernare nequeat, proindeque earundem domorum utilitati maximè consultum iri existimet, si eadem Congregatio in Provincias, ut infra, dividatur.

Quam dividit in Romanam, Neap. Januensem, & Siculam.

§. 2. Nos prospero, felicique dictæ Congregationis regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, ipsumque Basilium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris,

& pœ-

& pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationem prædictam in quatuor Provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Januensem, & Siculam, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò dividimus, & separamus.

Earumque singulis unū provinciale deputat usq. ad futurum Capitulum cum facultatibus uti hic.

§. 3. Necnon pro hac prima vice usque ad proximè futuri Capituli generalis ejusdem Congregationis celebrationem tantum, & non ultra, in Romanæ Victorium ab Epiphania, in Neapolitanæ Simeonem à Cruce, in Januensis Valerianum à Sancto Augustino, ac in Siciliæ Provinciarum hujusmodi Provinciales Joannem Baptistam à S. Francisco de Paula, Ordinis, & Congregationis hujusmodi professores dilectos filios sub uno ipsius Congregationis Vicario generali, ac cum privilegiis, gratiis, indultis, facultatibus, jurisdictione, & auctoritate solitis, & sibi ex nunc usque ad ejusdem Capituli celebrationem ab ipso Vicario generali, postmodum verò ab eodem Capitulo generali concedendis, & declarandis, auctoritate, & tenore præsentis creamus, constituimus, & declaramus.

Clausulas confirmatorias ponit.

§. 4. Decernentes, præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Decretum irritans addit.

§. 5. Atque ita in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenoribus præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 4. die 29. Aug. 1627.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 29. Augusti M D C XXVII. Pont. Nostri Anno quarto.

Sequitur Declaratio Sacræ Congregationis Apostolicæ Visitationis super facultate, quam habere dubitabatur Vicarius Generalis istorum Fratrum eo absente subrogandi alium suo loco cum omnimoda potestate, & jurisdictione, quas ipse Vicarius Generalis præsens habet.

Sacra Congregatio Apostolicæ Visitationis.

Dubitatio de qua in rubr.

IN causa, & causis coram Nobis inter Admod. R. P. F. Basilium à Sanctiss. Trinitate, Vicarium Generalem Congregationis Discalceatorum Ord. S. Augustini Italiæ ex una, & Patres Ignatium à Sancta Maria, Joannem ab Assumptione, & Joannem Baptistam à S. Francisco de Paula, Definitores, & Procuratorem Generalem respectivè ejusdem Congregationis, De, & super prætensa nullitate delegationis, per eumdem P. Vicarium Generalem factæ in persona P. Valeriani à Sancto Augustino, Quarti Definitoris, & Prioris Conv. S. Antonii de Urbe, rebusque aliis &c.

Resolutio dubitationis.

Fuit provisum, & decretum, R. P. Vicarium fuisse, & esse verum, & legitimum Superiorem Vicarium Generalem nuncupatum totius suæ Congregationis, ac uti, & gaudere omnibus, & singulis juribus, prærogativis, præeminentiis, & facultatibus, quibus aliarum Religionum Generales gaudent, utuntur, & potiuntur; Ideoque sibi licuisse, & licere inter alia, eo absente, alium suo loco subrogare, qui omnimoda ejus potestate, & jurisdictione ubique locorum (illa tantum excepta Provincia, in qua ipse Generalis Vicarius pro tempore reperietur) fungatur, & potiatur, & consequenter subrogationem, ac delegationem à præfato Generali Vicario in Persona Patris Valeriani Quarti Definitoris factam, fuisse, & esse Juridicam, & Canonicè factam, & uti talem fore, & esse confirmandam, prout illam confirmamus, & approbamus, & pro confirmata, & approbata haberi volumus, & mandamus, Fratresque omnes eidem Generali Vicario subjectos ejusdem Religionis, præfato Patri Valeriano ad obedientiam præstandam juxta formam suæ Delegationis obligatos fuisse, & esse declaramus.

Dat. P. A. 3. die 26. Maj 1626.

Actum Romæ Domi solitæ residentiæ Illustrissimorum DD. Sacræ Congregationis hac die 26. Maij 1626.

A. Ricciullus Judex, & Secr.

Odoardus Tibaldescus Not.

Subsequuntur Decreta generalia pro tota Congregatione Fratrum Discalceatorum S. Augustini Italiæ, facta in Visitatione, die 21. Junii anni 1627.

Edita A. D 1627.

De Constitutionibus Congregat.

CONstitutiones hujus Congregationis auctoritate Apostolica confirmatæ, infra annum post Capitulum Generale imprimantur, ad hoc, ut ab omnibus Religiosis præ manibus possint haberi, &c.

De novis constitutionibus non faciendis.

Ad tollendas dubitationes, quæ circa Constitutionum intellectum possent exoriri, Sacra Congregatio facto verbo cum Sanctissimo declarat, hactenus non licuisse, neque licere hujus Congregationis Superioribus etiam in Capitulis Generalibus novas Ordinationes, aut statuta, sub quovis nomine contrarias, aut contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate firmatis facere; easque non potuisse, neque posse practicari, antequam à tribus Capitulis Generalibus dispositæ, & à Sede Apostolica fuerint confirmatæ.

De Congregatione Definitoriali.

Consequenter etiam declarat, Congregationem Definitorialem ex quinque Patribus semel in hebdomada hactenus practicatam; in futurum non esse faciendam, sed esse servandas Constitutiones parte tertia, cap. 4.

De Definitoribus.

Declarat præterea, Definitores pro tempore existentes, fore & esse de familia ejus Conventus, cui à Superiore erunt assignati, & non aliorum, atque ideo locum sumere debere post Priorem, etiam ubi Vicarius Generalis moratur; ac potuisse, & posse à Priore in levibus corrigi, in ceteris verò à Vicario Generali, tenerique adire Capitulum de culpis, expectare signum in Choro, Refectorio, & aliis locis, non obstantibus Constitutionibus part. 2. cap. 8. & part. 3. cap. 4.

De auctoritate Vicar. gener. in Definitores.

Declarat præterea licuisse, atque licere Vicario Generali pro tempore existenti Definitores singulos in Visitatione, & extra etiam in graviorib⁹ consultò

corrigere,& punire, absque aliorum Definitorum consensu, posse tamen Definitores scribere, & recipere literas, at armarium, oratorium nuncupatum,habere,absque Superioris licentia, &c.

De Procuratore Generali. Declarat demum Procuratori Generali præsente Generali Vicario secundum locum deberi, absente verò, in Conventu secundum à Priore, extra Conventum vero post Vicarium Generalem ceteris præferri,posseque egredi ad negotia peragenda, & absque cunctatione Prior socium assignabit, ac pariter literas scribere, & recipere absque scitu Prioris, & Oratorium habere: In reliquis autem, omnia quæ de Definitoribus dicta sunt locum sibi vendicare in Procuratore Generali.

De observantia horũ Decretorum. Decreta hæc Generalia pro tota Congregatione veluti declaratoria serventur statim sub pœna arbitrio sacræ Congregationis.

A. Episc. Bellicastrens. Secr. & Jud.

LIX.

Declaratio,quod Capitula Ecclesiarum Cathedralium,quibus S. R. Eccl. Cardinales præsunt, ex indultis conferendi Beneficia Ecclesiastica reservata, vel affecta eisdem Cardinalibus concessis, nullum jus prætendere possint.

Quod autem S. R. E. Cardinales indulto conferendi Beneficia Ecclesiarum quibus præsunt, non utantur,nisi in Beneficiis illarum Ecclesiarum quibus actu præsunt, vel quarum regimini ultimo loco cesserunt, declaravit hic Sanctiss. Pont. in constit. seq. licet.

Moderationem verò Indultorum S. R. Eccl. Cardd. super collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum habes in Pii V. const. 37. tom. 2. & in Gregor. XIV. const. 19. d. tom. 2. necnon Pauli V. const. 58. tom. 3.

Edita A. D. 1626.

Sanctiss. in Christo Pater,& D. N. D. Urbanus divina providentia Papa VIII.

Causa hujus constit.

Accepto quod S. R. E. Cardinales super indultis, & facultatibus disponendi de beneficiis Ecclesiasticis, Sedi Apostolicæ reservatis, & affectis à Sede prædicta sibi concessis per Capitula,& Canonicos Cathedralium Ecclesiarum,quibus illi ex concessione,& dispensatione Apostolica præsunt,impediuntur, sub prætextu quod ipsi Capitula,& Canonici Jus nominandi, vel præsentandi,aut alia quomodolibet disponendi de beneficiis in mensibus non reservatis pro tempore vacantibus cum prædictis Cardinalibus locorum Ordinariis conjunctim, vel divisim habentes, tamquam membra capiti adhærentia, à Cancellariæ Apostolicæ regula mensium reservatoria, à qua Cardinales præservantur, etiam excipi, & facultates,ac indulta, quæ certarum reservationum obstacula tollunt, sibi quoque suffragari debere prætendunt: & attendens privilegium, quod Cardinales in prædicta regula præserventur, eis intuitu Cardinalatus concessum esse,neque rationi consonum fore,ut Capitula, & Canonici,dum sui Præsules Cardinalatus honore præfulgent, plus Juris in præjudicium Sedis Apostolicæ,seu ipsorumCardinalium Præsulum,Jus, & indultum conferendi ab ipsa Sede habentium obtineant, quàm si ipsi Cardinales non forent.

Facultatis seu indultorum de quibus in rubr. Declaratio. §. 1. Motu proprio sub die vigesimanona Decembris Anni ab Incarnatione Domini millesimi sexcentesimi vigesimi quinti declaravit, intentionis,& voluntatis suæ esse, quod Cardinales Præsules de omnibus, & singulis beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet nuncupatis,& qualificatis ad eorum, etiam cum alio,vel aliis collationem,provisionem, præsentationem, electionem, seu quamvis aliam similem, vel dissimilem dispositionem ratione Ecclesiarum,quibus ipsi Cardinales præsunt, conjunctim,vel divisim spectant, non tamen in libris Cameræ Apostolicæ descriptis,nec ex personis familiarium Suæ Sanctitatis, vel Conclavistarum, aut ratione vacationis apud Sedem prædictam reservatis, vel affectis, quæ omnia Sanctitas Sua sibi, & successoribus suis pro tempore existentibus specialiter, & expresse reservavit, ad præsens vacantibus,& in futurum vacaturis soli per se ipsos, vel alios ad id deputandos absque Capitulis, & Canonicis, aliisque quamcumque ordinariam dispositionem eorumdem beneficiorum similiter conjunctim,vel divisim cum eisdem Cardinalibus habentibus, dummodo aliàs sub indultis eis concessis comprehendantur,libere provideant,

Privatio factaCapitulis,utendi dictis Indultis. §. 2. Neque Capitula,aut Canonici hujusmodi privilegio,quod Cardinalibus Præsulibus, nullo habito Capitulorum, & Canonicorum respectu concessum esse dignoscitur, gaudere, frui, aut jus aliquod inde prætendere possint.

Hæc declaratio incipiat à die 29 Decembris robur obtinere cum Decreto irritanti. §. 3. Decernens declarationem prædictam à dicta die vigesima nona Decembris robur obtinere debere, etiamsi necdum publicata fuisset, ac irritum &c.

Papæ subscr. Placet,publicetur,& describatur M.

Publicatio in Cancellaria. *Lecta,& publicata fuit supradicta Regula in Cancell. Apost. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, die verò decima mensis Septembr. Pontificatus Sanctiss. D. N. anno tertio.*

Dat. P. A. 3. die 10. Sept.

Marcus Antonius Ascencius Procustos.

LX.

Declaratio, quod S. R. E. Cardinales Ecclesiarum Præsules Indulto conferendi Beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus præsunt; vel quarum regimini ultimo loco cesserunt, dumtaxat uti possint.

Vide quæ notavi ad Constitutionem præcedentem plenè de hac materia.

Edita An. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.
Motu proprio, &c.

Causa hujus constitut.

Licèt nullus Episcoporum, postquam regimini Ecclesiæ,cui præerat,cesserit, in beneficiorum Ecclesiasticorum dispositione ratione ejusdem Ecclesiæ sibi antea competenti ingerere se valeat: attamen nonnulli ex Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sub prætextu indultorum Apostolicorum eis pro tempore concessorum beneficia nedum unius, sed etiam plurium Ecclesiarum, quarum regimini cesserunt, vel à quarum vinculo ad alias translati,absoluti reperiuntur,contemplatione,aliàs ad se spectantia, conferre perseverant. Quare Motu simili &c.

Declaratio de qua in Rubr. cum clausula irritante. §. 1. Declaramus, de cetero non licere cuivis personæ, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeat, prætextu cujusvis indulti Apostolici concessi, seu concedendi, facultatem hujusmodi, etiam expresse continentis conferre, vel quovis modo disponere de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis, quorum collatio,præsentatio,nominatio,vel quævis alia dispositio separatim, vel conjunctim cum aliis ad eum spectabat ratione cujuscumque Ecclesiæ Cathedralis, etiam Metropolitanæ, Primatialis, vel Patriarchalis, cujus regimini cesserit, si quidem ad aliam Episcopalem, Archiepiscopalem, Primatialem,vel Patriarchalem Ecclesiam translatus, vel postmodum assumptus fuerit, sed indulto tantum ratione Ecclesiæ,cui actu præsit; vel cujus regimini ultimo loco cesserit, sibi concesso uti posse, & debere,ac irritum, &c.

Exceptio nonnullarum Ecclesiarum. §. 2. Ostiens. & Veliternens. invicem perpetuò unitis,& Portuens. ac Sabinens. necnon Tusculan.

&

& Prænestin. ac Albanens. Ecclesiis dumtaxat exceptis, quoad quas Cardinalibus illarum pro tempore Præsulibus facultate disponendi de beneficiis hujusmodi, etiam unà cum indulto sibi ratione aliarum Ecclesiarum, quibus actu præsunt, vel antea novissimè præfuerint, ut præfertur, frui licere decernimus.

Sola signatura sufficiat. §. 3. Statuentes, præsentium, etiam absque eo quod registrentur, aut illis data apponatur, solam signaturam nostram sufficere, & ubique in judicio & extra, regula contraria non obstante, fidem facere.

Registretur in Cancellar. §. 4. Ac insuper illas in Cancellaria Apostolica describi debere.

Omnes etiā absentes liget. §. 5. Et deinceps omnes, & singulos Cardinales, etiam absentes, præsentes, & futuros, & alios quoscumque, quorum interest, vel interesse poterit quomodolibet in futurum afficere, & ligare, nullumque earum ignorantiam prætendere posse, non secus ac si ei personaliter intimatæ forent.

Contrariorum remotio. §. 6. Statuto, & ordinatione, decreto, & declaratione, per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem editis, quòd Cardinales in Constitutionibus, & regulis per Nos post priorum nostrarum Constitutionum & regularum editionem, & publicationem, imposterum faciendis non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ edendæ Constitutiones de illorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, necnon prædictis, & quibuscumque aliis regulis, Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque nequaquam obstantibus.

Papa subscr. Placet Motu proprio, publicetur, & describatur M.

Publicat. in Cancellaria. D. P. An. 4. 10. Septemb. *Lecta, & publicata fuit supradicta Constitutio in Cancell. Apost. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo sexto; die verò decima mensis Septembris, Pontificatus prælibati Sanctiss. D. N. anno quarto.*

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

LXI. Revocatio omnium gratiarum, exemptionum, Indultorum, ac Privilegiorum quomodolibet concessorum Assistentibus Ultramontanis Prioris Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, absolutis ab eorum officio, quo peracto ad suas Provincias redire tenentur.

De Assistentibus Prioris Generalis hujus Ordinis habes in constitution. 92. Paul. V. Provisiones. sup. tom. 3. Et de hoc Ordine vide ad constit. 6. Alexand. IV. sup. tom. 1. pag. 110. Et alia nonnulla de promovendis ad Doctoratus, vel Magisterii in Sacra Theologia gradus, statuit hicmet. Pont. supra constit. 40. Romanus. Qui etiam in expeditionibus per Priores Generales faciendis, modum utendi facultatibus à Sede Apostolica obtentis, præscripsit in const. 98. Commissi, hic infra, & in altera eidem subsequente, & incipiente. Inter cetera; prohibuit de cetero concedi exemptiones Officiorum iis Fratribus, qui ea non exercuerint, absque expressa Sedis Apostolicæ licentia.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. ROmanus Pontifex æqui, bonique supremus assertor, gregi Dominico, à Deo, & Salvatore nostro præpositus, ut juxta verbum propheticum noxia evellat, & destruat, utiliaque plantet, & ædificet, ea interdum, quæ rationabilibus ex causis à Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde, rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christi fidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & salubri gubernio consulitur, alterat, & revocat, in hisque sollicitudinis, & providentiæ suæ studium favorabiliter interponit, prout pia Catholicorum Regum vota id exposcunt, & ipse rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, ratione privilegiorum, gratiarum, & indultorum Fratribus Ultramontanis Assistentibus Prioris Generals Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini tàm præteritis, quàm futuris ab hac sancta Sede, & aliàs concessorum, expleto eorum officio, non levia in eodem Ordine inconvenientia, & perturbationes oriantur. Ratione privilegiorum Fratrib. Ultramontanis Assistentib. Prioris Gen. hujus Ord, expleto eorum officio concessorum, multa inconvenientia oriuntur.

§. 2. Nos illis, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunè providere volentes, supplicationibus dicti Philippi Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati; de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium præpositorum consilio, omnia, & singula, exemptiones, immunitates, prærogativas, præeminentias, gratias, privilegia, & indulta eisdem Fratribus Ultramontanis Assistentibus per Sedem Apostolicam sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, vel aliàs, ac etiam per quoscumque alios concessa, quibus hujusmodi Assistentes, expleto suo hujusmodi officio, hactenus usi, & gavisi sunt, sive uti, & gaudere potuerunt, vel debuerunt, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, & abrogamus: ac revocata, & abrogata esse censemus. Ad quæ tollenda Pont. revocat omnia privilegia, indulta, &c quomodolibet concessa, quibus dd. Assistentes gaudebant, expleto eorum officio.

§. 3. Ipsosque Assistentes finito eorum officio hujusmodi ad suas Provincias redire teneri, & ad id per modernum, & pro tempore existentem dicti Ordinis Priorem Generalem opportunis juris, & facti remediis cogendos. Quo finito ad suas Provincias redire teneri, ac cogi posse declarat.

§. 4. Præsentes vero literas, omniaque & singula in eis contenta semper, & perpetuò valida, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari. Clausulas præservativas, ponit.

§. 5. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus. Aliter judicando facultatem tollit.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super concessione privilegiorum, gratiarum, & indultorum hujusmodi expeditis literis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Contraria removet.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, die 25. Novemb. 1626. Pontificatus Nostri Anno quarto. Dat. P. A. 4. die 25. Nov.

LXII. Excommunicatio, & anathematizatio Hæreticorum cujuscumq; Sectæ, eisq; faventium, auxilium,

aut consilium quoquomodo præstantium, ac Schismaticorum, vel libertatem Ecclesiasticam perturbantium, aut his, quæ in ista Bulla in die Cœnæ Domini legi solita continentur, contravenientium.

De materiis in hujusmodi Bull. Cœnæ Domini continentis, plenissimè habes ad constitut. 63. Pauli V. sup. tom. 3. Hic autem quid addam vix habeo, nisi quòd contra Hæreticos in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quovis prætextu commorantes, eorumque autores, Constitutionem edidit Gregor. XV. ut supra in constitut. 28. Romani. Qui etiam licentias omnes quibuscumque personis, & à quibusvis, etiam Romanis Pontificibus concessas legendi, & habendi libros quomodolibet prohibitos revocavit in constitut. 40. Apostolatus. Et demum libros aliò deferri, vel transmitti imprimendos sine Cardinalis Vicarii, atque Magistri Sacri Palatii in Urbe, & extra eam sine Ordinarii, & Inquisitoris loci, vel ab eis Deputatorum licentia prohibuit hic idem Sanctissimus Pontifex sup. in const. 50. Sanctissimus.

Edita A. D. 1627.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

De onere Romanorum Pontificum suorum prædecessorum & causas hic enunciat iste Pont.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & sollicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda pro sui muneris officio assiduè versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate, retinenda, maximè elucet: Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis Filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat: sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub Christo capite, ejusque in Terris Vicario Romano Pontifice, Beatissimi Petri successore, à quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita divina gratia adjutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per ministerium summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quàm fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam, Deo auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Excommunicat omnes hæreticos quocumque nomine censeantur, eorumque fautores &c. illorum libros legentes, tenentes, aut imprimentes, schismaticos &c.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quoscumque Hussitas, Vvichlefistas, Lutheranos, Zvinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos, quocumque nomine censeantur, & cujuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publicè, vel occultè, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se à nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Appellantes à Pontificum mandatis, ad futurum Concilium.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint: Universitates vero, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus: ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore, appellatum fuerit.

Piratas, & latrunculos maritimos, eorumque receptatores, &c.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipuè à Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

Surripientes Christianorum bona naufragium passa, projecta, vel in litore inventa.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui ex Christianorum quorumcumque navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cujuscumque generis bona, tàm in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quàm in ceteris cujusque maris Regionibus, & littoribus, surripuerint; ita ut nec ob quodcumque privilegium, consuetudinem, aut longissimi etiam immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

Gabellas, seu nova pedagia imponentes, vel augentes.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova Pedagia, seu Gabellas, præterquam in casibus sibi à jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis, imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri exigunt.

Falsarios literarum Apostolicarum, ac supplicationum ab habente auctoritatem signatarum.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum, gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Rom. Pontificis signatarum, necnon falsò fabricantes literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falsò signantes Supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Transmittentes, vel deferentes arma, vel alia apta bellico usui ad Turcas & alios Christiano rum inimicos, ac eos, qui de rebus Christianæ Reipubl. statum concernentibus ipsos certiores faciunt.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus sanctæ Sedis sententias expresè, & nominatim declaratos, deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Perturbantes, aut invadentes eos, qui victualia, & similia ne.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Ro-

man.

cessaria Romam adducunt.

man. Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, cujuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Lædentes eos qui veniunt ad Sedem Apost. vel ab ea recedunt, & Judices sine jurisd. vexantes in Curia commorantes.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem, ordinariam, vel delegatam, à Nobis, vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temerè vendicantes, similia, contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Romipetas & Peregrinos etiam in Urbe morantes vel ab ea recedentes lædentes.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes S.R.E. Cardinales, & alios Prælatos.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos à suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes: Necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes ad Rom. Cur. venientes pro suis negotiis expediendis, negotiorumque gestores.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascumque, vel seculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, advocatos, procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis, deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directè, vel indirectè, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Appellantes à gravamine seu futura executione literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis ad Cur. secular.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam seculares, cujuscumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem à gravamine, vel futura executione literarum Apostolicorum etiam in forma Brevis, tam gratiam, quàm justitiam concernentium: Necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum decretorum, à Nobis, & à Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cam. Apost. Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut aliàs ad Curias seculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi literarum & processuum executione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta, parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, Notarios, executores, subexecutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publicè, vel occultè, quive aliàs quibuscumque personis, in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Roman. Cur. accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas à dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directè vel indirectè, prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel aliàs quomodolibet retinere præsumunt.

Impedientes executionem literarum Apostolicarum vel aliarum expeditionum, & alias causas à Judicibus Ecclesiast. avocantes, seu cursum earum impedientes, aut se in illis ut Judices interponentes.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumve cursum, & audientiam, ac personas, capitula, conventus, collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Judices interponunt; Quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum, eos, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & pœnis in illis contentis absolvi per statutum, vel aliàs, compellunt, vel executionem literarum Apostolicorum, seu executorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram Nobis, & Sede Apostolica legitimè prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Consiliarii, ordinarii, vel extraordinarii quorumcumque Principum secularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Judices seculares trahentes personas ecclesiasticas ad sua Tribunalia, vel alios Ecclesiasticam libertatem quomodolibet lædentes, aut deprimentes.

§. 15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, capitula, conventus, collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant, directè, vel indirectè, quovis quæsito colore: Necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel aliàs quomodolibet fecerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut aliàs quovis modo restringitur, seu nostris & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum juribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expressè præjudicatur.

Impedientes quoscumque Prælatos ne sua jurisdictione utantur Ac fori Ecclesia-

§. 16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directè, vel indirectè, carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos,

stici judicia eludentes ad Cur. secul. recurrentes contra illos exequi procurant necnon qui ea decernunt, sive.

& affines, aut aliàs impediunt, quominus sua jurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundùm quòd Canones, & sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt; ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque sententias, & decreta, aut aliàs fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias seculares recurrunt, & ab illis prohibitiones & mandata, etiam pœnalia, Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Auxilium præstant, usurpantes Sedis Apost. vel Ecclesiarum jurisdictiones seu fructus.

§. 17. Quive jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Imponentes Decimas, vel alia onera per. sonis Eccles. ac eorum, Ecclesiarum, seu Monasteriorum bonis.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia oneraClericis, præfatis, & aliis personis Ecclesiasticis ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Rom. Pont. speciali, & expressa licentia, imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à sponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per se, vel alios directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiam si Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquomodo Præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes decreta super his per sacros Canones, tàm in Lateranensi novissimè celebrato, quàm Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Officiales seculares se interponentes in causis capitalib seu criminalib contra Ecclesiasticas personas.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus, omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel aliàs illa perperam abutuntur, etiam si talia committentes fuerintConsiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Occupantes & invadentes S. R. E Terras, & aliàs jurisdictionem supremam usurpantes.

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, ac detinere præsumpserint, in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venaysinum, Sabinensem, Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulphorum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avinionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & aliàs Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjecta, necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes.

§. 21. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus, à Nobis, aut Roman. Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omninò sortiri. — Hæc const. quousque liget.

§. 22. Ceterum à prædictis sententiis nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum, quibuscumque Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque, Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, & in specie concessorum, & innovatorum, ac concedendorum, & innovandorum. — Absolutio ab hujusmodi casibus præter mortis articulum Papæ reservatur.

§. 23. Quòd si forte aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter & temporaliter, prout expedire noverimus, processuri. — Aliorum absolvere præsumentium pœnæ statuuntur.

§. 24. Declarantes ac protestantes, quamcumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi priùs à præmissis, cum verò proposito ulterius similia non committendi, destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præmittitur, statuta fecerint, nisi priùs statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publicè revocaverint, & ex Archiviis, seu capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam, in præmissis omnibus & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apostolicæ ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ undecumque, & quandocumque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præjudicari posse, aut debere. — Papæ absolutionem non comprehendere eos, qui à præmissis desistere non promiserint, declarat.

§. 25. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi, ut præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate: vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis à prædicta Sede, ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus quòd — Contrariis quibuscumque derogat.

excom-

excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum, mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias, quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri.

Quæ omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitùs omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitùs tollimus, & omninò revocamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationis in Urbe effectus.

§. 26. Ut verò præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam faciliùs deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiæ S. Joan. Lateranens. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus hujusmodi concernunt, quòd ad ipsos non pervenerint, aut quòd ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quòd tàm patenter omnibus publicatur.

Præceptum etiam alibi publicandi hanc const.

§. 27. Insuper, ut processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notiora, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christi fidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Audientes Confessiones habeant apud se has literas.

§. 28. Ceterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, ceterique curam animarum exercentes, ac presbyteri seculares, & quorumvis Ordinum regulares, ad audiendas peccatorum confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penès se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Transumptorum fides.

§. 29. Volentes earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale.

§. 30. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 4. 1. Ap.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno quarto.

LXIII. Declaratio, quòd Beata Maria Magdalena de Pazzis Florentina, dum vixit, Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo Monialis extitit. Ac extensio Indulti recitandi Officium, & celebrandi Missam de ea in omnibus Ecclesiis tàm in Diœcesi Florentina, quam in universa ditione temporali Magni Ducis Hetruriæ.

Beatificavit hanc Mariam Magdalenam hic idem Pontifex, sed hujusmodi Bullam adhuc obtinere non valui, quam si habuero, inferiùs tibi ponam.

Edita An. D. 1627.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In supremo Apostolatus solio, meritis licèt insufficientibus divina dispensatione constituti, ad ea, per quæ servorum, & ancillarum Christi honos, & veneratio in terris promoveatur, juxta creditum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium, libenter intendimus, votisque Christi fidelium honorem, & venerationem hujusmodi respicientibus libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Aliàs iste Pont. beatificavit Mariam Magdalenam de Pazzis, & Missam ac Officium de ea celebrari posse indulsit in omnib. Ecclesiis Civit. Floren. & Romæ in Ecclesia ipsius Nationis.

§. 1. Aliàs siquidem pro parte dilecti filii nobilis Adolescentis, Ferdinandi Hetruriæ sibi subjectæ Magni Ducis, ac dilectarum in Christo filiarum nobilium Mulierum, Mariæ Magdalenæ Archiducissæ Austriæ, & Christiernæ à Lotharingia Hetruriæ sibi subjectæ Magnarum Ducissarum viduarum, necnon Priorissæ, & Monialium Monasterii S. MARIÆ Angelorum nuncupat. in Burgo S. Fridiani Civitatis Florentinæ Nobis exposito, quòd bonæ memoriæ Ancillæ Dei, Maria Magdalena de Pazzis Florentina Monialis] multis, & eximiis virtutum & gratiarum, ac miraculorum donis à Domino illustrata fuerat. Nobisque propterea pro parte eorumdem Ferdinandi Magni Ducis, & Mariæ Magdalenæ Archiducissæ, necnon Christiernæ Magnarum Ducissarum viduarum, ac Priorissæ, & Monnialium humiliter supplicato, ut donec Canonizationis honor dictæ Ancillæ Dei, Mariæ Magdalenæ, ob ejus excellentia merita, divina aspirante gratia, ab Apostolica Sede decernatur, eadem Ancilla Dei, Maria Magdalena, Beata nuncupari, atque Officium & Missa de ea, ut infra recitari, & celebrari posset, Nos re prius per Venerabiles fratres nostros S. R. E. Cardinales, sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipsa Ancilla Dei, Maria Magdalena Beata nuncupari, Officiumque & Missa de ea tanquam de Communi Virginis non Martyris juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani in omnibus, & singulis Civitatis Florentinæ Ecclesiis, & hic Romæ pro tunc præsente anno dumtaxat, in Ecclesia S. Joannis Baptistæ nationis Florentinorum, in qua Beatificationis hujusmodi solemnitas celebranda erat in ejusdem Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, à quibusvis Clericis, & Presbyteris tàm secularibus, quam regularibus recitari, & celebrari respectivè possent, & valerent, Apostolica auctoritate concessimus, & indulsimus, & aliàs prout in aliis nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenor præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Nunc declarat d. Beatam dum vixit Ord. B. Mariæ de Monte Carmelo Monialem fuisse.

§. 2. Nunc autem supplicationibus dilectorum filiorum Generalis, aliorumque Superiorum, & Fratrum Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo Nobis humiliter porrectis inclinati, De eorumdem Fratrum consilio dictam Beatam Mariam Magdalenam de Pazzis dicti Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo Monialem, dùm ipsa vixit, fuisse tenore præsentium declaramus.

Et indultum recitandi Officium ad omnes d. Ordinis ex tendit.

§. 3. Quòdque in omnibus Monasteriis, locis, & Ecclesiis dicti Ordinis in ipsius B. Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis, ab omnibus utriusque sexus ejusdem Ordinis Religionis Officium & Missa, & à confluentibus ad Ecclesias dicti Ordinis in Alma Urbe nostra, & in Civitate Florentina existentes, Missa dumtaxat de eadem B. Maria Magdalena, tanquam de Communi Virginis non Martyris, juxta ipsius Ordinis Breviarium à Sede Apostolica approbatum, & rubricas Breviarii ac Missalis Romani in futurum recitari, & celebrari liberè pariter, & licitè respectivè possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis concèdimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus omnibus & singulis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumpto fidem mandat.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 4 die 23. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1627. Pontificatus Nostri Anno quarto.

Sequitur extensio indulti recitandi, & celebrandi Officium, & Missam de B. Maria Magdalena de Pazzis in omnibus Ecclesiis, tàm in Diœcef. Florentin. quàm in universa ditione temporali Magni Ducis Hetruriæ.

Edita A. D. 1628.

URBANUS PAPA. VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs pro parte dilecti filii nobilis adolescentis, Ferdinandi Hetruriæ sibi subjectæ Magni Ducis, ac dilectarum in Christo filiarum nobilium mulierum, Mariæ Magdalenæ Archiducissæ Austriæ, & Christiernæ à Lotharingia, Hetruriæ similiter sibi subjectæ Magnarum Ducissarum viduarum, necnon Priorissæ, & Monialium Monasterii Sanctæ MARIÆ Angelorum nuncupati in Burgo Sancti Fridiani Civitatis Florentinæ Nobis exposito, quod bon. mem. Ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentina Monialis multis, & eximiis virtutum & gratiarum, ac miraculorum donis à Domino illustrata fuerat, & propterea pro parte dictorum exponentium Nobis humiliter supplicato, ut donec Canonizationis honor dictæ Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ ob ejus excellentia merita ab Apostolica Sede decernatur, eadem Ancilla Dei, Maria Magdalena Beata nuncupari, atque Officium, & Missa de ea recitari, & celebrari posset. Nos re prius per Venerabiles fratres nostros Sanctæ Rom. Eccl. Cardinales sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, ut ipsa Ancilla Dei, Maria Magdalena Beata nuncupari, Officiumque & Missa de ea sub certis modo, & forma tunc expressis recitari, & celebrari respectivè posset, & valeret, Apostolica auctoritate concessimus, & indulsimus.

Aliàs iste Pont. edidit const. Beatificationis hujus Mariæ Magdalenæ.

§. 2. Subinde verò supplicationibus dilectorum filiorum Generalis, aliorumque Superiorum, & Fratrum Ordinis B. MARIÆ de Monte Carmelo Nobis humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, dictam Beatam Mariam Magdalenam de Pazzis dicti Ordinis Monialem, dum vixit, fuisse declaravimus, quodque in omnibus Monasteriis, locis, & Ecclesiis dicti Ordinis in ipsius Beatæ Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die singulis annis ab omnibus utriusque sexus ejusdem Ordinis Religiosis Officium, & Missa, & à confluentibus ad Ecclesias dicti Ordinis in Alma Urbe nostra, & in Civitate Florentina existentes Missa dumtaxat de eadem Beata Maria Magdalena, tanquam de Communi Virginis non Martyris, juxta ipsius Ordinis Breviarium à Sede Apostolica approbatum, ac rubricas Breviarii & Missalis Romani, in futurum recitari pariter, & celebrari posset, similiter concessimus, & indulsimus, prout in diversis nostris in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc extendit prædictas const. prout in rubr. Contrariis derogat.

§. 3. Nunc autem Ferdinandi Magni Ducis, ac Priorissæ, & Monialium prædictorum supplicationibus Nobis denuo humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, quòd in omnibus, & quibuscumque Ecclesiis, tàm in Diœcesi Florentina, quàm in universa ditione temporali præfati Ferdinandi Magni Ducis existentibus, in ipsius Beatæ Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis, Officium, & Missa de eadem Beata Maria Magdalena, tanquam de Communi Virginis non Martyris, ut præfertur, recitari, & celebrari liberè similiter, & licitè possit, & valeat, dicta auctoritate tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transump. tis credi mandat.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis; eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus literis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. 18. Januarii.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 18. Januarii 1628. Pontificatus Nostri Anno quinto.

LXIV.

Nova Erectio Collegii Illyrici nuncupandi in Civitate Lauretana pro adolescentibus ex Illyricis Provinciis ibi sumptibus sacrosanctæ Domus Lauretanæ educandis, & in bonis, Ecclesiasticisque moribus, ac Sacrorum Canonum, aliarumque facultatum necessitates Illyricas concernentium, disciplinis instruendis; cum Privilegiorum, & Indultorum elargitione.

Hoc Collegium olim instituit Greg. XII. & enunciatur hic in §. 1. sed cùm aliquot post annis quibusdam de causis imminutum, & ad duodecim Alumnos Romam Laureto translatos redactum fuerit, & ipsum Collegium Lauretanum extinctum, in maximum fidei damnum, hic Pontifex illud de novo erigit in hac Constitut.

Tria alia Collegia postea erexit istemet Pontifex pro Scholaribus Germanicæ Nationis in illis educandis, ac sacra Theologia, aliisque facultatibus, & piis moribus imbuendis. Unum in Civitate Pragensi, Regni Bohemiæ Metropoli, ut inf. Constitut. 66. Quoniam. Et alterum in Civitate Viennensi, ut inf. constitut. 67. Quoniam. Et aliud in Oppido Fuldensi, ut inf. Constitut. 69. Quoniam.

Edita An. 5 Dom. 1627.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad majorem rei memoriam.

Procemium, & causa fundationis.

ZELO Domus Dei Nos commovente, ut parvulis petentibus panem verbi Dei, pro munere nostro frangamus, quippe qui universarum gentium, populorumque Christi fidem profitentium

salutem

salutem procurare, & promovere studemus, dum omnes Christiani Orbis partes oculis mentis nostræ perlustramus, Illyricæ linguæ gentis, majorem Europæ, & maximam Asiæ portionem incolentis, atque per Europam, præstantissimis Regnis, & Provinciis olim florentissimæ, ac inter Plantas Apostolicas, in gremio Catholicæ Ecclesiæ Primogenitæ, nunc vero maxima ex parte sub impia Turcarum tirannide gementis, Schismaticorumque Orientalium, hæresiumque Septentrionalium venenis per partes infectæ, pro debito nostri Pastoralis officii, necessitatibus spiritualibus succurrere cogimur, & admonemur.

Gregorius XIII. fundavit Collegium Illyricum Laureti, ex proventibus Sacrosanctæ Domus pro alendis, ibi 30. juvenibus d. nationis & instituendis.

§. 1. Cùm itaque, sicut Nobis innotuit, aliàs fel. recordationis Gregorius Papa XIII. prædecessor noster miseratione tantæ gentis, Collegium Illyricorum juventutis in Civitate Lauretana illius Sacrosanctæ domus proventibus alendæ, bonisque artibus, & disciplinis instruendæ, præfixo tunc temporis numero, ad triginta adolescentes, Apostolica auctoritate erexisset, optimo æque consilio, fructuque cum brevi temporis intervallo juventutem inibi bonis moribus ac literis institutã, patriæque juvandæ adhibitam, magno divinæ gloriæ augmento, animarumque salute, Provincias Illyricas, præsertim verò litoralem Dalmatiam, discussis quibus offundebatur ignorantiæ tenebris, ad veræ pietatis media excitaverit.

Collegium Illyricorum Laureti extinctum aliquot post annis, & Alumnorum numero Romam translatorum ad duodecim reducto.

§. 2. Cumque adeo pium opus aliquot post annis, quibusdam de causis admodum imminutum fuerit, redacto ad duodecim tantùm alumnos adolescentium Romam Laureto translatorum numero, Lauretano Collegio penitus extincto.

S. D. N. Urbanus Octavus de novo Laureti fundat, & erigit pro triginta sex juvenibus, ex Illyrica natione ut sup. educandis, & instruendis.

§. 3. Nos qui hanc ejuscemodi translationem, & numeri alumnorum imminutionem, in maximum damnum fidei, in illis provinciis contigisse, certa scientia cognovimus, ad opus hoc, dictum Collegium in pristinum, & quantum fieri poterit, in meliorem statum restituendum, & renovandum, & animum, & mentem nostram convertentes, maturo desuper cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Congregationi de Propaganda fide præfectis, habito consilio, Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei Omnipotentis laudem, Sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, ac præcipuam Illyricæ gentis salutem, & commodum, in Civitate Lauretana præfata dictum Collegium Illyricorum adpellandum, in quo in posterum prior aeolescentium numerus triginta sex videlicet, Sacrosanctæ domus Lauretanæ, ut olim, proventibus, redditibus, & proventionibus, sustentari, ali, educari, ac in bonis ecclesiasticisque moribus, necnon in Grammaticæ, Philosophiæ, & Theologiæ, ac sacrorum Canonum, aliarumque facultatum, necessitates Illyricas concernentium, disciplinis ac studiis instrui, ita tamen ut donec dicta Sacra domus, cujus proventus, ob multas expensas in translatione Alumnorum, & extructione domus Collegialis factas, tàm magno Alumnorum numero sustentando non facilè sufficere videtur, expensarum mole levari ceperit, Collegio præfato viginti saltem Alumni ex Illyricis, Provinciis evocandi, ali, educari, & instrui debeant.

Distributio, & assignatio locorum Eccl. Illyricis.

§. 4. Et horum viginti Alumnorum loca, duodecim videlicet littoralibus Dalmatiæ urbibus ab exordio dicti Collegii destinata perpetuò Adolescentium ejusdem Provinciæ immutabilia censeantur, & esse debeant, in distributione, & assignatione dictorum duodecim locorum, sequenti ratione inviolabiliter observanda. Nimirum ut Spalaten. Ragusin. Jadren. & Antibaren. Ecclesiæ Metropolitan. singulæ unum semper Alumnum, seu unius Alumni locum habeant, & in illorum distributione, Spalaten. videlicet, Oppidi Almisiensis nunc suæ diœces. Antibarens. verò Buduanæ Civitatis suæ Provinciæ, Jadrens. autem Ecclesiæ Præfatæ Oppidi Pagensis etiam suæ diœces. rationem habere debeant, ut scilicet tertia quæque successio Alumnorum pertinentium ad dictas tres Metropolitanas Ecclesias, sit oppidorum, & Civitatis hujusmodi, similiter Sibenicens. Vegliens. Pharen, sive Lesinens. Ausserens. Catharensique Ecclesiis singulis locus unius Alumni competat, in quibus distribuendis Pharens. seu Lesinens. Brachiæ Insulæ suæ Diœces. Ausserens. verò Chersi oppidi, item suæ diœces. eamdem rationem quæ supra tribus Metropoliticis Ecclesiis præfatis præscripta est habeant, & habere teneantur. Denique Ecclesiæ Curzolen. cum Stagnens. unum alternatim, Tragurien. & Nonens. itidem sicuti, & Arbens. & Segniens. unum alternatim habere debeant, hoc tamen expresse servando.

Si Prælati neglexerint mittere alumnos, quid servandum.

§. 5. Ut quandocumque vel negligentia Prælatorum, Capitulorumque Dalmaticorum, ad quos approbationem dictorum Alumnorum conjunctim, electionem verò, & admissionem eorum, qui, ut præfertur, approbati fuerint, ad Cardinalem ejusdem Collegii Protectorem pro tempore existentem perpetuò spectare, & pertinere volumus, vel quavis alia de causa loca alicujus, vel aliquorum Alumnorum eisdem, ut præfertur, Ecclesiis assignatorum, ultra sex menses vacare contigerint, nullatenus, illa ex aliis præfatis Dalmatiæ Ecclesiis litoralibus, sed ex aliis Illyricæ nationis sub Turca existentibus, ea tantùm vice, qua vacare contigerint, per quod tamen nullum præjudicium, in posterum aliis Ecclesiis præfatis generetur, suppleatur, & hoc toties quoties similis vacatio intercesserit.

Quid agendum cum præsentibus Alumnis.

§. 6. Quinimò si qui Alumni plures videlicet ex una dictarum Ecclesiarum præter hanc nostram declarationem, in dicto Collegio admissi de cetero reperiuntur, sine ulla mora protinus excludantur, locaque suis Ecclesiis assignata, vel aliis eorum loco nominatis, sine ulla interpretatione, indulgentiave restituantur. Reliqua verò octo loca pro nunc, donec Alumni ad antiquum numerum integrentur, sic divisa intelligantur, nimirum Bosnen. Maccarens. Scardonens. necnon Samandriens. & Uscopiens. Ecclesiæ, singulæ videlicet unicum Alumnum habeant, sicuti, & regio intra Dravum, Savumque fluvios constitutæ, Bosnens. Administratoris curæ commissa unicum, in Albanensi verò, sive Epirotica Provincia, donec juxta ejusdem prædecessoris mentem, peculiare Collegium eidem constituatur, Ecclesiæ citra Drinum Fluvium constitutæ, unicum, ultra verò Drinum, alium vicissim habere debeant, Adaucto verò numero, in futurum illius beneficio prænominatæ Ecclesiæ sub Turcis constitutæ, additis Tiniens. Dumnens. seu Dalmatens. Stridonens. Tribuniensique, in Dalmatia Turcica, Bosnaque Nissiensique, ac Prisrien. sive Justinianea prima in Servia, potiantur, & gaudeant, habita nihilominus ratione Ecclesiarum præfatarum, majori auxilio indigentium, Apost. auctor. præfata earumdem tenore præsentium rursus ex integro perpetuò erigimus, & instituimus.

Modus admittendi Alumnos ad Collegium.

§. 7. Ut autem admissio, & receptio dictorum Alumnorum debito ordine procedat, ut nemo intra eorum numerum in præfato Collegio acceptetur, qui literas testimoniales Ordinarii sui, & Capituli loci, ubi fieri poterit, non habeat, quibus constet illum in, & de legitimo matrimonio natum, & saltem prima tonsura initiatum, nec esse Neophitum, multo minùs aliquo tempore hæresi, vel Mahometismo adhæsisse, sitque sanus, &

absque ulla infirmitate habituata, vel incurabili, ac sine ullo vitio, vel deformitate notabili corporis, lingua minimè impedita, parentibus Illyricis, Illyricæque linguæ, & si fieri poterit literaturæ quoque Illyricæ peritus, qui vagus non fuerit, nihilque negotii, ac litium habeat, & præferat voluntatem, ac speciem proficiendi in disciplina pietatis, & literarum, ad effectum ut evadat utilis operarius in cultura Illyircanæ Ecclesiæ, idemque non sit inferior quatuordecim annis, nec vigesimum annum excedat, habeatque aliquam Grammaticæ cognitionem, quæ omnia sicut in duodecim Dalmaticis Alumnis, ab Episcopis, & Capitulis, ut præfertur, deligendis, omni rigore, ita in subditis Turcarum mitius observentur.

Juramentum Alumnorum.

§. 8. Et postquam aliquis in præfato ordine inter Alumnos receptus fuerit, Collegialem vestem non induat, nisi per semestre spatium probatus, judicio Superiorum ejusdem Collegii solemne juramentum in manibus ejusdem Collegii Rectoris pro tempore existentis, emiserit, juxta formam à Congregatione de Propaganda fide præscriptam, & præterea juraverit, quod peractis studiis, vel ob aliam legitimam causam non prorsus absolutis, dummodo tamen per annum, & dimidium, in Collegio moram traxerit, nec ad aulas Principum, domosque Magnatum diurturnioris moræ causa unquam se conferet, minusque ad universitates, aut alias publicas scholas, sub quovis prætextu, nisi forte judicio, vel voluntate superiorum in scriptis exprimenda.

Pœna contrafacientium.

§. 9. Contrafactores verò perjuri, & infames, inhabilesque perpetuò ad quæcumque beneficia, officia, dignitatesque tàm Ecclesiasticas, quam sæculares existant, etiam volumus ad rependendas, & exsolvendas omnes illas expensas, quas, Sacra Domus pro hujusmodi Alumnis, tàm in convictu, quam vestibus, libris, medicinis, viaticisque insumpserit, cogi, & compelli possint, eisdem auctoritate, & tenore etiam perpetuò statuimus, & ordinamus.

Privilegia Alumnorum.

§. 10. Quò verò dicti Alumni expeditores, & alacriores ad succurrendum patriæ necessitatibus efficiantur, eisdem Alumnis, ut eo temporis spatio, quo in Collegio præfato sese continuerint, & Superiorum judicio in studiis præfatis, & literarum profecerint, ad omnes, etiam Sacros, & presbyteratus Ordines, etiam sine literis dimissorialibus, nisi habeant Episcopos proprios, à quibus illæ obtineri poterint, cum ad Collegium dirigentur, & sine beneficii Ecclesiastici, aut patrimonii, ac etiam extra legitimarum ordinationum tempora, dummodo tamen aliàs ad id reperiantur idonei, promoveri possint, & valeant, iidemque sic ad Ordines promoti, in originalibus Eccles. cum beneficia, personatus, dignitatesque earum vacare contigerit, tàm in Romana Curia, quàm apud Ordinarios proprios, & Capitula, aliis omnibus, ceteris paribus, anteferri debeant, & secus factæ provisiones, irritæ, & inanes, ipso jure existant, auctoritate, & tenore præmissis, de specialiali gratia indulgemus.

Unio sex adolescentium Bulgarorum cum dictis alumnis, & eorum sustentatio.

§. 11. Adolescentes quoque Bulgarici Regni, qui sex numero per Eleemosynarium nostrum secretum, hic in Urbe in studiis sustentantur, auxilio afflictissimæ illorum patriæ, ut inter connationales Illyricos, in pietate, & literis magis proficere possint, præfatis Alumnis in Lauretano Collegio adjungimus, quibus idem Eleemosynarius noster, ut imposterum, uti hactenus consuevit, omnia necessaria pro sufficienti illorum sustentatione, & educatione subministrare debeat; absolutisque ab eisdem Bulgaricis Alumnis studiis semper alius vicissim, substitui, summique ex eodem Regno, per eamdem Congregationem de Propaganda fide, ad Episcopi Sophiens. pro tempore existentis, nominationem, eodem quo hactenus numero, & provisione declaramus.

Gubernium Collegii datur Presbyteris Soc. Jesu.

§. 12. Ceterum cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis JESU in hoc educandorum, instituendorumque adolescentium munere, diligentia, fides, integritas, & in aliis ejusmodi Collegiis, & in hoc ipso, quamdiu Laureti, & in Seminario Romano fuit, satis cognita sit atque perspecta, Collegium atque Scholares hujusmodi ipsorum, sicuti à prima illius origine fuit, regimini, institutioni, doctrinæ, atque obedientiæ, sub regulis, & constitutionibus, per dictam Congregationem de Propaganda fide, approbatis, quas Apostolica auctoritate confirmamus, easdemque à Rectore, Alumnisq; perpetuò observari mandamus, eadem auctoritate subjicimus, atque submittimus.

Privilegiia generalia Collegii, & præsertim studio universali Urbis concessa. Vide const. 9 Bonif. 8 to. I pag. 159.

§. 13. Et insuper eidem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus, ac Ministris, omnia, & quæcumque privilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus Studium generale Almæ Urbis, & illius Rector, Doctoresque in eo legentes, aliaque Collegia quarumcumque Nationum, & Seminariorum tàm in eadem Alma Urbe, quàm extra illam, per prædecessores nostros Romanos Pontifices instituta, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, quibusque Collegium, Scholares, Rectores, & Gubernatores hujusmodi non solùm ad eorum instar, sed etiam æque principaliter, uti, potiri, & gaudere valeant, in omnibus, & per omnia, dicta auctoritate, communicamus.

Privilegia superiorum Collegii ad favorem Alumnorum.

§. 14. Præterea Regentibus, & Superioribus dicti Collegii cum assistentia tamen Cardinalis Protectoris, qui pro tempore constitutus fuerit, & de ejus consilio, & expresso consensu, illos, quos in dicto Collegio & alibi per debitum tempus studuisse, ac scientia, ac moribus idoneos esse repererint, in præfatis facultatibus, ad Baccalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratusque & Magisterii gradus, servata forma Concilii Viennensis juxta Universitatis Almæ Urbis consuetudinem, seu aliàs promovendi, & ipsorum graduum solita insignia exhibendi, eisque in facultatibus suprascriptis sic promotis, aut illas legitimè interpretari, ac de eis disputare, quoscumque gradui, seu gradibus hujusmodi convenientes actus exercere, ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, favoribus, prærogativis, & indultis, quibus alii in præfata, seu aliis Universitatibus, & alibi, juxta illius, & aliarum Universitatum hujusmodi constitutiones, & mores, ad gradus præfatos promoti, de jure, vel consuetudine utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt, quomodolibet in futurum, uti, potiri, & gaudere possint, & debeant, perinde ac si gradus præfatos in ipsa Universitate, juxta consuetudines, & mores præfatos suscepissent, concedendi, & indulgendi, plenam & liberam facultatem, & auctoritatem, earumdem tenore præsentium, concedimus, & impartimur.

Deputatio, Protect. Collegii.

§. 15. Præterea ut ejusdem Collegii conservationi, bonoque regimini, tàm in his, quæ ad Scholarum institutionem, & disciplinam, quàm quæ ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, & promptum eis paratumque auxilium sit, dilectum filium nostrum Scipionem tituli Sancti Chrysogoni Presbyterum, Cardinalem Burghesium nuncupatum, sacrosanctæ Lauretanæ domus Protectorem, ejusdem Collegii Illyrici Protectorem, & defensorem, cujus auctoritate, consilio, & ope, tàm suprascripta, quàm quæcumque alia, ad eosdem in dicto Collegio admittendos Scholares, retinendosve, locisve privandos, atque de beneficiis Ecclesiasticis providendos spectantia, agantur, statuantur, & ordinentur, dicta auctoritate constituimus, & deputamus.

Ejusdem facultates.

§. 16. Dantes eidem, & pro tempore existentibus

tibus ejusdem Collegii Protectoribus, plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem, pro salubri directione, & conservatione dicti Collegii, illiusque bonorum, & rerum, ac jurium, tàm temporalium, quàm spiritualium Oeconomos, Advocatos, Procuratores, aliosque Ministros, & Officiales in eo deputandi, amovendique & alios eorum loco sufficiendi. Ordinationes præterea, statuta, æqua tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini, Sacræque Congregationis de Propaganda fide decretis, circa Collegia Pontificia editis, non repugnantia, faciendi, & edendi, eaque cum opus visum fuerit, revocandi, irritandi, corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ postquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuerint, perinde haberi volumus, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent.

Decretum irritans.

§. 17. Ac decernentes, illa ab omnibus Rectoribus, & Magistris, Scholaribus, aliisque personis in hujusmodi Collegio servientibus, & ministrantibus, inviolabiliter observari, ac juxta eorum dispositionem à quibusvis Judicibus, sublata quavis aliter judicandi facultate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, exceptis tamen iis, quæ in præsenti fundatione, vel in regulis, & constitutionibus, à Congregatione de Propaganda fide approbatis, & à Nobis, ut præfertur, confirmatis, continentur.

Gratiæ spirituales Alumnis concessæ.

§. 18. Ut verò etiam temporalibus commodis spiritualia munera addamus, quibus fidelium devotio, & merita, crescere magis, & augeri possint; De omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum auctoritate confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, qui in dictum Collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, ac deinde in exitu, siquidem confessi, & contriti, sacram communionem devotè receperint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concedimus, & elargimur.

Executores præsentis bullæ.

§. 19. Quocirca dilectis filiis, causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac venerabilium fratrum nostrorum Lauretani & Anconitani, Episcoporum Vicariis in spiritualibus generalibus, Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectorum, & Scholarium hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi, ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectores, & Scholares præfatos illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes, eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas, servata forma Concilii Tridentini, & iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariorum derogatio.

§. 20. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Civitatis Lauretanæ juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Universitatibus, Collegiis, eorumque Rectoribus, & personis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, ac formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus, concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, earumque totis tenoribus pro earum sufficienti derogatione specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda, & tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, Motu pari derogamus, contrariis quibuscumque, aut si quibusvis communiter, aut divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

Exemplorum fides.

§. 21. Volumus autem, quòd earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegii, aut alicujus Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, ac aliàs ubicumque opus fuerit, habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 22. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, statuti, ordinationis, indulti, adjunctionis, declarationis, confirmationis, subjectionis, submissionis, impartitionis, constitutionis, deputationis, decreti, concessorum, elargitionis, mandatorum, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 5. 1. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kalend. Junii, Pontificatus Nostri Anno quinto.

LXV.

Confirmatio, & innovatio Constitutionum Sixti V. Clementis VIII. & Pauli V. super prohibitione alienandi Fortalitia, & Castra, aliaque bona Jurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia, absque Sedis Apostolicæ licentia.

Earumque declaratio & extensio respectivè quoad Castra diruta, Tenutas, & Prædia etiam non Jurisdictionalia in confinibus loci Jurisdictionalis, & bona in dicto Statu in confinio Principum exterorum sita, illorumque locationes, & Censuum annuorum super præmissis omnibus impositiones, & impositorum venditiones.

Edita A. D. 1627.

URBANUS EPISCOPUS
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

DEcens, & æquum esse censemus, ut Nos, qui ex onere Pastoralis Officii, subditorum commodis assidue invigilamus, Sedis Apostolicæ Jura tueri nullo pacto negligamus, ac proinde Jurisdictiones temporales eidem Sedi subjectas, quovis prætextu, vel colore à quoquam usurpari, aut illis gravamina, seu incommoda inferri non permittamus, & si super Constitutionibus Apostolicis per Rom. Pontifices prædecessores nostros editis, dubia aliqua oriri contingat, nostræ declarationis remedio, abstractisque illarum interpretationibus, & quorumcumque contrahentium palliationibus, occurramus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

derentur, aut permutarentur, seu donarentur subditis, vel forensibus absque Sedi Apostol licentia.

§. 1. Cùm itaque aliàs fel. rec. Sixtus V. considerans convenire, quòd si Civitates, Castra, Oppida, Jurisdictiones, Fortalitia præsertim feudalia vendantur, vel permutentur, seu etiam donentur ditioni temporali S. R. E. subditis, sive extraneis, vel forensibus, id ad Principis notitiam deducatur per suas sub Dat. videlicet Kalend. Julii Pontificatus sui Anno Primo, omnibus, & singulis cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & dignitatis existentibus, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quavis auctoritate, & dignitate, etiam Ecclesiastica, quæ specialem, & individuam mentionem requireret, præditi essent, ne Civitates, Castra, Oppida, Jurisdictiones, Fortalitia, & seu bona, aut loca jurisdictionalia hujusmodi in alium, vel alios quoscumque, nisi de expressa præcedente sua, & pro tempore existentis Romani Pontificis licentia vendere, permutare, vel donare valerent, sub pœna nullitatis contractuum hujusmodi, prohibuerit, aliaque etiam circa præmissa statuerit.

Clem. VIII. similiter cit in Rubric. d. prohibitionem confirmavit, declaravit, & ampliavit, pœnasque contra facientibus ac Notariis de istis contractibus se irrogantibus imposuit,

§. 2. Et successivè Clemens VIII. volens hominum malitiis, & fraudibus occurrere, & dubia, quæ tunc super præmissorum interpretatione emergebant, declarare, per suas sub Dat. Prid. Non. Julii, Pontificatus sui Anno Decimo, prohibitionem, & statuta prædicta confirmaverit, approbaverit, innovaverit, declaraverit, extenderit, & ampliaverit, pœnasque amissionis bonorum, & aliorum prædictorum contrafacientibus, ac privationis officiorum Tabellionibus, & Notariis, qui de contractibus, ut præfertur, prohibitis se rogarent, imposuerit, aliaque etiam jusserit, & decreverit.

Et Paul. V. etiam cit, in Rub. ea omnia confirmavit pariter, & declaravit, ac extendit ad quodcumque genus contractuū, & conventionum, dictamque licentiam à Sede Apost. obtineri, & apud Notarium in celebratione contractus hujusmodi exhiberi voluit. Contrafacientibus ac Notariis aliter rogantibus similiter pœnas statuit, & adjunxit.

§. 3. Et insuper Paulus etiam V. Roman. Pontifex prædecessor noster, ne disposita per Sixtum, & Clementem prædecessores præfatos variis, & alienis ab eorum mente interpretationibus subverti, ac palliatis conventionibus eludi possent, etiam per suas sub Dat. Duodecimo Kal. Decembris, Pontificatus sui Anno Tertiodecimo, confectas literas, nedum præmissa confirmaverit, & innovaverit, sed etiam declaraverit, & quatenus opus esset, ad quodcumque genus contractuum, & conventionum extenderit, & ampliaverit, ac licentiam prædictam in scriptis prius obtineri, & in actu celebrationis contractus apud Notarium exhiberi mandaverit, & contrafacientes nullitatis contractuum, & privationis rei alienatæ, seu translatæ, vel gravatæ, ac Tabelliones, seu Notarios pœnas falsi, ac privationis officiorum omnium, quæ obtinerent, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterum exercenda incurrere voluerit, aliaque similiter disposuerit, prout in singulis literis prædictis plenius continetur.

Nunc vero quia aliqui modi inventi sunt alienandi absque prædicta licentia, & contrahendi cum retentione Jurisdictionis, & quib. modis damnum, potest inferri Cameræ Apostol.

§. 4. Ab inde verò citra hominum versutiam, & artificium adversùs prædictarum literarum tenorem, vel ipsorum prædecessorum verisimilem intentionem, & mentem, cautelas, & modos aliquos, absque prædicta Romani Pontificis licentia alienandi, & contrahendi adinvenerit, & excogitaverit, alienando, & respectivè acquirendo Castra diruta, seu tenutas jurisdictionales, etiam cum retentione, seu reservatione Jurisdictionis, ac etiam Barones, seu Domicelli, Casalia, Tenutas, sive prædia, etiam non Jurisdictionalia, in confinibus Territorii alterius Civitatis, Castri, Oppidi, vel loci Jurisdictionalis alterius Baronis, seu Domicelli existentia, illa etiam, nulla Romani Pontificis obtenta licentia, alteri Baroni, seu Domicello convicino vendiderint, seu alienaverint, & respectivè emerint, seu acquisiverint, & ex prædictis alienationibus, & acquisitionibus respectivè dubitari possit, ne, tempore saltem procedente, jurisdictio aliqua usurpetur, ac termini, seu fines jurisdictionales confundantur, aut protrahantur, vel illam usurpandi, seu illos confundendi, & protrahendi occasio inde aliqua præbeatur, etiam in præjudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ, ac præsertim in eventum cujuscumque aperitionis Feudi, & devolutionis, seu cujuscumque alterius acquisitionis Civitatum, Castrorum, Oppidorum, seu locorum Jurisdictionalium, aut Casalium, seu Tenutarum, sive prædiorum eorundem.

Ideo ex istis & aliis causis dd. Sixti, Clement. & Pauli constitutiones sup. cit. approbat, comfirmat, & innovat.

§. 5. Nos attendentes, prædictas literas ad hoc, ut omnia Principi innotescant, emanasse, & verisimilem eorumdem Pontificum prædecessorum nostrorum intentionem extitisse, ne ullo modo Cameræ præfatæ præjudicium aliquod inferri possit, easdemque rationes, etiam in hujusmodi contractibus, & alienationibus, ac acquisitionibus militare, ex prædictis, & seu aliis rationabilibus causis animum nostrum moventibus, & remedium opportunum exquirentibus adducti, singularum literarum præfatarum, ac alienationum, acquisitionum, & contractuum quorumcumque, necnon omnium in singulis literis prædictis expressorum, & aliorum hic etiam de necessitate exprimendorum tenores, præsentibus pro expressis, habentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, singulis Sixti, & Clementis, ac Pauli prædecessorum nostrorum prædictorum literas prædictas approbamus, & confirmamus, ac etiam, quatenus opus sit, innovamus.

Irritat venditiones locationes, & alienationes ultra triennium locorum Jurisdictionaliū, vel non in locorum Jurisdictionalum, sive eorum Territorii confinibus sitorum etiam ab uno tantum latere à Barone alteri Baroni locum jurisdictionalem, vel territorium in ipso positum possidenti, cujuscumque dignitatis sint ipsi contrahentes etiā cum Jurisdictionis penes alienantem retentione, seu aliàs quo modolibet à die ultimo Dat dd. literarū factas.

§. 6. Præterea, quascumque venditiones, seu alienationes, ac locationes ultra triennium cujuscumque Civitatis, Oppidi, seu Castelli diruti, seu Tenutæ jurisdictionalis, vel cujuscumque Casalis, Tenutæ, seu prædii etiam non Jurisdictionalis in confinibus alterius Civitatis, Castri, Oppidi, seu loci jurisdictionalis, ejusve Territorii siti, & etiam ab uno tantùm latere confinantis, hactenus, à die Dat. ultimo dictarum literarum, per quemcumque Baronem, seu Domicellum cuicumque alteri Baroni, seu Domicello, Civitatem, Oppidum, Castrum, seu locum quemcumque jurisdictionalem, ejusve Territorium in confinio quomodolibet positum possidenti, cujuscumque qualitatis, conditionis, status, gradus, & dignitatis etiam Ecclesiasticæ, etiam speciali, ut præfertur, & individua nota dignæ, ipsi alienantes & locantes, ac etiam acquirentes & conducentes fuerint, & sint, sive simpliciter, sive cum assertione non existentis Jurisdictionis, sive cum jurisdictionis penès venditorem, seu alienantem retentione, seu reservatione, aut aliàs quomodolibet factas, etiam hucusque effectum plenum sortitas, ultimodictarum literarum dispositioni, quoad nullitatem præfatarum alienationum, acquisitionum, & contractuum dumtaxat subjacuisse, & subjacere, & hujusmodi alienationes, acquisitiones, & contractus inter Barones, seu Domicellos, ut præfertur, facta, & inde sequuta quæcumque, nulla, nulliusque roboris, aut momenti fuisse, & esse declaramus.

Mandat etiā Notariis sub pœnis ut hic, ut quascumque scripturas desuper confectas infra 60. dies à publicatione præsentium revelare Cameræ Apost. & exhibere debeant.

§. 7. Ac Tabelliones, & Notarios de illis rogatos, sub eadem privationis Officiorum, aliisque nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio incurrendis pœnis, Instrumenta, & scripturas desuper jam facta Nobis, & Cameræ præfatæ intra sexaginta dies, à die infrascriptæ publicationis præsentium computandos, revelare, & cum effectu exhibere teneri volumus, & mandamus.

Extendit dd. Const. ad omnes venditiones, locationes &c. etiam ad triennium vel minus tempus faciendas à nō Barone de bonis non Jurisdictionalibus in confinibus loci Jurisdictionis vel ejus Territorii etiam ab uno latere existentibus quomodolibet Baroni jurisdictionem habenti, seu bona in d. Territorio possidenti subjectis.

§. 8. Denique singulas literas prædictas, & in eis contenta quæcumque, tàm ad venditiones, permutationes, & quascumque alienationes, & locationes etiam ad triennium, vel quantumvis minus tempus à quocumque etiam non Barone de Casalibus, Tenutis, seu prædiis non Jurisdictionalibus, quæ in confinibus etiam ab uno tantùm latere alicujus Civitatis, Castri, Oppidi, vel loci jurisdictionalis, vel ejus Territorii consistant, de cætero

Nec non ad locationes bonorum in Statu Ecclesiastico existentium in confinio dominii Principis exteri Sedi Apostol. quomodolibet subjecti cuivis extero pariter faciendas.

tero directè, vel indirectè, mediatè, vel immediatè, ac aliàs quomodolibet alicui Baroni, ut præfertur, Jurisdictionem, seu bona in confinio possidenti.

§. 9. Ac etiam ad quascumbue locationes bonorum quorumcumque in Statu nostro Ecclesiastico, in confinio tamen Dominii cujusvis Principis exteri, etiam Nobis mediatè, vel immediatè subjecti existentium, cujus etiam non Baroni, qui tamen noster subditus non sit, vel esse quandocumque desieris, eo ipso illæ nullæ sint, & resolvantur, faciendas.

Ac etiam ampliat ad impositiones, venditiones, cessiones, & alienationes censuum annuorum tàm imponendorum quàm impositorum juxta formam Const. Pii V. de qua sup. nu. 79. Cũ in onus. tom. 2. pag. 208. Clausula sublata.

§. 10. Quàm etiam ad quascumque impositiones, venditiones, cessiones, alienationes censuum annuorum, juxta Constitutionem per piæ memoriæ Pium Papum V. etiam prædecessorem nostrum de creandis censibus editam super prædictis Civitatibus, Castris, Oppidis, locisvè jurisdictionalibus, aliisque bonis non jurisdictionalibus, in confinio alicujus Civitatis, Castri, Oppidi, seu loci jurisdictionalis, ut præfertur, ejusvè Territorij, etiam ab uno tantùm latere confinantis, existentibus, per quoscumque Barones, seu Domicellos, & alios quoscumque, etiam Communitates, Universitates, & quorumcumque Monasteriorum, Ecclesiarum, Beneficiorum Ecclesiasticorum, & aliorum piorum locorum Superiores, & Conventus, Capitula, Rectores, Beneficiatos, & Gubernatores, seu Administratores respectivè in futurum imponendorum, ac tàm quoad illos, quàm etiam quoad antea jam impositos vendendorum, cedendorum, seu alienandorum ad favorem cujuscumque, ita quòd nullum jus prælationis in emendis præfatis Civitatibus, Castris, Oppidis, aut locis jurisdictionalibus, sive non jurisdictionalibus præfatis Censuariis, aliisve ab ipsis causam pro tempore quomodolibet habentibus, unquam tribuant in præjudicium dictæ Cameræ, quæ eisdem Censuariis, & aliis præfatis semper erit præferenda sive emat ad effectum retinendi, sive intra annum à die emptionis computandum cuilibet alteri rem emendam, vendendi, vel cedendi, extendimus, & ampliamus.

§. 11. Sicque & non aliter in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, & commissarios, & etiam Cameræ præfatæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam Camerarium, & de latere Legatos judicari, & definiri, ac declarari, debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Mandatum observantiæ Constitutionis.

§. 12. Injungentes, & mandantes in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna indignationis nostræ, eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus etiam Urbis, ac Judicibus, nunc, & pro tempore in eadem Urbe, & toto Statu nostro Ecclesiastico existentibus, & cuilibet eorum, ut præsentes nostras, & in eis contenta quæcumque in Urbe, ac Statu præfatis ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet spectat, & in futurum spectabit, perpetuò observari mandent, & faciant, & pro omnium, & singulorum præmissorum inviolabili observatione contra inobedientes, & præmissis in aliquo contravenientes, & alios, quos opus erit, omnibus Juris, & facti remediis opportunis procedant, omni, & quacumque appellatione remota.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 13. Non obstantibus præfata Pii V. super creandis censibus, & nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ Sixtus, & Clemens, ac Paulus prædecessores præfati, in dictis eorum literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio in Urbe omnes ligare decernit.

§. 14. Ut autem præsentes omnibus innotescant, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd illæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tàm in Romana Curia, & Statu præfato, quàm extra eos existentes per inde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transumpto fidem jubet.

§. 15. Quòdque earum exemplis impressis, manu Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale adjungit.

§. 16. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam approbationis, confirmationis, innovationis, declarationis, extensionis, ampliationis, injunctionis, mandati, voluntatis, & decretorum nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 4 die 1. Junii.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kal. Junii, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Indictione decima, die verò vigesima mensis Junii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus Quarto, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem eisdem literis per aliquantulum temporis spatium appensis, deinde amotis per nos Paulum Bartoccium, & Camillum Fundatum Sanctissimi D. N. Papæ Cursores.

Brandimartes Latinus prælibati S. D. N. Papæ Curs. pro Mag. Curs.

LXVI.

Nova erectio Collegii in Civitate Pragensi Regni Bohemiæ Metropoli, in quo Scholares Germanicæ Nationis sustentandi, & Sacra Theologia, cæterisque liberalibus disciplinis imbuendi sunt. Ac redditum attributio; Indultorumque concessio, & communicatio.

Instituisse olim istud Collegium Gregor. XIII. scias, & desuper Apostolicas literas expeditas non fuisse probabile est, prout narratur hic in §§. 2. & 3. Et parum etiam hujusmodi Collegium processisse, ob quas causas S. D. N. Urban. VIII. de novo illud ex integro erigit.

Unum Collegium pro Adolescentibus ex Illyricis Provinciis in Civitate Lauretana sumptibus Sacrosanctæ Domus alendis, & ut supra imbuendis, fundaverat hic idem Pont. ut in Constit. 64. Zelo Domus Dei, hic sup. Et deinde alia duo pro Scholaribus pariter Germanicæ Nationis erexit. Unum in Civitate Viennensi, ut in Constit. seq. Et aliud in oppido Fuldensi, ut infra Const. 96. Quoniam.

Edita An. D. 1627.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

QUoniam divinæ bonitati visum est, humilitatem nostram turbulentissimis Christianæ Reipublicæ temporibus ad universalis Ecclesiæ regimen vocare, ex eo tempore Nos ejusdem adjuvante gratia, ea potissimum, sicut officii nostri ratio postulat, cogitare, & agere non destitimus,

quæ ad divinum ubique cultum propagandum, & Ecclesiasticam disciplinam restaurandam, & augendam, animarumq; salutem procurandam cognovimus pertinere.

Animo recolens afflictionem Regni Boemiæ ob tot tantasque excitatas de Religione dissidias.

§. 1. Inprimis verò animo recolentes amplissimum Bohemiæ Regnum, quod superioribus seculis inter cæteras Germanicæ Nationis laudes, atque virtutes tanto sinceræ fidei, & Christianæ Religionis cultu eminere solebat, ut reliquis Christianæ Reipublicæ partibus non minori exemplo, quàm ornamento, atque decori esset, nunc tot, tantisque in eo instinctu Satanæ excitatis de Religione dissidiis ita miserandum in modum afflictum, & deformatum esse, ut nemo vel mediocri pietate præditus sine lacrymis tam gravem animarum jacturam recordari, nedum intueri queat, curam suscepimus, ut quibusvis possimus modis, nullis laboribus, nullisve sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus.

Et considerans Greg. XIII. in Civitate Pragen. d. Regni Metropoli Collegium pro 40. pueris Nationis Germanicæ ibi alendis, & in liberalib. disciplinis, sacra Theologia, & sacris morib. Christianis instruendis, assignata summa 1530. Talerorum Imperialium à Camera Ap. exsolvenda.

§. 2. Ac provide considerantes, fel. recor. Gregorium Papam XIII. prædecessorem nostrum, optimo quidem consilio Collegium in Civitate Pragensi dicti Regni Metropoli Quadraginta alendorum, ac Latinis literis, Logica, Physica, aliisque liberalibus disciplinis, ac sacra demum Theologia, necnon piis, & Christiano nomine dignis moribus instituendorum Germanicæ Nationis puerorum causa, eidem Collegio mille quingentorum triginta Talerorum Imperialium summa assignata, quam de præsenti Camera nostra Apostolica persolvit, aliàs Apostolica auctoritate erexisse, & instituisse, ut ii non per se solum boni, doctique evaderent, sed habendis concionibus, ac disputationibus, refellendis hæresibus, fideique orthodoxæ veritati dilucidandæ, ac præterea exercendæ animarum curæ, aliisque piis, & sanctis operibus apti, & idonei essent, & quàm maximum in Ecclesia Dei fructum ex se proferrent.

Sed parùm ipsum Collegium profecisse, nec desuper literas Apost. expeditas fuisse ob rerum, & temporum difficultates.

§. 3. Id tamen ejus cœptum atque conatum, tum propter obitum ipsius, tum ob varias, quæ postea sequutæ sunt, temporum & rerum difficultates, parum processisse, immo nec literas Apostolicas super hujusmodi erectione, & institutione expeditas fuisse, verisimiliter credendum esse, cum factis plurimis tàm in Romana Curia, quàm in dicta Civitate Pragensi diligentiis, tales literæ reperiri non potuerint.

Erigit & instituit Collegium Pragen. in quo sustentari, & erudiri debeant 20. Alumni, ex partibus hic descriptis desumendi.

§. 4. Nos ad opus hoc propagationi fidei utilissimum, præsertim hoc tempore, quo Regnum Bohemiæ summa operariorum Catholicorum inopia laborat, totis viribus, prout ex susceptæ servitutis officio tenemur, promovendum, animum, & mentem nostram convertentes, ac cœptum, & conatum dicti Gregorii prædecessoris, quantum in Nobis est, renovare intendentes, maturè desuper cum Venerabilibus fratribus nostris, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Congregationi de Propaganda Fide præfectis, habito consilio, Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine ad Dei omnipotentis laudem, sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamque Germanicæ Nationis salutem, & commodum in dicta Civitate Pragensi rursus Collegium præfatum, Pragense appellandum, in quo, posthac non minus quàm viginti Alumni, videlicet ex Bohemia octo, ex Silesia tres, ex Lusatia duo, ex utroque Palatinatu etiam duo, ex Brandeburgica Marchia similiter duo, & ex ambabus Saxoniis alii pariter duo, ex Hassia vero unus colligendi, dictis scientiis, & disciplinis, necnon sacris Canonibus institui, atque erudiri; & si contigerit ex Silesia, Lusatia, utroque Palatinatu, ex Marchia Brandeburg. Hassia, & utraque Saxonia Alũnos haberi non posse, tunc & eo casu, post factas à Rectore dicti Collegii, & demum à dilecto filio moderno, & pro tempore existente nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio apud charissimum in Christo filium nostrum modernum, & pro tempore etiam existentem Romanorum Regem Imperatorem electum cõmorante diligentias, Alumni Bohemi in locum eorum assumi debeant, Apostolica auctoritate præfata, tenore præsentium de novo ex integro perpetuò erigimus, & instituimus.

Illique sic erecto pro personarum, & onerum sustentatione 1530 Taleros Imperiales annuos attribuit.

§. 5. Illique sic erecto, & instituto, pro congrua ejus dote, ac Alumnorum præfatorum, & illis inservientium personarum sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, redditus annuos mille quingentorum triginta Talerorum hujusmodi ex Cameræ Apostolicæ pecuniis quotannis sumendos, & numerandos, distributa in trimestres singulos pro rata solutione, quoad de totidem redditiuum summa in bonis stabilibus eidem Collegio à Nobis, vel successoribus nostris fuerit provisum; eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & attribuimus.

Ac regimini, & institutioni Presbyterorum Soc. JESU submittit.

§. 6. Cæterum cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis Jesu in hoc educandorum, instituendorumque adolescentium munere diligentia, fides, integritas, & in aliis hujusmodi Collegiis, & in hoc ipso satis cognita sit, atque perspecta, idem Collegium, atque Scholares illius, ipsorum, sicut prius fuit, regimini, institutioni, doctrinæ, atque prudentiæ eadem auctoritate etiam perpetuò subjicimus, atque submittimus.

Protectores d. Collegii creat Cardd. Congr. de propag. fide præfectos pro tempore existentes, qui in Viceprotectorem Archiepiscopum Pragen. constituant.

§. 7. Præterea, ut ejusdem Collegii conservationi, bonoque regimini tam in his, quæ ad Scholarium institutionem, & disciplinam, quàm quæ ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, & promptum eis, paratumque auxilium sit, dictos S. R. E. Cardinales Sacræ Congregationi præfatæ, præfectos nunc & pro tempore existentes, ejusdem Collegii Protectores, & Defensores, qui in Viceprotectorem illius Venerabilem fratrem nostrũm Archiepiscopum Pragensem similiter nunc, & pro tempore existentem, ita tamen ut in gravioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio, & consensu Nuncii præfati, quibus aliquid eorum, quæ in hac fundatione, vel in Regulis à Congregatione præfata approbatis continentur, immutare minimè licebit absque ejusdem Congregationis, vel Romani Pontificis expressa licentia, deputare possint & valeant, eadem auctoritate constituimus, & creamus.

Protectoribus, ac Viceprotectori prædictis, facultates dat.

§. 8. Illisque ac Viceprotectori præfato pro salubri illius conservatione, Alumnorum bonorum, & rerum, ac jurium temporalium, & spiritualium ejusdem Oeconomos, Advocatos, Procuratores in eo deputandi, & amovendi, & alios eorum loco substituendi, differentias, lites, & controversias inter quascumque personas tàm Alumnorum, quàm ministrantium Clericorum, & Laicorum, non tamen Presbyterorum ipsius Societatis exortas, summarie, simpliciter, & de plano, sine figura, aut strepitu Judicii, appellatione quacumq; remota, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, Statutaque & ordinationes disciplinam Scholasticorum, & studia Alumnorũ præfatorum concernentia, æqua tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non repugnantia, faciendi, & condendi, eaq; cum opus fuerit, revocandi, imutandi, & corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ postquam facta, edita, revocata, imutata, & correcta fuerint, perinde habeantur, & observentur, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti Collegii Alumnis ita haberi, & inviolabiliter observari mandamus; plenam & liberam auctoritate & tenore præmissis, concedimus facultatem.

Modum, & formam recipiendorũ in ipso Collegio præscribit.

§. 9. Quod autem ad dictorum Alumnorum admissionis modum, & formam deinceps habendam attinet. Rectorem Presbyterum dicti Collegii pro tempore existentem librum habere, in quo notentur nomina, & cognomina, ac patriæ,

& pa-

& parentes Alumnorum, qui recipientur in dicto Collegio, & ex eo dimittentur, ex dictoque libro singulis annis Catalogum eorum, qui recepti, & qui dimissi fuerint,cum die, & mense ingressus,& egressus illorum ad Nuncium præfatum transmittere, ut ipse Nuncius illum dictæ Congregationi transmittere possit. Quod si ex aliqua peculiari causa dimitti contigerit, eam etiam in dicto Catalogo exprimi; insigniores verò Alumnorum præfatorum actiones in eodem libro annotare, easque suo tempore eidem Nuncio significare, ut pariter de illis eamdem Congregationem certiorem facere valeat,quas ad Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eamdem Congregationem deferri volumus, ut cum occasio tulerit, præmio cohonestentur.

Aliaque circa administrationem bonorum temporaliū servanda statuit.

§. 10. Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentissimè descriptæ sint, illæque singulis annis ad minus eidem Nuncio reddantur, & in ejus manibus relinquatur folium, vulgò Bilancium nuncupatum, in quo provisio Collegii,& alia, quæ ipsius Collegii,vel Alumnorum ratione acceperit, & ea, quæ illo anno pro ipsius Collegii, & Alumnorum sustentatione impenderit, notata existant, ut similiter ab eodem Nuncio ad Urbem mitti possit,etiam habere. Si quod autem de tota summa pensionis Pontificiæ, redditis rationibus,superfuerit, id vel in aliis Alumnis evocandis,vel in necessariis libris emendis,vel in vestiendis Alumnis dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in aliis Collegii necessitatibus arbitrio Nuncii, & Archiepiscopi Pragensis præfatorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus,& ordinamus.

Privilegia Alumnis elargitur, & præcipuè in sacris Ordinibus suscipiendis.

§. 11. Ut vero hujus Collegii Alumni post longas studiorum vel cœptorum, vel consummatorum labores expeditiores, & alacriores ad succurrendum Patriæ necessitatibus reddantur, eisdem Alumnis,ut cum solis literis testimonialibus dicti Collegii Rectoris pro tempore existentis Archiepiscopo Pragensi offerendis, ab eoque subscribendis,ac ejus sigillo muniendis,nisi fortè Alumni præfati suos Ordinarios habuerint, à quibus dimissorias à Concilio Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines sine aliquo beneficii, vel patrimonii titulo,etiam extra tempora ad id à jure statuta, & intra annum, annique curriculo non expectato, minusque servatis ad id à Concilio Tridentino præfato designatis interstitiis (dummodo ad id aliàs reperiantur idonei) promoveri, & postquam promoti fuerint,in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, ac etiam tàm ipsi, quàm ceteri omnes in dicto Collegio degentes, ut Pœnitentiæ, & Eucharistiæ etiam die Paschatis,& Extremæ Unctionis Sacramenta à Confessario aut alio Sacerdote ipsius Collegii à dicto Rectore constituendo suscipere liberè,& licitè valeant,auctoritate & tenore præmissis de speciali gratia indulgemus.

Episcopos in illis partibus existentes hortatur, ut in conferendis beneficiis ipsos Alumnos aliis præferant.

§. 12. Verum,ut,quantum fieri poterit, dictorum Alumnorum paupertati,& necessitati succurratur, Archiepiscopos, Episcopos,& alios antedictarum Provinciarum beneficiorum Collatores,& Collatrices serio requirimus,& monemus,ut in illis conferendis, & præsertim si beneficia hujusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarum,Alumnos præfatos aliis omnibus ceteris paribus præferant; Nuncios quoque Sedis Apostolicæ, aliosque Prælatos supradictarum Provinciarum, in quorum diœcesi Alumni præfati extiterint,similiter monemus,& hortamur, ut in occurrentibus beneficiorum, & præsertim curam animarum habentium vacationibus,quorum collatio, provisio, vel dispositio quoquomodo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis Alumnis antedictis pauperioribus,præcipueque, nostra Pontificia gratia dignis,Nos, Successoresque nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes certiores faciant,ut munificentiam nostram erga illos, prout tempus,vel occasio tulerit, exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis Parochialibus, Ecclesiis,& aliis beneficiis per collationem, vel electionem in Alumnorum Patriis providendis,aliis omnibus ceteris paribus tàm in Romana Curia, quàm in Ecclesiis suis originalibus præferri volumus,& decernimus.

Collegio & ejus personis communicat privilegia Studii generalis Urbis. Hæc privilegia lege const. 9. Bonif. 8. to. 1. pag. 160.

§. 13. Atque insuper eisdem Collegio,& Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus, omnia & quæcumque privilegia, exemptiones, libertates, facultates,& indulta, quibus Studium generale Almæ Urbis nostræ,& illius Rectores, Doctoresque & in eo legentes quovis modo utuntur, potiuntur,& gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quibusque Collegium, & Scholares, ac Rectores,& Gubernatores hujusmodi non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri,& gaudere valeant in omnibus,& per omnia eisdem auctoritate, & tenore comunicavimus.

Indulgentias quoque concedit.

§. 14. Ut verò temporalibus commodis spiritualia munera quoque conjungamus, quibus fidelium devotio, & merita crescere magis,& augeri possint, de omnipotentis Dei misericordia,ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi,omnibus, & singulis, Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint in ipso ingressu, & deinde in exitu, siquidem confessi,& contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Statuta à Congr. de propag. Fide pro regimine Collegii edita approbat, & observari mandat.

§. 15. Postremo quascumque Regulas, & Constitutiones ad ejusdem Collegii, illiusque personarum rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem,& administrationem, ac Alumnorum præfatorum receptionem, admissionem, victum, amictum,instructionem,disciplinam,& alia quomodolibet pertinentia à dicta sacra de Propaganda Fide Congregatione die nona Novembris millesimi sexcentesimi vigesimi sexti edita etiam perpetuò approbamus,& confirmamus, illasque ab omnibus inviolabiliter observari volumus, & mandamus.

Clausulas præservativas add.t.

§. 16. Decernentes,præmissa omnia, & singula, ac præsentes nullo unquam tempore ex quibusvis causis subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari,suspendi,restringi, limitari, aut in jus,vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse,nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica,juxta Constitutionem piæ memoriæ Pii Papæ IV. etiam prædecessoris nostri desuper editam, aut aliàs quandocumque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas esse, sed omni modo valere,ac si Constitutio præfata,& alia contraria minimè emanassent.

Aliter judicanda, seu definienda irritas.

§. 17. Sicque per quoscumque Judices ordinarios,& delegatos,etiam Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium,Vicecamerarium, & causarum Palatii Apostolici Auditores,ac alios ejusdemS.R.E.Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi,& interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quo-

que

que,& inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores hujus const. deputat.

§. 18. Quocirca venerabili fratri Archiepiscopo Pragensi & Nuntio præfato, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori Motu pari mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegii hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectorem, & Alumnos hujusmodi illis pacificè frui,& gaudere,non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris,& facti remedia, appellatione postposita,compescendo, ac censuras,& pœnas ipsas,servata forma ejusdem Concilii Tridentini,etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc,si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria abrogat.

§. 19. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non concedendis, ac præfata Gregorii prædecessoris hujusmodi, quatenus opus sit, & quatenùs reperiretur, ac quibusvis aliis constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis,necnon statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Universitatibus, Collegiis,eorumque Rectoribus, & personis,etiam sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis,aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus,& aliis decretis in genere, vel in specie,etiam Motu,scientia, & potestatis plenitudine similibus, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis,approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus pro eorum sufficienti derogatione specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata,inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus,contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter,aut divisim,ab eadem sitSede indultum,quòd interdici,suspendi, vel excommunicari non possint,per literas Apostolicas,non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis credi mandat.

§. 20. Volumus autem,quòd earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegii,aut alicujus Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio,& extra, ac aliàs, ubicumque opus fuerit, habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus si forent exhibitæ,vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem superaddit.

§. 21. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, attributionis,subjectionis, submissionis, constitutionis,creationis,statuti,ordinationis,indulti, communicationis,concessionum,elargitionis, approbationis, confirmationis, decretorum, mandatorum, derogationis,& voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei,ac Beatorum Petri,& Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A.4. die 1. Jun.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem,Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kal. Junii, Pontificatus Nostri Anno quarto.

LXVII.

Nova Institutio Collegii in Civitate Viennæ Austriæ pro Scholaribus Germanicæ Nationis ibi in liberalibus disciplinis, Sacra Theologia, & piis moribus instruendis,cum proventuum assignatione, Privilegiorum concessione, & communicatione.

Viennense Collegium institutum fuit à Greg. XIII. Cujus institutionis Bullam, cùm verisimiliter credendum sit,non fuisse expeditam, & ob varias temporum ac rerum causas prædictum Collegium parùm processerit, hic Summus Pontifex iterum illud fundat, & erigit.

Alia Collegia à Sanctiss. D. N. Urbano VIII. instituta, seu restituta, & ad propagationem Catholicæ fidei utilissima, lege ad constit. præcedentem notata,quæ hic repetere,otio non careret

Edita A. D. 1627.

URBANUS EPISCOPUS,

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

QUoniam divinæ bonitati visum est,humilitatem nostram turbulentissimis Christianæ Reipublicæ temporibus ad universalis Ecclesiæ regimen vocare,ex eo tempore Nos, ejusdem adjuvante gratia,ea cogitare,& agere non destitimus, quæ,sicut officii nostri ratio postulat, ad divinum ubique cultum propagandum, & Ecclesiasticam disciplinam restaurandam,& augendam,animarumque salutem procurandam maximè cognovimus pertinere.

Causa istius erectionis.

§. 1. In primis verò animo recolentes, amplissimam Germaniæ Provinciam, quæ superioribus seculis inter fortissimæ ipsius Nationis laudes, atque virtutes,tanto sinceræ fidei, & Christianæ Religionis cultu eminere solebat, ut reliquis Christianæ Reipublicæ partibus non minori exemplo, quam ornamento, atque decori esset; nunc tot, tantisque in ea instinctu Satanæ excitatis de Religione dissidiis,ita miserandum in modum afflictam, & deformatam esse,ut nemo vel mediocri pietate præditus, sine lacrymis tam gravem animarum jacturam recordari,nedum intueri queat: eam præcipue curam suscepimus, ut quibusvis possimus modis, nullis laboribus, nullisve sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus,ac provide considerantes,fel. rec. Gregorium Papam XIII. prædecessorem nostrum, optimo quidem consilio Collegium in Civitate Viennensi Austriæ quadraginta alendorum,ac Latinis literis,Logica, Physica, aliisque liberalibus disciplinis, ac sacra demum Theologia, necnon piis, & Christiano nomine dignis moribus instituendorum Germanicæ Nationis puerorum causa, eidem Collegio mille trecentorum octuaginta scutatorum monetæ summa assignata, quam de præsenti Camera nostra Apostolica solvit, aliàs Apostolica auctoritate erexisse, & instituisse, ut ii non per se solum boni, doctique evaderent, sed habendis concionibus, & disputationibus, refellendis hæresibus, fideique orthodoxæ veritati dilucidandæ, ac præterea exercendæ animarum curæ, aliisque piis,& sanctis operibus apti, & idonei essent, & quam maximum in Ecclesia Dei fructum ex se proferrent,tamen id ejus cœptum,atque conatum, tum per obitum ipsius, tum ob varias, quæ postea sequutæ sunt, temporum & rerum

difficul-

difficultates parum processisse, immo nec literas Apostolicas super hujusmodi erectione, & institutione expeditas esse, verisimiliter credendum sit, cum factis plurimis tàm in Romana Curia, quàm in dicta Civitat Viennens. diligentiis,literæ Apostolicæ super hujusmodi erectione non potuerunt reperiri expeditæ.

Erectio, & institutio Collegii Viennensis de quo in rubrica.

§. 2. Nos ad opus hoc propagationi fidei utilissimum, præsertim hoc tempore, quo Germania summa operariorum Catholicorum inopia laborat,totis viribus, prout ex susceptæ servitutis officio tenemur,promovendum,animum, & mentem nostram convertentes,ac cœptum, & conatum dicti Gregorii prædecessoris renovare intendentes, maturo desuper cum generabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Congregationi de Propaganda fide præfectis, habito consilio, Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia,meraque liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei omnipotentis laudem, sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamque Germanicæ nationis salutem, & commodum,in dicta Civitate Viennens. rursusCollegium ipsum Viennense appellandum, in quo posthac non minus quam viginti Alumni, videlicet ex ambabus Austriis quatuordecim,septem, scilicet ex Superiori,& septem ex Inferiori Austria, duo ex Vallesia,duo ex Rhetia, & duo Bernenses colligendi,& si contigerit,ex Vallesia, Rhetia, & Bernia Alumnos haberi non posse, tunc & eo casu post factas à Rectore dicti Collegii, & demum à dilecto filio moderno,& pro tempore existente nostro,& Sedis Apostolicæ Nuncio apud charissimum in Christo filium nostrum,modernum, & pro tempore etiam existentem Romanorum Regem in Imperatorem electum commorante, diligentias, Alumni Austriaci in locum eorum assumi debeant,Apostolica auctoritate tenore præsentium de novo ex integro perpetuò erigimus, & instituimus.

Dotis assignatio d. Collegii 1380. scutatorum monetæ annuorum.

§. 3. Illique sic erecto, & instituto pro congrua ejus dote,ac Alumnorum præfatorum, & illis inservientium personarum sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione redditus annuos mille trecentorum octoginta scutatorum monetæ hujusmodi ex Cameræ Apostolicæ pecuniis quotannis sumendos, distributa in trimestres singulos pro rata solutione, quoad de totidem redditum summa in bonis stabilibus eidem Collegio à Nobis,vel successoribus nostris Romanis Pontificibus fuerit provisum,eisdem auctoritate,& tenore concedimus,& attribuimus.

Ejusdem Collegii regiminis, & institutionis demandatio Presbyt. Soc. Jesu.

§. 4. Ceterum cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis JESU in hoc educandorum, instituendorumque Alumnorum munere,diligentia, fides,& integritas,& in aliis hujusmodi Collegiis, & in hoc ipso satis cognita sit, atque perspecta, idem Collegium, atque Scholares illius Presbyterorum,sicut adhuc fuit,regimini institutioni, doctrinæ, atque prudentiæ eadem auctoritate etiam perpetuò subjicimus,atque submittimus.

Protectorum, & vice-protectoris Collegii deputatio.

§. 5. Præterea, ut ejusdem Collegii conservationi,bonoque tàm in his, quæ ad Scholarium institutionem,& disciplinam,quàm quæ ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, & promptum eis paratumque auxilium sit, S. R. E. Cardinales Sacræ Congregationi de propaganda fide Præfectos præfatos nunc & pro tempore existentes ejusdemCollegii Protectores,& Defensores,qui in Viceprotectorem illius venerabilem fratrem nostrum Episcopum Viennens. nunc, & pro tempore existentem,ita tamen ut in gravioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio, & consensu Nuncii præfati, quibus aliquid eorum, quæ vel in hac fundatione, vel in regulis à Congregatione præfata approbatis continetur, immutare minimè licebit absque ejusdem Congregationis,vel Romani Pontificis pro tempore existentis expressa licentia,deputare possint, & valeant,eadem auctoritate constituimus, atque creamus.

Eorundem auctoritas, & facultates.

§. 6. Illisque ac Viceprotectori præfato pro salubri illius conservatione, Alumnorum bonorum,& rerum,ac Jurium temporalium,& spiritualium ejusdem, plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem Oeconomos,Advocatos, & Procuratores in eo deputandi, & amovendi, ac alios in eorum locum substituendi,differentias, lites,& controversias inter quascumque personas, tàm Alumnorum, quam Ministrantium Clericorum, & Laicorum, non tamen Presbyterorum ipsius Societatis exortas,summariè,simpliciter, & de plano, sine figura, aut strepitu Judicii, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, statutaque & ordinationes disciplinam domesticam, & studia Alumnorum præfatorum concernentia,æqua tamen,& honesta,sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non repugnantia,faciendi,& condendi, eaque,cum opus fuerit, revocandi, immutandi, & corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ postquam facta, edita, revocata, immutata,& correcta fuerint,perinde habeantur, & observentur, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti Collegii Alumnis ita haberi,& inviolabiliter observari mandamus,plenam, & liberam auctoritate, & tenore præmissis concedimus facultatem.

Modus, & forma admissionis Alumnorum.

§. 7. Quod autem ad dictorum Alumnorum admissionis modum, & formam deinceps habendam attinet,Rectorem præfatum dicti Collegii pro tempore existentem librum habere, in quo notentur nomina,& cognomina,ac patriæ, & parentes Alumnorum, qui recipientur in dicto Collegio,& ex eo dimittentur, ex dictoque libro singulis annis Catalogum eorum, qui recepti, & qui dimissi fuerint, cum die, menseque ingressus, & egressus illorum Nuncio præfato mittere, ut ipse Nuncius illum præfatæ de Propaganda fide Congregationi transmittere possit. Quod si ex aliqua peculiari causa dimitti contigerit, eam etiam in dicto Catalogo exprimi; insigniores verò Alumnorum præfatorum actiones in eodem libro annotare, easque suo tempore eidem Nuncio significare,ut pariter de illis eamdem Congregationem certiorem facere valeat,quas ad Nos & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eamdem Congregationem deferri volumus, ut cum occasio tulerit, præmio cohonestentur.

Ac administrationis bonorum temporalium.

§. 8. Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentissimè, & clarissimè descriptæ sint, illæque singulis annis ad minus eidem Nuncio reddantur, & ejus manibus relinquatur folium, vulgò Bilancium nuncupatum, in quo provisio Collegii,& alia,quæ ad ipsiusCollegii, & Alumnorum sustentationem impenderit, notata existant,ut similiter ab eodem Nuncio ad Urbem mitti possit,etiam habere. Si quid autem de tota pensionis Pontificiæ summa, redditis rationibus, superest, id, vel in aliis Alumnis evocandis, vel in necessariis libris emendis, vel in vestiendis Alumnis dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in aliis Collegii necessitatibus arbitrio Nuncii, & Episcopi Viennensi præfatorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus.

Alumnorum pavi-

§. 9. Ut verò hujus Collegii Alumni post

longas

vilegia in susceptione sacrorum Ordinum.

longas studiorum aut cœptorum, vel consumatorum labores, expeditiores, & alacriores ad succurrendum Patriæ necessitatibus reddantur, ejusdem Alumnis, ut cum solis literis testimonialibus dicti Collegii Rectoris pro tempore existentis Episcopo Viennensi offerendis, easque ab eo subscribendis, ac sigillo muniendis, nisi fortè Alumni præfati suos Ordinarios habuerint, à quibus dimissorias à Concilio Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines sine aliquo beneficii vel patrimonii titulo, etiam extra tempora ad id à Jure statuta, & intra annum, annique circulo non expectato, minusque servatis ad id à Concilio Tridentino designatis interstitiis (dummodò ad id aliàs reperiantur idonei) promoveri, & postquam promoti fuerint, in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, ac etiam tàm ipsi, quàm ceteri omnes in dicto Collegio degentes, ut Pœnitentiæ, & Eucharistiæ etiam die Paschatis, & extremæ Unctionis Sacramenta à Confessario, aut alio Sacerdote ipsius Collegii à dicto Rectore constituendo suscipere liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præmissis de speciali gratia indulgemus.

Et in provisione beneficiorum Ecclesiasticorum.

§. 10. Verùm, ut quantùm fieri poterit, dictorum Alumnorum paupertati, & necessitati succurratur, Archiepiscopos, Episcopos, & alios antedictarum Provinciarum beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores, & Collatrices seriò requirimus, atque monemus, ut in illis conferendis, & præsertim si beneficia hujusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarum, Alumnos præfatos aliis omnibus ceteris paribus præferant; Nuncios quoque Sedis Apostolicæ, aliosque Prælatos supradictarum Provinciarum, in quorum diœcesi Alumni præfati extiterint, similiter monemus, & hortamur, ut in occurrentibus beneficiorum hujusmodi, & præsertim curam animarum habentium vacationibus, quorum collatio, provisio, vel dispositio quoquomodo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis Alumnis antedictis pauperioribus, præcipueque nostra Pontificia gratia dignis, Nos, Successoresque nostros Romanos Pontifices pro tempore similiter existentes, certiores faciant, ut munificentiam nostram erga illos, prout tempus, vel occasio tulerit, exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, parochialibus Ecclesiis, & aliis beneficiis Ecclesiasticis per collationem, vel electionem in Alumnorum Patriis providendis aliis omnibus cæteris paribus tam in Romana Curia, quàm in Ecclesiis suis originalibus præferri volumus, & decernimus.

Communicatio omnium privilegiorum, & indultorum studio generali Urbis concessorum. Habes Const. 9 Bonif 8. t. 1. pag. 160.

§. 11. Atque insuper eisdem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus omnia, & quæcumque privilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus studium generale Almæ Urbis nostræ, & illius Rectores, Doctoresque & in eo legentes quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quibusque Collegium, & Scholares, ac Rectores, & Gubernatores hujusmodi non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri, & gaudere possint, & valeant in omnibus, per omnia eisdem auctoritate, & tenore communicamus.

Indulgentiæ plenariæ elargitio.

§. 12. Ut verò temporalibus commodis spiritualia munera quoque conjungamus, quibus fidelium devotio, & merita crescere magis, & augeri possint, de ejusdem omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint in ipso ingressu, & deinde in exitu quidem confessi, & contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Approbatio Statutorum à Congr. de Propag. fide pro ipsius Collegii gubernio editorum, eorumdemque observantia.

§. 13. Postremò quascumque regulas, & constitutiones ad ejusdem Collegii, illiusque personarum, rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, ac Alumnorum præfatorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, & alia quomodolibet pertinentia à dicta sacra de Propaganda fide Congregatione die nona Novembris millesimi sexcentesimi, vigesimi sexti edita etiam perpetuò approbamus, & confirmamus, illasque ab omnibus inviolabiliter observari volumus, & mandamus.

Clausulæ præservativæ.

§. 14. Decernentes, præmissa omnia, & singula, ac præsentes nostras literas nullo unquam tempore ex quibuscumque causis de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica, juxta Constitutionem piæ memoriæ Pii Papæ IV. etiam prædecessoris nostri desuper editam, aut aliàs quandoque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illa invalida esse, sed omni modo valere, ac si Constitutio præfata, & alia contraria minimè emanassent.

Clausula sublata.

§. 15. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac alios dictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Executorum hujus Const. deputatio.

§. 16. Quocirca Venerabili fratri Episcopo Viennens. & Nuncio præfato, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori Motu pari per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegii hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectorem, & Alumnos hujusmodi illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque indebitè molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas, servata forma ejusdem Sacri Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum abrogatio.

§. 17. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non concedendis, ac præfata Gregorii prædecessoris hujusmodi, quatenùs opus sit, & quatenus reperiretur, necnon quibusvis Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, ac statutis, & consuetudinibus, privilegiis, quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Universitatibus,

Colle-

Collegiis,eorumque Rectoribus,& personis,etiam sub quibusvis verborum tenoribus, & formis,ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus,& aliis decretis,in genere, vel in specie,etiamMotu,& potestatis plenitudine similibus, & aliis quomodolibet iteratis vicibus concessis,approbatis, & innovatis ; Quibus omnibus etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum,nihil penitus omisso, & forma in eis tradita observata,inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si quibus communiter,aut divisim,ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam,& expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 18. Volumus autem,ut præsentium transumptis,manu Notarii publici subscriptis,& sigillo communi dicti Collegii,aut alicujus Curiæ Ecclesiasticæ,seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis,eadem prorsus fides in Judicio, & extra habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale.

§. 19. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, attributionis, subjectionis, constitutionis, creationis, statuti, ordinationis, indulti, requisitionis, monitionum, exhortationis, communicationis, conjunctionis, concessionum, elargitionis, approbationis, confirmationis, decretorum, mandatorum, derogationis,& voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 4. die 1. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kalend. Junii, Pontificatus Nostri Anno quarto.

LXVIII. Declaratio, quòd Fratres Capucini sunt verè Fratres Minores Ordinis Sancti Francisci, ac ex illius vera,& nunquam interrupta linea descendunt,sub illius Regula militant,& militarunt.

Hoc idem decreverat Paul. V. ut sup. in ejus Const. Ecclesiæ. 54. in Tomo 3. Et eisdem, ut Crucem propriam in publicis Processionibus ubique locorum deferre possint, indulsit in Const. 107. Pastoralis. sup. tom. 3. Ac habitus eorum, vel consimilis delationem prohibuit Greg. XV. sup. in Const. 15. Ex injuncto, ubi aliam Greg. XIII. habes super eadem materia Const. insertam. in d. Tom. 3. Et de tota ipsorum Religione plenè notatum est ad Const. 21. Clem. VII. sup. tom. 1.

Edita Ann. Dom. 1627.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

SAlvatoris,& Domini nostri,qui charitas est, & Deus pacis,vices (licèt immeriti) gerentes in terris,inter gravissimas multiplicesque Apostolicæ servitutis curas,in eam peculiari sollicitudine jugiter incumbimus,ut Christi fideles, qui in sortem Domini vocati ejus obsequiis diù, noctuque mancipati sunt, sublatis quibuslibet dubiis, & controversiis, Altissimo reddant abundanter fructus suos ; nec ab iis,quorum est evangelizare pacem,& bona, veritatem verò temerè impugnando,pacem cum scandalo pusillorum scindere non verentur, à sua sancta vocatione distrahantur.

§. 1. Aliàs siquidem à fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessore nostro accepto, à nonnullis in dubium revocari,an Fratres Ordinis ejusdem Sancti Francisci, Capucini nuncupati, essent verè Fratres Minores, & etiam quoniam regulam Sancti Francisci profitentur filii S. Francisci cùm tempore S. Francisci instituti non fuerint, paritérq; an eorum Constitutiones aliquid haberent, quòd Regulæ Sancti Francisci repugnaret.

Dubitatum fuit tempore Pauli V. utrum Fratres Capuc. essent de vera linea S. Francisci.

§. 2. Idem Paulus Prædecessor sua perpetuò valitura Constitutione declaravit, Fratres Capucinos esse verè Minores,ac etiam quamvis tempore Sancti Francisci minimè instituti fuerint, cum tamen ejus regulam profiteantur, atque eorum instituta congruant tàm regulæ statutis, quàm ejusdem regulæ declarationibus, quæ habentur in Constitutione fel. rec. Clementis Papæ V. Prædecessoris nostri, in generali Concilio Viennensi edita,quæ incipit : Exivi de Paradiso.Filios Sancti Francisci, eorum Præterea Constitutiones nihil continere, quod non sit regulæ Sancti Francisci præfatæ consentaneum,irritanti etiam decreto desuper apposito, & aliàs prout in dicti Pauli Prædecessoris desuper in simili forma Brevis sub die xv. Octobris M. D. C. VIII. expeditis literis,quarum tenores præsentibus pro plenè,& sufficienter expressis haberi volumus,pleniùs continetur.

Qui omnibus bene visis declaravit,eos esse in sua C. 54. Eccl. sup. t. 3. p. 178.

§. 3. Cùm autem sicut dilectus filius Franciscus Genuensis, eorumdem Fratrum Capucinorum Procurator Generalis, Nobis nuper exponi fecit,prætextu illorum verborum,videlicet;Quamquam tempore Beati Francisci instituti non fuerint, & nonnullis in dubium revocetur, an iidem Fratres Capucini ex vera, & nunquam intermissa linea Sancti Francisci originem trahant.

Modo hoc idem in dubium revocatur prætextu nonnullorum verborum.

§. 4. Nos æquum, & rationi consonum fore censentes, ut qui verbo, & exemplo veros se se Beati Francisci imitatores ostendunt, tales ab omnibus absque ulla controversia habeantur, attentiusque considerantes,eorumdem Fratrum Capucinorum originem, seu principium illorum esse realiter, & cum effectu computandum à tempore primævæ, & originalis institutionis regulæ Seraphicæ, cujus observantiam ipsi Fratres Capucini semper sine aliqua interruptione continuarunt; eorumdem Fratrum Capucinorum quieti, quantum Nobis ex Alto conceditur, consulere, eosdemque Fratres Capucinos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris,& pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Francisci Procuratoris Generalis totius Ordinis eorumdem Fratrum Capucinorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati ; re prius per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales negotiis Regularium præpositos maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, Fratres Capucinos præfatos fuisse, & esse ex vera, & nunquam interrupta linea, ac veros, & indubitatos Fratres Ordinis Sancti Francisci, & illius regulæ observatores, subque ipsius Beati Francisci regula militasse, & ad præsens quoque militare.

Quod iste Pont omnino tollit,declarando esse ex vera, & nunquam interrupta linea, & sub ipsa S. Francisci regula militasse, & militare.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque ab omnibus,& singulis censeri, ac reputari,& judicari debere, irritumque & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, &. declaramus.

Executorum deputatio.

§. 5. Quocirca omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis,ac dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis,per præsentes committimus,& mandamus, quatenus ipsi per se,vel alium, seu alios præsentes literas,& in eis contenta quæcumque,ubi,& quando opus fuerit,& quoties pro parte Fratrum Capucinorum præfatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos præmissis omnibus, & singulis, juxta præsentium continentiam,& tenorem pacifice frui, & gaudere, non permittentes, eos desuper à quoquam,quavis auctoritate,quomodolibet, indebitè molestari,contradictores quoslibet, & rebelles per sententias,censuras,& pœnas Ecclesiasticas,aliaque opportuna juris,& facti remedia,appellatione postposita,compescendo,legitimisq; super his habendis servatis processibus,censuras,& pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando,invocato etiam ad hoc, si opus fuerit,auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum abrogatio.

§. 6. Non obstantibus præmissis,ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis,etiam impressis,manu alicujus Notarii publici subscriptis,& sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 4. die 28. Jun. 1627.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxviii Junii MDCXXVII. Pontific. Nostri Anno Quarto.

LXIX.

Revocatio reservationum pensionum perpetuarum super Beneficiis Ecclesiasticis ad Collegiorum,& piorum locorum favorem factarum, & Indultorum imponendi pensiones etiam temporales quibusvis concessorum.

De pensionibus ultra disposita à Sacris Canonib. & à Conc. Trid. scias à Pio V. fuisse revocatas facultates transferendi hujusmodi pensiones quibuscumque Militiis concessas,ut in sua Const. 73. Sacrosanctum. sup. tom. 2. Sed postea multæ ex eis nonnullas obtinuerunt reintegrationis, quas ut facilius invenias,quære in Indice V. Militiæ.

Edita A. D. 1627.

Quomodo verò,& quando super Ecclesiarum fructibus pensiones reservari possint,definivit Leo X. in const. 7. Supremæ,tom. 1. p. 406. §. 11.

Causæ hujus Constitutionis.

SAnctissimus D. N. Urbanus Divina providentia Papa VIII. Qui pridem Beneficiorum Ecclesiasticorum conservationi, & exonerationi consultum volens, uniones Beneficiorum hujusmodi,præterquam in certos casus factas, necnon facultates transferendi pensiones,quæ effectum integraliter sortitæ non essent, pro summa quæ medietatem veri valoris fructuum Beneficiorum,super quibus pensiones hujusmodi impositæ forent, excederent, specialibus,desuper editis regulis revocavit; Libertati eorundem Beneficiorum plenius prospicere, & quod in antiquorum onerum moderatione præcavit,multò fortius in novorum impositione avertere cupiens.

Revocatio facultatum reservationum pensionum perpetuarum,

§. 1. Quascumque reservationes pensionum perpetuarum super fructibus certis, vel incertis quorumvis Beneficiorum, non tamen Jurispatronatus laicalis existentium, etiam in favorem quorumcumque Collegiorum,Capitulorum, Universitatum,Locorum,& Beneficiorum,etiam per S.R.E. Cardinales obtentorum, etiam Apostolica auctoritate,non tamen pro fundatione, seu dotatione, augmento,vel conservatione Collegiorum,& aliorum piorum,& religiosorum locorum ad fidei Catholicæ defensionem,& propagationem,bonarumque artium cultum institutorum factas, quæ suum necdum sortitæ sunt effectum.

Necnon Indultorum imponendi pensiones etiam temporales, Hoc antea moderaverat iste met Pont. I sup. in Const. Sanctiss.

§. 2. Necnon omnes, & quascumque pensiones, etiam temporales super quibusvis Beneficiis, non tamen Jurispatronatus laicalis existentibus, seu ad pensiones jam antea Apostolica auctoritate desuper forsan, non tamen certis personis reservatas,personas sibi benevisas nominandi, etiamsi ad nominationem hujusmodi jam forsan sit processum, quatenus tamen per Notarii desuper rogati, & duorum testium attestationem non constet de reali, & integrali solutione alicujus termini singularum pensionum hujusmodi specialiter, & expressè in eam causam ante publicationem præsentium facta, quibusvis personis etiam Abbatiali, Episcopali,Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia quavis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus,quovis intuitu,& consideratione, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac potestatis plenitudine,ac etiam quòd in eis,quòd illa sub revocationibus, & contrariis dispositionibus per Rom. Pontifices pro tempore existentes comprehendi non posse, aut debere, concessum foret, & aliàs cum quibusvis aliis etiam derogatoriarum derogatoriis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus,& aliis decretis,quorum tenores, perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, & exprimerentur,haberi voluit pro expressis, vel aliàs quovis modo, & ex quavis causa per quoscumque Rom. Pontifices prædecessores suos hactenus concessa revocavit, cassavit, & annullavit, ac viribus, & effectu evacuavit.

Clausula sublata.

§. 3. Decernens,sic in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos,etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosquemet Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi,& interpretandi facultate,& auctoritate,judicari,& definiri debere, necnon irritum, & inane, quidquid secus super præmissis per quoscumque,etiam prætextu facultatum, indultorum, & privilegiorum prædictorum, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum remotio.

§. 4. Facultatibus, indultis, & privilegiis,aliisque præmissis,necnon regula de Jure quæsito non tollendo,statuto, ordinatione, & declaratione Suæ Sanctitatis in crastinum ejus assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, & in Cancellaria Apostolica sub die 21. mensis Octobris anni Millesimi sexcentesimi vigesimi tertii publicatis,quòdque dicti S. R. E. Cardinales in Constitutionibus, & regulis per Sanctitatem suam post priorum suarum Constitutionum, & regularum editionem,& publicationem faciendi non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ Constitutiones,& regulæ edendæ de ipsorum Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, aliisque regulis, Constitutionibus,& Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque nequaquam obstantibus.

Papæ subscriptio.

Pl. publicetur, & describatur M.

Publicata 20. Julii hora decimaquarta in Cancellaria Apostolica 1627. A. Reg.

Publicatio P. A. 1. die 20 Julii.

Lecta, & publicata fuit supradicta Constitutio Romæ in Cancellaria Apost. Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo, die verò Martis 20. Julii, & registrata fuit in Quin-

terno

terno Cancellariæ Apostolicæ, Pontificatus S.D.N. Papæ Anno Quarto.

Marcus Antonius Ascensius Procustos.

LXX.

Concessio celebrandi Missam, & recitandi Officium die 5. Februarii de Vigintitribus Martyribus ex Ord. Min. Sancti Francisci de Observantia Provinciæ Discalceatorum S. Gregorii Philippinarum, & Japoniæ pro Fratribus dicti Ordinis ubique existentibus, & pro aliis quibuscumque Manilensis Diœcesis tantùm.

Isti Beati fuerunt Martyrio coronati una cum tribus aliis è Societate Jesu, quorum Beatificationem habes in Const. seq. Et alteram Beatificationem Paschalis Baylon hujus Ordinis professi, vide. sup. in Paul. V. Const. 101. In sede tom. 3.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1627.

Exordium.

SAlvatoris, & Domini Nostri JESU Christi, qui Milites suos inclytos, quorum mors pretiosa in conspectu ejus, immortalitatis corona donat in Cœlis, vices, quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christi fidelium præsertim Catholicorum Regum vota, per quæ eorumdem Sanctorum militum veneratio promovetur, & laudatur Dominus in Sanctis suis, ad exauditionis gratiam libenter admittimus favoribusque & gratiis prosequimur opportunis.

Supplicatum fuit Pon..ro facultate, de qua in Rubr.

§. 1. Cùm itaque, sicut dilectus filius, Petrus Baptista Procurator Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, Discalceatorum nuncupatorum, Provinciæ Sancti Gregorii Philippinarum, & Japponiæ, Nobis nuper exponi fecit, Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales, sacris Ritibus præpositi in Causa Canonizationis Vigintitrium Martyrum, videlicet, Petri Baptistæ, & Sociorum ejus ex dicto Ordine, quorum nempe sex professi, cæteri verò laici familiares, & Coadjutores eorumdem sex Professorum erant, quique omnes pro CHRISTI nomine in vel Oppido Civitate nuncupato Nangasaqui extra muros in Regno Japponiæ Cruci affixi, & transverberati fuerunt, in Sacro Rotæ Auditorio, & deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto Filio nostro Tiberio Tituli S. Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupato, discussa, censuerint constare de martyrio, & miraculis, ideoque ad actualem illorum Canonizationem quandocumque deveniri posse; Superiores verò dicti Ordinis pro eo, quem erga eosdem Martyres gerunt, devotionis affectu, Officium, & Missam de illis, donec ad solemnem eorum Canonizationem, pro qua non solum dictus Petrus eorumdem Fratrum nomine, verum etiam charissimus in Christo filius noster, Philippus Rex Catholicus, ac charissima in Christo filia nostra, Isabella Regina Catholica Hispaniarum, necnon universa Civitas Manilens. & Chinens. seu Machanens. aliique Nobis per eorum literas ad Nos transmissis humiliter supplicarunt, deveniatur, ut infra, recitari posse plurimum desiderent.

Qui modo eam concedit.

§. 2. Nos piis eorumdem Superiorum votis hujusmodi, quantum cùm Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensi, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Supplicationibus dicti Petri eorumdem Superiorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati: De eorumdem Cardinalium consilio. Ut de eisdem Martyribus, tàm ab omnibus dicti Ordinis Sancti Francisci Religiosis ubique existentibus, quam etiam aliis Ecclesiasticis, & sæcularibus personis Manilensis Diœcesis dumtaxat, ubi præcipui dictorum Martyrum pro Christi fide laborantes valde profecerunt, Officium, & Missa de Communi plurimorum Martyrum die eorum Natalis videlicet die quinta Februarii recitari, & celebrari respective liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contraria removendo.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptisque fidem mandando.

§. 4. Volumus autem, quód præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 14. Sept.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Septembris 1627. Pontific. Nostri Anno Quinto.

LXXI.

Indultum celebrandi Missam, & recitandi Officium, de tribus Martyribus Paulo Michi, Joanne de Goto, & Didaco Quizai è Societate JESU quotannis die quinta Februarii pro omnibus dicti Societatis Religiosis.

Hoc indultum ad omnes Sacerdotes tàm Sæculares, quam Regulares ad Ecclesias hujus Societatis confluentes extendit Sacra Rituum Congregatio, ut in Decreto mox subsequente, quod S. D. N. Urb. VIII. approbavit. Et de hac Societate habes supra notata in Const. 25. Pauli III. Regimini. tom. 1.

URBANUS PAPA. VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1627.

Prœmium.

SAlvatoris, & Domini Nostri JESU Christi, qui Milites suos inclytos, quorum mors pretiosa est in conspectu ejus, immortalitatis corona donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christi fidelium præsertim Catholicorum Regum vota, per quæ eorumdem Sanctorum militum veneratio promovetur, & laudatur Dominus in Sanctis suis, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, favoribusque & gratiis prosequimur opportunis.

Supplicatio facta Pont. pro hujusmodi conveniente.

§. 1. Cùm itaque, sicut dilecti filii Præpositus Generalis, & Presbyteri Societatis Jesu Nobis nuper exponi fecerunt, Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales, sacris Ritibus præpositi, in causa Canonizationis trium Martyrum, videlicet, Pauli Michi, ac Joannis de Goto, & Didaci Quizai ex dicta Societate, qui pro CHRISTI nomine in Oppido vel Civitate nuncupato Nangasaqui extra muros in Regno Japponiæ Cruci affixi, & transverberati fuerunt, in Sacro Rotæ Auditorio, & deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Tiberio Tituli S. Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupato, discussa, censuerint, constare de martyrio, & miraculis, ideoque ad actualem illorum Canonizationem quandocumque deveniri posse. Præpositus verò, & Presbyteri prædicti pro eo, quem erga ipsos Sanctos Martyres gerunt, devotionis affectu, Officium, & Missam de illis, donec ad solemnem eorum Canonizationem (pro qua non solum iidem Præpositus, & Presbyteri, verum etiam charissimus in Christo filius noster, Philippus Rex Catholicus, ac charissima in Christo filia nostra Isabella Re Regina Catholica Hispaniarū, necnon universa Civitas Man.

& Chinensis, seu Machanensis, aliique Nobis per eorum literas ad Nos transmissas humiliter supplicarunt) deveniatur, ut infra recitari posse plurimum desiderent.

Concessio de qua in Rubr.

§. 2. Nos piis ipsorum Præpositi, & Presbyterorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensi, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis, sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum Præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Supplicationibus præpositi, ac Presbyterorum prædictorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De eorumdem Cardinalium consilio: Ut de eisdem Martyribus ab omnibus dictæ Societatis Religiosis ubique existentibus, Officium, & Missa de Communi plurimorum Martyrum, die eorum Natalis, videlicet, die quinta Februarii recitari, & celebrari respectivè liberè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 15. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1627. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Sequitur Decretum Sacræ Rituum Congregationis, quo prædictum Indultum extenditur ad omnos Sacerdotes tàm Sæculares, quàm Regulares ad Ecclesias d. Societatis confluentes.

CUm aliàs sub die 3. Julii 1627. Sacra Rituum Congregatio, annuente Sanctissimo, concesserit, ut de tribus Sanctis Martyribus è Societate JESU Paulo Michi, Joanne de Goto, & Didaco Quizai in Japponia pro Christi fide Cruci affixis, Officium ac Missa de Communi plurium Martyrum ipsa die eorum martyrii, nempe 5. Februarii, ab omnibus Presbyteris ejusdem Societatis, ubique existentibus, recitari, & celebrari posset; Instante Generali Patrum Societatis JESU, Indultum prædictum, ad omnes Sacerdotes, tàm sæculares quàm regulares ad eorum Ecclesias confluentes, extendi posse eadem Sacra Congregatio censuit, facto verbo cum Sanctissimo, Sanctissimus annuit die 26. Septembris 1629.

Jo. Baptista Card. Detus.

F. Fulv. Benign. Secr.

LXXII.

Præfigitur terminus trium mensium ab istius Constitutionis publicatione partibus ad retractandum omnia contra Constitutiones Sixti V. Clementis VIII. & Pauli V. super prohibitione alienandi Fortalitia, & Castra, aliaque bona Jurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia absque Sedis Apostolicæ licentia, & contra illarum declarationem, & extensionem respectivè quoad Castra diruta, & alia in eis expressa à Sanctitate Sua emanatas, gesta, & Notariis, etiam Sedis Apostolicæ, etiam de numero participantium, ad instrumenta, de quibus sunt rogati, exhibendum, & in eorum margine cassationes adnotandum. Et insuper mandatur testibus, quatenus contractus omnes, quibus interfuerint, intra similem terminum à die contractus revelare, & de eis notam dare debeant.

Prohibitionem hujusmodi alienationum, à Sixto V. editam, habes inter ipsius Const. 3. incipien. Solicitudo. sup. tom. 2. Et Clem. VIII. declarationem, & extensionem lege in ejusdem Const. 78. Romanum. tom. 3. Ac Pauli V. innovationem require, sup. Const. 108. Pastorale. tom. 3. Quas omnes postremo confirmavit, innovavit, & ampliavit hic Sanctissimus Pont. in Const. 65. Decens. sup. p. 80. Quia vero multæ alienationes contra tenores dictarum Constitutionum factæ fuerunt, & ne temporis progressu jurisdictio aliqua usurpetur, seu fines jurisdictionales confundantur, erexit Congregationem de Confinibus Status Ecclesiastici, Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subjecti, nuncupandam, ut Const. seq. Debitum Pastoralis.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1627.

Exordium.

SEdes Apostolica pia mater filiis pœnas, quas illi per inobedientiam, vel negligentiam incurrerunt, aliquando remittere, & condonare consuevit, ad hoc, ut illi benignitatem experti, ad ea, quæ sibi injuncta sunt, fideliùs peragenda incitentur, eos verò, qui clementiam suam agnoscere non curant, timore pœnæ perterrere non desistit.

Refertur dispositio Constitutionis ab ipso editæ, quam habes indicatam in Rubr.

§. 1. Nuper siquidem per alias nostras, sub Dat. videlicet Kal. Junii Pontificatus nostri anno quarto, confectas literas, Constitutiones per fel. record. Sixtum V. Clementem VIII. ac Paulum etiam V. Romanos Pontifices prædecessores nostros super prohibitione, Fortalitia, & Castra, aliaque bona jurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia absque Sedis Apostolicæ licentia alienandi editas, confirmavimus, & innovavimus, easque quoad Castra diruta, Tenutas, & Prædia etiam non jurisdictionalia in confinibus loci jurisdictionalis, & bona in dicto Statu in confinio Principum exterorum sita, illorumque locationes, & censuum annuorum super præmissis omnibus impositiones, & impositorum venditiones extendi declaravimus, & respectivè extendimus, prout in dictis literis plenius continetur.

Partibus quæ dd. Cōst. Clem. VIII. Sixt. V. & Paul. V. & hujus Pont. contravenerunt, præfigitur terminus trium mensium à publicatione hujus Bullæ computand. ad retractandum gesta contra ipsas Const. & pœnas exigi prohibetur d. termino durante.

§. 2. Licèt autem omnes & singuli, qui ad venditiones, alienationes, locationes, aliaque in singulis Constitutionibus, ac etiam nostris literis prædictis respectivè fieri prohibita, aut eorum aliquod nulla Sedis Apostolicæ præcedente in scriptis obtenta licentia, vel illa apud Notarium in actu celebrationis contractus minimè dimissa devenerint, & seu exequutioni demandaverint, pœnas omnes in Constitutionibus, & earum qualibet, ac etiam in nostris literis prædictis contentas eo ipso incurrerint, & incurrisse censeri debeant. Nihilominus ex nostra benignitate mitius agendo, Motu proprio, non ad alicujus oblatæ Nobis desuper petitionis instantiam, sed ex mera nostra scientia, & deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Omnibus, & singulis, qui in præmissis, aut eorum aliquo hactenus contravenerint, terminum trium mensium, à die publicationis præsentium computandum, intra quem omnes, & singuli tàm emptores, quàm venditores, ceterique quomodolibet contravenientes omnia, & singula per eos gesta, & inde sequuta quæcumque retractasse, & actu retrosimili in pristinum, prout ante sequutam aliquo modo contraventionem erant, reposuisse, & restituisse debeant, Apostolica auctoritate præfigimus per præsentes, quo quidem termino durante pœnas prædictas, tàm ab ipsis contrahentibus, scilicet, venditoribus, alienantibus, & locatoribus, ac emptoribus acquirentibus, & conductoribus, quàm à Notariis exigi nolumus.

§. 3. Ipso

Quo elapso tanquam contra non parentes manu regia, & exequutivè procedatur, & pœnæ exigantur.

§. 3. Ipso autem termino elapso, & præmissis non parito, tàm Cameræ nostræ Apostolicæ Commissarium, quàm Fisci Procuratorem generalem dilectos filios posse, & debere ejusdem Cameræ nomine, & nemine vocato, ac manu regia, & exequutivè, ac etiam de facto, citra vitium spolii, nullitatis, & attentatorum, possessionem bonorum venditorum, alienatorum, vel locatorum capere ad effectum retinendi, & fructus illorum percipiendi ad utilitatem dictæ Cameræ, ac respectivè possessionem suo tempore consignandi, juxta Constitutionum, & nostrarum literarum prædictarum formam, personis in eisdem Constitutionibus, & nostris literis designatis; necnon etiam desuper agere coram quocumque Romanæ Curiæ, seu Status nostri Ecclesiastici Judice pro effectuali, & integra revocatione, restitutione, & repositione omnium, & singulorum in pristinum, non obstante taciturnitate, negligentia, ac etiam contradictione ipsorummet contrahentium, & cujuslibet eorum, ita quòd etiam illis, seu altero eorum non instantibus, quinimò etiam invitis, & contradicentibus, omnia ut præfertur, etiam manu regia in pristinum quàm primum reponantur, & contravenientes, ac omnia, & singula in pristinum infra dictum terminum trium mensium non reponentes, in pœnas prædictas ipso jure, & absque aliqua declaratione, etiamsi quoad contrahentes, & eorum quemlibet, pretia restituta, aut alia in recompensam soluta, tradita, vel eis quomodolibet promissa, adimpleta non fuerint, incurrisse, & in illas incidisse.

Notarii omnes etiam Sedis Apost. etiam participantes instrumenta hujusmodi exhibeant, & in margine cassationes adnotentur intra d. terminū, alias in pœnis incidisse censeantur.

§. 4. Notarios quoque etiam Sedis Apostolicæ nuncupatos, etiam de numero participantium, intra eumdem trium mensium terminum, tàm in exhibendo instrumento, quàm etiam ulterius in adnotando in margine ipsorum instrumentorum cassationem, retractationem, restitutionem, & repositionem in pristinum omnium contra Constitutionum, & literarum prædictarum tenorem actorum, paruisse debere, aliàs privationis officiorum suorum, & alias omnes pœnas in eisdem Constitutionibus, & literis inflictas incurrisse, eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

Testes qui hujusmodi contractibus interfuerint, revelent contractus, & Notarios de illis rogatos infra terminum trium mensium à die celebrationis cujuscumque contractus.

§. 5. Et insuper, ne Constitutiones, & nostræ literæ prædictæ ex occultis contractibus fraudari contingat, præcipimus, & mandamus, quòd omnes, & singuli testes, qui in prædictis contractibus, scilicet, venditionis, alienationis, locationis, & aliis, ut præfertur, prohibitis, de cætero celebrandis, adhibiti fuerint, infra terminum trium mensium à die cujuslibet celebrati contractus computandorum, sub pœnis nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis, contractus, quibus intervenerint, revelare, & de eis, ac Notariis de illis rogatis notam dare teneantur, etiamsi contractus ipsi in executionem judicati, vel in vim subhastationis, aut aliàs quomodolibet celebrati extiterint.

Licentia, & Beneplacita Sedis Apost. super præmissis, vel similibus concessa, seu concedenda, ad favorem Sedis, & Cameræ Apost. concessa intelligantur.

§. 6. Demum licentias, & beneplacitum Apostolicum à Sede Apostolica in quorumcumque Baronum, & aliorum quomodolibet nuncupatorum Montium erectione, seu censuum impositione, vel aliàs quomodolibet concessa hactenus, & imposterum quovis tempore concedenda, ac etiam Motu proprio, aliàs quomodolibet emanata hactenus, & in futurum emananda, etiam quoad omnia in eisdem licentiis, & beneplacito expressa, & exprimenda, sine præjudicio quorumcumque jurium Cameræ Apostolicæ in quemcumque casum, seu eventum cujuscumque devolutionis, seu caducitatis ex quocumque capite hactenus quomodolibet forsan incursæ, seu de cætero quomodolibet incurrendæ, & purificatæ, seu purificandæ, ad favorem Sedis, & Cameræ prædictarum in & super Civitatibus, Castris, Oppidis, Terris, & locis jurisdictionalibus, & non jurisdictionalibus, ac etiam bonis per prædictas Constitutiones, & nostras literas qualificatis, nec aliàs, aliter, vel alio modo intelligi debere, aut posse harum serie similiter declaram°.

Clausula sublata.

§. 7. Sicque & non aliter in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, & Commissarios, & etiam Cameræ prædictæ Clericos Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Camerarium, & de latere Legatos judicari, & definiri, ac declarari debere, sublatata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, etiam decernimus.

Præceptum observantiæ hujus Constitutionis.

§. 8. Injungentes, & mandantes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna indignationis nostræ eisdem Legatis, ac dilectis filiis Prolegatis, Gubernatoribus, etiam Urbis, ac Judicibus nunc, & pro tempore in eadem Urbe, & toto Statu nostro prædicto existentibus, & cuilibet eorum, ut præsentes nostras, & in eis contenta quæcumque in Urbe, ac Statu prædictis in omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet spectat, & in futurum spectabit, perpetuò observari mandent, & faciant, & pro omnium, & singulorum præmissorum inviolabili observatione contra inobedientes, & præmissis in aliquo contravenientes, & alios, quos opus erit, omnibus juris, & facti remediis opportunis similiter manu regia, & via exequutiva, ac omni, & quacumque appellatione remota, procedant.

Contrariorum derogatio.

§. 9. Non obstantibus nostra de non tollendo jure quæsito, ac aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ Sixtus, & Clemens, ac Paulus Prædecessores prædicti in dictis Constitutionibus, & Nos in literis nostris voluimus non obstare; cæterisque contrariis quibuscumque.

Forma, & effectus publicationis.

§. 10. Ut autem præsentes omnibus innotescant volumus, & Apostolica auctoritate pariter decernimus, quòd illæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tàm in Romana Curia, & Statu prædicto, quàm extra eos existentes, perinde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Exemplorum fides.

§. 11. Quodque earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ præfixionis, præcepti, declarationum, injunctionis, mandatorum, voluntatis, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 5. die 27. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1627. quinto Kal. Octob. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi 1627. Indict. 10. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina Providentia Papæ Octavi, anno ejus quinto, die verò quinta mensis Octobris, retroscriptæ literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valvas Principis Apostolorum de Urbe, Sancti Joannis Lateranensis & in acie Campi Floræ per nos Paulum Bartochium, & Augustinum de Bollis Apostolicos Cursores.

Matthias Magister.

LXXIII. Erectio Congregationis super Confinibus Status Sedi Apostolicæ mediatè,& immediatè subjectis cum deputatione illius Præfecti & Consultorum,& facultatibus eisdem concessis.

Sixtus V. prohibuit alienari bona in forenses, & Castra, aliaque bona jurisdictionalia tàm in forenses, quàm in subditos absque Sedis Apostolicæ licentia, ut in ejus Const. 3. Sollcitudo. sup. tom.2. Quam prohibitionem innovarunt Clem. viij. in Const.78. Romanum. tom. 3. Et Paul. V. Constit. 108. Pastorale. sup. tom. 3. Et pariter iste Pont. eas confirmavit, declaravit, & ampliavit in Const. Decens. sup. At cum multæ alienationes contra prædictas Const. factæ fuissent, ex sua benignitate præfixit partibus terminum ad eas revocandum absque pœnarum incursarum inflictione, ut in Const. præced. Sedes. Sed cum Sanctitati suæ hoc quoque parum profuisse innotuisset, hanc Congregationem erigit, & instituit.

Edita A. D. 1627.

URBANUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DEbitum Pastoralis Officii Nobis, meritis licèt imparibus, divina dispositione commissi mentem nostram continua pulsat instantia, ut ad ea quæ nostræ, & Sedis Apostolicæ Civitatum, Oppidorum,& locorum, aliorumque bonorum, Confinium, & terminorum manutentionem, & conservationem, ac illorum incolarum nostrorum, & dictæ Sedis subditorum securitatem, & tranquillitatem concernunt, etiam per novarum Congregationum præmissis sedulò vigilantium erectionem procuranda, opem, & operam quantum Nobis ex alto conceditur, efficaces impendamus, aliaque desuper disponamus, prout ad Cameræ nostræ,& subditorum eorumdem utilitatem, & Status nostri Ecclesiastici tuitionem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Sixt. V. Clem. VIII. & Paul. V. ediderunt Const. citatas in Rubr. quas iste Pont. innovavit, & extendit, ut in Const. pariter cit. in Rubr.

§. 1. Nuper siquidem ex præmissis,& certis aliis tunc expressis rationibus, & causis adducti, ac Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, unam à fel. rec. Sixto V. sub Kalendis Julii Pontificatus sui anno primo, qua cavetur, ne bona in forenses, & Castra, aliaque jurisdictionalia tàm in forenses, quàm in subditos absque Sedis Apostolicæ licentia alienentur, ac aliam à piæ memor. Clem. VIII. sub pridiè Nonas Julii Pontif. sui anno 10. prædictæ Sixti innovatoriam, ac extensivam, ac reliquam perpetuò valituras constitutiones à recol. mem. Paulo etiam V. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris sub 12. Kalen. Decembris Pontif. sui anno 13. respectivè datas, editas, ac prædictas Sixti, & Clementis Prædecessorum etiam innovatoriam, & declaratoriam non tantùm Apostolica auctoritate perpetuò approbavimus, confirmavimus,& innovavimus, sed etiam ad Castra diruta, Tenutas, prædia etiam non jurisdictionalia in confinibus loci jurisdictionalis, & ad bona in nostro, & S. R. E. statu, ac confinio Principum exterorum sita, illorumque locationes, ac censuum annuorum super præmissis impositiones, & impositorum venditiones dicta auctoritate etiam perpetuò extendimus, & ampliavimus, prout in nostris desuper sub Dat. Kalend. Junii Pontif. nostri anno 4. confectis literis pleniùs continetur.

Causa erectionis hujus Congreg.

§. 2. Verùm, quia sicut Nobis postea non sine gravi animi nostri mœrore innotuit, variæ impunè contra Constitutionum,& Literarum prædictarum tenores factæ fuerunt alienationes, & nisi in præmissis aliquod opportunum remedium adhibeatur, periculum est, ne temporis progressu, & varietate, jurisdictio aliqua usurpetur, & termini, seu fines jurisdictionales confundantur, seu confusioni, & usurpationi hujusmodi occasio præbeatur.

Erectio Cōgreg. de Confinibus Status Eccles. Sedi Apost. mediatè & immediatè subjecti nuncupandæ.

§. 3. Nos in præmissis, quantum cum Domino possumus, opportunè providere volentes, ac Constitutionum,& Literarum hujusmodi, à quibus per præsentes recedere non intendimus, sed in earum primævo robore eas perpetuò remanere volumus, totos, & integros tenores etiam veriores, ac datas perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè,& sufficienter expressis habentes, Motu proprio, non' ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationem de Confinibus Status Ecclesiastici Nobis, & Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subjecti nuncupandam, quæ uni ex ejusdem S. R. E. Cardinalibus, qui Præfectus,& aliis partim ex sacra Consulta Status hujusmodi, partim ex Camera Apostolica prædicta, necnon etiam aliquibus aliis insignibus à Romano Pontifice pro tempore existente, seligendis viris, qui Consultores dictæ Congregationis respectivè existant, constare debeat.

Vaculates ipsius Congreg.

§. 4. Et apud quam, ac Præfectum,& Consultores hujusmodi omnes,& singulas venditiones, permutationes, alienationes, & quascumque alias dispositiones contra, vel præter tenorem, & formam dd. Constitutionum,& Literarum factas ac faciendas, tàm partibus instantibus, quàm ex officio cognoscendi, examinandi, ac prout eis visum fuerit in toto, vel in parte cassandi, annullandi, aut nullas declarandi, moderandi, restringendi, revocandi, confirmandi, & approbandi, aut de novo concedendi, & dubitationes quascumque super eisdem Constitutionibus,& Literis ex causa, & occasione alienationum hujusmodi ortas, vel oriundas, tollendi, declarandi, & decidendi, necnon controversias, & lites quascumque sive inter Nos Sedem, Cameram Apostolicam, & quascumque personas tàm Seculares, quàm Ecclesiasticas cujuscumque dignitatis, gradus, ordinis, status, conditionis, & præeminentiæ, etiam de quibus specialis, & individua mentio facienda foret, & quascumque Civitates, Castra, Oppida, Universitates, Collegia, Monasteria, & loca etiam pia,& religiosa, regularia, & sæcularia, etiam exempta quovis nomine nuncupata, sive etiam inter easdem personas, Civitates, Collegia, Monasteria, & loca prædicta motas, seu movendas, ac omnes,& singulas alias causas Civiles,& Criminales,& Capitales, ac mixtas audiendi, cognoscendi,& quoad Criminales, dummodo sententiam sanguinis per seipsos non ferant, absque alicujus irregularitatis incursu, definiendi,& decidendi;& confines quoscumque Status hujusmodi, & singularum illius Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & quorumvis aliorum locorum, invisendi, declarandi, ponendi, & amovendi, perturbantes, occultantes, amoventes, incidentes, aut ponentes terminos, seù aliàs quomodolibet, & qualitercumque in, & super confinibus, & terminis, & circa confinia, seu ab eis dependentia, annexa, vel connexa, delinquentes, aut aquas in vel propè confinia quomodolibet derivantes, aut ab eisdem amoventes, aut ædificium quovis nomine nuncupatum construentes, & quamcumque servitutem propè vel in confinibus imponentes civiliter, & dummodo sententiam sanguinis, ut præfertur, per se ipsos non ferant, criminaliter eorum arbitrio, omni, & quacumque appellatione remota, puniendi, vel cuique personæ sibi bene visæ, etiam in dignitate Ecclesiastica non constitutæ, quæ tamen à Præfecto, & Consultoribus hujusmodi ad id idonea judicata fuerit, causas hujusmodi committendi, sive eam in toto, vel in parte cum iisdem facultatibus subdelegan-

di; ac unum, vel plures Commiſſarios, vel Notarios ad capiendas informationes, conficiendosque proceſſus, quando, quoties, ac cum quibus opus fuerit, & ad confines inviſendos, illorumque plantas, & deſcriptiones conficiendas cum proviſionibus, ſalariis, atque expenſis per Præfectum, & Conſultores prædictos declarandis, ac per locorum Communitates, atque alios intereſſe habentes, vel etiam per noſtram Cameram arbitrio ipſorum Præfecti, & Conſultorum perſolvendis, transmittendi, & deputandi, ac perſonis quibuſcumque in vel propè confinia Status prædicti habitantibus pro confinium hujuſmodi defenſione arma quæcumque (non tamen brevioris menſuræ) deferendi ſimili arbitrio licentiam concedendi, necnon omnes, & ſingulas cauſas, lites, controverſias, & quæſtiones de, & ſuper Confinibus, vel eorum annexis, ſeu connexis principaliter vel ſecundario, ut præfertur, motas, & movendas à noſtris Sacræ Conſultæ, Boni Regiminis, & Aquarum, & aliis quibuſcumque Tribunalibus, Judicibus, Præſidentibus, Gubernatoribus etiam Urbis, necnon Cameræ Apoſtolicæ generali, & Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditoribus, noſtris etiam, & dictæ Sedis de latere Legatis, tàm ex officio, quàm ad partium inſtantiam reaſſumendi, & avocandi, citandi, & inhibendi, etiam ſub cenſuris, & pœnis pari arbitrio imponendis, moderandis, & applicandis, & illas ſic reaſſumptas, & avocatas, & omnes, & quaſcumque alias præmiſſa quomodolibet concernentes, ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ſola facti veritate inſpecta ac manu regia, & ſine ſtrepitu, & figura judicii ſimiliter, quacumque appellatione remota, cognoſcendi, ſeu eiſdem Congregationibus, Tribunalibus, Legatis, Judicibus, & aliis perſonis eidem Congregationi bene viſis remittendi, & committendi, cum iiſdem facultatibus, etiam ſimili arbitrio, & reſpectivè cum participatione tamen noſtra, & non aliàs ea omnia agendi, & gerendi, quæ ſuper Confinibus, Territoriis, & alienationibus, venditionibus, permutationibus, præmiſſiſque omnibus, & ſingulis, & circa ea Nos, & Sedes Apoſt. facere poſſemus, quæque pro noſtrorum ſubditorum quiete, & dicti Status conſervatione neceſſaria, ſeu quomodolibet opportuna per eos reſpectivè judicabuntur, etiam privativè ad Congregationes, Tribunalia, Perſonas, & Judices prædictos, & alios etiam quomodolibet qualificatos, ſive incidenter, ſive principaliter agatur, plena, libera, & abſoluta poteſtas reſideat, Apoſtolica auctoritate prædicta earumdem tenore præſentium ſimiliter perpetuò erigimus, & inſtituimus.

Deputatio Præfecti, & Conſultorum Congreg.

§. 5. Ac in Congregationis ſic erectæ, & inſtitutæ pro ejus felici regimine, & adminiſtratione dilectos filios noſtrum Martium S. Mariæ Novæ Diaconum Cardinalem Ginettum nuncupatum Præfatum Stephanum verò Duratium, noſtrum, & Cameræ Apoſtolicæ Theſaurarium generalem, & Joannem Beninum ejuſdem Cameræ Clericum, ac Franciſcum Vitellium Sacræ Conſultæ prædictæ Prælatum, necnon etiam pro tempore exiſtentem ejuſdem Conſultæ Secretarium, ac Antonium Cerrum noſtri Conſiſtorii, Cameræ, & Fiſci Advocatum, & Cæſarem Raccagnum ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ Commiſſarium generalem, & Felicem Contelorium Bibliothecæ noſtræ Vaticanæ, & illius, ac Jo. Baptiſtam Confalonerium in Theologia Magiſtrum, Arcis S. Angeli Archiviorum Cuſtodes, Sedis Apoſtolicæ Notarios, in Conſultores, & eumdem Felicem in Secretarium eiſdem auctoritate, & tenore conſtituimus, & deputamus.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 6. Decernentes, præſentes literas de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari nunquam poſſe, ſed illas ſemper & perpetuò validas, & efficaces fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, illaſque ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, aliiſque contrariis, etiam totum tenorem continentibus diſpoſitionibus, minimè comprehendi, ſed ſemper ab illis excipi; & quoties illas revocari, vel limitari, aut ſuſpendi, ſeu eis derogari contigerit, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo conceſſas eſſe, & fore.

Clauſula ſublata, Præceptum obſervantiæ, & executionis hujus Conſt.

§. 7. Sicque & non aliàs in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique, & in quacumque inſtantia judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, quidquid ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Mandantes propterea prædictis ac pro tempore exiſtente Præfecto, necnon Conſultoribus dictæ Congregationis, & eorum ſingulis, ut præſentes noſtras literas obſervent, & exequantur, ac faciant ab aliis, quantum in eis erit, omnibus opportunis juris, & facti remediis, firmiter, & inviolabiliter obſervari.

Hæc P. IV. Conſt eſt. ſup. nu. 98. to. 2. p. 115.

§. 9. Non obſtantibus, quatenus opus ſit noſtra de Jure quæſito non tollendo, ac ſimilis mem. Pii Papæ Quarti etiam Prædeceſſoris noſtri de ſimilibus, ſeu aliis gratiis intereſſe Cameræ prædictæ quomodolibet concernent. in eadem Camera regiſtrandis, & inſinuandis, itaut præſentes abſque alia in eadem Camera admiſſione, & regiſtratione validæ ſint, ſuumque debitum ſortiantur effectum, aliiſque Apoſtolicis etiam in Provincialibus, Synodalibus, & Univerſalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Cameræ, & Conſultæ hujuſmodi, aliarumq; Congregationum, ſeu Tribunalium, ſi quæ ſint, necnon Urbis, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis Cameræ, Conſultæque ac Congregationibus, ſeu Tribunalibus hujuſmodi, etiam ſuper Jure ſimiles cauſas etiam privativè, quoad alios cognoſcendi, & terminandi, ac Communitatibus, Univerſitatibus, Baronibus, & aliis quibuſvis, etiam Motu ſimili, etiam conſiſtorialiter, aut aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, etiamſi aliàs pro ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, eiſdem, præſentibus etiam pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 10. Volumus autem, quod earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii dictæ Cameræ Apoſtolicæ ſubſcriptis, ac Capitis ſeu Præfecti, vel alicujus ex moderniſ, & pro tempore exiſtentibus Conſultoribus hujuſmodi ſigillo munitis, eadem prorſus, tàm in judicio, quàm extra illud in omnibus, & per omnia fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, constitutionis, deputationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 5. die 1. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1627. Kalen. Octobris, Pontific. Nostri Anno Quinto.

LXXIV.

Concessio recitandi Officium, & celebrandi Missam de Beata Rita de Cassia Ordinis Eremitarum S. Augustini pro universi Ordinis prædicti Fratribus, & Monialibus ubique terrarum, & pro aliis in tota Spoletana Diœcesi.

Edita A. D. 1627&1628

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licèt imparibus, divina dispositione constituti, ad ea, per quæ servorum, & ancillarum Christi honos, & veneratio in terris promoveatur, juxta creditum Nobis desuper Apostolatus officium, libenter intendimus, piisque Christi fidelium, præsertim Sanctimonialium, votis peculiarem erga illos cultum, & venerationem respicientibus benignè annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio facta Pont. pro facultate de qua in Rubr.

§. 1. Sanè nomine dilectarum in Christo filiarum Priorissæ, & Monialium Monasterii Beatæ Ritæ Ord. Sancti Augustini de Cassia Spoletanæ diœces. Nobis nuper expositum fuit, quòd ipsæ pro eo, quem erga dictam Beatam Ritam de Cassia gerunt, devotionis affectu, Officium, & Missam de ea, ut infra, recitari, & celebrari posse summopere desiderant. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut de opportuna in præmissis licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quam Pont. concedit.

§. 2. Nos igitur piis Priorissæ, & Monialium præfatarum votis hujusmodi, quantum cum Domino possumus, annuere, illasque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illarum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, sacris Ritibus præpositorum, consilio, ut de dicta Beata Rita in tota diœc. Spoletana, ac ab omnibus utriusque sexus dicti Ordinis Religiosis ubique existentibus Officium, & Missa tamquam de communi nec Virginis, nec Martyris juxta Rubricas Breviarii, ac Missalis Romani, ac Breviarium ipsius Ordinis à Sede Apostolica approbatum respectivè recitari, & celebrari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem impartimur.

Contraria removet.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem mandari mandat.

§. 4. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 2. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Octobris 1627. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Sequitur extensio supradictæ concessionis pro confluentibus ubique terrarum ad Ecclesias prædicti Ordinis, & in tota Spoletana Diœcesi, ad omnes Ecclesias.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1628.

Recenset Indulti concessionem in præced. Const. contentam.

NUper pro parte dilectarum in Christo filiarum Priorissæ, & Monialium Beatæ Ritæ de Cassia Ordinis Sancti Augustini Spoletani diœcesis Nobis exposito, quòd ipsæ pro eo, quem erga Beatam Ritam gerebant, devotionis affectu, Officium, & Missam de ea recitari, & celebrari posse desiderabant; Nos earum hac in parte supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio, ut de dicta Beata Rita in tota diœcesi Spoletana, ac ab omnibus utriusque sexus dicti Ordinis Religiosis ubique existentibus Officium, & Missa tamquam de communi nec Virginis, nec Martyris juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, ac Breviarium ipsius Ordinis à Sede Apostolica approbatum respectivè recitari, & celebrari libere, & licitè posset, & valeret, Apostolica auctoritate licentiam, & facultatem impartiti sumus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Quam nunc extendit ut in Rubr.

§. 2. Nunc autem dilectorum filiorum Prioris generalis, & Fratrum totius Ordinis hujusmodi, necnon Priorissæ, & Monialium præfatarum supplicationibus Nobis denuò humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, ut in die festivo de eadem Beata Rita Missa tamquam de communi nec Virginis, nec Martyris juxta Rubricas Missalis Romani hujusmodi ab omnibus Presbyteris Sæcularibus ad omnes totius Ordinis præfati, ac diœcesis Spoletanæ Ecclesias confluentibus celebrari liberè similiter, & licitè possit, & valeat, eadem auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem impartimur.

Obstantia tollit.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem jubet.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 4. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 4. Februarii 1628. Pontificatus Nostri Anno V.

LXXV.

Confirmatio, & Innovatio Constitutionis Pii Papæ V. contra Monetarios, ejusdemque ad quascumque personas Ecclesiasticas Seculares, ac cujusque Ordinis, necnon etiam Militiarum Regulares ampliatio, & extensio.

Pii V. Constitutio, quam Pont. hic innovat, ac extendit, est sup. n. 111. Cùm nil magis. tom. 2. pag. 237.

URBANUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1627.

Procemium.

IN suprema Pastorali specula meritis licèt imparibus à Domino constituti ut noxia ab ejus Grege arcentes, ejusdem salutari regimini prospiciamus, non sine magno animi mœrore videmus eo

nostri

nostri temporis iniquitates esse progressas, ut ii, quibus onus incumberet pacem evangelizandi, & charitate proximum prosequendi, suæ vocationis immemores, à cupiditatum vortice abrepti; adulterinæ monetæ crimen perpetrare, sive perpetrantibus opem præstare non erubescant, nec reformident. Quare Prædecessorum nostrorum constitutiones desuper editas innovantes, extendentes, & ampliantes, hujusmodi perditorum hominum, quos suæ existimationis consideratio in officio non continet, condigna pœnarum severitate, temerarios, & nefarios ausus intendimus coercere.

Pius V. edidit constit. contra monetarios indicatam in Rubr.

§. 1. Cùm itaque fel. record. Pius Papa V. prædecessor noster attendens, quòd licèt monetarum aurearum tonsoribus de jure ultimi supplicii esset inflicta pœna, argenteas tamen monetas tondentibus satis minor erat imposita, omnes eos, qui argenteas tonderent, ultimi supplicii, & eadem, qua aurearum tonsores eatenus puniti fuerant, & de jure puniri debeant, pœna puniendos esse statuerit, prout in cedula Motus proprii manu ejusdem Pii prædecessoris subscripta plenius continetur.

Eam iste Pont. approbat, & innovat.

Nos Motu proprio, ac ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura constitutione, statutum, voluntatem, & mandatum Pii, prædecessoris præfati tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus.

Et ad omnes personas Eccl. Seculares aut Regul. in Italia existentes ampliat.

§. 3. Ac ad omnes, & singulas personas Ecclesiasticas, etiam quomodolibet exemptas tàm Sæculares, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & instituti etiam de necessitate exprimendi, necnon Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Regulares, non solum in Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Nobis, & Sedi Apostolicæ subjecto, sed etiam in omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, & locis in Italia dumtaxat existentibus, qui aureas, vel argenteas monetas tondere, fabricare, colorare, vel aliàs adulterare, seu etiam quomodolibet adulteratas scienter erogare, aut exponere præsumpserint, extendimus, & ampliamus.

Ita delinquentes prævia degradatione Curiæ sæculari tradi jubet.

§. 4. Volentes, ut culpabiles in præmissis reperti, prævia degradatione Curiæ sæculari puniendi tradantur.

Materiam seu opem ad præmissa præstantibus pœnas imponit.

§. 5. Pecunias verò sic, ut præfertur, adulteratas scienter detinentibus, seu de loco ad locum transferentibus, aut materiam, instrumenta, sive opem ad præmissa præstantibus, pœnam proscriptionem per decennium imponimus.

Judices hujusmodi causarum deputat.

§. 6. Et cognitionem causarum hujusmodi, quoad personas Ecclesiasticas præfatas tàm sæculares, quàm regulares in Provinciis Nobis, & Sedi præfatæ subjectis, ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in eisdem Provinciis de latere Legatos, & Prolegatos pro tempore existentes, in aliis verò omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Oppidis, Castris, & locis tàm sub nostra, & dictæ Sedis, quàm cujusvis alterius Principis ditione, in Italia tantùm comprehensis, privativè quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum spectare etiam volumus. Mandantes propter ea Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, singulis videlicet in suis Civitatibus, & Diœces. & quoad loca intra fines alicujus Diœcesis, non tamen de Diœcesis existentia, ipsarum Diœcesium, intra quarum fines eadem loca extiterint, quo verò ad ea, quæ extra fines alicujus Diœcesis consistunt, vicinioribus eorumdem locorum Ordinariis, quatenus ad instantiam cujusvis fisci, vel etiam cujusvis denunciatoris causarum hujusmodi cognitiones, suscipientes, prævia etiam avocatione à quibusvis aliis, in causis ipsis modo præmisso procedant, omnibus juris, & facti remediis opportunis, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio.

Cognitionem hujusmodi causarum impedientibus pœnas infligit.

§. 7. Inhibentes, insuper tàm Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumvis Ordinum, & Locorum Regularium, Societatum, & institutorum, ac etiam Hospitalis præfatorum Superioribus, Conventibus, & Fratribus, quantumvis exemptis, ne sub privationis beneficiorum, & officiorum per eos respectivè obtentorum, ac inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisque activæ, & passivæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Legatos, & Prolegatos, ac Ordinarios locorum, ut præfertur, procedentes, quoquomodo impedire, molestare, aut perturbare audeant, vel præsumant, ac etiam mandantes, ut quoties ad id fuerint requisiti, religiosos ipsos, etiamsi Superiores alicujus loci regularis actu fuerint, ipsis Legatis, Prolegatis, & Ordinariis vel aliis, quibus iidem Legati, & Ordinarii mandaverint, consignent cum scripturis, & actis, si quæ facta fuisse reperiantur.

Ita judicari decernit.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, & Commissarios, & etiam Cameræ prædictæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici, & Curiæ ejusdem Cameræ generalem Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium judicari, & definiri, ac declarari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Contraria removet.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, Regnorum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiam Sancti Joannis præfatorum, & aliorum religiosorum, ac piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alis roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Provinciis, Regnis, Civitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & Militiis, etiam S. Joannis, ut præfertur, & aliis religiosis, & piis locis, Universitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis in contrarium quomodolibet concessis, ac etiam pluries, & iteratis vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præsentium dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio in Urbe omnes in Italia existentes afficiat.

§. 10. Volumus autem, quòd præsentes in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, post duos menses à die publicationis hujusmodi computandos, quoscumque tàm in Statu nostro, quàm extra eum ubique locorum, In Italia tamen existentes, perinde arctent, & afficiant, ac si

unicui-

unicuique, nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Exemplorum fides. §. 11. Quòdque earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ iisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale. §. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam approbationis, confirmationis, innovationis, extensionis, ampliationis, impositionis, voluntatum, derogationis, mandatorum, & decreti nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. R. A 4. die 5. Nov. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXVII. Idus Novembris, Pontificatus Nostri Anno IV.

Publicatio. *Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo Octavo, Indictione undecima, die verò vigesima octava mensis Januarii Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Urbani Divina providentia Papæ Octavi Anno ejus Quinto, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquot temporis spatium appensis, & deinde amotis, ut moris est, per nos Augustinum de Bolis Romanum, & Brandimartem Latinum Apostolicos Cursores.*

Matthias Spada Magister.

LXXVI. Confirmatio Decreti à Congregat. S. R. E. Card. Sanctis Ritibus Præpositorum editi super præcedentia Confratrum Ordinis Joannis Dei, ac Fratrum Ordinum Mendicantium: Et quarumcumque controversiarum super præmissis pendentium extinctio.

Præcedentias inter Ordines Mendicantium, & Confraternitates Laicorum in Processionibus, declaravit Greg. XIII. in Const. 84. Exposcit. sup. tom. 2. Et de hac Religione vide plura quæ notavi ad Pauli V. Const. 100. Romanus sup. tom. 3. & ad hujus Sanctiss. D. N. Const. 18. Sacrosanctum sup.

Edita Ann. Dom. 1627.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. Commissi nobis per abundantiam Divinæ gratiæ Pastoralis officii debitum postulat, ut Sacrarum Religionum, & Congregationum Ecclesiæ Dei ad illius laudem, & gloriam, pauperumque solamen, atque subsidium, piè sancteque institutarum illarumque personarum paternam Curam gerentes, in his præcipuè mentis nostræ aciem assiduè intendamus, per quæ illarum paci, & quieti, felicique statui consulitur, ut personæ ipsæ sublatis controversiarum materiis in pacis amœnitate vota sua Domino reddant.

Inter istam Congregationem, & Ordines Mendicantium multæ ortæ fuerant controversiæ super præcedentia, ad quas sedandas Congreg. Cardd. Sacr. Ritib. Præpositorum Decreto censuit servandam esse §. 1. Cùm itaque dilectus filius, Seraphinus Levicellus Procurator Generalis Congregationis Confratrum Joannis Dei, nobis nuper exponi fecit, Confratribus prædictis multis in locis à Fratribus Ordinum Mendicantium, nonnullæ controversiæ de & super præcedentia moverentur, ac providè habito per ipsum eorumdem Confratrum nomine ad Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales sacris Ritibus Præpositos recursu, iidem Cardinales, referense dilecto filio nostro Tiberio Tituli Sanctæ Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupato censuerint in eorumdem Confratrum favorem literas in forma Brevis fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris nostri, sub die 15. Julii 1583. super Fratrum Mendicantium Ordinum hujusmodi præcedentia editas, servari debere, à tempore tamen, quo dicti Confratres declarati fuerunt Religiosi, prout in decreto desuper emanato pleniùs dicitur contineri.

Constit. Greg XIII. de qua sup. t. 2. pag. 359. à tempore tamen, quo ista Congregatio declarata est Religio.

Quod Decretum Congreg. Cardd. Pont. approbat, confirmat suppletque defectus. §. 2. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obviam ire, pacique & quieti dictorum Confratrum, semotis controversiarum incommodis consulere, ipsosque Confratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensi, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Seraphini Congregationis hujusmodi nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Super dictis Cõtroversiis perpetuum silentium imponit. §. 3. Necnon omnes, & quascumque controversiarum hujusmodi causas, & molestias super præmissis, & illarum occasione hactenus quomodolibet motas, & pendentes, cum omnibus suis annexis, & dependentibus ad Nos harum serie avocantes, illas penitùs extinguimus, ac tàm Confratribus, quàm Fratribus Mendicantibus prædictis, & quibusvis aliis interesse habentibus, seu prætendentibus perpetuum super præmissis silentium imponimus.

Inhibet desuper ultro se ingerendi, Decretumque irritans addit. §. 4. Districtiùs inhibentes quibusvis Judicibus, & personis quavis auctoritate fungentibus, ne Fratres Mendicantes hujusmodi seu alios pro eis super præmissis ulterius audire, seu aliàs desuper se ingerere quoquomodo audeant, seu præsumant, ac volentes, & eadem auctoritate decernentes, & declarantes, quòd Confratres prædicti præcedentiam juxta dictarum literarum ipsius Gregorii Prædecessoris, decretique in eorum favorem emanati hujusmodi formam, & continentiam habeant, illaque perpetuò fruantur, & gaudeant, irritumque & inane, quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, attentatum forsan est, vel inposterum contigerit attentari.

Deputat Executores istius Constitutionis. §. 5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, in quorum Diœcesibus Congregationis hujusmodi Hospitalia erecta reperiuntur, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisquæ in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, auctoritate nostra Confratres prædictos præsentibus literis, illarumque commodo, & effectu adversus quoscumque perturbatores pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque oportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato, etiam adhoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contraria aufert. §. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Mendicantium Ordinibus, illorumque Superioribus, & quibusvis

aliis

aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus,& insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis,confirmatis,& innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica,expressa, & individua, ac de verbo ad verbum,non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda esset, illorumque tenores præsentibus pro plenè,& sufficienter expressis habentes,illis aliàs in suo robore permansuris,hac vice dumtaxat specialiter,& expresè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis obedientiam jubet

§. 7. Volumus autem,quod præsentium transumptis,etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur,quæ ipsis præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 26. Nov.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem,sub Annulo Piscatoris, die 26. Novembris 1627. Pontificatus nostri Anno Quinto.

LXXVII.

Prohibitio transeundi ab Ordine Fratrum Reformatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ad Fratres Calceatos ejusdem Ordinis,absque Romani Pontificis expressa licentia.

De Fratribus B. Mariæ de Mercede, & toto eorum statu vide indicata ad Const. 9. Greg. IX. Devotionis. sup. tom. 1. pag. 28. Et privilegia eidem Ordini concessa novissimè confirmavit iste Sanctiss. Pont. inf. const. 94. Ex Clementi.

Edita A. D. 1627.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Apostolici muneris ratio postulat,utReligiosorum virorum, qui spretis hujus sæculi vanitatibus, divini numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo sese manciparunt,paternam curam gerentes,ea statuamus,& decernamus,per quæ prospero,feliciqúe eorum statui, & directioni opportunè consulatur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ istius const.

§. 1. Cùm itaque sicut dilecti filii Vicarius, & Prior generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Reformatorum nuncupatorum,Nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli ex Fratribus hujusmodi aliquando nullis,aliquando verò levibus ex causis, nulla tamen super hoc ab Apostolica Sede obtenta licentia, ad Fratres Ordinis Calceatos nuncupatos se transferre procuraverint, & indies procurent, non sine Regularis observantiæ detrimento,ac Fratrum tàm Calceatorum, quam Reformatorum prædictorum inquietudine.

Prohibitio transitus de quo in Rubrica.

§. 2. Nos pro nostri Pastoralis officii debito, præmissis quantum Nobis ex Alto conceditur, obviam ire, prosperoque Fratrum eorumdem statui, & quieti consulere volentes, supplicationibus Vicarii, & Procuratoris generalium hujusmodi Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, nulli Fratrum Reformatorum hujusmodi absque speciali nostra,& Sedis Apostolicæ licentia ad Fratres Calceatos prædictos quovis prætextu,aut ex quavis quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ notæ, necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ & passivæ pœnis ipso facto absque ulla declaratione incurrendis transire.

Prohibitio ne Fratres Calceati hujus Ordinis hujusmodi transeuntes retineant.

§. 3. Minusque Fratribus Calceatis prædictis, illorumque Superioribus eosdem Fratres Reformatos, sic ut præfertur,de facto transeuntes, etiamsi novam professionem regularem emiserint, sub privationis suorum officiorum, ac excommunicationis pœnis hujusmodi etiam, ut præfertur,incurrendis, recipere, vel retinere ullo modo liceat, sed Fratres Reformati prædicti, qui secus fecerint cum primum desuper moniti fuerint,nulla mora, aut excusatione, vel appellatione etiam ad Nos, seu Sedem Apostolicam interpositis,ad suam propriam Congregationem redire, & suorum Superiorum correctioni se submittere, Fratres verò Calceati, seù illorum Superiores hujusmodi ipsos Fratres Reformatos de facto transeuntes, ut præfertur,ipsorum Reformatorum Superioribus, seu ab eis deputandis, statim absque Judicis ministerio tradere, & consignare debeant, & teneantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes,sic, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam,quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter,contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis,& quatenus opus sit, Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis,& consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis,& literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,& singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes,illis aliàs in suo robore permansuris,hac vice dumtaxat specialiter,& expresè derogamus,ceterisque contrariis quibuscumque.

Intimationis effectus

§. 6. Volumus autem, quòd præsentes literæ, postquam in Alma Urbe nostra publicatæ,ac Fratrum tàm Reformatorum,quàm Calceatorum hujusmodi Prioribus intimatæ fuerint,omnes,& singulos, quos illæ concernunt & concernent in futurum,perindè arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 7. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 19. Januarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 19. Januarii 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

LXXVIII

Confirmatio Decreti,quo Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini interpretum censuit,Constitutionem Greg. XV. de Conservatoribus editam non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Judices Conservatores, eidemque Religioni adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere.

Constitutio Gregor. XV. de Conservatoribus est sup. 9. Sanctissimus.

De hacReligione Hierosolymitana habes omnia indicata ad Const. 2. Anastas. 4. Christianæ sup.tom. 1. p.39. Alia verò posteriora tibi notavi ad hujus Pont. Const. 15. Universalis. hic sup.

Edita Ann. Dom. 1629.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

À Congreg. Cardd. Sac. Rituum emanavit

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Antonius de Paula Magnus Magister, & Conventus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani,

quod

Decretum ad favorem hujus militiæ, de quo in Rubr.

quòd à Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Sacri Concilii Tridentini Interpretibus, emanavit decretum tenoris subsequentis videlicet. Die vj. Februarii 1627. Sacra Congregatio Illustrissimorum Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, censuit, Constitutionem Sanctæ memoriæ Gregorii Decimiquinti de Conservatoribus non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Judices Conservatores, eidemque Religioni adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere.

Quod supplicarunt Pont. ut illud confirmaret.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Antonius Magnus Magister, & Conventus præfati decretum hujusmodi, pro illius validitate, & subsistentia firmiore, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Prout modo approbat, & confirmat.

§. 3. Nos igitur Antonium Magnum Magistrum, & Conventum præfatos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequedum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas ponit.

§. 4. Decernentes, Decretum hujusmodi, necnon præinsertas literas semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Hospitali, necnon Antonio moderno, & pro tempore existenti illius Magno Magistro, & Conventui plenissime suffragari.

Ita judicari mandat.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus præfati Gregorii prædecessoris aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis fidem jubet.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 17. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 17. Februarii 1629. Pontificatus Nostri Anno V.

LXXIX

Ampliatio Constitutionis à Clement. VIII. contra non promotos ad sacrum Presbyteratus ordinem, sacramentales confessiones audientes, aut Missam celebrantes, Curiæ sæculari prævia degradatione tradendos editæ, ad omnes etiam minores vigintiquinque annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleverint.

Clement. VIII. Constitutionem editam contra hos nefarios homines habes sup. tom. 3. num. 81. ubi notavit Genitor meus.

Edita A. D. 1627.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus officium, cui meritis licèt imparibus, disponente Deo, præsidemus, à Nobis postulat, ut quantum Nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compescamus in iis præsertim, quorum eò sacrilega processit audacia, ut beneficio minoris ætatis, spretis Apostolicis constitutionibus, confoveant in delictis, quorum statutis pœnis se idcircò jactant minimè subjacere.

Clemens 8. edidit Const. 81 sup. t. 3. pag. 93.

§. 1. Alias siquidem à felicis recordationis Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis; videlicèt. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Etsi aliàs felicis recordationis Paulus Papa IV. &c.

Omittitur residuum, quia ista Const. est sup. tom. 3. pag. 93. num. 81.

Nonnulli ob minorem ætatem pœnas in d. Const. inflictas parvi pendunt.

§. 2. Cùm itaque, sicut accepimus, nonnulli privilegio minoris ætatis nimis temerè confisi, & legum indulgentia freti, pœnas in d. Clementis prædecessoris constitutione in hujusmodi delinquentes statutas parvipendere præsumant.

Quare Pont. declarat ætate 25. annuorum non excusari, dummodo 20 añum compleverint.

§. 3. Nos detestantes, & quantum in Nobis est, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrocissimo hoc scelere Catholicam veritatem, quæ solos Presbyteros dictorum Sacramentorum Ministros esse docuit, facto impugnant, negotio hujusmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, generalium Inquisitorum, coram Nobis habita, maturè discusso, inhærentes constitutioni prædictæ, aliisque decretis per fel. record. Paulum IV. & Sixtum V. Romanos Pontifices Prædecessores nostros contra similia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectum prædictum matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ampliantes, & extendentes, hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus, & decernimus, ut de cetero perpetuis futuris temporibus, qui imposterum ad sacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Missam celebrare, aut sacramentalem confessionem audire præsumpserit, ætate minoris annorum vigintiquinque non excusetur, quominus eidem Clementis constitutioni subjiciatur, dummodò vigesimum suæ ætatis annum compleverit.

Sicque delinquentes Regulares aut Seculares Curiæ sæculari plectendos tradi mandat.

§. 4. Ipseque non promotus sic delinquens, nulla habita consideratione præfatæ minoris ætatis, sivè Laicus, sivè Clericus sæcularis, aut cujusvis Ordinis Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ regularis, aut cujusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediatè subjecti, necnon Militiarum quarumcumque, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani fuerit, tradatur Curiæ seculari pœnis debitis plectendus.

Ita judicari decernit.

§. 5. Sicque & non aliter, per quoscumque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus. Quocirca omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, quatenus statutum, decretum, & constitutionem hanc nostram inviolabiliter observent, & observari faciant.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis, etiam generalibus, editis, etiam in corpore Juris clausis, necnon Legibus, Statutis, Decretis, Consuetudinibus, & Privilegiis, ad favorem minorum vigintiquinque annis, quomodolibet, & ubicumque locorum editis, ac alias in ipsorum favorem facientibus, Apostolica etiam confirmatione, ac juramento, & seu quavis firmitate alia roboratis.

Quibus

Quibus omnibus,& singulis,illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ab verbum insertis habentes, specialiter, & expresse derogamus,cæterisque contrariis quibuscumque.

Hanc Const. juxta formam Clem. 5. publicari præcipit.

§. 7. Volumus autem,harum literarum publicationem, & affixionem fieri juxta formam in prædicta Clementis constitutione præscriptam,easque publicatas, & affixas omnes intra Urbem, & extra tàm citra,quàm ultra montes, & mare post tempus in ipsa Clementis constitutione præfixum arctare,& afficere, ac si cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis fidem jubet.

§. 8. Mandamus pariter,ut earumdem transumptis etiam impressis, manuque Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii Sanctæ Romanæ Inquisitionis,vel alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus hisce adhiberetur, fides adhibeatur.

Dat. P. A. 5. die 23. Martii.

Datum Romæ apud Sanctam Petrum sub Annulo Piscatoris,die 23. Martii 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri JEsuChristi Millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Indictione undecima, die verò decima Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ Octavi Anno ejus Sexto, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas, Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ,dimissis præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, ac deinde amotis, postea earumdem exempla etiam impressa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciscum Pignoscatum, & Camillum Fundatum Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Brandimartes Latinus Sanctiss. D. N. Papæ Cursor, Proto. Mag. DD. Cursorum.

LXXX. Confirmatio,& innovatio Regulæ,Cancellariæ Decreti Cameræ Apostolicæ, & Constitutionum Julii II. quoad fructus Beneficiorum Ecclesiasticorum inexactos.

Hanc Julii III. Constitutionem habes sup. tom. 1. num. 7. Cùm sicut,ubi vide.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Æternus rerum Conditor,cujus judicia abyssus multa, sacrosanctum Apostolicæ servitutis officium Nobis ad hoc licèt immeritis demandare voluit,ut speculatores domus Israel, quæ est Ecclesia sua sancta, ab eo constituti, inter cæteras ejusdem servitutis curas, boni Patrisfamilias exemplo provideamus,ut non modo Ecclesiarum omnium, & personarum eis in divinis deservientium indemnitati jugiter consulatur, verùm etiam Cameræ Apostolicæ jura, sarta, tectaque omni sollicitudine præserventur,& unicuique,quod suum est, æqua lance tribuatur: ea verò Nobis ut sublatis impedimentis quibuslibet faciliùs succedere valeant, Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum constitutiones desuper editas,& libenter innovamus, & si quæ super illis, ac etiam à Nobis ea de re emanatis regulis,sive literis Apostolicis dubia oriri noscuntur, opportunæ declarationis ministerio removemus, ut etiam hac ratione nostram eidem Ecclesiæ sanctæ operam, quantum Nobis ex Alto conceditur, non inutilem faciamus.

Revocavit Pont. facultates disponendi de fructibus certis, vel incertis beneficiorum per regulas Cancellariæ, ut in Rubrica notavi.

§. 1. Aliàs siquidem per regulas Cancellariæ Apostolicæ per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem editas, omnia, & singula facultates,& indulta in ea parte, in qua necdum verè,& realiter suum erant sortita effectum, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros ad favorem quarumcumque personarum concessa,quibus eis, vel eorum singulis ullo modo,& ex quavis causa, vel prætextu permittebatur,fructus certos,vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus ultra unum annum elocare, & arrendare,ac ad firmam, vel annuam responsionem concedere,seu eos,& ea ad favorem quarumcumque personarum obligare,vel hypothecare, insolutum dare,aut de eis quomodolibet, & ex quavis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & ad tempus, quo beneficia hujusmodi obtinuissent, minimè restricta, nec coarctata, inter alia revocavimus,cassavimus, & annullavimus.

Et deinde per aliam Const. ubi supra indicat, revocavit indulta in præjudicium Cam. Apost. concessa, excepta facultate testandi & ab intestato succedendi.

§. 2. Ac deinde per nostras sub plumbo sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. 11. Kal. Novembris Pontificatus Nostri Anno II. expeditas literas, licèt post generalem gratiarum, & indultorum in præjudicium Cameræ, & Sedis Apostolicæ per eosdem Prædecessores nostros quomodolibet concessorum revocationem, facultates testandi,& ab intestato succedendi,quibusvis etiam per Nos concessas exceperimus.

Nihilominus super Indulti superviventia d. regulam servandam esse declaravit.

§. 3. Nihilominus mentis,& intentionis nostræ fuisse, & esse declaravimus, prædictæ Regulæ Cancellariæ super revocatione indultorum superviventiæ,ut præfertur per Nos editæ, nullatenus per easdem literas nostras præjudicare, quinimò eamdem regulam quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes, & quascumque personas quavis dignitate, etiam Cardinalatus fulgentes confirmavimus, & quatenus opus esset, innovavimus, & extendimus, ac aliàs prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Ob dubia postea exorta resolutū fuit in plena Camera, quod d. regula revocata intelligatur quoad facultates testandi de fructibus etiam non exactis, & super hac resolutione decretum Camer. emanavit.

§. 4. Cùm autem,sicut accepimus, pro interesse successorum in Beneficiis Ecclesiasticis,& seu respectivè Cameræ nostræ à nonnullis in dubium revocato,an regula nostra prædicta facultates, ab eisdem Prædecessoribus nostris quomodolibet concessas, & emanatas testandi, quoad Ecclesiarum, & Beneficiorum fructus inexactos, revocaret, in eadem plena Camera nostra Apostolica sub 14. Januarii 1625. resolutum fuit,facultates testandi, in ea parte,in qua conceditur facultas disponendi de fructibus non exactis, per prædictam regulam nostram esse revocatas, & super resolutione hujusmodi decretum Camerale emanaverit, ejusdem decreti observantia,& executione etiam subsecutis, & pariter ex eo quod in facultatibus testandi,& de bonis disponendi, ac ab intestato succedendi per Nos ab indè citra concessis, expressa constitutionum etiam declaratoriarum fel. mem. Julii Papæ III. etiam Prædecessoris nostri super fructibus inexactis aliàs in favorem Ecclesiarum, & Beneficiatorum,ac eis successorum,& respectivè Cameræ nostræ Apostolicæ editarum derogatio, cum diversis, & prægnantibus clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis apposita fuit,à nonnullis prætendatur, regulæ, & constitutioni nostræ hujusmodi,resolutionique,& Decreto Cameralibus prædictis sufficienter derogatum, ac proinde successoribus in beneficiis, & Ecclesiis, & respectivè Cameræ prædictis,quoad fructus inexactos hujusmodi præjudicium illatum fuisse.

Nunc Regulam Cancell. const. resolutionem & decretum

§. 5. Nos omnem in præmissis dubitandi, seu hæsitandi materiam è medio tollere, necnon Ecclesiarum,& Beneficiorum in eisque successorum, ac etiam respectivè Cameræ prædictorum indemnitati

prædicta approbat, confirmat, ac etiam Jul.3. indicatam in Rubrica.

ti consulere volentes,& quarumcumque literarum Apostolicarum tàm in forma Brevis, quàm sub plumbo super facultatibus testandi, disponendi, & ab intestato succedendi, & aliàs quomodolibet expeditarum, ac quarumcumque aliarum concessionum,& gratiarum desuper quomodolibet factarum,veriores,& totos tenores, necnon alia quæcumque, etiam hic forsan de necessitate exprimenda, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis,& ad verbum insertis habentes,Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura constitutione easdem nostras Cancellariæ Apostolicæ regulam, & constitutionem, prædictamque resolutionem Cameralem, ac decretum desuper emanatum hujusmodi, necnon ipsas dicti Julii Prædecessoris Constitutiones in favorem Ecclesiarum, & beneficiorum, in eisque Successorum, ac Cameræ Apostolicæ respectivè super fructibus inexactis hujusmodi editas, & de iis quomodolibet disponentes tenore præsentium perpetuò approbamus,& confirmamus illasque,& earum quamlibet quoad fructus inexactos hujusmodi in favorem Ecclesiarum, & beneficiorum,in eisque Successorum,& respectivè Cameræ nostræ Apostolicæ prædictæ innovamus.

Insuper declarat non fuisse, nec esse nec fore intentionis suæ, in hujusmodi concessionibus prædictis Const & Decr. derogare.

§. 6. Insuper Motu,scientia,& potestatis plenitudine paribus declaramus,& in verbo Rom. Pontificis attestamur, mentis, & intentionis nostræ nunquam fuisse, nec esse, minusque de cætero fore,per quamcumque concessionem, indultum,seu facultatem testandi, & disponendi, ac ab intestato succedendi, vel transmittendi, etiam Motu, scientia,& potestatis plenitudine similibus,ac etiam consistorialiter,& per modum Indulti,seu legis generalis, vel aliàs quomodolibet à Nobis emanatam, & pro tempore emanandam,prædictisRegulæ, & constitutioni nostris, nec resolutioni, & decreto Cameralibus, illorumque observantiæ, minusque Constitutionibus d. Julii Prædecessoris hujusmodi,quoad dd. fructus inexactos,etiamsi affictus, & emolumenta quæcumque inexacta hujusmodi deberentur ratione fructuum recollectorum,& in horreo reconditorum,ac etiam consumptorum, derogare, nec aliquod eis præjudicium ullo modo inferre, quinimo easdem nostras regulam,& constitutionem,decretumque, & resolutionem Cameræ prædictæ, ac dicti Julii Prædecessoris Constitutiones per Nos, ut præfertur approbatas, confirmatas, & respectivè innovatas,de cætero perpetuis futuris temporibus, quoad fructus quarumcumque Ecclesiarum,& beneficiorum quomodolibet qualificatorum,& quocumque nomine nuncupatorum inexactos hujusmodi, inviolabiliter observari, ac omnimode executioni demandari debere, etiamsi in prædictis indultis, licentiis,seu facultatibus testandi, vel aliàs quomodolibet disponendi, & ab intestato transmittendi, vel succedendi, hactenus etiam per Nos concessis, & de cætero etiam per successores nostros Romanos Pontifices, etiam Motu,scientia, & potestatis plenitudine similibus, vel aliàs quomodolibet concedendis clausula prædictæ regulæ nostræ revocatoriæ præservativa, sivè quodvis aliud Decretum,sub quacumque verborum forma, & expressione conceptum,de eadem regula præservanda apposita, & appositum respectivè non fuerit.

In hujusmodi Indultis apponatur, ac apposita intelligatur clausula præservativa jurium Cam. Apost. Ecclesiar. Benefic.& in eis successorum.

§. 7. Omnes verò,& singulas licentias, indulta, & facultates testandi, & aliàs quomodolibet disponendi, vel ab intestato transmittendi, & succedendi,tàm à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & à Nobis hactenus quomodolibet concessas, & emanatas, quàm in futuram etiam à Successoribus nostris prædictis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus,concedendas,& emanandas in favorem quarumcumque personarum,etiam speciali, & individua mentione, & expressione dignarum,cujuscumque qualitatis,status,gradus,& conditionis sint, vel fuerint, & quacumque dignitate etiam Cardinalitia fulgeant censendas,habendas, & intelligendas esse, censerique, haberi, & intelligi debere, perinde,ac si in eis,& quacumque illarum parte apposita esset clausula omnium,& singulorum jurium prædictorum dictæ Cameræ Apostolicæ, ac respectivè Ecclesiarum,& beneficiorum, in eisque successorum præservativa,verbis infrascriptis,sive æquipollentibus concepta videlicet (Salvis semper, & in suo robore permanentibus prædictis regula, & Constitutionibus, resolutioneque, & decreto Camerali super ipsius regulæ declaratione die xiij. Januarii MDCXXV. emanatis,) quibus omnibus nullo modo intendimus derogare.

Nec per quascunque clausulas intelligatur derogatum præmissis Const.Decreto. &c. neque huic sanctioni.

§. 8. Præterea etiam decernimus,nunquam de cætero in quibuscumque concessionibus, & dispositionibus,indultis,facultatibus,& gratiis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam quorum tenores &c. & quascumque aliàs clausulas, etiam derogatoriarum derogatorias habentibus,ac etiam per viam legis, vel indulti generalis,etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet,sub quibuscumque tenore,& formis per Nos, & quoscumque successores nostros hujusmodi concedendis, seu à Nobis, vel illis emanandis, nunquam præmissis omnibus, & singulis censeri in aliquo præjudicatum, nec derogatum, nisi in eorum quolibet fuerit expressè, & dispositivè,non autem per clausulas generales idem importantes, & seu eventualiter præsenti nostræ constitutioni derogatum.

Clausulæ præservativæ.

§. 9. Præsentes verò literas,omniaque,& singula in eis contenta quæcumque,etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes eis nullatenùs consenserint,nec ad ea vocati, & auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint,adductæ,verificatæ, seu aliàs justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, seu invaliditatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu etiam quantumvis magno,inexcogitato,& substantiali,sine etiam ex eo, quòd in facultatibus testandi,ac alias de rebus, & bonis disponendi quibusvis,etiam S. R. E. Cardinalibus, à Sede Apostolica, vel aliàs quomodolibet ex quacumque causa etiam favorabili,publica,& pia, etiam ratione consanguinitatis,vel affinitatis inter concedentem, & privilegiatum existentis, ac aliàs quovis modo etiam consistorialiter concessis, cavetur expressè, quòd illis uti intuitu,& in remunerationem laborum,& onerum quorumcumque, vel ratione legationum, aliorumque officiorum etiam Romanæ Curiæ, & dignitatum quarumlibet etiam speciali nota,& expressione dignarum, ac aliàs ex titulo, & causa merè onerosis, & aliàs quovis modo attributis,nullatenùs,nonnisi sub certis modo,& forma tunc expressis,derogari valeat, ac in præmissis,seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda,& adimplenda,servata, & adimpleta non fuerint,aut ex quovis alio capite à jure,vel facto, seu statuto,& consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, etiam quoad quoscumque ipsorum privilegiatorum creditores, etiam quantumlibet privilegiatos, aut quocumque alio colore, & titulo, etiam in corpore juris clauso, seu occasione vel causa etiam, quantumvis justa, rationabili, & privilegiata,etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quòd de voluntate nostra hujusmodi, ac aliis superiùs expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu

aliter

aliter probari posset,notari,impugnari, invalidari, retractari,in jus, vel controversiam vocari , aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris , reductionis ad viam & terminos juris , aut aliud quodcumque juris,gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari,seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi;aut sic impetrato,vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus,suspensi, limitationibus, aut aliis contrariis, dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi sed semper ab illis exceptas; perpetuòque validas , & firmas, & efficaces existere,& fore,suosque plenarios, & integros effectus sortiri,& obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat , & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 10. Sicque,& non aliter in præmissis omnibus,& singulis, per quoscumque Judices ordinarios,& delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ac Camerarium,& Thesaurarium Cameræ,necnon Præsidentes , & Clericos Cameræ nostræ Apostolicæ in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi , & interpretandi facultate,& auctoritate,judicari,& definiri debere, irritumque, & inane , quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate,scienter,vel ignoranter,contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 11. Non obstantibus quatenus opus sit nostra de jure quæsito non tollendo , aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis,necnon quibusvis constitutionibus,& ordinationibus etiam Apostolicis, ac juramento vel alia quavis firmitate roboratis, statutis,usibus,stylis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus,necnon literis facultatum testandi aliàsque de rebus, & bonis disponendi per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros , ac etiam Nos quibusvis personis etiam S. R. E.Cardinalibus,sub quibuscumque tenoribus,& formis, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis,etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus , etiam in remunerationem laborum,& damnorum passorum,ac ratione officiorum,& dignitatum,necnon ex titulo, & causa merè onerosis, & aliàs cum quibusvis efficacioribus clausulis, & decretis, privilegiis quoque indultis, aliisque literis Apostolicis in contrarium, ut præfertur , & aliàs quomodolibet concessis, confirmatis,& innovatis : Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa,& individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio , seu quævis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi specificè , & sigillatim expressos , & insertos , præsentibus pro plenè,& sufficiènter expressis, ad verbum pro insertis habentes, ad effectum omnium, & singulorum præmissorum, specialiter , & expressè derogamus , cæterisque contrariis quibuscumque.

HujusConst. publicatio, & effectus.

§. 12. Ut autem, præsentium literarum notitia ad omnes deveniat,volumus,quod illæ,sive earum exempla ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis,ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ seu affixa omnes ita arctent,& afficiant perinde, ac si unicuique personaliter intimatæ,vel intimata fuissent.

Transumpt. fides.

§. 13. Quodque earumdem præsentium transumptis,etiam impressis,manu alicujus Notarii publici subscriptis,& sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5 die 5. April

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo octavo,Indictione undecima,die verò decima mensis Junii,Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Divinâ providentiâ Papæ Octavi, Anno ejus Quinto, supradictæ literæ Apostolicæ, seu Constitutiones affixæ,& publicatæ & fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis , & Principis Apostolorum de Urbe in Acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium affixis , & deinde amotis ; postea earumdem exempla etiam impressa , & affixa, ut moris est, per nos Franciscum Pignocatum, & Camillum Fundatum Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Brandimartes Latinus pro D. Mag. DD. Cursorum.

LXXXI.

De Electione Priorum Provincialium, ac Celebratione Capitulorum Provincialium, necnon de modo regendi, & gubernandi Provincias Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Italiæ.

Vide de his Fratribus notata ad Const. 63. Clemen. VIII. sup. tom. 3. pag. 99. Et ad Const. 3. Gregor. XV. Pastoralis. hic sup. ubi notavi.

Edita A. D. 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs iste Pont.divisit. Congr.istam in quatuor Provincias deputavitque earum Provinciales sup. in const.58.Ad Uberes.p.73.

Aliàs pro parte dilecti filii Basilii à Sanctissima Trinitate Vicarii Generalis Congregationis Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum ItaliæNobis exposito , quòd Congregatio ipsa quamplures domos regulares per universam Italiam habeat, ita ut solus per seipsum commodè eas regere, & gubernare nequiret, proindeque earumdem domorum utilitati maximè consultum iri existimabat,si eadem Congregatio in Provincias , ut infra divideretur.Nos supplicationibus ejusdem Basilii Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati , Congregationem prædictam in quatuor Provincias videlicet Romanam,Neapolitanam,Januensem, & Siciliæ Apostolica auctoritate perpetuò divisimus, & separavimus, necnon pro ea prima vice usque ad proximè futuri Capituli generalis ejusdem Congregationis celebrationem tantùm,& non ultra in Romanæ Victorium ab Epiphania, in Neapolitanæ Simeonem à Cruce; in Januens. Valerianum a S. Augustino; ac in Siciliæ Provinciarum hujusmodi Provinciales Joannem Baptistam à S. Francisco de Paula Ordinis,& Congregationis hujusmodi Professores dilectos filios sub uno ipsius Congregationis Vicario Generali, ac cum privilegiis,gratiis,indultis, facultatibus, jurisdictione, & auctoritate sub certis modo,& forma tunc expressis dicta auctoritate creavimus, constituimus , & deputavimus, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis , quarum tenores præsentibus pro expressis habere volumus, pleniùs continetur.

Sed quia ind. const. neque in statutis Ordinis de modo Priores Provinciales

§. 2. Cum autem, nulla in literis nostris prædictis de modo novos Priores Provinciales eligendi,Capitula provincialia celebrandi,Provinciasque ipsas regendi,& gubernandi in literis nostris prædictis , minusque in eorumdem Fratrum constitutionibus ab hac Sancta Sede confirmatis mentio fiat,

eligendi, &c. nulla fit mentio.

fiat, Capitulum verò generale eorumdem Fratrum in domo regulari ejusdem Congregationis Civitatis Neapolitanæ Dominica quarta post proximum festum Paschatis Resurrectionis celebrandum sit.

Ideo Pont. illum modo determinat.

§. 3. Nos felici ejusdem Congregationis, illiusque Fratrum regimini, atque gubernio, quantùm cum Domino possumus, consulere, eosdemque Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Quod omnes ipsius Congregationis Vocales pro hac vice dumtaxat in Capitulo generali prædicto Priorem Generalem, & alios Officiales generales, sicut hactenus in eadem Congregatione usque in præsentem diem fieri consuevit tàm constitutionum ejusdem Congregationis quàm declarationum, sive decretorum, à præteritis Capitulis generalibus emanatorum vigore eligere libere, & licite possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur, ita tamen, ut congregatis in unum pro celebratione ipsius Capituli generalis Vocalibus prædictis antequam ad quamlibet electionem deveniatur, per viam constitutionum proponatur, discutiatur, & terminetur modus expediens, & opportunus, qui de cætero in Capitulorum generalium, & Provincialium celebratione, Prioris Generalis, & Provincialium electione servari omninò debeat, quas quidem constitutiones ad Nos, & hanc Sanctam Sedem deinde transmitti volumus, ut quid circa illarum confirmationem statuendum fuerit, matura consultatione adhibita, deliberare valeamus.

Alia quoq. pro hac vice dumtaxat fieri in Capitulo celebrando concedit.

§. 4. Præterea ut stante temporis hujusmodi angustia Capitulum generale prædictum ad Dei laudem, ipsiusque Congregationis utilitatem feliciùs celebretur, quod electis in dicto Capitulo generali prædictæ Congregationis Officialibus Generalibus, ipsiusque Capituli generalis, quod in iis, quæ ad Capitula particularia quomodolibet pertinuerint, nullatenus se ingeret, totali celebratione absoluta, Vocales uniuscujusque Provinciæ noviter electi, ac etiam ii, quorum officia tunc temporis cessaverint, immediatè in eadem domo regulari, & pro hac vice dumtaxat seorsim, & separatim, ab aliis se congregare, suaque Capitula Provincialia celebrare, Præsidentes, Definitores Provinciæ, Provinciales, Priores, aliosque Officiales solitos eligere liberè similiter, & licitè possint, & valeant, itaut Vocales unius Provinciæ in Officialium quorumcumque alterius Provinciæ electione nullatenus interveniant, nec votum ferant, seu aliàs se immisceant, auctoritate, & tenore prædictis facultatem impartimur.

Decretum præservativum.

§. 5. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos quomodolibet spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari, & adimpleri debere.

Decretum irritans.

§. 6. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorū abrogatio.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit, Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 8. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 8. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno V.

LXXXII.

Indictio Universalis Jubilæi ad agendas gratias, & divinam opem in imminentibus Ecclesiæ necessitatibus implorandam.

Vide quæ notavi ad Constit. 1. Pauli V. Ecce. sup. in Tom. 3. Et scito quod anno sequenti validioribus armorum ingruentibus motibus, & periculosis ad versitatibus imminentibus pro pace inter Principes à Deo faciliùs impetranda, aliam concessit Indulgentiam Plenariam videlicet, ut in Const. sequenti.

Edita A. D. 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christi fidelibus præsentes litteras inspecturis Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procemium, & causæ hujus concessionis.

Quod ab initio Pontificatus nostri precibus, & votis expetivimus, Pater misericordiarum Deus, animi nostri pios affectus respiciens, orthodoxæ Fidei hostes non solùm repressit, sed eorum vires attrivit adeò, ut in portù tranquillitatis conquiescere posse videremur, Inimicus tamen humani generis, qui in agro Dominico solitus est superseminare zizania, satagit auram vertere in procellam, & interturbare tàm felices progressus nititur. Quamobrem præterita beneficia ab Altissimo obtenta requirunt, ut majores, quas possumus, gratias ei agamus, & grati animi significationem publicam exhibeamus, & insimul divinæ Majestatis suæ thronum adeuntes, pro Sanctæ Ecclesiæ hostium conversione, ejusdemque Ecclesiæ exaltatione, & inter Principes Catholicos pace summopere deprecemur; Peccata igitur, quæ obicem gratiæ Dei interponunt, jejunio, fletu, orationibus, & eleemosynis redimamus, ut qui sperantes in se infirmari non patitur, ulteriùs magnificet nobiscum facere misericordiam, & convertamur ad illum in toto corde nostro. Hoc autem ut fructuosiùs, & majori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more, in præsentibus necessitatibus, ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores à Domino constituti sumus, proferre, & largissimè erogare decrevimus.

His qui præsentes fuerint processioni à Basilica S. Petri ad Ecclesiā S. Spiritus faciendæ aut dd. Ecclesias illa vel sequ. hebdomada visitaverint jejunaverintq. ac confessi,

§. 1. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles, tàm in Alma Urbe nostra, quàm alibi ubicumque locorum constitutos Apostolica auctoritate paternè, enixeque requiramus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta devote peragendum, & adimplendum, ac ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæ-

& communione refecti, & alia ut hic fecerint, plenissimam Indulgentiam concedit in Urbe existentibus.

hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipue præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minime suffragantibus, contulit, Universis, & singulis Christi fidelibus in Alma Urbe præfata degentibus, qui solemni processioni, quam à Basilica Principis Apostolorum in Vaticano ad Ecclesiam Archihospitalis nostri Sancti Spiritus in Saxia nuncupati de Urbe Feria Quarta proximæ Hebdomadæ Passionis, una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apostolicam Sedem Oratoribus, omnibusque Prælatis, & Proceribus, universoque Clero, & Populo agemus, interfuerint, aut qui prædicta, vel illam sequenti Hebdomada easdem Basilicam, & Ecclesiam saltem semel visitaverint, ibique devotè, ut supra, Deum oraverint, ac Feria Quarta, & Sexta, ac Sabbato ejusdem, vel sequentis Hebdomadæ jejunaverint, & peccata sua confessi fuerint, atque in primo die Dominico, vel secundo, seu saltem alio dictarum Hebdomadarum die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter sumpserint, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint.

Præscribit etiam modum confequendi hujusmodi Jubilæum pro extra Urbem commorantibus.

§. 2. Cæteris verò omnibus, & singulis fidelibus extra Urbem existentibus in quibusvis Civitatibus, Terris, & locis, qui processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda Hebdomada, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ literæ devenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem consignandas, saltem semel visitaverint, ibique ut supra Deum oraverint, ac Feria Quarta, Sexta, & Sabbato alterius ex duabus Hebdomadis, ab eisdem deputandis, jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctissima Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Ac Navigantibus, & iter agentibus.

§. 3. Navigantes verò, aut iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis omnibus peractis, ut supra, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant.

Regularibusque, Infirmis, carceratis, &c.

§. 4. Regularibus autem, personis utriusque sexus, in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis, quam Religiosis Secularibus, seu Regularibus in carcere, aut in captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut Confessarius, quem ut infra elegerint, prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Omnibus Christianis facultatem sibi eligendi Confessarii approbatum concedit, qui eos absolvat ab omnibus peccatis, & casibus etia reservatis etiam in

§. 5. Cupientes autem omnes Christi fideles participes fieri hujus pretiosissimi thesauri, Universis, & singulis utriusque sexus tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tàm Secularem, quam cujusvis Ordinis Regularem, ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere, & liberare valeant.

Bullæ Cœnæ Domini contentis.

Ac vota omnia (Religionis, & Castitatis exceptis) commutet.

§. 6. Et insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Ordinarii locorum hoc Jubilæum, & hanc Const. publicare faciant.

§. 7. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœces. Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, & Cleris, ac Populis sibi subjectis solemnes processiones, & supplicationes indicent, & celebrent, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent.

Declarat istam Const. quoad absolutiones, & dispensationes.

§. 8. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; Neque etiam iis, qui à Nobis & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infra tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contraria tollit.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi, Indulgentiarum, ac facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut expressio habenda, vel quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, & nominatim, & expressè ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem jubice

§. 10. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad

singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 8. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Sequitur Concessio Indulgentiæ Plenariæ, pro iisdem necessitatibus validius ingruentibus, avertendis.

Edita A. D. 1629.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christi fidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium, & causæ hujus concessionis & hortatio ad populum ad illam assequendam.

VOtis, & præcibus pro Sanctæ Ecclesiæ hostium conversione, ejusdemquè Ecclesiæ exaltatione, & inter Principes Catholicos pace impetranda à Domino, in superioris anni Quadragesimali jejunio enixe precati sumus. Nunc autem periculosiùs adversitatibus imminentibus, & validioribus armorum ingruentibus motibus, ad immensam ejus misericordiam, publicis etiam precibus indictis, denuò confugiendum esse duximus, sperantes fore, ut exaudiat preces nostras multiplicatis intercessionibus, is qui dixit, Convertimini ad me, & ego convertar ad vos. Quapropter revertamur ad illum, & hoc præsertim acceptabili tempore scindamus corda nostra, & projiciamus à nobis prævaricationes nostras, in quibus prævaricati sumus, humiliemus illi animas nostras in jejuniis, orationibus, eleemosynis, aliisque piis operibus, ut conjunctis pœnitentium suffragiis, dirigantur preces nostræ, sicut incensum in conspectu suo, & quæ ab ineffabili ejus Clementia petimus, tandem consequamur. Hoc autem, ut fructuosiùs, & majori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more, in præsentibus necessitatibus ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores à Domino constituti sumus, proferre, & erogare decrevimus. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles tàm in Alma Urbe nostra, quàm alibi ubicumque locorum constitutos Apostolica auctoritate paternè requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta devotè peragendum, & adimplendum, ac ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipuè præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur.

Concessio Indulgentiæ plenariæ consequendæ ab iis qui demandata in hac Constit. adimpleverint.

§. 1. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, universis, & singulis Christi fidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui in una ex tribus hebdomadis post præsentium publicationem immediatè sequentibus, cæteris verò omnibus, & singulis fidelibus extra eamdem Urbem existentibus, qui prima, vel secunda hebdomada postquam ad eorum notitiam hæ nostræ literæ pervenerint (majori tamen, & Octavæ Paschatis Resurrectionis hebdomadis exceptis) quarta, & sexta feriis, necnon Sabbato jejunaverint, & quatenus jejunare non possint, alia pietatis opera arbitrio infrascripti Confessarii fecerint, ac in uno ex diebus hujusmodi, vel sequenti Dominica verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & ut præfertur, oraverint, eleemosynamque arbitrio suo fecerint, necnon processioni à dilecto Filio nostro in Urbe prædicta Vicario in spiritualibus generali in eadem Urbe in Ecclesia, seu Ecclesiis designandis; extra illam verò ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, in una ex dictis hebdomadis, respectivè indicendæ, & in unaquaque Cathedrali, seu Collegiata, aut his non extantibus, Parochiali, vel Matrice Ecclesia viciniore agendæ, in qua Litaniæ cum solitis precibus, &c. decantandæ erunt, interfuerint, seu unam ex dictis Ecclesiis visitaverint, & ibi, ut præfertur, oraverint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino, pro hac vice dumtaxat, concedimus.

Extensio ad infirmos, iter facientes, carceratos, & cæt. sub certis modo, & forma.

§. 2. Infirmis verò, navigantibus, iter agentibus, in carcere, seu servitute, aut alio quocumque legitimo impedimento detentis, qui Processioni hujusmodi interesse, aut dictam Ecclesiam visitare nequiverint, si alia pietatis opera sibi à Confessario ex approbatis ab Ordinario injungenda, adimpleverint, ac verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, ut præfertur oraverint: Regularibus quoque personis utriusque sexus, qui Processioni, quoad Moniales, videlicet, in suis Monasteriis, quo verò ad alios Regulares ad Cathedralem, seu in ejus defectum Collegiatam, aut aliam Ecclesiam majorem loci respectivè faciendi interfuerint, ibique similiter verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, ut præfertur, oraverint, aliaque præmissa adimpleverint, ut eamdem Indulgentiam consequantur, etiam concedimus, & indulgemus.

Facultas pro Secularibus tam Laicis quam Ecclesiasticis sibi eligendi Confessarii approbatum ut eos absolvat à casibus, non tamen in Bulla Cœnæ Domini reservatis, cum prohibitione illos habilitandi, &c.

§. 3. Ac eisdem Christi fidelibus tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis Secularibus licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tàm Secularem, quàm cujusvis Ordinis Regularem ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis causa, non tamen judicialiter, latis, seu inflictis, ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ reservatis, non tamen in Bulla die Cœnæ Domini legi solita, contentis, in foro conscientiæ, & hac vice tantòm injuncta tamen eis, & eorum cuilibet propter præmissa, pœnitentia salutari, & aliis ejusdem Confessarii arbitrio injungendis, absolvere, & liberare valeat, citrà tamen facultatem dispensandi super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate, quoquomodo contracta, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ.

Publicatio hujus Bullæ facienda ab Ordinariis locorum.

§. 4. Idcircò tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscunque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Clerisque & Populis sibi subjectis privatas processiones, & supplicationes, ut præfertur, celebrandas indicent.

§. 5. In

Contrariorum derogatio,& exemplorum fides.

§. 5. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. A. P. 6. die 1. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 1. Martii 1629. Pontificatus Nostri Anno VI.

LXXXIII.

Erectio unius Cathedræ Eloquentiæ, sive Rethoricæ in publico Urbis Gymnasio, pro uno ipsius Rethoricæ Lectore, & Professore, cum annuæ provisionis assignatione, necnon Privilegiorum, & Indultorum quibus alii dicti Gymnasii Cathedratici gaudent, communicatione; Ejusdemque concessio Augustino Mascardo.

Studium generale in Urbe cum Privilegiis pro Doctoribus, & Scholaribus instituit Bonifac. Octavus ut const. 9. In supremæ. tom. 1. Cui consonat Leon. X. Const. 4. Dum suavissimos. d. tom. 1.

Edita A. D. 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Militantis Ecclesiæ regimini ab eo, à quo omnis sapientia est, & cum quo illa semper fuit, & est antè ævum, nullo licet meritorum suffragio præpositi, & attentè considerantes, inter cæteras liberales doctrinas, & disciplinas, quibus Juventus in publico Almæ Urbis nostræ Gymnasio instruitur, & eruditur, ut hominis decus est ingenium, sic ingenii lumen esse eloquentiam, quodque Rhetorica docet, & justa persuadere, & horum contraria fugere; Operæ pretium Nos facturos existimavimus, si in eodem Gymnasio una Eloquentiæ, sive Rhetoricæ Cathedra provisionis nostræ Ministerio erigatur, & instituatur, eique sic erectæ, & institutæ, de tali persona provideatur, cujus insignis doctrina, & eruditio non modo industria, studio, labore, & diligentia, verum etiam singulari in Deum pietate comprobetur.

Erectio Cathedræ Rhetoricæ de qua in Rubr.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, unam in præfato Gymnasio Eloquentiæ, sive Rhetoricæ Cathedram pro uno ipsius Eloquentiæ, sive Rhetoricæ Lectore, & Professore cum omnibus, & singulis privilegiis, & indultis, etiam speciali nota, & expressione dignis, quib⁹ & aliarum scientiarum, sive disciplinarum in dicto Gymnasio Cathedratici Professores de jure, usu, statuto, consuetudine, aut ex concessione Apostolica, vel aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum.

Provisionis annæ scutatorum 500. assignatio.

§. 2. Necnon provisione annua scutatorum quingentorum monetæ ex ea octingentorum scutatorum similium, quam Venerabilis Frater Julius Archiepiscopus Thessalonicensis uti Juris civilis in eodem Gymnasio olim Professor, & Jubilatus ex concessione Apostolica percipit, postquam tamen per obitum ipsius Julii Archiepiscopi, seu aliàs ex ejus persona quomodolibet cessaverit, desumenda, & persolvenda, Apostolica auctoritate, tenore præsentium erigimus, & instituimus.

Augustini Mascardi in d. Cathedra Rhetoricæ Lectorem deputatio.

§. 3. Insuper dilecti filii Augustini Mascardi Clerici Lunensis, Sarzanensis, Cubicularii, ac familiaris & continui commensalis nostri eximiæ doctrinæ, & spectatæ multarum literarum scientiæ, atque eruditionis, aliarumque insignium virtutum, synceræ erga Nos, & hanc Sanctam Sedem fidei, & devotioni conjunctarum rationem habentes, Motu, scientia, & deliberatione similibus, Cathedram Eloquentiæ, sive Rhetoricæ per nos, ut præfertur, erectam, & institutam, sive onus Scientiam hujusmodi in dicto Gymnasio publicè legendi, docendi, & profitendi eidem Augustino, quoad vixerit, cum omnibus, & singulis honoribus, oneribus, privilegiis, gratiis, indultis, ac provisione annua quingentorum scutatorum hujusmodi, illi modo, & forma præmissis persolvenda, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, assignamus, & demandamus, eumque Eloquentiæ, sive Rhetoricæ in dicto Gymnasio Professorem quoad vixerit cum honoribus, oneribus, & provisione præfatis facimus, constituimus, & deputamus.

Executionis prædictorum mandatum.

§. 4. Mandantes, propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis, aliisque arbitrii nostri pœnis, ut eumdem Augustinum ad Cathedram Eloquentiæ, sive Rhetoricæ præfatam, onusque Scientiam hujusmodi profitendi, illiusque liberum exercitium juxta tenorem præsentium recipiant, & admittant, eique de provisione annua quingentorum scutatorum hujusmodi postquam illa octingentorum scutatorum similium cessaverit, ut præfertur, suis congruis temporibus respondeant, ac responderi curent, & faciant realiter, & cum effectu.

Contrariorum abrogatio.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Gymnasii, & Urbis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 5. 5. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

LXXXIV.

Revocatio Ordinationis factæ in Capitulo Fratrum Joannis Dei, qua concedebatur cuilibet Sacerdoti dictæ Religionis, ut duas Missas singulis hebdomadis celebrare, & de earum eleemosynis ad sui libitum disponere posset. Ac prohibitio, ne Fratres Sacerdotes dictæ Religionis audeant exercere Officia, & Dignitates, quæ in eadem exerceri solent. Cùm declaratione quæ sint Officia, & Dignitates hujusmodi, ac inflictione pœnarum contrafacientibus.

De ista Religione ejusque materiis, vide quæ tibi indicavi ad const. 100. Paul. V. sup. tom. 3. necnon ad constit. S. D. N. Sacrosanctum. 18.

Edita A. D 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Circumspecta Romani Pontificis providentia, ea interdum, quæ in personarum Regularium Capitulis sancita sunt, ipsa subinde, rerum experientia suadente, præsertim cum felici personarum sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium statui, regularisque observantiæ incremento opportunè consulitur, atque inconvenientibus obviam itur, alterat, immutat, in hisque solicitudinis, & providentiæ suæ studium favorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

In Capitulo istius Congregat. concessum fuerat cuilibet Sacerdoti, ut duas Missas in qualibet hebdomada celebrare, illarumque

§. 1. Cùm itaque (sicut accepimus) in quodam Capitulo Fratrum Congregationis Joannis Dei, sub regula S. Augustini, ordinatum fuerit, ut quilibet ejusdem Congregationis Sacerdos duas Missas ad sui libitum singulis hebdomadis celebrare, eleemosynamque sibi propterea datam percipere, & de ea in suos usus disponere valeat; ordinatio autem

eleemosynas in suos usus convertere posset: Quæ ordinatio cum valde d. Congr. obsit. Iste Pont. eam annullat, revocat, cassat, & effectu evacuat. Et insuper statuit, quòd Sacerdotes in d. Congregat. Prælaturas ullo modo obtinere valeant Quòdque promovendi ad Ordines secundum const. 69. Paul V. sup. t.3.pag.100. de cetero non promoveantur nisi decem annos professionis in d. Congr. pe regerint & approbentur, ut hic.

prædicta non parum eidem Congregationi obesse dignoscatur.

§. 2. Nos prospero, felicique ipsius Congregationis regimini, quantum cum Domino possumus consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris; Ordinationem prædictam, ac prout illam concernerent, omnia, & singula in scripturis desuper confectis contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusque & effectu prorsus evacuamus.

§. 3. Insuper volumus, ac auctoritate, & tenore prædictis statuimus, quod ejusdem Congregationis Sacerdotes Prælaturas in dicta Congregatione nullo modo obtinere possint.

§. 4. Et illi duo pro qualibet regulari domo ex Fratribus dictæ Congregationis, qui pro Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione ad sacros etiam Presbyteratus Ordines vigore literarum fel. rec. Pauli Papæ Quinti Prædecessoris nostri desuper emanatarum promovendi sunt, ad eosdem Ordines de cetero promoveri nullatenus valeant, nisi prius decem annos professionis in eadem Congregatione peregerint, & ab Examinatoribus Synodalibus, non solum ad Ordines prædictos, verum etiam ad sacras confessiones audiendas examinati, & idonei reperti fuerint, & necessarias super hoc patentes literas ab eisdem Examinatoribus obtinuerint.

De cetero promovendorum forma præscribitur.

§. 5. Ac demum, quòd nullus de cetero ad sacros Ordines in dicta Congregatione promoveatur, nisi pro necessitate administrandi Sacramenta Ecclesiastica infirmis, & religiosis, ac de Confratris Majoris, & Definitorum dictæ Congregationis consensu ad prædictum effectum dumtaxat præstando.

Clausulæ præservativæ hujus const.

§. 6. Decernentes, præsentes literas, ac omnia, & singula in eis contenta, valida, & firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 7. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum remotio.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Superioribus, & Fratribus, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 9. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 18. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 18. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Sequitur Declaratio quæ nominibus Officiorum, & Dignitatum intelligenda sint, ac pœnarum inflictio eligentibus ac electis contra formam hujus constitutionis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1628.

§. 1.

Paul. V. indulsit, ut in qualibet domo regulari hujus Congr. unus Confrater ad sacros Ordines promoveri posset, ut in const. 55 sup. to. 3 pag. 178 Istius Clem. constit. habes sup. t. 3. n. 44. pag. 48

ALiàs felicis record. Paulo Papæ V. Prædecessori nostro pro parte tunc existentis Vicarii Generalis, & Confratrum Congregationis Joannis Dei exposito, quòd omnes Domus Regulares Congregationis prædictæ magna incommoda, & damna patiebantur ex eo, quòd quadam Constitutione piæ memoriæ Clementis Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri sub datum die 9. Septembr. 1596. Pontificatus sui anno quinto, inter alia Confratribus dictæ Congregationis ascensus ad sacros Ordines interdictus erat; siquidem Presbyteros Seculares, qui pauperum in domibus prædictis exceptorum confessiones audirent, & Sacramenta ministrarent, & agonizantium animas omnipotenti Deo commendarent, habere valde dispendiosum, &, quod deterius erat, dicti Presbyteri Seculares post celebratum ab eis Sacrosanctum Missæ sacrificium à prædictis Domibus Regularibus pro majori parte diei, & tota nocte aberant in maximum animarum dictorum pauperum præjudicium: Idem Paulus Prædecessor eorum hac in parte supplicationibus inclinatus, quòd in qualibet domo dictæ Congregationis unus Confrater dumtaxat arbitrio tunc, & pro tempore existentis ejusdem Congregationis apud Sedem Apostolicam Protectoris ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines promoveri posset, sub certis modo, & forma tunc expressis concessit, & indulsit.

Et sic promotis Officiorum d. Congr administrationem interdixit.

§. 2. Utque sic promoti nullum Officium, munus, aut administrationem in dicta Congregatione gerere, vel exercere valerent, sed Missis celebrandis, & Sacramentis ministrandis tantummodo vacare deberent, statuit.

Subinde verò iste Pont. statuit, Sacerdotes in d. Congreg. Prælaturas nullatenus obtinere posse in Congr. præced.

§. 3. Subinde verò Nos prospero, felicique dictæ Congregationis regimini, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, inter alia voluimus, ac etiam statuimus, quòd ejusdem Congregationis Sacerdotes Prælaturas in ipsa Congregatione nullo modo obtinere possent, & aliàs, prout in dicti Pauli Prædecessoris, ac nostris in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modò ex causis hic expressis.

§. 4. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli dictæ Congregationis Superiores, & Sacerdotes prædictas literas contra verum illarum sensum, & dispositionem interpretari non verentes Confratris Majoris, Procuratoris generalis, Consiliarii, Provincialis, Vicarii generalis, Prioris, ac Secretarii generalis dignitates, & officia dictæ Congregationis, si ad ea assumantur, absque ullo conscientiæ scrupulo se recipere, & obtinere posse prætendant.

Declarat dignitates, ad quas omnino inhabiles esse declarat.

§. 5. Nos in præmissis opportunæ declarationis ministerio, quantum cum Domino possumus, providere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, motu, scientia, & deliberatione similibus, Confratres Sacerdotes Congregationis hujusmodi ex forma literarum prædictarum ad prænominatas dignitates, & officia obtinenda inhabiles esse, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, decernimus, & declaramus.

Electis quoque ac eligentib. contra formam hujus const. pœnas apponit.

§. 6. Necnon eisdem Confratribus Sacerdotibus, earumdem tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus, ne ad dignitates, & officia hujusmodi patiantur se eligi, vel assumi, aut in eis se immiscere quoquomodo: Superioribus verò ne illorum quemquam eligere, vel assumere audeant, seu

præsu-

præsumant, alioquin Superiores sic eligentes, vel assumentes omnibus officiis, & dignitatibus obtentis, voceque activa, & passiva eo ipso privati censeantur: Confratres verò Sacerdotes hujusmodi, ut proponitur, electi, vel assumpti à suorum Ordinum executione perpetuò suspensi remaneant.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 7. Decernentes, sic, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Quibuscumq. non obstantibus.

§. 8. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari mandat.

§. 9. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 17. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Junii 1628. Pontificatus Nostri Anno quinto.

LXXXV.

De Electione Præfecti Generalis, Consultorum, & Arbitri Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis.

Hujus Congregationis materiam lege ad Const. 25. Sixti V. Ex omnibus. sup. tom. 2. Et etiam hujus Pont. Const. 10. Sacrosancta. sup.

Edita A. D. 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex è sublimi militantis Ecclesiæ specula universi gregis Dominici Curæ jugiter invigilans, præcipuas Apostolicæ solicitudinis partes iis impendere consuevit, qui abjectis vanitatibus, huic temporali vitæ renunciarunt, charitatemque sectantes, & spiritualia æmulantes, non solùm sibi, sed etiam proximo ad salutem prodesse satagunt, ut per ordinate provideque constitutam superiorum electionem feliciter regantur, & gubernentur, sublatisque contentionibus quibuslibet, reddant Domino vota sua, ambulentque in innocentia vitæ, ac sanctitate, & justitia coram ipso.

Numerus Provinciarum, & Officialium in Capitulo gener. eligendorum.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, Congregatio dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Ministrantium Infirmis in quinque Provincias, videlicet Romanam, & Hetruriæ infimul, Siculam, Neapolitanam, Bononiensé, & Mediolanensem divisa existat, & in Capitulo generali ipsius Congregationis præter Generalem, ipsius Præfectum, quatuor Consultores, duo scilicet Presbyteri, & duo Laici, unusque Arbiter, qui in sacro Presbyteratus ordine constitutus esse debeat, eligi consueverint.

Præfectus Generalis ex qua Provincia, & quo Ordine de cetero eligendus.

§. 2. Nos felici, atque prospero Clericorum præfatorum regimini, atque gubernio, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere volentes, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quòd de cetero perpetuis futuris temporibus succedente muneris Præfecti generalis dictæ Congregationis vacatione, Siciliæ primo, ac subinde Mediolanensis, deinde verò Bononiensis, postea Neapolitanæ, demumque Romanæ, & Hetruriæ Provinciarum ejusdem Congregationis Professores ad munus Præfecti Generalis Ordine hujusmodi successivo servato, dummodo tamen ad illius functionem, sive exercitium habiles, & idonei in ea Provincia, cui id obtigerit, reperiantur, & sic deinceps alternis vicibus.

Consultores & Arbiter ex quib. Provinciis eligendi.

§. 3. Quodque in proxime futuro Capitulo generali ipsius Congregationis, è Mediolanensi, & Bononiensi, duo Laici, è Neapolitana verò, & Siciliæ duo Peesbyteri in Consultores, necnon arbiter pro hac prima vice rursus è Mediolanensi, Provinciis hujusmodi, in futurum verò ex aliis Provinciis per turnum alternis vicibus, atque ordine successivo, ut præfatur, eligantur, & assumantur, eligique & assumi debeant, ita tamen, ut è duabus illis Provinciis, ex quibus in uno Capitulo generali duo Presbyteri in Consultores assumpti fuerint, in alio subsequenti nonnisi duo Laici ad officium Consultorum hujusmodi eligi valeant, neque Consultores, & Arbiter ejus sint Provinciæ, ex qua Præfectum Generalem eligi contigerit, servato semper in omnibus præmissis ordine alternativæ, tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Decretum præservativum.

§. 4. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, ac efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari.

Decretum irritans.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, aliisque literis Apostolicis eidem Congregationi illiusque Superioribus, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 29. Apr.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 29. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

LXXXVI.

Extensio Indulti recitandi Officium, & celebrandi Missam de Beato Felice de Cantalicio Ordinis Capucinorum in ejus festo ad omnes Sacerdotes ad Ecclesias ejusdem Ordinis confluentibus.

Hunc Felicem de Cantalicio beatificavit hic idem Pont. sup. Const. 48. In specula. ubi notavi.

Edita An. D. 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refert dispositionem aliarum const. ab eo editarum, ut notavi in Rubr.

Aliàs nomine dilectorum filiorum nobilium virorum Maximiliani Bavariæ Sacri Romani Imperii Principis Electoris, & Caroli Lotharingiæ Ducum respectivè, necnon Francisci à Lotharingia Comitis Valdemontanæ, dilectarumque in Christo filiarum nobilis mulieris Elisabethæ Bavariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam à Lotharingia Monasterii Sedi Apostolicæ immediate subjecti Sancti Petri de Romaricomonte Ordinis Sancti Benedicti

nedicti Nullius, seu Tullensis Diœcesis Abbatissæ, necnon etiam Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis exposito, quòd bon. mem. Felix de Cantalicio ejusdem Ordinis, dum vixit, Professor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, eaque propter exponentes prædicti Nobis humiliter supplicari fecerant, ut donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ab Apostolica Sede decerneretur, idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque & Missa de eo recitari, & celebrari posset. Nos hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut ipse bon. mem. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque & Missa de eo tamquam de Communi Confessoris non Pontificis juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani eo anno ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique existentibus, hic autem Romæ etiam à Sacerdotibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus, die eorum Superioribus benevisa, in posterum verò die dumtaxat sui obitus in Ecclesiis Fratrum præfatorum, videlicet in Nanceii, ac præfato Romaricomontis, necnon Cantalicii Oppidis ab eisdem Fratribus tantùm, Romæ verò ubi Corpus ejusdem requiescit, etiam à Sacerdotibus ad Ecclesiam ipsorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari. Et subindè, ut à Fratribus ejusdem Ordinis universis, & singulis ubique existentibus, Romæ autem dumtaxat etiam à Sacerdotibus ad Ecclesiam, ubi ejusdem Beati Felicis Corpus quiescit, confluentib⁹ in die obdormitionis ipsius Beati Felicis Officium, & Missa de eo, ut præfertur, similiter recitari, & celebrari respectivè possent, & valerent, licentiam, & facultatem concedimus, & impartiti sumus, prout in diversis nostris in simili forma Brevis expeditis literis; quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc ad supplicationem horum Fratrum extendit hujusmodi indultum.

§. 2. Nunc autem; dilecti filii Francisci Genuensis Procuratoris generalis dicti Ordinis, ac Ministri Generalis, & Fratrum præfatorum nomine Nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati; De eorumdem Cardinalium consilio, ut in die tantùm festo ejusdem Beati Felicis Officium, & Missa de eo tamquam de Communi Confessoris non Pontificis, ut præfertur, juxta rubricas prædictas etiam à Sacerdotibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus recitari; & celebrari respectivè liberè similiter, & licite valeat, licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus pariter, & impartimur.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem mandat.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. A. P. 5. die 15. Mar.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 15. Martii 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

LXXXVII.

De Electione Definitorum nostræ Congregationis Casinensis, aliàs Sanctæ Justinæ de Padua, Ordinis Sanctissimi Patris Benedicti, ac de eorumdem vacatione ab Officio; Necnon de auctoritate Dietæ circa depositiones Abbatum, eorumque mutationes, ac eorum, qui Decanatus munere digni sunt electionem.

Hujus Congregationis materiam plenè indicatam vide ad Const. 1. Jul. II. super Cathedram tom. 1. Novissimè autem scito emanasse Decretum à Sacra Rituum Congregatione super usu Baldachini, & Ministrorum, & aliarum Ceremoniarum ad favorem Abbatum ipsius Congregationis, relatum, & confirmatum ab istomet S. D. N. inf. const. 101. Exponi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1628.

Exordium.

COmmissi Nobis per abundantiam Divinæ gratiæ Pastoralis officii debitum postulat, ut sacrarum Religionum in Ecclesia Dei militantium felici statui, & directioni sedulò intendentes, ea statuamus, & decernamus, quæ prospero illarum regimini, & gubernio conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constitutionis.

Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates Monasteriorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis aliàs Sanctæ Justinæ de Padua, quòd ipsi aliàs de anno proximè præterito in Civitate Perusina capitulariter congregati, considerantes damna, seu inconvenientia, quæ in dicta Congregatione ob nimiam, & ferè absolutam auctoritatem, & potestatem, qua ipsius Congregationis Definitorium sua perpetuitate fretum, ac Dieta utebantur, eatenus exorta erant, proindeque illis, de aliquo opportuno remedio provideri cupientes ad Nos, & Apostolicam Sedem desuper recursum habere decreverunt. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

De Electione, duratione, & vacatione Definitorum de cetero.

§. 1. Nos damnis, & inconvenientibus hujusmodi quantum cum Domino possumus, obviam ire, ac Abbates præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus Definitorium ejusdem Congregationis non sit, nec esse possit perpetuum, sed quoad omnes Definitores vacabile, ita quod ipsorum Definitorum Officium sit annale, & vigore cujuscumque confirmationis ultra biennium non duret, & qui de præsenti Definitores existunt, si tempore proximi Capituli generalis ejusdem Congregationis, quod ut asserunt, præsenti anno in Civitate Parmensi celebrandum est, eorum, & seu cujuslibet ipsorum Definitorum Officium spatio biennii tunc præcedentis duraverit, eorum Officium per biennium, ut præfertur obtentum, eo ipso vacet, & vacare censeatur, iidemque Definitores biennales ad Officium Definitoris hujusmodi denuò eligi, vel assumi nequeant, nisi postquam per aliud biennium ab eodem Officio cessaverint.

De auctoritate Diætæ circa dispositiones Abbatum, ac Decanorum Electione.

§. 2. Quodque etiam in Dieta dictæ Congregationis nullus Abbas deponi possit, sed id Capitulo generali ejusdem Congregationis omninò relinquatur, & casu quo aliqua urgens necessitas provisione indigens occurrat, tunc cognita primum causa, reoque audito, ad suspensionem administrationis dumtaxat deveniri possit, ac loco Prælati sic suspensi alius deputetur Prælatus, qui tamen ex illis non sit, qui Dietam ex qua judicium fieri contigerit, ingrediuntur: Demum quod in Dieta ullus Abbas in pœnam absque cognitione causæ mutari, seu decreta in Capitulo generali facta annullari, aut Decani sub quovis prætextu creari nullatenus possint.

§. 3. Præ-

Contrafacientium pœna.

§. 3. Prædictaque omnia, & singula perpetuò sub nullitatis gestorum, excommunicationis latæ sententiæ, privationis vocis activæ, & passivæ, ac officiorum per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa in posterum obtinendis pœnis, eo ipso incurrendis.

Clausulæ sublatæ.

§. 4. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis in prædicta Congregatione perpetuò observari, & ita per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, decernimus, & declaramus.

Deputatio Executorii

§. 5. Quocirca dilectis filiis nostro, Ludovico tituli S. Laurentii in Damaso Presbytero Cardinali Ludovisio nuncupato, moderno, & pro tempore existenti, Ordinis, & Congregationis hujusmodi apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori, ac causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro tempore existentium Ordinis, & Congregationis hujusmodi Superiorum, aut alius eorum nomine dictæ Congregationis fuerit requisiti, solemniter publicantes eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eas, & ea, auctoritate nostra ab omnibus inviolabiliter observari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & pœnas etiam pecuniarias eorum arbitrio imponendas moderand. & applicandas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus fel. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Dat. P. A. 5. die 24. Maii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Maij 1628. Pontificatus Nostri Anno quinto.

LXXXVIII.

Confirmatio Constitutionum Urbanarum Fratrum Minorum Conventualium Ordinis Sancti Francisci in Capitulo generali dicti Ordinis Anno 1625. celebrato pro feliciori ipsius Ordinis progressu editarum, ac de mandato S. D. N. examinatarum, cum annullatione quarumcumque aliarum Constitutionum prædictis repugnantium.

Istæ Constitutiones Urbanæ sunt impressæ in libro Romæ de Anno 1628. quas hic imprimere denuò otiosum esset.

Fratribus hujus Ordinis, eorumque Superioribus ambitum prohibuit Paul. V. ut in Const. 116. Admonemur. sup. tom. 3. Et pro dicti Ordinis Studentibus Collegium in Insula Melevitana erexit idem Paul. in Const. 121. In supereminenti. d. tom. 3. Et aliud in Civitate Pragæ instituit postea Gregor. XV. ut sup. in Const. 21. In supereminenti. De toto autem Ordine Beati Francisci attende, quæ sunt indicata ad Honor. III. Const. 5. sup. tom. 1.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1628.

Proœmium.

Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus per abundantiam divinæ gratiæ præpositi, inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari studio jugiter incumbimus, ut qui, abjectis vanitatibus, huic temporali vitæ renunciarunt, caritatemque spectantes, & spiritualia æmulantes, divini numinis obsequiis se manciparunt, sub providè, atque ordinate editis statutis, feliciter regantur, atque gubernentur.

In Capitulo gen. horum Fratrum de anno 1625. celebrato, ipsius Ord. Constitutiones Urbanæ nuncupatæ, compilatæ fuerunt, & in unum volumen redactæ. Illasque ut confirmarent supplicarunt Pont.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Felix Franciscinus de Cascia Minister generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in proximè præterito ipsius Ordinis Capitulo generali de anno 1625. celebrato pro feliciori ipsius Ordinis, ejusque Fratrum progressu, ac disciplinæ regularis observantia, novæ ipsius Ordinis constitutiones Urbanæ nuncupatæ in unum volumen compilatæ fuerunt.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, pro majori earumdem Constitutionum validitate, atque observantia, dictus Felix cupiat, illas Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri, & aliàs per Nos, ut infra provideri.

Qui eas, ut sic revisas, & examinatas approbat & confirmat, suppletque si qui, intervenerint, defectus.

§. 3. Nos, qui Constitutiones ipsas per dilectum filium Jacobum Crescentium Monasterii Abbatiæ nuncupatæ Sancti Euthitii, Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis Spoletanum dictorum Commendatarium diligenter examinari, & revideri jussimus, piis dicti Felicis votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones hujusmodi in unum volumen compilatas, sic de mandato nostro examinatas, & revisas, ut præfertur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Alias quascumque d. Ord. const. istis repugnantes, revocat, & annullat.

§. 4. Omnes verò, & singulas alias dicti Ordinis Constitutiones in antea factas, etiam auctoritate Apostolica roboratas, in iis, quæ præsentibus repugnant, & quæ annis proximè præteritis pro reformatione Fratrum dicti Ordinis Regni Poloniæ factæ fuerunt, revocamus, cassamus, & annullamus, viribusque, & effectu evacuamus.

Hujusmodi const. Urbanas ab omnibus d. Ord. observandas esse decernit.

§. 5. Decernentes, Constitutiones hujusmodi compilatas, ac de mandato nostro examinatas, & revisas, ut præfertur, ab omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus, ceterisque personis sub pœnis in illis contentis, inviolabiliter observari debere.

Aliter judicandi auctoritatem tollit.

§. 6. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus, super his à quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem mandat.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsius originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 15. Maji.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis sub Annulo Piscatoris, die 15. Maij 1628. Pontificatus Nostri Annò Quinto.

Sequitur Deputatio Ministri generalis hujus Ordinis in Executorem observantiæ dictarum Constitutionum Urbanarum.

Edita A. D. 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecto filio Franceschino à Cassia Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum Ministro Generali Salutem & Apostolicam benedictionem.

Iste Pont. edidit constit. præcedentem.

NUper à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet. Urbanus Papa Octavus. Ad Perpetuam rei memoriam. Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licèt imparibus.

Residuum est Const. quæ præcedit.

Causæ hujus const. & deputatio de qua in rubr.

§. 1. Cùm autem, sicut accepimus, Constitutiones hujusmodi de mandato nostro examinatæ, emendatæ, correctæ, & revisæ, ac per Nos approbatæ, & confirmatæ, ut præfertur in generali eorumdem Fratrum Congregatione in domo regulari Sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe de mense Maij proximè præteriti celebrata publicatæ, & acceptæ fuerint; Nos ut Constitutiones prædictæ eò faciliùs in omnibus ipsius Ordinis Domibus, & locis regularibus introducantur, exactiusque ab illorum Fratribus, & personis observentur, quò amplioribus fuerit à Nobis, & hac Sancta Sede facultatibus suffultus, providere volentes, ac de tua fide, prudentia, pietate, doctrina, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, tuam in præmissis auctoritatem, in primis Apostolica auctoritate præfata tenore præsentium excitamus, tibique per præsentes committimus, & mandamus, ut per teipsum, si commodè potueris, sin minus per idoneos ipsius Ordinis religiosos viros vitæ, ac morum probitate, doctrinaque præstantes à te subdelegandos Constitutiones hujusmodi de mandato nostro examinatas, & revisas, ac per Nos approbatas, & confirmatas, ut præfertur, in omnibus tui Ordinis domibus, & locis regularibus auctoritate nostra introducas, easque ab omnibus illorum Fratribus, & personis quantum fieri posse, & expedire judicaveris observari eadem auctoritate cures, & facias; contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo.

Facul. & auctoritatis concessio.

§. 3. Nos enim tibi præmissa, & quæcumque alia circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna facienda, dicenda, gerenda & exequenda, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præsentibus literis concessa sunt ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 6. die 16. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Septembris 1628. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Ordinationes, & leges observandæ in electione Magni Magistri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani. LXXX.X.

Hujus Hospitalis materiam vide indicatam ad Const. 2. Anastas. IV. Christianæ, sup. tom. 1. Et etiam hujus Pont. constit. 15. Universalis. pag. 30. qua confirmavit omnia privilegia ei quomodolibet concessa. Et aliam pariter constit. 78. Exponi. hic sup. qua confirmavit decretum editum ad ipsius Hospitalis, & Militum favorem circa constit. Greg. XV. de Conservatoribus.

Edita A. D. 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo meritorum suffragio, sed per abundantiam Divinæ Gratiæ constituti, inter cetera, quibus juxta creditum humilitati nostræ Apostolatus officium jugiter angimur, illa Nos maximè solicitos reddunt, ut eorum, qui ad primaria in Militiis Regularibus munia assumendi sunt, electiones certis legibus celebrentur, & omni perturbatione semota, feliciter perficiantur.

Certam legem præscribere volens iste Pont. in electione Magni Magistri prohibet, ne Locumtenens à quocum que electus in actus gratiam concernentes se intromittat, sed quæ ad justitiam tantùm pertinent, exerceat. Et alia statuit ut inf.

§. 1. Quare certam legem, & formam in Electione Magni Magistri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani celebranda præscribere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione, prohibemus, & interdicimus, ne de cetero ullus Locumtenens à pro tempore existente dicti Hospitalis Magno Magistro, vel, Sede Magistrali vacante, à Consilio Status, seu Completo juxta formam statutorum, seu stabilimentorum dicti Hospitalis, auctoritate, Apostolica confirmatorum deputatus, vel electus cum quovis Fratre Milite dicti Hospitalis, seu alia quavis persona ad habitum Fratrum dicti Hospitalis admitti petente super cujuscumque generis impedimento, vel defectu, etiam in vim quorumcumque privilegiorum, seu facultatum eadem auctoritate concessorum, seu confirmatorum dispensare, aut alias gratias quovis prætextu facere, minusque literas Apostolicas Magno Magistro prædefuncto directas executioni demandare, aut alias quosvis actus gratiam concernentes, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrendas facere audeat, vel præsumat; Volentes, & expressè præcipientes, ut ipse Locumtenens ea solum, quæ ad meram justitiam pertinent, exercere valeat: alioquin omnia, & singula per eum contra præsentium tenorem quomodolibet gesta, irrita, & inania, nulliusque roboris, & momenti existant. Sicque dispensati, & alii quicumque executionis literarum prædictarum, necnon gratiarum, eis sic ut præfertur, à Locumtenenti hujusmodi factarum, usu, & effectu careant, & aliàs in eodem statu, in quo antea erant, non secus ac si cum eis super suis impedimentis, vel defectibus dispensatum, gratiæque eis concessæ, ac literæ Apostolicæ hujusmodi executioni demandatæ non fuissent, remaneant.

§. 2. Oc-

De pecuniis Ærario commun. debitis sede Magistrali vacante recipien. & conservandis.

§. 2. Occurrente autem Sedis Magistralis vacatione tres ejusdem Hospitalis FF. Milites fide, & facultatibus idonei, per Locumtenentem, & Consilium præfatos deputentur, ut in ipsorum sic deputatorum manibus pecuniæ per debitores communis Ærarii, vacatione præfata durante, in numerata pecunia realiter, & cum effectu solvantur, & numerentur. Solventes verò solutionum hujusmodi quittantias ab ipsis deputatis reportent; qui quidem Deputati statim, secuta Magni Magistri Electione, pecuniarum per eos receptarum, & exactarum rationem reddere, pecuniasque ipsas Magno Magistro canonicè electo, seu Thesaurario, vel aliis Ministris, ad quos de jure, & ex forma statutorum, seu stabilimentorum hujusmodi spectabit, consignare, & restituere teneantur, aliterque factæ solutiones nullatenus solventibus suffragentur, quin adhuc communis Ærarii, ad effectum non ferendi suffragium, debitores censeantur.

Milites nati extra limites non se ingerant in Electione M. Magistri, nec ferant suffragium exceptis Episcopo Melevit. Priore Conventualis Ecclesiæ, ac Fratribus Magnæ Crucis.

§. 3. Præterea ne ullus dicti Hospitalis Frater sive Miles, sive Capellanus, sive Armorum serviens, & extra limites natus, cum quo super defectu limitum dispensatum sit, nullusque Frater Capellanus, actu Sacerdos non existens, minusque ullus Frater serviens qui ex mera gratia, nullis factis probationibus, receptus fuerit in electione Magni Magistri, aut in quovis alio actu illam concernente, etiam cujusvis privilegii à Sede Apostolica obtenti, vel consuetudinis etiam immemorabilis, aut quovis alio prætextu, ingenio, vel colore, votum, vel suffragium ferre, nec etiam passivum habere, seu in ea quomodolibet se intromittere, vel immiscere audeat, vel præsumat, aut privilegio, vel consuetudine hujusmodi, sive quibusvis aliis gratiis, sibi specialiter etiam auctoritate Apostolica desuper concessis, uti possit, aut valeat. Exceptis tamen Venerabili Fr. Episcopo Melevitano, & dilecto filio Priore Ecclesiæ Conventualis ejusdem Hospitalis nunc, & pro tempore existentibus, necnon quovis alio Magnæ Crucis Fratre, quos, licèt receptos extra limites, ad suffragium ferendum habiles declaramus, eosque in hac prohibitionis parte nullatenus comprehendere intendimus, sed ejusdem Episcopi, necnon etiam linguæ Germanicæ jura, privilegia, & prærogativas, si quæ illis aliàs competunt, præservamus.

Catalogus Vocalium juxta hanc const. conficiatur, ac terminus præfigatur ad hoc, ut si quis voluerit contra aliquem excipere, possit, quo elapso non audiatur.

§. 4. Insuper statuimus, & ordinamus, ut ipse Locumtenens una cum Consilio supradicto quamprimum eorum Fratrum, qui juxta formam præsentis nostræ Constitutionis suffragium laturi sunt, notam, sive Catalogum, cum eorum nominibus, cognominibus, patriis, & denominationibus, necnon tempore susceptionis habitus, ac Residentiæ, & Caravannarum per eorum quemlibet factarum confici, illamque in locis publicis, solitis, & consuetis, ad hoc, ut si quis se gravatum senserit, aut contra aliquem excipere voluerit, intra terminum, ab eisdem præfigendum, in Actis Cancellarii, seu Vicecancellarii, aut cujusvis alterius, ad hoc deputandi, exhibere, & jura sua deducere possit, & valeat, affigi curent: Quo termino elapso, & nihil opposito, opponere volentes amplius non audiantur.

Locumtenens & Consilium sede Magistrali vacante, causas summariè cognoscant, & decidant.

§. 5. Ipsi verò Locumtenens, & Consilium ipsas, & quascumque alias controversias, quas, Sede Magistrali vacante, oriri contigerit, donec ad Magni Magistri consummatam Electionem deventum fuerit, privativè quoad alios quoscumque summariè, simpliciter, & de plano, absque strepitu, & figura judicii, etiam manu regia, juxta tamen eorum statuta, stabilimenta, & consuetudines hujusmodi, omni, & quacumque appellatione, in integrum restitutione, & aliis quibuscumque executionem retardare volentibus, remotis, decidere, & terminare etiam possint, & valeant.

Modus, & forma eligendi Magnum Magistrum.

§. 6. Conventus verò, & omnes Fratres die, & hora solitis in Ecclesia d. Hospitalis congregentur, & Missa celebrata, Hymnoque Veni Creator Spiritus, decantato, singuli Fratres jus suffragii vigore præsentium habentes, ad Capellam unicuique Linguæ, ad id in eadem Ecclesia destinatam, seu destinandam, exceptis tamen Fratribus illius Linguæ ex qua dictus Locumtenens extiterit, qui in corpore Ecclesiæ S. Joannis remaneant, accedant, ibique prævio juramento per eorum singulos alta, & intelligibili voce juxta formam in statutis, seu stabilimentis hujusmodi præscriptam, & de præsenti observandam, deque eligendo eum quem secundum Deum judicarint expedire, præstando; Quod quidem in omnibus aliis electionibus, vigore earumdem præsentium, faciendis, per omnes, & singulos suffragium laturos, præstari, & renovari volumus: non unum, ut antea consueverant, sed tres Fratres Milites ex unaquaque lingua capaces, ac juxta præsentium, necnon statutorum, seu stabilimentorum præfatorum formam qualificatos, in Electores eligant, itaut imposterum non octo tantum Fratres Milites, qui in electores deputabantur, sed viginti quatuor eligantur, ipsaque trium Fratrum cujuscumqua Linguæ Electio per secretas schedulas modo, & forma sequentibus fiat; Videlicet, quòd omnes schedulæ vel impressæ, vel una & eadem manu tantùm conscriptæ sint, cum expressione eorum omnium, quæ in similibus electionum schedulis exprimi solent, præter nomina, & cognomina, seu denominationes eligentium, & eligendorum, illæque super mensa in Capellis, & Ecclesia hujusmodi respectivè apponi, singulique eligentes seorsim, & separatim, aliis inde remotis, ad ipsam mensam accedere, & ipsimet in una proprium nomen, seu cognomen, aut denominationem, in altera verò schedulæ partibus, illius, quem eligere voluerint, nomen, seu cognomen, aut denominationem propria manu, alioquin suffragium sit nullum, scribere debeant. Liceat tamen iis, quibus Consilium, & Locumtenens præfati ex aliqua infirmitatis, vel alterius justæ, & rationabilis impotentiæ causa id concesserint, nomina, cognomina, seu denominationes præfata per alium, ab ipsismet Locumtenente, & Consilio deputandum describi facere. Quilibet verò eligentium hujusmodi ad mensam præfatam accedens, nominibus, seu cognominibus, aut denominationibus præfatis in sua schedula, ut præfertur, conscriptis, illam complicet, & involvat ad effectum, ut à nemine legi possit, eamque sic complicatam, & involutam summis digitis elevans, & circumstantibus palam, & publicè ad hoc ut unicam esse omnibus pateat, commostrans, in urnam, seu vas in mensa ad hunc effectum appositum immittat. Quo facto tres antiquiores, seu magis antiani tanquam scrutatores palàm, & publicè omnibus videntibus, & audientibus eligentes, & schedulas in urnam, seu vas immissas, numerent, & ubi pauciores, seu plures schedulæ numero eligentium repertæ fuerint, illico comburantur, & ad novum scrutinium toties deveniatur, donec schedularum numerus eligentium numero coæquetur, illique respondeat, ipsaque trium hujusmodi Fratrum Militum pro unaquaque Lingua electio fiat; illique electi censeantur, qui majorem suffragiorum numerum respectu minoris habuerint, dummodò singuli quartam saltem suffragiorum partem assequantur. Si verò nemo, sive duo, aut unus dumtaxat ex tribus eligendis hanc quartam suffragiorum partem reportaverit, scrutinium toties renovetur quoad alios, qui quartam partem non reportaverint, donec trium numerus cum dicta saltem quarta parte compleatur. Qui verò, ut præfertur, electus fuerit à suffragio ferendo pro aliis duobus arceatur, statimque atque electus fuerit, ab ipsa Capella recedat, & ad locum

opportunum se conferat. Quòd si Locumtenens in dd. trium numerum eligatur, statim alius Locumtenens deputetur, seu magis Antianus ipsius Consilii inibi existens Locumtenentis loco præsideat, prout Consilio expedire videbitur. Quia verò Prioratus, ac aliæ Dignitates Anglicanæ linguæ Magno Magisterio Hospitalis hujusmodi, donec illud Regnum ad gremium S. R. E. redierit, Apostolica auctoritate unitæ reperiuntur, unaquæque Lingua successivè alium eligat, & ex septem sic electis, viginti & unus supradicti per secreta pillularum suffragia pro majori numero eligentium respectu minoris tres diversarum nationum, Gallicæ videlicet Hispanicæ, Italicæ, & Germanicæ eligant, qui tres, ut præfertur, electi linguam Anglicam repræsentent, illiusque vice, & nomine in electione hujusmodi tantùm suffragium ferant. His peractis ipsi viginti quatuor, ut præfertur electi, ad locum Conclavis se conferant, in quo etiam Electio Magni Magistri, non alibi facienda erit, ibique Præsidentem electionis per pillulas secretas juxta antiquam dicti Hospitalis consuetudinem hactenus observatam eligant, qui sic electus loco dicti Locumtenentis cum prohibitionibus supradictis, gratias, & alia supradicta non faciendi præsideat, & ea, quæ Præsidentes electionis de jure, privilegio, usu, vel consuetudine facere, & gerere possunt, seu debent, gerat, & faciat, & subinde ad electionem Triumviratus, nempe unius Militis, unius Capellani, & unius Armorum servientis Fratrum, qui sint diversarum linguarum juxta formam scrutinii pillularum, superius descripti, usque ad perfectam electionem hujusmodi procedant, ipsaque electione celebrata, ipsi tres sic electi in Conclavi prædicto ad quarti electionem, diversæ tamen linguæ unanimes deveniant: si autem intra unius horæ spatium concordes non fuerint, tunc & eo casu singuli alium Fratrem Militem eorum cuilibet benè visum, qui non sit ex eorum linguis, nominent, nominationeque hujusmodi ad viginti quatuor electores relata, ipsi ad secretum pillularum, pro electione unius ex dictis tribus nominatis, scrutinium deveniant, in quo ille, qui majorem suffragiorum numerum respectu minoris numeri reportabit, pro quarto electus sit, & esse censeatur. Quartus autem sic electus ad Conclave accedat, & cum aliis tribus ad quinti, quintus verò similiter electus cum aliis quatuor ad sexti electionem procedat per minorem suffragiorum numerum, sicque successivè usque ad sextidecimi electionem, videlicet duorum ex unaquaque lingua, juxta eorum præeminentias, & prærogativas hactenus observatas, quibus præjudicium inferre non intendimus, deveniatur. Occurrente autem in omnibus electionibus prædictis suffragiorum paritate, magis antianus, & in antianitatis æqualitate is, qui diurturniorem residentiam in Conventu, & in residentiæ paritate iis, qui plures Caravanas fecerit, aliis præferatur, electusque sit, & esse censeatur. Completa tandem sexdecim præfatorum electione, ipsi sexdecim sic electi (odio, amore, & aliis quibuscumque humanis affectibus posthabitis, solumque Deum, illiusque Religionis decus, ac propagationem præ oculis habentes) ad electionem Magni Magistri, quem capacem, & pro tanti Ordinis dignitate, & utilitate idoneum judicaverint, juxta stabilimenta præfata deveniant.

Electionem, si contra hanc formam fiet, irritat, & annullat.

§. 7. Quòd si Electio Magni Magistri aliter, quàm in Conclavi, prævia electione trium Fratrum militum uniuscujusque linguæ non receptorum ex gratia limitum, modo, & forma præmissis, tam respectu scrutinii, & suffragiorum, quàm linguæ Anglicanæ facienda, & non electo priùs uno Fratre Milite, uno Fratre Capellano, & alio Fratre serviente Armorum, ut supra, qualificatis, qui usque ad electionem decimisexti, duorum, videlicet, pro qualibet lingua juxta tenorem præsentium procedant, & à sexdecim electis hujusmodi, demumque de alio, quàm uno ex Fratribus Militibus, ex eadem limitum gratia nequaquam receptis, celebrata fuerit, nulla, & irrita sit eo ipso, nullumque sortiatur effectum: quæ omnia inviolabiliter observari debere declaramus.

Præsentes literas in Cancellaria dicti Hospitalis recipi registrarique mandat.

§. 8. Mandantes propterea dilectis filiis dicti Hospitalis Magno Magistro, ac Locumtenenti, & Consilio, omnibusque aliis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut præsentes literas in Cancellaria dicti Hospitalis recipiant, & admittant, ac registrent, recipique, & admitti, ac registrari curent, & faciant.

Clausulæ præservativæ.

§. 9. Ac decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quòd ipsius Hospitalis Magnus Magister Conventus, & Fratres ad præmissa vocati, & auditi non fuerint, aut alia quacumque causa quantumvis legitima apparente de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, aut in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci non posse, sed illa semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ejusdem Hospitalis Fratribus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 10. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulæ derogativæ.

§. 11. Non obstantibus quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Hospitalis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Hospitali, illiusque Magno Magistro, Conventui, & Fratribus, ac quibusvis aliis personis, etiam particularibus, necnon dispensationibus super quibusvis defectibus, ac sub quibuscumque tenoribus, ac formis, & cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, & innovatis, quas ad effectum præmissorum nemini suffragari posse decernimus. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, ad effectum præsentium tantùm, illis aliàs in suo robore permansuris, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio in Urbe & in Insula Melevit. omnes obliget.

§. 12. Ut autem præsentium ignorantia allegari, aut prætendi nullo modo possit, volumus, præsentes, seu earum transumptum ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ de Urbe more solito, & deinde per hæreticæ pra-

vitatis

vitatis Inquisitorem in Insula Melevitana Residentem,seu ab eo deputandum inConventu praefato publicari, atque affigi; ipsasque praesentes sic publicatas, omnes, & singulos, ad quos spectat,& spectabit quomodolibet in futurum, illico arctare, afficere, & obligare, ac si unicuique personaliter intimatae,& praesentatae fuissent.

Transumptis vult exhiberi fidem.

§. 13. Quodque earum transumptis,etiam impressis,manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Magni Magistri, aut alicujus d. Hospitalis Magnae Crucis, aut alterius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in judicio,& extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Dat. P. A. 5. die 3. Julii.

Dat. Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris,die 3. Julii 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. JEsu Christi Millesimo sexcentesimovigesimo octavo, Indictione undecima,die verò tertia mensis Augusti, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divinâ Providentiâ Papae Octavi, Anno ejus Quinto, retroscriptae literae Apostolicae affixae,& publicatae fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae, dimissis praesentibus literis per aliquantulum temporis spatium ut moris est, affixis, ac deinde amotis postea earumdem exempla etiam impressa, & affixa relicta fuerunt per Nos Franciscum Pignoratum,& Camillum Fundatum Apostolicos Cursor.

Brandimartes Latinus S. D. N. Papae Curs. pro Mag. Curs.

XC.

Approbatio, & Confirmatio multarum Constitutionum,seu Ordinationum pro tutiori Fratrum Discalceatorum Reformatorum Ordinis S. Augustini Congregationis Galliae Gubernio editorum.

Istorum Fratrum materiam habes signatam ad Const. 63. Decet.Clem. VIII. sup. tom. 3. Licet ibi non loquatur de hac Congregatione Galliae.

Edita A. D. 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dilectis Nobis in Christo Fratribus Discalceatis Reformatis Ordinis S. Augustini Congregationis Galliae.

Proemium.

EX injuncti Nobis Apostolici muneris debito sacrarum Religionum in Ecclesia Dei piè sanctèque institutarum prosperum statum,felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, his quae providè facta fuisse dicuntur,ut firma perpetuò,& illibata persistant, libenter cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, aliasque desuper ejusdem muneris partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ob nonnullas difficultates ortes inter Priorem gen. Ord. S. Augustini, & Fratres Discalceatos Congr. Galliae ejusdem Ord. de consensu Prioris gen. & Assistentium multa fuerunt concessa, & provisa, prout infertur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Generalis totius Ordinis Eremitarum S. Augustini, necnon Fratres Reformati Discalceati nuncupati ejusdem Ordinis Congregationis Galliae, quòd cum inter ipsum Priorem generalem ac Fratres hujusmodi nonnullae difficultates circa ejusdem Congregationis regimen ortae fuissent, tandem post longam, & maturam negocii hujusmodi discussionem, dictus Prior generalis felici, ac prospero ipsius Congregationis regimini, ac strictioris quàm ipsi Fratres profitentur observantiae,conservationi, & augmento consulere volens, de assensu, & consensu dilectorum filiorum Prioris generalis, & Assistentium dicti Ordinis nonnulla concessit, & providit tenoris subsequentis, videlicet.

De Vicario gener. ipsius Congr.

§. 2. Quòd Congregatio gubernetur per Vicarium generalem (sicut nunc, & semper gubernata fuit) in Capitulo Congregationis eligendum, qui à Priore generali Ordinis pro tempore existente absque aliqua contradictione confirmetur, cum omnibus actis in eodem Capitulo, dummodo nihil in praejudicium auctoritatis Reverendiss. Prioris generalis contineant,qui Vicarius generalis semper sit eligendus de Corpore ejusdem Congregationis, qui eamdem vitae austeritatem profiteatur.

De novorum locorum acceptationibus, seu fundationibus.

§. 3. Et quod praedictus Vicarius generalis cum Definitoribus Monasteria, & Ecclesias oblatas acceptare,ac novas fundare possint,etiam Monasteria Ordinis Eremitarum S. Augustini, quae non actu àReligione possidentur,& quae possidentur non poterunt aboleri nisi de consensuReverendissimiPatris Generalis,ita tamen ut in fundationibus,& erectionibus hujusmodi servetur forma in constitutionibus,& decretis Apostolicis consueta.

De Praesidente Capituli.

§. 4. Eligatur unus ex eadem Congregatione à Priore generali in Praesidentem Capituli, quod si non mittantur literae Praesidentiae sit ipso facto Praesidens primus Definitor Capituli praecedentis,juxta Constitutiones dictae Congregationis.

De transitu ad aliam Provinciam, Congreg vel Ordinem. vid Clem.8 Const 3 sup. to.3 pag 2. sicut ad parag 11.hujus Const.

§. 5. Quod nullus praedictae Congregationis Frater professus in aliquam Provinciam, vel Congregationem tàm praedicti, quàm cujusvis alterius Ordinis,& Instituti (Carthusianis exceptis) absque Sedis Apostolicae licentia transire possit: qui aliter transierit, ad Congregationem redire per censuras Ecclesiasticas; & alio meliori modo à Vicario generali compelli possit.

De Laicis Congregat.

§. 6. Et quòd nullus in praedicta Congregatione Laicus, vel Conversus ad statum Clericorum etiam durante tempore Novitiatus transire possit, aut Ordines sacros suscipere, juxta formam Decreti Clementis VIII.

De Discolis, & incorrigibilib Apostatis.

§. 7. Quòd si quis Frater dictae Congregationis propter aliquem excessum, vel culpam juxta illorum constitutiones punitus fuerit per Superiores Congregationis,à Priore generali in detrimentum disciplinae Reformationis, & observantiae absolvi non possit. Et si quis Discolus & Incorrigibilis Apostata, de alia legitima causa (servato Decreto D. N. Urbani Papae VIII.) à Congregatione fuerit expulsus,per Priorem Generalem contradicente Vicario Generali Congregationis ad illam remitti non possit, nisi constito de gravamine.

De auctoritate Prioris gener. visitandi Fratres Congregat.

§. 8. Prior Generalis per se,vel per alium ejusdem Congregationis, Fratres visitare & corrigere poterit juxta tamen disciplinam & constitutiones Congregationis,quibus derogare non poterit, qui Prior Generalis in visitatione hujusmodi primum Definitorem Congregationis assumat,& quòd tam in visitatione,quam extra,Fratres de loco ad locum non mittat, sed si quis mittendus fuerit, Vicario Generali significet,ad quem Vicarium Generalem literas obedientiales pro loci mutatione dare pertineat.Et quòd si quid aliter factum fuerit, aut tentatum contra praemissa,inane, & irritum esse decernatur.

De Fratrib. Romam aliquo sub praetextu venientibus.

§. 9. Et quod ad omnem vagandi occasionem tollendam, nullus Frater Congregationis Romam petere possit,etiam sub praetextu literarum à Priore Generali obtentarum nisi consentiente Vicario Generali Congregationis, & ab ipso benedictione accepta.

Hic Pont. provisa ...a

§. 10. Cùm autem sicut eadem expositio sub-

præ inserta & acceptata approbat, atque confirmat cum supplemento defectuum

jungebat, omnia & singula præmissa, post maturam discussionem tam ab ipso Priore Generali, quam Fratribus Reformatis hujusmodi per modum concordiæ provisa & acceptata fuerint, ipseque Prior Generalis plurimum cupiat eadem præmissa quo firmius subsistant, exactiusque observentur, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; Nos Priorem Generalem, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, præmissa per dictum Priorem Generalem ut supra concessa, seu ordinata, & per ipsos Fratres Reformatos, ut petitur, cum omnibus inde sequutis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tam juris, quam facti defectus, siqui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Cum prohibitione, sub excommunicationis pœna, habitum similem deferendi in Gallia, aut eorundem nomen sibi arrogandi.

§. 11. Præterea nequis in Gallia habitum in materia & forma similem, ita ut ex prædictis Fratribus Discalceatis existimari possit, nisi prædictæ Congregationis membrum actualiter existat, gestare, sive nomen Discalceatorum Reformatorum Sancti Augustini sibi arrogare, aut prædictam Congregationem esse Ordinis Eremitarum Sancti Augustini verbo vel scripto temere negare audeat, seu præsumat, sub excommunicationis pœna interdicimus, & prohibemus.

Neque prædictæ Congreg. Constitutionibus derogandi, vel super eis dispensandi.

§. 12. Et ut vitæ asperitas, & observantia puritatis Regulæ Sancti Augustini & peculiarium Congregationis prædictæ constitutionum absque ullo impedimento serventur; Volumus quod desuper nullatenus à Superioribus dicti Ordinis dispensari possit, sed semper fixa & firma remaneat stricta Regularis observantia.

Clausulæ præservativæ hujus sanctionis.

§. 13. Decernentes, præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut in jus vel controversiam revocari, aut aliter quomodolibet infringi, vel retardari, suspendi, limitari, aut aliter in contrarium disponi, statui, vel ordinari nunquam posse; sed illas & in eis contenta quæcumque semper & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 14. Et ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Rogamus quoque, & hortamur attentè Charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum, quatenus Congregationem Fratrum Discalceatorum Reformatorum hujusmodi pro sua in Deum pietate, ac in Nos & hanc Sanctam Sedem observantia habens propensius commendatam, illam benigno favore & gratia prosequatur.

Deputatio Executorum.

§. 15. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, ac aliis locorum Ordinariis dicti Regni per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, præsentes literas & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa omnia ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, firmiter observari. Non permittentes illos desuper à quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet & rebelles per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum.

§. 16. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, & Congregationi, illorumque Superioribus & personis sub quibuscumque sententiis, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis cautelis, necnon irritantibus & aliis Decretis in genere vel in specie, ac aliter in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 17. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. 21. Julii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Julii. 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CXI.

Quòd Fratres Capucini Ordinis S. Francisci ad laxiorem Ordinem sine Sedis Apostolicæ, ad Carthusiensem verò, sine Ministri Generalis licentia de cætero non transeant.

Istis Fratribus ut Crucem propriam in processionibus deferre possint, indulsit Paulus V. in Const. 107. Pastoralis. Sup. tomo 3. Et uberiùs habes in Clement. VII. Const. 21. Religionis, sup. tom. 1. Transitum quoque à Fratribus Capucinis ad Fratres Minimos S. Francisci de Paula, & è contra prohibuerat Pius V. Const. 45. Sedis. supra tom. 2.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1628.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum virorum, qui, spretis hujus sæculi vanitatibus, divini numinis obsequiis, sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis sese manciparunt, paternam curam gerentes, in his ejusdem muneris partes sedulò intendamus, per quæ prospero, felicique eorum statui, & directioni opportunè consulatur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Quià multi hujus Ordinis Fratres, ad alios Ordines se transferre posse prætendunt.

§. 1. Cùm itaque sicut dilectus filius Procurator generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci, Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, nonnulli dicti Ordinis Religiosi, nulla desuper ab Apostolica Sede, vel Superioribus suis obtenta licentia, ad alios Ordines,

seu

seu Congregationes se transferre posse prætenderint, & prætendant, non sine gravi regularis disciplinæ observantiæ detrimento, dictique Ordinis inquietudine.

Pont. ad laxiorem Ordinem sine Sedis Apostolicæ, ad Carthusien. verò sine Ministri generalis licentia scripta d. transitum interdicit.

§. 2. Nos pro nostri Pastoralis Officii debito præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviam ire, prosperoque ipsius Ordinis statui, & quieti consulere volentes, supplicationibus dicti Procuratoris generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Ne de cætero perpetuis futuris temporibus ullus dicti Ordinis Religiosus ad laxiorem absque speciali nostra, & Sedis Apostolicæ, ad Carthusiensẽ verò, seu quemcumque alium Ordinem, vel Congregationem, nisi de Ministri generalis pro tempore existentis dicti Ordinis licentia in scriptis obtinenda quovis prætextu, aut ex quavis quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, sub Apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto absque ulla declaratione incurrendis transire quoquo modo audeat, seu præsumat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus.

Decretum præservativum addit.

§. 3. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari.

Ita judicari præcipit.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum, ac quorumvis aliorum Ordinum, & Congregationum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, cõfirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fide mandat.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 6. die 9. Augusti.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Augusti 1628. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

XCII.

Revocatio Indultorum, ac Privilegiorum omnium, etiam per modum communicationis concessorum Militiis, Hospitalibus, Collegiis, Capitulis, Religionibus, Societatibus, Congregationibus, & Ordinibus quibusvis, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, cæterisque locis piis, & eorum, sive earum respectivè personis, audiendi Secularium personarum Confessiones absque Ordinarii examine, & approbatione.

Privilegia omnia super hujusmodi facultate concessa revocaverat Conc. Trid. sess. 23. cap. 15. & ad sæcularium confessiones audiendas, ab Episcopis illos tantùm admitti statuit, qui vel Parochiale Beneficium obtinuerint, vel per examen, aut aliàs idonei judicati fuerint, prout indicatum est ad Const. 133. Pii V. tom. 2. Per quam ipse Pius hoc idem prohibuit Regularibus cujuscumque Ordinis, etiam Lectoribus, aut in Theologia graduatis: Cujus Constitutionis reductionem ad terminos juris communis, & Concilii Tridentini fecit Greg. XIII. in Const. 9. In tanta. d. tom. 2. Et ad hanc materiam attende etiam Clem. VIII. Const. 115. Quacumque. tom. 3. §. 9.

Edita A. D. 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ istius Revocationis.

CUM, sicut accepimus, aliquibus Religiosis quorumdam Ordinum, seu Congregationum à Sede Apostolica indultum fuerit, ut sacramentales personarum secularium confessiones audire valeant, etiamsi ab Episcopis Diœcesanis ad id examinati, & approbati non fuerint; nec desint, qui temere asseverent, hoc ipsum privilegium cæteris quoque aliorum Ordinum Regularibus competere, cum amplissimis privilegiorũ communicationibus, quas ab eadem Sede Apostolica obtinuerunt, & hinc saluberrimum Sacri Concilii Tridentini decretum desuper sancitum penitus subvertatur.

Revocatio indultorum de qua in Rubrica.

§. 1. Nos huic malo opportunè providere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, omnia, & singula indulta hujusmodi, audiendi Secularium confessiones absque Ordinarii examine, & approbatione, quibusvis Collegiis, Capitulis, Religionibus, Societatibus, & etiam Societati JESU, Congregationibus, & Ordinibus, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, necnon Monachorum quorumcumque etiam Sancti Benedicti, Cisterciensis, & Carthusiensis, ac etiam quibusvis Militiis, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ac quibuscumque Ecclesiis etiam Patriarchalibus, & Metropolitanis, Monasteriis, cæterisque locis piis, sive eorum, & earum respectivè Abbatibus, Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, etiam Generalibus, vel Provincialibus, Cappellanis, Confessariis, aut aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus, & personis quibuscumque, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi Apostolicæ immediatè subjectis, cujuscumque dignitatis, præeminentiæ, & conditionis existentibus, & quovis privilegio munitis, & tam ad supplicationem partium, quàm Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hactenus quandocumque, & qualitercumque ex quavis, etiam de necessitate exprimenda causa, & aliàs quomodolibet concessa, Apostolica auctoritate, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, viribusque, & effectu evacuamus, ac revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nec Religionibus, Societatibus, etiam Societati JESU, Congregationibus, Ordinibus, ac Militiis, & Ecclesiis, Monasteriisque prædictis, eorumque Superioribus, & personis quibuscumque imposterum ullo modo suffragari, minusque illos, & illas, etiamsi de iis specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, indultis hujusmodi uti posse.

Clausulæ præservativæ.

§. 2. Præsentes verò literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quòd quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocum-

quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in ius, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenùs posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula, sublata aliter judicandi facultate.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Abbatibus, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus, Capellanis, aliisquæ prædictis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere; vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in diguitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Publicatio in Urbe omnes liget.

§. 6. Quodque eædem præsentes literæ, seù illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Joan. Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Dat. P. A. 6. die 12. Septembris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Septembris 1628. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Publicatio.

Anno Millesimo sexcentesimo vigesimo nono, Indictione duodecima, Pontificatus autem Sanctissimi D. N. Papæ Domini Urbani Divinâ Providentiâ Papæ Octavi anno ejus sexto, die verò Lunæ octava Januarii. Retroscriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est; per nos Franciscum Pignoccatum, & Pompejum Giranum ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ Cursores.

Brandimartes Latinus Pro-Mag. DD. Curs.

XCIII. Quòd Indulta concessa diversis Urbis Tribunalibus, & Judicibus cognoscendi causas criminales super delictis quarumcumque personarum privativè quoad alios, non privativè quoad Gubernatorem Urbis pro tempore existentem, sed cumulativè cum eo concessa intelligantur.

Hujusmodi Indulta multis Archihospitalibus, Collegiis Capitulis, Militiis, ac similibus concessa à diversis Pontificibus require in Repertorio, in singulis eorum nominibus.

Auctoritatem verò Gubernatoris Urbis, lege in Leonis X. Const. 8. Et si cunctarum, supra tom. 1. Et in Pii IV. Const. 1. Cum sicut. tom. 2. pag. 1. necnon in Pii V. Const. 107. Cum Apostolica, d. tom. 2. In quibus omnibus aliàs de hac materia loquentes Constitutiones habes indicatas.

URBANUS PAPA. VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1628.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, æqui boniquæ supremum assertorem, si quæ dubia circa constitutas administrandæ Justitiæ rationes oriantur, declarationis suæ oraculo ita dilucidare, ut præcisa cujuscumque hæsitationis, sive dubii materia, unicuique quod suum est, per competentes Judices, & Ministros æqua lance tribuatur.

Diversorum Tribunaliũ Urbis Judicibus indultum fuerat, ut possent cognoscere quascumque causas criminales, super delictis quarumcumque personarum privativè quoad omnes alios

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, varia diversis Almæ Urbis nostræ Tribunalibus, & Judicibus etiam S. R. E. Cardinalibus Protectoribus, & Collegiis, vel aliis etiam hic de necessitate exprimendis Indulta quascumque causas criminales, vel earum aliquas super quibuscumque delictis, criminibus, & excessibus quarumcumque personarum, tàm Laicarum, quàm Ecclesiasticarum, etiam Regularium, & Militiarum, etiam speciali nota dignarum privativè quoad alios quoscumque cognoscendi, per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos concessa sint.

Nunc Pont. declarat Indulta hujusmodi concessa fuisse cumulativè, non privativè quoad Urbis pro tempore existentem Gubernatorem.

§. 2. Nos debitæ earumdem causarum cognitioni, atque expeditioni quantùm cum Domino possumus, consulere volente; necnon omnium, & singulorum Indultorum prædictorum tenores, ac Dat. præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quòd omnia, & singula Indulta hujusmodi non privativè quoad modernum, & pro tempore existentem dictæ Urbis Gubernatorem, sed cumulativè cum eo concessa intelligantur, & intelligi debeant.

Ac ita, non aliter judicari mand.

§. 3. Sicque, & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostoliei Auditores, ac S. R. E. Cardinales Camerarium, Vicecancellarium, Cameræ Apostolicæ Thesaurarium generalem, & quosvis alios Officiales, & Ministros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, tenore præsentium declaramus, & (quatenùs opus sit) statuimus, decernimus, & mandamus.

Obstantibus quibusvis plenè derogat.

§. 4. Non obstantibus (quatenùs opus sit) regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes,

illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 6. die 23. Septembris. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Septembris 1628. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

XCIV. Confirmatio Privilegiorum, & Indultorum Ordini Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, & illius personis concessorum, dummodo sint in usu, nec revocata, vel Sacris Canonibus, Concilii Tridentini Decretis, aut Constitutionibus Apostolicis non sint repugnantia.

Hunc Ordinem approbavit Greg. IX. ut sup. tom. 1. Const. 9. Devotionis. ubi plenè ipsius materiam legere potes. Reformatis verò istius Ordinis transitum ad hos Calceatos sine Sedis Apostolicæ licentia interdixit istemet. Pont. sup. in Const. 77. Injuncti. Eidemque Ordini, ut Missam, & Officium recitare valeant in die festo Sancti Raymundi Confessoris dicti Ordinis Professoris de communi Confessoris non Pontificis concessit iste Pont. sup. in Const. 52. Salvatoris.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

EX clementi Sedis Apostolicæ provisione, necnon personarum Deo devotarum sub Religionis jugo Domino militantium pia devotione provenire dignoscitur, ut Romanus Pontifex quandoque per Prædecessores suos Romanos Pontifices pro personarum earumdem, locorumque illarum felici successu, & quiete concessa approbet, & confirmet, atque communiat, prout personarum earumdem, ac locorum, & temporum qualitatibus debitè pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

Multa à diversis Pont. huic Ordini concessa fuerunt privilegia. §. 1. Sane pro parte dilecti filii Ludovici Aparicii moderni Procuratoris Generalis infrascripti Ordinis B. Mariæ Nobis nuper exhibita petitio continebat, quòd cùm inter omnes vitæ Regularis Ordines ille in primis conspicuus esse videretur quem Beatissima Cœlorum Regina ad Captivorum in Infidelium partibus miserè servientium redemptionem Sancto Raymundo de Pennafort, & claræ memoriæ Jacobo Aragonum Regi, necnon quondam Petro Rolasco primo illius Professori, dum vitam ducerent in humanis, singulari quodam miserationis affectu sibi fore charissimum revelaverat, felicis recordationis Callistus Papa III. Prædecessor noster illum certis Ordinibus ratione quarti voti, quo illius Fratres se Infidelibus in Captivorum redemptionem pignus fore devovent, & obstringunt, celsiorem, & perfectiorem vocavit, & hic ipse Ordo jam inde ab anno Domini millesimo ducentesimo decimo octavo, in Civitate Barchinonensi ab eodem Jacobo Rege in die festo Sancti Laurentii Martyris, sub invocatione Beatæ Mariæ de Mercede, & Redemptione Captivorum nuncupatæ institutus, & à piæ memoriæ Gregorio Papa IX. etiam Prædecessore nostro à Nativitate Domino millesimo ducentesimo trigesimo, à revelatione verò prædicta duodecimo, Pontificatus autem sui octavo annis, in festivitate Sancti Antonii Abbatis confirmatus, iis pietatis incrementis in corporum animarumque Captivorum hujusmodi salutem, scilicet eorum aliis redimendis, aliis instruendis, aliisque in fide corroborandis opere, & sermone in dies magis magisque effloruit, ut quamplurimi Romani Pontifices similiter Prædecessores nostri, non minus primam illius originem cælitus revelatam, quàm pios hujusmodi progressus admirati innumeras propemodum in eum gratias, & privilegia, ex inexhausto Ecclesiæ Dei thesauro depromptas, Sedis Apostolicæ benignitate liberalissimè contulerit.

Quæ Ordo supplicavit Pont. ut confirmare dignaretur. §. 2. Quare pro parte dicti Ludovici, tàm suo, quàm universorum ejusdem Ordinis Professorum, nominibus Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus privilegia hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia Apostolico munimine roborare, aliàsque eis in præmissis, ut infra, opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Prout modò approbat, & confirmat, dummodo sac. Canon, & Conc. Trid. non adversentur &c supplet que omnes defectus. §. 3. Nos igitur dicti Ordinis Beatæ Mariæ, quem præ ceteris in visceribus gerimus charitatis prosperum, & tranquillum statum paterno zelantes affectu, ac Ludovicum, & singulos Religiosos hujusmodi à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Omnia, & singula privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, antelationes, præeminentias, licentias, facultates, concessiones, remissiones peccatorum, indulgentias absolutiones, aliasque gratias universas per dictum Gregorium IX. & recolendæ memoriæ Gregorium XI. Innocentium IV. Innocentium VI. & Innocentium VIII. Alexandrum IV. & Alexandrum VI. Clementem IV. Clementem VI. & Clementem VII. Joannem XXII. Nicolaum III. Nicolaum IV. & Nicolaum V. Bonifacium VIII. Urbanum Quintum, Martinum etiam V. Eugenium IV. Pium II. prædictum Callistum, Paulum II. Paulum III. & Paulum IV. Sixtum IV. Julium Secundum, & Julium III. Leonem X. novissimèque Sixtum V. Clementem VIII. & Paulum V. & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros universo Ordini Beatæ Mariæ hujusmodi, & singulis illius Provinciis, Monasteriis, Prioratibus, Domibus, aliisq; Regularibus locis, necnon Generali Magistro, illiusque sive ipsius Ordinis Vicario, seu Vicariis, Procuratoribus, Visitatoribus, Provincialibus, Redemptoribus Captivorum, Electoribus, Definitoribus, Commendatoribus, Vocalibus, aliisque Officialibus quocumque nomine nuncupatis, & cæteris illius Fratribus, & Religiosis, & aliis personis quibuscumque tàm in genere, quàm in specie, etiam per modum communicationis, extensionis, & ampliationis, aliàs quomodolibet, & sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus concessa, innovata, confirmata, & approbata, & literas Apostolicas desuper tàm in plumbo, quàm in forma Brevis expeditas, quorum, & quarum omnium, & singulorum, ac singularum tenores, etiamsi talia seu tales forent, quæ specialem, & individuam mentionem requirerent, ac datis præsentibus, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, dummodo tamen sint in usu, & sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, necnon Apostolicis Constitutionibus, & dicti Ordinis regularibus Institutis non repugnent, illaque, & illæ hactenùs revocata, & revocatæ, ac sub aliquibus revocationibus comprehensa, & comprehensæ non sint, Apostolica auctoritate eorumdem tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tàm juris quàm facti, & quarumcumque solemnitatum de jure, usu, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, ac in præmissis omissarum, necnon quoscumque alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui de-

ſuper quomodolibet intervenerint dicta auctoritate ſupplemus.

Clauſulas præſervativas, & Decretum irritans apponit. §. 4. Decernentes, eaſdem præſentes ſemper, & perpetuò validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque ab omnibus, & ſingulis cenſeri, & ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid ſecus ſuper his à quavis quocunque auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §. 5. Non obſtantibus præmiſſis, necnon prædicti Bonifacii Papæ Octavi pariter Prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de alia dietis, dummodo tamen non ultra tres dietas quis vigore præſentium ad judicium trahatur, aliiſque quibuſvis Apoſtolicis etiam in Provincialibus, Synodalibus, Univerſalibuſque Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis Beatæ Mariæ juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis illi, ejuſque Superioribus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis, ac inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè harum ſerie latiſſimè, & pleniſſimè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem adhiberi mandat. §. 6. Volumus autem, quòd parum præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manuque, & ſigillo pro tempore exiſtentis, Magiſtri generalis ipſius Ordinis Beatæ Mariæ, ſeu illius Vicarii ſubſcriptis, & munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, tàm in Judicio, quàm extra illud, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Facultates Generalis in Fratres Reformatos non intendit approbare. §. 7. Per eaſdem præſentes autem non intendimus, facultates dicti Magiſtri Generalis circa Fratres ipſius Ordinis Beatæ Mariæ Reformatos, ſeu Recollectos nuncupatos in aliquo approbare.

Sanctionem pœnalem ſuperaddit. §. 8. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum, ſuppletionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 6. die 9. Octob. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo octavo Idus Octobris, Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

XCV.

Excommunicatio contra extrahentes Sacras Reliquias, aut Libros ex Eccleſia, & Bibliotheca Collegii Sancti Franciſci de Paula ad Montes Urbis Fratrum Minimorum Nationis citerioris Calabriæ.

De hoc Collegio vide in hujus Sanctiſſ. Pont. Conſt. 5. Ex injuncto. hic ſupra, ubi notavi.

Edita A. D. 1629.

URBANUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. JUſtis, & honeſtis Chriſti fidelium votis libenter annuimus, eaſque favoribus proſequimur opportunis.

Cauſæ hujus inhibitionis. §. 1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Vicarii Generalis, & Fratrum Domus Regularis Nationis Calabriæ ad Montes nuncupatæ de Urbe Ordinis S. Franciſci de Paula Minimorum nuncupatorum petitio continebat: Quòd in Eccleſia eorum Domus quamplures diverſorum Martyrum, ac Beatorum, & Sanctorum Reliquiæ, necnon in ejuſdem Domus Libraria, ſeu Bibliotheca diverſi generis libri volumina, & alia ſcripta Eccleſiæ, & Domui hujuſmodi hinc inde pro majori divini cultus augmento, & Fratrum eorumdem ſpirituali conſolatione, & profectu piè, & ſtudiosè comparata reperiantur; Et propterea ne ſucceſſu temporis tàm Reliquias, quàm libros, & volumina, ſeu ſcripta hujuſmodi paſſim diſtribui, & inde aſportari, ac diſperdi contingat, pro parte eorumdem Vicarii, & Fratrum Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Inhibitio de qua in Rubrica. §. 2. Nos igitur prædictum Vicarium, & Fratrum hujuſmodi ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eiſdem Vicario, & Fratribus, eorumque Succeſſoribus, & aliis perſonis quibuſcumque tàm ſæcularibus, quàm regularibus, ne deinceps perpetuis futuris temporibus ullas omninò Reliquias, nec Libros, ſeu Volumina, & Scripta hujuſmodi ab Eccleſia, & Domo; ſeu Bibliotheca præfatis ullo modo amovere, tranſportare, diſtribuere, ſeu mutuo dare audeant, ſeu præſumant ſub excommunicationis eo ipſo incurrendæ ſententia Apoſtolica auctoritate tenore præſentium inhibemus, & præcipimus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes, ex nunc irritum, & inane, quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, & in Provincialibus, & Synodalibus, Univerſalibuſque Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Domus, & Ordinis hujuſmodi etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicatio, & affixio ſienda in d. Collegio. §. 5. Volumus autem, quòd literæ præſentes ſaltem ſemel quolibet anno in dicta Domo publicentur, ac illarum copia, & exemplar authenticum ad hoc ut ad omnium notitiam pervenire poſſint, in Sacriſtia dictæ Eccleſiæ, ac Bibliothecæ ejuſdem Domus portis interioribus remaneant affixa.

Sanctio pœnalis. §. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, inhibitionis, præcepti, decreti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 6. die 31 Octobris. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo octavo, pridiè Kal. Novembris, Pontif. Noſtri Anno Sexto.

Nova

XCVI.

Nova Institutio Collegii in Oppido Civitate nuncupato Fuldensi ad Scholares Germanicæ Nationis ibi Latinis literis, aliisque liberalibus disciplinis instituendos, una cum congruæ dotis assignatione, ac gratiarum privilegiorumque concessione, & extensione.

Hujusmodi Collegii Institutionem factam habes à Greg. XIII. qui desuper Apostolicas literas non expedivit, prout facilè credendum est, & refertur hic in §. 2. Et quia parùm processit d. Collegium, iste Pontifex de novo, & ex integro instituit.

Non dissimilia Collegia pro hujusmet Nationis Scholaribus erexit iste Pontifex in Civitate Pragensi sup. Constit. 66. Quoniam & in Civitate Viennensi, ut in Constit. 67. Quoniam. sup. Ac unum antea pro adolescentibus ex Illyricis Provinciis in Civitate Lauretana instituerat in Constit. 64. Zelo Domus Dei. sup.

Edita A. D. 1628.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

QUoniam Divinæ bonitati visum est, Humilitatem nostram turbulentissimis Christianæ Reipublicæ temporibus ad Universalis Ecclesiæ regimen vocare, ex eo tempore Nos ejusdem adjuvante gratia ea cogitare non destitimus; quæ sicut Officii nostri ratio postulat, ad divinum ubique cultum propagandum, & Ecclesiasticam disciplinam restaurandam, & augendam, animarumque salutem procurandam maximè cognovimus pertinere.

Recenset afflictionem Provinciæ Germanicæ.

§. 1. In primis verò animo recolentes amplissimam Germaniæ Provinciam, quæ Superioribus sæculis inter fortissimæ ipsius Nationis laudes, atque virtutes tanto sinceræ fidei, & Christianæ Religionis cultu eminere solebat, ut reliquis Christianæ Reipublicæ partibus non minori exemplo, quam ornamento, atque decori foret, nunc tot, tantisque in ea instinctu Satanæ excitatis de Religione dissidiis ita miserandum in modum afflictam, & deformatam esse, ut nemo, vel mediocri pietate præditus sine lacrymis tam gravem animarum jacturam recordari, nedum intueri queat; eam præcipuè curam suscepimus, ut quibusvis possimus modis, nullis laboribus, nullisve sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus.

Et institutionem hujus Collegii aliàs factam à Greg. XIII. sed quia parum ob temporum, & rerum difficultates processit d. Collegium.

§. 2. Ac proinde considerantes fel. recor. Gregorium Papam XIII. Prædecessorem nostrum optimo quidem Consilio Collegium in Oppido Civitate nuncupato Fuldensi nullius dioec. Provinciæ Moguntinæ Quadraginta alendorum, ac Latinis literis, Logica, Physica, aliisque liberalibus disciplinis, ac Sacra demum Theologia, necnon piis, & Christiano nomine dignis moribus instituendorum Germanicæ Nationis puerorum causa, ut Hæreticorum maximè nobilium filii, à quibus pendent pagi, oppida, & ditiones in Germania, esca liberalis mensæ illecti Catholicè ibidem educarentur, & Sanctæ Sedis Apostolicæ nomen contra Hæreticorum execrationes Antichristianas amabile fieret etiam ipsis hostibus fidei juratis nulla obligatione requisita, stipendia verò danda iis, qui Alumni esse non possent ad faciliùs ibidem absolvendum humaniora studia, discendam fidem Catholicam, & ut à scholis Hæreticorum Germana Juventus abstraheretur, in quibus hujusmodi subsidia ex Monasticis, & Ecclesiæ bonis tanquam illecebræ adolescentibus conferuntur, nulla etiam obligatione à stipendiariis requisita, eidem Collegio mille, & octingentorum scutatorum auri de Camera, mille & ducentorum videlicet pro Alumnatu, sexcentorum verò scutatorum hujusmodi summa pro stipendiis assignata, quam de præsenti Camera nostra Apostolica solvit, aliàs Apostolica auctoritate erexisse, & instituisse; tamen id ejus cœptum, atque conatum tum propter obitum ipsius, tum ob varias quæ postea sequutæ sunt temporum, & rerum difficultates, parum processisse, imo nec literas Apostolicas super hujusmodi erectione, & institutione expeditas esse verisimiliter credendum sit, cum factis plurimis tàm in Romana Curia quàm in d. Oppido Fuldensi diligentiis literæ Apostolicæ super hujusmodi erectione, & institutione non potuerint reperiri expeditæ.

Ideò illud tanquam propagationi fidei utilissimum de novo erigit & instituit, Alumnorumque numerum statuit.

§. 3. Nos ad opus hoc propagationi fidei utilissimum, præsertim hoc tempore, quo Germania summa operariorum Catholicorum inopia laborat, totis viribus, prout ex susceptæ servitutis Officio tenemur, promovendum, animum, & mentem nostram convertentes, ac cœptum, & conatum dicti Gregorii Prædecessoris renovare intendentes, ac singulares personas Collegii hujusmodi à quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, maturo desuper cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationi de Propaganda Fide Præfectis habito Consilio, Motu proprio non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei Omnipotentis laudem, sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamque Germanicæ Nationis salutem, & commodum in dicto Oppido Fuldensi rursus Collegium ipsum Fuldense appellandum, in quo licet ex tenore erectionis, & institutionis Gregorii Prædecessoris hujusmodi Quadraginta Alumnorum numerus, ex quo tunc tempora erant optima, & minori sumptu ibi mortalis hæc vita sustentari poterat, in eo manutenendus veniret; quia tamen nunc omnia in triplo, aut quadruplo sunt pretio, nec unquam tanta annonæ vilitas quanta superiori sæculo fuit verisimiliter reditura est xxx. Alumnorum numerus non ex tota Germania tantùm sed ut hactenus consuevit ex Septentrionalibus ejus Provinciis, videlicet Franconia, Hassia, Buchonia, Saxonia, Misnia, Turingia, Brunsvigia, Westphalia, Marca Brandeburgica, Ducatu Meckelburg. Pomerania, Holsatia, & Archiepiscopatu Bremensi evocandorum de cetero manuteneri debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium denuo ex integro perpetuò erigimus, & instituimus.

Et pro ejus congrua dote 1800. scutata aurea annua assignat.

§. 4. Illique sic erecto, & instituto pro congrua ejus dote, ac Alumnorum prædictorum, & illis inservientium personarum sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione redditus annuos mille, & octingentorum scutatorum aureorum hujusmodi ex Cameræ Apostolicæ pecuniis quotannis sumendos, & numerandos, distributa in trimestres singulos pro rata solutione quoad de totidem redditum summa in bonis stabilibus eidem Collegio à Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus fuerit provisum, eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & attribuimus.

Juramentum à 15. Alumnis præstari debere, & & alios dispensari posse statuit.

§. 5. Ac ex prædictis triginta Alumnis quindecim obligandos ad præstandum juramentum juxta formulam ab eadem Congregatione Alumnis Pontificiorum Collegiorum præscriptam: Reliquos verò quindecim nobilibus, & illustribus Parentibus etiam Hæreticis ortos, dummodo ipsi sint Catholici, vel quamprimum fiant, ab ea

obli-

obligatione à nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio nunc, & pro tempore in illis partibus residente, cui per præsentes ex nunc, prout ex tunc, plenariam, & omnimodam concedimus facultatem, & auctoritatem pro ejus prudentia, communicato tamen prius consilio super uniuscujusque dispensatione, & re accuratè discussa cum dilecto filio Joanne Bernardo moderno, & pro tempore existente Abbate Fuldensi, vel habita relatione ab Ordinariis illarum partium, ex quibus ii Alumni fuerint oriundi, dispensandos.

Et 600. scutata ex prædictis 1800. distribuenda Scholaribus, ut hic decernit.

§. 6. Et ex prædictis scutatis sexcentis auri de Camera, quæ distribuuntur ad instar eleemosynæ Scholaribus, pauperibus extra Collegium degentibus, trecenta tantùm eisdem pauperibus assignanda, & ut hactenùs factum est distribuenda, reliqua verò trecenta quindecim Alumnis, qui juramentum hujusmodi præstaturi sunt, applicanda, & in eorum necessitatibus impendenda esse, eadem auctoritate volumus, statuimus, atque decernimus.

Collegium regimini Presbyterorum Soc. Jesu subjicit.

§. 7. Cæterum cùm dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis JESU in hoc educandorum, instituendorumque Alumnorum munere, diligentia, fides, integritas, & in aliis hujusmodi Collegiis, & in hoc ipso satis cognita sit, atque perspecta, idem Collegium, atque Scholares illius Presbyterorum prædictorum, sicut adhuc fuit, regimini, institutioni, doctrinæ, atque prudentiæ, eadem auctoritate etiam perpetuò subjicimus, atque submittimus.

Protectores Collegii constituit.

§. 8. Præterea ut ejusdem Collegii conservationi, bonoque tam in his, quæ ad Scholarium institutionem, & disciplinam, quàm quæ ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent opportunis consulatur, & promptum eis paratumque auxilium sit, S. R. E. Cardinales Congregationi de Propaganda fide Præfectos prædictos nunc, & pro tempore existentes ejusdem Collegii Protectores, & Defensores, qui in Viceprotectorem illius dictum modernum, & pro tempore existentem Abbatem Fuldensem, ita tamen, ut in gravioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio, & consensu Nuncii Apostolici prædicti, quibus aliquid eorum, quæ vel in hac fundatione, vel in regulis à Congregatione prædicta approbatis continentur, immutare minimè licebit absque ejusdem Congregationis, vel nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis expressa licentia deputare possint, & valeant, eadem auctoritate constituimus, atque creamus.

Eisdem auctoritatem, & facultates impartitur.

§. 9. Illisque ac Viceprotectori præfato pro salubri illius conservatione, Alumnorumque bonorum, & rerum, jurium temporalium, & spritualium ejusdem Oeconomos, Advocatos, & Procuratores in eo deputandi, & amovendi, ac alios in eorum locum substituendi, differentias, lites, & controversias inter quascumque personas tàm Alumnorum, quàm Ministrantium Clericorum, & Laicorum non tamen Presbyterorum ipsius Societatis exortas, summariè, simpliciter, & de plano sine figura, aut strepitu judicii, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi, statutaque, & ordinationes, disciplinam domesticam, & studia Alumnorum prædictorum concernentia, æqua tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non repugnantia faciendi, & condendi, quæ postquàm facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuerint, perinde habeantur, & observentur, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti Collegii Alumnis ita haberi, & inviolabiliter observari mandamus, plenam, & liberam auctoritate, & tenore præmissis facultatem impartimur.

Alumnorum admissionis modum, & formam præscribit.

§. 10. Quòd autem ad dictorum Alumnorum admissionis modum, & formam deinceps habendam attinet, Rectorem prædictum dicti Collegii pro tempore existentem librum habere, in quo notentur nomina, & cognomina, ac Patriæ, & Parentes Alumnorum, qui recipientur in dicto Collegio, & ex eo dimittentur, ex dictoque libro singulis annis Catalogum eorum, qui recepti, & qui dimissi fuerint cum die, menseque ingressus; & egressus illorum Nuntio prædicto mittere, ut ipse Nuncius illum præfatæ de Propaganda fide Congregationi transmittere possit. Quòd si ex aliqua peculiari causa dimitti contigerit, eam etiam in dictoCatalogo exprimi: quendã Insigniores verò Alũnorum præfatorum actiones in eodem libro annotare, easque suo tempore eidem Nuncio significare, ut pariter de illis eamdem Congregarionem certiorem facere valeat, quas ad Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eamdem Congregationem deferri volumus, ut cum occasio tulerit præmio cohonestentur.

Et administrationis bonorum, ac rationis reddendæ ordinem præscribit.

§. 11. Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentissimè, & clarissimè descriptæ sint, illæque singulis annis ad minus eidem Nuncio reddantur, & in ejus manibus relinquatur Folium vulgò Bilancium nuncupatum, in quo provisio Collegii, & alia quæ ipsius Collegii, vel Alumnorum ratione acceperit, & ea, quæ illo anno pro ipsius Collegii, & Alumnorum sustentatione impenderit, notata existant, ut similiter ab eodem Nuncio ad Urbem mitti possit, etiam habere. Si quid autem de tota pensionis Pontificiæ summa, redditis rationibus, supererit, id vel in aliis Alumnis evocandis, vel in necessariis libris emendis, vel in vestiendis Alumnis, dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in aliis Collegii necessitatibus arbitrio Nuncii, & Abbatis Fuldensis prædictorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus.

Privilegia Alumnis concedit, & præcertim in promotione ad Sacros Ordines.

§. 12. Ut verò hujus Collegii Alumni post longas studiorum, aut cœptorum, & consummatorum labores expeditiores, & alacriores ad succurrendum patriæ necessitatibus reddantur, eisdem Alumnis, ut cum solis literis testimonialibus dicti Collegii Rectoris pro tempore existentis Abbati Fuldensi offerendis, ab eoque subscribendis, ac ejus sigillo muniendis nisi fortè Alumni prædicti suos Ordinarios habuerint, à quibus dimissorias à Concilio Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines sine aliquo Beneficii, vel patrimonii titulo etiam extra tempora ad id à Jure statuta, & intra annum, annique curriculo non expectato, minusque servatis ad id à Concilio Tridentino prædicto designatis interstitiis, dummodo ad id aliàs reperiantur idonei, promoveri, & postquam promoti fuerint, in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac etiam tàm ipsi, quàm ceteri omnes in dicto Collegio degentes, ut Pœnitentiæ, & Eucharistiæ etiam in die Paschatis, & Extremæ unctionis Sacramenta à Confessario, aut alio Sacerdote ipsius Collegii à dicto Rectore constituendo suscipere, liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præmissis de speciali gratia indulgemus.

Necnon in occurrentib. Beneficio rum vacationibus in Provinciis, ex quibus Alumni extiterint.

§. 13. Verum ut quantum fieri poterit, dictorum Alumnorum paupertati, & necessitati succurratur, serio requirimus, atque monemus Archiepiscopos, Episcopos, & alios antedictarum Provinciarum Beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores, & Collatrices, ut in illis conferendis, & præsertim si Beneficia hujusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarum, Alumnos præfatos aliis omnibus cæteris paribus præferant. Nuncio quoque Sedis Apostolicæ, aliosque Prælatos supradictarum Provinciarum, in quorum Diœcesi Alumni præfati extiterint, ut in occurrentibus

Bene-

Beneficiorum hujusmodi, & præsertim curam animarum habentium vacationibus, quorum collatio, provisio, vel dispositio quoquo modo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis Alumnis antedictis, pauperioribus, præcipuèque nostra Pontificia gratia dignis, Nos, Successoresque nostros Romanos Pontifices pro tempore similiter existentes certiores faciant, ut munificentiam nostram erga illos, prout tempus, vel occasio tulerit, exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, Parochialibus Ecclesiis, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis per collationem, vel electionem in Alumnorum Patriis providendis eosdem Alumnos, aliis omnibus ceteris paribus tàm in Romana Curia quam in Ecclesiis suis originalibus præferri volumus, & decernimus.

Eidem Collegio & ejus personis privilegia Studii generalis Urbis communicat. Hujusmodi privilegia habetur in const. 9. Bonif. 8. t. 1. pag. 169.

§. 14. Atque insuper eisdem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus omnia, & quæcumque Privilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus Studium generale Almæ Urbis nostræ, & illius Rectores, Doctoresque in eo legentes quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ita ut Collegium, & Scholares, ac Rectores, & Gubernatores hujusmodi illis non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri, & gaudere possint, & valeant in omnibus, & per omnia, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuò communicamus.

Plenariam quoque Indulgentiam in die ingressus, & exitus, vel in d. Collegio eisdem confessis, ac sacrâ Eucharistia refectis elargitur.

§. 15. Ut verò temporalibus commodis spiritualia munera quoque conjungamus, quibus fidelium devotio, & merita crescere magis, & augeri possint, de ejusdem Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, & deinde in exitu si quidem confessi, & contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Constitutiones ad ejusdem Collegii curam à Congr. de Propag. fide editas confirmat, & observari ab omnibus mandat.

§. 16. Postremò quascumque Regulas, & Constitutiones ad ejusdem Collegii, illiusque personarum, rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, ac Alumnorum præfatorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, & alia quomodolibet pertinentia à dicta de Propaganda Fide Congregatione die vigesima quinta mensis Septembris anni Domini MDCXXIII. editas etiam perpetuò approbamus, & confirmamus, illasque ab omnibus, inviolabiliter observari volumus, & mandamus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 17. Decernentes, præmissa omnia, & singula, ac easdem præsentes nullo unquam tempore ex quibuscumque causis de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica juxta Constitutionem piæ mem. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri desuper editam, aut aliàs quandocumque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illa invalida esse, sed omnimodo valere, ac si Constitutio prædicta, & alia contraria minimè emanassent.

Aliter judicari prohibet.

§. 18. Sicque, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac alios dictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores hujus Sanctionis instituit.

§. 19. Quocirca eidem Nuncio, & dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Abbati prædicto Motu pari per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegii hujusmodi, seu aliorum, quorum favorem illa concernunt, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectorem, Alumnos, aliosque hujusmodi illis pacificè frui, & gaudere; Non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas servata forma ejusdem Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 20. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non concedendis, ac prædicta Gregorii Prædecessoris hujusmodi, quatenus opus sit, & quatenus reperiretur, ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus, privilegiis, quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis Universitatibus, Collegiis, eorumque Rectoribus, & personis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamsi aliàs pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hæc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in eis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo roboré permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Exemplis fidem jubet.

§. 21. Volumus autem, quòd earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu tamen Notarii publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegii, aut alicujus Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretumque pœnale superaddit.

§. 22. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, statuti, subjectionis, submissionis, constitu-

tionis,

tutionis, creationis, attributionis, indulti, requisitionis, monitionis, communicationis, concessionum, elargitionis, approbationis, confirmationis decretorum, mandatorum derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 6. die 19. Decembris. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1628. quarto Kal. Januarii, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

XCVII.

Approbatio, & Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Rituum super usu Baldachini, & Assistentium, & aliorum Ministrorum pro Abbatibus Congregationis Olivetanæ Ordinis S. Benedicti.

Ista Congregation approbata fuit primò à Joanne XXII. ut in ejus Const. cum à Nobis 15. sup. tom. 1. sed ejus materiam vide ad Clem. VI. const. 1. ibid.

Edita A. D. 1629.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

A Sac. Congr. Rituum nuper emanavit Decretum, prout hic subjungitur. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Silvius Favilla de Neapoli Procurator generalis Congregationis Monachorum Montis Oliveti, quòd à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus præpositis emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet: Instante Patre Don Silvio Favilla de Neapoli Procuratore generali Congregationis Monachorum Montis Oliveti, nomine Abbatum ejusdem Congregationis, ut, attenta antiquissima consuetudine solemniter cum Baldachino, & Assistentibus in eorum Ecclesiis celebrandi, recederetur quoad eos à decretis aliàs hac de re editis in causis Firmana 28. Januarii 1606. & in Neapolitana 18. Martii 1617. Sacra Rituum Congregatio, sæpius audito eodem Procuratore generali, & rationibus ab eo deductis maturè consideratis, Illustrissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Cæsarino referente, censuit, & declaravit, in hac parte recedendum esse à dictis Sacræ Congregationis decretis, & licere Abbatibus Olivetanis solemniter, in tribus tantum Anni festivitatibus, celebrantibus uti Baldachino, sine auro tamen, & pompa: necnon assistentia unius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ac aliorum sex ad summum Monachorum sacris indumentis coloris solemnitati convenientis paratorum, ultra Diaconum, & Subdiaconum qui in Missa cantaturi sunt Evangelium, & Epistolam: atque ita, ut iidem Abbates nullo modo teneant Sedem Abbatialem fixam, & permanentem prope Altare, ut Sedes Episcopalis retineri consuevit: sed eorum Sedes retineatur in Ecclesia iis tantummodo diebus, quibus solemniter celebratur, & dicti sex Monachi, ut supra parati non in sedibus Choralibus, sed super scabellis sedeant, in situ congruo juxta Ecclesiarum convenientem situm tunc appositis, panno laneo copertis: dictis sacræ Congregationis Decretis in causa Firmana, & Neapolitana editis aliàs in suo robore permansuris. Die 17. Martii MDCXXIX.

Quod ad instantiam Procuratoris general hujus Congreg. §. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Silvius præfatus plurimum cupiat, Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, inviolabilique observatione Apostolicæ nostræ Confirmationis robore communiri.

Approbat, confirmat, & supplet si qui sunt defectus. §. 3. Nos specialem illi gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; supplicationibus dicti Silvii, ejusdem Congregationis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum hujusmodi cum omnibus in eo contentis Apostolica auctoritate, tenore præsertium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas ponit. §. 4. Decretum hujusmodi, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia esse, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Contraria judicari prohibet. §. 5. Atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contraria removet. §. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis Bullæ credi mandat. §. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Pont. Ann. 6. die 5. Aprilis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 5. Aprilis 1629. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

XCVIII.

Quod Priores generales Ordinis Eremitarum S. Augustini de cetero utentes aliqua facultate, seu concessione à Sede Apostolica per literas, obtentis, in patentium literarum expeditionibus earum tenores de verbo ad verbum inserant; Neque ullo pacto quibusdam clausulis Oraculum sapientibus in hujusmodi expeditionibus posthac uti audant.

Istius Ordinis materiam habes sup. ad Const. 6. Alex. IV. tom. 1. Alia verò quæ ibi non habes tamquam posterius edita notavi ad aliam hujus Sanctissimi Pont. Const. 40. Romanus. hic sup.

Vivæ vocis oracula omnia revocavit, præter ea, quæ facta fuerunt S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmata Greg. XV. in const. 27. Romanus. tom. 3.

Edita A. D. 1629.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. COmmissi Nobis per abundantiam divinæ gratiæ Pastoralis Officii debitum postulat, ut in his, per quem Regularium personarum paci, & quieti consulitur, litibusque, & discordiis obviam itur, ejusdem Officii partes etiam per opportunæ declarationis ministerium interponamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ propter quas. §. 1. Cùm itaque sicuti dilecti filii Priores Provinciales Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Hispaniarum, & Indiarum Nobis nuper exponi fecerunt à decennio citra dilecti filii modernus & alii Priores generales Ordinis prædicti, qui pro tempore fuerunt in eorum patentibus literis, quibusdam clausulis oraculum sapientibus, nimirum facto verbo cum Romano Pontifice, sive auctoritate Apostolica Nobis ad hoc specialiter commissa, aliisque similibus, quando scilicet suarum literarum patentium expeditionibus, seu concessionibus, quin effectum sortiantur literæ Apostolicæ obsistant uti cœperint, ex hoc autem quamplurimæ lites, & discordiæ, ac scandala orta jam sint, & indies oriantur.

§. 2. Nos

Pontif. declarat, modernum, & alios Priores hujus Ord. non habuisse, neque habere à Roman. Pont vivæ voci oraculum

§. 2. Nos inconvenientibus hujusmodi opportunæ declarationis nostræ remedio obviam ire volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus modernum, & alios dicti Ordinis Priores Generales, vivæ vocis oraculum à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice nequaquam habuisse, nequeque habere.

Atque ita ab omnibus censeri, observari, & judicari debere decernit.

§. 3. Sique, & non aliter, ab omnibus censeri, & observari, atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ac Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Inhibet, ne de cetero hujusmodi clausulis oraculum sapientibus utantur sub pœnis, ipso facto, ut hic, incurrendis.

§. 4. Inhibentes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub officii Prioris, seu Vicarii generalis, vocisque activæ, & passivæ privationis, necnon excommunicationis majoris latæ sententiæ ipso facto incurrendæ, ac aliis arbitrii nostri pœnis, ne de cetero perpetuis futuris temporibus modernus, & pro tempore existens Prior, seu Vicarius Generalis dicti Ordinis, prædictis, vel aliis æquipollentibus clausulis in eorum patentibus literis uti ullo modo audeant, seu præsumant.

Modum utendi facultatibus ab Apost. Sede obtentis in suarum patentium expeditionibus præscribit.

§. 5. Sed si eos aliqua facultate, seu concessione Apostolica Motu proprio concessa, vel ab eis jam obtenta, uti oportuerit, literas nostras, & Romani Pontificis pro tempore existentis desuper expeditas, scilicet earum tenores de verbo ad verbum integrè in suis patentibus literis inserant, aliàs firmis remanentibus pœnis prædictis, eorum literæ patentes hujusmodi nullæ sint eo ipso.

Contraria prohibet obstare.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, & quibusvis aliis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolis eidem Ordini, illiusque, Priori Generali, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illas aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Bullæ exemplis eidem mandat.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 6. die 15. Maji.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis sub Annulo Piscatoris die 15. Maji 1629. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

XCIX.

Prohibitio imposterum concedendi exemptiones Officiorum, & præsertim eas quibus Fratres Provinciales Definitores, aut Visitatores, vel Prædicatores Majores nuncupati Ordinis Eremitarum Sancti Augustini gaudent, Fratribus ejusdem Ordinis, qui ea nunquam exercuerunt, absque Sedis Apostolicæ expressa licentia.

De hoc Ordine vide notata ad const. 40. Romanus sup. & ad const. præcedentem.

Edita A. D. 1629.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Inter ceteras Apostolicæ servitutis curas, quibus circa Universalis Ecclesiæ regimen assiduè premimur, & Nos præcipuè sollicitos habet, ut personæ regulares divini numinis obsequiis, sub suavi religionis jugo mancipatæ, juxta regularia earum instituta in pacis amœnitate salubriter regantur, & gubernentur, & propterea si quæ earum felici gubernio obesse, aut in earum regularis disciplinæ observantia aliquod detrimentum vergere cognoscimus, ea quantum cum Domino possumus, removemus, & prohibemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa istius constitutionis.

§. 1. Cùm itaque, sicut dilecti filii Priores Provinciales Provinciarum tàm Hispaniarum, quàm Indiarum Occidentalium Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Nobis nuper exponi fecerunt regularis disciplinæ observantia in eodem ordine à nonnullis annis citra plurimùm defecerit, præsertim ab eo tempore, quo ejusdem Ordinis Priores Generales nimia facilitate, & nullo habito respectu concedunt exemptiones officiorum dicti Ordinis Fratribus, qui ea nunquam exercuerunt, unde infinitæ confusiones, & discordiæ oriuntur, eò quod eædem exemptiones Fratribus, ut plurimùm minùs benemeritis eas favoribus, & aliis modis extorquentibus, conceduntur, quandoquidem rationi consentaneum minime videatur, ut aliquis Religiosus officii, quod numquam exercuit exemptionibus gaudeat, æquè, ac illi qui illud exercuerunt, dilectus verò filius modernus dicti Ordinis Prior Generalis, ut asserunt, multis Fratribus dicti Ordinis, qui nunquam Provinciales fuerunt, ut Provincialium absolutorum, aliis verò qui nunquam Definitores extiterunt, ut Definitorum, & aliis, qui nunquam verbum Dei prædicarunt, ut ejusdem verbi Dei Prædicatorum exemptionibus gaudeant, concessit, & indulsit.

§. 2. Nos inconventibus hujusmodi, quantum cum Domino possumus, occurrere volentes, supplicationibus eorumdem Provincialium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Ne de cetero prædictus modernus, & pro tempore existens dicti Ordinis Prior, seu Vicarius Generalis exemptiones officiorum ulli dicti Ordinis Professori, qui ea prius non exercuerit, & præsertim eas exemptiones quibus illi qui Provinciales, Definitores, aut Visitatores, vel Prædicatores majores nuncupati fuerunt gaudent, absque expressa Sedis Apostolicæ licentia concedere audeat seu præsumat, sub pœna excummunicationis ipso facto incurrendæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, & suspensionis ab officio Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Decernentes nihilominus irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum remotio.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Priori, seu Vicario generali, & aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illarum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, ut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Bullæ exemplis eidem mandat.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in digni-

dignitate Ecclesiſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 6. die 25. Maji. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Maji 1629. Pontificatus Noſtri Anno VI.

C.

Exemptio conceſſa Clericis Regularibus Pauperum Matris DEI Scholarum Piarum à proceſſionibus, & aliis actibus publicis.

De iſtorum Clericorum Regularium Congregatione notavi ſup. Tom. 3. ad conſt. 14. Greg. XV. In ſupremo.

Edita A. D. 1629.

URBANUS PAPA VIII.

Servus ſervorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Debitum paſtoralis officii Nobis ex Alto commiſſi requirit, Noſque ad id promptos excitat, ut Regularium ſtudio piæ vitæ, & puerorum inſtitutionis ſedulò vacantium, ne ipſi ab illis diſtrahantur, quantum cum Domino poſſumus libenter annuamus.

Cauſa hujus exemptionis. §. 1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Miniſtri generalis Religionis ſeu Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum nuncupatorum petitio continebat, videlicet, quòd cùm Clerici Presbyteri, aliique Superiores, & perſonæ d. Religionis, ſeu Congregationis à principio ejuſdem Religionis inſtitutionis, ut juxta pium eorum inſtitutum à quibuſcumque occupationibus expediti, puerorum in bonis literis, & probis moribus ac Doctrina Chriſtiana, aliiſque piis, & ſalubribus documentis eruditioni, & inſtructioni, & animarum ſaluti conſulere, & invigilare poſſint, ad publicas proceſſiones, quæ in Civitatibus, & locis, in quibus ipſa Religio, ſeu Congreg. propagata eſt, celebrantur, & ab Ordinariis locorum indicuntur, convenire minimè conſueverint, nihilominus ipſius Religionis ſeu Congreg. Clerici Presbyteri aliique Superiores prædicti diverſis in locis, ab eorumdem locorum Ordinariis, proceſſionibus hujuſmodi contra eorum inſtituta, etiam ſub cenſuris Eccleſiaſticis, intereſſe, & eas paſſim comitari cogantur, unde non ſolum ab eorum piis exercitiis non parum retrahuntur, ſed etiam graviſſima jurgia, & diſſenſiones inter eos, & aliarum Religionum Fratres, ſeu Monachos ſuper præeminentia oriri conſueverunt. Cùm autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, eorumdem Clericorum, Presbyterorum Superiorum, & perſonarum inſtitutioni non conveniat ad ſimiles proceſſiones accedere, & propria eorum inſtituta prætermittere; ipſique pro fugiendis ſcandalis, quæ præcedentiæ hujuſmodi cauſa inter eos, & aliarum Religionum Fratres, ſeu Monachos hujuſmodi intercedere poſſent, cupiant ab intereſſentia in proceſſionibus publicis hujuſmodi, ut infra, eximi, & liberari; Quare pro parte ejuſdem Miniſtri generalis Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Exemptio de qua in Rubrica. §. 2. Nos igitur qui juſtis, & honeſtis petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis, ipſos, Miniſtrum generalem, ac Clericos Presbyteros, Superiores, & Religionis, ſeu Congreg. Scholarum Piarum hujuſmodi ſingulares perſonas à quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, eidem Miniſtro generali, ac primod. Religioni, ſeu Congreg. illiuſque Clericis, Presbyteris, Superioribus, & perſonis nunc, & pro tempore exiſtentibus, quòd ipſi extra Urbem, videlicet ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus, in Urbe verò arbitrio dilecti filii noſtri nunc, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis Vicarii in d. Urbe in ſpiritualibus Generalis, quibuſcumque proceſſionibus, & aliis quibuslibet actibus publicis quocumque tempore de more, vel conſuetudine aut aliàs pro tempore faciendis, & celebrandis, aut ab Ordinariis locorum quibuſvis indicendis, intereſſe minimè teneantur, nec ubique locorum per quoſcumque Ordinarios hujuſmodi, aliaſque perſonas inviti cogi, aut compelli poſſint, auctoritate Apoſtolica perpetuò concedimus, & indulgemus, ipſoſque deſuper ab eiſdem Ordinariis, vel aliis perſonis moleſtari, perturbari, aut inquietari nullatenùs unquam poſſe.

§. 3. Irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Decretum irritans.

§. 4. Non obſtantibus quibuſvis Apoſt. ac in Synodalibus, Provincialibuſque editis, & edendis conſtitutionibus, & ordinationibus, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Derogatio contrariorum.

§. 5. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, conceſſionis, indulti, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1629. Kalendis Junii Pontificatus Noſtri Anno ſexto. Dat. P. A. 6. die 1. Junii.

CI.

Confirmatio Decreti à Sacra Rituum Congreg. editi ſuper uſu Baldachini, & Miniſtrorum, ac aliarum Ceremoniarum pro Abbatibus Congregationis Caſinenſis, aliàs S. Juſtinæ de Padua.

De hac Congregatione vide notata ad conſtitut. 1. Julii Secundi, Super Cathedram tom. 1. Et Definitorum electione, eorumque vacatione ab officio, ac Dietæ auctoritate nonnulla ordinavit iſtemet Pontifex ſup. in conſt. 87. Commiſſi.

Edita A. D. 1629.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenſet Decretum à Sac. Congr. Rituum emanatum ſuper Pontificalibus ad favorem Abbatum Sacræ Congr. Caſinenſis. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Pinellus Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Caſinenſis, aliàs Sanctæ Juſtinæ de Padua, Procurator generalis, quod aliàs à Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ſacris Ritibus Præpoſitis, emanavit Decretum tenoris ſubſequentis videlicet; Cùm aliàs de Anno 1606. ſub die 28. Januarii Sacra Rituum Congregatio, inſtante Archiepiſcopo Firmano, interdixerit Priori S. Catharinæ Ordinis Canonicorum Regularium in eorum Eccleſia uſum aliquarum ceremoniarum, & de anno 1617. ſub die 18. Martii illud Decretum ad inſtantiam bon. mem. Cardinalis Caraffæ Archiepiſcopi Neapolitani extenderit ad omnes Priores, & Abbates cujuſcumque Ordinis, etiam Caſinenſis; Ab hoc Decreto reclamavit Procurator generalis Caſinenſis, & ad Sac. Congregationem recurſum habuit, aſſerens, ſuam Congregationem indefenſam fuiſſe, & maturè, ac diligenter diſcuſſa, referente bon. mem. Cardinale Lancellotto, Sacra Congregatio de anno 1618. ſub die 12. Martii, cenſuit, quoad uſum Baldachini, & quorumdam Miniſtrorum in aliis Decretis prohibitorum, recedendum eſſe à prædictis Decretis de annis 1606. & 1617. emanatis, & licere eiſdem Abbatibus, quando ſolemniter celebrant, uti Baldachino, & Apparatu juxta eorum antiquiſſimam conſuetu-

dinem, ita tamen, ut modestè cum debita convenientia, sine pompa, & auro, atque in tribus ad summum festivitatibus quolibet anno utantur, prout in dictis Decretis latius continetur; Nunc demum Archiepiscopus Florentinus ad Sac. Congregationem accedens instetit prohiberi Abbati S. Mariæ ejusdem Civitatis Florentinæ Ordinis Casinensis usum Baldachini, & dictorum Ministrorum, & aliarum multarum ceremoniarum in dedecus, & præjudicium suæ Archiepiscopalis dignitatis vergentium, & citato, & interveniente Patre Domino Dominico Pinello ejusdem Congregationis Casinensium Procuratore Generali, & partibus sæpe ac sæpius auditis, ac negotio diligenter discusso, referente Illustrissimo, ac Reverendissimo Domino Cardinale Pio, Eadem Sacra Rituum Congregatio inhærendo dicto ultimo Decreto facto de anno 1618. censuit, & declaravit licere Abbatibus Casinensibus, quando solemniter celebrant, quod in tribus ad summum festivitatibus facere eis permittitur, uti Baldachino, sine auro tamen, & pompa, & aliquibus etiam Ministris, paratis sacris indumentis. Quia vero numerus horum Ministrorum in aliquibus eorum Monasteriis erat valde excessivus, vetuit, ac prohibuit, ne iidem Abbates solemniter, ut supra celebrantes, alios possint habere Ministros sacris indumentis paratos, quam duos Diaconos, & Presbyterum assistentes, Diaconum, & Subdiaconum pro cantandis Evangelio, & Epistola, ac sex ad summum alios, duos cum Pluvialibus, duos cum Planetis, & duos cum Tunicellis coloris temporis convenientis; quoad reliqua verò in dictis Decretis de annis 1606. & 1617. emanatis contenta, Sacra Congregatio eadem Decreta confirmavit, & quatenus opus sit, innovavit, inhibens omnibus Abbatibus Casinensibus, ac seriò præcipiens, ut in reliquis omnibus ea ad unguem inviolabiliter observent; eorumque dispositioni addidit, ut supradicti Abbates nullo modo debeant, nec possint habere, nec tenere sedem suam Abbatialem fixam, & permanentem prope Altare, ut sedes Episcopalis retineri consuevit, minusque liceat supradictis sex Monachis paratis, ut supra, sedere in sedibus Choralibus, ut Canonicorum secularium mos est sed Sedes pro Abbate solemniter celebrante retineatur in Ecclesia, iis tantummodo tribus diebus, quibus ipse Abbas solemniter celebrat, dictique sex Monachi parati sedere debeant loco congruo juxta Ecclesiarum convenientem ritum super scabellis ad hunc effectum tunc appositis panno laneo coopertis, die 29. Jan. 1628.

Quod ad instantiam R. P. D. Dominici Pinelli d. Congr Procuratoris Gen. approbat atque confirmat.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Dominicus prædictus plurimum cupiat præinsertum Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, & inviolabiliter observetur, Apostolicæ nostræ firmationis robore communiri, Nos ejus votis hujusmodi annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum, fore censentes: supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Decretum hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti, & quosvis alios defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possent, supplemus.

Clausulas præservativas ponit.

§. 3. Decretumque hujusmodi, necnon præsentes literas cum omnibus in eis contentis semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi, illiusque Abbatibus, ac Monachis, & personis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, neque illos à quoquam quavis auctoritate super præmissis quovis modo, impediri, molestari, inquietari, vel perturbari unquam posse, nec debere.

Ita judicari decernit.

§. 4. Et ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus, & delaramus.

Executores deputat.

§. 5. Quocirca dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis, ac causarum Cur. Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatum, & Monachorum dictæ Congregationis requisiti fuerint, seu aliquis eorum requisitus fuerit, solemniter pubicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Abbates, & Monachos prædictos præmissorum omnium; & singulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittendi illos desuper à quo quam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, vel inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantibus derogat.

§. 6. Non obstante fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudininibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 7. Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 6. die 11 Julii

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 11. Julii 1629. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CII.

Unio quarumdam Domorum Regularium Provinciarum novi Regni Granatensis, seu Quitensis in Indiis Occidentalibus Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, sub gubernio Fratrum Calceatorum ejusdem Ordinis existentium, cum Fratribus Discalceatis dicti Ordinis, Congregationis Hispaniarum.

De hujusmodi Fratribus lege quæ notavi ad constit. 3. Greg. XV. Pastoralis sup. in Tom. 3. Et ad aliam const. 36. Ad Sacran. Præter quæ scito hunc Sanctissimum Pont. Congregationem Italiæ horum Fratrum in quatuor Provincias divisisse ut Const. 58. Ad uberes hic sup.

Edita Ann Dom. 1629

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

UNiverſalis Eccleſiæ regimini, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis, ſed immenſa Redemptoris noſtri benignitate præpoſiti, ex injuncti Nobis muneris debito Chriſti fidelium ſub ſuavis Religionis jugo, & ſtrictioris obſervantiæ regulis Altiſſimo famulantium votis, per quæ proſpero, felicique eorum ſtatui, atque progreſſui opportunè conſulitur, libenter annuimus, ac deſuper ejuſdem muneris partes propenſis ſtudiis interponimus, ut iidem Chriſti fideles in pacis amœnitate, ac juſtitia, & ſanctitate coram Domino felicioribus in dies proficere valeant incrementis.

Fratres Diſcalceati Ord. Erem. S. Auguſt. Provinciæ novi Regni Granaten. ſub cura Fratrum Calc. ejuſd. Ord exiſtentes plurimùm cupiunt uniri Congr. Fr. Diſcalceat. Hiſpaniarũ, accedente expreſſo conſenſu Prioris gen. & Vicarii d. Congr. pro qua ſupplicarunt Põt.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius, Franciſcus de Reſurrectione Procurator Generalis Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini domorum Regularium Beatæ Mariæ de Candelaria, ac Sanctæ Crucis de la Popa in Provincia novi Regni Granatenſis, necnon S. Joſephi de Panama ejuſdem ſeu Quitenſis Provinciæ in Indiis Occidentalibus ſub cura, & gubernio Fratrum Calceatorum ejuſdem Ordinis exiſtentium, quod Fratres prædicti pro majori divini cultus incremento, ac Catholicæ Religionis propagatione, & feliciori eorum ſtatu, & directione, ſe, & eorum domos prædictas dilectis etiam filiis Fratribus Diſcalceatis etiam nuncupatis dicti Ordinis Congregationis Hiſpaniarum per Nos, ut infra uniri, & incorporari plurimùm deſiderant, & ad hoc dilectorum filiorum Prioris Generalis dicti Ordinis, Vicarii dictæ Congregationis expreſſus accedit aſſenſus. Quare Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut eorum votis ejuſmodi annuere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui Monaſteria d Provinciæ unit prædictæ Cõ. gr. ita ut unum Corpus inter ſe abſque aliqua differentia conſtituant.

§. 2. Nos igitur, qui Religioſorum Ordinum quorumcumque in Eccleſia Dei militantium pacem, felicemque ſtatum ſinceris deſideramus affectibus, Franciſcum, & Fratres primodictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſi, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati De Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpoſitorum, conſilio, Fratres Diſcalceatos primodictos, eorumque domos prædictis Fratribus Diſcalceatis Congregationis Hiſpaniarum Ordinis hujuſmodi, ita ut unum corpus ſimul, unamque Congregationem ſub eiſdem legibus, conſtitutionibus, & juribus conſtituant, nec aliqua inter eos ſit differentia.

Fratres Provinc. ſic. unit. Vic. gen. d. Congreg. & Commiſſarii ad eorũ gubernium deputandi obedientiæ ſubeſſe debere declarat.

§. 3. Ipſique primodicti Fratres Diſcalceati, ſecundo dictis Fratribus hujuſmodi ſeſe conformare, necnon Vicario Generali dictæ Congregationis, & Commiſſario ab eo ad domorum Regularium prædictarum regimen, & gubernium pro tempore deputando, ſub eſſe, eiſque debitam obedientiam, & reverentiam in omnibus præſtare debeant.

Et recurſum ad Priorem gen. Ord. S. Auguſt. ac Sedem Apoſt. concedit.

§. 4. Ita tamen, ut iidem primodicti Fratres Conventuum Indiarum hujuſmodi in eorum negotiis, & cauſis poſſint liberè, & licitè recurrere etiam per viam appellationis ad Priorem Generalem dicti Ordinis Sancti Auguſtini, necnon ad Sedem Apoſtolicam, omiſſo medio, non ſecus atque ſi dicta unio quoad hoc facta non fuiſſet, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò unimus, annectimus, & incorporamus.

Eiſdem privil. omniaq. indulta, ipſi Congregationi competentia cõcedit, ac eis pariformiter uti indulget.

§. 5. Eiſdemque primò dictis Fratribus, & Regularibus domibus, quòd omnibus, & ſingulis privilegiis indultis, favoribus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, indulgentiis, conceſſionibus, & gratiis, quibus alii prædictæ Congregationis Fratres, eorumque domus de jure, uſu, conſuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſint, & poterunt quomodolibet in futurum, parimodo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere, liberè, ſimiliter & licitè poſſint, & valeant omnibus, & per omnia, perinde, ac ſi ab initio erectionis dictæ Congregationis primò dicti Fratres, eorumque domus Regulares prædictæ eidem Congregationi unitæ, & incorporatæ fuiſſent, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Clauſulas præſervativas.

§. 6. Decernentes, præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſemper, & perpetuò valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac primodictis Fratribus in omnibus, & per omnia plenisſimè ſuffragari.

Et Decretũ irritans apponit.

§. 7. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 8. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis, & Congregationis, ac Domorum, & Provinciarum hujuſmodi etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemplis fidem mandat.

§. 9. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 6. die 16. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Julii 1629. Pontificatus Noſtri Anno VI.

CIII.

Beatificatio Cajetani Thienæi Clericorum Regularium Fundatoris, ac Indultum celebrandi Miſſam, & Officium de eodem recitandi.

Hujus Congregationis inſtitutionem habes ſup. ad conſt. 11. Clementis VII. tom. 1.

Edita A. D. 1629.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis licèt noſtris ſuffragantibus meritis, divina providentia conſtituti, ad ea, per quæ ſervorum Chriſti veneratio in terris promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis ſuis, paſtoralis muneris Noſtri partes propenſis ſtudiis impendimus, prout pia Chriſti fidelium, & præſertim Catholicorum Regum, & Principum vota expoſcunt, Noſque conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

§. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum, Præpoſiti Generalis, & Congregationis Clericorum

Regula-

hujus viri Beatificatione.

Regularium Theatinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quod facta nuper per dilectos etiam filios causarum Palatii Apostolici Auditores Nobis relatione de processibus Apostolica auctoritate fabricatis, super sanctitate servi Dei Cajetani Thienæi Nobilis patritii Vicentini, dictæ Congregationis Fundatoris, iisque in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, sacris Ritibus præpositorum, de mandato Nostro per plures sessiones, citato etiam ad hoc, & audito Promotore Fidei, ad relationem dilecti filii nostri Antonii Sanctæ Mariæ in Aquiro Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, Nostri secundum carnem ex Fratre germano Nepotis, acerrime discussis, cognito primum super validitate dictorum processuum, deinde super virtutibus heroicis, ac demum super miraculis in vita, & post mortem intercessione dicti servi Dei ab Altissimo patratis, iidem Cardinales unanimi consensu consueverunt, tutò posse, quandocumque Nobis placuerit, ad solemnem Canonizationem dicti servi Dei Cajetani Thienæi deveniri. Quare pro parte non solum Præpositi Generalis, & Clericorum prædictorum, verùm etiam Clarissimorum in Christo filiorum Nostrorum Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, ac Ludovici Francorum Regis Christianissimi, necnon dilectorum filiorum nobilium Virorum, Ducis, & Reipublicæ Venetorum, aliorumque Christianorum Principum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut interim donec ad solemnem Canonizationem dicti servi Dei Cajetani Thienæi deveniatur, idem servus Dei Cajetanus Thienæus Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo, ut infra, celebrari possit.

Beatificatio ejusdem ac concessio Missæ, & Officii prout his.

§. 2. Nos Piis Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, ac Ludovici Regis, necnon Ducis & Reipublicæ, aliorumque Principum, ac Præpositi & Clericorum prædictorum votis hujusmodi quantum cum Domino possumus, benignè annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, ut ipse Dei servus Cajetanus Thienæus in posterum Beatus nuncupari, atque ab omnibus Clericis Regularibus ubique existentibus Officium de communi Confessoris non Pontificis in die ejus obitus recitari, & Missa celebrari, juxta Breviarii, & Missalis Romani rubricas, etiam per Sacerdotes Regulares, & Seculares ad eorum Ecclesias confluentes: In Civitate verò Vicentina ubi natus, & in Civitate Neapolitana, ubi sacrum ejus Corpus requiescit, in omnibus Ecclesiis, tàm Regularium, quam secularium Missa, & Officium, ut supra respectivè celebrari, & recitari, valeat: Ac pro præsenti anno dumtaxat, dicti Præpositus Generalis, & Clerici solemnem Beatificationem cum Officio, & Missa in die eis benevisa, hic Romæ in Ecclesia Sancti Andreæ de Valle, necnon alii ad illam confluentes celebrare, liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariorum remotio.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis, Secretarii ipsius Congregationis, vel alicujus Notarii publici manu subscriptis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut Præpositi, vel Vicarii Generalis ejusdem Congregationis sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 7. die 7. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 7. Octobris 1629. Pontificatus Nostri Anno septimo.

Jubilæi universalis concessio, ad divinam opem, pro imminentibus in diversis Christiani Orbis partibus periculis postulandam.

Edita A. D. 1629.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causæ hujus concessionis Jubilæi, & hortatio ad illud assequendum.

Irritatus assiduis humani generis flagitiis Deus consuevit iracundiæ suæ flagella sæpius ostentare, ut errantes de relinquant vias suas, & aliquando visitat in virga iniquitates, & in verberibus peccata; Nolens tamen aliquem perire, remediis acrioribus excitat peccatorum sopitas mentes, ut resipiscentes ad eum revertamur. Nos igitur è Pastorali specula, dominici gregis, Nobis licèt immeritis, crediti, prospicientes saluti, cum propius imminere discrimina pestilentiæ, & damna famis pervagari, bellique turbines in detrimentum Catholicæ Religionis varias Christiani orbis partes invadere, & ibidem violentiùs percrebrescere animadvertamus, oculos in excelsum tollimus ad Altissimum, qui licèt sit justus, etiam misericors est, & placabilis super nequitiam populi sui, & publicæ orationis anchoræ, quod sæpius fecimus, iterum innixi, instantis tempestatis impetum evitare speramus. Adeamus itaque in amaritudine animarum nostrarum, recogitantes vitæ præteritæ annos, Aram misericordiarum Domini, & sine intermissione orantes, contriti cordis, & humiliati spiritus offeramus ei sacrificium, ut, qui interdum opem implorantibus dormiens vult videri, & quandoque supplicantium preces seriùs audit, tandem cumulatè exaudiat, & nostris, & communibus Fidelium votis in tempore opportuno adesse dignetur, & tantos æstuantis maris motus dissidiorum, ventis imperans, sedet, ut optata fiat tranquillitas, Hoc autem, ut fructuosius, & majori cum spiritus ardore peragatur: ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ, more, in præsentibus necessitatibus, ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores à Domino constituti sumus, proferre, & largissimè erogare decrevimus. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filii, & spiritus Sancti, Omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles, tàm in Alma Urbe nostra, quàm alibi ubicumque locorum constitutos, Apostolica auctoritate paternè, enixeque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta devotè peragendum, & adimplendum, ac ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare; ac præcipuè præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur.

Concessio Jubilæi pro existentibus Romæ.

§. 1. Nos enim de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minimè suffragantibus, contulit, Universis, & singulis Christi fidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui solemni processioni, quam ab Ecclesia B. Mariæ Angelorum nuncupata, Carthusiensis Ordinis, ad Basilicam ejusdem B. Mariæ Majoris etiam nuncupatam de Urbe, feria quarta proximæ sequentis hebdomadæ, una cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apostolicam Sedem Oratoribus, omnibusque Prælatis, Proceribus, ac universo Clero, & Populo agemus, interfuerint, aut qui prædicta, vel immediate subsequenti hebdomada easdem Ecclesiam, & Basilicam saltem

semel visitaverint, ibique devotè ut supra, Deum oraverint, necnon feria quarta, & sexta, ac Sabbato ejusdem, vel subsequentis hebdomadæ jejunaverint, & peccata sua confessi fuerint, atque in primo die Dominico, vel secundo, seu saltem alio dictarum hebdomadarum die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter sumpserint, & eleemosynas ad libitum, prout caritas singulis suggesserit, fecerint.

Necnon pro existentibus extra Urbem.

§. 2. Ceteris verò omnibus, & singulis fidelibus extra Urbem existentibus in quibusvis Civitatibus, Terris, & Locis, qui processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda hebdomada, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ literæ devenerint, indicendæ, & agendæ, interfuerint, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designandas saltem semel visitaverint, ibique, ut supra Deum oraverint, ac feria quarta, sexta, & Sabbato alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctiss. Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam, omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Ac pro itinerantibus.

§. 3. Navigantes verò, aut iter agentes, ut cùm primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & loco interventus in processione, visitata Ecclesia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loco ejusdem domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant.

Etiam pro Regularibus aliisque impeditis.

§. 4. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque, tàm Laicis, quàm Religiosis Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut in captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut Confessarius, quem ut infra elegerint, eis prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua, in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Concessio eligendi Confessarium cum facultatibus ut hic.

§. 5. Cupientes autem, omnes Christi fideles participes fieri hujus prætiosissimi thesauri, universis, & singulis utriusque sexus tàm Laicis, quàm Ecclesiasticis secularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tàm Secularem, quam cujusvis Ordinis Regularem, ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Rom. Pont. Prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum, non tamen à crimine hæresis, absolvere, & liberare valeant; & insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus, pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio, injungendis.

Præceptum illud publicandi &c.

§. 6. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœcesin Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicent, & publicari faciant, ac Cleris, & Populis sibi subjectis solemnes processiones, & supplicationes indicent, & celebrent, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent.

Restrictio circa facultatem dispensandi.

§. 7. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate, quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ. Neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infra tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariorum remotio.

§. 8. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pont. pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præsentium derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 9. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 7. die 22. Novembris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Novembris 1629. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

CV.

De facultate eligendi Confessarium ad Regulares utriusque sexus, & cujuscumque Ordinis non extendenda nec extra forum conscientiæ.

Clementis Constitutionem, quam habes indicatam in 1. §. *reperies num.* 64. *sup. tom.* 3.

Edita A. D. 1630.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo licèt meritorum suffragio, divina dispositione constituti, & attentè considerantes, sacros Regularium Ordines tantas Ecclesiæ Dei utilitates omni tempore attulisse, ut ad eas conservandas, & instaurandas Romani Pontifices Prædecessores nostri magnam jure optimo diligentiam semper adhibuerint; Dignum, quin potius debitum reputamus, eorumdem Pontificum vestigiis inhærentes, ad ea pastoralis vigilantiæ partes jugiter intendamus, ut in eisdem Ordinibus disciplinæ regularis observantia sarta tecta conservetur, & si quæ illi obesse dignoscuntur, opportunæ constitutionis ministerio salubriter removeantur.

Clem. 8. edidit const. indicatam in 2. Rubrica.

§. 1. Aliàs siquidem felic. rec. Clementi Papæ VIII. Prædecessori nostro per Procuratorem generalem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nuncupati exposito, quòd cum in Bulla Cruciatæ Sanctæ, & aliis privilegiis àb Apostolica Sede concedi solitis, detur facultas eligendi Confessarium idoneum, ab Ordinario approbatum, qui possit Christi fideles absolvere à casibus Ordinario, & Sedi Apostolicæ reservatis, Religiosi prædicti Ordinis, seu eorum nonnulli, etiam prædictis facultatibus uti præsumebant in detrimentum eorum regularis disciplinæ: Quare idem Clemens Prædecessor sua perpetuò valitura constitutione declaravit, facultatem, & concessionem Sanctæ Cruciatæ, & aliorum indultorum prædictorum, quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absolvendi à casibus reservatis, non habere locum cum Fratribus, & Sororibus Monialibus quorumque Ordinum, & Congregationum cujusvis Instituti, Mendicantium, & non Mendicantium, tàm in provincia Hispaniæ, quàm extra eam ubilibet constitutis, neque eis suffragari, sed ejusdem Clementis Prædecessoris intentionem fuisse, quòd iidem Fratres, & Moniales, quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem dispositioni suorum Prælatorum subjecti essent, prout in dicti Clementis Prædecessoris in simili forma Brevis desuper sub die 23. Novembris 1599. Pontificatus sui anno octavo, expeditis literis, quarum tenores pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Sed quia ea nonnulli Regulares abutuntur.

§. 2. Nihilominus, sicut Nobis, non sine animi nostri molestia, innotuit, nonnulli Ordinis Fratrum Prædicatorum Professores prætextu Bullæ ejusdem Sanctæ Cruciatæ, ac dictorum Indultorum, Confessarium hujusmodi, qui eos, ut præfertur, absolvat, eligere posse prætendant, & forsan eligant, etiam ad præsens, postquam literæ nostræ sub die 13. Junii 1624. Pontificatus nostri anno primo, super facultate eisdem Regularibus Confessarium ad effectum hujusmodi eligendi ad quinquennium tunc proximum concessa, emanatæ pridem ab anno, & ultra expiraverunt, in maximum status, & observantiæ regularis præjudicium.

Hic Pont. eam innovat, & observari præcipit.

§. 3. Nos præmissis quantum Nobis ex alto conceditur, obviare, ac felici tàm eorumdem Fratrum Prædicatorum, & Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Religiosorum, quàm omnium, & quorumcumque aliorum cujuslibet Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam speciali mentione, & nota digni, utriusque sexus, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium statui, atque directioni, & aliorum Christi fidelium saluti consulere volentes, præfatæque Clementis prædecessoris declarationi inhærentes, illamque tenore præsentium innovantes, ac quatenus opus sit, ampliantes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Concessionem Sanctæ Cruciatæ, quæ respectù facultatis hujusmodi, etiam Laicis, & Clericis sæcularibus cujuscumque status, gradus, qualitatis, & conditionis, etiam speciali nota dignæ, quoad casus reservatos etiam in Bulla Cœnæ Domini (hæresi excepta) contentos, nonnisi in foro conscientiæ, non autem in foro externo, suffragatur, aliorumque indultorum hujusmodi, quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, absolvendi à prædictis casibus reservatis etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, cum Fratribus, & Monialibus prædictis Fratrum Prædicatorum, ac aliorum quorumcumque Ordinum, & Congregationum, Societatisque, & Instituti prædictorum Mendicantium, & non Mendicantium, tàm Provinciæ Hispaniæ, quàm extra eam ubilibet constitutorum locum minimè habuisse, neque habere, nec illis ullo modo suffragari potuisse, neque posse, excepto dumtaxat illo quinquennio, quo literæ nostræ hujusmodi, ut præfertur, duraverunt, si quidem die 14. mensis Junii 1629. proximè præteriti jam expiraverunt, sed nostræ intentionis fuisse, & esse, quòd iidem Fratres, & Moniales quantum ad Sacramenti Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem ordinariæ dispositioni suorum Prælatorum, & Sedi Apostolicæ quoad sibi reservata, subjecti sint, earumdem tenore præsentium perpetuò declaramus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 4. Decernentes præsentes nostras literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quocumque defectu à quoquam impugnari non posse.

Ita judicari mandat.

§. 5. Sicque, & non aliter, in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, ac Cruciatæ Commissarios, & quosvis alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, declarari, ac judicari debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria aufert.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis Clementis prædecessoris literis concessa sunt ceterisque contrariis quibuscumque. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis, aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationem in Urbe omnes afficere decernit.

§. 7. Ut autem præsentium tenor omnibus innotescat, volumus eas in valvis Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicari, ipsasque sic publicatas, omnes, & singulos ubique existentes ita afficere, ac si omnibus personaliter intimatæ essent.

Transumptis fidem jubet.

§. 8. Quòdque præsentium transumptis, etiam impressis, manualicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 7. die 18. Jun.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Junii 1629. Pontificatus Nostri Anno septimo.

CVI.

Prohibitio erigendi Scholas sub denominatione Scholarum Piarum: Et annullatio erectarum sub tali nomine ab aliis, quàm à Clericis regularibus

Religionis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum. Necnon interdictio deferendi habitum per dictos Clericos gestari solitum.

Scholarum Piarum materiam lege in Tom. 3. sup. in const. 101. Pauli V. ubi alias Constitutiones habes indicatas.

Edita Ann. Dom. 1630.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD uberes fructus, quos dilecti filii Clerici Regulares Congregationis Matris Dei Scholarum Piarum in Vinea Domini proferunt, considerationis nostræ aciem convertentes, dignum, quin potius debitum reputamus, ut ea, quæ felicibus eorum progressibus obesse possunt, quantum cum Domino possumus, removeamus, & prohibeamus.

Prohibitio, de qua in Rubrica.

§. 1. Specialibus itaque illos favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus Ministri Generalis dictæ Congregationis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Ne alii quicumque, quavis auctoritate fungentes Scholas sub denominatione Scholarum Piarum erigere, aut forsan jam erectas pias nominare, nec inscribere, minusque habitum per dictos Clericos Regulares gestari solitum gestare audeant, seu præsumant sub excommunicationis, & aliis censuris Ecclesiasticis, per contrafacientes ipso facto incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Clausulæ præservativæ.

§. 2. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, & ab omnibus inviolabiliter observari.

Clausulæ irritantes.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Ut autem præsentes facilius omnibus innotescant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur quæ ad hiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Pot. an. 8. die 7. August.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 7. Augusti 1630. Pontificatus Nostri Anno octavo.

CVII.

Declaratio super Constitutione Pii Quarti de registrandis in Camera Gratiis illius interesse concernentibus.

Hanc Pii Quarti Constitutionem habes sup. tom. 2. const. 98.

Edita Ann. Dom. 1630.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

CUm sicut accepimus plures Romani Pontifices Prædecessores Nostri concesserint, prout etiam Nos concessimus, diversa privilegia, indulta, licentias, & gratias, etiam interesse Cameræ Apostolicæ concernentia, tàm per literas Apostolicas sub plumbo, & in simili forma Brevis expeditas, quàm per Chirographa eorum, & Nostra respectivè manu subscripta, in quibus quidem literis, & Chirographis, Motui proprio, seu Constitutioni fel. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri, quo cavetur ut omnes, & singulæ gratiæ interesse dictæ Cameræ concernentes in eadem Camera intra certum inibi expressum tempus registrari debeant, aliàs gratiæ ipsæ nullæ sint, derogatum reperitur, à nonnullis verò nimium scrupulosis in dubium revocetur, an tales derogationes adhuc in Camera prædicta registrari debuerint, & debeant.

Dubitatio circa registrationem.

§. 1. Nos, ne ullo unquam tempore de ipsorum privilegiorum, indultorum, licentiarum, & gratiarum validitate, ex eò, quòd privilegia, indulta, licentiæ, gratiæ, seu facultates, aut derogationes hujusmodi in eadem Camera registratæ non fuerint, hæsitari, eosque ad quorum favorem emanarunt, eo prætextu, super privilegiis, indultis, licentiis, gratiis, & facultatibus eisdem pro tempore, ut præfertur, concessis, molestari contingat, providere cupientes, ac Motus proprii, seu Constitutionis prædicti Pii Prædecessoris, tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, habentes.

Pontif. ex Motu proprio decretum.

§. 2. Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera animi Nostri deliberatione, certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia, indulta, licentias, gratias, & facultates, tam per Prædecessores Nostros, quàm per Nos ipsos per literas Apostolicas sub plumbo, aut in forma Brevis expeditas, seu per Chirographa eorumdem Prædecessorum, vel Nostra manu respectivè subscipta, etiam quodcumque interesse dictæ Cameræ concernentia, cujuscumque qualitatis, generis, quantitatis, & valoris, etiam maximi, & inexcogitabilis existat, concessa hactenus, & in posterum per Nos, & Rom. Pont. Successores Nostros concedenda, in quibus Motui proprio, seu Constitutioni Pii Prædecessoris hujusmodi ad effectum, ut illi, ad quorum favorem emanarunt, & emanabunt pro tempore ad ipsa privilegia, indulta, licentias, & gratias in eadem Camera registrandum non teneantur, derogatum fuerit, seu derogari contigerit, in futurum, etiamsi illæ, & illa sive derogatio, & voluntas hujusmodi in prædicta Camera registrata non sint, & non registrentur, etiam ab earum data valere, & de eorum validitate dubitari non posse, neque propterea illos, ad quorum favorem emanarunt, aliquo modo molestari debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Silentii Officialibus impositio.

§. 3. Ac dilectis filiis Nostro, & S. R. E. Camerario, ac Thesaurario Generali, Præsidenti, & Clericis, necnon Commissario ejusdem Cameræ nunc, & pro tempore existentibus, & aliis quibuscumque desuper interesse quomodolibet prætendentibus, aut qui illud quomodolibet prætendere possent, perpetuum silentium desuper imponimus.

Contra facientibus pœna.

§. 4. Mandantes Camerario, Thesaurario, Præsidenti, & Clericis, necnon Commissario nunc, & pro tempore existentibus, & aliis interesse prætendentibus prædictis, ne sub nostræ, & pro tempore existentis Rom. Pont. indignationis, aliisque Nostro, & pro tempore existentis Rom. Pontificis arbitrio imponendis pœnis, & etiam interdicti ingressus Ecclesiæ, ac aliis Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis ipso facto per contravenientes, & eorum quemlibet, toties quoties contravenerint, respectivè incurrendis, à quibus à nemine, præterquam à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi, seu illæ eis relaxari nequeant, prædictorum aliquem super præmissis aliquo modo molestare audeant, vel præsumant.

Præservatio.

§. 5. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, præsentes Nostras, literas, declarationem, & voluntatem, etiam quòd in dicta Camera non registrentur, neque præsententur, iis omnibus de quorum interesse actum fuerit, vel agetur pro tempore

suffra-

suffragari debuisse, & debere, perinde, ac si in eadem Camera debito tempore præsentatæ, & in ea registratæ fuissent.

Executorum deputatio.

§. 6. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostris Ostien. & Portuen. Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte in præmissis interesse habentium desuper requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra illos præmissorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo legitimisque super his habendis servatis processibus censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii secularis.

Contrariorum derogatio.

§. 7. Non obstantibus piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una, & in Concil. Generali edita de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, ac Motu proprio hujusmodi, seu prædicta Pii Prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apost. aliisque in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specifica, & expressa, ac individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, latissimè, & plenissimè hac vice ad effectum præmissorum tantùm, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus derogamus ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Augusti 1630. Pontificatus Nostri Anno VIII.

CVIII.

Relatio Fr. Joannis Dei Congregationis hujus nominis Fundatoris in Beatorum Confessorum numerum, necnon concessio recitandi Officium, & Missam celebrandi de eo.

De his Fratribus vide indicata ad const. 100. *Pauli V. sup. tom.* 3.

Edita A. D. 1630.

URBANUS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt Nostris suffragantibus meritis divina providentia constituti, ad ea per quæ Servorum Christi veneratio in terris promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis, pastoralis muneris nostri partes propensis studiis impendimus, prout pia Christi fidelium, & præsertim Catholicorum Regum, & Principum vota exposcunt, Nosque conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ad petitionem hic enumeratorum.

§. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Majoris, & aliorum Confratrum Congregationis Joannis Dei sub regula Sancti Augustini, Nobis nuper expositum fuit, quòd transmissis de mandato nostro ad Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales sacris ritibus Præpositos, processibus Apostolica auctoritate fabricatis, & in sacro Rotæ Auditorio examinatis, super sanctitate, virtutibus, & miraculis Servi Dei Joannis de Deo, Fratrum vulgo (Fatte ben fratelli) nuncupatorum Fundatoris, iisque in Congregatione eorumdem Cardinalium per plures sessiones acerrimè discussis, citato etiam, & audito priùs super iisdem, ut moris est, dilecto filio Promotore fidei, cognito primum de validitate processuum, deinde de virtutibus heroicis, ac demum de miraculis in vita, & post mortem ab omnipotenti Deo, intercessione dicti sui servi, patratis, referente dilecto filio nostro Petro Maria Sancti Georgii Diacono Cardinale, iidem Cardinales unanimi consensu pronunciarunt, tutò posse, quandocumque Nobis placuerit, ad solemnem Canonizationem dicti Joannis de Deo deveniri, & interim Beatum nuncupari, ac Missam, & Officium de eo, ut infra recitari, & celebrari, Quare pro parte non solum Majoris, & Confratrum prædictorum, verum etiam charissimorum in Christo filiorum nostrorum Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, ac Philippi Hispaniarum Regis Catholici, & Charissimæ in Christo filiæ nostræ, Isabellæ Hispaniarum Reginæ Catholicæ, aliorumque Christianorum Principum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut interim, donec ad solemnem Canonizationem dicti Joannis de Deo deveniatur, idem Servus Dei Joannes de Deo Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo, ut infra, celebrari possit.

Concedit ut d. Joannes Dei Beatus nuncupari, & de eo Missa celebrari, ac Officium recitari possit, ut hic.

§. 2. Nos piis Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, ac Philippi Regis, & Isabellæ Reginæ, aliorumque Principum, necnon Majoris, & aliorum Confratrum prædictorum votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, benignè annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, ut ipse Servus Dei Joannes de Deo in posterum Beatus nuncupari, ac de eodem ab omnibus dictæ Congregationis Regularibus ubique existentibus quotannis in die ejus obitus Officium recitari, & Missa celebrari de communi Confessoris non Pontificis ritu duplici majori per annum juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani, & quoad Missam etiam per alios Regulares, & Sæculares Sacerdotes ad eorum Ecclesias confluentes: In Civitate verò Granatnensi nempe in Ecclesia, ubi ejus sacrum Corpus requiescit, & in Terra nuncupata Monte mor il novo, ubi natus est in omnibus Ecclesiis, tàm Regularium, quàm Secularium Officium, & Missa ritu duplici minore recitari, & celebrari possit, & valeat; Ac pro præsenti anno dumtaxat Major, & alii Confratres dictæ Congregationis solemnem Beatificationem cum Missis in die eis benevisa hic Romæ in Ecclesia Sancti Joannis Colabitæ, necnon alii Sacerdotes, tàm Regulares, quàm Seculares ad dictam Ecclesiam eo die confluentes cum eadem Missa juxta rubricas se conformare liberè valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur.

Contraria tollit.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio fidem mandat.

§. 4. Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. die 21. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 21. Sept. 1630. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Conces-

CIX.

Concessio Plenariæ Indulgentiæ in Urbe ad agendas gratias Deo pro præservatione dictæ Urbis & aliarum Civitatum, ac Provinciarum Italiæ ab ira Epidemiæ, seu pestis vexatione, & ad divinam gratiam implorandam pro earumdem conservatione, & aliarum dictæ vexationi obnoxiarum liberatione. Necnon extensio prædictarum omnium Indulgentiarum ad universam Italiam, & Insulas ei adjacentes. Ac prorogatio earum ad alios tres menses.

Variæ ob varias causas fuerunt hactenus tàm ab isto Sanctissimo Pontifice, quàm ab aliis concessæ Indulgentiæ, quas omnes, ne hic repetam, in suis locis reperies.

Edita A. D. 1630.

URBANUS PAPA VIII.

Dilectis filiis, Clero, & Populo Romano, ac aliis Christi fidelibus Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causa istius concessionis.

PAter misericordiarum, & totius consolationis Deus, votis nostris clementer annuens, Almam Urbem nostram, & multas aliàs Italiæ Civitates, & Provincias à dira Epidemiæ lue, aliisque belli, & famis calamitatibus, & periculis immunes hactenus conservavit. Quamobrem cumulata in Nos cælestium gratiarum dona omnino exigunt, ut majores, quas possumus, Divinæ Majestati gratias concordibus, & efficacibus affectibus agamus, eamque humillime deprecemur, ut prædictam Almam Urbem nostram, ac Civitates, & Provincias prædictas, reliquasque totius Christiani Orbis partes præservare, illas vero, quæ prædictis afflictionibus obnoxiæ existunt, liberare, ac præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur, ut si divinæ placuerit bonitati, orationes exaudiantur, & fiat super nos misericordia Altissimi speciosa in tempore tribulationis; Hoc autem, ut fructuosius, & majori cum spiritus ardore peragatur: ex veteri Ecclesiæ Romanæ, omnium Matris, & Magistræ more, ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores à Domino constituti sumus, proferre, & erogare decrevimus.

Concessio Jubilæi, de quo in rubr. & præscriptio formæ illud assequendi.

§. 1. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quàm Nobis Dominus, meritis minime suffragantibus contulit universis, & singulis Christi fidelibus, qui spatio trium mensium proximè decurrendorum in aliqua ex sextis feriis cujuslibet hebdomadæ jejunaverint, ac confessi, & sacra Communione saltem in die Dominica immediatè sequente refecti fuerint, propriamque Parochialem, seu unam ex infrascriptis, tribus Ecclesiis Urbis, nempè Lateranensem, Principis Apostolorum, & in ea situm Altare Sancti Michaelis Archangeli nuncupatum, aut Sanctæ Mariæ Majoris Basilicas, sive Ecclesiam Nationalem, quoad ipsius Ecclesiæ Nationales; eadem hebdomada respectivè visitaverint, ibique ut supra, ac etiam pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, eleemosynasque sibi benevisas erogaverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Præscriptio alterius formæ pro volentibus sibi eligere Confessarium cum facultatibus, ut hic.

§. 2. Iis, qui præterea intra dictos tres menses septem hebdomadarum sextis feriis jejunaverint, & aliquam Ecclesiarum, seu Basilicarum præfatarum iisdem hebdomadis etiam devotè visitaverint, licentiam insuper concedimus, & facultatem damus, ut possint sibi ad hunc effectum eligere quemcumque Presbyterum Confessarium, tàm Secularem, quàm cujusvis ordinis Regularem, ex approbatis à dilecto filio nostro in Alma Urbe nostra prædicta Vicario in spiritualibus generali, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis; necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Romanarum Pontificum Prædecessorum nostrorum constitutiones quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum, non tamen à crimine hæresis, absolvere, & liberare valeat; Et insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus, pœnitentia salutari, aliisque, ejusdem Confessarii arbitrio, injungendis.

Præscriptio pro Regularibus, & aliis impeditis.

§. 3. Regularibus autem personis utriusque sexus in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tàm Laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus in carcere existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut Confessarius, quem ut supra elegerint prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua, in alia pietatis opera commutare possit, pariter concedimus, & indulgemus.

Duæ restrictiones prædictarum facultatum.

§. 4. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ. Neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, & interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infra tempus ut supra præfixum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariorũ derogatio.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi, insertis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, ac quorumcumque Ordinum, Congregationum, sive Institutorum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 7 die 9. Julii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 9. mensis Julii 1630. Pontificatus Nostri Anno septimo.

Sequitur Extensio prædictarum Indulgentiarum ad universam Italiam, Insulasque ei adiacentes.

URBANUS

Edita A. D. 1630.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis &c.

Omittitur tenor ipsius constit. quia est præinsertus.

§. 1.

Petitiones pro hanc extensione.

CUm autem sicut multi Venerabiles fratres Archiepiscopi, & Episcopi, necnon dilecti filii nobiles viri Duces, Principes & alii Magnates in Italia, & Insulis illi adjacentibus, Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi, ut etiam fructuosiùs, & majori cum spiritus ardore divinam opem in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus implorent, præinsertas literas nostras ad universos Italiæ, & Insularum prædictarum Christi fideles extendi summoperè desiderant.

Extensio de qua in rubr.

§. 2. Nos pro ea, qua eorumdem Christi fidelium animarum saluti jugiter invigilamus, paterna caritate, ut illi tàm pretiosi Ecclesiæ Thesauri participes fiant, providere volentes, piis Archiepiscoporum, Episcoporum, Ducum, Principum,& aliorum Magnatum votis; quantum Nobis ex alto conceditur, annuendum duximus: Igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas literas nostras cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, indultis, clausulis, & decretis ad universos utriusque sexus Christi fideles seculares, & regulares in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium à die publicationis præsentium in dictis locis faciendæ inchoando durante, Apostolica auctoritate tenore præsentium extendimus, præfatisque Christi fidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis, concessiones, facultates, & indulta cum clausulis, & decretis hujusmodi auctoritate, & tenore predictis communicamus.

Contrariorum abrogatio.

§. 3. Non obstant. quatenus opus sit decreto nostro de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 7. die 27. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Junii 1630. Pontificatus Nostri Anno septimo.

Subsequitur Prorogatio earumdem ad alios tres Menses.

Edita A. D. 1630.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Pont. edidit const. præinsertam.

NUper à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Dilectis filiis Clero, & Populo Romano, &c.

Hæc constitutio est præinserta, & ideo prætermittur.

Et eam extendit ut in immediatè antecedenti.

§. 2. Et subinde multorum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum, omnium fere in Italia, & Insulis illi adjacentibus dominantium supplicationibus Nobis humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas nostras concessionis, Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus, & singulis in eis contentis, indultis, clausulis, & decretis ad universos utriusque sexus Christi fideles seculares, & regulares, tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium à die publicationis literarum desuper expeditarum inchoando durante, Apostolica auctoritate extendimus, præfatisque Christi fidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis concessiones, facultates, & indulta cum clausulis,& decretis hujusmodi communicavimus, prout in ultimo dictis literis in simili forma Brevis die 17. Julii proximè præteriti expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modo eas prorogat ad alios tres menses.

§. 3. Cùm autem per abundantiam divinæ misericordiæ Alma Urbs nostra, ac multæ aliæ Civitates, & Provinciæ, non solùm S. R. E. verùm etiam aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium à periculis, & calamitatibus hujusmodi immunes hactenus conservatæ fuerint, Nos ut Christi fideles prædicti cælestium miserationum copiosiores fructus consequi valeant, uberiùs providere volentes; tàm præinsertas concessiones, quàm alias subinde expeditas literas extensionis præfatas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, clausulis, & decretis ad infrascriptos tres menses proximos, videlicet, Octobris, Novembris, Decembris, quibus durantibus si omnia, & singula in præinsertis literis expressa dicti Christi fideles adimpleverint, illi omnes & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis prædictis consequi valeant, auctoritate prædicta tenore præsentium extendimus, & prorogamus.

Contraria tollit.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes literæ faciliùs omnibus innotescant,

Transumptis credi mandat.

§. 5. Volumus ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 8 die 25. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 25. Septemb. 1630. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Subsequitur prorogatio ad alios tres Menses, cum decreto, ut eisdem tribus Mensibus elapsis, quæcumque extensiones, & ampliationes Indulgentiæ hujusmodi per S. D. N. ad certum tempus actæ, etiam eo ipso expirent.

Edita A. D. 1631.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Pont. edidit const. præinsertam.

NUper à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Dilectis filiis Clero, & Populo Romano, &c.

Omittitur tenor constitutionis, quia habes sup.

Indulgentiarum ad alios tres menses.

§. 2. Et subinde multorum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum, Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis illi adjacentibus existentium supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas nostras concessionis, indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus, & singulis in eis contentis indultis, clausulis, & decretis ad universos utriusque sexus Christi fideles seculares, & regulares, tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon

Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium à die publicationis literarum desuper expeditarum inchoandorum durante, Apostolica auctoritate extendimus, prædictisque Christi fidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis concessiones, facultates, & indulta prædicta cum clausulis, & decretis hujusmodi communicavimus, & postmodum tàm præinsertas, quam alias subinde expeditas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, clausulis, & decretis ad infrascriptos tres Octobris, & Novembris proxime præteritos, ac præsentem Decembris menses extendimus pariter, & prorogavimus, prout in aliis nostris sub die 17. Julii, necnon sub die 25. Septembris proximè præteritorum desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Secunda extensio ad alios tres menses.

§. 3. Cùm autem per abundantiam Divinæ misericordiæ Alma Urbs nostra, ac multæ aliæ Civitates, & Provinciæ non solum Sanctæ Rom. Eccl. verum etiam aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, à periculis, & calamitatibus hujusmodi immunes hactenus conservatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint; Nos, ut Christi fideles prædicti cælestium miserationum fructus uberius consequi mereantur, peramplius providere volentes, tàm præinsertas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, indulgentiis, clausulis, & decretis ad alios tres menses proximos, videlicet Januarii, Februarii, & Martii, quibus durantibus si omnia, & singula in præinsertis literis expressa dicti Christi fideles adimpleverint, illi, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis prædictis consequi valeant, auctoritate prædicta tenore præsentium iterum extendimus, & prorogamus.

Contrariorum derogatio.

§. 4. Quia vero ad supplicationem nonnullorum Episcoporum, ac Principum, & Rerumpublicarum concessiones, facultates, indulta, Indulgentias, & remissiones peccatorum in præinsertis literis contentas ad certas Civitates, Diœceses, Provincias, & loca extra Italiam existentia ad certum tempus extendimus, & ampliavimus: volumus, & dicta auctoritate decernimus, ut tribus mensibus per præsentes prorogatis, ut præfertur, elapsis, omnes, & quæcumque extensiones, & ampliationes Gratiarum per Nos factæ hujusmodi pariter eo ipso expirent, nulliusque roboris, vel momenti, nec cuiquam ulterius suffragentur.

Suspensio aliarum Indulgentiarum.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Ut autem præsentes literæ faciliùs omnibus innotescant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 8. die 31. Dec.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 31. Decembris 1631. Pont. Nostri Anno octavo.

CX.

Edita A. D. 1630.

Annullatio, & suppressio prætensæ Congregationis Jesuitissarum.

URBANUS PAPA VIII.

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

PAstoralis Romani Pontificis, cui cura vineæ Domini Sabaoth, ineffabili superni Patrisfamilias providentia, concredita esse dignoscitur solicitudo, in id præcipue incumbit, ne in agrum Dominicum Operarii sine delectu temere se ingerant, sata dissipent, consita evellant, zizania inferant; & adulterinas in eo plantas superinducant.

Recenset prohibitiones veteres erectionis novarum Religionū.

§. 1. Licèt autem Orthodoxis Lateranensis & Lugdunensis Conciliorum generalium ordinationibus districte prohibitum esset, ne quis novæ Religionis instituendæ auctoritatem sibi arrogare præsumeret, pariterque fel. recordat. Joannis XXII. virorum, & piæ mem. Clementis V. Romanorum Pontificum Prædecessorum, nostrorum salutaribus Constitutionibus mulierum cœtus auctoritate privata, & de facto instituti, tamquam exitiosi palmites damnati & sublati fuissent.

Narrat abusum exortu Jesuitissarum.

§. 2. Et nihilominus (prout non sine gravi animi nostri molestia acceperamus) in nonnullis Italiæ, & Ultramontanis partibus, certæ mulieres, seu virgines Jesuitissarum nomine assumpto, citra ullam Sedis Apostolicæ approbationem ab aliquot annis in unum convenire solitæ, vitæ religiosæ ducendæ prætextu peculiarem, & distinctum à ceteris habitum usurpassent, ædificia in Collegiorum formam redegissent, domos Probationum erexissent, in eisque Superiorem, ac prætensæ Congregationis suæ Generalem indito Præpositæ titulo, & attributis facultatibus benevisis constituissent, in illiusque manibus Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ vota, ad instar solemnium emittere, clausuræque legibus non adstrictæ pro libitu divagari, ac specie salutis animarum promovendæ, aliaque opera permulta sexus, & ingenii imbecillitati, & modestiæ muliebri, ac virginali præsertim pudori minimè convenientia, & quæ viri sacrarum literarum scientia, rerum usu, vitæque innocentia spectatissimi, difficilè admodum, & nonnisi magna circumspectione adhibita aggrediuntur, attentare & exercere consuevissent.

Provisiones ad obviandum dictis abusib.

§. 3. Nos excrescentes in agro militantis Ecclesiæ vepres, maturè evellere satagentes, venerabili Fr. Aloysio Episc. Tricaricen. nostro & Apostolicæ Sedis in partibus inferioris Germaniæ Nuncio, & nonnullis locorum Ordinariis dedimus in mandatis, quatenus, propositis gravibus periculis, & scandalis exinde resultantibus, mulieres seu virgines præfatas ex parte nostra Apostolica seriò monitas à temerario incepto ad saniora consilia revocare conarentur. Verùm quia illæ Dei timore, ac nostro & Sedis Apostolicæ respectu posthabito, in grave animarum suarum præjudicium, & bonorum omnium offensionem arroganti contumacia paternis & salutaribus monitionibus nostris nedum non paruerunt, sed etiam indies similia attentare, ac multa sanæ doctrinæ adversantia proferre non erubescunt.

Annullatio & suppressio dictarum Jesuitissarum.

§. 4. Nos tantam temeritatem acriori censura coercendam, & plantas istas Ecclesiæ Dei noxias, ne ulteriùs se diffundant, radicitùs evellendas & extirpandas esse decrevimus. Habitaque itaque cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus, ab eadem Sede specialiter deputatis matura consultatione, de illorum unanimi consilio, & assensu, Conciliorum generalium præfatorum decretis, eorumdemque Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, prætensam Congregationem mulierum, seu virginum Jesuitissarum nuncupatarum, illarumque Sectam, & statum ab ortus sui primordio nullos, & invalidos, nulliusque roboris vel momenti fuisse, & esse, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus. Et quia de facto processerunt, eadem auctoritate penitus & omninò supprimimus & extinguimus, perpetuæque abolitioni subjicimus, & ab Ecclesia Dei sacrosancta funditùs tollimus,

delemus

delemus, & abrogamus, ac pro suppressis, extinctis, evulsis, deletis, & abolitis ab omnibus Christi fidelibus haberi, & reputari volumus & mandamus, nec mulieres & virgines hujusmodi ad votorum præfatorum observationem ullo modo teneri aut obligari volumus. Insuper assertas Visitatrices, Rectrices, & Præpositam Generalem, ac alias quascumque Congregationis, & Sectæ hujusmodi Officiales quocumque nomine appellatas officiis & muneribus suis de facto usurpatis omninò privatas esse, & fore decernimus pariter & declaramus, & quatenus opus sit privamus, illasque ab eisdem Officiis, & muneribus omninò amovemus, easque omnes & singulas mulieres seu virgines, quæ voti seu cujuscumque alterius vinculi, promissionis, vel cujusvis causæ prætextu ad aliquam obedientiam se obligatas putarent, ab ea, & quocumque vinculo & promissione hujusmodi, etiam rata & jurata absolvimus, & totaliter liberamus.

Pœna contravenientium, & provisio, pro iis quæ voverunt.

§. 5. Adhæc mulieribus seu virginibus, & assertis earum Superioribus, præfato, & quocumque alio nomine nuncupatis, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis majoris pœna ipso facto incurrenda à qua nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constitutæ absolvi possint, præcipimus, & mandamus, ut extra hujusmodi Collegia, vel domus ubi hactenus habitarunt aliæ ab aliis seorsum degant, nec in simul ad aliquod spirituale, vel temporale consultandum, seu peragendum, aut de eo quovis modo tractandum conveniant, susceptum per eas de facto, ut præfertur, habitum statim deponant, nec illum amplius reassumant, minusque alias virgines seu mulieres ad illum admittant, vel recipiant, nec ulli earum ad hæc consilium, auxilium, vel favorem directè vel indirectè, aut aliàs quomodolibet præstent, vel pro Religiosis seu prætensæ Congregationis, aut Sectæ hujusmodi sequacibus, ullo modo se gerant, mulieres etiam ac virgines, quæ eo animo vota licet de facto, ut præfertur, emiserunt, ut in illo statu ab Apostolica Sede reprobato ea emissuræ non fuissent, utpote conditione sub qua tacitè voverunt non impleta, à votorum hujusmodi obligatione omninò solutas & liberas esse declaramus. Quæ autem in quemcumque eventum vovere voluerunt, cum earum vota sint simplicia honestè vivere, seorsum tamen ab aliis hujus reprobati Status ac prætensæ Congregationis seu Sectæ, & omnibus supra prohibitis abstinentes, in sæculo poterunt sub Ordinarii obedientia, & cum usu, non dominio bonorum; sed tantum cum facultate, quam illis misericorditer concedimus, de iis in vita, & in morte ad usus pios disponendi, ab intestato etiam ad eos devolvendis, qui paupertatis voto ab his mulieribus non emisso, illis successuri fuissent. Et in eventum, in quem aliquæ ex mulieribus, seu virginibus præfatis ad conjugalem statum transire voluerint, eis permittimus, ut matrimonium, servatis alias servandis, contrahere possint, eisque Apostolicam benedictionem, & quatenus opus sit, cum omnium votorum de facto, ut præfertur, emissorum relaxatione impartimur. Quoniam vero secundum Apostolum, Qui matrimonio jungit virginem suam benefacit, & qui non jungit melius facit, easdem mulieres, & virgines per viscera misericordiæ Christi, quo possumus paternæ charitatis affectu monemus, & in Domino hortamur attentè, ut desiderii, quo se regularis vitæ ducendæ teneri ostenderunt memores, tollant jugum Domini super se, & abnegantes semetipsas & secularia desideria approbatum ab eadem sancta Sede aliquem Sanctimonialium Ordinem quantocitius ingrediantur, inibique fideli & pia promissione vota voveant Deo Jacob, & innocentes manibus, & mundo corde in assiduo spiritualium operum exercitio superædificantes exhibeant se illustriorem gregis Christi portionem, lampadesque suas flamma charitis succensas prudenter aptent Sponso celesti obviam ituræ.

Clausulæ præservativæ cum decreto irritanti.

§. 6. Decernentes, præsentes literas, omniaque & singula in eis contenta, etiam ex eo quod prætensæ Congregationis, vel Sectæ mulieres, aut virgines hujusmodi, vel alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocatæ & auditæ, seu vocati, & auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in Corpore juris clauso, seu occasione, vel causa etiam, quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi; & aliis superius expressis seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari, sicque & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate & potestate fungentes, in quavis causa & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari & definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Mandat publicari servari, & servari fieri cum Executores deputandi facultatibus.

§. 7. Quocirca Venerabilibus Fratribus, ac dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis, necnon Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, ubilibet existentibus per Apostolica scripta mandamus, ut statim, atque præsentes nostræ literæ ad eorum, & cujuslibet eorum notitiam quoquomodo pervenerint, illas solemniter publicet, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque debitæ executioni demandent, & demandari procurent per se, vel alium, seu alios, prout in Domino judicaverint expedire, Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti

remedia, omni & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus, quatenus opus sit, recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Affixioni præsentium in Urbe dat vim personalis omnium præsentationis.

§. 8. Ut autem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur & publicentur, & cùm inde amovebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur, quæ sic publicatæ, & affixæ, post duos menses à die publicationis computandos, omnes, & singulos quos concernunt perinde afficiant & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumpto fidem dari vult.

§. 9. Quodque illorum transumptis impressis, sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 10. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, subjectionis, ablationis, deletionis, abrogationis, decretorum privationis, amotionis, absolutionis, liberationis, præcepti, declarationum, permissionis, impartitionis, monitionis, hortationis, voluntatum, & mandatorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 8. die 13. Jan.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo trigesimo, Idus Januar. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Publicatio die 21. Maji 1631.

In nomine Dei Amen; Anno à Nativitate Domini Nostri IesuChristi Millesimo sexcentesimo trigesimoprimo, die verò decima mensis Maji, Indictione decimaquarta, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo patris, & D. N. D. Urbani Divina Providentia Papæ Octavi, anno ejus octavo, supradictæ literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt, ac dimissis copiis ad Basilicas Ecclesiarum SS. Joan. Lateranensis, necnon Principis Apostolorum Urbis, & in Cancellaria Apostolica, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Augustinum de Bolis Romanum Sanctiss. Domini Nostri Papæ Cursorem.

Mathias Spada Magister Cursorum.

CXI.

Prorogatio Indulgentiæ Plenariæ in forma Jubilæi de qua supra, const. 109. ad alios duos menses, scilicet Aprilis, & Maji 1631. cum Indulto, ut qui dictam Indulgentiam consecuti jam sunt, illam denuò consequi valeant. Et decreto, ut dictis duobus mensibus elapsis, Indulgentiæ hujusmodi per S. D. N. concessæ ad certum tempus eo ipso expirent.

Edita A. D. 1631.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Dilectis filiis Clero, & Populo Romano, &c.

Omittitur residuum hujus Constitutionis, quia habes sup. pag. 114.

Recenset extensiones aliàs factas.

§. 1. Et subinde multorum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, Episcoporum, necnon dilectorum filiorum Nobilium virorum Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis illi adjacentibus existentium, supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, per insertas literas Nostras concessionis, Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus, & singulis in eis contentis indultis, clausulis, & decretis, ad universos utriusque sexus Christi fideles, Seculares, & Regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandos, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium à die publicationis literarum desuper expeditarum inchoandorum durante Apostolica auctoritate extendimus, prædictisque Christi fidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis concessiones, facultates, & indulta prædicta cum clausulis, & decretis hujusmodi communicavimus, & postmodum tàm præinsertas, quàm alias subinde expeditas literas prædictas, cum omnibus, & singuils in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, Indulgentiis, clausulis, & decretis ad Octobris, Novembris, & Decembris, ac demum ad Januarii, & Februarii proximè præteritos, ac præsentem Martii menses extendimus pariter & prorogavimus, prout in aliis nostris sub die 17. Julii, necnon sub die 25. Septembris, ac sub die 31. Decembris proximè præteritorum desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum omnium tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nova extensio de qua in Rubr.

§. 2. Cùm autem per abundantiam Divinæ misericordiæ Alma Urbs nostra, ac multæ aliæ Civitates, & Provinciæ non solùm S. R. E. verùm etiam, aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, à periculis, & calamitatibus hujusmodi immunes hactenus conservatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint; Nos ut Christi fideles prædicti cælestium miserationum fructus uberiùs consequi mereantur, peramplius providere volentes; nam præinsertas, quam alias subinde expeditas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, Indultis, Indulgentiis, clausulis, & decretis, ad alios duos menses proximos, videlicet, Aprilis, & Maji, quibus durantibus si omnia, & singula in præinsertis literis expressa dicti Christi fideles adimpleverint, illi, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas, cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis hujusmodi consequi valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium iterum extendimus, & prorogamus.

Facultas denuo consequendi piis, qui alias fuerunt consecuti.

§. 3. Necnon iis, qui earumdem præinsertarum literarum, illarumve extensionum, ut suprà factarum vigore Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas consecuti jam sunt, si omnia, & singula in præinsertis literis hujusmodi contenta, &

expressa

expressa duobus mensibus per præsentes prorogatis durantibus denuo adimpleverint, ut easdem omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis prædictis iterum consequi valeant, auctoritate,& tenore prædictis, concedimus.

Extinctio aliarum Indulgentiarum elapso termino.

§. 4. Quia verò ad supplicationem nonnullorum Episcoporum, ac Principum, & Rerumpublicarum concessiones, facultates, indulta, indulgentias, & remissiones peccatorum in præinsertis literis contentas, ad certas Civitates, Diœceses, Provincias, & loca extra Italiam existentia ad certum tempus extendimus, & ampliavimus; volumus & dicta auctoritate decernimus, ut duobus mensibus per præsentes prorogatis, ut præfertur, elapsis, omnes, & quæcumque extensiones, & ampliationes gratiarum per Nos factæ hujusmodi pariter eo ipso expirent, nulliusque sint roboris, vel momenti, nec cuiquam ulterius suffragentur.

Derogatio contrariorum, & fides transumptorum.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes literæ facilius omnibus innotescant, volumus ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. die 22. Martii.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Martii 1631. Pontificatus Nostri Anno octavo.

Sequitur prorogatio ad alios tres menses, etiam ut pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania oretur.

Edita A. D. 1631.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Dilectis filiis Clero, & Populo Romano.

Omittitur tenor, quia habes supra pag. 114.

Recenset extensiones alias factas

§. 1. Et subinde multorum Venerabilium Fratrum, Archiepiscoporum, & Episcoporum necnon dilectorum filiorum nobilium virorum, Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis illi adjacentibus existentium supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas nostras concessionis Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus & singulis in eis contentis indultis, clausulis, & decretis, ad universos utriusque sexus Christi fideles Seculares, & Regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium à die publicationis literarum desuper expeditarum inchoandorum durante Apostolica auctoritate extendimus, prædictisque Christi fidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis concessiones, facultates, & indulta prædicta cum clausulis, & decretis hujusmodi communicavimus, & postmodum tam præinsertas, quàm alias subinde expeditas literas prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, clausulis, & decretis pluries & novissimè ad præsentem mensem Maji extendimus pariter, & prorogavimus, prout in diversis nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum omnium tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Nova extensio cum facultate denuo consequendi adimplendo, ut Rubr.

§. 2. Cùm autem per abundantiam Divinæ misericordiæ Alma Urbs nostra, ac multæ aliæ Civitates, & Provinciæ non solùm S. R. E. verùm etiam aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, à periculis, & calamitatibus hujusmodi immunes hactenus conservatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint; Nos, ut Christi fideles prædicti cælestium miserationum fructus uberius consequi mereantur, peramplius providere volentes; tàm præinsertas, quam alias subinde expeditas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, clausulis, & decretis, ad tres menses proximos, videlicet Junii, Julii, & Augusti, quibus durantibus, si omnia, & singula in præinsertis literis expressa dicti Christi fideles adimpleverint, ac etiam pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania devotè, ut præfertur, oraverint, illi omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas, cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis hujusmodi consequi valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium, iterum extendimus, & prorogamus; Necnon iis, qui earumdem præinsertarum literarum, illarumve extensionum, ut supra factarum vigore, Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas consecuti jam sunt, si omnia, & singula in præinsertis literis hujusmodi contenta, & expressa tribus mensibus per præsentes prorogatis durantibus denuo adimpleverint, ac etiam pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania devotè, ut præfertur oraverint, ut easdem omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis prædictis iterum consequi valeant, auctoritate, & tenore prædictis, concedimus.

Derogatio contrariorum, & fides transumpt.

§. 3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis, voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes literæ facilius omnibus innotescant, volumus ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. die 29. Maii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 29. Maji 1631. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CXII.

Declaratio facultatum transferendi, & reservandi pensiones Beneficiorum per S. R. E. Cardinales Obtentorum.

Edita A. D. 1631.

URBANUS PAPA VIII.

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Cum S. R. E. Cardinales, qui circa universalis Ecclesiæ regimen Nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore existentibus assistentes, & in partem solicitudinis vocati, graves, & continuos labores, ac non mediocres impensas in obeundo munere suo sustinere coguntur, speciali prærogativa, maximè ob eminentiam dignitatis à Sede Apostolica deceat honorari, plerumque vero contingat dubitari, an in facultatibus, indultis, & privilegiis transferendi pensiones, quæ à Sede Apostolica personis benemeritis quandoque concedi solent, intelligantur comprehensi Cardinales beneficia pensionibus obnoxia obtinentes.

Declaratio indultorum circa reservationes, & translationes pensionum beneficiorum per S R.E. Card. Obtentorum.

§. 1. Nos omnem ambiguitatis nodum præcidere, & indemnitati eorumdem Cardinalium consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura constitutione decernimus, & declaramus,

omnia, & singula indulta, privilegia, & facultates transferendi, vel mediante cassatione antiquarum de novo reservandi quascumque pensiones super quibusvis beneficiis Ecclesiasticis, etiam speciali nota dignis, quibusvis personis, etiam S. R. E. Cardinalibus antea assignatas, vel pro tempore assignandas, per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, etiam iteratis vicibus, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus & aliis decretis hactenus concessa, & in futurum concedenda, non tamen executioni mediante translatione, seu cassatione, & nova reservatione hujusmodi pro tota quantitate concessa demandata, pro ea quantitate, pro qua translatio, seu nova reservatio hujusmodi tempore datæ præsentium actu facta necdum fuerit, nullo modo se extendere debere ad pensiones reservatas, seu pro tempore reservandas super beneficiis, quæ tempore concessionis, facultatum, & indultorum, ac privilegiorum prædictorum obtinebantur, vel obtineri contigerit per Cardinales, aut alios, qui etsi tunc temporis tales non essent, postea ad Cardinalatus dignitatem assumantur, dummodo tamen jus translationis, seu cassationis & novæ reservationis pensionum hujusmodi adhuc per eosdem obtineretur, nisi in eisdem facultatibus, indultis, & privilegiis specialis, & expressa eorumdem Cardinalium beneficia prædicta obtinentium, vel individua de corpore ipsorum beneficiorum mentio facta fuerit, aut eorum qui tempore concessionis facultatum, indultorum, & privilegiorum prædictorum beneficia obtinerent, expressus ad hoc accesserit assensus.

Extensio declarationis.

§. 2. Et insuper statuimus, & ordinamus, indulta, privilegia, & facultates transferendi vel cassandi, & de novo reservandi pensiones, quæ aliàs vigore quorumcumque privilegiorum translatæ, vel de novo reservatæ fuerint, etiamsi in dictis facultatibus, indultis, & privilegiis inserta sit clausula, etiam aliàs translatas, non afficere beneficia, quæ prædicti Cardinales tempore iterandæ translationis, seu cassationis, & novæ reservationis hujusmodi pensionum obtinebant, licet tempore concessionis eorumdem indultorum, privilegiorum, & facultatum ab eis, vel aliis Cardinalatus honore minime fulgentibus obtinerentur, ad effectum ut pensiones hujusmodi de cetero ulteriùs transferri, seu de novo reservari queant, nisi illud in facultatibus, indultis, & privilegiis hujusmodi de prædictis Cardinalibus expresse disponatur, vel ipsi ad id præstiterint assensum, aut individua, & specialis fiat mentio de corpore beneficii, super quo impositas pensiones transferendi facultates, indultates, indulta, & privilegia fuerint concessa.

Decretum irritans.

§. 3. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici, & Curiæ ejusdem Cam. Generalem Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos judicari, & definiri, & declarari debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari etiam decernimus.

Derogatio contrariorū.

§. 4. Non obstantibus indultis, privilegiis, & facultatibus, aliisque præmissis, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, statuti, ordinationis decretorum, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 81 die 31. Mar.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1631. Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno octavo.

Public. die 11. Apr.

Anno à Nativitate D. N. *Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Indictione decimaquarta, die verò undecima mensis Aprilis Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, &* D. N. D. *divina providentia Urbani Papæ Octavi, Anno ejus octavo, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Cancellariam Apostolicam, in acie Campi Floræ ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Augustinum de Bolis Apostolicum Curs. Matthias Spada Mag. Curs.*

CXIII.

Contra Astrologos Judiciarios, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu vita Romani Pontificis, aut ejus consanguineorum Judicia facere, necnon eos, qui illos desuper consulere præsumpserint, cum innovatione similis constitutionis Sixti V.

Hanc Sixti V. const. vide sup. tom. 2. const. 17. Cœli &c. ubi alias indicatas reperies.

Edita Ann. Dom. 1631.

URBANUS PAPA VIII.

Servus servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Procœmium.

Inscrutabilis Judiciorum Dei altitudo non patitur, ut humanus intellectus tenebroso corporis carcere constrictus, super astra se extollens, arcana in sinu Divino recondita, & ipsis beatissimis Spiritibus ignota, nefaria curiositate, non solum explorare, sed etiam tamquam explorata in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti, & pernicioso exemplo venditare præsumat.

Causa hujus constit.

§. 1. Hinc est, ut quamvis civilibus canonicisque sanctionibus, ac novissimè fel. rec. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri Constitutione desuper edita Astrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum, qui eventura divinare, seu prædicere audent, quosque uti homicidas, & maleficos antiquitas æstimavit, illorum potissimum, qui de summa Reipublicæ, vel Principis salute judicia ferre præsumerent, ars, professio, sive exercitium gravibus pœnis inhibita esse noscantur. Attamen sicut accepimus, nonnulli iniquitatis filii propriæ pusillitatis obliti, ac lenitate forsan, vel conniventia audentiores facti, vanamque fatidicorum æstimationem aucupantes, in deplorandam animarum suarum perditionem, graveque Christi fidelium scandalum, etiam de Republicæ, & Principum incolumitate, illis solicitudinem, hominibus verò inquietis rerum novandarum occasionem ea ratione inferre satagentes, prognostica & prædictiones verbo, vel etiam scripto edere non erubescunt.

Innovatio constit. Sixt. V.

§. 2. Nos itaque perniciosis hujusmodi ausibus, quantum nobis ex alto conceditur, obviam ire, ac quos Dei respectus in officio non continet, pœnarum gravitate & severioris disciplinæ fræno coercere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Constitutionem perpræfatum Sixtum Prædecessorem desuper, ut præfertur,

editam, Apostolica auctoritate tenore præsentium, perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus.

Contraventiones & contravenientium laicorum pœnæ.

§. 3. Et insuper omnibus, & quibuscumqun Laicis, cujuscumque sexus, conditionis, status, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis existentibus, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, sive de vita aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis ejusque ad tertium gradum inclusivè consanguineorum Mathematicos, Ariolos, Aruspices, Vaticinatoresve nuncupatos, vel alios Astrologiam judiciariam exercentes, seu aliàs quomodolibet profitentes de cetero consuluerint, sive desuper eorum judicia, prognostica, prædictiones, seu præcognitiones etiam sibi oblatas, receperint, illisve quomodolibet usi fuerint, vel illas penes se scienter retinuerint, aut alicui ostenderint, necnon iisdem Mathematicis, Ariolis, Aruspicibus, Vaticinatoribus, sive aliis Astrologiam Judiciariam, seu quamlibet artem divinatoriam quomodolibet profitentibus qui Judicia, Prognostica, seu præcognitiones, & prædictiones super præmissis, etiamsi id non certò se affirmare protestentur, fecerint, sive à se, vel ab aliis jam facta, seu factas imposterùm penes se similiter retinuerint, vel alicui dederint, seu ostenderint, aut de eis quovis modo etiam improbando scripto vel verbis tractaverint, nedum excommunicationis majoris latæ sententiæ, sed etiam uti læsæ Majestatis reis, ultimi supplicii, ac confiscationis omninm bonorum suorum, etiam Romanæ Curiæ officiorum, ac devolutionis quarumcumque Civitatum, Castrorum, & locorum Jurisdictionalium, & Feudalium.

Pœna Clericorum quorumcumque quantumvis qualificatorum.

§. 4. Clericis quoque, & Presbyteris, aliisque personis Ecclesiasticis, tàm Secularibus, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, seu Instituti, vel Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis Sancti Jo. Hierosolymitani, aliisque quomolibet exemptis, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediate subjectis Regularibus utriusque sexus, ultra prædictas, etiam privationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum Ecclesiasticorum, etiam Monasteriorum, Prioratuum, & Præceptoriarum, ac aliorum quorumcumque, & inhabilitatis perpetuæ ad illa imposterum obtinenda, ita quòd personæ Ecclesiasticæ prævia illarum degradatione Curiæ Seculari tradantur puniendæ, in Episcopali verò, Archiepiscopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacumque alia etiam superiori Ecclesiastica, vel mundana quantumvis sublimi, excellente, & speciali nota digna, etiam suprema constitutis dignitate, easdem excommunicationis, ac privationis, etiam regiminis, & administrationis Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque beneficiorum, & dignitatum, quantumvis amplissimarum, & Patriarchali majorum, ac officiorum suorum, & inhabilitatis pœnas ipso facto incurrendas, Apostolica auctoritate tenore præsentium infligimus & imponimus.

Judicum deputatio tàm in Urbe quàm extra.

§. 5. Cognitionem autem causarum hujusmodi quoad personas Ecclesiasticas, tam Seculares, quàm Regulares in Urbe nostra, & illius districtu ad dilectos filios, nostrum in eis Vicarium in spiritualibus Generalem, necnon ejusdem Urbis Gubernatorem, ac causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditorem generalem, & eorum quemlibet insolidum, extrà verò Urbem, & districtum prædictum in Provinciis, Nobis & Apostolicæ Sedi subjectis ad S. R. E. Cardinales in eisdem Provinciis de latere Legatos, & Prolegatos, ac Præsides in dignitate Ecclesiastica constitutos pro tempore existentes, in aliis verò omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tam sub nostra, & dictæ Sedis, quam cujusvis alterius Principis ditione comprehensis, privativè quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitùs exclusis, ad Ordinarios locorum, ubilibet vero locorum etiam ad hæreticæ pravitatis Inquisitores spectare volumus.

Demandatio cognitionis causarum hujusmodi.

§. 6. Mandantes dilectis filiis nostris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præsidibus prædictis nunc, & pro tempore existentibus, necnon Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis singulis, videlicet, in suis Civitate, & Diœcesi, & quoad loca intra fines alicujus Diœcesis, non tamen de Diœcesi existentia ipsarum Diœcesium, intra quarum fines eadem loca extiterint, quo vero ad ea quæ extrà fines alicujus Diœcesis consistunt, vicinioribus eorumdem locorum Ordinariis, ac etiam Inquisitoribus prædictis, quatenus ad instantiam cujusvis Fisci, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio causarum hujusmodi cognitiones suscipientes, prævia etiam avocatione à quibusvis aliis suprà non expressis, nec à Nobis specialiter delegatis in causis ipsis modo præmisso procedant omnibus, juris, & facti remediis opportunis, invocato etiam auxilio brachii secularis.

Inhibitio, & pœnæ contra turbantes, vel non obedientes Judicibus prædictis.

§. 7. Inhibentes insuper Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumvis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Institutorum, ac etiam Hospitalis prædictorum Superioribus, Conventibus, & Fratribus quantumvis exemptis, ne sub privationis beneficiorum, & officiorum quorumcumque per eos respectivè obtentorum, ac similiter inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisque activæ, & passivæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, seu Vicelegatos, aliosque prædictos in causis hujusmodi procedentes, quoquomodo impedire, molestare, seu perturbare audeant, vel præsumant, ac etiam mandantes, ut quoties ad id fuerint requisiti Religiosos ipsos, etiamsi alicujus loci Regularis Superiores actu fuerint, Ordinariis, Legatis, seu Vicelegatis, ac aliis prædictis, seu quibus iidem mandaverint, consignent cum scripturis, & actis, si quæ facta fuisse reperiantur.

Decretum irritans.

§. 8. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, & Commissarios, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici & Curiæ ejusdem Cameræ Generalem Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Contrariorum derogatio.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon nostra in numero septuagesima, & aliis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac Provinciarum, Regnorum, Civitatum Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiam S. Joannis prædictorum, aliorumque Religiosorum, & piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Provinciis, Regnis, Civitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & Militiis prædictis, & aliis piis locis, ac illorum Universitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, &

 innovatis.

innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationem in Urbe omnes arctare vult.

§. 10. Volumus autem, quòd præsentes literæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tam in statu nostro temporali, quàm extra eum, ubique locorum perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 11. Quodque earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, innovationis, inflictionis, impositionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 8. die 31. Martii.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo primo, pridie Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno octavo.

Public. die 10. Apr.

In nomine Dei Amen, Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo primo, die verò decima mensis Aprilis, Indictione decimaquarta, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo patris, & D. N. D. Urbani Divina providentia Papæ Octavi, anno ejus octavo, supradicta litera Apostolica præsentata, & affixa fuerunt, ac dimissis copiis ad Basilicas Ecclesiarum S. Joan. Lateranensis, & Principis Apostolorum Urbis, & in Cancellaria Apostolica, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis & consuetis Urbis, per nos Augustinum de Bolis, & Joannem Radicam, S. D. N. Papæ Cursores.

Mathias Spada Magister.

CXIV.

Revocatio licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Similem const. habes sup. Greg. XV. 40. ubi vide adnotata. in Tom. 3.

Edita A. D. 1631.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Apostolatus officium Nobis, nullo licèt meritorum suffragio, Divina providentia commissum postulat, ut ad ea vigilantiæ nostræ partes propensius intendamus, per quæ Religio Catholica, ubi divina gratia illæsa viget, conservetur, & ubi restitutione indiget, reparetur.

Prohibitio habendi, & legendi libros prohibitos, cum licentiarum revocatione.

§. 1. Quapropter, cùm librorum prohibitorum lectio magno sinceræ fidei cultoribus detrimento esse noscatur, & sicut accepimus, nimis excessiva sit, hujusmodi libros legendi, licentiarum copia: Nos, ut huic malo maturè occurratur, & imposterum quam cautissimè licentiæ hujusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, seu per constitutiones Apostolicas, etiam ratione Astrologiæ judiciariæ, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis Laicis, & Ecclesiasticis, tam Secularibus, quam Regularibus cujuscumque Ordinis, Societatis, & Instituti existentibus, ac quacumque dignitate, etiam Ecclesiastica fulgentibus, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & præeminentiæ, etiam speciali nota, & mentione dignis, ac per literas Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque & ex quacumque causa tam in forma Brevis, quam aliter quomodocumque à Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu à quibuscumque aliis à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen à Nobismetipsis per literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, seu Chirographum manu nostra signatum, concessas, earum tenores præsentibus pro expressis, & insertis habentes, hac nostra perpetuò valitura constitutione, revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique suffragari.

Contravenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimmo libros per licentias hujusmodi permissos legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont publicatam omnes ligare decernit.

§. 3. Decernentes, ut præsentes literæ, postquam valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos, citra montes, ultra vero montes, infra quatuor menses ex tunc proximos, omnes, & singulos ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent; quodque dictis duobus, & respectivè quatuor mensibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quantocitius comburere debeat, deferre; quique aliquos simililes libros prohibitos habere sciverint, eos denunciare teneantur, neque de cetero similes licentiæ nisi à Congregatione sancti Officii, dum singulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab aliis per Nos etiam in eadem Congregatione specialiter deputandis, concedantur.

Transumptorum fidem.

§. 4. Ac quòd earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. die 10. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 10. Aprilis 1631. Pontificatus Nostri Anno octavo.

Publicatio.

Die, & Anno supradicto publicatæ fuerunt supradictæ literæ per earum affixionem ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis & consuetis, ut moris est, per me Andream Scalmanum S. D. N. Papæ Curs.

Prorogatio Indulgentiæ Plenariæ in forma Jubilæi, de qua supra const. 109. ad alios tres menses scilicet Septembris, Octobris, & Novembris cum Indulto, ut qui dictam Indulgentiam consecuti jam sunt, illam denuo consequi valeant, ac Decreto, ut eisdem tribus mensibus elapsis quæcumque extensiones, & ampliationes Indulgentiæ hujusmodi per S. D. N. ad certum tempus factæ, etiam eo ipso expirent.

URBANUS

Edita A. D. 1631.

URBANUS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

ALiàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Dilectis filiis Clero, & Populo Romano, &c.

Omittitur tenor, quia habes sup. pag. 114.

Recenset extensiones aliàs factas.

§. 1. Et subinde multorum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, Episcoporum, necnon dilectorum filiorum Nobilium virorum Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis illi adiacentibus existentium supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas nostras Concessionis, Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus & singulis in eis contentis indultis, clausulis, & decretis, ad universos utriusque sexus Christi fideles, Seculares, & Regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium à die publicationis literarum desuper expeditarum inchoandorum, durante Apostolica auctoritate extendimus, prædictisque Christi fidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis concessiones, facultates, & indulta prædicta cum clausulis, & decretis hujusmodi communicavimus, & postmodum tàm præinsertas, quàm alias subinde expeditas literas prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, Indulgentiis, clausulis, & decretis pluries & novissimè ad Junii, & Julii proximè præteritos, & præsentem Augusti menses extendimus pariter, & prorogavimus, prout in diversis nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum omnium tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Nova Erectio cum facultate den ò consequendiu adimplendo, ut in rub.

§. 2. Cùm autem per abundantiam Divinæ misericordiæ Alma Urbs nostra, ac multæ aliæ Civitates, & Provinciæ non solùm S. R. E. verum etiam aliorum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, à periculis, & calamitatibus hujusmodi immunes hactenus conservatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint, Nos ut Christi fideles prædicti cælestium miserationum fructus uberiùs consequi mereantur, peramplius providere volentes; tam præinsertas, quàm aliàs subinde expeditas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis Concessionibus, facultatibus, Indultis, Indulgentiis, Clausulis, & decretis, ad tres menses proximos, videlicet, Septembris, Octobris, & Novembris, quibus durantibus si omnia, & singula in præinsertis literis expressa dicti Christi fideles adimpleverint, ac etiam pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania devotè, ut præfertur, oraverint, illi omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas, cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis hujusmodi consequi valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium iterum extendimus, & prorogamus. Necnon iis, qui earumdem præinsertarum literarum, illarumve extensionum, ut supra factarum vigore Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas consecuti jam sunt, si omnia, & singula in præinsertis literis hujusmodi contenta, & expressa tribus mensibus per præsentes prorogatis durantibus denuo adimpleverint, ac etiam pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania devotè, ut præfertur, oraverint, ut easdem omnes & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis prædictis iterùm consequi valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus. Quia verò ad supplicationem nonnullorum Episcoporum, ac Principum, & Rerumpublicarum concessiones, facultates, Indulta, Indulgentias, & remissiones peccatorum in præinsertis literis contentas ad certas Civitates, Diœceses, Provincias, & loca extra Italiam existentia ad certum tempus extendimus, & ampliavimus; volumus, & dicta auctoritate decernimus, ut tribus mensibus per præsentes prorogatis, ut præfertur elapsis, omnes, & quæcumque extensiones, & ampliationes, gratiarum per Nos factæ hujusmodi pariter eo ipso expirent, nulliusque sint roboris, vel momenti, nec cuiquam ulteriùs suffragentur.

§. 3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes literæ faciliùs omnibus innotescant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

[illegible]rogatio [illegible] [illegible]rum [illegible] fi. [illegible] [illegible]umptorum.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 27. Augusti 1631. Pontificatus Nostri Anno nono.

Dat. P. A. 9. die 27. Aug.

FINIS.

INDEX INITIORUM
SINGULARUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in toto hoc opere habentur, ordine Alphabetico dispositus.

A

F

In

Quam-

S

T

V

Z

INDEX

INDEX INITIORUM
SINGULARUM CONSTITUTIONUM,

In toto hoc opere exiſtentium, juxta earum ſeriem, & Pontificum ſucceſſiones.

12 *Or-*

INDEX.

Innocentius Octavus

Alexander Sextus.

Julius Secundus.

Leo Decimus.

Hadrianus Sextus.

Clemens Septimus.

Paulus Tertius.

Ex

Julius Tertius.

Paulus Quartus.

Pius Quartus.

Pius Quintus.

Gregorius XIII.

Sixtus Quintus.

Gregorius XIV.

Innocentius Nonus.

Clemens Octavus.

Paulus Quintus.

Gregorius XV.

27 Roma-

Urbanus Octavus.

F I N I S.

INDEX

Rubricarum cujuſcumque Pontificum Conſtitutionis quæ in toto Opere habetur.

113 Fra-

Gregorius XIV. Tom. 2. fol. 756.

Innocentius Quartus. Tom. 1. fol. 83.

Innocentius Sextus. Tom. 1. fol. 258.

Innocentius Septimus. Tom. 1. fol. 280.

Innocentius Octavus. Tom. 1. fol. 429.

Innocentius Nonus. Tom. 2. fol. 785.

Joannes XV. Tom. 1. fol. 22.

Joannes XXII. Tom. 1. fol. 190.

Joannes XXIII. Tom. 1. fol. 287.

Julius Secundus. Tom. 1. fol. 464.

Julius Tertius. Tom. I. fol. 785.

Leo Primus. Tom. I. fol. 6.

Leo Nonus. Tom. I. fol. 24.

Leo Decimus. Tom. I. fol. 525.

Martinus Quartus. Tom. I. fol. 157.

Martinus Quintus Tom. I. fol. 288.

Pelagius Secundus. Tom. I. fol 13.

Pius Secundus. Tom. I. fol. 365.

Pius Quartus. Tom. 2. fol. 1.

Pius Quintus Tom. 2. fol. 189.

Sixtus Quartus. Tom. I. fol. 387.

Sixtus Quintus. Tom. 2. fol. 526.

FINIS.

INDEX VERBORUM OMNIUM

Super quibus Materiæ ſequentis Repertorii ſunt extenſæ.

A.

B.

C.

Censu-

D

G

H

I

N

O

P

REPER-

REPERTORIUM
RERUM, VERBORUM.
AC SENTENTIUM OMNIUM.

Quæ in toto hoc opere continentur Alphabeti ordine contextum.

A.

Abbas.

Abbatiſſæ.

Abbreviatores.

Abiens.

Admiſſa

Amadei Fratres.

Ambiens, & Ambitus.

S. Ambrosius.

Amor.

Amovere.

Anastasius IV.

B. Andreas Avellinus.

Angeli.

Anglia, & Angli.

Anima.

Animalia.

S. Anna.

Annalis possessor.

Annexio.

Aperi-

feſſiones, & poſt decem annos tantùm Profeſſionis Fratres Congregationis Joannis Dei poſſunt promoveri ad dictos Ordines, ſervata certa forma. Urb. 8. conſt. 48. in ſeq. §. 4. p. 152. t. 4.
Approbari debet à Sede Apoſtolica cauſa, ob quam datur licentia Religioſo degendi extrà clauſtrum. Urb. 8. conſt. 26. §. 32. p. 67. t. 4.
Approbationes immeritorum ad Doctoratum, ſeu Magiſterium Eremitarum S. Auguſtini ſunt nullæ, & Examinatores puniuntur. Urb. 8. conſt. 40. §. 3. & 4. p. 88. & 89. t. 4.
Approbati niſi fuerint & cum licentia, libros nemo in Statu Eccleſiaſtico degens afferat, & mittat imprimendos ubicumque ſint compoſiti. Urb. 8. conſt. 50. p. 106. t. 4.
Approbata non cenſentur impreſſa non recognita. Urb. 8. conſt. 37. §. 2. p. 85. t. 4.
Approbanda ſunt per Vicarium Urbis ſtatuta edenda, ſeu mutanda Confraternitatis Aulicorum. Urb. 8. conſt. 30. §. 2. p. 77. t. 4.
Approbatio Statutorum generalium editorum Segobiæ in Congregatione Generali Minorum de Obſervantia S. Franciſci pro Ultramontana familia. Urb. 8. conſt. 49. p. 99. §. 1. 2. & 3. t. 4.
Approbatio Statutorum generalium Congregationis generalis Romæ Minorum de Obſervantia S. Franciſci. Urb. 8. d. conſt. 49. pag. 99. tom. 4.
Approbatio Statutorum Ordinis Minorum S. Franciſci de Paula, ità ut examinentur denuò, & approbentur in Capitulo Generali. Urb. 8. conſt. 17. §. 2. 4. & 5. p. 54. t. 4.
Approbatio erectionis Confraternitatis Muſicorum eorúmque Statutorum. Urb. 8. conſt. 32. §. 2. 3. & 4. p. 80. t. 4.
Approbatio unionis, ſeu incorporationis Congregationis Siciliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Congregationis Diſcalceatorum Italiæ, deque ejus impugnatione. Greg. 15. conſt. 3. §. 7. p. 425. & ſeq. tom. 3.
Approbatio proceſſuum promovendorum ad Cathedrales, & Monaſteria Conſiſtorialia, illorúmque conſignatio Notario. Greg. 13. conſt. 7. & ſeq. §. 4. p. 436. & ſeq. t. 3.
Approbatio Novitiorum à Congregatione reformationis, vel à propriis Ordinariis nominatim requiſita per Conſtitutionem non ſervatur, quia revocat. &c. per Conſtitutionem Urb. 8. conſt. 26. §. 2. p. 63. tom. 4.
Approbandorum Novitiorum forma ſervanda in receptione ibid. pag. 63. & ſeq.
Approbari debent citato Commiſſario Cameræ exemptiones, & immunitates conceſſæ ex cauſa oneroſa verè in vim contractus, aliàs dicuntur revocatæ. Urb. 8. conſt. 76. §. 28. p. 76. t. 4.
Approbationibus Ordinariorum, & atteſtationibus deferentium, & conſciorum poſſunt Eccleſiaſtici recipere tabellas, & imagines defunctorum, cum fama ſanctitatis in ſecreto ſervanda Urb. 8. conſt. 37. & ſeq. p. 85. & ſeq. t. 4.

Aqua Felix.

Aquam Fœlicem magno ſumptu, & magnificentia ad Montem Quirinalem perduxit Sixt. 5. conſt. 101. §. 2. & ſeq. p. 737. t. 2.
Aquæ Fœlicis curam atque cuſtodiam commiſit Congregationi Cardinalium ſuper aquis & viis Sixt. 5. ibid. §. 6. p. 738. t. 2.
Aquæ Fœlicis aquæductibus & juribus conſervandis, annuum redditum aſſignavit Sixt. 5. ibid. §. 7. ibid.
Aquæ Fœlicis quotannis duos Viſitatores Cives Romanos eligi mandavit Sixt. 5. ibid. §. 8. p. 739. t. 2.
Aquam Fœlicem ſi quis corruperit, vel aquæductibus nocuerit, vel eam derivaverit, pœnas incurret. Sixt. 5. ibid. §. 9. & 10. d. p. 739. tom. 1.

Aqua Paula.

Aquam Paulam Paulus Quintus ad majorem commoditatem, utilitatemque Urbis in Tranſtyberina regione habitantium duxit ad Civitatem Leoninam, quæ Burgus Sancti Petri appellatur in ejus conſtit. 75. §. 3. p. 346. t. 3.
Aquam Paulam Paulus 3. ſumpſit ex variis perennium aquarum venis ſuprà lacum Sabatinum, Anguillariæ, & Brachiani, in unúmque collectam ad Urbem maximo ſumptu ducendam curavit. ibid.
Aquam Paulam Romani Populi uſui, in varias Urbis regiones duci mandavit. Paul. 5. ibid. p. 347.
Aquæ Paulæ Fontis quantus ſit decor, & ornatus, & quàm nobile ædificium. Paulus 5. ibid.
Aquæ Paulæ Congregationem ad ejus conſervationem inſtituit. Paul. 5. ibid. §. 4. p. 346. t. 3.
Aquæ Paulæ Congregationi Scipionem Cardinalem Burgheſium ejus ex ſorore germana nepotem præfecit. Paul 5. ibid. §. 5.
Aquæ Paulæ Congregationis quæ ſit facultas, & juriſdictio. Paul. 5. ibid. §. 7. p. 347. & 348.
Aquæ Paulæ ejúſque aquæductuum Conſervatores deputavit. Paul. 5. ibid. §. 8.
Aquæ Paulæ ob conſervationem annuos redditus aſſignavit. Paul. 5. ibid. §. 9.
Aquam bibendam præbendi conſuetudo in Eccleſia S. Pantaleonis per Clericos Regulares pauperum Matris Dei Scholarum piarum. Greg. 15. conſt. 45. §. 18. p. 497. t. 3.

Arbiter.

Arbiter Conſultorum, & Profeſſi Generalis vices præſcriptæ cujuſcumque Provinciæ Congregationis Clericorum Regularium miniſtrantium infirmis. Urb. 8. conſt. 85. §. 2. & 3. p. 15?. t. 4.
Arbitri adeuntur, ubi Judices conſervatores habent differentiam circà juriſdictionem cum Ordinariis. Greg. 15. conſtitut. 9. §. 10. p. 440. tom. 3.
Arbitrio ſuperioris remiſſa eſt pœna non expreſſa in conſtitutione 26. Urb. 8. §. 40. p. 67. t. 4.
Arbitrio perſonæ nominatæ diſtribuuntur bona non diſpoſita per Capellanos Pontificis inter familiares deficientibus hæredibus ſanguinis. Greg. 15. conſt. 49. §. 1. p. 493. t. 3.

Arbor.

Arbor proxima cubiculo S. Thereſiæ in ejus obitu calce, & materia obſtructa, & jam dudùm arida, repente floribus onuſta apparuit in ipſa tranſitus hora Greg. 15. conſt. 29. pag. 466. & 467. t. 3.

Arcadius Imperator.

Arcadius Imperatoris Theodoſii filius, à B. Arſenio Diacono fide Catholica inſtructus, multa pro ejus propagatione patravit. Sixt. 5. conſt. 73. §. 3. p. 666. t. 2.
Arcadius Imp. leges edidit contrà hæreticos. Sixt. 5. ibid.
Arcadius Imp. auream monetam cum ſigno Crucis, quando, & quam ob cauſam cudi fecerit. Sixt. 5. ibid. §. 3. p. 664. t. 2.
Arcadio Imp. contrà Perſas pugnante, in ejus militum veſtibus, cruces aureæ in ſignum victoriæ apparuerunt. Sixt. 5. ibid. t. 2.

Archibuſetti.

Archibuſettos duobus palmis breviores tenere vel deferre, etiam prætextu militiæ, vel miniſterii publici nemo poteſt in Statu Eccleſiaſtico ſub pœna rebellionis, & criminis læſæ Majeſtatis. Pius 4. conſt. 49. §. 1. p. 68. t. 2.
Archibuſettos breviores deferendi, vel retinendi licentiam nullus Gubernator, aut Legatus de Latere concedere poteſt, & conceſſa non valet. Pius 5. ibid. §. 3. & 4. p. 68. t. 2.

Archiconfraternitates.

Archiconfraternitates, & Congregationes ſæcularium, unam tantum Confraternitatem ſingulis in locis aggregare valent. Clem. 8. conſt. 115. §. 2. p. 182. t. 3.
Archiconfraternitates, Confraternitati, vel Congregationi aggregatæ, indulgentias, & gratias nominatim conceſſas, & non alias communicare poſſunt. Clem. 8. ibid. §. 4.
Archiconfraternitatum aggregantium ſtatuta aggregatis, ſeu aggregandis Confraternitatibus impartiri non poſſunt, niſi anteà ab Ordinariis approbentur. Clem. 8. ibid. §. 5. p. 183. t. 3.
Archiconfraternitatibus Confraternitates aggregatæ indulgentiis, & gratiis communicatis uti poſſunt, prævia tamen Ordinarii recognitione. Clem. 8. ibid. §. 7.
Archiconfraternitas SS. Benedicti, & Scholaſticæ erecta in Eccleſia S. Euſtachii de Urbe ex Confraternitate. Gregor. 15. conſt. 43. §. 2. p. 495. t. 3.
Archiconfraternitas prædictorum Sanctorum Benedicti, & Scholaſticæ habet facultatem aggregandi alias Confraternitates ejuſdem nominis, & inſtituti, illíſque communicare privilegia, gratias, & indulgentias ſpirituales ipſi conceſſas, ſervatâ formâ conſt. Clem. 8. Greg. 15. dicta conſt. 43. §. 3. ibid.
Archiconfraternitas S. Hieronymi Charitatis inter cætera habet privilegium ex decreto ſacræ Conſultæ confirmatum per Papam, quòd Commiſſarii, ſive litteras ſacræ Conſultæ, ſive per Breve Sanctiſſimi tranſmiſſi teneantur aſſumere Notarium ſui officii, & alios aſſumptos dimittere. Greg. 15. conſt. 37. §. 1. p. 48. t. 3.
Archiconfraternitas prædicta habet ex ſimili decreto privilegium, qui ſalvi conductus, arreſta, compoſitiones, liberationes, & aliæ quæcumque gratiæ ſacræ Conſultæ regiſtrantur in ejus officio, aliàs ſunt nullæ, niſi cauſæ ſint in Tribunali Auditoris Cameræ. ibid. §. 2. t. 3.

Archiconfraternitas Charitatis de Urbe.

Archiconfraternitas Charitatis erecta à Julio Cardinali Mediceo tunc S. R. E. Vicecancellario, & approbata à Leone 10. in conſt. 37. §. 1. p. 600. t. 1.
Archiconfraternitati Charitatis de Urbe bona feudalia, & emphyteotica relinqui poſſunt. Leo 10. ibid. §. 6. p. 601. t. 2.
Archiconfraternitati Charitatis demandata fuit cura Monaſterii Convertitarum. Leo 10. conſt. 39. §. 608. t. 1.

Archiconfraternitas Chordigerorum de Urbe.

Archiconfraternitas Chordigerorum S. Franciſci erecta, ac privilegiis & indulgentiis decorata à Sixt. 5. conſt. 13. §. 2. & ſeq. p. 548. t. 2.

Archiconfraternitas Sanctiſſimi Crucifixi de Urbe.

Archiconfraternitas Sanctiſſimi Crucifixi, aliàs S. Marcelli, qualia privilegia ac indulta habeat. Pius 4. conſt. 30. p. 46. t. 2.
Archiconfraternitas Sanctiſſimi Crucifixi die feſto S. Crucis poteſt liberare unum reum mortis. Pius 4. in ſeq. ibid. p. 47. t. 2.
Archiconfraternitatis Sanctiſſimi Crucifixi Officiales, & Priores magnam habent poteſtatem in adminiſtrando. Pius 4. ibid. p. 46. & 47.

Archiconfraternitas Doctrinæ Chriſtianæ de Urbe.

Vide in V. Doctrinæ Chriſtianæ.

Archiconfraternitas S. Mariæ de Suffragio de Urbe.

Archiconfraternitas S. Mariæ de Suffragio poteſt alias Confraternitates extrà Urbem poſitas aggregare. Clem. 8. conſt. 29. §. 6. p. 47. t. 3.
Archiconfraternitati S. Mariæ de Suffragio quales indulgentias conceſſerit. Clem. 8. ibid. §. 7.
Archiconfraternitas S. Mariæ de Suffragio poteſt eligere Confeſſarium pro Confratribus. Clem. 8. ibid. §. 8. p. 48. t. 3.

Archiconfraternitas Orphanorum de Urbe.

Vide in V. Orphani.

Archiepiſcopus

Archiepiſcopi, & Epiſcopi cujuſcumque Ordinis profeſſores ad ſuorum Ordinum clauſuram redeuntes, ad ejus officia & dignitates aſſumi nequeunt. Paul. 4. conſt. 21. §. 2. p. 843. t. 1.
Archiepiſcopi etiam Cardinales, antequàm munus conſecrationis ſuſcipiant, aut eis pallium tradatur, jurant ſe limina Apoſtolorum ſtatis temporibus viſitaturos. Sixt. 5. conſt. 15. §. 3. p. 551. t. 1.
Archiepiſcopi, & Epiſcopi antè munus conſecrationis jurant, ſe rationem reddituros de eorum Paſtorali officio Papæ, ac de rebus ad ſtatum Eccleſiarum ſuarum pertinentibus. Sixt. 5. ibid. 552. t. 2.
Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Papæ aſſiſtentium in Capella indulta. vide ſuprà in V. Aſſiſtentes.

Archie-

Archihoſpitale S. Spiritus in Saxia de Urbe.

Archihoſpitale S. Jacobi aliàs incurabilium de Urbe.

Archipresbyter S. Mariæ Majoris de Urbe.

Archipresbyter S. Petri in Vaticano de Urbe.

Archivium Rom. Curiæ, & Archivii Scriptores.

Archivia generalia Status Eccleſiaſtici.

Arma, & Armati.

Armeni.

Aromatarii Urbis.

Auditor Confidentiarum.

Auditores Rotæ Bononienſis.

Auditores Rotæ Maceratenſis.

Auditores Rotæ Ferrarienſis.

Auditores Rotæ Romanæ.

Avinionis ſtudium.

Vide inf. V. Studium.

Augere.

8. con-

8. conſtitut. 43. §. 13. pag. 92. tom. 4.

Aulici.

Aulicorum Confraternitas erecta in Eccleſia Parochiali S. Nicolai de Ceſarinis de Urbe, quæ non ſit pro hominibus alicujus ſpecialis artis. Urb. 8. conſt. 30. §. 2. p. 77. t. 4.

Aulicorum Confraternitati conceſſio Eccleſiæ S. Laurentii in Fonte in Regione Montium. ibid. p. 78. t. 4.

Auctoritas.

Auctoritas electio, & inſtitutio Miniſtri Provincialis Cuſtodis, & Commiſſarii Minorum de Obſervantia S. Franciſci Urban. 8. conſtit. 49. p. 99. t. 4.

Auctoritas Prioris Provincialis Fratrum Recollectorum, ſeu Diſcalceatorum Eremitarum S. Auguſtini. Greg. 15. conſt. 36. §. 37. p. 489. t. 3.

Auctoritati ſuperiorum quomodo ſuppoſiti Minores S. Franciſci de Obſervantia Cuſtodiæ Reformati Bavariæ. Urban. 8. conſt. 36. §. 3. p. 84. t. 4.

Auctoritas Viſitatorum Fratrum Minorum de Obſervantia S. Franciſci Indorum in Provincia Viſitat. eorúmque permanentia. Urban. 8. conſt. 49. pag. 99. tom. 4.

B.

Baccalaureatus.

BAccalaureatus, Magiſterii, & Licentiaturæ ad gradus promovere poſſunt Superiores Collegii Illyrici cum aſſiſtentia Protectoris. Urb. 8. conſt. 64. §. 14. p. 124. t. 4.

Baccalaureorum ſeu Collegialium 12. ſubſtentatio ſub uno regente in Collegio S. Bonaventuræ in domo regulari S. Jacobi Pragen. erecto Ordini Min. Convent. Greg. 15. conſt. 21. §. 2. p. 469. t. 3.

Bannimenta. Vide Edicta.

Banniti.

Banniti, homicidæ ac ſicarii & cæteri criminoſi, ac brigoſi, non ſolùm à locis delicti & vicinis uſque ad 50. milliaria arcentur, ſed etiam à tota ditione ſtatus eccleſiaſtici. Clem. 7. conſt. 10. §. 7. p. 658. to. 1. & Pius 4. conſt. 27. §. 3. p. 41. tom. 2.

Banniti qui per literas, aut nuncium minantur, conſanguineis occiſorum, vel offenſorum, ut pacem extorqueant, pœnam criminis læſæ majeſtatis ac rebellionis incurrunt. Innoc. 8. conſt. 14. §. 1. & 2. p. 446. tom. 1.

Banniti & homicidæ ſtatus Eccleſiaſtici, non poſſunt morari in terris Regni Neapolis, aut alterius regionis etiam mediatè ſubjectæ Romano Pontifici. Pius 4. conſt. 27. §. 3. & 4. p. 41. to. 2.

Banniti, & alii condemnati in contumaciam, ad pœnam capitis, ſi poſteà capti fuerint, non admittuntur ad novas defenſiones, niſi ex gratia ſpeciali Signaturæ. Pius 5. conſt. 9. §. 2. p. 200. t. 2.

Banniti prædicti, fautoréſque receptatores, & complices, qui gratiam impetraverint à Congregatione ſuper Bannitis cavere debent de ſe repræſentando. Clem. 8. conſtit. 15. §. 3. pag. 18. t. 3.

Bannitis ac ſicariis nullus ſalvus conductus, aut literæ remiſſionis ſuffragantur quo minus ſtatim capi ac incarcerari poſſint. Pius 4. conſt. 27. §. 3. pag. 41. tom. 2.

Bannitorum ac ſicariorum receptatores, non excuſantur prætextu conſanguinitatis, & non doloſæ receptationis. Six. 5. conſt. 6. §. 14. p. 534. t. 2.

Bannitorum gratiis. Clem. 8. conſt. 15. §. 7. p. 14. t. 3.

Bannitorum perſecutioni, & capturæ obſtantes, quas pœnas incurrant, Sixt. 5. conſt. 6. §. 6. p. 533. t. 2. & Greg. 13. conſt. 65. §. 14 & ſeq. p. 479. t. 2.

Bannitorum receptatores, fautoréſque arma, victualia, & quæcumque alia ſubſidia præſtantes, Congregatio Cardinalium quomodo poſſit abſolvere. Clement. 8. conſt. 15. §. 2. p. 18. t. 3.

Bannitorum, & facinoroſorum gratiatorum conſanguinei, vel affines, in proximiori gradu, coguntur cavere de ſe repræſentando pro illis. Clem. 8. ibid. §. 20. & 21. p. 14. t. 3.

Bannitorum, & cæterorum gratias factas à Congregatione Cardinalium, inſtrumenta Notarii publici plenè probant. Clem. 8. conſt. 15. §. 4. p. 21. t. 3.

Bannitos receptantes, & homicidas, eóſque non denunciantes quas pœnas incurrant. Pius 4. conſt. 27. §. 4. p. 42. t. 2.

Bannitos, ac facinoroſos comprehendere tenentur Communitates congregato populo ad ſonum campanæ. Pius 5. conſt. 10. §. 1. p. 201. t. 2.

Bannitos, & facinoroſos ſtatus Eccleſiaſtici, Domini temporales perſequi tenentur. Six. 5. conſt. 6. §. 3. p. 533. t. 2.

Bannitos qui receptavit vi ac metu inſtantis periculi coactus, quid agere teneatur. Six. 5. ibid. §. 10. p. 534. t. 2.

Bannitos latrones, & ſicarios ſtatus eccleſiaſtici eorúmque complices homicidas, qui veniam petierint per ſe, vel procuratorem in utroque foro abſolvi poſſe à Congregatione decrevit. Clem. 8. conſt. 13. §. 2. p. 18. t. 3.

Bannitos complices ac fautores, habilitandi, abſolvendi, ac reſtituendi facultates quibuſcumque conceſſas, revocat. Clem. 8. ibid. §. 7. p. 18. t. 3.

Bannitos, Gubernatores ſtatus eccleſiaſtici remittere, vel eis pœnas condonare non poſſunt. Paul. 2. conſtit. 4. §. 4. & 5. p. 383. t. 1.

Banniti in contumaciam condemnati ſi ſint abſolvendi. Pius 4. conſt. 52. §. 11. p. 74. t. 2.

Bannitorum, & fautorum facinoroſorúmque receptatores ut puniendi. Jul. 3. conſt. 17. p. 807. t. 1. & Six. 5. conſt. 6. §. 8. & ſeqq. p. 534. t. 2.

Bannitorum, & facinoroſorum ſtatus eccleſiaſtici remiſſiones attentatæ, à quocumque præterquam à dicta Congregatione nullæ ſunt, & attentantes graviter puniuntur. Clem. 9 conſt. 15. §. 7. 8. & ſeq. p. 21. t. 3.

Bannitorum materiam. Vide etiam in v. Homicidæ.

Baptiſmus.

Baptiſmus non eſt differendus in pueris, ob periculum mortis. Eug. 4. conſt. 23. §. 13. p. 345. t. 1.

Baptiſmus eripit à Diaboli poteſtate. & filios Dei facit adoptivos. Eug. 4. ibid.

Baptiſmus quamprimum commodè fieri poteſt, conferri debet. Eugen. 4. ibid.

Baptiſmus non refert, utrum in calida vel frigida aqua fiat. Innoc. 4. conſt. 14. §. 3. p. 100. t. 1. & Eugen. 4. conſt. 19. §. 10. p. 339. t. 1.

Baptiſmi ritum, & formam Græcorum, ut approbarunt. Innoc. 4. in conſt. 14. p. 319. & Eug. 4. in conſt. 19. §. 1. & ſeqq. p. 337. t. 1.

Baptiſmus ſi mortis periculum immineat, per laicum, & mulierem in forma Eccleſiæ, ſi deſit Sacerdos, poteſt conferri. Eugen. 4. ibid. §. 10. p. 339. t. 1.

Immo etiam per Paganum, & Hæreticum, idem. Eugen. conſt. 19. ibid.

Intellige dummodò intendant facere id quòd facit Eccleſia. ibid.

Baptiſmi effectus eſt remiſſio omnis culpæ originalis, & actualis, ac etiam pœnæ, quæ pro ipſa debetur. Eug. 4. conſt. 19. ibid. p. 340. t. 1.

Baptizatus.

Baptizati ſclavi, ſi ad Conſervatores Almæ Urbis pro libertate confugiant, libertatem conſequuntur, Civéſque Romani efficiuntur. Pius 5. conſt. 17. §. 1. & 2. pag. 210. t. 2.

Baptizati ſuſcipientis, baptizantíſque & aliorum cognatio, quando, & inter quos matrimonium impediat. Pius 5. conſt. 14. §. 2. & 3. p. 207. t. 2.

Baptizatorum animæ qui nullam peccati maculam incurrerunt. aut contractam purgaverunt. corporibus exutæ, in cœlum evolant. Eug. 4. conſt. 17. §. 6. p. 336. t. 1.

Baptizatis, nùlla eſt pro peccatis præteritis injungenda ſatisfacto. Eug. 4. conſt. 19. §. 10. p. 339. t. 1.

Baricelli.

Baricellis, & Executoribus multa obſervanda præſcripſit. Paul. 5. in conſt. 74. §. 22. p. 344. & conſt. 72. §. 13. p. 342. t. 3.

Vide etiam in v. Executores.

Barones.

Barones in ſtatu eccleſiaſtico, non poſſunt facere bannimenta, & edicta circa annonam. Clem. 8. conſt. 72. §. 4. p. 115. t. 3.

Barones, & Communitates non poſſunt impedire Subditos, & Vaſſallos, quominùs aliorum agros colant, & conducant. Clem. 8. ibid. §. 3. t. 3.

Barones, & quicumque Domicelli, qui faciunt, vel mandant fieri vindictam tranſverſalem, aromatorúmque manus colligunt, crimen læſæ majeſtatis incurrunt, & rebellionis. Six. 5. conſt. 6. p. 533. t. 2.

Barones ac Univerſitates ſtatus eccleſiaſtici, non cuſtodientes vias, & territoria bannitis, tenentur reſarcire damna ſpoliatis. Pius 5. conſt. 10. §. 10. pag. 201. tom. 2.

Barones ac terrarum Domini in ſtatu ecclaſiaſtico negligentes cuſtodiam ſuorum territoriorum tenentur reſarcire damna ſpoliatis quæ Clerici Cameræ arbitrabuntur. Leo 10. conſt. 28. §. 3. & 4. p. 594. t. 1.

Barones, & Domini non capientes bannitos capitali pœna damnatos ſeditioſos &c. ſtatus eccleſiaſtici committunt crimen læſæ majeſtatis, & executivè contra eos proceditur. Leo 10. conſt. 36. §. 3, p. 599. t. 1.

Barones, & Domicelli retinentes frumenta, ac ſubditis ea in Urbem ferre vetantes, & ſibi vendere compellentes gravi pœna puniuntur. Clem. 8. conſt. 5. pag. 3. t. 3.

Barones, & Domini terrarum non poſſunt obligare Univerſitates ad fidejubendum, vel ſolvendum ipſorum debita. Pius 4. conſt. 18. §. 1. 2. & 3. p. 30. tom. 2.

Barones ac terrarum Domini qualem diligentiam adhibere debeant, pro homicidiarum captura. Pius 4. conſt. 27. p. 41. t. 2.

Barones, & Domini Caſtrorum ſtatus eccleſiaſtici receptantes bannitos, graſſatores viarum homicidas, ac eorum fautores, confiſcationes omnium bonorum pœnam incurrunt. Pius 5. conſt. 10. §. 2. pag. 201. tom. 2.

Barones, & Domini Caſtrorum receptantes, & faventes homicidis. latronibus & bannitis cum ſuis familiis in exilium ſunt pellendi. Pius 5. §. 2. ibid.

Barones ac Domini locorum ſtatus eccleſiaſtici ementes frumenta negotiationis cauſa, ac impedientes eorum ſubditos, quominus alimonias in Urbem importent multas pœnas incurrunt. Pius 5. conſtit. 19. §. 1. p. 211. t. 2. & Greg. 13. conſt. 50. §. 1. p. 449. t. 2.

Barones, & alii majores annis 14. temporaliter Eccleſiæ ſubjecti delinquunt ſi quid agunt contra conſtitutiones editas contra bannitos. Six. 5. conſt. 6. §. 8. p. 533. t. 2.

Barones, & Communitates facinoroſos capere negligentes, tenentur ad damna læſis reſarcienda, ac tantundem Cameræ in mulctam ſolvere. Sixt. 5. §. 7. ibid.

Barones, & quilibet Domini prætextu etiam poſſeſſionis recuperandæ manutenendæ, adipiſcendæ, aut repellendæ injuriæ ac violentiæ, armatorum manum colligentes quas pœnas incurrant. Six. 5. conſtit. 75. §. 1. & 2. p. 675. & 676. tom. 2.

Barones ſtatus eccleſiaſtici poſt captam poſſeſſionem caſtrorum ac locorum nomine Cameræ, ibi nullo modo ſe ingerere poſſunt. Clem. 8. conſt. 41. §. 3. pag. 62. t. 3.

Barones, & alii quicumque ſub pœna læſæ majeſtatis, ac confiſcationis bonorum non poſſunt extrahere frumenta, & cæteráque ad graſciam pertinent. Greg. 13. conſt. 50. p. 450. t. 2.

Baronum feuda ac bona etiam allodialia qua ſolemnitate ſubhaſtentur ac vendantur ad diſſolvendum æs alienum. Clem. 8. conſt. 41. §. 2. p. 61. t. 3.

Baronum Caſtra ac loca dum ſubhaſtantur Camera inter oblatores admittitur, & nullo alio reperto emptore, ipſi adjudicantur. Clem. 8. ibid. §. 6. pag. 41. tom. 3.

Baronum bona ſubhaſtantur, ſi conſtat etiam extrajudicialiter, montem vel cenſum præfixo tempore non fuiſſe extinctum. Clem. 8. ibid. §. 8.

Baronum fideicommiſſo, primogenituræ, & cuicumque nexui plenè derogatur ad effectum ut de eorum bonis creditoribus ſatisfiat. Clem. 8. ibid. §. 9. t. 3.

Baronum alia bona libera fideicommiſſis aliíſque vinculis ſubjiciuntur, prædictorum bonorum facta venditione, Clem. 8. §. 22. p. 63. t. 3.

Baronum bona authoritate Congregationis ſemel alienata nullo unquam prætextu à Camera aut ab aliis vindicari vel moleſtari poſſunt. Clement. 8. ibid. §. 9. t. 3.

Baronum bonis venditis authoritate Congregationis ſi quæ pecuniæ ſuperſint, ſatisfactis creditoribus, quid de illis fiat. Clem. 8. ibid. §. 13. p. 63. t. 3.

Beneficialis Confidentiæ Auditor.

Beneficiati Capellæ S. Mariæ ad Præſepe.

Beneficium.

Beneficia Eccleſiaſtica.

Bene-

Camerarius cognoſcit, an contractus, ſuper locationibus, alienationibus, ac inveſtituris bonorum, & jurium Cameræ, cum ejus læſione factæ ſint. Pius 4. ibid. §. 4.

Camerarius S. R. E. Præſidentes, & Delegati habent liberam facultatem ſine alio Papæ mandato inhibendi & ad ſe avocandi ſub cenſuris ac pœnis, cauſas concernentes intereſſe Cameræ, niſi commiſſio ſubſcripta ſit manu Papæ, cum derogatione hujus conſtitutionis. Pius 4. conſt. 25. §. 4. p. 54. t. 2.

Camerarii, & Clericorum Cameræ juriſdictio non extenditur ad cauſas non concernentes intereſſe Cameræ. Pius 4. conſt. 55. §. 3. p. 76. t. 2.

Camerarii, & Clericorum Cameræ, quæ & qualis ſit juriſdictio Sede vacante. Pius 4. ibid. §. 16. p. 80. t. 2.

Camerarius, & Clerici Cameræ Sede vacante poſſunt incumbere exactionibus pecuniarum, & proviſioni rerum pro ſtatu præſenti, dumtaxat, & à reliquis abſtinent. Pius 4. conſt. 63. §. 9. p. 98. t. 2.

Camerarius, & Clerici Cameræ, aliique Officiales non poſſunt concedere commiſſionem in forma, niſi in utilitatem evidentem, ſuper alienatione rerum Eccleſiæ. Pius 5. conſt. 60. §. 1. p. 284. t. 2.

Camerarii, & Magiſtrorum Viarum qualis ſit juriſdictio in exequendo Jure congrui. Greg. 13. conſt. 22. p. 416. t. 2.

Camerarius, & Vicecancellarius reſpectivè puniunt Officiales differentes expeditiones vel plus exigentes. Urban. 8. conſtit. 6. reg. canc. 67. p. 20. t. 4.

Camerarii ampliſſimas facultates plenámque juriſdictionem habent, vide Clem. 8. conſt. 65. p. t. 3.

Camerarius non poteſt dare licentiam Communitatibus, vendendi ſtabilia, creandi cenſus, aut faciendi nundinas. Clem. 8. ibid. §. 26. pag. 103. tom. 3.

Camerarius non concedit licentias vendendi in plateis, contra formam bannimentorum. Clem. 8. ibid. §. 27.

Camerarius cauſas criminales Judicibus ordinariis criminalibus committit, ejúſque Auditor de quibus cauſis cognoſcat. Clem. 8. ibid.

Camerarius & Clerici Cameræ avocant ad ſe cauſas ab omnibus Tribunalibus & Judicibus, etiam Cardinalibus. Clem. 8. ibid. §. 34.

Camerarii ſupradicti juriſdictio circà venditionem pignorum Hebræorum, ac eorum furta. Clem. 8. ibid. §. 35.

Camerarii ſupradicti emolumenta quæ ſint, ex Collectoria Hiſpaniarum, & aliorum locorum. Clem. 8. p. 101. t. 3.

Camerario ſupradicto pro ſigillo, quid ſolvendum. Paul. 5. conſtit. 72. p. 325. t. 3.

Camerarii ſupràdicti reformationem edixit Paul. 5. conſt. 71. §. 2. p. 298. tom. 3.

Camerarii Ripæ Urbis quæ ſit juriſdictio. Paul. 3. conſt. 6. p. 514. t. 1. & Pius 5. conſt. 69. p. 283.

Cameræ Commiſſarius. Vide in V. Commiſſarius.

Cameræ Clerici. Vide in V. Clerici.

Cancellaria Apoſtolica.

Cancellariæ literæ ſi reſcribendæ errore ſcribentis fuerint, nihil amplius pro mercede ſolvendum, Mart. 5. conſt. 3. §. 3. p. 295. t. 1.

Cancellaria celebranda diebus per Vicecancellarium deputandis. Mart. 5. ibid. §. 7.

Cancellaria literarum juſtitiæ ter in hebdomada celebranda. Mart. 5. ibidem §. 10. p. 240.

Cancellariæ literas rectè non ſcribentes quas pœnas ſubeant. Mart. 5. ibid.

Cancellariæ conſtitutio non danda, ut in judicio probet, niſi ſit ſignata, & ſubſcripta. Mart. 5. conſtit. 3. §. 3. p. 295.

Cancellariæ Apoſtolicæ Scriptorum, Abbreviatorum, Cuſtodis, Examinatorum, Bullatorum, & Regiſtratorum, quale ſit officium, & munus. Mart. 5. ibid.

Cancellariæ debitis horis non intervenientibus quas pœnas impoſuerit Martin. 5. ibid. §. 7. p. 240. ibid.

Cancellariarum bancorum, Secretariorum, illarúmque pœnarum, emolumentorum, & jurium quorumcumque Cameræ in ejus præjudicio diſpoſitiones revocantur. Urb. 8. conſt. 28. §. 4. & 13. p. 72. & 74. tom. 4.

Reliqua quæ ad materiam Cancellariæ ſpectant, vide in V. Scriptores, & Abbreviatores.

Cancellariæ Status Eccleſiaſtici, & Cancellarii.

Cancellariæ pœnæ criminales Status Eccleſiaſtici, ex quavis cauſa, præterquàm ex verè oneroſa quibuſcumque conceſſæ, applicantur Cameræ. Paul. 4. conſt. 10. p. 593. t. & Pius 4. conſt. 83. p. 121. t. 2.

Cancellariæ ſunt reſignabiles, & vacabiles, ut officia Romanæ Curiæ, & deſuper accipiuntur pecuniæ ad ſocietatem officii. Paul. 4. ibid. §. 3. & S. p. 594

Cancellariarum Status Eccleſiaſtici conceſſiones reſcindendæ, ſi Camera ultrà dimidiam læſa fuerit. Pius 4. ibid. §. 3.

Cancellariæ Status Eccleſiaſtici pro Archiviis habentur ubi illa non ſunt. Pius 4. ibid. §. 26. p. 123.

Cancellarii Status Eccleſiaſtici ſcripturas ad Archivium non deferunt, ſed Succeſſoribus ſuis in officio conſignant. Pius 4. ibid. §. 25.

Cancellarii prædicti inſtrumenta ubique rogant, & ubique plenam fidem faciunt. Pius 4. ibid. §. 6. p. 122. t. 2.

Cancellarii Status Eccleſiaſtici Collegium in Romana Curia erigere tenentur. Pius 4. ibid. §. 34. p. 125. t. 2.

Cancellarii ordinationes Cancellariarum, ſervare tenentur. Paul. 4. conſt. 10. ibid. §. 17. p. 75. t. 1.

Cancellarii officia, per Subſtitutos ut exercere poſſunt. Pius 4. conſtit. 82. §. 41. p. 125. t. 2.

Cancellariis Status Eccleſiaſtici præſcribit, quot & quales libros tenere debeant Pius 4. ibid. §. 17. p. 123. t. 2.

Cancellariorum officia non confiſcantur. Pius 4. conſt. 83. §. 36. pag. 88. tom. 2.

Cancellariorum Collegium fruitur privilegiis Archivii Romanæ Curiæ. Pius 4. ibid. §. 40. p. 125. t. 2. 2.

Cancellariorum Status Eccleſiaſtici proprius, ac competens Judex eſt A. C. & Theſaurarius, ut in Pio 4. ibid. §. 52. p. 135. t. 2.

Cancellarii prædicti Syndicatui, in fine eorum officii, ſtare debent. Paul. 4. conſt. 10. §. 18. p. 828. t. 1.

Cancellarii Status Eccleſiaſtici, officiis aſſumptis, ſtatim Notarii publici fiunt. Paulus 4. ibid. §. 6. t. 1.

Cancellarii prædicti non tenentur quicquam contribuere Univerſitati, Legatis vel Gubernatoribus, ratione ſuorum officiorum. ibid. t. 1.

Candelottarii. Vide V. Vaccinarii.

Canones ſeu Cenſus. Vide V. Cenſus.

Canonici Regulares Lateranenſes.

Canonicorum Regularium Religio inſtituta fuit in primitiva Eccleſia à Chriſti Diſcipulis. Bened. 12. conſt. 6. p. 113. t. 1. Pius 4. conſt. 75. p. 113. t. 2.

Canonicorum Regularium ſtatuta, & ordinationes præfinivit Bened. 12. ibid.

Canonici Regulares de quibus agant in Capitulis Provincialibus. Bened. 12. ibid. §. 15. p. 204. t. 1.

Canonicorum Regularium Viſitatores, ut ſe gerant, quales apud eos Magiſtri deputentur. Bened. 12. ibid. §. 20. p. 241. t. 1.

Canonici Regulares quid obſervent circa ſtudia. Bened. 12. ibid. §. 22. & ſeq. ibid.

Canonici Regulares aſſumendi ad gradus quid obſervent, circa officia celebranda, & alia. Bened. 12. ibid. §. 29. p. 225. t. 1.

Canonici Regulares, quàm legem accipiant circa veſtes, quid agant circa contractus, & convictum. Bened. 12. ibid. §. 40. p. 247. tom. 1.

Canonicorum Regularium exemptio, à quacumque impoſitione facienda à Legatis & Nunciis, & à ſolutione decimarum Papalium. Six. 4. conſtit. 10. §. 9. p. 401. t. 1.

Canonici Regulares non coguntur cauſas ſuſcipere, ſententias exequi, Monialium confeſſiones audire, aut aliud ſimile onus ſubire. Six. 4. ibid. §. 19. pag. 402. tom. 1.

Canonici Regulares privilegium habent, ut contrà eorum bona, & jura, non currat præſcriptio, niſi ſexaginta annorum. Six. 4. ibid. §. 22. ibid.

Canonici Regulares ſi Prælati fuerint, Rector, Viſitatores, Priores, ut abſolvunt à cenſuris Novitios, Converſos, & Commiſſos. Six. 4. ibid. §. 23. p. 403.

Canonici Regulares, qui ſunt in Inſula Tremitana, abſque incurſu excommunicationis, cum pyratis illuc confluentibus tractant. Six. 4. ibid. 35. p. 404. t. 1.

Canonicis Regularibus perpetuò conceditur Lateranenſis Eccleſia cum privilegiorum elargatione à Paſchal. 2. conſt. 2. p. 31. t. 1.

Canonici Regulares poſſunt admittere ad ingreſſum, qui arctiorem religionem voverunt. Six. 4. conſt. 10. §. 29. p. 401. & 403. t. 1.

Canonici Regulares gaudent omnibus gratiis, privilegiis, & indultis Congregationis Caſſinenſis Monachorum S. Benedicti. Six. 4. ibid. §. 32. p. 404. t. 1.

Canonici Regulares eligunt ſibi Conſervatores cum ampliſſimis facultatibus. Six. 4. ibid. §. 4. p. 404. t. 1.

Canonici Regulares præcedunt Monachos Caſſinenſes Ordinis S. Benedicti. Pius 4. conſt. 75. p. 114. & 115.

Canonici Regulares, & Monachi Ordinis S. Benedicti, qui ſunt Abbates, in Synodis, & Conciliis quomodo ſedere debeant. Pius 4. ibid.

Canonici Regulares, ſunt antiquiores Monachis Ord. S. Benedicti. Pius 5. ibid.

Canonicorum Regularium plures Congregationes in unum corpus univit, & privilegia communicavit Mart. 5. conſt. 7. p. 303. t. 1.

Canonici Regulares, tranſgredientes ſtatuta Capituli, non incurrunt peccatum, ſed pœnæ corporali tantummodò ſubjiciuntur, ut in Mart. 5. ibid. §. 4.

Canonicorum Regularium, Abbatis, & aliorum electionem præfinivit Paul. 5. conſt. 14. p. 219. & 220. t. 3.

Canonici Regulares in Epiſcopos promoti utuntur, habitu quibus utuntur Clerici ſæculares in Epiſcopos promoti. Leo 10. conſt. 34. pag. 599. tom. 1.

Canonici Regulares S. Salvatoris.

Canonicorum Regularium S. Salvatoris Congregationem inſtituit Gregor. 12. in conſt. 2. p. 286. t. 1.

Canonicis Regularibus S. Salvatoris habitum præſcripſit idem Gregor. ibid. §. 2.

Canonicis Regularibus S. Salvatoris conceſſit indulta fratrum Eremitarum S. Auguſtini, & aliorum Canonicorum Regularium Gregor. 12. ibid. §. 3.

Canonici Regulares Congregationis S. Salvatoris ſunt verè Canonici Regulares. Calixt. 3. conſtit. 2. p. 362. t. 1. Jul. 2. conſt. 30. p. 416. & ſeq. tom. 1.

Canonicorum Regularium S. Salvatoris Ordinem ingredi poſſunt, etiam qui arctiorem Religionem voverunt. Jul. 2. ibid. §. 19. p. 519. t. 1.

Canonici Regulares S. Salvatoris, ſunt exempti à ſolutione decimarum, & aliis oneribus Jul. 2. ibid. §. 38. p. 521. t. 1.

Canonici Regulares S. Salvatoris, in ſacris conſtituti, habent vocem activam, & paſſivam, ut in Pio 5. conſt. 141. §. 3. p. 375. t. 1.

Canonici Regulares Congreg. S. Salvator. in Capitulo generali quàm formam in electionibus ſequantur. Pius 5. ib. Six. 5. conſt. 98. p. 529. t. 1.

Canonicorum Regularium S. Salvatoris Capitulum generale, ſingulis trienniis, & dietam quolibet anno celebrant. Pius 5. ibid. Six. 5. conſt. 98. p. 729. t. 2.

Canonicorum Regularium S. Salvatoris, Generalis, Viſitatorum, & Procuratorum, aliorumque officia, quanto tempore durent. conſtit. 142. §. 13. p. 376. tom. 2.

Canonicis Regularibus S. Salvatoris ambitum interdixit. Paul. 6. in conſtit. 35. & ſeqq. 7. 552. t. 3.

Canonici Regulares S. Salvatoris an promoti in Epiſcopos utantur habitu, quo utuntur alii Clerici ſæculares in Epiſcopos creati. Leo 10. conſt. 34. p. 599. t. 3.

Canonici Sæculares S. Georgii in Alga.

Canonici Sæculares S. Georgii in Alga approbati fuerunt à Greg. 12. in conſt. 1. p. 383. t. 1.

Canonicis Sæcularibus S. Georgii in Alga ſtatuta, vivendíque formam præſcripſit. Greg. 12. ibid.

Canonicorum Secularium S. Georgii in Alga privilegia, & gratias confirmavit. Pius 4. in conſt. 92. p. 313. t. 2.

Canonici Sæculares S. Georgii in Alga præcedunt Canonicos Regulares Congregationis Lateranenſis. Pius 5. in conſt. 127. p. 362. t. 2.

Canonici Seculares S. Georgii in Alga, quomodo diſpenſati ſint circà proprietatem. Six. 5. conſt. 63. p. 642. t. 2.

Canonizatio Sanctorum.

Canonizatio requirit morum virtutem in eo, qui pro Sancto colendus ſit, in terris, & miraculorum teſtimonium. Greg. 9. conſt. 4. §. 3. p. 73. t. 1.

Ca-

Capi sine indiciis nemo debet, nisi de mandato Gubernatoris, ut in Paul. 3. const. 44. ibid. §. 5. p. 776. t. 1.
Capti pro informatione Curiæ, uti testes, non sunt ponendi in carceribus, sed statim examinandi, ut in Paul. 3. ibid. §. 3.
Capti pro informatione Curiæ, ut testes debent habere alimenta à Fisco, vel instigatore. Paul. 3. ibid. §. 3.
Capti pro aliquo delicto infrà triduum sunt examinandi. ibid. §. 4.
Capti pro uno crimine, ut non possunt sine indiciis, de aliis interrogari. Paul. 3. ibid. §. 8. t. 1. & Paul. 5. const. 71. p. 304. §. 10. num. 25. t. 3.
Capti tamquàm testes, quomodo relaxandi. Paul. 3. ibid. §. 3. p. 299. tom. 1.
Capti, ad carceres publicos sunt ducendi. Paul. 3. ibid. §. 24. p. 319. t. 1.
Captus ab incompetenti Judice vel ab eo, qui non processit, ad eum qui processit ut est remitten. Paul. 5. const. 71. §. 10. n. 17. p. 304. t. 3.

Capita Regionum.

Capitum Regionum Officium Populo Romano restituit. Leo 10. const. 1. p. 526. t. 1.

Capitula Ecclesiarum.

Capitulorum, & Ecclesiarum Collegiatarum Urbis redditus, ac emolumenta, in distributiones quotidianas interessentibus tantùm præstandas, converti voluit. Pius 4. const. 41. p. 57. & 38. t. 2.
Capitula, & Collegia aliquid exigentia à provisis, ut possint admitti ad possessionem beneficiorum interdicto subjiciuntur. Pius v. const. 194. §. 3. & 2. p. 331. t. 2.
Capitula quæ habent indultum non solvendi quindennia, ut ea notificare tenentur. Paul. 4. const. 17. p. 838. t. 1.
Vide etiam in V. Archipresbyter, & Ecclesia.

Capracien. Collegium.

Vide infrà in V. Collegium.

Captivi.

Captivorum Redemptio, est opus pium. Sixt. 5. in const. 27. pag. 564. tom. 2.
Captivorum Status Ecclesiastici redemptioni Archiconfraternitas Confalonis de Urbe incumbit. Greg. 13. const. 69. p. 482. t. 2.
Captivis ab ea redemptis, ac in Urbem venientibus, qui benefecerint, indulgentias consequuntur. Greg. 13. ibid.
Captivorum pro redemptione certos redditus assignavit. Sixt. 5. in const. 27. p. 564. t. 2.
Captivos in partibus infidelium, ut à votis absolvunt Fratres Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum. Paul. 5. const. 40. p. 258. t. 3.

Capsula.

Capsæ pro eleemosynis, promissis prohibentur teneri intrà claustra Minorum de Observantia S. Francisci. Urb. 8. const. 49. in seq. quæ sunt statuta generalia, p. 103. t. 4.
Capsulæ eleemosynarum tolli debent de Ecclesiis pro Missis etiam quæ in diè commemorationis omnium Sanctorum proponuntur vulgo *dette, Casse de Morti.* Nec alias tales eleemosynas, & onera quisque potest recipere, nisi impositis ità satisfecerint, ut nova valeant suscipere. Urb. 8. p. 91. t. 4. & in declaratione Interpretum Concilii Tridentini. const. 43. ibid. t. 4.
Capsulæ pro schedulis in electione Papæ vide v. Cardinales.

Capuccini.

Capuccini, sunt verè Fratres Minores S. Francisci. Paul. 5. const. 34. §. 2. p. 274. t. 3.
Capuccini sibi Vicarium Generalem eligunt, qui confirmatur à Magistro Generali Ordinis Minorum. Paul. 3. const. 11. §. 3. 4. & seq. p. 721. tom. 1.
Capuccini non possunt transire ad Religionem fratrum Minorum, S. Francisci de Paula, & vice versa. Pius 5. const. 45. p. 257. t. 2.
Capuccini in Hispaniis, nova loca recipere possunt. Paul. 5. const. 27. p. 239. t. 3.
Capuccini gaudent privilegiis Monachorum Camaldulensium, & fratrum Minorum. Clem. 8. const. 21. §. 9. p. 674. t. 1.
Capuccini initium sumpserunt, à quibusdam fratribus Minoribus de Observantia. Clem. 7. ibid. §. 1. & seq. p. 673. t. 1.
Capuccini, Eremitæ dicuntur, & Eremitoria habitare possunt. Clem. 7. ibid. const. 21. §. 2. 3. p. 673. & seq. t. 1.
Capuccini habitum cum capucio quadrato gestare tenentur. Clem. 7. ibid. 5. 6. & 7. p. 675. t. 1.
Capuccini barbam deferre possunt. Clem. 7. ibid. t. 1.
Capuccinorum congregationem approbarunt. Clem. 7. in const. 21. p. p. 722. t. 1. Paul. 3. in const. 11. t. 1.
Capuccinorum congregatio iterùm approbata, ac habitu distincta. Paul. 3. const. 11. p. 722. t. 1.
Capuccinorum fratrum constitutiones, sunt consentaneæ regulæ S. Francisci. Paul. 5. const. 54. §. 3. p. 274. t. 3.
Capuccinorum Vicarii Generalis, quæ, & qualis sit potestas. Paul. 3. const. 11. §. 5. p. 721. t. 1.
Capuccinorum Superiores, admittentes fratres Minores de Observantia, sine requisitis, excommunicantur, & officio privantur. Sixt. 5. const. 29. §. 2. & 3. p. 557. t. 2.
Capuccinorum habitum, eique consimilem, nulli deferre licet ex Greg. 14. const. 11. §. 6. p. 771. t. 2. Paul. 3. const. 11. §. 9. p. 721. t. 1.
Capuccinorum in capitulo generali tantùm deputatos, confessiones audire posse voluit. Clem. 8. in const. 82. §. 2. p. 143. t. 3.
Capuccinos solus Magister Generalis congregationis corrigere, & visitare potest. Paul. 3. const. 11. §. 8. p. 721. t. 1.
Capuccinos non recipiunt Fratres Minimi S. Francisci de Paula. Pius 5. const. 45. p. 257. t. 2.
Capuccinos non recipiunt fratres Minores S. Francisci de Observantia. Sixt. 5. const. 20. p. 557. t. 2.
Capuccinos non recipiunt, fratres B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. Paul. 5. const. 50. p. 272. t. 3.
Capuccinos non possunt recipere, fratres Reformati Conventuales. Greg. 14. const. 11. §. 5. p. 770. t. 2.
Capuccini an essent Minores S. Francisci Fratres, & trahant originem verè ex linea non intermissa S. Francisci dubitatio, & dubitationis declaratio pro affirmativa. Urb. 8. const. 68. §. 12. p. 133. t. 4.
Capuccinis prohibitus est transitus ad laxiorem ordinem, seu Congregationem sine licentia Sedis Apostolicæ, ad Cartusienses verò, nisi cum licentia Ministri in scriptis ex quavis causa. Urb. 8. const. 91. §. 2. pag. 161. t. 4.
Capuccini, & Fratres strictoris de Observantia S. Francisci diù litigaverunt super reassumptione calopodiorum, & distinctione habitus. Urb. 8. const. 12. §. 1. p. 40. t. 4.
Capuccinorum habitum, & illi consimilem, & nomen prohibitum est aliis gestare, seu usurpare non existentibus sub obedientia eorum Vicarii Generalis sub pœna excommunicationis. Greg. 15. const. 15. §. 1. & 3. p. 450. t. 3.
Capuccinorum habitum consimilem gestabant nonnulli Conventuales in Regno Siciliæ, qui crediti Capuccini eorum eleemosynas intercipiebant, & pecuniarum usu alieno à Capuccinis scandalizabant ideò prohibitum. Greg. 15. ibid. §. 1.
Capuccinorum indultu celebrandi de S. Conrado Tertii Ord. S. Francisci. Urb. 8. const. 47. §. 1. p. 97. t. 4.
Capuccini indultum habent deferendi propriam Crucem in processionibus. Paul. 5. const. 197. p. 404. t. 3.

Caputium.

Caputio non utuntur Tertiarii, & alii assumpti ad famulatum, qui non sunt de Fratribus Ordinis S. Francisci, sed incedunt calceati habitu genua non excedente, & cum bireto. Urb. 8. const. 49. in seq. pag. 99. t. 4.
Capucium non ferendum, & mozzettam largiorem assumere in calopodia deponere jussi sunt fratres recollecti Franciæ. Urb. 8. const. 12. §. 3. p. 40. t. 4.
Capucii concolloris pallii, & formæ Mendicantium concessio Jesuatis S. Hieronymi abjecto albo quod gestabant. Urb. 8. const. 31. §. 1. pag. 79. tom. 4.
Capucii, sive mozzettæ usus Abbatis Cœlestinorum Congregationis S. Benedicti, vide v. Abbas.

Carceres, Carcerare, & Carcerati.

Carceris & capturæ solutio, injustè capti, facienda est, ab eo qui cum capi fecit. Paul. 3. const. 44. §. 2. p. 767. t. 1.
Carcerum custodes tenentur carceratos tempore Visitæ, Visitatoribus præsentare. Paul. 3. ibid. §. 16. p. 777. t. 1.
Carcerum custodes, visitatoribus parere debent. Paul. 3. ibid. §. 13.
Carcerum custodes, quando possunt retinere carceratos facto decreto excarcerandi. Paul. 3. ibid.
Carcerum visitatores, semel in hebdomada carceres visitare tenentur. Paul. 3. ibid. §. 20.
Carcerum custodibus, pecuniæ penès carceratos, inventæ sunt consignandæ, & quomodo. Paul. 3. ibid. §. 28. p. 778. t. 5.
Carcerari sine indiciis nemo potest. Paul. 3. ibid. §. 5. p. 776. t. 1.
Carcerum custodes, quid ab arrestantibus carceratos, exigant. Paul. 3. ibid. §. 29. p. 778. t. 1.
Carcerum custodes, quæ decreta servare debent. Paul. 2. ibid. §. 3. p. 777. t. 1.
Carcerati, quando transportandi. Paul. 3. ibid. §. 32. p. 778. t. 1.
Carcerati, pro debito civili ægrotantes, quomodo relaxandi. Paul. 3. ibid. §. 27. p. 777. t. 1.
Carcerati in legitimatione processus, & testium repetitione sunt citandi. Paul. 3. ibid. §. 27.
Carcerati quando debent, & possint arrestari, & quomodo. Paul. 3. ibid. §. 17.
Carceratis alimenta præstanda sunt ab eo, qui causam capiendi dedit, si injustè sit carceratus. Paul. 3. ibid. §. 2. p. 776. t. 1.
Carceratis pro informatione Curiæ, alimenta à Fisco, & instigatore præstanda sunt. Paul. 3. ibid. §. 4.
Carceratos infrà triduum examinari jussit. Paul. 3. ibid.
Carcerati, quando nihil solvere tenentur. Paul. 3. ibid. §. 12. p. 777. t. 1.
Carcerati ex mandatis Judicum Ripæ, & Burgi, in quibus carceribus ponendi, & visitandi. Paul. 3. ibid. §. 37. p. 778. t. 1.
Carcerati in Urbe pro debito quod septem aureos non excedat, nemo potest, nisi habeat annexam causam criminalem. Pius 5. const. 10. p. 200. & seq. t. 2.
Carcerati ex aliis causis, si quid emanat spectans ad Inquisitorum officium, ad eos transmittuntur, Pius 5. const. 1. §. 2. p. 189. t. 2.
Carceratos vigore suorum mandatorum extrà Curiam, relaxat A. C. Paul. 5. const. 28. p. 241. t. 3.
Carceratorum pauperum debitis solven. impenduntur eleemosynæ, quæ per Urbem quæruntur. Pius 5. const. 100. p. 324. t. 2.
Carcerati non descripti in libris custodum, ad nullas victus aut carceris expensas tenentur. Paul. 5. const. 71. p. 244. §. 23. num. 26. t. 3.
Hæc quæ de carceratis hic disposita habes, confirmata reperies è Pio 4. in const. 58. p. 86. t. 2. & à Paul. 5. in const. 71. & 72. p. 297. & 321. tom. 3.
Carcera perpetuò seu muro clauditur, qui sortilegiis pactum fecerit cum Diabolo, & à Fide apostataverit, si infirmitas divortia, impotentia generandi secuta fuerit, sive animalibus, frugibus, aut fructibus damnum dederit, sed si mors est secuta traditur Curiæ sæculari. Greg. 15. const. 46. §. 2. p. 498. t. 3.
Carcerari possunt arbitrio Superioris contravenientes clausuræ etiam janitor, & graviter puniuntur. Clem. 8. in const. inserta in Urb. 8. const. 26. §. 20. p. 66. t. 4.
Carceres proprias quælibet religio debet habere saltem in qualibet Provincia. Urb. 8. const. 26. §. 6. ibid.
Carceribus per annum jejunia, & pœnitentia probari debet professus antequàm uti incorrigibilis secundùm jus commune ejiciatur sublatis quibuscumque statutis, etiam firmatis à Papa Urb. const. 26. §. 6. ibid.

Cardinales in prima Congregatione poſt obitum Papæ, audiant recitari hanc conſtitutionem, & eam ſe ſervaturos jurent. Pius 4. ibid.

Cardinales in Conclavi non excluduntur à ſuffragio, prætextu cenſurarum. Pius 4. ibid. §. 29. p. 99.

Car-

Carthuſianos ad teſtificandum, & jurandum in judiciis non poſſe adigi cenſuit. Honor. 3. ibid. p. 85. t. 1.
Carthuſianos ab Ordinariorum jurisdictione, & ſuperioritate exemit Bonif. 9. conſt. 3. p. 274. t. 1.
Carthuſiani recipiuntur à Camaldulenſibus in Eremo degentibus, petita, licèt non obtenta licentia ab eorum Superiore. Eug. 4. conſt. 8. pag. 324. t. 1.
Carthuſiani recipiunt Ciſtercienſes. Eug. 4. conſt. 16. p. 335. t. 1.

Caſſinenſes Monachi.

Vide inf. V. Monachi Caſſinenſes.

Caſtra.

Caſtrorum, fortalitiorum, & quorumcumque bonorum juriſdictionalibus, ſeu firmantibus domicello poſſeſſori, etiam non juriſdictionalium interdixit. Urb. 8. conſt. 65. p. 126. t. 4.
Caſtri S. Angeli Præfecti juramentum decreto poſito poſt conſt. 53. Urb. 8. p. 111. t. 4.

Vide etiam V. Alienatio.

Caſus reſervati.

Caſus reſervatos in Bulla Cænæ Domini. Vide in Urb. 5. conſt. 1. p. 261. t. 1. Greg. 13. conſt. 81. p. 496. t. 2. & Paul. 5. conſt. 63. p. 282. tom. 3.
Caſus reſervati per Superiores Regularium, veneficia, incantationes, ſortilegia, apoſtaſia, egreſſus feſtivi contrà votum, juramentum falſum in judicio, abortus, falſificatio, furtum, lapſus carnis, percuſſio gravis, retardatio, ſeu aperitio literarum Superiorum, alii de conſenſu Capituli tantùm vide decretum poſt conſt. Urb. 8. 26. pag. 67. tom. 4.
Caſus conſcientiæ, & ſacra ſcriptura bis legenda in hebdomada, & omnes convenire debent in ſingulis Conventibus, & mutua collatione ſe exercere. Urb. 8. conſt. 26. in annexa. Clem. 8. ibid. t. 4.
Caſibus reſervatis in Bulla Cænæ Domini Cubicularii Papæ abſolvuntur ſemel in vita, & mortis articulo, & aliis ſemel in anno. Greg. 15. conſt. 49. p. 501. t. 3.
Caſibus reſervatis facultas abſolvendi pro Cubiculariis excepta manuum violentarum injectione in Epiſcopos, & Superiores Prælatos, & recitatione Officiorum. Greg. 15. conſt. 4. §. 10. p. 282. t. 3.
Caſibus reſervatis in Bulla Cænæ Domini ſemel in anno, & mortis articulo, in aliis ſemel in vita data eſt facultas abſolvendi pro Capellanis Pontificis. Greg. 15. conſt. 49. §. 1. p. 501. pro Cubiculariis. Greg. 15. conſt. 4. §. 10. p. 429. t. 3.

Vide etiam V. Confeſſarius

Catechumeni.

Vide infrà in V. Hoſpitale Catechumenorum, & in V. Neophyti, & in Verbo Judæi.

Cathedra Eloquentiæ.

Cathedra Eloquentiæ ſeu Rethoricæ erectio in Gymnaſio Urbis pro uno Lectore cum privilegiis aliarum diſciplinarum. Urb. 8. conſt. 83. §. 1. p. 151. t. 4.
Cathedræ prædictæ Lectoris proviſio ſcut. 590. ex 800. Profeſſoris Juris civilis poſtquàm ceſſaverit ſolvenda. ibid. §. 2.
Cathedræ, & proviſionis prædictæ ejuſque Privilegiorum aſſignatio Lectori. ibid. §. 3. t. 4.

Cathedra S. Petri.

Cathedræ S. Petri feſtum Romæ reſtituit Paul. 4. in conſt. 13. p. 832. & ſeq. tom. 1.
Cathedræ Antiochenæ S. Petri feſtum Romæ quoque celebratur. Paul. 4. ibid. §. 2. p. 833. t. 1.

S. Catharinæ de Roſa Monaſterium in Urbe.

S. Catherinæ de Roſa Monaſterium inſtitutum fuit ad recipiendas ibi, & educandas Virgines miſerabiles in periculo amittendæ pudicitiæ exiſtentes. Pius 5. conſt. 54. p. 266. t. 2.
S. Catherinæ de Roſa Monaſterii, Judicis, & Protectoris, quæ ſunt in ejus cauſis, facultates, & juriſdictio. Pius 5. ibid. §. 1.
S. Catherinæ de Roſa Protector ut cogit conſanguineos puellarum, ſeu ad quos eorum alimentatio ſpectat, ut alimenta ipſis puellis præſtent. Clem. 8. conſt. 93. §. 2. p. 157. t. 3.
S. Catherinæ de Roſa puellæ in Monaſterio exiſtentes de ſuis bonis haud diſponunt. Clem. 8. ibid. §. 3. & 4.
S. Catherinæ de Roſa puellæ dotatæ à Monaſterio, de illa dote, & quibuſcumque aliis bonis ad nullius favorem diſponunt, niſi ultrà dotem quartam etiam bonorum ſuorum partem Monaſterio reliquerint. Clem. 8. ibid.
S. Catherinæ de Roſa Monaſterium, ut ſuccedit in bonis puellarum, quæ ibi educatæ fuerunt. Clem. 8. ibid. p. 157. t. 3.

S. Catherina de Senis.

S. Catherina naſcitur Senis Etruſcorum nobili Urbe. Pius 2. conſt. 6. p. 370. t. 1.
S. Catherina angelicam vitam in terris egit. Pius 2. ibid.
S. Catherina anno ſeptimo virginitatem ſuam Deo conſecravit. Pius 2. ibid. §. 11. p. 372. t. 1.
S. Catherina adhuc puella mundanas delicias contempſit, Deumque in mirabili viſione contemplata eſt. Pius 2. ibid.
S. Catherina habitum B. Dominici geſtavit. Pius 2. ibid.
S. Catherina aſſiduas malignantium ſpirituum pugnas, patientiæ clypeo, & fidei galea ſuperavit. Pius 2. ibid.
S. Catherina admirabilis, imo divinæ ſapientiæ, ac doctrinæ fuit. Pius 2. ibid.
S. Catherina jejunium à die Cinerum uſque ad Aſcenſionem Domini, ſola Euchariſtiæ communione contenta, perduxit. Pius 2. ibid.
S. Catherina durè carnem ſuam jejuniis, cilicio, vigiliis, verberibuſque afflixit. Pius 2. ibid.
S. Catherinæ admirabile ſtudium, in pace, & concordia inter Florentinos, & Gregorium 11. componenda. Pius 2. ibid.
S. Catherina ſex annos nata Eremum adivit, in caverna deliteſcens. Pius 2. ibid. §. 11.
S. Catherina ægros variis morbis ſanavit, immundóſque ſpiritus ab obſeſſis corporibus ejecit. Pius 2. ibid.
S. Catherina obiit Romæ, anno ſuæ ætatis trigeſimo, ejuſque corpus in Eccleſia beatæ Mariæ ſuprà Minervam conditum fuit. Pius 2. ibid. §. 12. p. 372. t. 1.
S. Catherinæ obitus revelatus fuit Raymundo Capuanenſi, qui illi à confeſſione fuit. Pius 2. ibid.
S. Catherinam canonizavit, ejúſque feſtum Dominica prima menſis Maji agi juſſit. Pius 2. ibid. §. 15. & 16. p. 373. t. 1.

Cavalcata.

Cavalcatas aut hominum armatorum collectas, certis exceptis caſibus facientes in Statu Eccleſiaſtico, quas pœnas incurrant. Joan. 22. conſt. 10. p. 201. t. 1. Alex. 6. conſt. 1. p. 453. t. 1. Jul. 2. conſt. 6. p. 471. t. 1. Sixt. 5. conſt. 75. p. 674. t. 2.

Vide etiam ſuprà in V. Arma, & Armati.

Caupones.

Caupones, Hoſpites, & Albergatores Urbis, quando tenentur de furtis factis in eorum hoſpitiis. Pius 4. conſt. 71. p. 109. t. 2.
Cauponum, Hoſpitum, & Albergatorum Societatis privilegia confirmavit. Pius 4. ibid.

Cauſa, ſeu Lis.

Cauſa commiſſa diverſis Auditoribus Rotæ, ab eo Auditore eſt cognoſcenda, cui primo commiſſio directa fuit, & quando ſecùs. Martin. 5. conſt. 5. §. 4. p. 300. t. 1.
Cauſæ civiles intereſſe Fiſci R. Cameræ Apoſtolicæ concernentes, in eadem Camera ſunt cognoſcendæ, in omnibus inſtantiis. Paul. 3. conſt. 9. §. 1. & 2. p. 717. t. 1.
Cauſæ civiles concernentes intereſſe Fiſci R. C. Apoſtolicæ, ſi committantur extrà Cameram, commiſſiones debent continere expreſſam Papæ derogationem. Paul. 3. ibid.
Cauſæ criminales Clericorum, & aliarum Eccleſiaſticarum perſonarum, quibus à Signatura committendæ. Paul. 5. conſt. 71. §. 1. num. 21. p. 298. t. 3.
Cauſarum S. Jacobi Incurabilium conſtituitur Judex Ordinarius Protector, ejúſque Locumtenens. Pius 4. conſt. 2. §. 3. & ſeqq. p. 2. t. 2.
Cauſæ Apoſtatarum, aut malè translatorum, coràm quibus Judicibus terminandæ ſint. Pius 4. conſt. 3. p. 4. t. 2.
Cauſæ inter Equites Hieroſolymit. & eorum ſubditos, cùm omnibus annexis, connexis, & dependentibus, terminandæ ſunt à M. Magiſtro Religionis, & Conventu, aut deputatis ab illis, & quando ſecùs. Pius 4. conſt. 9. p. 10. t. 2.
Cauſæ Capituli S. Mariæ Majoris cognoſcendæ ſunt coràm Archipresbytero, aut ab eo deputandis. Pius 4. conſt. 15. p. 39. t. 2.
Cauſæ concernentes intereſſe Cameræ Apoſtolicæ in Camera ſunt cognoſcendæ, & alibi cœptæ in ſtatu quo ſunt reaſſumuntur. Pius 4. conſt. 26. ibid.
Cauſæ ſuſpicionis contrà Camerales allegata à Camera eſt approbanda. Pius 4. conſt. 87. §. 9. p. 131. t. 2.
Cauſæ Communitatum manu regia à Congregatione Cardinalium pro bono regimine illarum inſtituta cognoſcendæ ſunt. Clem. 8. conſt. 10. §. 16. 24. & ſeq. p. 11. t. 3.
Cauſæ Religionum ad Officium Inquiſitionis ſpectantes, non ab eorum Superioribus, ſed ab Inquiſitoribus cognoſci debere decrevit. Paul. 5. conſt. 26. §. 2. & ſeq. p. 238. t. 3.
Cauſæ Hoſpitalis Mendicorum de Urbe à quo cognoſcendæ. Sixt. 5. conſt. 86. p. 276. t. 2. Paul. 5. conſt. 57. p. 179. t. 3.
Cauſa Rotæ Maceraten. avocari non poſſunt ab illius Auditoribus, niſi adhibita ſolemnitate, de qua in Sixt. 5. conſt. 94. p. 716. t. 2.
Cauſæ ceſſionis, & diſcuſſionis bonorum, dilationis quinquennalis, ſive beneficii cap. Pervenit, & cap. Odoardus ſpatio trium menſium ſunt terminandæ. Clem. 8. conſt. 16. p. 768. t. 1.
Cauſæ Camerales de plano, ſimpliciter, & ſola facti veritate inſpecta, tractantur, ac expediuntur. Leo 10. conſt. 24. 24. §. 2. p. 587. t. 1.
Cauſæ vertentes inter S. R. E. Cardinales à Papa appellatione remota, cognoſcendæ. Paul. 4. conſt. 19. p. 809. t. 1.
Cauſas agentem in Curia, vel recurrentem ad Curiam impedientes puniuntur in conſt. 81. §. 9. Greg. 13. p. 349. t. 2. & Paul. 5. in conſt. 63. §. 12. p. 283. t. 3.
Cauſæ criminales Laicorum in Terris Eccleſiæ quibus à Signatura committendæ Paul 5. conſt. 71. §. 1. p. 297. t. 2.
Cauſas oriundas in Indiis inter Regulares, & Epiſcopos, qui dirimant. Clem 8. conſt. 74. p. 118. t. 3.
Cauſas ſive lites habentes cum Communitatibus, ad earum officia, & dignitates admitti prohibuit. Clem. 8. conſt. 10. p. 9. t. 3.
Cauſas committere non poteſt in prima inſtantia Commiſſarius Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Provinciarum Belgiarum. Urb. 8. conſt. 49. in ſeq. quæ ſunt ſtatuta confirmata. p. 101. t. 4.
Cauſam, quare Epiſcopus amoveat, vel amovendum cenſeat Confeſſarium, vel Adminiſtratorem Monialium, non tenetur dicere Superioribus earum. Greg. 15. conſt. 18. in declarat. 12. p. 454. t. 3.
Cauſa, ut Provincialis, Generalis, & Protector Religionis dent facultatem petendi Romam, eſt tantùm pro communi totius Provinciæ, aliàs nullus poteſt moderari pœnam. Urb. 8. conſt. 26. in ſeq. in decreto poſito. p. 67. t. 4.
Cauſas beneficiales committendi, abſolutionis, corrigendi, aggravandi, faciendi exequi, ſignandi, prorogandi terminum ad Ordines ſuſcipiendos, facultates ſunt Vicecancellarii, & Regentis Cancellariæ, Urb. 8. conſt. 6. in reg. cancel. 71. p. 31. t. 4.
Cauſas omnes avocandi ſola facti veritate inſpecta, & manu Regia terminandi. Urb. 8. conſt. 14. in alia ſeq. §. 1. p. 43. t. 4.
Cauſæ omnes etiam criminales occaſione viſitationis in facultatibus ad Urbis viſitatores ſpectant. ibid.
Cauſæ graviores Fratrum Recollectorum ſeu Diſcalceatorum S. Auguſtini, & quomodo de illis provideatur per Vicarium Generalem congregando quatuor Definitores Generales ſingulis ſex menſibus, Greg. 15 conſt. 36. §. 26. & 27. p. 488. t. 2.
S. Catherina Spiritu Prophetiæ claruit, & occultiſſima revelavit. Pius 2. ibid. §. 11.

Cauſa

Chirurgus.

Chirurgus unus, qui visitet Carceratos de Urbe, est eligendus. Paul. 4. const. 34. §. 2. p. 52. t. 2.
Chirurgi, & Barbitonsores delictorum notitiam habentes ea ad Curiam Capitolii, vel Gubernatoris deferre tenentur. Pius 4. const. 34. §. 2. p. 52. t. 2.

Chordigerorum Archiconfraternitatis.

Vide in v. Archiconfraternitas

Christiani.

Christiani, Judæis famulari prohibiti sunt, à Paulo 4. in ejus const. 3. §. 4. & seq. p. 821. t. 1.
Christiani ad Judæorum ritum transeuntes, ab inquisitoribus puniuntur, ut hæretici. Nicol. 4. const. 1. p. 159. t. 1. Clem. 4. const. 14. p. 674. tom. 1.
Christiani ad Saracenorum sectam transeuntes, ab Inquisitoribus puniuntur. Greg. 11. const. 2. p. 263. t. 1.
Christianos captos in triremibus Turcarum tempore contrà eos partæ victoriæ dimitti voluit. Pius v. const. 149. p. 384. t. 2.
Christiani mittentes, vel deferentes arma, victualia, & mercimonia, ad partes Saracenorum, vel illis suum auxilium aut favorem præstantes, quas pœnas subeunt. Nicol. 5. const. 3. p. 361. t. 1. Paul. 5. const. 63. p. 232. t. 3.
Christiani fidem abnegantes, puniuntur per Inquisitores hæreticæ pravitatis. Hadrian. 2. const. 2. p. 624. tom. 1.

CHRISTUS.

Christi sanguinem in triduo suæ passionis ab ipsa divinitate divisum, vel non divisum fuisse, prædicari, disputari, ac suaderi, & sic credi hæreticum, vel peccatum esse prohibuit. Pius 2. const. 11. pag. 380. tom. 1.
Christi divinitatem, ejúsque conceptionem de spiritu sancto negantes, & mortem, hæretici declarantur. Paul. 4. const. 4. p. 821. t. 1. Clem. 7. const. 97. p. 160. t. 3.
Christi, & Sanctorum Imagines venerandæ, & retinendæ sunt. Greg. 13. const. 33. art. 15. p. 430. t. 2.
Christi veri Dei, & veri hominis, una persona est. Eugen. 4. const. 23. p. 344. t. 1.
Christi duæ sunt perfectæ, & integræ naturæ, duæ operationes, duæque voluntates. Eug. 4. ibid.
Christi adventu, cessarunt Mosaycæ legis sacramenta, & novæ Christianæ legis ceperunt. Eugen. 4. ibid.
Christi circà humanitatem, & divinitatem, multa, & diversa falsa dogmata asserebant plures hæretici relati ab Eug. 4. ibid.
Christi in corpus, transubstantiatur panis, post verba consecrationis. Eugen. 4. ibid.
Christi corporis festum, feria quinta post octavam Pentecostes celebrandum instituit. Urb. 4. const. 1. p. 121. t. 1.
Christi corporis festum per totam octavam celebrari, etiam tempore interdicti, apertis Ecclesiarum januis, jussit. Mart. 5. const. 12. p. 308. t. 1. Eug. 4. const. 6. p. 322. t. 1.
Christus in memoriam suæ mortis, instituit sui corporis sacramentum. Urb. 4. const. 1. p. 121. t. 1.
Christus quare sacramentum Eucharistiæ, in ultima Cœna instituit. Paul. 3. const. 20. p. 733. t. 3.
Christus veram hominis integrámque naturam, propter salutem humani generis, ex immaculato verò Mariæ Virginis assumpsit. Eug. 4. const. 23. p. 344. t. 1.
Christus cœlum, quod primus homo proprio peccato cum omni successione perdiderat, reservavit. Eug. 4. ibid.
Christus Ecclesiam suo sanguine fundavit. Pius 2. const. 10. pag. 376.

Cistercienses Monachi.

Cistercienses Monachi qua forma eligant, qui se ad Capitulum conferre tenentur. Greg. 13. const. 54. p. 456. t. 2.
Cistercienses Capitulum generale in Italia quando celebrant, & quales Visitatores eligunt. Greg. 13. ibid.
Cistercienses in Capitulo generali quos, & quales eligunt officiales. Greg. 13. ibid. Sixt. 5. const. 10. p. 538. & 539. t. 2.
Cistercienses in Capitulo generali, quæ observare tenentur. Greg. 13. ibid.
Cistercienses succedunt in bonis suorum Monachorum, non tamen feudalibus. Innoc. 4. const. 4. p. 88. t. 1.
Cistercienses Provinciæ Thusciæ, & Lombardiæ, univit in unam Congregationem S. Bernardi in Italia nuncupandam. Alex. 6. in const. 7. p. 458. t. 1. Jul. 2. const. 26. p. 508.
Cistercienses ad alium quàm Carthusianorum Ordinem transire, prohibentur. Eug. 4. const. 16. p. 335. t. 1.
Cistercienses ad Abbatias promoti, non sunt exempti à jurisdictione Visitatorum, & Reformatorum ejusdem Ordinis. Eug. 4. constit. 14. p. 332. t. 1.
Cistercienses sunt exempti à jurisdictione Ordinariorum, & solutione quorumcumque onerum etiam charitativorum. Innoc. 8. const. 9. p. 439. t. 1.
Cistercienses regulam S. Benedicti observant. Eug. 3. const. 2. p. 35. t. 1.
Cistercienses divina officia tempore interdicti, ut, celebrare indulserat. Eug. 3. ibid.
Cisterciensibus Congregationis S. Bernardi in Italia ambitum vetuit. Paul. v. const. 79. p. 350.
Cistercienses talliis, & impositionibus gravari non possunt. Greg. 9. const. 7. p. 76. & 77. t. 1.
Cistercienses Abbates, & Visitatores in Visitationibus, ut officiales possunt amovere. Clem. 4. const. 3. p. 134. t. 1.
Cistercienses Abbates, & Visitatores, nihil exigunt pro visitatione, nisi in regionibus remotis, & quando. Clem. 4. ibid.
Cisterciensibus varia privilegia, & indulta concesserunt plures Romani Pontifices, indicati in const. 1. Paschal. 2. p. 30. t. 1.
Cisterciensium Ordo fuit institutus à Divo Ruberto, & à Divo Bernardo illustratus, & temporis intervallo valdè propagatus. Sixt. 5. const. 34. pag. 578. & seq.
Cisterciensium Ordinis laudes, & incrementum, refert Bened. 12. const. 3. p. 209. & 210. tom. 1.
Cisterciensium Officiales electi in Capitulo generali qualem habeant auctoritatem. Greg. 13. const. 54. §. 1. p. 456. t. 2.
Cisterciensium Monasterium, privilegiis munitur à Paschal. 2. constit. 1. p. 30. t. 1.
Cisterciensium constitutiones confirmantur ab Eugen. 3. const. 2. pag. 34. t. 1.
Cisterciensium reformationem, eorúmque statuta edixit Bened. 11. const. 2. p. 182. & 183. t. 1.
Cisterciensium domus ac Monasteria in Italia, unita fuerunt ab Alex. 6. in const. 7. p. 458. t. 1.
Cisterciensium habitum præfinivit Bened. 12. const. 3. p. 209. t. 1. Sixt. 4. const. 9. p. 399. t. 1.
Cisterciensium Monasteria mulieres ingredi, prohibuit. Greg. 9. const. 7. §. 2. p. 77. t. 1.

Cistercienses Reformati.

Vide in V. Monachi Cistercien. reformati.

Citatio.

Citare debet impetrans infrà sex menses, & ex tunc infrà annum sententiari facere, & exprimere nomen, gradum, nobilitatem, quotannis possessoris annalis & specificam causam aliàs omnia sunt nulla, & ad damna, & interesse tenetur. Urb. 8. constitut. 6. reg. 35. p. 27. tom. 4.
Citationes, monitoria, & similia Judicum Apostolicorum capi, retineri, aut impediri facientes, necnon recurrentes ad curias sæculares, & ab illis instante, etiam Fisci procuratore appellationes adito facien. sunt excommunicati. Urb. 8. const. 62. §. 13. p. 119. t. 4.
Citationes, & præsentationes Commissionum Papæ, & executorialium, ac intimationes, ab aliis factæ quàm à Cursoribus, nullæ sunt. Clem. 7. const. 74. p. 676. t. 1. Jul. 3. const. 14. p. 885. t. 1.
Vide etiam in V. Cursores.

Civitas, & Cives.

Civitatem Lauretanam, olim Oppidum, in Civitatem erexit Sixt. v. in const. 24. §. 2. p. 562. t. 2.
Civitatem Montis alti, olim oppidum, in Civitatem sublimavit Sixt. v. in const. 48. §. 1. p. 607. t. 2.
Cives, & incolæ Urbis visitantes anno Jubilæi IV. Ecclesias 30. diebus, exteri autem 15. diebus concessa Indulgentia Plenaria, & remissio peccatorum. Urb. 8. const. 16. §. 4. p. 49. t. 4.
Civitate ubi sunt deputati Judices conservatores tantùm habent jurisdictionem non extrà illam, nec intrà Diœcesim, nec in agendo. Greg. xv. const. 9. §. 9. p. 440. t. 3.
Cives veri cujusque Civitatis eliguntur Dapiferi etiam si ibi numquàm habitaverint. Urb. 8. const. 9. §. 3. p. 33. t. 4.
Civitatem S. Severini olim oppidum, Civitatis nomine, & jure decoravit. Sixt. 5. const. 49. §. 3. p. 608. t. 2.
Civitatem Tolentini olim oppidum, in Civitatem erexit Sixt. v. in const. 51. p. 613. t. 2.
Civitatem, & Ducatum Ferrariæ recuperavit Clem. 8. const. 52. p. 76. t. 3. Reliqua de hac Civitate, vide in v. Ferrariæ Civitas.
Civitas Maceratæ, vide in v. Maceratæ Civitas.
Civitatis Firmi laudes, & privilegia refert. Sixt. 5. const. 95. p. 725. t. 2. Reliqua vide in v. Firmi Civitas.
Civitatem Ripæ Transonis olim oppidum, in Civitatem sublimavit Pius v. const. 151. §. 1. p. 385. t. 2.
Civitatis Bononiæ laudes recenset Greg. 13. in const. 79. pag. 494. tom. 2.
Civitatis Bononiæ Archiepiscopatu, vide in v. Bononiæ.
Civitatis Piæ erectio, in Burgo novo Urbis, ejúsque privilegia. Pius 4. const. 101. p. 166. t. 2.
Civitatem Leoninam, aliàs Burgum S. Petri de Urbe, erexit Leo x. Pius 4. §. 1. ibid.
Civitatem Velitranam, & oppidum Coræ, Romano Populo restituit Leo x. const. 1. §. 10. p. 527. t. 1.
Civitatum, & locorum S. R. E. alienatio, & infeudatio prohibita est à Pio v. in const. 35. p. 236. t. 2.
Cives Romani, & incolæ in Capitolii Curia conveniri debent, etiam vigore obligationis Cameralis, si A. C. non pervenit. Pius 4. const. 34. p. 52. t. 2.
Cives Romani habent privilegium privativè quoad alios circà obtinenda beneficia ecclesiarum cathedralium Urbis, Leo x. const. 1. §. 4. p. 527. tom. 1.
Civium Romanorum in Urbe, vel intrà decem milliaria, non tamen extrà residentiam decedentium privilegia, disponendi de bonis suis ampliavit. Paul. v. const. 18. p. 226. t. 3.

B. Clara de Monte Falcò.

B. Clara de Monte Falco habet in visceribus misteria Passionis D. N. JEsu Christi, illáque ab incolis maximâ cum devotione veneratur. Urb. 8. const. 23. §. 2. p. 59. t. 4.
B. Claræ prædictæ Monialibus Ordinis Eremitarum S. Augustini Officii, & Missæ de communi Virginum cum oratione propria in Missali, concessa Religionis dicti Ordinis. ibid. §. 2.

S. Clara.

S. Clara de Assisio plurimis virtutibus claruit Alex. 4. const. 3. p. 107. tom. 1.
S. Clara, hortatu S. Francisci, mundum reliquit, bona sua pauperibus distribuens Alex. 4. ibid. §. 1.
S. Claræ vitæ austeritas, & castigatio, quanta fuerit. Alex. 4. ibid. §. 5. p. 108. t. 1.
S. Clara miraculis vivens, & mortua effulsit, Alex. 4. ibid. §. 6.
S. Claram SS. Virginum cathalogo adscribit Alex. 4. ibid. §. 9.
S. Claræ diem festum 12. Augusti celebrari jussit. Alex. 4. ibid. §. 1. pag. 107. tom. 1.

S. Claræ regulam ei à D. Franciſco traditam approbavit Innoc. 4. conſt. 12. p. 96. t. 1. Eámque mitigarunt & dubia ſuper eam exorta declararunt plures Pontifices indicati. ibid.
S. Claræ regula, & Monialium ſub ea viventium ordinationes, habentur d. conſt. Innoc. 4. t. 1.

Clareni fratres.

Clarenorum, & Amadeorum Fratrum unionem, Ordini Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia, vide in Pii v. conſtitut. 53. pag. 264. t. 2.

Claves.

Claves Conclavis perſonata ter Campanula tribus horis primis noctis de ordine Decani clauſi excluſis excludentis intus, & foris traduntur Camerario Magiſtro cæremoniarum, & Prælatis cuſtodibus. Greg. xv. conſt. 19. cærem. p. 455. t. 3.
Claves Reliquiarum Eccleſiæ S. Pantaleonis cuſtodiuntur unà penès Capitulum S. Euſtachii, & alia penès Congregationem Cleritorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum. Greg. xv. conſt. 45. §. 18. p. 497. t. 3.
Claves Ærarii Arcis S. Angeli, ut fideliùs, & diligentius cuſtodiantur, vide decretum poſt conſtit. Urb. 8. conſt. 53. pag. 112. tom. 4.
Clavium conſignatio, & reconſignatio Cardinalium, & aliorum operantium, ut ſe abſentantium, ibid.
Clavium contemptu inhabilitas perveniens non cadit ſub facultatibus diſpenſandi favore Dapiferorum. Urb. 8. conſtitut. 9. pag. 34. tom. 4.

Clauſtra.

Clauſtra ac Monaſteria quorumcumque Ordinum Regularium ingredientes mulieres, excommunicationem incurrunt. Pius v. conſt. 20. p. 212. & ſeq. t. 2.
Clauſtra & Monaſteria Monialium ingrediendi licentias mulieribus conceſſas, revocavit Paul. v. in conſt. 74. pag. 345. t. 3.
Clauſtris non permittitur Fratribus Minoribus de Obſervantia Sancti Franciſci recipere eleemoſynas pro Miſſis, nec etiam tertiario, ſeu ſervitori qui dicitur Syndici ſubſtitutus, etiam ut ad Syndicum deferat, ſed extrà clauſtra ad Syndicum remittenda. Urb. 8. conſt. 49. in ſeq. quæ ſunt ſtatuta Generalia. p. 102. t. 4.
Clauſtris non degentes revocantur, & facultas extrà illa degendi non datur niſi ex cauſa à Sede Apoſtolica approbanda. ibid. §. 32.
Clauſtra violantium pœnas incurrunt mulieres ſæculares ingredientes in Monaſteria Monialium, etiam cum licentia, niſi intervenerit earum conſenſus expreſſus capitulariter, & per ſecreta ſuffragia. Urb. 8. conſt. 29. §. 3. p. 77. t. 4.
Vide etiam v. Monaſteria, & Moniales.

Clauſula.

Clauſula abſolutionis non ſuffragatur inſordeſcentes per annum & incertis caſibus etiam per 4. menſes, necnon parentibus rei judicato. Urb. 8. conſt. 6. reg. canc. 66. p. 30. t. 4.
Clauſula danda in providendo de vacanti, vel collitiganti. Urb. 8. reg. canc. 56. p. 29. t. 4.
Clauſula attentè quoque provideas debet poni in commiſſione receptionis reſignationis beneficii. Urb. 8. conſtitut. 6. reg. cancell. 40. p. 28. tom. 4.
Clauſula neuter acquirat niſi quilibet vis habeant debet poni in commiſſione receptionis reſignationis beneficii in cauſa permutationis. ibid. reg. canc. 40. p. 28. t. 4.
Clauſula ſalvis conſtitutionibus reg. canc. & decreto Cameræ ſemper cenſetur appoſita in quibuſcumque indultis etiam favore Cardinalium circà fructus beneficiorum non exactorum, nec illis cenſetur derogatum per quaſcumque clauſulas idem importantes, niſi fuerit expreſsè, & diſpoſitivè. Urb. 8. conſtit. 80. §. 7. & 8. pag. 146. tom. 4.
Clauſula permiſſio, vel aliàs quovis modo, etiam ſi non petatur ponitur in literis pro vacaturis per promotionem ingrèſſio religionis, vel aſſequutionem præterquàm per obitum obtentis. Urb. 8. conſt. 6. reg. cancel. 58. p. 29. t. 4.
Clauſula ſi ità eſt ponitur in literis de quibuſcumque narratis informationem facti requirentibus. ibid. reg. canc. 61. p. 29. t. 4.
Clauſula quòd indulgentiæ ſunt nullæ ſi alia per ipſum fuerit conceſſa de qua non fit expreſſa mentio exprimitur in literis indulgentiarum. Urb. 8. ibid. reg. 52. p. 28. t. 4.
Clauſula ſi mulier rapta non fuerit ponitur in diſpenſationibus, & quid ſi ſcienter. Urb. 8. ibid. reg. canc. 49. p. 28. t. 4.
Clauſulæ ponendæ in conceſſione quòd recipiantur in Religione, & provideantur de beneficio, & de derogatione numeri regularium non danda, niſi expreſsè conceſſa. Urb. 8. conſt. 6. reg. canc. 59. pag. 29. tom. 4.
Clauſulæ quæcumque in indultis poſitæ importantes derogationem conſtitutionum regularium, & decreti Cameræ circà fructus beneficiorum non exacto non operantur niſi fuerit expreſsè, & diſponitur. Urb. 8. conſt. 80. §. 8. p. 146. t. 4.

Clauſura.

Clauſuram ſervare Moniales, tacitè vel expreſsè Religionem profeſſas, voluit. Pius v. conſt. 8. §. 1. p. 196. t. 2.
Clauſuram non ſervantes Moniales, quas pœnas incurrant. Pius v. ibid. §. 2.
Clauſuram ſervare nolentes, recipi in quibuſcumque Monaſteriis prohibuit. Pius v. ibid. §. 4.
Clauſuram non ſervandi licentiæ, dari non poſſunt. Pius v. ibid.
Clauſuram ſervare ut tenentur Tertiariæ. Pius v. ibid. §. 3. t. 2.
Clauſura in Monaſteriis ſervatur janitori commendatur, ut exeunti non aperiat niſi cum ſocio, & licentia. Urb. 8. conſt. 26. in ſeq. Clem. 8. p. 67. t. 4.
Clauſuram contravenientes etiam janitor graviter puniuntur, etiam carcere arbitrio Superioris. Urb. 8. conſt. 26. eadem conſt. tom. 4. Clem. 20. t. 3.
Clauſuram nemo exit niſi cum ſocio, & licentia ex cauſa ſingulis vicibus, ac benedictione Superioris, qui non concedit niſi probata cauſa injuncto ſocio non petito, neque ſæpè eodem, & generalis licentia, neque datur, ibid. §. 19. p. 66. t. 4.
Clauſuram reverſus vadit pro benedictione ad ſuperiorem qui quia actum perquiret. ibid. §. 21.
Clauſuris, aut circà perſonas intrà ſepta Monaſterii Monialium degentes, vel bonorum illorum miniſtrationes regulares in tribus delictis etiam non notoriis ſubeunt Epiſcopis. Greg. xv. conſt. 18. in declaratione ibid. 13. pag. 452. t. 3.
Clauſuram ſanctimonialium Epiſcopi tenentur violatam reſtitui procurare, & inviolatum ſervari contradictores puniendi. Greg. xv. conſt. 18. §. 2. ibid. t. 3.
Clauſuris Monialium etiam regularibus ſubjectarum, aut circà perſonarum intrà ſepta degentium, aut bonorum illorum miniſtrationem delinquentes nulla exemptione tuentur quo minùs ab Epiſcopo coërceantur. Greg. xv. ibid. §. 4. t. 3.

Clemens iv. v. vi. vii. & viii.

Clemens iv. creatur Papa Peruſii S. Februarii 1265. Obiit Viterbii 29. Novembris 1268. p. 133. t. 1.
Clemens v. creatur Papa Peruſii 5. Junii 1315. Obiit in Gallia die 20. Aprilis 1314. p. 184. t. 1.
Clemens 6. creatur Papa Avenioni die 4. Maji 1342. Obiit ibid. die 6. Decembris 1352. p. 254. t. 1.
Clemens 7. creatur Papa Romæ die 19. Novembris 1523. Obiit Romæ die 25. Decembris 1534. p. 633. t. 1.
Clemens 8. creatur Papa die 30. Jan. 1592. Romæ. Obiit ibid. die 3. Martii 1605. p. 1. t. 1.

Clerici.

Clericis in Studio Urbis, leges audire conceſſit Leo x. conſt. 4. §. 9. p. 541. t. 1.
Clerici in Studiis generalibus Theologiæ, & ſacris Canonibus ſtudere debent. Leo x. conſt. 5. §. 4. p. 542. t. 1.
Clerici incontinentes, quas pœnas incurrant. Leo x. conſt. 7. §. 34. p. 547. t. 1. Pius v. conſt. 72. p. 287. t. 2.
Clerici ſortilegi, & malefici quomodo puniendi. Leo x. ibid.
Clerici blaſphematores, quas pœnas incurrant. Leo x. ibid. §. 41. pag. 547. t. 1.
Clerici in terris propriis, agriculturam exercent. Clem. 8. conſt. 72. §. 5. p. 115. t. 3.
Clerici crimen nefandum exercentes Curiæ ſæculari traduntur. Pius v. conſt. 72. p. 287. t. 2.
Clerici malè promoti quas pœnas incurrant. Pius 2. conſt. 7. p. 373. t. 1. Sixt. v. conſt. 91. p. 711. t. 2. & Clem. 8. conſt. 60. t. 3.
Clericis extrà reſidentiam ſuorum beneficiorum permanentibus, non ſuffragatur facultas teſtandi eis conceſſa, vigore ſervitiorum Sedi Apoſtolicæ præſtitorum. Pius iv. conſt 91. p. 141. t. 2.
Clericis habitum, & tonſuram non deferentibus, pœnas inflixit. Sixt. v. conſt. 92. p. 713. t. 2.
Clerici Romani coràm quibus Judicibus conveniendi. Jul. 2. conſt. 28. p. 515. t. 1. & Paul. v. conſt. 71. p. 297. t. 3.
Clericorum bona ex illicita negociatione acquiſita, faciunt ſpolium, & ad Cameram Apoſtolicam ſpectant. Pius 4. conſt. 19. pag. 31. tom. 2.
Clericorum bona extrà reſidentiam ſuorum beneficiorum decedentium, faciunt ſpolium. Pius 4. conſt. 91. p. 141. t. 2.
Clericos, & ſanctitate, & morum integritate præditos eſſe decet, Clem. viii. conſt. 8. §. 2. p. 7. t. 3.
Clericorum incontinentium, ſodomitarum, ſimoniacorum, concubinariorum, & blaſphemorum pœnæ. Leo v. conſt. 7. p. 547. t. 1. Pius v. conſt. 5. §. 11. p. 192. & conſt. 72. p. 286. t. 2.
Clericorum cauſæ, quibus à Signatura committendæ. Paul. v. conſt. 71. §. 1. pag. 193. t. 3.
Clericos beneficia poſſidentes, cum habitu & tonſura clericali incedere juſſit. Sixt. v. conſt. 92. §. 2. p. 713. t. 2.
Clericos ob crimen hæreſis, perpetuò immutandos, degradari juſſit. Alex. 4. in conſt. 12. §. 9. p. 117. t. 1.
Clericorum ſupellectilia, ut non veniunt appellatione ſpoliorum. Pius v. conſt. 42. pag. 254. t. 2.
Clericum ultramontanum nullus Epiſcopus Italiæ poteſt ordinare ſine Dimiſſoriis Epiſcopi originis, vel Beneficii, ſeu Papæ, & aliàs Ordinati remanent ſuſpenſi indiſpenſabiliter, & Ordinantes etiam puniuntur per conſtit. Clem. 4. poſt conſtit. Urb. 8. conſt. 33. §. 2. p. 82. t. 4.
Clericorum ſtatum, vel ſacros Ordines nemo Diſcalciatus Reformatorum Ordinis S. Auguſtini Congregationis Galliæ tranſire, vel ſuſcipere poteſt. Urb. 8. conſt. 90. §. 6. p. 159. t. 4.

Clerici Cameræ Apoſtolicæ.

Clerici Cameræ Apoſtolicæ, ad numerum ſeptem redacti fuerant ab Eug. 4. in conſt. 13. p. 330. t. 1.
Clerici Cameræ Apoſtolicæ abeſſe non poſſunt, abſque licentia Camerarii, vel Decani. Pius iv. conſt. 87. §. 14. p. 131. t. 2.
Clerici Cameræ ſunt commenſales Papæ. Sixt. iv. conſt. 1. p. 387. tom. 1.
Clerici Cameræ, debent deſcribi in libris Cancellariæ, ad effectum ut præferantur in gratiis. Sixt. 4. ibid.
Clerici Cameræ, quaſcumque cauſas intereſſe ejuſdem Cameræ concernentes, ſummariè & ſine ſtrepitu judicii ſola facti veritate inſpecta cognoſcunt. Innoc. 8. conſt. 4. §. 2. p. 435. t. 1.
Clerici Cameræ tenentur loca ſtatus eccleſiaſtici viſitare, ut inquirant de abuſibus, & criminibus. Jul. 2. conſt. 8. §. 2. p. 473. t. 1.
Clerici Cameræ, loca ſtatus eccleſiaſtici viſitantes, poſſunt cogere quoſcumque exhiben. documenta cujuſvis generis. Jul. 2. ibid. §. 3. p. 473. t. 1.
Clerici Cameræ non poſſunt habere ſocietatem occultam, vel apertam, circà ſpectantia ad Cameram. Leo x. conſt. 24. p. 588. t. 1.
Clerici Cameræ arbitrantur damna ſpoliatorum à latronibus, inſpectis circumſtantiis, & recepto juramento ab illis. Leo x. conſt. 28. §. 3. & ſeq. pag. 594. t. 1.
Clerici Cameræ ſive Camera comittere poſſunt cauſas appellationum à ſen-

dendi

Con-

Consensus secundi, vel ulterioris resignantis etiam sub priori data non valet litera. Urb. 8. const. 6. reg. cancel. 45. p. 28. t. 4.
Consensus aliorum conventuum infrà 4. milliaria existentium requiritur in erectione novi conventus. Greg. 15. const. 31. §. 3. p. 480. t. 3.
Consensus, & juramentum resignatis in cancellaria requiritur antè expeditionem literarum, & primus tantùm afficit. Urb. 8. const. 6. reg. cancel. 45. p. 28. t. 4.
Consensus debentis requiritur ante expeditionem literarum pensionis. Urb. 8. const. 6. reg. canc. 45. ibid. t. 4.
Consensus infirmi resignantis beneficium si non supervixerit per 20. dies non operatur, sed per obitum vacare dicitur. Urb. 8. const. 6. reg. cancel. 19. p. 25. t. 4.
Consensus super expeditione literarum jurispatronatus laicorum ipsorum patronorum requiritur, nisi adsit expressa devolutio; vel lapsus temporis ad præsentandum. Urb. 8. const. 6. reg. 4. §. 42. p. 28. t. 4.

Conservatores Religionum.

Conservatores cum amplissima facultate habent Monachi S. Justinæ. Eug. 4. const. 10. p. 327. & seq. t. 1.
Conservatores Monachorum S. Justinæ aliàs Cassinensium possunt esse illi, quibus de jure causæ delegari possunt. Innoc. 8. const. 8. p. 438. t. 1.
Conservatores eligunt, Canonici Regulares Lateranen. cum amplissima jurisdictione. Sixt. 4. const. 10. p. 400. t. 1.
Conservatores habent Monachi Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti, pro ipsorum defensione. Jul. 2. const. 5. p. 469. t. 1.
Conservatores dantur fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Paulà cum facultatibus amplissimis, à Clem. 7. const. 6. p. 651. t. 1.
Conservatores eligunt in dignitate Ecclesiastica constitutos. Equites Hierosolymitani, electique munus recusare non possunt. Pius 4. const. 9. p. 10. t. 2.
Conservatores sibi deputant Societatis JEsu Patres cum amplissima auctoritate & jurisdictione. Greg. 13. const. 1. p. 387. & seq. t. 2.
Conservatores à Religionibus eligendi, qui, & quales esse debeant. Clem. 8. const. 3. p. 3. t. 3.
Conservatores Religionum ubi eligendi. Clem. 8. ibid.
Conservatores sibi eligunt, Clerici Regulares S. Pauli Decollati cum amplissima facultate. Jul. 3. const. 10. p. 798. t. 1.
Conservatores cum ampla auctoritate sibi eligunt Camaldulenses. Leo 10. const. 2. §. 52. p. 533. t. 1.
Conservatores sibi deputant alii Religiosi, ut videre est in eorum bullis, suo cuique ipsorum loco indicatis.
Conservatorum Judicum literæ, nisi sint directæ personis, certis qualitatibus qualificatis, sunt nullæ cum omnibus secutis. Greg. 15. const. 9. §. 3. p. 440. t. 3.
Conservatores Religionum, & etiam electiones hactenùs factas revocavit, & novam eligendi formam tradidit. Greg. 15. ibid. §. 2.
Conservatorum revocatio non afficit Religionem Hierosolymitanam. Urb. 8. const. 78. p. 144. t. 4.
Conservatores eligentes, deputantes, seu removentes non servata forma const. Greg. 15. puniuntur. Greg. 15. ibid. §. 4.
Conservatores quando habent differentiam cum Ordinariis locorum circà jurisdictionem ad quos recurrant. Greg. 15. ibid. §. 9.

Conservatores Urbis.

Conservatores Urbis redintegrati ad pristinam jurisdictionem, tàm in Urbe, quàm in Castris à Jul. 2. in const. 29. p. 516. t. 1.
Conservatores Urbis quomodo resideant in Palatio Capitolii. Pius 4. const. 58. §. 26. p. 86. t. 2.
Conservatores Urbis, in pristinam libertatem restituunt Sclavos baptizatos ad eos confugientes. Pius 5. const. 17. p. 210. t. 2.
Conservatorum Urbis, quæ sit jurisdictio. Pius 4. const. 58. §. 27. p. 86. t. 2.
Conservatorum Urbis potestas in coërcendo Artistas Urbis. Pius 4. const. 58. §. 29. ibid. t. 2.

Consistoriales Advocati.

Vide in V. Advocati Consistoriales.

Constantinus Magnus Imperator.

Constantinus Magnus Imperator, Cardinales, appellavit Patres. Eug. 4. const. 15. §. 8. p. 333. t. 1.
Constantinus Magnus Imperator Basilicas ad honorem Principum Apostolorum Romæ exstrui curavit. Clem. 8. const. 3. §. 1. p. 643. t. 1.
Constantinus Magnus Imperator, in suo Lateranensi Palatio, sacro baptismatis fonte ablutus, & à lepra liberatus, Ecclesiam sub nomine Sanctiss. Salvatoris construxit. Greg. 11. const. 1. p. 263. t. 1.

Constitutio.

Constitutiones Synodales, executionem literarum Apostolicarum impedientes, irritavit. Clem. 7. const. 39. §. 5. p. 693. t. 1.
Constitutiones pro tuenda, & conservanda immunitate, & libertate Ecclesiastica edidit Federicus II. Imperator, & Carolus 4. ut in const. 4. Bonif. 9. p. 275. t. 1.

Constitutiones Ægidianæ, & Carpenses.

Constitutiones Ægidianas in toto Statu Ecclesiastico, & locis immediatè subjectis servari jussit. Sixt. 4. const. 15. §. 12. p. 412. t. 1. Paul. 3. in const. 17. §. 2. p. 720. t. 1.
Constitutiones Carpenses in Provincia Marchiæ servari censuit. Paul. 3. ibidem.

Consules Artis pannorum de Urbe.

Consules Artis Pannorum jurisdictionem, habent judicandi de causis artem hujusmodi concernentibus. Mart. 5. const. 6. §. 1. p. 303. t. 1.
Consulis Artis pannorum jurisdictionem in causis ad artem spectan. eorumque forum mercatores, & alii ejusdem Artis declinare nequeunt. Mart. 5. ibid. Vide etiam in 5. Artes, & Artium Consules.

Consules Artis Pistorum de Urbe.

Consules Artis Pistorum, quam habeant jurisdictionem in eorum causis cognoscendis. Jul. 3. const. 18. §. 1. p. 808. t. 1. & Sixt. 5. const. 36. §. 6. p. 581. t. 2.
Vide etiam in V. Furnarii.

Consules Artis Merciariorum de Urbe.

Consules Artis Merciariorum quæ sit jurisdictio. Pius 4. const. 93. §. 3. p. 143. t. 2. Vide etiam in V. Artes, & Artium Consules hic suprà pag. 10.

Consules Artis Lanæ de Urbe.

Consulum Artis Lanæ jurisdictio, statuta confirmata à Pio 4. const. 46. p. 69. t. 2. & Pio 5. in const. 43. §. 2. p. 255. t. 2.
Vide suprà in V. Artes, & Artium Consules. hic sup. p. 10.

Contumax.

Contumaciam reorum in causis criminalibus in Statu Ecclesiastico quomodo procedatur. Pius 5. const. 9. p. 199. t. 2.
Contumaciam filiorum legitimam, parentes præstare Fisco tenentur. Pius 4. const. §. 8. p. 74. ibid.
Contumaces infrà quod tempus comparere debent, ut audiantur, Pius 4. ibid. §. 9. ibid. p. 74. t. 2.

Conversæ Monialium.

Conversæ, habitantes propè Monasteria Monialium, eleemosynas pro illis colligunt. Pius 5. const. 8. §. 5. p. 197. t. 2.
Conversæ Monasteria ut non ingrediantur. Pius 5. ibid. §. 6. t. 2.

Conversi Regularium.

Conversorum receptionem educationem, & institutionem præfinivit. Clem. 8. const. 82. p. 444. t. 3.

Convertitæ Mulieres de Urbe.

Convertitarum Monasterium erectum, ac privilegiis decoratum à Leone 10. in const. 39. p. 607. t. 1.
Convertitarum Monasterium erectum fuit ad recipiendas mulieres inhonestas conversas. Leo 10. ibid. §. 1. & seq.
Convertitarum Monasterii cura, demandata Archiconfraternitati Charitatis. Leo 10. ibid. §. 5. p. 608.
Convertitarum Monasterio, multa privilegia indulsit Clem. 7. const. 14. p. 665. t. 1.
Convertitarum Monasterii Gubernatoris munus, quale sit Clem. 7. ibid. §. 4. p. 666.
Convertitarum Monasterii Protector quomodo eligendus. Clem. 7. ibid. §. 5.
Convertitarum Monasterii Protectoris, ac Judicis facultates. vide in const. 50. Pii 4. p. 69. t. 2.

CORPUS CHRISTI.

Corporis Christi festivitatem Feria Quinta post Octavam Pentecostes, quotannis celebrari jussit. Urb. 4. const. 1. p. 121. t. 1.
Corporis Christi festivitatem tempore interdicti apertis Ecclesiarum januis celebrari posse edixit. Mart. 5. const. 12. p. 308. t. 1.
Corporis Christi festivitati, divinisque officiis interessenti, indulgentias elargiti sunt. Urb. & Mart. ibid.
Corporis Christi Confraternitates. Vide in V. Confraternitates.

Corrector Cancellariæ Apostolicæ.

Corrector Cancellariæ, quas expeditiones concedere possit. Pius 4. const. 54. p. 77. t. 2.
Corrector quomodo se gerat circà confirmationem indultorum, ac privilegiorum Sedis Apostolicæ. Pius 4. ibid. §. 4.
Corrector commissiones causarum & subrogationes Judicum, quando possit concedere. Pius 5. const. 90. §. 1. & 4. p. 310. t. 2.
Correctores Cancellariæ facultates, & privilegia, vide in d. const. Pii v. §. 90. p. 310. t. 2.

Cosmus Medices Magnus Dux Etruriæ.

Cosmus Medices creatus fuit Magnus Dux Etruriæ à Pio v. in const. 88. §. 8. p. 308. t. 2.
Cosmi Medices virtutes, ac res gestas commendat. Pius 5. ibid. §. 3. p. 307. t. 2.
Cosmo Medices, ac successoribus jus regiæ Coronæ in stemmate familiæ gestandæ concessit. Pius 5. ibid. §. 9. p. 308. t. 2.
Cosmus Medices Magnus Dux Etruriæ, creatus fuit Ordinis Militaris S. Stephani Magnus Magister, à Pio 4. in const. 60. p. 92. t. 2.

Creatio Principum.

Creatio Principum, eisque novorum titulorum concessio, ad solum Romanum Pontificem spectat. Pius 5. const. 88. p. 307. t. 2.

Creditores.

Creditores discussionem bonorum debitorum, ut faciant. Clem. 7. const. 16. p. 668. t. 1.
Creditores cibariorum, in solutione debitorum Cardinalium, ac Prælatorum, post Cameram ut præferuntur aliis. Pius 5. const. 15. in seq. p. 208. t. 2.
Creditoribus Cardinalium defunctorum, post mercedes solutas iis, qui servierunt, satisfit, ordine de quo in Pio 5. ibid.
Creditoribus Baronum Status Ecclesiastici mandata executiva exhibentibus, Congregatio super Baronibus illa absque alia citatione exequi facit in bonis eorumdem nomine Cameræ, ut in Clem. 8. const. 41. §. 3. p. 61. t. 3.

Crucesignati.

Crucesignatorum Societatem ad præsidium Officii S. Inquisitionis institutam confirmavit. Pius 5. const. 110. p. 337. t. 2.
Crucesignati voventes se auxilio Inquisitionis, per Inquisitores recipiuntur. Innoc. 4. const. 19. p. 103. t. 1.
Crucesignatos à censuris Ecclesiasticis Inquisitores absolvunt, & alia ejusdem indulta concedunt. Innoc. 4. const. 17. p. 103. t. 1.
Crucesignati ad recuperationem Terræ Sanctæ militantes indultis potiuntur, de quibus in Greg. 8. const. 1. p. 61. t. 3. & Innoc. 3. const. 12. p. 61. t. 1.

Cruciata.

Cruciatam pro recuperatione Terræ Sanctæ Hierusalem, indixit Eug. 3. const. 3. p. 37. Greg. 8. const. 1. p. 48. Innoc. 3. const. 12. p. 61. tom. 1.
Cruciatæ in expeditione militantes, quibus præferuntur gratiis. Eug. 3. Greg. 8. & Innoc. 3. ibid.

Cruciferi fratres.

Cruciferos fratres reformavit Pius 5. in const. 59. p. 270. t. 2.
Cruciferis proprietatem interdixit Pius 5. ibid. §. 19. p. 272.
Cruciferorum habitus, qualis esse debeat. Pius 5. ibid. §. 20.
Cruciferi quid servare debeant circà collationes, & provisionesque beneficiorum sui Ordinis. Pius 5. ibid. §. 20. p. 272. t. 2.

Cruciferorum

uti non approbati. Urban. 8. const. 37. §. 5. pag. 85. tom. 4.
Defunctorum prædictorum sepulchris, lumina, seu vota appendi non debent. ibid. §. 3. & 4. ibid. t. 4.

Delictum.

Delictum confessis in judicio criminali, ut beneficium appellationis denegatur. Pius 5. const. 24. p. 116. tom. 2.
Delictorum graviorum, occultorum, vel in forum exterius deductorum, qualem & quomodo absolutionem Major Pœnitentiarius impendere possit. Pius 4. const. 53. p. 75. tom. 2.

Delinquens.

Delinquentes in Camera Apostolica, sunt Papæ denunciandi. Pius 4. const. 87. §. 30. & 31. p. 133. tom. 2.
Delinquentes extracti de loco sacro, custodiuntur in carceribus Curiæ Ecclesiasticæ, quousque appareat, an delictum commiserint. Greg. 14. const. 7. §. 5. p. 766. tom. 2.
Delinquentes notorii non receptandi, sed capiendi, atque puniendi sunt. Sixt. 5. constit. 6. §. 3. & seqq. p. 533. tom. 2.

Dementes.

Vide V. Hospitale Pietatis Pauperum Dementium.

Dæmon.

Dæmonis multæ sunt in genus humanum insidiæ. Alexand. 3. const. 8. §. 2. & seqq. p. 112. tom. 1.
Dæmonis artes, & studium, in Religiosos. Clemen. 4. const. 3. §. 1. & seqq. pag. 134. tom. 1.

Denunciator.

Denunciatores secreti blasphemorum, quid servare debeant. Jul. 3. const. 23. pag. 812. tom. 1.
Denunciatores quot in crimine blasphemiæ sufficiant. Jul. 3. ibid. Ut vide etiam in V. Accusator.

Depositarius.

Depositarius R. Cameræ Apostolicæ, quid servare debeat in reddendis rationibus. Clem. 8. const. 5. §. 6. p. 4. tom. 3.
Depositario R. Cameræ Apostolicæ, pœnas seu compositiones non solventes, sed alteri personæ, quam pœnam incurrant. Clem. 8. ibid. §. 9. p. 9. t. 3.
Depositarii Communitatum Status Ecclesiastici, non admittuntur ad Officium ante præstitam cautionem. Clem. 8. const. 10. p. 9. tom. 3. Vide etiam in V. Mons Pietatis.

Depositio.

Depositio Episcoporum solus est Romani Pontificis. Leo 9. const. 2. pag. 25. tom. 1.
Depositio, & privatio Odetti Castelionis Cardinalis in hæresim Hugonottorum prolapsi. Pius 4. const. 66. p. 104. t. 2.
Depositio. & excommunicatio Henrici IV. Imperatoris. Greg. 7. const. 1. pag. 27. tom. 1.
Depositio Federici II. Imperatoris. Innoc. 4. const. 3. p. 85. t. 1.
Depositio excommunicatioque Elisabeth assertæ Angliæ Reginæ. Pius 5. constit. 101. p. 325. tom. 2.

Depositum.

Deposita pecuniarum actualia supra summam scutorum quinque, occasione litium in Urbe, apud Montem Pietatis fieri jussit. Greg. 13. const. 94. p. 514. tom. 2. Clem. 8. const. 88. p. 150. tom. 3.
Deposita si facienda sunt vigore bullarum summorum Pontificum, penès ædem sacram, aut personam idoneam, fieri debent apud Montem Pietatis. ibidem.
Deposita pecuniarum in d. Monte, an sequestrari possint. Clem. 8. ibid. §. 7.
Depositorum prædictorum consignatio facienda est, absque eo quòd aliquid impendatur Officialibus Montis. Greg. 13. ibid. t. 3.
Deposita seu capsas mortuorum super terram in Ecclesiis existentia, amoveri jussit. Pius 5. const. 5. §. 6. p. 191. tom. 2.

Deprædatores.

Deprædantes Romipetas, aut peregrinos accedentes, morantes, aut recedentes ab Urbe, eorumque fautores sunt excommunicati. Urban. 8. const. 62. §. 9. & 10. p. 119. tom. 4.

Devolutio

Devolutione non expressa vel lapsu temporis ad præsentandum super beneficio jurispatronatus laicorum non expediuntur literæ sine consensu patronorum. Urban. 8. const. 6. reg. canc. 41. p. 28. tom. 4.

Diabolus.

Diabolo qui pactum fecerit ledens sortilegiis ita fide apostatando sequuta morte traditur puniendus Curiæ sæculari, si infirmitas diuturna, impotentia generandi, sive animalibus, frugibus, aut fructibus damnum dederit perpetuo carceri seu muro clauditur. Greg. 15. const. 46. §. 2. p. 498. tom. 3.

Diaconatus.

Diaconatu non ordinatus Cardinalis excluditur à suffragio ferendo, nisi sit privilegio munitus. Gregor. 15. const. 19. cerem. pag. 455. t. 3.

S. Didacus.

S. Didacus in Hispania natus est. Sixt. 5. const. 82. §. 1. p. 688. t. 2.
S. Didacus jejuniis corpus castigabat, & orationi incumbebat. Sixt. 5. ibidem §. 7. p. 689.
S. Didacus Religionis fratrum Minorum S. Francisci habitum suscepit. Sixt. 5. ibid. §. 1. p. 688. t. 2.
S. Didacus infideles multos ad fidem convertit, miraculisque claruit. Sixt. 5. ibid. §. 13. & 14. p. 689. t. 2.
S. Didacum canonizavit. Sixt. 5. ibid.
S. Didaci festum die 12. Novemb. celebrari jussit. Sixt. 5. ibid. §. 15. p. 690. t. 2.

Dies Festi.

Vide in V. Festa.

Dignitas.

Dignitates, & Officia jurisdictionis administrationem habentia, ambiens, & pretio procurans, ut punitur. Pius 5. const. 130. p. 373. t. 2.
Dignitates Ecclesiasticæ, quando & quibus in Gallia concedendæ. Leo 10. constit. 20. in seq. §. 6. & seqq. p. 572. tom. 1.
Dignitates Ecclesiasticæ, ut concedendæ in Germania. Nicol. 5. const. 1. pag. 357. tom. 1.
Dignitas Cardinalatus, quanto cæteris præcellat. Eugen. 4. const. 15. §. 3. & seqq. p. 332. tom. 1.
Dignitas Cardinalatus, est major, & dignior Episcopali. Eug. 4. ibid. §. 1. 2. & seqq.
Dignitas Prothonotariatus Apostolici, & Episcopalis, quæ sit. Pius 2. const. 4. pag. 369. tom. 1.
Dignitates personarum, officii curati aut per electionem qualitates beneficiorum non expresse affirmativè, vel conditionaliter, exprimi debent semper negativè, aliàs gratia est nulla. Urb. 8. const. 6. reg. canc. 57. p. 29. t. 4.
Dignitatibus, & officiis habilitatio Conclavistarum, vide V. Conclavistæ.
Dignitatibus subreptitiis præferendi sunt alumni Collegii, vide V. Collegium.
Dignitatum, honorum, &c. dispensatio pro Dapiferis Conclavis, vide V. Dapiferi.
Dignitates majores post Pontificales, etiam quorumcumque Ordinum (exceptis Militiarum) reservat. Urb. 8. const. 6. reg. canc. 4. p. 23. tom. 4.
Dignitates, Canonicatus, præbendæ, personatus, & officia in Ecclesiis SS. Joannis Lateranensis S. Petri, & S. M. Majoris de Urbe, & quæcumque spectantia, ad quamcumque dispositionem Cardinalium absentium sunt reservatæ. ibid. reg. canc. 8. p. 24. tom. 2.

Dilatio.

Dilatio quinquennalis, non conceditur à Judicibus Papæ debitoribus occasione mercium Riparum. Innoc. 8. const. 15. p. 447. tom. 1.
Dilatio concessa à Visitatoribus Carcerem Urbis principali, non suffragatur ejus fidejussori. Jul. 3. const. 13. p. 675. tom. 1.
Dilatio, quæ concedenda sit debitum confitentibus, Pius 5. const. 113 §. 8. pag. 339. tom. 2.
Dilationes debitoribus carceratis in Urbe, ut dentur à Visitatoribus Carcerum. Pius 5. const. 68. §. 1. p. 281. tom. 2. & Paul. 5. const. 71. §. 24. p. 319. tom. 3.
Dilationes, moratoriæ, cessio bonorum, & cætera juris beneficia, debitoribus ex causa panis, non conceduntur. Julii 3. in const. 18. §. 2. p. 804. tom. 1.
Dilationes petentes, biretum viride, sub pœna fustigationis, ut gestare tenentur. Pius 4. const. 39. §. 2. p. 56. tom. 2.
Vide etiam in V. Debitores.

Dimissoriæ.

Dimissorias non habentibus, extra tempora, ante ætatem, aut aliàs malè promotis providit Pius 2. cujus Constitutio servanda est. Urban. 8. constit. 6. reg. canc. 24. pag. 26. tom. 4.
Dimissorias quas debeant haberi Alumni Collegiorum, vide V. Collegium per singula.
Dimissoriæ Ordinarii non sunt necessariæ Cubiculariis Pontificis, ordinandis. vide V. Cubicularii.

Dimittere, & Dimissio.

Dimittere qui tenetur beneficium seu jus quod habet ad illud, non tenetur exprimere ejus valorem verum in impetratione gratiæ alterius, vide V. Valor.
Dimissiones quæcumque factæ per providendum inter vacationem, & promotionem sunt nullæ. Urb. 8. const. 6. reg. canc. 26. p. 26. tom. 4.
Dimissa in fraudem reservatorum sibi incompatibilium sunt reservata. ibid. reg. 3. p. 23. tom. 4.

Diœcesis, & Diœcesani.

Diœcesi, vel in Civitate ubi sunt deputati, & non extranei in agendo sunt Judices Conservatores. Greg. 15. const. 9. §. 9. p. 440. tom. 3.
Diœcesanis, & aliis concurrentibus ad beneficia, qui sint præferendi. Urban. 8. const. 6. reg. canc. 17. p. 26. tom. 4.
Diœcesanorum facultas approbandi Regulares ad Confessiones Sacramentales sæcularium personarum audiendas, vide V. Confessio & V. Regulares.

Diripiens.

Diripientium bona in domibus Cardinalium pœnis. Leo 10. const. 16. pag. 565. tom. 1.
Diripientes animalia, & alia bona in Statu Ecclesiastico, illáque abducentes puniuntur. Greg. 13. const. 98. p. 519. tom. 2.
Diripientes bona Naufragantium. Vide in V. Naufragantes.

Discalceati fratres.

Vide in V. Fratres.

Discussio.

Discussionum causæ inter creditores, ac hæredes defuncti, seu alterius debitoris intra quod spatium definiri debeant in Urbe. Pius 5. const. 59. §. 11. pag. 90. tom. 2.
Discussionum causis pendentibus, instrumenta liquida executioni mandari debent. Pius 5. ibid. §. 13. Vide etiam in V. Debitor.

Dispensatio, & dispensare.

Dispensatio cum simoniacis ob simoniam realem, vel conventionalem, à Majori Pœnitentiario non datur. Pius 4. const. 53. §. 13. p. 76. t. 2.
Dispensationes super ætate promovendorum, & alias similes, non concedit Major Pœnitentiarius. Pius 4. ibid. §. 23. t. 2.
Dispensationes gratiosas matrimoniales, non concedit Major Pœnitentiarius, sed committit in partibus Ordinariis. Pius 4. ibid. §. 17.
Dispensare super irregularitatibus, impedimentisque matrimonialibus, ac aliis defectibus, omnibus interdixit. Pius 4. const. 62. p. 95. tom. 2.
Dispensationes super diversis impedimentis consanguinitatis, & affinitatis obtentæ, quando subreptitiæ dicuntur. Pius 5. const. 13. p. 206. t. 2.
Dispensationum matrimonialium Procuratores, & alii sub pœna falsi, veritatem exprimere debent. Pius 5. const. 21. p. 213. t. 2.
Vide etiam in V. Matrimonium.
Dispensatio Conclavistarum inhabilitatis ad Minores Ordines, &c. vide V. Conclavistæ.
Dispensatio non admittitur contra præcepta regulæ Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci sed regula servanda cum declaratione Nicol. III. &

& Clementis V. Pontificum. Urban. 8. const. 49. in seqq. quæ sunt statuta generalia. p. 103 t. 4.
Dispensare circa regularem observantiam Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Galliæ. Urb. 8. const. 40. §. 21. & seq. p. 160. tom. 4.
Dispensatio, & condonatio juramenti, & voti Clericorum doctrinæ Christianæ est reservatum Pontifici. Greg. 15. const. 17. §. 2. p. 451. tom. 3.
Dispensatio Capellanorum Pontificiorum ad dua dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis. Greg. 15. const. 49. p. 502. t. 3.
Dispensatio eadem Cubiculariorum Pontificiorum. Greg. 15. const. 4. §. 6. pag. 429. tom. 3.
Dispensare à servitio Chori potest Generalis die in quem legere, aut prædicare contigerit, item cùm ægrotat, & causa studiorum alias puniuntur cum indignatione subtractione. Urb. 8. const. 26. in seq. quæ est Clem. 8. pag. 63. tom. 4.
Dispensationibus ponitur clausula si mulier rapta non fuerit, & quòd si scienter. Urb. 8. const. 6. reg. canc. 49. pag. 28. tom. 4.
Dispensationibus natalium ad succedendum in temporalibus ponitur clausula quòd non præjudicetur succedentibus ab intestato. ibidem reg. 50.
Dispensatio numquam venit in gratia, nisi illam totaliter concernat, aliàs nihil operatur. ibid. reg. 51.
Dispensatio nulla suffragatur, antequam sint confectæ literæ Apostolicæ. ibid. reg. 52. p. 28. & seq. t. 4.
Dispensatio Dapiferorum super omni inhabilitate cúmque celebraverint censuris ligati ut promoveantur ad ordines dummodò non in contemptum clavium. Urb. 8. const. 9. §. 6. p. 34. t. 4.
Dispensatio Dapiferorum ad dignitates honores officia ordinis, & beneficia exceptis majoribus post Pontificalem, ac principalioribus in Collegiatis, seu cumulativè rogatis à Concilio Tridentino. ibid. §. 9. p. 33. tom. 4.
Dispensandi facultates sunt revocatæ super matrimonio in gradu prohibito super defectibus natalium, ac ætatis beneficiis pluribus Ecclesiasticis, in compatibilibus simul retinendis. Urb. 8. const. 6. reg. canc. 14. p. 25. t. 4.
Dispensandi facultas non datur occasione indulgentiarum super irregularitate aut alio defectu. Urb. 8. const. 104. §. 7. p. 225. t. 4. Paul. 5. const. 17. p. 225. tom. 3.
Dispensare non potest Locumtenens Magni Magistri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani super aliquo defectu, seu alias gratias facere. Urb. 8. const. 89. §. 1. p. 156. tom. 4.
Dispensatus super defectu limitum vel probationibus non factis non potest quisquam se intromittere in electione prædicti Magni Magistri sicut nec Capellanus non Sacerdos etiam prætextu privilegii Sedis Apostolicæ. Urb. 8. const. 89. §. 2. p. 157. tom. 4.
Dispensatio ut bigami admittantur in militiam Christianam. Urban. 8. const. 11. §. 9. p. 38. tom. 4.
Dispensatio dotis Collegii Fulden. nationis Germaniæ. Urban. 8. const. 98. §. 9. pag. 166. tom. 4.
Dispensatio juramenti Alumnorum Collegii prædicti, & juramentum 15. aliorum ejusdem. ibid. §. 5. p. 165. & seq.
Dispensatoris, Depositarii, & Collectoris officia non confundenda in monasteriis. Urb. 8. const. 64. in seq. quæ est Clem. Urb. 8. §. 12. p. 64. tom. 4.
Dispensator, & alii officiales prædicti tenentur reddere rationem singulis mensibus superiori locali. ibid. §. 13. vide V. Officiales.
Dispensare non possunt Ordinarii cum professis ejectis, qui sunt suspensi ab exercitio Ordinum. Urb. 8. const. 25. ibid. §. 10.
Dispensatio ut Religiosus utatur uti proprio etiam concesso ad necessitatem. vide V. Delinquentes.
Dispensationis defectus in genere, ut supplicatione non expediuntur literæ, nisi illæ sint signatæ per (Fiat ut petitur.) Urban. 8. const. 6. reg. canc. 41. pag. 28. tom. 4.

Disponere, & Dispositio.

Disponere non potest Cardinalis de beneficiis Ecclesiæ, cui cessit. Urb. 8. const. 60. pag. 116. tom. 4.
Dispositio beneficiorum, quæ cadit sub indultis Cardinalium, ad ipsos solos spectat, etiam quod aliàs esset communis. Urb. 8. const. 59. p. 116. t. 4. Vide etiam V. Cardinales.
Disponere de beneficiis affectis nemo potest, & facultates super hoc concessas revocavit, exceptis S. R. E. Cardinalibus. Urb. 8. const. 6. reg. canc. 15. p. 25. tom. 4.
Disponendi facultas de bonis Capellanorum Pontificis, eorúmque transmissio, & dispositionum confirmatio. Greg. 15. constit. 49. pag. 503.
Disponendi facultates Cubiculariorum Pontificis de bonis, dispositionúmque etiam invalidarum confirmatio, est in Greg. 15. const. 4. §. 12. p. 429. t. 3. Vide etiam in V. Capellani, & V. Cubicularii.
Disponendi indulta de bonis Ecclesiasticis pro tempore ad vitam Beneficiatorum, & ad tempus, quo illa obtinuissent non restricta, revocavit. Urb. 8. const. 80. §. 1. p. 145. tom. 4.
Dispositiones officiorum Romanæ Curiæ, etiam titulo oneroso factas annullavit. Urb. 8. const. 6. reg. canc. 64. p. 30. tom. 4.
Disponendi facultates de officiis vacabilibus Romanæ Curiæ revocavit, ac etiam transferendi pensiones moderavit. Urb. 8. const. 20. pag. 56. tom. 4.
Dispositionem nonnullorum officiorum Cameræ, pro quibus salaria de pecuniis Cameræ persolvuntur, Romano Pontifici reservavit. Urb. 8. const. 28. §. 9. p. 72. tom. 4.
Dispositiones quascumque locorum Sedis Apostolicæ ad cujuscumque favorem factas post const. Pii V. annullavit. Urb. 8. const. 6. reg. canc. 64. p. 30. tom. 4.

Disputatio.

Disputatio in publicis Concionibus de B. Virginis Conceptione, est prohibita à Pio 5. const. 114. p. 343. tom. 2.
Disputatio de B. Virginis Conceptione, licita est in Capitulis, Academiis, & ubi cessat occasio scandali, ac inter doctos. Pius 5. ibidem §. 3.
Disputare, prædicare, aut suadere, hæreticum esse; vel peccatum, opinari Christi sanguinem in triduo suæ passionis ab ipsa divinitate divisum, vel non divisum fuisse, ut prohibuit Pius 2. const. 11. p. 380. tom. 1. Vide etiam in V. Conceptio B. Virginis MARIÆ.

Distributio.

Distributiones quotidianas esse voluit, omnes fructus, redditus, & emolumenta Ecclesiarum Collegiatarum, & Capitulorum Urbis. Pius 5. const. 41. p. 58. tom. 2.
Distributiones quotidianas non percipiunt non residentes, etiam si sint Capellani, & Cubicularii Pontificis. Greg. 15. const. 49. §. 7. p. 503. tom. 3.
Distributiones locorum pro Alumnis Collegiorum, vide V. Collegium ad singula Collegia.

Divinitas.

Divinitatem D. N. JESU Christi negantes, coërcentur pœnis, de quibus in Pauli 4. const. 4. p. 821. tom. 1.

Divinatio.

Divinationis, & Astrologiæ judiciariæ varia genera prohibuit, & damnavit. Six. 5. const. 17. p. 553. tom. 2. Vide etiam in V. Astrologia.

Doctor.

Doctor creari nemo potest, nisi præmissa fidei professione. Pius 4. const. 88. pag. 136. tom. 2.
Doctores creandi in Philosophia, ac Medicina, in Urbe facultas, est penès Collegium Physicorum, & Medicorum de urbe. Jul. 3. const. 19. p. 809. tom. 1.
Doctores creandi, quæ facultas data sit Prothonotariis Sedis Apostolicæ à Six. 5. const. 12. p. 544. tom. 2.
Doctores ex Patre, & Avo Romæ natis, admittuntur ad legen. in quavis facultate, in Studio Urbis. Greg. 13. const. 23. p. 419. tom. 2.
Doctores creandi facultatem, Comitibus Palatinis concessam revocavit. Pius 5. in const. 60. p. 273. & seq. t. 2.
Doctores non possunt Cathedras, ac Lecturas obtinere, nisi prius fidei professionem faciant. Pius 4. in const. 88. §. 3. p. 136. tom. 2.
Doctores creantes, eos, qui fidei professionem non præmiserint, quas pœnas incurrant. Pius 4. ibid. §. 5. tom. 2.
Doctores in jure canonico & civili, ab Advocatis Consistorialibus tantum in Urbe Roma creari possunt. Jul. 3. const. 16. p. 806. tom. 1. Six. 5. const. 62. §. 4. p. 641. tom. 2.
Doctores, ac cæteri cujuscumque facultatis professores, tàm electi, quàm eligendi, illas non possunt exercere, nisi præmissa professione fidei. Pius 4. const. 88. §. 4. p. 136. tom. 2.
Doctores Magistri, & Scholares, non possunt ad electionem Rectoris, vel Cancellarii, procedere, nisi facta fidei professione. Pius 4. ibidem.

Doctrina Christiana.

Doctrinæ Christianæ Confraternitates ab Ordinariis locorum ad pueros in Christiana fide erudiendos erigi jussit. Pius 5. const. 137. pag. 371. tom. 1.
Doctrinæ Christianæ commendatio. Pius 5. ibid.
Doctrinæ Christianæ Confraternitatibus indulgentias concessit. Pius 5 ibid. §. 3. Paul. 5. hic infrà, const. 36. §. 7. p. 254. tom. 3.
Doctrinæ Christianæ Confraternitatem, in Basilica S. Petri de Urbe, in Archiconfraternitatem erexit, & indulgentias dedit. Paul. 5. ibid. tom. 3.

Dohana.

Dohanæ Urbis, Ripæ Mercium, grasciæ, sales, alumina, datia, gabellæ, & similia, eorúmque causæ cognitioni Clericorum Cameræ Apost. supponuntur. Leo 10. const. 24. §. 6. p. 587. tom. 1.
Dohanæ à solutione, immunitates, & exemptiones ex quacumque maxima causa à Pontificibus concessas revocat. Pius 4. const. 72. p. 110. t. 2. Six. 5. const. 2. p. 527. & seq. t. 2. & Paul. 5. const. 11. p. 214 tom. 3.
Dohanis à solvendis exemptiones non revocantur, quæ in Capitulis inter Cameram, & Dohanerios expressæ fuerint. Pius 4. const. 72. §. 1. p. 110. tom. 2.
Dohanas non solvunt loca pia, & miserabilia. Pius 4. ibid.
Dohanas Urbis non solvunt hi, quibus exemptio ob numerum duodecim filiorum conceditur, si hi superstites sint, & in Urbe degentes vivant in communi. Pius 4. ibid.

Domini. Vide in V. Barones.

S. Dominicis.

S. Dominici vitæ aliqua laudabilia refert. Greg. 9. const. 8. p. 77. t. 1.
S. Dominicum canonizavit. Greg. 9. ibid.
S. Dominici festum die 5. Augusti, celebrari consuetum, ad diem 5. ejusdem mensis transtulit. Paul. 4. in const. 15. p. 835. & seq. p. tom. 1.
S. Domini tempore, hæresis Albigensium vigebat. Pius 5. const. 86. §. 1. p. 305. tom. 2.
S. Dominici Moniales, possunt profiteri, in mortis articulo, etiam non expleto anno professionis. Pius 5. const. 109. p. 336. tom. 2.
S. Dominici Monialium de Pœnitentia regulam, probavit. Innoc. 8. const. 1. pag. 280. tom. 1.
Vide etiam in V. Monialium.
S. Dominici fratres, vide in V. Fratres Prædicatores.
S. Dominicus Rosarium B. MARIÆ adinvenit. Pius 5. const. 86. p. 305. tom. 2. Greg. 13. const. 11. p. 408. tom. 2.

Domus.

Domus eorum demoliendæ sunt, qui in Urbe ejúsque districtu armatos colligunt, vindictam faciunt transversalem. Paul. 2. const. 4. §. 5. p. 383. tom. 1.
Domos ædificantes in Via, quæ est ab Arce S. Angeli, ad plateam S. Petri, quæ habeant privilegia. Alex. 4. const. 8. p. 460. tom. 1.
Domos Episcoporum defunctorum invadentes, quas pœnas incurrant Leo 9. const. 1. p. 24. t. 1.
Domos Cardinalium invadentes, vide in V. Cardinalium.
Domus in Urbe dirutæ, ut reficiuntur, aut venduntur. Greg. 13. const. 22. §. 3. p. 416. tom. 2.
Domorum pensiones, pro Doctorib. & Scholaribus Studii Urbis, ut taxari de-

Ecclesia ista est una de quatuor, quæ visitantur anno Jubilæi. Clem. 8. const. 58. pag. 83. t. 3.

Ecclesia Montis Alti.

Ecclesiam Oppidi Montis in Episcopalem erexit. Sixt. 5. const. 48. p. 606. tom. 2.

Ecclesia S. Nicolai in Agone Urbis.

Ecclesiam Parochialem S. Nicolai in Agone Urbis spoliavit parochialibus oneribus ad alias Ecclesias transferendis. Greg. 15. const. 38. §. 4. & 5. p. 491. t. 3.

Ecclesiam prædictam cum omnibus ornamentis concessit Confraternitati Lotharingorum Greg. 15. ibid. §. 6.

Ecclesiæ prædictæ Confratres solvunt censum annuum Ecclesiæ S. Laurentii in Damaso, in signum recognitionis. ibid. §. 10.

Ecclesiæ prædictæ redditus applicantur duobus Canonicatibus erectis in Ecclesia S. Laurentii in Damaso, ex bonis profanatæ Ecclesiæ S. Cæciliæ in Monte Jordano. ibid. §. 11.

Vide etiam V. Ecclesia S. Laurentii in Damaso.

Ecclesia S. Pantaleonis de Urbe.

Ecclesia Parochialis S. Pantaleonis de Urbe est de mensa Capitulari Ecclesiæ S. Eustachii Urbis. Greg. 15. const. 45. §. 2. p. 496. t. 3.

Ecclesiam prædictam, sublata animarum cura, concessit Clericis Pauperibus Matris Dei Scholarum piarum. Greg. 15. ibid. in const. seq. pag. 498.

Ecclesiæ prædictæ cætera ornamenta Ecclesiæ S. Eustachii consignari voluit. Greg. 15. const. 45. §. 15. p. 497. t. 3.

Ecclesiæ prædictæ reliquiæ apud quos, & quomodo servandæ. ibid. §. 18.

Ecclesiæ prædictæ animarum curam transtulit ad Ecclesiam S. Eustachii. Greg. 15. ibid. §. 8. p. 496. t. 3.

Ecclesiæ prædictæ dominium, & Jurisdictio remanet apud Capitulum & Canonicos S. Eustachii. ibid. §. 16. p. 497. t. 3.

Ecclesia S. Petri de Urbe.

Ecclesiam S. Petri munificentius reædificandam censuit. Jul. 2. in const. 23. p. 502. t. 1.

Ecclesiæ S. Petri Archipresbyteri, quæ sit jurisdictio in Capitulum ejusdem Ecclesiæ Canonicos & alios, & in eorum litibus. Paul. 3. const. 35. p. 761. t. 1. & Sixt. 5. const. 102. p. 740. t. 2.

Ecclesiæ S. Petri Fabricæ Collegium, vide infrà in V. Fabricæ.

Ecclesia Ravennat.

Ecclesiæ Ravennaten. in Archiepiscopalem erectæ à Greg. 13. fines declaravit Clem. 8. const. 116. §. 6. p. 186. t. 3.

Ecclesia Ripana.

Ecclesiam Ripanam in Episcopalem erexit Pius 5. const. 151. p. 385. t. 2.

Ecclesiæ prædictæ fines, declaravit Pius 5. ibid.

Ecclesia Romana.

Ecclesia Romana est aliarum omnium caput. Innoc. 4. in approb. leg. Federici Imp. const. 1. p. 83. t. 1.

Ecclesia Romana gaudet centenaria præscriptione. Honor. 3. const. 5. p. 63. tom. 1.

Ecclesia Romana caput & norma est reliquarum Ecclesiarum. Eug. 4. const. 15. p. 332. t. 1.

Ecclesia Senen.

Ecclesiam Senensem in Archiepiscopalem erexit. Pius 2. const. 3. p. 368. tom. 1.

Ecclesiæ hujus, fines declaravit. Pius 2. ibid.

Ecclesia S. Severini.

Ecclesiam S. Severini in Provincia Marchiæ, in Episcopalem erexit, ejusque fines declaravit. Sixt. 5. const. 49. p. 607. t. 2.

Ecclesia Tolentini.

Ecclesia Tolentini in Episcopalem erexit. Sixt. 5. const. 51. p. 614. t. 2.

Ecclesiam istam unit, Ecclesiæ Maceraten. Sixt. 5. ibid. §. 5.

Ecclesiasticæ personæ.

Vide in V. Personæ Ecclesiasticæ.

S. Edemundus.

S. Edemundi Cantuariensis Archiepiscopi, aliqua præclara acta enunciat. Innoc. 4. in const. 21. p. 104. t. 1.

S. Edemundum canonizavit Innoc. 4. ibid.

S. Edemundi festum die 16. Novembris agi jussit. Innoc. 4. const. 21. §. 7.

Edicta.

Edicta ad Annonam pertinentia, Barones status Ecclesiastici proponere vetuit. Clem. 8. const. 72. §. 4. p. 118. t. 3.

Edicta, & proclamata faciendi, & edita interpretandi facultatem habet Gubernator Urbis. Leo 11. const. 8. §. 9. p. 549. t. 1.

S. Eduardus

S. Eduardus Angliæ Rex, canonizatus fuit ab Alex. 3. const. 1. p. 40. tom. 1.

S. Eduardi Canonizationem postularunt Rex, & Prælati Angliæ. Alex. 3. ibid.

Egidianæ Constitutiones.

Vide in V. Constitutiones Ægidianæ.

Ejicere, Ejectio, & Ejectus.

Ejiciendi sunt Novitii recepti præter formam traditam in const. 26. Urb. 8. in seq. Clem. 8. p. 63. t. 4.

Ejici non potest professus, nisi fuerit incorrigibilis secundùm jus commune, sublatis statutis Ordinum, etiam à Pont. confirmatis, & nisi professus fuerit probatus in Carceribus per annum in jejunio, & pœnitentia. ibid. §. 6.

Ejici non potest professus, nisi à Generali de consensu sex Patrum ex gravioribus eligendis in Capitulo Generali. ibid. §. 6.

Ejici non potest professus, nisi instructo Processu juxtà eorum stilum, & præfatis causis. ibid.

Ejectionem professi, Generalis statim tenetur notificare ordinario. ibid. §. 7. p. 64. t. 4.

Ejectionem professi non esse faciendam, nisi tentatis omnibus remediis. ibid. §. 8.

Ejectis non debent dari literæ testimoniales. ibid. §. 9.

Ejectus professus subest Ordinarii obedientiæ. ibid. §. 7. p. 64. t. 4.

Ejectus Professus debet incedere cum habitu Clericali. ibid.

Ejectus quando sit recipiendus, & cujus debeant habere literas testimoniales. ibid. §. 11. p. 64. t. 4.

Electio Pontificis.

Electionem Pontificis simoniacè factam, damnat. Jul. 2. in const. 3. p. 466. t. 1.

Electionem Pontificis simoniacam, per adorationem, sive inthronizationem validari non posse, decrevit Jul. 2. ibid. §. 3.

Electioni simoniacæ Pontificis, etiamsi Cardinales consenserint, tamen illi obedire non debent. Jul. 2. ibid. §. 4.

Electionem Pontificis simoniacè Cardinales facientes quas pœnas incurrant. Jul. 2. ibid. §. 5.

Electionis Pontificis simoniacæ, complices quibus pœnis fiant obnoxii. Jul. 2. ibid. §. 6. p. 466. t. 1.

Electionem futuri Pontificis tractantes alio vivente, pœnas incurrunt contentas in Pauli 4. const. 16. §. 1. & 2. p. 837. t. 1.

Electionem Pontificis maturè faciendam aliqui Pontifices decreverunt, quos refert Pius 4. const. 62. p. 96. tom. 2.

Electionem Romani Pont. juxtà prædecessorum ordinationes, fieri censuit. Clem. 7. const. 26. p. 680. t. 1.

Electionem Romani Pontificis, eo obeunte extrà curiam, in Urbe fieri voluit. Clem. 7. ibid. §. 2.

Electionis Romani Pontificis formam, ac in eo eligendo observandas ordinationes præscripsit. Pius 4. const. 63. p. 96. t. 2. & aliam arctiorem super hoc edidit sanctionem. Greg. 15. const. 13. p. 444. t. 3.

Electionis Romani Pontificis usus continens Cæremoniale edidit, & approbavit Greg. 15. const. 19. p. 454. & seq. t. 3. & Urb. 8. const. 45. p. 95. t. 4.

Electio, & Electus.

Electiones factæ absque Sedis Apostolicæ provisione, vel confirmatione, nullæ sunt. Pius 4. const. 85. p. 129. t. 2.

Electionum prædictarum ad regimina dignitatum Conventualium formam servandam ponit. Pius 4. ibid. §. 2.

Electionem Prælatorum ad ecclesias, præfinivit Leo 10. const. 7. p. 543. tom. 1.

Electionis ad regimina ecclesiarum Cathedralium, & aliarum dignitatum, de quibus Papa consistorialiter providet, formam tradidit Greg. 14. const. 6. p. 762. t. 2.

Electi ad aliquam dignitatem ecclesiasticam Monasteriorum, & Conventualem, qui se antè confirmationem in illius administratione immiscent, jure quæsito privantur. Pius 4. const. 86. §. 1. & 2. p. 129. t. 2.

Eligendorum ad dignitates prædictas, explicat qualitates. Greg. 14. ibid. §. 9.

Eligendorum prædictorum inquisitio, ut fieri debeat. Greg. 14. ibid. p. 763. & seq.

Electi, & promoti ad aliquam liberalium Artium facultatem, professionem fidei emittere debent. Pius 4. const. 88. p. 136. t. 2.

Eleemosynæ.

Eleemosynæ quæ debeantur Parochis ecclesiarum Indiarum, pro sepultis in ecclesiis Fratrum Eremitarum S. Augustini. Paul. 5. const. 32. p. 247. t. 3.

Eleemosynæ quæ debeantur Parochis ecclesiarum Indiarum, pro sepultis in ecclesiis Fratrum Ordinis S. Francisci de Observantia. Paul. 5. const. 47. §. 5. p. 269. t. 3. & eam confirmavit. Urb. 8. const. 21. p. 57. t. 4.

Eleemosynæ, quæ pro Carceratis in Urbe dantur pro solvendis debitis pauperum Carceratorum exponendæ sunt. Pius 5. const. 100. p. 324. tom. 2.

Eleemosynæ, quæ Monialibus clausuram servantibus præstandæ sint. Greg. 13. const. 8. p. 395. t. 2.

Eleemosynas quærere possunt Fratres de Redemptione. Clem. 7. const. 7. p. 652. non tamen in statu ecclesiastico. Sixt. 5. const. 27. §. 6. p. 566. tom. 1.

Eleemosynas peti per ecclesias, dùm divina celebrantur officia, prohibuit. Pius 5. const. 5. §. 5. p. 192. t. 2.

Eleemosynas ab hæreticis, Clerici non recipiant. Innoc. 4. const. 18. §. 3. p. 103. t. 1.

S. Eleutherius.

S. Eleutherii excommunicationes nuncupatas concedi, & publicari prohibet, & concessas revocat, & annullat. Paul. 3. const. 27. p. 748. tom. 1.

S. Elisabeth.

S. Elisabeth regali genere orta est, ex Andrea Rege Hungarorum. Greg. 9. const. 11. p. 78. t. 1.

S. Elisabeth præconia, & laudes aliquot recenset. Greg. ibid. §. 1.

S. Elisabeth in S. numero adscripta fuit ab eodem S. Greg. ibid. §. 4.

S. Elisabeth festum die 19. Novembris celebrari jussit. Greg. 9. ibid. §. 5. pag. 79.

Elisabeth Angliæ Regina.

Elisabeth Angliæ asserta Regina hæretica declarata cum suisque adhærentibus damnata, ac Regni jure privata à Pio 5. in const. 101. p. 324. tom. 2.

S. Elisabeth Portugalliæ Regina.

S. Elisabeth Regina Portugalliæ, dùm vixit, tertium ordinem S. Francisci expressè fuit professa. Urb. 8. const. 55. p. 113. t. 4.

Eloquentiæ Cathedra.

Vide suprà in V. Cathedra eloquentiæ.

Emphyteutica bona.

Emphyteutica bona Ecclesiastica, quomodo donari, cedi, & relinqui possint, Archiconfraternitati Confalonis de Urbe. Sixt. 5. const. 27. §. 7. p. 565. & seq. t. 2.

Emphyteutica bona prædicta Archiconfraternitati Confalonis donata, si ad generationem erant concessa, generatio per spatium annor. 20. duret. Sixt. 5. ibid. §. 8. p. 566. t. 2.

Emphyteutica bona, legitimis non extantibus, ad quos devolvantur. Pius 5. const. 117. §. 8. p. 347. t. 2.

Emphyteuticis in bonis prædictis, aut exindè acquisitis, non succedunt illegitimi. Pius 5. ibid.

Ephesina.

Episcopus.

Execu-

Festis diebus illicita opera facientes quas pœnas incurrant. Pius 5. const. 5. §. 4. p. 191. t. 2.
Festa de consuetudine locorum celebrari solita, observari præcepit. Pius 5. ibid. §. 7. p. 192. t. 2.
Festum Sanctiss. Corporis Christi feria quinta post octavam Pentecostes celebrari jussit Urbanus 4. const. 1. p. 121. t. 1.
Festum Sanctiss. Corporis Christi, tempore interdicti apertis ecclesiarum januis celebrari potest. Martin. 5. const. 12. p. 308. t. 1.
Festum Sanctiss. Corporis Christi per octavam solemniter celebrandum statuit. Eug. 4. const. 6. p. 323. t. 1.
Festum Visitationis B. Virginis Mariæ instituit Bonif. 9. const. 1. p. 272. tom. 2.
Festum B. Annæ matris B. Virginis Mariæ institutum à Greg. 13. const. 97. p. 504. t. 2.
Festum S. Dominici die 5. Augusti celebrari consuetum, ad diem 4. ejusdem Mensis transtulit. Paul. 4. in const. 15. p. 835. t. 1.
Festum Cathedræ S. Petri Romæ restituit. Paul. 4. const. 13. p. 832. t. 1.
Festum S. Mariæ de Victoria die 7. Octobris celebrandum instituit. Gregor. 13. const. 11. p. 408. t. 2.
Festum Sanctorum celebrari solet in die eorum obitus. Paulus 4. const. 15. p. 835. t. 1.
Festum S. Joachim parentis Beatissimæ Virginis Mariæ sub ritu duplici in officio, & Missa quotannis celebrandum decrevit. Greg. 15. const. 39. p. 492. t. 3.
Festum S. Annæ Matris Gloriosissimæ Virginis Mariæ de Præcepto ubique, observandum statuit. Greg. 15. const. 24. p. 471. t. 3.
Vide cætera in V. Canonizatio Sanctorum.

Feuda, & Feudatarii.

Feuda illorum ad Cameram Apostolicam devolvuntur, qui illi jura debita non solvunt. Greg. 13. const. 63. p. 473. t. 2.
Feuda devoluta ad Sedem Apostolicam absque possessionis corporalis apprehensione illi incorporata sunt. Pius 5. const. 35. §. 2. p. 236. t. 2.
Feudorum ac jurium Cameræ possessores, quid servare teneantur circa solutiones faciendas. Greg. 13. ibid. t. 2.
Feudatarii S. R. E. non prohibentes agitationes, sive spectula Taurorum feudis privantur. Pius 5. const. 48. p. 260. t. 2.
Feudatarii Rev. C. A. in festo SS. Petri, & Pauli ei jura debita solvere tenentur. Greg. 13. ibid.
Feuda Sedis Apostolicæ alienare prohibent. Paul. 5. const. 108. p. 404. tom. 3. & Urban. 8. const. 4. p. 7. & const. 73. p. 138. tom. 4. Vide etiam suprà V. Alienatio.

Fidejussio, & Fidejussor.

Fidejussiones præstitæ à Vasallis, & eorum Universitatibus, pro solvendis debitis Baronum nullæ sunt. Pius 4. const. 18. p. 30. t. 2.
Fidejussores quando pœnam conventionalem solvere teneantur. Pius 4. const. 52. p. 71. t. 2.
Fidejussores fractæ pacis, an possint allegare novam causam. Pius 4. const. 52. p. 71. t. 2. & Pius 5. const. 9. p. 199. t. 2. & §. 5. p. 74.
Fidejussoribus non suffragantur, dilationes concessæ eorum principalibus. Jul. 3. const. 13. p. 804. t. 1.

Fidei professio.

Fidei professio inserenda est de verbo ad verbum instrumentis ac literis Doctoratus. Pius 4. const. 88. p. 136. t. 2.
Fidei professionem facere tenentur, promoti ad Cathedrales, & de quibuscumque Canonicatibus, & beneficiis Ecclesiasticis provisi. Pius 4. ibid.
Fidei professionem facere tenentur promovendi ad gradum Doctoratus, ad lecturas, & Cathedras. Pius 4. ibid. §. 2.
Fidei professionem facere tenentur provisi de Monasteriis, Conventibus, Dominibus, & aliis locis Regularium quorumcumque Ordinum, etiam Militarium. Pius 4. const. 89. p. 138. t. 2.
Fidei professionis forma, quam Græci emittere tenentur, quæ sit. Gregor. 13. const. 33. p. 429. t. 2.

Filia, & Filius.

Filiam, & matrem nefario coitu cognoscentes, ultimi supplicii pœna plectantur. Six. 5. const. 54. p. 429. t. 2.
Filias suas, parentes prostituentes, quas pœnas incurrant. Six. 5. const. 46. p. 603. t. 2.
Filii offendentium Officium Sanctissimæ Inquisitionis quibus pœnis afficiantur. Pius 5. const. 82. p. 298. t. 2.
Filii Hæreticorum eorumque fautorum ac nepotes, quas pœnas incurrant. Alex. 4. const. 12. p. 116. t. 1.
Filii ac nepotes inquisiti de hæresi ac absoluti, ad officia, & beneficia admittuntur. Alex. 4. ibid. & Honor. 4. const. 2. p. 158. t. 1.
Filii presbyterorum ex fornicatione nati, beneficia Ecclesiastica per eorum patres obtenta, obtinere minime possunt. Clem. 8. const. 30. p. 684. t. 1.
Filiorum legitimam in causis criminalibus condemnatorum, parentes eorum viventes solvere fisco tenentur. Sixt. 4. const. 24. p. 429. tom. 1. Quod non procedit in parentibus Romæ viventibus. Innoc. 9. const. 2. p. 787. t. 2.
Filiorum illegitimorum legitimatione. Vide in V. Legitimatio.
Filios, filia suæ habentes Cardinales creari non possunt. Six 5. const. 50. §. 16. p. 602. t. 2.
Filios duodecim habentes quibus gaudeant privilegiis, & exemptionibus. Pius 4. const. 72. p. p. 110. t. 2.
Filiorum duodecim habentium privilegia moderavit, & ad terminos Juris communis, ac præfatam. Pii 5. const. reduxit Urban. 8. const. 28. §. 23. & seq. p. 75. t. 4.

Firmi Civitas, Ecclesia & Studium.

Firmi Civitatis laudes, nobilitatem, & antiquitatem, vide in const. 95. Six. 5. p. 725. t. 2.
Firmi Civitatis ecclesiam Episcopalem in Archiepiscopalem erexit. Sixt. 5. p. 725. t. 2.
Firmi Civitatis Studium, quibus gaudeat privilegiis. Sixt. 5. const. 9. p. 538. t. 2.
Firmi Civitatis Studium renovavit Sixt. 5. ibid. t. 2.

Fisci Procurator.

Fisci Procurator non tractet compositiones cum reis; sed causarum expeditioni incumbat. Pius 4. const. 58. §. 49. p. 89. t. 2. & Paul. 5. const. 71. num. 14. p. 308. t. 3.
Fisci Procurator, quando appellationem prosequitur si adest instigator. Pius 4. ibid. t. 2. & Paul. 5. ibid. t. 3.
Fiscus Urbis, Procuratores Fiscales substituit in toto statu ecclesiastico. Pius 4. ibid. t. 2. & Paul. 5. ibid. t. 3.
Fisci Procurator Curiæ Capitolinæ ea omnia servare tenetur, quæ fiscus R. Cameræ Apostolicæ. Pius 4. ibid. t. 2. & Paul. 5. ibid. t. 3.
Fiscus in causis criminalibus semper citandus in quocumque foro. Pius 4. ibid. t. 2. Sixt. 5. const. 93. p. 715. t. 2. & Paul. 5. ibid. t. 3.
Fisci Procurator, à reis nihil, & ab instigatoribus moderatè recipere debet. Pius 4. const. 58. p. 89. t. 2.
Fisci Procurator, in Vigilia & festo SS. Petri & Pauli, protestatur contra non solventes jura debita Cameræ Apostolicæ. Greg. 13. const. 63. §. 2. & seq. p. 473. t. 2.
Fisci officium quale. Pius 4. ibid. t. 2. & Paul. 5. ibid. t. 3.
Fisci Procurator, in causis criminalibus de pœnis pecuniariis vigesimam lucratur. Clem. 7. const. 20. p. 673. t. 1. & Sixt. 5. const. 93. p. 715. tom. 2.
Fisci Procurator, septem substitutos habere debet. Pius 4. const. 58. §. 54. & 60. p. 88. t. 2. & Paul. 5. const. 71. §. 17. num. 21. p. 308. tom. 3.
Fisci Procurator, aut ejus substituti non possunt interrogare, aut examinare testes absque præsentia Judicis. Paul. 5. ibid. num. 7. p. 308. tom. 3.
Fisci Rev. C. A. interesse concernentes causæ civiles in Camera sunt cognoscen. Paul. 3. const. 9. p. 717. t. 1.
Fisci Procurator, in Terris S. R. E. cogit Officiales Communitatem ad reddendas rationes. Clem. 8. const. 10. §. 9. p. 10. t. 3.
Fisci Procuratori, quando concedantur remissoriæ. Pius 4. constit. 58. §. 46. pag. 88. tom. 2. & Paul. 5. constitut. 71. §. 17. numer. 13. p. 308. t. 3.
Fisci Procuratori, quando concedantur literæ pro capientiis inditiis. Pius 4. §. 47. ibid. t. 2. & Paul. 5. num. 12. ibid. t. 3.
Fisci Procurator, nihil percipere potest à suis substitutis. Pius 4. §. 45. ibid. t. 2. & Paul. 5. num. 18. ibid. p. 309. t. 3.
Fisci Procurator non auditur in causis privatorum, nisi docto de suo interesse. Pius 4. §. 52. ibid. t. 2. & Paul. 5. num. 16. ibid. t. 3.
Fisci Procuratori, quando detur supersessoria in causis civilibus. Pius 4. §. 45. ibid. t. 2.
Fisco prædicto Cameræ Apost. omnes pœnas maleficiorum status ecclesiastici, ut applicavit. Pius 4. const. 43. p. 59. t. 2. & Sixt. 5. constit. 93. §. 3. & seq. p. 715. t. 2.
Fisci Advocato, & Procuratori, multa præcepit. Paul. 5. const. 71. §. 15. & 17. p. 308. t. 3.
Vide etiam in V. Advocatus Fisci.

Florentini.

Florentinorum Mercatorum causæ, cognoscuntur ab eorum Consulibus in Urbe, ex Bulla 33. Leon 10. p. 597. t. 1.
Florentinorum prædictorum Consules, deputant Notarium suarum causarum. Leo 10. ibid. §. 4. p. 598. t. 1.
Florentinorum Concilium. Vide in V. Concilium.

Fœtus.

Fœtus immaturi animati vel inanimati, formati vel informis electionem procurantes, quibus pœnis fiant obnoxii. Six. 5. const. 87. p. 708. tom. 2.
Fœtum ne mulieres concipiant impedientes, quas pœnas incurrant. Sixt. 5. ibid. §. 5.

Fontes. Vide in V. Congregatio pro Viis &c.

Fortalitia.

Fortalitiorum, & aliorum bonorum jurisdictionalium, seu jurisdictionali confinantium seu aliorum bonorum dominio extero alienatio prohibita revelatio alienationis cujuscumque injuncta. Urban. 8. const. 65. p. 124. & seq. t. 4.
Vide etiam sup. V. Alienatio.

Franchitia.

Franchitias in Urbe, cujusvis status & dignitatis homines retinentes, quas pœnas subeant. Jul. 3. const. 17. p. 807. Pius 4. const. 47. p. 65. t. 2. Greg. 13. const. 12. p. 400. t. 2. Six. 5. const. 6. p. 532. t. 2.
Franchitias in Urbe acclamantes, quibus afficiantur pœnis. Pius 4. constit. 47. p. 65. t. 2. Greg. 13. const. ead. & Six. 5. ibid. t. 2.
Franchitiarum prætextu, Justitiæ ministros impedientes, quas subeunt pœnas. Greg. 13. & Sixt. 5. ibid.

S. Francisca Romana.

S. Francisca, ex nobilibus parentibus Romanis orta anno 1384. ut in Paul. 5. const. 45. §. 4. p. 263. t. 3.
S. Francisca, Domum Religiosam Oblatarum sub Regula D. Benedicti Congregationis Montis Oliveti in Urbe instituit. Paul. 5. ibid. §. 7.
S. Francisca, virtutibus & miraculis in vita, & post mortem enituit. Paul. 5. ibid. §. 12. & seq. & §. 22. & seq. p. 264. t. 3.
S. Francisca, varios ægrotos curavit, & insanabiles morbos ab humanis corporibus expulit. Paul. 5. ibid. §. 13.
S. Franciscæ corpus, post mortem odore fragravit. Paul. 5. ibid. §. 21.
S. Francisca adhuc infans, futuræ signa sanctitatis dabat. Paul. 5. ibid. §. 4. p. 263. t. 3.
S. Franciscam canonizavit Paul. 5. ibid. §. 39. p. 565. t. 3.
S. Franciscæ festum die 9. Martii celebrari jussit. Paul. 5. ibid. §. 40. p. 566. t. 3.

S. Franciscus Assisias.

S. Francisci vitam compendiosè narrat. Greg. 9. const. 2. p. 72. t. 1.
S. Franciscum, Cathalogo Sanctorum adscripsit Greg. 9. ibid. §. 7.
S. Francisci festum die 4. Octobris agi jussit. Greg. 9. ibid. §. 4.
S. Franciscus Stygmata D. N. JESU Christi in suo corpore portavit. Greg. 9. const. 12. p. 79. t. 1. Alex. 4. const. 4. §. 3. p. 109. t. 1.

exemptiones quibus gaudent exercentes ipſa officia, omninò concedi prohibuit abſque Sedis Apoſtolicæ expreſſa licentia. Urb. 8. conſt. 99. p. 169. t. 4.

Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Priores generales, utentes facultate à Sede Apoſt. obtenta, in expeditionibus, tenores facultatis hujuſmodi ad verbum exprimere tenentur. Urb. 8. conſt. 98. p. 168. t. 4.

Fratres Eremitæ S. Auguſtini Diſcalceati, ſive Reformati.

Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum, ſive Reformatorum Congregatio, à Clemente 8. inſtituta fuit, ut legitur in ejus conſt. 63. p. 99. tom. 3.

Fratres Eremitæ S. Auguſtini Diſcalceati, ſive Reformati, Novitios ad Religionem ut poſſunt recipere. Clem. 8. ibid.

Fratres iſti ad alium quàm Carthuſianorum Ordinem, tranſire non poſſunt. Clem. 8. conſt. 111. p. 177. tom. 3.

Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum, ſive Reformatorum habitum, eivè ſimilem, in Italia quibuſcumque deferre prohibuit. Clem. 8. ibidem.

Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum Congregationis Italiæ, Conſtitutiones confirmavit. Paul. 5. conſt. 120. p. 417. tom. 3.

Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum in Hiſpania, eſt una Provincia S. Auguſtini Recollectorum nuncupata. Greg. 15. conſt. 36. p. 486. tom. 3.

Fratrum prædictorum Provincia, in quatuor Provincias dividitur, & diviſio confirmatur. ibid §. 2.

Fratrum prædictorum Provincia hujuſmodi S. Auguſtini, quomodo, & à quo ſit gubernanda. ibid. §§. 4. & 5. p. 487. t. 3.

Fratres prædicti ſubduntur immediatè Priori Generali totius Ordinis, qui eos viſitare & reformare poſſet. ibid. §. 6.

Fratribus prædictis non poteſt concedi aliqua libertas per Priorem Generalem, ſeu eorum Regularibus inſtitutis derogari, ſed tantùm pœnis in eorum conſtitutionibus inflictis punire. ibid. §. 7.

Fratrum prædictorum habitum induens non profeſſus eſt excommunicatus, & à quocumque poteſt exui, & privari. ibid. §. 8. & 9.

Fratres prædicti non poſſunt tranſire ad Calciatos ſeu aliam Religionem laxiorem ſine ſpeciali licentia Sedis Apoſtolicæ. ibid. §. 10.

Fratres prædicti circa non expreſſa gubernantur in Capitulis Provincialibus ejuſdem Provinciæ faciendis. ibid. §. 16.

Fratrum prædictorum facultas cum eorum Superioribus dividendi earum provinciam S. Auguſtini in plures arbitrio Protectoris, & Vicarium Generalem Congregationis eligendi ſine præjudicio Prioris Generalis Ordinis. ibid. §. 16. & 17. p. 487. & 488. t. 3.

Fratribus prædictis Protector mandavit celebrari Capitulum Generale, & deputavit Priorem Generalem ad dividendum Provincias prout Capituli Generali expedire viſum fuiſſet. ibid. §. 18. p. 488. t. 3.

Fratres prædicti elegerunt Vicarium Generalem, & diviſerunt dictam Provinciam S. Auguſtini in quatuor Provincias. ibid. §. 19.

Fratribus prædictorum electio fit in Capitulis Generalibus tàm ex præſentibus quàm ex abſentibus Congregationis. ibid. §. 21.

Fratrum prædictorum Vicarii Generalis officium ſpirat ſexennio, & non religitur, niſi lapſo alio ſexennio, & habet facultatem in tota Congregatione ſicut Prior Generalis in toto Ordine ſine tamen præjudicio illius. ibid. §. 22. & 23.

Fratrum prædictorum Definitor primus præſidet Capitulis Generalibus uſque ad electionem novi Vicarii Generalis. ibid. §. 24. & 25.

Fratrum prædictorum Definitorum conſilio uti debet Vicarius Generalis in gravioribus in reformatione, & obſervantia dirigenda. d. §. 25.

Fratrum prædictarum Vicarius ſine conſenſu Definitorii Generalis ad pœnas graviſſimas, privationem habitus, & hujuſmodi non poteſt condemnare, & ſingulis ſex menſibus congregat Definitores Generales ad providendum circa cauſas ſtatum reformationem, & officia vacantia duratura uſque ad proximum Capitulum. ibid. §. 26. & 27.

Fratrum prædictorum Definitores, & alii officiales ſunt triennales. ibid. §. 28. 29. & 30.

Fratrum prædictorum Vicarius Generalis indicit Capitulum Generale ſingulo triennio pro die Dominico 3. poſt Paſcha Reſurrectionis, ibique eliguntur, & confirmantur officiales. ibid. §. 30. & 31.

Fratrum prædictorum qui veniunt ad Capitulum Generale, & habeant vocem in illo. ibid. §. 33.

Fratrum prædictorum Vicarius Provincialis in cujus Provincia Generalis moritur ſuccedit in locum illius uſque ad Capitulum Generale in quo alius eligendus eſt. ibid. §. 35. p. 488. t. 3.

Fratrum prædictorum Vicarii Generalis correctio ſpectat ad Definitorium generale in Capitulis Generalibus. ibid. §. 36. p. 489. tom. 3.

Fratrum prædictorum Prioris Generalis authoritas. ibid. §. 37.

Fratrum prædictorum electio officialium in Capitulis Provincialibus Provinciæ Indiarum Philippinarum ſingulo triennio. ibid. §. 38.

Fratrum prædictorum Religioſi laici non clericantur ſine licentia Summi Pontificis. ibid. §. 39.

Fratrum prædictorum confirmatio electionis Vicarii Generalis diviſionis Provinciarum, & Conſtitutionum. ibid. §. 40.

Fratrum prædictorum erectio in unam Congregationem Diſcalceatorum Sancti Auguſtini quatuor Provinciarum diviſarum per unum Vicarium Generalem regendam, & conceſſio omnium Indultorum, privilegiorum, &c. aliorum Fratrum S. Auguſtini. ibid. §. 41. & 42. p. 489. t. 3.

Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Domus in Indiis Occidentialibus unitæ fuerunt Congregationi Diſcalceatorum ejuſdem Ordinis Hiſpaniarum. Urb. 8. conſt. 102. pag. 172. tom. 4.

Fratres prædicti ad quos poſſint appellare. ibid. §. 4.

Fratrum prædictorum privilegia. ibid. §. 5.

Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum in Regno Siciliæ Congregatio, unita fuit Congregationi Italiæ ejuſdem Ordinis. Greg. 15. conſt. 3. pag. 424. tom. 3.

Fratribus prædictis in Regno Siciliæ, Eccleſiam B. Mariæ de Catena Panormitan. conceſſit. Paul. 5. ſub ead. conſt. pag. 424. t. 3.

Fratres prædicti quibus veſtibus utantur, & quomodo Calceati incedant, declaravit. Paul. 5. ibid. §. 8.

Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum Congregationis Galliæ Conſtitutiones, & ſtatuta pro eorum gubernio edita approbavit. Urban. 8. conſt. 90. pag. 159. tom. 4.

Fratrum prædictorum Superior non diſpenſat circa obſervantiam regularem. ibid. §. 12. p. 160. t. 4.

Fratrum prædictorum facultas circa acquiſitionem, & fundationem novorum locorum. ibid. §. 3. p. 159. t. 4.

Fratrum prædictorum tranſitus ad omnes alios Ordines prohibuit, præter Carthuſianum. ibid. §. 5.

Fratrum prædictorum laicus aut converſus ad ſacros Ordines accedere prohibentur. ibid. §. 6.

Fratrum prædictorum habitum, vel nomen arrogantes puniuntur. ibid. §. 11.

Fratres prædictos non eſſe Eremitas S. Auguſtini, qui negant, excommunicantur. ibid.

Fratres prædicti Apoſtatæ, Incorrigibiles, aut diſcoli ut puniendi. ibid. §. 7.

Fratres prædicti petentes Romam, quas pœnas incurrant. ibid. §. 9.

Fratrum Diſcalceatorum Congregationem Italiæ, in quatuor Provincias, cum Provincialium deputatione, ac facultatibus, dividit. Urban. 8. conſt. 58. p. 114. t. 4.

Fratres Eremitæ Congregationis B. Petri de Piſis, Oadinis S. Hieronymi.

Fratres Eremitæ Congregationis B. Petri de Piſis, nonnulli fruebantur gratiis eis conceſſis ab Eug. 4. conſt. 12. p. 329. t. 1.

Fratres Eremitæ Congregationis B. Petri de Piſis, Capitula provincialia annuatim generalia verò de triennio in triennium celebrant. Six. 5. conſt. 13. p. 407. t. 1.

Fratres Eremitas prædictos, privilegiis Ordinum Mendicantium conceſſis, perfrui voluit. Pius 5. conſt. 125. p. 359. t. 2.

Fratrum Eremitarum prædictorum, duos Novitiatus Venetiis, & Neapolim erexit. Clem. 8. conſt. 70. p. 111. t. 3.

Fratribus Eremitis prædictis, ambitum prohibuit. Clem. 8. ibid. in ſeq.

Fratres S. Hieronymi, ſub denominatione S. Hieronymi de Feſulis.

Fratrum Congregationis S. Hieronymi de Feſulis, promotor fuit Carolus Comes Montis Granelli, eorúmque regularem vitam approbavit Innoc. 7. & Greg. 12. ut in ipſius Greg. conſt. 3. p. 286. t. 1.

Fratres prædictos, alios ad Religionem recipere poſſe decrevit. Greg. 12. ibid. §. 6.

Fratres prædictos, iterum approbavit ſub regula S. Auguſtini. Eug. 4. conſt. 21. p. 341.

Fratres prædicti, ſacramenta eccleſiaſtica miniſtrare poſſunt. Eugen. 4. ibid. §. 4.

Fratrum S. Hieronymi de Feſulis Præpoſiti, & Rectorum munus & auctoritas, quæ ſit in fratres d. Religionis. Eug. 4. ibid.

Fratrum S. Hieronymi de Feſulis, Prælatorum electionem edixit. Eug. 4. ibid. §. 4. 5. & 6. t. 1.

Fratres Humiliati.

Vide in V. Humilitati.

Fratres Jeſuati S. Hieronymi.

Fratres Congregationis pauperum Jeſuatorum, approbati à Mart. 5. in conſt. 11. p. 307. t. 1.

Fratres iſtos, Jeſuatos S. Hieronymi appellari juſſit. Alexan. 6. in conſt. 9. p. 460. tom. 1.

Fratres Jeſuati S. Hieronymi fruuntur omnibus privilegiis, & gratiis conceſſis fratribus Eremitis S. Auguſtini. Clem. 7. conſt. 36. p. 690. t. 1.

Fratres Jeſuati S. Hieronymi, Regulam S. Auguſtini profitentur. Clem. 7. ibid. §. 1.

Fratres Jeſuati S. Hieronymi ſunt Mendicantes, eorúmque privilegiis omnibus perfruuntur. Pius 5. conſt. 50. pag. 262. tom. 2.

Fratres Jeſuati S. Hieronymi, qui ex antiquiſſimo eorum inſtituto ſacris initiari non conſueverunt, ad ſacros Ordines promoveri indulſit. Paul. 5. in conſt. 16. p. 221. & ſeqq. t. 3.

Fratribus Jeſuatis ſacris initiatis, aquarum diſtillationem vetat. Paul. 5. ibid. §. 10. pag. 222. t. 3.

Fratres Jeſuati S. Hieronymi idonei, & habiles, ad Horarum recitationem tenentur. Paul. 5. ibid.

Fratres Congregationis Jeſuatorum S. Hieronymi habent auctoritatem audiendi confeſſiones in parochialibus Eccleſiis domorum regularium ipſius Congregationis tantum Parochianorum illarum ſi fuerint approbati ab Ordinariis. Greg. 15. conſt. 35. §. 1. p. 485. tom. 3.

Fratribus Jeſuatis S. Hieronymi conceſſum, ut abjecto caputio albo quod ſuper humeros hactenus geſtarunt, aliud in caput coloris pallio ſimilis, & forma, qua cæteri Mendicantes utantur. Urb. 8. conſt. 31. §. 1. p. 79. tom. 4.

Fratres Joannes Dei.

Fratres Congregationis Joannis Dei, ad regimen Hoſpitalium pro curandis infirmis in Hiſpaniis inſtitutæ, approbavit. Pius 5. conſt. 143. p. 378. t. 2.

Fratres Joannis Dei, ſub regula S. Auguſtini vivunt. Pius 5. ibid. §. 3.

Fratres Joannis Dei, Ordinariorum juriſdictioni & correctioni ſubditi ſunt. Pius 5. ibid. §. 4. p. 379. t. 3.

Fratres Joannis Dei, rationem reddere tenentur, de Hoſpitalium regimine, Ordinariis locorum ſingulis annis. Pius 5. ibid. §. 6. t. 2.

Fratribus Joannis Dei, in Italia ordinationes aliquot, & electionem Majoris eorum præfinivit. Clem. 8. conſt. 44. p. 62. tom. 3.

Fratres prædicti, votum inſerviendi Hoſpitalibus, ſub Ordinariorum obedientia emittere juſſit. Clem. 8. ibid. §. 3.

Fratrum Joannis Dei, Majoris authoritas, quæ ſit in Fratres ejus Ordinis. Clem. 8. ibid. §. 6.

Fratres prædicti, qualem habitum gerant. Clem. 8. ibid. §. 8.

Fratres prædictos, ad ſacros ordines promotos, ad Ordinis munera, & dignitates,

nolle

nolle amplius legata perpetua ipsa attestatoribus relicta exigere, & resignare debent quantum in se est ibid. in statut. eod. pag. 101. t. 4.

Fratrum prædictorum numerus, qui eleemosynis quotidianis poterit substentari assignari debet, & pro Legatis extinctis remanente obligatione perpetua celebrationis Missarum recurrendum ad Papam, ibid.

Fratribus prædictis intra claustra prohibetur tenere capsas pro eleemosynis Missarum. ibid. p. 102. & seq.

Fratres prædicti non permittuntur recipere eleemosynas pro missis intra claustra, nec etiam Tertiario, seu servitori, qui dicuntur Syndici substituti ut ad Syndicum deferat, sed extra claustra ad Syndicum remittendæ. ibid.

Fratrum prædictorum apostatis pœnæ non remittendæ. ibid. p. 103. t. 4.

Fratres prædicti non debent permitti in alia Ecclesia celebrare. ibid.

Fratres prædicti debent relinquere curam Parochiarum ubi est copia Sacerdotum, & pro detentis de Magistro Sedis ad se ipsam debent recurrere. ibidem.

Fratrum prædictorum Commissarius in Regno Poloniæ ad Provincias illas visitandas mittendus quos congreget pro discussione negocii divisionis illarum Provinciarum, & quomodo discussum significet generali. ibid.

Fratrum prædictorum statuto resignatur Ordinario loci Monasterium Monialium clausarum majoris Gologoviæ Provinciæ Bohemiæ propter ejus contumaciam. ibid. p. 103. t. 4.

Fratres prædicti Reformati iis tantum statutis utuntur, quæ generalia sunt ipsis assentientibus sancita, eáque quolibet bimestri tenentur legere tempore communis refectionis. ibid.

Fratribus Minoribus de Observantia S. Francisci Familiæ Cismontanæ sublatis abusibus, loca sunt designanda, numerus præscribendus, qualitas, & alia pertinentia, & prout unaquaque provincia id exequitur permittenda est receptio Novitiorum. ibid.

Fratrum prædictorum abusus circa detentionem bonorum est contra decretum Congregationis Generalis. ibid.

Fratrum prædictorum nullus potest aliquem inducere ad eleemosynam perpetuam dicto Ordini exhibendam aut exhibitam suscipere. ibid.

Fratribus prædictis eleemosyna relicta ut legatum non potest judicio exigi, sed peti humiliter absque alicujus debiti allegatione. ibid.

Fratribus prædictis ubi est relictum aliquid præstandum per certas personas oneratas ut solvat de fructibus aliquid sub onere vel gratis, illi protestant quòd ut legati jus non habent, & de ejus forma. ibid. p. 104. t. 4.

Fratres prædicti non recipiunt ex debito sed ex gratia panes ubi relictus alicui certus redditus, ut ex illo det tot panes eisdem, & de eorum protestatione, quam faciunt. ibid.

Fratribus prædictis quomodo possit perpetuari redditus cum onere. ibidem.

Fratres prædicti non possunt celebrare aliquid instrumentum capitulariter ut transferant proprietatem Capellæ, seu sepulturæ cùm non habeant, & quid faciendum pro satisfactione voluntatum, & de necessitate protestationis. ibidem. p. 104. & seq. t. 4.

Fratribus prædicti bona data quomodo vendantur, applicentur, & Congregationi Generali denunciantur. ibid. p. 105. t. 4.

Fratribus prædictis bonorum legatorum renunciatio, ut notificanda Congregationi Generali. ibid.

Fratribus prædictis proprietates, & pecuniæ auferuntur in communes Conventuum necessitates convertendæ per Syndicos Apostolicos. ibid.

Fratres prædicti non possunt retinere aromatarias, nisi ad usum Monasteriorum, sed res illius vendere non possunt. ibid.

Fratres prædicti non possunt retinere capsulas pro eleemosynis, seu oblationibus. ibidem.

Fratrum prædictorum mensa debet esse communis. ibid. p. 105. t. 4.

Fratrum prædictorum Custodes in Italia, ut & quando possint congregari pro condendis statutis pro eorum gubernio. Urb. 8. constit. 13. §. 8. p. 42. t. 4.

Fratres prædicti in Italia debent dimittere soleas, uti pannis omninò conformibus Fratribus de observantia. Urban. 8. constit. 12. pag. 40. tom. 4.

Fratres prædicti recollecti Franciæ, quomodo caputium rotundum, ac longiorem mezzettam deferre possint. ibid. §. 3.

Fratres prædicti recollecti Franciæ calepodia gestant. ibid.

Fratribus prædictis, qui jam munera Ordinis expleverunt nonnullas exemptiones revocavit, & alias concessit. Greg. 15. const. 18. §. 1. p. 452. tom. 3.

Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ.

Fratres Minores S. Francisci Strict. Observ. approbavit. Clem. 7. constit. 35. p 669. tom. 1.

Fratrum Minorum S. Francisci Strict. Observ. habitum, præfinivit. Clem. 7. ibid. t. 1. & Greg. 13. const. 55. §. 16. pag. 461. tom. 2.

Fratrum Minorum S. Francisci Strict. Observ. Custodis, officium, & authoritatem præscripsit. Clem. 7. ibid. §. 7. & Greg. 13. ibid. §. 13.

Fratres Minores S. Francisci Strict. Observ. non sunt novæ regulæ professores, sed verè fratres Minores S. Francisci. Clem. 8. const. 92 pag. 155. tom. 1.

Fratrum prædictorum, bona occupantes, quas pœnas incurrant. Clem. 8. const. 96. pag. 160. tom. 3.

Fratres prædicti, quam formam servent in recipiendis Novitiis ad Religionem. Clem. 8. const. 106. pag. 174. tom. 3.

Fratres prædicti, ut subsunt Magistro Generali de Observantia, & Commissario generali de ipso Reformatorum. Paul. 5. constit. 31. pag. 246. tom. 3.

Fratres prædicti, quomodo, & quando possint in eorum Ecclesiis habere organa, paramenta, & vasa pretiosa. Clem. 8. const. 84. pag. 148. tom. 3.

Fratrum Minorum S. Francisci strictioris observantiæ constit. Greg. 13. & Clem. 8. pro bono ipsorum regimine editas confirmavit, & alias ordinationes statuit. Urb. 8. const. 13. . 47 . tom. 4.

Fratres Prædicatores Ordinis S. Dominici.

Fratres Prædicatores S. Dominici, approbati fuerunt ab Honor. 3. in const. 2. pag. 64. tom. 1.

Fratres prædictos, alios ad Religionem recipere voluit. Honor. 3. ibid. §. 5.

Fratres prædicti, præcedunt aliis Religionis cujuscumque Ordinis Mendicantium. Pius 5. const. 71. pag. 285. tom. 2. & etiam non Mendicantium, & quibus. Clem. 8. const. pag. 17. tom. 3.

Fratres Prædicatores ad dignitates extra Ordinem assumpti, omnia quæ ab Ordine habent, Conventui resignare tenentur. Clemen. 4. const. 11. p. 147. tom. 1.

Fratrum prædictorum privilegia, Prælatos omnes interpretari, prohibuit. Clem. 4. const. 12. p. 147. tom. 1.

Fratrum Prædicatorum S. Dominici Prælatorum, quæ sit in ejus Ordinis Fratres authoritas. Bonif. 8. const. 4. pag. 174. t. 1.

Fratres Prædicatores, à correctionibus sive punitionibus suorum Prælatorum, appellare non possunt. Bonif. 8. ibid.

Fratrum prædictorum, Magister Generalis statim post electionem liberè gubernat. Greg. 11. const. 7. pag. 265. tom. 1.

Fratres prædicti in suis Conventibus liberè legere possunt, in Studiis verò generalibus non, absque licentia. Greg. 11. ibid. §. 4.

Fratrum Prædicatorum statuta, & ordinationes decrevit. Greg. 11. ibid.

Fratres Prædicatores, & eorum Prælati, ad invicem se absolvunt. Greg. 11. ibid. §. 12. p. 266. t. 1.

Fratrum Prædicatorum S. Dominici habitus eivè similis, delationem prohibuit. Gregor. 11. ibid. §. 21. & Clemen. 8. const. 104. pag. 172. tom. 3.

Fratres Prædicatores S. Dominici, habent privilegium exemptionis à solutione decimarum. Greg. 11. ibid. §. 22. pag. 667. t. 1.

Fratrum prædictorum S. Dominici Religionem intrantes, bona incertis personis debita, ipsius locis applicare possunt. Greg. 11. ibid. §. 23.

Fratrum Prædicatorum Magistri Generalis quæ sit jurisdictio in fratres ab Ordine recedentes, & alios. Greg. 11. ibid. §. 26. p. 667.

Fratres Prædicatores S. Dominici, sunt exempti à jurisdictione Ordinariorum. Greg. 11. §. 31. p. 668. t. 1.

Fratribus Prædicatoribus S. Dominici privilegia multa concesserat. Sixt. 4. const. 7. pag. 396. tom. 1. & const. 19. pag. 418. tom. 1. & Pius 5. const. 11. p. 204. & const. 41. pag. 243. tom. 2.

Fratrum prædicatorum S. Dominici Prælati, in quibus casibus, cum eisdem fratribus dispensent. Pius 5. const. 132. p. 367. tom. 2.

Fratres Prædicatores S. Dominici, sunt verè & propriè Mendicantes. Pius 5. const. 44. p. 256. tom. 2.

Fratribus Prædicatoribus ambitum, prohibuit. Greg. 13. const. 62. p. 472. t. 2. Clem. 8. constit. 7. pag. 4. tom. 3. & præcipuè ob consequendam dignitatem Magistri Generalis. Paul. 5. const. 49. pag. 256. tom. 3.

Fratres Prædicatores, ut in temporalibus succedunt, ac essent in seculo. Clem. 4. const. 1. p. 133. tom. 1.

Fratrum Prædicatorum Novitii, in articulo mortis, in manibus Prælatorum ante tempus, regulam profiteri possunt. Pius 5. const. 109. p. 336. tom. 2.

Fratres Prædicatores, ante omnes Religiosos præcedunt, post Canonicos Clericos seculares, & antiquos Ordines Monachales. Greg. 13. constit. 84. pag. 501. tom. 2. & Clemen. 8. constit. 13. pag. 17. tom. 3.

Fratrum prædictorum ex Bibliothecis extrahentes libros, & folia manuscripta excommunicationem incurrunt. Urban. 8. const. 54. pag. 112. tom. 4.

Fratribus prædictis quomodo, & cum quibus possint disputare de Conceptione Virginis Mariæ. Vide suprà V. Conceptio.

Fratres Pseudo apostoli nuncupati.

Fratrum istorum secta damnatur ab Honor. 4. const. 1. pag. 158. tom. 1.

Fratribus istis eleemosynas præstari vetuit. Honor. 4. ibid.

Fratres Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis.

Fratrum Servorum B. Mariæ Ordinem approbavit. Bened. 11. const. 1. p. 182. tom. 1.

Fratres Servos B. Mariæ, à præstatione quorumcumque onerum exemit. Urb. 6. const. 2. pag. 271. tom. 1.

Fratres Servos Beatæ Mariæ, ab Ordinariorum jurisdictione exemit. Urban. 6. ibidem.

Fratres Servos B. Mariæ, sub Sedis Apostolicæ protectione suscepit. Urb. 6. ibidem.

Fratres Servi Beat. Mariæ, sunt verè, & propriè fratres Mendicantes. Pius 5. const. 44. p. 256. tom. 2.

Fratrum Servorum Beatæ Mariæ, Prior generalis eligi non potest, qui non steterit in Ordine saltem per 20. annos. Clem. 6. constit. 2. §. 6. p. 255. tom. 1.

Fratrum Servorum B. Mariæ, Prioris Conventualis, ut eligendus. Clem. 6. ibidem. §. 8.

Fratrum Servorum B. Mariæ, Prioris Provincialis officium, triennio expletur. Clem. 6. ibid. §. 10. p. 256. t. 1.

Fratrum Servorum B. Mariæ, Prioris Conventualis officium, quanto tempore duret. Clem. 6. ibid. §. 12.

Fratribus Servis B. Mariæ, munerum inter se largitionem, & receptionem interdixit. Clem. 6. ibid. §. 4. p. 256. t. 1.

Fratribus Servis B. Mariæ, proprietatem vetuit. Paul. 5. constitut. 103. §. 3. pag. 237. tom. 2.

Fratrum Servorum B. Mariæ, reformationem edixit. Pius 5. ibidem, & Clem. 8. const. 60. pag. 89. tom. 3.

Fratres Servos Beatæ Mariæ, in communi vivere jussit. Pius 5. ibid. §. 4.

Fratrum prædictorum, qui numerus esse debeat in singulis Monasteriis. Pius 5. ibidem. §. 9. 327. t. 2.

Fratres prædicti, aliis extra Ordinum confiteri prohibentur. Pius 5. ibid. §. 8.

Fratres prædicti quomodo possint celebrare Missam, & recitare Officium de B. Philippo Benitio, Vide infrà in V. B. Philippus Benitius.

Fratribus prædictis, ut in omnibus diebus sabbathis non impeditis festo novem lectionum, Adventu, Vigiliis, & Quadragesima, possint recitando officium B. Mariæ, satisfacere obligationi, concessit. Paul. 5. const. 110. p. 407. t. 3.

Guberna-

Hospitale Mendicorum Urbis.

Hospitale Mendicorum Urbis erexit Six. 5. const. 57. p. 625. t. 2.
Hospitale Mendicorum Urbis exemptum est à quacumque gabella, & impositione. Six. 5. ibid. §. 5. p. 626. t. 2.
Hospitalis Mendicorum Urbis Administratores, cogunt ejusdem Officiales singulis mensibus sibi rationes reddere. Six. 5. ib d. §. 9. p. 627. t. 2.
Hospitale Mendicorum Urbis, quibus fruatur privilegiis. Six. 5. ibid.
Hospitalis Mendicorum Urbis Rectores carcerari faciunt Mendicantes ob ignaviam. Six. 5. const. 86. p. 699. t. 2.
Hospitalis Mendicorum Urbis, Judex quas habeat facultates in procedendo in causis d. Hospitalis. Six. 5. ibid. §. 4. & seqq.
Hospitalis Medicorum Urbis personæ alibi quàm coram eorum Judice conveniri non possunt. Six. 5. ibid. 4. & seqq.
Hospitalis Mendicorum Urbis, causæ in secunda instantia à quo cognoscendæ. Paul. 5. const. 57. p. 276. t. 3.

Hospitale Militiæ S. Lazari.

Vide in V. Milites S. Lazari.

Hospitale Militiæ S. Stephani.

Vide in V. Milites S. Stephani.

Hospitale S. Rocchi de Urbe.

Hospitalis S. Rocchi privilegia, & indulta, vide in const. 16. Pii 4. p. 26. t. 2.
Hospitale istud in honorem S. Rocchi à morbo Epidimiæ liberatoris jam dudum erectum fuit. Pius 4. ibid. §. 1.
Hospitalis istius Confratres privilegio fori A. C. perfruuntur. Pius 5. ibid. §. 12. p. 27. t. 2.

Hospitale S. Spiritus in Saxia de Urbe.

Vide in Archiehospitale S. Spiritus.

Hospites, sive Tabernarii.

Hospites, & Tabernarii quando tenentur de furtis factis in eorum hospitiis. Pius 4. const. 71. p. 109. t. 2.
Hospites, & Tabernarii, quid servent, & caveant in receptione hospitum, & advenarum. Pius 4. ibid.
Hospitum, & Tabernariorum Societas, approbata à Pio 4. ibid. §. 2. & 3.

Hostes.

Hostibus arma deferentes, vel transmittentes, seu quamcumque materiam, qua Catholicos impugnant, vel faventes in Christianorum damnum excommmunicati sunt. Urb. 8. const. 62. §. 7. p. 118. t. 4.

S. Hugo.

S. Hugonis Episcopi Gratinopolitani Canonizationem enunciat, ejusque vitam, & miracula describi mandat. Innoc. 2. const. 1. p. 33. t. 1.

Humiliati Fratres.

Humiliatorum Fratrum, aliqui necem machinati sunt Divo Carolo Borromeo. Pius 5. const. 119. p. 349. t. 2.
Humiliati Fratres extincti, eorúmque bona, & Præposituræ locis piis unitæ à Pio 5. ibid. & in const. seq. §. 4. p. 350. t. 2.

S. Hyacinthus Polonus.

S. Hyacinthi vitam compendiose refert. Clem. 8. const. 27. p. 40. t. 3.
S. Hyacinthus diem sui obitus prædixit. Clem. 8. ibid. §. 15. p. 42. t. 3.
S. Hyacinthus miraculis claruit. Clem. 8. ibid. §. 14. & 16. t. 3.
S. Hyacinthum canonizavit Clem. 8. ibid. §. 21. p. 43. t. 3.
S. Hyacinthus Fratrum Ordinis Prædicatorum habitum suscepit, ejusque professor fuit. Clem. 8. ibid. §. 12. p. 41. t. 3.

I.

S. Jacobi de Alcantara, Calatrava, & de Spatha Milites.

Vide in V. Milites.

S. Jacobi Incurabilium Hospitale de Urbe.

Vide in V. Archihospitale.

B. Jacobus de Marchia.

B. Jacobum de Marchia Beatorum Confessorum catalogo adscripsit, cum concessione Nissæ, & officii. Urb. 8. const. 22. p. 58. t. 4.
B. Jacobi prædicti Missæ, & officii concessionem extendit ad universum Ordinem S. Francisci de Observantia. Urb. ibid. in const. seq. §. 1.

S. Januarius Episcopus, & Martyr.

S. Januarii Episcopi, & Martyris Festum revocavit. Six. 5. in sua const. 22. p. 559. t. 2. et Gregorii XIV. ibid. p. 768.
S. Januarii, & Sociorum laudes, ac merita recenset. Six. 5. ibid. §. 1.

Jejunium.

Jejunia quomodo servare teneantur Græci, in die Sabbathi. Clemen. 8. const. 34. §. 6. p. 52. t. 3.
Jejunia Latinæ Ecclesiæ Græci observare non sunt cogendi. Clem. 8. ibid.

JESU CHRISTI. *Milites.* Vide in V. Milites.

Jesuati Fratres.

Vide sup. in V. Fratres Jesuati S. Hieronymi.

Jesuita. Vide in V. Societas Jesu.

Jesuitissæ.

Jesuitissarum prætensa Congregatio in nonnullis Italicis, & Ultramontanis partibus inolevit. Urb. 8. const. 110. §. 2. p. 180. t. 4.
Jesuitissarum nomen acceperunt nonnullæ mulieres seu Virgines absque Sedis Apostolicæ licentia, Collegia, & Domos probationis erexerunt. Urb. 8. ibid.
Jesuitissarum prætensam Congregationem prædictam suppressit, & radicitus extirpavit, contravenientibúsque pœnas imposuit. Urb. 8. ibid. §. 4. 5. p. 180. & 181. t. 4.

S. Ignatius Loyla.

S. Ignatius Loyola lectione piorum librorum incensus, odio adversus hostem remisso, pro fide laborare decrevit. Urb. 8. const. 3. §. 12. p. 13. t. 4.
S. Ignatius Loyola in Monasterio S. Mariæ de Monteferrato Ordinis S. Benedicti perrexit, generali confessione peracta gladio, & pugione in templo appensis, Divino cultui novum militiæ genus secuturum, addixit. Urb. 8. ibid. §. 13.
S. Ignatium Loyolam Sanctorum Confessorum catalogo adscripsit. Greg. 15. refert Urb. 8. const. 3. p. 13. t. 4.

Illegitimi.

Illegitimi absque dispensatione canonica, ad Ecclesiastica beneficia, officia, dignitates, & personatus sunt penitùs inhabiles. Gregor. 11. const. 8. p. 268. t. 1.
Illegitimi ad Canonicatus Ecclesiarum Patriarchalium S. Joannis in Laterano, S. Petri, & S. Mariæ Majoris de Urbe, absque speciali Sedis Apostolicæ dispensatione, admitti non possunt. Greg. 11. ibid.
Illegitimi non admittuntur in Equitum S. Joannis Hierosolymitani, & quando secus. Pius 4. const. 9. §. 54. p. 18. t. 2.
Illegitimis quicquid ab Ecclesiasticis relinquitur quocumque titulo, vendicatur Sedi Apostolicæ, aut successoribus beneficiorum, ut in Pii 5. const. 117. p. 347. t. 2.
Illegitimis aliquid relinquendi, donandi intuitu paupertatis, ac dotis, privilegia revocavit. Pius §. 1.
Illegitimi non succedunt in bonis patrimonialibus Clericorum, tàm mobilibus, quàm immobilibus. Pius 5. ibid. in seq. §. 3. & 4. p. 348. tom. 2.
Illegitimis beneficia Regni Valentiæ, conferri nequeunt. Six. 5. const. 84. p. 698. t. 2.
Illegitimi etiam per subsequens matrimonium legitimati, aut super defectu natalium dispensati, Cardinales creari nequeunt. Six. 5. const. 50. §. 12. p. 640. t. 2.
Illegitimis relicta, deveniunt uti spolia ad Cameram Apostolicam. Six. 5. constit. 100. §. 15. p. 733. t. 2.
Illegitimi quando succedant in bonis sibi relictis à personis Ecclesiasticis. Paul. 5. const. 18. §. 3. p. 226. t. 3.
Illegitimi, & legitimati in Religionibus, ut recipi non possunt. Six. 5. const. 71. §. 2. & 3. p. 656. t. 2.
Illegitimi non possunt patre vivente eam ingredi Religionem, quam pater ante, vel post nativitatem, professus est. Greg. 14. const. 3. §. 3. p. 758. t. 2.
Illegitimi ad dignitates, & officia Religionis, quibus dispensari valeant. Greg. 14. ibid. §. 4.
Illegitimi si ad Religiones sint recipiendi, de eorum vita, & moribus est inquirendum. Greg. 14. ibid.
Illegitimi, ut plurimum parentum vitia, & incontinentiam imitari solent. Six. 5. const. 71. §. 1. p. 656. t. t. 2.

Immunitas & Libertas Ecclesiastica.

Immunitate, & libertate Ecclesiastica, pro tuenda, & conservanda leges edidit Federicus II. Imperator, quas confirmarunt. Honor. 3. const. 1. p. 63. t. 1. Innoc. 4. const. 1. p. 83. t. 1. Bonif. 9. const. 4. p. 275. t. 1. Leo 10. const. 10. p. 552. t. 1.
Immunitate Ecclesiastica non gaudent hæretici, vel de hæresi suspecti, & Judæi, qui post conventionem apostaverunt. Joan. 22. const. 1. p. 191. t. 1. Greg. 14. const. 7. §. 3. p. 765. t. 2.
Immunitate Ecclesiastica non gaudent publici latrones, viarumque grassatores. Greg. 14. ibid.
Immunitate Ecclesiastica, non gaudent depopulatores agrorum, homicidiáque in Ecclesiis, & Cœmeteriis perpetrantes. Gregor. 14 ibid.
Immunitate Ecclesiastica non gaudent, qui proditoriè aliquem occidunt, assassini, vel Læsæ Majestatis in personarum Principis rei. Gregor. 14. ibid.
Immunitatis Ecclesiasticæ violatores, quas pœnas incurrant. Gregor. 14. ibid. §. 8. p. 766. t. 2.

Impediens, & Impedimentum.

Impedientes Inquisitionis officium, excommunicantur à Jul. 3. in const. 11. p. 799. & 800. t. 1.
Impedientes eos, qui victualia ad Urbem deferunt, excommunicantur à Greg. 13. in const. 81. p. 496. t. 2. & Paul. 5. const. 63. §. 8. p. 282. t. 3.
Impedientes cursum causarum ad Curiam, excommunicantur à Greg. 13. t. 2. & Paul. 5. ibid. t. 3.
Impedientes executionem literarum Apostolicarum, excommunicantur. Greg. 13. t. 2. & Paul. 5. ibid. §. 14. p. 283. t. 3.
Impedientes impetrationem literarum gratiæ, vel justitiæ, excommunicationem incurrunt. Greg. 13. & Paul. 5. ibid.
Impedientes jurisdictionem Ecclesiasticam, quibus pœnis afficiantur. Leo 10. const. 8. §. 10. p. 552. t. 1. Greg. 13. const. 81. §. 12. 15. & 16. p. 497. t. 2.
Impedientes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum officio, quas pœnas incurrant. Jul. 3. const. 11. p. 799. t. 1.
Impedientibus Executore in libera sui officii executione. Vide in V. Executores.
Impedimentum matrimonii ex cognatione spirituali oriens, inter quos matrimonium impediat vel non. Pius 5. const. 14. p. 207. t. 2.
Impedimentum affinitatis, ortum ex fornicatione ultrà secundum gradum non extenditur. Pius 5. ibid.
Impedimentum cognationis spiritualis, inter eos oritur, qui suscipiunt baptizatum de baptismo, baptizatum ipsum, & illius patrem, & matrem, necnon baptizantem & baptizatum illiúsque patrem & matrem. Pius 5. ibid.
Impedimento publicè honestatis, circa sponsalia, vel matrimonia ex Concil. Trident. sess. 24. cap. 3. Pius 5. const. 62. t. 2. p. 275.

Imperator.

Imperator gladium materialem, etiam quoad hæreticos exercet. Innoc. 4. const. 1. p. 83. t. 1.
Imperator, ac cæteri Principes, Inquisitoribus favere tenentur. Innoc. 4. ibid. §. 11.
Imperatorem eligi, Conradum natum q. Conradi filii Federici Imperatoris prohibuit. Alex. 4. const. 7. p. 111. t. 1.
Imperator puer, non potest esse statim defensor Ecclesiæ. Alex. 4. ibid. §. 3.
Imperatorum 13. Christianorum elogia, ac res gestas recenset. Six. 5. const. 73. p. 664. t. 2.
Imperatorum prædictorum numismata aurea in Palatio Lateranensi inventa fuerunt Six. 5. ibid. §. 1.

Inhi-

Innocentius 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9.

Inquiſitores hæreticæ pravitatis.

Inſpiratio.

Inſtigator.

Inſtrumenta.

Inſtrumenta, & aliæ ſcripturæ pro Congregatione de Propaganda Fide Catholica, gratis expediri debent. Greg. 15. conſt. 26. in ſeq. p. 446. tom. 3.
Inſtrumenta qui faciunt circa alienationes bonorum in Statu Eccleſiaſtico extraneis, & ſubditis in caſibus prohibitis, non revelantes, incurrunt pœnam falſi, & alias pœnas. Paul. 5. conſt. 118. p. 404. t. 3.
Vide ſup. in V. Archivium, & inf. V. Notarii.

Inſulæ.

Inſularum novi Orbis homines, unum Deum in cœlis credebant, nudi incedebant, ac carnibus non veſcebantur. Alex. 4. conſt. 2. §. 2. pag. 454. tom. 1.
Inſula prædictas invenit Chriſtophorum Columbus. Alex. 4. ibid.
Inſulas novi Orbis repertas, & reperiendas Hiſpaniarum Regi, propagandæ fidei Chriſtianæ cauſa, conceſſit. Alex. 4. conſt. 2. §. 6. ibid. tom. 1.
Inſulæ Sardiniæ dignitatibus Eccleſiis Parochialibus, & præbendis. Pius 5. conſt. 74. p. 289. t. 2.

Invadentes.

Invadentes domos Epiſcoporum defunctorum, eorúmque bona diripientes, excommunicantur à Leone 10. in ejus conſt. 1. p. 24. t. 1.
Invadentes, vel occupantes Terras, & loca S. R. E. eorúmque complices, & fautores, gravibus pœnis puniuntur. Leo 10. conſt. 13. pag. 555. tom. 1.
Invadentibus domos Cardinalium. Vide in V. Cardinales.

Inventarium.

Inventarium actorum criminalium Epiſcopi Siciliæ, quotannis conficere tenentur. Pius 5. conſt. 121. p. 353. t. 2.
Inventarium bonorum, reo inquiſito fieri non debet, niſi agatur de delicto pro quo venit imponenda pœna capitalis, vel confiſcationis bonorum, aut alia notabilis pœna. Paul. 5. conſt. 71. §. 10. num. 11. p. 304. t. 3.
Inventarium bonorum rei inquiſiti ſi ſit faciendum, deſcribi non debet in regiſtris, ſeu extractibus. Paul. 5. ibid. num. 12.
Vide etiam in V. Hæredes.

Inventio Tituli S. Crucis.

Inventio Tituli S. Crucis die ultimæ Dominicæ Januarii 1492. in Eccleſia S. Crucis in Hieruſalem de Urbe. Alex. 6. conſt. 4. p. 455. t. 1.
Vide etiam ſup. in V. Crux.

Joannes XV. XXII. & XXIII.

Joannes 15. Romanus creatus Pont. Romæ die 1. Auguſti 985. Obiit ibid. die 4. Februarii 995. p. 22. t. 1.
Joannes 22. Gallus, creatus Pont. Lugduni die 7. Auguſti 1316. Obiit Avenioni die 4. Decembris 1334. p. 190. tom. 1.
Joannes 23. Neapolitanus, creatus fuit Pont. in Civitate Bononiæ die 17. Maji 1410. Obiit Florentiæ die 22. Decembris 1429. pag. 287. tom. 1.

B. Joannes de Deo.

B. Joannem de Deo, Beatorum Confeſſorum numero adſcripſit, cum conceſſione celebrandi Miſſam, & recitandi Officium. Urban. 8. conſt. 108. p. 177. tom. 4.
B. Joannes de Deo, fundavit Fratres Jo. Dei, vulgò dictos, Fate bene Fratelli. Urb. 8. ibid. §. 1.

S. Joannes Gualbertus.

S. Joannes Gualbertus fuit inſtitutor Congregationis Monachorum Vallis Umbroſæ Ordinis S. Benedicti. Cœleſtin. 3. conſt. 2. p. 50. t. 1.
S. Joannem Gualbertum, Sanctorum Catalogo adſcripſit. Cœleſt. 3. ibid.
S. Joannis Gualberti feſtum, die 1. Octobris celebrari juſſit. Cœleſt. 3. ibid. §. 3.

Joannes Epiſcopus Conſtantinopol.

Joannes Epiſcopus Conſtantinopolitanus nomen Univerſalis Eccleſiæ Epiſcopi uſurpaverat. Pelag. 2. conſt. 1. p. 14. t. 1.

Joannes Wicleff, & Joannes Huſs.

Joannem Wicleff, & Joannem Huſz hæreticos damnavit. Mart. 5. conſt. 1. p. 288. tom. 1.
Joannis Wiclef, & Joannis Huſz hæreticorum, errores recenſentur à Mart. 5. ibid.

S. Joannis Decollati Confraternitas.

Vide in V. Confraternitas Miſericordiæ.

S. Joannis Hieroſolymitani Milites.

Vide infrà in V. Milites.

S. Joannis Lateranen. Eccleſia.

Vide in V. Eccleſia Lateranen.

Jocalia.

Jocalia, & alias res ad Sedem Apoſtolicam ſpectantes, detinentes pœnis afficiuntur à Pio 4. conſt. 4. p. 5. tom. 2.

Irregularitas.

Irregularitatem ut non incurrunt perſonæ Eccleſiaſticæ reos exiſtentes in Eccleſiis tradentes Curiæ ſæculari. Greg. 14. conſt. 7. §. 3. pag. 765. t. 2.
Irregularitatem non incurrit Gubernator Urbis, ſi ſe immiſceat in cauſis criminalibus, ubi venit imponenda pœna ſanguinis. Leo 10. conſt. 8. §. 15. p. 549. tom. 1.

Itali.

Itali extra Italiam in locis in quibus Catholicæ fidei cultus liber non permittitur, habitare non poſſunt. Clem. 8. conſt. 42. p. 64. t. 3.
Itali extra Italiam habitantes, quæ evitare teneantur. Clem. 8. ibid.
Itali extra Italiam proficiſcentes, ad habitandum, id ſuis Ordinariis ſignificare tenentur. Clem. 8. ibid.

Jubilæum.

Jubilæum ad divinam opem implorandam pro felici univerſalis Eccleſiæ regimine (præter alios antiquiores) indixerunt, in principio Pontificatus. Six. 5. conſt. 1. p. 526. t. 2. Paul. 5. conſt. 1. p. 195. t. 3.
Jubilæum pro certis Eccleſiæ neceſſitatibus tunc exiſtentibus. Paul. 5. conſt. 104. p. 398. t. 3.
Jubilæi prædicti occaſione Confeſſariis, conceſſæ fuerunt multæ facultates, abſolvendi, commutandi vota, &c. ibid.
Jubilæum indixit ad implorandum Divinum auxilium initio ſui Pontificatus. Greg. 15. conſt. 2. p. 422. tom. 3.
Jubilæum univerſale conceſſit ad Divinam opem expetendam, pro avertendis periculis, diverſis Chriſtiani Orbis partibus, imminentibus. Urban. 8. conſt. 104. p. 173. tom. 4.
Jubilæi prædicti occaſione, facultates Confeſſariorum. ibid. §. 5.
Jubilæum aliud pro avertenda Dei ira, & conſervanda Eccleſia conceſſit. Paul. 5. conſt. 115. p. 413. tom. 3.
Jubilæi Indictio pro tunc imminentibus, & præſertim in Europa neceſſitatibus fuit facta ab. Urban. 8. conſt. 39. p. 87. tom. 4.
Jubilæum, ſive Annus Sanctus, vide ſup. Annus Jubilæi.

Judæi.

Judæi, Nutrices Chriſtianas habere non poſſunt. Innoc. 4. conſt. 2. §. 5. p. 85. tom. 1. Paul. 4. conſt. 3. §. 4. p. 821. t. 1.
Judæi in locis ſeparatis à Chriſtianorum domibus habitare debent in Statu Eccleſiaſtico. Paul. 4. conſt. 3. §. 1. p. 820. tom. 1.
Judæi prædicti, in Civitatibus unicam tantummodò Synagogam habere poſſunt. Paul. 4. ibid. §. 2. & conſt. 9. §. 1. p. 825. t. 1.
Judæi prædicti, ſignum clauci coloris, geſtant, & cur. Paul. 4. conſt. 3. §. 3. p. 821. t. 1.
Judæi prædicti, diebus feſtis, publicè laborare non poſſunt. Paul. 4. ibid. §. 5.
Judæi prædicti, cum Chriſtianis ludere, comedere, vel familiaritatem habere prohibentur à Paul. 4. ibid. §. 7.
Judæi prædicti, quam artem exercere valeant. Paul. 4. ibid. §. 9. t. 1.
Judæi prædicti, Chriſtianos infirmos curare nequeunt. Paul. 4. ibid. §. 10. Greg. 13. conſt. 68. p. 487. t. 2.
Judæi, Domini vocandi non ſunt. Paul. 4. ibid. §. 11.
Judæi, in eorum creditis, ſive uſuris pignorum exigendis, Menſem 30. dierum obſervare debent. Paul. 4. ibid. §. 13.
Judæi ſtatuta locorum, quæ incolunt, ſervare tenentur. Paul. 4. ibidem §. 13.
Judæi quibus caſibus per Inquiſitores hæreticæ pravitatis puniri poſſint. Greg. 13. conſt. 70. p. 484. t. 2.
Judæi ad Chriſtianam fidem converſi, ſi ad Judæorum ritum tranſiverint, uti hæretici, ab Inquiſitoribus puniendi ſunt. Nicol. 4. conſt. 1. p. 155. t. 1. Clem. 4. conſt. 2. p. 14. Greg. 10. conſt. 3. pag. 150. t. 1.
Judæi Thalmud, & alios damnatos, prohibitóſque libros retinentes, quas pœnas incurrunt, Jul. 3. conſt. 24. pag. 814. tom. 1. Clem. 8. conſt. 20. p. 27. t. 3.
Judæi in Statu Eccleſiaſtico, libros ſuos rationum, & computorum latino, vel vulgari idiomate ſcribere debent. Paul. 4. conſt. 3. §. 8. pag. 821. t. 1.
Judæos à Statu Eccleſiaſtico, excepta Urbe Roma, Ancona, & Avenione expelli juſſit. Pius 5. conſt. 80. p. 297. tom. 2. Clem. 8. conſt. 19. p. 26. t. 3.
Judæi majores annis 12. utriuſque ſexus, verbi Dei pro eorum ad Chriſtianam fidem converſione prædicationibus intereſſe debent, idque omnes Eccleſiarum Prælati curare tenentur. Nicol. 3. conſt. 1. p. 155. t. 1. Greg. 13. conſt. 92. p. 512. t. 2.
Judæis prædicationes fieri debent, in Terris ubi eorum ſunt Synagogæ, non tamen in locis ubi ſacra confici ſolent. Greg. 13. ibid.
Judæorum Prædicatores, de quibus rebus tractare debent in prædicationibus. Greg. 13. ibid. §. 1.
Judæi Chriſtianos ad ſuum ritum trahentes, quomodo puniantur. Clem. 4. conſt. 14. p. 150. Greg. 10. conſt. 3. p. 155. t. 1.
Judæis privilegia, multa conceſſit. Pius 4. in ſua conſt. 48. p. 66. t. 2. quæ tamen revocarunt. Pius 5. conſt. 6. p. 193. t. eod. & Clem. 8. conſt. 19. p. 26. t. 3.
Judæorum flagitia, & ſcelera multa, commemorat. Greg. 13. conſt. 70. p. 484. t. 2.
Judæorum cauſæ, ſi agatur de obligatione Camerali ab A. C. ut cognoſcendæ. Paul. 5. conſt. 71. §. 7. num. 4. p. 303. t. 3.
Judæorum cauſæ criminales per Gubernatorem Urbis, ut cognoſcuntur. Paul. 5. conſt. 71. §. 7. num. 1. ead. p. 303. tom. 3.
Judæorum cauſæ à Vicario Papæ, ſunt regulariter cognoſcendæ. Jul. 3. conſt. 2. pag. 787. tom. 1.
Judæorum Bancheriorum cauſæ, per Camerarium cognoſcuntur. Clem. 8. conſt. 65. §. 14. p. 102. tom. 3.
Judæi debitores Mercatoribus Artis Lanæ, coràm eorum Conſulibus ſunt conveniendi. Six. 5. conſt. 14. p. 549. t. 2.
Judæis ad fidem convetſis, legitima ab eorum parentibus debetur, & in eorum bonis ſucceſſio competit. Paul. 3. conſt. 32. p. 759. t. 1.
Judæis ad fidem converſis, bona quæ reſtituenda forent, ſi perſonæ quibus facienda ſit reſtitutio, incertæ eſſent, condonavit. Paul. 3. ibid. §. 1.
Judæi ad fidem converſi, efficiuntur cives loci, ubi baptizantur. Paul. 3. ibid. §. 3. t. 1.
Judæi ad fidem converſi, non niſi poſt longum tempus cum Judæis non converſis, converſari poſſunt. Paul. 3. ibid. §. 4.
Judæi decem ducatos pro qualibet Synagoga, ſolvunt Hoſpitali Cathecumenorum de Urbe. Paul. 4. conſt. 9. §. 1. 825. t. 1.
Judæi Mercatores in Oriente, vel Anconæ commorantes, occaſione creditorum ſuorum, ad quæcumque Status Eccleſiaſtici loca, accedere poſſe ſtatuit. Clem. 8. conſt. 26. p. 37. & 38. tom. 3.
Vide etiam ſuprà in V. Hoſpitale Cathecumenorum.

Judex Burgi Romæ.

Vide in V. Gubernator Burgi.

Judex Confidentiarum.

Vide in V. Auditor Confidentiarum.

Judex Curiæ de Sabellis de Urbe.

Judex Curiæ de Sabellis, à Mareſcallo deputatur. Pius 4. conſt. 58. §. 23. p. 85. t. 2. Greg. 13. conſt. 26. p. 421. tom. 2. Paul. 5. conſt. 71. §. 8. p. 421. t. 3.
Judex Curiæ de Sabellis, cautionem de ſtando Syndicatui in ingreſſu officii, præſtare tenetur. Pius 4. Greg. 13. t. 2. & Paul. 5. ibid. t. 3.
Judex Curiæ, de Sabellis, ad quod tempus eligatur. Greg. 13. & Paul. 5. ibid.
Judex Curiæ de Sabellis, quas cauſas cognoſcere poſſit. Pius 4. & Greg. 13. ibid.

Judex Eccleſiaſticus.

Judex Eccleſiaſticus, antequam Judices ſæculares perſonam Eccleſiaſticam de aſſaſſinio condemnent, debet declarare ab ea fuiſſe commiſſum aſſaſſinium. Clem. 8. conſt. 37. p. 57. t. 3.
Judex Eccleſiaſticus, quando delinquentes ab Eccleſia extractos, Curiæ ſeculari

Locationes ſi fiant à Cam. Apoſt. conſanguineis, vel affinibus Clericorum d. Cameræ, ipſi Clerici, in illa Camera intervenire non poſſunt. Paul. 3. conſt. 18. p. 731. t. 1.
Locantes domum Lenonibus, ad mares vel fœminas in Urbe proſtituendas, ut puniuntur. Paul. 4. conſt. 18. p. 840. t. 1.
Locatio, & omnis alienatio prohibita bonorum etiam non juriſdictionalium in uno ſaltem confinio loci juriſdictionalis baroni juriſdictionalia, ſeu bona in confinio. Urb. 8. conſtit. 65. §. 8. p. 126. t. 4.
Locatio omnis eſt prohibita bonorum in ſtatu Eccleſiaſtico exiſtentium in confinio dominio Principis exteri item Sedi ſubjecto cuivis extero facienda. ibid. §. 9.
Locatio ultrà triennium fieri prohibuit bonorum juriſdictionalium ad Eccleſias, & loca pia ſpectantium. Urb. 8. conſt. 51. p. 106. t. 4.
Vide etiam in ſup. in V. Alienatio

Locumtenens civilis Gubernatoris Urbis.

Locumtenens civilis Gubernatoris Urbis quas habeat facultates, vide in conſt. 72. Six. 5. p. 661. t. 2. & Paul. 5. conſt. 71. §. 3. p. 299. t. 3.
Locumtenentis civilis Gubernatoris Urbis, qualitates tradit. Six. 5. ibid. §. 3.
Locumtenens civilis Gubernatoris Urbis, qua hora, & quibus diebus. & ubi jus dicat. Six. 5. ibid. §. 4. & 5.
Locumentenens civilis Gubernatoris, quando poſſit ſuſpectus allegari. Paul. 5. conſt. 71. §. 3. n. 4. p. 299. t. 3.
Locumentenenti prædicto, multa præſcripſerunt. Sixtus 5. & Paul. 5. ibid.

S. Ludovicus Epiſcopus Tholoſanus.

S. Ludovici Epiſcopi Tholoſani vitam, breviter recenſet. Joan. 22. conſt. 2. p. 191. t. 1.
S. Ludovicus Epiſcopus Tholoſanus, quibus parentibus ortus. Joann. 22. ibid. §. 2.
S. Ludovicum Epiſcopum Tholoſanum, SS. numero adſcripſit. Joan. 22. ibid. §. 29. p. 193. t. 1.
S. Ludovicus Epiſcopus Tholoſanus, miraculis claruit. Joan. 29. ibid. §. 18. & ſeqq.
S. Ludovici Epiſcopi Tholoſani feſtum die 19. Auguſti celebratur. Joan. 22. ibid. §. 30.
S. Ludovicus Epiſcopus Tholoſanus, fuit profeſſor Regulæ fratrum Minorum S. Franciſci. Joan. 22. ibid. §. 9. p. 191. t. 1.

S. Ludovicus Rex Francorum.

S. Ludovici Regis Francorum vitam, miracula, & alia compendioſe recenſet. Bonif. 8. conſt. 6. p. 176. t. 1.
S. Ludovicus Francorum Rex, SS. Confeſſorum Cathalogo cooptatus fuit à Bonif. 8. ibid. §. 33. p. 178. t. 1.
S. Ludovici Regis Francorum feſtum die 25. Auguſti celebrari juſſit. Bonif. 8. ibid. §. 34.

Lugdunen. Concilium. Vide ſup. in V. Concilium.

Lutherus. Vide inf. in V. Martinus Lutherus.

M.

Macerata Civitas.

MAceratæ Civitatis Rotam inſtituit. Six. 5. conſt. 94. p. 718. & ſeq. tom. 2.
Maceratæ Civitatis Rotæ Auditores, Vide in V. Auditores Rotæ Maceraten. ſup. in hoc Repertorio. p. 10.
Maceratæ Civitatis Studium erexit, ac p ivilegiis decoravit. Paul. 3. conſt. 22. p. 336. t. 1.

Magiſtratus ſive Officiales ſæculares.

Magiſtratus ſive Officiales ſæculares, pro Fidei defenſione juramentum præſtare tenentur, Innoc. 4. conſt. 1. in capitulis §. 2. p. 85. t. 1.
Magiſtratus ſive Officiales ſæculares, cogi poſſunt ab Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis. ad eorum ſententias exequen. Alex. 4. conſt. 17. p. 116. etiam abſque reviſione proceſſuum. Innoc. 8. conſt. 10. p. 440. tom. 1.
Magiſtratus ſive Officiales ſæculares, ab Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis requiſiti, eis de ſalvo conductu providere debent. Alex. 4. conſtit. 20. p. 119. t. 1.
Magiſtratus ſive Officiales ſæculares, leges editas contra hæreticos in libris Statutorum Civitatis deſcribi facere tenentur. Clem. 4. conſt. 6. p. 140. t. 1.
Magiſtratus ſæculares, offendentes libertatem eccleſiaſticam, ut puniuntur. Leo 10. conſt. 7. p. 546. t. 1. & Paul. 5. conſt. 63. p. 282. t. 3.
Magiſtratibus Communitatum Status Eccleſiaſtici, multa pro bono eorum regimine, edixit. Clem. 8. conſt. 10. p. 5. t. 3.

Magiſter.

Magiſtri Sacr. Palatii Apoſtolici examen, & approbatio requiritur, ut libri Romæ imprimi poſſint. Leo 10. conſt. 12. p. 454. t. 1.
Magiſtri linguæ Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, & Arabicæ in Studiis Regularium habendi ſunt. Paul. 5. conſt. 65. p. 126. t. 4.
Magiſtri Scholarum, non ſolùm in Grammatica, & Rhetorica adoleſcentes inſtruere debent, ſed etiam in his quæ ad Religionem pertinent. Leo 10. conſt. 7. p. 543. t. 1.
Magiſtri Scholarum, diebus feſtis nihil aliud ſcholares docere debent, quàm quæ ad Religionem, & bonos mores ſpectant. Leo 10. ibid.
Magiſtri Scholarum, adoleſcentes ad Miſſas, divina officia, & prædicationes audiendas, non ſolùm hortari, ſed etiam compellere poſſunt. Leo 10. ibid.
Magiſtri Scholarum, ea quæ ſunt contra bonos mores, aut quæ ad impietatem inducere poſſunt, docere, vel legere prohibentur. Leo 10. ibid. t. 1.

Vide etiam infrà in V. Scholæ Piæ. *Magiſtri Ceremoniarum.*
Vide in ſup. in V. Ceremoniarum Magiſtri.

Magiſtri Viarum Urbis.

Magiſtri Viarum Urbis, & Camerarius cogunt vicinos, & non habentes domos, illas vendere aliis volentibus ad Urbis decorem illas reficere. Sixt. 4. conſtit. 20. p. 416. t. 2. & Gregor. 13. conſtit. 22. p. 421. tom. 2.
Miniſtris Viarum, multa obſervanda præſcripſit. Sixt. 4. t. 2. & Greg. 13. ibid.
Magiſtri Viarum, ad quæ onera obligent ædificare volentes. Sixt. 4 & Greg. 13. ibid.
Magiſtri Viarum, quæ obſervare teneantur, contrà vendere recuſantes domos deformes. Six. 4. & Greg. 13. ibid.
Magiſtrorum Viarum juriſdictio, extenditur etiam ad domos, & ædificia locorum piorum. Leo 10. conſt. 19. §. 4. p. 568. t. 2. & Gregor. 13 ibid.
Magiſtri Viarum cogunt Dominos vinearum viis contiguarum, ad eas muris occludendas. Pius 4. conſt. 10. §. 32. p. 173. t. 2.
Magiſtri Viarum, ut cognoſcunt, & decidunt cauſas Muratorum Urbis. Pius 4. ibid. §. 33. & ſeqq.
Magiſtri Viarum, cogunt Dominos domorum dirutarum, muris eas munire uſque ad altitudinem proximarum domorum. Greg. 13. conſtit. 22. §. 12. p. 417. t. 2.
Magiſtri Viarum, cogunt Dominos locorum propè vias publicas, ea muris occludere. Greg. 13. ibid.
Magiſtri Viarum, cogunt Domorum contiguarum, ad ſternendas vias ſilicibus vel lateribus. Paul 5. conſt. 71. §. 7. n. 13. p. 303. t. 3.
Magiſtrorum Viarum, officium antiquum eſt. Mart. 5. conſt. 9. p. 305. tom. 1.
Magiſtrorum Viarum, Officium circa quæ verſatur. Mart. 5. ibid. & Greg. 13. conſt. 22. p. 416. t. 2.
Magiſtrorum Viarum, Officium prorſus deſtitutum, novavit Martin. 5. ibid. & juriſdictionem ampliavit. Greg. 13. ibid.
Magiſtrorum Viarum facultates, & juriſdictionem deſignat. Mart. 5. ibid. Six. 4. conſt. 20. p. 414. t. 1. & Greg. 13. ibid.
Magiſtrorum Viarum à decretis, & ſententiis, quando appellari non poſſit. Pius 4. conſt. 102. §. 34. p. 173. t. 2.
Magiſtrorum Viarum, Notariorum taxa eſt in conſt. 72. Paul. 5. §. p. 321. t. 3.
Vide etiam ſup. in V. Ædificia, & in V. Domus.

Major Pœnitentiarius.

Major Pœnitentiarius, à communitatione vel derogatione ultimarum voluntatum, ſe abſtineat. Pius 4. conſt. 53. p. 75. t. 2.
Major Pœnitentiarius, ab unionibus, ſuppreſſionibus, & translationibus beneficiorum eccleſiaſticorum, ſe abſtinere debet. Pius 4. ibid. §. 4.
Major Pœnitentiarius, quando juriſpatronatus conceſſiones, vel præſentationes facere poſſit. Pius 4. ibid. §. 5.
Major Pœnitentiarius, Monialibus, & aliis Religioſis ex qualibit cauſa licentiam ſtandi extra clauſtra, non concedit. Pius 4. ibid. §. 6.
Major Pœnitentiarius, declaratorias nullitatis profeſſionis non concedit. Pius 4. ibid. §. 7.
Major Pœnitentiarius, quando apoſtatas poſſit abſolvere. Pius 4. ibid. §. 9.
Major Pœnitentiarius, commiſſiones alienationis bonorum Eccleſiaſticorum in forma ſi in evidentem, non poteſt concedere, Pius 4. ibid. §. 10.
Major Pœnitentiarius non concedit abſolutiones, vel mandata abſolvendi ab homicidiis, & aliis gravibus delictis. Pius 4. ibid. §. 12. p. 76. t. 2.
Major Pœnitentiarius, quæ cavere debeat in abſolutionibus ſimoniacorum. Pius 4. ibid. §. 13.
Major Pœnitentiarius, homicidæ voluntario, etiam canonicè abſoluto altaris miniſterium, aut aſcenſum ad ſuperiores Ordines, & reſtitutionem aut retentionem beneficiorum quibus privatus fuit, concedere minimè valet. Pius 4. ibid. §. 14. & 15.
Major Pœnitentiarius, literas promovendi ad ſacros Ordines quando concedat. Pius 4. ibid. §. 15.
Major Pœnitentiarius, abſolutiones à juramentis ad effectum agendi tantummodò concedit. Pius 4. ibid. §. 16.
Major Pœnitentiarius, diſpenſationes matrimoniales nullatenùs concedit. Pius ibid. §. 17.
Major Pœnitentiarius, quo caſu licentias doctorandi Religioſis concedat. Pius 4. ibid. §. 18.
Major pœnitentiarius, Apoſtatis licentias obtinendi beneficia Eccleſiaſtica, ac in illis deſerviendi, non concedit. Pius 4. ibid. §. 19.
Majoris Pœnitentiarii officium, Sede vacante conquieſcit, ea ſolùm expedire poteſt, quæ conſcienter forum reſpiciunt. Pius 4. ibid. §. 25. p. 76. t. 2.
Major Pœnitentiarius, abſolutiones à fructibus indebitè perceptis, aut pro violata libertate Eccleſiaſtica, non valet. Pius 4. ibid. §. 19. & 20.
Major Pœnitentiarius facultates teſtandi, juxtà quam formam concedat. Pius 4. ibid. 21.
Major Pœnitentiarius ſuper ætate promovendorum diſpenſare nequit. Pius 4. ibid. §. 23. p. 76. t. 2.
Majoris Pœnitentiarii literæ in utraque foro probant, & ſuffragantur. Six. 4. conſt. 23. p. 785. t. 1. & Jul. 3. conſt. 1. §. 4. p. 787. t. 1.
Major Pœnitentiarius debet eſſe Presbyter, Magiſter in Theologia, ſive decretorum Doctor. Pius 5. conſt. 83. §. 6. p. 300. t. 2.
Major pœnitentiarius abſens, Propœnitentiarium ſubrogare debet. Pius ibidem.
Major Pœnitentiarius, Officia Procuratoriæ, & Scriptoriæ Sacræ Pœnitentiariæ quibus conferre debeat. Pius 5. ibid.

Maleficia, Malefici, & Sortilegi.

Malefici, Sortilegi, & Incantatores, quæ mala, & delicta committant, recenſet Innoc. 8. conſt. 1. p. 429. tom. 1. Leo 10. conſt. 43. p. 617. tom. 1.
Malefici, Sortilegi, & Incantatores per Inquiſitores hæreticæ pravitatis puniendi. Innoc. 8. ibid. & Leo 10. ibid.
Malefici, Incantatores, & Sortilegi, quibus pœnis ſunt obnoxii. Leo 10. conſt. 7. §. 41. & ſeq. p. 547. & Greg. 15. conſt. 46. p. 498. t. 3.
Maleficiorum pœnas applicavit Cameræ Apoſtolicæ Six. 5. conſt. 93. p. 496. t. 2. & eam innovavit. Urb. 8. conſt. 28. §. 25. p. 76. t. 4.
Malefici, & Sortilegi puniendi ſunt ab Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis. Hadrian. 4. conſt. 2. p. 625. t. 1.

Vide

... Camaldulensium Prælati, ad quæ teneantur in ipsorum ad-...one. Leo 10. ibid. §. 84. & seq. p. 536. t. 1.
... Camaldulenses duo Capitula celebrat, quomodo, & quando. Le... 10. ibidem. §. 87. & seq.
Mo...hi Camaldulenses, quid providerint, pro institutione literarum ...us monasteriis. Leo 10.
Monachorum Camaldulensium, observantium, & Conventualium, quale sit discrimen, & quomodò regantur. Leo 10. ibid.
Monachorum Camaldulentium Congregationes primus omnium approbavit. Alex. 2. in const. 1. p. 26. t. 1.
Monachos Camaldulenses, celebrare tempore interdicti voluerat. Alex. 4. constit. 11. p. 113. t. 1.
Monachorum Camaldulensium privilegia confirmavit, aliaque concessit. Greg. 14. constit. 18. p. 782. t. 2.
Monachis Camaldulensibus, ambitum prohibuit. Clem. 8. in const. 43. §. 1. & 2. p. 64. t. 3.
Monachos Camaldulenses Eremitas S. Romualdi, Montis Coronæ separavit à Congregatione Eremi Camaldulen. & S. Michaelis de Murano. Paul. 3. in const. 1. p. 697. t. 1.

Monachi Casinen. aliàs S. Justinæ.

Monachos Casinenses, ideò sic vocari jussit Jul. 2. quia monasterium Casinen. est caput aliorum monasteriorum, ut in ejus constit. 1. pag. 564. tom. 1.
Monachi Casinen. quæcumque legata pia, suisque monasteriis relicta, acceptare possunt. Eug. 4. const. 2. p. 320. t. 1.
Monachi Casinen. à sententiis & correctionibus Capituli generalis, aut Visitatorum, vel Rectorum, quando ad Sedem Apostolicam appellant. Greg. 13. const. 16. p. 406. t. 2.
Monachis Casinensibus Prælaturas, dignitates, & Officia Congregationis quomodolibet ambire, & ad ea consequenda favores Principum exquirere, prohibuit. Greg. 13. ibid. §. 8.
Monachis Casinen. multa circa celebrationem Capituli generalis, constituit Eug. 4. const. 5. p. 322. t. 1.
Monachi Casinenses, quando carnes edere possint. Paul. 5. const. 33. in seq. §. 47. p. 251. tom. 3.
Monachi Casinen. Horas Canonicas in Choro recitare tenentur. Paul. 5. ibid. §. 43. p. 251. t. 3.
Monachi Casinen. culpas suas, semel in hebdomada, in Capitulo ut confiteri tenentur. Paul. 5. ibid. §. 44.
Monachi Casinen. Ordines à quolibet Antistite recipere possunt. Eug. 4. const. 9. §. 5. p. 325. t. 1.
Monachi Casinen. sunt exempti ab exactionibus &c. ab Ordinarium jurisdictione. Eug. 4. ibid. §. 6.
Monachi Casinen. succedunt & acquirunt, ac si essent in sæculo. Eugen. 4. ibid. §. 15. p. 326. t. 1.
Monachi Casinen. illegitimi ad sacros Ordines, & Religionis gradus & dignitates ut promoveantur. Eug. 4. ibid.
Monachi Casinen. extra Congregationem inviti jurare, aut testificare non coguntur. Eug. 4. ibid.
Monachi Casinen. personarum ecclesiasticarum aut sæcularium servitio se mancipare nequeunt. Eug. 4. ibid.
Monachi prædicti, eligunt sibi Conservatores cum amplis facultatibus. Eug. 4. const. 10. p. 327. t. 1.
Monachorum Casinen. in monasterio apud montem Casinum corpus B. Benedicti asservatur. Jul. 2. const. 1. §. 1. p. 464. t. 1.
Monachorum Casinen. Congregationem, & alteram S. Justinæ de Observantia in unam univit & stabilivit. Jul. 2. ibid.
Monachorum Casinen. causæ sive civiles sive criminales, quomodò cognoscendæ. Eug. 4. const. 9. §. 2. p. 325. t. 1.
Monachorum Casinen. Abbates quando à communi vita, regulæque institutis observandis excusentur. Paul. 5. const. 33. §. 16. pag. 249. tom. 3.
Monachi Casinen. ad officium Decanorum, qui assumi possint. Paul 5. const. 33. in seqq. §. 41. p. 251. t. 3.
Monachorum Casinensium monasterium S. Pauli in Urbe centenaria gaudet præscriptione. Paul. 3. const. 15. p. 725. t. 1.
Monachorum Casinensium Abbates, utuntur Pontificalibus, benedicunt Populum, & consecrant lapides pro altarum usu. Pius 4. const. 97. p. 162. t. 2.
Monachorum Casinen. Prælati, monachos à quibuscumque censuris & pœnis, ut absolvere possunt. Pius 5. const. 129. p. 364. t. 2.
Monachorum Casinensum Definitores, ultrà biennium durare, nullo modo possunt, & non possunt denuò eligi, nisi elapso alio biennio. Urb. 8. const. 87. p. 154. t. 4.
Monachorum Casinensium Dieta, quam facultatem habeat. ibid. §. 2.
Monachorum Casinensium Congregationis privilegia communicavit Congregationi Clericorum Regularium Lateranensium. Greg. 15. const. 33. p. 484. t. 3.
Monachorum Casinensium Provincias instituit. Paul. 5. const. 33. p. 248. tom. 3.
Monachorum Casinen. Conservatores, qui & unde sint eligendi. Innoc. 8. const. 8. §. 3. p. 439. t. 1. & Paulus 5. ibidem §. 12. p. 248. t. 3.
Monachorum Casinensium numerum, in singulis Monasteriis, Ordinis præfiniri voluit. Paul. 5. ibid.
Monachorum Casinensium Abbates à quibus religendi. Paul. 5. §. 9. & seq.
Monachorum Casinen. Abbatum & aliorum Officialium munera, quanto tempore durent. Paul. 5. ibid. §. 15. p. 248. & 249. t. 1.
Monachorum Casinen. Visitatoribus. Paul. 5. ibid. §. 21. p. 249. t. 1.
Monachorum Casinensium Novitiis, & Novitiatu. Paul. 5. ibid. §. 23. & seqq.
Monachorum Casinensium qui Abbates, & Procuratores esse possint, in Conventu S. Pauli de Urbe. Paul. 5. ibid. §. 28. & seq.
Monachorum Casinensium Abbates Pontificaliter celebrantes, quot, & quibus ministris uti possint. Vide const. Urb. 8. const. 101. p. 170. & seq. t. 1.

Monachi Cœlestini.

Monachis Cœlestinis privilegia Congregationibus Monachorum concessa, & præcipuè Congregationi Casinensi communicat. Urb. 8. const. 24. p. 60. t. 4.
Monachi prædicti Constitutiones Congregationis de mandato S. D. N. Urbani Octavi emendarunt, quas confirmavit idem. Urb. 8. const. 56. p. 113. t. 4.

Monachi Cistercienses.

Vide in V. Cistercienses, & etiam in V. Abbas.

Monachi Cistercienses reformati B. Mariæ Fulien.

Monachorum Cistercien. reformatorum B. Mariæ Fulien. Congregationem confirmavit, eisque privilegia concessit. Six. 5. const. 32. p. 576. t. 2. Et signanter quorumcumque Monachorum, ac Ordinum Mendicantium. Paul. 5. const. 23. p. 232. t. 3.
Monachi prædicti, gaudent privilegiis Monachorum Cistercien. non reformatorum. Six. 5. const. 70. §. 5. p. 655. t. 2.
Monachi prædicti, ad instituta Cistercien. non reformatorum non tenentur. Clem. 8. const. 12. §. 2. p. 16. t. 3.
Monachi prædicti, coram aliis quàm Congregationis Judicibus vocari non possunt. Paul. 5. const. 23. in seq. §. 12. p. 233. & seq. t. 3.
Monachi prædicti ut præcedunt omnibus Fratribus Mendicantibus. Clem. 8. const. 56. p. 81. t. 3.
Monachorum Cistercien. prædictorum Congregationem, ab omni Monachorum Cistercien. non reformatorum superioritate exemit. Clem. 8. const. 12. p. 16. t. 3.
Monachi prædicti ad aliam Religionem transeuntes, ad illam nequaquam redire possunt. Clem. 8. const. 107. p. 174. t. 3.
Monachis prædictis in Urbe, opus Agnus Dei in cera signandi perpetuò demandavit. Paul. 5. in const. 43. p. 261. t. 3.
Monachi Cistercien. reformati B. Mariæ Fulien. de sola Ordinarium licentia, nova Monasteria construere possunt. Paul. 5. const. 81. pag. 272. t. 3.

Monachi Cluniacenses. Vide in V. Clunianenses.

Monachi Eremitæ S. Hieronymi de Observantia.

Monachis S. Hieronymi de Observantia, extra Claustra lectiones audire, vetat. Greg. 13. const. 17. p. 407. t. 2.
Monachi prædicti, ad Urbem quando accedere possint. Greg. 13. ibid. & Clem. 8. const. 21. p. 29. t. 3.
Monachorum prædictorum Superiores, eodem victu quo Monachi, & in communi mensa, vesci debent. Clem. 8. ibid. in seq. §. 4. p. 31.
Monachis prædictis, ordinationes, & statuta præfinivit. Greg. 8. ubi sup. & in const. 90. p. 509. t. 2. & Clem. 8. const. 21. p. 29. t. 3.
Monachis prædictis ambitum prohibuit. Greg. 13. d. const. 90. p. 509. t. 2. Clem. 8. const. 21. §. 20. p. 32. t. 3.
Monachorum prædictorum, Capitulum generale quolibet triennio celebrari jussit. Greg. 13. const. 90. §. 2. p. 509. t. 2.
Monachorum prædictorum Priores, ad vitam eliguntur. Gregor. 13. const. 17. §. 5. p. 407. t. 2.
Monachorum prædictorum Priores, ultra triennium in eodem Monasterio, morari non possunt. Greg. 13. ibid. §. 6. ibid. t. 2.
Monachorum prædictorum Præpositi, Visitatoris, Consultoris, Definitorum, & Priorum electione. Greg. 13. ibid. §. 9. & seq. ibid. & seq. t. 2.
Monachorum prædictorum Priores, Vicarii priùs esse debent alicujus Monasterii. Greg. 13. ibid. p. 408. t. 2.
Monachorum prædictorum Præpositus generalis, ex Prioribus eligendus, & an ultra per annum in Officio esse possit. Gregor. 13. & Clem. 8. const. 16. p. 27. t. 2.
Monachorum prædictorum Præpositus, retinet Prioratum quem antequam Præpositus eligeretur obtinebat. Greg. 13. ibid.
Monachorum prædictorum, Capitulum ubi celebrandum sit, declaravit. Greg. 12. const. 90. §. 12. p. 509. t. 2.

Monachi B. Mariæ Montis Oliveti.

Monachorum B. Mariæ Montis Oliveti Congregationem approbavit. Joann. 13. const. 15. p. 208. t. 1.
Monachorum B. Mariæ Montis Oliveti Congregationem, à decimarum aliorumque onerum solutione exemit. Pius 2. const. 9. §. 5. & 6. p. 375. t. 1.
Monachi prædicti, ordines à quolibet Antistite recipere possunt. Pius 2. constit. 9. p. 376. t. 1. Jul. 2. const. 12. §. 30. p. 488. t. 1.
Monachi prædicti, alios & Religiones recipere possunt. Pius 2. ibid. §. 11. p. 376. t. 1.
Monachi prædicti, ad processiones accedere non coguntur. Jul. 2. const. 12. p. 488. t. 1. & Pius 2. ibid. §. 7. p. 375. t. 1.
Monachi prædicti, gaudent privilegiis Monachorum Casinen. Pius 2. ibid. §. 12.
Monachi prædicti, nova loca acquirere, & ecclesiastica sacramenta ministrare possunt. Clem. 4. const. 1. p. 254. t. 1.
Monachi prædicti, sunt exempti ab Ordinariorum jurisdictione. Jul. 2. constitut. 12. §. 23. p. 488. t. 1.
Monachi prædicti, confessiones audiunt. Jul. 2. ibid. §. 32.
Monachi prædicti, absque Papæ licentia ad aliam Religionem transire nequeunt. Jul. 2. ibid. §. 10. p. 486.
Monachis prædictis, Conservatores eligendi facultatem concessit, eorumque jurisdictionem ampliavit. Jul. 22. constit. 5. pag. 469. & seq. tom. 2.
Monachis prædictis ordinationes præscripsit, privilegiáque multa concessit. Jul. 2. const. 12.
Monachorum prædictorum, Visitatores ejus Congregationis bona alienare possunt in evidentem utilitatem. Leo 10. const. 18. p. 567. t. 1.
Monachorum prædictorum Prælati, Monachos ab irregularitatibus quibus casibus absolvunt. Pius 4. const. 7. p. 9. t. 2.
Monachorum prædictorum Congregatio, sexagenaria gaudet præscriptione. Jul. 2. const. 12. §. 28. p. 488. t. 1.
Monachorum B. Mariæ Montis Oliveti Abbatibus circa usum Baldachini, Pontificalium, numerum Assistentium, ac Cæremonias in celebrando, formam statuit ac præfinitam confirmavit. Urb. 8. const. 97. p. 168. tem. 4.

Monachi B. Mariæ Montis Virginis.

Monachorum B. Mariæ Montis Virginis Congregationem, approbavit Cœlest. 3. const. 3. p. 51. t. 1.

Monachi

Principes, præ cæteris tenentur promovere pietatem Christianam. Urb. 8. const. 6. §. 1. p. 23. t. 4.
Principum ob discordias, & bella, & pro avertendis Italiæ periculis quam edidit adhortationem, ad pœnitentias, & Orationes. Urb. 8. const. 38. p. 86. t. 4.
Principes multi ingressi sunt Religionem S. P. Benedicti, & in eam vitam Monasticam degerunt. Greg. 15. const. 6. §. 1. p. 432. t. 3.
Principum ad discordias, & bella Italiæ sedanda, Legatus mittitur. Franciscus Card. Barberinus à S. D. N. Urb. 8. in const. 38. §. 6. p. 86. t. 1.
Principum juri Patronatus quando derogetur. Urb. 8. const. 6. reg. canc. 42. p. 28. t. 4.
Principes, quando alienare possint bona, Vide suprà in V. Alienatio.

Privilegium.

Privilegia Ordinum Mendicantium. Vide in const. 6. Sixt. 4. p. 392. & const. 7. p. 396. & const. 10. p. 718. t. 1. Jul. 2. const. 10. p. 474. t. 1. Pii 5. const. 41. p. . t. 2. & ibid. Pii 5. const. 11. p. 204. t. 2.
Privilegia Commissariorum fabricæ S. Petri. Jul. 2. const. 23. p. 502. t. 1. Pius 5. const. 95. p. 316. t. 2.
Privilegia Studii Ferrariæ Civitatis. Vide in Bonif. 9. const. 2. p. 274. tom. 1.
Privilegia Studii, Civitatis Firmi. Sixt. 5. const. 9. p. 537. t. 2.
Privilegia fratrum S. Antonii Viennen. Clem. 8. const. 2. p. 639. t. 1.
Privilegia fratrum Cruciferorum. Greg. 14. const. 13. p. 773. t. 2.
Privilegiis Ordinum Mendicantium perfruuntur infrascripti,
Fratres Cruciferi. Greg. 14. const. 13. p. 773. t. 2.
Fratres Eremitæ S. Augustini. Jul. 2. const. 18. p. 498. t. 1.
Fratres Eremitæ S. Hier. Eug. 4. const. 12. p. 329. t. 1.
Fratres Jesuati S. Hier. Clem. 7. const. 36. p. 690. t. 1. Pius 5. const. 50. p. 262. t. 2.
Fratres Minimi S. F. de P. Pius 5. const. 49. p. 690. t. 2.
Fratres Carmelitæ. Pius 5. const. 44. p. 256. t. 2.
Societas JEsu. Pius 5. const. 131. p. 366. t. 2.
Privilegiis fratrum Carthusianorum, gaudent eorum Oblati. Greg. 9. const. 3. p. 73. t. 1.
Privilegia Fratrum Minorum S. Francisci de Paula. Sixt. 4. const. 5. pag. 390. t. 1.
Privilegia fratrum Minorum Conventualium. Clem. 4. const. 4. p. 137. tom. 1.
Privilegia fratrum Prædicatorum, & fratrum Minorum S. Francisci, Prælati interpretari non possunt. Clem. 4. const. 12. p. 147. t. 2.
Privilegia fratrum Prædicatorum, Sixt. 4. const. 7. p. 396. t. 1. & const. 19. a. 420. t. 1.
Privilegia Monachorum Cistercien. Paschal. 2. const. 1. p. 130. t. 1.
Privilegia Monachorum. Bened. 11. const. 2. p. 182. t. 1.
Privilegia Cardinalium. Vide in V. Indulta sup. in hoc Repertorio p. 66.
Privilegia Capuccinorum. Clem. 7. const. 21. p. 673. t. 1.
Privilegia Camaldulensium. Leo 10. const. 2. p. 528. t. 1.
Privilegia Civium Romanorum. Leo 10. const. 1. p. 526. t. 1. Jul. 2. const. 29. p. 516. t. 1. Innoc. 9. const. 2. p. 787. t. 2.
Privilegia Abbreviatorum, & Scriptorum literarum Apost. & Archivii. Jul. 2. const. 15. p. 492. t. 1. Leo 10. const. 14. p. 557. t. 1.
Privilegia Mercatorum, Annonam, aliásque merces ad Urbem advehentium. Clem. 8. const. 26. p. 38. t. 3.
Privilegia Archihospitalis S. Spiritus in Saxia de Urbe. Sixt. 4. const. 14. p. 708. t. 1.
Privilegia Archihospitalis S. Jacobi Incurab. Leo 10. const. 15. p. 561. tom. 1.
Privilegia Aromatariorum. Clem. 8. const. 47. p. 70. t. 3.
Privilegia Prælatorum Assistentium Papæ in Capella. Jul. 3. const. 12. p. 800. t. 1. Vide etiam sup. in V. Assistentes Papæ.
Privilegia Auditorum Rotæ Ferrarien. Clem. 8. const. 59. p. 86. t. 3.
Privilegia Auditorum Rotæ Maceraten. Sixt. 5. const. 94. p. 718. t. 2.
Privilegia Auditorum Rotæ Romanæ. Paul. 3. const. 12. p. 722. t. 1. Clem. 7. const. 13. p. 660. t. 1.
Privilegia Clericorum Cameræ. Sixt. 4. const. 1. p. 4. t. 1. Leo 10. const. 24. p. 586. t. 1.
Privilegia Clericorum Ministrantium infirmis. Greg. 14. const. 17. p. 778. t. 2.
Privilegia Clericorum Regularium Minorum. Greg. 14. const. 2. p. 752. tom. 2.
Privilegia Clericorum Regularium S. Pauli Decollati. Paul. 3. const. 5. p. 705. t. 1.
Privilegia Clericorum Regularium de Somasca. Pius 5. const. 78. p. 293. tom. 2.
Privilegia Clericorum Regularium Theatinorum. Vide sup. in V. Clerici Regulares Theatini.
Privilegia Hospitalis pauperum Dementium de Urbe. Vide sup. in V. Hospitale S. Mariæ Pietatis, &c.
Privilegii Gradus quando gaudeant Regulares, Vide infrà in V. Regulares.
Privilegia Collegii Fuldensis. Urb. 8. const. 96. §. 14. p. 168. t. 4.
Privilegia Collegii Germanici. Greg. 13. const. 14. p. 402. t. 2.
Privilegia Collegii Græcorum de Urbe. Greg. 13. const. 42. p. 439. t. 2.
Privilegia Collegii Maronitarum de Urbe. Greg. 13. const. 91. p. 510. t. 2.
Privilegia Collegii Montis alti in Civitate Bononiæ. Sixt. 5. const. 89. p. 765. t. 2.
Privilegia Collegii Scotorum de Urbe. Clem. 8. const. 73. p. 116. t. 3.
Privilegia Advocatorum Consistorialium. Sixt. 6. const. 62. p. 641. t. 2.
Privilegia Monasterii Convertitarum de Urbe. Clem. 7. const. 24. p. 676. tom. 1.
Privilegia Curialium, Vide sup. in V. Curiales.
Privilegia Monachorum S. Blasii. Greg. 13. const. 58. p. 464. t. 2.
Privilegia Episcoporum residentium. Pius 4. const. 10. p. 21. t. 2.
Privilegia Eremitarum Montis Coronæ. Paul. 3. const. 1. p. 697. t. 1.
Privilegia Militiis concessa transferendi pensiones revocavit. Pius 5. const. 73. p. 287. t. 2.
Privilegia Habitantium in via Pia, vel Felici almæ Urbis. Sixt. 5. const. 56. p. 648. tom. 2.
Privilegia Habitantium in Burgo fœlici S. Bernardi de Urbe. Sixt. 5. const. 103. p. 742. t. 2.
Privilegia Ædificantium in d. Civitate Pia, Pius 4. const. 101. p. 166. t. 2.
Privilegia Incolarum Urbis. Vide in V. Incolæ.

Privilegia Monachorum B. Mariæ Montis Oliveti. Pius 2. const. 9. p. 375. tom. 1.
Privilegia Studii Maceraten. Paul. 3. const. 12. p. 736. t. 1.
Privilegia Studii Urbis. Leo 10. const. 4. p. 541.
Privilegia Mercatorum Anconæ. Clem. 8. const. 26. p. 38. t. 3.
Privilegia Mercatorum Ripæ. Paul. 3. const. 45. p. 779. t. 1.
Privilegia Militum S. Benedicti de Avis. Greg. 13. const. 32. p. 427. t. 2.
Privilegia Militum S. Jacobi de Alcantara. Leo 10. constitut. 44. p. 618. tom. 1.
Privilegia Militum S. Jacobi de Calatrava. Jul. 2. const. 16. p. 496. t. 1.
Privilegia Militum S. Jacobi de Spatha. Greg. 13. const. 32. p. 427. t. 2.
Privilegia Militum S. Mauritii, & Lazari. Vide in V. Milites S. Mauritii, & Lazari.
Privilegia Militum S. Stephani. Vide in V. Milites S. Stephani.
Privilegia Monachorum Cassinen. Vide in V. Monachi Cassinen.
Privilegia Monachorum Cistercien. reformatorum B. M. Fuliens. Vide in V. Monachi Cistercien reformati. B. Mariæ Fuliens.
Privilegia Monachorum B. Mariæ Montis Virg. Paul. 5. const. 89. p. 368. tom. 3.
Privilegia Monachorum Vallis Umbrosæ. Jul. 2. const. 13. p. 490. t. 1.
Privilegia Monasterii Puellarum Dispersarum Urbis. Clem. 8. const. 66. p. 104. t. 3.
Privilegia Summatoris literarum Apostolicarum. Pius 5. const. 105. p. 331. t. 2.
Privilegia Archiconfraternitatis Orphanorum de Urbe. Paul. 3. const. 26. p. 745. t. 1.
Privilegia quibuscumque Prælatis, & aliis concessa celebrandi Missas vespertino tempore revocavit. Pius 5. const. 4. p. 190. t. 2.
Privilegia Conclavistarum. Clem. 8. const. 16. p. 20. Paul. 5. const. 3. p. 129. Greg. 15. const. 1. p. 418. t. 3. & Urb. 8. const. 1. p. 1. t. 4.
Privilegia Archiconfraternitatis S. Benedicti, & Scholasticæ, Vide sup. in V. Archiconfraternitas.
Privilegia Dapiferorum Papæ, Vide sup. in V. Dapiferi.
Privilegia liberandi homicidas Confraternitatibus concessa revocavit. Pius 4. const. 92. p. 142. t. 2.
Privilegia doctorandi aliis, quàm Advocatis Consistorialibus concessa revocavit. Pius 5. const. 60. p. 273. t. 2.
Privilegia concessa locis Piis circa facultatem dispensandi super irregularitatibus & impedimentis matrimonialibus irritavit. Pius 4. const. 62. p. 95. & seq. t. 2.
Privilegia concessa Monachis Cassinen. in dubio interpretantur ad favorem eorum. Paul. 3. const. 15. p. 725. t. 1.
Privilegia Prothonotariorum Apostolicorum. Sixt. 5. const. 12. p. 544. tom. 2.
Privilegia Referendariorum utriusque Signaturæ. Paul. 3. const. 23. pag. 737. t. 1. Sixt. 5. const. 41. p. 589. t. 2.
Privilegia Societatis Jesu. Vide infrà in V. Societatis Jesu.
Privilegia Archiconfraternitatis S. Hieronymi de Urbe. Greg. 15. const. 37. p. 489. t. 3.
Privilegia Congregationis Clericorum Doctrinæ Christianæ. Greg. 15. const. 12. p. 444. t. 3.
Privilegia & aliæ exemptiones adversus Solutiones Camerales prohibentur admitti ab Urb. 8. const. 28. §. 27. p. 26. t. 4.
Privilegia Congregationis Clericorum Regularium Lateranensium. Greg. 15. const. 33. p. 484. t. 3.
Privilegia Lectoris Cathedræ Eloquentiæ in Gymnasio Urbis. Vide sup. in V. Cathedræ Eloquentiæ.
Privilegia Abbatis, & Collegii Gregoriani Ordinis S Benedicti in Urbe. Greg. 15. const. 6. §. 12. p. 434. t. 3.
Privilegia Monachorum Sylvestrinorum. Paul. 5. const. 106. p. 400. t. 3.
Privilegia Militum Militiæ Christianæ, sub titulo Concessionis B. Virginis Mariæ. Urb. 8. const. 11. p. 37. t. 4.
Privilegia aliorum Ordinum concessa Monachis Carthusiensibus à Greg. 15. const. 42. §. 1. p. 494. t. 3.
Privilegia Militum S. Joannis Hierosolymitani. Urb. 8. const. 15. p. 47. tom. 4.
Vide etiam sup. in V. Milites S. Joannis Hierosolymitani.
Privilegia, & alia Indulta non obstant reservationi. Urb. 8. const. 6. reg. canc. 9. p. 24. t. 4.
Privilegia Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. Greg. 8. const. 9. p. 78. Nicolaus 4. const. 6. p. 169. Greg. 11. const. 3. p. 263. t. 1. Calist. 3. const. 3. p. 364. t. 1. Clem. 8. const. 46. p. 69. t. 3. & const. 4. p. 3. Ibidem, & const. 79. p. 138. d. t. 3. Urb. 8. const. 94. p. 163. t. 4.
Privilegia, & Indulta in præjudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ concessa revocavit. Urb. 8. const. 28. p. 72. t. 4.
Privilegia concessa ob duodecim filios, ad terminos Juris communis, & Constitutionum Pontificiarum reduxit. Urb. 8. ibid. §. 23. p. 75.
Privilegia Fratrum Sanctissimè Trinitatis Redemptionis Captivorum confirmavit. Greg. 15. const. 22. p. 470. t. 3.
Privilegia Collegii Pragensis. Urb. 8. const. 66. §. 11. p. 129. t. 4.
Privilegia Collegii Viennensis. Urb. 8. const. 67. §. 11. p. 132. t. 4.
Privilegia Fratrum Joannis Dei. Urb. 8. const. 18. p. 54. t. 4.

Processio.

Processiones omnibus quacumque die infrà octavam Sanctissimi Corporis Christi facere licet. Greg. 13. const. 10. p. 398. t. 2.
Processionibus ac in aliis actis publicis, quæ fit Fratrum, & Confraternitatum præcedentia, vide sup. in V. Præcedentia.
Processionibus qui non teneantur accedere. Vide in V. Fratres, Monachi, Clerici, &c.
Processiones indictas occasione Jubilæi, vide sup. in V. Jubilæum, & V. Indulgentia.

Processus.

Processus, & registra causarum jam finitarum, ad Urbis Archivium deferri præcepit. Jul. 2. const. 15. p. 492. t. 1.
Processus in quibus casibus, & quomodo fiant in Urbe. Paul. 5. const. 71. §. 20. & alibi ibid. p. 315. t. 3.
Processus Inquisitorum hæreticæ pravitatis absque alia revisione, Magistratus sæculares exequi debent. Innoc. 8. constitut. 10. pag. 440. t. 1.
Processuum ac registrorum, taxam pro Notariis Urbis constituit. Paul. 5. const. 72. p. 321. t. 3.

Processus

FINIS.

APPENDIX

PONTIFICIORUM CONSTITUTIONUM

S^MI. D. N.

URBANI OCTAVI

POST PRIMAM IMPRESSIONEM
usque ad hanc diem emanatarum.

OPUS

D. ANGELI MARIÆ CHERUBINI.
MONACHI CASINENSIS.

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ. MDCXXXVIII.

LUXEMBURGI,

Sumptibus ANDREÆ CHEVALIER, Bibliopolæ & Typographi.

MDCCXXVII.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

INDEX INITIORUM
SINGULARUM CONSTITUTIONUM,

Quas complectitur hæc Appendix, Alphabetico ordine dispositus.

FINIS.

INDEX

INDEX INITIORUM
SINGULARUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in hac Appendice continentur, temporum ſerie digeſtus.

URBANUS VIII.

F I N I S.

Imprimatur, Si videbitur Reverendiſſ. Magiſtro Sacri Palatii Apoſtolici.
J. B. Epiſc. Camer. Viceſg.

Imprimatur, Fr. Nicolaus Riccardius Sac. Pal. Mag.

APPENDIX.
URBANUS VIII.

ANNO 1623.

I. aliàs IV.

Canonizatio S. Francisci Xaverii è Societate Jesu, Indiarum Apostoli, ejusque in Sanctorum Confessorum numerum adscriptio, cum institutione ejus festivitatis die 2. mensis Decembris.

Hunc S. Franciscum canonizavit Greg. XV. die 12. Martii anno 1622. cum BB. Isidoro Agricolà, Ignatio Loyolà, Philippo Nerio Confessoribus, ac Teresià Virgine; sed morte præventus Const. Canonizationis non potuit expedire.

Constitutiones autem pro Societate Jesu editas à diversis Pontificibus lege sup. in Pauli III. const. 25. *Regimini* Tom. I. & Canonizationem S. Ignatii Societatis Fundatoris habes in S. D. N. Urban. VIII. Constitutionibus const. 3. *Rationi* sup. Tom. 4.

Edita A. D. 1623.

URBANUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei.
Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium, & causæ hujus Const.

RATIONI congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentià processerunt, licet ejus superveniente obitu, Litteræ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum. Dudùm siquidem felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster, piè præmeditans, quòd unigenitus, & coæternus æterni Patris Filius, cùm de regalibus sedibus in hunc mundum, ut salutem humani generis operaretur, descendisset, semen bonum verbi sui in agro Orbis terrarum seminaverat; ut omnium cœlestium virtutum, & ad extremum æternæ vitæ fructum credentibus germinaret: quodque, cùm pro divinæ hujus segetis incremento, pretiosissimum sanguinem suum ignominiam Crucis voluntariè subiens, effudisset; ac perfecto demum opere, ad quod missus fuerat, super omnibus Cœlorum sublimitatibus ad dexteram Patris in seculorum æternitate consessurus ascendisset, plurimos servos, & amicos suos in terris reliquerat, qui laboribus, vigiliis, atque ad ipsius exemplum proprii sanguinis effusione, divinam hanc excolentes sementem, messem quàm uberrimam in horreum ejus congregarent; ejusque fines eo usque dilatarent, donec, juxtà promissionem Patris, omnes gentes, & termini terræ darentur ei in hæreditatem, & possessionem. Et quamvis verbum ejus semper à generatione in generationem prosperatum esset, attamen, quandò ab æternis temporibus prædestinatum beneplaciti ejus tempus advenerat, ut abundare faceret, quasi imbrem inundantem, misericordiam suam magnam super universum semen filiorum Adam, gloriamque Crucis suæ usque ad ultimum terræ, & in mari longè propagaret; verè admirabilis facta erat potentia ipsius, cùm revelatis incognitis anteà tribubus, & linguis, ac populis, & nationibus, messem magnam atque uberem aperuerat, atque in eà operarios multiplicaverat; tantàque fructuũ abundantià labores eorum compleverat, ut ipsis annunciantibus, Evangelicæ prædicationis sonus usque ad extremos Orbis Terrarum fines penetrasset; & à Solis ortu usque ad occasum, ab Aquilone & mari, magnum nomen Domini Dei nostri in universis gentibus redditum esset. Inter cæteros verò, quos ad perficiendum voluntatis suæ Sacramentum, in tantarum gentium vocatione Dominus præordinaverat, egregius Servus ejus Franciscus Xaverius, novus Indiarum Apostolus, glorià Sanctitatis, & meritorum splendore præcipuè emicuerat: Qui, cùm juventute suà perfectè coràm Deo ambulasset, spretisque, ac conculcatis divitiis, ac seculi dignitatibus, ac semetipso juxtà verbum Domini abnegato, animam suam, pro nomine Domini nostri Jesu Christi tradidisset, dignus inventus erat, qui à Spiritu Sancto in tàm insigne opus assumeretur: ac, tamquàm aliorum dux Divinà Providentià constitutus, Apostolicis charismatibus affluenter decoraretur: etiàm ob signa Apostolatus, quæ in eo omni patientià, in signis, & prodigiis, ac virtutibus, manifesta facta erant, novarum gentium Apostolus unanimi totius Christiani Orbis consensu meruerat appellari: Ac proptereà decebat, ut tantum Dei famulum, qui pro glorià ejus, & animarum Domini nostri Jesu Christi sanguine redemptarum salute, innumeros maximosque labores, atque ærumnas perpessus erat; ingentiaque terrà marique subiverat pericula, quem Deus adeò magnificaverat, ut nomen ejus honorabile esset apud omnes gentes.

Recenset eximias, & præcellentes virtutes & merita S. Francisci Xaverii, quibus permotus Gregor. XV. eum in Sanctorum Confessorum numerum retulit.

§. 1. Idem Gregorius Prædecessor, pro suo Pastorali munere, verè Sanctum, & Electum Dei, in militanti Ecclesià declararet; ejusque virtutes, tanquàm eximias, & præcellentes, universis Christi fidelibus imitandas proponeret: ut populus Christianus actiones suas ad honorem Dei, ipsius exemplo, dirigens, eum apud Deum, & Dominum Jesum Christum in ejus necessitatibus habere mereretur intercessorem: atque, ut omnes Christi fideles promptiùs ad laudandum Deum Omnipotentem secundùm multitudinem magnitudinis ejus excitarentur, devotionisque ardor ergà tantum Dei famulum augeretur, dum ejus in terris cœlestem, & laudabiliter actam vitam Orbis Terrarum explicaret, & patefaceret: In primis & antè omnia præmitteret, quod natus erat insignis hic Dei Servus Navarræ in Oppido Xaveri Pampilonen. Diœcesis, maternæ ditionis loco nobilibus ac piis progenitoribus; Qui, cùm ipsum ab infantià timere Deum, ac ab omni peccato abstinere edocuissent; ubi ætas demùm adoleverat, Lutetiam Parisiorum, studiorum gratià, eumdem miserant. Quibus cùm alacriter operam daret; post haud multum temporis de eo domum revocando pater cogitare cœperat. Quod cùm, tunc in humanis agens Maria Magdalena ejus soror, quæ Monasterium Monialium Oppidi Civitatis nuncupati Gandiæ, Ordinis S. Claræ, Discalceatarum nuncupatarum, Valentinæ Diœces. non sinè ingenti Sanctitatis famà tunc regebat, persensisset; Fratris vocationem divinitùs edocta, per litteras cum patre vehementiùs egerat, ut Francisci studia omni ope, etiàm cum rei domesticæ detrimento, foveret: eum enim incognitarum gentium Apostolum Divinà Providentià præordinatum esse prævidebat. Cùmque Lutetiæ comoraretur, in familiaritatem S. Ignatii insinuatus, ac postmodùm in socium ipsius, qui id ardentibus precibus à Deo ad ingen-

tem Ecclesiæ utilitatem præstandam postulaverat, adscriptus, eoque duce ingressus erat arctam viam, quæ ad vitam ducebat: ut enim spiritu vivificaretur, carnem suam, ad antiquorum Sanctorum Patrum exemplum, severissimè mortificaverat. Interdicto enim sibi, non solùm carnis, & vini, sed panis etiàm tritici usu, vilibus tantummodò ac insulsis cibis, ijsque quàm parcissimè, usus erat; Quin etiàm frequenter integro biduo triduoque ab omni cibo prorsus abstinuerat aliquandò verò omnes majoris hebdomadæ dies usque ad Sabbatum Paschatis jejunus transegerat: somnoque brevissimo vires reficere consueverat: humi, vel lectulo vilissimis stragulis contecto, jacens. Corpus suum ferreis flagellis adeò diverberabat, ut sæpè copiosus sanguis efflueret: aliquandò autem, funiculis arctissimè constrictis lacertis, & coxendicibus, iter aggressus erat; cùmque plures dies in eo cruciatu perseveraffet, vincula adeò corpori ejus infixa erant, ut præ doloris magnitudine viribus destitutus, in viâ concideret: ac, nisi præcipuo Dei beneficio, absque ullâ humanâ ope, disrupta fuissent, de ejus vitâ omnino desperatum fuisset. Quàm præclarè verò in ejus animo reliquæ Christianæ virtutes effulsissent; quàm potenter scuto fidei protectus omnia nequissimi ignea tela extinxisset, & quàm firmiter in Deo sperasset, & Sacramentorum frequentia, quibus non solùm semetipsum, sed & alios etiàm summâ cum devotione, ac indefessâ assiduitate pascebat; & verbi Dei assidua prædicatio, quâ tàm ingentem Orbis terrarum partem illuminaverat, insigniter attestabantur. Sed inter cæteras ejus virtutes, quasi sidus matutinum, præcipuè resplenduerat charitas: quæ in omnibus quidem ejus actionibus, præsertim tamen cùm ægrotis inserviret, manifestabatur. Eo etenim dilectionis ardore ergà inopes infirmos, qui in domibus hospitalibus morabantur, se gerebat, ut rarò ab eis discederet, tantâque sensuum mortificatione quantùmvis sordidissima ministeria peragebat, ut aquam sæpiùs, quâ horribilia, & incurabilia ulcera laverat, ebibisset. Cùm verò de vitâ periclitarentur, tunc cibi somnique prorsùs oblitus, & præter proprias vires à Deo confortatus, veluti à commissâ custodiâ, nec die nec nocte discedebat: illisque Sanctissima Ecclesiæ Sacramenta, cæterasque spirituales alimonias præbebat. Quæ adeò libenter atque hilariter exequebatur, ut deliciæ ejus deservire ægrotis ac morientibus esse dicerentur; & quasi aliquod talentum, sibi divinæ begnitatis munificentiâ creditum, negotiaretur, assiduamque hanc ergà ægrotos curam ac vigilantiam toto vitæ suæ tempore ubicunque moraretur, exercuerat. Sed & per eandem charitatem, quæ per Spiritum Sanctum diffusa erat in corde ipsius, adeò ad Deum accedebat, tantoque spiritus fervore in oratione perseverabat; ut hujusmodi cibo intentus, quo interiorem hominem reficiebat, noctes integras transigeret: nec, cùm in navi esset, atque in aperto vitæ discrimine in summis tempestatibus versaretur, desisteret, aut quidquam animo commoveretur; fieretque aliquandò talis super eum mentis excessus, ut oculis in cœlum defixis, Divinâ vi terrâ elevaretur; vultu adeò inflammatus, ut angelicam prorsùs charitatem repræsentaret; nec divini amoris perferre valens incendium, sæpiùs exclamaret, *Satis est Domine, satis est.* Cùm verò Sacrosanctum Missæ celebraret Sacrificium, sæpenumerò à sensibus usque adeò abalienabatur, ut nec ministri vestem succutientes, nisi post diuturnam moram excitare possent. Quin etiàm aliquoties altiùs cubito à terrâ elatus, ab universâ adstantium multitudine, miraculi magnitudinem obstupescente, ac Servi Dei sanctitatem suspiciente, conspectus fuerat. Nec solùm vigilans vir Sanctus Deum in corde, & ore habebat; sed & dormiens in ipso requiescebat. Frequenter enim in somnis Sanctissimum nomen JESU cum summâ mentis dulcedine proferre audiebatur. Cùmque tam singularibus floreret virtutibus, atque in dies à Deo potioribus augeretur muneribus; non modò non extollebatur, sed crescebat in eo semper virtus humilitatis: adeo ut infima quæque domus officia semper, tanquàm omnium postremus, obiret. Vestibus verò adeò pannosis ac vilibus utebatur, ut pueris quandòque derididiculo esset. Venerabatur autem eximiè vir Dei non Episcopos modò, sed Sacerdotes quoscunque: Sancto verò Ignatio, tunc Præposito suo, non nisi flexis genibus scribebat. Honores verò ac laudes hominum adeo horrebat, ut amplissimam Apostolici Nuncii dignitatem, quâ instructus in Indias à Summo Pontifice missus fuerat, quàm studiosissimè occultaret: nec nisi semel eâ potestate, necessitate coactus, usus fuerat. Cæterùm, tantus vir insigne stadium à Deo consequutus erat, in quo gloriosè usque ad consummationem cursus, & coronam justitiæ, decertaret.

Ad Indias Orientales missus tempore Pauli PP. III. varia perpessus incommoda, multum in vastissimis illis regionibus profecit ad animarum salutem.

§. 2. Cùm etenim claræ memoriæ Joannes Lusitaniæ Rex à piæ memoriæ Paulo Papâ III. tunc dicti Gregorii, nunc etiàm Nostro respectivè Prædecessore, nonnullos ex Ignatii Sociis postulasset, quos ad Orientales Indias, ut in vastissimis illis regionibus Verbum Dei disseminarent, transmitteret; idem Pontifex, S. Ignatii hortatu, ad tantum opus peragendum Franciscum Xaverium elegerat; quem etiàm Apostolici Nuncii dignitate, & amplissimâ potestate decoraverat. Cùmque viatici nomine plurima ei à Prætore Regio pararentur; homo, qui pro viatico ac perâ de Dei benignitate, in cujus Evangelii opus segregabatur, præsumebat; numquàm adduci potuerat, ut quidquam, præter vilissimum centonem, acciperet: & in navi super funem nauticam dormiebat, ac è mendicato vivebat: ægrotis in vilissimis ministeriis indefessâ charitate, noctu diuque serviebat. In Indiam ut pervenerat, statim, ne modico quidem tempore ad quietem post longissimam ac difficillimam navigationem sumpto, ad prædicandum illis gentibus Evangelium se accinxerat: & indutus virtute ex alto, Apostolico spiritus fervore ministerium, quod sortitus erat, tanto cum fructu exequebatur, ut gratiâ Dei efficaciter verbo ejus cooperante, non solùm Christianorum mores depravatos ad meliorem frugem passim toto Oriente revocaret: sed multa centena hominum millia, qui in tenebris, & in regione umbræ mortis ambulabant, ad agnitionem veræ lucis perducti, regenerationis lavacro mundarentur. Nam, præter Indos, Brachmanes, & Malabares, in quorum Regnis Apostolica prædicatio, quæ antiquis temporibus illic viguerat, sed hostis humani generis fraude ex omnium memoriâ prorsùs abolita erat, Xaverii prædicatione revixerat: Ipse primus Paravis, Malais, Jais, Acenis, Mindanais, Malacensibus, & Japonibus Evangelium Christi annunciaverat, multique illarum nationum Reges, & magni Principes, ingenti cum fidei nostræ emolumento, suavi Christi jugo colla subdiderant. Incredibilia autem videbantur, quæ propter nomen Domini Nostri Jesu Christi toleraverat. Per diversa etenim Regna, in vastis illis Orbis terrarum spatiis, semper pedibus, & sæpiùs nudis, per arenas calidas pergebat: per spinas longissima itinera conficiebat: contumeliis sæpenumerò, probris, & illusionibus, quin etiàm verberis, & lapidibus appetitus, in periculis hostium, in periculis itinerum versatus, sæpè naufragus, vigilias, frigus, & nuditatem, sitim, famemque perpessus erat, contractis, ob assiduos ac intolerabiles labores, gravissimis morbis: nec enim, Apostoli exemplo, animam suam

faciebat

faciebat pretiosiorem quàm se, dummodo consumaret cursum suum, & ministerium verbi, quod acceperat, testificari Evangelium gratiæ Dei.

Multis signis ac miraculis prædicationem servi sui Francisci, dum in vita fuit, Dominus confirmavit, quæ hic enarrantur.

§. 3. Signa verò, & prodigia, quibus Dominus Apostolorum suorum sermonem in nascentis Ecclesiæ exordiis confirmavit, ad illius novæ sobolis incrementum; in manu etiam servi sui Francisci misericorditer renovaverat. Subito enim à Deo diversarum ac incognitarum gentium linguas, quas non noverat, edoctus; disertissimè, quasi in iisdem terris educatus esset, loquebatur: & acciderat quandoque, ut eum, ad diversarum nationum populos concionem habentem, unusquisque eodem tempore lingua sua, in qua natus erat, magnalia Dei loquentem cum stupore, & ecstasi audiret: eoque miraculo multitudo magna commota, reciperet Verbum Dei. Hinc post præmissa, ad Christifidelium ædificationem, aliqua ex insignioribus prodigiis, & signis, quibus prædicationem & gesta ipsius Dominus illustraverat recenseret.

Et primùm illud memorandùm videbatur; quòd, cùm numerosus Badagarum exercitus in exitium Christianorum à Francisco baptizatarum immineret; atque omnia atrocitatis exempla se in Christianos editurum minaretur; ipse solus fide armatus præcedens obviam, ac severè eorum impietatem increpans, steterat illico immobili vestigio universus exercitus, deterritus (ut milites Ducesque referebant) ab homine quodam magno, nigris vestibus induto, qui juxta Franciscum stabat; cujus majestatem ac splendorem, vultu oculisque micantem, ferre non poterant: itaque vir Sanctus, quos Christo pepererat, à cæde ac direptione liberaverat.

Successivè apud Comorinum Promontorium, cum in quadam Ecclesia Servus Dei infidelibus concionaretur, ac propter duritiam cordis eorum nihil proficeret; facta oratione, jussit sepulchrum, in quo pridie defunctus tumulatus fuerat, aperiri: ac populo significans, ad comprobandam Christianæ fidei veritatem, mortuum, Dei voluntate rursum victurum; linteo, quo cadaver involutum erat, rescisso, ac rursus precibus ad Deum fusis, mortuo ut viveret imperaverat: qui statim stupentibus omnibus surrexerat vivus: quo tam insigni miraculo commoti, qui aderant, tum alii multi, crediderant in Deum.

Eodem postea loco mendicus quidam Beato viro occurrerat ulceribus plenus: cujus plagas Franciscus magno charitatis affectu lavans, atque aquam, qua eas laverat, ebibens, ac deinde Deum Patrem misericordiarum, ut illius pauperis misereretur orans; è vestigio ab omni plaga, atque ulcere, Dei munere, pauper ipse omnino liber surrexerat.

Sed & puer quidam Mutani in Orientali India pestilenti febre vita sublatus, ac linteo insutus de more gentis, viginti quatuor horis asservatus, flentibus parentibus ferebatur ad sepulchrum: quos ut vir Dei vidit, misericordia motus super eos, Deum Omnipotentem, ut puerum vivificaret, genibus flexis precatus fuerat: atque aqua benedicta aspersum, rescisso linteo, signo Crucis signaverat: apprehensaque manu ejus, in nomine Domini Jesu Christi vivum atque incolumem parentibus restituerat: erecta illo in loco, ad tantæ rei memoriam conservandam, ab incolis magna cum celebritate Cruce.

Et successivè apud Opdidum Combuturæ in ora Piscariæ puer alius in puteum delapsus, suffocatusque, maximo cum matris & cognatorum ejulatu efferebatur: cùmque ex proxima Ecclesia Franciscus occurrisset; misertus eorum, in genua provolutus, oculisque in cælum fixis, Deum pro vita pueri precatus, eum apprehensa manu in nomine Domini Jesu Christi surgere jusserat: & confestim puer surrexerat vivus: quem Sanctus vir reddiderat matri suæ: stupentibus omnibus, ac maximo cum clamore Deo gratias agentibus quibus ipse præcepit, ne cui rem gestam narrarent.

Insuper, dum in Japonia Insula Franciscus Christi fidem prædicaret; accesserat ad eum mercator quidam à multis annis cœcus; petens, ut sibi à Deo, ut videret, impetraret: Franciscus, recitato super eum Evangelio, signum Crucis oculis ejus impresserat: qui eodem temporis momento lucem amissam recuperaverat. Postero verò die, reversus ad eum cum uxore ac universa familia, genibus advolutus gratias agens, & Christianam Fidem professus, ad baptismi gratiam unà cum suis omnibus pervenerat.

Exierat autem tam illustris miraculi fama per omnem terram illam: ac multi relictis Idolis suis conversi erant ad verum Deum, & Jesum Christum Filium ejus. Cumque Servus Dei ad Sinas in magna navi, qua quingenti vehebantur, navigaret; cessaverant adeo venti, ut quatuordecim diebus navis eodem loco hæsisset immota. Cùmque; inter cæteras difficultates, aquæ penuria valde laboraretur, multique jam siti deficerent; vir Sanctus omnia navis vasa, marina aqua impleri jusserat: fusisque instanter ad Deum precibus, super ea signum Crucis fecerat: ac repente aqua illa salsa, dulcis salubrisque effecta erat. Quo miraculo plures, qui in navi erant, infideles crediderant in Deum: quin etiam aquæ illius, quæ abunde superfuerat, potu plurimi per multas Indiarum Provincias variis, quibus vexabantur, morbis sanati fuerant.

Ad easdem Sinas contendens, cùm, sævissima orta tempestate, omnes de se actum esse existimarent; & gubernator navis, ne repentinæ vis procellæ scapham auferret, validis eam rudentibus ad onerariam alligari jussisset; non multo post abruptis retinaculis, scapham tempestas abstulerat tanto impetu; ut pene temporis momento omnium conspectum effugisset: & prout quisque cognatos, & necessarios in scapha habebat, certatim eorum casum deplorare cœperant. Franciscus ergo universos collacrymantes bonum eos habere animum jusserat: ac prædixerat, fore ut ante triduum filia remearet ad matrem: significans, scapham ad onerariam redituram: prout, Deo dante, apparere visa fuerat, & rectè ad onerariam tendere, & sponte ad illius latus accedere; atque ita aptè se applicare, ut illi omnes, qui in ea erant, commodè excepti fuissent: quæ etiam in mediis fluctibus, nemine illam retinente, tamdiu steterat, quoad religaretur ad navim, attonitis omnibus ex miraculo remanentibus.

Ad Moluchas Insulas etiam Franciscus advenerat, ubi magno spiritus fervore Verbum Dei primus annunciabat: atque in Urbe Tolo viginti quinque millia hominum baptizaverat: qui, cùm suasu Tyranni cujusdam Christi fidem deseruissent, Ecclesiam solo æquassent, Cruces, Sanctorumque Imagines confregissent, & conculcassent; Franciscus, zelum Domini zelatus, viginti Lusitanos, ac quadringentos circiter indigenas ad ultionem tanti sceleris incitaverat: eoque duce ac victoriæ sponsore, tam pauca militum manus adversus Urbem munitissimam, Christi rebellem, expeditionem aggrediebatur: sed, cùm prope Urbem pervenissent, substiterat Vir Dei, ac orationi se dederat: statimque vicinus mons magnum emiserat incendium: adeoque ingentem cineris, ac pumicum vim eructaverat; ut Urbis atque arcis, quæ in edito sita erat, muros æquasset: horribilisque propterea terræ motus totam Urbem concusserat, plurimasque domos subverterat: quibus

malis exterriti incolæ, deserta urbe, in proximas silvas confugerant: urbs itaque à Francisci militibus facile capta erat: cives verò ad ejus pedes prostrati, acceptaque salutari pœnitentia, delicti veniam impetrarant.

Ulteriùs, cùm inter easdem Insulas Franciscus navigaret, ac sævissima orta esset maris tempestas; ad eam sedandam, Crucifixi imaginem, quam collo appositam gestare solebat, undis immiserat: quæ vi procellæ è manibus excussa, in profundum maris, non sine magno ejus mærore, delapsa erat: sed lætificaverat Dominus animam Servi sui: nam, cùm ad terram applicuisset, ac secus littus iter faceret; marinus Cancer ex undis subito prosilverat: atque ante pedes ipsius steterat, eamdem Crucem morsibus elevatam gerens: & Franciscus in genua provolutus eam devotè susceperat, ac diuturna oratione ob tam egregium munus Deo gratias egerat.

Prophetico etiam spiritu Deus Servum suum; quem in lucem Gentium dederat, illuminaverat: atque adeo insigne donum plurimis manifestaverat exemplis. Atque inter cætera, cum Aceni populi, inter quos etiam Turcæ erant multi, sexaginta navium classe vecti, Christianorum naves concremassent, ac multos crudelissimis suppliciis affectos enecassent; ducenti ac triginta milites, in octo naves distributi, Francisco suadente, ac in nomine Domini exercituum victoriam promittente, classem Barbarorum insecuti erant: transactoque jam mense, cùm nullus ab ipsis nuncius adveniret, consternatis omnibus, jamque de civium suorum salute desperantibus; Franciscus in ipsa conflictus hora classium congressum, ac insignem Christianorum victoriam, haud secus ac si præsens esset, in concione narraverat: ac diem, quo tantæ rei nuncius adventurus esset, prædixerat. Quæ omnia, cum ingenti omnium admiratione, eo ipso quod designaverat tempore, certis nunciis approbata fuerant.

Cumque duæ naves eodem tempore è portu solvissent; prædixerat Franciscus, suborta magna maris tempestate, alteram naufragium passuram; alteram vero (& in hac ipse reperiebatur) extra omne maris periculum in navali dissolvendam: quam prædictionem utriusque exitus comprobaverat: cùm alterius fragmenta non multo post conspecta fuissent; altera vero, multis tutè peractis itineribus, cùm, publicato vaticinio, Sancti Patris navis vocaretur, ac ubicumque appelleret cum plausu exciperetur; demum, post multos annos in navali ut reficeretur subducta, sponte corruerat.

Grassante quoque pestilentia in Lusitanorum ac Hispanorum classibus, quæ ad Amboinam Insulam appulerant, cùm Sanctus vir ægrotis de more ministraret; à Joanne de Arausio, ut vinum sibi ad eorum usum elargiretur, petierat: quod Arausius gravatim, timens ne sibi deesset, miserat: quem Dei servus admonuerat, ut in charitatis operibus largior esse vellet: brevi etenim fore, ut vita defungeretur, ejusque omnia bona in usus pauperum cederent. Cùmque, post non multum temporis spatium, ad Ternatem Insulam, quæ ducentis amplius milliaribus à loco distabat, adventasset, ac Missæ sacrificium celebraret; versus ad populum, Orate (dixerat) pro anima Joannis de Arausio, qui modò expiravit. Stupentibus omnibus, post duodecimum demum diem supervenerat, qui visionem Sancti viri verissimam fuisse, nunciata Arausii morte, declaraverat.

Mercatori cuidam Meliapore discessuro, ac munusculum aliquod, tamquam benevolentiæ signum, à se postulanti, Servus Dei Beatæ Mariæ Virginis Coronam precariam è collo detractam elargitus erat: affirmans, fore, ut, quemdiu illam pœnes se haberet, ab omni maris periculo incolumis esset evasurus. A portu itaque mercator solvens naufragium fecerat: cùmque in tabulata, ex lignis raptim composita, cum nonnullis aliis vectoribus exiliisset; in alto mari, alienato à sensibus animo, visus esset sibi cum ipso servo Dei Francisco in eo loco, in quo coronam precariam prædictam acceperat, colloqui; quinto demum die, ex quo desilierat in illa tabulata, ab ea animi ecstasi, velut ab alto somno experrectus, cùm neque tabulata, neque socii unquam comparuissent, in littore Nagapatani prope Meliaporem salvum & incolumem se repererat.

Petro Vellio autem, qui summa voluntate in quoddam charitatis opus pecuniam Viro Dei elargitus fuerat, promiserat fore, ut numquam ei necessaria deessent, ac mortis horam divinitus præcognosceret: quorum utrumque acciderat. Nam, quamvis Petrus maxima perpessus esset rei familiaris detrimenta; semper tamen ab omnibus summam liberalitatem expertus erat: ac, transactis demum multis annis, revelata sibi mortis hora, se in Ecclesia in feretro composuerat: auditaque Missa, ac precibus, quas pro animæ suæ salute recitari jusserat, ibidem statim in pace obdormiverat.

Denique bonis operibus plenus, ac Sanctitate clarus migravit in Insula propè Sinas die 2. Decembris 1552. Et post obitum etiam ejus sanctitatem Dominus miraculis plurimis ut hic declaravit. Ejusque corpus ad varia loca delatum, postremo Goæ conditum fuit in Ecclesia Societatis Jesu.

§. 4. Demum Vir Dei, consummato feliciter peregrinationis suæ cursu, fama sanctitatis clarus, & bonis operibus plenus, cùm ei benedictionem Patriarchæ Arabæ Dominus spiritualiter elargitus esset, ut multarum gentium pater efficeretur, & filios, quos Christo Jesu genuerat, super Stellas Cœli, & super arenam, quæ est in littore maris, multiplicatos videret; & ex eis plurimos proprio sanguine laureatos ad Cœlestia Regna premisisset; Orientalium Indiarum Apostolus ab universis Indiæ Regnis, totoque Christiano Orbe, appellatus, dum aditum Evangelio in vastissimo Sinarum Imperio quærebat, assiduis laboribus, quos ultra humanas vires pro gloria Dei toleraverat, confractus: in Insula prope Sinas, die 2. Decembris Anni Domini millesimi quingentesimi quinquagesimi secundi ad cœlestem gloriam, perpetuò cum Deo regnaturus, evolaverat. Defuncti corpus viva calce perfusum, ut exesa carne ossa in Indiam exportarentur, inclusumque arca lignea sepultum fuerat: quod, post quatuor menses effossum, ita recens ac tractabile, vestimentisque adeo integris, ac si nuper esset tumulatum, repertum extiterat. Et quamvis nullo odoramentorum genere curatum fuisset, divino tamen munere eam odorum fragrantiam spirabat, ut esset super omnia aromata. Calce itaque rursus injecta, Malacam, quæ in Orientali India Urbs est celeberrima, delatum extiterat. In qua cùm sævissima pestis plurimos quotidie conficeret, ingenti beneficentia adventum ejus Deus insignіverat. Nam, sacro corpore in Urbem illato, adeo omnis contagio desierat, ut ea deinceps nullus omnino correptus fuisset. Arca itaque rursus aperta, integrum sicut antea, eandemque odoris suavitatem diffundens, repertum etiam fuerat. Cumque in novo loculo conderetur; ex humero, ob arculæ brevitatem paulum compresso, recens sanguis effluxerat. Nono demum post obitum mense, sepulchro iterum patefacto, rursus ut antea divina virtute à corruptione immune, ac cœlestibus perfusum aromatibus inventum; velo, quo facies ejus operta fuerat, ob ingestæ terræ pondus recenti cruore conspersо. Nova itaque arca, serica aureaque veste contecta, pretiosissimum pignus inclusum in Indiam ad Coccini portum delatum erat: confluentibus undique, ad honorandum communis in Christo Jesu parentis corpus, plurimis earum gentium populis. Inde Goam insigni celebritate translatum, a Prorege, ac om-

nibus Civium ordinibus maxima frequentia ac devotione exceptum, & in Ecclesia Societatis Jesu, ut populorum devotioni satisfieret, validis cancellis inclusum, omnium oculis per triduum expositum remanserat: ejusdemque Proregis jussu ab insigni Medico, deinque Vicario Goano, visitatum ac pertentatum, omni ex parte incorruptum, integris etiam intestinis, compertum fuerat: manante etiam ex parvo inflicto vulnere recenti cruore.

Quo tempore, cùm mulier quædam effectu devotionis incitata, specie osculantis, pedis digitum, ut illum abscinderet, morsu apprehendisset, statim sanguis effluxerat. Sed Altissimi benignitas non his modò mirabilibus Sanctum suum in conspectu omnium populorum mirificaverat; sed omni tempore ingentia præstabat beneficia his, qui ejus intercessionem fideliter implorabant: ut plurimis exemplis, præsertim verò infra insertis, manifestum erat.

Puer quidam Goæ natus, qui utrumque pedem à nativitate adeo aridum, & crura sicca habebat, ut illis non posset insistere, sed manibus reptare cogeretur; ad servi Dei sepulchrum ab educatrice perductus, singulis novem diebus visitare statuerat. Cùmque votum cœpisset adimplere, tertia jam die, qua sepulchrum visitabat, puer in ejus gremio existens, repente ferream sepulchri cratem manibus apprehendens, suis stare pedibus, & ambulare cœperat, & statim omnino sanus evaserat & intra novem dies, quos promiserat, crura carne repleta fuerunt: & sic semper valens & sanus deinde vixerat.

Cottatæ, Indiæ Orientalis Civitate, unius mensis infans mortuus ad sepulturam curatus erat: Voverant itaque cum ingenti fide parentes, se insigne donum, si puer reviveret, sepulchro servi Dei oblaturos, ac Francisci nomen ei impositaros. Repente infans aperire oculos, brachia pedesque movere, ac vagire cœperat: ac paulo post, non vivum modò, sed & omnino sanum atque incolumem filium receperunt: redditisque cum ingenti gaudio votis, tam insigne miraculum per totam illam regionem divulgarant.

In eadem Urbe cæco cuidam Sanctus per quietem apparuerat: eumque moverat, ut ad Ecclesiam ejus visitandam, oculorum lumen ibi recepturus, pergere non differret. Paruerat fideliter homo: ac, dum per novem dies ante Francisci imaginem orabat, repente, discussa omni cœcitatis caligine, sanatus erat, & perfectè viderat.

Quin etiam leprosus quidam in eodem loco magna fiducia ad Sancti intercessionem confugerat: proprioque corpore, oleo lampadis, quæ ad ejus imaginem ardebat, peruncto; dum prostratus orabat, repente à lepra mundatus, atque omnino sanus effectus erat.

Eandem virtutem experta erat Francisca Rebelles, quæ à multo tempore sanguinis fluxum, ac ventris tumorem cum ingenti dolore patiebatur. Lampadis enim ante ejus imaginem pendentis identidem se oleo ungens, statim adeo perfectè convalverat; ut nullas amplius eorum morborum sensisset reliquias.

Frequenter enim acciderat, ut lampades ad eandem servi Dei imaginem appensæ, aqua tantum benedicta infusæ, haud secus ac si oleo plenæ essent, arderent, lucerentque stupentibus etiam infidelibus, quos ad tantæ rei miraculum conspiciendum, non sine magno Fidei nostræ incremento, Christiani invitabant.

Cùm frustra omnes medicæ artis opus expertus esset Gundisalvus, Coccinensis Civitatis incola, ut inveterato cancri morbo, quod pedus ejus assiduis doloribus vexabat, mederetur; ad divinam opem conversus, Omnipotentis Dei misericordiam, ut se Beati Francisci meritis sanum faceret, imploraverat. Imaginem igitur ejus, ære excusam, ulceri applicuerat: eodemque momento ab omni plaga incolumis evaserat.

Ejusdem Urbis Civis Emmanuel Rodriquez pedes habebat ulceribus plenos, ac ob nervorum contractionem adeo debiles, ut illis insistere non valeret: quibus malis & gravis & periculosa dysenteria accesserat. Medicis itaque de ejus vita diffidentibus, cùm ad intercessionem famuli Dei Francisci æger confugisset; eadem imagine corpus suum in formam Crucis signaverat; & aquam, in qua eadem mersa fuerat, ebiberat: talemque divinæ virtutis senserat effectum; ut intra tridui tempus ab omnibus morbis incolumis integram consequutus fuisset sanitatem.

Ejusdemmet servi Dei imaginis præsentem agnoverat virtutem Maria Diaz: septem etenim annis cæcitatem ac paralysim perpessa, signum Crucis debilitatis membris impresserat; eaque ejusdem imaginis immersione, aqua sanctificata laverat: nec dum septem præterierant dies; cùm oculorum lumen, ac totius corporis celesti domo acceperat incolumitatem.

§. 5. Hincque factum erat, ut, cùm tot tantisque signis servum suum Omnipotens Deus in brachio excelso clarificaret; & per universum jam terrarum Orbem tot mirabilium præconia longe lateque diffunderentur; ac propterea non solum Christifidelium erga ipsum devotio, magna susciperet incrementa; sed multorum etiam Infidelium corda ad agnoscendum Deum & Dominum nostrum Jesum Christum illuminarentur; Joannes Lusitaniæ Rex prædictus, zelo devotionis accensus, institerat, ut à diversis locorum Ordinariis super ejus sanctitate & miraculis processus fierent. Qui cum diligenter munus suum explevissent; ac procedentibus temporibus omnia acta ad hanc Sanctam Sedem transmissa fuissent; recolendæ memoriæ Paulus Papa V. etiam prædecessor noster, tunc suus, instante pro servi Dei canonizatione etiam claræ memoria Philippo III. Hispaniarum Rege Catholico; deputavit bonæ memoriæ Horatium Lancellottum tunc Rotæ Auditorem: eoque ad Cardinalatus honorem sublimato; dilectum filium Magistrum Joannem Baptistam Coccinum ejusdem Rotæ Decanum; & pariter bonæ memoriæ Franciscum Sacratum, tunc Archiepiscopum Damascenum, & Auditoris Rotæ Locum tenentem, ac deinde S. R. E. Cardinalem: qui & antiquos processus examinarent, & novos auctoritate Apostolica faciendos, quatenus ipsis videretur, decernerent; atque omnia eidem Paulo prædecessori una cum eorum sententia referrent. Qui litteras remissoriales ad diversos Prælatos, in Hispaniarum, Lusitaniæ, ac Indiarum Regnis constitutos, decreverant: atque ipsi interim in Curia novos testes examinarant. Cumque prædicti Judices partibus suis perfuncti essent; eisdem Auditoribus processus à se confectos transmiserunt. Qui omnibus summa cum maturitate per plurimum temporis spatium (ut negocii gravitas postulabat) consideratis ac perpensis; eidem Paulo prædecessori retulerant, juxta canonicarum sanctionum decreta abunde constare de vitæ sanctimonia, ac eximiis virtutibus servi Dei Francisci, deque miraculis, quæ tam eo vivente, quàm post felicem ejus obitum, ejus meritis & intercessionibus, Deus Omnipotens operari dignatus erat: dignumque videri, si eidem placeret, ut in Sanctorum Confessorum Catalogo ascriberetur. Cumque interim prædictus Paulus prædecessor humanitatis debitum persolvisset; & prædictus

Diffusis tandem per universum Orbem ejus miraculis ac crescente erga ipsum populorum devotione multi, & præcipue Philippus III. Hispaniarum Rex instabant pro Canonizatione, pro qua Paulus V. & Greg. XV. miracula, & alia necessaria examinanda demandarunt.

Gregorius prædecessor ad sacrum Apostolatus apicem divina providentia assumptus fuisset; ac pro parte charissimi in Christo filii nostri, tunc sui, Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici instanter requisitus esset, ut negocium hujusmodi promovere, ac ad ulteriora procedere dignaretur; accederentque aliorum Principum, ac Prælatorum, & totius Indiæ Cleri, idem suppliciter exposcentium preces; prædictus Gregorius prædecessor, ut in re tam gravi ea, qua decebat, maturitate progrederetur; prædictorum Auditorum relationem ad S. R. E. Cardinales, sacris Ritibus Præfectos, ut rursus totum negotium quàm diligentissimè discuterent, remisit.

Relationibus auditis, omnes censuerunt esse canonizandum.

§. 6. Quod cùm illi accuratè perfecissent, ac pro servi Dei canonizatione omnes unanimiter censuissent; bonæ memoriæ Franciscus Maria Episcopus Portueñ, S. R. E. Cardinalis de Monte nuncupatus, totius processus summa, & suam, collegarumque sententiam, coram dicto Gregorio Prędecessore, & Venerabilibus fratribus nostris, tunc suis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, in Consistorio suo secreto exposuit. Quibus auditis, reliqui Cardinales ad ulteriora fore procedendum communi suffragio pronunciarunt. Igitur, cùm in publico Consistorio quondam Julius Zambeccarius, tunc Aulæ Consistorialis Advocatus, plurima de hujus servi Dei vita & virtutibus enarrasset; atque ejusdem Hispaniarum Regis Catholici preces pro eadem Canonizatione exposuisset; utque ad eam procedere dignaretur, humiliter supplicasset; dictus Gregorius prędecessor, prędicti Regis pietatem & Religionis zelum plurimùm in Domino commendans, super re tanta eosdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, atque Episcopos in Romana Curia pręsentes consulendos esse respondit. Atque interim Cardinales & Episcopos prędictos intimo cordis sui affectu vehementer in Domino hortatus est, ut in omni humilitate & lacrymis, in jejuniis, & eleemosynis, exposcerent ab eo, qui est via, & veritas, ut dirigere dignaretur gressus suos in semitis suis; ut ingrederetur in veritate sua, ut quod benè placitum esset in conspectu ejus, intelligere ac perficere eo auxiliante valeret. Sequenti itaque semipublico Consistorio, ad quod non Cardinales modò, sed etiam Patriarchas, Archiepiscopos, atque Episcopos in Curia pręsentes convocari mandavit; pręsentibusque etiam Sedis Apostolicæ Notariis, necnon Sacri Palatii Apostolici causarum Auditoribus; cùm plurima de egregia viri Dei Francisci Xaverii vita ac miraculis enarrasset; & quanta insignis hic Dei Servus pro nomine Domini nostri Jesu Christi pertulisset, quantoque cum proventu (Domino incrementum dante) per incognitas nationes verbum ejus disseminasset, exposuisset; commemoratis etiam instantiis, quæ coram dicto Gregorio prędecessore tum à Rege Catholico, tum ab aliis etiam Reipublicæ Christianæ Regibus, & Principibus fiebant; cùm singulorum sententias requisisset, omnes uno ore benedicentes Deum, qui honorificantes se glorificat; Servum ejus Franciscum Xaverium canonizandum esse, atque inter Sanctos Confessores adscribendum censuerunt. Quorum omnium audito consensu, exultavit in Deo salutari nostro: gratias agens ei, qui est gloria virtutis nostræ, in cujus bene placito contra omnes adversarias potestates exaltatur cornu nostrum, qui Ecclesiam suam in diebus istis hoc lumine illustrare, ac novo patrocinio munire dignatus esset. Canonizationis itaque publicavit diem infrascriptum: eosdemque Fratres, & Filios nostros paterna charitate monuit, ut bonis operibus inhærentes, precarentur Deum misericordiarum, ut super eos sereno vultu respicere, & eorum actiones ad voluntatem ejus perficiendam dirigere dignaretur.

Demum Greg. XV. SS. catalogo adjunxit die 12. Martii.

§. 7. Demùm, peractis omnibus, quæ ex sacris constitutionibus, ac Romanæ Ecclesiæ consuetudine peragenda erant; quarto Idus Martii, Pontificatus sui Anno secundo, in Sacrosancta Principis Apostolorum Basilica, cum eisdem Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, Romanæ Curiæ Prelatis, Officialibus, & Familiaribus suis, Clero sæculari, & regulari, maximaque populi frequentia, convenit. Ubi, repetitis pro Canonizationis decreto, nomine ejusdem charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, à dilecto filio nostro, tunc suo, Ludovico tituli S. Mariæ Transpontinæ Cardinali Ludovisio nuncupato, ejus secundum carnem nepote, per Julium Zambeccarium Advocatum prędictum petitionibus; decantatis sacris precibus, ac Litaniis, & Spiritus Sancti gratia humiliter implorata; ad honorem Sanctissimæ & individuæ Trinitatis, ac Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, ac sua, de eorumdem S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana Curia præsentium consilio, ac unanimi consensu, gloriosæ memoriæ Franciscum Xaverium, de cujus vitæ sanctitate, fidei sinceritate, ac miraculorum magnitudine ac frequentia, plenè constabat; Sanctum esse definivit: & in Sanctorum Confessorum Catalogo adscribendum esse decrevit, & adscripsit: illumque ab universis Christifidelibus, tamquam verè Sanctum honorari, ac venerari mandavit.

In ejus honorem Ecclesias & Altaria ædificari & consecrari, & die 2 Decemb. officium recitari posse statuit.

§. 8. Ac ut ab universali Ecclesia in ejus honorem Ecclesiæ, & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari; & singulis annis, die secunda Decembris, qua ad cœlestem gloriam vocatus est, ejus officium, ut de Sancto Confessore, ad pręscriptum Romani Breviarii celebrari posset, statuit.

In die Festo ejusdem Indulgentiam concessit.

§. 9. Eademque auctoritate, omnibus Christifidelibus verè pœnitentibus & confessis, qui singulis annis eodem festo die adsepulchrum, in quo corpus ejus requiescit, visitandum accederent, unum annum, & unam quadragenam; iis verò qui in ejusdem Festi octava, quadraginta dies de injunctis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit.

Postremò Missam cum Sancti Francisci commemoratione cecinit, & Indulgentiam populo fuit elargitus.

§. 10. Postremò, gratiis Deo cum exultatione actis, quòd Sanctum suum in conspectu omnium gentium honorificasset, ac tam insigni splendore Ecclesiam suam decorasset; cantata in Sancti Francisci honorem solemni Sanctorum Confessorum oratione, ad altare Principis Apostolorum Missam celebravit, cum ejusdem Sancti Confessoris commemoratione: omnibusque Christifidelibus pręsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam elargitus est.

Ne autem de dicta Canonizatione posset hæsitari, eo quod non fuerint desuper expeditæ literæ Apost. supplet cum his literis & effectum sortiri debere decernit, ac si editæ essent die Ca-

§. 11. Ne autem de definitione, decreto, adscriptione, mandato, statuto, relaxatione, alliisque pręmissis (pro eo quod super illis ipsius Gregorii prędecessoris literæ, ejus superveniente obitu, confectæ non fuerunt) valeat quomodolibet hęsitari; Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd definitio, decretum, adscriptio, statutum, relaxatio, impartitio, aliaque pręmissa, à dicta die, quarto Id. Martii suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Cregorii prędecessoris literæ sub Dat. ejusdem diei confectæ fuissent: proutsuperiùs enarratur: Quodque præsentes literæ ad probandum plenè definitionem, decretum,

adscriptionem,

nonizationis.

adſcriptionem, aggregationem, ſtatutum, relaxationem, & alia præmiſſa, ubique ſufficiant; nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Tranſumptis hujus conſt. ſidem mandat.

§. 12. Cæterum, quia difficile foret præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri; volumus, ut earum exemplis, etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ.

Sanctionemque pœnalem addit.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum decreti & voluntatum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. Pont. An. 1. die 6 Aug.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio, Octavo Idus Augusti, Pontificatus noſtri Anno Primo.

Papæ ſubſcriptio. Card. ſubſcriptiones.

✠ Ego Urbanus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Dominicus tit. S. Laurentii in Lucina presbyter Card. Gymnaſius.
†
†
†
†
† Ego M. tit. SS. Quirici & Julittæ presb. Card. Lantes.
†
† Ego P. tit. SS. Nerei & Achillei presb. Card. Creſcentius.
† Ego A. tit. S. Petri in Vincula presb. Cardin. Capponius.
† Ego G. tit. S. Crucis in Jeruſalem presb. Card. Borgia.
†
†
†
†
† Ego Tib. tit. S. Priſcæ presb. Card. Mutus.
† Ego Rob. tit. S. Alexii presb. Card. Ubaldinus.
† Ego Julius tit. S. Sabinæ presb. Card. Sabellus.
†
†
†
†
†
†
† Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo presb. Card. Bentivolus.
†
†
† Ego Julius tit. S. Mariæ ſuper Minervam presb. Card. Roma.
† Ego Fr. Deſiderius tit. S. Clementis presbyt. Card. de Cremona.
†
†
†

†
†
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Coſmus tit. S. Pancratii S. R. E. Card. de Torres.
†
†
†
†
† C. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Pius.
†
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ Diac. Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.
†
† Ego A. S. R. E. Diac. Card. de la Cueva.

II. aliàs XXI.

Ne Fratres Reformati Diſcalceati Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hiſpaniæ, poſt emiſſam profeſſionem, ſub quovis prætextu, tranſeant ad alios quoſcumque Ordines, etiam Fratrum Minimorum, S. Franciſci de Paula, excepto Carthuſianorum Ordine.

Vide quæ tibi indicabo ad conſt. ſeq. Cùm ſicut.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1624.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Commiſſi nobis per abundantiam divinæ gratiæ paſtoralis officii debitum poſtulat, ut ad ea mentis noſtræ aciem ſedulo intendamus, per quæ regulares Ordines in Eccleſia Dei militantes felicioribus in dies proficiant incrementis.

Paulus V. prohibuit, his fratribus tranſitum ad alios quoſcumque Ordines, Carthuſianorum Ordine excepto, absque Rom. Pont. licentia.

§. 1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Paulus PP. V. prædeceſſor noſter, proſpero fratrum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum diſcalceatorum Reformatorum nuncupatorum Congregationis Hiſpaniarum regimini conſulere volens, inter alia ſtatuit, & ordinavit, quòd nullus omnino tam fratrum, quàm donatorum dictæ Congregationis, poſt emiſſam in ea profeſſionem hujusmodi, absque ſpeciali pro tempore exiſtentis Romani Pontificis licentia, certam tunc expreſſam mentionem faciente, ad moderatos, ſeu mitigatos, vel alios fratres, tam Sanctiſſ. Trinitatis Redemptionis Captivorum hujusmodi, quàm aliorum quorumvis Ordinum, Congregationum, & Religionum, etiam emiſſionis quarti voti, aut alio quocumque prætextu (Carthuſianorum Ordine dumtaxat excepto) tranſire, ſeu ſe transferre, aut aliàs à dicta Congregatione ſe ſubtrahere, ſeu ex ea exire valeret: & aliàs, prout in ipſius Pauli prædeceſſoris in ſimili forma brevis ſub die XVIII. Auguſti MDCXI. expeditis literis; quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Pont. hujusmodi prohibitionem confirmat, contrafacientibus sententiam. excommunicationis, ac apostasiæ & infamiæ notam apponit, ac mandat, ut transeuntes ad Carthusianos habeant licentiam à suis superioribus.

§. 2. Hinc autem nos majori eorumdem fratrum quieti & augmento, feliciori que directioni per amplius consulere volentes, supplicationibus dilecti filii Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Quod de cœtero nullus fratrum prædictorum post emissam in dicta Congregatione professionem, ut præfertur, & absque Romani Pontificis licentia prædicta, ad alium quemcumque Ordinem mendicantium, & non mendicantium, Monachorum, seu Discalceatorum, aut aliarum quarumcumque Religionum tam erectarum, quàm erigendarum, etiam emissionis quarti voti, seu perfectoris, & humilioris vitæ præsumptione, aut strictoris regulæ, seu observantiæ prętextu, vel contemplatione, aut alia quantumvis justa, & probabili, àut legitima causa, sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, ac excommunicationis latæ sententiæ pœna se transferre audeat, seu præsumat; excepto dumtaxat Ordine Carthusianorum, ut præfertur, quatenus ad illum transeundi licentiam à suis superioribus petierint, & obtinuerint.

Secus facientes statim moniti appellatione postposita ad suam Cong. redire teneantur.

§. 3. Et quicumque secus fecerit, cum primum desuper monitus fuerit, nulla mora, aut excusatione, & quacumque appellatione, etiam ad nos, seu Sedem Apostolicam interpositis, ad suam propriam Congregationem redire, & Superiorum suorum correctioni se submittere omnino teneatur.

Superioribus aliorum Ordinum, ne illos retineant, præcipit.

§. 4. Prælati verò dictarum Congregationum, ac aliorum Ordinum, & religionum hujusmodi, ipsos sic translatos, seu fugitivos, & apostatas minimè retinere, sed eos, etiamsi novam professionem regularem emiserint, sub privatione suorum officiorum, ac similis excommunicationis pœnis, suis superioribus, vel ab eis deputañ id requirentibus, & peteñ, statim absque judicis ministerio tradere, & consignare debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Aliter judicari prohibet.

§. 5. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 6. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, cęterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari vult.

§. 7. Volumus autem quòd pręsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesia constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 9. August.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Augusti M. DC. XXIV. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Sequitur extensio prædictæ prohibitionis, etiam quoad Ordinem Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula.

Edita An. Dom. 1637.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias hic Pont. edidit Const. præcedentem.

§. 1. Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Commissi Nobis per abundantiam divinæ gratiæ Pastoralis officii debitum postulat, &c.

Omittitur residuum hujus Const. quia est, quæ præcedit.

Nunc ad tollendam hæsitationem, an liceat his fratribus transire ad Ordinem Minimorum S. Francisci de Paula.

§. 2. Sed ne aliquis dubitare possit, an Fratribus prædictis, per pręinsertas nostras literas hujusmodi, in illis verbis, etiam emissionis quarti voti, vel strictoris Regulæ pretextu, Transitus ad Ordinem Minimorum Sancti Francisci de Paula nuncupatorum prohibitus sit.

Procurator Generalis pro declaratione supplicavit Pont.

§. 3. Ideo pro majori quiete, & conservatione regularis observantiæ Congregationis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis hujusmodi, Dilectus filius Joannes de Annunciatione ejusdem Congregationis Procurator generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut præmissis, per aliquod opportunum declarationis nostræ ministerium, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui declarat, quod prohibitio præinserta includat, etiam transitum ad Ordinem fratrum Minimorum San. Fran. de Paula.

§. 4. Nos igitur eumdem Joannem Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspeñ, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum pręsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes: Hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, consilio, tenore præsentium declaramus, prohibitionem in præinsertis nostris literis contentam, & expressam; quod nimirum, non liceat Fratribus Discalceatis Congregationis hujusmodi post emissam in ea professionem ad alium Ordinem, seu Religionem, præterquam fratrum Carthusianorum, ut præfertur, transire; comprehendere, etiam Ordinem Fratrum Minimorum Sancti Francisci de Paula.

Prohibetque, ne de cætero transeant ad dictum Ordinem.

§. 5. Ac proinde omnibus, & singulis Fratribus Discalceatis ejusdem Congregationis Sanctissimæ Trinitatis, tam Laicis, quam cæteris choro deputatis, explicitè, nominatim, & expressè prohibemus; ne de cætero, sub prędictis, & aliis quibusvis prætextibus, & aliàs, quàm, ut præfertur, ad secundo dictum Ordinem Fratrum Minimorum hujusmodi transire quoquomodo audeant, seu præsumant.

Ac irritat professionem emissam contra istam, vel præcedentem Const.

§. 6. Decernentes, si aliquis Religiosus ex prædictis Discalceatis jam professus novam professionem in prædicto eorumdem Minimorum S. Francisci de Paula, vel in alio quolibet Ordine quomodocumque nuncupato, emiserit; Ultra pœnas in prædictis nostris literis appositas, professionem hujusmodi ipso facto nullam, irritam, & inanem, nulliusque valoris, & effectus; Eodemque prorsus modo, professionem per eosdem primò dictos Fratres in Ordine Carthusianorum hujusmodi, emissam absque licentia prius petita, & obtenta à superioribus prędictæ Congregationis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis hujusmodi, etiam ipso facto nullam, irritam, & inanem, nulliusque valoris, & effectus existere, & fore; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatque contrariis

§. 7. Non obstante, quod de jure communi concessum est in cap. licet, de Regularibus, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac prędictorum Ordinum, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Congregationi, & Ordinibus hujusmodi, illorumque quibusvis personis, & fratribus, sub quibusvis verborum tenore, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, & aliàs in contrarium pręmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores pręsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cęterisque contrariis quibuscumque.

§. 8.

Hujus const. transumptis fidem mandat.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, & Ministri Generalis, seu Procuratoris Generalis Romanæ Curiæ eorumdem fratrum Discalceatorum, seu alicujus Prælati, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, & Notarii publici manu subscriptis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 14. die 4. April.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris 4. Aprilis 1637. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

III. aliàs LIV.

Quòd Fratres Reformati Discalceati Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ in Africa, & aliis Turcarum partibus possint celebrare super Altare portatili, & antequam illucescat dies, ac etiam absolvere fideles à casibus reservatis, necnon eisdem indulgentias impartiri.

De his Fratribus præter indicata sup. ad constit. 62. *Clem. VIII.* Ad militantis. *tom.* 3. *facultatem quærendi, & recipiendi eleemosynas, & alia subsidia pro redemptione Captivorum relicta, concessit S. D. N. Urban. VIII. inf. in const.* 6. Ex incumbenti. *Et de Ministri Generalis vacatione nonnulla sancivit idem in const.* 19. Injuncti. *Ac privilegia communicavit in const.* 21. Redemptoris. *Deinde prohibuit ne ad habitum Donatorum de cætero reciperent personas, seculares in const.* 25. Cum sicut accepimus. *Postea hanc Congregationem à jurisdictione, obedientia, & superioritate Ministri Generalis Fratrum Calceatorum exemit in const.* 33. Ex quo regimen. *Deum de electione, & confirmatione Ministri Generalis quædam decrevit idem inf. in const.* 36. Exponi nobis.

Edita A.D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus const.

Cum sicut dilectus filius Procurator Generalis fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, Nobis nuper exponi fecit; quòd Congregatio prædicta juxta laudabile ipsius institutum, ejus Religiosos in Africam, ut Christifideles inibi sub misera Turcarum servitute constitutos, quos possunt ab illa eximere, quærant, eosque in Domino consolentur, Ecclesiastica Sacramenta illis administrent, ac eorum denique animarum saluti, quibus possunt rationibus incumbere valeant, mittere intendant.

Indultum celebrandi super Altare portatili, & circa auroram.

§. 1. Nos, ut iidem Religiosi in commisso sibi munere hujusmodi ad eorumdem Christifidelium spiritualem fructum utiliùs sese exercere valeant; supplicationibus ejusdem Procuratoris Congregationis prædictæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Religiosis mittendis hujusmodi; quòd altare portatile cum debita reverentia, & honore, super quo in locis Africæ dumtaxat, honestis tamen, & congruis, etiam non sacratis, & cùm temporis qualitas id exegerit, etiam antequam illucescat dies, circa tamen diurnam lucem, in dictorum Captivorum, & aliorum fidelium, in dictis locis degentium præsentia Missas, & alia divina officia celebrare.

Et absolvendi fideles etiam à casibus in Bulla Cœnæ contentis.

§. 2. Omnesque & singulos eorumdem locorum utriusque sexus Christifideles, ipsorum confessionibus diligenter auditis, à quibuscumque excessibus, & delictis, etiam in Bulla in die Cœnæ Domini legi solita contentis, ac pro commissis per eos, & eorum quemlibet pœnitentiam injungere salutarem.

Confessis, & refectis sacro Corpore; Indulgentiam toties quoties impartiendi facultatem concedit.

§. 3. Necnon his, qui peccata sua confessi, & de illis corde contriti fuerint, ac Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quoties id fecerint, toties plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino elargiri liberè, & licitè valeant, Apostolica auctoritate teñ præsentium facultatem impartimur.

Circa Jubileum assequendum modum pro Captivis tribuit.

§. 4. Necnon eosdem, qui dura servitute illis in partibus oppressi pro tempore fuerint, quotiescumque ab Ecclesia Romana illius thesauros reserari, & generales peccatorum remissiones per Romanos Pontifices, etiam præscripta fidelibus ad illas assequendas, forma, & statuto tempore in eisdem adjecto proponi contigerit, cùm primum illarum ad eosdem Captivos notitia pervenerit, aliqua agendo, quæ naturali libertate privatum, verisimile est, facere posse, illas omnes consequi, quæ alii fideles, tempus & formam exactè in illarum concessione tradita observantes, consequerentur, eisdem auctoritate Apostolica, & tenore volumus, & declaramus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 5. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper valida, firma, & efficacia existere & fore, ac dictæ Congregationi, illiusque Religiosis hujusmodi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obstan. quibuscumque.

Dat. P. An. 3. die 20. Januarii.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Januarii 1626. Pontificatus nostri anno tertio.

IV. aliàs CIV.

Confirmatio Decreti Sacræ Rituum Congregationis super usum Baldachini, Ministrorum, ac aliarum Ceremoniarum pro Abbatibus Congregationis, Cœlestinæ Ordinis S. P. Benedicti.

De horum Monachorum Congregatione, lege const. 1. *Cœlest. V.* Etsi cunctos. *sup. tom.* 1. *pag.* 169. *Cui postea communicavit aliorum Monachorum privilegia S. D. N. Urbanus VIII. const.* 24. Sacrosancti, *sup. tom.* 4. *& Constitutiones, vel Statuta novissimè pro Congregationis gubernio edita, confirmavit in const.* 56. Sacrosanctum. *ubi sup.*

Edita An D. 1629.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacra Rituum edidit Decretum hic relatum ad favorem Abbatum Monachorum Cœlestinorum super Pontificalibus.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Henricus Fortuna, Procurator Generalis totius Congregationis Monachorum Cælestinorum ordinis Sancti Benedicti, quòd nuper à Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus præpositis emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Cùm Sacra Rituum Congregatio alias de anno 1606. *sub die* 18. *Januarii ad instantiam Archiepiscopi Firmani prohibuerit Priori Sanctæ Catharinæ ordinis Canonicorum Regularium in eorum Ecclesia*

usum

usum Baldacchini, & aliquarum Ceremoniarum. Et de anno 1617. sub die 18. Martii idem Decretum ad instantiam Cardinalis Carafæ Archiepiscopi Neapolitani extenderit ad omnes Priores, & Abbates cujuscumque Ordinis, etiam Cassinen. R. P. D. Henricus Fortuna de Monte Leone Procurator Generalis totius Congregationis Monachorum Cælestinorum Ordinis S. Benedicti, ægrè ferens hujusmodi Decreta tamquam præjudicialia antiquissimæ consuetudini solemniter celebrandi cum Baldacchino, & Assistentibus in eorum Ecclesiis; Institit audiri in eadem Sacra Congregatione super dicta antiquissima eorum consuetudine. Et commissa causa Illustrissimo, & Reverendissimo Cardinali Antonio Barberino, coram quo, audito sæpius dicto Procuratore Generali Cælestinorum, & rationibus ab eo deductis benè perpensis; Eodem Illustrissimo, ac Reverendissimo Antonio referente: Sacra Rituum Congregatio, re maturè discussa, censuit in hac parte recedendum à suprascriptis Decretis, de anno 1616. & 1617. & declaravit, licere Abbatibus Cælestinis in tribus tantum anni festivitatibus solemniter celebrantibus uti Baldacchino, sine auro tamen, & pompa necnon assistentia unius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ac aliorum sex ad summum Monachorum sacris Vestibus, coloris solemnitati respectivè convenientis indutorum, duorum nempe cum Pluvialibus, duorum cum Planetis, & aliorum duorum cum tunicellis, ultra Diaconum, & Subdiaconum, qui in Missa cantaturi sunt Evangelium, & Epistolam: dummodo iidem Abbates nullo modo teneant Sedem Abbatialem fixam, & permanentem prope Altare, ut sedes Episcopalis retineri solet, sed eorum sedes retineatur in Ecclesia iis tantum diebus, quibus solemniter, ut supra celebrari debet: Et dicti sex Monachi, ut supra parati, non in sedibus Choralibus, sed super scabellis sedeant in situ congruo, juxta Ecclesiarum convenientem situm tunc appositis, panno laneo coopertis, firmis in reliquo remanentibus suprascriptis sacræ Congregationis in Firmana, & Neapolitana Decretis editis die 30. Junii 1629.

Quod Decretum petit Procur. generalis à Pont. confirmari. §. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Henricus plurimum cupiat, Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & inviolabili observantia, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Pont. Illud confirmat, & approbat. §. 3. Nos dictum Henricum speciali gratiæ favore prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen; harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum hujusmodi cum omnibus in eo contentis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas apponit. §. 4. Decretumque, & in eo contenta hujusmodi, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem congregationi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Aliter judicari perhibet. §. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum; & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contraria aufert. §. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus, apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 26. Septembris 1629. Pontificatus nostri anno septimo. *Dat. P. An. 7. die 26. Sept.*

V. aliàs CXV.

Super professionibus per Regulares emissis, non facto in locis designatis Novitiatu.

Novissime à sacra Tridentini Concilii Congregatione editum fuit Decretum quoad Novitios receptos, & professos contra formam Decretorum editorum à Clem. viii. & innovatorum à S. D. N. Urb. VIII. quod uti necessarium, ac huic const. valde consonans, hic subinserere oportunum censui.

Const. vero Clem. VIII. habes sup. tom. 3. n. 60. *Nullus omnino.* & const. S. D. N. Urban. VIII. habes sup. tom. 4. num. 26. *Sacra Congregatio.* Qui etiam declaravit, quod Regulares, qui ultra vota solita, etiam votum emittunt de non petenda, aut acceptanda extra Religionem dignitate, per quamcumque eorum translationem, seu habitus privationem, aut dimissionem, à voto hujusmodi nullatenus liberantur, in const. 30. Cùm sicut hic infr. ubi alia de Regularibus indicabo.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1631.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Religiosos viros, qui spretis hujus seculi vanitatibus, divini Numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo sese manciparunt, pastorali benignitate complectimur; utque in vocatione, qua vocavit eos Dominus permaneant, juxta creditum Nobis Apostolicæ servitutis munus sedulò intendimus, ac desuper ejusdem muneris partes propensis studiis intendimus, prout ad Dei laudem, Catholicæque Ecclesiæ decus, & exaltationem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Multi regulares ob nonfactum in Domibus destinatis Novitiatum, professionem invalidè emiserunt, Hæc Clem. const. est t. 3. p. 59. §. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, quamplures Ordinum, Congregationum, Institutorum regularium professores ad habitum regularem recepti, probationis annum in Monasteriis, seu Domibus regularibus ad id designatis, vel ab Apostolica Sede approbatis minimè fecerint, proindeque juxta Constitutionem fel. recor. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri desuper, editam, professio per eos subinde emissa invalida existat.

Pont. mandat ut hi servatis servandis ad professionem emittendam iterum admittantur, & emissa omnibus suffragatur §. 2. Nos Religiosos prædictos ex hujus sanctæ Sedis benignitate specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes; eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Venerabilibus fratribus nostro Scipioni Episcopo Sabinen. Cardinali Burghesio nuncupato, majori Pœnitentiario, vel Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque Ordinariis locorum, in quibus eorumdem Religiosorum Monasteria, Domus, seu Conventus, aliave regularia loca consistunt, sivè ipsorum Religiosorum præfectis, vel Superioribus generalibus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus omnes & singulos Religiosos prædictos, qui ad habitum regularem aliàs

cano-

Canonicè recepti annum probationis in Monasteriis, seu Domibus Regularibus ad id designatis, minimè fecerunt, subindèque professionem nihilominùs emiserunt, ad professionem, denuò servatis aliàs servandis emittendam: quæ sic emissa illis, & eorum cuilibet tàm in foro interiori, quàm exteriori suffragari debeat, absque novo probationis anno, ex speciali hujus Sanctæ Sedis benignitate, auctoritate Nostrâ Apostolicâ recipiant, & admittant.

Et eos ad sacros Ordines suscipiendos, ac aliàs dignitates, & officia religionum restituit.

§. 3. Eosdemque, postquàm professionem denuò ut præfertur, emiserint, ad omnes gradus, honores, dignitates, præeminentias, atque habilitates, quas si ab initio validè professi essent, legitimè obtinerent, eâdem auctoritate restituant, ac restitutos eo ipso esse & censeri declarent, ita ut habeant eumdem locum, sessionem & votum, prout haberent, si priores professiones validæ fuissent: & nondùm promoti, ad omnes etiàm sacros, & Presbyteratus Ordines, servatis aliàs servandis, promoveri, & tàm ipsi quàm alii ad eosdem Ordines jàm ritè promoti in susceptis Ordinibus hujusmodi, etiàm in altaris ministerio ministrare liberè & licitè valeant: nec non omnes actus, sivè contractus, quos contraxerunt, & legitimè contraxissent, vel cum laicis, vel cum aliis Monasteriis, seu alterius Religionis viris, si nullum aliud paterentur vitium, vel defectum, nisi ex eo solùm, quia initi aut contracti sunt invalidè ab iis, qui contrà dictam Constitutionem in Domibus non designatis, sivè ab eâdem Sede non approbatis, professi sunt, auctoritate Nostrâ prædictâ confirment, & approbent, ac validos omnino declarent. Super quibus omnibus, & singulis plenam & amplam facultatem dictâ auctoritate, tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Clausulas præservativas apponit.

§. 4. Decernentes præsentes Litteras, & in eis contenta, atque illarum vigore in præmissis facienda, & exequenda quæcunque, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis quos illa concernunt & concernent, quomodòlibet in futurum, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; eosque præmissorum occasione, vel prætextu quomodòlibet molestari, perturbari, aut inquietari nullatenùs posse, nec debere.

Aliter judicari prohibet.

§. 5. Sicque, & non aliter ab omnibus censeri, & ita per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiàm causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiàm de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, in quâvis causâ, & instantiâ, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, quicquid secùs super his à quoquam quâvis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria abrogat.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac præfatâ Clementis Prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenùs opus sit, Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi, & quibusvis aliis etiàm juramento, confirmatione Apostolicâ, vel aliâ quâvis firmitate roboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiàm derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, aliisque Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium, etiàm motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, & aliàs quomodòlibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiàmsi de illis specialis, specifica & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Superioribus jubet, ut super hoc servare faciant Const. Clem. 8.

§. 7. Cæterùm, similibus in posterum consultum esse volentes, Dilectis Filiis Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi Superioribus Generalibus, quocunque nomine censeantur, ac Procuratoribus etiàm Generalibus per præsentes districtè præcipimus, & mandamus, quatenùs statim visis præsentibus, loca, Monasteria, vel Conventus, in quibus Novitii probationis annum agant, & alia quæ dictus Clemens Prædecessor super hâc re observari jussit, observentur, designari, sive confirmari omnino curent, & faciant.

Exemplis credi mandat.

§. 8. Ut autem præsentium notitia ad omnes faciliùs perveniat, volumus ut illarum exemplis, etiàm impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 8. die 2. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 2. Aprilis 1631. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Sequitur Decretum editum à Sacrâ Tridentini Concilii Congregatione, quoad Novitios receptos, & professos contrà formam Decretorum.

SANCTISSIMUS D. N. URBANUS
Divinâ Providentiâ Papa Octavus.

Ad occurendum motibus, qui possent in Religionibus oriri, occasione receptionis Novitiorum, & professionis per eos emissæ in Conventibus non designatis, contrà formam Decretorum sanct. mem. Clementis VIII. de Novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designatis; auditâ super hoc sententiâ Sacræ Congregationis Concilii, declaravit, ac decrevit hujusmodi receptos, & professos contrà formam dictorum Decretorum, allegantes propterea nullitatem receptionis, & professionis, non posse super hujusmodi nullitate post lapsum quinquennii quoquomodò audiri.

Quod si aliqui contrà formam præfatorum Decretorum recepti, & professi, è Religione infrà quinquennium exire, vel Superiores extrà eam respectivè illos ejicere voluerint, eadem Sanctitas Sua decrevit, ut tàm ipsi professi, quàm Superiores respectivè teneantur jura, quæ sibi favere visa fuerint, priùs deducere coràm eâdem Sacrâ Congregatione, quæ ex speciali etiàm Suæ Sanctitatis facultate super hoc concessâ providebit. Inhibetur propterea Primatibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & Prælatis inferioribus jurisdictionem exercentibus, ac quibuscunque Judicibus ordinariis, & delegatis, ac etiàm causarum Palatii Apostolici Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, etiàm de Latere Legatis, Sedisque Apostolicæ Nunciis, ne in posterum in hoc quoquomodò se ingerant absque speciali ejusdem Sanctitatis commissione, sub pœnâ ipso facto incurrendâ, quoad Episcopos, Archiepiscopos, Patriarchas, & Primates, interdicti ab ingressu Ecclesiæ, quoad Abbates, Prælatos inferiores, ac alios Judices prædictos, excommunicationis latæ sententiæ: quo verò ad Nuncios, & ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiàm de Latere Legatos, indignationis Suæ Sanctitatis, & pœnarum arbitrio ejusdem ponendarum.

Si verò iidem, ut suprà recepti & professi, juribus suis minimè deductis coràm Sacrâ Congregatione Concilii, & sinè illius expressâ licentiâ è Religione exire, vel Superiores Religionis eos ejicere ausi fuerint; ipsi recepti & professi, tamquàm Apostatæ puniantur, & pro talibus habeantur; nec non contrà eosdem juxtà formam Decreti de Regularibus Apostatis, & ejectis ejusdem Sanctitatis Suæ jussu ab eâdem Sacrâ Congregatione sub die 21. Septembris 1634. editi procedatur: & Superiores, qui ejecerint, pœnam suspensionis à Divinis, nec non privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, ac perpetuæ inhabilitatis ad ea in posterum obtinenda, vocisque activæ, & passivæ ipso facto absque aliâ declaratione incurrant. Datum Romæ die 5. Januarii 1636.

F. Card. VEROSPIUS.

Franciscus Paulutius S. C. C. Secret.

VI. aliàs CXVI.

Indultum pro Fratribus Reformatis Discalceatis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ, quærendi, petendi & recipiendi eleemosynas, oblationes & legata, ac alia quæcunque subsidia pro Redemptione Captivorum relicta.

Vide, quæ de his Fratribus indicavi tibi suprà ad Const. 3. Cùm sicut.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Ann. Dom. 1631.

Prœmium.

Ex incumbenti Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio Religiosos viros, divinis obsequiis, ac charitatis, & misericordiæ operibus, præsertim verò fidelium Captivorum Redemptioni vacantes, pastorali benignitate complectimur: utque in eorumdem operum exercitio magis confoveantur, ac vota sua Domino reddere valeant, favoribus,& gratiis prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Gabriel de Assumptione Minister Generalis, & Procurator etiàm Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, quòd aliàs felic. rec. Nicolao Papæ IV. Prædecessori Nostro, pro parte tunc existentium Procuratoris, & Fratrum Domus Sanctæ Mariæ de Mercede Captivorum Barchionen. Ordinis S. Augustini exposito, quod ipsi omnia sua, quæ habebant, sollicito studio pro Captivorum Redemptione reponebant, proindèque cupiebant exhiberi eis, quæ pro Redemptione Captivorum hujusmodi à Christi fidelibus relinquebantur: idem Nicolaus Prædecessor tunc existenti Episcopo Cæsaraugustan. per suas desuper expeditas Litteras sub certis modo, & formâ tunc expressis, dedit in mandatis, quatenùs pecunias, terras, possessiones, & alia bona, quæ generaliter Christi fidelibus relinquuntur pro Redemptione hujusmodi faciendâ, illis dumtaxat exceptis, quæ certis, & expressis personis in Captivitate detentis relicta, vel dimissa esse censerentur, Priori, & Fratribus prædictis exhiberi faceret, prout in dictis Litteris pleniùs continetur. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, proprium, ac præcipuum Fratrum Discalceatorum prædictorum institutum sit, Christi fideles in teterrimâ infidelium servitute detentos redimere, & quò redemptio hujusmodi copiosiùs & frequentiùs fiat, juxtà eorum Regulæ dispositionem caveatur, ut in omnibus ipsius Congregationis Conventibus tertia pars omnium bonorum, & eleemosynarum ad hunc effectum separetur; facultates verò propriæ ad hujusmodi pium, Deoque maximè acceptum opus peragendum nequaquàm sufficiant, ac Christi fidelium eleemosynæ ad id valdè opportunæ existant. Nobis propterea Gabriel, & Procurator prædicti humiliter supplicari fecerunt, vt desuper opportunè providere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Facultas, de quâ in rubr.

§. 2. Nos igitur Fratres Discalceatos prædictos in hujusmodi piis, & sanctis operibus confovere, ac specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis, à jure vel ab homine quâvis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodòlibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; De Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum consilio; Fratribus Discalceatis prædictis nunc, & pro tempore existentibus, quod omnia, & singula, eleemosynas, oblationes, atque legata tàm ex testamento, quàm aliàs quomodòlibet pro Redemptione Captivorum legata, & relicta, nec non alia quæcunque subsidia, in omnibus Civitatibus, Vallis, & Castellis Regnorum Hispaniæ, & præcipuè Aragoniæ, Navarræ, Valentiæ, & Cataloniæ, quærere, petere, & recipere liberè, & licitè possint, & valeant; dummodò tamen in quærendis, & recipiendis eleemosynis prædictis, nihil à Fratribus Discalceatis prædictis contrà dispositionem Sacri Concilii Tridentini super prohibitâ eleemosynarum quæstione committatur; Apostolicâ auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur. Decernentes, illos super præmissis à quoquam quâvis auctoritate fungente, quovis prætextu, causâ, vel occasione quoquo modo impediri, molestari, vel perturbari nullatenùs posse, nec debere.

Clausulæ præservativæ

§. 3. Præsentesque Litteras semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere & fore; eisdemque Fratribus Discalceatis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, illosque earum commodo, & effectu, pacificè frui, & gaudere.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscùnque Judices ordinarios, & delegatos, etiàm causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quâvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 5. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis in dictis Regnis constitutis, ac Dilectis Filiis illorum Officialibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi per se, vel alium, seu alios, præsentes Litteras, & in eis contenta quæcunque ubi, & quandò opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illique & illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostrâ illos præmissorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittentes, illos desuper à quoquam quâvis auctoritate quomodòlibet indebitè molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo; invocato etiàm ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariorum derogatio.

§. 6. Non obstante piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de unâ, & in Concilio Generali editâ de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium

tium ad judicium non trahatur: ac prædicta Nicolai prædecessoris, & quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Domus Sanctæ Mariæ Captivorum hujusmodi, & illius Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ac specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 8. die 5 Junii. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Junii 1631. Pontificatus nostri Anno octavo.

VII. aliàs CXVII.

Moderatio Const. editæ à Clem. VIII. circa distractionem Castrorum, & bonorum, etiam fideicommissariorum, pro satisfactione creditorum Baronum, & Domicellorum Status Ecclesiastici, quòd non habeat locum quoad debita contracta post sex menses à die archiviationis Instrumentorum, ac vinculatione bonorum.

Constitutio indicata Clem. VIII. est supra tom.3. n.41. Justitiæ ratio *ad quam lege alia notata.*

Edita Anno Dom. 1631.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei;

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Romanum decet Pontificem ea, quæà suis Prædecessoribus licet rationabiliter statuta, & ordinata esse reperiantur, cùm justæ suadent causæ moderari, & immutare, prout ipse rerum & personarum, ac temporum qualitatibus debitè consideratis conspicit in Domino salubriter expedire.

Recenset provisionem Clementis VIII. contra Barones, & Domicellos ære alieno gravatos. §. 1. Aliàs si quidem felic. recor. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster, ut Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, & Baronum, ac Domicellorum S.R.E. subditorum tam in Urbe, ejusque districtu, quàm in universo Statu Ecclesiastico existentium creditoribus pro facili, & expedita pecuniarum eis debitarum consecutione aliqua opportuna ratione consuleret; per quandam suam constitutionem, Motu ejus qroprio sub Dat videlicet vii. Kalend. Julii, Pontificatus sui anno quinto editam, omnibus, & quibuscumque investitutis, concessionibus, donationibus, fideicommissis, primogenituris, & alienandi prohibitionibus, necnon pactis de succedeñ tam in contractibus, quàm in ultimis voluntatibus purificatis, & purificañ, super Civitatibus, Terris, Castris, Casalibus, Palatiis, & aliis bonis immobilibus per quoscumque ascendeñ, seu collaterales, ac penitus extraneos, & forsan ipsos Romanos Pontifices prædecessores suos etiam Motu simili, & Consistorialiter emanatis, & sub quibuscumque clausulis, vinculis, & cautelis quomodolibet factis, & confirmatis; quorum omnium, & singulorum tenores pro expressis haberi voluit, ad effectum, ut Civitates, Terræ, Castra, Casalia, Palatia, & alia bona hujusmodi, præviis eorum pro satisfacieñ ex illorum pretio creditoribus prædictis, sub certis modo, & forma tunc expressis, subhastatione, & deliberatione, semper & perpetuò penes illorum emptores, & eorum successores libera, & exempta remanerent; ac etiam regulæ de non tolleñ Jure quæsito plenissimè, & latissimè Apostolica auctoritate derogavit; & successivè mentem suam amplius declarando, Congregationi desupee institutæ, necnon cuilibet ex personis ipsius Congregationis, certo etiam tunc expresso modo deputato ultra facultates jam concessas, ut in omnibus, & singulis causis super præmissis activè, & passivè, ac alias quovis modo inter quascumque ex supradictis, vel eorundem præmissorum occasione, etiam alias personas motis, & moveñ, etiam pr via à pro tempore existente causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditore, & aliis quibuscumque Judicibus avocatione procedere, decreta facere, sententias ferre, mandata relaxare, eaque executioni demandare, aliaque circa præmissa necessaria, & opportuna facere summariè, manu regia, sola facti veritate inspecta, absque processu, ac tela judiciaria, necnon terminorum etiam substantialium observatione, singulis diebus, præterquam in honorem Dei feriatis, ac feriis indictis, & indiceñ non obstañ, ac omni, & quacumque appellatione remota, procedere libere, & licitè posset, facultatem concessit; prout in uno, seu pluribus ejusdem prædecessoris chirographis, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus emanatis, necnon constitutione prædicta plenius continetur.

Moderatur Const. Clem. VIII. quod in debitis contractis post sex menses à die archiviationis Instrumentorum, ac vinculatione bonorum Baronum, & Domicellorum, non habeat locum ad favorem creditorum, etiam privilegiatorum. §. 2. Nos matura deliberatione præhabita provide pensantes, quàm justum, & rationabile, ac legibus consentaneum sit, ut supremæ Testatorum voluntates, contractus, investituræ, alioque dispositiones quæcumque quantum fieri potest effectum sortiantur, & ut simplicitati, seu facilitati, qua dicti creditores bonam fidem Principum, & aliorum debitorum prædictorum sequuti sunt, exemplo prædicti Clemntis prædecessoris salubri aliquo temperamento consulendum, ita rationem potissimum ad hoc opportunam ineundam esse consuimus: ut inter eos qui fideicommissa prohibitiones, pacta primogenituras, aliaque præmissa, ac onera, & vincula prorsus ignorantes; & alios, qui illa scientes, sed fortasse nescire simulantes, nihilominus cum eisdem Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & Domicellis, eorumque successoribus supradictis remedio Constitutionis prædictæ freti contra hunc distinctio fiat: quandoquidem illi commiseratione digni, isti verò tamquam ultimas hominum voluntates eludere artificiosè satagentes, dictæ Constitutionis beneficio, quo facilius ad pecunias, merces, & alia bona credendum inducuntur, indigni omnino censendi sunt. Proinde Principes, Duces, Marchiones, Comises, Barones, & Domicellos supradictos, qui debita quomodocumque contrahunt, ad fideicommissorum, prohibitionum, pactorum, primogeniturarum, aliorumque onerum, & vinculorum hujusmodi Instrumentorum desuper forsan editorum, ac penes se forsan secretè, & ad effectum personas de illis ignaras in sua nomina alliciendi retentorum manifestationem inducere volentes, ac constitutionis, & chirographorum prædictorum totos & integros tenores etiam veriores, perinde ac si illi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes; Motu pari, non ad alicujus

Nobis de super oblatæ peritionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatioeNostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine Constitutionem prædictam, cum inde securis, ut præfertur, chirographis de cætero in debitis, quæ ab eisdem Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, et Domicellis, eorumq; successoribus hujusmodi post sex menses à die, quo fideicommissorum, prohibitionum, pactorum, contractuum, investiturarum, primogeniturarum, aliorumque onerum, vinculorum et dispositionum, tam hactenus institutorum, quàm imposterum perpesuis futuris temporibus instituen Instrumenta, seu documenta in Archivio Nostro Urbano exhibita; necnon bona in eis obstricta, vel vinculata, indicata, et in eodem Archivio descripta fuerint computandos, quovis modo, et ex quacumq; causa seu occasione imposterum contrahentur, etiamsi creditores prædicti, Pupilli, Viduæ, Societates, Collegia Confraternitates, & alia loca Pia quovis nomine nuncupata, & quantumvis exempta, ac etiam dictæ S.R.E. Cardinales, aut aliàs quantumvis privilegiati, & speciali nota digni existant, & quacumq; etiam Regali, Imperiali, seu alia præfulgeant dignitate, locum non habere debere, eadem Apostolica auctoritate tenore præsentium, decernimus, & declaramus: ac constitutionem prædictam cum inde secutis chirographis, in hac parte dumtaxat; itaut pro debitis post sex menses à die factæ archiviationis fideicommissorum, prohibitionum, investiturarum, contractuum, primogeniturarum, & aliorum præmissorum, ad Civitatum, Terrarum, Castrorum, & aliorum bonorum, fideicomissis, prohibitionibus, pactis, primogeniturís, aliisque oneribus, & vinculis hujusmodi, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet obnoxiorum, seu tamquam talia ab eisdem Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & Domicellis, eorumque successoribus hujusmodi possessorum, & tentorum, subhastationem hujusmodi, ac venditionem, & pretii consignationem nullo modo deveniri possit, etiem perpetuo moderamur, corrigimus, & limitamus.

Ampliat, Const. Clem. ad alios casus, ut hanc expressos.

§. 3. Et nihilominus, quòd si novum debitum, etiam elapsis dictis sex, mensibus archiviationem, indicationem, & descriptionem hujusmodi subsequen, ad effectum antiquum debitum extinguen, reportat per novum creditorem jurium cessione creari contigerit; Constitutio prædicta, cum inde secutis chirographis quoad novum debitum hujusmodi, prout etiam ne publica fides eludatur, quoad loca Montium tam hactenus erecta, quàm pro tempore erigen, etiamsi illorum erectiones, quas imposterum; nisi sufficientibus assignatione, & pensata qualitate, & quantitate bonorum. quatenus opus sit, cautione tam pro fructibus, quàm pro sorte principali datis, & concurrentibus urgentissimis causis, ac de consensu ad successiones fideicommissa, & primogenituras vocatorum, & in eisdem, ac aliis præmissis quomodocunque interesse habentium consensu, ac illa pro tempore consequi, & obtinere debentium evidenti utilitate, concedere nullo modo intendimus: & aliàs à Nobis, vel Successoribus Nostris Romanis Pontificibus. quos in eandem sententiam ituros arbitramur, per subreptionem, & obreptionem emanatas, & exortas, nullas, & nullius roboris, ac momenti, fore, esse & censeri, nullique suffragari posse, & debere, ac si concessæ non essent, etiam decernimus; in dicto Archivio non annotatæ, neque præsentatæ fuerint in omnibus, & per omnia locum habere, & servari debere: necnon quod pro omnibus, & singulisquomodocumque creatis, & undecumque provenien debisis, eorumque satisfactione super omnibus bonis cujuscumque generis non vinculatis, sed liberis, ac etiam super bonorum vinculatorum, etiam in Archivio descriptorum, ad eos qui contraxerunt debita spectan fructibus eorum vita durante, juxta juris communis dispositionem, sed & pariter super ipsis bonis vinculatis, & ut præfertur descriptis; siquidem debita fuerint de Sedis Apostolicæ licentia, cum derogatione vinculorum hujusmodi contracta, in vim dictæ constitutionis, & juxta illius formam procedi possit; & debeat: eandemque constitutionem, & chirographa, pupillos, & alias omnes personas quantumvis privilegiatas prædictas, non solum activè, sed etiam passivè in prædictis constitutione, & chirographis comprehensas fuisse, & comprehendi debere, eisdem auctoritate, & tenore similiter declaramus, & decernimus.

Contra hanc formam judicari prohibet.

§. 4. Sicque & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungen, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac etiam S.R.E. Camerarum, aliosque Cardinales, etiam de latere Legatos, & Prolegatos, dictæque Sedis Nuncios, & causarum Curiæ Cameræ præfatæ generalem Auditorem, ac Thesaurarium, & PræsidentesClericos: sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere; ac quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranrer contigerit attentari, irritum, & inane, etiam decernimus.

Contrariis derogat

§. 5. Non obstan piæ mem. Pii Papæ IV. etiam prædecessoris Nostri de rebus interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernen in eadem Camera registran & insinuan, ac prædicta Clementis, cui quoad partem, ut præfertur moderatam, correctam, & limitatam, necnon chirographis prædictis illis aliàs semper, & perpetuò in suo robore permansuris, specialiter, & expressè Motu, scientia, & potestatis plenitudine hujusmodi, harum serie derogagamus; aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædecessor, in dicta ejus constitutione voluit non obstare cæterisque contrariis quibuscumque.

Providet revocari ad successionem bonorum vinculatorum damnum aliquod patiantur.

§. 6. Ut autem in bonis vinculatis succedere debentium, & aliorum quorumcumque indemnitati facilius consulatur: Volumus, & statuimus unicuique, etiam interesse non habenti, cuilibet, videlicet de populo licere fideicommissa, & cujuscumque tenoris vincula, aliaque præmissa in Archivio prædicto exhibere, & bona vinculata indicare, ac describi facere, & talem exhibitionem, indicationem, & descriptionem pro debitis factis per sex menses exinde subsequen, etiam ab iis qui exhibitionem, indicationem, & descriptionem facere non curaverint, ad effectum præmissorum sufficere. Itaut semel factæ exhibitio, indicatio, & descriptio semper, & in futurum perpetuis futuris temporibus contra quoscumque interesse habentes suffragentur.

Injungit onus Conservatori Archivii pro commoditate habentium interesse.

§. 7. Necnon dilectum filium modernum, & pro tempore existentem dicti Archivii Conservatorem ad librum particularem, in cujus una nomina, & cognomina fideicommittentium, & aliàs disponen; in altera, verò partibus loca nominatim, & bona fideicommissis, & aliis vinculis supposita fideliter, sub literis Alphabeti annotata reperiantur, palam, & publicè habendum ac tam illum, quàm omnia, & singula Instrumenta, Testamenta, & alia præmissa concernen in dicto Archivio nunc, & pro tempore insinuata, seu ad custodien tradita, indicata, & descripta, omnibus, & singulis de illis notitiam habere, eaque legere volen exhiben, & illorum copiam petentibus concedendum, competen mercede respectivè recepta, omni mora, & dilatione postpositis, teneri.

Mandat publicari in Urbe, & publicationi hujusmodi vim

§. 8. Utque præsentes, & in eis contenta ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, mandamus, quod eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex

tribuit personalis omnium intimationis.

Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Flori affigantur, & publicentur, & cum inde amovebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumptis fidem dari præcipit.

§. 9. Utque illarum transumptis etiam impressis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra, ubique adhibeatur, quæ ipsimet adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionemque pœnalem superaddit.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam decretorum, declarationum, moderationis, correctionis, limitationis, derogationis, voluntatis, statuti, & mandati nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. An. 9. die 22. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 22. Septembris 1631. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo trigesimo primo, Indictione decima quarta, Die verò vigesima secunda mensis Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Urbani Divina providentia Papæ viji· anno ejus nono, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem per aliquod temporis spatium earundem literarum Originalibus appensis, deinde amotis, illorumque postea exemplaribus ibidem relictis affixis per me Joseph Masseum Romanum S.D.N. Papæ Cursorem.

Augustinus de Bolis pro Mag. Curs.

VIII. aliàs CXVII.

Quòd Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi illi in edendis specialiter excipiantur.

Inquisitorum hæreticæ pravitatis facultas est amplissima, & quòd in causis Fidei possint procedere contra quoscumque etiam exemptos, ac eligere etiam Regulares, qui aliàs in seculo Notarii, fuerunt, in Notarios pro prædictis causis, concessit Alexan. IV. const. 22. Ne commissæ. *sup. tom.* 1. *pag.* 120. *Necnon Religiosorum quomodolibet privilegiatorum de hæresi culpabilium (dummodo ab eorum Superioribus non sint præventi) causas cognoscere ac punire posse, voluit Pius IV. ut sup. tom.2. const.*51. Pastoris.*pag.* 30. *Et postremo Paul. V. revocavit facultates Superioribus quorumcumque Ordinum concessas cognoscendi causas suorum subditorum ad officium sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes in const.*26.*Romanus Pont. sup. to.*3.

Edita An. D. 1631.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Multi Religiosi prætendebant

Cum sicut accepimus, Sancti Benedicti, Cisteriensis, Præmonstratensis, Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennensis, Societatis Jesu, ac aliorum forsan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum regularium Professores vigore, seu prætextu privilegiorum, & indultorum sibi, dictisque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, ab hac sancta Sede Apostolica tam per viam meræ concessionis, quàm communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter concessorum, in Constitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Sede hactenus editis, & de cætero edendis se minimè comprehendi prætendant, nisi de eis specialis, specifica, individua, & expressa mentio fiat.

non derogari eorum privilegiis per Constitutiones generales.

Pont. declarat hujusmodi Constitutiones hactenus editas afficere quoscunque regulares, præcipuè in concernentibus Fidem Catholicam, & sanctæ Inquisitionis officium

§. 1. Nos qui inter gravissimas, multiplicesque Apostolatus nostri curas in eam præcipuo, ac peculiari studio jugiter incumbimus, ut extirpatis hæreticarum pravitatum erroribus, Catholica Fides ubique gentium conservetur, & propagetur, ambiguitates & dubia de medio tollere, & opportunæ dispositionis ministerio providere volentes, ut tot, tantæque Constitutiones generales à Nobis, & hac sancta Sede, & præsertim ad favorem Fidei Catholicæ, illiusque propagationem, & Officii sanctæ Inquisitionis contra hæreticam pravitatem editæ, & de cætero edendæ, sublatis quibuslibet exceptionibus, subterfugiis, & impedimentis, ad majorem Dei gloriam, sanctæq; Matris Ecclesiæ exaltationem, debitum, ut par est, sortiantur effectum: necnon quorumcumque privilegiorum, gratiarum, & indultorum, dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, cum quibusvis clausulis, & decretis etiam quantumlibet extraordinariis, & cautelis quomodolibet, & ex quacumque causa concessorum, etiamsi in corpore juris clausa sint, tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in eis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine: Quòd quævis generales Constitutiones, dispositiones, & ordinationes Apostolicæ per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros in concernentibus Fidem Catholicam, illiusque propagationem, & sanctæ Inquisitionis officium præfatum, præsertim quoad ea, quæ in Congregationibus sancti officii, & de propaganda fide coram Nobis tractari solent, hactenus editæ, omnes, & singulos tam S. Benedicti, Cistercienfis, Præmonstratensis, Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennensis, & Societatis JEsu præfatorum, quàm quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores omnino comprehendant, perinde ac si præfati, & alii quantumlibet privilegiati, in eis nominatim expressi fuissent.

Ac etiam edendis Constitutionibus subjacere decernit.

§. 2. Edendæ verò in posterum per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, tam in favorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiusque propagationis, & sancti Officii Inquisitionis præfati, quàm super quacumque alia re, negotio, seu materia, Constitutiones, dispositiones, & ordinationes hujusmodi similiter omnino comprehendant præfatos eorundem Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores; nisi in edendis Constitutionibus, hujusmodi specialiter, & expresse excipiantur, etiamsi ipsi privilegiati forent magis speciali nota, & expressione digni, eisque privilegia, gratiæ, & indulta, à Sede Apostolica præfata, etiam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam Motu. scientia, ac de potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, etiam contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum,

& aliorum Principum, tam per viam meræ concessionis, quam communicationis, & aliàs quomodolibet concessa respectivè sint, quorum, seu quarum vigore, vel prætextu sint excepti, seu se minimè comprehendi prætendant in Constitutionibus generalibus, vel aliis non facientibus plenam, & expressam eorum mentionem.

Hanc declarationem clausulis præservativis munit.

§. 3. Præsentes verò literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum hujusmodi professores, vel alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi, ac causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ non fuerint, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis etiam quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari nullatenus posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendi comprehendi, sed semper ab illis exceptas, semperque validas, firmas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Ita & non aliter judicari mandat.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contraria tollit.

§. 5. Non obstans regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon tam S. Benedicti, Cistercien, Præmonstraten, Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen, & Societatis Jesu præfatorum, quàm quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, & privilegiis, necnon præfatis, & quibusvis aliis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mare magnum, & aliàs quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monasteriis locis regularibus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus transumptis credi jubet, & publicat, in Urbe omnes ligare statuit.

§. 6. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ, quodque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Dat. P. Ann. 9. die 5. Novemb.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 5. Novembris 1631. Pontificatus nostri anno nono.

Publicatio in Urbe.

Die, & anno supradicto affixæ, & publicatæ fuerunt supradictæ literæ ad valvas Curiæ & Cameræ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andream Scalmanum S. D. N. Papæ Cursorem.

IX. aliàs CXIX.

Extensio Constitutionis Greg. XV. revocatoriæ omnium concessionum vivæ vocis oraculo factarum, præter S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatarum, ad omnes etiam factas Cardinalibus, & eorum manu signatas.

Hanc revocationem factam à Greg. XV. habes sup. inter ipsius const. n.27. incip. Romanus Pontifex. *t. 3. Quam postea declaravit non comprehendere illos officiales, quibus ratione munerum suorum antea de Summi Pontificis oraculo fides haberi solebat, hic idem S. D. N. Urb. inst. in const. 29. Alias fel. rec.*

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1631.

Ad perpetuam rei memoriam.

Greg. XV. edidit const. de hac materia indicatam in 2. rubr.

§. 1. Aliàs fel. rec. Greporius Papa XV. prædecessor noster, ut subnascentibus jugiter variis difficultatibus, & abusibus ex privilegiis à Sede Apostolica vivæ vocis oraculo sæpenumero concessis obviam iret, Constitutionem edidit tenoris subsequen. videlicet, Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam, Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ &c.

Omittitur residuum, quia est sup. tom. 3. num. 27. pag. 313.

Quam hic Pont. extendit, ut in rubr.

§. 2. Cùm autem experientia rerum magistra compertum sit, concessiones, & gratias vivæ vocis oraculo, etiam S. R. E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas sæpe ab his, in quorum favorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplinæ ecclesiasticæ detrimentum executioni demandari: Idcirco, quantum cum Domino possumus his, & aliis malis occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negocium hujusmodi maturè discutiendum commisimus, omnia, & singula privilegia, facultates, licentias, & gratias quascumque per Summos Pontifices prædecessores nostros, ac per Nos vivæ vocis oraculo, & S. R. E. prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuscumque Generalibus, Provincialibus, cæterisque Superioribus, & personis cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, sive secularibus, sive regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Societati Jesu, aut ejus Clericis, seu

Presbyteris, aliisque personis prædictis quacumque de causa, etiam de necessitate exprimenda, occasione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut alias quomodolibet concessa, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullique prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus.

Publicari à Superioribus Ordinum jubet.

§. 3. Præterea, ut præsentes literæ omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quantocitius innotescant, omnibus, & singulis Generalibus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, & Institutorum, sub excommunicationis, ac privationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto incurrendis præcipimus, & mandamus, ut infra tres menses proximos à die publicationis præsentium computandos, omnes, & singulos Provinciales eorundem suorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, & Institutorum, de eisdem præsentibus literis certiores faciant, earundemq; præsentium exemplaria illis transmittant, qui quidem Provinciales sub eisdem pœnis teneantur singulis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, & locorum regularium præcipere, ut easdem præsentes subditis suis, ut moris est publicent.

Clausulas præservativas addit.

§. 4. Decernentes præsentes literas etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendevtes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, redargui, in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, sive adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 6. Non obstan. præinsertis literis hujusmodi, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, etiam regula nostra de non tollendo jure quæsito, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, eisdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis sub quibuscumque verborum formis, & ten̄, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importanres mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 7. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ: quodque eædem præsentes literæ, sive illarum exempla ad valvas Basilicarum prædictarum, & in acie Campi Floræ hujusmodi similiter affixa, omnes, quos concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Dat. P. An. 9. die 20. Decembris. Publicatio in urbe.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 20. Decembris 1631. Pontificatus nostri anno nono.

Die & anno supradicto affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andream Scalmanum, S. D. N. Papæ Cursorem.

X. aliàs CXX.

Notarii extra Urbem creandi, antequam officium Notariatus exercere incipiant, examini se subjicere debeant, sub pœna nullitatis & falsi.

Notarios creatos prætextu Bannimenti Henrici Card. Caetani S. R. E. Camerarii annullavit istemet Sanctiss. Pont. in const. sequenti.

Forma autem hujus examinis præscribitur in hac constit.

URBANUS EPISCOPUS, SERVUS SERVORUM DEI

Edita An. D. 1631.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtio Pastoralis officii sollicitè vigilare Nos admonet, ut ad publica munia, præcipuè verò Nostrorum, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subditorum interesse concernentia exercenda viri præficiantur idonei, qui fide, doctrina, & experientia commendabiles sustinendo oneri sibi credito pares existant.

Gubernatores Civitatum occasione prohibitionis iam per Card. Camerarium factæ, ne Notarii officium exercerent nisi prævio examine creaverant nonnullos Notarios.

§. 1. Hinc est quod Nos, qui hodie accepto quod post erectionem, & institutionem Archiviorum per fel. rec. Sixtum Papam V. prædecessorem nostrum in quibusvis status Ecclesiastici Nobis tunc illi, & Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subjecti Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Castris, Villis, & aliis locis designatis factam, Gubernatores Civitatum, ac Prætores locorum minus insignium, sumpta occasione quòd bo. me. Henricus olim tituli S. Pudentianæ presbyter Card. Caetanus nuncupatus, tunc S. R. E. Camerarius statuerat & ordinaverat, quòd nullus Notarius per quamcumque personam, prætextu cujusvis facultatis etiam ex Urbe nostra concessæ extra Rom. Cur. creatus, officium Notariatus, nisi prævio rigoroso examine per Gubernatorem, aut Superiorem loci, cum interventu Advocati, & Archivistæ approbatus fuisset, exercere posset; facultatem creandi Notarios sibi arrogare ausi fuerant, et de facto creaverant.

Quos sic creatos Pont. annullavit: & de novo se creari facere ut officium concedit, certa præscribenda forma. Eam formam hic præscribit.

§. 2. Creationes Notariorum per Gubernatores & Prætores sic factas, invalidas, & attentatas, & Notarios tali pacto creatos non Notarios per alias nostras literas declaravimus; prohibentes assertis Notariis, ut præfertur creatis, ne officium Notariatus prætensi exercere auderent, vel præsumerent; sed de novo se ab habente creandi potestatem, & servata forma per Nos præscribenda creari facerent.

§. 3. Volentes formam hujusmodi præscribere, & omnibus interesse habentibus consulere, Motu proprio, non ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia,

meraque deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quod perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Castris, Villis, & locis Status prædicti tam mediatè, quàm immediatè subjecti, nullus omnino tam ex prædictis, ut præfertur jam creatis, quàm ex eis, quos in futurum quavis auctoritate creari contigerit, extra districtum Urbis ad exercitium officii Notariatus hujusmodi admitti possit, nec debeat, nisi coram pro tempore existente Legato, aut Præsidente, vel Gubernatore Provinciæ, in qua degit, vel ipsis impeditis, coram Prolegato, vel Locumtenente generali respectivè, cum interventu duorum Jurium Doctorum, & totidem Notariorum, inter quos sit loci Archivista; ubi verò Tribunal Rotæ institutum fuerit, duorum ejusdem Auditorum; docuerit prius de creatione in Notarium legitimè facta, eaque legitima, & valida comperta rigorosè examinatus, & interrogatus fuerit super iis, quæ ad exercitium officii Notariatus spectant: & quatenus ad id repertus fuerit idoneus, super quo examinatorum omnium conscientiam oneramus, à Legato, Præside, vel Gubernatore ad exercitium præfatum, præstito tamen prius per eum juramento de observandis Apostolicis Constitutionibus, & bannimentis super Archiviis emanatis, admissus, & super admissione per Archivistam literæ patentes Legati, Præsidentis, vel Gubernatoris manu subscriptæ eidem consignatæ fuerint: Quo verò ad Civitates Legatorum, vel Gubernatorum Provinciæ, præfatorum jurisdictione non suppositas, & illarum loca, ac Territoria, examen, & alia præmissa coram singulis Civitatum hujusmodi Gubernatoribus, cum earumdem personarum superius expressarum interventu adimpleantur. In eventum verò, quòd occasione Legationum Civitas Legato subjiceretur, durante tali subjectione in loco residentiæ Legati; & quoad Terras, & alia loca, in quibus specialis Gubernator constitutus reperitur, coram Præside Provinciæ. Quò vero ad Civitates, Terras, & loca in districtu dictæ Urbis existentia, coram pro tempore existente Archiviorum Præfecto, cum interventu quatuor Jurium Doctorum, & quatuor Cameræ Apostolicæ Notariorum, supradicta peragi posse volumus: & insupér Notarium, ut præfertur approbandum, & admittendum præmissorum occasione in aliqua expensa, præterquam decem Juliorum monetæ Romanæ pro literis patentibus per Archivistam exigendorum gravari non posse.

Contrafacientibus pœnas infligit.

§. 4. Et si quis ex superiùs comprehensis Notariis contra præsentium tenorem, non obtenta admissione, ut præfertur, officium Notariatus exercere ausus fuerit, pœnam falsi incurrere, & actus per ipsum factos, perinde ac si nunquam Notarius creatus extitisset, nullos & invalidos, ac nullius roboris, & momenti in judicio, & extra fore, & esse decernimus, & declaramus.

Easque ad Notarios extra urbem residentes extendit.

§. 5. Quæ quidem omnia quoad Notarios extra Urbem residentes, & quavis auctoritate, etiam ex Urbe proveniente, ac per Protonotarios, & Scriptores Romanæ Curiæ; necnon Communitatum, Archiviorum, Collegia, & alios quoscumque etiam Apostolica, vel Imperiali, aut alia quacumque suffultos auctoritate creatos, etiam si in Instrumento creationis particulares Judices deputati reperirentur, locum habere, & observari volumus pariter, & mandamus.

Clausulis præservativis in hanc const. munit.

§. 6. Præsentes quoque, & omnia, ac singula in eis contenta, & ex eo quod Scriptores Romanæ Curiæ, & aliorum Archiviorum præfatorum, ac Notarii, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, præmissis nullatenus consenserint, & ad hoc vocati, aut auditi non fuerint, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, deductæ, verificatæ, seù aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint; nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quòd in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite, à Jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel præscriptionis etiam quadraginta annorum & ultra, enormis, enormissimæ, ac totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore Juris clauso, seu occasione vel causa, & quantumvis justa, rationabili, etiam privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret: aut quòd de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse: neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Sicque & non alias judicari præcipit.

§. 7. Sicque & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis; & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere: irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane pariter decernimus.

Exequutores deputat.

§. 8. Quocirca Venerabilibus fratribus nostris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & Prolegatis; necnon dilectis filiis Præsidentibus, Gubernatoribus, aliisque Officialibus quovis nomine nuncupatis Provinciarum, Civitatum, & locorum prædictorum, per Apostolica scripta mandamus quatenus statim atque præsentes nostræ literæ illis, seu alicui eorum præsentatæ fuerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ executioni demandent, & demandari procurent. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contraria abrogat.

§. 9. Non obstantibus piæ me. Bonifacii VIII. de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas extra suam Civitatem, & Diœcesim ad judicium vigore præsentium non trahatur, & Pii IV. Rom. Pontificum prædecessorum nostrorum de gratiis interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernentibus infra certum tempus in eadem Camera insinuandis, & registrandis, ac aliis constitutionibus, & ordina-

tioni-

tionibus Apostolicis, necnon nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & aliorum dicti Status tam mediatè, quàm immediatè, ut præfertur, subjectorum locorum, statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & literis Apostolicis, Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Officialibus, & Collegiis prædictis, ac quibusvis aliis etiam Communitatibus, Universitatibus, Monasteriis, Hospitalibus, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & aliis piis, & non piis locis, etiam speciali nota, & mentione dignis; etiam motu, scientia, & potestate paribus, & etiam consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & assensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam necessariò exprimendis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallati; & quovis alio robore, & cautela firmati, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, factis, & pluries, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si in eis caveatur expressè quòd nullo unquàm tempore sub similium, vel dissimilium facultatum, licentiarum concessionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum prædictarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore faciendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanerent, toties in pristinum, & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessæ sunt, eligenda, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, ac denuo concessa sint, & esse censeantur; necnon pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, harum serie specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, & derogatum esse volumus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Hanc const. publicari, & publicatam omnes afficere decernit.

§. 10. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, ultra earumdem publicationem in quolibet dicti Status loco faciendam, & in cujuslibet loci Archivio registrandam, Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus easdem præsentes ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui: quæ sic publicatæ & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt in Urbe commorantes perinde afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Ejusdem Transumptis vult fidem haberi.

§. 11. Quòdque earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis originalibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem abdit.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, ordinationis, mandatorum derogationis, voluntatum, & decretorum, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. Ann. 2. die 21. Decembr.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1631. 12. Kal. Januarii, Pontificatus Nostri Anno Nono.

Publicatio in Urbe

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1632. Indictione decimaquinta, die verò 7. mensis Februarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus nono, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, dimissis in eisdem locis supradictarum literarum Apostolicarum exemplis affixis per me Antonium Bardum Romanum Sanctiss. D.N.P.P. Cursorem.

Augustinus de Bolis pro Mag. Curs.

Registratio in Camera Apost.

Die 11. mensis Martii 1632. Illustrissimus, & Reverendiss. D. Franciscus Usimbardus C. A. Clericus, & Archiviorum status Ecclesiastici Præfectus, ad instantiam R. P. D. Felicis Contelorii Cameræ præfatæ generalis Commissarii, ad majorem cautelam, & ut dictæ literæ Apostolicæ semper cum opus fuerit in eadem Camera appareant, & aliàs omni meliori modo &c. mandavit illas in ejusdem Cameræ libris registrari, prout registratæ fuerunt, & collationatæ concordant.

Petrus Antonius Severus.

XI. aliàs CXXI.

Declaratio nullitatis Notariorum creatorum à Gubernatoribus Civitatum, aliorumque locorum Prætoribus, prætextu Bannimenti Henrici Card. Caetani S.R.E. Camerarii. Ac revalidatio Instrumentorum, & scripturarum per eos olim factarum. Necnon facultas Præfecti Archiviorum cognoscendi causas super nullitatibus hujusmodi creationum, & acta talium Notariorum revalidandi.

Quoad Notarios in futurum extra Urbem creandos, & examinis, cui subjacere debeant, formam præscripsit hic idem Pont. ut in Const. præcedenti.

Edita Anno Dom. 1631.

URBANUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei;
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN suprema pastoralis officii specula, meritis licet imparibus à Domino constituti, ad ea, quæ populorum nostræ, & Sedis Apostolicæ temporali ditioni subditorum utilitatem, pacem, & securitatem respiciunt, vigilantiæ nostræ aciem, prout officii nostri ratio postulat, sedulò dirigimus; & perturbationibus, quæ non solum ex malitia, verum etiam ignorantia personarum, & præcipuè publicis addictarum negotiis exoriri nascuntur, occurrentes, quantum Nobis ex alto conceditur, ejusdem officii nostri partes impartimur.

Gubernatores Civitatum, & Prætores locorum multos crearunt in Notarios prætextu facultatis examinandi eos, qui Notarii esse vellent.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, aliàs post erectionem, & institutionem Archiviorum per felicis recordationis Sixtum Papam V. prædecessorem nostrum in quibusvis status Ecclesiastici nobis tunc illi, & Sedi Apostolicæ mediatè & immediatè subjecti Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Castris, Villis, & aliis locis designatis factam, bonæ: Henricus, dum vivere tituli S. Pudentianæ Presbyter Card. Caetanus nuncupatus, S. R.E. Camerarius, de ejusdem Sixti prædecessoris expresso mandato, bonum Archiviorum eorumdem regimen, & Notariorum personas concernens edictum publicari fecerit, & inter alia ad obviandum litibus, & aliis periculis, quæ in dies ob imperitiam.

Notariorum suscitabantur, quòd nullus Notarius per quamcumque personam, etiam prætextu cujusvis facultatis, etiam ex Urbe nostra concessæ, extra Romanam Curiam creatus, officium Notariatus exercere posset, nisi prævio rigoroso examine per Gubernatorem, aut Superiorem loci cum interventu Advocati, & Archivistæ approbatus fuisset, statuerit, & ordinaverit; Gubernatores verò Civitatum, quinimo & Prætores locorum minùs insignium, edicti hujusmodi vim hac in parte ex malitia, vel ignorantia, licet supina, minus benè percipientes, ex præmissis facultatem eosdem Notarios creandi sibi attributam fuisse præsumpserint, ac proinde ingentem Notariorum, etiam imperitorum & ineptorum numerum, temerè, & de facto creaverint, in nostræ, & Apostolicæ auctoritatis præjudicium, & gravamen contrahentium, & aliorum, qui similium Notariorum opera pro tempore usi decepti remanserunt, jacturam.

Ita creatos Pont. annullat, & eorum creationes invalidas declarat.

§. 2. Quare Nos temeritati hujusmodi occurrere, litibusque, discordiis, præjudiciis, & scandalis, quæ exinde provenire solent, obviare, ac tam pro præterito, quàm perpetuis futuris temporibus opportuna ratione providere cupientes; Motu proprio, non ad alicujus super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia meraque deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, habita etiam à nonnullis probis, & peritis viris per Nos super hoc deputatis sententia, creationes Notariorum per Gubernatores, & Prætores prædictos, ut præfertur, factas, nullas, & invalidas, ac nulliter, & attentatè factas; ipsosque Notarios tali pacto creatos prætextu eorum creationis hujusmodi, nullo modo Notarios esse, nec reputari debere, Apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Actus tamen, & scripturas per ipsos factas, validas esse & suum debere sortiri effectum decernit: dummodo non sit in Judicium deductum de nullitate creationis & Instrumentorum documenta in Archiviis reponi mandat.

§. 3. Et nihilominus ad consulendum indemnitati illorum omnium, qui bonam fidem sequuti eorum opera sunt usi, omnia, & singula testamenta, tam in scriptis, quàm nuncupativa, codicillos necnon cujusvis generis contractus, & instrumenta, aliaque acta per similes Notarios, tam de præsenti in vita degentes, quàm vita functos, pro omnibus, & singulis cujusvis ordinis, status, gradus, & conditionis, ac quibuscumque Ecclesiis, & locis piis, seu inter illos, & illa rogata, stipulata, & facta, etiam specialem expressionem requirentibus, personis eisdem auctoritate, & tenore perpetuo revalidamus: Omnesque & singulos nullitatis ex tali creatione dumtaxat provenientes defectus (dummodo tamen nullitas creationis hujusmodi acceptata, & in Judicium deducta nondum fuerit) sanamus; ipsisque testamentis, codicillis, contractibus, & actis (dummodo aliud non obstat) plenam, & indubiam fidem in Judicio, & extra illud, ac si per Notarios legitimè creatos rogata, stipulata, et facta fuissent, adhiberi: neque in Judicio, aut extra illud de nullitate ex præmissa causa ullo unquam tempore, aut pacto argui, dici, vel opponi posse volumus & mandamus: necnon sanationem, & revalidationem prædictas in quolibet dicti Status Ecclesiastici loco, à die, quo in ipso loco præsentes nostræ literæ modo, ac forma ibidem servari solitis, & consuetis publicatæ fuerint, effectum sortiri, & de publicatione hujusmodi publicum documentum in libris Archivii cujuslibet loci, in quo facta fuerit, una cum eisdem præsentibus inserendum fieri debere statuimus, & ordinamus.

Notarios vero ex alio capite nulliter creatos sanandi facultatem concedit archiviorum Præfecto, facto verbo cum Rom. Pon.

§. 4. Præterea, cum sicut etiam accepimus, reipsa compertum sit complures alios Notorios ex potestatis, vel solemnitatum defectu, aut aliis capitibus, quæ de facili recenseri non possunt, nulliter, & de facto creatos existere; Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Archiviorum Præfecto omnia, & singula instrumenta, & alia præmissa per Notarios ex quovis alio quam priori capite nulliter creatos rogata, & facta, facto tamen prius nobiscum, seu cum pro tempore existentibus Romanis Potificibus successoribus nostris in singulis casibus occurrentibus verbo, & (dummodo nullitas præfata, ut præfertur, non sit à parte acceptata, nec in Judicium deducta) sanandi, & revalidandi; absque eo, quod unquam in futurum de nullitate hujusmodi dici, aut redargui possit, amplam, & omnimodam licentiam, auctoritatem, & facultatem concedimus, & impartimur.

Inhibet de cætero fieri hujusmodi creationes.

§. 5. Inhibentes insuper sub indignationis nostræ, aliisque gravissimis arbitrio nostro imponendis, & declarandis pœnis, omnibus, & singulis Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis officialibus quovis nomine nuncupatis Provinciarum, Civitatum, Terrarum, ac locorum dicti nostri Status mediatè, & immediatè subjecti, ne in futurum ullo unquam tempore prætextu edicti per præfatum Henricum Cardinalem, & Camerarium, ut præfertur editi, & publicati, aliquem in Notarium creare; Notariis verò, ut præfertur creatis, & quos pro tempore ex alio capite nulliter creatos esse per Præfectum hujusmodi declarari contigerit, ne officium Notariatus prætextu eorum creationis tali pacto factæ exercere audeant, vel præsumant.

Notariis sic creatis de novo admitti se facere posse permittit.

§. 6. Necnon volentes, quòd Notarii sic creati in eorum exercitio perseverare intendentes, de novo se ab habente creandi potestatem, & servata forma per alias nostras literas hodie præscribenda, creari, & admitti faciant.

Clausulas præservativas addit.

§. 7. Ac decernentes easdem præsentes, ac omnia, & singula in eis contenta, & ex eo quod Notarii, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, eis nullatenus consenserint, & ad hoc vocati, aut auditi non fuerint; minusque causæ propter quas præsentes emanarint, deductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, & alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive ex eo quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel præscriptionis, etiam quadraginta annorum, & ultra, aut enormis, enormissimæ, ac totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quòd de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis, nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam; ac terminos juris, aut aliud quodcumq; juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra illud posse: neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi; sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Contra judicari prohibet.

§. 8. Sicque & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos & Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instan-

tia

tia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & diffiniri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat.

§. 9. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & Prolegatis, necnon dilectis filiis Præsidentibus, Gubernatoribus, Prætoribus, aliisque Officialibus quovis nomine nuncupatis Provinciarum, Civitatum, & locorum prædictorum per Apostolica scripta mandamus, quatenus statim atque præsentes nostræ literæ illis, seu alicui eorum præsentatæ fuerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ executioni demandent, & demandari procurent; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis.

Contraria removet.

§. 10. Non obstantibus piæ memoriæ Bonifacii VIII. de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis ultra tresdietas extra suam Civitatem, vel Diœcesim ad judicium earumdem vigore præsentium non trahatur, & Pii IV. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de gratiis interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernentibus infra certum tempus in eadem Camera insinuandis, & registrandis, ac aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & aliorum dicti Status tam mediatè, quam immediatè, ut præfertur subjectorum locorum, statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & literis Apostolicis, Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Officialibus præfatis, ac quibusvis aliis etiam Communitatibus, Unversitatibus, Monasteriis, Hospitalibus; etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & aliis piis, & non piis locis, etiam speciali nota, & mentione dignis, etiam Motu, scientia, & potestate paribus, & etiam Consistorialiter, & de eorundem Cardinalium consilio, & consensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam necessario exprimendis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmati, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis editis, factis, & pluries, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expressè, quod nullo unquam tempore sub similium, vel dissimilium facultatum, licentiarum, concessionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum præfatarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illa emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessa sunt eligenda, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, & de novo concessa sint, & esse censeantur; necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro plenè, & sufficienter, expressis habentes, harum serie specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, & derogatum esse etiam volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Const. exemplis credi jubet.

§. 11. Volumus autem, & Apostolica auctoritate præfata decernimus, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis originalibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionemque pænalem superaddit.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum declarationis, revalidationis, sanationis, statuti, ordinationis, concessionis, impartitionis, inhibitionis, decretorum, mandatorum, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. An. 9. die 21. Decembris

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo primo, duodecimo Kal. Januarii, Pontificatus Nostri Anno Nono.

Registratio in Camera Apost.

Die 11. mensis Martii 1632. Illustrissimus, & Reverendissimus D. Franciscus Usimbardus C. A. Clericus, & Archiviorum Status Ecclesiastici Præfectus, ad instantiam R. P. D. Felicis Contelorii Cameræ præfatæ generalis Commissarii, ad majorem cautelam, & ut dictæ literæ Apostolicæ semper cùm opus fuerit, in eadem Camera appareant, & aliàs omni meliori modo, &c. mandavit illas in ejusdem Cameræ libris registrari, prout registratæ fuerunt, & collationatæ concordant.

Petrus Antonius Severus.

XII. aliàs CXXII,

Pia, & Pastoralis adhortatio ad Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, Clerum, Religiosos viros, ac omnes Ecclesiæ Catholicæ Christifideles, ut ab Omnipotenti Deo fusis precibus, concordiam inter Catholicos Principes obtineant.

Non absimilem pro tunc exortis motibus sedandis, edidit hic idem Pont. anno 1625. quam habes sup. tom. 4. num. 38. incip. Tonitrua.

Edita An. D. 1632.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabiles fratres, & dilecti filii, salutem & Apostolicam benedictionem.

Docet cala mitatibus impendentibus, è Cœlo implorandum esse præsidium.

§. 1 Unanimi Catholicæ Ecclesiæ consensu sine intermissione fusa ad Deum oratio, præsertim cùm ipsum Ecclesiæ Caput in terris à Domino constitutum, præsidium è cælo suppliciter implorat, quàm sit efficax remedium calamitatibus impendentibus, docet sacra pagina.

Ad hoc annis elapsis excitavit persedandis tunc exortis motibus. Hanc indicatam habes in rub.

§. 2. Hinc Nos præteritis annis, Venerabiles Fratres, vos universos Apostolicis literis excitavimus ad congregandos cœtus Fidelium, & placandam iram Divinæ ultionis, dum Legationibus uteremur ad sedandos tunc exortos motus, qui Christianum orbem summopere turbare posse videbantur, Catholicosque Principes inter se committere.

Et nunc pro periculis Rei Catholicæ avertendis idem fatagit

§. 3. Nunc autem præsentia rei Catholicæ pericula hortantur Nos ad eamdem opem pari ratione quærendam, in eisdem Principibus animo-

rum

rum conjunctionem inserere satagentes. Itaque ad Patrem misericordiarum Deum cum fiducia confugimus, stamus ad ostium, & pulsamus, ut qui se à famulis suis orari gaudet, optato Nos tandem dono publicæ quietis consoletur.

Et solemnes Jubilæi supplicationes indicere decernit.

§. 4. Quamobrem expedire existimavimus, solemnes Jubilæi supplicationes indicere, ut nobiscum Ecclesia universa conjungat officia pietatis, quibus super humanam malitiam præstabilis Divina bonitas, quod ex animo, & omni tempore petimus, multiplicatis intercessoribus largiatur. Planè si audita vota nostra fuissent, & preces, sumere possemus stolam jucunditatis, & gratulari pacem Principibus Catholicis. Perseverantes tamen quantum in Nobis est, omnia præstamus, quæ ad obtinendam tranquillitatem, & incolumitatem Religionis Catholicæ conferre censemus.

Nuncîosque mittit ad Cæsaream Majestatem, ac Reges pro bono publico & animorum conjunctione consequenda.

§. 5. Hanc autem, cui reliqua omnia postponimus, non solùm ordinariorum, sed etiam extraordinariorum Nunciorum, quos ad Cæsaream Majestatem, & utrumque Regem mittimus, geminatis officiis, omnique conatu consequi studemus; & confidimus fore, ut instructi nostris monitis, quibus eos non sine prudentium Cardinalium consilio munivimus, ingruentia confertim discrimina possint avertere, & bono publico, Fideiquæ Catholicæ effectus parere salutares. Utinam hæc nostra Pastoralis muneris sollicitudo, Divina favente Clementia, afferat, ut aliàs similis nostra opera, successus optati fructum.

Hortatur omnes, ut qua pollent apud Principes gratia, studeant eorum animos veræ charitatis vinculo conjungere.

§. 6. Verumtamen, ne quid intentatum relinquatur, hortamur omnes ex Dominico grege, prout pollet quisque gratia apud aliquem ex Catholicis Principibus, ad accuratè incumbendum, ut turbines excitati compescantur, & fiat expetita tranquilitas, quàm sperare possumus, sublatis è medio iis, quæ sunt in causa, ne eorundem Principum animi vinculo veræ charitatis conjuncti in concordiam coalescant. Ex mutuis autem, quæ hinc inde jactantur, expostulationibus, quæ tam salubre opus impediunt, satis patent, nec deerunt rationes, quibus ea pii, prudentesque viri amoliantur. Quis enim non videt, nisi Discordia disjungeret Principes Catholicos, neque hæresim, neque Infernum posse unquam perterrefacere Ecclesiam? Quamobrem cùm aliquando humani labores in irritum cadant, Venerabiles Fratres, & dilecti Filii, jactate in Dominum cogitationes vestras, roboramini, & omne studium intendite, ut imminentia mala propulsetis armis orationis, & fidei. Apostolo enim docente, Gedeon, David, Samuel, & Prophetæ per fidem vicerunt Regna, adepti sunt repromissiones, extinxerunt impetum ignis, Castra verterunt exterorum, obturaverunt ora leonum. Prope est Dominus omnibus invocantibus eum in veritate.

Ipse quoque toto corde Dominum precabitur, ut ad nihilum deducat tribulantes nos.

§. 7. Itaque Nos etiam, qui inter hasce tempestates sedemus ad regimen Naviculæ Petri, cum eo ex toto corde, & supplici voce clamamus, Salva nos Domine, dum fidelis Congregatio populi effundit coram te corda sua. Deus adjutor noster in æternum: In te faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deduces tribulantes nos. Salutare Fraternatibus Vestris, & universo gregi Catholico solarium à Domino præstolamur, vobisque Apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

Dat. P. An. 9. die 1 Aprilis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 1. Aprilis 1632. Pontificatus nostri anno nono.

XIII. aliàs CXXIII.

Confirmatio sententiæ latæ super caputio rotundo, ac largiori mozzetta à Fratribus S. Francisci strictioris observantiæ Recollectis Regni Franciæ deferendo. Et mandatum observandi dictam sententiam cum impositione pœnarum.

Idemet Pont. hoc idem sanciverat antea, ut in ejus constit. 12. In supremo. sup. tom. 4. Sed quia in Regno Franciæ dictam const. non servabant, ideo sententiæ super hoc pronunciatæ de ejus mandato (quam hic habes de verbo ad verbum) obedire præcipit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An D. 1631.

Alias ab isto Pont emanavit const. super hac materia.

§. 1. Aliàs à Nobis emanarunt literæ subsequentes videlicet: Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In supremo Apostolatus solio meritis licet imparibus &c.

Omittitur residuum, hujus const. quia est sup. tom. 4. p. 26.

Non acquiescentibus illi const. Fratribus recollectis Galliæ, Pont. deputavit Card. Bentivolum, qui sententiam diffinitivam tulit hic inferram.

§. 2. Subinde verò cum Fratres Recollecti præfati præinsertis literis hujusmodi non acquiescerent, sed ad Nos recursum habuissent, Nos causam, & causas hujusmodi inter Fratres Capuccinos ex una, ac Fratres Recollectos præfatos ex altera partibus, de, & super delatione, seu reformatione Caputii & Mozzettæ per eos deferen ac declaratione in hac parte, & executione respectivè præinsertarum literarum nostrarum, rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latius deductis, dilecto filio nostro Guidoni tituli Sanctæ Mariæ de Populo presbytero Cardinali Bentivolo nuncupato, per alias nostras in simili forma Brevis expeditas commisimus; coram quo ad nonnullos actus (citra tamen illius conclusionem) devento, tandem suam in hujusmodi causa tulit, & promulgavit diffinitivam sententiam tenens subsequentis, videlicet: *Christi nomine invocato: Pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitivam sententiam, quam de jurisperitorum consilio pariter, & assensu in his scriptis ferimus in causa, & causis, quæ coram Nobis vigore literarum Apostolicarum in forma Brevis expeditarum, in secunda seu alia veriori vertuntur instantia, inter Rever. Fratres Capuccinos nuncupatos Ordinis Minorum Sancti Francisci ex una, & Rev. Fratres ejusdem Ordinis Sancti Francisci strictioris Observantiæ Recollectos Galliæ nuncupatos, de & super delatione, seu reformatione Caputii, & Mozzettæ per eos deferen. & declaratione in hac parte, & executione respective, literarum Apostolicarum Sanctissimi D. N. Papæ sub dat. Romæ apud S. Petrum sub diebus 10. Januarii, & ultima Julii, anni 1624. in simili forma Brevis desuper expeditarum, ac Perillustri, & Reverendissimo D. Bernardino Archiepiscopo Daminaten. Sedis Apostolicæ Nuncio in Regno Galliæ commoranti, & Illustrissimo & Reverendissimo D. Francisco tituli Sancti Callisti presbytero Cardinali de la Rochofoucault, & Reverendissimo D. Episcopo Silvanecten. respective directarum, rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latius deductis, & illorum occasione, partibus ex altera, visis prius literis antedictis, ac omnibus juribus, & scripturis in judicio productis, actisque actitatis, & partibus hinc inde prius in jure, & in facto pluries auditis; visisque aliis omnibus viden. & consideratis consideran. factoque etiam verbo cum eodem Sanctissimo Domino Papa, causamque & causas præfatas, una cum toto negocio principali Nobis commissas amplectentes, & decidentes, ac ultimo dictas literas Sanctissimi D. N.*

Papæ,

Papæ, & etiam sententiam per Illustrissimum, & Reverendissimum D. Franciscum Cardinalem, & Reverendissimum D. Episcopum antedictos Judices, & executores aliàs ab eodem Sanctissimo D. N. Papa in hujusmodi causa deputatos promulgatam, declarantes, Dicimus, pronunciamus, decernimus, & diffinitivè sententiamus, & declaramus, prædictos Fratres Recollectos teneri, & obligatos esse ad deponendum Caputium, quod deferunt acuminatum, & tam eos qui Religionem hactenus ingressi sunt, quàm alios, qui eandem Religionem in futurum ingredientur, similiter teneri, & obligatos ad deferendum Caputium rotundum formæ, & qualitatis hujusmodi, videlicet: Caputium rotundum cum mozzetta largiori illi unita, & annexa, quod in majori latitudine suæ rotunditatis à parte anteriori ad posteriorem intra sinciput, & occiput non sit largius duarum quindecimarum portionum minoris, & extremæ suæ latitudinis, quæ erit ab anteriori ad posteriorem partem intra guttur & collum ejusdem Caputii, delatione cujuscumque alterius generis, seu formæ Caputii illis in posterum penitus interdicta, firmisque & in robore suo perpetuo remanentibus cæteris omnibus, & singulis contentis in ultimo dictis literis Apostolicis Sanctissimi D. N. quæ, & quas in omnibus, & per omnia etiam sub pœnis, & censuris in eis expressis inviolabiliter observari mandamus: ac ambas partes justis de causis animum nostrum moventibus ab expensis absolvimus, & eisdem partibus perpetuum silentium desuper imponimus; ac de deponendo, & auferendo, & respectivè deferendo Caputium præfatum ut supra, & alia quæcumque mandata desuper necessaria, & opportuna decernimus, & relaxamus. Et ita dicimus, pronunciamus, declaramus, decernimus, sententiamus, interdicimus, mandamus, absolvimus, & relaxamus, non solum præfato, sed & omni alio meliori modo, &c. Ac ad majorem demonstrationem, abundantioremque cautelam, & partium, ac aliorum notitiam, tres modulos Caputii præfati ut supra deferendi cum mozzetta in pergamento designatos confici mandavimus, nostroque sigillo, & subscriptione firmavimus & communivimus: quorum unum Notario una cum hac nostra sententia in actis conservandum, reliquos duos, unum scilicet cuique parti, sive cujusque ipsarum partium procuratori coram Notario, & testibus consignavimus: salva tamen facultate dictum Caputium augendi, & minuendi pro majoritate, & minoritate corporis & staturæ ipsorum Fratrum illud deferre debentium, dummodo forma, & proportio supradicta nullatenus immutetur, nec alteretur, &c. Quæ quidem sententia sic apparet subscripta, videlicet: *Ego Guido Cardinalis Bentivolus Judex Commissarius Apostolicus.*

Quam approbat, & observari omnino mandat, & contrafacientibus pœnas imponit.

§. 3. Cùm autem, sicut accepimus, sententia hujusmodi debitæ executioni demandata nunquam fuerit, nec Fratres Recollecti prædicti illi parere voluerint. Nos pro nostri pastoralis officii debito in præmissis, quantum cum Domino possumus, opportunè providere, ac sententiam præinsertam hujusmodi debitæ executioni (ut par est) demandari volentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium omnibus, & singulis Fratribus Recollectis prædictis, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, ac privationis vocis activæ, & passivæ, ac etiam carcerationis; illorum verò Superioribus sub privationis officiorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinen. pœnis districtè præcipien. mandamus, quatenus, Fratres videlicet præfati Caputium acuminatum, quod nunc deferunt, omnino deponant, omniaque & singula, quæ in literis nostris, & sententia præinsertis hujusmodi ordinantur, prompte exequantur, & adimpleant; Superiores verò præfati præmissa omnia observari curent, & faciant realiter, & cum effectu. Decernentes nihilominus irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet

§. 4. Non obstan. omnibus illis, quæ in præinsertis literis prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis fidem præstari decernit.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 9. die 31. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die ultima Julii 1632. Pontificatus Nostri Anno Nono.

XIV. aliàs CXXIV.

Confirmatio Decreti editi à Sacra Rituum Congregatione ad favorem Abbatum Congregationis Camaldulensium Monachorum Ordinis S.P. Benedicti super usu Baldachini, ac facultate celebrandi solemniter in Pontificalibus.

De Congregatione Camaldulensium lege indicata ad Const. 1. Alex. II. Nulli fidelium. *sup. tom. 1. p. 25.*

Edita Anno Dom 1632

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

A Sacra Rituum Congregatione emanavit Decretum ad favorem Abbatum Camaldulensium.

§. 1. Nuper pro parte dilecti filii Desiderii Arigonii, seu Bardellonii de Mantua Procuratoris generalis Congregationis Camaldulensis Nobis expositum fuit, quòd alias à Ven. fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinale Columna referente, ad instantiam P. D. Desiderii Arigonii, seu Bardellonii de Mantua Procuratoris generalis Congregationis Camaldulensis, nomine Abbatum ejusdem Congregationis, ut attenta antiqua consuetudine solemniter cum Baldachino, & Assistentibus in eorum Ecclesiis celebrandi, recederetur quoad à eos decretis àlias hac de re editis in causis Firmana 28. Januarii 1606. & Neapolitana 18. Martii 1617. Sacra Rituum Congregatio censuit licere Abbatibus Congregationis Camaldulen. quando solemniter celebrant, quod in tribus santum, quolibet anno festivitatibus eis facere permittitur, uti Baldachino, sine auro tamen, & pompa, cum assistentia unius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ultra Diaconum, & Subdiaconum pro cantandis Evangelio, & Epistolu, ac sex aliorum ad summum Monachorum; sacru vestibus indutorum, quorum duo assistant cum Pluvialibus, duo cùm Planetis, & duo cum Tunicellis coloris tempori convenientis; & dummodo iidem Abbates nullo modo teneant Sedem Abbatialem fixam & permanentem, ut Sedes Episcopalis retineri consuevit, sed eorum Sedes retineatur in Ecclesia his tantummodo tribus diebus per annos singulos, quibus Abbates solemniter celebraturi erunt; & dicti sex Monachi, ut supra parati, non in Sedibus Choralibus, sed super scabellis sedeant in loco congruo, juxta Ecclesiæ convenientem situm ad hunc effectum tunc appositis, panno laneo compertis, dictis Sacræ Congregationis Decretis in causa Firmana, & Neapolitana editis aliàs in suo robore permansuris. Die 21. Augusti 1632.

Supplicant Pont. ut illud confirmet.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, dictus exponens decretum hujusmodi Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summoperè desideret.

Quod approbat, & confirmat.

§. 3. Nos illum favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspen. & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, cen. & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet in-

nodatus

nodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequeñ, harum serie absolventes, & absolutum fore censeñ, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas addit.

§. 4. Decernentes illud, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Et ita judicari statuit.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Ac contraria tollit.

§. 6. Non obstañ præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. X. die 15. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 15. Septembris 1632. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

XV. aliàs CXXV.

Prohibitio ne Fratres Carmelitæ calceati de Observantia in Belgio, & Siciliæ Provinciis gestent habitum per Fratres ejusdem Congregationis Discalceatorum gestari solitum, nec se Fratres Carmelitas reformatos Sanctæ Teresiæ vocitent, aut subscribant.

Carmelitarum Regulam à Divo Alberto Hierosolymitanæ Ecclesiæ Patriarcha traditam approbavit Honor. III. ut in ejus Const. 8. Ut vivendi. *sup. tom.* 1. *pag.* 70. *ubi lege tibi indicata: Discalceatorum verò tam virorum; quàm Monalium Congregationem approbavit Gregor. XIII. Const.* 64. Pia consideratione. *sup. tom.* 2. *Canonizationem autem Sanctæ Teresiæ eorum fundatricis habes in Gregorio XV Const.* 20. Omnipotens. *sup. tom.* 3. *Vide etiam infra ad Constit.* 28. *Inter cæteras.*

Edita Ann. Dom. 1632

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex in Sede Principis Apostolorum à Domino constitutus, ex incumbenti sibi munere ad ea potissimum mentis suæ aciem assiduè intendit, per quæ Christifideles divinis obsequiis sub suavi religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis mancipati prosperè dirigi valeant: & si aliquæ unquam subrepunt corruptelæ, pastorali vigilantia eliminentur, ut regulares ipsæ personæ in pacis amœnitate vota sua Domino reddant, & felicioribus in dies proficiant incrementis.

Carmelitæ Calceati in Belgio, & de Sicilia habitum mutarsint, & se Carmelitas reformatos S. Teresiæ vocari faciunt.

§. 1. Cùm itaque sicut dilectus filius Procurator generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Sancti Eliæ Nobis nuper exponi fecit, nonnulli religiosi Carmelitæ Calceati de Observantia nuncupati, in Belgio existentes habitum per Fratres ejusdem Congregationis Discalceatorum gestari solitum, & per eos susceptum, vel eidem similem, cum gravi Fratrum Discalceatorum Congregationis hujusmodi damno, à primæva sui forma mutaverint, & variaverint, malumque hujusmodi in aliis etiam, & præsertim Siciliæ Provinciis serpere cæperit; quin etiam Fratres Carmelitæ Calceati hujusmodi se Carmelitas reformatos Sanctæ Teresiæ vocitent, & subscribant in grave ipsorum Fratrum Discalceatorum detrimentum, & scandalum plurimorum.

Pont. id prohibet sub pœnis hic expressis.

§. 2. Nos pro muneris nostri debito huic malo de opportuno remedio, per quod Fratrum Calceatorum præfatorum temeritas compescatur, quantum cum Domino possumus, providere, ac Fratrum Discalceatorum Congregationis hujusmodi, quàm in visceribus gerimus charitatis, prospero, fælicique statui, & directioni consulere volentes, De Ven. fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis Regularium præpositorum consilio, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Fratribus Carmelitis Calceatis de Observantia nuncupatis prædictis, sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, & quoad illorum Superiores, etiam suspensionis ab officiis per eos obtentis ipso facto incurrendis pœnis districtè præcipiendo mandamus, ut habitum regularem uniformem, & per eos antea susceptum, juxta Congregationis eorundem Carmelitarum Calceatorum de Observantia hujusmodi communia statuta deferant, nec illum ullo unquam tempore mutare, vel variare audeant, vel præsumant, absque speciali hujus Sanctæ Sedis licentia.

Gestantibus talem habitum, terminum assignat ad illum deponendum.

§. 3. Iis verò, qui eundem habitum, ut supra mutarunt, vel quoquo modo variarunt, sub eisdem censuris, & pœnis, ut præfertur, incurreñ similiter mandamus, ut intra duorum mensium spatium post publicationem præsentium, eundem habitum, prout antea deferebant, & quem communis usus, juxta universalia statuta Congregationis Fratrum Carmelitarum Calceatorum de Observantia, hujusmodi reassumere omnino debeant, & teneantur, neque se Carmelitas reformatos Sanctæ Teresiæ, vel Beatæ Teresiæ nominent, vel subscribant.

Exequutores deputat.

§. 4. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis in prædictis, & aliis Provinciis, & locis, ubi opus fuerit, constitutis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, Fratres Calceatos de Observantia hujusmodi ad præsentes literas, omniaque & singula in illis, ut supra contenta, & ordinata plenè observanda, & adimplenda sub pœnis prædictis cogant, & compellant, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausulas præservativas ponit.

§. 5. Decernentes, easdem præsentes literas, etiam ex eo quod interesse in præmissis habentes ad id vocati, citati, & auditi non fuerint, vel aliàs quovis prætextu, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, retractari, aut in jus, vel controversiam vocari nullatenus unquam posse; sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, atque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari.

Clausulam sublata addit.

§. 6. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum

cui-

cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & diffinire debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria aufert.

§. 7. Non obſtan̄ conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis Fratribus Carmelitis Calceatis præfatis, illorumque Superioribus, & perſonis, ac quibusvis aliis, ſub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritan̄, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu, & ſcientia ſimilibus, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæterisque contrariis quibuſcumque.

Exemplis credi imperat.

§. 8. Volumus autem, quòd præſentibus literis, ac omnibus in eis contentis nullatenus derogetur, aut derogatum ſit, vel eſſe cenſeatur, niſi de eis ſpecialis, & ſpecifica, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio omnino fiat: quòdque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eisdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. X. die 1. Decemb.

Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 1. Decembris 1632. Pontificatus noſtri anno decimo.

XVI. aliàs CXXVI.

De miſſionibus Religioſorum cujuscumque Ordinis ad Japonicas, & alias Indiarum Orientalium Regiones. Impedientium pœnis, & aliis ad eas pertinentibus.

Ad hoc vide Clem. VIII. conſt. 74. Oneroſa. *ſup. tom.* 3. *& Paul. V. conſt.* 90. Sedis Apoſtolicæ. *d. tom.* 3.

Edita An. D. 1633.

URBANUS PAPA VIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

EX debito paſtoralis officii ſaluti animarum, & fidei Catholicæ propagationi proſpicientes, ea, quæ provide à Romanis Pont. prædeceſſoribus noſtris propterea ordinata fuerunt, ſi ſubinde experientia doceat, ea mutatione indigere, libenter immutamus, aliàsque diſponimus, prout ad fidei Catholicæ propagationem, & animarum ſalutem hujusmodi conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Greg. XIII. prohibuit ne quisquam accederet ad Provincias Japonicas prædicandi cauſa ſine Sedis Apoſt. licentia

§. 1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter, certis tunc expreſſis cauſis adductus, per ſuas in ſimili forma Brevis literas ſub dat. die 28. Januarii 1585. Pontificatus ſui anno 13. Omnibus Patriarchis, & Epiſcopis, etiam Provinciæ Chinæ, & Japonis, ſub interdicti Eccleſiaſtici, & ſuſpenſionis ab ingreſſu Eccleſiæ, & Pontificalium exercitio; aliis verò Sacerdotibus, Clericis, & Miniſtris Eccleſiaſticis tam ſecularibus, quàm cujusvis Ordinis regularibus, cujuscumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſterent, ſub excommunicationis majoris pœnis ipſo facto incurrendis interdixit; & inhibuit, ne ad earum regiones, & Provincias Japonicas Evangelii prædicandi, vel doctrinam Chriſtianam docendi, aut Sacramenta adminiſtrandi, aliaque munia Eccleſiaſtica obeundi cauſa, ſine ſuæ, & Sedis Apoſtolicæ expreſſa licentia proficiſci auderent.

Hanc prohibitionem declaravit Clemens 8. ut in conſt. 44. Oneroſa ſup. t. 2. pag. 77.

§. 2. Poſtmodum autem rec. me. Clemens Papa VIII. ſimiliter prædeceſſor noſter, accepto quod tam Chinæ, & Japonum, quàm aliæ illius vicinæ, & adjacentes Inſulæ, Regiones, & Provinciæ, ac finitima Regna Indiæ Orientalis ampliſſima, & populis refertiſſima erant, & pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & ſpiritualibus alimentis fovenda, plures operarii, ac miniſtri neceſſarii erant, quàm ex ſola Religioſorum Societate Jeſu haberi poterant; omnibus, & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, ſeu Prioribus generalibus tunc & pro tempore exiſtentibus indulſit, ut cùm neceſſitas poſtulaſſet, quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, & miniſteria idoneos, & utiles fore in Domino judicarent, per Luſitaniam dumtaxat, & ſuſcepta inde navigatione, in Indias, & Civitatem Goan̄, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes tranſmittere; & tam ipſi ſic transmittendi, quàm alii ſupradictorum Ordinum Religioſi in eisdem Indiarum partibus exiſtentes, & ad hoc munus obeundum à ſuis Magiſtris, Miniſtris, vel Prioribus generalibus, ſeu aliis Superioribus electi, & approbati, tam ad Japonicas prædictas, quàm ad alias proximas, & adjacentes etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis Inſulas, regiones, & Provincias accedere poſſent. Cæterùm omnibus, & ſingulis Religioſis cujuscumque ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis eſſent, ſub excommunicationis majoris, à qua nonniſi à Romano Pontifice, præterquam in articulo mortis abſolvi poſſent, necnon privationis vocis tam activæ, quàm paſſivæ, ac dignitatum, adminiſtrationum, & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, ac exercenda pœnis, ipſo facto absque ulla declaratione incurrendis, interdixit, & prohibuit, ne ex Inſulis Philippinis nuncupatis, ſive qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium tunc habebantur, parte ad illas pertinente, in Japonicas, & alias illis proximas, adjacentes, & finitimas Inſulas, Provincias, & Regiones prædictas, etiam quorumcumque privilegiorum eis, vel ſuis Ordinibus à dicto Clemente, & Romanis Pontif. prædeceſſoribus ſuis, ſub quibuscumque tenoribus, & formis in genere, vel in ſpecie, etiam ſuper facultate prædicandi verbum Dei per univerſum mundum eatenus conceſſorum, ſeu in poſterum etiam concedendorum, approbandorum, & innovandorum, niſi in illis de prohibitione hujusmodi, & interdicto ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio, cum ſufficienti derogatione fieret, aut quovis alio prætextu, & quæſito colore proficiſci, & tranſire auderent, vel præſumerent; & ſi qui eatenus, vel in poſterum ſecus facerent, poſtquam moniti eſſent, ſtatim ſub eisdem pœnis, omni mora, & excuſatione ceſſante, ad dictas Inſulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reverti, & redire omnino tenerentur; & ad id per quoscumque Judices Eccleſiaſticos ſub eisdem, & aliis eorum arbitrio infligendis pœnis cogi, & compelli poſſent.

Subinde Paul. V. nonnulla super hoc dispoſuit in conſt. 90. Sedis Apoſtolicæ. ſup. to. 3. pag. 242.

§. 3. Et ſubinde fel. rec. Paulus Papa V. ſimiliter prædeceſſor noſter, accepto, experientia compertum eſſe, quòd prohibitio accedendi ad Indias, & Civitatem Goañ alias quàm per Luſitaniam, nec qui ſperabatur, ex eo fructum protulerat, neque Catholicæ fidei propagationis negocio utilis fuerit,& propterea ut tantum opus. Dei, ſublato omni impedimento, liberè petagi poſſet, providere volens, omnibus, & ſingulis mendicantium Ordinum Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum capitibus tunc, & pro tempore exiſtentibus, ut cùm neceſſitas poſtularet, quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, & munia idoneos, & utiles fore in Domino judicaſſent, ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſteñ, etiam per aliam viam, quàm per Luſitaniam, in Japonicas, & alias illis proximas adjacentes, & finitimas Inſulas, Provincias, & Regiones prædictas,ſervata in reliquis dictarum literarum Clementis prædeceſſoris forma in omnibus, & per omnia, & non aliter,transmittere liberè, & licitè valerent; indulſit; & aliàs,prout in Gregorii, & Clementis, ac Pauli V. prædeceſſoris prædictorum deſuper expeditis quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Modò ut facilius Chriſti Evangelium poſſit prædicari in Inſulis ac Regnis Orientalibus, concedit Superiorib. quorumcumque Ordinum, ut religioſos ad ipſas Provincias mittere poſſint, etiam per alias vias quam per Luſitaniam.

§. 4. Cùm autem experientia plurium annorum compertum fuerit, ordinationes in prædictis literis contentas non ſufficere, easque aliqua proviſione indigere, ut in prædictas Inſulas, & Regna feliciùs, ac facilius Sacroſanctum Chriſti Domini Evangelium prædicari, & propagari poſſit, ac valeat: Nos pro officii noſtri debito poſt habitam cum Veñ fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus negocio propagandæ Fidei per univerſum mundum præpoſitis maturam deliberationem,præfati Pauli prædeceſſoris noſtri literis inhærentes, omnibus, & ſingulis Religionum cujuscumque Ordinis, aut Inſtituti, etiam Societatis JEſu, Magiſtris,Miniſtris,ſeu Prioribus Generalibus, aut quocumque nomine nuncupentur Ordinum Capitibus nunc,& pro tempore exiſtentibus,auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ut cùm eis expedire viſum fuerit, quoslibet ſuarum Religionum Ordinum,& Inſtituti religioſos,quos ætate,vita,moribus,& ſcientia idoneos eſſe ad Miſſiones judicaverint, ad prædictas Inſulas, Provincias,Reniones, & Regna Indiæ Orientalis, etiam per alias vias, quàm per Luſitaniam, liberè, & licitè mittere poſſint, ac valeant; ſervata tamen in reliquis præfatarum literarum Clementis prædeceſſoris noſtri forma in omnibus, & per omnia, & non aliter.

Impedientes hujusmodi acceſſum excommunicat.

§. 5. Necnon quoscumque Eccleſiaſticos,& Religioſos cujuscumque Ordinis,& Inſtituti, tam non mendicantium, quàm mendicantium, etiam Societatis Jeſu,& ſeculares,Religioſorum, ut præfertur, mitteñ ad Inſulas, Provincias, Regiones,& Regna prædicta acceſſum hujusmodi impedientes excommunicationis latæ ſententiæ vinculo innodamus.

Religioſis miſſis, ut utantur Catechiſmo Romano, & DoctrinaChriſtiana Card. Bellarminii in inſtruendis illis gentibus præcipit.

§. 6. Religioſos verò, ut ſupra mittendos, ac etiam miſſos,& in prædictis locis nunc degentes, plurimum in Domino hortamur, ut in docendo populos, & præſertim de recenti ad fidem Chriſtianam converſos, uniformes ſint, ne ob doctrinæ diverſitatem,præſertim in materiis moralibus, Neophiti illi aliquod ſcandalum patiantur: & quia in hac re Generalium præfatorum curam, & vigilantiam plurimum profuturam arbitramur, eisdem injungimus, ut prædictos ſuos Religioſos ad ſervandam prædictam conformitatem ſæpius adhortentur. Ut autem id facilius ſuccedat, præfati Religioſi in inſtruendis populis prædictorum locorum Indiæ Orientalis, Catechiſmum Romanum,& Doctrinam Chriſtianam parvam, & magnam bo. m. Roberti S. R. E. Cardinalis Bellarminii nuncupati in linguas prædictorum populorum translatas, & impreſſas, ſi fieri poterit, omnino adhibeant.

§. 7. Quoniam autem, ſicut non ſine animi noſtri dolore Intelleximus, in Japone à pluribus annis contra Chriſtianos, et præſertim Religioſos, ac erima perſecutio fuit commota, eaque usque ad præſens perdurat, et viget; omnibus, et ſingulis Chriſtianis nunc in Japone exiſtentibus,et pro tempore futuris, ut à quibusvis Sacerdotibus, ut ſupra à Generalibus eorum illuc miſſis, ac mittendis, quorum copiam habere poterunt, Sacramenta (ordinem tamen Epiſcopalem non requirentia) etiam parochialia, durante præſenti rerum ſtatu, ſuſcipere liberè, et licitè valeant, concedimus pariter, et indulgemus.

Chriſtianis in illis Provinciis exiſtentibus recipere poſſe Sacramenta etiam parochialia à quocumque Sacerdote ad eos miſſo, indulget, præter requirentia Ordinem Epiſcopalem.

Religioſis hujusmodi miſſis mercaturam quamvis minimam exercere prohibet ſub excommunicatione & aliis pœnis, ac ſuper conventionibus diſponit.

§. 8. Cæterùm quia à ſacris Canonibus, Conciliorum decretis, ac Apoſtolicis Conſtitutionibus, omnibus Religioſis, ac etiam aliis Eccleſiaſticis, præſertim in ſacris Ordinibus conſtitutis, mercaturam, et negociationes ſeculares diſtrictè prohibentur, ac valdè damnoſum, indecorum, et indecens exiſtit, hujusmodi perſonas divino cultui mancipatas, ac præcipuè illas, quæ ad prædicandum Sacroſanctum Chriſti Domini Evangelium deſtinatæ ſunt, præfatis mercaturæ, et negociationibus ſe immiſcere, aut operam dare; prædictorum ſacrorum Canonum, ac Decretorum, Conſtitutionumque Apoſtolicarum diſpoſitioni inhærentes, auctoritate Apoſtolica, earundem teñ præſentium, Religioſis omnibus cujuscumque Ordinis, et Inſtituti, tam non mendicantium, quam mendicantium, etiam Societatis Jeſu, eorumque ſingulis tam in prædictis locis nunc exiſtentibus, quam in futurum ad illa mittendis, omnem, et quamcumque mercaturam, ſeu negociationem, quocumque modo ab eis fieti contingat, ſive per ſe, ſive per alios, ſive proprio, ſive Communitatis nomine, directè, ſive indirectè, aut quovis aliò prætextu, cauſa, aut colore interdicimus, et prohibemus ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna ipſo facto incurrenda, ac privationis vocis activæ, et paſſivæ, officiorum, ac graduum, et dignitatum quorumcumque, etiam inhabilitatis ad ea, et inſuper amiſſionis mercium, et lucrorum ex eis factorum: quæ omnia à Superioribus Religionum, ex quibus delinquentes exiſtent, reſervanda erunt ad uſum Miſſionum, quas eædem Religionis habent, et habituræ ſunt in futurum in prædictis Indiis, et non in alios uſus; eisdem Superioribus diſtrictè præcipientes ſub eisdem pænis, ut in hoc invigilent, et contra delinquentes ad prædictas pœnas procedant, ſublata eisdem faculte hujusmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus, et lucris quantumvis minimum remittendi, aut condonandi.

Controverſiis oriundis providit, ut minores Epiſcopi cognoſcant, graviores Pontif. ſignificent.

§. 9. Quòd ſi fortè aliquæ controverſiæ inter Religioſos dictarum Religionum (quod Deus avertat) oriantur, Epiſcopi locorum prædictorum pro tempore exiſtentes, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegati, illas decidant, et terminent. Si verò graviora quædam negocia occurrerint, ea ad Nos, et Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros quantocitiùs ab eisdem Epiſcopis referantur; ut quod in illis ſtatui, ac decerni debeat, matura conſultatione adhibita, provideri poſſit: ſicque volumus, & ordinamus.

Præſervativas clauſulas apponit.

§. 10. Decernentes præſentes literas validas, firmas, et efficaces exiſtere, et fore, ac ab omnibus, et ſingulis, ad quos ſpectat, et pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari.

Sicque judicari mandat.

§. 11. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, et delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores; ſublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et diffiniri debere: ac irritum, et inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam

qua-

quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hujus constit. deputat.

§. 12. Mandantes propterea universis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac cæteris Ecclesiarum, & locorum etiam Regularium Prælatis per universumOrbem constitutis, ut præsentes literas in suis quisque Provinciis, Civitatibus, Diœcesibus Capitulis, & jurisdictionibus, ab omnibus inviolabiliter observari; & quoties ab Ordinum prædictorumReligiosis requisiti fuerint, solemniter publicari curent, & faciant.

Contraria aufert.

§. 13. Non obstan interdicto, & prohibitionibus, ac literis dictorum prædecessorum, aliisque præmissis, necnon Apostolicis, ac in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Constitutionibus de una, & duabus dietis, ita quod vigore præsentium, etiam ultra duas dietas quilibet trahi possit; necnon prædictæ Societatis JEsu, aliarumque Religionum, Provinciarum, & Regionum prædictarum juramento, confirmatio Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Prælatis, Superioribus, & personis etiam particularibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice specialiter, & expresse, in quantum nostris prohibitioni, & interdicto, aliisque præmissis adversentur, harum serie derogamus, ac derogatum esse, & censeri, neque illa eis ullatenus suffragari volumus, & declaramus, cæterisque contrariis quibuscumque. Declarantes etiam, ac decernentes facultatem eligendi posteriorem Datam quibusvis Ordinibus, Societatibus, etiam JEsu nuncupatis, & aliis quibuscumque etiam speciali nota dignis concessam, nemini adversus præsentes nostras literas posse unquam suffragari.

Hujus exemplis credi vult.

§. 14. Et quia difficile foret, præsentes literas ubicumque usus venerit, ostendi, & publicari; Volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici, vel alicujus dictarum Religionum Secretarii subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel cujusvis ex Generalibus prædictis sigillo munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. X. die 22. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 22. Februarii 1633. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

XVII. alias CXXVII.

Confirmatio designationis Novitiatuum factæ a Fratribus Eremitis S. Augustini Congregationis Lombardiæ, vigore facultatis concessæ Cardinali Protectori vivæ vocis oraculo à Paulo Quinto; Ac concessio, quòd in illis possint recipere Novitios ad præscriptum Constitutionum Apostolicarum.

Extendit hic Pont. Const. Greg. XV. quam habes sup. tom. 3. num. 27. Romanus Pontifex *ad omnia vivæ vocis oracula, etiam S. R. E. Cardinalibus facta, & eorum manu firmata, ut in Const. 9. Alias fel. rec. hic sup. pag. 16. sed huic confirmationi nihil obstat, cum illa extensio sit prior.*

Super professionibus per Regulares emissis non facto in locis designatis Novitiatu, nonnulla sancivit hic S. D. N. Urbanus, ut hic suprà in Const. 5. *Religiosos.* pag. 10. ad quam legere poteris Const. Pont. hic indicatas. Et de Eremitis S. Augustini lege ad Const. 40. *Romanus* sup. tom. 4.

Edita An. Dom. 1633

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Fratres Eremitæ S. Augustini vigore facultatis vivæ vocis oraculo à Paulo V. concessæ, nonnullos Conventus pro novitiatu designarunt & erexerunt.

§. 1. EXpositam Nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Vicarii generalis, & Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Lombardiæ, quòd alias de anno 1608. felic. rec. Paulus Papa V. prædecessor noster, ejus vivæ vocis oraculo bo. mem. Antonio Episcopo Ostiensi, Cardinali Saulio nuncupato, tunc ejusdem Congregationis apud ipsum Paulum prædecessorem, & Sedem Apostolicam Protectori facto, præfatæ CongregationiNovitiatus in aliquibus ejus Domibus regularibus erigendi, seu designandi facultatem concessit: cujus quidem facultatis vigore unus in de Incoronatæ nuncupatus, Mediolanensis, & alius in Sancti Augustini Bergomensis, & reliquus Novitiatus hujusmodi in Sancti Barnabæ Brixiensis, ejusdem Congregationis Domibus regularibus erecti, seu designati; in eisque à vigintiquatuor annis citra Novitii ad habitum, & probationis annum peragendum, & professionem regularem deinde emittendam recepti, & admissi fuerunt.

Supplicant Pont. pro confirmatione hujus erectionis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, stante constitutione nostra quarumcumque gratiarum, indultorum, & privilegiorum à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris vivæ vocis oraculo concessorum revocatoria, ne de præmissorum subsistentia, & validitate ullo unquam tempore dubitari contingat, illa cum inde secutis Apostolicæ nostræ confirmationis robore communicari plurimùm desiderent.

Quam Pont. approbat & in eis Novitios ad præscriptum Const. Apostol. recipi posse concedit. Has Const. lege in 3. rubr. alias indicatas.

§. 3. Nos Vicarium, & Fratres prædictos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociisRegularium præpositorum consilio, erectionem, seu designationem Novitiarum prædictorum vigore dictæ facultatis, ut præfertur, factas, cum omnibus inde secutis, dummodo tamen in Novitiatibus hujusmodi Novitii ad præscriptum decreti à Nobis super receptione, & educatione Novitiorum ultimo loco editi, necnon fel. rec. Sixti V. prædecessoris nostri, ac aliarum constitutionum Apostolicarum, & Decretorum pariter similis me. Clementis VIII. institutionumque generalium super receptione, & educatione Novitiorum ejusdem Clementis, necnon Pauli V. Romanorum Pontificium prædecessorum similiter nostrorum auctoritate editarum recipiantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos tam

juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas ponit.

§. 4. Decernentes præmissa, ac præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Ita judicari mandat.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 6. Non obstantibus nostra prædicta, & quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. X. die 15. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 16. Martii 1633. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

XVIII. aliàs CXXVIII.

Quòd Fratres Sancti Augustini Discalceati Hispaniarum, in Philippinis, & Occidentalibus Indiis degentes, à quovis Catholico Episcopo communionem Sedis Apostolicæ habente, Minores & Sacros Ordines, etiam non servatis interstitiis, suscipere possint.

De his Fratribus, vide sup. ad Const. 63. Clem. VIII. Decet. tom. 3.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1633.

Quia Fratres S. Augustini Discalceatorum Hispaniarum, in Indiis Occidentalibus degentes, non facilè ad Episcopos pro suscipiendis Ordinibus accedere possunt. Concedit, ut à quovis Episcopo communionem Sedis Apost habente, ad Minores, & Sacros Ordines promoveri possint, etiam non servatis interstitiis.

§. 1. Cum, sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum Hispaniarum, & Indiarum, Nobis nuper exponi fecit; Fratres prædicti in Philippinis, & Indiis Occidentalibus degentes, ob locorum hujusmodi ab Episcopis distantiam, non sine impensis, & magnis incommodis ipsos Episcopos pro Sacris Ordinibus suscipiendis sæpiùs adire nequeant; cupiatque propterea illis per Nos desuper, ut infra, opportunè provideri.

§. 2. Nos Procuratorem, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Supplicationibus ejusdem Procuratoris illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negocio Propaganda fidei præpositorum consilio, eisdem fratribus, ut à quocumque, quem maluerint, Catholico Antistite gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habente, in propria Diœcesi residente, vel in aliena de Diœcesani loci consensu Pontificalia exercente, per eos eligendo, ad quatuor Minores quatuor feriatis, vel non feriatis; seu unica; & subinde ad Sacros Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus ordines tribus Dominicis, seu aliis festivis diebus continuis, vel interpolatis, etiam extra tempora ad id à jure statuta, ac interstitiis à Sacro Concilio Tridentino designatis minimè servatis, annique curriculo non expectato, etiamsi in unoquoque ex dictis Sacris Ordinibus, antequam ad alium promoveantur, se non exercuerint; dummodo tamen ad id idonei reperiantur; promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licitè valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Necnon Antisti per eos eligendo hujusmodi ordines prædictos tibi conferendi licentiam impartimur.

Obstantibus derogat.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Const. exemplis credi mandat.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. X. die 9. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Julii 1633. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

XIX. aliàs CXXIX.

De vacatione non expleto sexennio, & aliis casibus Ministri Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis Reformatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniarum.

Habes de hac Congregatione materiam plenè signatam sup. ad hujusmet Pont. Const. 3. Cum sicut. pag. 9.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1633.

Exordium.

Injuncti Nobis per abundantiam divinæ gratiæ pastoralis officii ratio postulat; Ut Regularium Ordinum in Ecclesia Dei militantium prospero statui, felicique directioni incumbentes, in his, per quæ Ordines ipsi, illorum Superiorum quoquo modo occurrente vocatione, nullis valeant incommodis pergravari, paternis, & sollicitis studiis intendamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Const.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes de Annunciatione Procurator Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniarum, quòd in propria eorundem Fratrum Regula à fel. rec. Innocentio Papa III. prædecessore nostro Sanctis Patriarchis Joanni, & Felici dicti Ordinis fundatoribus tradita, & à Nobis per nostras sub plumbo sub Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ 1631. 7. Kal. Octobris expeditas literas reformata; inter alia expressè disponitur, quòd Capitulum Generale de triennio in triennium celebretur, ac electio Majoris, & Generalis Ministri de sexennio in sexennium in Capitulo Generali per secreta suffragia juxta Concilium Tridentinum fiat. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, officium Ministri Generalis huiusmodi ex aliqua legitima causa, etiam ante finitum sexennium vacare possit; cupiatque propterea dictus Ioannes per Nos desuper opportunè provideri.

Hæc S. D. N. Urban. VIII Const. est valdè consimilis Const. Innocent. III. indicat. in rubr. Ideò eam non posui.

§. 2. Nos

Provisio, de qua in rubrica, & primo in casu vacationis officii Ministri Generalis ante expletum sexennium.

§. 2. Nos pro nostri muneris debito in præmissis consultum esse cupientes, ac Joannem, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; supplicationibus dicti Joannis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis Regularium præpositorum consilio; Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, si officium Ministri Generalis prædicti ante finitum sexennium vacare contigerit, mortis, renunciationis, depositionis, aut alia quavis causa, statim primus Diffinitor Generalis convocet cæteros Diffinitores Generales, & Ministros Provinciales Provinciarum Hispaniæ, & primo dicto Diffinitore Generale Præsidente, omnes simul canonicè eligant unum Vicarium Generalem, qui eamdem auctoritatem, præeminentiam, vocem, & locum, ac Minister Generalis prædictus, habeat, ejusque Vicarii Generalis hujusmodi duret usque ad finem primi subsequentis Capituli Generalis, in quo electionem Ministri Generalis fieri præcipimus.

In casu quod Minister Generalis ad Capitulum non accesserit.

§. 3. Si congregato jam Capitulo Generali Minister Generalis ægrotaverit, vel propter aliam causam ad Capitulum non accesserit; tunc totum Capitulum eligat Præsidentem Generalem in prima ejusdem Capituli sessione, qui in absentia Ministri Generalis eisdem auctoritate, & præeminentiis præsideat: cujus Præsidentis officium solum durabit usque ad finem ejusdem Capituli, quod tunc celebratur.

In morte ministri General. congregato Capitulo.

§. 4. Si congregato Capitulo Generali, etiam contigerit, Ministrum Generalem è vita discedere; electo prius Præsidente, ut dictum est, fiat electio Ministri Generalis in illo Capitulo, in quo hoc evenerit.

Ita observari, & judicari debere jubet

§. 5. Sicque & non aliter ab ipsis Fratribus in præmissis perpetuò observari, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & commissarios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, ac decernimus, & declaramus.

Contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ V. prædecessoris nostri sub Dat. die 14. Augusti 1613. & quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi præcipit.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. x. die 22 Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Augusti 1633. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

XX. alias CXXX.

Indictio Jubilæi universalis ad Divinam iram avertendam, & Catholicæ rei pericula, ac detrimenta præsertim in Germania ingruentia, removenda. Et ejusdem prorogatio ad alias duas hebdomadas, cum declaratione, quòd possint Christifideles supplere in sequentibus duabus, si quid in primis hebdomadibus pro consequenda Indulgentia hujusmodi omiserint.

Multoties ex urgentissimis causis indixit hic S. D. N. Jubileum, quæ (ne toties repetam) vide V. Jubileum in Repertorio.

Edita Anno Dom. 1634.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Ad avertenda pericula in Germania præsertim ingruentia.

Iteratis precibus, atque indictis publicè supplicationibus ad Deum sæpius clamavimus, ut calamitatum turbine correptos Nos liberaret, & ærumnas populo suo imminentes averteret; quæ etsi penitus amotæ non sint, ex parte tamen, divina clementia sublatas, aut esse mitigatas intelligimus. Commoti igitur Catholicæ rei periculis, & detrimentis, in Germania præsertim ingruentibus, decrevimus in jejuniis, & oratione perseverantes accedere ad eum denuo, qui assiduas fidelium petitiones exaudire consuevit: speramus enim, cùm sit Creator, Redemptor, & misericors Pater animarum nostrarum, fore ut planè Nobis propitiatus, & culparum, quibus ultionem meremur, oblitus, Nos voti compotes efficere non dedignetur. Hoc autem ut fructuosiùs, & majori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium matris, & magistræ more, in præsentibus necessitatibus, ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores à Domino constituti sumus, proferre, & largissimè erogare decrevimus.

Jubileum concedit adimplentibus hic descripta.

§. 1. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos utriusque sexus Christifideles, tam in Alma Urbe nostra, quam alibi, ubicumque locorum constitutos, Apostolica auctoritate paternè, enixèque requirimus, monemus, & in Domino adhortantur ad infrascripta devotè peragendum, & adimplendum, & ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipuè præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minimè suffragantibus, contulit, universis, & singulis Christifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui solemni processione, quàm à Basilica Principis Apostolorum in Vaticano, ad Ecclesiam Archihospitalis nostri Sancti Spiritus in Saxia nuncupatam de Urbe, feria quarta sequentis hebdomadæ, quæ erit 29. præsentis mensis Martii, una cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apostolicam Sedem Oratoribus, omnibusque Prælatis, & Proceribus, ac universo Clero, & Populo agemus: aut alteri ex processionibus, quæ feria sexta ejusdem hebdomadæ 31. dicti mensis à Basilica S. Mariæ Majoris ad Ecclesiam Lateranensis, & Sabatho ejusdem hebdomadæ prima Aprilis ab Ec-

Ecclesia B. Mariæ supra Minervam ad Ecclesiam ejusdem Beatæ Mariæ de Anima, etiam nuncupatam respective, de mane per universum Clerum tam sæcularem, quàm regularem, post meridiem verò per Archiconfraternitates, & Confraternitates sæcularium canonicè institutas Almæ Urbis prædictæ fient, interfuerint; vel qui in eadem, seu immediatè sequenti hebdomada, duas ex dictis Basilicis, sive Ecclesiis saltem semel visitaverint, ibique devotè ut supra Deum oraverint; necnon feria quarta, & sexta, ac sabatho ejusdem, vel sequentis hebdomadæ jejunaverint, atque peccata sua confessi, sequenti saltem die Dominico sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter sumpserint, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint: Cæteris verò omnibus, & singulis fidelibus extra Urbem existentibus in quibusvis Civitatibus, Terris, & locis, qui processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima vel secunda hebdomada, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ literæ devenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint; vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designandas saltem semel visitaverint, ibique ut supra Deum oraverint, ac feria, quarta, sexta, & sabatho alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac sanctissima Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint; plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Itinerantibus, Regularibus, Infirmis, Captivis, & aliis impeditis, modum statuit.

§. 2. Navigantes verò, aut inter agentes, ut cùm primum ad sua se se domicilia receperint, suprascriptis peractis, & loco interventus in processione, visitata Ecclesia Cathedrali, vel majore, aut parochiali loci ejusdem domicilii, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscunque tam laicis, quàm religiosis sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut in captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, scilicet, jejunium, eleemosynam, Ecclesiæque, seu Ecclesiarum visitationem, ac interventum in processione, & orationem, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius, quem ut infra elegerint, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter, concedimus, & indulgemus.

Eligendi Confessarum qui eos absolvat etiam a reservatis (excepta hæresi) facultatem concedit.

§. 3. Cupientes autem omnes Christifideles participes fieri hujus pretiosissimi thesauri, Universis, & singulis utriusque sexus tam laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque presbyterum Confessarium tam secularem, quàm cujusvis ordinis regularem ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel à homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum, non tamen à crimine hæresis, absolvere, & liberare valeant.

Ac vota commutet, præter Castitatis ac Religionis.

§. 4. Et insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus, pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Exequutores deputat.

§. 5. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus, omnibus, & quibuscumque Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cùm præsentium literarum transumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento, per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, ac Cleris, & Populis sibi subjectis solemnes, processiones, & supplicationes indicant, & celebrent, ecclesiam que, seu ecclesias visitandas designent.

Habilitandi potestatem non tribuit.

§. 6. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ.

Publicè denunciatis quomodo possint consequi declarat.

§. 7. Neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infra tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obstan. constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi, Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon regula nostra de non conceden. indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse, ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis fidem jubet.

§. 9. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat.

Dat. P. A. 11. die 23 Mart.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 23. Martii 1634. Pontificatus nostri anno undecimo.

Edita An. D. 1633.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Enarrat concessionem prædicti Jubilæi.

§. 1. PAstorali charitate, qua gregem Dominicum curæ nostræ divinitus commissum prosequimur, ejusque precum & piorum operum fiducia adducti, ad divinam opem pro præsentibus Ecclesiæ necessitatibus, præsertim in Germania urgentibus, implorandam per nostras in simili forma Brevis, sub die 23. Martii proximè præteriti expeditas literas, Universis, & singulis Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui Processionibus tunc expressis interfuissent, vel Basilicas, aut Ecclesias etiam tunc expressas visitassent, & ibi pro Fidei Catholicæ defensione, hæresum extirpatione, ac Principum Christianorum concordia devotè orassent, necnon feria quarta, & sexta, ac sabatho unius ex duabus hebdomadis jejunassent, atque peccata sua confessi, sequenti saltem die Dominico Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter sumpsissent, & eleemosynas ad libitum prout charitas singulis suggessisset, fecissent: cæteris verò omnibus, & singulis fidelibus extra Urbem existentibus, in quibusvis Civitatibus, Terris, & locis, qui processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda hebdomada postquam ad eorum notitiam præfatæ nostræ literæ devenissent, indicendæ, & agendæ interfuissent, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designandas saltem semel visitassent, ibique ut supra Deum oravissent, ac feria quarta, sexta, & sabbatho alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis jejunassent, pariterque peccata sua confessi, ac sanctissima Communione refecti fuissent, & eleemosynas similiter arbitrio suo fecissent; plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem in forma Jubilæi concessimus, & elargiti sumus, cum facultate eligendi Confessarium, aliisque facultatibus; prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Quod extendit ad alias duas hebdomadas.

§. 2. Ut autem illorum, qui certis ex causis præpediti, seu aliàs participes infra tempus in dictis literis præfixum pretiosissimi hujus thesauri fieri non potuerunt, spirituali consolationi, animarumque saluti consulamus; plenissimæ in forma Jubilæi indulgentiæ hujusmodi munus, cum omnibus & singulis facultatibus, indultis, decretis, & gratiis in præfatis literis nostris contentis, ad duas post Dominicam in Albis immediatè sequentes hebdomadas, quoad Christifideles in Alma Urbe nostra prædicta: quò verò ad alios extra eandem Urbem ubivis locorum & terrarum, ut præfertur, degentes à fine primæ, vel secundæ hebdomadæ in eisdem literis expressæ computañ; De omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Apostolica auctoritate tenore præsentium extendimus, & prorogamus; itaut Christifideles præfati, qui tempore in eisdem literis præfixo cœlestem indulgentiæ hujusmodi thesaurum non fuerint consecuti, si duabus hebdomadis per præsentes prorogatis durantibus, vel in altera earum similiter pro Fidei Catholicæ defensione, præsertim in Germania, ac etiam in Regno Poloniæ, aliisque Provinciis, & Regnis infidelium, & hæreticorum ditionibus finitimis, hæresumque extirpatione, ac Christianorum Principum concordia devotè ut supra oraverint, aliaque omnia & singula in dictis literis comprehensa adimpleverint, eandem Indulgentiam consequi valeant in omnibus & per omnia, perinde ac si literæ nostræ hujusmodi etiam duas hebdomadas per præsentes prorogatas comprehenderent.

Consequendi facultatem concedit supplendo quod antea omiserint.

§. 3. Ac præterea benignius cum eisdem Christifidelibus agentes, concedimus & indulgemus, ut quicumque in tempore in nostris literis prædictis præfixo, aliqua in illis præscripta ad Indulgentiam hujusmodi consequendam egerint, aliqua verò omiserint; si hæc in duabus hebdomadis per præsentes prorogatis durantibus, vel aliqua earum adimpleverint, Indulgentiam prædictam nihilominus consequantur, ac gratiis hujusmodi fruantur, sicut consequerentur, & fruerentur, si omnia dictis duabus hebdomadis per præsentes prorogatis durantibus, vel aliqua earum adimpleverint, Indulgentiam prædictam nihilominus consequantur, ac gratiis hujusmodi fruantur, sicut consequerentur, & fruerentur, si omnia dictis duabus hebdomadis per præsentes prorogatis durantibus, aut earum altera præstarent.

Contraria tollit.

§. 4. Non obstañ omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 11. die 21. Apr.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 21. Aprilis 1634. Pontificatus nostri anno undecimo.

XXI. aliàs CXXXI.

Communicatio Privilegiorum omnium, non Mendicantium, & Mendicantium Ordinibus, seu Congregationibus Clericorum concessorum, Fratribus Discalceatis Hispaniarum, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Istorum Fratrum Congregationem Hispaniarum, inter alios Mendicantium ordines adscripsit Paul. V. & eis privilegia communicavit in const. 60. Ecclesiæ, *sup. tom. 3. Cætera lege ad hujus Pont. const. 3. Cum sicut hic sup. pag. 9.*

Edita An. D. 1634.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei;

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

REdemptoris nostri JEsu Christi Salvatoris exemplo, quo se ipsum exinaniens, formamque servi accipiens, sui sanguinis profusione nos redemit, assidua meditatione pensantes, continuis excitamur stimulis; ut tantæ liberalitati memores, gemitus maximè filiorum Ecclesiæ in vinculis compeditorum, & misericordiam Nobis postulantium audientes, paterna sollicitudine ad opem illis, quam possumus ferendam eò promptius excitemur, quo illos apud gentes barbaras, & incultas durior servitus premit, vincula coarctant, perdita patria, & amissi parentes affligunt; necnon eorum, quos frequens Sacramentorum Ecclesiæ participatio non recreat; imo spiritualis perditionis evidentius terret periculum, saluti, quantum cum Domino possumus, libenter consulamus, illosque ab illa miserabili servitute sublevemus: ac operarios illi messi, quæ utique non pauca existit, ex professo invigilantes, adjuvemus, eorumque pium exercitium, quo ipsi labores expeditius suscipiendo, tam pium opus alacrius continuent, & promptius exequantur, gratiis, & favoribus, quibus possumus, amplissimis confoveamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Enarrat à Paulo V. Ordinem istorum Fratrum inter Mendicantium Ordines adscriptum fuisse, & privilegia communicata. Hæc Paul V. const. est numer. 60. sup. tom. 3. pag. 181.

§. 1. Sanè pridem fel. rec. Paulus Papa V. prædecessor noster, Congregationem Fratrum Discalceatorum Ordinis sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniarum, inter cœteros Mendicantium Ordines adscripsit; ac illam, & illius Fratres sub Mendicantium nomine comprehendi debere decrevit, & declaravit; propterea omnia privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, libertates, indulta, & aliàs gratias Mendicantium Ordinibus concessa, ad ipsam Congregationem ejusque Fratres, Domos, Ecclesias & loca extendit, & ampliavit. Omnia præterea privilegia, speciali quoque nota digna, immunitates, exemptiones, libertates, concessiones, gratias, tam spirituales, quam temporales, universo Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Ordini, illiusque Domibus, Ecclesiis, Superioribus, ac Fratribus concessa, præfatæ Congregationi pariter concessit, communicavit, & extendit; ac aliàs, prout in literis Apostolicis desuper expeditis plenius continetur.

Nunc ex causis hic expressis.

§. 2. Cùm autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filii Joannis de Annunciatione, ipsius Congregationis Procuratoris Generalis, petitio continebat, Fratres, & Religiosi ejusdem Ordinis juxta particulare eorum Institutum à piæ memoriæ Innocentio Papa III. etiam prædecessore nostro approbatum, sub Regula propria Sanctis Patriarchis Joanni, Felici, dictæ Religionis fundatoribus tradita, in Captivorum redemptione pro viribus occupentur, & longos, ac tædiosos labores in transfretando mari, & apud ipsos infideles dietim sustineant; & non modò in redemptione ipsa, quæ ad omnes Captivos nunquam extendi potest; sed etiam exhortationibus, concionibus, & admonitionibus ad reliquos qui dictam duram servitutem continuant, ne fides eorum deficiat, occupentur, proprias facultates libenter exponant, discrimina quælibet, & pericula alacriter indefessi subeant; & ut tam pium opus eo alacrius Fratres ipsi continuent, & utilius exequantur, promptioresque ad id reddantur; ac propterea plurimum cupiant, aliarum Religionum, & Ordinum gratias, & privilegia hactenus à Sede Apostolica concessa, Congregationi præfatæ, illiusque Fratribus, & locis per Nos, & Sedem eandem, ut infra, concedi, & communicari. Quare pro parte ejusdem Joannis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ipsius Congregationis ampliationi in præmissis opportunè providere, & consulere de benignitate Apostolica dignaremur.

Communicat huic Congregationi omnia privilegia aliorum Ordinum, & Congregationum, quatenus sint in usu, non revocata, neque sub revocationibus comprehensa.

§. 3. Nos igitur ipsius Congregationis augmentum, & conservationem firmissimis vallare præsidiis desiderantes, ipsumque Joannem, ac singulas personas ejusdem Congregationis à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; necnon literarum præfatarum tenores etiam veriores, ac datas præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum; Congregationi Fratrum Discalceatorum prædicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, & Regularibus locis sub illa comprensis, necnon Ministro Generali pro tempore existenti, Diffinitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Ministrisque Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscumque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religiosis omnibus, & singulis in ea professis, Fratribus pro tempore ad captivos redimendos transmissis, & Capitulis Generalibus, personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis, cunctisque tam officiariis, quam domesticis, & eorum Domibus inservientibus, & cæteris primodictæ Congregationis, ac Domorum, & Regularium locorum personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus, illorum Ecclesias, seu Capellas pro tempore visitantibus; ut omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis ac personis, tam Canonicorum quàm Clericorum Regularium ubivis existentium institutis, & non solùm Ordinibus Monasticis, Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis captivis, quàm aliàs quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus; necnon Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ac etiam omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularibus, & præcipuè Clericorum Regularium Infirmis ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam Sancti Ruffi Valentiæ, & S. Crucis Colimbriæ; Clericorum Regularium de Somascha, & Pauperum Matris Dei, ac Scholarum Piarum, ipsisque Monachis, Congregationibus, etiam Casinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis Sancti Benedicti, Sancti Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati JEsu, ipsisque Carthusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cisterciensium, Servitarum, Olivetanorum Ordinibus, aliisque Familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscumque, & piis locis Regularibus, ac quibus cumque personis nunc, & pro tempore existentibus præfatorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, Congregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoscumque prædecessores nostros Romanos Pontifices, necnon ejusdem S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuncios; vel etiam tam Apostolica prædicta, quam ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus respective, aut aliàs quomodolibet quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter, tam per modum communicationis, & ampliationis, quàm simplicis, & individuæ, ac particularis, & specialis concessionis, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis hactenus, vel confirmatis, aut approbatis; & quibus illi tam in vita, quàm in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut aliàs quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quamvis illa sint speciali nota digna, difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione non veniunt; non solum per participationem, communicationem, illorum extensionem, & ad illorum instar; sed speciatim, & nominatim, pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & omnia absque ulla prorsus differentia, perinde ac si illa primodictæ Congregationis, illiusque Capitulis Generalibus, Ministro Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & personis præfatis specialiter, expresse, & nominatim, etiam per viam, & modum simplicis, & indi-

viduæ,

viduæ, ac particularis, & specialis concessionis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa fuissent; quatenus tamen sint in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa; uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant. Ita quòd omnes, & singuli primodictæ Congregationis, & illius Domorum, locorumque Regularium, Superiores, & Ministri quocumque nomine appellari, eosdem favores, gratias Apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, aut locorum Regularium, & Familiarum Generales, Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores Conventuales, aut claustrales, Visitatores, Guardiani, Custodes, aut alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate insigniti, habent; similiter, ut suprà, habeant. Fratresque & personæ Regulares primodictæ Congregationis, Generales, Sup riores, Ministri & cæteri alii cujuscumque appellationis Præpositi, & Præfecti, in primodicta Congregatione expressè professi, & in ejus gremio, & observantia viventes Fratres, & personas Regulares primodictæ Congregationis cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuò secundum observantiam Regularem, & canonicum institutum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis regere, & gubernare, & respectivè visitare valeant. Neque primodicta Congregatio super præfatis omnibus, & singulis à quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut aliàs quomodolibet in judicio, & extra impediri possint, Apostolica auctoritate prædicta, earumdem tenore præsentium perpetuò concedimus & indulgemus.

Clausulas præservativas adjungit.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes semper, & perpetuò, tamquam divini cultus, & bonorum operum augmentum, & Religionis propagationem tendentes, validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus, & singulis firmiter, atque inviolabiliter observari, & adimpleri debere; nec ab illis ullo unquam tempore quovis prætextu, occasione, vel causa, recedi, aut resiliri; easdemque præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque præfatam sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis, minimè comprehendi, vel confundi; sed semper, & perpetuò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum atque validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda concessat esse & fore; primodictæque Generalis Ministri, & Fratrum Discalceatorum hujusmodi Congregationi suffragari.

Ita judicari ab omnibus mandat.

§. 4. Sicque & non alias per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ prædictæ Nuncios, judicari, & diffiniri debere Irritum quoque, & inane quicquid secus, super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria derogat.

§ 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodalibus, Provincialibusque & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus; necnon Regularium Domorum, locorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis primo dictæ Congregationi, illiusque Superioribus, & personis in genere, vel in specie, ac aliàs sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari præcipit.

§. 6. Volumus autem, quòd ipsarum præsentium exemplis, seu transumptis, etiam impressis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo, & Notarii publici manu obsignatis stetur, eademque prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionemque pœnalem superaddit.

§. 7 Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. An. XI. die 28. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo quarto, 5. Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

XXII. aliàs CXXXII.

Declaratio ac confirmatio Decretorum editorum circa Imagines defunctorum nondum à Sede Apostolica Canonizatorum cum splendoribus, aut laureolis non proponendas, & processus pro eorum Beatificatione, aut Canonizatione conficiendos.

Decreta hic enunciata habes sup. inter ejus S. D. N. Sanctiones, num. 37. Sanctissimus. tom. 4.

Edita An. Dom. 1634.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Coelestis Hierusalem Cives, quorum gloriosis natalitiis sancta lætatur mater Ecclesia, sicut hujus sanctæ Sedis Apostolicæ ministerio à piis utriusque sexus Christifidelibus venerantur in terris, ita Romanum decet Pontificem militantis Ecclesiæ regimini divina providentia præpositum, pro suo præcipuo honoris Domus Dei zelo invigilare, ne quid in personarum cum sanctitatis, aut martirii fama, vel opinione defunctarum memoriam, sive cultum, inconsulta sancta Sede prædicta innovetur.

Refert decreta alias edita super imaginibus defunctorum nondum à Sede Apost. Canonizatorum.

§. 1. Aliàs siquidem Nos sollicitè animadvertentes, abusus, qui irrepserant, & irripere non cessabant In colendis quicusdam cum sanctitatis, aut martirii fama, vel opinione defunctis, qui etsi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore insigniti essent ab eadem Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atque in Ecclesiis, aliisque locis publicis, atque etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, seu splendoribus proponebantur, miracula, & relevationes, aliaque beneficia à Deo per eorum intercessiones accepta in libris rerum ab ipsis gestarum enarrabantur, & ad illorum sepulchra tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia

acce-

accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponebantur: Volentesque proinde hujusmodi abusibus pro debito officii pastoralis occurrere, re etiam cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem in universa Republica Christiana generalibus Inquisitoribus ab eadem Sede specialiter deputatis, communicata, & maturè considerata, ac discussa; de eorumdem Cardinalium consilio sub die 13. Martii 1625. declaravimus, statuimus, & decernimus, ne quorumvis hominum cum sanctitatis, seu martyrii fama (quantacunque illa esset) defunctorum imagines, aliaque præfata, & quodcumque aliud venerationem, & cultum præseferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, seu privatis, vel Ecclesiis, tam secularibus, quàm regularibus, cujuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponerentur, antequàm ab Apostolica Sede canonizarentur, aut Beati declararentur, & (si quæ appositæ essent) amoverentur, prout eas statim amoveri mandavimus. Ac pariter imprimi de cætero inhibuimus libros eorumdem hominum, qui sanctitatis, sive martirii fama, vel opinione, ut præfertur, celebres è vita migravissent, gesta, miracula, vel revelationes, seu quæcumque beneficia, tamquam eorum intercessionibus à Deo accepta continentes, sine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui in iis recognoscendis Theologos, aliosque pios, ac doctos viros in consilium adhiberet: & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid novi, & inordinati in re tam gravi committeretur, negocium instructum ad Sedem Apostolicam transmitteret, ejusque responsum expectaret: Revelationes verò, & miracula, aliaque beneficia supradicta, quæ in libris horum hominum vitam, gestaque continent eatenus sine recognitione, atque approbatione hujusmodi impressa erant, nullo modo approbata censeri voluimus, mandavimusque. Ad horum hominum sepulchra vetuimus etiam, ac inhibuimus tabellas, atque imagines ex cera, aut argento, seu ex alia quacumque materia, tam pictas, quàm fictas, atque exculptas appendi, seu affigi, & lampades, sive alia quæcunque lumina accendi sine recognitione ab Ordinario omnino prout supra, facienda, Sedique Apostolicæ referenda, ac probanda, Declarantes, quòd per suprascripta præjudicare in aliquo noluimus, neque intendimus iis, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, virorumque sanctorum scripta vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia præfatæ Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii celebrantur. Cumque postea die 2. Octobris ejusdem anni 1625. à quibusdam revocari in dubium accepissemus, an tabellas, & imagines, quas in posterum offerri contigeret, recipere, & antea oblatas conservare liceret; Nos, qui tantummodo voluimus occurrendo abusibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris gloriam quorum sanctimoniam divinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illustrare; re prius cum eisdem Cardinalibus communicata, de simili eorum consilio declaravimus, quod sicut numquàm prohibuimus, nec intentionis nostræ fuit prohibère oblationem, receptionemque tabellarum, & imaginum hujusmodi, itaut deinceps nulli dubitationi locus relinqueretur; statuimus, & decrevimus, ut quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium, locumve alium publicum secularem, seu regularem tabellas, & imagines, aliudve simile quispiam deferret, ac intercessione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adscriptorum, quamvis cum martyrii, aut sanctitatis fama de mortuorum, optata se impetravisse diceret, liceret Ecclesiasticis personis Ecclesiarum, locorumve prædictorum curæ præpositis tabellas, & imagines sive pictas, sive ex quavis materia fictas, atque alia quæcunque collatæ gratiæ fidem facientia simul cum deferentis, aliorumque qui conscii fuissent, attestationibus recipere, atque approbationibus Ordinariis, ad quos referre statim omnia tenerentur in secreto aliquo seorsum ab Ecclesia loco custodire, ibidemque jam amota collocare, & asservare, ut si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, seu Canonizationis honore in terris decorare voluisset, extarent hujusmodi sanctitatis qualescunque probationes Apostolicæ Sedis judicio tunc examinandæ. Demum verè, ut ejusmodi decreta observarentur indubiè, ac omnimodam sortirentur executionem, cum eisdem Cardinalibus repariter communicata, deque eorumdem consilio præmissis addidimus, statuimus, decrevimus, atque declaravimus, ne ex tunc deinceps quispiam Ordinariorum, aut ab Apostolica Sede ad hoc specialiter delegatorum, super alicujus utriusque sexus cum sanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defuncti miraculis, revelationibus, aliisve ejusmodi sanctitatem redolent ex integro informationes quoquo modo reciperet, aut per cessum instrueret, vel hucusque receptas informationes, instructumve processum ulteriùs prosequeretur, nisi postulator prius per legitimas juridice susceptas probationes circa personam ejus, de cujus miraculis, revelationibus, aliisve rebus gestis sanctitatem præseferentibus ageretur, præscriptam in præfato nostro decreto formam omnino servatam extitisse docuerit; & nisi postea successive idem Ordinarius, aut ab Apostolica Sede ad hoc specialiter delegatus, diligenti præhabita disquisitione, circa eandem personam, supracitato decreto nullatenus contraventum esse, ritè pronunciaverit; Utque id inviolabiliter observetur, statuimus insuper, ac decrevimus, ne transmissi ad Urbem undecunque hujusmodi processus, à Congregationis Sacrorum Rituum Secretario, minusve à sanctæ fidei Promotore quomodolibet aperiantur, nisi prius in ipsa Sacrorum Rituum Congregatione, alio sejunctim oblato authentico processu, ex eo Ordinarium, aut ab Apostolica Sede specialiter delegatum ritè, ac rectè ut præmittitur, cognovisse, ac pronunciasse prælibato decreto nequaquam contraitum esse plenè constiterit, ac deinde à Nobis judicialiter aperiendi eos processus facultas indulta fuisset. Insuper longissimum tempus, illiusve immemorabilem cursum, de quo in prædicto decreto, intelligi declaravimus esse tempus, centum annorum metam excedens: Deque his, atque infrascriptis omnibus, quæ in his decretis disposita, & ordinata sunt, aliqua suboriente difficultate, Ordinariis locorum, & delegatis Apostolicis quibuslibet omnem omnino interpretandi facultatem ademimus; utque Sedem Apostolicam desuper consulerent, ab eaque responsum expectarent, mandavimus eisdem, & aliàs prout in decretis desuper editis plenius continetur.

§. 2. Quare inviolabili decretorum prædictorum observationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine decreta prædicta, cum omnibus & singulis in eis contentis, tenore præsentium perpetuè approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omniaque & singula decreta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, observari omnino præcipimus, sub pœna nullitatis quarumcunque informationum, processuum, ac interpretationis aliter, quàm prævia suprascripta præcognitione instructorum, eorumque admissionis, publicationis, aut Interpretationis; itaut earumdem informationum receptiones, processuumve instructiones, necnon eorum admissiones, ac publicationes & interpretationes habeantur pro non receptis, non instructis, non admissis, non publicatis, non

Modo illud confirmat, & declarat.

interpre-

interpretatis, eorumque ampliùs ratio aliqua nullatenus alicubi unquam haberi debeat.

Clausulas præservativas addit.

§. 3. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quòd quicunque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, ad præmissa vocati, & auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quòd in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint; aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocunque alio colore, etiam in corpore Juris clauso, seu occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret; aut quòd de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcunque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ, remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse; neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Ita judicari statuit.

§. 4. Sicque & non aliter in præmissis omnibus & singulis, per quoscunque Judices ordinarios; & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & diffiniri debere: irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat, ac mandat puniri transgressores.

§. 5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis, ac hæreticæ pravitatis Inquisitoribus ubilibet existentibus, per Apostolica scripta mandamus, ut statim atque præsentes literæ nostræ ad eorum, & cujuslibet eorum notitiam pervenerint, in sua quisque respectivè Diœcesi, vel Provincia sedulò pervigilet, ne sine approbationibus prædictis imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra superius disposita fiant: transgressores verò, si regulares fuerint, privationis suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, necnon suspensionis à divinis: si vero Clerici seculares, privationis pariter suorum officiorum, suspensionis à divinis, & ab administratione Sacramentorum, exequutioneque suorum ordinum respectivè, aliisque arbitrio prædictorum ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo. Qui autem libros impresserint, aut imagines pinxerint, sculpserint, seu quoquo modo affixerint, vel formaverint, cæterique artifices circa præmissa qualitercunque delinquentes, prædicta omnia amittant, & insup er pecuniariis, aliisque, etiam corporalibus pœnis juxta criminis gravitatem, eorundem ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes; per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacunque appellatione, recursu, & reclamatione remotis compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, rec. me. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri, de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, cæterisque in contrarium faciendis quibuscunque.

Publicationem in Urbe omnes afficere decernit.

§. 7. Ut autem præsentes, & in eis contenta quæcunque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cùm inde amovebuntur, earumdem exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ, & affixæ post duos menses à die publicationis computandos, omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumptis credi mandat.

§. 8. Quòdque illarum transumptis impressis, sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 11. die 5. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 5. Julii 1634. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Publicatio in Urbe.

Anno millesimo sexcentesimo trigesimo quarto, Indictione secunda Pontificatus S. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die verò 5. Septembris supradictæ literæ, sive decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis in Laterano, & PrincipS Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Alexandrum Latinum prælibati S. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Dominicus Mang. Curs.

XXIII. aliàs CXXXIII.

Declaratio circa præcedentias inter Fratres Sancti Francisci de Observantia Reformatos.

De his Fratribus, vide signata ad const. S. D. N. Urb. VIII. 49. Sacrosanctum, *sup. tom.*4. *Et si quid magis desideras, require in Indice V. Fratres S. Francisci. lege etiam infr. ad S. D. N. Urban. VIII. const.* 32. Religiosos.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1634.

Exordium.

INter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari sollicitudine incumbimus, ut Religiosi viri, qui obliti populum suum, & domum patris sui, divini Numinis obsequiis se manciparu nt, vota sua reddant Domino abundanter, in spiritu humilitatis, ac sanctitate, & justitia coram ipso.

Dispositio præcedentiarum.

§. 1. Hinc est, quòd Nos felici dilectorum filiorum Fratrum Ordinis S. Francisci de Observantia, Reformatorum nuncupatorum, statui, quantum

cum

cum Domino possumus, consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, harum serie statuimus, atque præcipimus, & mandamus, quòd de cætero inter eosdem Fratres Minores S. Francisci de Observantia, Reformatos nuncupatos, nulli illorum jus præcedendi, sive honoratioris loci competat, nisi Ministro, Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministris Provincialibus, Commissariis, & Vicariis Provincialibus, si fuerint ex Reformatis, Custodibus Reformationum, Commissariis visitatoribus, Guardianis, Præsidentibus, seu Commissariis, & Vicariis localibus: qui tamen, expletis eorum officiis, ad locum, & præcedentiam Ordinis redibunt, tam ii qui jam habitum per dictos Fratres Reformatos gestari solitum, susceperunt, & de cætero suscipient, quàm ii, qui se à Fratribus de Observantia ad Fratres Reformatos hujusmodi canonicè transtulerunt, & transferent; exceptis tamen iis, qui officio Ministri generalis, seu Commissarii generalis Cismontanæ familiæ functi sunt, vel fungentur, qui post Superiores actuales immediatè locum habeant.

Clausulæ præservativæ, & decretum irritans.

§. 2. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere; irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter contigerit attentari.

Contrariorum abrogatio.

§. 3. Non obstañ constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 12. die 23. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 23. Augusti 1634. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

XXIV. aliàs CXXXIV.

Præfixio & approbatio Ceremonialis pro electione Magni Magistri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

Hoc Ceremoniale habes insertum in ipsa Const.

Alias leges ediderat pro hujusmodi electione hic idem Pont. ut sup. tom. 4. const. 89. In specula ubi alias const. habes indicatas.

Edita An. D. 1634.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium, & causæ hujus const. Alias hic Pont nonnulla constituit circa electionem Magni Magistri hujus Militiæ in const. indicata in rubr.

Militantis Ecclesiæ regimini, non meritis nostris, sed inscrutabili divinæ voluntatis providentia vocati, & attenta mentis acie considerantes, Hospitale Sancti Joannis Hierosolymitani in Insula Melitæ multis Doctoris gentium miraculis celebrata, firmissimum, tutissimumque Reipublicæ Christianæ adversus impii Turcarum tyranni invasiones, propugnaculum existere, ejusque Fratres Milites, tanquam veros Christi Athletas, pro Fidei Catholicæ defensione, nullis vitæ periculis parcendo, jugiter laborare: dignum, quin potius debitum reputamus, ut ea, quæ per nostras literas, Motu proprio expeditas, aliàs statuimus, & ordinavimus pro felici, rectaq. Magni Magistri dicti Hospitalis electione, suum debitum sortiantur effectum.

Pro cujus faciliori executione edidit Ceremoniale hic subsequens.

§. 1. Cùmque pro faciliori ipsarum literarum nostrarum executione proprium Ceremoniale per nonnullos Romanæ Curiæ Prælatos, religionis zelo, prudentia, fide, doctrina, rerum gerendarum usu, aliisque egregiis virtutibus conspicuos, quibus negocium hujusmodi commiseramus, diligenti, ut res postulabat, adhibito examine, confectum, & à Nobis approbatum fuerit, ut illud cum omnibus, & singulis in eo contentis inviolabiliter perpetuò observetur, ex nostro Pastoralis officii debito providendum, ac nostræ Apostolicæ confirmationis patrocinio muniendum censuimus.

De congregando Capitulo.

Tenor autem illius est. Magno Magistro vita functo, congregetur quam primum fieri poterit Consilium completum, à quo inter cæteros, præcipue infrascripti fiant.

De Locumtenentis electione & facultate.

Primo, Deputet sive eligat Locumtenentem juxta formam Statutorum, seu Stabilimentorum dicti Hospitalis Apostolica auctoritate confirmatorum, qui juxta literarum Sanctiss. Domini nostri Urbani Papæ VIII. desuper emanatarum hujusmodi dispositionem, ea dumtaxat exercere valebit, quæ ad meram justitiam pertinent; non autem cum quovis Fratre Milite dicti Hospitalis, seu alia quavis persona ad habitum Fratrum dicti Hospitalis admitti petente super cujuscumque generis impedimento, vel defectu, etiam in vim quorumcumque privilegiorum, seu facultatum dicta auctoritate concessorum, seu confirmatorum, dispensare: neque cum eodem Consilio Status, & quovis prætextu alias gratias etiam facere, ut sunt, habitum dicti Hospitalis concedere, aut exhibere, vel similia: minusque literas Apostolicas, Magno Magistro prædefuncto directas, executioni demandare, aut alios quosvis actus, gratiam concernentes, facere, sub pœna in omnibus vel singulis casibus prædictis, privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrenda, & per Consilium prædictum, excluso ipso Locumtenente declaranda: & nihilominus omnia, & singula per eum contra præsentium tenorem quomodolibet gesta, irrita, & inania, nulliusque roboris, & momenti existant: sicque dispensati, & alii quicumque executionis literarum prædictarum, necnon gratiarum eis sic, ut præfertur, à Locumtenente hujusmodi factarum, usu, & effectu careant, sed in eodem statu, in quo antea erant, non secus, ac si cum eis super suis impedimentis, vel defectibus dispensatum, gratiæque eis concessæ, ac literæ Apostolicæ hujusmodi executioni demandatæ non fuissent, remaneant.

De exactorum electione, & auctoritate.

Secundo, Locumtenens, & Consilium prædicti tres ejusdem Hospitalis, ac unius, seu diversarum Linguarum Fratres Milites, fide, & facultatibus idoneos, prout sibi videbitur, deputent, ut in ipsorum sic deputatorum manibus pecuniæ per communis ærarii debitores, durante Sedis Magistralis vacatione realiter, & cum effectu solvantur, & numerentur: solventes verò solutionum hujusmodi quietantias ab ipsis deputatis reportent. Qui quidem deputati, statim secura Magni Magistri electione, pecuniarum per eos receptarum, & exactarum rationem reddere, pecuniasque ipsas Magno Magistro canonicè electo, seu Thesaurario, vel aliis ministris, ad quos de jure, & ex forma

Sta-

Statutorum, seu Stabilimentorum hujusmodi spectabit, consignare, & restituere teneantur; aliterque factæ solutiones nullatenus solventibus suffragentur; quin adhuc communis ærarii, ad effectum non ferendi suffragium, debitores censeantur.

De Vocalibus.

Tertiò, Curabunt iidem Locumtenens, & Consilium Status, ut à qualibet Lingua, seu aliàs, prout eis celeri expeditioni magis expedire videbitur, eorum Fratrum, qui juxta earumdem literarum prædictarum formam suffragium laturi sunt, nota, sive catalogus conficiatur, cum eorum nominibus, cognominibus, patriis, & denominationibus, necnon tempore susceptionis habitus, ac residentiæ, & caravannarum per eorum quemlibet factarum: quæ quidem nota, sive catalogus, edicto per eosdem Locumtenentem, & Consilium Status promulgando inseratur; edictumque hujusmodi in locis publicis, & consuetis, ad hoc, ut si quis se gravatum senserit, aut contra aliquem etiam alterius Linguæ excipere voluerit, infra terminum ab eisdem in dicto termino præfigendum, in actis Cancellarii, seu Vicecancellarii, aut cujusvis alterius ad hoc deputandi, jura sua exhibere, & deducere possit: quo termino elapso, & nihil opposito, opponere volentes postea amplius non audiantur. Præterea juxta literarum prædictarum dispositionem, etiam vigore cujuscumque privilegii, seu concessionis, etiam specialis à Sede Apostolica obtentæ, sive consuetudinis etiam immemorabilis, aut quovis alio prætextu, in electione Magni Magistri, aut in quovis alio actu, illam concernente, votum, vel suffragium nec ferre, nec passivè habere, nec in ea quomodolibet se intromittere, vel immiscere poteri ullus ejusdem Hospitalis Frater, aut Capellanus, vel Serviens armorum, extra omnium Linguarum, sive totius Hospitalis limites natus, cum quo super defectu limitum dispensatum fuerit: nullusque Frater Capellanus actu Sacerdos non existens: minusque ullus Frater serviens ex mera gratia, & non factis probationibus receptus. Qui omnes propterea, seu eorum aliqui, in Catalogo, sive nota hujusmodi poni non debebunt; exceptis tamen Episcopo Melevitano, & Priore Ecclesiæ Conventualis dicti Hospitalis nunc, & pro tempore existentibus, necnon quovis alio magnæ Crucis Fratre; qui licèt extra limites recepti, voto, sive suffragio activo, & passivo gaudebunt respectu electionis XXIV. dumtaxat: nec in hac prohibitionis parte ullatenus comprehendi, sed ejusdem Episcopi, necnon etiam Linguæ Germanicæ jura, privilegia, & prærogativæ, si quæ aliàs illis competunt, præservata censeantur.

De impotentibus ferre votum in scriptis.

Quarto, Iidem Locumtenens, & Consilium ad nominationem cujuslibet eligentium, qui ex aliqua infirmitatis, vel alterius justæ, & rationabilis impotentiæ causa, nomina, cognomina, & denominationes prædicta scribere non poterit, personas deputabunt, quæ eadem nomina, cognomina, & denominationes pro iisdem sic impeditis scribant.

De causarum expeditionibus.

Insuper Locumtenens, & Consilium prædicti decidant, & terminent summariè, sine strepitu, & figura Judicii, etiam manu Regia, juxta tamen Statuta, Stabilimenta, & consuetudines dicti Hospitalis, omni, & quacumque appellatione, restitutione in integrum, & aliis quibuscumque executionem retardare valentibus, remotis, omnes causas supradictorum gravaminum, & exceptionum, & quamlibet aliam controversiam, etiam XXXIV, & XVI. Electorum, quas sede Magistrali vacante, oriri contigerit, donec ad Magni Magistri consummatam electionem deventum fuerit.

De modo eligendi.

Conventus verò, & omnes Fratres die, & hora solitis in Ecclesia Conventuali Sancti Joannis congregentur: & Missa celebrata, Hymnoque Veni Creator Spiritus, decantato, singuli Fratres jus suffragii vigore literarum Apostolicarum prædictarum habentes, ad Capellam unicuique Linguæ, ad id in eadem Ecclesia destinatam, seu destinandam, accedant; exceptis tamen Fratribus illius Linguæ, ex qua dictus Locumtenens extiterit, qui in corpore ejusdem Ecclesiæ Conventualis remaneant. Hi non unum, ut antea consueverant, sed tres Fratres Milites ex unaquaque Lingua capaces, ac juxta earumdem literarum Apostolicarum, necnon Statutorum, seu Stabilimentorum prædictorum formam qualificatos, in Electores eligant, ita ut in posterum non octo tantum Fratres Milites, qui in electores deputabantur, sed viginti quatuor eligantur. Ipsaque trium Fratrum cujuslibet Linguæ electio per secretas schedulas modo, & forma sequentibus fiat: *Videlicet*, quòd omnes schedulæ vel impressæ, vel una, & eadum manu tantùm conscriptæ sint; juxta exemplum infrascriptum.

Exemplum schedulæ electionis.

Ego Frater
Eligo Fratrem in unum ex XXIV.

Eædem schedulæ super mensa in Capellis, & Ecclesia Conventuali prędicta respectivè poni, singulique eligentes soli seorsim, & separatim, aliis inde remotis, ad ipsam mensam accedere; & in superiori schedulæ parte nomen, cognomen, seu denominationem propriam ipsiusmet eligentis, & inferiori schedulæ parte nomen, cognomen, seu denominationem eligendi, propria manu scribere debeant; itaut certa tam eligentis, quàm electi persona habeatur: alioquin suffragium sit nullum; exceptis tamen votis illorum, quorum nomina, cognomina, & denominationes iidem Locumtenens, & Consilium ob causas supra expressas per aliam personam scribi posse concesserint. Caveant etiam diligenter, ne in qualibet schedula plures, quàm unum nominent, juxta exemplum inferiùs positum.

Exemplum schedulæ.

Ego Frater Sylvester Scotus.
Eligo Fratrem Nicolaum la Marra in unum ex XXIV.

De scrutinio.

Advertatur etiam, quòd scrutinium erit toties reiterandum, donec tres supradicti, votis sive suffragiis sufficientibus electi sint, juxta prędictum Motum proprium.

De schedulæ complicatione, & sigillo.

Quilibet verò eligentium hujusmodi ad mensam prædictam accedens, nominibus, seu cognominibus, aut denominationibus prædictis in sua schedula, ut præmittitur, conscriptis, primò illam

in superiori parte complicabit, & communi suæ Linguæ sigillo in eadem mensa ad hunc effectum præparando, ita claudat, ut eligentis nomen nunquã videri possit, nec ullo unquam tempore publicetur.

Secundò eamdem schedulam ita totam complicabit, ut tunc temporis à nemine legi valeat.

Tertiò schedulam ipsam sic complicatam, & sigillo clausam summis digitis elevans, & circumstantibus palam, & publicè ad hoc, ut unicam esse, omnibus pateat, commonstrans, alta, & intelligibili voce jurabit juxta sequentem formam.

De Juramento.

Ego N. Juro, me eligere illum, quem secundùm Deum eligendum judico.

Quod quidem juramentum in omnibus aliis electionibus in vim litterarum Apostolicarum hujusmodi faciendis præstari, & renovari debebit.

De positione schedularum in urnam. De numeratione schedularum.

Præstito hujusmodi juramento, schedulam prędictam in urnam, seu vas; ad hunc effectum in mensa appositum, immittat.

Quo facto, tres Fratres Milites antiquiores, & magis antiani, nulla habita præeminentiæ consideratione, ultra alios actus, sibi uti servatori competentes, palam, & publicè omnibus eligentibus, videntibus, & audientibus, schedulas in urnam, seu vas immissas, numerent: & ubi pauciores, seu plures Schedulæ numero eligentium repertæ fuerint, illico, & publicè combutantur; & toties Scrutinium renovetur, donec schedularum numerus eligentium numero coęquetur, illique respondeat.

De publicatione schedularum, & electione 24. Militum.

Comperto autem, numerum schedularum parem esse numero eligentium, Scrutatores prędicti legant alta voce, & publicent schedulas in parte sigillo non clausa, publicando propterea personam, quæ in eis eligitur: factaque publicatione hujusmodi, censeantur electi tres Fratres milites prædicti pro qualibet Lingua, qui majorem suffragiorum numerum respectu minoris habuerint, dummodo singuli quartam saltem suffragiorum partem assequantur. Quòd si nemo, sive duo, aut unus dumtaxat ex tribus eligendis, hanc quartam suffragiorum partem reportaverit, ad novum scrutinium toties pariter deveniatur, quo ad alios, qui quartam partem non reportaverint, donec trium numerus cum dicta saltem quarta parte compleatur. In eventum, in quem aliquis necessariis dumtaxat votis eligatur, idem electus propriam schedulam agnoscet, ad hoc ut videatur, an detracta ipsius electi schedula, sufficiens pro electione schedularum numerus fuerit, & an electus sibimet (quod non potest) suffragium tulerit: & renuente electo propriæ schedulæ agnitionem, sive manifestationem, ille ea vice pro non electo habeatur.

De Electo ad Conclave se transferendo.

Qui verò, ut præmittitur, electus fuerit, à suffragio, sive voto ferendo pro aliis duobus arceatur; statimque atque electus fuerit, ab ipsa Capella recedat, & ad locum Conclavis opportunum se conferat.

De subrogando in causa electionis Locumtenentis.

Quod si Locumtenens in dictorum trium numerum eligatur, statim alius Locumtenens deputetur, seu magis antianus ipsius Consilii ibi existens, omissa qualibet præeminentiæ consideratione, Locumtenentis loco præsideat, prout Consilio expedire videbitur.

De subrogandis pro Anglicana Lingua.

Quia verò Lingua Anglicana non habet Fratres Milites, Capellanos, nec fratres Servientes; ideo donec illud Regnum ad gremium S. R. E. redierit, unaquæque aliarum septem Linguarum successivè alium Fratrem Militem è propria Lingua per schedulam, ut supra eligat: & ex septem sic electis viginti & unus supradicti, prævia dicti juramenti præstatione per secreta pillularum suffragia pro majori eligentium numero respectu minoris, tres diversarum nationum, Gallicæ videlicet, Italicæ, Hispanicæ, & Germanicæ eligant, cum ballotatione cujuslibet ipsorum septem; qui tres, ut præmittitur, electi Linguam Anglicanam repræsentent, illiusque vice, & nomine in ista electione dictorum septem dumtaxat suffragium ferant.

De electis ad Conclave se transferendis pro eligendo Magno Magistro.

Facta, ut pręmittitur, eorumdem electione, illi ad locum Conclavis se conferant, in quo electio Magni Magistri necessariò facienda erit, & ad infrascriptos actus deveniant, videlicet.

De Præsidente electionis.

Primò, eligant prævia dicti juramenti præstatione, Præsidentem electionis per pillulas secretas, juxta antiquam dicti Hospitalis consuetudinem, hactenus ibi observatam: qui sic electus loco dicti Locumtenentis, cum prohibitionibus supradictis gratias & alia supradicta faciendi, præsideat, & ea, quæ Pręsidentes electionis de jure, privilegio, usu, vel consuetudine facere, & gerere possunt, seu debent, gerat, & faciat.

2. De electione Triumviratus.

Secundò, prævia similiter ejusdem juramenti pręstatione, procedant ad electionem Triumviratus, nempe unius Militis, unius Capellani, & unius armorum Servientis Fratrum, qui sint diversarum Linguarum, juxta formam scrutinii pillularum superius descripti, usque ad perfectam electionem hujusmodi.

4. De electione quarti.

Tertiò, celebrata electione prędicta, ipsi tres sic electi ad quarti electionem, diversæ tamen Linguæ à sua, unanimes deveniant: &, si infra unius horæ, à primo momento clausuræ Conclavis computandæ, spatium concordes non fuerint, tunc, & eo casu illorum singuli alium Fratrem Militem eorum cuilibet benevisum, qui non sit ex eorum Linguis, nominent; nominationeque hujusmodi ad viginti quatuor electores relata, ipsi se in Sacristiam eis loco Conclavis, in hoc casu dumtaxat assignatam, recipientes, pręvia pariter dicti Juramenti pręstatione, ad secretum Scrutinium pillularum pro electione unius ex dictis tribus nominatis deveniant; ita ut quilibet horum trium ballotetur, & ille pro quarto electus sit, & esse censeatur, qui majorem suffragiorum numerum respectu minoris numeri reportabit, etiam si sit de corpore dictorum vigintiquatuor.

4. De electione quinti, & sic successive usque ad sex lec m.

Quartò, iste quartus sic electus ad Conclave accedat, & cum aliis tribus ad quinti: quintus verò similiter electus cum aliis quatuor ad sexti electionem procedat per majorem suffragiorum, seu pillularum numerum, sicque successivè usque ad sextidecimi electionem, videlicet duorum ex unaquaque lingua juxta eorum præeminentias, & pręrogativas hactenus observatas, quibus præjudicium inferre non censetur, deveniatur.

De præferendis in paritate suffragiorum.

Occurrente autem in omnibus electionibus prędictis suffragiorum paritate, aliis præferatur, electusque sit, & esse censeatur magis antianus; & in antianitatis æqualitate is, qui diuturniorem in Conventu residentiam fecerit, seu in servitio dicti Hospitalis magis occupatus fuerit; propter quod servitium pro residente in Conventu habeatur ad prædictum effectum; & in residentiæ paritate is, qui plures caravannas fecerit.

De electione Magni Magistri.

Completa tandem sexdecim prędictorum electione, ipsi sexdecim sic electi, odio, amore, & aliis quibuscumque humanis affectibus posthabitis, solumque Deum, illiusque religionis decus, ac propagationem præ oculis habentes, præviaque etiam juramenti supradicti præstatione, ad electionem Magni Magistri, quem capacem, & pro tanti Ordinis dignitate, & utilitate, idoneum judicaverint, sicut hactenus observatum fuit, deveniant. Omnibus autem innotescat, electionem nullam, & irritam fore eo ipso, nec ullum effectum sortiri debere, si aliter celebrata fuerit, quàm in Conclavi. Et prævia electione trium fratrum Militum uniuscujusque Linguæ non receptorum ex gratia limitum, modo, & forma præmissis, tam respectu scrutinii, & suffragiorum, quam respectu Linguæ Anglicanæ facienda. Et non electo priùs uno Fratre Milite, uno Fratre Capellano, & alio Fratre Serviente armorum, ut supra qualificatis, qui usque ad electionem decimisexti, duorum

vi-

videlicet pro qualibet lingua, juxta earumdem literarum tenorem, procedant, & à sexdecim electis hujusmodi. Demumque de alio quàm uno ex fratribus Militibus ex eadem limitum gratia nequaquam receptis.

Ceremoniale hic relatum approbat, & revocata annullat quodcumque aliud Ceremoniale seuElectionarium.

§. 2. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quodcumque Electionarium, sive Ceremoniale, vel Rituale electionis, seu electionum hujusmodi, à quocumque desuper hactenus factum, compositum, sive publicatum, etiam typis impressum, in primis, & ante omnia revocantes, & annullantes, omnia, & singula in præsenti Ceremoniali ordinata, & quomodolibet contenta, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus; illisque omnibus, & singulis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Omnia in eo contenta inviolabiliter observari mandat.

§. 3. Eaque ab omnibus, & singulis dicti Hospitalis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus.

Ita judicari decernit.

§. 4. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, quavis auctoritate, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in literis nostris prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An 11 die 21. Octob.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis diœc. sub annulo Piscatoris, die 21. Octobris 1634. Pontificatus nostri anno duodecimo.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini millesimo sexcentesimo trigesimoquinto, Indictione tertia, die verò 2. Martii, Pontificatus autem in Christo Patris, & Sanctiss. D. N. D. divina providentia Papæ Urbani VIII. anno ejus duodecimo, retroscriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Principis Apostolorum de Urbe, S. Jo. Lateranen. in acie. Campi Floræ, ac aliis locis consuetis Urbis per nos Dominicum Mangilium, & Hieronymum Vecchionum Curs. Apost.

Pro D. Mag. Curs. Antonius Bardus *dep.*

XXV. aliàs CXXXV.

Prohibitio facta Fratribus Discalceatis Reformatis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniarum, de cætero recipiendi personas seculares ad habitum Donatorum, & contrafacientibus pœnarum impositio. Ac facultas concedendi habitum, & nomen Laicorum Fratribus, qui nunc existunt in dicta Congregatione sub nomine Donatorum.

Privilegia aliorum Ordinum communicavit his Fratribus S. D. N. Urban. VIII. in const. 21. Redemptoris. *hic sup. pag.* 31. *Et de Ministri Generalis vocatione quædam sancivit idem in const.* 19. Injuncti. *ibid. pag.* 28. *Indultum quoque petendi ac recipiendi eleemosynas, legata, & alia subsidia pro redimendis Captivis relicta, habes sup. in const.* 6. Ex incumbenti. *pag.* 12. *Et in Turcarum partibus celebrandi super Altare portatili, & ante diem, facultatem concessit idem sup. in const.* 3. *Cum sicut. pag.* 9.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1634.

Causæ hujus const.

§. 1. Cum sicut accepimus, in Congregatione Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, præter Religiosos Clericos orationi, & contemplationi; ac aliis Ecclesiæ ministeriis vacantes, ad Chorumque deputatos, duo sint genera Religiosorum, sub nomine videlicet Laicorum, & Donatorum pro eleemosynis ad sustentationem Fratrum quærendis, & colligendis, necnon pro aliis servitiis Domorum regularium obeundis cum habitu regulari ad id eis exhibito juxta dicti Ordinis statuta (sine tamen Caputio quoad Fratres Donatos) qui omnes legitimò probationis tempore decurso, tria vota substantialia, Obedientiæ scilicet, Paupertatis, & Castitatis in manibus Superiorum dictæ Congregationis sponte emittunt, perpetuoque Religionis servitio famulantur. Experientia verò dicta Congregatio reperit, ad suum spiritualem profectum, necnon ad majorem suæ regularis observantiæ conservationem magnopere convenire; quòd in dicta Congregatione totaliter extinguantur Fratres, qui Donati appellentur, quandoquidem in propria hujus Congregationis Regula à fel. rec. Innocentio Papa III. prædecessore nostro confirmata, & à Nobis reformata, nulla fiat mentio de Fratribus Donatis, sed tantum de Clericis, & Laicis.

Prohibitio de qua in fabr & pœnæ contrafacientibus.

§. 2. Idcircò felici, ac prospero dictæ Congregationis statui, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis Regularium præpositorum consilio, motu proprio, & ex certa scientia nostra, tenore præsentium præcipimus: Quòd deinceps perpetuis futuris temporibus in prædicta Congregatione nullo modo aliquæ personæ, tam regulares, quàm seculares, ad habitum Fratrum Donatorum recipiantur, sub pœna privationis, officiorum, & perpetuæ inhabilitatis Superioribus contrafacientibus: Et quod in dicta Congregatione tantum sint duo genera Religiosorum, unum videlicet Clericorum Ecclesiæ ministeriis vacantium; & alterum Laicorum, ad eleemosynas colligendas; & ad alia Monasteriorum servitia attendentium.

Facultas quæ Diffinitorium Congr. possit concedere Fratribus. Donatis modò existentibus, nomen, & habitum Fratrum Laicorum. Contrariorum derogat.

§. 3. Præterea Diffinitorio Generali dictæ Congregationis concedimus, ut liberè, & licitè possit dare Fratribus Donatis nunc in dicta Congregatione degentibus, tam professis, quàm Novitiis, nomen, & habitum, quem deferunt Fratres, qui appellantur Laici, virtute, & meritis uniuscujusque consideratis.

§. 4. Non obstantibus literis piæ memoriæ Pauli Papæ V. similiter prędecessoris nostri, sub die 27. Augusti 1611. motu proprio emanatis incipien, Circumspecta Sedis Apostolicæ providentia, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 12. die 29. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 29. Octobris 1634. Pontificatus nostri anno duodecimo.

XXVI. aliàs CXXXVI.

Declaratio, quòd Clerici Regulares Pauperes Matris Dei Scholarum Piarum, non comprehendantur in Decretis circa Regularium reformationem editis.

Hæc Decreta primum edidit Clem. VIII. ut in const. 60. sup. tom. 3. quæ postea confirmavit S. D. N. Urban. VIII. const. 26. sup. tom. 4.

De his Clericis attende indicata ad constit. 101. Paul. V. tom. 3. & const. 14. Greg. XV. ibid. & novissimè prohibuit Scholas sub hujusmodi denominatione erigere S. D. N. Urban. VIII. const. 106. sup. tom. 4.

Edita Anno 1634.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

Romanum decet Pontificem, si quæ circa Constitutionum, seu decretorum Apostolicorum intelligentiam dubia oriuntur, declarationis suæ ministerio de medio removere.

Causæ hujus const.

§. 1. Cùm itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, Nobis expositum fuit, à nonnullis in dubium revocetur, an dicti exponentes sub decretis de Novitiis nonnisi in certis Monasteriis, & locis à Sede Apost. designatis recipiendis per fel. record. Clem. PP. VIII. prędecessorem nostrum editis, & à nobis confirmatis, comprehendantur.

Declaratio, de qua in rubr.

§. 2. Nos omnem in præmissis dubitandi materiam de medio tollere, dictosque exponentes spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum prętentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium prępositorum consilio, dictos Clericos Regulares dictæ Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum non comprehendi in decretis prędictis dicti Clementis prædecessoris per Nos approbatis, & innovatis, quemadmodum non comprehenduntur cœteri Clerici Regulares, Apostolica auctoritate tenore prędentium declaramus.

...ata.

§. 3. Sicque observari, & per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus prèmissis, cœterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. P. An. 12. die 17. Novemb.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 17. Novembris 1634. Pontificatus nostri anno duodecimo.

XXVII. aliàs CXXXVII.

Super residentia Episcoporum, Archiepiscoporum, Metropolitanorum, & aliorum Ecclesiis Cathedralibus prefectorum, etiam S. R. E. Cardinalium, cum prefixione termini ad proficiscendum ad eorum residentias, & determinatione pœnarum: ac prohibitione ab ipsis non discedendo absque Sedis Apostolicæ licentia ex quibusvis, etiam urgentissimis causis.

Multa super hoc sanciverat Conc. Trid. indicatum in Apostillis hujus Const. §§. 1. & 2. & etiam vide Const. Pii IV. 10. De salute sup. tom. 2. ac Const. 91. In suprema ubi sup. cum ibi indicatis.

Edita Ann. Do. 1634.

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Conc. Trid. multa statuit sub Paulo III. circa residentiam Episcopalem in sess. 6. c. 1. de Reform.

§. 1. Sancta Synodus Tridentina sub recolendæ mem. Paulo Papa III. prędecessore nostro, ad disciplinam Ecclesiasticam restaurandam, providè statuit, Ut omnes, quacumque dignitate, gradu, & præeminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primitialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis quibuscumque quovis nomine, & titulo præfecti, apud eas personaliter residere deberent: alias, si per sex menses continuos abessent, amissionis quartæ partis fructuum unius anni pœnam ipso jure incurrerent: quod si per alios sex menses in absentia perseverarent, tunc aliam quartam partem fructuum hujusmodi eo ipso amitterent: crescente verò contumacia, Romanus Pontifex suprema ejus authoritate in ipsos absentes animadvertere, & Ecclesiis ipsis de Pastoribus utilioribus providere posset.

Et sess. 23. cap. 1. & 2. sess. 24. c. 12 de Reform. sub Pio IV. qui etiam addidit Const. sup. tom. 2. n. 91. pag. 99. hic indicatam.

§. 2. Deinde sub fel. rec. Pio IV. etiam prędecessore nostro, eadem Synodus declaravit, omnes, eisdem Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis Prefectos, etiam si S. R. E. Cardinales forent, obligari ad personalem residentiam in sua Ecclesia, vel diœcesi faciendam; nec abesse posse, nisi ob legitimas causas, in scriptis approbandas. Et in eorumdem Concilii decretorum executionem idem Pius IV. prędecessor per suas sub plumbo, sub Dat. 7. Kalend. Decembris 1564. expeditas literas monuit eosdem præfatis Ecclesiis prefectos, in virtute sanctæ obedientiæ, ac ultra pœnas in eodem Concilio contentas, sub privationis eorum à regimine, & administratione ipsarum Ecclesiarum, ac amissiones facultatum testandi, & disponendi, aliisque pœnis, suo, & Romani Pontificis arbitrio imponendis mandavit eisdem, ut in Ecclesiis prefatis omnino personaliter residere deberent: Denique certior factus, quòd multi eorumdem præfectorum erant inobedientes, Motu suo proprio commisit Cameræ Apostolicæ Auditori generali, ut contra illos usque ad sententiam procederet, & sibi deinde referret, ad effectum in eos privationis, & depositionis sententiam in suo Consistorio secreto pronunciandi.

Et successivè aliiPon. & Greg. XIII. declaravit, etiam afficere S. R. E. Cardinales.

§. 3. Successivè alii etiam Romani Pontifices contra non residentes diversa edicta publicari fecerunt; ac piæ mem. Gregorius III. etiam prædecessor noster per suum decretum Consistoriale declaravit, decreta ejusdem Concilii de personali residentia, in Ecclesiis prædictis facienda, etiam in S. R. E. Cardinalibus locum habere, quocumque titulo illis præessent; ita ut à reatu, & pœnis, in dicto Concilio statutis, non excusarentur; nisi absentiæ causa in scriptis approbata foret; scientiaque, vel tollerantia non excusaret eosdem Cardinales, nec alios Episcopos.

Clem. VIII. pœnas inhabilitatis ad majores dignitates addidit.

§. 4. Similis quoque mem. Clemens Papa VIII. etiam prędecessor noster per simile Consistoriale decretum pro opservantia residentiæ personalis, ab eodem Concilio ordinatæ, addidit pœnam inhabilitatis ad majores dignitates, & Ecclesias obtinendas; prout in prefatis Concilii, ac literis Apostolicis, Consistorialibusque decretis latiùs continetur.

Hic Pont. edicta publicari una cum pœnis jussit contra non residentes, & cosmonuit ut ad residentiam pergerent.

§. 5. Cùmque etiam Nos edicta contra non residentes sæpius publicari fecerimus, & tamen preteritis mensibus aliqui, etiam S. R. E. Cardinales, Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis ex concessione Apostolica prefecti, suæ obligationis ad personalem residentiam, in eis faciendam, immemores, in grave animarum suarum detrimentum, ac ovium sibi creditarum præjudicium, ab eisdem Ecclesiis abesse continuarent, etiam sub prętextu suorum titulorum Cardinalatus, presertim Episcopalium, prope Urbem, seu in Urbis di-

strictu respectivè consistentium, & quòd in eadem Urbe in conspectu, & praesentia nostra moram traherent: Nos pro nostro Pastorali debito, nedum animarum praefatarum, sed etiam Ecclesiarum indemnitati, providere volentes, in Consistorio nostro secreto declaravimus, eosdem S. R. E. Cardinales, qui aliis Ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus praeerant, & apud eas non resederant, nec residebant, non fecisse, nec facere illarum fructus suos, etiam sub praetextu, quòd alicui ex dictis Ecclesiis Episcopalibus, quibus Cardinales in ordine priores esse solent, praesideant, & ibi, vel in Urbe commorentur, aut cujusvis tolerantiae, vel facultatis, praeterquam per Breve speciale nostrum, vel Romani Pontificis pro tempore existentis, sibi concessae: Ideoque eosdem Cardinales monuimus pro prima vice, ut ad residentiam hujusmodi statim se conferrent, sub amissionis fructuum eo ipso incurrenda, & aliis canonicis poenis,, animo etiam procedendi ad ulteriora, si non paruissent, & prout in decreto nostro Consistoriali plenius habetur.

Tamen quia omnes non obedierunt Conc. Trid. const. Ap. & contra ipsos editas approbat, & confirmat, ac adversus praetensum non usum innovat, & restituit.

§. 6. Quia verò ab inde citra non omnes, prout tenebantur, nostra mandata executi sunt: Nos, ut omnino debitum suum agnoscant, & animabus subjectis, quantùm Nobis ex alto conceditur, magis consultum sit, ulterius providere volentes, Concilii Tridentini decretis, & literis Apostolicis, Motuique proprio, ac Consistorialibus decretis praefatis inhaerentes, illorumque tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plenè insertis, & expressis habentes, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praefata Concilii decreta, literasque Apostolicas, ac primò dictum Motum proprium, decretaque Consistorialia praefata, & in eis contenta quaecumque hac Nostra Constitutione perpetua confirmamus, & approbamus, &, quatenus foret opus, adversus quemcumque praetensum non usum, vel contrarium usum, innovamus, & plenissimè restituimus.

Ac praecipit singulis Episcopis, etiam S.R.E. Cardinalibus, sub gravissimis poenis ut se conferant infra tempus hic assignatum ad residentiam.

§. 7. Insuperque omnes, & singulos, Ecclesiis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiscopalibus, & Episcopalibus, quocumque nomine, seu titulo praefectos, etiam S. R. E. Cardinales, à praefatis suis Ecclesiis absentes, in virtute sanctae obedientiae, ac sub interdicti ingressus Ecclesiae, amissionisque tam fructuum earumdem Ecclesiarum pro tempore, quo absentia duraverit quàm facultatum testandi, & disponendi de bonis suis, à Sede Apostolica sibi aliàs concessarum, eo ipso absque alia declaratione incurrendis, necnon privationis à regimine, & administratione suarum Ecclesiarum hujusmodi, aliisque poenis, nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis, arbitrio infligendis, districtè praecipiendo monemus, Ut omnibus postpositis, quanto citius, in Romana Curia videlicet moram trahentes intra unum, extra eam verò in Italia intra duos, extra verò Italiam existentes intra quatuor menses, à die publicationis praesentium, in locis infrascriptis faciendae computandos, quos pro tribus canonicis monitionibus, peremptoriisque dilationibus, & terminis respectivè eis assignamus, & assignatos esse volumus, se itineri committere, & legitimis itineribus ad Ecclesias, seu dioeceses suas proficisci, & se personaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur, residere debeant.

A qua non discedant, nisi de licentia Sedis Apostolicae.

§. 8. Eisdemque praefectis, postquàm personaliter ad residendum se contulerint, necnon quibuscumque aliis, apud suas Ecclesias quandocumque personaliter residentibus, sub eisdem poenis, etiam eo ipso respectivè incurrendis, injungimus, ne ab eorum Ecclesiis discedant, nisi prius obtenta nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis per Breve, seu literas missivas, licentia.

Idem servandum à promoven- dis ex nunc declarat.

§. 9. Illos etiam, qui in posterum per Nos, seu Romanos Pontifices successores nostros, alicui praefatarum Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialium Metropolitanarum, Archiepiscopalium, & Episcopalium quovis nomine, vel titulo praefecti fuerint, etiam si S.R.E. Cardinales quandocumque fuerint, vel sint, sub eisdem poenis, etiam eo ipso respectivè incurrendis, debeant, & quilibet ipsorum debeat infra praefatum tempus, à die eorum promotionis ad aliquam Ecclesiarum praefatarum, inchoandum, quod eis pro tribus monitionibus, & dilationibus, ut praefertur, ex nunc assignamus, pariter se itineri committere, & ad Ecclesias sive dioeceses sibi commissas, ad personaliter in eis residendum, conferre; Et respectivè postquam residere inceperint, ab illis non discedere, nisi obtenta priùs à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, licentia praefata.

Quòdque non possint se excusare ex quarum quae causa hic describta excipiendo nonnullos casus.

§. 10. A quarum poenarum incursu nolumus, posse aliquem se excusare praetextu, & ratione cujuscumq; servitii, quomodolibet praestiti, & praestandi pro gerendis, & tractandis negotiis quorumcumque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerumpublicarum, Regnorum, ac Provinciarum; nec ratione cujuslibet jussionis, vel mandati eorum, vel earum, quandocumque facti, vel faciendi; nec etiam ratione prosecutionis, seu defensionis quarumcumque litium, seu controversiarum, etiam Ecclesiasticarum; vel ineundi foederis, aut cujuscumque alterius negotii, etiam gravissimi, & speciali mentione digni, tractandi; vel distantiae locorum, aut brevitatis temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apostolicae licentia praefata, antequam à suis Ecclesiis, & dioecesibus discedant; aut ratione cujuscumque alterius causae, vel occasionis, etiam publicae, vel aliàs favorabilis, & aequè piae, etiam cujuslibet utilitatis, sive necessitatis Ecclesiarum, & personarum: praeterquàm personalis interessentiae in Synodis provincialibus, vel Congregationibus, seu Assembleis generalibus, in quibus Ecclesiastici intervenire solent; vel ratione muneris, aut Reipublicae officii, Episcopatibus, vel Ecclesiis majoribus praefatis adjuncti, cujus ratione ad certum tempus occupari solent: & tunc pro tempore, quo illae Synodus, Congregationes, & Assembleae, exercitiumq; muneris, seu officii publici, ipsis Ecclesiis adjuncti, actu duraverint; quibus finitis, recto tramite ad Ecclesias praefatas, sibi commissas, se conferre debeant. Nec etiam à praedicta residentia, & poenarum praefatarum incursu volumus excusari S.R.E. Cardinales, nunc, & pro tēpore existentes alicui praefatarum Ecclesiarum praefectos, seu praeficiendos, etiam si tamquam in ordine priores, aliquem ex dictis titulis Episcopalibus, prope Urbem, vel in ejus districtu consistentibus, obtineant, & in posterum obtinuerint, & in praedictis Episcopatibus titularibus, Urbi proximis resederint, vel in Romana Curia in suis titulis respectivè, etiam Nobis, ac Romanis Pontificibus successoribus Nostris, scientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint; ita ut nulla nostra ac Romanorum Pontificum successorum Nostrorum coñiventia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontificalium, etiam publicorum, & solemnium celebrationem, receptione & admissione, umquam tueri se possint.

Executores deputat contra transgressores cum facultate procedendi usque ad sententiam exclusivè.

§. 11. Et pro praemissorum, & infrascriptorum inviolabili observatione committimus, & mandamus dilecto filio Camerae Apostolicae generali Auditori, nunc, & pro tempore existenti, quatenus contra omnes, & singulos praedictos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum, nunc, & pro tempore commorantes, & in suis Ecclesiis, seu dioecesibus non residentes, per affixionem ad valvas Basilicae Sancti Petri, ac in Acie Campi Florae, & quoad praesentes in Romana Curia ad abundantiorem cautelam, etiam domi dimissa copia, procedat: Et constito sibi, quantum sufficere videbitur, summariè, simpliciter, & de plano, sola veritate inspecta,

& manu Regia, de contraventione, & inobedientia præfatis usque ad sententiam exclusivè procedat; & deinde Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, referat, ut Nos, ac Romanus Pontifex pro tempore existens, in Consistorio ad sententiam declarationis incursus pęnarum, ac respectivè privationis, seu depositionis, aliarumque punitionum præfatorum inobedientium, valeamus, & ipse Pontifex Romanus, pro tempore existens, valeat procedere.

Tempus statuit Episcopis Ultramontanis pro visitatione liminum Apostolorum.

§. 12. Volumus tamen, Episcopos, Archiepiscopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas, etiam S. R. E. Cardinales citra Montes, vel Mare existentes, per quatuor, alios verò ultra Montes, vel Mare degentes, per septem menses continuos à residentia, in præfatis Ecclesiis facienda, ad effectum visitandi limina SS. Apostolorum Petri, & Pauli juxta sacros Canones, ac Apostolicas Constitutiones, pro qualibet visitatione excusari: ita tamen, ut tunc illis durantibus, visitationis hujusmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus se divertant.

Ac Cardinalibus in vacatione Sedis Apostolicæ.

§. 13. Cardinalibus verò, nunc, & pro tempore existentibus, qui in casu vacationis Sedis Apostolicæ ad electionem Romani Pontificis faciendam accedere solent ad locum Conclavis ad hoc designati, concedimus licentiam discedendi ab Ecclesiis præfatis, sibi commissis, habita tamen priùs certa notitia vacationis ipsius Sedis Apostolicæ, & extra residentiam in loco, in quo electionem hujusmodi celebrari continget, commorandi, & permanendi usque ad peractam electionem, ac etiam postea per duos menses postquam Romanus Pontifex coronationis suæ insignia susceperit: quo tempore elapso, pręfati Cardinales, nisi illico, ut præfertur, ad Ecclesias pręfatas, quibus præsidere eos contigerit, se contulerint, subjaceant pœnis supradictis.

Clausulas hujus Constit. præservativas addit.

§. 14. Præsentes quoque literas, omniaque & singula in eis contenta, de subreptionis, obreptionis, ac cujuscumque nullitatis, aut invaliditatis vitio, intentionisque nostræ, ac quocumque alio defectu quantumlibet substantiali, etiam ex eo, quòd in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel prætendentes, & præsertim iidem Ecclesiis prædictis nunc, & pro tempore præfecti, etiam ejusdem S.R.E. Cardinales, præmissis non consenserint; nec ad ea vocati, & auditi, solemnitatesque, & quævis alia servanda, & adimplenda, nullatenus servata, & adimpleta; & causæ, propter quas præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam in aliquo justificatæ non fuerint; ac quocumque alio colore, prætextu, occasione, & causa, etiam in corpore juris clausa, & alia quacumque quantumvis rationabili, justa, & privilegiata; etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, à quoquam notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci non posse; nec sub quibuslibet similium, vel dissimilium Constitutionum, sive dispositionum, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam Consistorialiter, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores, & successores Nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet factis, comprehendi, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firmaque, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Contra quam judicari prohibet.

§. 15. Sicque & non aliter in pręmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, Nuncios, & prædictæ S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac quoscumque alios, quavis authoritate, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, declarandi, interpretandi, & diffiniendi facultate, ubique judicari, interpretari, declarari, & diffiniri debere: ita ut si umquam aliquod dubium, seu hæsitatio super præmissis, seu eorum aliquo oriri, vel suscitari contingat, nullus, præter Nos, ac Romanos Pontifices successores Nostros, possit præsentes literas quovis modo interpretari, & declarare: ac irritum, & inane, si secus à quoquam quavis authoritate contigerit attentari, decernimus.

Contraria removet.

§. 16. Non obstantibus pręmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis universalibus, generalibus, provincialibus, & synodalibus editis, & edendis, ac Cancellariæ Apostolicæ Regulis, etiam primæ, & cujuslibet secundæ editionis, & quatenus foret opus, de non tollendo Jure quęsito; statutis quoque etiam juratis, & consuetudinibus, etiam diuturnis, & immemorabilibus Ecclesiarum pręfatarum, & cujuslibet earum, & licentiis, aliàs quam, ut præfertur, impetratis, ac privilegiis, & indultis, etiam Apostolicis, eisdem Ecclesiis, earumque Præsulibus quomodolibet, & ex quacumque causa, hic forsan de necessitate exprimenda, concessis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine partibus, etiam Consistorialiter, ac alias quomodolibet emanatis, ac quocumque juramento, per eosdem, Ecclesiis hujusmodi præfectos sub quovis prętextu, vel causa præstito, & pręstando: quod fuisse, & fore nullum, ac irritum, & minimè obstare, neminique suffragari, quo minus ab integra observatione præsentium in aliquo excusari possit, declaramus, & quatenus opus sit, decernimus; necnon omnibus, & singulis, quæ Prędecessores nostri præfati in suis literis, & decretis præfatis voluerunt, non obstare. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium plenissimè, specialiterque & expressè derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Præfectis pluribus Ecclesiis quomodo resideant, declarat.

§. 17. Volumus etiam, quòd ii, qui duabus, vel pluribus Ecclesiis præfatis ex earum unione, vel aliàs ex concessione, seu dispensatione Apostolica quocumque nomine, vel titulo præfecti sunt, vel pro tempore erunt, à residentia, & pœnis hujusmodi excusentur, dummodo in earum altera, in qua de jure residere debent, verè, & personaliter resideant; exceptis tamen, ut præfertur, Ecclesiis Episcopalibus, Urbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præesse solent: residentia enim, si quæ apud præfatas Ecclesias titulorum Cardinalium fieret, aliquam excusationem eisdem Cardinalibus, ut pręfertur, non pręstaret, quò minus ipsi in alia, vel aliis Ecclesiis præfatis, quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit, residere omnino teneantur.

Publicationem in Urbe, omnes afficere decernit.

§. 18. Quòdque ut præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam ampliùs deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris, ut præfertur, in valvis Basilicæ S. Petri, & in Acie Campi Floræ affigantur, & publicentur: quæ sic affixæ, & publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, afficiant, & arctent, ut præmittitur, perinde ac si unicuique eorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Dat. P. A. XII. die 12 Decembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Decembris 1634. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Publicatio in Urbe.

Die 18. Decembris 1634. affixæ, & publicatæ fuerunt suprascriptæ literæ ad valvas Basilicæ S. Petri, & in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andream Scalmanum Sanctissimi D. Nostri Papæ Curs.

Pro Magistro Cursorum Dominicus Mang. Curs.

XXVIII. aliàs CXXXVIII.

Confirmatio præfinitionis habitus factæ inter Fratres Discalceatos S. Theresiæ, & Fratres primi Instituti, vulgo de Monte sancto, nuncupatos.

De Fratribus Carmelitis, vide indicata ad const. 8. *Honor. III.* Ut vivendi. *sup. tom.* 1. *pag.* 70. *Et de Carmelitis Discalceatis, vide ad const.* 64. *Greg. XIII.* Pia consideratione. *sup. tom.* 2. *Et hic sup. ad const.* 15. Romanus. *pag.* 24.

Edita An. D. 1635.

URBANUS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INter cæteras Apostolicæ solicitudinis curas, quibus jugiter premimur, ea Nos potissimum urget, ut personæ regulares in pacis amænitate feliciter regantur, & gubernentur.

Causæ hujus const. referuntur, ac Decretum desu per emanatam.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilecti filii Prioris generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, Nobis expositum fuit, quòd aliàs cum inter Fratres Discalceatos S. Theresiæ, & Fratres primi Instituti, seu Seminarii de propaganda Fide, vulgo de Monte Sancto nuncupatos, aliqua dubia circa habitum suborta essent; ad removendam omnis controversiæ, & litis materiam, habita ratione eorum, quæ ab utraque parte coram dilecto filio nostro Martio Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinale Ginetto nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectore allegata fuerunt; de eorum consensu à se pro Fratribus primi Instituti decretum fuit, ut ipsi Calceati semper incedant, tunicamque deferant ex lana, quæ in Provinciis minori, & viliori pretio emi poterit, coloris grisii, nigri, vel ad nigredinem tendentis, cum manicis strictis, scapulari aliquantulum breviori tunica, & latitudinis sexdecim digitorum per transversum, necnon cum Capucio, cujus anterior extremitas descendat ad octo digitos super pectus, & posterior usque ad cingulum, & decenter utrumque humerum cooperiat; ipsum verò Capucii caput ad formam capitis rotundum erit, & strictum, & illi iisdem mensuris correspondere debet Capucium album. Habebunt insuper cappam albam laneam ad collum crispatam cum plicis octo digitis tunica breviorem, & pallium, de quo fit mentio in Constitutionibus Ordinis parte prima Cap. 16. §. 2. sive in in Conventu, sive extra talis erit formæ, ut eis distinctio à Cappa Discalceatorum fit nota, & evidens: utenturque galero nigro, si quando ejus necessitas illis occurrerit. Ut autem prædictis Religiosis imposterum ea retractandi vel diffidendi libera tollatur facultas; quin potius, ut in vinculo pacis Domino famulentur; Nobis propterea dictus Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè, ut infra providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quod modo confirmat.

§. 2. Nos igitur dictum Priorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis Regularium præpositorum consilio, Decretum prædictum Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas, ac sublatam addit.

§. 3. Decernentes Decretum hujusmodi, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 12. die 3. Apr.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 3. Aprilis 1635. Pontificatus nostri anno duodecimo.

XXIX. aliàs CXXXIX.

Declaratio, quòd Constitutiones revocatoriæ vivæ vocis Oraculorum non comprehendant illos Officiales, quibus ratione munerum suorum antea de Summi Pontificis oraculo fides haberi solebat.

Concessiones vivæ vocis Oraculo factas, exceptis Oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis, revocavit Greg. XV. in const. 27. Romanus. *sup. tom.* 3. *Eam postea extendit ad omnes concessiones, etiam factas Cardinalibus, & eorum manu signatas S. D. N. Urban. VIII. hic sup. in const.* 9. Alias felicis *rec. pag.* 16.

Edita An. D. 1635.

URBANUS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Refert Const. revocantem vivæ vocis oracula, editam à Greg. XV. in t. 3. n. 27. pag. 313.

§. 1. ALias felicis recordat. Gregorius Papa XV. prædecessor noster, ut subnascentibus jugiter variis difficultatibus, & abusibus, ex privilegiis à Sede Apostolica vivæ vocis oraculo sæpenumero concessis obviam iret, Constitutionem edidit tenoris subsequentis, videlicet, Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula Militantis Ecclesiæ, &c.

Omittitur hæc Const. quia eam habes sup. Const. 27. Greg. XV. pag. 313. tom. 3.

Ipsam Greg. consth. hic Pont. extendit ad Oracula etiam facta S. R. E. Cardd. & eorum manu firmata. Hanc Const. habes hic supr. n. 9. Aliàs fel. pag. 18.

§. 2. Et subinde per Nos accepto, quòd experientia rerum magistra compertum erat, concessiones, & gratias vivæ vocis oraculo, etiam à S. R. E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas, sæpe ab his, in quorum favorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplinæ Ecclesiasticæ detrimentum executioni demandari; Idcirco quantùm cum Domino potuimus, his, & aliis malis occurrere volentes; Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; De consilio nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negocium hujusmodi maturè discutiendum commisimus, omnia, & singula privilegia, facultates, licentias & gratias quascumque per Summos Pontifices prædecessores nostros, ac per Nos vivæ vocis oraculo, etiam S. R. E. prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuscumque Generalibus, Pro-

vincialibus, cæterisque Superioribus, & personis cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, sive secularibus, sive regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Societati Jesu, aut ejus Clericis, seu Presbyteris, aliisque personis prædictis, quacumque de causa, etiam de necessitate, exprimenda, occasione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, & contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut aliàs quomodolibet concessa, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, Apostolica auctoritate revocavimus, cassavimus, sustulimus, abrogavimus, & annullavimus, ac de cætero revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullique deinceps suffragari posse, nec debere declaravimus; prout in aliis nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Nunc illam declarat non comprehendere illos officiales, quibus ratione munerum suorum antea de Summi Pont. oraculis fides haberi solebat.

§. 3. Cùm autem pro tempore existentibus nonnullis nostris, & Sedis Apostolicæ Officialibus, seu Ministris, qui eorum officiorum, seu munerum ratione, de gratiis, concessionibus, & dispositionibus quibuscumque per Nos faciendis, mandatisque, & jussionibus nostris exequendis, aliisque rebus, & negociis gerendis, Nobiscum diversa tractant per se, seu de eorum mandato facienda, gerenda, & executioni demandanda vivæ vocis oraculo commisérimus, & in dies circa ea, quæ ad cujuslibet eorum officium, seu munus, quo funguntur, pertinent, committamus; Nos firmiori gestorum de mandato nostro per eosdem Officiales, seu Ministrorum validitati, eorumdemque Officialium, seu Ministrorum securitati consulere volentes; Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Officiales, seu Ministros prędictos, quibus aliàs ante emanatas prædictas Constitutiones ex officiorum suorum auctoritate, & prærogativa de oraculo per eos à Romanis Pontificibus pro tempore existentibus habito fides haberi solebat, quoad ea quæ ut præfertur, ad cujuslibet eorum officium, seu munus, quo funguntur, pertinent, in literis etiam nostris prędictis super revocatione Oraculorum hujusmodi emanatis minimé comprehensos fuisse, nec esse, nec comprehendi debere declaramus, & decernimus: & ad abundantiorem cautelam eosdem officiales, seu Ministros adversus easdem Constitutiones, quatenus opus sit, restituimus, & plenarie reintegramus in omnibus, & per omnia, perinde ac si quoad illos prędictæ Constitutiones non emanassent.

Clausulas præservativas apponit.

§. 4. Decernentes, prę̧sentes literas validas, firmas, & efficaces, existere, & fore, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 5. Non obstantibus Gregorii prædecessoris hujusmodi, Nostrisque literis præfatis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, cœterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 12. die 11. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 11. Aprilis 1635. Pontificatus nostri anno duodecimo.

XXX. aliàs CXL.

Regulares, qui ultra vota solita, etiam votum emittunt de non petenda, aut acceptanda extra Religionem dignitate, per quamcumque eorum translationem, seu habitus privationem, aut dimissionem, à voto hujusmodi nullatenus liberantur.

Diversis Regularium personarum Ordinibus ambitum prohibuerunt Pontifices, & hoc videre poteris in Repertori, Verbis, ad singula eorum nomina.

His addo, quod super professionibus per Regulares emissis, non facto in locis designatis Novitiatu, Const. edidit hic Sanctiss. Pont. hic sup. num. 5. *Religiosos.* Qui subjectos declaravit ipsos Regulares, quantumvis exemptos, Constitutionibus Apostolicis in concernentibus Fidem Catholicam, & sanctæ Inquisitionis officium. ut hic sup. in const. 8. *Cum sicut accepimus.* pag. 15. Et super missionibus ad Japoniam nonnulla statuit in const. 16. *Ex debito* hic sup. pag. 25.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1635.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quia multi Regulares ultra alia vota emiserunt votum de non petenda, procuranda, vel acceptanda dignitate extra eorum Religiones,

§. 1. Cum, sicut accepimus, diversorum Ordinum, Congregationum, & Institutorum, ac etiam Societatis Jesu personæ Regulares, ultra alia vota, etiam votum, promissionem, sive Juramentum solemniter, sive simpliciter emittant, aut præstent de non patenda, nec procuranda, minusvè acceptanda aliqua dignitate, neque aliqua superioritate extra eorum Religionem.

Et sub diversis rationibus prætendunt se liberatos à dicto voto.

§. 2. Quoniam verò propter infirmitatem, seu aliam legitimam causam, Sedes Apostolica aliquibus personis Regularibus licentiam aliquando impartitur, se de una ad aliam Religionem, etiam speciali nota, & expressione dignam, etiam laxioris observantiæ transferendi, necnon aliqui etiam Religionum supra expressarum, & cujuslibet earum Generales, vel alii Superiores, vigore, ut asserunt, facultatum sibi per Sedem eamdem concessarum, translationem de una ad aliam Religionem, aut strictiorem, vel laxiorem Regularibus suis, sive per viam expulsionis, sive alio quovis modo concedunt; vel aliàs Regularibus suis hujusmodi ut se transferant, occasionem præbent; vel etiam ipsi Regulares ex aliquibus causis licentiam manendi extra Claustra, etiam in habitu clerici, vel Sacerdotis secularis aliquando. obtinere solent.

Ideo Pont. declarat per quamcumque eorum translationem, seu habitus privationem, vel dimissionem, nullatenus à voto hujusmodi liberatos esse.

§. 3. Ideo, ne per præfatas, & quascumque alias translationes, expulsiones, & dimissiones habitus Regularis eorumdem Regularium, quavis authoritate, licentia, occasione, ratione, & causa, quantumlibet rationabili, favorabili, pia, & publica, etiam in corpore juris clausa, sive ratione majoris boni, ac aliàs quomodolibet hactenus, & pro tempore factas, & faciendas, possint Regulares hujusmodi quandocumque, ut præfertur, translati, expulsi, etiam post habitum Religionis dimissum, prætendere se à dicto voto, promissione, sive juramento de non petendo, nec obtinendo aliquam dignitatem, & de illam etiam Motu proprio collatam non acceptando, fuisse, vel esse liberatos, quantum cum Domino possumus opportunè providere volentes; necnon voti, promissionis, seu juramenti, ac facultatum, licentiarum, expulsionum, & causarum, aliorumque etiam de necessitate exprimendorum veriores, & totos tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, declaramus, & decernimus, quoscumque Regulares prædictos cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam quomodolibet exempti, etiam Societatis Jesu, per quamcumque translationem hactenus, & in posterum quandocumque de sua, ad aliam Religionem, vel Ordinem, ut præfertur, seu aliàs quomodolibet, etiam pluries, & per quamcumque expulsionem habitusque Regularis dimissionem pro tempore factas, non esse, nec fore, minusvè dici, aut censeri posse, seu debere à præfato voto, promissione, seu juramento liberatos: sed eos hactenus, & pro tempore, ut prę̧fertur, translatos, expulsos, ac à delatione, habitus Regularis absolutos, vel privatos, quarumcumque dignitatum hujusmodi proinde incapaces,

& ad

& ad illas petendas, acceptandas, & obtinendas, inhabiles remanere in omnibus & per omnia, perinde ac si translati, expulsi, seu à delatione habitus liberati, seu privati non fuissent.

Huic Const. clausulas praeservativas apponit.

§. 4. Praesentes verò literas, omniaque & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in praemissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, ad ea vocati, & auditi, minusque causae propter quas eaedem praesentes emanarint, adductae, verificatae, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus justificatae fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo, quòd in praemissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quaevis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta, non fuerint, aut ex quovis alio capite à Jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore Juris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quae ad effectum validitatis praemissorum necessariò exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiae, vel justitiae remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse; neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis, & faciendis comprehendi; sed semper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac per omnes & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 5. Sicque, & non aliter in praemissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Cancellariae nostrae Regulis, & quatenus opus fuerit, etiam illa de Jure quaesito, non tollendo, ac cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio ad hoc servanda foret; illorum omnium, & singulorum tenores, praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praedictum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Publicationem in Urbe omnes afficere decernit.

§. 7. Ut autem praesentes, & in eis contenta quaecumque, ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam praetendere possit; Volumus pariter, & mandamus, quòd eaedem praesentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiae Lateranensis, Basilic. Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariae Apostolicae Valvas, ac in acie Campi Florae affigantur, & publicentur, & cùm inde amovebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quae sic publicatae, & affixae, omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatae, & notificatae fuissent.

Transumptis fidem dari jubet.

§. 8. Quòdque illarum transumptis impressis, sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quae adhiberetur praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensae.

Dat. P. A. 12. die 21. Maji.

Dat. Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Maji 1635. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

Publicatio in Urbe.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi, millesimo sexcentesimo trigesimo sexto, die verò vigesima mensi. Novembris, retroscriptae literae Apostolicae affixae, & publicatae fuerunt ad Valvas Ecclesiae Lateranensis, Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae, per nos Antonium Bardum, & Julium Marzitellium Sanctiss. D. N. PP. Curs.

Hieronymus Vecchionus Mag. Curs.

XXXI. aliàs CXLI.

Quòd assertiones, & enunciationes scriptorum, & aliorum quorumcumque non faciant fidem, nisi servata forma in hac Constitutione praescripta.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1635.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

In supremo justitiae solio, & apostolicae potestatis plenitudine à Domino constituti, inter caeteras pastoralis officii nostri curas, in eam boni patrisfamilias exemplo libenter incumbimus, ut non modò unicuique quod suum est, aequa lance tribuatur, verùm etiam Camerae Apostolicae, Ecclesiarumque omnium, & personarum eis in divinis inservientium jura sarta tectaque, opportunis rationibus praeserventur, nec literarum ab hac sancta Sede emanatarum, ob sinistram, & malitiosam quorundam interpretationem, sive enunciationem, effectus eludantur.

Quia nonnulli scriptores, glossatores & commentatores scripto, vel impressione, aut enunciatione asserunt editas nonnullas const. a Sede Apost. in praejudicium ipsius.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, ocularique inspectione cognovimus, nonnulli scriptores, glossatores, expositores, interpretes, & Commentatores tam historiarum etiam antiquarum, repetitionum, tractatuum, & allegationum, seu consiliorum, glossarum, & annotationum, collectanearum, seu quaestionum, vel, ut vocant, decisionum, ac resolutionum, disceptationum, expositionum, declarationum, controversiarum, & aliarum quovis nomine nuncupatarum scripturarum etiam typis impressarum, ac compositionum, & librorum etiam impressorum, etiam super interpretatione sacrae Scripturae, sacrorum Canonum, & Conciliorum, ac Legum etiam Imperialium, &

Prag-

Sedis, Ecclesiarum, seu aliorum locorum piorum.

Pragmaticarum, sive Decretorum, & Statutorum etiam Regnorum, & Provinciarum, quàm quarumcumque aliarum materiarum, etiam pactionum, etiam mutuarum, concordatorum, compactorum, capitulationum, articulorum, seu conditionum etiam pacis, seu fœderis etiam generalis, seu treguæ, ac quorumcumque contractuum, conventionum, donationum, dationum, emphyteuticationum, infeudationum, investiturarum etiam de Terris, Castris, Civitatibus, Regnis, seu Provinciis, ac facultatum, licentiarum, indultorum, privilegiorum, gratiarum, commissionum, delegationum, constitutionum, sanctionum, & dispositionum quarumcumque, ac cujusque generis, & speciei etiam speciali nota, seu expressione dignarum, quascumque artes liberales, & alias quascumque materias tam profanas, quàm ecclesiasticas, & spirituales tractantium, seu continentium, & quæ quomodolibet preeminentias, dignitates, jurisdictiones, superioritates, confinia ditionum, resque, & jura etiam Sedis Apostolicæ, & quorumcumque Principum cujuscumque qualitatis, conditionis, status, dignitatis etiam ecclesiasticæ, & cujuslibet alterius prærogativæ, & præeminentiæ, etiam speciali nota dignorum; ac etiam quarumcumque Rerumpublicarum, Universitatum, Civitatum, Communitatum, Nationum, & quorumcumque aliorum aliis præsidentium, etiam Ecclesiarum, & ecclesiasticorum, etiam cujuslibet ordinis, & militiæ Regularium concernunt, & alias quomodolibet interesse S. R. E. & Sedis prædictæ, ac Ecclesiarum, & ecclesiasticorum tangunt, ausi fuerint, & audeant asserere, & affirmare, seu enunciare à Nobis, Romanisque Pontificibus prædecessoribus nostris emanasse diversas concessiones, gratias, indulta, privilegia, aliasque diversas dispositiones, cùm tales, & talia non emanaverint, vel saltem aliter, quam ipsi sive malitiosè, sive erroneè suis commentis, sive compositionibus tam calamo exaratis quàm typis impressis hactenus etiam antiquitus dixerint, & publicaverint, dicantque, & publicent, etiam ratione monumentorum, ac aliorum quomodolibet in publico expositorum; imò, quod pejus est, etiam non erubuerint, nec erubescant in suis scriptis, ac tractatibus etiam impressis ponere assertos tenores pretensarum Literarum Apostolicarum tam sub plumbo, quàm sub annulo Piscatoris, ut dicunt, ab hac S. Sede expeditarum, & illos vel falsos, vel valde diminutos, ac truncos inserere, omittendo restrictiones, seu limitationes temporum, & alias substantiales, ac diversa, & plura alterata inserendo, ponendo, referendo, seu enunciando, & ita fingendo concessiones, quæ factæ non fuerunt, vel concessionem esse perpetuam, & unius tenoris, cùm fuerint ad certum etiam modicum tempus, seu etiam alterius tenoris, ac aliter multis modis unum pro alio asserere, affirmare, vel enunciare voluerint, & velint, suasque assertiones, & scripta ediderint, & impresserint, edantque, & imprimant, publicentque in præjudicium ecclesiarum, & locorum piorum, Cameræque, & Sedis apostolicæ.

Declarat, hujusmodi assertiones, enunciationes, &c. scriptas vel impressas nullam fidem facere in judicio, nec extra, in præjudicium Sedis Apost. Ecclesiarum, seu aliorum locorum &

§. 2. Quapropter Nos his fraudibus, & malitiis, ac etiam erroribus, & præjudiciis, quæ etiam defectu imprimentium multoties occurrunt, quantum nobis ex alto conceditur, obviare volentes, ipsarumque historiarum tractatuum, reperitionum, allegationum, compositionum, interpretationum, & assertionum, ac insertionum, & enunciativarum quarumcumque aliorumque præfatorum cujuscumque generis, & speciei sint, ac super qualibet re, & ex quacumque occasione, vel causa, & à quibuscumque personis facta fuerint, etiamsi speciali mentione, & expressione, imò etiam de verbo ad verbum insertione, vel relatione indigerent, tenores etiam majores & veriores pro insertis, & expressis habentes; Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione declaramus, & decernimus, omnes, & singulas præfatas assertiones, narrativas, insertiones, relationes, expositiones, declarationes, & enunciativas, ac quascumque expressiones quarumcumque gratiarum concessionum, indultorum, privilegiorum, ac dispositionum Apostolicarum, & quorumcumq; aliorum, ut præmittitur, ac aliàs quomodolibet à præfatis, & aliis quibuscumq; scriptoribus, & auctoribus etiam quoad alia receptis forsan, & approbatis, etiam antiquis, antiquioribus, & antiquissimis factas, scriptisque exaratas, & typis impressas, nullam fidem, nec indicium, aut probationis speciem, seu adminiculum fecisse, nec facere in judicio, nec extra judicium, in damnum, læsionem, seu præjudicium Sedis Apostolicæ, Ecclesiarum, & locorum piorum, eaque obtinentium, ejusque, & eorum jurium quorumcumque, ac dignitatum, & jurisdictionum, etiam in favorem cujuscumque alterius Ecclesiæ, loci pii, & Ecclesiasticæ personæ, nisi si, & postquam constiterit, de originalibus literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, Chirographorum, supplicationum, vel Motuum propriorum; seu in defectum originalium, nisi prius ipsæ gratiæ, indulta, concessiones, privilegia, & quæcumque aliæ dispositiones, quæ, ut præfertur, per Nos, ac Romanos Pontifices asseruntur factæ, fuerint recognitæ, seu extractæ à Datario, Secretario Brevium, & Præfectis Archiviorum, ac Magistris Registrorum, aliisque ejusdem Sedis Apostolicæ officialibus respectivè, & per eosdem officiales cum earum originalibus auscultatæ, collatæ, & concordare inventæ, seu respectivè recognitæ, ita ut quibuscumque scriptorum, aliorumque præfatorum assertionibus, narrativis, insertionibus, relationibus, enunciativis, & expressionibus gestorum, concessorum, & dispositorum, ut dicunt per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores, & successores nostros, nulla fides umquam adhibeatur, nec adhiberi possit, nisi constito prius de narrato, relato, inserto, asserto, & enunciato authentico, videlicet per originale exhibendum, vel per sumptum, ut præfertur extrahendum, & respectivè recognoscendum.

personarum, etiam in favorem alterius Ecclesiæ, loci pii, &c. nisi prius constiterit de ipsarum originalibus recognitis, seu extractis à Datario, Secretario Brevium, Præfectis Archiviorum, vel aliis Sedis Apost. officialibus.

Vult insuper quod ubi agitur de interesse Sedis Ap. vel Cameræ, prædicta extractio fiat citato & audito Cam. Apost. Commissario, & in subscriptione extractionum fiat mentio de hujusmodi citatione.

§. 3. Et quoad ea, in quibus agitur quomodolibet de aliquo interesse, vel præjudicio Cameræ, & Sedis Apostolicæ, nisi ultra præfata etiam concurrat, quòd prędicta extractio, collatio, & auscultatio, ac respective recognitio factæ fuerint, citato, & audito Cameræ Apostolicæ Commissario pro tempore existente; & nisi officiales hujusmodi in eorum, & earum extractione, & subscriptione attestentur de citatione, auscultatione, collatione, & concordia, ac respective recognitione prędictis. Et idem statuimus, & decernimus esse observandum respectu gratiarum, concessionum, indultorum, privilegiorum, ac quarumcumque aliarum dispositionum, quæ in posterum à Nobis, seu à Romanis Pontificibus successoribus nostris canonicè intrantibus, emanasse assererentur, ut illarum assertiones, insertiones, & enunciativæ, aliaque præmissa, & quodlibet eorum à quibuscumque scriptoribus, & autoribus, ut prefertur, pro tempore faciendæ, & facienda, nullam fidem, indicium, vel probationem faciant in prejudicium Sedis Apostolicæ, & aliorum prefatorum in judicio, & extra judicium, nisi si, & postquam auscultatio, & respectivè citatio, aliaque premissa omnia, & singula pariter intervenerint.

Clausulas præservativas apponit.

§. 4. Presentes quoque literas, omniaque & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in premissis interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentes, ad ea vocati, & auditi, & causæ, propter quas eædem presentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexco-

gitato,

gitato,& substantiali, sive etiam ex eo quòd in præmissis,seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda,& adimplenda servata,& adimpleta non fuerint,aut ex quovis alio capite à jure,vel facto,aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam prætexto enormis, enormissimæ, & totalis læsionis,aut alia quacumque causa etiam in corpore juris clausa,etiam quantumvis rationabili,& privilegiata,etiam tali,quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum,aperitionis oris, reductionis ad viam & terminos juris, aut aliud quodcumque juris,facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato,vel concesso quempiam uti seu se juvare in judicio,vel extra posse; neque sub quibusvis similium,vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus,aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi; sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas,firmas,& efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Decretum irritans superaddit.

§. 5. Sicque,& non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales,etiam de latere Legatos,& Nuncios,ac alios quavis auctoritate,& potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis,& eorum cuilibet quavis aliter judicandi,& interpretandi facultate, & auctoritate, interpretari, judicari,& definiri debere; irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus foret, nostra de non tollendo jure quæsito, ac quibusvis aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis,aliisque efficacioribus,& insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere,vel in specie,etiam Motu, scientia,deliberatione,& potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,& singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis,specifica,expressa,& individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret,illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plena, & sufficienter expressis,& insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris,ad prædictum effectum specialiter, & expresse derogamus,ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandat eam publicari in urbe,& publicatam omnes afficere.

§. 7. Ut autem præsentes, & in eis contenta, quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit,volumus pariter,& mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis,ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe valvas,ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur: quæ sic publicatæ, & affixæ omnes,& singulos,quos concernunt,perinde afficiant,& arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Et ejusdem transumptis credi.

§. 8. Quòdque illarum transumptis impressis,sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis,eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ.

Dat. P. A. XII. die 1. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 1. Junii 1635. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi, millesimo sexcentesimo trigesimo sexto, die verò vigesima mensis Novembris, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, per nos Antonium Bardum, & Julium Marzitellum Sanctiss. D. N. PP. Curs.

Hieronymus Vecchionus Mag. Curs.

XXXII. aliàs CXLII.

Quod in Provinciis Hispaniarum, & Indiarum Fratrum S. Francisci de Observantia Discalceatorum, ampliùs non sint,neque habeantur tituli Lectorum Jubilatorum,neque exemptione Patris gaudeat,nisi qui Minister Provincialis fuerit.

De Fratribus S. Francisci notavi satis ad Const. 49. *S. D. N. Urban. VIII.* Sacrosanctum. *sup. tom.* 4. *& Const.* 23. Inter gravissimas, *hic sup. pag.* 35.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1635.

Exordium.

Religiosos viros, qui abjectis hujus sæculi vanitatibus, humilitati, & paupertati sub arctioris vitæ Instituto se per omnia tradiderunt; & abnegantes semetipsos, ut facerent voluntatem Domini, suam fregerunt; sicut peculiaribus hujus Sanctæ Sedis favoribus, & gratiis dignos existimamus, ita ad circumspectam illius providentiam pertinere dignoscimus, ea sedulò statuere, atque ordinare, quibus Religiosi ipsi in ea, quam singulari divinæ benedictionis præsidio ingressi sunt, viam de cætero ambulent, & vota sua reddant Domino in sanctitate, & justitia coram ipso.

Prohibitio de cætero habendi titulos Lectorum Jubilatorum.

§. 1. Hinc est quòd Nos dilectis filiis Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatis nuncupatis Hispaniarum,& Indiarum, quos in visceribus gerimus charitatis, omnem ambitionis, honorumque & titulorum consequendorum viam præcludere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus, atque ordinamus, quòd de cæteros perpetuis futuris temporibus in ulla eorumdem Fratrum Provincia tam Hispaniarum, quàm Indiarum, tituli Lectoris Jubilati nullatenus sint, neque habeantur.

Neque gaudendi exemptione Patris, nisi fuerit Minister Provincialis.

§. 2. Quòdque nullus eorumdem Fratrum Discalceatorum, qui Minister Provincialis non fuerit, titulo, ac exemptione Patris gaudeat, etiam si fuerit, vel pro tempore sit Vicarius Provincialis.

Titulorum hujusmodi abrogatio, ac pœnarum impositio contra facientibus.

§. 3. Nos enim ex nunc quoscumque titulos Lectorum Jubilatorum, qui ad præsens in eisdem Provinciis reperiuntur, Apostolica auctoritate tenore præsentium revocamus, cassamus, & abrogamus, ac pro revocatis, cassis, & abrogatis haberi volumus: Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ,ac sub arbitrii Nostri pœnis,omnibus, & singulis dictarum Provinciarum Fratribus, ad quos spectat, ne titulis Jubilatorum sibi aliàs quomodolibet concessis, seu per eos quavis occasione, vel causa obtentis, de cætero uti, seu se illis juvare audeant, vel præsumant: ac in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis,ac privationis officii pœnis ipso facto incurrendis, dilectis filiis eorumdem Fratrum Ministro, & Commissario generalibus respectivè præcipimus, & mandamus,ut statim receptis præsentibus literis, illis pareant, & obediant,deque illis Ministros Provinciales, Vicarios prædictos, & Fratres in numerum Lectorum

Jubilatorum relatos certiores faciant; ac Ministri Provinciales Vicarii prædicti, & Lectores Jubilati hujusmodi omnia, & singula in eisdem literis contenta sub eisdem pęnis, ut pręfertur, incurrendis adimpleant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 5. Non obstantibus regula nostra de Jure quęsito non tollendo, ac aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum prædictarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut pręsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. XIII die 3. Decemb.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Decembris 1635. Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.

XXXIII. aliàs CXLIII.

Exemptio Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, Congregationis Hispaniarum à Jurisdictione, obedientia, & superioritate Ministri Generalis Fratrum Calceatorum Ordinis pręfati.

Lege de hac Congregatione indicata à me supra in Const. 3. Cùm sicut. pag. 9.

Edita An. Dom. 1636.

URBANUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei;
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex quo regimen Universalis Ecclesiæ Nobis à Domino commissum, meritis licèt imparibus suscepimus, primas esse officii nostri partes, semper reputavimus, si pro multiplicibus ministeriis, quæ in Ecclesia Militanti ab illius fidelibus sedulò convenit exerceri, singulos operarios susceptis oneribus insistentes, opportunis confoveremus pręsidiis, & auxiliis. Proindeque curæ Nobis semper fuit viros Religiosos, eosque pręcipuè, qui remoti à turbis, divinæ vacantes contemplationi, in altum primævi Instituti montem juxta normam à Sede Apostolica peculiariter illis pręscriptam: Et non solùm privatæ, sed publicæ animarum saluti invigilantes, dura servitute apud Barbaros detentorum libertati, & spiritualibus periculis fructuosè insudant, & consulunt, pro Pastoralis officii nostri sollicitudine firmissimis munirè pręsipiis. Quod ut pleniùs Nobis eveniat, illos pleni sui juris efficimus, ac ab omnimoda subordinatione, & subjectione libenter emancipamus, atque etiam sub inviolabili Sedis Apostolicæ protectione, paterna benevolentia recipimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Innoc. III. approbavit Ordinem Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in Const. 1. p. 71. tom. 1. Clem. VIII instituit

§. 1. Cum pridem felicis recordationis Innocentius Papa Tertius prædecessor noster, Ordinem Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum sub propria Regula, nutu divino Sanctis Patriarchis Joanni, & Felici illius Fundatoribus tradita, & ab eodem pręcedessore confirmata, instituisset.

§. 2. Postmodum verò, vel temporum injuria, aut fervore remisso, vel certè hominum tepiditate, antiqua inolevisset observantia, laxiori modo vivendi paulatim invalescente; piæ memoriæ Clemens Papa Octavus, etiam pręcedessor noster Motu suo proprio in Regnis Hispaniarum unam Provinciam, seu Congregationem Fratrum Reformatorum, & Discalceatorum ejusdem Ordinis, in qua primitiva Regula cum antiquo, & pristino illo rigore in spiritus fervore observaretur; & quæ per unum Ministrum Provincialem, ex eisdem Discalceatis eligendum, regeretur, erexerit, & instituerit: ipsamque Congregationem, ac Provinciam Discalceatorum hujusmodi ab aliis Provinciis pręcdicti Ordinis Fratrum Calceatorum, seu motificatæ Regulæ, perpetuò sejunxerit, separaverit, & dismembraverit: ipsosque Fratres Reformatos, & eorum Monasteria, tam erecta, quàm imposterum erigentia, ab omni, & quacumque jurisdictione, visitatione, & superioritate, tam Commissarii generalis, quàm aliorum Ministrorum Provincialium, & aliorum quorumcumque Superiorum Calceatorum, seu modificatæ Regulæ ejusdem Ordinis (excepto Ministro Generali totius Ordinis præfati, sub cujus obedientia, & superioritate Provincia ipsa, illiusque Domus, & Monasteria præsentia, & futura, semper manerent) perpetuò exemerit, & liberaverit.

Congregationem Fratrum Reformatorum hujus Ordinis. in Const. 62 p. 63. tom. 3. & eam non exemit à superioritate Ministri Generalis totius Ordinis.

Paul. V. Congregationem Reformatorum in duas Provincias divisit in const. 59. p. 180. t. 3. cum facultate eligendi ex ipsis unum VicariumGeneralem ad sex annos duraturum ut in const. seq. ad d. const. 59.

§. 3. Et postmodum recolendæ memoriæ Paulus Papa Quintus, similiter prædecessor noster, considerans, ipsam Congregationem Fratrum Discalceatorum, non mediocriter, benedicente Domino in diversis dictorum Regnorum partibus jam tunc esse propagatam cum bonæ famæ odore, necnon spiritualium operum incremento, eique, plurima illius Monasteria, per unum Ministrum Provincialem commodè regi & gubernare non posse, innotescens; etiam motu suo proprio ex omnibus Monasteriis, & Regularibus Domibus dictæ congregationis, duas Provincias separatas, quarum quælibet per unum Ministrum Provincialem, ex pręcdictis Fratribus Discalceatis eligendum, gubernaretur, instituerit. Et deinde idem Paulus pręcdecessor facultatem concesserit, eligendi ex ipsis Discalceatis unum Pręlatum, Vicarium Generalem nuncupandum, cujus officium & potestas per sex annos duraret: quique Congregationis pręcdictæ, illiusque Provinciarum, & Ministrorum, tam Provincialium, quàm Conventualium Superior existeret, atque plenam potestatem gubernandi dictam Congregationem, dicto durante tempore, haberet, Ministroque Generali totius Ordinis subesset, & confirmationem suæ electionis ab ipso obtineret.

Hic idem Pont. subinde concessis facultatem eligendi ex ipsis Discalceatis unum Ministrum Generalem de sexennio in sexennium in sua Const. quam non posui, quia coincidit cum Const. Innoc. III. indicæ in rubr.

§. 4. Et subinde, cùm rationi consentaneum non esset, ut qui arctioris Regulæ sectantur observantiam, Superioribus, qui in laxiori degunt, subjaceant, sed Superiores habeant proprii sui Instituti Nos propterea Motu nostro proprio, & ex certa scientia nostra deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationi Fratrum Discalceatorum hujusmodi concessimus facultatem eligendi unum Ministrum Generalem ex ipsis Discalceatis; statuentes inter alia, quòd electio hujusmodi Majoris, ac Generalis Ministri, de sexennio in sexennium, in Capitulo Generali per secreta suffragia juxta Concilium Triddentinum fieret.

Auctoritatemq dedit confirmandi electionem prædicti MinistriGeneralis ipsi Capitulo Generali.

§. 5. Cùmque post concessionem nostram hujusmodi Minister Generalis ex ipsis Reformatis noviter electus confirmationem suæ canonicæ electionis, tamquàm Pręlatus dicti Ordinis à Sede Apostolica immediatè dependens, à Nobis obtinuisset: Postremò etiam Nos eidem Congregationi, ut Capitulum Generale Discalceatorum Ordinis, & Congregationis hujusmodi, pro illius Ministri Generalis electione facienda legitimè congregatum, de cętero perpetuis futuris temporibus, electionem Ministri Generalis in dicto Capitulo Generali factam confirmare liberè, & licitè posset; & valeret, ita quòd Minister Generalis Discalceatorum hujusmodi noviter electus, & à Capitulo Generali confirmatus, nulla alia confirma-

Facultas confirmandi est indicata in rub.

tione

tione unquam indigeret; Apostolica auctoritate concessimus; prout in diversis Litteris Apostolicis desuper expeditis pleniùs continetur.

Modò iste ont. adtollendam omnem causam ubitandi, ximit hanc ongregat. à urisdictione, obedientia, & superioritate Ministri Generalis Fratrum Calceatorum.

§. 6. Cùm autem, sicut accepimus, quamvis prædicta Discalceatorum Congregatio, vigore Litterarum Nostrarum hujusmodi, facultatem habeat eligendi suum Generalem Ministrum totius Congregationis prædictæ: Et jam cessante nomine Vicarii Generalis, satis appareat, cessasse illam subordinationem Vicarii Generalis Ministro Generali totius Ordinis, cujus vices gerebat, & ad quem illius confirmatio pertinebat: nec par in parem habeat imperium: Nihilominus pro majori quiete, & spirituali progressu ejusdem Congregationis Reformatorum hujusmodi, Nos dilectum filium Fratrem Joannem de Annunciatione, Procuratorem Generalem dictæ Congregationis, amplioris gratiæ favore prosequi volentes, ipsumque Joannem, nec non singulares personas Congregationis prædictæ à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodòlibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes: nec non singularum Litterarum præfatarum tenores, etiam veriores, ac Datas præsentibus pro expressis habentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine; non ad alicujus Nobis desuper factæ petitionis instantiam, sed de mera Nostra liberalitate; ex voto tamen Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum: Quòd de cætero prædicta Congregatio, aut illius Religiosi, vel Minister Generalis, aliique Prælati, Superiores, Officiales, & Personæ, perpetuis futuris temporibus Ministro Generali Fratrum Calceatorum totius Ordinis prædicti, nunc, & pro tempore existenti, in spiritualibus, vel temporalibus, minimè subjaceant, aut subjecti, & suppositi esse minimè debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus. Ipsosque Fratres Discalceatos, illiusque Ministrum Generalem, ipsiusque Personas, Conventus, Domos, Collegia, Provincias, tàm præsentia, quàm futura, res, & bona, ab omni, & quacumque jurisdictione, superioritate, subordinatione, obedientiâ, correctione, visitatione, gubernio, aut alia quavis jurisdictione, tam Ministri Generalis Fratrum Calceatorum hujusmodi, quàm aliorum Prælatorum, & Superiorum, quacumque auctoritate fungentium, functurorum, & quantumvis amplissimis privilegiis, & facultatibus utentium, & usurorum; etiam quandocumque reformandorum, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuò eximimus, liberamus, & dismembramus. Illosque sic exemptos, liberatos & dismembratos, uti Sedi Apostolicæ immediatè subjectos, sub Nostra, & Sedis Apostolicæ tutela, & protectione recipimus, & admittimus.

Approbatio & privilegiorum confirmatio.

§. 7. Omniaque & singula privilegia eidem Congregationi Reformatorum, circa exemptionem hujusmodi, aut aliàs per Sedem Apostolicam concessa, eadem auctoritate, etiam perpetuò approbamus, & confirmamus; eisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus. Omnesque, & singulos tam Juris, quàm facti defectus, quantumvis substantiales, si qui desuper quomodòlibet intervenerint in eisdem, supplemus.

Clausulæ præservativæ.

§. 8. Decernentes, præsentes, etiam ex eo, quòd interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, aut præmissis non consenserint, sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, aut Sedem Apostolicam, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, pro tempore factis, nullatenùs comprehendi; sed semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori Data per Superiores Congregationis Reformatorum hujusmodi, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore.

Clausula sublata.

§. 9. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, sublatâ eis, & eorum cuilibet quàvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere. Irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac præfatis Litteris Clementis, & Pauli Prædecessorum Nostrorum hujusmodi; nec non in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis, editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, etiam Ministro Generali Fratrum non Reformatorum hujusmodi, illiusque Provincialibus Ministris, aliisque Officialibus, & Superioribus, ac personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac aliàs in contrarium forsan quomodòlibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hæc servanda foret, eorum tenores pro plenè, & integrè expressis habentes, Motu pari de eadem potestatis plenitudine harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 11. Volumus autem, quòd præsentium transsumptis, vel earum copiis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Generalis, vel Procuratoris Generalis hujusmodi, vel alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent publicatæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ absolutionis, concessionis, indulti, exemptionis, liberationis, dismembrationis, receptionis, admissionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 14. die 28. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1636. pridiè Kalendas Martii, Pontificatus Nostri anno quarto decimo.

XXXIV. aliàs CXLIV.

Declaratio quoad facultates transferendi pensiones, aut illarum loco fructus, ac translationes, novasque reservationes pensionum, aut fructuum antea translatorum.

Quoad pensiones obtinendas, seu transferendas, vide

indicata ad constit. 73. *Pii V.* Sacrosanctum. *sup. tom.* 2. *pag.* 287.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1636.

Exordium.

INter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas, quibus jugiter premimur, illa etiam est, ne Ecclesiæ & Beneficia Ecclesiastica indebitè contra, aut præter mentem Romani Pontificis prægraventur.

Causæ hujus const.

§. 1. Cùm igitur ex translatione pensionum onus illarum prorogetur, seu extendatur de persona ad personam, & sæpè de infirmo ad sanum, & de sene ad juvenem, in non modicum præjudicium Ecclesiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac illa pro tempore obtinentium; & propterea difficiliùs concedatur facultas transferendi illas pensiones, quæ aliàs translatæ fuerunt.

Declaratio de qua in rubr.

§. 2. Idcircò Ecclesiarum, ac Beneficiorum, & illa obtinentium prædictorum detrimentis, & incommodis, quantum Nobis ex alto conceditur obviare volentes, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hâc Nostrâ perpetuo valiturâ Constitutione declaramus, omnes, & singulas per Romanos Pontifices Prædecessores, & Successores Nostros, ac etiam per Nos ex quacumque causa, etiam onerosa, etiam ratione quorumcumque officiorum, etiam Motu, & scientia, potestatisque plenitudine similibus, ac consistorialiter, etiam iteratis vicibus, & cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis Decretis concessas, & concedendas facultates transferendi quascumque pensiones, seu fructus Ecclesiasticos earum loco pro tempore reservatas, & reservatos, aut mediante earumdem pensionum antiquarum cassatione de novo illas reservandi; nec non pensionum, & fructuum hujusmodi translationes, seu novas reservationes, super quibuscumque Ecclesiis, etiam Cathedralibus, & majoribus, ac Monasteriis, etiam Consistorialibus, cæterisque Beneficiis, tam secularibus, quàm quorumvis Ordinum regularibus, & hospitalibus quomodòlibet qualificatis, etiam cujuscumque Jurispatronatus, etiam Laicorum, etiam quorumcumque Regum, & Principum, illorumque fructibus, etiam incertis, & distributionibus, etiam quotidianis nunc, & pro tempore factas, & concessas quibuscumque personis, cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis fuerint, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, etiamsi super facultatibus, translationibus, seu novis reservationibus hujusmodi lis, seu lites in quocumque gradu, instantia, vel Tribunali pendeant indecisæ, non potuisse, nec posse cuiquam suffragari, quoad pensiones seu fructus aliàs translatos, nisi in eis consensus, pensiones, aut fructus hujusmodi solvere debentium accesserit; aut quod alias pensiones, seu fructus hujusmodi translati, seu de novo reservati fuerint expressum sit, seu exprimatur; vel clausula, etiamsi pensiones, seu fructus hujusmodi forsan aliàs translatæ, seu translati, vel de novo reservatæ, vel reservati fuerint, apposita sit, vel apponatur.

Exceptio nonnullorum casuum.

§. 3. Non intendimus autem præsenti Constitutione comprehendere facultates, translationes, & novas reservationes hujusmodi, pro quarum validitate hactenùs lata esset sententia, quæ in rem judicatam transivit, vel pro quarum executione mandatum relaxatum, & executioni demandatum fuerit.

Clausula sublata cum Decreto irritanti.

§. 4. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos Præsidentes, nec non causarum Palatii Apostolici, & Curiæ ejusdem Cameræ Generalem Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos judicari, & definiri, ac interpretari debere; sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, etiam decernimus.

Contrariorum derogatio.

§. 5. Non obstan. indultis, privilegiis, & facultatibus, aliisque præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis ac Cancellariæ Apostolicæ regulis, etiam individuam mentionem requirentibus, cæterisque contrariis quibuscumque, illorum omnium, & singulorum tenores pro plenè expressis, & insertis habentes.

Dat. P. A. 13. die 8. Martii.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 8. Martii 1636. Pontificatus Nostri anno decimo tertio.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi millesimo sexcentesimo trigesimo sexto, die vero decimâ quartâ mensis Maji, supradicta Bulla, sive Declaratio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis & consuetis Urbis per Nos Paulum Bartoccium, & Franciscum de Paulis S. D. N. Papæ Cursores.

Antonius Bardus Magister Cursorum.

XXXV. aliàs CXLV.

Extensio Const. Greg. XIII. ne Subcollectorum, & Commissariorum crimina possent cognosci nisi à Nunciis, & Collectoribus Apostolicis in Regno Neapolitano, ad excessus & crimina patrata in aliis Regnis, & Provinciis, etiam expletis eorum officiis.

Greg. XIII. edidit sanctionem solùm pro Regno Neapolis, quam habes inter ipsius const. 25. Cupientes. *tom.* 2.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Dom. 1636.

Greg. XIII. const. 25. sup. to. 1. pag. 295. sancivit quod Subcollectores, & Commissarii Nuntii Apostolici I. Regno Neapolitano, eis jurisdictioni subjaceant in causis criminalibus, &c.

ALiàs rec. mem. Gregorius Papa XIII. Prædecessor Noster indemnitati Ministrorum Cameræ Apostolicæ, ne ullis molestiis, litibus, vel incommodis fatigarentur, opportunè providere cupiens, quòd omnes, & singulæ causæ tunc motæ, & pro tempore movendæ quorumvis prætensorum excessuum, criminum, & delictorum, per quoscumque Subcollectores, & Commissarios tam generales, quàm particulares, in quibuslibet Provinciis, Civitatibus, & Diœcesibus Regni Neapolitani pro tunc, & pro tempore existentem Nuncium Apostolicum, & Collectorem Generalem deputatos, commissorum, à tunc, & pro tempore existente Nuncio Apostolico in eodem Regno commorante solùm, non autem à quibusvis aliis Judicibus, etiam locorum Ordinariis, non modo durante eorum officio, sed etiam post ipsum dimissum, donec viverent, audiri, cognosci & decidi possent, & deberent, statuit, & ordinavit: prædictisque Judicibus, & locorum Ordinariis, ne in illis sese quovis prætextu, seu quæsito colore intromittere quoquomodo ullatenus auderent, vel præsumerent, districtiùs inhibuit; prout in suis Litteris in simili forma Brevis sub datum die quartâ Januarii 1575. Pontificatus sui anno tertio expeditis pleniùs continetur.

Postea fuit dubitatum an Privilegium prædictum duraret etiam expletis eorum officiis.

§. 1. Cùmque postea, ut accepimus, fuerit à nonnullis plures dubitatum, an prædictæ Litteræ Gregorii Prædecessoris prædicti de prætensis excessibus, criminibus, & delictis, durante officio dumtaxat, an verò etiam de aliis post finitum eorum officium, ut præmittitur, donec viverent, commissis, intelligi deberent; & desuper diversas resolutiones etiam ad invicem contrarias emanasse asseratur.

Pont. volens huic dubitationi finem imponere.

§. 2. Nos volentes finem huic dubitationi imponere, & attendentes, quòd iidem Subcollectores, & Commissarii in concernentibus servitium Cameræ, & Sedis Apostolicæ, timidiores, ac ne-

gligen-

gligentiores fierent, si sub prædictorum Judicum, & Ordinariorum jurisdictione post finitum eorum officium se relictum iri timerent, & propterea, justo metu retraherentur à gerendo, ut debent, eorum officio, dubitantes, ne illo finito, prædicti Judices, & locorum Ordinarii in illos, etiam ex causis mendicatis sævirent; quod in non modicum præjudicium Cameræ, & Sedis Apostolicæ redundaret.

Declarat etiam finitis eorum officiis hujusmodi privilegi, muniri se posse.

§. 3. Idcircò Motu proprio, & ex certa scientia Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hâc Nostrâ Constitutione perpetuò valiturâ, cognitionem, & decisionem causarum prætensorum excessuum, criminum, & delictorum per prædictos Subcollectores, & Commissarios à Nunciis, & Collectoribus Apostolicis tam in Regno Neapolitano, quàm in aliis Provinciis, Regnis, & locis, etiam speciali notâ dignis, & ubique terrarum, & locorum, per Nuncios, sive Collectores Apostolicos hactenus deputatos, & pro tempore deputandos quomodocumque, etiam post finitum officium, commissorum, ut prætenditur, & patratorum, spectasse, & spectare ad Nuncios, & Collectores Apostolicos pro tempore existentes privativè quoad quoscumque alios Judices, etiam locorum Ordinarios prædictos, declaramus, & quatenus opus foret, decernimus, statuimusque & ordinamus.

Mandat in eorum statutis comminationem apponi, quod committentes crimina intuitu hujus privilegii, subdantur Judicibus Ordinariis.

§. 4. Ne autem inde major libertas delinquendi, & excessus committendi eisdem Subcollectoribus, & Commissariis nascatur, & ne eorum delicta, si quæ patrata essent, vel patrarentur, in posterum impunita remaneant; Volumus, quòd Collectores Cameræ Apostolicæ nunc, & pro tempore existentes, inter Statuta per eorum Subcollectores, & Commissarios observanda, tamquam ab ipsis Collectoribus jam edita, etiam impressa, addant comminationem de eosdem Subcollectores, & Commissarios privando hujusmodi privilegio, & illos ordinariæ jurisdictioni submittendo, quatenus post dimissum officium ab excessibus, & delictis committendis non se abstineant; quòdque prædicta statuta in Cancellariis Episcoporum, & aliorum Ordinariorum retineantur, & stent affixa.

Clausulas præservativas superaddit.

§. 5. Decernentes, præsentes Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, vocati, & auditi non fuerint, aut præmissis non consenserint; seu causæ, propter quas præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ non fuerint: aut alia quavis de causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci; seu adversùs illas restitutionem in integrum, aperitionem oris, aut quodcumque aliud juris, vel facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu eo impetrato quemquam uti, seu se juvare in judicio, vel extra nullatenùs posse; sed eas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore.

Ita, & non aliter judicari decernit.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Nuncios, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstant., quatenus opus sit, Nostrâ de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis Cancellariæ Apostolicæ regulis, nec non constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio & consistorialiter, ac aliàs quomodòlibet in contrarium concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 13. die 2. Julii. 1636.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 2. Julii 1636. Pontificatus Nostri anno decimo tertio.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo trigesimo sexto, die vero 12. mensis Septembris, tempore Pontificatus S. D. N. Papæ divina providentia Urbani Octavi, anno ejus 13. supradicta Bulla publicata fuit per Urbem in locis solitis, & consuetis, per me Silverium Ponti rolum S. D. PP. Curs.

Jo. Baptista Riccius Mag. Curs.

XXXVI. aliàs CXLVI.

De electione, ac confirmatione Ministri Generalis Fratrum Reformatorum Discalceatorum Congregationis Hispaniarum, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Circa vacationem non expleto sexennio Ministri Generalis horum Fratrum Constitutionem edidit hic S. D. N. Urban. VIII. quam habes hic sup. nu. 19. Injuncti. *pag. 18. Alia vero indicavi ad ejusdem const. 3.* Cum sicut. *pag. 9.*

Edita Anno 1636.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refert. Pont. aliàs concessisse his Fratribus facultatem eligendi unum Ministrum Generalem, à superioritate Generalis Fratrum Calceatorum exemptum, qui à Rom. Pontif. confirmationem obtinuit. Hanc S. D. N. Urban. VIII. const. non posui, quia concidit in plurimis cum const. Innoc. 3. not. in rubr.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Joannes de Annunciatione Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Discalceatorum, nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, Procurator Generalis, quòd aliàs, postquam Nos per Nostras sub plumbo de anno 1631. expeditas Literas incipientes: Salutaribus Apostoli monitis: Fratribus Discalceatis hujusmodi, facultatem eligendi ex ipsis Fratribus Discalceatis in suo Generali Capitulo unum Ministrum Generalem, juxta formam in dictis Literis præscriptam, à superioritate Ministri Generalis Fratrum ejusdem Ordinis Calceatorum penitus, & omnino exemptum concessimus, ipse Minister Generalis Congregationis hujusmodi in dicto Capitulo noviter electus confirmationem suæ canonicæ electionis à Nobis, tamquam Prælati à Summo Pontifice immediatè dependentis obtinuit. Sed ne imposterum dicta Congregatio, in illius regimine interim, dum Literæ confirmationis sui Ministri Generalis à Sede Apostolica impetrantur, detrimentum aliquod patiatur, Nobis propterea dictus Joannes Procurator Generalis hujusmodi humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, ac ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nunc concedit ut electio canonicè facta in Capitulo Generali, Ministri Generalis, alia confirmatione non indigeat, sed statim sit ac cæteri Generales aliorum Ordinum.

§. 2. Nos igitur prospero, felicique dictæ Congregationis regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, dictumque Joannem Procuratorem hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excomunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censen-

tes: hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio: Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, Capitulum Generale Fratrum Discalceatorum Ordinis, & Congregationis hujusmodi, pro illius Ministri Generalis electione facienda legitima congregatum, electionem Ministri Generalis hujusmodi in dicto Capitulo Generali factam juxta formam in dictis Literis præscriptam confirmare liberè, & licitè possit, & valeat; ita quòd Minister Generalis hujusmodi noviter electus, & à Capitulo Generali confirmatus, nullâ aliâ confirmatione unquam indigeat; sed statim possit exercere officium Ministri Generalis totius Congregationis Fratrum Discalceatorum hujusmodi cum ipsismet auctoritate, facultatibus, & præeminentiis, aliis Superioribus Generalibus aliorum Ordinum ex privilegio Apostolico, vel aliàs quomodolibet competentibus, & concessis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas addit.

§. 3. Decernentes, præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari debere: ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dūtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 14. die 3. Decemb.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 3. Decembris 1636. Pontificatus Nostri anno decimoquarto.

XXXVII. aliàs CXVLII.

Contrà eos qui mentito nomine vel cognomine adhuc primâ uxore vivente, ad secundas nuptias transeunt.

Anathematis pœnam dicentibus, quòd Christianis plures habere uxores liceat, imposuit Conc. Trid. de sacros. matrim. sess. 24. can. 2. Idemque prohibitum asserit Innocen. III. cap. gaudemus §. nec ulli de divortiis.

Edita An. D. 1637.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Magnum in Christo & in Ecclesia Matrimonii Sacramentum, ut vitæ est legitima inter Virum & Fœminam indissolubilis societas, in qua ex pari consensu semetipsum alter alteri debet, ita gravibus, debitisque pœnis corripiendi sunt ii, qui mandatorum Domini immemores, & posthabitâ propriæ salutis ratione, sacrosanctas hujusmodi Sacramenti leges violare non verentur.

Nonnulli mentito nomine seu cognomine ad secundas nuptias transeunt vivente primâ uxore.

§. 1. Cùm itaque, sicut non sine magna animi Nostri molestia accepimus, ii iniquitatis filii reperiantur, qui sub mentito nomine, seu cognomine, adhuc primâ uxore vivente ad secundas Nuptias transire audent.

Ad quod scandalum magis arcendum Pont. ultrà solitas pœnas, etiam ad Triremes, fustigationem, & alias pœnas damnari hujusmodi nefarios homines decernit.

§. 2. Nos nefariam improborum hominum hujusmodi temeritatem, juxtà creditum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium, quantum cum Domino possumus reprimere volentes habitâ prius super hoc cum Venerabilib. Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus in universa Republica Christiana contra hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus ab hac sancta Sede deputatis, deliberatione maturâ, hac Nostrâ perpetuò valitura Constitutione decernimus, ut hujusmodi sic delinquentes, ultra pœnas, quibus ipsi ordinariè puniri solent, damnentur ad Triremes in perpetuum: quod si inhabiles reperti fuerint, publicè fustigentur, & damnentur ad carceres in perpetuum; Si verò pro qualitate, & enormitate delicti graviores pœnas meruerint, etiam Curiæ seculari arbitrio eorumdem præfatæ Congregationis Cardinalium puniendi tradantur.

Clausulas præservativas addit.

§. 3. Decernentes præsentes Literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodòlibet prætendentes, ad ea vocati, & auditi, minusque causæ propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenùs justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse; neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis, & faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Ita judicari præcipit, ac contrariis derogat.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiàm causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales etiàm de Latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate & potestate fungentes, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi seu interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandat hanc Const. publicari in Urbe, & publicatam omnes ligare.

§. 5. Ut autem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit; Volumus pariter, & mandamus, quod eædem præsentes, per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus Nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, nec non Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, ac cùm inde amovebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ & affixæ omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ & notificatæ fuissent.

Ac ejus transsumptis fidem dari.

§. 6. Quòdque illarum transsumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. 14. die 20. Junii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1637. Pontificatus Nostri Anno decimo quarto.

Publicatio in Urbe.

Anno á Nativitate D. N. Jesu Christi 1637. die verò 20. mensis Junii, supradictæ Constitutiones affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, nec non Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut mos est, per me Antonium Bardum Apost. Curs.

Julius Marzitellius Mag. Curs.

INDEX

INDEX

Rubricarum earum Constitutionum, quæ in hac Appendice continentur.

FINIS.

REPER-

REPERTORIUM RERUM, ET VERBORUM,

Quæ in hac Appendice continentur, Ordine Alphabeto contextum.

E

FINIS.

